<36632709840018

<36632709840018

Bayer. Staatsbibliothek

A. gr. a. 501 d

Scholia

(Aristophanes)

SCHOLIA ARISTOPHANICA

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

SCHOLIA ARISTOPHANICA

BEING SUCH

COMMENTS ADSCRIPT TO THE TEXT OF ARISTOPHANES

AS HAVE BEEN PRESERVED

IN THE

CODEX RAVENNAS

ARRANGED, EMENDED, AND TRANSLATED

BY

WILLIAM G. RUTHERFORD

HEADMASTER OF WESTMINSTER

Bayerische Staatsbibliothek München

IN THREE VOLUMES

VOL. I

London

MACMILLAN AND CO.

AND NEW YORK

1896

All rights reserved

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

INTRODUCTION

It was a tenet, we are told, of the Rabbi Gamaliel that a man could not study the Law without sin, who made the study of the Law his sole employment. Gamaliel was noted for good sense. Can he have meant to uphold this doctrine as sound and salutary even in circumstances in which the two occupations—the labour of love and the work of life—cannot be carried on simultaneously each at its own time in every day? What if the books of the Law must be laid aside entirely for three months in four, and the lover of the Law must turn to what use he can such fragments of time and of energy as may be left him?

In the part of this book now published there are more signs than I like that the work of which they are the fruit has been often interrupted. Quotations, for example, are not always made from the same texts; the same formula is not uniformly rendered; one convention of the printer is adopted in one sheet, another in another; but I believe that such lack of consistency does not extend to matters of a substantial kind. No pains have been spared to make the foundation for the speculations and theories, which will be embodied in a third volume, thoroughly solid and secure.

The whole of the matter here printed has been written twice, large portions—perhaps more than half—as often as four times. When the work was begun I had reason for believing that enough was known of the Codex Ravennas to make much further investigation unnecessary. Two collations had been made shortly before, the one by Albert Martin,[1] a friend of Charles Graux, in

[1] "Les Scolies du Manuscrit d'Aristophane à Ravenne étude et collation par M. Albert Martin membre de l'école française de Rome. Paris Ernest Thorin, Editeur 1882." This book is good and for the most part accurate, but it scarcely provides the kind of information which is indispensable for any critical study of scholia.

the summer of 1880; the other by Carl R. von Holzinger,[1] in December 1881. It seemed as though all that was needed to provide a trustworthy basis for a critical recension of the scholia was to furnish oneself with a continuous copy of the scholia by writing them out from the text of Dindorf or Dübner under the guidance of Martin, by marking any points in regard to which he and Holzinger differed, and determining them by direct reference to the manuscript itself. All this was done, but in the doing of it, especially in the inspection of the manuscript at Ravenna, one thing became plain, that nothing would serve but an entirely new collation, which should not only supply such information as neither Martin nor Holzinger undertook to provide —the punctuation, the accentuation, the spelling, the abbreviated syllables––, but also correct any previous omissions or misunderstandings. It would have involved many weeks of continuous labour to compare my transcript word for word, letter for letter, accent for accent, with the original, and I had not these weeks to give. This difficulty had hardly arisen before it was overcome by the efficient help of my friend Dr. Hans Graeven, to whom the accurate transcript of the text as given in the present work is wholly due. Dr. Graeven compared throughout with the codex itself the manuscript copy of the scholia, made by me in England, marking upon it all the eccentric accents, all the punctuating marks, the abbreviations, the peculiarities of spelling, just as he read them in the codex, and adding to it not a little which Martin had overlooked.[2]

On this transcript my recension rests. To travel far beyond it would be, as things now are, unwise and unsafe. The other manuscripts containing scholia of a like class to those in the

[1] "Beiträge zur Kenntniss der Ravennascholien zu Aristophanes," published in Wiener Studien, vierter jahrgang, 1882, pp. 2-32, signed Dr. Carl R. von Holzinger (Ravenna im December 1881): a capital collation so far as it goes, but giving much less information than Martin's.

[2] On the other hand, Graeven has omitted as not scholia proper a good many adjuncts to the text of the plays which Martin exhibits as actual scholia. In most of the plays these are merely single words, like στροφή, ἀντιστροφή. When they are written as scholia in the codex, they appear as scholia in the printed transcript. When they are written as adjuncts to the text, they do not appear in the transcript. As a rule, it is easy to determine whether they should be taken for scholia or no. In the later plays, more particularly the Thesmophoriazusae, and the Ecclesiazusae, it is sometimes difficult to say whether words like γραῦς, ἡ ἑτέρα, ὁ νέος are scholia proper or merely adjuncts to the text, comparable with the names of the persons. Martin does not seem to recognise the difficulty; Graeven has attempted to solve it.

Ravennas are for the most part worse known by far than the Ravennas itself was known before Dr. Graeven collated it. Except in the case of the scholia to two of the plays, the Frogs and the Peace,[1] I have never recorded readings, even from Venetus A, without the greatest misgiving. In fact, when the Aldine reading corresponds with that stated to be the reading of Venetus A, I have often preferred, except in the Frogs and the Peace, to give the Aldine as my authority, since about that at any rate there can be no dispute or doubt. In respect of scholia what we need is not so much collations as transcripts, and transcripts which convey adequate information about the place in the page where each comment appears, the modes in which the several comments are marked off from each other, the lemmas, the spelling, the accentuation. In such minutiae we may have the only means of determining whether a note is late in time or early, whether it belongs to one line or to another, whether it has been garbled or not. Accordingly I have retained in my recension all peculiarities of spelling or accentuation that we know to have been common or occasional in late Greek.[2] What right have we to make a Greek of the later centuries pronounce **πράγμα** as **πρᾶγμα, cύκον** as **cῦκον, ἀκτίνα** as **ἀκτῖνα, λοῦτρον** as **λουτρόν**? Why not leave him also his own inflexions and verbal forms? The Modern Greek Dictionary ought to be of use in determining points like these, if the Modern Greeks were not bent upon destroying the historical continuity of their own language. The same love of truth which makes a critic try to restore Attic spelling and inflexions to the texts of Attic writers should make him loth to disturb contemporary spelling, accentuation, and inflexions in writers of a later date. In one or two small matters, however, I have not been altogether consistent. I have written iota subscript, or rather adscript, whether the manuscript gives it or not, and I have not omitted the aspirate over initial Rho. Any other course would simply have annoyed the reader. In return for such considerateness perhaps he will let me spell

[1] In the Frogs I have used with confidence "Die Scholien zu Aristophanes' Fröschen im Cod. Venetus A. von Joseph Augsberger, Programm des Königlichen Ludwigs-gymnasium's für das Schuljahr 1885-1886, München 1886," and for the Peace, "Beiträge zur Kenntnis des Venetusscholien zu Aristophanes; Karl R. v. Holzinger," in Wiener Studien, 1883, pp. 205-223.

[2] Nevertheless I have not been able to bring myself to reproduce the aspirate in **ἄιδειν**, the spelling of the word preferred by the scribe of the scholia to the Plutus—Pax group of plays.

the same word in three different ways in as many several notes, even when these belong to the same line, or to inflect or accent it as variously as the manuscript warrants. How can we tell, he or I, when the several comments were written? It is as likely as not that, be the spelling what it may, it accords best with its surroundings.

There is another point concerning which something had better be said here in anticipation of the fuller treatment which it will receive in the third volume. In the codex the words **φησί** and **φασί, λέγει** and **λέγουσι** are commonly written in abbreviations. Editors have been accustomed to alter the singular to the plural as often as the context has appeared to require it. Is it not, on the contrary, more probable that the singular ought in many instances to be substituted for the plural? The scribes and the redactors must have been under the same temptation as our editors to replace a **φησί** by a **φασί,** a **λέγει** by a **λέγουσι** so soon as the abbreviation of a commentator's name had dropped out before the verb, or, it may be, so soon as the mark used by some commentator had been lost to the comment which explained it. I have seldom ventured to change the plural forms into the singular, but when the codex exhibits the singular, I have for the most part let the singular stand.

Opinions are sure to differ respecting the plan of translating the scholia. About making the translation for my own use there could be no doubt. If editors of the scholia had taken the trouble to translate them, they would scarcely have been so apt to print them in a form which often makes desperate nonsense. The authors and the ancient redactors of scholia we may reasonably assume to have been frequently ignorant and dull, but we have no right to suppose that the mechanism of their thoughts worked altogether differently from our own. For the most part they must have excelled their contemporaries in knowledge and skill, and their intellectual training cannot have been wholly contemptible. I am willing to acknowledge that the history of the scholia gradually presented itself in quite a new light to my mind as they were written and re-written, translated and translated again. By this means, and by this alone, it was possible to put oneself, so to speak, within the minds of the annotators, to see with their eyes, and to copy their methods. It was a tedious and laborious process, but at the same time it

was rewarded by disclosures and revelations. Nevertheless, after serving its purpose, the translation at least, some may think, might have been thrown away. It might and ought, if the scholia were like most ordinary books, all written by one man at one time, or even by many men writing in one period or in periods near together. As it is, they are inscribed not only with markings traced by innumerable minds, but also with the signs of the slow weathering of centuries. Between the earliest of the scholia and the latest, many of the commonest idioms have changed; the whole language has assumed new features; habits of thought have come and gone, and each has left its trace upon the style and nature of the annotations. To crown all, the better part of the scholia on any single play has had a separate origin, and for a long period of its existence a separate history. Thus a scholar, however widely read, is certain to find many difficulties both in the language and in the manner of the comments. I had to choose between the printing of a translation, and the writing of many notes. The former plan seemed on the whole the better. The rendering is not literal, but it sticks pretty close to the Greek, and should supply, I think, the kind of help that is most needed. Quotations made by the annotators from the Greek classics are in the translation put into English, unless they illustrate idioms or inflexions. It would have been vexatious to print the Greek twice in different parts of the same page.

It follows from the view here taken of the origin and the growth of the scholia that my recension shows no trace of a large class of so-called emendations for which editors like Dindorf have displayed some aptitude. If the manuscripts read **Δημήτραι,** for example, they alter it to **Δήμητρι** without caring to inquire whether the rest of the comment presents any signs of an early or of a late origin. There was a time when **Δήμητρα** was a more usual, and therefore a more correct form, than **Δημήτηρ.** If they find that in their codex **πειρᾶσθαι** is followed by a future infinitive, they change the future into the aorist or the present, as though there never had been a moment in the development, or the degradation, of Greek idiom at which the future infinitive became the normal construction for completing the sense of the entire class of verbs to which **πειρᾶσθαι** belongs. Such a method can only end in obliterating valuable indications of the processes of accretion and stratification by which the corpus of scholia

has come to be what it is. Must we believe that such emenders read the scholia through and never saw that to many of the commentators, whose language they would thus emend, some of the commonest vocables and idioms of classical Greek were things strange and perplexing, requiring to be interpreted or illustrated? We might as well attempt to rewrite Zosimus or Simocatta in the Attic manner as foist Attic forms upon scholiasts.

A very different order of so-called emendation I have sometimes, if more rarely, been compelled to ignore. In one of the notes now adscript to l. 1694 of the Birds occur the words— **ἄλλως δὲ Φᾶναι τῆς Χίου χωρίον καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν Ἄργει.** Because on another note upon the same passage it is rightly said, **κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἡ Κλεψύδρα,** even Bentley proposed to read **ἄστει** for **Ἄργει,** while Dindorf after his manner turns **Ἄργει** into **ἀκροπόλει.** This is to contaminate scholia, not to edit them. For all we know, there may have been a well called Clepsydra in Argos. There was such a well, Pausanias says, in Ithome in Messenia, and perhaps the annotator had this in his mind. But in a limestone country the thing and the name may have been often repeated, so that, so far as concerns this passage at any rate, there can be no self-evident reason for interfering with the traditional text. At the worst we have no right to suppose that every Syrian, Asiatic, African, Italian, or Byzantine annotator who ever contributed a Greek note to Aristophanes must have used local terms with the precision of a geographer, or have been less liable to make mistakes than his modern congeners.

No one will imagine that in editing the scholia in what seems to me at once the most honest and the most instructive way I make myself responsible for all the methods of criticism and all the various doctrines to be found in them, or that when the conjectures of well-known scholars, like the **ἄστει** of Bentley just mentioned, are passed over in silence, it is done in ignorance. On the contrary, the tracing of the first authors of probable conjectures has cost me much time and trouble. Even if we treat some respectable editors as the Gibeonites that they are, and leave them out in our reckoning, yet not a few of the best emendations have been made more than once. Nor is this surprising, if we reflect that perhaps we never wholly forget anything

that has once been seized by the understanding. We may bring it out long afterwards without misgiving as something entirely our own, when in reality it is another's property to which we have so long given house-room that we take it for ours. Many emendations also are so self-evident that they may well have been independently made by more scholars than one, especially at a time like the sixteenth and seventeenth centuries when Greek learning was pursued with enthusiasm by a large knot of men possessed of exceptional sagacity and intellectual vigour. Kuster's great variorum edition of Aristophanes,[1] itself based upon the earlier variorum edition of Aemilius Portus,[2]

[1] "Excusum Amstelodami sumptibus Thomae Fritsch, Bibliop. Lipsiensis, A. MDCCX."

[2] "Aureliae Allobrogum, sumptibus Caldorianae Societatis. M.DC.VII." The "Epistola Dedicatoria," however, bears date "Lausannae Cal. Juniis, 1589." The whole book is more or less of a puzzle. We cannot say how much of it belongs to Portus, how much to Biset. Biset himself is little more than a name. "Odoard Biset, seigneur du Charloys et contrôleur des guerres, né à Saint-Paul-Trois-Châteaux, et un des innombrables réformés qui durent chercher un asile à l'étranger" (Haag, La France Protestante, ii. 296). Aemilius Portus in his address to the reader thus describes his meeting with Biset:— "Ante aliquot annos accidit ut nobilis quidam Gallus qui se (ea est hominis modestia) hîc non patitur nominari, Lausanna iter faciens, ut longiùs progrederetur, ibi dies nonnullos sibi obiter terendos putavit (sic), ut quorundam veterum amicorum precibus, ac votis indulgeret. Ejus enim conspectus, et praesentia cùm ob morum suavitatem, ac insignem vitae probitatem, tum quia nec ἄμουσος, nec ἀπαίδευτος inter doctos habebatur, omnibus longè gratissima erat. Quoniam autem ipsum in primis linguae Graecae et amantissimum, et studiosissimum ab omnibus amicis praedicari intellexeram, ego, qui sum φιλέλλην, φιλόμουσος, καὶ φιλομαθὴς, summo desiderio amicitiae, atque familiaritatis cum tanto viro contrahendae flagrare coepi. Quod non admodum difficile fuit, siquidem ambo συμπαθείᾳ quadam affecti bonas literas amore pari prosequebamur. Non multò pòst, cùm in amici communis aedibus unâ prandere-mus, inter familiaria variis de rebus colloquia, ut est moris, sermo factus est de Poetis Graecis. Tunc ille summis laudibus Aristophanem evehere, tum ob ingenii acumen, et festivitatem, tùm quòd in eo praecipuè linguae proprietas, et Atticus lepos ubique eluceret. Addebat illius lectione (qua vel maximum illud Theologorum lumen Johannem Chrysostomum olim delectatum ferunt) se quoque mirificè delectari, et illius frequenti repetitione multa, quae in vulgatis exemplaribus depravata leguntur, emendasse. Multa in antiquis scholiis aut omissa, aut neglegentiùs tractata explicasse, ac illustrasse. Quin etiam in duas postremas Comoedias, quae ad hoc usque tempus nudae in lucem prodierant, justos, et accuratos commentarios ad reliquarum normam jam pridem construxisse. Horum ut fidem faceret Aristophanem à famulo in medium afferri jussit, in cujus margine multa manu annotata, multa diversis foliis seorsum, et passim, ut tumultuariè inter legendum sese obtulerant, descripta extabant. cùm autem haec oculis raptim pro temporis exiguitate percurrissem, statim animadverti juventutem linguae Graecae studiosam, non parvam utilitatem, doctiores verò non levem voluptatem inde percepturos. Illud igitur oravi ut haec mihi per otium accuratius legenda, ac perpendenda permitteret. At is recusare, et negare dignam esse rem, quae in hominum conspectum veniret, quòd haec, dum esset junior, animi gratia, utque Aristophanem sibi familiariorem, ac notiorem redderet, sibi soli ceu quoddam Atticae linguae penum parasset. Scopas esse dissolutas, aliquando fortasse melius colligandas, ac proinde intra bibliothecae claustra continendas. Multa alia hujusmodi afferebat. Tandem

contains Aristophanica by the following scholars of repute—

tamen meae, et amicorum, qui tum aderant, sententiae, precibusque cedens, Imò, inquit, mi Porte, fac ut lubet. Quicquid id est, hoc tuo arbitrio, et censurae committo. Si ex his levioribus magis aliquid in commune literatorum commodum putas accessurum, tibíque tantum superest otii, ut tua lima expolire, et exornare, atque adeò inchoatum opus absolvere et velis, et possis, esto, per me licet, in lucem etiam haec, qualiacunque tandem futura sunt, emittas, ea tamen lege, ut nomini parcas. Nunc enim ita comparatum videmus hominum ingenium, ut horum plerique habita personae, non rei ipsius ratione, non quid dicatur, aut fiat : sed à quo dictum, aut factum sit, spectantes, benevoli, aut malevoli potiùs, quam synceri, et veri scriptorum sint judices, ac censores. Quid multis opus ? Accepta ego conditione domum reversus operi manum admovere coepi, diligentiùs singula perpendens, et in ordinem redigens. Hoc certè ingenuè fatebor me in his Aristophanicis observationibus sexcentos locos, qui antè aut depravati, aut minùs perspicui erant, summo cum Iudicio, et incredibili dexteritate, ac felicitate correctos invenisse." The address to the reader from which this is taken bears no date, but the Epistola Dedicatoria printed immediately before it is dated "Lausannae Cal. Juniis 1589." It is addressed "Insigni pietate, nobilitate, et doctrina ornatiss. V. D. Odoardo Biseto, D. de Charlay, D. suo plurimùm observando," and ends with these words: —"Quoniam autem (nobiliss. V.) tuas in hunc authorem doctissimas emendationes, et commentationes ex tuae bibliothecae thesauris depromptas mecum humaniter communicare non es gravatus, ego labores alienos impudentiùs mihi vendicare, et ex alienis sudorib. vigiliisq. gloriam captare nolui. In hac postrema Aristophanis editione, quae caeteris omnibu. longè praestantior in lucem prodit, tu pulcherrimas quasque tuae singularis doctrinae castigationes, meditationes, et ornamenta mihi benignè suppeditasti, pro quibus Aristophanes ipse, si vivam vocem nunc assumeret, eas gratias tibi coram ageret ; quas viri beneficiorum acceptorum non immemores illis agere solent, qui magnis beneficiis eos ornarunt. Quòd si quid et ego in hac novissima expeditione contra tot gravissimorum errorum millia, quae miserum Aristophanem antè densissimis tenebrarum copiis obsessum premebant, et variis insultibus vexabant, tuis auspiciis, ductûque feliciter suscepta praestitisse videor, hoc quoque tuum est. Quare quae tua sunt, et quae tibi debentur, ad perpetuam meae erga te observantiae memoriam tibi reddenda, et dedicanda censui. Hîc non meos : sed tuos dulcissimos foetus agnosces, quos ut eruditionis tuae germanam subolem alacriter excipies, amplecteris, et amore paterno prosequeris. Vale nobiliss. Vir, méque tuae Dignitatis observantissimum constanter ama." The book opens with a Greek address (undated) by Aemilius Portus to the reader in which occurs this passage :—ἡμῖν δὲ πλεῖστον ἤδη χρόνον ἀμηχανοῦσι, καὶ ποῖ τραπείημεν ἀποροῦσι, τέλος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν λαμπρὸν ἔλαμψε φέγγος, ὅπερ εὐγενέστατος, καὶ ταῖς Μούσαις φίλτατος ἀνὴρ, ΟΔΟΑΡΔΟΣ ΒΙΖΕΤΟΣ ἐνεγκὼν τὴν τοῦ σκότου πυκνότητα διεσκέδασε. τίς οὖν ταύτης τῆς ποθεινῆς αἰθρίας ἀνδρὶ τηλικούτῳ χαριστήρια φθονήσει ; τίς οὕτω κακοήθης, τίς οὕτω φθονερὸς, ὥστε τοιαῦτα, καὶ τοσαῦτα τοῦ πάντας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐραστὰς εὖ ποιήσαντος εὐεργετήματα σιωπᾷν ἐθέλειν ; οὗτος τῇ συνέσεως εὐστοχίᾳ, καὶ παιδείας ἐπιμελείᾳ τὸν Ἀριστοφάνην εἰς τὴν ἀρχαίαν πλούτου, καὶ κόσμου κτῆσιν ἀνήγαγε. πρὸς δὲ τούτοις καὶ μείστῳ παντοίων, καινῶν τε δωρημάτων πλήθει πλουτίσας ἐκόσμησεν, ἅπερ αὐτοῦ τὴν εὐγένειαν, τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ πολύτροπον ἐπιστήμην ἀρκούντως ὑμνοῦσιν. ἡ γὰρ αὐτοῦ σωφροσύνη, καὶ περιβόητος ἐπιείκεια τὴν ἀγαθὴν ἡμετέρας προαιρέσεως σπουδὴν περὶ τὰς ἀληθινῶν κατορθωμάτων μακροτέρας ἀνακηρύξεις ἐπέχει. Βέλτιον δὲ τοῖς ἔργοις, ἢ ταῖς κεναῖς ἀκαίρων ἐγκωμίων μακρολογίαις τῶν ἡμῖν εἰρημένων πεῖραν αὐτίκα λαμβάνειν. Εἰ δέ τις καὶ τὴν ἐμὴν μικρὰν συνεισφορὰν ἀποδεκτέαν οἴεται, τοῦτο χαράν μοι, καὶ τέρψιν μεγάλην οἴσει, καὶ πρὸς μειζόνων ἐπιχείρησιν τάχα προτρέψει." The edition itself was published in 1607. I have made these extracts in order to throw as much light as possible upon what appears to have been rather a charming personality, of which next to nothing is elsewhere known. Kuster's judgment of his work is on the whole too contemptuous—"Scholia Biseti licet majore ex parte talia sint, ut iis facile carere possis (quippe quae ex Suida

Casaubon,[1] 1559-1614; Charles Gérard[2] (Girardus), fl. 1550; Q. S. Florent Chrestien (Florentinus Christianus), 1541-1596; Jacques Le Paulmier de Grentemesnil (Palmerius), 1587-1670; Odoard Biset du Charlays (Bisetus), fl. 1570; Samuel Petit[3] (Petitus), 1594-1643; Tanneguy Lefebvre[4] (Tanaquillus Faber), 1615-1672; and Ezechiel Spanheim (Spanhemius), 1629-1710; all of them from the period named. It also comprises work by Bentley, 1662-1742, Tiberius Hemsterhuys, 1685-1766, and by Kuster himself, 1670-1716. But it would be a long roll which would take the name of every scholar of those days whose work in other fields of learning brought him into contact with the scholia of Aristophanes—men like Joseph Scaliger,[5] 1540-1609; J. van Meurs, the elder (Meursius), 1579-1639; Claude de Saumaise (Salmasius), 1588-1658; Daniel Heinsius, 1580-1655; and Henri de Valois (Valesius), (1603-1676).

When an emendation is of the kind which any good Grecian might make for himself, I have not cared as a rule to discover who printed it first, but have been content to write *edd.* against it in the margin. This saves time and hurts no one but men who deserve it. Not rarely indeed there is nothing else to be done. Bekker read the Codex Ravennas[6] so carelessly that he

potissimum et Eustathio consarcinata sint :) haud pauca tamen in illis occurrunt bonae notae, et quae legisse haud poeniteat." In the Library at Geneva are preserved several pages of the Basle edition of 1532, covered with notes and corrections by Portus, evidently sent by him as "copy" to the printer Pyramus de Candolle, the founder of the Societas Caldoriana.

[1] "Notae Casauboni, licet non aeque elaboratae sint ac alia, quae habemus, Eruditissimi illius Viri opera (praelectiones enim potius fuisse videntur, in tironum usum conscriptae) plurima tamen in illis occurrunt ex interioribus literis deprompta, subtiliterque et ingeniose excogitata, neque Auctoris sui nomine indigna" Kuster. The manuscript from which Kuster had them transcribed is still, as it was then, in the Library at Paris.

[2] His edition of the Plutus with a Latin version and a commentary was published at Paris in 1549.

[3] His "Miscellaneorum Libri ix." was published at Paris in 1630.

[4] Lefebvre's edition of the Ecclesiazusae forms Epistola lxiv. (pp. 164-294) of the second volume of his collected letters, published "Salmurii M.DC.LXV." (The first volume was published in M.DC.LIX.) In an address to the reader he says—"His Epistolis Comoediam unam Aristophanis inserui; ea te fortasse placabiliorem reddet, nam et festiva est, et digna cui arrideas. Eam ego Latinam feci, quia olim, uti à me dictum alibi est, interpretem habuerat imperitissimum, infantissimum. Notas et emendationes addidi; quòd Scholia Graeca, quae hodie circumferuntur, et jejuna sint et sane quam exigua. Ego autem id dedi operam ut nec de interpretatione, nec de commentariolo queri possis."

[5] In the Leiden edition of 1624 certain conjectures of Scaliger are given "excerptae ex . . . duobus exemplaribus manu Josephi Scaligeri emendatis e bibliotheca Ger. Vossii"; but these are of no great importance.

[6] The codex which we call the Ravennas—being identical with the "ex urbinate bibliotheca antiquissimum Aristophanis exemplar" from which Junta in 1515 first printed the Thesmophoriazusae and the Lysistrata—was

constantly gives as discovered in its copy of the scholia words and forms which ought to be there, no doubt, but nevertheless are not. It would not be reasonable to put down all his misreadings to his credit as though they were emendations.

The first redactor of our scholia after the invention of printing was Marcus Musurus.[1] If we accept his own state-

re-discovered about 1790, [At least Invernizi in his undated "in Aristophanem Prooemium" printed at the beginning of the first volume of the Weidmann edition, that volume being published in 1794, leaves this impression—"Cum enim nonnullos ante annos vir doctissimus, ac de literis bene meritus, cum quo mihi familiaris necessitudo intercedebat, librum vetustissimum Bibliothecae Classensis, in quo sunt scriptae Aristophanis Comoediae, diligentissime exscribendum atque tractandum horis subsicivis dedisset, etc."], but the scholia were not collated till the year 1818, when the work was done in a slovenly manner by Immanuel Bekker. He gave the collation to A. Seidler, who at the cost of immense labour threw it into some sort of shape. In this form it was used by Hermann in preparing the second edition of his work on the Clouds [Aristophanis Nubes cum scholiis denuo recensitas cum annotationibus suis et plerisque Jo. Aug. Ernestii edidit Godofredus Hermannus, Lipsiae 1830], and also by Fritzsche in some unpublished work on the Plutus. Bekker himself in his edition of Aristophanes (London 1829) does not profess to give more new matter than the scholia of the Thesmophoriazusae from the Ravennas and the scholia of the Wasps and the Peace in the form in which they appear in the Venetus. Dindorf's "Scholia Graeca in Aristophanis Comoedias" (Lipsiae 1822-1826), forming volumes x. xi. and xii. of the Invernizi or Weidmann edition, is simply a reprint of the Aldine text with the more obvious mistakes corrected, and with notes added, together with the scholia of the Lysistrata from Kuster's edition and with the "scholia" of Biset and of Bourdin taken from the Geneva edition of 1607. After Bekker's London edition had been published, a second part of volume ix. of the Invernizi edition was issued in 1834, (the first part had been published in 1822), and in this were printed, together with other matter, the scholia of the Thesmophoriazusae "(ex edit. Londin. a. 1829)," and also from the same edition "Scholia Codicis Veneti in Pacem" and "Scholia Codicis Veneti in Vespas." In the edition of Aristophanes prepared by Dindorf for the Delegates of the Oxford University Press the scholia and the annotations thereon form the fourth volume published in three parts, Oxonii 1838. Dindorf nowhere alleges that he inspected the Ravennas for himself, and Fritzsche declares that he was dependent upon the collation of Bekker as thrown into shape by Seidler: "Antiqua . . . scholia e Ravennate Venetisque libris duobus I. Bekkeri virtus eruit, eruta A. Seidleri fides descripsit, descripta G. Dindorfii labor Oxonii edidit etc." On the other hand, the late W. G. Clark (Journal of Philology, vol. III. p. 153) states that "The scholia of the Ravenna ms. were transcribed in 1837 for Dindorf's edition by M. Miller," and Dindorf in his preface refers in general terms to M. Miller's aid in collating mss. for his edition. Perhaps Dindorf, who was always careless, used ill the collations of the future compiler of "Mélanges de Littérature Grecque," and it may be that the divergences as regards the readings of the Ravennas between Dindorf's edition of 1838 and the Didot edition (Paris 1841) may be explained on the hypothesis that Miller's collation was accessible to the compiler of it.

[1] **Μάρκος Μουσοῦρος**, born about 1470 at **Ρέθυμνον** in Crete. A pupil of **Ἰάνος Λάσκαρις**: early became an editor of classical works for Aldus Manutius at Venice: appointed to teach Greek at Padua 1503: returned to Venice 1509: summoned by Leo X. to Rome 1516: made bishop ("electus Monembasiensis et episcopus Hierapetrensis") Feb. 1517: died of dropsy at Rome in the autumn of the same year. See Legrand "Bibliographie Hellénique" vol. I. pp. cviii. ff. His preface to the editio princeps (1498) of Aristophanes—**Ἀριστοφάνους Κωμωιδίαι ἐννέα**, Venetiis apud Aldum M. IID. idibus Quintilis—may be read by those

ment,[1] which there is no reason to discredit, he gave much time to the task of compiling the scholia. In effect his edition has until now served as the basis of all editions. His text of the scholia was in the next edition of Aristophanes, containing scholia, namely, the second Junta edition of 1525,[2] reproduced with some quite trivial changes, and with certain additions which in the Plutus and the Clouds are fairly numerous, but afterwards become fewer, and in the later plays wholly disappear. It was for the second time reproduced together with the Florentine additamenta and with occasional emendations by a pupil of Musurus, namely, Sigismund Ghelen,[3] in the Basle edition of

who do not possess the book itself in vol. III. of the Invernizi edition, pp. lxxvii. ff. or in É. Legrand's "Bibliographie Hellénique" vol. I. pp. 47 ff. It is also to be found in the Basle edition of 1547.

[1] **Τὰ δ' ὑπομνήματα ταυτὶ καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ χρόνου ἐδεῖτο μακροῦ, εἴ τις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγχειροίη μεθαρμόσασθαι σχῆμα· ὧν θατέρου μὲν ἐπεκρατήσαμεν καίτοι κρείττονος ἢ φέρειν· περὶ στενὸν δέ μοι κωμῳδῆ τὰ τοῦ χρόνου συνέβη· οὐ γὰρ μόνον τὰς ἐξηγήσεις συνείρειν ἠργολαβήσαμεν πεφυρμένας τέως ὡς ἴστε που καὶ αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τυπωθείσας ἤδη ἐπετετράμμεθα διορθοῦν· αἱ δὲ τῶν χαλκογράφων ἁμαρτίαι κάρηνά** (sic) **εἰσι λερναῖα τῆς παλιμφυοῦς ὕδρας πολυπλοκώτερα καὶ τῆς Ἰόλεω ἐπικουρίας δεόμενα· ὅσῳ γὰρ ἐξεκόπτομεν, τοσῷδε** (sic) **πλείους ἡμῖν ἀνεφύοντο, τοῦ τὸ μὲν μεταβάλλειν, τὸ δὲ προστιθέναι τὸ δ' ἀφαιρεῖσθαι τῶν στοιχείων ἀφορμαί.** Compare the note by Musurus at the end of the seventh play—the Birds—with which the edition seems once to have run some risk of ending, owing to the same cause as led to its wanting the Lysistrata—**Ἀριστοφάνους κωμῳδιῶν ἑπτὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰς σχολίων ἀρχαίοις συντεθέντων γραμματικοῖς· ἃ δὴ σποράδην ἐν ἀντιγράφοις κείμενα διαφόροις καὶ πεφυρμένως, συνείλεκταί τε καὶ ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέστατα διώρθωται παρὰ Μάρκου Μουσούρου τοῦ κρητός.**

[2] The second Junta edition, 1525, gives only the nine plays, but these with scholia—**Ἀριστοφανους κωμωδιαι εννεα. μετα σχολίων πολλῶν παλαιῶν καὶ πάνυ ὠφελίμων πρὸς τοῖς πρότερον ἐντετυπωμένων, σὺν πίνακι ἀφθονοτάτῳ** (sic), **τῶν ἁπάντων εἰς ἃ δεῖ τὸν νοῦν προσέχειν.** Florentiae per haeredes Philippi Juntae. Anno salutis. M.D. XXV. mense Februario. CLE. VII. Pontifice. Maximo. The right-hand page of each opening is numbered and there are a capital index and a list of errata which together occupy 43 pages. The editor was Antonius Fracinus, who acknowledges obligations to Arsenius Apostoles, who taught Greek at Florence. Dindorf was the first to show that Fracinus must have used the Ravennas in preparing this edition. At a later date Adolph von Velsen proved the identity of the Ravennas with the "ex urbinate bibliotheca antiquissimum Aristophanis exemplar" from which Junta printed the text of the Thesmophoriazusae and Lysistrata to form the supplement to the edition of 1515.

[3] Sigismundus Gelenius, born at Prague 1477: died at Basle 1554: was for many years attached to the printing house of Froben at Basle, having been recommended to Froben by Erasmus: edited for Froben the Basle edition of 1547—**Ἀριστοφανους κωμωδιαι εννεα μετα σχολιων πολλων παλαιων καὶ πανυ ωφελιμων, καὶ δύο ἄνευ σχολίων, σὺν πίνακι ἀφθονοτάτῳ** (sic) **ἁπάντων τῶν ἀξιολόγων.** Basileae, in officina Frobeniana an. MDXLVII. In dedicating the book to Melanchthon, Ghelen says—"Aristophanem singulare Attici leporis exemplar, primus ex officina Aldi studiosis dedit Marcus Musurus Cretensis praeceptor olim noster, vir in utraque lingua omnium suae gentis doctissimus, et in eruditionis honorem ad summas dignitates evectus. Nec potuit vel optari alius ad curandam editionem commodior, quippe qui adjuncta ad exquisitissimum judicium summa cura ac diligentia effecit ut non alius liber ex ea officina

1547. Again, in the Geneva Variorum edition (Biset-Portus) of 1607, it appeared, still with the Florentine additions, as **Σχόλια Παλαιά.** A century later, in 1710, Kuster reprinted it under the text of the nine plays, marking also for the first time the notes or clauses added by Fracinus. It reappeared in what was substantially its old form in Dindorf's edition (Leipzig 1822-1826), in Bekker's edition (London 1829), in Dindorf's edition (Oxford 1838), and in Dübner's edition (Paris 1841).

Of the two cardinal questions, What were the sources from which Musurus derived the materials for his admirable text of the scholia? and, How far has the study of the scholia been obstructed by the circumstance that the very excellence of the Aldine text has led to its persistent reproduction? the former is far too large and intricate to be answered here,[1] and must be reserved for my third volume. As to the other question, there can be no doubt that the method of treating the Aldine text of the scholia just as if it were the text of a classical author has been fundamentally unsound. If Bekker or Dindorf had printed a faithful transcript of the Ravennas and of Venetus A, more would have been done thereby for the study of the scholia than by any compilations of second-hand matter. With these two transcripts, the Aldine text, and copies of the various Greek Lexicographers, a scholar might do much to unravel the history of the scholia. These enormous, ill digested, ill ordered, compilations of Bekker and Dindorf must have cost more to produce than would have sufficed to print the complete text of the scholia precisely as it is given in each of the principal manuscripts. We should then have understood the kind of problems which require solution. Some monstrous theories might never have

prodierit castigatior. Proinde Florentini typographi cum hac parte vincere non possent addiderunt tamen aliud lenocinium: et sparsim adjecerunt multa in commentariis, sanè non aspernanda ejusmodi deliciarum consectatoribus. Itaque cum utraque editione mature distracta desiderarentur exemplaria, flagitatione bibliopolarum adducti Hier. Frobenius et Nic. Episcopius viri multorum jam annorum opera et impensa de literatis optime meriti, noluerunt deesse officio, me quoque in partem laboris adscito: qui ejus viri quem loco parentis semper veneratus sum, vestigia sequi satis habui, duntaxat in novem comoediis, nam de duabus postremis hoc tantum polliceri possum, castigatiores esse quam antea. In commentariis Florentinos ut copiosiores sequi maluimus." The index is not copied from the second Junta edition, but seems to have been compiled independently.

[1] See "Die Handschriften und Classen der Aristophanesscholien — Mitteilungen und Untersuchungen von Konrad Zacher," Leipzig 1888.

been propounded. There would have been certainty where there is now doubt.

The first substantial addition to the Aldine scholia was made by Kuster, who published the scholia to the Lysistrata from a copy, given him by Bentley, of the Codex Vossianus,[1] and from the Codex Baroccianus which contains the same play.[2] Except so far as he had access to this new material, Kuster made little advance upon Musurus. As Hemsterhuys says,[3] Kuster might well have taken more pains with his Aristophanes.

The scholia to the Lysistrata should have been given to the world almost two centuries before. The Codex Ravennas, we now know, furnished Junta with the text of the Lysistrata and the Thesmophoriazusae for the first Florentine edition of 1515.[4] It was also used by Fracinus in preparing the 1525 edition, which has the scholia, but for some reason not very intelligible is limited to nine plays. For the scholia of the Thesmophoriazusae, which were also of course accessible to Fracinus, students of Aristophanes had to wait more than a century longer even than for those of the Lysistrata.

Such is the history of the printed text of the so-called ancient scholia to Aristophanes. No one can say that four centuries have done much to better that text. Even the scholia to the Lysistrata and to the Thesmophoriazusae, the one increment which time has brought to the Aldine scholia, might well have accrued to it

[1] Apographum Codicis Vossiani (qui nunc cum aliis MSS. Vossianis in Bibliothecam Lugduno-Batavam translatus est, et praeter textum Lysistratae, continet etiam Scholia Graeca, ante inedita, . . .) à viro longe eruditissimo, et magno literarum ornamento, Richardo Bentleio . . . nactus sum." This codex, now named Leidensis-Vossianus, has been shown by A. von Velsen to have been originally part of the Codex Laurentianus Γ. The latest collation of it is to be found in "Scholia in Aristophanis Lysistratam" by Gustav Stein, Gottingae 1891. For corrections of Stein's collation see Konrad Zacher "Die Scholien zu Aristophanes' Lysistrate im codex Leidensis" in the "Berliner Philologische Wochenschrift," Nos. xi. and xii. 1894.

[2] In the Barozzi Collection in the Bodleian—Codex Baroccianus 38, fol. 63.

[3] In the preface to the Plutus, p. xx. "Qui" (Kusterus) "quamvis ceteros omnes longo post se intervallo reliquerit, si tamen eruditionem adcuratamque Graecae Linguae scientiam, qua mirum in modum excellebat, cura voluisset, et aequabiliter fusa per universas operis suscepti partes diligentia cumulare, non dubitet, qui rem propius inspexerit, quin melius etiam aliquanto, quam fecit, de literis Graecis, deque nostro Comico mereri potuisset: taedium certe continuati laboris, justo citius subrepens, ut variis lectionibus, quae in Comici marginibus excerptae praesto aderant, suisque simul ad Vespas et Pacem notis Lectorem fraudaret, ipsi persuasit."

[4] It contains no scholia either to the nine plays or to the supplement comprising the Lysistrata and the Thesmophoriazusae. The printing of the first part, containing the nine plays, was finished in September 1515, that of the supplement four months later in the *same* year, viz. January 1515—"Leonis Papae nostri anno tertio."

within twenty years after Musurus compiled it. Every scholar must hope that its future history may take a different course. There should be no more attempts to form a complete recension till an accurate transcript has been made of the scholia in every important manuscript containing either pre-Tzetzesian or post-Tzetzesian redactions.

I cannot profess, however, to believe that any considerable gain to learning as distinct from textual criticism will arise from the use of wiser methods in constructing a text or texts of the scholia. In one sense the form is everything in scholia, in another sense it is nothing. A commentary, or as I should rather say, a medley of comments, cannot be called literature. If the substance of the annotators' meaning is given, it suffices. In this sense the Aldine text has from the first been fairly adequate. On the other hand, anybody who tries to use the scholia as a commentary upon the author's text discovers before long that as such they are often unintelligible and self-contradictory, in short that what purports to be a single note may be many notes contaminated; that every clause in some ricketty sentence belonged once to a different annotator; that citations on which the commentators' meaning depends have been lost; that what is given as comment may be really a quotation from some book no longer extant; that the direct and the indirect modes of quotation are used side by side in giving the general sense of a passage in an ancient historian; that what appears to be flat nonsense becomes endowed with meaning so soon as we apprehend that its author had before him an unrecorded but certain variant. If we regard the scholia from this point of view, the question of form is indeed all-important. But unless documents remain to be discovered containing an entirely different recension of the scholia from any which we now know to exist, the study of the form of the scholia will be little advantaged by a better presentment of the text. Substantially the same results as are incorporated in this book might have been obtained from the Aldine recension.

It has already been seen, I dare say, that in my judgment the value of the scholia as a commentary directly illustrating the text of Aristophanes is quite insignificant. They provide very little direct information of a trustworthy kind. They contribute very little that can enhance our literary appreciation of the plays.—

What body of notes ever contributes much?—On the other hand, the information to be derived from them by numberless wayward channels is invaluable. Nothing can be imagined better fitted than a study of scholia to bring home to a critical scholar the precariousness of all conclusions resting merely upon collation of manuscripts. If it teaches him nothing else, it must teach him this, that in the matter of the transmission of the text of any great classic more was wont to happen in a century than is commonly supposed to have happened in the whole existence of the book. Familiarity with printing has made it difficult for us to realise the conditions attaching to the transmission of literature by handwriting. Within the first fifty years after any Greek book was produced, we may be sure that there happened to the author's text the same sort of accidents as those which, as every one knows, befel the text of Dante and the text of Chaucer in the like space of time. The book suffered little thereby in the eyes of the general reader. Textual imperfections, unless of a desperate kind, impair but slightly the literary charm of any great writer. Many of us, perhaps, would prefer to read Aristophanes, for instance, rather in an old edition full of textual blemishes than in some copy which the critics have tried to make immaculate. Nevertheless, a time comes when the danger is great that a text transmitted by handwriting will become unintelligible unless a critical recension of it is made. For some of the masterpieces of Greek literature this moment was doubtless approaching when the critical school of Alexandria took its rise. We may safely assume that the Alexandrine critical editions did on the whole come nearer to the author's own texts than any of the common copies multiplied for the requirements of the book trade. The editors may indeed have introduced not a few trivial novelties. Now and then they may have altered the text in order to carry out some convenient division of the one book into many, or more rarely to gratify their own sense of the fitness of things. It seems probable, however, that they were for the most part critically honest in the use of their materials, and that, if an interpolation or a corruption were generally found in the copies used by them, they preserved it without question. The more recent and less well established additions to the text were no doubt excised, the earlier were more firmly rooted.

It can almost be proved that the Alexandrine editions fixed

the texts of the more important authors for some centuries, so far at least as is compatible with transmission by hand. It is further conceivable that the better manuscripts still existing owe many of their best features to a descent more direct than ordinary from some copy in which the Alexandrine text was in the main preserved, but it is possible that this may remain incapable of demonstration. We may never be able to reconstruct even in outline the history of learning as concerned with the transmission of texts either during the Roman period or the Byzantine era anterior to Tzetzes.

Towards the acquiring of some conception of the immensity and the intricacy of this problem, the study of a great body of scholia like those on Aristophanes may readily be made to contribute. Perhaps the conception cannot be formed at all by any other means. If the scholia bear manifest indications of a long and hazardous history in the course of which they have been often edited, shuffled like a pack of cards and put together again to suit the requirements of the editor of a single play, or of a small group of plays, or, again, have been curtailed and re-extended and perhaps curtailed again, and been contaminated and misplaced, and altered to suit a various reading which no modern editor has ever seen or imagined,—if this is so, how are the facts to be reconciled with the common view of a safe and easy direct descent from some great Library copy of the text of Aristophanes exhibited by the manuscripts on the margins of which the scholia in their existing form are written?

Regard the question as we may, we are forced to the conclusion that the direct value of any corpus of scholia as a commentary upon the text to which it belongs is in no degree commensurate with its indirect value as evidence, on the one hand, of the manner in which classical texts have been manipulated at different periods in the history of learning, and, on the other hand, of the kind of corruption and interpolation to which they must have been worst exposed.

Certainly, the subject-matter of the scholia to Aristophanes would never have tempted me to edit them. It varies greatly in character in different plays and even at different parts of the same play. The authority for most of it does not admit of being established. To begin with, the nucleus of annotation, round which the commentary upon any one play gradually formed, may

have had a different origin in every case. According as a play was seldom or often read in schools or in the lectures of rhetors, the manner in which the bulk of its scholia grew inevitably varied. Further complications ensued from the fact that great annotated editions of groups of the plays existed at an early date, some of them certainly including dramas which have long since been lost. Later redactions of the commentaries upon selected plays can also be shown to have been made more than once, and in the compilation of these redactions scholia were in many cases transferred from a play which came late to a play which came early in the grouping followed for the time being either by accident or design by the particular redactor. All this we can see clearly enough from a minute study of the existing scholia; and the more we study them the less we shall be inclined to believe it possible ever to wrest from them the secrets which must be known before their authority as a commentary can be established. Time and redaction have done their work too well. We can still see that the grammatical nomenclature, the style of comment, the shape of the scholia, all differ greatly from play to play. Tricks of phrase peculiar to the annotators of single plays may be cited. Even if we take those plays, the Plutus, the Clouds, and the Frogs, which evidently formed a well-recognised group, and on that account were presumably most often subjected to redaction, it is yet easy to prove that the body of notes on each play has a marked character of its own. Etymologies, notes on metaphors, moral reflections, remarks on accidence make up a large element in the scholia of the Plutus. There is an odd mannerism in the way in which the word **πρᾶγμα** or **πράγμα** is used. The number of scholia apparently early in form is small. The whole style suggests a late redaction. In the scholia to the Clouds the process of degradation is not so legible. There are signs of a somewhat sounder tradition. The technical terminology differs largely from that in the Plutus and has a distinct character. There are not so many etymologies, moral reflections, and elementary notes on accidence. In the Frogs the improvement goes farther. The proportion of scholia introduced in the older manner is larger. The literary criticism is not quite so puerile. The stage-directions and the notes upon change of speaker are not contemptible, and some of them may well be of an early type. There is a palpable mannerism in

the use of **χαρακτήρ** and **χαρακτηρίζειν.** Yet these differences within the final redaction scarcely help the formation of any judgment upon the authority of the scholia as a means of illustrating any one or all of the plays. We can tell that this scholar or that commented in his time upon one play or another either in whole or in part, but at best we know very little of any of these scholars or of their methods; and what the scholia preserve to us of their dicta is so fragmentary and so much garbled as to count for nothing.

Let us suppose the whole of the scholia upon Aristophanes to be non-existent; can it be affirmed that our appreciation of the allusions, of the social circumstances of the poet's time, of the significance of his parodies, would be diminished to any material extent? On the contrary, we should perhaps be more likely to form a just conception of the literary and social conditions under which the plays were written, if the scholia were swept clean away, and we were compelled to draw from the dramas themselves our ideas of the time and the state of society. More of the allusions might have to be left unexplained; but are we quite sure, as it is, that the explanations with which the scholia provide us have always a basis in fact?

But the same characteristics which compel us to depreciate the value of the scholia as a commentary are a reason why we should rate them very highly as a source of evidence both for the circumstances under which the text of Aristophanes has been handed down to us and for the many kinds of corruption to which all classical texts have been liable.

It is perhaps not surprising that this use of the scholia has been for the most part neglected. Very few scholars of the first rank have dealt in any large way with the diverse problems presented by Greek comments upon Greek authors. The scholia upon Aristophanes, like the scholia upon other writers, have very rarely been edited with proper judgment or care. Hemsterhuys' edition[1] of the Greek notes to the Plutus long remained singular. It is so good as to make it credible that, if Hemsterhuys had gone on to edit the scholia to the rest of the plays, he would ere long have been brought to the true point of view.

[1] **Αριστοφανους Πλουτος.** Aristophanis Comoedia Plutus. Adjecta sunt scholia vetusta. Recognovit ad veteres membranas, variis lectionibus ac notis instruxit, et scholiastas locupletavit Tiberius Hemsterhuis. Harlingae, MDCCXLIIII.

Among men who have studied the scholia to Aristophanes since the time of Hemsterhuys I cannot doubt that Dobree merits the first place. It is not that his work is abundant—far from it—but, like everything else done by him, it shows sagacity of a very high order. His notes upon the Greek comments adscript to the text of Aristophanes have been excerpted by Dindorf from the "Notae in Aristophanem,"[1] and do not occupy twenty octavo pages; but there is good gear in this small bundle. Moreover, from Dobree's general critical work upon Greek authors it is made evident that he read scholia with a seeing eye; that to him their value consisted less in the direct light shed upon the books which they were intended to illustrate than in the light which may be borrowed from them wherewith to illuminate the processes through which the texts of classical authors gradually deteriorated.

Next[2] to Dobree but at a long distance comes Franz Volkmar Fritzsche, who published an edition of the Thesmophoriazusae at Leipzig in 1838, and an edition of the Frogs at Zurich in 1845. Garrulous and fanciful where the English scholar is concise and sensible, Fritzsche still sees clearly what Dobree saw—that the corpus of scholia is a jumble of notes, good, bad, and indifferent, thrown together at haphazard, twisted into odd shapes, cruelly mutilated and rashly doctored; but he does not use this knowledge in a wide field, as Dobree does. The one is a good company officer; the other can manœuvre armies.

It should also be remembered that Fritzsche's edition even of the Thesmophoriazusae is later in time than the "De Aristarchi Studiis Homericis" of Kaufmann Lehrs, which was first issued in 1833. Though not concerned with the scholia of Aristophanes, Lehrs' book enunciates conclusions applicable to a whole class of scholia, and deserves to be esteemed the starting-point of recent speculation dealing with the form and manner of the more ancient Alexandrine comments adscript to Greek texts.

If Dobree's life had been spared, he would have forged, I believe, from the coarse metal of the scholia a critical weapon of

[1] The "Notae in Aristophanem" occupy pp. 129-270 of the second volume of the Adversaria published at Cambridge in 1833.

[2] I do not forget Hermann, whose edition of the Clouds contains a recension of the scholia adscript to that play, good enough in its way, but like most of Hermann's work displaying neither insight nor ability to generalise. He sees some of the difficulties clearly, but he is overwhelmed by them and rarely dares to face them.

fine temper and keen edge. In reading his Adversaria we can see that he had to some extent classified and marshalled the scholia in his own mind according to their principal types, and that it was become a habit with him to be always on the watch, in a cautious, critical spirit, for clauses, answering to those types, embedded in the text itself of the authors whom he studied, breaking the current of their thought, or disturbing the natural movement of their sentences or periods. It was no novelty, doubtless, for a critic to excise words, clauses, or sentences, as deliberate or accidental interpolations. Putidum emblema, glossema grammatici, interpretamentum scholiastae, were phrases far from new in the jargon of criticism, and had been common in the writings of scholars, of whom some had been possessed of a sagacity not inferior to Dobree's; but, so far as I can trace, Dobree differs from all others before or since in his manner of reaching the conclusion that a word or a clause ought to be cancelled. His criticism, so rigidly scientific in other directions, shows in this respect also the beginning at least of scientific method. He would soon, I believe, have been able to say not merely, The words which I have cancelled are unnecessary or misleading, but also, They are a scholiast's comment of a type of which scores or hundreds of examples are to be found in any body of scholia.

If it is an exhilarating change to throw even a good commentary down and to read some great classic without artificial aids, what must his sensations be, who has expended the better part of his leisure for near seven years not exactly in studying commentaries, but in attempting to restore at least to some semblance of their original form thousands of mutilated, contorted, contaminated fragments from numerous commentaries, dissertations, and dictionaries, compiled at divers dates, in divers places, with divers aims, some of them for the purpose of illustrating the text of Aristophanes, others in the desire of deducing from it information respecting the Athens of Aristophanes' day, others again with no better object than the picking up of odds and ends of Attic grammar and diction? When I review the labour, so much of it purely mechanical and therefore distasteful, the searching of the various ancient Lexica, Etymologica, Anecdota, and Commentaries, the comparing of them one with another, and the squeezing out of some little evidence or

none from them all, I may perhaps be forgiven for being glad that this portion of my project is at last completed.

I have already referred to some part of my obligation to Dr. Hans Graeven, but I have still to thank him and other friends, Professor Arthur Platt, Mr. Richard Walker, and my colleague Mr. Hall, for much help in the revising of proofs.

Of the new fount of Greek type used in this book, and of the munificent enterprise of Messrs. Macmillan to whom it is due, I have spoken elsewhere. Once the eye has become familiar with its appearance, this type grows in attractiveness. It is not only fair to look at, but it coincides more nearly than any other with Greek calligraphy of a good period; it is legible and restful to the eye. But there is one thing that must be said in its disfavour. The early sheets of this volume were the first for which it was used, and the mind both of printer and author ran rather upon the type than the matter, more especially as the correct printing of the transcript would under any circumstances have presented more than ordinary difficulties. Accordingly, there is a large crop of errata in the Plutus and the first part of the Clouds. I make a note of these on p. xxxi. in case any reader may wish to correct them.

INFORMATION RESPECTING THE TRANSCRIPT

In the codex the scholia are written in semiuncials. Those on the Plutus, the Clouds, the Frogs, the Birds, and the Peace are written by the scribe who has written the text of all the plays. Those on the Knights, the Lysistrata, the Acharnians, the Wasps, the Thesmophoriazusae, and the Ecclesiazusae are written by another. Not only does the handwriting of the one scribe differ greatly in appearance from that of the other; it differs also in ways which can be readily made clear in transcription. The scribe of the Plutus—Peace group of scholia very seldom places accents on compendia when the syllables which they represent carry accents; the scribe of the Knights—Ecclesiazusae group commonly accents the compendia of accented syllables. Certain compendia are common in the one handwriting, which are rare or are not found at all in the other. The manner in which the scholia are arranged in the margin is very different in the two groups. The scribe of the one group, writing the scholia at the same time as he writes the text, estimates more easily the space at his disposal and marshalls them with great precision. He is very punctilious in marking off from each other what he finds written as separate notes in the codex which he copies, or, perhaps, what he himself considers to be separate comments. For this purpose he employs a variety of marks, all of which are represented in the printed transcript by the single mark :—. With similar exactitude he marks off the lemma from the body of the note in cases in which a lemma is given. When there is no room in which to place a note near the line to which it is adscript, he puts a sign either against the line in the one margin or in the other, or interlineally over the word or clause annotated, and then, placing a like sign before the misplaced note he writes it where he best can find room on the same page; or, if there is no vacant space, he will even turn the page, after he has first called attention to this by some form of *nota bene* with **τὰ σχόλια ἔμπροσθεν** or the like after it. The scribe of the other group writes the scholia close together, one after the other, each against its line on either margin, and, when this cannot be done, he trusts as a rule to a lemma for attaching the note to the proper place of the text. It is only now and again (e.g. Eq. 166 : Lys. 108 :) that he uses a

sign to place the note correctly. In every case in which either scribe so marks a note, the printed transcript introduces it with one or other of the phrases :—S(*ignum*) supra **κλαύσματα**→, S(*ignum*) ante v(*ersum*) 153→, S(*ignum*) post v(*ersum*) 12→. The common practice of the less orderly scribe is to end each comment with the high point only. At parts, however, e.g. Thesmo. ll. 100 ff., he employs the sign ÷, and now and then several dots arranged thus ∴, quite rarely two dots, thus, :. In one place, Ach. 49-79, a dot, in our reproduction represented by +, is placed over the first word of each note ; but this appears to have been added by a later hand.

According as scholia are written on the upper, the outer, the inner, or the under margin of the page I have followed Martin in printing at the end of each either supr., ext., int., or infr. Interlineal comments are similarly marked inter. If these belong to single words, the word explained in each instance is printed first, thus, **ὠχριῶσα)**, but when several words are annotated, the first is printed with several dots between it and the crescent, thus, **ὧναξ . . . .)**. When a note appears between the proper scholia-margin and the text-margin, it is described as intermarg. ext. or intermarg int.. When scholia are written against a line, the number of the line, to which each refers, is printed before it. So also, in whatever part of the margin they are found, if a lemma is prefixed or a sign attached. When the codex leaves it doubtful to which line of the text a note belongs, no numeral precedes the note as printed in the transcript. The scholia are printed in the sequence in which they are found in the codex.

Letters, syllables, or words when erased by the scribes are printed as erased ; when expunctuated by the scribes, they are printed as expunctuated. When a syllable, a letter, or an accent has been altered in the writing or by another hand, an explanatory note is printed within brackets immediately after the word affected. Sometimes an attempt is made to represent the change in print.

When a letter or a series of letters is illegible, a dot is printed for each letter-space, so far at least as these can be estimated. When no very exact calculation can be made of the number of letters and sigla lost, a blank is left in the print approximately equivalent to the illegible part of the writing. When letters have become so dim that they cannot be read with complete certainty, a thick black line is drawn beneath them in the transcript.

In most cases when a word is so written that the full form has to be conjectured from the context, the full form so conjectured is printed, e.g. **σωκρα**$_{\text{τ}}$*ησ* **σωκρα**$_{\text{τ}}$*ουσ* etc. for **σωκρα**$_{\text{τ}}$, or **ἀττι**$_{\text{κ}}$*οι*, **ἀττι**$_{\text{κ}}$*ωσ* etc. for **ἀττι**$_{\text{κ}}$, but as often as there is reasonable room for debate, the word is printed as it is written, **σωκρα**$_{\text{τ}}$ for some case of **σωκράτης**,

and ἀττι for some part of the adjective or for the adverb of ἀττικός. I have made no attempt to mark the very few hieroglyphic compendia except by printing them wholly in vulgar type, σεληνη in Nub. 1134, ηλιου in Vesp. 772. Many well-known compendia are also so represented e.g. ανθρωποσ, ουρανοσ, θεοσ, πνευμα, and their cases.

All syllables represented by compendia are printed in vulgar type.

The punctuation of the codex is reproduced. The points employed are:—the high point or τελεία στιγμή, on a level with the top of a letter (τον·); the point on the line or the ὑποστιγμή, (τον.); the central point or μέση στιγμή, in a position intermediate to the others (τον·); and the ὑποδιαστολή or comma. Evidently in the Codex Ravennas as in most manuscripts of a like date, the pauses denoted by these four points are in a descending scale. There would thus be little difficulty in representing the punctuation of the manuscript, if the four points had only these values. But at least three of the four have a double function. The comma, and the point in its low and in its middle position, perhaps also in its high position, are used to mark the end of words. For the comma this is a sort of survival of its original function as ὑποδιαστολή, and for the point, of its use even in inscriptions to articulate into words the continuous rows of letters. Now and again two points are found at the end of the same word, the one marking a pause, the other not, e.g. Nub. 249 νομίσματι·. αλλωσ, ib. 540 ἀσχήμονοσ·· εἰσὶ. Points used in this secondary function are most frequently found after words which end in the letters ν, ς, α, and in the compendia for the syllables θαι, ται and οσ, and also after proper names. On the whole, except in the Plutus, I am satisfied that the transcript represents the manuscript in both its uses of points with great fidelity. Even in the Plutus it is faithful to the extent of giving every point, though it fails in some measure in exactly representing their position relatively to the line.

Before a quotation both scribes almost invariably use the high point.

When a point marking a pause is omitted through the accident that the word which it should follow ends a line, the end of the line in the manuscript is marked in the transcript by the insertion of a vertical stroke.

No hyphens have been used in the printing of the transcript and no heed taken of syllables in carrying a word over to a new line.

CORRIGENDA

PLUTUS

Recension line 5 : add in margin <παρὰ> R
6 : for ἑαυτοῦ read αὑτοῦ
8 : for ἤτοι τῷ read τῷ [τὴν]
9 : add in margin <τὸ> Ald.
: for ἔχειν δὲ Ἀπόλλωνα read ἔχειν δὲ <Ἀπόλλωνα> and add in margin <Ἀπόλλωνα> R
11 : in margin add τοῦ θεοῦ Ald.
: for θεσπίσεως read θεσπί[ω]σεώς τε
: after ἐπιστήμης insert [καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς]
: for θεσπίσεως read θεσπί[ω]σεως
: in margin add <φησὶν> R
: in margin add τῷ edd.
20 : in margin add δυσωπητικῶς Ald.
21 : for οὐδὲ μὴν read οὔτε μὴν
: for ἐνδεές read ὑποδεές
: in margin add χρησάμενοι R
23 : in margin add περιθέσεως edd.
: for μέλλων read ἔμελλεν
29 : for παρ' Ἀττικοῖς read παρὰ Ἀττικοῖς
: add in margin αἰνιττόμενος R
30 : after διεβάλλοντο insert [διὸ εἶπεν ἱερόσυλοι]
: for συκοφάνται λέγονται read <συκοφάνται λέγονται>
31 : in margin add <συκοφάνται λέγονται> Ald.
: for Ἀθηναίων read τῶν Ἀθηναίων
Transcript line 38 : for *ανθρωποσ* read *ανθρωποι*
Recension line 39 : add in margin κειμένῳ R
: for ἐν μέσῳ τῶν στεμμάτων read ἐν μέσῳ τῶν στεφάνων
: in margin add καθῆστο Ald.
41 : for ᾧτινι read ᾧτινι
Translation line 41 : for ᾧτινι read ᾧτινι
Recension line 47 : for μετέρχεσθαι read <μετέρχεσθαι> and add in margin <μετέρχεσθαι> codex Θ
56 : for ἢ read <ἢ> and in margin add ἢ Ald.
67 : between δούλου and τινὲς insert [ἵν' ᾖ, βέλτιόν ἐστιν πεισθέντα εἰπεῖν ἢ βιασθέντα,]
83 : in margin add ἀνεπίτατα Ald.
88 : for μειράκιον ὢν read μειράκιον <ὢν> and in margin add <ὢν> Hemsterhuys
: in margin add ἐφίηται Ald.
98 : in margin add ἀποσκώπτων Ald.
109 : in margin add περισσοῦ Ald.
111 : for πάντες ἀλλ' ὁμοῦ read πάντες ἀλλ' ἅπαξ, ἀλλ' ὁμοῦ,
122 : in margin add ὀρρωδεῖν edd.

Recension line 122 : in margin add τούτῳ Ald.
126 : for καί read <καί> and in margin add <καί> R
127 : in margin add <ἐπὶ τῆς . . . . εὕρηται> V.
134 : in margin for ἀντικρὺ R read <ἀντικρὺ> R
137 : for δὲ τοῦ read δὲ [τοῦδε] τοῦ
149 : for Λαΐδος read τῆς Λαΐδος
156 : for τὸ δὲ read <τὸ δὲ> and in margin add <τὸ δὲ> R
159 : for αἰτεῖν ἵππον read αἰτεῖν ἢ ἵππον
160 : in margin add κατασκευαί Ald.
Translation line 160 : for : Such things as are learned by reasoning read : learning that consists in words
Recension line 165 : for γὰρ ἱμάτιον read γὰρ τὸ ἱμάτιον
166 : in margin add ἀττικὸν Ald.
: in margin add ᾧ Ald.
168 : in margin add μοιχοῖς Ald.
170 : for τὸν βασιλέα read <τὸν βασιλέα> and in margin add <τὸν βασιλέα> R
171 : in margin add τὴν φιλοδικίαν R
173 : in margin add κορινθίοις ἀδικουμένοις Ald.
176 : for στρηνιᾷ read <στρηνιᾷ> and in margin add <στρηνιᾷ> Ald.
179 : in margin for : Bisetus : read : Biset
: in margin add τούτου π. ἐ. ὃ. τ. π. λ. V.
180 : for Τιμόθεος read ὁ Τιμόθεος
223 : in margin add εἰς Junta ed. 1525
227 : for λεβήτιον read [τὸ] λεβήτιον
239 : in margin add προκεκριμένης Ald.
269 : for πλῆθος παρὰ τὸ σῶ read πλῆθος παρὰ τὸ σῶ [τὸ]
271 : for προσθέτη read προσθετὴ
287 : for ὦτα μεγάλα read ὅτι ὦτα μεγάλα
290 : for κρουομένη read κινουμένη
295 : for οἱ τράγοι read <οἱ τράγοι> and in margin add <οἱ τράγοι> Suidas 156 B
301 : for ὠξυμμένον read ὀξυμμένον
303 : in margin add μέγαν Ald. and ὑώδη Ald.
312 : in margin add τὴν Ald.
328 : in margin add ἕξεις Ald.
329 : in margin add ἐκκλησιαστὰς edd.
368 : in margin add πεπανουργηκότος edd.
435 : for καπηλίς read κάπηλις : so also in Translation
504 : omit <λείπει> both in text and margin
Translation line 504 : for : (supply) "O Penury" read : O Penury
Transcript line 516 : for ἐθελήσει read ἐθελήσει (η ex ει facta et accentus acutus supra alteram ε deletus)
Recension line 521 : in margin for ἄπιστα . . . . . 1416 read ἄπιστα θεσσαλῶν Hemsterhuys, collat. schol. ad Eur. Phoeniss. 1416
550 : in margin for : Kuster : read : ed. 1607
575 : in margin add τῶν μὴ Ald.
600 : in margin add πείσῃς Ald.
619 : in margin add καὶ after χειροτεχνῶν
627 : omit παρεπιγραφή—
665 : for ὡς read εἰς and omit ὡς in margin
689 : in margin add τῷ Ald.
701 : in margin add : ex scholiis in versum 639 transposuit R
733 : in margin add τοῦ edd.
Transcript line 745 : for επαινεινaι read επαινειναι
Recension line 773 : in margin add ᾤκισε Hemsterhuys
779 : in margin for R read Ald.
782 : in margin add αὐτὸν Ald.
797 : in margin add βόλον Hemsterhuys
808 : for ἡδέος read ἡδέως
833 : in margin add τῷ edd.
839 : after τοῦ δή read (bis)

Recension line 839 : in margin add ἀπολέσαι Ald.
853 : for τὸ πολλὴν read τὸν πολλὴν and in margin add τὸν Ald.
872 : for ἐπηρμένος read ἐπῃρμένος and in margin before V. add (sic)
885 : between πεποίηται and /· insert [ἦν δὲ ἀποτρεπτικὸς συκοφαντῶν]
925 : in margin add ἔκτισεν Ald.
957 : in margin add τῶν νομισμάτων Ald.
1021 : for ᾤκει read οἴκει

NUBES

15 : in margin for R read ed. 1607
137 : for σκέψιν read καὶ σκέψιν
Transcript line 552 : for καταπατῶνσιν read καταπατῶνσιν (ω ex ο factum et ν insertum)

RANAE

Recension line 632 : for περὶ read <ὁ> παρὰ and in margin add <ὁ> παρὰ Ald.
1243 : for ποδὶ read τοδὶ

CONTENTS

	PAGE
PLUTUS	1
NUBES	121
RANAE	277
AVES	419

MARKS USED IN THE RECENSION

< > words enclosed in angular brackets are not in the Codex

[ ] words enclosed in square brackets are to be omitted

V = Codex Venetus A

Θ = Codex Laurentianus 2779

Cod. Leid. = Codex Leidensis

Ald. = Editio princeps, 1498

BAYERISCHE
STAATS-
BIBLIOTHEK
MUENCHEN

SCHOLIA ARISTOPHANICA

PLUTUS

ι. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' κ.τ.λ.: ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότου ἑπομένου τυφλῷ ἀνδρί/· ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' κ.τ.λ.: χαλεποῦ ὄντος τοῦ δουλεύειν, χαλεπώτερον γίνεται ἐὰν καὶ ἀνοήτῳ τις δεσπότῃ ὑπηρετῇ/· ἀργαλέον: ἀντὶ τοῦ χαλεπόν/· ἀργαλέον: εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἄλγος, ἀλγαλέον, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ, ἀργαλέον/· ἀργαλέον: δύσκολον/· ἀργαλέον: δυσχερές/· ὦ Ζεῦ καὶ θεοί: ὁ Ζεὺς παραλέλειπται κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς τὸ Ὁμηρικόν — Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα.

Folio 1. (ι) ὡς αργαλέον:—ὁ θεράπων δυσφορεῖ.τοῦ δεσπότου·ἑπο μενου τυφλῶ ἀνδρι·αργαλέον δε,ἀντὶ τοῦ χαλεπόν·εἴρηται δὲ,ἀπὸ το ῦ ἄλγος,ἀλγαλέον·*καὶ* κατὰ τροπην τοῦ λ εἰς ρ.ἀργαλέον·χαλεποῦ δε ὄντ.. τοῦ δουλεύειν·χαλεπώτερον γίνε*ται*·ἐὰν *καὶ* ἀνοήτω τίς δεσπότη ὑπηρετῆ:—supr. (ι) ἀργαλέον) δυσκολον δυσχερές: inter. (ι) παραλε εξοχ*ην* τ*ων* ως τὸ τρωάς τε *καὶ*

---

1. **ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' κ.τ.λ.:** into rho, *ἀργαλέον*. **ἀργαλέον:** provoking. **ἀργαλέον:** annoying. **ὦ Ζεῦ καὶ θεοί:** Zeus is here specially named by way of preëminence over the rest of the gods, as in the Homeric expression (Il. 13. 1) Τρῶάς *τε καὶ* Ἕκτορα. / Cp. Scholia in Iliada l.c. *κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα κατ' ἐξοχήν.*

3. λέξας τύχῃ: ἀντὶ τοῦ λέξῃ.

5. μετέχειν ἀνάγκη τὸν κ.τ.λ.: <παρὰ> τὸ ποιητικόν· "ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρυόπα Ζεύς | ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἄγῃσι"/· μετέχειν ἀνάγκη τὸν κ.τ.λ.: ἐν τῷ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνης ἀνέχεσθαι/· τῶν κακῶν: τί γὰρ κακώτερον τοῦ τὰ ἐναντία ἑαυτῷ διαπράττεσθαί τινα;/· τῶν κακῶν: τοῦ δεσπότου δηλονότι.

6. τοῦ σώματος γὰρ κ.τ.λ.: οἷον, αὐτὸν ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον οὐκ ἐᾷ·κρατεῖν· μάλιστα γὰρ κύριος τοῦ σώματος ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ.

7. ὁ δαίμων: ἡ τύχη/· τὸν ἐωνημένον: ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησάμενον.

8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα: * τοῦτο

εκτορα:—int. (3) τυχη) *αντι* του λέξηι inter. (5) . . . . . ἀνάγκη:—τὸ ποιητικόν. ἥμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπα. αίρεται εὐρύοπα ζεὺς ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατα . . . . ἦμαρ. ἀγηισι· τί γὰρ κακώτερον τοῦ τα ἐναντία· αυ τω διαπράττεσθαι τινὰ· ἐν τῷ μὴ ποιεῖν α βού (supr.) λεται· ἀλλὰ *καὶ* τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνη*σ*, ἀνέχεσθαι:—ext. (5) τῶν κακῶν) *του* δεσπό του δη*λονοτι* inter. (6) ουκ εαι τον *κυριον*:—οιον αὐτὸν ἑαυτ . . τον δο ῦλον . . κ' ἐᾶι κρατεῖν· . αλιστα *γαρ κυριοσ του* σω . ατ . c, εκαστος· . . . . . αὐτοῦ:—int. (7) δαίμων) ἡ τύχη· inter. (8) ταῦτα μὲν δὴ) τοῦτο π

---

3. **λέξας τύχῃ:** equivalent to *λέξῃ*.

5. **μετέχειν ἀνάγκη τὸν κ.τ.λ.:** compare the poet's words (Odyss. 17. 322): "Zeus taketh half a man's manhood from him, whenso he bring the day of slavery upon him." The text of Homer has *ἕλῃσι*, not *ἄγῃσι*. **μετέχειν ἀνάγκη τὸν κ.τ.λ.:** in not doing as he likes, but having to put up with the follies of others. **τῶν κακῶν:** nothing being more of an evil than for a man to act in contradiction to his own nature. / Observe the meaning of *κακώτερον*. **τῶν κακῶν:** that is, His master's.

6. **τοῦ σώματος γὰρ κ.τ.λ.:** that is to say, He does not let his slave be his own master. If a man is master of anything, he is surely master of his own limbs.

7. **ὁ δαίμων:** fate. **τὸν ἐωνημένον:** = *τὸν ὠνησάμενον* (the man who has bought him).

8. **καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα:** this is called a parepigraphê. / Either we must suppose with Holzinger (*Ueber die parepigraphae zu Aristophanes*, p. 47) that there is some stage direction lost before these words, or else the annotator may have misapplied the term *παρεπιγραφή*, as indeed Tzetzes appears to have done in a note to the first line of Lycophron's Alexandra

παρεπιγραφὴ λέγεται * τῷ Λοξίᾳ: τῷ Ἀπόλλωνι/· τῷ Λοξίᾳ: ἤτοι τῷ λοξὴν ἰὰν πέμποντι — λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός,—— ἢ τῷ λοξὴν πορείαν ποιουμένῳ —ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ.

9. θεσπιῳδεῖ: ἐτυμολογεῖται θεσπιῳδεῖν παρὰ <τὸ> τὴν θέσπιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ᾄδειν/· θεσπιῳδεῖ τρίποδος κ.τ.λ.: ἐτραγικεύσατο τῇ φράσει/· τρίποδος: τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων· Ὅμηρος· "ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα"/· τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου: τινὲς

θέσπιν Hemsterhuys. ᾄδειν do.

αρεπιγραφὴ λεγεται :—inter. (9) ὃς θεσπιωιδει τρίποδος·τρίποδι χρηται ὁ ἀπόλλων μαντευόμενοσ διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων ὅμηροσ·ὅς ηδει τά τὲόντα τά τὲ. σομενα πρότεόντα ext. (9) τινὲς φασὶν οὕτω

λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἃ μ' ἱστορεῖς ("I shall tell all truly whereof thou askest me"). Tzetzes says—τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται ὅτι ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς· οἷον, ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν οὐ φαίνεται ἐρωτῶν, ἐκ δὲ τοῦ λέξω δηλοῦται λοιπὸν ὅτι προηρώτησεν. **τῷ Λοξίᾳ:** Apollo. **τῷ Λοξίᾳ:** either "who utters an ambiguous (λοξήν) voice (ἰάν)," inasmuch as Apollo gives ambiguous responses, or "who makes his course (πορείαν) oblique (λοξήν)," inasmuch as he is identified with the Sun.

9. **θεσπιῳδεῖ:** the verb is derived from this, that the voice of god (θέσπις) sings (ᾄδειν) responses there. **θεσπιῳδεῖ τρίποδος κ.τ.λ.:** a form of expression appropriate to tragedy. **τρίποδος:** Apollo in prophesying uses a stool with three feet, because the moments of all events are three. Homer (Il. i. 70, of Calchas)—"Who knew the things that are, and that shall be, and that are gone by." **τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου:** some say that the way in which Apollo got his tripod was as follows:—fishermen used for money to risk a cast on the understanding that everything brought up belonged to the man who bought the cast. Now certain persons bought a cast; and in time a tripod made of gold was brought up by the net. They quarrelled about it, and the fishermen said "We sold our labour for fish and not for tripods," whereas the buyers of the cast said "We bought at our own risk everything that should be brought up." So, as the quarrel went on, they resolved to ask Apollo, and he requested that it should be given to the possessor of wisdom. So they offered it to the seven wise men, but each of them said no, declaring that wise he was not, but held Apollo wiser than himself. So they decided to dedicate it to Apollo as being wiser than all others. In this way, the story runs, Apollo got his tripod./

Probably a λόγος Μιλησιακός, as is

φασὶν οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα· ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἔρριπτον ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινές· εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς· ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπράκαμεν, οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἠγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ· οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἤτησεν αὐτὸν δοθῆναι τῷ σοφιστῇ, προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο, σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ Ἀπόλλωνα σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτέρῳ πάντων· ὅθεν ὁ λόγος ἐσχηκέναι αὐτὸν τὸν τρίποδα/· τρίποδος: ἡ Πυθία ἐπὶ

κτήσασθαι τὸν ἀπολ..να τὸν .!.πο.. .λιεῖς μισθ.βωλον ἔῤῥιπτον, ἵνα τὸ αναφερόμενον ... τοῦ αγοραςα.... ... βολον·ἠγορας.. οὖν τινες·ειτα ανηνέχθη τρίπους χρυσοὺς ἐφιλονεικουν οὖν περι αυτοῦ *καὶ λεγον* οἱ ἁλιεῖς ὡς·ἰχθῦς πεπρακας.. οἱ δε ἀγορασαντες ἔλεγον, ὡς παν τὸ ανιὸν ἠγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχη·ουτως οὖν αὐτων φιλονεικουντων·ἐδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν ἀπόλλωνα·ὁ δε ἤτησεν αυτον δοθηναι τω σοφι... προση..... ουν αυ... τοις επτα σοφοῖς.ἑκαστος δὲ το...ν παρητεῖτο, σοφος *εἶναι* μη λεγων ἔχειν δε σοφωτερον ἑαυτ.. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι ..τὸν τῷ ἀπόλλωνι·ὡς σοφωτέρ.. παντων οθεν ο λογο. .. χ.κ.... αυτον ... τρι.... ext. (9) τριποδος εκ χρυσηλατου:—ἐτραγικε

---

implied in Diog. Laert. i. 28 *φασὶ γὰρ Ἰωνικούς τινας νεανίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἁλιέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλήσιοι ἔπεμψαν εἰς Δελφούς, καὶ ὁ θεὸς ἔχρησεν οὕτως· 'ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾷς; | ὃς σοφίῃ πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.' διδόασιν οὖν Θαλῇ· ὁ δὲ ἄλλῳ καὶ ἄλλος ἄλλῳ ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφίᾳ πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Δελφούς.* For *βόλος* in this sense cp. Scaligerana "Βόλος, unde *Bouliech* Narbonensium piscatorum. . Jurisconsulti dicunt emere *βόλον* retis aut piscium, pro emere quod hoc jactu capitur piscium." There is perhaps no call to alter *ἤτησεν* into *ἔχρησεν* or the like. The *σοφιστῇ* seems the easiest reconstruction of the manuscript reading, but it is odd. Perhaps it is a corruption of *σοφίᾳ ατωι i.e. σοφίᾳ πρώτῳ.* **τρίποδος:** the Pythian priestess sits on a tripod when she prophesies. The part on which she sits is called *ὅλμος.*

τρίποδος καθημένη χρησωδεῖ· καλεῖται δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ κάθηται ὅλμος.

11. ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις: τῶν τριῶν ἀρετῶν τοῦ θεοῦ μέμνηται <δύο> κατὰ τὸ παρόν, θεσπίσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμης. εὐκαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην ἐποιήσατο, ἰατρικῆς μὲν ὅτι ἀνίατον ἀπέπεμψε τὸν δεσπότην καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆψε μελαγχολίαν, θεσπίσεως δὲ διὰ τὸ προσεχὲς τῆς ἐκεῖθεν ἐξόδου. τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπεν μὴ χρείαν αὐτῆς ἔχων/· ὥς φασιν: τὸ ὥς φασιν <φησίν> ὡς ἀπιστῶν τῷ σοφὸς καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπειράθη.

τριῶν Rz
<δύο> Rz

12. μελαγχολῶντα: τὸ εὔηθες καὶ μανικὸν κατηγορεῖ τοῦ δεσπότου ἐκ τοῦ

ύσατο τῆ φρασει ἡ πυθια·ἐπι τριποδοσ καθημένη χρησωδεῖ·καλεῖται δὲ τὸ μερος ἐν ο καθηται ὅλμος:—ext. (7) τον εωνημενον .... του τ ὸν ὠνη..μενο. ext. (8) τῶ απόλλωνι τῶ τ.ν λοξ.. ἰα γὰρ μαντεύεται·ο θεοσ·ἢ τῶ ...ην πορειαν ποιουμένω ... υτὸς γάρ εστὶ τῶ ηλίω:—ext. (9) .τυμολογ.ται θεσπιωιδειν ..αρα την θέμιν εκεῖ, ..c μαντειας ἄγειν. int. (11) τὸ ὡς φασι ωc ἀπιστων το co φοc καὶ ἐξ ὧν αὐτὸc ἐπειράθη· int. (11) ..τρὸς ὢν καὶ μάντισ:—τῶν δύω ἀρετῶν τοῦδε μέμνηται·κατὰ τὸ παρόν.θεσπιώσεως τε καὶ τῆς κ ατα . . . . . καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς·εὐκαίρως δέ τούτων τὴν μνήμην·ἐποιήσατο·ιατρικης μεν οτι ανια .... .πεμψε τὸν δεσποτην·κ αὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆψε μελαγχολίαν·θεσπιώσεως δὲ,δια τ. προc εχεc τῆc εκειθεν .ξ.δ.. τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπεν.μὴ χρεῖαν αὐτησ ἔχων:—infr. (12) .ύηθεc καὶ μανικον κατηγορεῖ τοῦ δεσπότου ἐκ του κα

---

11. **ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις:** of the three attributes of the god he mentions two as required by the occasion—divination and the art of healing. It is in keeping with the context so to mention them—the art of healing, because his master is dismissed uncured, and afflicted with mad humours naturally alien to him; divination, because they have just left the shrine. Music is omitted, there being no call to refer to it. **ὥς φασιν:** Carion adds the words *ὥς φασιν* as having a right from his own experience to disbelieve in the epithet *σοφός*.

12. **μελαγχολῶντα:** Carion makes his master out to be silly and out of his mind. There is such contrariness in his movements. He ought to lead a blind man, not be led by him.

κατὰ τὸν περίπατον ἐναντίου· ἡγεῖσθαι γὰρ προσήκειν οὐχ ἕπεσθαι τυφλῷ.

16. βιάζεται: δηλονότι ἀκολουθεῖν.

17. γρῦ: τὸν ῥύπον τοῦ ὄνυχος λέγει/· γρῦ: τινὲς τὸν γρυλλισμόν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων/· γρῦ: εἶδος μικροῦ νομίσματος/· γρῦ: τὸ τυχὸν καὶ μικρόλογον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὄνυχος ῥύπου.

20. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα κ. τ.λ.: ἔπαιξεν ἅμα χαριέντως καὶ δυσωπητικῶς/· παρέξω πράγματα; ἐνοχλήσω.

21. στέφανον ἔχοντά γε: στεφανηφορία τοῖς εἰς τὸν θεὸν προσφοιτῶσιν ἰσοτίμως δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις ἐδίδοτο, οὐδὲν πλεονεκτήματος τεκμήριον ἐλευθέροις δωρουμένη, οὐδὲ μὴν δούλοις ὀνειδίζουσα τὸ τῆς τύχης ἐνδεές/· στέφα-

---

τὰ τὸν *περι*πατον . ναντιου·ἡγεισ*θαι* γὰρ προσήκειν ουχ' ἕπεσθαι τυφλῶι: —int. (16) βιάζεται) δηλον*οτι* ἀκολουθεῖν inter. (17) οὐδε γρύ:—τὸν ῥύ πον τοῦ ονυχος λέγει τινὲς δὲ τὸν γρυλλισμον τοῦτ*εστι* τὴν φωνὴν τ ῶν χοίρων εἶδος μικροῦ νομίσματος ext. (17) τὸ τυχὸν *καὶ* μικρο . . . . . ἐκ μετα . ορα . τοῦ ονυ . . . ρύπου:—int. (20) παρέξω) ἐνοχλήσω: inter. (21) στεφανον ἔχοντα γε:—προς . . ἔθος·ὅτι *καὶ* ανακομιζομεν . . ἐκ το *ν* μαντειου . . χρης . μὸν . . . . . φανηφορουν ext. (21) . . . . . φορι*α* . οῖς εἰς τὸν *θεον* . . οσφ . . ειν ἰσοτί . . . δούλοις τὲ *καὶ* ελευθεροις ἐδί . . . . οὐ δεν πλεο . . κτηματος . . . μηριον ἐλευθέροις δωρου . ενη οὐτε μὴν δού λοις ονειδι . . . ca·τὸ τ*ησ* τύχ*ησ* υποδεὲς·ἐπαι . εν δὲ ἅμα χαρι . . τως·κ

---

16. **βιάζεται**: scilicet, *ἀκολουθεῖν*.

17. **γρῦ**: that is, The dirt in the nail. **γρῦ**: according to some means "grunt," or the noise made by swine. **γρῦ**: a kind of small coin. **γρῦ**: anything common and of no account, a metaphor from the dirt in the nail. Perhaps it is not necessary to write *γρῦ* for *γρύ* here.

20. **ἀλλά σοι παρέξω πράγματα κ.τ.λ.**: a jest made partly in impudence, partly in fear. **παρέξω πράγματα**: I shall worry.

21. **στέφανον ἔχοντά γε**: the right to wear a chaplet belonged to all who visited the oracle, whether bond or free, without distinction of privilege. The right conferred no mark of superiority upon the free, nor yet reproached the slaves with the inferiority of their condition. **στέφανον ἔχοντά γε**: observe the usage—even in returning from the oracle as in going, all who had consulted it wore chaplets. / The *καί* is perhaps to be so rendered.

ΝΟΝ ἔΧΟΝΤά ΓΕ: ΠΡὸC Τὸ ἔΘΟC, ὅΤΙ ΚΑὶ ἀΝΑΚΟΜΙΖΌΜΕΝΟΙ ἐΚ ΤΟΥ̂ ΜΑΝΤΕΊΟΥ Οἱ ΧΡΗCά́ΜΕΝΟΙ ἐCΤΕΦΑΝΗΦΌΡΟΥΝ.

23. ἽΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛΓΗ̃C: ἤΤΟΙ, ΤΗ̃C ΤΟΥ̂ CΤΕΦΆΝΟΥ ΠΕΡΙΘΈCΕΩC/· ἽΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛΓΗ̃C: ΔΕΧΌΜΕΝΟC ΤΆC ΤΩ̂Ν ΠΛΗΓΩ̂Ν ΚΑΤΑΓΩΓΆC/· ΛΗ̃ΡΟC· Οὐ ΓᾺΡ ΠΑΎCΟΜΑΙ: ΧΑΡΙΈΝΤΩC ΚΑὶ ΤὸΝ CΚΟΠὸΝ ἭΝΥCΕΝ ΚΑὶ ὙΒΡΊΖΕΙΝ ΟὐΚ ἜΔΟΞΕΝ, ΚΑΊΤΟΙ ΛΥΠΟΎΜΕΝΟC· ἐΠΕὶ ΤὸΝ ΔΕCΠΌΤΗΝ ΜΈΛΛΩΝ ὙΒΡΊΖΕΙΝ, ΕὐΣΤΌΧΩC ΟὐΚ ΕἼΠΕΝ ΛΗΡΕῖC ἀΛΛ' ἀΟΡΊCΤΩC ΛΗ̃ΡΟC.

27. ΚΛΕΠΤΊCΤΑΤΟΝ: ΚΕΡΔΑΛΈΟΝ/· ΚΛΕΠΤΊCΤΑΤΟΝ: CΥΝΕΤΌΝ· Ὅ̓ΜΗΡΟC· "<ΜῊ Δ' ΟὕΤΩC ἀΓΑΘΌC ΠΕΡ ἐΏΝ, ΘΕΟΕΊΚΕΛ' Ἀ̓ΧΙΛΛΕΥ̂> | ΚΛΈΠΤΕ ΝΌΩ, <ἐΠΕὶ Οὐ ΠΑΡΕΛΕΎCΕΑΙ ΟὐΔΈ ΜΕ ΠΕΊCΕΙC.>"

28. ἐΓῺ ΘΕΟCΕΒῊC ΚΑὶ Κ.Τ.Λ.: ΤΟΥ̂ ΔΡΆΜΑΤΟC Ὁ ΣΚΟΠΌC.

29. ἮΝ: ἀΝΤὶ ΤΟΥ̂ ἭΜΗΝ ΠΑΡ' Ἀ̓ΤΤΙΚΟΙ̂C/·

αἰ ΔΥCΩ . . ΤΕΙΚΩ̃C· int. (23) ΙΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛΓΗC:—ἤΤΟΙ ΤΗ̃C ΤΟΥ̂ CΤΕΦΆ ΝΟΥ ΠΕΡΙΘΕCΕΙ . C·ΙΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛ . . . . ΔΕΧΌΜΕΝΟC ΤᾺC *των* ΠΛΗΓΩ̂Ν ΚΑΤΑ . . . ext. (23) . . ΡΟC Οὐ ΓᾺΡ ΠΑΎ . . . . . . ΡΙΕΝΤΩC *καὶ* ΤὸΝ CΚΟΠὸΝ ἭΝΥCΕΝ· . . . ΥΒΡΊΖΕΙΝ ΟὐΚ Ε . . ΞΕΝ·*καί*ΤΟΙ ΛΥ . ΟΥΜΕΝΟC ἐΠΕΙ ΤΟΝ ΔΕCΠΌΤΗΝ ἐΜΕΛΛΕΝ ὙΒΡΙΖΕΙΝ. ΕὐΣΤΌΧΩC ΟὐΚ Ε . . . Ν ΛΗΡΕῖC, ἀΛΛ' ἀΟ . Ι . ΤΩC· ΛΗ̃Ρ . . int. (27) *καὶ* ΚΛΕΠΤΊCΤΑΤΟΝ:—ΚΕΡΔΑΛΈΟΝ *καὶ* CΥΝΕΤΌΝ·*Ὅμηροσ*·ΚΛΈΠΤΕ ΝΟΩΙ·Ἢ . . . ext. (29) ΟἼΔΆ ΤΟΙ) ΟἼΔΑ *φησι* ΠΡΟC ΤΊ ΑἰΝΊΤΤΕ*ται* ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟC ὁ ΣΚΟΠΟC:— inter. (29) ἮΝ . .) *αντι* ΤΟΥ ἭΜΗΝ ΠΑΡ*α* ἈΤΤΙ*κοισ*· intermarg. ext. (30) ἜΤΕΡ

---

23. **ἽΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛΓΗ̃C:** that is, Than if you wore the chaplet. / If this translation is impossible, we might perhaps add *στερισκόμενος*. **ἽΝΑ ΜᾶΛΛΟΝ ἁΛΓΗ̃C:** because you will so catch the weight of the blows.

23. **ΛΗ̃ΡΟC· Οὐ ΓᾺΡ ΠΑΎCΟΜΑΙ:** very cleverly Carion makes his point, and still, though indignant, does not seem impertinent; as it is to his master he means to be impudent, he does not say directly, "You talk nonsense," but indirectly "Nonsense."

27. **ΚΛΕΠΤΊCΤΑΤΟΝ:** cunning. **ΚΛΕΠΤΊCΤΑΤΟΝ:** clever. Homer (Il. 1. 132) "Thou art brave, O Achilles; be not thus subtle of purpose; for thou shalt not outwit or prevail with me."

28. **ἐΓῺ ΘΕΟCΕΒῊC ΚΑὶ Κ.Τ.Λ.:** the motive of the play.

29. **ἮΝ:** Attic for *ἤμην*. **ΟἼΔΆ ΤΟΙ:** a hit at some incident (in the life of Chremylus).

οἶδά τοι: οἶδα, φησίν, πρός τι αἰνιττόμενος.

30. ἱερόσυλοι ῥήτορες: οἱ ῥήτορες ὡς φαῦλοι διεβάλλοντο.

31. συκοφάνται: λιμοῦ γενομένου τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα κατηγόρουν τούτων τινές· ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται/· συκοφάνται: εἰς τὸ φιλόδικον Ἀθηναίων σκώπτει.

32. ἐπερησόμενος: ἐρωτήσων.

34. ἐκτετοξεῦσθαι: ἀνηλῶσθαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλισκόντων τὰ βέλη/· ἐκτετοξεῦσθαι: ἐκκεκενῶσθαι.

36. τρόπους: τοὺς δικαίους.

38. τῷ βίῳ: τὸ βίος ἀντὶ τοῦ ἄνθρωποι κεῖται.

39. ἔλακεν: τραγικὴ ἡ λέξις/· ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων: ἐπεὶ οἱ μαντευό-

---

οι . .) οἱ ῥήτορες ως φαύλοι διεβάλλοντο·διὸ εἶπεν ἱεροσυλοι· inter. (31) συκοφάνται:—λιμού γε . . . . . τινὲς λάθρα·τὰς συκᾶς τας αφ . ε . . . . εκαρ ποῦντο μετα δε ταυ . . . κατηγόρουν τουτων τινες·ε . . . . ext. (32) ἐπερη σάμενοσ:—ἐ infr. (34) . κτετοξεῦσθαι:—ἐκκενῶσθαι ἀνηλῶσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῆι τοξεία ἀ τ ελη infr. (36) τρόπους) τοὺς δικαίους:—inter. (37) εἶναι . .) εἰς τὸ φιλόδικον των ἀθ ηναίων σκώπτει:—inter. (38) ὡς . .) το βίος αντι του ανθρωποσ κειται inter. (39) . . των στεμμάτων:—ἐπεὶ οἱ μαντευόμενοι : γγραφ . ἀνὰκοιν

---

30. **ἱερόσυλοι ῥήτορες:** it was usual to represent politicians as wanting in principle.

31. **συκοφάνται:** in a time of scarcity certain persons plucked the fruit of the sacred fig-trees, and were afterwards accused of the theft by others. This is the origin of the name. **συκοφάνται:** a hit at the litigious disposition of the Athenians.

32. **ἐπερησόμενος:** *ἐρωτήσων* (with the design of asking).

34. **ἐκτετοξεῦσθαι:** to be exhausted — a metaphor from men exhausting their arrows in shooting. **ἐκτετοξεῦσθαι:** to be expended.

36. **τρόπους:** virtuous (habits).

38. **τῷ βίῳ:** the word *βίος* is here used for "mankind."

39. **ἔλακεν:** the expression is poetical. / Probably does not refer to the *ἐκ τῶν στεμμάτων*. **ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων:** persons who consulted an oracle made their inquiries of the god by means of a communication in writing. Writing

μενοι ἐγγράφῳ ἀνακοινώσει πρὸς τὸν θεὸν τὰς πεύσεις ἐποιοῦντο· γεγραφότες ἐν πυκτίῳ τῷ κατὰ πρόθεσιν ἐν ἀδύτοις κειμένῳ, στεφάνῳ τε ἀμφιέσαντες παρέδωκαν τῷ μαντιπόλῳ, ὁ δὲ ἐντυχὼν σύμφωνον τοῖς προτεινομένοις τὴν ἀπόκρισιν ἐποιεῖτο/· ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων: ὅτι ἐν μέσῳ τῶν στεμμάτων καθημένη ἔλεγεν ἡ Πυθία/· ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων: ὅτι δάφνῃ ἔστεπτο ὁ τρίπους ἐφ' οὗ καθῆστο ἡ Πυθία· καὶ ἀλλαχοῦ· "ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων."/· ἀπὸ τῶν στεμμάτων: τῆς προφητίδος/· ἐκ τῶν στεμμάτων: ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία.

ἐν ἀδύτοις R

παρέδωκαν R

41. ὅτῳ: ᾧτινι/· ἐξιών: ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι.

44. τουτῳί: τῷ Πλούτῳ, φησί.

ωσει προς τὸν *θεον* τας πευσεις εποιουντο γεγραφ.... ...κτ.. τ. κατὰ πρόθεσιν α....τοις κείμενον στεφάνω τε ἀμφιέσαντες αβρ. τῶ μαντιπ ο....ο δὲ εντυχων συμφωνον τοις προ...νομενοις·τὴν ἀπο.ρ.... επ οι.... οιδε *οτι* ..φανων· ..θημένη ἔλεγεν ἡ πυθία·ἢ ὅτι ..φνη εστεπτο ο τρίπους.εφου καθηστο η εξαδυτοιο·*δια* τριπόδων ἐριτι infr. (39) ἔλακεν) τραγικὴ λέξις: —inter. (39) τῶν στεμμάτων) ἀπὸ *των* στέμμάτων *της* προφήτιδος·εστ εφανηφόρει *γαρ* ἡ πυθία:—inter.

Folio 1 *verso*, *line* 41. (41) ὅτινι ἐξιὼν ἐκ *του* ἱεροῦ δηλον*οτι* int. (44) τῶ πλούτω φησί:—int. (45) οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς inter. (45) τὴν γνωμ

---

on a tablet placed in the shrine for that purpose, and wreathing it with a garland, they gave it into the hands of the divining priest, who read it, and then in accord with what was set forth on it made his answer. **ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων:** observe that the Pythian priestess sat with the garlands all round her when she rehearsed her answer. **ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων:** the tripod on which the Pythian priestess sat was decked with bay. So elsewhere—"Cried aloud from the shrine by tripods worshipful" (Eq. 1016). **ἀπὸ τῶν στεμμάτων:** scilicet, The priestess's./ I have left the *ἀπό*, as it may be an erroneous variant. **ἐκ τῶν στεμμάτων:** a chaplet being worn by the Pythian priestess.

41. **ὅτῳ:** *ῳτινι*. **ἐξιών:** scilicet, From the temple.

44. **τουτῳί:** that is, Plutus./ I believe that the first words of Carion's reply in 48 infra, which the Venetus gives as *δηλονότι τυφλῷ*, are really another adscript such as this, viz.

45. οὐ ξυνίεις;: οὐ νοεῖς;/· τὴν ἐπίνοιαν: τὴν γνώμην/· τὴν ἐπίνοιαν: τὴν κληδόνα.

47. ἀσκεῖν: μετέρχεσθαι/· τὸν ἐπιχώριον τρόπον κ.τ.λ.: αἰνίττεται <πρὸς> τὸ τῆς πολιτείας ἰταμόν τε καὶ δυσοικονόμητον/· τὸν ἐπιχώριον τρόπον κ.τ.λ.: κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν.

<πρὸς> R

48. τῷ: ποίῳ σημείῳ;/· τυφλῷ: πρὸς τὸν Πλοῦτον αἰνιττόμενος ἢ τὸν πηρὸν τῷ νῷ.

51. ῥέπει: ὥσπερ ζυγοῦ εἶπος.

εἶπος R

54. ἐνθαδί: εἰς Δελφούς.

55. ὅ τι νοεῖ: ὅ τι σημαίνει.

56. ἄγε δὴ σὺ πρότερον κ.τ.λ.: ἀπειλητικὴ ἡ πεῦσις, οἷον, λόγῳ πεισθέντα βέλτιόν σοί ἐστιν ἐξειπεῖν ἢ βίᾳ ἀναγκασθέντα.

57. ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ κ.τ.λ.: ὡς μὴ λέγοντος σοῦ βίαιόν τι διαπράξομαι.

ην, καὶ **τὴν κληδόνα**:—intermarg. ext. (47) **αἰνίττεται τὸ της πολιτείας ἴταμόν τε** *καὶ* **δυσοικονόμητον·διδάσκειν**:—int. (47) **κατὰ** *την* **ἐπιχώριο ν πολιτείαν**:—inter. (48) **καὶ τυφλῶ**:—**πρὸς τὸν πλοῦτον αἰνιττόμενοσ· ἢ τὸν πηρὸν τῶ νῶι**:—ext. (48) **τῶι) ποίω σημείωι**:—inter. (51) **ὥσπερ ζυγοῦ εἶπεν**:—int. (54) **εἰς δελφους** int. (55) **ὅτι σημαίνει**· int. (56) **ἄγε δὴ σὺ πρότερον**:—**ἀπειλητικὴ ἡ πεῦσις·οἷον λόγωι πεισθέντα βελτιον σοι ἐστιν ἐξειπεῖν σα . . . ν . . . ασθεντα**:—ext. (56) **ὡς μη λεγοντός σου, βιαιό**

τουτῳί: *δηλονότι* <*τῷ*> *τυφλῷ*. The rest of the clause may either have been inserted to fill out the half-line 49, or else is an altered adscript to *τοῦτο κρίνεις* in 48. In any case we should read *τῷ τοῦτο κρίνεις*; : *ὡς σφόδρ' ἐστὶ κ.τ.λ.*

45. **οὐ ξυνίεις**: do you not see? **τὴν ἐπίνοιαν**: the utterance.

47. **ἀσκεῖν**: to practise. **τὸν ἐπιχώριον τρόπον κ.τ.λ.**: in reference to the hasty and unmanageable temper of the Athenian people. / The *διδάσκειν* at the end of this note in the codex is a corruption of a lemma *ἀσκεῖν*. **τὸν ἐπιχώριον τρόπον κ.τ.λ.**: in accordance with the Athenian attitude in politics.

48. **τῷ**: by what token? **τυφλῷ**: referring to Plutus, or to anybody of weakened intellect.

51. **ῥέπει**: just like a weight in a balance.

54. **ἐνθαδί**: to Delphi.

55. **ὅ τι νοεῖ**: what it means.

56. **ἄγε δὴ σὺ πρότερον κ.τ.λ.**: the question implies a threat, like, "it is better that you listen to reason and say out who you are than be compelled to speak."

57. **ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ κ.τ.λ.**:

61. εὐόρκου: ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς.

63. τὸν ὄρνιν: τὴν κληδόνα/· τὸν ὄρνιν: τὸ σύμβολον, ὡς Ἀπολλώνιος· "μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ"/· τὸν ὄρνιν: κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν καλοῦσιν/· τὸν ὄρνιν: ὄρνις ἐπιφωνήσεις, πταρμὸς καὶ τὰ ὅμοια, ὡς αὐτὸς ἐν Ὄρνισιν ἐδήλωσεν.

66. ὦ τᾶν: τὸ X ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν, ἀλλὰ πρὸς δύο, ὡς Κρατῖνος· "ἆρά γε ὦ τᾶν ἐθελήσετε;"/· πώμαλα: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἔστιν δὲ ἀττικόν. τὸ X Rʏ

67. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ': τινὲς ἐν προσώπῳ λέγουσιν αὐτὸ εἶναι τοῦ δούλου, τινὲς δὲ τοῦ Πλούτου.

69. ἀναθείς: ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθείς/· ἀναθείς: διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

ν τι·διαπραξομαι:—int. (61) ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς:—int. (63) *καὶ* τὸν ὄρν ιν:—τὴν κληδόνα *καὶ* τὸ σύμβολον ὡς ἀπολλώνιοσ·μηδ' ὄρνις ἀεικελ ίη πέλε νηί·κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικον ἢ προτρεπτικὸν ὄρ νιν καλοῦσιν·ὄρνις ἐπιφωνησις·πταρμὸς·*καὶ* τὰ ὅμοια ὡς αὐτὸς ἐν ὄρ νισιν ἐδήλωσεν:—ext. (66) ὦ τᾶν:—. . . ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν.ἀλλὰ προς δύο·ὡς κρατῖνοσ·ἆρά γε ὦ τᾶν.ἐθελήσετε:—ext. (66) *α ντι* τοῦ οὐδαμ.. ἔστιν δε, ἀττ..:—int. (67) S. supra βέλτιον → τινὲς ἐν προσώπωι λέγουσιν αὐτὸ εἶναι τοῦ δούλου·ἵν' ἧι βέλτιόν ἐστιν πεισθέ ντα εἰπεῖν,ἢ βιασθέντα·τινὲς δὲ τοῦ πλούτου:—int. (69) ἀναθεὶς γὰρ: ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθείς·ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν,εἶναι:—ext. (70) ἐκ

---

if you refuse I shall take some forcible step.

61. **εὐόρκου**: that is, Pious.

63. **τὸν ὄρνιν**: the utterance. **τὸν ὄρνιν**: the sign, as in Apollonius (i. 304) "Nor be unto the ship an evil sign." **τὸν ὄρνιν**: in a general way every sign whether deterrent or encouraging they call *ὄρνις*. **τὸν ὄρνιν**: a mode of address, a sneeze, and the like are each an *ὄρνις*, as the poet himself shows in the Birds (l. 720).

66. **ὦ τᾶν**: the X because the *ὦ τᾶν* is addressed not to one only but to two, as in Cratinus, '*ἆρά γε ὦ τᾶν ἐθελήσετε;*' **πώμαλα**: "by no means"; an Attic expression.

67. **καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ'**: assigned by some to the slave, by others to Plutus.

69. **ἀναθείς**: as if he spoke of an inanimate thing. **ἀναθείς**: applicable to Plutus as being blind.

70. ἐκτραχηλισθῇ: τὸν τράχηλον κατακλάσῃ.

72. ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ': οὕτως Ἀττικοὶ αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς λέγουσιν.

74. βούλῃ: τὸ ἀπολυθῆναι.

75. μεθέσθε: παροξυτόνως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν/· ἦν: ἠνί· ἄν, μεθίεμεν: ἰδού, ἀπολύομεν/· ἄν, μεθίεμεν: τοῦτό φασιν ἀπολύσαντες αὐτόν.

77. ἦ: ἀντὶ ἤμην.

80. σὺ πλοῦτος; κ.τ.λ.: δεῖ ἐννοεῖν τὸν Πλοῦτον ῥυπῶντα καὶ ταπεινὸν ὄντα τὸ σχῆμα.

82. ἐκεῖνος: ὁ θρυλλούμενος.

83. αὐτότατος: ἡ αὐτότατος ἀντωνυμία πεποίηται κωμικῶς· τὰ γὰρ ὁριστὰ τῶν

ὁριστὰ Kuster.

τραχηλισθῆ) τὸν τράχηλον κατακλάσῃ:—inter. (72) ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμὶ ἐγὼ·οὕτως ἀττικοὶ·αἰτιατικὴν. *ἀντι* γενικῆς, λέγουσιν:—ext. (74) βούλει) το ἀπολυθῆναι:—inter. (75) μέθεσθε·παροξυτόνως·οἱ ἀττικοὶ, *λε γουσιν*:—ext. (74) S. supra ἡμεῖς → ἰδοῦ ἀπολύομεν | τοῦτο δὲ *φασι*, ἀ πολύσαντες αὐτόν:—int. (75) ἦν) ἠνί inter. (a scriba rec. add.) (77) ἦν) *αντι* ἤμην· inter. (78) σὺ πλοῦτος:—δεῖ ἐννοεῖν τὸν πλοῦτον, ῥυπῶντα· *καὶ* ταπεινὸν ὄντα, τὸ σχῆμα:—ext. (82) ὁ θρυλλούμενος int.

Folio 2, *line* 83. (83) αὐτότατος:—ἡ αὐτότατος ἀντωνυμια·πεποιηται

---

70. **ἐκτραχηλισθῇ:** may break his neck.

72. **ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ':** the accusative as thus used for the genitive is an Attic idiom. / The *εἴμι ἐγώ* of the lemma as given in the codex seems to imply a variant *εἴμ' ἐγῷδ' ὅτι*. The reading of the text of the Ravennas is *εἴμ' οἶδ'*.

74. **βούλῃ:** (wish) to be set free.

75. **μεθέσθε:** accented paroxytone in Attic./In the Venetus an authority is given, namely, Irenaeus (*i.e.* Minucius Pacatus). The doctrine is perhaps an extension of the doctrine in regard to the second person sing. aorist imperative middle as given in E. M. 688. 38 *ἡνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως περισπᾶται, οἷον προοῦ· ἡνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου βαρύνεται, οἷον* (cod. *σύνθου* correx. R ex Phav. 1571. 6) *ἀπόθου κατάθου*· **ἦν:** variant *ἠνί*. **ἄν, μεθίεμεν:** there! we set you free. **ἄν, μεθίεμεν:** this they say when they have let him go.

77. **ἦ:** I was.

80. **σὺ πλοῦτος; κ.τ.λ.:** we are to conceive of Plutus as squalid and mean in appearance.

82. **ἐκεῖνος:** the renowned.

83. **αὐτότατος:** the pronoun *αὐτότατος* is formed for comic effect, things that may be defined not admitting of degrees of comparison. [Now if the pronoun is used of a substance (as here, and not of a quality), to that extent it does not

πραγμάτων ἀνεπίτατα. [εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται ὡς τὰ ἄλλα μέρη.]

84. ἐκ Πατροκλέους: Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται· καὶ ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου· "ὅστις οὐδέν' οἶ | εἴα προσέσθαι, <φασί,> φυλακῆς εἵνεκα, | ὧν χρημάτων μάλιστα καὶ γλίσχρος βίου"/· Πατροκλέους: εἷς ἦν τῶν τὸν λακωνικὸν βίον ζηλούντων. καὶ Rγ

85. ὃς οὐκ ἐλούσατ' κ.τ.λ.: ἕνεκε τῆς φειδωλίας. Emendavit Rγ

88. ὧν μειράκιον: τοῦτό φησιν ἵνα

κωμικῶς·τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων ἀνεπίστα.τα·εἰ ουν ἡ ἀντω νυμία·ἐπιουσίας παραλαμβάνεται·κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται: ὡς τὰ ἄλλα μέρη:—supr. (84) ἐκ πατροκλέους:—ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σ φόδρα·ἄλλως δε·κακόβιός τις.*και* φιλοχρήματος·*καὶ* σκνιφὸς κωμωδεῖτ *αι*·ὡς ἐν τοῖς πελαργοῖς.εἴρηται·*περι* τούτου·ὅστις ἕνεκε τῆς φειδωλία ς·οὐδένα εἴα προσίεσ*θαι* φυλακῆς·ἕνεκεν τῶν χρημάτων *καὶ* γλίσχρο*υ* βίου:—supr. (84) εἷς ἦν τῶν τὸν λακωνικὸν βίον ζηλούντων:—int. (88) ἐγὼ γὰρ ὧν μειράκιον:—τουτο ..... ινα τὸ προπετὲς·της ρήσε

---

admit of comparison like the other parts of speech.] / The idea seems to be that as ὁ *ἀνδρεῖος* can have no comparative, though *ἀνδρεῖος* undefined may, so *αὐτός*, being definite and determinate, cannot be "compared." *πέπαικται* is read in the Venetus; the original text may have been *ἡ αὐτὸς ἀντωνυμία πέπαικται κωμικῶς*, "the pronoun *αὐτός* is played upon for comic effect."

84. **ἐκ Πατροκλέους:** the person here satirised is an Athenian of great wealth, but a miserable creature in other respects, being both grasping and niggardly. In the Storks it is said of him: "Who for caution's sake, they say, would let no one near him; sticking closer than most to money and food." **Πατροκλέους:** Patrocles was one of the class who affected Laconian habits of life.

85. **ὃς οὐκ ἐλούσατ' κ.τ.λ.:** from niggardliness.

88. **ὧν μειράκιον:** in thus speaking he attributes the rashness of the words to the inflamed temper of youth, and makes the sin seem venial because he was a lad when he made the threat. Yet it is no sin to own to the abandoning of the worthless and the taking up of the deserving. Why then, if Zeus looks to the first intention, and would rather have good men prosper, did he blind

τὸ προπετὲς τῆς ῥήσεως ἀναφέρῃ ἐπὶ τὸ ἐξημμένον καὶ δόξῃ συγγνώμην ἔχειν ἡ ἁμαρτία ὅτι μειράκιον ὢν ἠπείλησεν. καὶ μὴν οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ τοὺς μὲν φαύλους καταλιπεῖν ὁμολογῆσαι, καταλα-
<ὁ> V. βεῖν δὲ τοὺς χρηστούς. πῶς οὖν <ὁ> Ζεὺς νοούμενος εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον καὶ μᾶλλον βουλόμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὖ πράττειν ἐτύφλωσεν τὸν Πλοῦτον εἰπόντα τοῦτο; λέγομεν οὖν ὅτι εἰ πάντως τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετήεσαν τὴν ἀρετήν, οὐ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετήν. <ὁ δὲ Ζεὺς βουλόμενος τοὺς ἀνθρώπους οὐ διά τι χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετήν> τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι καὶ ἀποτυχίαν χρημάτων ἔσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ ἵνα ἕκαστος ἐφίηται τῆς ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν καὶ μὴ διὰ τὸ ἐλπίζειν ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

ως·ἀναφέρη ἐπι τὸ ἐξημμένον.*καὶ* δόξη·συγγνώμην ἔχειν ἡ ἁμαρτία· ὅτι μειράκιον ἠπείλησεν·*καὶ* μὴν οὐκ ἔστιν·ἁμάρτημα·τὸ τοὺς μὲν φα ύλους·καταλείπειν·ὁμολογῆσαι·κατὰλαβεῖν δὲ τοὺς χρηστούς·πῶς οὖν ζεὺς νοούμενος·εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον.*καὶ* μᾶλλον βουλόμενος·τοὺς ἀγ αθοὺς εὖ πράττειν·ἐτύφλωσεντὸνπλοῦτον εἰπόντα τοῦτο λέγομεν οὖν· ὅτι εἰ πάντως τοῖς ἀγαθοῖς.*καὶ* τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι·παρείπετο τὸ πλο υτεῖν.πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετήεσαν τὴν ἀρετὴν,οὐ δι' αὐτὴν τ ὴν ἀρετήν·τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι·*καὶ* ἀποτυχίαν χρημάτων ἔσθ' ὅτε δίδ ωσιν ἐν τῷ βίῳ·ἵνα ἕκαστος ἐφίεται τῆς ἀρετῆς·δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν· *καὶ* μὴ διὰ τὸ ἐλπίζειν *οτι* πάντως *δια* τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτ

Plutus for so speaking? We answer Because if in every case wealth attended upon the good and such as practise virtue, all men would pursue virtue, not for its own sake, but to get money. Now Zeus desiring men to pursue virtue, not for utility and advantage, but for its own sake, sometimes sends even loss of wealth upon such as practise virtue, to the end that every man may desire virtue for its own sake, and not from the expectation that, in all circumstances, he will have plenty of money simply because he is virtuous. / The words missing in the Ravennas through homoeoteleuton have survived in the Venetus.

94. ὁμολογῶ coι: ἀντὶ τοῦ cυναινῶ coι/· φέρε: ἄγε δή/· τί οὖν: ἔcτιν μετάβαcιc λόγου.

96. ἤδη: ἀντὶ τοῦ λοιπόν/· ἤδη: ταχέωc.

98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺc κ.τ.λ.: διὰ "τὸν ἐπιχώριον τρόπον." ταῦτα γὰρ εἰc τὴν τῶν Ἀθηναίων φηcὶ πολιτείαν, ἀποcκώπτωn ὡc πονηρούc.

100. ἵcτον: ἵcθον.

101. πολλῷ μᾶλλον: ἐπειδὴ Πλοῦτοc εἶ.

106. ἐγώ: ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

109. ἀτεχνῶc: ἀντὶ τοῦ ἁπλῶc/· ἀτεχνῶc: καθάπαξ/· ἀτεχνῶc: ὁ γὰρ τόνοc διαcτέλλει τὸ cημαινόμενον/· ἀτεχνῶc: <cημαίνει τὸ ᾱ> τήν τε τῆc τέχνηc cτέρηcιν καὶ τὸ διάφορον τῆc χρήcεωc/· ἀτεχνῶc: οἱονεὶ ἀτενῶc, περιccοῦ ὄντοc τοῦ χ̄/· ἀτεχνῶc: <ἀντὶ τοῦ ἀληθῶc·> Suppl. R

ωn:—ext. (94) S. supra ὁμολογῶ → *αντι* τοῦ cυναινῶ coι· int. (94) S. supra φέρε → . γε δὴ ἔcτιν δὲ μετάβαcιc·λόγου:—int. (96) S. supra ἤδη → τὸ ἤδη·*αντι του* λοιπὸν·ταχέωc:—int. (98) S. supra πολλοῦ → διὰ τὸν επιχώριον τρόπον·ταῦτα γὰρ εἰc τὴν τῶν ἀθηναίων *φησι* πολιτείαν.ἀπ οcκώπτοντοc,ὡc πονηρους:—int. (100) ἵcτον) ἵcθον inter. (a scriba rec. addit.) (101) ἐπειδη πλοῦτος εἶ:—intermarg. ext. (106) *αντι του* ἐμοῦ:—inter. (109) ἀτεχνῶc:—*αντιτου* ἁπλῶc.καθάπαξ·ὁ γὰρ τόνοc,διὰcτέλλει τὸ cημαινόμενον·τήν τε τῆc τέχνηc·cτέρηcιν·*καὶ* τὸ ἀδιάφορον τῆc χ ρήcεωc·ἀτεχνῶc οἰὸνεὶ ἀτενῶc·περὶ coῦ ὄντοc τοῦ χ̄·:—ext. (106) τέχνη

---

94. ὁμολογῶ coι: that is, I agree with you. φέρε: come now! τί οὖν; an expression used in changing from one subject to another.

96. ἤδη: that is, For the future. ἤδη: soon.

98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺc κ.τ.λ.: the result of "the spirit of the people" (cp. l. 47 supra); an allusion to the Athenian political attitude. The poet banters them for their want of principle. / The sentence from *ταῦτα γὰρ* may be a separate note.

100. ἵcτον: variant *ἴσθον*.

101. πολλῷ μᾶλλον: (all the more) because you are Plutus.

106. ἐγώ: substituted for *ἐμοῦ*.

109. ἀτεχνῶc: that is, Absolutely. ἀτεχνῶc: once for all. ἀτεχνῶc: the accent distinguishes the meaning (*i.e.* as against *ἀτέχνως*). ἀτεχνῶc: the alpha denotes on the one hand absence of cunning, and on the other, excess in the use of it, (*i.e.* *ἀτεχνως* means either "in a guileless way" or "in a very cunning way"). ἀτεχνῶc: as if it were *ἀτενῶς*, the *chi* being superfluous. ἀτεχνῶc: that is,

τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ Ἀττικοῖς, τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές ἐστι.

111. ἀλλ' ἁπαξάπαντες: οὐ, φησί, πάντες ἀλλ' ὁμοῦ πάντες/· ἁπαξάπαντες: τὸ γὰρ ἅπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται.

115. τῆς ὀφθαλμίας: ἀντὶ τοῦ τῆς πηρώσεως/· τῆς ὀφθαλμίας: ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσιν <τῶν ὀφθαλμῶν> φησί· διὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μεταπεποίηται· "τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἥ σ' ἔχει."

<τῶν ὀφθαλμῶν> V.

ἥ σ' ἔχει Valckenaer.

119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν κ.τ.λ.: μεταπεποίηται καὶ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ/· εἰδώς: ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει/· τὰ τούτων: τὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα.

121. περινοστεῖν: <νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἐπάνοδος, καταχρηστικῶς δὲ> ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις.

122. ὀρρωδῶ: ὀρρωδεῖν κυρίως μὲν

γὰρ ὁ δόλος παρα ἀττικοῖς·τὸ δὲ ἄνευ δόλου,ἀληθές *εστι*:—ext. (111) S. supra ἀλλ' ἅπαξ → οὐ φησὶ πάντες.ἀλλ' απαξ ἀλλ' ὁμοῦ πάντες·τὸ γὰρ ἅπαξ ἅπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως,λαμβάνε*ται*:—int. (115) ταύτης τῆς ὀφθαλμίας·*αντιτου* τῆς πηρώσεως·ἰδίως δὲ ὀφθαλμίαν τὴν] πήρωσιν *φησι*· διὸ *καὶ* ἐν τῷ δευτέρω·μετα πεποίη*ται* τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἧς ἔχεις:—ext. (119) S. supra τὰ τούτων → τὰ τῶν *ἀνθρωπων*.πάντα εἰδὼς ἐπεὶ·οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει·μετα*πεποίηται* δὲ *καὶ* τοῦτο ἐν τῷ δ ευτέρω:—int. (121) S. supra περινοστεῖν → ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετά βασις. ext. (122) ὀρρωδῶ:—ὀρροδεῖν κυρίως μὲν ἐπι τοῦ τῶν ἀλόγων

Truly ; guile being in Attic *τέχνη*, and that which is without guile being true.

111. **ἀλλ' ἁπαξάπαντες:** that is, Not all, but all together. **ἁπαξάπαντες:** *ἅπαξ* is used to intensify (the meaning of *ἅπαντες*).

115. **τῆς ὀφθαλμίας:** that is, Blindness. **τῆς ὀφθαλμίας:** the poet is peculiar in calling blindness *ὀφθαλμία*. Accordingly he has altered it in the second edition: '*τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἥ σ' ἔχει*.'

119. **ὁ Ζεὺς μὲν οὖν κ.τ.λ.:** the poet has altered this also in the second edition. **εἰδώς:** there is nothing of which Zeus does not take knowledge. **τὰ τούτων:** all the acts of men.

121. **περινοστεῖν:** properly, *νόστος* is the return home from a foreign land; improperly, the going from place to place. / The first part of this note is supplied by the Venetus and by Suidas.

122. **ὀρρωδῶ:** the verb *ὀρρωδεῖν* is properly used of the fear of brute

ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους· πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος, ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν/· ὀρρωδῶ: ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἱδίειν. ἱδίειν R

123. ἄληθες: ἀντὶ τοῦ ὄντως Ἀττικῶς.

125. τοὺς κεραυνούς: τὰ μέγιστα ἀμυντήρια τοῦ Διός/· τοὺς κεραυνούς: ἐκ τούτων τὴν δύναμιν αὐτοῦ λέγει.

126. κἄν: δηλοῖ τὸ καί.

127. ἔχε: νῦν <ἐπὶ τῆς συνηθείας, ὡς σπανίως εὕρηται>.

134. ἄντικρυς: <ἀντικρὺ> δι' ἐναντίας, <ἄντικρυς δὲ> φανερῶς/· ἄντικρυς: ὁ ποιητὴς ἐκτεταμένως λέγει καὶ δίχα τοῦ c̄, ἀντικρύ· καὶ "ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην <διάμησε χιτῶνα | ἔγχος>." ἀντικρὺ R <ἄντικρυς δὲ> R

δέους·πεποίηται δε·παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν,δηλοῦν τὸ δέος·ἢ παρ ὰ τὸ ἐγκρύπτειν ἐν τοῦτο τω μέρει τὰ αἰδοῖα·κατὰ τὴν τοῦ δέους διά θεσιν·ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἱδροῦν:—infr. (123) ἀληθες:—*αντιτου* ὄντως ἀττικῶς:—int.

Folio 2 *verso*, *line* 125. (125) τὰ μέγιστα ἀ...τήρια τοῦ διος ἐκ δὲ τουτων τὴν δύναμιν αὐτοῦ *λεγει*· int. (126) σὺ κ'ἂν . .) τὸ κἀν δηλο ῖ τὸ ἐάν νῦν:—inter. (134) διεναντίας φανέρῶς·ὁ δὲ ποιητὴς,εκτεταμ ένως *λεγει και* δίχα του c̄.*αντικρύ*·*καὶ* παραι λιπάρην:—int. (137) ὅτι

---

beasts. It is formed from οὐρά and δέος, because they show their fear by wagging their tails, or it is formed from οὐρά and αἰδοῖα, because when affected by fear they hide their aedoea with their tails. ὀρρωδῶ: the rump (ὄρρος) of those affected by fear being ordinarily the first part to sweat (ἱδίειν). / The derivation seems rather to require *ἱδίειν* than *ἱδροῦν*.

123. ἄληθες: Attic for *ὄντως*.

125. τοὺς κεραυνούς: the best weapons in the armoury of Zeus.

τοὺς κεραυνούς: as expressing the power of Zeus.

126. κἄν: in the sense of *καί*. / The *νῦν* appearing at the end of this note in the Ravennas is all that is left of the note on line 127 as given in the Venetus.

127. ἔχε: here of continuance—a rare use.

134. ἄντικρυς: *ἀντικρύ* means "right opposite," whereas *ἄντικρυς* means "plainly." ἄντικρυς: Homer uses it long and without the sigma (*e.g.* Il. 3. 359) '*ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα | ἔγχος*.'

137. θύcειεν: ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ βοός,
θυμιάcειεν Rγ cφάξειεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιcτοῦ, θυμιάcειεν.
138. ψαιcτόν: ψαιcτὸν κυρίως ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον, καταχρηcτικῶc δὲ καὶ τὸ πόπανον.
145. χάριεν: οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουcι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶc, κοινόν.
147. διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον: καλῶc τὸ μικρόν· οὔτε γὰρ πολυτίμητοι οὔτε ἀξιόπιcτοι οἱ δοῦλοι/· διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον: διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν, ἴcωc.
149. τάc γ' ἑταίραc τὰc Κορινθίαc: τὰ ὀνόματα αὐτῶν Λαΐc, Κυρήνη, Λέαινα, Σινώπη, Πυρρίνη, Σκιώνη/· τὰc Κορινθίαc: <
Lacuna Rγ > δηλοῖ ὡc ἀπὸ Λαΐδοc· Κορινθία γὰρ ἦν.
150. πειρῶν: προcβάλλων/· πειρῶν:

οὐδ ἂν εἶc θύcειεν:—ἐπι μὲν γὰρ τοῦ βοὸc, cφάξειεν·ἐπι δε τοῦδε τοῦ ψαιcτοῦ θύcειεν. ψαιc*τον* δὲ. κυρίως, ἄλευρον ἐλαίω δεδευμένον·καταχρη cτικῶc δὲ, *καὶ* τὸ πόπανον:—ext. (145) οἱ ἀττικοὶ προ δύο·ἀναπέμπουcι· τὸ δε προ μιᾶc·κοινὸν. χαρίεν int. (147) διὰ μικρὸν ἀργυρι*διον*:—καλῶc τὸ μικρὸν. οὔτε γὰρ πολυτίμητοι·οὔτε ἀξιόπιcτοι, οἱ δοῦλοι:—ext. (148) S. supra δοῦλοc → πρότερον ὢν ἐλεύθεροc·—int. (149) τὰc γ' ἑταίραc:—δηλοῖ ὡc ἀπο τῆc λαΐδοc·κορινθία γὰρ ἦν:—τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν. λ αΐc·κυρήνη·λέαινα·cινώπη·πυρρίνη·cκιώνη:—ext. (150) προcβάλλων ἢ

---

137. **θύcειεν**: with reference to the ox it means "slay in sacrifice"; with reference to the cake it means "burn in sacrifice." / Probably an Aristarchean note (Lehrs De Aristarchi Studiis Homericis pp. 82, 83).

138. **ψαιcτόν**: *ψαιστόν* is properly "flour steeped in oil," but improperly also "the sacrificial cake."

145. **χάριεν**: Attic writers throw the accent back two syllables; in the common dialect the accent is thrown back one syllable. / The first hand of the Ravennas has *χαρίεν* in text, corrected by another hand to *χάριεν*. The commoner doctrine is that *χαρίεν* is adjectival, *χάριεν* adverbial (see Apollonius de Adverbiis in Bekk. Anec. 570. 27, E.M. 358. 52 etc.)

147. **διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον**: the *μικρόν* is very properly added. Slaves are neither worth paying for nor trusting. **διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον**: perhaps (equivalent to) "through my not being wealthy." / This adscript has entered the text and ousted to the margin the end of line 148, *πρότερον ὢν ἐλεύθερος*.

149. **τάc γ' ἑταίραc τὰc Κορινθίαc**: their names were Lais, Cyrene, Leaena, Sinope, Pyrrhine, Scione. **τὰc Κορινθίαc**: explained by <
> as an expression arising from Lais, who belonged to Corinth.

150. **πειρῶν**: going up to. **πει-**

cυνoυciάzων· τoῦτo γὰρ δηλoῖ τὸ πει-
ρῶN.

151. oὐδὲ πρoσέχειN τὸN NoῦN: oὐ μόNoN ὅτι oὐ πρoσδιαλέγoNται, ἀλλ' oὐδὲ ὁρῶσι cχεδόN.

152. τὸN πρωκτὸN αὐτὰc κ.τ.λ.: ἀNτὶ ἐρεθίzειN αὐτούc/· τὸN πρωκτόN: τὸ αἰδοῖoN τῆc γυNαικόc/· τὸN πρωκτόN: τὸ ἔμπρocθεN μόριoN/· τὸN πρωκτόN: τὸ ἐπίceιoN. τὸ αἰδοῖoN τῆc γυNαικόc R; τὸ ἐπίceιoN R;

154. oὐ τῶN ἐραcτῶN χάριN: oὐχ ὅτι ἀγαπῶcιN αὐτούc/· oὐ τῶN ἐραcτῶN κ.τ.λ.: ἄπιcτoι γάρ εἰcιN.

155. πόρNoυc: ἀρceNικῶc καὶ θηλυκῶc· zητείcθω δὲ εἰ καὶ oὐδετέρωc.

156. δαί: cύNδecμoc ἐρωτηματικόc/· δαί: διὰ τὴN ἔκτacιN τὸ δὲ διὰ διφθόγγoυ γράφεται.

157. ὁ μὲN ἵππoN ἀγαθὸN κ.τ.λ.:

---

cυNoυciάzων. τoῦτo γὰρ δηλoῖ· τὸ πειρῶN:—int. (151) S. supra πρoσέχειN →oὐ μόNoN *oτι* oὐ πρoσδιαλέγoNται, ἀλλ' oὐδὲ ὁρῶσι cχεδόN· int. (152) τὸN πρωκτόN:—*αντι* ερεθίzειN αὐτoὺc· ἄτoπoN δὲ τὴN γυNαῖκα· τὸ ἔμπ ρocθeN μόριoN ἐπιceίειN· oὐ cφόδρα δὲ ἄceμNoN τὸ βαδίzoυcaN· ἐγκρoύειN ·τῷ πρωκτῷ:—int. (154) oὐ τῶN . . .) oὐχoτι αγαπῶc*ιν* αὐτoὺc· ἄπιcτoι *γαρ* eιcὶN:—inter. (155) τoὺc πόρNoυc· ἀρceNικῶc *καὶ* θηλυκῶc· zητείcθω δε, εἰ *καὶ* . . . . τέρωc:—int. (156) S. supra τί δαί →cύNδecμo*σ* ἐρωτημaτι κo*σ*· διὰ τ*ην* ἔκτac*ιν* δια ⊕ διφθόγγ*ου*, γράφεται· int. (159) ὀNόμaτι *περιπ*

ρῶN: "having intercourse with," such being the meaning of *πειρῶν*. / Notwithstanding the consensus of the grammarians in giving *πειρᾶν* = *συνουσιάζειν*, it is conceivable that there is some confusion with *πείρειν*.

151. **oὐδὲ πρoσέχειN τὸN NoῦN:** it is not only that they do not speak to them; they scarcely even look at them.

152. **τὸN πρωκτὸN αὐτὰc κ.τ.λ.:** that is, They excite him. **τὸN πρωκτόN:** here used of the female aedoeon. **τὸN πρωκτόN:** the front part. **τὸN πρωκτόN:** the pubes. / The clause which follows in the Ravennas must have been added after the corruption of *αἰδοῖον* into *ἄτοπον*.

154. **oὐ τῶN ἐραcτῶN χάριN:** not because they love them. **oὐ τῶN ἐραcτῶN κ.τ.λ.:** they are false friends.

155. **πόρNoυc:** it is masculine and feminine; Query, is it also neuter? / That is, Is *πόρνος* an adjective? Originally this note doubtless began with *τὸ* X *ὅτι*.

156. **δαί:** an interrogative conjunction. **δαί:** this is *δέ* written as a diphthong by extension.

157. **ὁ μὲN ἵππoN ἀγαθὸN κ.τ.λ.:** to devote themselves, the one to riding, the other to hunting.

ἵνα ὁ μὲν ἱππικήν, ὁ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκῃ.

159. ὀνόματι: λόγῳ ἑτέρῳ/· ὀνόματι περιπέττουσι: διὰ τὸ αἰτεῖν ἵππον ἢ τοιοῦτό τι/· ὀνόματι περιπέττουσι: εἰώθασι καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου εἰς τὴν μοχθηρίαν/· περιπέττουσι: ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι/· περιπέττουσι: τὸ περιπέττειν ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά· εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον/· τὴν μοχθηρίαν: τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν/· τὴν μοχθηρίαν: τὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου.

160. τέχναι πᾶσαι κ.τ.λ.: οἷον, μηχαναὶ πλούτου/· σοφίσματα: κατασκευαί/· σοφίσματα: τὰ διὰ λόγων μαθήματα.

πλούτου R

165. ὁ δὲ λωποδυτεῖ κ.τ.λ.: μειδια-

ἑττουσι:—λόγω ἑτέρω·δια τὸ αἰτεῖν·ἢ ἵππον, ἢ τοιοῦτον. τί:—infr. (159) ὀνόματι περὶπέττουσι):—αντι τοῦ περὶκαλύπτουσι. μοχθηρίαν δε, τὴν τοῦ αργυρίου. ἐπιθυμίαν·ἢ τὴν τῆς αἰτήσεως. τοῦ ἀργυρίου·τὸ δὲ περὶπέττειν, ἤτοι·ἀπο τοῦ περὶπετάσματος εἴρηται·ἢ ἀπὸ τῶν ζύμη τὰ ἄλφιτα περὶλαμβανόντων·καὶ τούτοις περὶκαλυπτόντων, τινά. εἰώθασι·γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα·ἀφεκαστου ἄρτου μιγνύντες, ποιεῖν ἄρτον·φησι οὖν, ὅτι εἰώθασι καταχρῆσθαι·τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου εἰς την μοχθηρίαν:—ext. (157) S. supra ἵππον → ἵνα ὁ μὲν ἱππικην. ὁ δὲ θηρευτικην μεταδιώκη: —ext. (160) τέχναι δὲ πᾶσαι:—οἷον μηχαναὶ·πλοίου·κατὰσκευη; τα διὰ λόγων μαθήματα:—infr. (165) λωποδυτεῖ:—τὰ ἱμάτια συλα·λῶπος γὰρ.

---

159. **ὀνόματι:** by using another name. **ὀνόματι περιπέττουσι:** by asking for a horse or for something of the sort. **ὀνόματι περιπέττουσι:** they are accustomed to put the wrong name of horse upon their depravity. **περιπέττουσι:** they cover up. **περιπέττουσι:** the word is a metaphor either from *περιπέτασμα* (curtain), or from surrounding flour with leaven and covering things up in the flour; for such pieces of dough as are left over from making bread they mix up together and make into a loaf. **τὴν μοχθηρίαν:** the wish to get the money. **τὴν μοχθηρίαν:** the depravity of asking for money.

160. **τέχναι πᾶσαι κ.τ.λ.:** that is to say, As means of making money. **σοφίσματα:** devices. **σοφίσματα:** such things as are learned by reasoning.

165. **ὁ δὲ λωποδυτεῖ κ.τ.λ.:** to make his hearers smile the writer puts

cμοῦ ἕνεκα παραπλέκει ἅμα τὰ γελοῖα καὶ τὰ ἀστεῖα/· λωποδυτεῖ: τὰ ἱμάτια cυλᾷ· λῶποc γὰρ ἱμάτιον λέγει.

166. κναφεύει: ἀττικὸν τὸ διὰ τοῦ κ̄, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ̄/· κναφεύει: οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ̄/· κναφεύει: παρὰ τὸ κνάφος· <κνάφος> δέ ἐcτιν ἀκ- <κνάφος> R
ανθῶδέc τι ᾧ ξύουcι τὰ ἱμάτια. [οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ̄, παρὰ τὴν γνάψιν.]

168. διὰ cέ: διὰ τὸ ἀπορεῖν cου/· διὰ cέ: <διὰ τὸ> μὴ δύναcθαι χρήμαcι λυτροῦ- <διὰ τὸ> R
cθαι/· οὐ παρατίλλεται: οἱ γὰρ πλούcιοι χρήματα παρέχοντεc ἀπελύοντο/· παρατίλλεται: τὰc τρίχαc τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται· αὕτη γὰρ ὥριcτο δίκη τοῖc μοιχοῖc πένηcιν.

τὸ ἱμάτιον *λεγει*:—infr. (165) ὁ δὲ,τοιχωρυχεῖ:—μειδιαcμοῦ ἕνεκα παρ ἀπλέκει·ἅμα τὰ γελοῖα,*καὶ* τὰ ἀcτεῖα:—infr. (166) ὁ δὲ,κναφεύει:—τιν ἐc ἀττικοὶ τὸ διὰ τ*ου* κ̄.κοινὸν δε,τὸ διὰ τοῦ γ̄.οἱ π*α*λαιοὶ ἀττικοὶ,διὰ τοῦ κ̄·παρ*α* τὸ κνάφος·ἔcτιν δὲ,ἀκανθῶδεc τί·ὃ ξύουcι.τὰ ἱμάτια·οἱ δὲ νεώτεροι *δια* τοῦ γ̄·παρὰ τὴν γνάψιν:—infr.

Folio 3, *line* 167. (168) διὰ cέ που παρατίλλ*εται*:—διαcείε*ται* τὰc τρ ίχαc·τοῦ πρωκτοῦ τίλλ*εται*·αὕτη γὰρ ὥριcτο δίκη τοῖc μυχοῖc πένηcιν· ἀποραφανίδωcιc,*καὶ* παρὰτιλμοί·οἱ γὰρ πλούcιοι χρήματα παρέχοντεc, ἀπελύοντο·παρατίλλετ*αι* οὖν *φηcι* διὰ τὸ ἀπορεῖν coῦ·*καὶ* μὴ δύναcθ αι χρήμαcι λυτροῦcθ*αι*·ταῦτα δὲ,δημοcία ἔπαcχ*εν* supr. (170) μέγαc δὲ

---

jest and earnest side by side in the same series. **λωποδυτεῖ:** steals clothes, λῶπος being equivalent to *ἱμάτιον*.

166. **κναφεύει:** the Attic spelling is with kappa, the common with gamma. **κναφεύει:** the older Attic writers spell this word with a kappa. **κναφεύει:** derived from *κνάφος*, which is an instrument with spikes used to scrape clothes (in cleaning them).

168. **διὰ cέ:** because he has not got you. **διὰ cέ:** because he is unable to ransom himself with money. **οὐ παρατίλλεται:** the rich being let off if they paid a fine./ The form of this sentence indicates that it is a separate note on the variant *οὐ παρατίλλεται*, and not a mere conclusion to the note immediately preceding it in the codex. **παρατίλλεται:** has the hairs of the prôctos plucked out—the penalty required from adulterers, if they were poor./ The *διασείεται* with which this note begins in the codex is merely a corruption of *διὰ σέ* introduced by some scribe who thought of *διασείεσθαι* = to be dunned for money. The *ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοί*, as an explanation of *δίκη*, may have been suggested by the text of Nubes 1083 or may be part of a note on that line. The same explanation serves for *ταῦτα δὲ δημοσίᾳ ἔπασχεν*.

170. μέγας βασιλεύς: τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν μέγαν ἔλεγον διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ.

171. ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.: ἐκκλησιάζομεν γάρ, ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφετερίσασθαι/· ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.: διαβάλλει τὸ τριώβολον/· ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.: <διαβάλλει> τὴν φιλοδικίαν τῶν Ἀθηναίων.

<διαβάλλει> V.

172. τὰς τριήρεις οὐ κ.τ.λ.: οἱ γὰρ εὔποροι τῶν τριηραρχῶν πλειόνας ναύτας ἔτρεφον καὶ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς, οἱ δὲ πένητες οὐδαμῶς.

173. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ κ.τ.λ.: τινὲς φασὶ Κορινθίοις ἀδικουμένοις ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμάχους πέμψαι Ἀθηναίους οὓς ἔτρεφον Κορίνθιοι.

βασιλευσ:—τῶν περσῶν· ..... ἔλεγον *δια* τ. πλείονι δυνάμει χρῆσ*θαι* τῆι περσικῆ:—int. (171) ἐκκλησία δέ:—ἐκκλησιάζομεν γὰρ·ἢ τῶν ἰδίων τί σῶσαι βουλόμενοι | ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφετερίσασ*θαι*·διὰβάλλει δὲ,τὸ ἐπι φιλοδικία·τῶν ἀθηναίων,τριώβολον:—ext. (172) S. supra τί δαί→οἱ γὰρ εὔποροι τῶν τριηραρχων·πλείονας ναύτας ἔτρεφον.*καὶ* διὰ τοῦτο· ἐπλήρουν τὰς ναῦς·οἱ δε πένητες,οὐδαμῶς:—int. (173) τὸ δ' ἐν κορί νθω:—τινὲς *φασι* κορινθίους ἀδικουμένους ὑπο λακεδαιμονίων·συμμά χους πέμψαι ἀθηναίους.οὓς ἔτρεφον κορίνθιοι·:—ext. (174) ὁ πάμφιλος:

---

170. **μέγας βασιλεύς**: they called the Persian king great because the resources of Persia made him more than ordinarily powerful.

171. **ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.**: we go to law because we wish either to secure what is our own, or to get what belongs to others. **ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.**: a hit at the fee of three obols. **ἐκκλησία δὲ κ.τ.λ.**: a hit at the litigiousness of the Athenians./ In all three notes, *ἐκκλησία* is confused with *δικαστήριον*. This confusion runs through scholia, grammarians, and lexica, and sometimes produces very odd ideas. It arose doubtless from the meeting of many incorrect inferences and ideas, and the identification with one another of not a few different things, such as *ἡλιαία* with *ἐκκλησία*, *ἐκκλησία* with the late law terms *ἔκκλησις*, *ἔκκλητος*, *ἐκκλητάριος*, and the like.

172. **τὰς τριήρεις οὐ κ.τ.λ.**: the well-to-do trierarchs maintained more seamen, and so manned their ships, whereas the poor could not manage at all.

173. **τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ κ.τ.λ.**: some persons assert that when the Corinthians were wronged by the Lacedaemonians, the Athenians sent them an allied force which was maintained by the Corinthians.

174. ὁ Πάμφιλος: οὗτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφότεροι δανεισταὶ Ἀθήνησιν/· οὐχὶ κλαύσεται: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν <οὐχὶ> πλούσιος; εἶπεν οὐχὶ κλαύσεται; <οὐχὶ> R

175. ὁ Βελονοπώλης: τινὲς τὸν Βελονοπώλην πάρασιτόν φασι τοῦ Παμφίλου· δυστυχοῦντος οὖν τοῦ Παμφίλου, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυστυχεῖν.

176. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ κ.τ.λ.: οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλεται/· Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ κ.τ.λ.: < > < > R ὡς καὶ πορδὰς ἀφιέναι/· Ἀγύρριος: καὶ εἰς θρασύτητα τὸν Ἀγύρριον κωμῳδοῦσι/· πέρδεται: στρηνιᾷ πλουτῶν· ἐπεὶ τοῖς πολυφάγοις παρέπεται τὸ πέρδεσθαι.

177. Φιλέψιος: οὗτος πένης/· Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα κ.τ.λ.: καὶ τερατώδης καὶ λάλος διαβάλλεται/· Φιλέψιος δ' οὐχ

—οὗτος *καὶ* ὁ βελονοπώλης ἀμφότεροι δανεισταὶ ἀθήνησιν ἀντὶ *του* εἰπεῖν πλούσιος, εἶπεν οὐχὶ κλαύσονται:—ext. (174) ὁ βελονοπωλ*ης*:—τινὲς τὸν βελονοπώλην παράσιτόν *φασι* τοῦ παμφίλου δυστυχοῦντος οὖν τοῦ παμφίλου ἀνάγκη *καὶ* αὐτὸν, συνδυστυχεῖν: ext. (176) ἀγύρριοσ:—οὗτος ἐπι μαλακία διαβάλλε*ται*·ὡς *καὶ* πορδὰς ἀφιέναι·*καὶ* εἰς θρασύτητα δὲ τὸν ἀγύρριον κωμωδοῦσι. πέρδεται δε πλουτ*ων*·ἐπεὶ τοῖς πολυφάγοις ·παρέπε*ται* τὸ πέρδεσ*θαι*: int. (177) φιλέψιος: οὗτος πένης *καὶ* τερατώ δης·*καὶ* λάλος διαβάλλε*ται*·λαλῶν δὲ ἱστορίας *καὶ* μύθους *καὶ* παίγνια

---

174. **ὁ Πάμφιλος:** Pamphilus and Belonopoles were money-lenders at Athens. **οὐχὶ κλαύσεται:** where we should expect *οὐχὶ πλούσιος;*/ The form of this note implies that the annotator read the line as ὁ *Πάμφιλος διὰ τοῦτον οὐχὶ κλαύσεται;* The pointing out of a suggested assonance between **οὐχὶ κλαύσεται** and **οὐχὶ πλούσιος** is after the manner of scholiasts.

175. **ὁ Βελονοπώλης:** according to some annotators Belonopoles sorned upon Pamphilus. So, if Pamphilus was ill-off, the other was ill-off too. / Probably Βελονοπώλης is to be taken as a proper name both in this note and the preceding.

176. **Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ κ.τ.λ.:** a hit at Agyrrhius as being a catamite. **Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ κ.τ.λ.:** < > so as to break wind. / The beginning of this note is lost, the reading of the Venetus being plainly conjectural. *Στρηνιᾷ* may be all that is lost. **Ἀγύρριος:** Agyrrhius is also attacked in comedy for self-confidence. **πέρδεται:** is over-fed with money; flatulence being a consequence of over-eating.

177. **Φιλέψιος:** a poor man.

ἕνεκα κ.τ.λ.: λαλῶν ἱστορίας καὶ μύθους καὶ παίγνια, οὕτως ἐτρέφετο.

178. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ κ.τ.λ.: ἐπὶ Ἀμάσιδος Αἰγυπτίων βασιλέως ἐν σιτοδείᾳ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες σῖτον. καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν· ἐκ τούτου οὖν Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν εἰς τὸν πρὸς Πέρσας πόλεμον· καὶ εἶχον φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους· ὕστερον μέντοι ἐλύθη, καὶ συνεμάχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων, Ἰφικράτους ἡγουμένου.

179. Λαΐς: αὕτη θυγατὴρ ἦν Πημάνδρας ἥτις ἐξ Ὑκκάρων τῆς Σικελίας ἦν /· Φιλωνίδου: οὗτος πλούσιος ἐν Κορίνθῳ /· Φιλωνίδου: τούτου προσεποιεῖτο ἐρᾶν διὰ τὸν πλοῦτον Λαΐς.

ἐξ Ὑκκάρων Bisetus.

180. ὁ Τιμοθέου πύργος: Τιμόθεος

οὕτως ἐτρέφετο:—int. (178) ἡ ξυμμαχία:—ἐπὶ ἀμάσιδος αἰγυπτίων βασ ιλέως·ἐν σιτοδεια ὄντες οἱ ἀθηναίοι·ἔπεμψαν προς αὐτὸν,αἰτοῦντες σῖτ ον·καὶ ἔπεμψαν αὐτοῖς ἱκανόν·ἐκ τούτου *οὖν* ἀθηναίοι ἔπεμψαν τοῖς αἰγυπτίοις,συμμαχίαν·εἰς *τον* προσπέρσας πόλεμον·*καὶ* εἶχον φιλίαν *καὶ* συμμαχίαν προς ἀλλήλους·ὕστερον μέντοι ἐλύθη·*καὶ* συνεμάχησαν·οἱ ἀθηναίοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς,κατὰ τῶν αἰγυπτίων·ἰφικράτους ἡγ ουμένου· ext. (179) φιλωνίδης·οὗτος πλούσιος ἐν κορίνθω·τούτωι δὲ π ροσεποιεῖτο διὰ τὸν πλοῦτον ἐρᾶν.λαΐς·αὕτη δὲ θυγάτηρ ἦν πημάνδρ ας·ἥτις ἐκκαρῶν τῆς σικελίας ἦν:—infr. (180) τιμοθέου δὲ πύργοσ:—

Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα κ.τ.λ.: Philepsius is attacked both as a bore and a chatterbox. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα κ.τ.λ.: Philepsius got his living by telling stories and anecdotes and drolleries.

178. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ κ.τ.λ.: in the days when Amasis was king of Egypt the Athenians sent to him in time of scarcity and asked him for corn. He sent them a plentiful supply. On this account the Athenians sent the Egyptians a body of troops to help them in their war with Persia, and the two peoples combined to be allies and friends. At a later time the alliance was broken, and the Athenians under Iphicrates sided with the Persian king when he attacked Egypt.

179. Λαΐς: she was the daughter of Pemandra who was from Hyccara in Sicily. Φιλωνίδου: a rich Corinthian. Φιλωνίδου: his money made Lais pretend to be in love with him.

180. ὁ Τιμοθέου πύργος: Timotheus, a rich man and a favourite of fortune, was an Athenian general,

πλούσιος ἅμα καὶ ὄλβιος ἀνήρ, στρατηγὸς
ὠκοδόμησεν 'Αθηναίων, τεῖχος ὠκοδόμησεν· εἰς τοσ- ὃς om. V.
R& οὗτον ἥρθη τύχης ὡς τὴν δαίμονα φαίνε- τὴν V.
σθαι <ἐν> ὄψει τούτῳ· καὶ ἐν 'Αθήναις δὲ ἐν <ἐν> V.
εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζω-
γράφοι καὶ τὰς Τύχας φερούσας αὐτῷ τὴν
εὐδαιμονίαν/· ἐμπέσοι γέ σοι: παρ' ὑπόνοι-
αν τοῦτο, δέον εἰπεῖν θαυμαστὸς καὶ μέγας. τοῦτο V.

182. μονώτατος: ὡς αὐτότατος πέπαικται.

184. κρατοῦσι γοῦν κἂν κ.τ.λ.: χρήμασι γὰρ ἐπισπῶνται συμμάχους καὶ περιγίνονται/· ἑκάστοτε: ἀντὶ τοῦ ἀεί/· ἑκάστοτε: οὐ γὰρ λέγεται πάντοτε.

185. ἐπικαθέζηται: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν· ἐπικαθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν.

189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ὁμηρικόν· "πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος."

ὁ τιμόθεος πλούσιος·ἅμα δὲ *καὶ* ὄλβιος ἀνὴρ·στρατηγὸς ἀθηναίων·τεῖ
χος οἰκοδομήσας·ὃς εἰς τοσοῦτον ἥρθη τύχης ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθ
αι ὄψει τούτῳ· (ex τοῦτο factum) *καὶ* ἐν ἀθήναις δὲ ἐν εἰκοσιν.ἐποίουν·
αὐτον κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι·*καὶ* τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ τὴν εὐ
δαιμονίαν:—supr. (180) ἐμπεσοι γέ σοι:—παρ' ὑπόνοιαν τὸ ἐμπέσοι γε
σοι·δέον εἰπεῖν θαυμαστὸς *καὶ* μέγας:—ext. (182) μονώτατος) ὡς αὐτό
τατος ~~πεπικτ~~ πέπαικται. inter. (184) ἑκάστοτε) *αντιτου* ἀεί·οὐ *γαρ λεγετ*
αι πάντοτε:—inter. (185) S. supra ἐπικάθεζηται→ἀπὸ μεταφορας τῶν ζυ
γῶν.ἐπικαθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν:—int. S. ante v. 183→χρή
ματι γὰρ ἐπισπῶνται·συμμάχους,καὶ *περιγίνονται*:—int. (189) S. supra
πλησμονή→παρὰ τὸ ὁμηρικὸν·πάντων ... κόρος ἐστὶ *καὶ* ὕπνου καὶ

---

who built a fort (at Athens). He rose to such a pitch of good fortune that the goddess (of good fortune) appeared to him in a vision. In Athens painters represented him in pictures asleep, with the Fates bringing him happiness. **ἐμπέσοι γέ σοι:** said *παρὰ προσδοκίαν* for *θαυμαστὸς καὶ μέγας*.

182. **μονώτατος:** a comic formation like *αὐτότατος* (l. 83 supra).

184. **κρατοῦσι γοῦν κἂν κ.τ.λ.:** with money they attract allies and win victories. **ἑκάστοτε:** always. **ἑκάστοτε:** observe that *πάντοτε* is not used (in Attic).

185. **ἐπικαθέζηται:** a metaphor from a balance. We say that the weight *ἐπικαθέζεσθαι*.

189. **τῶν μὲν γὰρ ἄλλων κ.τ.λ.:** compare the Homeric line (Il. 13. 636) "Of all things we may have more than enough both of sleep and of love."

190. ἄρτων κ.τ.λ.: ὁ δοῦλος λέγει τὰ πρὸς τὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυμῆρες τῆς κωμῳδίας τοῖς σπουδαίοις ταῦτα παραπλέξας.

192. φακῆς: θηλυκῶς ἡ ἑψηθεῖσα, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέψητος.

197. οὐ βιωτὸν κ.τ.λ.: εἰ μὴ λάβῃ, τὸ ζῆν ἑαυτῷ μὴ εἶναι ἡδύ.

201. δεσπότης: ἐγκρατής.

202. νὴ τὸν Δία: κατωμοτικῶς· ἀντὶ τοῦ ἔσῃ κύριος τῆς δυνάμεως/· ἀλλά: ἀντὶ τοῦ δὲ ἐστίν/· καὶ λέγουσι πάντες κ.τ.λ.: οὐ σὺ μόνος λέγεις σαυτὸν δειλόν, ἀλλὰ καὶ πάντες/· καὶ λέγουσι πάντες κ.τ.λ.: τοῦτο εἶπεν ἐπειδὴ ὁ Πλοῦτος εἶπεν "πλὴν ἓν μόνον δέδοικα."

203. δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος: καί τις τῶν κωμικῶν φησί· "τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν ἀντιβολῶ τὸ χρυσίον; | : δέδοικ'

φιλο..... ext. (190) S. supra ἄρτων→ὁ δοῦλοσ. λεγει·τὰ πρὸς την γας τέρα·πρὸς τὸ θυμῆρες τῆς κωμωιδιασ·τοῖς σπουδαιοις ταῦτα παραπλέ ξας:—ext. (192) S. supra φακής→θηλυκως ἡ εψηθεῖσα·ἀρσενικῶς δὲ,ὁ ἀ νέψητος:—int. (197) φησιν) εἰ μὴ λάβῃ·inter. (197) βίον) τὸ ζῆν ἑαυτ ῷι μὴ εἶναι ἡδύ:—inter. (201) δεσπότης) ἐγκρατής· inter. (202) S. supra λέγουσι→οὐ σὺ μόνος λέγεις σαυτὸν δειλὸν·ἀλλὰ *καὶ* πάντες.τοῦτο δὲ εἶπεν,ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος·εἶπεν,πλὴν ἓν μόνον δέδοικα:—infr. (202) νὴ τὸν δία κατωμοτικῶς ἀντὶ τοῦ ἔσηι κύριος τῆς δυνάμεως:—infr. (202) ἀλλὰ) *αντι του* δε *εστι*. inter. (204) S. supra εἰσδύς→περι πολλοῦ γὰρ ποιοῦνται τῶν οἰκειῶν τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλούσιοι·*καί* τις τῶν κωμικῶν *φησι*·τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν ἀντιβολῶ τὸ χρυσίον·δέδοικ επιβουλευόμενον

---

190. **ἄρτων κ.τ.λ.:** the gastronomic instances are suggested by the slave. To supply the amusement expected in comedy he throws them in among the serious examples given by his master.

192. **φακῆς:** when the vegetable is cooked, its name is feminine, but when uncooked, masculine.

197. **οὐ βιωτὸν κ.τ.λ.:** that, if he does not get it, life has no pleasure for him.

201. **δεσπότης:** possessed of.

202. **νὴ τὸν Δία:** in affirmation, giving the sense, you shall be possessed of the power. **ἀλλά:** in the sense of "but" (*i.e.* is not the neuter plural of ἄλλος). **καὶ λέγουσι πάντες κ.τ.λ.:** you are not alone in calling yourself coward; all call you so. **καὶ λέγουσι πάντες κ.τ.λ.:** this refers to what Plutus says (l. 199 supra) "But there is one thing that I fear."

203. **δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος:** so, one of the Comic poets says: "Do tell me, pray, why gold is yellow?" *B.* From fear; because all have de-

ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί" [·πρόχλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι]/· δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος: οἱ γὰρ εὔποροι τῷ φόβῳ τοῦ μὴ ληφθῆναι τὰ χρήματα δειλότεροί εἰσι· τὸ ἐπ' ἐκείνων οὖν μετήνεγκεν ἐπὶ τὸν πλοῦτον.

204. εἰσδύς: λάθρα ὑπεισελθών· τοῦτο γὰρ τὸ εἰσδὺς σημαίνει. ὑπεισελθών V.

206. κατακεκλειμένα: περὶ πολλοῦ γὰρ ποιοῦνται τῶν οἰκιῶν τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλούσιοι.

208. ἐὰν γένῃ ἀνὴρ κ.τ.λ.: ἐὰν προθυμηθῇς καλῶς μετελθεῖν τὰ πράγματα ὥστε τοῖς μὲν δικαίοις εἶναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μηδαμῶς.

210. Λυγκέως: τοῦ ἀδελφοῦ Ἴδα/· Λυγκέως: τοσοῦτον ὀξυωπέστατος ἦν ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσοντα τὸν ἀδελφόν, ὥς φησι Πίνδαρος. δολοφονήσοντα R

ὑπὸ πάντων ἀεὶ·πρόχλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι οἱ γὰρ εὔποροι·τῶι φόβωι του μη ληφθηναι τὰ χρήματα·δειλότεροί εἰσι·τὸ ἐπεκεινων ουν μετήν εγκεν ἐπὶ τὸν πλοῦτον· infr. (204) γαρ ποτέ) λάθρα εἰσελθὼν τοῦτο γὰ ρ τὸ εἰσδύς *σημαινει*:—inter. (209) S. supra πρόθυμος→ἐὰν προθυμηθῇς. καλῶς μετελθεῖν τὰ πράγματα·ὥστε τοῖς μὲν δικ.....ναι τοις δε π ονηροις μ... infr. (210) τοῦ ἀδελφοῦ ἴδα·:—τοσοῦτον δὲ ὀξυ.πέστατος ἦν.ὡς καὶ δι' ἐλάτης ιδειν καστορα δολοφονησαντα τον αδελφον ὡς *φησι* πίνδαρος:—infr.

---

signs against it always." **δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος:** the well-to-do are inclined to be timid for fear their money be taken. The poet transfers to riches an epithet that is proper to the well-to-do.

204. **εἰσδύς:** stealing in unobserved. All this is implied in *εἰσδύς*. / What is now l. 205 of the text is plainly an additamentum, but like so many other lines in Aristophanes, it has been tinkered by critics into a passable line. The *εἰς τὴν οἰκίαν* is adscript to *εἰσδύς*, and the *οὐκ εἶχον* etc. is due to misunderstanding of the two participles unconnected by *καί*.

206. **κατακεκλειμένα:** the rich setting great store by the security of their houses.

208. **ἐὰν γένῃ ἀνὴρ κ.τ.λ.:** if you are determined to go through with things in the right way, keeping company with the good, and not with the evil.

210. **Λυγκέως:** the brother of Idas. **Λυγκέως:** Lynceus was so keen-sighted that he was able even through a pine-tree to see Castor on the point of slaying by craft his brother (Idas), as Pindar states. / The passage of Pindar referred to may be Nem. x. 115, though there it is not a pine but an oak. The whole passage in Pindar is very difficult and

213. πυθικὴν cείcac δάφνην: οὕτω γὰρ μαντεύεται.

214. κἀκεῖνος: ὁ Ἀπόλλων.

217. αὐτός: ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ.

<οὐκ ἦν> V. 219. οὐκ ἦν ἄλφιτα: ἀντὶ τοῦ <οὐκ ἦν> χρήματα/· ἄλφιτα: ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν/· ἄλφιτα: ἀπὸ γὰρ τῶν ἀλφίτων τὴν περιουσίαν δηλοῖ.

220. παπαῖ: cχετλιαστικόν/· πονηρούς: ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς/· πονηρούς: ἀθλίους.

221. οὐκ ἦν γε κ.τ.λ.: οὐκ ἔcονται, φηcί, μοχθηροὶ καὶ ἐπίπονοι, ἅπαξ πλουτήcαντες.

222. ἀλλ' ἴθι cὺ κ.τ.λ.: πρὸc τὸν θεράποντά φηcι τὸ ἴθι/· ταχέωc δραμών: ἀντὶ τοῦ ἀνύcac.

ἀντὶ V. ἀνύcac R

223. cυγγεώργουc: βαρυτόνωc · cύνθετον γὰρ ὡc πάγκαλος, πάνcοφος/· cυγγεώργουc: τὰ γὰρ εἰc ος ὀξύτονα cυντιθέμενα βαρύνεται.

Folio 3 *verso*, *line* 211. (213) οὕτω γὰρ μαντεύεται :—int. (214) κακε ῖνος) ὁ ἀπόλλων· inter. (217) *αντι του καὶ* ἐγώ :—supr. (219) οὐκ ἦν ἄ λφιτα : *αντι* τοῦ χρήματα ·ἀπο μέρους, τὸ πᾶν·ἀπο γὰρ τῶν ἀλφίτων, τὴν περιουcίαν δηλοῖ :—ext. (220) S. supra πονήρους·→*αντι* τοῦ ἀτυχε ῖc ἀθλίους:—int. (220) παπαῖ) cχετλιαστικον inter. S. ante v. 221→οὐκ' ἔcονται *φησι* μοχθηροὶ *καὶ* ἐπίπονοι, ἅπαξ πλουτήcαντες :—int. (222) πρ ὸc τὸν θεράποντα *φησι* τὸ ἴθι :—ext. (224) ἐν τοῖc ἀγροῖc :—δια τὸ δύ cεργον τῆc ἀττικησ·ἔcτιν γὰρ, πετρώδηc :—ext. (223) τοὺc cυγγεώργουc: —βαρυτόνωc·cύνθετον γὰρ·ὡc πάγκαλοσ, πάν cοφοc. τὰ γὰρ εἰ ος ὀξύ τονα cυντιθέμενα, βαρύνεται :—ext. (227) τοῦτο δὴ τὸ κρεάδιον :—ὁ ἔρ

---

was early corrupted. See also Apollodori Bibliotheca iii. 11, 4. with Heyne's notes.

213. **πυθικὴν cείcac δάφνην:** it is thus that Apollo answers in prophecy.

214. **κἀκεῖνος:** Apollo.

217. **αὐτός:** that is, Even I.

219. **οὐκ ἦν ἄλφιτα:** that is, There was no money. **ἄλφιτα:** the whole expressed by the part. **ἄλφιτα:** the poet uses *ἄλφιτα* to express abundance.

220. **παπαῖ:** expressing annoyance. **πονηρούς:** in the sense of unfortunate. **πονηρούς:** miserable.

221. **οὐκ ἦν γε κ.τ.λ.:** that is to say, They will not be miserable and oppressed by labour, once they have got riches.

222. **ἀλλ' ἴθι cὺ κ.τ.λ.:** the *ἴθι* is addressed to the servant. **ταχέωc δραμών:** a substitute for *ἀνύσας*.

223. **cυγγεώργουc:** being a compound word, like *πάγκαλος* and *πάνσοφος*, *συγγέωργος* is not-oxytone. **cυγγεώργουc:** oxytones in *-ος*, when compounded, lose their oxytone accent. / Observe the use of *βαρύτονος*, and *βαρύνεσθαι*.

224. ἐν τοῖς ἀγροῖς κ.τ.λ.: εἰσὶν γὰρ πετρώδεις/· ταλαιπωρουμένους: διὰ τὸ δύσεργον τῆς Ἀττικῆς.

227. τουτοδὶ τὸ κρεάδιον: ὃ ἔρχεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχων ἐκ τῶν Δελφῶν/· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον κ.τ.λ.: οἱ γὰρ ἐκ θυσίας ἰόντες ἔφερον ἐξ αὐτῆς τοῖς οἰκείοις [κατὰ νόμον τινά]/· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον: ὅπερ ἦκον ἄγοντες λοιπασθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας/· τὸ κρεάδιον: ἔνιοι λεβήτιον.

230. ὦ κράτιστε κ.τ.λ.: τὸ κράτιστε ἐγκωμιάζων φησίν/· ὦ κράτιστε κ.τ.λ.: ὅτι προεδίδαξεν ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' αὐτὸν βασιλεύει.

232. ἦν δεῖ χρημάτων κ.τ.λ.: οὐκ ἀπειλητικῶς ἀλλὰ μειλικτικῶς προσαγγέλλει. προσαγγέλλει V.

233. καὶ δικαίως κἀδίκως: τὸ ἀδίκως ἁπλῶς ἔρριπται· οὐ γὰρ ὑπόκειται αὐτῷ "ἄδικος οὗτος"/· καὶ δικαίως κἀδίκως:

χεται ἀπὸ τῆς θυσίαs, ἔχων ἐκ τῶν δελφῶν·οἱ γὰρ ἐκ θυσίας ἰόντες, ἔφερον ἐξαυτῆς·τοῖς οἰκείοις, κατὰ νόμον τινά:—ext. (227) ὅπερ ἦκον ἄγοντες·λοιπασθὲν·ἀπο τῆς θυσίας·ἔνιοι δὲ, τὸ λεβήτιον:—int. (229) ἐπι τοῦ ἀνῦσαι:—intermarg. int., post versum positum. (230) σὺ δ' ὦ κράτιστε: —καὶ τὸ κράτιστε·ἤτοι ἐγκωμιάζων *φησι* ἢ ὅτι προεδίδαξεν·ὡς *καὶ θε ων* ὁ ζεὺς, δι' αὐτὸν βασιλεύει:—ext. (233) *καὶ* δικαίως κ' ἀδίκως:—τὸ ἀδίκως, ἁπλῶς ἔρριπ*ται*·οἷον πάσχι τέχνη·οὐ *γαρ* ὑπόκει*ται* αὐτῶι ἄδι κος οὗτος·οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς·προαγγέλλει:—ext. *αν*

---

224. **ἐν τοῖς ἀγροῖς κ.τ.λ.:** the fields of Attica are rocky. **ταλαιπωρουμένους:** the soil of Attica being hard to work.

227. **τουτοδὶ τὸ κρεάδιον:** which he has brought with him from the sacrifice at Delphi. **τουτοδὶ τὸ κρεάδιον:** it was usual for persons returning from offering a sacrifice to bring part of it home for the use of the household. **τουτοδὶ τὸ κρεάδιον:** that which was left over from the sacrifice and brought with them. **τὸ κρεάδιον:** some write *λεβήτιον*, *or* give it the sense of *λεβήτιον*.

230. **ὦ κράτιστε κ.τ.λ.:** spoken in commendation. **ὦ κράτιστε κ.τ.λ.:** referring to what he had already (ll. 128 ff. supra) said to Plutus that even Zeus owed his supremacy over the gods to him.

232. **ἦν δεῖ χρημάτων κ.τ.λ.:** spoken in a coaxing, not a menacing tone of address.

233. **καὶ δικαίως κἀδίκως:** the *ἀδίκως* is quite superfluous. There is no implication that Plutus is unfair. **καὶ δικαίως κἀδίκως:** much the same as, By every means. **καὶ δικαίως κἀδίκως:** an Attic equivalent for *παντὶ τρόπῳ*, by all means.

οἷον, πάσῃ τέχνῃ/· καὶ δικαίως κἀδίκως: ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ· οὕτως Ἀττικοί.

234. ἄχθομαι: φορτικὸν ἡγοῦμαι.

236. αὐτοῦ: τοῦ εἰσελθεῖν/· αὐτοῦ: τοπικὸν τὸ ἐπίρρημα/· αὐτοῦ: αὐτόθι/· αὐτοῦ: ὅπου, φησίν, εἰσέλθω.

<φειδωλὸς ὁ> R

237. φειδωλόν: <φειδωλὸς ὁ> φευδωλός τις ὤν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, ὁ περίψηφος/· φειδωλόν: παρὰ τὸ φείδομαι καὶ τὸ δοῦναι.

239. κἄν τις προσέλθῃ κ.τ.λ.: ἵνα τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλαργυρίας σημάνῃ προκεκριμένης καὶ τῶν χρηστῶν φίλων.

242. παραπλῆγα: μωρόν. παραπλῆγα: ἀληθῶς γὰρ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶν διάνοια.

243. παραβεβλημένος: ἐκδεδομένος.

ἐν V.

244. ἐν ἀκαρεῖ χρόνου: ἐν ὀλίγῳ/· ἀκαρεῖ: τῷ ἐλαχίστῳ/· ἀκαρεῖ: <τὸ ἀκαρὲς> ὃ οὐχ οἷόν τε κεῖραι καὶ διακόψαι/·

<τὸ ἀκαρὲς> R

κεῖραι R

τι του παντὶ τρόπωι·οὕτως ἀττικοί· int. (234) φορτικὸν ἡγοῦμαι. int. (235) τοῦ εἰσελθεῖν·τοπικὸν τὸ ἐπίῤῥημα αὐτόθι.ὅπου *φησι*, εἰσέλθω:—int. (237) εἰς φειδωλόν:—φευδωλός τις ὤν.ὁ φεύγων τὸ δοῦ*ναι*,ὁ περί ψηφοσ·τινὲς δὲ,παρὰ τὸ φείδομαι *καὶ* τὸ δοῦναι:—ext. (239) S. supra χρηστὸς→ἵνα τὴν ὑπερβολ*ην*·τῆς φιλαργυρ*ιασ* σημάνη·προκεκριμέν*ησ*. *καὶ* τ*ων* χρηστῶν,φίλων:—int. (242) παρὰ πλῆγα:—μωρόν·ἀληθῶς *γα ρ*,ἀσωτία,πεπληγμένη.ἐστὶν διάνοια:—int. (243) παραβεβλημένος) εκδεδ ομένοσ:—inter. (244) ἐν ἀκαρεῖ:—τῶι ἐλαχίστωι·ὃ οὐχ' οἷόν τε *διακεῖρ*

---

234. **ἄχθομαι:** I find it tiresome. 236. **αὐτοῦ:** the entering. **αὐτοῦ:** an adverb of place. **αὐτοῦ:** there. **αὐτοῦ:** that is, Where I enter.

237. **φειδωλόν:** *φειδωλός* is a person who is *φευδωλός*, *i.e.* dislikes giving, and is always calculating the cost. **φειδωλόν:** derived from **φείδομαι** and **δοῦναι**.

239. **κἄν τις προσέλθῃ κ.τ.λ.:** to show the length to which avarice goes when it is preferred even to honest friends.

242. **παραπλῆγα:** foolish. **παραπλῆγα:** prodigality being really a palsy of the reason.

243. **παραβεβλημένος:** given up to.

244. **ἐν ἀκαρεῖ χρόνου:** in a short time. **ἀκαρεῖ:** the least. **ἀκαρεῖ:** *ἀκαρές* is that which it is impossible *κεῖραι*, that is, to part by cutting. **ἀκαρεῖ:** that which is brief in time is *ἀκαρές*. **ἀκαρεῖ:** a metaphor from little hairs, so short that they cannot be cut (*καρῆναι*).

ἀκαρεῖ: <ἀκαρὲς> τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου/· ἀκαρεῖ: πεποίηται ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. <ἀκαρὲς> R

246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ κ.τ.λ.: τὸ πῶς θαυμαστικόν ἐστι· θαυμάζει γὰρ αὐτὸν ὡς ἀεί ποτε σύμμετρον ὄντα.

247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος κ.τ.λ.: ἀρετῆς γάρ ἐστι τὸ τῷ δέοντι καιρῷ ἁρμοζόμενον, καὶ φείδεσθαι καὶ δαπανᾶν.

249. ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι κ.τ.λ.: ἵνα ἐκεῖνοι τὸν Πλοῦτον ἴδωσιν· οὕτω γὰρ πρέπει.

250. τὸν υἱὸν τὸν μόνον: ἀττικὸν τὸ πλεονάζειν τοῖς ἄρθροις. ἄρθροις V.

251. πείθομαι: χαριέντως τοῦτό φησιν —οἶδα γὰρ ὅτι καὶ τέκνων προτιμᾷς τὸν πλοῦτον.

253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὦ δίκαιοι τὰ εὐτελῆ ’θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν/· ταὐτὸν θύμον

αι·καὶ διακόψαι·δια τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου, πεποίηται δὲ ἀπὸ των μικρ ῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα, μὴ δυναμένων καρῆναι:—ext. (244) ἐν ακαρεῖ) ἐπ ὀλίγωι:—inter. (246) S. supra πῶς—>τὸ πῶς θαυμαστικον εσ τι θαυμάζει γὰρ. αὐτὸν, ὡς ἀεί ποτε σύμμετρον ὄντα:—int. (247) φειδό μενοσ:—ἀρετῆς γάρ εστὶ, τὸ τῶι δέοντι·καιρῶ ἁρμοζόμενον·καὶ φείδες θαι·καὶ δαπανᾶν:—int. (250) S. supra γυναῖκα—>ἵνα ἐκεῖνοι τὸν πλοῦτ ον, ἴδωσιν·οὕτω γὰρ πρέπει·ἀττικὸν δὲ, τὸ πλεονάζειν τοῖς ἀριθμοῖς:—infr. (251) ὃν ἐγὼ φιλῶ:—χαριέντως τοῦτο φησι·οἶδα γὰρ·ὅτι καὶ τέκ νων προτιμᾶς τὸν πλοῦτον:—infr. (253) ταὐτὸν θύμον:—αντι του τῆς

---

246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ κ.τ.λ.: the πῶς expresses surprise. He is surprised at himself for being always so moderate.

247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος κ.τ.λ.: both to spare and to spend are indications of good sense, when each is adapted to the need of the time.

249. ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι κ.τ.λ.: for them to see Plutus. This is the sense required (and not "for Plutus to see them").

250. τὸν υἱὸν τὸν μόνον: it is an Attic idiom to use more articles than one.

251. πείθομαι: Plutus speaks in jest—"I am sure you value money more than your children."

253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ κ.τ.λ.: that is, Honest fellows, in being ready to live poorly rather than do wrong. ταὐτὸν θύμον φαγόντες: that is, Having shared the same poverty, *θύμος* being a worthless plant. / ταὐτὸν θύμον φαγόντες:

φαγόντες: ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θύμος γὰρ εὐτελὴς βοτάνη/· ταὐτὸν θύμον φαγόντες: ὅτι παρῴδηται ἐκ τῶν Ἡσιόδου· "<νήπιοι· οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,> οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ"/· ταὐτὸν θύμον φαγόντες: τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει.

τινές φασι om. R

255. ἐγκονεῖτε: ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε/· σπεύδετε: ταχύνετε.

ταχύνετε R

256. ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν: καθ' ἣν ἀκμὴν δεῖ παρόντας βοηθεῖν.

257. οὐκοῦν ὁρᾷς κ.τ.λ.: δεικτικῶς/· προθύμως: συντόνως.

συντόνως Kuster.

258. χορὸς ἐκ γερόντων.

259. ἴσως θεῖν: ἐξ ἴσου σοι τρέχειν· τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ὑπερβατῷ· καίτοι γε ἐξῆν εἰπεῖν "καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι."

261. οὐκοῦν πάλαι δήπου κ.τ.λ.: ἐπεγγελᾷ τῷ ἀμυδρῷ τῶν αἰσθήσεων/·

αὐτῆς πενίας·μετασχόντες·θύμος γὰρ εὐτελὴς βοτάνη:—ἄλλως·τινὲς φασι, ὅτι παρῴδηται ἐκ τῶν ἡσιόδου·οὐδ ὅσον ἐν μαλάχη τε·καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ·αντι του ὦ δίκαιοι τὰ εὐτελῆ θέλοντες, ἐσθίειν δια τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν·ἅμα δὲ, καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει:—infr. (255) ἴτ' . . .) ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε ταχύνατε inter.

Folio 4, *line* 256. (256) καθ' ἣν ἀκμὴν δεῖ παρόνταασ βοηθεῖν:—int. (257) συντόμως δεικτικῶς:—ext. (258) χοροσ εκ γεροντων ext. (259) S. supra ἴσως→ἐξίσου σοι τρέχειν·τὸ δε λοιπὸν ἐν ὑπερβατῷ·καίτοι γε ἐξ'ἣν εἰπεῖν·καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι· int. (261) ἐπεγγελᾶι τῷ ἀμυδ

---

parodied from Hesiod, Op. et Di. 40: "Foolish men! they see not how much the half is more than the whole, nor how great the profit in mallow and asphodel." **ταὐτὸν θύμον φαγόντες:** a hit at the ruggedness of the soil.

255. **ἐγκονεῖτε:** be stirring. **σπεύδετε:** make haste.

256. **ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν:** at which crisis you must be by and help.

257. **οὐκοῦν ὁρᾷς κ.τ.λ.:** calling attention (to themselves). **προθύμως:** earnestly.

258. Chorus of old men.

259. **ἴσως θεῖν:** "to run as fast as you." The rest of the line is an example of hyperbaton. Yet the right order—*καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι*—might have been used. / All manuscripts have *πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.*

261. **οὐκοῦν πάλαι δήπου κ.τ.λ.:** a jeer at their dulness of perception. **οὐκοῦν πάλαι δήπου κ.τ.λ.:** in a

οὐκοῦν πάλαι δήπου κ.τ.λ.: ἐπιμεμφόμενος τοῦτό φησι/· οὐκ ἀκούεις: διὰ τὸ γήρας.

263. ψυχροῦ: ταλαιπώρου/· ψυχροῦ: διὰ τὸ γῆρας.

266. κυφόν: κυρτόν/· κυφόν: οὐ γράφειν δεῖ <κωφόν>, ἄφωνον· λαλεῖ γοῦν ὁ Πλοῦτος/· ἄθλιον: παρὰ τὸ ἆθλον, ἐπίπονον/· ῥυσόν: ῥυτίδας ἔχοντα/· μαδῶντα: ἀντὶ τοῦ φαλακρόν/· μαδῶντα: καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα/· νωδόν: ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας.

γράφειν δεῖ <κωφόν> R

267. ψωλόν: ἀσχήμονα κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου.

268. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν: ἀττικὴ ἡ σύνταξις/· ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν: ἀντὶ τοῦ ὦ πλοῦτον ἀγγείλας ἐκ τῶν ἐπῶν/· ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν: οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοί εἰσιν.

269. σωρόν: κυρίως σωρὸς τὸ ἐκ

ρῶ τῶν αἰσθήσεων,*δια* τὸ γῆρας: ext. (263) S. supra ψυχροῦ→ἡ ταλαιπ ώρου,ἡ ἐπιμεμφόμενος *δια* τὸ γῆρας,τοῦτο *φησι*:—int. (266) S. supra νωδόν → κυφόν·κυρτόν·ῥυσόν ῥυτίδας ἔχοντα·νωδὸν.ὀδόντας μη ἔχον τα·*δια* τὸ γῆρας·οὐ γὰρ δὴ ἄφωνον·λαλεῖ γοῦν ὁ πλοῦτος:—ext. μαδῶ ντα:—*αντι του* φαλακρὸν,καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα:—ext. (267) ψωλόν: —ἀσχήμον*α* κατὰ παρέκτασιν·*του* μορίου:—int. (266) ἄθλιον) παρ*α* τὸ ἆθ λον ἐπίπονον:—inter. S. ante v. 268→ἀττικ*η* ἡ σύνταξις.*ἀντι του* ὦ πλ οῦτ*ον* ἀγγείλ*ασ*,ἐκ τῶν ἐπ*ων*:—int. (269) κυρίως σωρὸς,τὸ ἐκ μικρῶν

---

complaining tone. **οὐκ ἀκούεις**: you are too old to have your hearing.

263. **ψυχροῦ**: miserable. **ψυχροῦ**: (chill) from age.

266. **κυφόν**: hump-backed. **κυφόν**: it is wrong to read *κωφόν*, dumb; at all events Plutus can speak. **ἄθλιον**: derived from *ἆθλον* (a struggle); hence, "laborious." **ῥυσόν**: with wrinkles. **μαδῶντα**: bald. **μαδῶντα**: with no hair at all. **νωδόν**: having lost his teeth from old age.

267. **ψωλόν**: repulsive in the length of his aedoeon.

268. **ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν**: an Attic construction. **ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν**: that is, You whose words bring news of riches. **ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν**: to be comfortable and to be rich are one and the same thing. / An allusion to Carion's words in lines 262, 263. It is tempting to consider lines 264, 265, 266, and 267 as an addition from the other Plutus.

269. **σωρόν**: *σωρός* is properly that which is made up of little seeds gathered together, being from *σῶ*, I gather together. **σωρόν**: plenty,

συναγομένων R
<παρὰ τὸ σῶ συνάγω> R

μικρῶν σπερμάτων συναγομένων, <παρὰ τὸ σῶ συνάγω>/· σωρόν: πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ συνάγω/· σωρόν: καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες/· σωρόν: ὡς γεωργοὶ ταύτῃ κέχρηνται τῇ παραβολῇ.

<καὶ φενακίσαι τὸ ἀπατῆσαι> R
ὡς R

271. φενακίσας: φενάκη τὸ προκόμιον, οἷον, τοῦ φαινομένου κρανίου τὸ ἄκος καὶ σκέπη/· φενακίσας: φενάκη κυρίως ἡ προσθέτη καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη· <καὶ φενακίσαι τὸ ἀπατῆσαι> ἀπὸ τῶν κατερρυηκυῶν γυναικῶν ὡς οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης.

273. πάντως γὰρ ἄνθρωπον κ.τ.λ.: ἄληθες γὰρ νομίζετέ με τοιοῦτον ἄνθρωπον τῇ φύσει εἰς ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν;

ἐπὶ R

276. τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας: ἐπὶ τῷ ἰδικῷ καὶ τὸ γενικὸν ἐπήγαγεν· αἱ γὰρ χοίνικες πέδαι τινές εἰσιν/· χοίνικας: χοῖνιξ πᾶν περιφερές· διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται.

σπερμάτων cὺνἀγόμενον, πλῆθος· παρὰ τὸ σῶ τὸ συνάγω καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες, *καὶ* πλούσιοι εἰσὶν· ἢ ὡς γεωργοὶ. ταύτη κέχρηνται· τῇ παραβολῇ:—ext. (271) μῶν ἀξ ιοῖς φενακίσας:—φενάκη τὸ προκόμιον· οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου τὸ ἄκος· *καὶ* σκέπη· φενάκη δὲ, κυρίως· ἡ προσθετὴ *καὶ* ἐπιτηδευτὴ κόμη· ἀ πὸ *των* κατερρηυκυῶν γυναι*κων καὶ* οὕτως· ἀπατουσῶν. *δια* τῆς ἐπεισάκ του κόμης:—supr. (273) πάντως *ανθρωπον* φύσει:—ἄληθες γὰρ νομίζετε με τοιοῦτον *ανθρωπον* τῇ φύσει εἰς ἅπαντα· *καὶ* οὐδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν:—supr. (276) S. supra χοίνικας→ἐν τῷι ἰδικῷι *καὶ* τὸ γενι*κον* ἐπήγαγεν. αἱ *γαρ* χοίνικες πέδαι· τινὲς εἰσὶν· χοίνιξ δὲ, πᾶν περιφερές διὸ *καὶ* τὸ μέτρον

---

from σῶ, I gather together. **σωρόν:** it is plainly appropriate for farmers to take their metaphors from the fruits of the earth. **σωρόν:** being farmers, they employ this comparison.

271. **φενακίσας:** by *φενάκη* is meant a hair-front, the **ἄκος** or protection, so to speak, of the skull when bare **φαινομένου.** **φενακίσας:** *φενάκη* is strictly false and made-up hair; so *φενακίσαι* is "to deceive"—a metaphor from women whose hair has fallen off, as afterwards deceiving by wearing false hair./ Observe the Byzantine *ἀπατουσῶν.*

273. **πάντως γὰρ ἄνθρωπον κ.τ.λ.:** do you actually believe that this is in all points my character, and that everything I said was dishonest?

276. **τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας:** first, the species is given, then the

277. ἐν τῇ σορῷ: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ <εἶπεν ἐν τῇ σορῷ>/· ἐν τῇ σορῷ: παρ' ὑπόνοιαν λέγει σκώπτων τὸν γέροντα/· ἐν τῇ σορῷ: ὡς πρὸς γέροντα παρ' ὑπόνοιαν παίζει/· ἐν τῇ σορῷ κ.τ.λ.: οὗ ἐστὶν ὁ κλῆρος δικάζειν/· λαχόν: κληρωθέν/· τὸ γράμμα: τὸ ψήφισμα/· τὸ γράμμα: ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια· καὶ ἔν τισι μὲν ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων, ἔν τισι δὲ περὶ δημοτικῶν. ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων ἰδικὸν ὄνομα· οἷον, ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον Α· ὁμοίως ἄλλο Β, καὶ ἑξῆς ἕως τοῦ Κ. δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια τὰ πάντα [ἐν ἀθήναις]/· τὸ γράμμα: πρὸ θυρῶν ἑκάστου δικαστηρίου

<εἶπεν ἐν τῇ σορῷ> R

ὁμοίως V.

ἄλλο δὲ Γ om. R

Δ om. R

ἑξῆς V.

τὸ Ε καὶ οὕτω om. R

χοίνιξ καλεῖται· int. (277) ἐν τῇ σορῷι—παρα τοῖς ἀθηναίοις, δέκα ἦσαν φυλαί· ἔθος γὰρ ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ μι ᾶς ἑκάστης, ἐλάμβανον ἄνδρας Ε· τοὺς ἐπισημοτερουσ καὶ παλιν ἐκ τῶν Ε. ἕνα τὸν κλήρω λαχόντα· ἐποίουν δικάζειν. αντι οὖν τὸ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ κληρωθὲν τὸ γρᾶμμα καὶ τὸ ψήφισμα· ὅ εστι ὁ κλῆρος δικάζειν σε καὶ δικαστὴν καθίστησιν· ὡς προς γέροντα. παρ' ὑπόνοιαν παίζει ἄλλωσ ext. εν ταῖς ἀθήναις, πολλὰ ἦν δικαστηρία· καὶ ἔν τισι μὲν ἐδίκαζον περι φονικῶν πραγμάτων· ἔν τισι δε περι δημοτικων ἕκαστον δὲ τούτων, εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων ἰδικον ὄνομα· οἷον ἦν τί των δικαστηρίων λεγόμενον Α· ὅμοιον ἄλλο Β· ἄλλο δὲ Γ· καὶ Δ ἕς τὸ Ε· καὶ ουτω ἕως του Κ· δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια, τὰ πάντα ἐν ἀθήναις. καὶ προ θυρῶν δὲ ἑκάστου

---

genus; χοίνικες being a species of shackles (πέδαι). **χοίνικας:** anything round is a χοῖνιξ. This is why the measure χοῖνιξ is so called.

277. **ἐν τῇ σορῷ:** "in your coffin," instead of "in the court house." **ἐν τῇ σορῷ:** he speaks παρὰ προσδοκίαν, with a jest at the old man's cost. **ἐν τῇ σορῷ κ.τ.λ.:** where it is your lot to sit in judgment. **λαχόν:** adjudged by lot. **τὸ γράμμα:** the number. **τὸ γράμμα:** in Athens there were many courts of law. In some they decided criminal cases, and in some civil cases. Each of these courts had one of the letters of the alphabet as a name to distinguish it by. For example there was a court called Alpha, another Beta, and so on to Kappa, there being in all ten courts. **τὸ γράμμα:** on the doors of each of the courts of law was written in red paint the letter of the alphabet by which the court was named, and all the dicasts in Athens had each a ticket which varied with the court to which he was assigned. / Observe that this note and the last are apparently derived from Aristotle's Pol. Ath. cc. 63 ff. The beginning part of the note as it stands

ἐγέγραπτο πυρρῷ βάμματι τὸ στοιχεῖον ᾧτινι τὸ δικαστήριον ὠνομάζετο· ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δέλτον/· δικάζει:

<λείπει> R <λείπει> σε/· δικάζει: δικαστὴν καθίστησιν.

278. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν: ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν.

279. μόθων: Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις μόθωνας καλοῦσι.

τοῖς ἐλευθέροις V. 283. πολλῶν θύμων ῥίζας: ἀντὶ τοῦ πολλοὺς ἀγρούς· θυμοφόρος γὰρ ἡ Ἀττική.

287. Μίδας: παροιμιῶδες ἐλέγετο/· Μίδας: ἐπὶ τοῦ Μίδου/· ὦτ' ὄνου: ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν <ὁ Μίδας> R/· <ὁ Μίδας> R ὦτ' ὄνου: <ὁ Μίδας> κώμην τινὰ εἶχεν

δικαστηρίου·ἐγέγραπτο πυρρῶ βάμματι·τὸ στοιχεῖον,ὅτινι τὸ δικαστήριον . . .μάζετο·ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν ἀθήναις·ἕκαστοσ καθέκαστον δικαστήριον εἶχεν δέλτον·παρ' ὑπόνοιαν δὲ *λεγει* σκώπτων·τὸν γέροντα:— infr. (278) S. supra χάρων→*αντι του* μέλλεις ἀποθανεῖν:—int. (279) S. supra μόθων→λάκωνεσ *τουσ* παρατρεφομένουσ τοὺσ ἐλευθέρουσ.μόθωνασ καλοῦσι:—int. (283) θύμων) *αντι του* πολλουσ ἀγροὺσ.θυμοφόροσ *γαρ* ἡ ἀττικη·:—inter. (287) μίδασ μεν:—παροιμιῶδεσ ἐλέγετο,ἐπι του μίδου· ὅτι πολλοὺσ ..... εἶχε·ἡ κώμην τινὰ εἶχεν φρυγικην·ὦτα ὄνου λεγο

---

in the codex can hardly refer to this passage, but it is just possible that it was at first adscript to lines 1166-1167 infra. **δικάζει:** supply *σέ*. **δικάζει**: appoints you to the jury.

278. **ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν:** that is, You will soon die.

279. **μόθων:** Lacedaemonians give the name *μόθωνες* to such children (of Helots) as are brought up with free-born children.

283. **πολλῶν θύμων ῥίζας**: equivalent to "Many a field," Attica being rich in thyme.

287. **Μίδας:** a proverbial mode of speaking. **Μίδας**: a reference to King Midas. **ὦτ' ὄνου:** Midas kept many spies (*ὠτακουσταί*). **ὦτ' ὄνου:** one of the villages in Phrygia belonging to Midas went by the name of *ὦτα ὄνου*. **ὦτ' ὄνου:** < > says that Midas had the ears of an ass because he kept spies (*ὠτακουσταί*). **ὦτ' ὄνου λάβητε:** an instance of *παρὰ προσδοκίαν*. **ὦτ' ὄνου:** the ass hears better than any other animal except the mouse. **ὦτ' ὄνου:** because Midas hurt the asses of Dionysus as they went by, the god was angry, and attached to him the ears of an ass. / Perhaps *παριόντος* should be read. **ὦτ' ὄνου:** Midas was born with large ears.

Φρυγικὴν Ὦτα ὄνου λεγομένην/· ὧτ' ὄνου: < > ὦτα ὄνου λέγει τὸν Μίδαν < > Rγ ἔχειν διὰ τοὺς ὠτακουστάς/· ὧτ' ὄνου λάβητε: παρ' ὑπόνοιαν/· ὧτ' ὄνου: ἐπειδὴ ὁ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων πλὴν μυός/· ὧτ' ὄνου: ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν <ὁ <ὁ Μίδας> Rγ Μίδας>· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὦτα ὄνου αὐτῷ περιῆψεν/· ὧτ' ὄνου: ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν <ὁ Μίδας>. <ὁ Μίδας> Rγ

290. θρεττανελό: Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν διασύρει ὃς ἔγραψε <τὸ>ν <τὸ>ν Rγ ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ· εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα, θρεττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλάτειαν . [ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς "ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεύειν," ὁ οἰκέτης φησὶ "κἀγὼ βουλήσομαι χορεύειν," καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο]/· θρεττανελό: ἡ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτον μέλος ποιεῖ, θρεττανελό, θρεττανελό.

292. τέκεα: χλευάζει αὐτοὺς ὡς γέροντας.

294. κιναβρώντων: τῶν δυσοσμίαν τῶν Dindorf

μένην·ἢ ὦτα ὄνου *λεγει* τὸν μίδαν ἔχειν διὰ *τους* ὠτακουστας .... νο ιαν·ἐπειδὴ ὁ ὄνος μᾶλλον ἀκουει τῶν ἄλλων ζώων.πλὴν μυός·οἱ δὲ ὅτι ὄνους τοῦ δι..ύσου ...ντας ἠδίκησεν·διὸ ὀργισθεὶς ὁ *θεος* ὦτα ὄνου.α ὐτῶ περιῆψεν·οἱ δὲ *οτι* ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν:—infr. (292) τέκεα . . .) χλευάζει αὐτοὺς ὡς γέροντας· inter. (293) S. supra κιναβρώντων→*την*

---

290. θρεττανελό: in ridicule of the dithyrambic poet Philoxenus, who wrote about the love of the Cyclops for Galatea. To imitate the sound of the guitar Philoxenus in his poem uses this word *θρεττανελό*. It occurs in the passage where he introduces the Cyclops playing upon the guitar, and challenging Galatea. [Thus when the Chorus say "I am glad and merry and would fain dance" Carion continues "I too shall soon be fain to dance" singing out at the same time the note *θρεττανελό*.] θρεττανελό: the guitar when struck produces a note like *θρεττανελό*, *θρεττανελό*.

292. τέκεα: a jeer at their age.

294. κιναβρώντων: with an ill smell from the parts where the legs join the body. κιναβρώντων: the term *κινάβρα* is properly 'dogs' meat,' as though it were *κυνοβόρα*.

ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν/· κιναβρώντων: <κινάβρα> κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βορά, κυνοβόρα τις οὖσα.

<κινάβρα> R

295. τράγοι: λείπει ἡ ὡς/· τράγοι: ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι/· ἀκρατιεῖσθε: ἀκρατῆ πράξετε/· ἀκρατιεῖσθε: ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα ἐν τῷ ἄκρῳ μέρει.

πράξετε Suidas

298. πήραν ἔχοντα: καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων <ὁ Κύκλωψ> εἰσῆλθεν/· κραιπαλῶντα: ταῦτά φησι καὶ τὰ ἐξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως αὐτοῦ οὔσης ἐν τῷ ποιήματι/· κραιπαλῶντα: ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα.

<ὁ Κύκλωψ> R

301. σφηκίσκον: ξύλον ὠξυμμένον· ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν.

δυσοσμίαν ποιούντων εκ των μασχαλῶν. κυρίως δε, ἡ των κυνων βορὰ κυνόβορα τις οὖσα:—intermarg. ext. (295) ἀκρατιεῖσθε:—λειπει ἡ ὡς. αντι του ὡς τράγοι· ἀκρατῆ πράσσετε· ἐπεὶ μετα την συνουσίαν λείχουσιν αὐτ ῶν τὰ αἰδοῖα· ἐν τῷ ἄκρω μέρει:—supr.

Folio 4 *verso*, *line* 300. (290) θρεττανελὸ:—φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν· διασύρει· ὃς ἔγραψεν ἔρωτα τοῦ κύκλωπος. τὸν ἐπὶ τῆι γαλατείαι· εἶτα κιθάρας, ἦχον μιμούμενος. ἐν τῷ συγγράμματι, τουτο *φησι* τὸ ῥῆμα θρεττανελῶ· ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν κύκλωπα. κιθαρίζοντα. καὶ ἐρεθίζοντα, τὴν γαλάτειαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς· ἥδομαι *καὶ* τέρπομαι· *καὶ* βούλομαι χορεύειν, ὁ οἰκέτης *φησι*. κἀγὼ βουλησομαι χορευειν. *καὶ* ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο:—supr. ἡ γὰρ κιθάρα κινουμένη τοιοῦτον μέλοσ ποιεῖ, θρεττανελῶ θρεττανελώ:—supr. (298) πήραν ἔχοντα:—*καὶ* γὰρ παρα τῶ φιλοξένω πήραν ἔχων εἰσῆλθεν | ταῦτα δὲ *φησι καὶ* τὰ ἐξῆς· ὡς *καὶ* της τυφλώσεως αὐτοῦ οὔσης· ἐν τῶι ποιήματι· κραιπαλῶντα δὲ, *αντι του* ἐκ μέθης· ἀτακτοῦντα:—ext. (301) S. supra σφηκίσκον→ξυλον ὀξυμμένον ἐπεὶ *καὶ* ὁ σφὴξ, ὀξὺς εκ τῶν ὄπισθεν:—int. (303) S. supra φιλωνίδου →

---

295. **τράγοι:** an ellipse of ὡς. **τράγοι:** for ὡς *τράγοι*. **ἀκρατιεῖσθε:** you will do things *ἀκρατῆ*. **ἀκρατιεῖσθε:** because after copulation goats lick their **αἰδοῖα** at the **ἄκρῳ** part. / That is, *ἀκρατιεῖσθε* = *ἀκραιδοιεῖσθε*.

298. **πήραν ἔχοντα:** in Philoxenus too the Cyclops is represented carrying a wallet. **κραιπαλῶντα:** the blinding of the Cyclops also formed part of the poem of Philoxenus. Hence this expression and those which follow. **κραιπαλῶντα:** disordered by drinking.

301. **σφηκίσκον:** a pointed stake; wasps (*σφῆκες*) being pointed behind.

303. ἢ τοὺς ἑταίρους κ.τ.λ.: καὶ ταῦτα εἰς Φιλωνίδην τὸν Μελιτέα ὡς οὐ μόνον μέγαν ἀλλὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ ὑώδη· καὶ Νικοχάρης ἐν Γαλατείᾳ· "τί δῆτ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου | τοῦ Μελιτέως;"

306. μιμήσομαι πάντας τρόπους: τοὺς τῆς Κίρκης τρόπους, φησί, μιμήσομαι.

307. γρυλλίζοντες: φωνὴν χοίρων ἀφιέντες/· γρυλλίζοντες: γρυλλισμὸς γὰρ ἡ τῶν χοίρων φωνή/· φιλῃδίας: ἀνοίας.

308. ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι: < > < > Rγ φησι τοῦτο παροιμιώδες εἶναι· οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰώθασι λέγειν/· μητρί: ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

309. οὐκοῦν σε κ.τ.λ.: <τὸ ἑξῆς·> οὐκοῦν σε λαβόντες <κρεμῶμεν>. <τὸ ἑξῆς> V. <κρεμῶμεν> Rγ

310. μαγγανεύουσαν: μεταβάλλουσαν. μεταβάλλουσαν Rγ

311. ὑπὸ φιλῃδίας: ὑπὸ ἀνοίας.

καὶ ταῦτα εἰς φιλωνίδην τὸν μελιτέα·ὡς οὐ μόνον μέγα.ἀλλα *καὶ* **ἀ μαθῆ.** *καὶ* **ὑώδει·** *καὶ* **νικόχαρησ ἐν γαλατείαι·τί δῆτ' ἀπαιδευτότερος·εἶ φιλωνίδου τοῦ μελιτέως:**—int. (306) **μιμήσομαι τοὺς τρόπουσ:**—**τοὺς τῆς κίρκης τρόπους** *φησι.* **μιμήσομαι:**—ext. (307) S. supra **γρυλλίζοντες**→ **φωνὴν χοίρων ἀφιέντες·γρυλλισμὸς γὰρ.ἡ τῶν χοίρων φωνή:**—int.(307) **ὑποφιλῃδίας) ἀνοίασ:**—inter. (308) **ἔπεσθε** *μητρι* **χοιροί:**—*αντι του* **ἐμοὶ** *φησι.τουτο·* **παροιμιῶδες.εἶναι οἱ.αρ παῖδες,τοῦτο εἰώθασι λέγειν ἔπεσθε** *μητρι* **χοιροί:**—ext. S. ante v. 309→**οὐκοῦν σε λαβόντεσ κρεμάσομεν:**—int. (310) **μαγγανεύουσαν) μεταβάλλουσι:**—inter. (311) **ὑπὸ ἀνοίας:**—inter-

---

303. **ἢ τοὺς ἑταίρους κ.τ.λ.:** another allusion to Philonides of Melite showing that he was not only big (like the Cyclops), but also stupid and swinish—a character also assigned to him by Nicochares in his Galatea—"Why, pray, be more stupid than Philonides of Melite?"

306. **μιμήσομαι πάντας τρόπους:** that is, I shall copy Circe's ways. / It is from this note that *πάντας* **τοὺς** *τρόπους* appears in the text.

307. **γρυλλίζοντες:** making a noise like swine. **γρυλλίζοντες:** *γρυλλισμός* is the noise made by swine. **φιλῃδίας:** want of thought.

308. **ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι:** < > says that this is a proverbial catch. It is in use among boys. **μητρί:** that is, Me.

309. **οὐκοῦν σε κ.τ.λ.:** the order is, *οὐκοῦν σε λαβόντες κρεμῶμεν.*

310. **μαγγανεύουσαν:** changing their shape.

311. **ὑπὸ φιλῃδίας:** from want of thought.

312. τὸν Λαρτίου κ.τ.λ.: ὡς ἐκεῖνος Μελάνθιον ἐκρέμασεν/· τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν: δέον εἰπεῖν "ξίφος ἐπιφέρομέν σοι," καθὰ καὶ Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ/· τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν: ὃ συμβέβηκε τῷ Ὀδυσσεῖ κατὰ τὴν ἐρινεοῦ περιοχὴν ἐν τῷ στομίῳ τῆς Χαρύβδεως ἐπὶ τὴν Κίρκην μετήνεγκεν/· κρεμῶμεν: κρεμάσομεν.

περιοχὴν R

313. μινθώσομεν: μίνθος κυρίως ἡ τοῦ τράγου κόπρος, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου/· μινθώσομέν θ' ὥσπερ κ.τ.λ.: ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν [τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος]· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος· ἐκ τούτου οὖν φησὶν ὅτι ἀηδίσομέν σε, ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται.

---

marg. int. (312) δέον εἰπεῖν, ξίφος ἐπιφέρομέν σοι· καθὰ *καὶ* Ὀδυσσεὺς, τῇ κίρκηι· ὃ συμβέβηκε τῷ ὀδυσσεῖ κατὰ τη ἐρινεοῦ ἐποχὴν. ἐν τῷ στομίῳ τησ χαρυβδεως· ἐπι τὴν κίρκην μετήνεγκεν· ἢ ὡς ἐκεῖνος, μελάνθιον, ἐκρέμασεν:—int. (313) μίνθος κυρίως· ἡ του τράγου κόπρος· καταχρηστικ ὡς .. *καὶ* ἡ του *ανθρωπου*. ἐπειδὰν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ *περι*πέσωσιν· εἰ ώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν το ὺς μυκτῆρασ. *καὶ* οὕτω τῆι δυσωδίαι πταρμὸν κινεῖν· τούτω δὲ τῷ τρ όπω λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμὸς· θεραπεύει τὸ πάθος· ἐκ του*του* οὖν *φησι* ὅτι ἀηδίσομεν σε. ἐπεὶ *καὶ* αἱ αἶγες· ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται*ι*:—

---

312. **τὸν Λαρτίου κ.τ.λ.:** as Ulysses suspended Melanthius (Od. 22. 175). **τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν:** where we should expect "We lift up a sword against thee," as Ulysses said to Circe (Od. 10. 321). **τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν:** the adventure of Ulysses at the mouth of Charybdis as narrated in the passage about the fig-tree (Od. 12. 432) is here transferred to Circe. **κρεμῶμεν:** we shall hang.

313. **μινθώσομεν:** the term *μίνθος* is properly applied to the dung of the goat, improperly to the excrements of men also. **μινθώσομέν θ' ὥσπερ κ.τ.λ.:** when goats suffer from a chill, the goatherds have a way of smearing their nostrils with goats' dung, and so producing sneezing by the ill smell. For sneezing cures the cold. Accordingly the meaning is We shall disgust you, as goats are disgusted by dung.

314. cὺ δ' 'Αρίcτυλλοc κ.τ.λ.: ὁ 'Αρίcτυλλοc αἰcχρὸc ποιητὴc ὃc ἀεὶ ἐκεχήνει [τοῦτο οὖν φηcὶν ὅτι ὡc ὁ 'Αρίcτυλλοc κεχηνὼc ἐρεῖc "ἔπεcθε μητρὶ χοῖροι."]/· 'Αρίcτυλλοc: διὰ τὴν αἰcχρουργίαν αὐτοῦ/· 'Αρίcτυλλοc: λείπει τὸ ὡc.

317. ἐπ' ἄλλ' εἶδοc: εἰc τὸ μηκέτι cκώπτειν/· ἄλλ' εἶδοc: ἄλλο τι ἐναντίον.

321. μαcώμενοc: ἀπὸ θέματοc τοῦ μαcῶ δευτέραc cυζυγίαc τὸ μαcώμενοc ὡc γελώμενοc/· τῷ κόπῳ: τῷ ἔργῳ/· τῷ κόπῳ: τῇ περὶ τὸν Πλοῦτον ἐπιμελείᾳ.

322. χαίρειν μὲν ὑμᾶc κ.τ.λ.: ὁ Χρεμύλοc ὡc καινιcθεὶc τῇ τύχῃ καινοτέραν προcηγορίαν ἐπινοεῖ· τὸ γὰρ χαίρειν παλαιόν ἐcτιν. [ἀμέλει οὖν ἐπιφέρει τὸ ἀcπάζομαι ἄτε δὴ καινότερον.]

323. ἀρχαῖον καὶ cαπρόν: ἐκ παραλλήλου [τὸ ἀρχαῖον καὶ cαπρόν].

---

ext. (314) ὁ δὲ ἀρίcτυλλοc, αἰcχρὸc ποιητὴc. ὃc *δια* τὴν αἰcχρουργιαν αὐ τοῦ, ἀεὶ ἐκεχήνει· *τουτο* οὖν *φηcι*· ὅτι ὡc ὁ ἀρίcτυλλοc κεχηνὼc ἐρεῖc· ἔ πεcθε *μητρι* χοίροι:—ext. (314) ἀρίcτυλλοc) *λειπει* τὸ ὡc· inter. (317) S. supra ἐπάλλ'→ἄλλό τι ἐναντίον, εἰc τὸ μηκέτι, cκώπτειν:—int. (321) τῶι κόπω· τῶ ἔργω *καὶ* τῆ *περι* τὸν πλοῦτ*ον* ἐπιμελείαι· ἀπο θέματος δὲ, τοῦ μαcῶ. δευτέρ*αc* cυζυγίας. τὸ μαcώμενοc ὡc γελώμενοc:—int. (322) χαίρ ειν μὲν ὑμᾶc ἐcτὶν:—ὁ χρεμύλ*οc* ὡc *και*νιcθεὶc τῆ τύχηι· καινοτέραν π ροcηγορίαν ἐπινοεῖ· τὸ γὰρ χαίρειν, παλαιόν ἐcτ*ιν*· ἀμέλει οὖν ἐπιφέρει τὸ ἀcπάζομαι· ἄτε δὴ, *και*νότερον:—ext. (323) S. supra cαπρὸν→ἐκ παραλλή

---

314. **cὺ δ' 'Αρίcτυλλοc κ.τ.λ.:** Aristyllus was an ugly poet who always kept his mouth open. / This may have been the original form of the note. In any case the right explanation of the mention of Aristyllus here has been missed. See Eccl. 647. **'Αρίcτυλλοc:** in allusion to his obscenity. **'Αρίcτυλλοc:** ellipse of ὡς.

317. **ἐπ' ἄλλ' εἶδοc:** to sneer no more. **ἄλλ' εἶδοc:** something else quite different.

321. **μαcώμενοc:** from the theme *μασῶ* of the second conjugation comes *μασώμενος*, like *γελώμενος*. / The Greek grammarians placed the conjugations of the contracted verbs in the order of (1) verbs in *-έω*, (2) verbs in *-άω*, (3) verbs in *-όω*. **τῷ κόπῳ:** the work. **τῷ κόπῳ:** the attending to Plutus.

322. **χαίρειν μὲν ὑμᾶc κ.τ.λ.:** Chremylus as a man whose fortunes are renovated invents a new form of address, *χαίρειν* having been long in use.

323. **ἀρχαῖον καὶ cαπρόν:** an example of the figure *ἐκ παραλλήλου*.

325. cυντεταμένως: γοργῶς/· cυντεταγμένως: μετὰ cυγκροτήματός τινος/· κατεβλακευμένως: ἀντὶ τοῦ βραδέως· βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα/· κατεβλακευμένως: βλακεία ἡ μεθ' ὑπεροψίας ἀμέλεια.

μετὰ V.

327. ἔcεcθε cωτῆρες: διὰ τὴν τύφλωcιν.

328. βλέπειν ἄντικρυc κ.τ.λ.: δόξεις με, φησί, τὸν Ἄρεα ὁρᾶν/· βλέπειν ἄντικρυc κ.τ.λ.: ὡς αὐτὸν τὸν Ἄρεα τὸν θεὸν ἕξεις με cύμμαχον/· Ἄρη: ἀντὶ τοῦ κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν.

329. εἰ τριωβόλου μὲν κ.τ.λ.: οὐδεὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν Ξ ἐνιαυτῶν· ὅcοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦcαν εἰcήρχοντο μὲν εἰc τὴν ἐκκληcίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ·

λου τὸ ἀρχαῖον, *καὶ* cαπρόν:—int. (325) S. supra κατεβλακευμένως→γορῶς *καὶ* κατὰ cυγκροτήματος τινός. κατεβλακευμένως δὲ, *αντι του* βραδέως· βλὰξ γὰρ *ἐστιν* ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα· *καὶ* βλακεία ἡ μεθ' ὑπεροψίας αμέλεια:—int. (327) ἔcεcθε καὶ) *δια την* τύφλωcιν· inter. (328) S. supra θάρρει→δόξεις με *φησι* τὸν ἄρεα ὁρᾶν· *αντι του* κατορθωτικον *καὶ* πρακτικον:—ext. (328) βλέπειν . . .) ὡς αὐτὸν τὸν ἄρεα τὸν θεὸν ἔχεισ με cύμμαχον:—inter. (330) ἐν τἠκκλησία:—οὐδεὶς ἐδίκαζεν. εἰ μὴ ἐπέβαινε· τῶν Ξ· ἐνιαυτῶν. ὅcοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦcαν· εἰcήρχοντο μὲν εἰc τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ' ἐδίκαζον δέ· τούτους οὖν

---

325. **cυντεταμένως**: rapidly. **cυντεταγμένως**: with some sort of friendliness. **κατεβλακευμένως**: slowly; a man is called *βλάξ* when he makes out that he has little strength of body. **κατεβλακευμένως**: by *βλακεία* is meant disdainful indifference.

327. **ἔcεcθε cωτῆρες**: in allusion to the blindness of Plutus (?)

328. **βλέπειν ἄντικρυc κ.τ.λ.**: that is, You will think you see in me the very god of battle. **βλέπειν ἄντικρυc κ.τ.λ.**: you shall have in me a friend as stout as the god of battle himself. **Ἄρη**: that is, A likely, active man.

329. **εἰ τριωβόλου μὲν κ.τ.λ.**: no one served on a jury unless he was over sixty years of age, but all who had reached manhood became members of the Ecclesia, though they did not serve on juries. Now such as sat in the Ecclesia the demagogues persuading the people caused to receive a certain sum from the revenues of the state. As time went on Cleon made this sum three obols. **εἰ τριωβόλου μὲν κ.τ.λ.**: no minor was a member of the Ecclesia. / Probably both these notes have been transferred from some other passage. They have not much significance here, and like most of the notes on this subject are erroneous.

τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον/· εἰ τριωβόλου μὲν κ.τ.λ.: ἀφῆλιξ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

330. ὠστιζόμεσθα: ἀντὶ τοῦ ὠθούμεθα/· ὠστιζόμεσθα: καὶ Ῥωμαῖοι ostia τὰς θύρας φασὶ παρὰ τὸ ἔξωθεν ὠθεῖν τὸν ἐρχόμενον.

338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι κ.τ.λ.: διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων, καὶ ἀργούς. ὡς V.

342. οὔκουν ἐπιχώριον κ.τ.λ.: οὐκ ἀκολουθεῖ, φησί, τῇ τῶν Ἀθηναίων διαγωγῇ. καὶ ἀλλαχοῦ· "<νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς | κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν | ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι | > ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος."

τοὺς ἐκκλησιαστὰο·ἐποίησαν.φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τησ πόλε ως προσόδων,οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν.ὕστερον δὲ ὁ κλέων. ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον.ἀφῆλιξ δὲ,εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο: —ext. et infr. (330) ὠστιζόμεθα:—*αντιτου* ὠθούμεθα·*καὶ* ῥωμαῖοι·ὠστίας τας θύρας *φασι* παρὰ τὸ εξω*θεν* ὠθειν τον ερχομενον, infr. (338) ἐπι τοισι κουρείοισι:—διαβάλλει τοὺς ἀθηναίους·*καὶ* διημερεύοντας.ἐπὶ των κουρ είων *καὶ* ἀργούς:—infr.

Folio 5, *line* 342. (342) οὐκ ἀκολουθεῖ *φησι* τῆ τῶν ἀθηναίων δια γωγῆ·*καὶ* ἀλλαχοῦ·ἐπὶ του προσώπου γαρ ἐστιν ἀττικὸν βλέπος:—ext.

---

330. **ὠστιζόμεσθα:** that is, We shove. **ὠστιζόμεσθα:** the Romans call their doors *ostia* because all who enter push (*ὠττίζονται*) them from the outside.

338. **ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι κ.τ.λ.:** a hit at the Athenians for spending the day at the barbers' shops, that is, for taking things easily.

342. **οὔκουν ἐπιχώριον κ.τ.λ.:** that is, He does not fall in with Athenian habits. So elsewhere (Nub. 1172)—"Now for the first time in your life you have a look of saying No, and an air of contradiction; and writ plain upon you is the true local phrase of Eh! what's that? and, bless me, you have the injured air when you wrong others or show malice. The expression on your face is genuine Attic."

347. θεός: ἢ ὁ Πλοῦτος ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν.

348. ἔνι γάρ τις ἔνι κ.τ.λ.: ἐὰν ἀποτύχωμεν δηλονότι.

351. τὸ παράπαν: κατὰ πάντα τρόπον/· τὸ παράπαν: ἐξ ὁλοκλήρου.

353. καί μ' οὐκ ἀρέσκει: ἀττικὸν τὸ σχῆμα. [ἀρέσκει με γάρ φασι].

355. πρὸς ἀνδρός: τὸ πρὸς ἀργόν/· πρὸς ἀνδρός: περισσὴ ἡ πρός/· πρὸς ἀνδρός: ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπό/· πρὸς ἀνδρός: ἴδιον ἀνδρός/· ὑγιές: ὀρθόν/· εἰργασμένου: πράξαντος.

<ἀντὶ τοῦ μεταφροντίζεις> codex Θ

358. σοὶ μεταμέλει: <ἀντὶ τοῦ μεταφροντίζεις,> φοβούμενος τὸ ἁλῶναι.

359. ἐγὼ μὲν οὔ: λείπει τὸ ἥκω.

363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους κ.τ.λ.: οὐδεὶς ὃς δοκεῖ ἔχειν πλεονέκτημα ἀρετῆς ὑγιῶς ἔχει.

368. ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλον κ.τ.λ.: ἀλλ' ἔστιν τὸ βλέμμα αὐτοῦ ὅμοιον πεπανουρ-

---

(347) ἢ ὁ πλοῦτος, ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν :—ext. (348) ἐὰν ἀποτύχωμεν δηλονοτι :—ext. (351) κατα πάντα τρόπον ἐξ ὁλοκλήρου :—ext. (353) ἀττικὸν τὸ σχῆμα· ἀρέσκει με γαρ *φασι*. int. (355) . . προς . . . . προς ανδρος περι . . ἢ ἡ π . . . . . ἀντὶ τῆς ὑπορθ ιδ ext. (358) φο . . . . . νος τὸ αλωναι ext. (359) λείπει τ . . . . ext. (363) ἀλλ' εἰσὶ του . . . . . ουδεις . . . . . κεῖ ἔχειν πλεονέκτημα ἀρετῆς ὑγιῶς ἔχει ext. (368) ἀλλ' ἐπίδηλον :—ἀλλ' ἔστιν τὸ βλέμμα αὐτοῦ, ὅμοιον, πεπανουργηκότι

---

347. **θεός:** either Plutus, or, some other god.

348. **ἔνι γάρ τις ἔνι κ.τ.λ.:** namely, If we fail.

351. **τὸ παράπαν:** in every respect. **τὸ παράπαν:** entirely.

353. **καί μ' οὐκ ἀρέσκει:** an Attic construction. [They say *ἀρέσκει με*.]

355. **πρὸς ἀνδρός:** the *πρός* is superfluous. **πρὸς ἀνδρός:** the preposition is redundant. **πρὸς ἀνδρός:** the *πρός* has the sense of *ὑπό*. / This note implies a reading *εἰργασμένον*. **πρὸς ἀνδρός:** proper to a man. **ὑγιές:** right. **εἰργασμένου:** when he has done.

358. **σοὶ μεταμέλει:** that is, You change your mind, because you are afraid of being found out.

359. **ἐγὼ μὲν οὔ:** supply *ἥκω*.

363. **ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους κ.τ.λ.:** nobody who thinks to take unfair advantage is out and out honest.

368. **ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλον κ.τ.λ.:** but his look is like a look that has behaved villainously. **πεπανουργηκότι:** instead of *πεπανουργηκότος*.

γηκότι βλέμματι/· πεπανουργηκότι: ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκότος.

369. σὲ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις: παροιμία ἐπὶ τῶν <μάτην> θρυλλούντων/· κρώ- <μάτην> Suidas

< >Rz ζεις: < > ὡς αἱ κορῶναι/· κρώζεις: ἀντὶ τοῦ λέγεις.

373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν κ.τ.λ.: ἐρωτηματικόν.

377. ἀπὸ σμικροῦ: λείπει ἀναλώματος.

379. ἐπιβύσας: ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσας· ὡς Ὅμηρος· "νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον."

382. ὁρῶ: ἀντὶ τοῦ ὄψομαι εἶπεν τὸ ὁρῶ.

383. ἱκετηρίαν ἔχοντα κ.τ.λ.: [τοῦτο οὖν λέγει] ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι μετὰ τῶν παιδίων καὶ τῶν γυναικῶν παρακαλοῦσιν ἐλευθερωθῆναι τοῦ ἐγκλήματος.

βλέμματι:—ext. (368) πεπανουργευκοτι) *αντι του* πεπανουργηκότοσι· inter. (369) S. supra ὃ κρώζεις→παροιμία·ἐπι τῶν θρυλλούντων, ὡς αἱ κορῶναι:—ext. (369) κρώζεις) *ἀντι του* λέγεις:—inter. (373) ἐρωτηματικ όν:—intermarg. ext. (377) λείπει, ἀναλώματος:—ext. (379) ἐπιβύσας·*αντι του* ἐπιπλήσας·ὡς ὅμηρος·νήματος ἀσκητοῖο. βεβυσμένον:—ext. (382) *αντιτου* ὄψομαι·εἶπεν τὸ ὁρῶ:—int. (385) τῶν παμφίλου:—οὗτος τραγ ωδοποιός·ἔγραψε δὲ τοὺς ἡρακλείδας·ἱκετηρίαν ἔχοντας·ὁ γὰρ εὐρυσθε ὺς·μετὰ θάνατον ἡρακλέους·τοὺς ἡρακλείδας·ἐδίωξεν·*καὶ* οὗτοι μετὰ τ ἣς ἀλκμήνης·παρεκάλεσαν τοὺς ἀθηναίους·βοηθῆσαι αὐτοῖς. ὅπερ *καὶ* ἐγ ένετο τα γ' οὖν συμβάντα αὐτοῖς. ζωγράφος τίς πάμφιλοσ ἀθηναῖοσ. εἰς τὴν στοὰν τ.. ἀ..... ἔγραψεν·καὶ αὐτοὺς ἱκετεύοντας·τοῦτο οὖν λε *γει* ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι ..... παιδίων *καὶ* τῶν γυναικῶν·παρακαλο ῦσιν. ἐλευθερωθῆναι. τοῦ ἐγκλήματος:—infr.

---

369. **σὲ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις:** a proverb, applied to persons who will talk though they gain nothing by it. **κρώζεις:** < > like crows. **κρώζεις:** that is, You say.

373. **ἀλλ' οὐδὲ μὴν κ.τ.λ.:** a question.

377. **ἀπὸ σμικροῦ:** supply *ἀναλώματος*.

379. **ἐπιβύσας:** in the sense of "filling full," as in Homer (Od. 4. 134):—"Filled full with worked yarn."

382. **ὁρῶ:** instead of "I shall see," he says "I see."

383. **ἱκετηρίαν ἔχοντα κ.τ.λ.:** observe that, when the trial goes against them, accused persons come into court with their children and their wives, and beg to be let go free from the charge.

385. τῶν Ἡρακλειδῶν: τὰ [γοῦν] συμβάντα αὐτοῖς ζωγράφος τις Πάμφιλος Ἀθηναῖος εἰς τὴν στοὰν τῶν Ἀθηναίων ἔγραψεν καὶ αὐτοὺς ἱκετεύοντας/· τῶν Παμφίλου: <Πάμφιλος ζωγράφος ἦν> ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἱκετηρίαν ἔχοντας· ὁ γὰρ Εὐρυσθεὺς μετὰ θάνατον Ἡρακλέους τοὺς Ἡρακλείδας ἐδίωξεν, καὶ οὗτοι μετὰ τῆς Ἀλκμήνης παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτοῖς, ὅπερ καὶ ἐγένετο/· Παμφίλου: οὗτος τραγῳδοποιός.

<Πάμφιλος ζωγράφος ἦν> R

386. οὐκ ὢ κακόδαιμον κ.τ.λ.: εἰ γάρ, ὡς σὺ φῂς, ἐκεκλόφειν, φαῦλος ἂν ἦν τὸν τρόπον· φαῦλος δὲ ὢν οὐκ ἂν παρέσχον ἄλλῳ τινί. νυνὶ δὲ τοῖς χρηστοῖς προῃρημένος δοῦναι δῆλον ὅτι ἀγαθός εἰμι, εἰ δὲ ἀγαθός, οὐ κέκλοφα.

φαῦλος V.

388. ἀπαρτί: ἐπίρρημά ἐστιν ὡς ἀμο-

Folio 5 *verso*, *line* 384. (386) εἰ γὰρ ὡς σὺ φῂς ἐκεκλόφειν·φαῦλον ἂν ἦν τὸν τρόπον·φαῦλος δὲ ὢν οὐκ ἂν παρέσχον ἄλλῳ τινί·νυνὶ δὲ τοῖς χρηστοῖς προηρημένοσ δοῦναι,δηλονοτι ἀγαθός ειμι·εἰ δε ἀγαθὸς οὐ κέκλοφα:—int. (388) ἀπαρτί:—ἐπίῤῥημα ἐστὶν.ὡς ἀμογητὶ·παρὰ τὸ

---

385. **τῶν Ἡρακλειδῶν:** the story of the Heraclidae was depicted in the Stoa at Athens by an Athenian painter named Pamphilus, who also represented the Heraclidae as actual suppliants. **τῶν Παμφίλου:** Pamphilus was a painter who represented the Heraclidae with the Suppliant's branch in their hands. For upon the death of Hercules his children were persecuted by Eurystheus, and came with Alcmena to Athens asking for succour, which indeed they received. **Παμφίλου:** Pamphilus was a writer of tragedies.

386. **οὐκ ὢ κακόδαιμον κ.τ.λ.:** If I were a thief, as you say, I should be a person of bad character, and being a person of bad character, I should not have given anything to anybody. But things being as they are, it is evident that I am a good man, because I have preferred to give to honest men ; and if I am a good man, then I am no thief.

388. **ἀπαρτί:** an adverb of the type of *ἀμογητί*. **ἀπαρτί:** derived from *ἀπηρτισμένον* in the sense of "complete." Herodotus uses it in the sentence *ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ō ἀπαρτί* (Hdt. ii. 158). **ἀπαρτί:** "just the contrary," as in the Crapatali of Pherecrates :—*A.* "Now come! Out with it! What do you mean yourself to pay the fellow?" *B.* "Pay! Quite the contrary, of course — rather to get something more from him." / A fragment of a long note preserved in Bekker's Anecdota, 418. 15.

γητί/· ἀπαρτί: παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον, καὶ πλῆρες· κέχρηται <δὲ> αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων "ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ō ἀπαρτί"/· ἀπαρτί: <ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου> καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις· "<τί δαί; τί σαυτὸν ἀποτείνειν τῷδ' ἀξιοῖς;> φράσον μοι. | : ἀπαρτὶ δήπου προσλαβεῖν <παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον>".

<δὲ> V.

<ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου> R collato grammatico in Bekk. Anecd. p. 418

398. διαπέμπεις: ἡ διὰ ἀντὶ τῆς μετά.

399. τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ: ὅτι οὐ μετεστείλατο τὸν Βλεψίδημον, ἀκηκοὼς δὲ ἦλθεν/· ἐν τούτῳ: ἐν τῷ πέμψαι.

μετεστείλατο V.

401. βλέψαι ποιῆσαι νώ: ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι/· νώ: τὸ X codex Θ τὸ X ὅτι τὸ νὼ ἀντὶ τοῦ αὐτούς.

αὐτούς R

404. οὐκ ἐτός: οὐκ ἀλόγως/· οὐκ ἐτός: ἀντὶ τοῦ δικαίως/· ἐτός: ὅτι ἐγένετο κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς.

ἐτεῶς R

406. ἰατρός: ὅτι συνεσταλμένον τὸ ἰῶτα.

ἰῶτα R

408. οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς κ.τ.λ.: διαβάλλει τοὺς ἰατροὺς ὡς ἀμαθεῖς καὶ τοὺς δεομένους ὡς μικρολόγους.

ἀπηρτισμένον. *καὶ* πλῆρες·κέχρηται αὐτὸ ἡρόδοτος λέγων·ἀπὸ τούτου *ει σι* στάδιοι ō·ἀπαρτί·*καὶ* φερεκράτης. ἐν κραπαττάλοις·φράσον μοι·ἀπαρ τὶ δὴ. τοῦ προλαβεῖν:—ext. (398) ἡ δια *αντι* τῆς μετά:—ext. (398) τὰ πράγματα ἐν τούτω:—ὅτι οὐ μετεστείλαντο τὸν βλεψίδημον·ἀ . . . οως δὲ ἦλθεν:—ext. (399) ἐν τούτωι) ἐν τῷ πέμψαι· inter. (401) S. supra νῶ ΐν→ὅτι τὸ νὼ *αντι* τοῦ αὐτὸς·ἡ *αντιτου* δεῖ ἡμασ·ποιῆσαι αὐτον βλέψ αι:—int. (404) κ'ἀλο | αντι του δικαιως | ενετο | τα συναιρε | τος:—ext. (407) ὅτι συνεσταλμένον τὸ ἰατρός:—int. (post versum positum). (407) ουτε γὰρ ὁ μισθός:—διαβάλλει τοὺς ἰατρουσ, ὡς ἀμαθεῖς·*καὶ* του

398. **διαπέμπεις**: the *διά* has the sense of *μετά*.

399. [**τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ**:] observe that Chremylus does not send for Blepsidemus. Blepsidemus hears of it and comes himself. **ἐν τούτῳ**: in the sending.

401. **βλέψαι ποιῆσαι νώ**: that is, We must make him see. **νώ**: the X because *νώ* has the sense of *αὐτούς* ("by ourselves"). / Perhaps we should rather correct to *αὐτώ*.

404. **οὐκ ἐτός**: not unreasonably. **οὐκ ἐτός**: reasonably. **ἐτός**: made by contraction, from *ἐτεῶς*. / Apparently this annotator read the line interrogatively.

406. **ἰατρός**: the iota is shortened.

408. **οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς κ.τ.λ.**: a hit at the want of knowledge in doctors, and the stinginess of doctors' patients.

413. ἔν γέ τι: ἀντὶ τοῦ πρᾶγμά τι.

415. ὦ θερμὸν ἔργον κ.τ.λ.: Πενία παραβαλοῦσα μάχεται <πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον>/· θερμόν: παράδοξον.

<πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον> V.

418. ὑμᾶς: Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον.

422. ὠχρά: τοιοῦτον γὰρ οἱ πένητες.

423. ἐκ τραγῳδίας: τὰ γὰρ ἀποτροπαῖα τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει.

425. οὐκ ἔχει δᾷδας: καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ Ἐρινύες/· οὐκοῦν κλαύσεται: ἐπειδὴ παρὰ σχῆμα ἦλθεν/· οὐκοῦν κλαύσεται: ὡς μὴ οὖσα κατὰ φύσιν φοβερά, ἀλλὰ μάτην ἀπατῶσα ἡμᾶς.

426. πανδοκεύτριαν: ἀντὶ τοῦ κάπηλιν, παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας.

427. λεκιθόπωλιν: λέκιθος εἶδος ὀσ-

---

c δεομένους ὡς μικρολόγους:—ext. (413) *αντι του* πράγματι· int. (415) πενία παρὰβαλοῦσα μάχε*ται*· ext. (418) S. supra ἀνθρωπαρίωι→χρεμύλον ·καὶ βλεψίδημον:—ext. (415) θερμόν) παράδοξον:—inter. (422) τοιοῦτο ν γὰρ οἱ πένητες:—int. (423) ἐκ τραγωιδίας:—τὰ γὰρ αποτρόπαια τῶν φαντασμάτων,τραγωιδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει:—ext. S. ante v. 425→ἐπει δὴ παρὰ σχῆμα ἦλθεν *καὶ* γὰρ ἐν ταῖς τραγωιδίαις.μετα λαμπάδων εἰς ήρχοντο,αἱ ἐρινύες:—ext. et infr. (425) S. supra οὐκοῦν→ὡς μὴ οὖσα κα τὰ φύσιν φοβερὰ·ἀλλὰ μάτην ἀπατῶσα ἡμᾶς:—infr.

Folio 6, *line* 426. (426) ἀντὶ τοῦ κάπηλιν·παρὰ τὸ δέχεσ*θαι* πάντας· εἴρηται δε κάπηλις,παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν·πηλὸς δε,ὁ οἶνος·ὅθ εν *καὶ* ἄμπελο*σ*,οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα,ἡ ἐν εαυτῆ·ἔχουσα τὸν πηλόν:—ext. λεκιθόπωλιν:—λέκιθος εἶδος ὀσπρίου ὃ καλεῖται πισος διὰ τὸ ἐο

---

413. ἔν γέ τι: something.

415. ὦ θερμὸν ἔργον κ.τ.λ.: enters Penury, and contends with Chremylus and Blepsidemus. θερμόν: unreasonable.

418. ὑμᾶς: Chremylus and Blepsidemus.

422. ὠχρά: the poor are pale.

423. ἐκ τραγῳδίας: horrible apparitions being more in keeping with tragedy.

425. οὐκ ἔχει δᾷδας: in tragedy the Furies used to be represented with torches in their hands. οὐκοῦν κλαύσεται: for coming on the stage out of character. οὐκοῦν κλαύσεται: for not being a person really to be afraid of, but deceiving us without reason.

426. πανδοκεύτριαν: a tavern-keeper, so called because she welcomes all and sundry.

427. λεκιθόπωλιν: by *λέκιθος* is meant a species of pulse. The part being here used for the whole, *λεκιθόπωλις* means "seller of pulse."

πρίου· ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπρεόπωλιν δηλοῖ/· λεκιθόπωλιν: <λέκιθος> καλεῖται <ὁ> πίσος διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χροὰν λεκίθῳ ᾧοῦ· καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ κέχρηται τῇ λέξει. <λέκιθος> R <ὁ> R

431. τὸ βάραθρον: χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον· ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω.

433. ἡ σφὼ ποιήσω κ.τ.λ.: τὸ πρᾶγμα λέγει, οὐ τὸ ὄνομα. λέγει R

435. καπηλίς: εἴρηται παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος οἰονεὶ ἔμπελος οὖσα, ἡ ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

438. ἄναξ Ἄπολλον: ἰδίως τὸν Ἀπόλλωνα <λέγει> ὡς ἀλεξίκακον καὶ χρησμοὺς παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δεινῶν, ἢ ὡς πατρῷον θεόν. <λέγει> R

ικέναι τὴν χροὰν λεκίθω ὠιοῦ ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπρεοπώλιν δηλ
οῖ καὶ ἐν τῆι Λυσιστράτηι κέχρηται τῆ λέξει :—supr. (431) τὸ βάραθρόν
σοι :—χάσμα τί.φρεατῶδες·καὶ σκοτεινὸν,ἐν τῆι ἀττικη | ἐν ᾧ τοὺς κα
κούργους,ἔβαλλον·ἐν δὲ τῶι χάσματι τούτωι ὑπῆρχον ὄγκϊνοι·οἱ μὲν,
ἄνω·οἱ δὲ·κάτω· :—ext. (432) S. supra λέγειν→τὸ πρᾶγμα λέγειν,οὐ τὸ
ὄνομα :—int. (438 ?) κειμενον inter. ἄναξ ἄπολλον ὦ θεοι ποῖ τις·φύγ
ηι :—(versus 438 in contextu versuum omissus) ext. (438) ἰδίως τὸν ἀπόλλ
ωνα.ὡς ἀλεξίκακον·καὶ χρησμουσ παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δε
ινῶν·ἢ ὡς πατρῶιον θεον :—ext. (440) ἥκιστα) οὐδαμῶς inter. (443) ἐξ

λεκιθόπωλιν: pulse is called λέκιθος because it resembles in colour the yolk (λέκιθος) of an egg. Aristophanes uses the word in the Lysistrata / viz. in line 562, from which passage or from Eccl. 1175 this note has been transferred to the Plutus.

431. **τὸ βάραθρον:** a dark well-like pit in Attica into which they threw malefactors. It was furnished with barbs at top and bottom.

433. **ἡ σφὼ ποιήσω κ.τ.λ.:** Penury gives her business but not her name.

435. **καπηλίς:** the word is derived from **κακύνειν** (to adulterate) and **πηλός** in the sense of *wine*, a signification which also explains ἄμπελος, which stands for ἔμπελος, or that which has πηλός in it.

438. **ἄναξ Ἄπολλον:** Apollo is specially named either as averter of evil and giver of oracles averting misfortunes, or as the ancestral god of the Athenians. / The words ἄναξ ἄπολλον ὦ θεοι ποῖ τις φύγῃ are not the lemma of this note, but are really line 438 which is omitted in

440. ἥκιστα πάντων: οὐδαμῶς.

443. ἐξωλέστερον: ἀντὶ τοῦ ἐξολοθρευτικώτερον.

445. παρὰ πολύ: ἀντὶ τοῦ πάνυ πολύ· καὶ Θουκυδίδης ὅτι "ἐνίκησαν Κορκυραῖοι παρὰ πολύ."

447. ἔρημον: ἔρημος κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ, παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν.

<ὅτε> R 451. οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν: <ὅτε> ἔδει εἰπεῖν, οὐ τιτρώσκει; ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν πολέμῳ, εἶπεν, οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν;

453. τροπαῖον: οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν.

461. ἐκπορίζομεν: ἐξευρίσκομεν/· ἐκπορίζομεν: περισσὴ ἡ πρόθεσις.

465. ὅ τι: κακὸν μέγιστον.

ωλέστερον:—*αντι του* ἐξωλοθρευτικώτερον:—ext. (445) παρὰ πολύ:—*αντι του* πάνυ πολύ | *καὶ* θουκυδίδης·ὅτι ἐνίκησαν κορκυραῖοι παρὰ πολύ:—ext. (447) ἔρημον ἀπολιπόντε:—ἔρημος κυρίως·ἡ μονωθεῖσα·τῶν ἐνοικούντων γῆ·παρα τὸ ἔραν μόνην ἔχειν:—ext. (451) S. supra ἐνέχυρον→ἔδει εἰπειν οὐ τιτρώσκει.ὡς ἐπι των ὄντων ἐν πολέμωι·εἶπεν οὐκ' ἐνέχυρον τίθησιν:—int. (453) τροπαῖον:—οἱ παλαιοὶ,ἀττικοι προπερισπῶσιν·οἱ δὲ νεώτεροι,προπαροξύνουσιν:—ext. (461) S. supra ἐκπορίζομεν→ἐξευρίσκομεν·περισσὴ ἡ προθεσισ:—int. (466) ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστ

---

the text itself. Before the *ἄναξ* appears the sign ⸜*α* which corresponds to a sign ⸜*β* in front of verse 439. The intermarginal *κειμ* which appears immediately above the *ἄναξ* has probably something to do with the omission of the line. Does it mean "Accepted reading"?

440. **ἥκιστα πάντων:** by no means.

443. **ἐξωλέστερον:** that is, More destructive.

445. **παρὰ πολύ:** in the sense of "very much"; so in Thucydides (i. 29) *ἐνίκησαν Κορκυραῖοι παρὰ πολύ.*

447. **ἔρημον:** by *ἔρημος* is properly meant "land abandoned by its inhabitants," being so called because it has its *ἔρα* or soil *μόνη* or solitary.

451. **οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν:** where we should have expected to find *οὐ τιτρώσκει*; as of persons engaged in war.

453. **τροπαῖον:** accented properispomenon in old Attic, properoxytone in late.

461. **ἐκπορίζομεν:** we discover. **ἐκπορίζομεν:** the preposition is redundant.

465. **ὅ τι:** the worst evil of all.

466. τοῦτο δρᾶν: ἐκ κοινοῦ/· εἰ τοῦτο δρᾶν κ.τ.λ.: εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα, μέγα κακὸν πράττομεν τότε.

470. ὑμᾶς· εἰ δὲ μή: λείπει καταγνώσεσθε ἑαυτῶν/· ὑμᾶς· εἰ δὲ μή: <λείπει> ἐάσατε παρ' ὑμῖν/· ὑμᾶς· εἰ δὲ μή: ὅμοιον τὸ σχῆμα τῷ Ὁμηρικῷ· "ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας <μεγάθυμοι Ἀχαιοί·> | εἰ δέ κε μὴ δώωσιν <κ.τ.λ.>."

<λείπει> R

δώσουσι codex Θ

476. τύμπανα: βάκλα/· τύμπανα: παρὰ τὸ τύπτειν/· τύμπανα καὶ κύφωνες: <τυμπανισμὸς> καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν/· κυφῶνες: <κυφῶν> δεσμός ἐστι ξύλινος ὃν οἱ μὲν κλοιόν, οἱ δὲ κάλιον ὀνομάζουσιν· ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κυφῶν/· κύφωνες: < > τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων/· κύφωνες: Ἀρχίλοχος <τῷ κύφων κέχρη-

<τυμπανισμὸς> R

<κυφῶν> R

< > R

<τῷ κύφων κέχρηται> R

ον:—intermarg. et ext. (467) εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα, μέγα κακὸν πράττομεν, τότε:—ext. S. ante v. 470→λείπει κατὰγνώσεσθε·ἑαυ τῶν·*καὶ* ἐάσατε παρ' ὑμῖν·ὅμοιον δὲ τὸ σχῆμα, τῷ ὁμηρικῳ·ἀλλ' ει μ ὲν δώσωσι·γέρας·εἰ δέ κε μὴ δόωσιν:—infr.

Folio 6 *verso*, *line* 471. (476) κυφῶνες:—δεσμός *εστι* ξύλινος·ὃν.οἱ μ ὲν κλοιὸν.οἱ δὲ κάλιον ὀνομάζουσιν·ἔνθεν *καὶ* ὁ πονηρὸς *ανθρωποσ*. κυφῶν τάσσε*ται*·*καὶ* ἐπι πάντων τῶν δυσχερῶν *καὶ* ὀλεθρίων.*καὶ* κυφ

---

466. **τοῦτο δρᾶν:** in the construction *ἐκ κοινοῦ* (*i.e.* to be taken both with *μέλλοντα* and *ἐπιλαθοίμεθα*). **εἰ τοῦτο δρᾶν κ.τ.λ.:** if, when on the point of expelling you, we forgot to do so, in that case we do a very wrong thing. / It would be easy to write *μέγ' ἄν* and *πράττοιμεν* (or *ἐπράττομεν*), but in Greek like this there is no means of judging.

470. **ὑμᾶς· εἰ δὲ μή:** supply "You will condemn yourselves." **ὑμᾶς· εἰ δὲ μή:** supply "Let me stay with you." **ὑμᾶς· εἰ δὲ μή:** the construction resembles the Homeric instance (Il. 1. 135) *ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί· | εἰ δέ κε μὴ δώωσιν κ.τ.λ.*

476. **τύμπανα:** cudgels. **τύμπανα:** derived from *τύπτειν*. **τύμπανα καὶ κύφωνες:** *τυμπανισμός* and *κυφωνισμός* are said of the punishments. **κυφῶνες:** the *κυφῶν* is a fetter made of wood called by some *κλοιός* and by others *κάλιος*. Hence a bad man gets the name *κυφῶν*. **κύφωνες:** <

> the name is also given to intractable persons and ne'er-do-wells. **κύφωνες:** Archilochus uses the word in the sense of a bad, worthless man. **κύφωνες:** it is

ται> ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος/· κύφωνες: εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν
δεσμίους Ald. τοὺς δεσμίους κύφειν/· κυφῶνες: ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαι.

480. τί δῆτά σοι κ.τ.λ.: ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίοτε ζημίαν τοῖς ἁλοῦσιν ἢ χρήματα καταθέσθαι ἤ τι τοιοῦτον.

482. καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν: τοῦτο θέλει εἰπεῖν ὅτι ὅπερ ὁρίσητε πρόστιμον ἐὰν ἡττηθῶ, τοῦτο ὁριστέον ὑμῶν ἡττημένων.

483. ἱκανούς: ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας.

485. οὐκ ἂν φθάνοιτε κ.τ.λ.: οὐκ ἄν, φησίν, ἀναβάλοισθε ἀποθανόντες/· τοῦτο πράττοντες: ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες.

τετρά<μετρον καταληκτικὸν εἰς> συλλαβήν V. 487. ἀλλ' ἤδη χρῆν κ.τ.λ.: τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετρά<μετρον καταληκτικὸν εἰς> συλλαβήν· δέχεται δὲ ἀνάπαιστον,

---

ανισμὸς, ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. ἀρχίλοχος δὲ, *αντι του* κακὸς *καὶ* ὀλέθριος. εἴρη*ται* δὲ. κύφων, παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμοὺς κύφειν:—ext. (476) ὦ τύμπανα:—βάκλα παρ*α* τὸ τύπτειν· κυφῶνες δὲ ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας, τῶν καταδίκων· ἵνα μὴ εὔρωσιν, ἀνακύψαι:—ext. (480) ἐπέβαλλον γὰρ ενίοτε· ζημίαν τοῖς αλοῦσιν· ἢ χρήματα κατα θέσ*θαι*· ἤ τί τοιοῦτον:—int. (482) ειν εἰπεῖν ορισηται πρόστιμον· ἐὰν ἡττηθῶ· τοῦτο ὁριστέον ὑμων, ἡττημένων:—ext. (483) ἱκανοὺς δῆτα:—*αντι του* ἀρκούντας:—ext. (485) τοῦτο πράττοντες:—*αντι του* ἀποθανόντες· οὐκ' ἂν *φησι* ἀνα βάλοισθε, ἀποθανόντες:—ext. (487) τὸ μέτρον αναπαιστι*κον*· τετρασύλλ αβον· δέχε*ται* δὲ ἀνάπαιστον. σπονδεῖον | ἴαμβον:—int. S. ante v. 493

---

called *κύφων* because it forces prisoners to stoop. **κυφῶνες**: these are pieces of wood laid upon the necks of convicts to prevent them from raising their heads.

480. **τί δῆτά σοι κ.τ.λ.**: convicted persons had sometimes the penalty imposed upon them of paying money down or the like.

482. **καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν**: that is to say, Anything you fix for the penalty in the case of my being beaten, must hold also in the case of your being beaten.

483. **ἱκανούς**: that is, Adequate.

485. **οὐκ ἂν φθάνοιτε κ.τ.λ.**: that is, You will perhaps not put off dying. **τοῦτο πράττοντες**: that is, Dying.

487. **ἀλλ' ἤδη χρῆν κ.τ.λ.**: the metre is anapaestic tetrameter with a syllable replacing the last foot. It admits of anapaest, spondee, iambus. **χρή τι λέγειν κ.τ.λ.**: the order is *χρὴ λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας*. / Observe the implied variant.

σπονδεῖον, ἴαμβον/· χρή τι λέγειν κ.τ.λ.:
<τὸ ἐξῆς·> χρὴ λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας. <τὸ ἐξῆς> R

493. βούλημα: βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον,
βούλημα δὲ τὸ δημόσιον.

498. τούτου: τοῦ πάντας ἀγαθοὺς ποιῆ- τοῦ V.
σαι.

504. μετὰ σοῦ: <λείπει> ὦ Πενία/· <λείπει> R
σύνεισιν: συνέρχονται.

505. οὐκοῦν εἶναί φημ' κ.τ.λ.: <τὸ ἐξῆς·> οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἥντινα ἰὼν ὁ Πλοῦτος τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω ποιήσειε/· οὐκοῦν εἶναί φημ' κ.τ.λ.: ὅτι ἐὰν βλέψῃ ὁ Πλοῦτος καὶ παύσῃ τὴν πενίαν, οὐκ ἔτι κακοδαιμονία <ἂν> εἴη/· οὐκοῦν: τὸ οὐκοῦν ἀποφατικόν ἐστι/· βλέψας ποτέ: ἤν ποτε βλέψῃ. <τὸ ἐξῆς> R ἀγάθ' ἂν R <ἂν> R

509. λυσιτελεῖν: συμφέρειν.

→χρὴ λέγειν ὑμᾶς *αντι*λέγοντας:—int. (493) βούλευμα μὲν, τὸ ἴδιον· βούλημα δὲ, τὸ δημόσιον:—ext. (498) τὸ πάντ*ασ* ἀγαθοὺς ποιῆσαι:—int. (504) ὦ πενία:—int. (504) πράττουσι κακῶς) συνέρχονται:—inter. S. ante v. 504 →οὐκ' οὖν εἶναι φημὶ ὁδὸν ἥντινα ἰὼν ὁ πλοῦτος· βλάψει ταύτην·καὶ ἀγαθὰ μείζω ποιήσειε:—αλλ*ωσ* τὸ οὐκοὺν ἀποφατικὸν *εστι* ὅτι ἐὰν βλέψη ὁ πλοῦτος· *καὶ* παύσῃ τὴν πενίαν, οὐκ' ἔτι κακοδαιμονία εἴη:—ἀλλ*ωσ* οὐκ *οὖν* ἐπιλύσει ταῦτα ὁ πλοῦ*τοσ* | ἤν (accentus acutus ex gravi factus) ποτε βλέψῃ·φημὶ·εἶ*ναι* ὁδὸν ἥντινα ἰὼν τοῖς *ανθρωποισ*.ἀγαθὰ μείζω ποιήσειε:—ext. et infr. (509) εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε:—πάλιν δῆλον ὅτι οὐκ οἶδεν ἡ πενία·τὴν χρεμύλου γνώμην·*καὶ* τὴν τοῦ πλούτου, ὅτι προσμόνους τοὺς δι*καίουσ*, ἥξει:—infr.

---

493. **βούλημα:** by *βούλευμα* is meant a private, by *βούλημα* a public resolution. / I suppose this erroneous notion is based upon the idea that *βούλημα* came from *βουλή*.

498. **τούτου:** the making of all men good.

504. **μετὰ σοῦ:** supply "O Penury." **σύνεισιν:** associate with. / Possibly the annotator took it for *συνίασιν*.

505. **οὐκοῦν εἶναί φημ' κ.τ.λ.:** the order is *οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἥντινα ἰὼν ὁ Πλοῦτος τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω ποιήσειε.* / Does this imply a variant *ποιήσειε*? The *βλάψει ταύτην* may be a corruption of a clause bringing the rest of l. 505 into the "order." **οὐκοῦν εἶναί φημ' κ.τ.λ.:** seeing that if Plutus got his sight and put an end to poverty, there would be no more misery. **οὐκοῦν:** the *οὐκοῦν* is here negative. **βλέψας ποτέ:** if some day he gets his sight again.

509. **λυσιτελεῖν:** to profit.

510. διανέμειέν τ' ἴcον αὐτόν: πάλιν δῆλον ὅτι οὐκ οἶδεν ἡ Πενία τὴν Χρεμύλου γνώμην καὶ τὴν τοῦ Πλούτου ὅτι πρὸς μόνους τοὺς δικαίους ἥξει.

512. ἀμφοῖν τούτοιν: τῆc cοφίας καὶ τῆc τέχνηc/· ἐθελήcει τιc: τὸ ἑξῆc· τίc ἐθελήcει;

515. ἢ γῆc ἀρότροις ῥήξας κ.τ.λ.: ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆc μέcηc κωμῳδίας ὄζει/· γῆc ἀρότροις ῥήξας κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμελεῖcθαι.

516. ἣν ἐξῇ zῆν κ.τ.λ.: πρὸc τὸ ἄνω· τίc θελήcει τέχνην μετελθεῖν ἐὰν ἔξεcτιν ὑμῖν ἀργοῖc zῆν τούτων ἀμελοῦcιν;/· πάνθ' ὅca νῦν δὴ καταλέξας: γράφεται πάντων ἀμελοῦci.

517. λῆρον ληρεῖc: ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον <ληρεῖc>· Ἀττικὴ δὲ ἡ φράcιc. <ληρεῖc> B

520. κερδαίνειν: κέρδοc κυρίωc τὸ

---

(509) cυμφέρειν inter. (512) S. supra ἐθελήcει→τῆc cοφίας καὶ τῆc τέχ νηc | τὸ δὲ ἑξηc. τίc ἐθελήc.. int.

Folio 7, *line* 515. (515) καρπον δηούc:—ἤδη τὸ ἔπος τουτο τῆc μεcηc ⁄· κωμωιδίας, ὄzει:—int. (515) S. supra θερίcacθαι→αντι του γεω ργίας ἐπιμελεῖcθαι· int. (516) S. supra ἀργοῖc→πρὸc τὸ ἄνω τίc θελήcει τέχνην μετελθειν ἐὰν ἔξεcτιν ὑμῖν ἀργοῖc zῆν τούτων ἀμελοῦci:—int. (516) γραφεται πάντων ἀμελοῦci:—ext. (517) λῆρον ληρεῖc:—αντι c· τοῦ κατα λῆρον·ἀττικὴ δὲ ἡ φράcιc:—supr. (520) κερδαίνειν βουλόμ: —κέρδοc κυρίωc τὸ εἰc χεῖραc διδόμενον ἀργύριον·χέρδοc τί ὅν:—

---

510. **διανέμειέν τ' ἴcον αὐτόν:** it is again evident that Penury is not aware of the intention of Chremylus and of Plutus himself that he should go only to the good.

512. **ἀμφοῖν τούτοιν:** profession and trade. **ἐθελήcει τίc:** the order is *τίς ἐθελήσει;*

515. **ἢ γῆc ἀρότροις ῥήξας κ.τ.λ.:** a line which already smacks of the Middle Comedy. **γῆc ἀρότροις ῥήξας κ.τ.λ.:** that is, To give one's mind to farming.

516. **ἣν ἐξῇ zῆν κ.τ.λ.:** explained by what precedes: Which of you will care to follow a trade, if you may live at your ease, and care for none of these things? **πάνθ' ὅca νῦν δὴ καταλέξας:** the reading is *πάντων ἀμελοῦσι.* / A correction of a mistake in writing.

517. **λῆρον ληρεῖc:** an Attic idiom for *κατὰ λῆρον ληρεῖς.*

520. **κερδαίνειν:** *κέρδος* is properly money given (*διδόμενον*) into the hands (*χεῖρας*), being, so to say, *χέρδος.*

εἰς χεῖρας διδόμενον ἀργύριον, χέρδος τι ὄν.

521. ἔμπορος: ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἄνθρωπος. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος/· ἐκ Θετταλίας κ.τ.λ.: διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι· Εὐριπίδης· "πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν < > δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν/· ἔμπορος ἥκων κ.τ.λ.: καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδραποδιστῶν λαβών/· ἀνδραποδιστῶν: ἀνδράποδον εἴρηται ὁ ποὺς ὁ ἐν ἀνδράσι, ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότῃ ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ ποὺς τῷ ὅλῳ καὶ ἀνωτέρῳ σώματι/· ἀνδραποδιστῶν: εἴρηται ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἄνδρα, τουτέστι πωλεῖν.

ἄπιστα Schol. ad Eurip. Phoen. 1416

---

supr. (521) ἔμπορος ἥκων:—ἔμπορος·ὁ πραγματευτικοσ ἄνθρωποσ·κυρίως δὲ,ὁ πλέων θάλασσαν.παρὰ τὸ πόροσ·πόροσ δὲ κυρίως,ἐπι ὑγρῶν λεγεται·καὶ εὔπορος.ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον·ἐκ μεταφορ ασ,τοῦ ὑδατικοῦ πόρου·διαβάλλονται δὲ οἱ θετταλοὶ,ὡς ἀνδραποδιστ αὶ καὶ ἄπιστοι·εὐριπιδησ πολλοὶ παρῆσαν,ἀλλ' ἄπιστοι.θετταλοὶ·δῆλον δὲ,καὶ ἀπο ἰάσονος·ὃς ἠνδραπόδισε τὴν μήδειαν·ἀνδράποδον δὲ εἴρητ αι ὁ ποῦς.ὁ ἐν ἀνδράσι·ἀπο τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῶι ὅλωι·ὑπόκε ιται γαρ τῷ δεσπότηι,ὁ οἰκέτης.καθάπερ ὁ ποῦς.τῷ ολωι καὶ ἀνωτέρ ωι σώματι:—supr. et ext. (521) ἔμπορος ἥκων:—καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδρ

---

521. **ἔμπορος:** anybody engaged in trade is *ἔμπορος*; but properly the term signifies one who sails the sea, being derived from *πόρος* (the passage-way of ships). / The rest of the note belongs to line 532 infra. **ἐκ Θετταλίας κ.τ.λ.:** a hit at Thessalians as being man-stealers, and not deserving of trust. Euripides: "There were many there, but the < > of Thessalians are not deserving of trust." This condition of things is also illustrated by the kidnapping of Medea by Jason. **ἔμπορος ἥκων κ.τ.λ.:** after himself receiving them from kidnappers. **ἀνδραποδιστῶν:** that which is, so to speak, the foot (**πόδα**) among men (**ἄνδρες**) is called *ἀνδράποδον*, a metaphor from the (foot as the) part that is subject to the whole. A servant is subject to his master just as the foot is subject to the whole, that is, to the upper part of the body. **ἀνδραποδιστῶν:** the term *ἀνδραποδιστής* is derived from **ἀποδίδοσθαι ἄνδρα**, that is, to sell a man.

526. τρίψεις: διατελέσεις.

527. καταδαρθεῖν: κυρίως καταδαρθεῖν τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι.

528. ἐν δάπισιν: ἐν τοῖς τάπησιν· οὕτως γὰρ οἱ ἀττικοί/· τίς γὰρ ὑφαίνειν κ.τ.λ.: οἱ γὰρ πένητες ἱστουργοῦσιν ἵνα τραφῶσι.

ἱστουργοῦσιν V.

529. στακτοῖς: τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν.

530. ἱματίων βαπτῶν: βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νύμφιοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς/· οὔθ' ἱματίων βαπτῶν κ.τ.λ.: οὐκ ἔσται σοι οὖν, φησί, ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τὸ κοσμῆσαι τὴν νύμφην/· ποικιλομόρφων: ἑτεροχρόων.

531. τί πλέον πλουτεῖν κ.τ.λ.: τίς χρεῖα ἐστὶ τοῦ πλουτεῖν ὅτε ἀπορεῖ τις ὧν χρήζει;

ο
αποδιστῶν λαβὼν·εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἀποδίδωσθαι ἄνδρα·τοῦτ*εστι* πωλεῖν:—ext. (526) τρίψεις διατελέσεις int. (527) καταδαρθεῖν:—κυρίως δὲ,καταδαρθεῖν.τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆ*ναι*:—ext. (528) S. supra δάπισι→ἐν τοῖς τάπησι οὕτως γὰρ οἱ ἀττικοί:—int. (528) οὐδ' ὑφαίνειν:—οἱ γὰρ πένητες ἱστουργουν.ἵνα τραφῶσι ext. (529) στακτοῖς: —τοῖς ὑγροῖς *καὶ* δοκίμοις,προς *αντι*διαστολ*ην* τῶν ξηρῶν:—int. (530) ἱματίων βαπτῶν:—βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νύμφιοι.προς τὸ φα ίνες*θαι* τεκμήριον τῆς φθορᾶς·οὐκ ἔσται σοι οὖν *φησι*·ποικίλα ἱμάτια· ἐπι τὸ κοσμῆσαι·τὴν νύμφην:—ext. (530) ποικιλομόρφων) ἑτεροχρόων. int. (531) S. supra πλουτεῖν→τίς χρεῖα ἐστὶ τοῦ πλουτεῖν·ὅτε ἀπορεῖ τις

---

526. **τρίψεις:** you will spend.

527. **καταδαρθεῖν:** properly, *καταδαρθεῖν* means to sleep on skins (*δέρματα*).

528. **ἐν δάπισιν:** that is, On carpets; *δάπιδες* being the Attic term. **τίς γὰρ ὑφαίνειν κ.τ.λ.:** the poor get their living by weaving.

529. **στακτοῖς:** the moist and genuine in contradistinction to the dry. / The reading of Θ, *χρισίμοις*, though apparently so appropriate, is in fact a mis-spelling of *χρησίμοις*, itself either a gloss on *δοκίμοις* or a variant for it.

530. **ἱματίων βαπτῶν:** brides and bridegrooms dress in dyed clothes to indicate their loss of virginity. **οὔθ' ἱματίων βαπτῶν κ.τ.λ.:** that is, You will have no gay dresses to dress out your bride. **ποικιλομόρφων:** particoloured.

531. **τί πλέον πλουτεῖν κ.τ.λ.:** what is the use of being rich, if you have not what you want?

532. εὔπορα: πόρος κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται, καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

535. φῴδων: Ἀπολλόδωρος· <φῳδες> τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα/· φῴδων: ἐκ ψύχους/· φῴδων: τοὺς τύλους <λέγει>/· φῴδων: <φῳδες> τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός/· φῴδων ἐκ βαλανείου: ὅτι οἱ πένητες ἀπορούντες ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανείοις καθεύδουσι καὶ ἐκ τῆς θερμασίας φλυκταίνας ποιοῦσι.

<φῳδες> R <λέγει> R <φῳδες> R

536. κολοσυρτοῦ: ὅταν γὰρ πεινῶσιν οἱ παῖδες κράζουσιν.

537. φθειρῶν δ' ἀριθμὸν κ.τ.λ.: οὐδὲ λέγω τὸ πλῆθος ὅσον.

538. βομβοῦσαι: ἰδίως τὰς ψύλλας ἀφώνους οὔσας βομβεῖν φησί/· βομβοῦσαι: <τοῦ> κωνώπων γὰρ <μᾶλλον> τοῦτο ἴδιον/· βομβοῦσαι: ἰδίως εἶπεν τὰς ψύλλας βομβεῖν· οὐ γὰρ προϊᾶσι φωνήν/·

<τοῦ> R <μᾶλλον> Ald.

ὢν χρήιζει:—int. (535) φώδων ἐκ βαλανείων:—ἀπολλόδωρος·τὰ ἐκ του πυρὸς ἐρυθήματα·ἢ ἐκ ψύχους·ἢ τοὺς τύλους *καὶ* τα ἐπικαύματα.τὰ ἐκ τοῦ πυρὸσ·ὅτι οἱ πένητες ἀπορούντες·ἐνδυμάτων·*δια* τὸ ψυχος.ἐν βαλανείοις καθεύδουσι·*και* ἐκ τῆς θερμασίας,φλυκταίνας ποιοῦσι:—ext. (538) βομβοῦσαι:—ἰδίως τας ψύλλας αφώνους οὔσας βομβεῖν *φησι* | κ ωνώπων γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἴδιον:—int. S. non apparet ἀπο τοῦ καθ ολικωτέρου τὸ *περι* τὸ οὗς μέρος·ἐδήλωσεν:—ext. S. non apparet ὅταν γὰρ πεινωσιν οἱ παῖδες,κράζουσιν:—int. (537) οὐδε λέγω τὸ πλῆθος

532. **εὔπορα**: the word *πόρος* properly used connotes wet; and *εὔπορος* is he upon whom wealth constantly flows in — a metaphor from *πόρος* as used of water.

535. **φῴδων**: Apollodorus explains *φῷδες* as the red marks on the flesh caused by the fire. **φῴδων**: the result of cold. **φῴδων**: callosities. **φῴδων**: by *φῷδες* are meant places scorched by the fire. **φῴδων ἐκ βαλανείου**: the poor being ill clad are driven by the cold to sleep in the baths, and the heat blisters them.

536. **κολοσυρτοῦ**: children scream when they are hungry.

537. **φθειρῶν δ' ἀριθμὸν κ.τ.λ.**: I do not tell you the number; it is too large.

538. **βομβοῦσαι**: Aristophanes is singular in making fleas buzz: they make no sound at all. **βομβοῦσαι**: this is appropriate rather to the *κωνώπων*. **βομβοῦσαι**: Aristo-

τὴν κεφαλήν: ἀπὸ τοῦ καθολικωτέρου· τὸ περὶ τὸ οὖς μέρος ἐδήλωσεν.

539. φράζουσαι πεινήσεις κ.τ.λ.: οὐ γὰρ αὐταὶ τοῦτό φασιν, ἀλλ' ὅτι οἱ πένητες τοῦτο λογίζονται.

544. μάζης: διενήνοχεν ἄρτος καὶ μάζα, ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μέμακται, ἡ δὲ μάζα νῦν/· ῥαφανίδων: εἴρηται ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι· λόγος γὰρ ὡς σπειρομένη θᾶττον ἄνεισι. σπειρομένη V.

545. θράνους: ὑποποδίου· ἔνθεν καὶ θρανίτης/· μάκτρας: <μάκτρα> ἡ σκάφη ὅπου μάττουσι τὰ ἄλευρα. <μάκτρα> R

ὄσον :—int. (538) ἰδίως εἶπεν τὰς ψύλλας βομβεῖν·οὐ *γαρ* προϊᾶσι φωνην :—int. (539) S. supra ἐπανίστω→οὐ γὰρ αὐ*ται* τοῦτο *φασι*, ἀλλότι οἱ πένητες, τοῦτο λογίζονται :—ext. (543) διενήνοχεν·ἄρτος·*καὶ* μάζα·ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μέμακται·ἡ δε μάζα νῦν :—infr. (544) φυλλεῖ' ἰσχνῶ
φ ε
ν ρα :—ἀττι*κοι* ραφανι*δα φασι*, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον·πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην·εἴρηται δὲ ῥαφανὶς, παρὰ τὸ ραδίως φαίνεσ*θαι*·λόγ ος γὰρ ὡς ἐπερόμεναι θᾶττον ἄνεισι :—infr. (550) ὑμεῖς γ' ὕπερ *καὶ* θρ ασυβούλω :—τὰ μὴ ὅμοια *φησι* αὐτοὺς ὁμοιδῦν·ὡς εἴ τις *λεγει* διονύσ ιον τὸν ἐξωλη τύραννον·ἐοικέναι θρασυβούλωι τῷ λύκω·ὁτι ὁ μὲν ἀ ξιωματι*κοσ καὶ* μέγας, ὁ δὲ μαινόμεν*οσ* :—infr. ὑπεκρούσω :—ἐφθέγξω ἀνεκρούσω·ἀπὸ μεταφορᾶς, τῶν κρουόντων τὴν κιθάραν :—infr. . . . . δε θράνους :—ὑποποδίου·ἔνθεν·*καὶ* θρανίτης :—infr. *αντι* δε μάκτ ρας :—ἡ σκάφη.ὅπου μάττουσι τὰ ἄλευρα :—infr. πιθάκνης :—ὑποκορ

---

phanes is singular in speaking of fleas as buzzing. They do not make any sound. **τὴν κεφαλήν**: too general an expression; what is meant is the part about the ear.

539. **φράζουσαι πεινήσεις κ.τ.λ.**: the fleas and gnats say nothing of the sort. It is a trick of fancy of the poor.

544. **μάζης**: there is a distinction between *ἄρτος* and *μάζα*; the *ἄρτος* is what has been baked some time, the *μάζα* is fresh-baked. **ῥαφανίδων**: the Attic *ῥαφανίς* is our *ῥέφανος*, the Attic *ῥάφανος* our *κράμβη*. **ῥαφανίδων**: so named from its showing (*φαίνεσθαι*) above ground easily (*ῥᾳδίως*). They say that it comes up soon after sowing.

545. **θράνους**: footstool. Hence *θρανίτης*. **μάκτρας**: by *μάκτρα* is meant the trough in which flour is kneaded.

546. πιθάκνης: <πιθάκνη> ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνη. <πιθάκνη> Rʒ πολίχνη Rʒ

548. ὑπεκρούσω: ἐφθέγξω/· ὑπεκρούσω: ἀνεκρούσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρουόντων τὴν κιθάραν.

550. ὑμεῖς γ' οἵπερ κ.τ.λ.: τὰ μὴ ὅμοιά φησιν αὐτοὺς ὁμοιοῦν, ὡς εἴ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον ἐοικέναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου/· Θρασυβούλῳ Διονύσιον: ὅτι ὁ μὲν ἀξιωματικὸς καὶ μέγας, ὁ δὲ μαινόμενος. λέγοι Kuster Λύκου edd.

554. περιγίγνεσθαι: περιλιμπάνεσθαι.

555. μακαρίτην: ὅτι ἁπλῶς καὶ ἀσυνήθως κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον, νεκροῦ βίον.

557. τοῦ σπουδάζειν: τῶν σπουδαίων.

559. ποδαγρῶντες: ὅτι ἑλληνικὸν τὸ ποδαγρᾶν.

560. γαστρώδεις: ὑπὸ γὰρ ἀργίας μεγάλοι γίνονται καὶ παχεῖς τὰ σώματα/· γαστρώδεις: ἀντὶ τοῦ καταφερεῖς.

ιστικωσ. **ὡς πολίχνης**:—infr. (554) **περιγίνεσθαι**) *περι*λιμπάνεσθαι. inter. (555) S. supra **μακαρίτην**→**ὅτι ἁπλῶς** *καὶ* **ἀσυνήθως κατεχρήσατο**·*αντιτ ου* **μακάριον**·**εἰ μὴ ἄρα παίζει**·**οἷον νεκροῦ βίον** infr.

Folio 7 *verso*, *line* 557. (557) **τῶν σπουδαίων** int. (559) **ὅτι . . . . νικὸν τὸ ποδαγρᾶν**:—int. (560) **καὶ γαστρώδεις**:—**ὑπο γὰρ ἀργίας**·**μεγάλοι γ ίνονται** *καὶ* **παχεῖς τὰ σώματα**:—ext. (560) **πίονες . . . .**) *αντι του* **κα**

---

546. **πιθάκνης**: diminutive from (*πίθος*) as *πολίχνη* (from *πόλις*).

548. **ὑπεκρούσω**: you have named. **ὑπεκρούσω**: you have harped upon; a metaphor from striking the guitar.

550. **ὑμεῖς γ' οἵπερ κ.τ.λ.**: things that are unlike they declare, he says, to be like, as if one were to say that the execrable tyrant Dionysius resembled Thrasybulus, son of Lycus. **Θρασυβούλῳ Διονύσιον**: the one was much respected and a person of importance; the other was out of his mind.

554. **περιγίγνεσθαι**: to be left over.

555. **μακαρίτην**: observe that the term *μακαρίτην* is used improperly as equivalent to *μακάριον* in a thoughtless and unusual way, unless a joke is intended—a life of the dead.

557. **τοῦ σπουδάζειν**: things serious.

559. **ποδαγρῶντες**: observe that the word *ποδαγρᾶν* is un-Attic.

560. **γαστρώδεις**: having nothing to do, they become big and stout. **γαστρώδεις**: that is, Lecherous.

561. ἀνιαροί: πολέμιοι.

565. κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν: ἐν εἰρωνείᾳ/· κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν: ἐπεὶ οἱ πένητες κλέπτουσι διὰ τὴν ἀπορίαν.

566. νὴ τὸν Δί', εἴ γε κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ ἕτερος πρεσβύτης πειράζων λέγει καὶ χλευάζων/· νὴ τὸν Δί', εἴ γε κ.τ.λ.: ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπὴ εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν.

571. οὐ ψεύδει κ.τ.λ.: συναινεῖ διϊσχυριζόμενος τὸ κατὰ τῶν ῥητόρων πρᾶγμα, διασύρων αὐτούς/· βάσκανος: τὸ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίᾳ τιθέασι.

572. κομήσῃς: ὑπερηφανήσῃς, παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχητιᾶν.

574. περὶ τούτου: περὶ τοῦ μὴ διαφέρειν με τοῦ Πλούτου.

<ἀντὶ τοῦ θορυβεῖς> Suidas

575. πτερυγίζεις: <ἀντὶ τοῦ θορυβεῖς·> τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν/·

ταφερεῖς:—inter. (561) ανιαροί·) πολέμιοι int. (565) κλέπτειν κόσμιόν ἐ στιν:—ἐν εἰρωνεία·ἐπεὶ οἱ πένητες.κλέπτουσι·διὰ τὴν ἀπορίαν:—ext. (566) πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστιν:—τοῦτο ὁ ἕτερος πρεσβύτης πειράζων λ εγει καὶ χλευάζων·ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή·εἰ μη φ ωραθεὶς ὁ κλέπτων,ὑπῆρχεν:—ext. (571) καίπερ βάσκανος οὖσα:—συν αινεῖ·διϊσχυριζόμενος τὸ κατὰ τῶν ῥητόρων·πρᾶγμα διασύρων αὐτοὺ ς·τὸ δὲ βάσκανος ἁπλῶς ἐπι λοιδορίαι τιθέασι:—ext. (572) κομήσις:—ὑπερηφανήσ*ησ*·παρ*α* τὸ τ*ουσ* κομῶντας καυχητιᾶν:—ext. (575) S. supra καὶ πως→*περι* του μη διαφέρειν με τοῦ πλούτου:—int. (575) ἀλλὰ φλυαρεῖς *και* πτερυγιζ*εισ*:—τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες·*καὶ* θορυβητικόν·

---

561. **ἀνιαροί**: hostile.

565. **κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν**: ironical. **κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν**: it is want that drives the poor to steal.

566. **νὴ τὸν Δί', εἴ γε κ.τ.λ.**: said by the other old man who laughs at Chremylus and thinks to provoke him. **νὴ τὸν Δί', εἴ γε κ.τ.λ.**: observe that in old times it was not thought wrong to steal unless the thief were detected.

571. **οὐ ψεύδει κ.τ.λ.**: Chremylus agrees with Penury, emphasising the case against the public men, and disparaging them. **βάσκανος**: in Attic *βάσκανος* is used merely of abuse (and not as in late Greek of witchery).

572. **κομήσῃς**: be proud; men with long hair plume themselves upon it.

574. **περὶ τούτου**: as to there being nothing to choose between Plutus and me.

575. **πτερυγίζεις**: that is, You

πτερυγίζεις: κοῦφα λαλεῖς/· πτερυγίζεις: ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας.

578. οὕτω διαγιγνώσκειν κ.τ.λ.: δυσχερές ἐστι μαθεῖν τὸ δίκαιον, ὅπου γε καὶ οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τοὺς πατέρας.

579. τὸ κράτιστον: τινὲς μετὰ τοῦ ν̄, τὸν κράτιστον.

581. λήμαις: λήμη λέγεται τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς/· λήμαις ὄντως κ.τ.λ.: σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν τὰς ἐμποδιζούσας τὰς ὄψεις.

τὰς ἐμποδιζούσας B

586. κοτίνου: οὐκ ἀκριβῶς· καλλι-

(accentus acutus ex gravi factus) ἡ κούφα λαλεῖς.ἡ ματαιοπονεῖς ἀπο μεταφορᾶς των ὀρνέων·τῶ μη δυνᾰμένων πέτεσθαι·*δια* τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας:—ext. (578) οὕτω·τὸ διαγιγνώσκειν:—δυσχερὲς ἐστὶ μαθεῖν τὸ δίκαιον·ὅπου γε·*καὶ* οι παῖδες *δια* τοῦτο·μισοῦσι·τοὺς *πατερασ*:—supr. (579) τινὲς μετὰ *τοι* ν̄,τὸν κράτιστ*ον* int. (581) ἀλλ᾽ ὦ κρονικαῖς λήμ αις:—λήμη *λεγεται* τὸ πεπηγὸς δάκρυον·ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς·*σημαίνει* οὖν τὸ τετυφλωμένοι,τὰς φρένας·ὥσπερ οἱ τὰς λήμας.ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν,τῶν ἐμποδιζόντων.τὰς ὄψεις:—supr. (586) κοτίνω στεφάνου:—οὐκ ἀκριβῶς·καλλιστέφανος γὰρ,ἡ ἐλαία

---

clamour, wings being noisy and clamorous things. **πτερυγίζεις:** talk lightly. **πτερυγίζεις:** lose your labour; a metaphor from birds which are not old enough to be able to fly (and can only flutter).

578. **οὕτω διαγιγνώσκειν κ.τ.λ.:** it is difficult to discover what is right, when even children find in it a reason for disliking their fathers.

579. **τὸ κράτιστον:** written by some with a nu, *τὸν κράτιστον*.

581. **λήμαις:** the word *λήμη* is used of the viscous rheum, which forms upon the eyes and injures the sight. **λήμαις ὄντως κ.τ.λ.:** now the meaning is, Men whose reason is darkened, who are like men whose eyes are covered with rheum, which interferes with their sight.

586. **κοτίνου:** the name is not accurately given, the olive tree in question being called *καλλιστέφανος*. Of this tree Aristotle gives the following description (*περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων* 834. 51. 12): —"In the Pantheum (at Olympia) is an olive tree called the tree of the beautiful crowns. Its leaves grow in quite a different way from those of any other olive tree, the white being on the upper side and not on

<καὶ Ἀριστοτέλης . . . καλλιστέφανος> V. στέφανος γὰρ ἡ ἐλαία λέγεται· <καὶ Ἀριστοτέλης οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν περὶ αὐτῆς· "ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος>· ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις

<πέφυκεν> Aristot. <πέφυκεν·> ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους

<εἰς . . συμμέτρους> V. ὥσπερ ἡ μύρτος <εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους>· ἀπὸ ταύτης λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται· ἔστιν δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, στα-

<ξ> V. δίους <ξ> τοῦ ἱεροῦ ἀπέχουσα. περιῳκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θίγοντι

<ἐστίν> V. αὐτῆς <ἐστίν>· ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους."

σταδίους Arist.

589. λήροις: εὐτελέσι στεφάνοις/· ἀναδῶν: ἀναδέων.

λεγεται·ταύτης δε τὰ φύλλα,ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις·ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς·ἔχει τὰ λευκά·τοῦτο δὲ ἥρμοττεν.ἐκφαυλιζοντι·ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους,ὥσπερ ἡ μύρτος·ἀπο ταύτης λαβὼν καρπὸν ἡρακλῆς.ἐ φύτευσεν ὀλυμπίασιν·ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι·τοῖς ἀθληταῖς δίδονται·ἔστιν δὲ αὕτη παρὰ τὸν ἰλισσὸν ποταμὸν·σταδίου τοῦ ἱεροῦ ἀπέχουσα·περιω κοδόμηται δὲ,καὶ ζημία μεγάλη,τῷ θίγοντι αὐτῆς·ἀπο ταύτης ἔφερον λαβόντες ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν ἐν ὀλυμπία·τοὺς στεφάνους :—ext. et infr. (589) S. supra ἀναδῶν→ἀναδεων εὐτελεσι στεφάνοις int. (590) S. supra

---

the under side. Its branches shoot out like sprays of myrtle, and are well adapted for making garlands. Hercules took fruit from this tree and planted it at Olympia, and it is from this that the garlands are taken which are given to the athletes. It grows on the bank of the river Ilissus, at a distance of sixty furlongs from the temple. It is walled round; and any one who touches it is severely punished. The Eleans used to take from this tree the garlands which they presented to the athletes at Olympia."

The passage is not quoted word for word, the differences being probably due to the alterations of copyists, which are so common in scholia. In the Ravennas the words *τοῦτο δὲ ἥρμοττεν ἐκφαυλίζοντι* appear between *λευκὰ* and *ἀφίησι*, whereas in the Venetus they are placed between *λέγεται* and *καὶ Ἀριστοτέλης*. They are an afterthought of some annotator who wished to defend Aristophanes.

589. **λήροις**: paltry chaplets. **ἀναδῶν**: = *ἀναδέων*.

590. πολὺ τῆς πενίας κ.τ.λ.: τὸ γὰρ ἀπατᾶν τοῦ πένεσθαι χεῖρον ἐπειδὴ τρόπου κακία ἐστίν.

593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν κ.τ.λ.: λείπει τὸ οὐκ ἔστιν πάνδεινον;

596. τοὺς μὲν ἔχοντας κ.τ.λ.: ἔθος ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα <ἀνα>τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους, λαμβάνειν δὲ ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας/· δεῖπνον κατὰ μῆνα: τῇ Ἑκάτῃ θύουσι τῇ τριακάδι. <ἀνα>τιθέναι R

597. τοὺς δὲ πένητας κ.τ.λ.: ἀπὸ τῶν ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν.

600. οὐ γὰρ πείσεις κ.τ.λ.: ἐν ὑπερβολῇ λέγει ὅτι κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

601. ὦ πόλις Ἄργους κ.τ.λ.: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται.

602. Παύσωνα: ὁ Παύσων ἐπὶ πενίᾳ

πρᾶγμ'→τὸ γὰρ ἀπατᾶν·τοῦ πένεσθαι χείρον ἐπειδὴ τρόπου κακία ἐστ ιν:—int. (593) τολμᾶν ὑμᾶς) *λειπει* τὸ οὐκέστιν πάνδεινον. inter. (594) S. supra παρὰ→τῇ εκάτη θύουσι, τῇ τριακάδι:—intermarg. int. (596) τοὺ

τ

ς μὲν ἔχοντας *καὶ* πλου:—ἔθος ἦν ἄρτ*ουσ καὶ* ἄλλα τινὰ·κατα μῆνα τιθέναι τῆι ἑκάτη τοὺς πλουσίους·λαμβάνειν δὲ, ἐξ αυτῶν τοὺς πένητα ς·ἀπο τῶν ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν:—infr.

Folio 8, *line* 599. (600) οὐ γὰρ πείσεις:—ἐν ὑπερβολῆι *λεγει*·ὅτι κἂ ν πείσεις, οὐκ' ἕξεις ἡμᾶς πειθομένου*σ*:—supr. (601) ἐκ τηλέφου ευριπίδ ου τραγικεύεται:—int. (602) ὁ παύσων ἐπι πενία κωμωιδεῖται·ζωγράφος

---

590. πολὺ τῆς πενίας κ.τ.λ.: deceit being a vice of character is worse than poverty.

593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν κ.τ.λ.: supply, Is it not a shame?

596. τοὺς μὲν ἔχοντας κ.τ.λ.: it was usual for the rich to dedicate to Hecate, month by month, bread and other things, while the poor had part of them. δεῖπνον κατὰ μῆνα: sacrifices are offered to Hecate on the thirtieth day of each month.

597. τοὺς δὲ πένητας κ.τ.λ.: the poor live upon the victims offered in sacrifice.

600. οὐ γὰρ πείσεις κ.τ.λ.: hyperbolical. "Even if you convince us, you will not make us believe it."

601. ὦ πόλις Ἄργους κ.τ.λ.: a tragic sentence from Euripides' play of Telephus.

602. Παύσωνα: Pauson is attacked in comedy as being poor. He was a painter. ξύσσιτον: who lives with you. ξύσσιτον: your partner at the board.

κωμῳδεῖται ζωγράφος ὤν/· ΞΥCCITON: CΥΝΤΡΟΦΟΝ/· ΞΥCCITON: CΥΝΔΙΑΙΤΗΤΗΝ.

606. ΚΥΦΩΝΑ: ΚΥΦΩΝ Ὁ ΞΥΛΙΝΟC ΔΕCΜΟC ἘΝ ὯΙ ΔΕCΜΕΥΟΝΤΑΙ ΟἹ ἘΝ ΤΗ͂Ι ΦΡΟΥΡᾷ/· Κυφῶνα: ΤΙΝΕ͂C Κυφῶνα ὄΝΟΜΑ ΚΎΡΙΟΝ ΦΑCΙ ΠΤΩΧΟΥ͂ ΤΙΝΌC.

607. ἈΝΎΕΙΝ: ΤΙΝΕ͂C ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Τ̄, ἀΝΎΤΕΙΝ· ΠΛΕΟΝΆΖΟΥCΙ ΓᾺΡ ΟἹ Ἀττικοὶ ΤΟ͂ Τ̄.

μεταπεμψόμεθα V. 610. ΤΌΤΕ ΝΟCΤΉCΕΙC: ὅΤΕ ΜΕΤΑΠΕΜΨΌΜΕΘΆ ϹΕ/· ΤΌΤΕ ΝΟCΤΉCΕΙC: ἘΝ ἮΘΕΙ ΚΑῚ ΤΟΥ͂ΤΟ.

612. ΚΛΆΕΙΝ ΤῊΝ ΚΕΦΑΛΉΝ: ΛΈΙΠΕΙ ΤΟ͂ ΤΎΠΤΟΥϹΑΝ/· ΚΛΆΕΙΝ ΤῊΝ ΚΕΦΑΛΉΝ: ΟὐΔῈΝ ΛΈΙΠΕΙ, ἀΛΛ᾽ ἀΝΤΙ͂ ΤΟΥ͂ ΚΛΆΕΙΝ ὅΛΟΝ ΤΟ͂ ϹΩ̃ΜΑ, ΚΑῚ ϹΕΑΥΤΉΝ.

616. Λιπαρός: ἀΝΤΙ͂ ΤΟΥ͂ ἀΝΘΗΡΌϹ/· Λιπαρός: ΠΑΡᾺ ΤΟ͂ ΛΊΠΟϹ· ϹΤΊΛΒΕΙ ΓᾺΡ ΤΟ͂ ἜΛΑΙΟΝ/· Λιπαρός: ἀΝΤΙ͂ ΤΟΥ͂ ἀΛΗΛΙΜΜΈΝΟϹ.

ὤν:—intermarg. ext., post versum positum. (602) S. supra ΞΥCCITON CΥΝΤΡ ΟΦΟΝ *καὶ* CΥΝΔΙΑΙΤΗΤῊΝ int. (606) ΚΥΦΩ̃Ν·Ὁ ΞΥΛΙΝΟC ΔΕCΜΟϭ.ἘΝ ὯΙ ΔΕCΜΕ ΥΌΝΤΑΙ.ΟἹ ἘΝ ΤΗ͂Ι ΦΡΟΥΡᾷ·ΤΙΝΕ͂C ΔῈ ΚΥΦΩ̃ΝΑ.ὌΝΟΜΑ *κυριον φασὶ*·ΠΤΩΧΟΥ͂ ΤΙΝΌC:—ext. (607) ΤΙΝΕ͂C ΜΕΤΑ ΤΟΥ͂ Τ̄ ἀΝΎΤΕΙΝ·ΠΛΕΟΝΆΖΟΥCΙ ΓᾺΡ ΟἹ ἀΤΤΙ*κοι* ΤΟ͂ Τ̄· int. (610) ΤΌΤΕ ΝΟCΤΉCΕΙC. :—ὅΤΕ ΜΕΤΑΠΕΜΨΆΜΕΘΆϹΕ ἘΝ ἮΘΕΙ ΔΕ,*καὶ* ΤΟΥ͂ΤΟ:—ext. (612) S. supra ΚΕΦΑΛΉΝ→*λειπει* ΤΟ͂ ΤΎΠΤΟΥϹΑΝ·Ἢ ΟὐΔῈΝ ΛΕΊ *πει* ἀΛΛ᾽ *αντι του* ΚΛΆΕΙΝ ὅΛΟΝ ΤΟ͂ ϹΩ̃ΜΑ *και* ϹΕΑΥΤῊΝ:—ext. S. ante v. 616→*αντι* ΤΟΥ͂ ἀΝΘΗΡΌϹ·ΠΑΡΑ ΤΟ͂ ΛΙΠΟϹ·ΣΤΊΛΒΕΙ ΓᾺΡ ΤΟ͂ ἜΛΑΙΟΝ Ἢ ΑΝΤΙ *του* ἀΛΗΛΙΜΜΈΝ*οσ*:—int. (619) Ἡ ἀΞΊΑ ΤΟΥ͂ ἐΠΙΤΡΙΒΗ̃*ναι*·Ἢ Ἡ ΜΕΓΑΛΑ ΦΘΕΓΓ

---

606. **ΚΥΦΩ̃ΝΑ:** by *κυφῶν* is signified the fetter of wood by which men in prison are secured. **Κυφῶνα:** some take it as a proper name, the name of some poor person.

607. **ἀΝΎΕΙΝ:** some spell it with a tau, *ἀνύτειν*. The Attic writers add the tau redundantly. / There may be two separate notes here.

610. **ΤΌΤΕ ΝΟCΤΉCΕΙC:** when we shall send for you. **ΤΌΤΕ ΝΟCΤΉCΕΙC:** another humorous turn. / The previous note of the same kind implied in this note is not in the Ravennas.

612. **ΚΛΆΕΙΝ ΤῊΝ ΚΕΦΑΛΉΝ:** supply *τύπτουσαν* (before *τὴν κεφαλήν*). **ΚΛΆΕΙΝ ΤῊΝ ΚΕΦΑΛΉΝ:** nothing is to be supplied. It stands for "bewail your whole body," that is, "bewail yourself." / We have here two controversial notes.

616. **Λιπαρός:** that is, Florid. **Λιπαρός:** from *λίπος*, since the oil (used after bathing) glistens. / In other words, *λιπαρός* means "glistening." **Λιπαρός:** that is, Anointed.

619. ἡπίτριπτος: ἡ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι/· ἡ ἔπη ῥίπτους᾽: ἡ μεγάλα φθεγγομένη/· ἡπίτριπτος: ἐπείπερ ἔλεγε <ἐθέλω> τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ἡ ἔπη ῥίπτους᾽ R
<ἐθέλω> R

621. εἰς ᾽Ασκληπιοῦ: τὸν ἐν ἄστει λέγει ᾽Ασκληπιόν· δύο γάρ εἰσιν, ὁ μὲν ἐν ἄστει, ὁ δὲ ἐν Πειραεῖ.

λέγει ᾽Ασκληπιόν V.

623. ἑλθών: ἀορίστου ἑτέρου μετοχή/· τῶν προὔργου: τῶν σπουδαίων/· τῶν προὔργου: τοῦ πλουτεῖν.

τῶν χειροτεχνῶν om. R

626. τἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἐστίν: τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ ᾽Ασκληπιοῦ.

627. παρεπιγραφή—ὁ θεράπων ἔρχεται ἀγγέλλων τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαντα/· ὦ πλεῖστα Θησείοις κ.τ.λ.: μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς ᾽Αθηναίοις

ομένη ext. (619) ἐπείπερ ἔλεγε των χειροτεχνῶν καὶ τῆς πενιασ καταπαρδεῖν, intermarg. ext. (621) εἰς ἀσκληπιοῦ:—τὸν ἐν ..... λέγοι δ᾽ ἂν ἀσκληπιον | δύο γὰρ εἰσὶν·ὁ μὲν ἐν ἄστει·ὁ δὲ,ἐν πειραεῖ:—ext. (623) ἀορίστου ἑτέρου,μετοχη:—int. (623) S. supra τῶν→τῶν σπουδαίων του πλουτεῖν:—int. S. post v. 626→τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ ἀσκληπιοῦ:—ext. S. ante v. 627→ὁ θεράπων ἔρχεται.ἀγγέλλων τὸν πλουτον.ἀναβλέψαντα:—ext. (627) ὦ πλεῖστα θησείοις:—μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς ἀθηναίοις τὸν θησέα·λύκος τίς συκοφαντήσας·ἐποίησεν

---

619. **ἡπίτριπτος:** who deserves to be hanged (*ἐπιτριβῆναι*). **ἡ ἔπη ῥίπτους᾽:** who takes a high tone. / An almost incredible variant. **ἡπίτριπτος:** Blepsidemus having said *ἐθέλω τῆς Πενίας καταπαρδεῖν* (*i.e.* having cursed her).

621. **εἰς ᾽Ασκληπιοῦ:** the reference is to the temple of Aesculapius in the city. There are two, the Aesculapius of the city and the Aesculapius of the Piraeus.

623. **ἑλθών:** second aorist participle. **τῶν προὔργου:** serious business. **τῶν προὔργου:** the being rich.

626. **τἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἐστίν:** the things required for offering the sacrifice to Aesculapius.

627. Stage direction.—The servant enters with the message that Plutus has recovered his sight. **ὦ πλεῖστα Θησείοις κ.τ.λ.:** after Theseus had given popular government to Athens, a certain person of the name of Lycus brought a false charge against the hero and got him ostracised. Theseus went to Scyrus, and lived with Lycomedes, the ruler of the island; but Lycomedes became jealous of him and treacherously killed him. The Athenians were attacked by a pestilence, and were bidden avenge Theseus. They put Lycomedes to death, then fetched the bones of Theseus, and built the Theseum. They there pay him divine honours. **ὦ πλεῖστα**

τὸν Θησέα, Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα· ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦρον διῆγε παρὰ Λυκομήδει τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λοιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὀστᾶ μετασταλάμενοι, καὶ τὸ Θήσειον οἰκοδομήσαντες, ἱσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι/· ὦ πλεῖστα κ.τ.λ.: ὁ νοῦς· ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες/· Θησείοις: ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά/· Θησείοις: ὀγδόῃ τὰ Θήσεια ἦγον καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐχόρευον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος/· μεμυστιλημένοι: εὐωχημένοι/· μεμυστιλημένοι: ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μυστρία μιμουμένοις· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, οἷον, μυστίλιόν τι ὄν/· μεμυς-

αὐτῷ Suidas

ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα·ὁ δε παρὰγενόμενος·εἰς σκῦρον, διῆγε παρὰ λυκομήδει τῷ δυνάστηι τῆς νήσου·ὃς ζηλοτυπήσας, ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλ ῳ·ἀθηναίοι δὲ λοιμώξαντες·καὶ κελευσθέντες εκδικῆσαι τῷ θησεῖ·τὸν μ εν λυκομήδην, ἀνεῖλον·τὰ δὲ ὀστᾶ μετασταλάμενοι·*καὶ* τὸ θήσειον οἰκ οδομήσαντες ἰσοθέους οὕτω τιμᾶς, νέμουσι:—supr. et ext. (627) μεμυστι λημένοι:—εὐωχημένοι·ζωμὸν ἀρυσάμενοι. ἄρτοις κοίλοις·*καὶ* μυστρία μιμουμένοις. ὅθεν *καὶ* τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις·οἷον μυστίλιόν τι ὄν· ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ησθιον. *καὶ* τὴν ἀθαραν *καὶ* ἄλλα τινά:—ext. (627) S. supra μεμυστιλημένοι→ὁ κοῖλος ἄρτος μυστίλη κα

κ.τ.λ.: the sense is, — Ye that have suffered much, and feasted on nothing, but at last have won success. **Θησείοις:** on the occasion of this festival all partook free of charge of the porridge, and of anything else there was to eat. **Θησείοις:** the festival of Theseus was observed on the eighth day of the month. The celebrants danced all day in the hero's honour. **μεμυστιλημένοι:** who have feasted. **μεμυστιλημένοι:** who have ladled your soup with rolls. The rolls were hollow and resembled spoons (*μυστρία*). Hence the name *μυστρίον*, given to spoons, as if it were *μυστίλιον*. **μεμυστιλημένοι:** a hollow roll is called *μυστίλη*. **μεμυστιλημένοι:** the word, I mean *μυστίλη*, is derived from *μάσησις* (chewing) <and >.

τιλημένοι: ὁ κοῖλος ἄρτος μυστίλη καλεῖται/· μεμυστιλημένοι: πεποίηται ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν <καὶ >. <καὶ > R

628. ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις: τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως κορέννυνται/· ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις: δι' ἔνδειαν ἄρτων/· ἀλφίτοις: ἤγουν ἀθάρᾳ. ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον.

631. τῶν σαυτοῦ φίλων: ἀντὶ τοῦ περὶ τοὺς σαυτοῦ φίλους/· τῶν σαυτοῦ φίλων: οἷον, τῶν ὁμομαστιγιῶν/· τῶν σαυτοῦ φίλων: οὐκ ἄλλων τινῶν ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σου μαστιγιῶν. ὁμομαστιγιῶν Kuster

634. μᾶλλον: παίζων [ἐπὶ στερήσεως] λέγει.

635. ἐξωμμάτωται: ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως ὁρᾷ· ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς τὸ ἐκ θυμοῦ φιλέων. τὸ V.

λειται·ἤγουν ἀθάρα·ἐν γὰρ τοῖς θησείοις,ἀθάραν ἤσθιον.ὁ δὲ νοῦς ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες·καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες·νῦν δὲ εὐτυχήσαντες: —int. (628) ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφιτοις:—τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις·τοὺς ζωμ οὺς ἀρυόμενοι ταχέως κορέννυνται·δι' ἔνδειαν ἄρτων.ογδόη δὲ,τὰ θ ήσεια ἦγον.καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐχόρευον.εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωοσ.πεπ οίηται δὲ ἡ λέξις λέγω δὴ ἡ μυστίλη παρὰ τὴν μάσησιν:—infr. (631) τῶν σαυτοῦ φίλων:—*αντιτου* περὶ τοὺς σαυτοῦ φίλους·οἷον τῶν ὁμο μαστίγων:—infr. (631) ουκ ἀλλ*ων* τιν*ων*,ἀλλὰ τ*ων* ομοίων σου μαστιγι ῶν:—intermarg. ext., post versum positum. (635) ἐξωμμάτωται:—*αντιτου* επιτεταμένως ὁρᾶι·ἡ γὰρ ἐξ επίτασιν δηλοῖ·ὡς τοῦ ἐκ θυμοῦ φιλέων. ἢ μᾶλλον παίζων,επι στερήσεως λέγει:—infr. (637) ἀπαγγέλλεις μοι *φα*

---

628. **ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις:** having to raise the soup to their mouths with hollow rolls, they soon have enough of it. **ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις:** they have so little bread (that the rolls are very small). **ἀλφίτοις:** that is, Porridge. On the festival of Theseus they ate porridge.

631. **τῶν σαυτοῦ φίλων:** that is, Affecting your friends. **τῶν σαυτοῦ φίλων:** that is to say, Your fellow-scoundrels. **τῶν σαυτοῦ φίλων:** not other folks but knaves like you. / Referring to *ἄλλοι θ' ὅστις* in the preceding line.

634. **μᾶλλον:** said in fun. / That is, *μᾶλλον εὐτυχέστατος* is a comic collocation.

635. **ἐξωμμάτωται:** that is, Has sight intensely keen. The preposition *ἐκ* has an intensive force as in *ἐκ θυμοῦ φιλέων* (Il. 9. 486).

637. λέγεις μοι χαρὰν κ.τ.λ.: ἀπαγγέλλεις μοι, φασί, χαρᾶς ἄξιον ὥστε καὶ βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

638. ἤν τε βούλησθε ἤν τε μή: παντὶ τρόπῳ.

639. ζήτει τὸ σημεῖον εἰς τὸ ἔμπροσθεν· καταβατέον/· τὸν εὔπαιδα: πολλοὶ γὰρ παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ· Ποδαλείριος, Μαχάων, Ἰασῶ, Πανάκεια, Ὑγεῖα/· εὔπαιδα: ἀντὶ καλοὺς ἔχοντα παῖδας.

640. μέγα βροτοῖσι φέγγος: ἀντὶ τοῦ τὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις.

643. τουτονί: τὸν θεράποντα.

647. ποῦ 'στιν: ἀντὶ τοῦ ποῦ ἐστὶ τὰ ἀγαθά;/· ἐν τοῖς λεγομένοις: ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

650. ἐκ τῶν ποδῶν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἀπ'

σι **χαρᾶς ἄξιον ὥστε** *καὶ* **βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον**:—intermarg. ext. post versum positum. (638) **βούλησθ' . . .) παντὶ τρόπωι·** inter. (639) *ζητ ει* **τὸ σημεῖον εις** *το* **εμπροσ***θεν καταβατεον*:—inter., supra versum 639 scriptum, ante quem signum ⁜ invenitur; idem signum folio 8 verso ante schol. apparet.

Folio 8 *verso, line* 641. (639) **πολλοὶ γὰρ παιδεσ τοῦ ἀσκληπιοῦ·ποδα λείριος·μαχάων·ἰασῶ·πανάκεια·ὑγεῖα·ἀναπεπλασ***ται* **δὲ τὰ ὀνόματα, πα ρὰ τὸ ἰᾶσ***θαι·καὶ* **πάντας ἀκεῖσ***θαι·καὶ* **παρὰ τὸ ὑγεῖαν παρέχειν·τὸν εὖ παιδα δὲ,** *αντι* **καλοὺς ἔχοντα παιδασ**:—supr. (640) **φέγγος δὲ.** *αντιτου* **τ ὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς** *ανθρωποισ*:—supr. (643) **τὸν θεράποντα·** int. (646) *αντι* **τοῦ ποῦ ἐστὶ τὰ ἀγαθά**:—ext. (647) **εν τοῖς ἐμοῖς λόγοις**:—int. (652) **τὰ πράγματα**:—**σαφῶς νῦν τὰ πράγματα χαλεπὰ** *καὶ* **ἀνιαρά**:

---

637. **λέγεις μοι χαρὰν κ.τ.λ.**: that is, You give me news worth rejoicing at; I even cry aloud for joy.

638. **ἤν τε βούλησθε, ἤν τε μή**: for all reasons.

639. "Look for the mark in what follows; go lower down." / Line 639 of the text stands on the front of fol. 8, but there is no room on that side for the note upon it, so the note is written upon the upper margin of fol. 8 verso. **τὸν εὔπαιδα**: Aesculapius has many children, Podalirius, Machaon, Iaso, Panacea, Hygia. / The words which follow these in the codex are a misplaced note belonging properly to l. 701, and afterwards modified to suit this passage. **εὔπαιδα**: for "Possessed of fine children."

640. **μέγα βροτοῖσι φέγγος**: that is, Who is a great light to men.

643. **τουτονί**: the servant.

647. **ποῦ 'στιν**: that is, Where are the blessings? **ἐν τοῖς λεγομένοις**: in my words.

650. **ἐκ τῶν ποδῶν κ.τ.λ.**: that is, From the beginning even to the

ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους/· ἐς τὴν κεφαλήν σοι: παρὰ τὸ ἐς κεφαλήν σοι/· ἐς τὴν κεφαλήν σοι: ὅπερ ἡ γυνὴ ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει. σοι R; γυνὴ R;

652. τὰ πράγματα: σαφῶς νῦν τὰ [πράγματα] χαλεπὰ καὶ ἀνιαρά/· τὰ πράγματα: ἀκριβῶς δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῶν ἔλεγον τὰ πράγματα. κακῶν R;

654. ἄνδρα: πάλιν νῦν τὸν <Πλοῦτον> ἄνδρα εἶπεν ὡς ἐν ἀρχῇ/· ἀθλιώτατον: διὰ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν κάκωσιν. <Πλοῦτον> R;

656. ἐπὶ θάλατταν: ἤθιστο γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐκεῖ καθαίρειν τοὺς ἀφωσιωμένους <ὡς καὶ Ὅμηρος· "οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο> καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον." ἐκεῖ V. <ὡς καὶ Ὅμηρος V.

657. ἐλοῦμεν: ἀπὸ τοῦ λόω/· ἐλοῦμεν: κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν/· εὐδαίμων: ἐν εἰρωνείᾳ/· εὐδαίμων: ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων. λόω Buttmann

659. ἦμεν: ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα· διὸ μετὰ τοῦ ῑ· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴω.

—ext. (650) ἐκ τῶν ποδῶν: *αντι* τοῦ ἀπαρχῆς *καὶ* μέχρι τέλους·ἢ παρὰ τὸ ἐς κεφαλην σου·ὅπερ η συνηθεια ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει:—ext. (652 ?) ἀκριβῶς δεδήλωκεν *οτι* ἐπι κακῶ ἔλεγον τὰ πράγματα· int. post versum 650 positum. (654) πάλιν νῦν τὸν ἄνδρα εἶπεν·ὡς ἐν ἀρχ ή.:—ext. (654) δια *την* τῶν ὀφθαλμῶν κάκωσιν:—int. (656) ἤθιστο γὰρ τοῖς ἀρχαίοις.ἐκεῖνα καθαίρειν τοὺς ἀφωσιωμένους·*καὶ* εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον:—int. (657) ἐλοῦμεν:—ἀπὸ τοῦ λούω·*καὶ* κατὰ συγκοπὴν·ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν:—ext. (657) S. supra εὐδαίμων→ἐν ειρωνείαι *αντι* τοῦ κακοδαίμων:—int. (659) ἦιμεν *του θεου*:—*αντι* του ἐπορευόμεθα.διὸ μετὰ

---

end. ἐς τὴν κεφαλήν σοι: a play upon the expression *ἐς κεφαλήν σοι* (*τρέποιτο*). ἐς τὴν κεφαλήν σοι: this the woman understands in a bad sense.

652. τὰ πράγματα: has certainly in this passage the sense of things troublesome and vexatious. τὰ πράγματα: the poet has here furnished a precise proof that they used *τὰ πράγματα* of misfortunes.

654. ἄνδρα: here Plutus is again spoken of as a man, as at the beginning of the play (ll. 13, 63, etc.) ἀθλιώτατον: his eyes being diseased.

656. ἐπὶ θάλατταν: the ancients used to cleanse in the sea such persons as had incurred pollution, as Homer also shows, Il. 1. 314, "But they did wash them clean, and cast the washings into the sea."

657. ἐλοῦμεν: formed from *λόω*, ἐλοῦμεν: from *ἐλούομεν* by contraction. εὐδαίμων: ironical. εὐδαίμων: used for *κακοδαίμων*.

659. ἦμεν: having the meaning

<τὸ ἐξῆς> R

660. ἐπεὶ δὲ βωμῷ κ.τ.λ.: <τὸ ἐξῆς·> ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί, πόπανα καὶ πέλανος/· ἐπεὶ δὲ βωμῷ κ.τ.λ.: ἐπειδὴ δὲ ὁ πέλανος τῇ Ἡφαίστου φλογὶ καθωσιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ προθύματα/·

<τὸ θύλημα> R

θυλήματα: <τὸ θύλημα> πλακοῦς/· προθύματα: τὰς ὀλύρας, παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων/· προθύματα: κριθάς/· προθύματα: λιβανωτόν.

663. ἐκαττύετο: ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετο ἀπὸ τῶν καττυμάτων· καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου· [λέγει οὖν ἐκ μικρῶν

φαύλων R

καὶ φαύλων τὴν στιβάδα ἠὐτρεπίζομεν.]

664. θεοῦ: τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

665. Νεοκλείδης: εἰς πολλὰ κεκωμῴδηται/· Νεοκλείδης: <Νεοκλείδην διαβάλλουσιν> ὡς ῥήτορα καὶ τὰ δημόσια

<Νεοκλείδην διαβάλλουσιν> ὡς R

τοῦ ῑ̄·ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴω int. (661) ἐπεὶ δὲ βωμῶι προθύματα·καθωσιώθη ἡφαίστου φλογὶ·πόπανα *καὶ* πελανός:—ext. (661) θηλύματα πλακοῦς·ἐπειδὴ δὲ ὁ πελανὸς·τῇ ἡφαίστ*ου* φλογὶ.καθωσιώθη·*καὶ* τὰ πόπανα·*καὶ* τὰ προθύματα δὲ,ἢ τὰς ὀλύρας,παρὰ τὸ προθύεσ*θαι*.τῶν ἱερείων ἢ κριθὰς,ἢ λιβανωτόν:—ext. (663) ἐκαττύετο (ex ἐκατύετο factum):—*αντὶ* τοῦ εὐτρεπίζετο | ἀπὸ τῶν καττυμάτων.καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες | οἱ ἐριμμένοι ἐπι τ*ησ* κόπρου·*λεγει* οὖν ἐκ μικρῶν *καὶ* πολλῶν·τὴν στιβάδα ἠυτρεπίζομεν:—int. (664) τ*ου* ἀσκλιπιοῦ:—intermarg. int. post versum. (665) εἰς πολλὰ κεκωμῴδη*ται*·εἰς ρητορα.*καὶ* τὰ δημόσια κλέπτοντα·καὶ ξένον·*καὶ* τὰς ὄψεις·λελωβημένον·εἴρη*ται* ὁ

"we went" it is spelt with an iota. It is from *εἴω*.

660. **ἐπεὶ δὲ βωμῷ κ.τ.λ.:** the order is *ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί, πόπανα καὶ πέλανος*. **ἐπεὶ δὲ βωμῷ κ.τ.λ.:** but when the posset had been devoted to the flame of Hephaestus, and the cakes and the initial offerings. **θυλήματα:** the *θύλημα* was a flat cake. **προθύματα:** the meal; so called from its being offered before the victims. **προθύματα:** barley corns. **προθύματα:** frankincense.

663. **ἐκαττύετο:** that is, Was prepared from *καττύματα*, *i.e.* from little parings of leather such as are thrown out on the midden. [The meaning is, We made a litter of little odds and ends.]

664. **θεοῦ:** Aesculapius.

665. **Νεοκλείδης:** attacked in Comedy on many grounds. **Νεοκλείδης:** he is often attacked as a politician, as embezzling public

κλέπτοντα καὶ ξένον καὶ τὰς ὄψεις λελωβημένον/· Νεοκλείδης: εἴρηται καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ <καὶ> συκοφάντης ἐστί. <καὶ> edd.

670. πρόπολος: ὁ ἱερεύς.

673. ἀθάρας: Ἀττικοὶ ἀθάρα, Αἰολεῖς ἀθήρη. ἀθάρας: λέγει τὴν σεμίδαλιν. ἀθάρα Rʏ ἀθήρη Rʏ

675. ἐφερπύσαι: βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν/· ἐφερπύσαι: ἐκ τούτου τὴν ἥσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ.

678. τραπέζης: εἰσὶ γὰρ τράπεζαι ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν αἷς τιθέασι τὰ εἰσφερόμενα.

681. σάκταν: ἀρσενικῶς, ὁ σάκτας, ὡς αἱ χρήσεις διδάσκουσι/· σάκταν: σημαίνει τὸν θύλακον.

682. κἀγὼ νομίσας κ.τ.λ.: <δόξας, <δόξας φησίν> Ald.

è, *και* εν πελαργοῖς, *περι* αυτοῦ·ὅτι ῥήτωρ·συκοφάντης·ἐστι:—ext. (670) πρόπολος) ὁ ἱερεύς:—inter. (673) ἀθάρας:—ἀττικοὶ ἀθάρας·αἰολεῖς ἀθήρ ας·*λεγει* δὲ *την* σεμίδαλιν:—ext. (675) ἐφερπύσαι:—αβαδίσαι | ἀπὸ μεταφ ορᾶς·τῶν ἑρπετῶν.ἐκ *τουτου* τὴν ἥσυχον κλοπὴν τὴν ἐπι τὴν χυτραν δηλοῖ:—int. (678) ἀπὸ τῆς τραπέζης:—εἰσι γὰρ τράπεζαι·ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἐν αἷς τιθέασϊ,τα εἰσφερόμενα:—infr. (681) S. supra σάκταν→ἀρσενικῶς ὁ σάκτας·ὡς αἱ χρήσεις,διδάσκουσι: *σημαινει* δὲ,τὸν θύλακον:—infr.

---

money, as an alien, and as suffering from a disease of the eyes. **Νεοκλείδης:** it is also said of him in the Storks that he is a politician and makes a business of bringing malicious actions at law. / It is also possible that this should be translated: He has been already referred to in the notes to the Storks as a politician, etc.

670. **πρόπολος:** the priest.

673. **ἀθάρας:** the Attic form is *ἀθάρα*, the Aeolic *ἀθήρη*. **ἀθάρας:** meaning, Fine flour.

675. **ἐφερπύσαι:** to go; a metaphor from reptiles. **ἐφερπύσαι:** the word well brings out the quiet and stealthy movement towards the pitcher.

678. **τραπέζης:** observe that there are tables in temples on which to place what is brought in.

681. **σάκταν:** a masculine word, as is shown by the passages in which it occurs. / Hemsterhuys here says of *χρήσεις* "Intellige veterum scriptorum loca, unde genus illius vocabuli *σάκτας* masculinum patet, etc." The whole note is worth reading. **σάκταν:** meaning, Wallet.

682. **κἀγὼ νομίσας κ.τ.λ.:** "imagining," that is, "that it was allowable to take some of the things from the temple, seeing that the priest took them." **ὁσίαν:** in the sense of *ὁσιότητα*.

φησίν,> ὅσιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τι ἀπὸ
ἐν τῷ ἱερῷ V. τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐπεὶ καὶ ὁ ἱερεὺς
ὁσιότητα V. ἐλάμβανεν/· ὁσίαν: ἀντὶ τοῦ ὁσιότητα.

685. μὴ φθάσειέ με κ.τ.λ.: διαβάλλει τὸν θεὸν ὡς κλέπτην/· μὴ φθάσειέ με κ.τ.λ.: ἐφοβήθην [οὖν] μὴ ἐλθὼν καὶ αὐτὸς κλέψαι φθάσειέ με ἐπὶ τὴν χύτραν.

φθάσειε codex Θ

688. ψόφον: ἀντὶ τοῦ ψόφου.

<τὴν χεῖρα> ἐκτείνασα R

689. ἄρασ': ἀντὶ τοῦ <τὴν χεῖρα> ἐκτείνασα· <Μένανδρος· "ἐξάραντες ἐπικροτήσατε>"/· συρίξας: ὁμοίως φασὶν Ἀττικοὶ καὶ συρικτὴς καὶ σύριγμα/· συρίξας: ἀκόλουθον τῷ ἐφερπύσαι τὸ συρίξαι/· συρίξας: ἕκαστον γὰρ τῶν ζῴων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἰὲ τὸ μηκάζειν, βοῦς τὸ μυκᾶσθαι, κορώνη τὸ κρώζειν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· οὕτω καὶ ὄφις τὸ συρίζειν.

<Μένανδρος ἐξάραντες ἐπικροτήσατε> V.

---

(682) κἀγὼ νομίσας:—*αντι του . . . .* ὅτι ὅσιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τί ἀπὸ τῶν ἱερῶν·ἐπεὶ *καὶ* ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν:—infr. *Folio* 9, *line* 683. (685) διαβάλλει τὸν *θεον* ὡς κλέπτ*ην*·ἐφοβήθην οὖν μὴ ἐλθὼν *και* αὐτὸς κλέψαι φθάσει με ἐπὶ τ*ην* χύτραν:—int. (688) *αντιτου* ψόφου:—intermarg. ext. (689) ὑφήρει:—*αντιτου* ἐξέτεινε ext. (689) κἀτα συῤῥίξας ἐγώ:—ὁμοίως *φασι*·ἀττικοὶ·*καὶ* συρικτὴς *καὶ* σύριγμα·ὑ φήρει ἐκτείνει.ἀκόλουθον δὲ,τὸ ἐφερπύσαι,τὸ συρίξαι·ἕκαστον γὰρ τῶν ζώων ἰδίαν φωνην.ἔχει·ὡς αἰὲ τὸ μηκάζειν·βοῦς τὸ μυκᾶζεινσθαι·κο ρώνη.τὸ κρώζειν.*καὶ* τὰ ἄλλα ὁμοίως,οὕτω.*καὶ* ὄφις.τὸ συρίζειν:—

---

685. **μὴ φθάσειέ με κ.τ.λ.:** a joke at the god's expense, as though he were a thief. **μὴ φθάσειέ με κ.τ.λ.:** I was afraid he would go himself and get to the pitcher before me.

688. **ψόφον:** where we should expect *ψόφου*.

689. **ἄρασ':** that is, Putting out the hand; Menander—"Put out the hands and clap." / I believe that this note is implied in the reading of the codex as compared with its text. In the text the line begins *τὴν χεῖρ' ὑφήρει*. If we presume that Dobree's conjecture of *ἄρασ'* to replace *τὴν χεῖρα* is right, the reconstruction of the scholia follows with great certainty. As soon as *ἄρασα* was ousted by *τὴν χεῖρα* from the text, the *ἐκτείνασα* of the adscript became a note upon the *ὑφήρει* and was changed to *ἐκτείνει* and then to *ἐξέτεινε*. **συρίξας:** the Attic spelling is *συρίξας*, corresponding to *συρικτής* and *σύριγμα*. **συρίξας:** the word is in keeping with *ἐφερπύσαι* (l. 675 supra). **συρίξας:** every animal has a peculiar note of its own. Goats bleat, cows low, ravens croak, and so on. So snakes hiss.

690. παρείας ὄφις: εἶδος ὄφεος· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρειάς· φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν ἢ καὶ δάκνοντα λυπεῖν· μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης "τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας" φάσκων/· παρείας ὄφις: τὸ τοιοῦτον εἶδος εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς.

693. δριμύτερον γαλῆς: ἡ γὰρ γαλῆ δριμύτατον ἀφίησι τὸ πνεῦμα.

δριμύτατον V.

694. πολλήν: λείπει τροφήν/· ἔφλων: ἀντὶ τοῦ ἤσθιον/· ἔφλων: φλᾶν νῦν τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν.

695. ἀνεπαλλόμην: γράφεται ἀνεπαυόμην.

699. ἀπέπαρδον: διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν πνευμάτων ἐκπήδησιν/· ἔπαρδον: ὅθεν καὶ πάρδος· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῷον/· ἐπεφύσητο: ὑπὸ τῆς ἀθάρας δηλονότι· ποιεῖ γὰρ αὕτη πνεύματα τῇ γαστρί.

---

supr. (690) παρείας·εἶδος ὄφεος.εἴρηται δὲ,παρὰ τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρειὰ ς·*φασι* δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν·ἢ *καὶ* δάκνοντα λυπεῖν·μέμνηται δὲ αὐτ οῦ *καὶ* δημοσθένης,τοὺς ὄφεις·τοὺς παρείας,φάσκων·τὸ δὲ τοιοῦτον εἶ δος.εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς:—ext. (693) γαλῆς:—ἡ γὰρ γαλῆ δριμύτε ρον ἀφίησϊ τὸ *πνευμα*:—ext. (694) ἔφλων:—*αντιτου* ἤσθιον·*λειπει* δὲ τ ροφήν·φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετα ψόφου,ἐσθίειν:—ext. (695) *γραφεται*·ανεπ αυόμ*ην* intermarg. ext. (699) διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν *πνευματων* ἐκπήδησιν. ὅθεν *καὶ* πάρδος·ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶιον:—int. (699) ἐπεφύσητό μου: —ὑπο τῆς ἀθάρας·δηλον*οτι*·ποιεῖ γὰρ αὕτη πνεύματα·τῇ γαστρί:—

---

690. **παρείας ὄφις**: a species of snake, so called from its cheeks (*παρειάς*) being puffed. They say it does not bite, or if it bites, does not cause pain. Demosthenes (313. 25) mentions it, "*τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας*." **παρείας ὄφις**: this is the species of snake which we see in temples.

693. **δριμύτερον γαλῆς**: the smell emitted by the weasel is very acrid.

694. **πολλήν**: ellipse of *τροφήν*. **ἔφλων**: that is, I eat. **ἔφλων**: here *φλᾶν* means to "eat noisily." / This is probably a note upon Pax 1306, where it is appropriate.

695. **ἀνεπαλλόμην**: there is a variant *ἀνεπαυόμην*.

699. **ἀπέπαρδον**: the blasts being emitted all at once. / The annotator seems to have taken *πέπαρδον* for a recognised aorist form, and seems even to have believed that it might also have the alpha intensive prefixed to it. **ἔπαρδον**: hence the origin of *πάρδος*, the panther being an animal that excites emotion. /

700. ἐβδελύττετο: χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπέπαρδον, ὡς παρὰ τὸ βδέειν.

701. Ἰασὼ μέν γε κ.τ.λ.: ἀναπέπλασται τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι καὶ <τὸ> πάντας ἀκεῖσθαι/· Ἰασώ: παρὰ τὸ ἰᾶσθαι/· Ἰασώ: τὴν Ἰασὼ πεποίηκεν θυγατέρα Ἀσκληπιοῦ καθάπερ καὶ τὴν Πανάκειαν καὶ τὴν Ὑγείαν. <τὸ> R

703. λιβανωτόν: ἄλλο λίβανος καὶ ἄλλο λιβανωτός· λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον, λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ.

704. αὐτός: ὁ Ἀσκληπιός.

706. σκατοφάγον: ἀναίσθητον· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν οἳ διὰ τὴν πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἥσθιον/· σκατοφάγον: ἑτερόκλιτος ἡ σκατὸς γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς σκῶρ/· αἳ: ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

---

ext. (700) S. supra ἐβδελύττετο→χαριέντως·το ~~ὑπο~~ ἐβδελύττετο, προς τὸ ἀπέπαρδον. ὡς παρα τὸ βδέειν:—ext. (701) ἀλλ᾽ ἰασῶ μέν γέ τις:—παρὰ τὸ ἰᾶσθαι·τὴν ἰασω πεποίηκεν·θυγατέρα ἀσκληπιοῦ·καθάπερ *καὶ τη*ν πανάκειαν, *καὶ* τὴν ὑγεῖαν:—ext. (703) ἄλλο·λίβα*νοσ. καὶ* ἄλλο λιβαν ωτός·λίβανος μὲν γὰρ, αὐτὸ τὸ δένδρον | λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπος αὐτο ῦ:—ext. (704) αὐτὸς) ὁ ἀσκληπι*οσ*:—inter. (706) σκατοφάγον:—ἀναίσθητ ον εἴρη*ται* δὲ, ἀπὸ τῶν παρα βοιωτοῖς βοῶν. οἳ διὰ τὴν πολλὴν ἀναι σθησίαν σκατὰ, ἥσθιον. ἑτερόκλιτος δὲ, ἡ σκατὸς γενι*κη* ἀπὸ εὐθει*ασ*, τῆ ς σκῶρ:—ext. (706) αἳ τάλαν) ἐπίρρ*ημα* σχετλιαστι*κον*:—inter. (713) *γ*

Compare Job xli. 25. **ἐπεφύσητο:** that is, By the porridge. Porridge causes wind in the stomach.

700. **ἐβδελύττετο:** a joke suggested by *ἀπέπαρδον*, as though **βδελύττεσθαι** were derived from *βδέειν*.

701. **Ἰασὼ μέν γε κ.τ.λ.:** the names are invented, the name Ἰασώ being derived from the fact that she heals (**ἰᾶσθαι**) men, and the name Πανάκεια from the fact that she heals (**ἀκεῖσθαι**) all men (**πάντας**). **Ἰασώ:** derived from *ἰᾶσθαι*. **Ἰασώ:** Iaso is here made the daughter of Aesculapius, just like Panacea and Hygeia.

703. **λιβανωτόν:** *λίβανος* is one thing and *λιβανωτός* another, the former being the tree itself, the latter the fruit.

704. **αὐτός:** Aesculapius.

706. **σκατοφάγον:** bestial, a metaphor from the oxen in Boeotia that were so bestial as to eat dung. / Perhaps a note by some one who half remembered some explanation of *βοῦς Κύπριος*, cp. Hesychius. *βοῦς*

713. ἑώρας: γράφεται καὶ ἑόρακας. ἑόρακας R

714. τριβωνίου: τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί.

715. ὀπάς: ἀντὶ τοῦ τρώγλας· ἔνθεν καὶ ὦπες οἱ ὀφθαλμοί· ἀνοίγματα γάρ εἰσι.

716. Νεοκλείδῃ: ὁ Νεοκλείδης διαβάλλεται ὡς ἅρπαξ τῶν δημοσίων.

717. καταπλαστόν: τῶν φαρμάκων τὰ μὲν καταπλαστά, τὰ δὲ χριστά, τὰ δὲ ποτά/· καταπλαστόν: τινὲς καὶ προπαροξύνουσι, κατάπλαστον.

718. Τηνίων: δηκτικῶν/· Τηνίων: ὅτι ἡ Τῆνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι· δηλοῖ καὶ Εὔπολις Πόλεσι· "Τῆνος αὕτη πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους"/· Τηνίων: Καλλίστρατος ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὔσης.

ραφεται και εώρακας:—int. (714) αντιτου τρώγλας·ἔνθεν καὶ ὦπες οἱ ὀ φθαλμοὶ·ἀνοίγματα γάρ εισϊ:—int. (714) τριβώνιον τὸ παλαιὸν·καὶ τετ ριμμένον ἱμάτιον·οὕτω καλοῦσιν ἀττικοι:—int. (717) τῶν φαρμάκων·τ ὰ μὲν καταπλαστὰ.τὰ δε χριστά·τὰ δε,ποτά.τινὲς δὲ καὶ προπαροξύνου σι κατάπλαστον:—infr. (716) ὁ νεοκλείδης·διαβάλλεται.ὡς ἅρπαξ·τῶν δ ημοσίων:—infr. (718) σκορόδων τηνίων:—δηκτικῶν·οτι ἡ τῆνοσ·θηριώ δησ δοκεῖ εἶναι·δηλοῖ καὶ εὔπολις,πόλεσι·τῆνοσ.αὕτη,πολλοὺς ἔχουσα σ κορπίους·καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη.ὡς σκοροδοφόρου τῆ

Κύπριος: κοπροφάγος, εἰκαῖος, ἀκάθαρτος· σημαίνει δὲ ἀτοπίαν τῶν Κυπρίων, καὶ Εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφαγοῦσι. Or perhaps the βοῶν should be omitted. **σκατοφάγον**: the genitive σκατός is a heteroclite from the nominative σκῶρ. **αἲ**: adverb, expressing annoyance.

713. **ἑώρας**: there is another reading, ἑόρακας.

714. **τριβωνίου**: an old worn cloak is so named in Attic.

715. **ὀπάς**: that is, Holes. The term ὦπες, eyes, comes from this root, the eyes being openings.

716. **Νεοκλείδῃ**: Neocleides is satirised as being rapacious of public money.

717. **καταπλαστόν**: of medicines some are exhibited as plasters, others as salves, others as potions. **καταπλαστόν**: others prefer to accent it proparoxytone, κατάπλαστον.

718. **Τηνίων**: stinging. **Τηνίων**: observe that Tenus appears to be infested with beasts. Eupolis in the Cities says as much—"This is Tenus, with no end of scorpions." **Τηνίων**: Callistratus hits the truth when he explains this term by saying that Tenus produces garlic.

720. **cxínon**: ἀντὶ τοῦ μαστίχην/· **διέμενος**: διαβρέχων/· **διέμενος**: διυγραίνων/· **διέμενος**: <διΐεσθαι> ὃ νῦν ἐγχυματίζειν φασί/· **Σφηττίῳ**: τῷ δριμυτάτῳ/· **Σφηττίῳ**: ἀπὸ δήμου· πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι καὶ συκοφάνται/· **Σφηττίῳ**: ὅτι δριμὺ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο.

διΐεσθαι R

725. : *ἐπωσία ἐστιν ἡ δευτέρα τοῦ δικαστηρίου κρότησις.*

727. **τῷ Πλουτῶνι**: τὸν Πλοῦτον οὕτω λέγει· καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτῳ τὸν Ἅιδην νομίζουσι· καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησιν· "εὔχεσθαι <δὲ> Διῒ χθονίῳ Δημήτερί τ' αἰνῇ <ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν">.

Πλούτῳ R

729. **ἡμιτύβιον**: ἀντὶ τοῦ σουδάριον/· **ἡμιτρίβιον**: ῥάκος ἡμιτριβές/· **ἡμιτύβιον**: λινοῦν τι/· **ἡμιτύβιον**: φακιόλιον, κροσσοὺς ἔχον ἀμφοτέρωθεν.

ἡμιτρίβιον R

---

c γῆς. οὔσης :—infr. (720) σφηττίω :—τὸ δρϊμυτάτω. ἀπὸ δήμου· πικροὶ γ ὰρ. οἱ σφήττιοι *καὶ* συκοφαν*ται*· ἢ *οτι* δριμὺ ὄξος παρὰ σφηττίοις, ἐγίνετ ο :—infr. (720) σχίνον) *αντιτου* μαστίχ*ην* :—inter. (720) διέμενος . . .) δι αβρέχων *καὶ* διυγραίνων. ὃ νῦν εγχυματίζ*ειν* *φασι*.—inter. (725) ἐπομν ύμενον . . .) ἐπωσία *εστι* ἡ δευτέρα· τοῦ δικαστηρίου κρότησϊς :—inter.

Folio 9 *verso*, *line* 726. (727) τῶ πλούτωνϊ :—τὸν πλουτον οὕτω λε γει· *καὶ* εἰκότως· τὸν αὐτὸν τῶ πλούτωνι· τὸν ἅδην νομίζουσι· *καὶ* γὰρ ἡσίοδος· *φησι*· εὔχεσ*θαι*· διΐ χθονίω, δημήτερι τ' αἰνῆ :—supr. (729) ἡμιτύβ ιον· :—*αντι* του σουδάριον. ῥάκος· ἡμιτριβὲς. λινοῦν τί. ἢ φακιόλιον· κρος

---

720. **cxínon**: mastich. **διέμενος**: steeping. **διέμενος**: soaking. **διέμενος**: by *διΐεσθαι* is meant the process which they now call *ἐγχυματίζειν* (infuse). / A note by a *Latin* commentator. **Σφηττίῳ**: the most pungent kind (of vinegar). **Σφηττίῳ**: a metaphor from the deme Sphettus; the members of that deme being sour, malicious persons. **Σφηττίῳ**: observe that pungent vinegar was made at Sphettus.

725. / Nothing has yet been made of this note. *κρότησις* may be right in quite a late sense.

727. **τῷ Πλουτῶνι**: Plutus is meant. It is natural to identify Plutus with Hades. Hesiod says (Ἔργ. *καὶ* Ἡμ. 465) "But pray to the god of the pit and to dread Demeter, that Demeter's holy grain hang heavy in its ripeness." / May be two notes.

729. **ἡμιτύβιον**: that is, Napkin. **ἡμιτρίβιον**: half-worn rag. **ἡμιτύβιον**: a bit of linen stuff. **ἡμιτύβιον**: a bandage with tassels at both ends.

730. περιέψηcεν : ἀπέματτεν.

731. φοινικίδι : πυρρῷ περιβολαίῳ.

732. ἐπόππυcεν : ἐcύρicεν ἵνα οἱ δράκοντεc ἐξέλθωcιν.

733. ἐξηξάτην: ἐξῆλθον/· δράκοντε: δράκοντεc λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω τοῦ βλέπω· ὀξυδερκὲc γὰρ τὸ zῷον/· δράκοντε: ἀνιέρωται <ὁ δράκων> τῷ Ἀcκληπιῷ ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει, καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύcει τὸ νέον, ἐξωθοῦca τὰ νοcήματα. <ὁ δράκων> R

736. ὥc γ' ἐμοὶ δόκει: καλῶc τὸ ἐμοὶ δόκει· οὐ γὰρ ἑώρα αὐτοὺc εἴcω τῆc φοινικίδοc ὄντας.

737. πρίν cε κοτύλας κ.τ.λ.: ὡc εἰ ἔλεγεν· πρὶν εἰπεῖν cε πέντε λόγουc ἢ πρὶν πτῦcαι/· πρίν cε κοτύλας κ.τ.λ.: cκώπτει τὰc γυναῖκας ὡc μεθύcουc/· κοτύλας: κοτύλη εἶδοc μέτρου ὃ νῦν καλεῖται ἡμίξεcτον.

οὺc, ἔχον, ἀμφοτέρωθεν :—ext. (730) περιέψηcεν) ἀπέματτεν· inter. (731) πυρρῶ *περι*βολαίω :—int. (733) ἐcύρicεν ἵνα οἱ δράκοντεc ἐξέλθωcῖ :—int. (733) δράκοντεc λέγον*ται*·ἀπὸ τοῦ δέρκω.τὸ βλέπω·ὀξυδερκὲc γὰρ τὸ zῶον·ἀνιέρωται δὲ,τῷ ἀcκληπιῷ.επειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει·*καὶ* ἡ ἰατρικὴ δὲ,φυλάττει·φύcει·τὸ νέον.ἐξωθοῦca τὰ νοcήματα :—ext. (733) ἐξηιξάτην) ἐξῆλθον :—inter. (736) καλῶc τὸ εμοὶ δοκεῖ·ὀυ γὰρ ἔωρα ἀ υτοὺc·εἴcω τῆc φοινικίδοc.ὄντας :—int. (737) πριν cε κοτύλας :—ὡcεὶ ἔ λεγεν.πρὶν εἰπεῖν cε πέντε λόγουc·ἢ πρὶν πτῦcαι·κοτύλη δὲ,εἶδοc μέ τρου·ὃ νῦν καλεῖται ἡμίξεcτον : cκώπτει δὲ τὰc γυναῖκας,ὡc μεθύco

---

730. **περιέψηcεν**: wiped. / The imperfect tense in the adscript seems to imply that the annotator read *περιέψηχεν*.

731. **φοινικίδι**: with a red bandage.

732. **ἐπόππυcεν**: he whistles for the snakes to come out.

733. **ἐξηξάτην**: came out. **δράκοντε**: serpents are named *δράκοντες* from *δέρκω*, I see, the serpent having very keen sight. **δράκοντε**: the serpent is sacred to Aesculapius because it casts its *γῆρας* (slough); while the art of medicine also preserves the youth of all creatures by casting out diseases from the body.

736. **ὥc γ' ἐμοὶ δόκει**: the *ἐμοὶ ἐδόκει* is very properly added. Carion could not really see them, as they were inside the red bandage.

737. **πρίν cε κοτύλας κ.τ.λ.**: as if he had said, "before you could count five," or "before you could say Jack Robinson." / The note cannot be translated literally. **πρίν cε κοτύλας κ.τ.λ.**: a hit at women for tippling. / Perhaps the note stood originally as *σκώπτει τὴν γυναῖκα*

743. ἠσπάζοντο: ἀντὶ τοῦ ἐφιλοφρονοῦντο/· ἠσπάζοντο: κυρίως ἀσπάσασθαί ἐστι τὸ περιπλέκεσθαί τινα διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς αὐτὸν τὸν ἕτερον καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας.

745. ἐπήνουν: καταχρηστικῶς τὸ ἐπήνουν ἐπὶ τοῦ θεοῦ· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὸ ἐπαινεῖν/· πάνυ σφόδρα: ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος, ὡς τὸ τυχὸν ἴσως.

ἔθος V.

748. ὅσην ἔχεις κ.τ.λ.: ταῦτα ἡ γυνὴ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν.

750. ὅσος: θαυμαστικὸν τὸ ὅσος.

751. ὅτε: ὄντες.

753. ἐδεξιοῦντο: ἀντὶ τοῦ ταῖς δεξιαῖς ἠσπάζοντο· Ὅμηρος· "δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι."

754. συχνήν: πολλήν.

υς:—ext. (743) ἠσπάζοντο:—*αντι του* ἐφιλοφρονοῦντο·κυρίως δὲ ἀσπάσασθαι *εστι*·τὸ *περι*πλέκεσθαι τινὰ, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι·εἰς αὐτὸν τὸν ἕτερον, *καὶ περι*βάλλειν.τὰς χεῖρας:—ext. (745) ἐκ παρ'ἀλλήλου τὸ αὐτ ό.ἀττικὸν δὲ τὸ ἦθος, ὡς τὸ τυχὸν, ἴσως:—int. (748) ὡναξ . . .) ταῦτα λ ἡ γυνη χρεμυ θαυμάζουσα τον *θεον*:—inter. (750) θαυμαστικον.τὸ ὅσος: —int. (745) ἐγὼ δ' ἐπήνουν:—καταχρηστικως·τὸ ἐπήνουν ἐπὶ του *θεου*· κυρίως γὰρ·ἐπι *ανθρωπων* τὸ επαινειναι:—int. (751) ὅτε) ὄντες:—inter. (753) ἐδεξιοῦντο:—*αντιτου* ταῖς δεξιαῖς ἠσπάζοντο·ὅμηροσ δεξιῇι ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε·μειλιχίοισι:—ext. (754) πολλήν.—intermarg. int. (757) ἠκ

ὡς *μέθυσον*. κοτύλας: the *κοτύλη* is the measure of quantity which we now call *ἡμίξεστον*.

743. ἠσπάζοντο: that is, They greeted. ἠσπάζοντο: the true sense of *ἀσπάσασθαι* is "to embrace," because you draw (σπᾶσθαι) the other man tightly (α, intensive) to yourself and put your arms about him.

745. ἐπήνουν: it is incorrect to apply *ἐπήνουν* to the god. The verb is properly used of praising men. πάνυ σφόδρα: the same thing twice over in the construction *ἐκ παραλλήλου*. This usage is Attic. Compare the phrase *τυχὸν ἴσως*.

748. ὅσην ἔχεις κ.τ.λ.: the wife of Chremylus is surprised at the god's power.

750. ὅσος: expressing surprise. / This note may of course refer to *ὅσην* in l. 748.

751. ὅτε: *ὄντες*. / The correction by a later hand of a mistake made by the first hand.

753. ἐδεξιοῦντο: that is, Greeted one another by clasping right hands. Homer (Il. 10. 542) "With grasp of hand they greeted them and tender words."

754. συχνήν: much.

757. κατόπιν: ὀπίσω τοῦ Πλούτου.

759. ἐμβάς: τὰ ὑποδήματα/· προβήμασιν: ἀντὶ τοῦ πηδήμασι.

763. τῷ θυλάκῳ: νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ.

765. κριβανωτῶν: ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι οὐκέτι ἔσται ἐν σπάνει ἄρτων, ἀλλ' ἐν εὐπορίᾳ, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βούλεται καὶ στεφανῶσαι. αὐτὸν ἄρτοις Ald.

768. φέρε νυν ἰοῦσα κ.τ.λ.: πρὸς τὸ ἔθος τὸ παρ' αὐτοῖς· τῶν γὰρ νεωνήτων δούλων τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, <ὡς> καὶ τοῦ νυμφίου, παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ὡς καὶ Θεόπομπός φησι· [ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Πλοῦτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται τοῦτό φησι.] σύγκεινται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων καὶ ἰσχάδων, καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. ἀγαθὸν Ald. <ὡς> Ald.

ολούθουν) οπίσω του πλούτου:—inter. (759) ἐμβάς . . .) τὰ ὑποδήματ α:—inter. (759) *αντιτου* πηδήμασι:—int. (763) νῦν τῆι αρτοθήκη:—int. (765) κριβανωτῶν:—ἐπειδὴ ἐκεῖνοσ εἶπεν *οτι* οὐκέτι ἔσται ἐν σπάνει αρ των. αλλ' ἐν ευπορία· δια τοῦτο· αὐτὸν· ἄρτον ἄρτοις. ἀναδῆσαι. βούλεται

ω

και στεφανεσαι:—ext. (768) πρὸς τὸ ἔθος· τὸ παρ' αὐτοῖς· τῶν γὰρ νεω νήτων δούλων· τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν· ἢ ἁπλῶς. τῶν ἐ φ' ὧν οἰωνίσασθαί τι· ἀγαθῶν ἐβούλοντο *καὶ* τοῦ νυμφίου· παρὰ τὴν ἑ στίαν. τραγήματα· κατέχεον, εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς *καὶ* θεόπομπος *φ ησι*. ἐπεὶ οὖν *καὶ* ὁ πλοῦτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται· τοῦτο *φησι*. σύγκειν *ται* δὲ· τὰ καταχύσματα, ἀπο φοινίκων· κολλύβων· τρωγαλίων· *καὶ* ἰσχάδ ων· καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον, οἱ σύνδουλοι:—infr.

---

757. **κατόπιν**: behind Plutus.

759. **ἐμβάς**: shoes. **προβήμασιν**: that is, In bounds.

763. **τῷ θυλάκῳ**: here used of the bread-basket.

765. **κριβανωτῶν**: Carion having said that he will never again be in want of bread, but will always have plenty, the woman desires to crown (*ἀναδῆσαι*) him with loaves.

768. **φέρε νυν ἰοῦσα κ.τ.λ.**: in allusion to the custom in use at the time. When newly-purchased slaves —or indeed when any one, a newly-married person for example, to whom they wished to bring luck—first set foot in the house, they used to stand on the hearth, and shower (*κατέχεον*) sweets over them as a sign of luck as Theopompus says. The shower

769. ὥσπερ νεωνήτοισιν: ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων καταχέουσι τῆς κεφαλῆς τραγήματα/· ὀφθαλμοῖς: δέον εἰπεῖν δούλοις ὀφθαλμοῖς εἶπεν διὰ τὸ ἀναβλέψαι τὸν Πλοῦτον.

772. σεμνῆς Παλλάδος κ.τ.λ.: τὴν ἀκρόπολιν.

773. Κέκροπος: Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ᾤκισε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι· τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, οἱ μὲν ὅτι τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου, ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερό-
<δὲ> Ald. τητα ἦγεν· ἄλλοι <δὲ> ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ καὶ ἐκ

Folio 10, *line* 769. (769) ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων.καταχέουσι τησ κεφαλησ τραγήματα :—int. (769) δέον εἰπεῖν δούλοις ὀφθαλμοῖς εἶπεν διατὸ ἀναβλέψαι τὸν πλοῦτον :—int. (772) τ*ην* ἀκρόπολ*ιν*. intermarg. ext. (773) χώραν τε πᾶσαν·κέκροπ*οσ* :—κέκροψ αἰγύπτι*οσ* ὢν τὸ γέν*οσ* ᾤκισε τὰς ἀθήνας.ὅθεν οἱ ἀθηναίοι.κεκροπίδαι·τινὲς,δὲ *φασι*·τοῦτον.*καὶ* διφυῆ γεγενῆσθ*αι*·οἱ μὲν *οτι* τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς εἶχε·τὰ δὲ κάτω θηρ ίου.ἕτεροι δὲ,*οτι* *ὁ* νόμους.πολλοὺς ἐφεῦρε·τοῖς *ανθρωποισ καὶ* ἀπὸ ἀγ ριοτητ*οσ*,εἰς ἡμερότητα,ἦγεν | ἄλλοι·*οτι* τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε·μισγομ

---

of sweets consists of dates, round cakes, dessert fruits and figs, and nuts; and these the other slaves scrambled for.

769. **ὥσπερ νεωνήτοισιν:** in allusion to the custom of showering sweets on the heads of slaves recently bought. **ὀφθαλμοῖς:** Plutus having recovered his sight, the woman substitutes *ὀφθαλμοῖς* for *δούλοις*.

772. **σεμνῆς Παλλάδος κ.τ.λ.:** the acropolis.

773. **Κέκροπος:** an Egyptian named Cecrops founded Athens. Hence the name Cecropidae applied to the Athenians. It is sometimes asserted that Cecrops was *διφυής* or double in nature. Some explain the term by saying that the upper part of his body was that of a man, and the lower that of a beast; others that he was so called because he invented many institutions for the human race, raising them from a savage to a civilised condition; others again declare that the reason is that at a time when men consorted with any woman they chose, so that it was never possible for a child to be known by his father or a father by his child, Cecrops ordained that there should be restrictions to the intercourse of men with women, and that no man should have more than one wife. This, they say, led to his being called *διφυής*, because he had come near to discerning the two natures or instincts, the paternal and the maternal.

τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρός, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ <τοῦ> παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾶς τυχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη. <τοῦ> V.

774. αἰσχύνομαι δὲ κ.τ.λ.: εἰς γνῶσιν ἐλθὼν καὶ εἰς αἴσθησιν ὧν ἔπραττεν αἰδεῖται/· αἰσχύνομαι τὰς κ.τ.λ.: τὰ συμβάντα μοι, φησίν, αἰσχύνομαι.

775. οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.: γνοὺς ὡς μετὰ ἀδίκων ἦν.

778. οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' κ.τ.λ.: οὔτε φεύγων τοὺς ἀγαθοὺς οὔτε μεταδιώκων τοὺς φαύλους/· οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' κ.τ.λ.: οὔτε τοὺς κακοὺς πλουτίζων οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀφαιρούμενος τοῦ πλούτου.

φεύγων codex Θ

μεταδιώκων codex Θ

779. ἀλλ' αὐτὰ πάντα κ.τ.λ.: ἱκανὴ γὰρ ἀπόδειξις ἀκουσίου ἁμαρτήματος ἡ διόρθωσις.

γὰρ om. Rγ

ένων·ταῖς γυναιξὶ·καὶ ἐκ τουτου μὴ γϊνωσκομένου·ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ *πατροσ*·ἢ τοῦ *πατροσ*.παρὰ παιδός.αὐτὸς νόμους.θέμενοσ.ὥστε φ ανερῶς συγγίνες*θαι* αὐταῖς·καὶ μιᾶς τυχεῖν·καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις.τοῦ τε *πατροσ* καὶ της *μητροσ*·τουτου χάριν διφυὴς,ἐκλήθη:—supr. et ext. (774) S. supra αἰσχύνομαι→εἰς γνῶσιν ἐλθὼν καὶ εἰς αἰσθης ϊν.ὧν ἔπραττεν,αἰδεῖ*ται* γνοῦς,ὡς μετα ἀδίκων ἦν:—ext. (775) ἐμαυτ οῦ . . .) τὰ συμβάντα μοι *φησι* αἰσχύνο*μαι*. inter. (778) οὔτε ἔφευγον τοὺς ἀγαθοὺς οὔτε μετεδίωκον τοὺς φαύλ*ουσ*:—ext. (778) ὀρθῶς ἑδρων:—οὔτε τοὺς κακοὺς πλουτίζων·οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς·ἀφαιρούμενος τ*ου* πλούτου:—ext. (779) S. supra ἀναστρέψας→ἱκανὴ γὰρ ἀπόδειξις·ἀκουσίου γὰρ ἁμαρτήματος ἡ διόρθωσι*σ*:—int. (782) ὡς χαλεπὸν εἰσὶν οἱ φιλοι:

---

774. αἰσχύνομαι δὲ κ.τ.λ.: as soon as he has come to understand and appreciate his conduct, he is ashamed. αἰσχύνομαι τὰς κ.τ.λ.: that is, I am ashamed of the state of things with me.

775. οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.: when I recognise that I kept company with bad men.

778. οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' κ.τ.λ.: (it was) not (right of me) either to avoid the good or to run after the bad. οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' κ.τ.λ.: (it was) not (right of me) either to enrich the bad or to deprive the good of money.

779. ἀλλ' αὐτὰ πάντα κ.τ.λ.: restitution is adequate proof that wrongdoing has not been intentional.

782. ὡς χαλεπόν εἰσιν κ.τ.λ.: ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων καὶ περιεχόντων οἵτινες προτοῦ οὐδὲ ἑώρων αὐτὸν πένητα ὄντα, νυνὶ δὲ πλουτήσαντα κολακεύουσι.

ὄντα V.

784. νύττουσι: ξύουσι/· φλῶσι: θλίβουσι/· φλῶσι: συντρίβουσι.

788. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σύ: ὦ Πλοῦτε καὶ ὦ ἄνερ καὶ ὦ Βλεψίδημε.

794. εἶτ' οὐχὶ δείξει κ.τ.λ.: πιθανῶς.

795. ἔνδον γε παρὰ κ.τ.λ.: ἵνα μὴ ἐν τῷ φανερῷ καταχέῃ τὰ τραγήματα/· παρὰ τὴν ἑστίαν: πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι πρὸς τῇ ἑστίᾳ κατέχεον.

796. τὸν φόρτον: τὴν χλεύην.

797. οὐ γὰρ πρεπῶδες κ.τ.λ.: ἔμφασις τοῦ Ἀριστοφανείου προσώπου· ὁ δὲ λόγος

—ὁ χρεμύλοσ ἀγανακτεῖ, πολλῶν αὐτῶ. ἀσπαζομένων. *και περι*εχόντω ν· οἵτινες προτοῦ, οὐδε ἑώρων αὐτὸν· πένητα. ἄντα· νυνὶ δὲ, πλουτήσαντα κολακεύουσι :—ext. (784) S. supra νύττουσι→θλίβουσι· ξύουσι. συντρίβουσϊ : —int. (788) ὦ πλοῦτε· *καὶ* ὦ ἄνερ. *καὶ* ὦ βλεψίδημε :—int. (791) πιθανῶς : —ἵνα μὴ ἐν τῶι φανερῶι καταχέηι τὰ τραγήματα :—ext. (795) προστὸ ἔθος· ὅτι προς τῆι ἑστίαι, κατέχεον :—int. (796) τὸν φόρτον) *την* χλεύην : —inter. (796) ἔμφασις τοῦ ἀριστοφανείου προσώπου. ὁ δὲ *λογοσ* προστο

---

782. **ὡς χαλεπόν εἰσιν κ.τ.λ.:** Chremylus is annoyed at the large number of persons who welcome and embrace him, who would not even look at him when he was poor, but now fawn upon him, because he is rich.

784. **νύττουσι:** scratch. **φλῶσι:** press. **φλῶσι:** crush.

788. **ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σύ:** Plutus, husband, Blepsidemus.

794. **εἶτ' οὐχὶ δείξει κ.τ.λ.:** spoken in a persuasive tone.

795. **ἔνδον γε παρὰ κ.τ.λ.:** to keep her from showering the sweets in public. / This note and the preceding might be run together to form one note on l. 791 or on l. 795, and might then be translated "probably for the purpose of preventing her from showering the sweets in public." **παρὰ τὴν ἑστίαν:** observe the usage; the ceremony was performed at the hearth.

796. **τὸν φόρτον:** the fun.

797. **οὐ γὰρ πρεπῶδες κ.τ.λ.:** a statement by the poet in his own person. The words are directed against his rivals whom he desires to ridicule for trying to conciliate an audience by showers of sweetmeats. In the Wasps (l. 58) he boasts that he has no "brace of slaves showering nuts from a basket among the spectators." **τῷ διδασκάλῳ:** it appears as though this practice originated not with the

πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς διασυρμὸν οἱ διὰ τραγημάτων βόλον ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν ἐσεμνύνετο ὅτι οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῷ "<οὔτε> κάρυ' <ἐκ φορμίδος δούλῳ διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις>"/· τῷ διδασκάλῳ: φαίνεται [μέντοι] τὸ τοιοῦτον οὐ διὰ τῶν χορηγῶν γίνεσθαι ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων, <ὡς Ἐρατοσθένης> ἐπισημαίνεται/· τῷ διδασκάλῳ προβαλόντα κ.τ.λ.: ἀττικὸν τὸ σχῆμα· "αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπόνοσφιν ἐόντα | <κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν>."

διὰ V. τὸν δῆμον V. τραγημάτων A. Platt <ὡς Ἐρατοσθένης> V.

800. Δεξίνικος: πένης ἦν.

801. ὡς ἁρπασόμενος: ἁρπάσαι/· ἰσχάδας: πάντα τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν.

802. ὡς ἡδὺ πράττειν κ.τ.λ.: ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν καὶ μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γινόμενον.

ὺς ἀντὶτέχνουσ. πρὸς διασυρμὸν. οἱ δὲ τῶν αὐτῶν βολῶν, ἐπειρῶντο· τ οὗ δήμου· προς εαυτοὺς, ἐπάγειν:—ext. (798) S. supra τρωγάλια→καὶ ἐν τοῖς σφηξὶν ἐσεμνύνετο. *οτι* οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῷ καρυα· φαίνεται μέν τοι τὸ τοιοῦτον οὐ *δια των* χορηγῶν γίνεσθαι· ἀλλὰ διαυτῶν των διδ ασκαλων· ἐπισημαίνεται:—int. (799) γελᾶν:—ἀττικον τὸ σχῆμα· αἰεί τοι *φιλον* ἐστὶν. ἐμεῦ ἀπὸνόσφιν ἐόντα:—ext. (800) δεξίνικος . .) πέν*ησ* ἦν· ἄρπασαι· inter. (801) ἰσχάδας) πάντ*α* τα τραγήματα ἰσχα*δασ* ἐκάλ*ουν*:— inter. (802) ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν, *καὶ* μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γϊνόμενος: —ext. (802) πράττειν) χοροῦ. inter. S. ante versum 805→εἰσεπήδησεν. εἰς

---

choregi but with the playwrights themselves, as Eratosthenes explains./ Though the Venetus also attaches this note to the former by a *μέντοι*, still it has preserved the name of Eratosthenes which is not found in the Ravennas. **τῷ διδασκάλῳ προβαλόντα κ.τ.λ.:** an Attic construction (Homer Il. 1. 542) '*αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπόνοσφιν ἐόντα | κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν*.' / But for the common view of the grammarians concerning the Atticism of Homer, it might be well to write the quotation as a separate note, introducing it by a *παρὰ τό*, or the like.

800. **Δεξίνικος:** a poor man.

801. **ὡς ἁρπασόμενος:** to snatch. **ἰσχάδας:** the whole shower of sweets was spoken of as *ἰσχάδες*.

802. **ὡς ἡδὺ πράττειν κ.τ.λ.:** it is pleasant to be well off, especially when you have not had to pay for it. / It is an accident that the *χοροῦ* looks like a glossema on *πράττειν*.

805. εἰςπέπαικεν: εἰςεπήδησεν/· εἰςπέπαικεν: εἰςῆλθεν/· ἐπειςπέπαικεν: κυρίως ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων/· οὐδὲν ἠδικηκόσιν: παίζων τοῦτό φησιν, ὡς τῶν πολλῶν καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηναίων ἐξ ἀδικίας μόνης πλουτούντων/· οὐδὲν ἠδικηκόσιν: παρ' ὑπόνοιαν.

ὡς V.

807. ἡ μὲν σιπύη κ.τ.λ.: ταῦτα παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγίνοντο/· ἡ μὲν σιπύη κ.τ.λ.: ἤρξατο ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπορίας/· σιπύη: ἡ ἀρτοθήκη/· λευκῶν: προύχει τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.

τῶν V.

808. ἀνθοσμίου: ἡδέος/· ἀνθοσμίου: εὐόσμου/· Ἀνθοσμίου: ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας/· ἀνθοσμίου: ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου/· ἀνθοσμίου: τοῦ ἡδέος καὶ περιόσμου καὶ ἀνθηροῦ, τὸν δὲ χυδαῖον καρηβαρίτην ἔλεγον.

καρηβαρίτην Ald.

ἥλθεν. κυρίως δὲ, ἐπι στρατιᾶς πολεμίων:—infr. (805) S. supra ηδϊκηκόσιν →παίζων τοῦτο *φησι*· ὥστε τῶν πολλῶν *καὶ* μάλιστα τῶν ἀθηναίων· ἐξ ἀδικίας, μόν*ης*, πλουτούντων:—ext. (805) ἐπειςπέπαικεν) παρυπόνοιαν:—inter. (807) σιπύη, ἡ ἀρτοθήκη· ταῦτα· δὲ. παρὰ τὰ ἐν ϊνάχω· σοφοκλέους· ὅτε τοῦ διο*σ* εἰσελθόντος, πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγίνοντο· προύχει δε, τα λευκὰ τῶν ἀλφίτων· ἤρξατο δε, ἐκ τ*ης* τῶ ἀναγκαίων εὐπορίας:—infr. (808) ἀνθοσμίου:—ἡδέως. ευόσμου· ἢ ὡς ἀπο τόπου ἀνθοσμίας· ἢ ὡς ἀπ ὸ εἴδους ἀμπέλου· ἢ τοῦ ηδέος *καὶ* περι*όσμου*· *καὶ* ἀνθηροῦ τὸν δὲ χυδ αῖον καρηφαρι*την*· ἔλεγον:—infr.

---

805. εἰςπέπαικεν: has leapt in. εἰςπέπαικεν: has come in. ἐπειςπέπαικεν: an expression properly applied to a hostile force. οὐδὲν ἠδικηκόσιν: said for comic effect, as though most men and more especially the Athenians owed their money to want of principle only. οὐδὲν ἠδικηκόσιν: a case of *παρὰ προσδοκίαν*.

807. ἡ μὲν σιπύη κ.τ.λ.: a parody on the passage in the Inachus of Sophocles where Zeus enters, and the whole place is filled with good things. ἡ μὲν σιπύη κ.τ.λ.: Carion begins first with plenty of the necessaries of life. σιπύη: the basket in which bread was kept. λευκῶν: white barley meal being the best.

808. ἀνθοσμίου: good. ἀνθοσμίου: fragrant. Ἀνθοσμίου: a name from a place. ἀνθοσμίου: as though there were a species of vine so called. ἀνθοσμίου: good, fragrant, and rich in colour, whereas ordinary wine was called *καρηβαρίτης* (head-splitter).

810. αἱ λήκυθοι: τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα.

812. ὀξίς: ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν/· ὀξίς: λοπάδος εἶδος, παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ λήγειν.

814. τοὺς ἰχθυηρούς: τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθὺν χωρῆσαι.

815. ἱππός: τὸ μαγειρεῖον/· ἱππός: ἡ καπνοδόχη/· ἱππός: ὁ φανός· "ἱππουὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσι πῦρ."

816. στατῆρσι: <στατὴρ> εἶδος νομίσματος. [οἱ οἰκέται οὖν, φησί, νομίσμασι παίζομεν]/· ἀρτιάζομεν: ἀντὶ τοῦ παίζομεν ἄρτια ἢ περισσά, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον ζυγὰ ἢ ἄζυγα. <στατὴρ> R

817. λίθοις: λιμῷ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο.

818. ἀλλὰ σκορδίοις κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ἧσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς

Folio 10 *verso*, *line* 810. (810) τα ελαιοδοχα αγγεῖα:—int. (812) ἀγγεῖ ον·ὄξους, δεκτικόν·ἢ λοπάδος. εἶδος. παρὰ τὸ εἰς οξὺ λήγειν:—int. (812) τοὺς ἐπιτηδείους. ἰχθῦν χωρῆσαι:—int. (815) ἱππὸς. τὸ μαγειρεῖον: ἢ καπ νοδόχη·ἢ ὁ φανός·ἱππουὺς ἔχοντες. ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσῖ πῦρ:—ext. (816) στατῆρσι δ':—εἶδος νομίσματοσ·οἱ οἰκέται·οὖν *φησι*. νομίσμασι παίζομ εν:—ext. (816) ἀρτιάζομεν:—*αντι* τοῦ παίζομεν·ἄρτια·ἢ περισσὰ·τὸ *εντη* συνηθείᾳ·λεγόμενον·ζυγὰ, ἢ ἄζυγα:—int. (818) ἀλλὰ σκορδίοις:—γελο ίως·*αντι* τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἥσθιον ἑκάστοτε σκόροδα | τοῦτο *φησι*· *οτι* ὡς πλουτήσαντες·κατεφρόνησαν, τῆς παλαιᾶς διαίτης·εἴρηται δὲ σκό

---

810. **αἱ λήκυθοι:** the vessels for holding oil.

812. **ὀξίς:** a vessel for holding vinegar. **ὀξίς:** a kind of flat dish; so called from its running into a point (*ὀξύ*).

814. **τοὺς ἰχθυηρούς:** made for holding a fish.

815. **ἱππός:** the cooking-stove. **ἱππός:** the chimney. **ἱππός:** the lantern; (Pax 841) "With lanterns and in the lanterns fire."

816. **στατῆρσι:** the stater is a coin. [We servants, Carion says, play at pitch and toss.] **ἀρτιά-**

ζομεν: play at "odds or evens?" the game ordinarily named "pairs or no?"

817. **λίθοις:** in times of scarcity the Athenians used stones (instead of garlic leaves).

818. **ἀλλὰ σκορδίοις κ.τ.λ.:** whereas they always ate garlic leaves, he here says that, being now rich men, they looked with contempt upon what they once ate. / There may be two notes here: (1) *ἐπειδὴ ἥσθιον ἑκάστοτε σκόροδα*; (2) *ὅτι ὡς πλουτήσαντες κ.τ.λ.* Further we ought perhaps to write *σκορόδια*.

διαίτης/· ἀλλὰ σκοροδίοις κ.τ.λ.: οὐχ ἁπλῶς τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα ὥστε ἃ πρότερον ἡσθίομεν ἀγαπήτως, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα/· σκοροδίοις: γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβάνοις/· σκοροδίοις: εἴρηται σκόροδον ἴσως σκαιὸν ῥόδον τι ὄν/· σκοροδίοις: παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν/· σκοροδίοις: τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς/· σκοροδίοις: τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις.

819. βουθυτεῖ: καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ <θυσία> βουθυσία, δηλοῦσα τόν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελές [τῆς θυσίας]/· βουθυτεῖ κ.τ.λ.: <θυσίαν ποιεῖ> ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν/· βουθυτεῖ ὗν κ.τ.λ.: ἐντελὴς θυσία ἡ ἐκ συός, τράγου, κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριττύν.

821. οὐχ οἷός τε κ.τ.λ.: μεταβολὴ πάντων εἰ ὁ μὲν δεσπότης φέρει τὸν καπνόν, ὁ δὲ δοῦλος οὔ.

<θυσία> R; ὄγκον τοῦ μεγέθους V.

<θυσίαν ποιεῖ> R; τράγου V.

ροδον·ἴσως σκαιὸν ῥόδον τί ὄν·παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν·τινὲς δὲ σκοροδίοις·τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς·λιμῶ δὲ.περὶπεσόντες·οἱ ἀθηναῖοι τούτοις.ἐχρήσαντο:—ἄλλωσ·οὐχαπλωσ τοῦτο·ἀλλ' ἵνα δείξη·οτι τοσαύτη μεταβολῇ κεχρήμεθα | ὥστε·ἃ πρότερον ἡσθίομεν ἀγαπητῶς.τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες,ἀποματτόμεθα:—supr. (818) σκοροδιοις . .) τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις· inter. (819) βουθυτεῖ:—καταχρηστικωσ εἴρηται·ἡ βουθυσία.δηλοῦσα·τόν τε·ὄγκον τῆς θυσίας,καὶ τὸ ἐντελὲς τοῦ μεγέθους·ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν.ἐντελησ δὲ θυσία·ἡ ἐκ συὸς·ταύρου·κριοῦ·ἣν καλοῦσϊ τριττύν:—ext. (821) οὐχ' οἷός τε γαρ:—μεταβολὴ πάντων·εἰ ὁ μὲν

ἀλλὰ σκοροδίοις κ.τ.λ.: no pointless joke, but intended to mean, Things are so changed with us now that greens which we once ate contentedly we now use of a morning for a very different purpose. **σκοροδίοις:** ludicrously used for *σαβάνοις* (cloths). **σκοροδίοις:** perhaps *σκόροδον* is named as being **σκαιὸν ῥόδον** *τι ὄν* (a left-handed rose). **σκοροδίοις:** the name *σκόροδον* is derived from the plant smelling (*ὄζειν*) ill (**σκαιόν**). / It may be that both these notes give a *special* etymon for this passage. **σκοροδίοις:** garlic stalks. **σκοροδίοις:** garlic leaves.

819. **βουθυτεῖ:** the sacrifice is improperly called *βουθυσία* to bring out its size and completeness. **βουθυτεῖ κ.τ.λ.:** he makes the sacrifice called a hecatomb. **βουθυτεῖ ὗν κ.τ.λ.:** a complete sacrifice consists (as here) of a boar, a goat, and a ram. It is called *τριττύς*.

821. **οὐχ οἷός τε κ.τ.λ.:** a complete reversal of things, when the master stands the smoke and the servant does not.

822-823. δίκαιος ἀνὴρ οὗτος, πρότερον πενόμενος, ᾧ διαλέγεται ἢ <ὁ> οἰκέτης ἢ ὁ <ὁ> Χρεμύλος. <ὁ> V.

828. μοὐστίν : τὸ τέλειον, μοι ἐστίν. μοι V.

830. ἐπήρκουν : ἐχορήγουν.

833. κομιδῇ : δηλονότι ἀντὶ τοῦ παντάπασι τῷ κομιδῇ ἐχρῶντο/· μετὰ ταῦτ' : ἐπειδὴ ἀνήλωσας εἰς τοὺς δεομένους :—inter. (833) κομιδῇ :—δηλονοτι αν τι του παντάπασι·τὸ κομιδῇ·ἐχρῶντο :—int. (834) γραφεται οὐς τότε, ἢ ποτέ :—intermarg. int. (837) ἐξετρέποντο) ἀπέφευγον· inter. (839) αὐχμὸς γὰρ ὢν :—τὸ εξησ ἀπώλεσέν με·ὁ ὢν αὐχμὸς·τῶν σκευαρίων·ἢ τὸ ὢ Ν αντι τοῦ δὴ·ἀττικῶς δε εἶπεν αντι του ξηροσ γενόμενοσ·ὑπὸ πενία ς,ἀπώλεσα·τὰ σκευάρια.ἀπώλεσε τῶν σκευαρίων.μετωνυμικῶς·ἀπωλές αι με·τὰ σκευάρια ἐποίησε :—ext. (839) αντιτου ἀπώλεια·μεταφέρεται δε.

822-823. The person who here speaks and with whom the servant or Chremylus converses is a good man who has hitherto lived in poverty.

828. **μοὐστίν** : in full, *μοι ἐστίν*.

830. **ἐπήρκουν** : I helped.

833. **κομιδῇ** : plainly *κομιδῇ* was used in the sense of *παντάπασι* (altogether). **μετὰ ταῦτ'** : after spending your money on the poor.

834. **οὓς τέως** : there is a reading *οὗς τότε* or *οὕς ποτε*.

837. **ἐξετρέποντο** : they avoided me.

839. **αὐχμὸς γὰρ ὢν κ.τ.λ.** : the order is *ἀπώλεσέν με ὁ ὢν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων*. **αὐχμὸς γὰρ ὢν κ.τ.λ.** : that is, Famished for want of money I destroyed my pots and pans. **αὐχμός** : that is, The loss. **αὐχμός** : a metaphor from corn. If dry weather comes, when the ears have begun to fill out, the wheat is destroyed and burned up. **αὐχμός** : an example of metonymy. **αὐχμὸς τῶν σκευαρίων** : as though he were speaking of wheat and barley. **γὰρ ὢν** : the *ὢν* is used for *δή*. **τῶν σκευαρίων** : an instance of *παρὰ προσδοκίαν*. **τῶν σκευαρίων ἀπώλεσε** : Attic

μεταφέρεται ἀπὸ τοῦ σίτου· ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγένηται ἤδη τῶν ἀσταχύων ἀδρυνομένων, ἀφανίζεται ὁ πυρὸς καὶ κατακαίεται/· αὐχμός: μετωνυμικῶς/· αὐχμὸς τῶν σκευαρίων: οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν/· γὰρ ὧν: τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ δή/· τῶν σκευαρίων: παρ' ὑπόνοιαν/· τῶν σκευαρίων ἀπώλεσε: ἀττικῶς εἶπεν <ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε τὰ σκευάρια>/· τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσε: ἀπολέσαι με τὰ σκευάρια ἐποίησεν.

<ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε τὰ σκευάρια> add. Dobree

τριβώνιον R$_x$ 842. τὸ τριβώνιον: <τριβώνιον> τὸ παλαιὸν ἱμάτιον· τοιοῦτον γὰρ ὁ οἰκέτης αὐτοῦ ἐβάσταζεν.

845. μῶν ἐνεμυήθης κ.τ.λ.: παίζει παρὰ τὸν Ἐλευσίνιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν ἐν οἷς τις μυηθείη εἰς θεοῦ τινὸς ἀνατιθέναι, ὥσπερ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων/· μῶν ἐνεμυήθης κ.τ.λ.: πάτριόν ἐστι ταῖς θεαῖς ἀνιεροῦν

ἀπὸ του σίτου. ὅτἀν *γαρ* αὐχμοσ· ἐπιγένηται· ἤδη τῶν ἀσταχύων ἀδρυνομένων | ἀφανίζεται ὁ πυροσ, *καὶ* κατακαίεται· εἴρηται δὲ, παροιπόνοιαν· οἷον πυρῶν· καὶ κριθων :—int. (839) ὧν . . .) τὸ ὧν̄ *αντιτου* δη. inter. (842) τὸ τριβώνιον :—τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοιουτον *γαρ*· ὁ οικετησ αὐτο ῦ ἐβάσταζεν :—ext. (845) μῶν ἐνεμυηθησ :—παίζει παρὰ τὸν ἐλευσίνιον, νόμον. ἔθος *γαρ* ἦν ἐν οἷς τίς μυηθείη εἰς *θεου* τινοσ. ἀνατιθέναι· ὥσπε ρ δηλοῖ *καὶ* μελάνθιοσ, ἐν τῷ περὶ μυστηρίων· πάτριον *εστι* ταῖς θεαῖς

---

for *ἀπώλεσε τὰ σκευάρια.* / This annotation takes *τῶν σκευαρίων* as a "partitive" genitive, as indeed does the writer of the next note. **τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσε:** made me destroy my pots and pans.

842. **τὸ τριβώνιον:** an old coat is *τριβώνιον.* Such was the coat worn by the good man's servant. / Perhaps this note should be divided into two before *τοιοῦτον.*

845. **μῶν ἐνεμυήθης κ.τ.λ.:** a joke travestying a practice concerned with the Eleusinian Mysteries. It was usual, as Melanthius informs us in his book on the Mysteries, for the initiated to dedicate in some temple the things which they wore at their initiation. **μῶν ἐνεμυήθης κ.τ.λ.:** it is a traditional practice for the initiated to dedicate to the goddesses (Demeter and Corê) the clothes in which they are initiated. **τὰ μεγάλα:** two Mysteries, the Petty and the Great, are yearly celebrated in honour of Demeter and Corê. The Petty Mysteries are a sort of purification and consecration preliminary to the Great. **τὰ μεγάλα:** i.e. *μυστήρια.*

καὶ τὰς στολὰς τοὺς μύστας ἐν αἷς τύχοιεν μυηθέντες/· τὰ μεγάλα: μυστήρια δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ Δήμητρι καὶ Κόρῃ, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα· καὶ ἔστι τὰ μικρὰ ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων/· τὰ μεγάλα: μυστήρια δηλονότι. προάγνευσις Ald.

853. πολυφόρῳ: πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι/· πολυφόρῳ: ποικίλῳ/· πολυφόρῳ: ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου, ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ/· πολυφόρῳ: εἴρηται ὅτι πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸ πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον <οἶνον> R <οἶνον>, ὀλιγόφορον δὲ τὸν ὀλίγην/· πολυφόρῳ: μεταφορικῶς ἐκ τῶν πολυκάρπων χωρίων ἢ πολυανθῶν δένδρων/· πολυφόρῳ κ.τ.λ.: πρὸς τὸ κακο<δαίμω>ν. τὸν ὀλίγην Ald. κακο-<δαίμω>ν R

858. τὸν ἐσόμενον τυφλὸν πάλιν κ.τ.λ.: σκώπτει πάλιν ὡς βίαιον οὖσαν τὴν ἐν δικαστηρίῳ κρίσιν/· τὸν ἐσόμενον τυφλὸν κ.τ.λ.: καταρᾶται τῷ Πλούτῳ.

ἀνιεροῦν. *καὶ* τὰς στολὰς. τοὺς μυστας· ἐν αἷς τύχοιεν. μυηθέντες· μυστή ρια δε δύο τελεῖται· τοῦ ἐνιαυτοῦ, δήμητρι· *καὶ* κόρη· τὰ μικρὰ· καὶ τὰ μ εγάλα· *καὶ* *εστι* τὰ μικρα· ὥσπερ προκάθαρσ*ις*. *καὶ* προαγόρευσις τῶν με γάλων:—infr. (845) ἐνεμυήθης) μυστήρια· δηλον*οτι* inter. (853) πολλά μοι κακὰ υφ' ἕνα καιρὸν φέροντι | ἢ ποικίλῳ:—int. S. ante versum 853 →ἀπο τοῦ πολὺ ὕδωρ. ἐπιδεχομένου οἴνου· ἀκράτω· *καὶ* ἰσχυρῷ· προστὸ κακόν· εἴρηται· *οτι* πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸ πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενο ν· ὀλιγόφορον δὲ, τὸ ὀλίγον· ἢ μεταφορικῶς· ἐκ *των* πολυκάρπων χωρί ων· ἢ πολυανθῶν δένδρων:—infr.

Folio 11, *line* 854. (859) σκώπτει πάλιν· ὡς βίαιον οὖσαν τὴν ἐν δι

---

853. **πολυφόρῳ:** bringing many troubles upon me at one and the same moment. **πολυφόρῳ:** varied. **πολυφόρῳ:** a metaphor from wine that can stand plenty of water—unmixed and strong. **πολυφόρῳ:** it is said that the term *πολύφορος* was applied to wine that admitted of being largely diluted, as *ὀλιγόφορος* was to wine that did not so admit. / It may be that we should translate the beginning of the note, This expression is used because *πολύφορος* was applied, etc. **πολυφόρῳ:** a metaphor from fertile soils or from trees covered with blossom. **πολυφόρῳ κ.τ.λ.:** in allusion to the word *κακοδαίμων*.

858. **τὸν ἐσόμενον τυφλὸν πάλιν κ.τ.λ.:** another jeer at law-court justice as being based on violence.

859. ἤνπερ μὴ κ.τ.λ.: ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ, φησί.

862. πονηροῦ κόμματος: πονηρὸν κόμμα φησὶ τὸ παραχαραττόμενον ἀργύριον/· πονηροῦ κόμματος: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων/· πονηροῦ κόμματος: ἐξ ὅλου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου κόμματος/· πονηροῦ κόμματος: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος πονηροῦ κόμματος εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ περὶ πλούτου ὁ λόγος/· πονηροῦ κόμματος: [εἶδος] φαύλου νομίσματος.

867. πολὺ μᾶλλον κ.τ.λ.: πρὸς τὸ μὴ ποιῆσαι πλουσίους/· ἐνίους: τινάς.

869. ἢ τῶν πονηρῶν κ.τ.λ.: ἐν ἤθει.

872. ὡς σοβαρὸς ὦ κ.τ.λ.: ὁ νοῦς· ἐπηρμένος V. πῶς ἐπηρμένος καὶ μέγα φρονῶν καθ' ἡμῶν εἰσῆλθε/· σοβαρός: ἀντὶ τοῦ

κασθηρίωι κρισιν:—ext. (859) S. supra πάλιν→ἐὰν τὸ δίκαιον. παρὰμείνη *φησι*· int. (862) πονηρὸν κόμμα *φησι*·τὸ παραχαραττόμενον, ἀργύριον:—int. (862) ἀπο μεταφορᾶς τῶν νομισματων ἐξ ὅλου τινὸς χρυσίου·ἀποκεκομμένου. κόμματος·αλλωσ *αντι του* εἰπειν φαύλου·συστήματος, πονηροῦ κόμματοσ εἶπεν. ἐπειδὴ *καὶ περι* πλούτου ὁ *λογοσ*:—ext. (862) κόμματος . .) ειδοσ φαύλου νομίσματοσ:—inter. (863) τοίνυν . . .) καταρᾶται τῶ πλούτω. inter. (867) μᾶλλον προστὸ μὴ ποιῆσαι, πλουσίους: —int. (867) S. supra ἐνίους→τινασ intermarg. ext. (869) εν ἤθει:—intermarg. ext. (872) καταμωκώμενοσ·τῶν δωριέων. τὸ ὦ δάματερ *λεγει*·ὁ δὲ νοῦς. πῶς ἐπηρμένωσ·*καὶ* μέγα φρονῶν·καθ' ἡμῶν εἰσῆλθε:—ext.

τὸν ἐσόμενον τυφλὸν κ.τ.λ.: in execration of Plutus.

859. ἤνπερ μὴ κ.τ.λ.: that is, If justice lasts. / Perhaps *δίκαιον* is a corruption of *δικανικόν*, in which case the note should be rendered, If the legal system lasts.

862. πονηροῦ κόμματος: by *πονηρὸν κόμμα* he means "counterfeit money." πονηροῦ κόμματος: a metaphor from coinage. πονηροῦ κόμματος: a piece cut off from a whole gold coin (and then hammered out to represent the whole?) πονηροῦ κόμματος: the question being one of money, instead of saying "of a bad condition," he says "of a bad minting." πονηροῦ κόμματος: a bad coin.

867. πολὺ μᾶλλον κ.τ.λ.: in allusion to his not making them rich. ἐνίους: some.

869. ἢ τῶν πονηρῶν κ.τ.λ.: a humorous turn.

872. ὡς σοβαρὸς ὦ κ.τ.λ.: meaning, In how excited and high and mighty a temper he has come in upon us! σοβαρός: that is, Excited. σοβαρός: rascally. ὦ Δάματερ: in mockery of Dorian pronunciation.

σεσοβημένος/· σοβαρός: ἐπίτριπτος/· ὦ Δάματερ: καταμωκώμενος τῶν Δωριέων τὸ ὦ Δάματερ λέγει.

873. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ: τοῦτο λέγει ὁ δίκαιος πρὸς τὸν θεράποντα/· βουλιμιᾷ: ἀντὶ τοῦ πάνυ λιμώττει/· βουλιμιᾷ: πεινᾷ λίαν, ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτάσεως ἐστὶ δηλωτικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς καὶ ἐν τῷ βούπεινα, ἡ μεγάλη πεῖνα, καὶ βουγάϊος καὶ βούγλωσσος/· βουλιμιᾷ: εἶδος νόσου <ἡ βουλιμία> ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες οὐ πληροῦνται.

δίκαιος ℞

<ἡ βουλιμία> ℞

φησι om. ℞

875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ κ.τ.λ.: τροχός τις ἦν ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο.

879. συκοφάντας: πεποίηται τὸ ὄνομα ἐκ τῆς [κατὰ] τῶν σύκων κλοπῆς φωράσεως.

881. εἴληφας: ἀντὶ τοῦ ἐπρίω;

882. τριβώνιον: τριβακὸν ἱμάτιον.

---

(872) S. supra σοβαρὸς→*αντιτου* σεσοβημένοσ. ἐπίτριπτος:—int. (873) βουλιμιᾷ:—*αντι* τοῦ πάνυ·λιμώττει·πεινᾶι λίαν·ἀπὸ *του* βοῦ ἐπιῤῥήματοσ· ὅπερ επιτάσεως *εστι* δηλωτικον·*αντι* *του* λίαν·ὡς *και* ἐν τῶ βουπειν α.ἡ μεγάλη.πεῖνα.*καὶ* βουγάϊοσ·καὶ βούγλωσσος | τινὲς δὲ,ειδοσ νόσ *ου φησι*·ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες,οὐ πληροῦνται:—ext. (875) τροχός τις ἦν·ἐν ὧι δεσμούμενοι οἱ οἰκέται,ἐκολάζοντο·τοῦτο δὲ *λεγει* ὁ ἄδικοσ πρὸς τὸν θεράποντα:—int. S. ante versum 879→πεποίηται τὸ ὄνομα· ἐκ *τησ* κατὰ τῶν συκῶν·κλοπ*ησ*·φωράσεως:—int. (881) *αντιτου* επρίω: —intermarg. ext. (882) τριβα*κον* ϊμάτι*ον*:—inter. (883) προτιμῶ . . .)

---

873. **δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ**: addressed by the good man to the servant. / On the whole this note probably belongs to this line. Once transferred to l. 875 it had to be modified. **βουλιμιᾷ**: that is, He is quite famished. **βουλιμιᾷ**: he is very hungry; from the adverb *βοῦ* which expresses intensity, like *λίαν*, as also in *βούπεινα* great hunger, and in *βουγάϊος* and *βούγλωσσος*. **βουλιμιᾷ**: there is a disease *βουλιμία*. The sufferers from it are never satisfied, however much they eat.

875. **ἐπὶ τοῦ τροχοῦ κ.τ.λ.**: this was a wheel to which slaves were made fast for a punishment. / A better sense would be given if *τροχός τι* were read.

879. **συκοφάντας**: the name is derived from the detecting of a theft of figs. / Perhaps the *κατὰ* has been misplaced, *καταφωράσεως*.

881. **εἴληφας**: that is, Have you bought?

882. **τριβώνιον**: a worn coat.

883. οὐδὲν προτιμῶ cou: οὐ φροντίζω cou· ἡ φράcις ἀττική/· οὐδὲν προτιμῶ cou: εἴρηται τὸ προτιμᾶν ἐπὶ τοῦ λόγον ἔχειν/· οὐδὲν προτιμῶ cou κ.τ.λ.: λέγει οὖν ὅτι οὐ φοβοῦμαί cε ἔχων φυcικὸν δακτύλιον.

λόγον V.

884. τὸν δακτύλιον: τὸν λεγόμενον φαρμακίcτην/· τὸν δακτύλιον κ.τ.λ.: ἦν ἀποτρεπτικός/· Εὐδάμου: ὁ Εὔδαμος φαρμακοπώλης· καὶ Ἀμειψίας <

Lacuna R

>/· Εὐδάμου: χρυcοπώλης <ἦν> τετελεcμένους δακτυλίους πωλῶν/· Εὐδήμου: φιλόcοφος ἦν οὗτος ὁ Εὔδημος φυcικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαιμόνια καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα.

<ἦν> R

885. ἀλλ' οὐκ ἔνεcτι κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ κἂν ἔχῃς φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα cυκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων πρὸς ἃ ὁ

οὐ φροντίζω cou·ἡ φράcις ἀττικη inter. (884) τὸν δακτύλιον:—τὸν λ εγόμενον φαρμακίστην·εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶν,ἐπι του λόγου ἔχειν | ὁ εὔδαμοσ φαρμακοπωλησ καὶ ἀμειψιασ·ἡ χρυcοπωλησ·τετελεcμένους·δ ακτυλίους.πωλων φιλόcοφοσ·δὲ ἦν οὗτος ὁ εὔδημοσ·φυcικοὺc δακτυλ ίους ποιῶν,πρὸc δαιμόνια.καὶ ὄφειc καὶ τα τοιαῦτα·λεγει οὖν·οτι οὐ φοβοῦμαί cε,ἔχων φυcικον δακτύλιον:—ext. (885) ἀλλ' οὐκ ἔνεcτι·cυκο φαντου:—αντι τοῦ κἂν εχησ φαρμακιτην·δακτύλιον·ἀλλ' οὐ προc δῆ γμα cυκοφαντου ὡc τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων.προc ἃ ὁ δ

---

883. **οὐδὲν προτιμῶ cou**: I do not mind you—an Attic mode of speech. **οὐδὲν προτιμῶ cou**: *προτιμᾶν* is used of taking account of. **οὐδὲν προτιμῶ cou κ.τ.λ.**: now the sense is, I have a magic ring, and am not afraid of you.

884. **τὸν δακτύλιον**: called *φαρμακίστης* (the poisoner). **τὸν δακτύλιον κ.τ.λ.**: a talisman against evil. **Εὐδάμου**: Eudamus was a seller of drugs. Ameipsias (

). **Εὐδάμου**: he was a jeweller who sold magic rings. **Εὐδήμου**: this Eudemus was a sage who made magic rings to serve as charms against evil spirits, snakes, and the like.

885. **ἀλλ' οὐκ ἔνεcτι κ.τ.λ.**: that is, Even if you have a magic ring, it is certainly no good against a bite from a sycophant, as sycophants are worse even than the beasts for which the ring is made. **ἔνεcτι**: supply *φάρμακον*.

δακτύλιος πεποίηται/· ἔνεστι: λείπει φάρμακον.

889. τῷ γε σῷ: ἀντὶ τοῦ τῷ <γε> σῷ ἀγαθῷ.

891. μετὰ τοῦ μάρτυρος: τῷ συκοφάντῃ ἕπεταί τις ὥστε μαρτυρεῖν.

895. uu κ.τ.λ.: ὡς ὀσφραινόμενος τοῦτό φησι/· uu: ἐπίρρημα θαυμαστικὸν ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν.

895-896. Καρίων: τινές, ὁ δίκαιος.

897. ἀμπέχεται: περιβέβληται.

900. φιλόπολις: τὸ μὲν φιλόπολις ἀττικόν, κοινὸν δὲ τὸ φιλόπατρις.

904. ἀλλ' ἔμπορος κ.τ.λ.: Εὐφρόνιος· [φησὶ] ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων εἰς τὰς στρατιὰς διὰ τὸ εὐχρήστους <εἶναι> τὰ πρὸς τροφὴν φέροντας. [τοῦτο οὖν λέγει ὅτι ὅταν γένηται καιρὸς πολέμου, ἔμπορον

ἀττικόν, κοινὸν Dindorf

εὐχρήστους <εἶναι> R

ακτύλιοσ πεποίηται·ἦν δὲ ἀποτρεπτικοσ συκοφαντῶν:—infr. (885) λειπει φάρμακον· intermarg. ext. (889) οὔκουν . . .) αντιτου τῶ σῶ αγαθῶ. inter. (891) τῶ συκοφαντη ἕπεταί τις.ὥστε μαρτυρεῖν:—int. (895) ὡς ὀσ φραινόμενοσ·τουτο φησι· int. (895) επίρρημα θαυμαστικον·ὅπερ εντηι συ νηθεία·λέγομεν—τινὲς δὲ ὁ δίκαιοσ. intermarg. et ext.

Folio 11 *verso*, *line* 897. (897) περιβέβληται int. (900) τὸ μὲν φιλόπο λις κοινὸν.ἀττικὸς δὲ τὸ φιλόπατρις:—int. (904) ἀλλ' ἔπορος:—εὐφρόν ιος φησι·ὡς τῶν ἐμπόρων μη ἐξιόντων.εἰς τὰς στρατιᾶς διὰ τὸ εὔχρ ηστον τὰ προς τροφὴν φέροντας.τοῦτο οὖν λεγει·ὅτι ὅτ'ἂν γένηται κ αιρὸς πολέμου·ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ· supr. (904) ὅτ'ἂν φησι·ἀνά

---

889. **τῷ γε σῷ**: that is, For *your* good.

891. **μετὰ τοῦ μάρτυρος**: the sycophant is accompanied by a person whose business it is to serve as a witness.

895. **uu κ.τ.λ.**: he sniffs the food. **uu**: an adverb expressing surprise, used just as we use it in ordinary speech. / We cannot tell how the exclamation was accented.

895-896. **Καρίων**: some assign the words to the good man.

897. **ἀμπέχεται**: is wrapped in.

900. **φιλόπολις**: the Attic word ; *φιλόπατρις* being the word used in ordinary Greek.

904. **ἀλλ' ἔμπορος κ.τ.λ.**: Euphronius explains that tradesmen did not serve in war because they were of use in bringing supplies. [The meaning therefore is, In time of war I call myself a poor drudge of a tradesman.] **ναί, σκήπτομαι κ.τ.λ.**: that is, Whenever there is any necessity to work, I pretend to be in trade. **σκήπτομαι κ.τ.λ.**: I pretend (to be in trade) when they send me to war.

ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ]/· ναί, σκήπτομαι κ.τ.λ.: ὅταν, φησίν, ἀνάγκη γένηται τοῦ πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι/· σκήπτομαι κ.τ.λ.: προφασίζομαι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον.

907. τῶν τῆς πόλεως κ.τ.λ.: τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστής/· τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων: οἷον, χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων.

908. τῶν ἰδίων: τῶν καθ' ἕκαστον, οἷον, εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρός τινα [αὐτὸς ἐφρόντιζεν]/· τῶν ἰδίων: τῶν ἰδιωτικῶν· καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις·
μὴ V. "εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον ἐς χέρας μύσος."

910. εἴ σοι προσῆκον κ.τ.λ.: εἰ τῶν πραγμάτων σοὶ μηδὲν διαφερόντων ἀπεχθάνει τοῖς ἀνθρώποις.

<ὁ κέπφος> B 912. ὦ κέπφε: <ὁ κέπφος> ὄρνεον ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν· καὶ οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον

γκη γένηται του πράγματος·σκήπτομαι τότε·ἔμπορος εἶναι:—int. (904) ἀλλ' . . .) προφασίζομαι·ὅτε πέμπομαι·εἰς πόλεμον:—inter. (907) τῶν τῆς πόλεως:—τῶν δημοσίων πραγμάτων·φροντιστὴς.οἷον χωρηγίας.τριηραρχίας·καὶ τῶν τοιούτων | ἰδίως δὲ,τῶν καθέκαστον οἷον εἰ ἀδικοῖτο τίς.καὶ δικάζοιτο πρός τινα | αὐτὸς ἐφρόντιζεν:—ext. (909) S. supra πῶς→εἰ τῶν πραγμάτων·σοὶ μηδὲν διαφερόντων·ἀπεχθάνει τοῖς ανθρωποισ—int. (908) τῶν ἰδίων παντων:—τῶν ἰδιωτικων·καὶ εὐριπιδης ενβάκχαις·εἰ μεν γὰρ ἴδιον ἔλαβον,εἰς χεῖρας μῦσοσ:—int. (912) εὐεργετεῖν ὦ κέπφε:—ὄρνεον.ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν·καὶ οἱ παιδεσ των ἁλιέων ῥίπτουσϊ τὸ πρῶτον πόρρωθεν·εἶτα ἐγγύτατα·εἶτα εἰς τὴν

---

907. **τῶν τῆς πόλεως κ.τ.λ.:** one who busies himself in public affairs. **τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων:** for example, the serving as choregus, trierarch, or the like.

908. **τῶν ἰδίων:** things affecting the individual; as, for example, when you are wronged and go to law with the person who wrongs you. **τῶν ἰδίων:** personal. Euripides, Bacchae—"If I had not taken personal defilement on my hands." / Not found in the Bacchae or in any extant play of Euripides. We know that both Iophon and Xenocles wrote plays of this name, but they are not likely to have been quoted.

910. **εἴ σοι προσῆκον κ.τ.λ.:** if in things which do not concern you in the least you earn the hatred of men.

912. **ὦ κέπφε:** the *κέπφος* is a bird which likes to eat sea-foam. Fishermen's children throw foam to it, first from a distance, then very near, and in this way catch it easily

πόρρωθεν, εἶτα ἐγγύτατα τὸν ἀφρόν, καὶ οὕτως εὐχερῶς ἀγρεύουσι εἰς τὴν χεῖρα· καὶ ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν τοῦτο εἰς παροιμίαν/· ὦ κέπφε: ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον εὐτελῆ καὶ λάλον. Emendavit R

922. ζῆν ἀργός: ἀντὶ τοῦ μάτην <ζῆν>· οὕτως Ἀττικοί/· προβατίου: μωροῦ/· προβατίου: ἀνοήτου/· προβατίου βίον κ.τ.λ.: διὰ τὸ ἀδρανὲς τῶν προβάτων/· προβατίου βίον κ.τ.λ.: τὰ γὰρ πρόβατα μηδὲν ἐργαζόμενα ζῇ [τῆς] διὰ νομῆς. <ζᾶν> R διὰ νομῆς tr. R

923. διατριβή: ἐπιτήδευμα/· διατριβή: ἀσχόλημα/· διατριβή: δίαιτα/· διατριβή: διαγωγή/· διατριβή: πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. πράγματα V.

924. μεταμάθοις: ἀντὶ τοῦ παύσαιο· κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετά τι ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενον τοῦ πρώτου. μετά τι R

χεῖρα τὸν ἀφρὸν. *καὶ* οὕτως εὐχερῶς. ἀγρεύουσϊ· *καὶ* ἐπι τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν τοῦτο· εἰς παροιμίαν :—ext. (912) S. supra κέπφε→ὦ εὐτελέστα τε· *καὶ* λάλε· *φασι* γὰρ. τὸν κέπφον· εὐτελῆ *καὶ* λάλον :—ext. (916) ἐξε πίτηδες . . .) *αντι του* μάτ*ην* οὕτως αττι*κοι*· inter. (922) προβατίου :— μωροῦ *καὶ* ἀνοήτου· *δια* τὸ ἀδρανὲς τῆς *δια*νομῆς· τῶν προβάτων· τὰ γὰρ πρόβατα· μηδὲν ἐργαζόμενα ζῆ :—ext. (923) S. supra διατριβή→ἐπιτ ήδευμα· ἀσχόλημα· δίαιτα· διαγωγή πρόφασις. ἀφ' ἧς μέλλομεν *περι* τὰ π ρόβατα, διατρίβειν :—int. (924) μεταμάθοις :—*αντιτου* παύσαιο· κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα. ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενον τοῦ πρ

---

in their hands. The name is applied proverbially to unreasoning men. / This whole note may very well be built upon an *ὦ ἄφρον* adscript to *ὦ κέπφε*. **ὦ κέπφε:** you good-for-nothing chatter-box. The *κέπφος* is said to be a worthless, chattering bird.

922. **ζῆν ἀργός:** to have no purpose in life—an Attic turn. **προβατίου:** of a fool. **προβατίου:** of an idiot. **προβατίου βίον κ.τ.λ.:** sheep being feeble creatures. **προβατίου βίον κ.τ.λ.:** sheep are always at grass and live without working.

923. **διατριβή:** pursuit. **διατριβή:** occupation. **διατριβή:** way of living. **διατριβή:** pastime. **διατριβή:** any excuse for occupying ourselves.

924. **μεταμάθοις:** that is, Would stop. Properly *μεταμαθεῖν* was said of giving up a previous occupation and learning something new. / Perhaps a new note begins with *κυρίως*.

925. τὸ Βάττου σίλφιον: Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν, ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας τῆς κατὰ Κρήτην νήσου· ὃν τιμήσαντες λίβυες ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων, τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομίσματι αὐτὸν ἐχάραξαν, τῇ μὲν βασιλέα, τῇ δὲ σίλφιον/· σίλφιον: ἔστι βοτάνη πολυτίμητος.

929. οὐκοῦν ἐκεῖνος κ.τ.λ.: ἐκεῖνός εἰμι ἐγώ, φησίν, ὁ μέλλων σοι προσελθεῖν/· οὐκοῦν ἐκεῖνος κ.τ.λ.: μιμεῖται τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω εἰρημένα.

930. οἵμοι τάλας κ.τ.λ.: ἐν ὅσῳ λέγουσιν ἀπέδυσεν/· μεθ' ἡμέραν: ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ· Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα.

934. μόνος: ὡς φυγόντος τοῦ μετ' αὐτοῦ μάρτυρος.

935. οἵμοι μάλ' αὖθις: τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ἠλέκτρας Σοφοκλέους.

ώτου:—ext. (925) *καὶ* τὸ βάττου σίλφιον:—βάττος κυρήνην ἔκτησεν ἐλ θὼν ἀπο θήρας·τῆς κατα κρήτ*ην* νήσου·ὃν τιμήσαντ*εσ* λίβυες, ἐχαρίσα ντο αὐτῶ·τὸ κάλλιστον·τῶν λαχάνων, τὸ σίλφιον·*καὶ* ἐν νομίσματι·α ὐτὸν ἐχάραξαν·τῆι μὲν βασιλέα, τῆ δὲ, σίλφιον·ἔστι δε, βοτάνη πολυτίμ ητος:—ext. et infr. (929) ὁ βουλόμενοσ:—ἐκεῖνοσ εἰμὶ ἐγὼ *φησι*·ὁ μέλ λων σοι προσελθεῖν.ἅμα δὲ *καὶ* μιμεῖται.τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω·εἰρημένα ·ἐν ὁσω δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσεν:—int. (930) μεθ'ἡμέραν . . .) *αντιτου* ἐν ἡμέρα·ἀττικον δὲ τὸ σχημα inter. (934) οἴχεται . . .) ὡς φυγόντοσ του μεταυτοῦ μάρτυροσ. inter. (935) S. supra οἵμοι→τὸ ἡμιστίχιον, ἐξ ηλέκ

---

925. **τὸ Βάττου σίλφιον:** Battus was the founder of Cyrene. He came from the island of Thera over against Crete. The Libyans held him in respect and gave him all rights over the silphium, which is the finest of herbs. They also engraved his likeness on their coinage, on the one side the king, on the other the silphium. **σίλφιον:** a valuable herb.

929. **οὐκοῦν ἐκεῖνος κ.τ.λ.:** that is, I am the man to come to you. **οὐκοῦν ἐκεῖνος κ.τ.λ.:** Carion mimics the words of the sycophant as given above (in l. 918).

930. **οἵμοι τάλας κ.τ.λ.:** during the conversation Carion strips the sycophant. **μεθ' ἡμέραν:** that is, In the daytime—an Attic construction (of *μετά*).

934. **μόνος:** the witness whom the sycophant had with him has run away.

935. **οἵμοι μάλ' αὖθις:** a half-line from the Electra of Sophocles (l. 1416).

937. ἱερόν: ἱερὸν λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς.

943. ὥσπερ κοτίνῳ κ.τ.λ.: ὅτι ἐπὶ τῶν κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων παντα-
χοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς προσπατταλεύουσι τὰ ἀναθήματα/· ὥσπερ κοτίνῳ κ.τ.λ.: <ἔθος ἦν τοὺς θηρῶντάς τινα ἄγραν μέρος τι τοῦ θηρωμένου, κεφαλὴν ἢ πόδα, προσηλοῦν πασσάλῳ ἐπί τινος δέν-
δρου εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην> πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος. <ἔθος ἦν . . . ὕλην> Ald.

946. σύκινον: τὸ σύκινον ἴσον τῷ ἀσθενέστατον· τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενές/· σύκινον: σύκινον τὸν συκο-
φάντην κεκαλυμμένως ἐρεῖ, ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας/· τὸν ἰσχυρόν: ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο. τῷ Ald.

949. πιθών: ἀντὶ τοῦ πείσας/· οὔτε τὴν βουλὴν κ.τ.λ.: ὅσα ἂν τῇ βουλῇ

τρας, σοφοκλέους:—infr. (937) ἱερὸν λέγουσι, πᾶν τὸ ανατιθέμενον τοισ θεοισ:—intermarg. int.

Folio 12, *line* 940. (943) ὥσπερ κοτίνῳ:—οτι ἐπι τῶν κοτίνων. καὶ αλλων δένδρων πανταχοῦ· προς τοις ἱεροῖς προσπατταλεύουσι τὰ ἀναθή
ματα, πρὸς τιμὴν τησ ἀρτέμιδοσ:—ext. (946) τὸ σύκινον, ἴσον τὸ ἀσθεν
έστατον. τὸ γὰρ ξύλον τησ συκησ ἀσθενὲς, ἢ σύκινον τὸν συκοφάντην. κεκαλυμμένως. ἐρεῖ. ἀπο τησ συκῆς, σχηματίσας:—ext. (946) τὸν . . .) ἐν εἰρωνεία τουτο:—inter. (949) πιθὼν:—αντι τοῦ πείσας, ὅσα δ' ἂν τῇ

---

937. ἱερόν: anything dedicated to a god is spoken of as *ἱερόν*.

943. ὥσπερ κοτίνῳ κ.τ.λ.: every where in the neighbourhood of temples votive gifts are hung on nails upon wild olives and other trees. ὥσπερ κοτίνῳ κ.τ.λ.: it was usual for those who went a-hunting to fasten with a nail to some tree in the wood which they meant to hunt some part of the animal hunted, the head or the leg, for example. This was done in honour of Artemis.

946. σύκινον: the word *σύκινον* is equivalent to "most inferior," the wood of the fig tree being very weak. σύκινον: he makes a covert allusion to the sycophant by the word *σύκινος*, in a metaphor drawn from the fig tree. / For *ἐρῶ* as a present in late Greek see Schol. to l. 428 of the Birds; also Theophyl. Simoc. (fl. 7th cent. init.) vi. xi. 10. *τοῦτον κομᾶν ἐπὶ τῷ πλούτῳ λόγος πρεσβύτης ἐρεῖ, ταῖς δὲ δυνάμεσι πεφυκέναι λίαν ἀκατα-
μάχητον.* id. viii. 2. *ὁ δὲ Μαυρίκιος περιφρουρεῖν τοῖς δήμοις προστάττει ἃ δείμασθαι λόγος πρεσβύτης ἐρεῖ τὸν Ἀρκαδίου τοῦ αὐτοκράτορος Θεο-
δόσιον παῖδα.* τὸν ἰσχυρόν: ironical.

949. πιθών: for *πείσας*. οὔτε τὴν βουλὴν κ.τ.λ.: any decree of

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MUENCHEN

δόξῃ, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς βουλῆς κυροῦται.

951. ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ἐγένου κατ' ἐμέ, ὅτε ἤμην πένης.

953. κορυφαῖος: ἐπεὶ περιΐστανται περὶ τὸ πῦρ ὥσπερ χορός.

954. τὴν στάσιν ταύτην: ἐν τοῖς βαλανείοις.

955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς κ.τ.λ.: λέγουσι γὰρ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες.

956. ὀρχιπέδων: τῶν ὄρχεων.

957. τοῦ πονηροῦ κόμματος: ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων τῶν φαύλως διακεκομμένων/·

λήματος B^{2} κόμματος: τοῦ λήματος.

959. ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες κ.τ.λ.:

βουλῆ δόξη, ταῦτα ἐπι τον δῆμον ἀναφέρεται·καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς βουλῆς κυροῦται :—ext. (951) επ ειδὴ ἐγένου κατεμὲ, ὅτε ἤμην πένης :—int. (953) S. supra κορυφαῖος→ἐπ εὶ περιΐστανται·περι τὸ πῦρ ὥσπερ χορος ἐν τοῖς βαλανείοις :—int. (955) ἀλλ' ὁ βαλανεύς :—λέγουσϊ γὰρ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν, εἰς ἑαυτοὺς, αὐτὸν ἕλκοντες :—ext. (956) ὀρχιπέδων) των ὄρχε ων. inter. (957) τοῦ πονηροῦ κόμματος :—ὡς ἐπι νομίσματος εἶπεν·ἀ
οο
πο μεταφορᾶς τῶνν. τῶν φαύλως διακεκομμένων :—ext. (957) κόμματ ος) του λείμματος :—inter. (959) ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες :—γραῦς τίς εστι

---

the senate is referred to the popular assembly, and on the other hand, any resolution of the popular assembly is ratified by the senate.

951. **ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν κ.τ.λ.:** when you become like me, when I was poor.

953. **κορυφαῖος:** the group round the fire is just like the chorus in a play.

954. **τὴν στάσιν ταύτην:** in the baths.

955. **ἀλλ' ὁ βαλανεὺς κ.τ.λ.:** it is said that the crowd of people lessens the supply of air in the baths, as each person uses up a part of it.

956. **ὀρχιπέδων:** the testicles.

957. **τοῦ πονηροῦ κόμματος:** as though he spoke of coins, the metaphor being derived from coins so much clipped that they are worthless. **κόμματος:** disposition. / If Hamaker is right in omitting this line from the text, then it is an adscript to *γνώσεται* made up from l. 862 supra.

959. **ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες κ.τ.λ.:** the speaker is an old woman who has lately paid a good young man to

γραῦς τίς ἐστιν ἥτις πρώην ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον τοῦ γαμεῖν αὐτήν· οὗτος δὲ πλουτήσας νῦν ὡς δίκαιος εἴασεν αὐτήν· διὸ καταβοᾷ τοῦ Πλούτου.

961. **τὸ παράπαν**: παντελῶς.

963. **ὦ μειρακίσκη**: παίζουσι γὰρ τῇ γραΐ οἱ γέροντες/· **ὡρικῶς**: ἀντὶ τοῦ νεωτερικῶς.

970. **ἦ που καὶ σὺ κ.τ.λ.**: ἐπειδὴ εἶδεν τοὺς πονηροὺς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας βλέψαντος τοῦ Πλούτου φησὶν ὅτι ἆρα καὶ σὺ ἐν ταῖς γυναιξὶ πονηρὰ εἶ;/· **συκοφάντρια**: ὡς πανδοκεύτρια, οὕτω καὶ συκοφάντρια.

972. **ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες κ.τ.λ.**: τοῦτο ἀφ' ἑτέρου ἐστὶν ἑρμηνεῦσαι/·

·ἥτις πρώην ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον·τοῦ γαμεῖν αὐτήν.οὗτος δὲ πλουτήσας νῦν ὡς δίκαιοσ,εἴασεν αὐτην·διὸ καταβοᾶι τοῦ πλούτου:—ext. (961) παρὰ πᾶν) παντελῶς· inter. (963) *αντιτου* νεωτερικωσ παίζουσι·γαρ τῆι γραΐ οἱ γέροντες:—intermarg. ext. (970) ἦ που *καὶ* σὺ συκοφάντρια:—ἐπειδη·εἶδεν τοὺς πονηροὺς.τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας,βλέψαντοσ του πλούτου,*φησι* ὅτι ἄρα·*καὶ* σὺ ἐν ταῖς γυναιξὶ πονηρὰ εἶ; ὡς πανδοκεύτρια δὲ,οὕτω *καὶ* συκοφάντρια:—ext. et infr. (972) ἀλλ' οὐ λαχοῦσ'·ἔπινες:—τοῦτο ἀφετέρου *εστι* ἑρμηνεῦσαι,ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τ

---

go with her. As a good young man he has now become rich and left her; so she decries Plutus. / Observe the late sense of *γαμεῖν*.

961. **τὸ παράπαν**: entirely.

963. **ὦ μειρακίσκη**: the old men make fun of the old woman. **ὡρικῶς**: in a youthful way.

970. **ἦ που καὶ σὺ κ.τ.λ.**: seeing bad men become unfortunate as soon as Plutus has recovered his sight, Chremylus asks, Are you also a bad woman? **συκοφάντρια**: formed on the type of *πανδοκεύτρια*. / An example selected because the word has occurred in l. 426 supra.

972. **ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες κ.τ.λ.**: to be translated by some other phrase (*i.e.* it cannot be translated literally). / This rendering is more than doubtful, but it may conceivably be right, and so I have written the words as a separate note. Hemsterhuys, however, may be right in regarding it as a substitute for *ἄλλως* as separating this note from that which precedes it in the Venetus. **ἔπινες**: used *παρὰ προσδοκίαν*. We should expect *ἐδίκαζες*. **ἐν τῷ γράμματι**: the letters of the alphabet were at Athens used in making up juries from the tribes. The first tribe, for example, got the letter A, the second the letter B, and the rest in the like manner down to the letter K. The tribes being ten in number, the courts were ten in number also.

ἔπινες: παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν· ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐδίκαζες/· ἐν τῷ γράμματι: Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τῶν φυλῶν ἐποίουν τοὺς δικαστὰς κατὰ γράμμα· οἷον, ἡ πρώτη τὸ Α εἶχε σημεῖον καὶ ἡ δευτέρα τὸ Β, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως ἕως τοῦ Κ. δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν δέκα ἐγίνοντο
δικαστήρια R δικαστήρια. [ὁ οὖν λαχὼν τὸ Α πρῶτον ἐδίκαζεν καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως.]

974. οὐκοῦν ἐρεῖς κ.τ.λ.: ὡς καπρῶσαν σκώπτει τὴν γραῦν.

981. ἐκνομίως: ὑπερβαλλόντως/· ἐκνομίως: σφόδρα.

984. ἀγοράσαι: ὅτι τὸ ἀγοράσαι νῦν συνήθως ἡμῖν φησίν/· ἀγοράσαι: ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι.

987. οὐ πολλά: εἰρωνικῶς/· οὐ πολλά: φησὶ παίζων· πολλὰ γὰρ κατέλεξεν.

989. οὐχ ἕνεκεν μισητίας: οὐχ ἕνεκα, φησί, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ/· μισητίας: λέγει τὴν πορνείαν/· μισητίας: οἱονεὶ μισγητίας, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

ῶν φυλῶν ἐποίουν τοὺς δικαστὰς. κατα γράμμα· οἷον ἡ πρώτη· τὸ ᾱ· εἶχε σημεῖον. *καὶ* ἡ δευτέρα· τὸ β̄· *καὶ* αἱ ἄλλαι· ὁμοίως, ἕως τοῦ κ̄· δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν, δέκα ἐγίνοντο δικασταί· ὁ οὖν λαχὼν· τὸ ᾱ· πρωτον ἐδίκαζεν· *καὶ* οἱ ἄλλοι ὁμοίως· παρ'ὑπόνοιαν δὲ εἶπεν· ὤφειλε γὰρ εἰπεῖ *ν*, ἐδίκαζες:—infr. (974) ὡς καπρῶσαν σκώπτει *την* γραῦν:—int. (981) γὰρ . . .) ὑπερβαλλόντως· σφόδρα:—inter.

Folio 12 *verso*, *line* 983. (984) ὅτι τὸ ἀγοράσαι νῦν, συνήθως ἡμῖν *φησι*. *αντι του* ωνήσασ*θαι*· int. (987) S. supra πολλα→εἰρωνικῶς *φησι*· παίζων· πολλὰ γὰρ. κατέλεξεν:—int. (989) μισητίας οὐχ ἕνεκα *φησι*· του ὑπηρετειν μου, τῇι ἀσελγείαι. *λεγει* δὲ *την* πορνείαν. οἱονεὶ μισγητίασ· παρα

---

974. **οὐκοῦν ἐρεῖς κ.τ.λ.:** a jeer at the old woman for being desperately in love.

981. **ἐκνομίως:** excessively. **ἐκνομίως:** exceedingly.

984. **ἀγοράσαι:** used here just as we might use it. **ἀγοράσαι:** that is, To buy.

987. **οὐ πολλά:** ironically. **οὐ πολλά:** said in jest. The list is *long*.

989. **οὐχ ἕνεκεν μισητίας:** that is, Not to serve my passions. **μισητίας:** in the sense of harlotry. **μισητίας:** derived from *μίσγεσθαι*, as though it were *μισγητίας*.

992. **ἐκνομιώτατα**: ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς.

997. **ὑπειπούσης**: οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ κατειπούσης, οἱ δὲ καὶ ἡρέμα φθεγξαμένης, ὅπερ ἄμεινον. κατειπούσης R

999. **ἄμητα προσαπέπεμψεν κ.τ.λ.**: οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρά μου, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο/· ἄμητα: πλακούντιον/· ἄμητα: ἔστι εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους.

1002. **πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.**: ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι καὶ ὅπου προσετίθεντο πάντως ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πρός τινας πόλεμον ἠθέλησεν λαβεῖν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν, καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε· "πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι"/· πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.:

τὸ μίσγεσθαι:—int. (992) **ἐκνομιώτατα**) *αντι του* **σφοδρῶς**:—inter. (997) **ἐπόντα**:—**οἱ μεν** *αντι του καὶ* **εἰπούσησ·οἱ δὲ**, *καὶ* **ἡρεμα φθεγξαμένησ· ὅπερ ἄμεινον**:—int. (999) **ἄμητα προσέπεμψεν**:—**οὐ μόνον** *οτι* **οὐκ ἐδέξατο τὰ δωρα μου, ἄλλα καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον. ἔστι δὲ εἶδος·πλακουντοσ γαλακτώδους**:—ext. (1002) **πάλαι πότ ἦσαν**:—**τινὲς** *φασι*·**ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς·χρόνοις, ἰσχυρότατοι ἦσαν·οἱ μιλήσιοι·κ αὶ ὅπου προσετίθεντο·πάντως·ἐνίκων·πολυκράτης οὖν ὁ σάμιοσ·συγκρ οτῶν πρός τινας πόλεμον, ἠθέλησεν λαβεῖν αὐτοὺς·εἰς συμμαχίαν·** *καὶ* **εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν, ἐρωτήσων·** *περι του* **τουτου·ὁ δὲ** *θεοσ*·**ἔχρησε, πάλ αι·ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι**:—supr. (1002) S. supra **ἄλκιμοι**→*αντι* **τοῦ**

---

992. **ἐκνομιώτατα**: that is, Excessively.

997. **ὑπειπούσης**: some take it to mean "declaring," but others, "whispering," the latter rendering being the better. / This note can be easily resolved into the two adscripts from which it was thrown together.

999. **ἄμητα προσαπέπεμψεν κ.τ.λ.**: not only does he not receive my presents, but he actually sends me one from himself. **ἄμητα**: a small flat cake. **ἄμητα**: a kind of flat cake made with milk.

1002. **πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.**: in old days the Milesians were a strong power. The side to which they attached themselves was always victorious. So Polycrates of Samos, in designing war against an enemy, desired to ally himself with Miletus, and went to the oracle to inquire touching his design. The answer vouchsafed him was: "Time was when the Milesians were valiant." **πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.**: that is, I used to keep company with you; but that is over now. **πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.**: the proverb applies to persons who begin well, but end ill.

cυνήειν edd. ἀντὶ τοῦ πάλαι cυνήειν coι, νῦν δὲ οὔ/· πάλαι ποτ' ἦcαν κ.τ.λ.: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων, ὕcτερον δὲ ἀτυχούντων.

1004. φακῇ: τῇ γραΐ.

1008. ἐπ' ἐκφοράν: πρὸς τὸ ἐκφέφειν.

1009. τοῦ λαβεῖν χάριν: <πρὸς τὸ> λαβεῖν. <πρὸς τὸ> Rx

1011. νιτάριον ἂν κ.τ.λ.: νιτάριον καὶ βάτιον εἴδη φυτῶν· θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς ἄνθη με εἶχε/· νηττάριον: οἷον, νεόττιον οἱονεὶ κοράcιον.

1013. μυcτηρίοιc δὲ τοῖc μεγ᾽άλοιc: ἐπεὶ ἔcτι καὶ μικρὰ μυcτήρια γενόμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆc γὰρ ἐπιcτὰc ἡξίου μυεῖcθαι· ἔθοc δὲ ἦν τοῖc Ἀθηναίοιc ξένον μὴ μυεῖν. μὴ βουλόμενοι οὖν λῦcαι τὸ ἔθοc μηδὲ ἀπῶcαι τὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα, ἐπενόηcαν μικρὰ μυcτήρια εὐμετάδοτα/· ὀχουμένην ἐπὶ κ.τ.λ.: ὡc ἐπὶ ἁμαξῶν ὀχουμένων αὐτῶν εἰc τὰ Ἐλευcίνια. ἐλευcίνια edd.

πάλαι cυνίειν coι·νῦν δὲ οὔ·εἴρηται δὲ ἡ παροιμια·ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων·ὕcτερον δὲ ἀτυχούντων:—ext. (1004) τη γραΐ:—intermarg. int. (1008) προcτὸ εκφέρειν, *καὶ* λαβειν:—ext. (1011) νιτάριον· *καὶ* βάτιον, εἴδη φυτῶν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡc ἄνθη με εἶχε:—ext. (1011) οἷον·νεόττιον·οἱονεὶ, κοράcιον:—int. (1013) μυcτηρίοιc δὲ τοῖc μεγα*λοισ*:—*ἐπεὶ εστι καὶ* μικρὰ μυcτήρια·γενόμενα, δι' ἡρακλέα·ἡρακλῆc *γαρ* ἐπ ιcτᾶc, ἡξίου μυεῖc*θαι*·ἔθοc·δὲ ἦν τοῖc ἀθηναίοιc, ξένον μὴ μυεῖν μη β ουλόμενοι οὖν λῦc*αι* τὸ ἔθοσ·μηδε ἀπῶcαι τὸν ευεργέτην ἡρακλέα, ἐπ ενόηcαν μικρὰ μυcτήρια, εὐμετάδοτα:—ext. (1014) ὡc ἐπι ἁμαξῶν ὀχο υμένων αὐτῶν·εἰc τα ελευcῖνα:—int. (1020) S. supra ὄζειν→*αντι του* ο

1004. φακῇ: the old woman.

1008. ἐπ' ἐκφοράν: to bury you.

1009. τοῦ λαβεῖν χάριν: to get something.

1011. νιτάριον ἂν κ.τ.λ.: as much as to say, He esteemed me a flower. *Νιτάριον* and *βάτιον* are plants. νηττάριον: like "little bird" for "little maid." / Perhaps two notes.

1013. μυcτηρίοιc δὲ τοῖc μεγάλοιc: there are Petty Mysteries as well as the Great Mysteries. These were instituted on behalf of Heracles. The hero once stopped at Athens, and asked to be initiated. But there was a rule that no one might be initiated who was not an Athenian citizen. In these circumstances, wishing neither to break the rule

1020. ὄζειν τε τῆς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

1021. εἰ Θάσιον ἐνέχεις: ἐπεὶ ἐν Θάσῳ ᾤκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος τοῦ Διονύσου/· ἐνέχεις: ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας. γὰρ om. R

1024. τἀφόδια: τἀναλώματα.

1026. φάσκων βοηθεῖν κ.τ.λ.: καίπερ λέγων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις τοὐναντίον ποιεῖ, ἐκείνου τοῦ ἀδικοῦντός με προιστάμενος. τοῖς ἀδικουμένοις V.

1029. εὐποιεῖν: κολακεύειν.

10(?). εἰ δίκαιόν ἐστι μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν τὸν νεανίσκον/· ἐλλείπει ἐχρῆν.

σμὴν ἡδεῖαν. ἔλεγεν εἶναι ἀπο του σώματός μου:—int. (1021) S. supra θάσιον→ἐπεὶ γαρ ἐν θάσω·οίκει στάφυλοσ·ὁ ἐρωμένοσ·του διονύσου·τὸ δε ἐνέχεισ αντι του εκίρνασ:—int. (1024) τὰ φ'ὅδια) τἀναλώματα· inter. (1024) κολακεύειν:—intermarg. int.

Folio 13, *line* 1026. (1027) καίπερ λέγων βοηθειν. τοὺς ἀδικουμένουσ | τοὐναντίον. ποιεῖ·ἐκεινου του ἀδικοῦντός με προϊστάστάμενος:—int. (1031) ἐλλείπει μισθον· cυνουσιάζων δηλονοτι (sub versu 1031 scriptum, qui versus in contextu omissus in margine additus est) ext. (1030) εἰ δίκαιόν εστι μηδ' οτιοῦν ἀγαθον ἔχειν, τὸν νεανίσκον:—ext. (1030) Ἡ . . .) ἐλλ

---

nor to reject their benefactor, they devised the plan of instituting Petty Mysteries which might be imparted without difficulty. ὀχουμένην ἐπὶ κ.τ.λ.: they rode to the Eleusinian Mysteries on waggons.

1020. ὄζειν τε τῆς κ.τ.λ.: he used to declare that there was a sweet smell from my body.

1021. εἰ Θάσιον ἐνέχεις: Staphylus, who was beloved of Dionysus, lived in Thasus. / The γὰρ may be right. In which case either ἐκεῖ is to be read for ἐπεὶ with the Venetus, or else the ἐκεῖ is a corruption of ᾤκει. ἐνέχεις: that is, You mixed.

1024. τἀφόδια: the expenses. / This note does not suit the context. It has probably been transferred from Acharnians, l. 23.

1026. φάσκων βοηθεῖν κ.τ.λ.: he says that he helps the wronged, but he really does just the opposite; he protects the man who wrongs me.

1029. εὐποιεῖν: to flatter.

10(?). / It is not easy to say whether this is a note on l. 1030 of the text, as given by the m.ss., or a note on some other words, itself producing l. 1030 of the text. The difficulty is increased by the other note ἐλλείπει ἐχρῆν. A. von Velsen believes that δίκαιόν ἐστ' are the only words which did not originally belong to the text. I believe that the corruption lies far deeper, and that not only is l. 1030 an interpolation, but that the adscript which produced it was an explanation of some corrupt reading, now lost. The general nature of that corrupt

1031. ἀπεδίδου: ἐλλείπει μισθόν/· ἀπεδίδου: συνουσιάζων δηλονότι.

1033. νῦν δέ γ' οὐκέτι κ.τ.λ.: ὡς καταπεπονημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρως, ἡ δέ φησιν ὑπὸ τῆς λυπῆς.

1035. κατασέσηπας: ὑπὸ γήρως καὶ χρόνου/· κατασέσηπας: γελοίου χάριν οὐ κατατέτηκας εἶπεν ἀλλὰ κατασέσηπας.

1036. διὰ δακτυλίου κ.τ.λ.: οὕτω λεπτή εἰμι.

1037. τηλία: σανίς, ἡ λεγομένη κάρδοπος/· τηλία: τηλία ἡ σηλία ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον, καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο· καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ/· τηλία: <τηλία> ἐστὶν ἡ ἀτρύπη- <τηλία> R; συνέβαλλον Ald.

είπει ἐχρῆν:—inter. (1035) ὡς καταπεπονημένης αὐτ*ησ* ὑπὸ τοῦ γήρω c.ἡ δὲ *φησι* ὑπὸ τ*ησ* λυπης:—ext. (1035) ὑπο γήρω*σ*·*καὶ* χρόνο*υ*:—intermarg. ext. (1035) S. supra κατασέσηπας→γελοίου χάρ*ιν*·οὐ κατατέτη κας, εἶπεν, ἀλλ*α* κατασέσηπας:—int. (1036) ἂν . . .) οὕτω λεπτὴ εἰμί:—inter. (1037) τηλία∈:—σανὶς, ἡ λεγομένη κάρδοπος·τηλία δὲ, ἡ σηλία·ὥ σπερ τὸ σήμερον·τήμερο*ν* | *καὶ* δὴ *καὶ* ἰδίως.ἐκαλεῖτο τηλία·περίφραγ μα·σανίδων, *εντη* ἀγορᾷ·ἐν ᾧ ἄλφιτα επιπρασκοντο·*καὶ* οἱ ὀρτυγοτρόφ οι·τοὺς ὄρτυγας.συνέβαλον.ἐν τουτω.εστι δὲ, ἡ ἀτρύπητο*σ*·σανὶς·ἐὰν δὲ

---

reading may be inferred alike from the adscript *εἰ δίκαιόν ἐστι μηδ' ὁτιοῦν* κ.τ.λ., and from the other adscript *ἐλλείπει ἐχρῆν*, which probably belonged originally to l. 1029. On the whole, therefore, it is probable that the corruption affected the end of l. 1028 εστι-νηδια, which might easily pass into εστειμηδ . .

1031. **ἀπεδίδου:** supply *μισθόν*. **ἀπεδίδου:** namely, By keeping company with you.

1033. **νῦν δέ γ' οὐκέτι κ.τ.λ.:** she is fordone with age, but she declares it is with sorrow.

1035. **κατασέσηπας:** from age and time. **κατασέσηπας:** in order to produce a laugh, *κατασέσηπας* is substituted for *κατατέτηκας*.

1036. **διὰ δακτυλίου κ.τ.λ.:** I am so thin.

1037. **τηλία:** the board called *κάρδοπος*. **τηλία:** *τηλία* stands for *σηλία*, just as *τήμερον* for *σήμερον*. Further, it bears the peculiar sense of an enclosure of boards in the agora where meal was sold. It was also used as a pit by the men who kept fighting quails. **τηλία:** a board without any hole in it is *τηλία*; if it has a hole in it, it becomes an *ἀψίς* (wheel). [The sense is, unless the ring have a hole in it so large as to seem as big as a bake-board you would not go through the hole.]

τος σανίς· ἐὰν δὲ τρυπηθείη, ἀψὶς γίνεται. [λέγει οὖν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχῃ τρύπημα ὡς δοκεῖν εἶναι τηλία <οὐκ ἂν διέλθοις> τὸ τρύπημα.]

εἶναι τηλία R <οὐκ ἂν διέλθοις> V.

1042. ἀρχαία φίλη: διὰ τοῦ ἀρχαία τὴν γραίαν σκώπτει.

1045. ἑορακέναι: διὰ τοῦ ō μικροῦ τὸ ἑορακέναι, διὰ τὸ μέτρον.

1047. τοὐναντίον πέπονθε κ.τ.λ.: οἱ γὰρ μεθύοντες οὐχ ὁρῶσι· παίζει οὖν ὅτι ὀξέως ἐθεάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος, ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ἐκ τῆς μέθης/· τοὐναντίον πέπονθε κ.τ.λ.: νήφων οὐκ ἔγνω ἀλλὰ μεθύων.

1048. μεθύων: μεθύων ἔφη ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ κῶμον ἀπήει, ὥς φησι.

1049. ἀκόλαστος: κολάσεως ἄξιος.

1050. ὦ Ποντοπόσειδον κ.τ.λ.: ἐπεὶ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων ἐστὶ θεῶν, καὶ οὐχ ὅμοιός ἐστι Διονύσῳ ἢ

τρυπηθείη, ἀψὶς γίνεται· *λεγει οὖν* ὅτι εἰ μη ὁ δακτύλιος. τοσουτον ἔχη τρύπημα· ὡς δοκεῖν· *εἶναι* ἐν τηλία, τὸ τρύπημα:—ext. (1042) δια τοῦ ἀρχαίαι, τὴν γραίαν σκώπτει:—int. (1045) *δια του* ō *μικρου*· τὸ ἑορακέναι *δια* το μετρον:—intermarg. ext. (1048) ὀξύτερον βλέπει:—οἱ γὰρ μεθύο ντεσ. οὐχ ὁρῶσι· παίζει *οὖν οτι* ὀξέως. ἐθεάσατο· τὰς πολιᾶς αὐτῆς ὁ νέοσ· ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων την ὄψιν. ἐκ τησ μέθης· μεθύων δε, ἔφη, ἐπειδη *καὶ* ἐπι κωμον. ἀπήει, ὡς *φησι*:—ext. (1048) S. supra μεθύων→νήφων οὐκ ἔγ νω, ἀλλὰ με | φϑύων:—int. (1049) S. supra ἀκόλαστος→κολάσεως ἄξιος:—intermarg. ext. (1050) ὦ ποντοπόσειδον:—οἱ τοῖς πρεσβύταις· ἐφιστάμε νοι *θεοι*· ἐπεὶ *καὶ* ὁ ποσειδῶν, τῶν πρεσβυτέρων ἐστὶ θεῶν. *καὶ* οὐχ' ὅμ

1042. **ἀρχαία φίλη:** the *ἀρχαία* is a joke at the old woman's expense.

1045. **ἑορακέναι:** spelt with omicron for the sake of the metre.

1047. **τοὐναντίον πέπονθε κ.τ.λ.:** drunken men being unable to see well —a piece of fun. The young man has a keen eye for the woman's grey hairs, at a time when he should have been blind with drink. / There may be more notes than one here run together. **τοὐναντίον πέπονθε κ.τ.λ.:** he did not find her out when he was sober. He had first to get tipsy.

1048. **μεθύων:** the young man is on his way to a merrymaking, according to the old woman's statement (l. 1040).

1049. **ἀκόλαστος:** deserving of punishment.

1050. **ὦ Ποντοπόσειδον κ.τ.λ.:** unlike Dionysus or Apollo, Poseidon is one of the older gods. **ὦ Ποντοπόσειδον:** a metaphor from the sea, and equivalent to "O mighty

Ἀπόλλωνι/· ὦ Ποντοπόσειδον: μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ πόντου, ἀντὶ τοῦ ὦ μέγιστε Πόσειδον/· ὦ Ποντοπόσειδον κ.τ.λ.: ὡς τοῦ ὅρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος/· θεοὶ πρεσβυτικοί: οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφιστάμενοι θεοί/· θεοὶ πρεσβυτικοί: ἐπεὶ γραῦς ἐστίν.

1052. ᾱ ᾱ: τὸ ᾱ ᾱ ἐπίρρημά ἐστι μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως/· ᾱ ᾱ, τὴν δᾳ̃δα κ.τ.λ.: ὡς τοῦ νεανίσκου προσφέροντος τὴν δᾳ̃δα αὐτῇ.

1054. εἰρεσιώνην: κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος· ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα, ἵστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι <λιμοῦ, οἱ δὲ καὶ ὅτι> λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κρατήσαντος, ὁ

ἐξήρτητο V. ὅτι V. <λιμοῦ, οἱ δὲ καὶ ὅτι> Hemsterhuys, ex scholiis ad Eq. 729

οιοσ·εστι διονύσω] ἢ ἀπόλλωνι·τὸ δὲ ποντοπόσειδον·ἢ μεταφορικωσ·ἀπὸ του πόντου·αντι του ὦ μέγιστε πόσειδον:—ext. (1050) καὶ θεοι πρεσβυτικοι·:—ἐπεὶ γραῦς εστι ὡς του ὅρκου τούτου πρεσβυτικου·ὄντοσ·τὸ δὲ ᾱ ᾱ, ἐπίῤῥημά εστι μετ ἐκπλήξεωσ·καὶ κελεύσεως.:—infr. (1052) ὡς τοῦ νεανίσκου·προσφέροντοσ, τὴν δάδα·αὐτῇι:—int. (1054) εἰρεσιώνην: —κλάδοσ ἦν ἐλαίας·ἐρίοις πεπλεγμένοσ·ἐξήρτο δὲ αὐτοῦ τα ὡραῖα πάντα·ἵστασαν δὲ αὐτὸν προ των θυρῶν, κατὰ παλαιὸν χρηστήριον.οἱ μὲν γαρ φασι ὡς λοιμοῦ πᾶσαν την γῆν κρατήσαντοσ·ὁ θεοσ εἶπε·ποι

Poseidon." / The ᾑ before μεταφορικῶς shows that something is lost, namely, the note which appears in the Venetus, as ὦ πόντιε Πόσειδον. **ὦ Ποντοπόσειδον κ.τ.λ.:** an oath used by the old. **θεοὶ πρεσβυτικοί:** gods who preside over the aged. **θεοὶ πρεσβυτικοί:** a form of oath suggested by the woman's age.

1052. **ᾱ ᾱ:** the adverb is uttered in a tone of consternation and command. **ᾱ ᾱ, τὴν δᾳ̃δα κ.τ.λ.:** the boy has brought his torch near her face.

1054. **εἰρεσιώνην:** this was a branch of olive with wool twined round it. All kinds of ripe fruits were attached to it. An ancient oracle had enjoined men to set it up before their doors. At a time when a famine, or, according to another account, a pestilence prevailed over the whole land, the god directed the Athenians to use this means to stay it. On this account the first-fruits are sent to Athens from every part (of Attica) as thankofferings. **εἰρεσιώνην:** <

> to avert the plague. The sacrifice is celebrated by the children of the Athenians. / The first part of this note is lost. **καύσεται:** in the sense of καύσει (will set on fire).

θεὸς εἶπε ποιῆσαι οὕτως Ἀθηναίους. οὗ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς· εἰρεσιώνην: < < > R
> πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ λοιμοῦ· τελεῖται δὲ ἡ θυσία αὕτη παρὰ τῶν παίδων τῶν Ἀθηναίων· καύσεται: ἀντὶ τοῦ καύσει.

1056. παιδίαν: οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου.

1057. πόσους ἔχεις ὀδόντας: ἀντὶ τοῦ "πόσα ἔχω κάρυα;" παιδιὰ γάρ ἐστι τοιαύτη· δραξάμενός τις καρύων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ "πόσα ἔχω;" καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἂν ἔχῃ ἐν τῇ χειρί, ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτείνει ὅσα ἂν <ὁ> ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί· ὀδόντας: δέον εἰπεῖν κάρυα εἶπεν ὀδόντας, ὡς πρὸς γραῦν. <ὁ> V.

ἧσαι οὕτως·ἀθηναίους,οὗ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν.ἐκπέμπουσιν ἀθήναζε,τῶν καρπων.τας ἀπαρχάς.προς ἀποτροπην.του λοιμοῦ,τελεῖται δὲ ἡ θυσία αὕτη παρὰ τῶν παιδων των ἀθηναίων:—supr. (1054) αντι του καύσει:—intermarg. ext. (1056) παιδιάν:—οὕτως ἀττικοι βραχυκαταλήκτως,και παροξυτόνως·ἐπὶ του παιγνίου:—int. (1057) ἀντι του πόσα ἔχω κάρυα·παιδιὰ γαρ εστι τοιαύτη.δραξάμενός τισ·καρύων·καὶ ἐκτείνασ την χεῖρα·ἐρωτα.πόσα·ἔχω.καὶ ἐὰν ἐπιτύχη,λαμβάνει ὅσα ἂν ἔχη·ἐν τῃι χειρὶ·ἐὰν δὲ ἁμάρτηι κατὰ την ἀπόκρισιν,ἀποτεΐνει·ὃ.. ἂν ἐρωτήσασ εὑρεθείη.ἔχων,ἐν τῃι χειρὶ:—ext. (1057) S. supra πόσους→δέον εἰπεῖν κάρυα·εἶπεν·ὀδόντασ.ὡς προς γραῦν:—intermarg. ext. (1061) πλ

1056. παιδίαν: when this word has the meaning of a game, it has in Attic a short penult and a paroxytone accent.

1057. πόσους ἔχεις ὀδόντας: instead of, "How many nuts are in my hand?" There is a game of this sort. You take a handful of nuts, and, stretching out your hand, ask "How many?" and if the other guesses right, he gets all you have in your hand, but if he fail to answer right, he pays as a forfeit as many nuts as you turn out to have in your hand. ὀδόντας: the substitution of "teeth" for "nuts" is a hit at the old woman.

ιο61. πλυνόν: ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό, παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον.

τύχοις edd. ιο62. ὄναιο ἄν: ὠφελείας τύχοις/· εἴ τις ἐκπλύνειέ σε: κακεμφάτως εἶπεν.

ιο63. καπηλικῶς: ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς, ἐπεὶ οἱ κάπηλοι νοθεύουσι τὸν οἶνον συμμιγνύοντες αὐτῷ σαπρόν.

λέγομεν B^{2} ιο64. ψιμύθιον: ὅπερ ἡμερωτικὸν λέγομεν.

ιο65. τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη: τὰς ῥυτίδας.

ιο70. μαινοίμην ἄν: εἰ ἡψάμην τῶν τιτθίων.

ιο75. πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.: τινὲς τοῖς Κυπρίοις φασὶ τοῦτο ῥηθῆναι βουλομένοις ἔχειν Μιλησίους συμμάχους.

ιο76. τὸ τί: ἔλεγον οὕτως οἱ χαλεπαίνοντες.

συνουσιάζειν edd. ιο78. τοῦτο: τὸ συνουσιάζειν.

υνόν με ποιων:—ὀξυτόνως·τὸ ἀγγεῖον.αὐτὸ παροξυτόνως δὲ,τὸ πλυνόμενον:—infr. (ιο62) ὄναιο . . .) ὠφελείας·τυχησ inter. (ιο62) κακεμφάτως εἶπεν τὸ ἐκπλύνειέ σε:—intermarg. ext. (ιο63) καπηλικῶς:—αντι τοῦ πανουργϊκωσ·ἐπεὶ οἱ κάπηλοι νοθεύουσι τὸν οἶνον·συμμιγνύοντες αὐτῷ σαπρόν:—infr. (ιο63) μεν . . .) ὅπερ ἡμερωτικον.λεγομέναs· inter. (ιο65) προσώπου . .) τας ῥυτίδαs:—inter.

Folio 13 *verso*, *line* 1069. (ιο70) εἰ ἡψάμην των τιτθίων:—int. (ιο75) τινὲς τοῖς κυπρίοις·φασι·τοῦτο ῥηθῆναι·βουλομένοις ἔχειν μιλησίους, συμμάχους:—int. (ιο75) το δε τι,ελεγον οὕτωσ.οἱ χαλεπαίνοντεσ:—int.

1061. **πλυνόν**: accented oxytone it means the tub in which you wash; paroxytone, the thing washed.

1062. **ὄναιο ἄν**: you would be the better for it. **εἴ τις ἐκπλύνειέ σε**: sensu obsceno.

1063. **καπηλικῶς (ἔχει)**: "She knows the trick of the trade." Retailers adulterate their wine by mixing bad wine with it.

1064. **ψιμύθιον**: what we call *ἡμερωτικόν* or cosmetic (*literally*, the softener).

1065. **τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη**: wrinkles.

1070. **μαινοίμην ἄν**: if I touched your breasts.

1075. **πάλαι ποτ' ἦσαν κ.τ.λ.**: according to some annotators, this answer is said to have been addressed to the Cyprians when they desired to make the Milesians their allies.

1076. **τὸ τί**: an expression used by persons who are offended. / Though *τὸ δὲ τί* precedes *ἔλεγον* in the codex, still this is surely rather a note on the first part of the line *ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι*.

1078. **τοῦτο**: intercourse.

1081. ὁ δ' ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς: ἀντὶ τοῦ τίς μοι ἐπιτρέπει συνεῖναι αὐτῇ; εἶτα ὡς παραιτούμενος ἐπιφέρει ὅτι οὐκ ἂν αὐτῇ διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ.

1082. διεσπλεκωμένῃ: τὸ σπλέκωμα ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσι· τὸν ἦχον δὲ λέγει τὸν γινόμενον ἐν τῇ συνουσίᾳ.

1083. ὑπὸ μυρίων: λείπει ἀνδρῶν/· ὑπὸ μυρίων ἐτῶν: ὁ γέρων τὸ ἐτῶν προσέθηκε σκώπτων ὡς γραῦν.

1085. τρύγα: πολλάκις καὶ τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν, νῦν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς τὴν ὑποστάθμην.

1087. οὐκοῦν τρύγοιπος κ.τ.λ.: πρὸς ἃ οὖν εἶπεν ὁ νεανίσκος ἀπήντησεν ὁ γέρων/· τρύγοιπος: ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος.

(1078) ἐπέτρεπον . . .) το συνουσιζειν, inter. (1081) ὁ δ' ἐπιτρεπων εστι τισ:—*αντιτου* τίς μοι ἐπιτρέπει συνεῖναι αὐτῇ·εἶτα ὡς παραιτούμενοσ, ἐπιφέρει.ὅτι οὐκ' ἂν αὐτῇ διαλεχθείην διεσπλεκωμένη·τὸ δὲ σπέκλωμα. ἐπι του συνουσιάζειν.τάττουσι·τὸν ἦχον δε *λεγει* τὸν γϊνόμενον,ἐν τῇ συνουσία:—ext. S. ante versum 1083→*λειπει* ἀνδρῶν·ὁ δὲ γέρων τὸ ἐ τῶν προσέθηκε·σκώπτων,ὡς γραῦν:—ext. (1085) S. supra τρύγα→πολλ άκισ *καὶ* τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν·νῦν δὲ οὐχ οὕτως,ἀλλως ἡμ εισ *την* ὑποστάθμην:—int. (1087) τρύγοιπος:—ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινοσ·πρ ος ἃ οὖν εἶπεν,ὁ νεανισκοσ,ἀπήντησεν ὁ γέρων:—ext. (1091) ὁ χρεμυλ

1081. **ὁ δ' ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς:** that is, "Who allows me to go with her?" Then in a deprecatory tone the lad adds, "I would not say a word to her." / The Ravennas gives the words from ὁ δ' *ἐπιτρέπων* to *τρισχιλίων* to the *νεανίας*. It is possible that this note as it stands is made up from (1) *ἀντὶ τοῦ τίς μοι ἐπιτρέπει*; and (2) *οὐκ ἄν διαλεχθείην κ.τ.λ.*: *παραιτούμενος λέγει.*

1082. **διεσπλεκωμένῃ:** they use *σπλέκωμα* of sexual intercourse. It means the sound made in it. / Here too we may have two notes run together—(1) *διεσπλεκωμένῃ*: *ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσι.* (2) *διεσπλεκωμένῃ*: *σπλέκωμα τὸν ἦχον λέγει κ.τ.λ.*

1083. **ὑπὸ μυρίων:** supply *ἀνδρῶν.* **ὑπὸ μυρίων ἐτῶν:** the old man adds *ἐτῶν* to make fun of the old woman's age. / The Ravennas assigns ll. 1082 and 1083 to Chremylus.

1085. **τρύγα:** a term often applied in Attic to new wine, but it is not so here. The word is used, as we use it, in the sense of "dregs."

1087. **οὐκοῦν τρύγοιπος κ.τ.λ.:** the retort of Chremylus to the words of the young man. / Videlicet *ἀλλ' ἔστι κομιδῇ κ.τ.λ.* **τρύγοιπος:** the canvas strainer.

1091. θάρσει, μὴ φοβοῦ κ.τ.λ.: ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ θεράπων.

1092. οὐ γὰρ βιάσεται: ὃ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐπὶ τῆς γραός φησιν.

1093. προσέπιττον (sic): ἀντὶ τοῦ ἡσέλγουν/· (?): κατεφίλουν/· ὑπέπιττον: γράφεται καὶ ὑπεπείρων/· ἐπίττουν: πιττοῦν ἐστὶ κυρίως τὸ πλαδαρὰς Ʀ πλαδαρὰς ναῦς πίσσῃ χρίειν [ἔνθεν οὖν μετήνεγκε τὴν λέξιν.]

1096. ὥσπερ λεπάς: λεπὰς κογχυσμοῦ εἶδος ὃ ταῖς πέτραις προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον ἐπειδάν τις αὐτοῦ βουληθείη λαβεῖν/· ὥσπερ λεπάς: ἔστι τὸ λεπὰς εἶδος ἰχθύος/· ὥσπερ λεπὰς κ.τ.λ.: παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν. δυσαποσπάστως V.

1097. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων κ.τ.λ.: ὁ

οσ ἢ ὁ θεράπων:—int. S. ante versum 1092→ὃ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες το υτο ἐπι τησ γραὸς *φησι* ὅτι οὐκ' ἰάσεται σε.ἡ γραῦς:—ext. (1093) προς έπιττον:—*αντι του* ἡσέλγοῦν.ἢ κατεφίλουν·*γραφεται καὶ* ὑπεπείρων·πιτ τουν δὲ *εστι* κυρίως,τὸ πλατείας ναῦς,πίσσῃ χρίειν·ἔνθεν *οὖν* μετήνεγ κε,τὴν λέξιν:—ext. (1096) λεπὰς κογχυσμοῦ εἶδος.ὃ ταῖς πέτραις·προς πήγνυται δυσαποπάστως·ἔχον,ἐπειδᾶν τισ αὐτου βουληθείη λαβεῖν·εστι δὲ τὸ λεπὰς,ειδοσ ἰχθυοσ·παρυπόνοιαν δὲ εἶπεν:—int. (1097) ὁ κόπτων

1091. **θάρσει, μὴ φοβοῦ κ.τ.λ.:** spoken either by Chremylus or by Carion.

1092. **οὐ γὰρ βιάσεται:** as if the old woman were a man. / The words that follow *φησίν* in the codex may either be reduced to *λείπει ἡ γραῦς*, or else a second *φησιν* has to be added: *φησὶν ὅτι οὐ βιάσεταί σε ἡ γραῦς*.

1093. (1) **προσέπιττον** (sic): that is, I behaved lewdly. (2) ? I kissed. (3) **ὑπέπιττον:** another reading is *ὑπεπείρων*. (4) **ἐπίττουν:** the verb *πιττοῦν* properly means to smear leaking boats with pitch. [Hence the metaphor.] / It is hopeless to try and make much of these notes. Though *προσέπιττον* is given as the lemma in the codex, it may be a mere mistake. We cannot say whether any critic defended an Attic *πίττειν* on the analogy of the Aeolic *πίσσειν* or no. Perhaps they may even have found *προσέπιπτον* or *ὑπέπιπτον* in the text.

1096. **ὥσπερ λεπάς:** *λεπάς* is a sort of mussel which clings to rocks, very difficult to detach when you wish to have it. / *Κογχυσμός* may be a bye-form of *κογχύλιον* or the like. **ὥσπερ λεπάς:** *λεπάς* is a sort of fish. **ὥσπερ λεπὰς κ.τ.λ.:** said *παρὰ προσδοκίαν*.

1097. **τίς ἔσθ' ὁ κόπτων κ.τ.λ.:** Hermes knocks at the door; Carion goes to answer the door and finds nobody there.

Ἑρμῆς ἔκοψεν, καὶ <ἐξ>ελθὼν ὁ Καρίων οὐδένα εὗρεν. <ἐξ>ελθὼν Ald.

1099. ἄλλως κλαυσιᾷ: ματαίως ἐψόφησε.

1109. τὸ βάραθρον: τόπος ὅπου κολάζονται οἱ ἀσεβεῖς.

1110. ἡ γλῶττα τῷ κ.τ.λ.: ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται ἐπειδὴ τῶν λόγων δεσπότης ἐστιν. λόγων V.

1115. ψαιστόν: πέμμα ἐστί/· ψαιστόν: εἶδος πλακοῦντος τὸ ψαιστόν.

1118. ἧττον: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

1119. σωφρονεῖς: ἀντὶ τοῦ μόλις ἐπεστράφης/· σωφρονεῖς: καλῶς λέγεις.

1121. οἰνοῦτταν: οὕτω τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μᾶζαν/· οἰνοῦτταν: εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον.

1123. ἀναβάδην ἀναπαύομαι: ἄνω, φησίν, ἔχω τοὺς πόδας κοιμώμενος/· ἀναβάδην: ἄνω. ἔχω V.

τὴν θύραν:—ὁ ἑρμῆς ἔκοψεν· καὶ ἐλθὼν, ὁ καρίων, οὐδένα, εὗρεν:—ext. (1099) S. supra φθεγγόμενον→ματαίως ἐψόφησε:—ext. (1109) τόπος, ὅπου κολάζονται οἱ ἀσεβεῖς:—int. S. ante versum 1110→ἡ γλῶττα·των θυομένων, τῷ ἑρμῇ δίδοται. ἐπειδὴ τῶν θυομένων, δεσπότης εστι:—infr.

Folio 14, *line* 1112. (1115) πέμμα εστι ἢ ειδοσ πλακοῦντοσ, τὸ ψαιστόν:—int. (1118) αντιτου οὐδαμῶς:—intermarg. ext. (1121) οἰνοῦτταν:—οὕτω τὴν ἐν οἴνωι πεφυραμένην, μᾶζαν. τινὲς δὲ οἰνοῦτταν εἶδοσ πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γϊνόμενον:—ext. αντιτου μόλις ἐπεστράφησ. ἢ καλῶς λέγεις:—ext. (1123) ἄνω φησὶν ἔχων τοὺς πόδας. κοιμ

1099. **ἄλλως κλαυσιᾷ:** makes a noise of itself.

1109. **τὸ βάραθρον:** a place where the impious are punished.

1110. **ἡ γλῶττα τῷ κ.τ.λ.:** Hermes as the god of eloquence receives the tongue of animals sacrificed.

1115. **ψαιστόν:** a piece of pastry. **ψαιστόν:** a kind of cake.

1118. **ἧττον:** that is, Not at all.

1119. **σωφρονεῖς:** that is, You scarcely mind it. / Perhaps this is a note on l. 1117 *κακῶς ἐπεμελεῖσθ'*, in which case we should write *ἐπεστράφητε*. **σωφρονεῖς:** you are right.

1121. **οἰνοῦτταν:** the name for a cake baked with wine (instead of water). **οἰνοῦτταν:** a kind of cake made with wine and honey.

1123. **ἀναβάδην ἀναπαύομαι:** that is, I sleep with my legs up. **ἀναβάδην:** up high.

ἔσφαλλες ἡμᾶς R

1124. ἐποίεις ζημίαν: ἔσφαλλες ἡμᾶς.

1126. τετράδι: ἡ τετρὰς ἐνομίζετο τῷ Ἑρμῇ· τετράδι: καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτην τὴν ἡμέραν ἀπέθεντο τῷ Ἑρμῇ· τετράδι: ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνησι θεοῖς τισίν· οἷον, νουμηνία καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι, καὶ τετρὰς Ἑρμῇ <καὶ> ὀγδόη Θησεῖ.

ταύτην τὴν ἡμέραν R

<καὶ> V.

<φησίν> Suidas

1128. κωλῆς: τὰς ἀγκύλας <φησίν>· [αἱ ὀστώδεις εἰσί. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας]· κωλῆς: κωλῆ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων· κωλῆς: ἔστιν ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων.

τοῖς θεοῖς V.

βραχίων V.

1129. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ Ἀσκώλια <ἐν> ᾗ

<ἐν> V.

ώμενος ext. (1128) τὰς ἀγκύλας, αἱ ὀστώδεισ εισι. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστεα τοὺς θεουσ προσφέροντας:—int. (1126) ανω εσφάλημεν:—ἡ τετρὰς ἐνομίζετο τῶι ἑρμῆι καὶ καθέκαστον μῆνα ταύτη τῆ ἡμέρα. ἀπέθεντο τῶι ἑρμῆι:—int. (1126) οἵμοι πλακοῦντος:—ἔξω τῶν ἑορτῶν, ἱεραὶ τιν ὲς ἡμέραι νομίζονται· ἀθήνησι θεοισ τισίν· οἷον νουμηνία καὶ ἑβδόμη ἀ πόλλωνι | καὶ τετρὰς ἑρμῆι ὀγδόη θησεῖ:—(post versum 1129 positum) ext. (1128) οἵμοι δὲ κωλῆς:—κωλῆ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων | εστι δὲ ἱερὸς ἑρμοῦ ὁ βραχίον· τῶν ἀλόγων ζώων:—ext. (1129) ἀσκωλ ίαζ ἐνταῦθα:—ἑορτὴν οἱ ἀθηναιοι ἦγον, τὰ ἀσκώλια· ἣ ἤλλοντο τοῖς ἀ

1124. ἐποίεις ζημίαν: you disappointed us.

1126. τετράδι: the fourth day of the month was observed in honour of Hermes. τετράδι: every month this day was set apart in Hermes' honour. τετράδι: besides the regular festivals, certain days are observed at Athens as holy days in honour of certain gods, as for example, the new moon and the seventh of the month in honour of Apollo, the fourth of the month in honour of Hermes, and the eighth of Theseus.

1128. κωλῆς: the hams are meant. [These are bony; so this is intended as a hit at the sacrificers for offering mere bones to the gods.] κωλῆς: by κωλῆ are meant the fore-legs of the victims. κωλῆς: the shoulder of animals is sacred to Hermes. / In the first two notes on this line κωλῆ is understood as representing a pair of things, like the English fore-quarter and hind-quarter.

1129. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: the Ascolia was a festival celebrated at Athens in which men danced on wine-skins in honour of Dionysus. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: <

> It appears that this animal injures the vine. Indeed there is an epigram (of Evenus) preserved in which the vine addresses the goat as follows:—"If thou eat me to the root, yet I shall bear fruit enough for a drink-

<ἐν>ήλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου/· ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: <
> δοκεῖ δὲ < > R
ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῷον· ἀμέλει οὖν καὶ ἐπίγραμμα φέρεται <τῆς ἀμπέλου> πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον· "κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω | ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ"/· ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: <
> ἐποίουν δὲ τοῦτο πρὸς γέλωτα τοῦ θεάτρου· ὠλίσθαινον γὰρ ἐπάνω τῶν ἀσκῶν.

φέρεται V. <τῆς ἀμπέλου> Ald. ἔτι Anth. Pal. ὅσσον ἐπισπεῖσαι Anth. Pal. < > R ὠλίσθαινον R

1131. ὀδύνη σε περὶ κ.τ.λ.: ἀντιστρόφως/· ὀδύνη σε περὶ κ.τ.λ.: ἐπὰν γὰρ πνεῦμα δι' ἐντέρων ὑποδύῃ, τὸ τοιοῦτον γίνεται [δέον οὖν εἰπεῖν πνεῦμα ὀδύνη εἶπεν].

1132. ἴσον ἴσῳ κεκραμένης: ζητεῖται διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς δίδοται ἄκρατος σπονδή, τῷ δὲ Ἑρμῇ κεκραμένη· καὶ φαμὲν ὅτι καὶ τῶν ζώντων καὶ τῶν

σκοισ, εἰς τιμὴν του διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῆι ἀμπέλωι τὸ ζ ῶον. ἀμέλει *οὖν καὶ* ἐπίγραμμα φαίνεται πρὸς την αἶγα *ουτω* ἔχον· κἤν με φάγ*ησ* ἐπι ρίζαν· ὅμως, δέ τι καρποφορήσω, ὅσον ἐπιλείψαι σοι τράγε θυομένω· ἐποίουν δὲ τοῦτο προς γέλωτα *του* θεάτρου. ὀλίσθαινον γὰρ. ἐπάνω των ἀσκων :—ext. (1131) ὀδύνη σε :—*αντι*στρόφως. ἐπὰν *γαρ πνευ μα* διεντέρων. ὑποδύη· τὸ τοιοῦτον γίνεται· δέον οὖν εἰπεῖν *πνευμα* ὀδύνη
τ
εἶπεν :—int. (1132) ἴσον ἴσῳ κεκραμένησ :—ζητεῖται δια τοῖς μὲν ἄλλο ις *θεοισ*· δίδοται ἄκρατος σπονδὴ | τῷ δε ἑρμῆ κεκραμένη· *καὶ* φαμὲν,

---

offering over thee, O goat, when they offer thee in sacrifice." ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα: <
> They did this to raise a laugh among the spectators in the theatre, for they slipped about (*ὠλίσθαινον*) upon the wine-skins (*ἀσκοί*).

1131. ὀδύνη σε περὶ κ.τ.λ.: expressed inversely. / Instead of saying *στρόφος ἔοικε ὀδυνᾶν* he says *ὀδύνη στρέφει*. ὀδύνη σε περὶ κ.τ.λ.: the result of wind in the bowels. / The last clause of this note, perhaps the whole note, is by somebody who did not understand the sense in which *ἀντιστρόφως* is used.

1132. ἴσον ἴσῳ κεκραμένης: query; why is an unmixed drink-offering made to the rest of the gods, but a mixed drink-offering made to Hermes? We answer, It is because Hermes rules both the living, and the dead, and is worshipped by both.

τετελευτηκότων ἄρχει, καὶ παρὰ ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται.

1137. νεανικόν: ἀντὶ τοῦ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν.

νεανίαν V.

1141. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν κ.τ.λ.: ἵνα λάβῃς καὶ αὐτὸς τὸ μέρος σου.

1142. νακτός: πλακοῦς/· νακτός: θερμὸς ἄρτος μετὰ ἐλαίου.

1145. πανουργήσας: κλέψας.

1146. μὴ μνησικακήσῃς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ἐπλούτησας, μὴ ἐπαρθῇς/· μὴ μνησικακήσῃς: <οἱονεὶ ἔλεγε> μὴ μέγα φρονήσῃς.

<οἱονεὶ ἔλεγε> R

1153. στροφαῖον: στροφαῖον ἐκάλουν ἱδρυμένον παρὰ τῇ θύρᾳ τὸν δαίμονα/· στροφαῖον: παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα <στροφαῖον ἐκάλουν τὸν Ἑρμῆν> [οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται]. στροφαῖον: ἔστιν ἐπωνυμία Ἑρμοῦ παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν.

<στροφαῖον . . . . . ἑρμῆν> R

οτι καὶ των ζωντων·*καὶ* των τετελευτηκότων ἄρχει·*καὶ* παρὰ ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται:—int. et infr. (1137) *αντιτου* δυναμενον χορτάσαι·νεώτερον:—intermarg. ext. (1141) ἵνα λαβῃσ *και* αυτοσ,τὸ μέρος σου:—intermarg. ext. (1142) ἧκεν . . .) πλακοῦς.ἢ θερμοσ αρτοσ μετα ἐλαίου:—inter. (1145) πανουργήσας) κλέψας:—inter. (1146) S. supra εἰ σὺ→*αντι του* εἰ *καὶ* ἐπλουτησας μὴ επαρθησ.μη μέγα φρονήσησ:—intermarg. ext. (1153) στροφαῖον:—στροφαῖον ἐκάλουν ἱδρυμένον.παρὰ τῇ θύραι·τὸν δαίμονα·ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν.τὰ πράγματα·οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντεσ πανοῦργοι λέγονται·*εστι* δὲ,ἐπωνυμία ἑρμοῦ.παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρύ

1137. νεανικόν: that is, Fit to support a young man.

1141. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν κ.τ.λ.: that you yourself may get your share.

1142. νακτός: a flat cake. νακτός: bread eaten hot with oil.

1145. πανουργήσας: stealing.

1146. μὴ μνησικακήσῃς κ.τ.λ.: that is, Even if you have got rich, you must not be elated. μὴ μνησικακήσῃς: as though he had said, Do not be proud.

1153. στροφαῖον: the figure of the god (Hermes) as set up at the door was called *στροφαῖος*. στροφαῖον: Hermes was called *στροφαῖος* from being inclined to shuffle. στροφαῖον: a surname of Hermes because he is set up at the door to keep off all other thieves. / The allusion to *στρόφιγξ* is here implied, not expressed. A redactor has tried to bring out a different notion by running this note and the other together.

1155. ἐμπολαῖον: πραγματευτικόν.

1158. οὐ γὰρ δόλου κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ οὐ χρεῖα ἐστὶ πανουργεῖν.

1159. ἡγεμόνιον: κατὰ χρησμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιον Ἑρμῆν ἱδρύσαντο/· ἡγεμόνιον: παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς [τοὺς βλέποντας] ἡγεῖσθαι· ἐπήνεγκε δὲ ἐπὶ τοῦ Πλούτου φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν καὶ μὴ δεῖσθαι ὁδηγοῦ/· ὁ θεός: ἀντὶ τοῦ ὁ Πλοῦτος/· ἤδη βλέπει: ὥστε μὴ δεῖσθαι ἡγεμονίου καὶ ὁδηγοῦ. ἡγεμονίου R

1161. ἐναγώνιος: μοῖραν γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἔχει ὁ Ἑρμῆς. τοῖς V.

1162. συμφορώτερον: ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιον.

1165. βιότιον: βίον, ὑποκοριστικῶς.

1166. οὐκ ἔτος ἅπαντες κ.τ.λ.: ὡσανεὶ

σθαι, ἐπι φυλακῆ τῶν ἄλλων κλεπτῶν:—infr. (1155) ἐμπολαῖον) πραγ ματευτικον inter.

Folio 14 *verso*, *line* 1157. (1158) *αντιτου* ου χρεῖα *εστι* πανουργεῖναι: —int. (1159) ἡγεμόνιον:—κατα χρησμὸν οἱ ἀθηναίοι·ἡγεμόνιον ἑρμῆν· ἱδρύσαντο·παρα δὲ τὸ τοισ τυφλοῖς·τοὺς βλέποντας ἡγεῖσθαι.ἐπήνεγκε δὲ ἐπι τοῦ πλούτου φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν.καὶ μὴ δεῖσθαι ὁδηγοῦ:—ext. (1159) *αντι του* ὁ πλοῦτος·ὥστε μη δεῖσθαι ἡγεμόνοσ καὶ ὁδηγοῦ:—int. (1161) S. supra ἐναγώνιος→μοιραν γὰρ ἐν τοῖ ἀγῶσιν ἔχει ὁ ἑρμῆς· int. (1165) ὡσανεὶ ἔλεγε·πολλὰ ὀνόματα, ἔχειν:—int. (1162) συμφορώτερον) *αντι του* αρμόδιον:—inter. (1165) S. supra βιότιον→βίον ὑ

1155. **ἐμπολαῖον**: of or belonging to trade.

1158. **οὐ γὰρ δόλου κ.τ.λ.**: that is, There is no call for cheating. / Perhaps the reading of the codex should rather be taken as in favour of *πανοῦργον εἶναι*.

1159. **ἡγεμόνιον**: an oracle had commanded the Athenians to set up a statue to Hermes under this title. **ἡγεμόνιον**: a title derived from his being guide to the blind. Carion applies it to the case of Plutus, declaring that he has his sight now and needs no one to guide him. **ὁ θεός**: that is, Plutus. **ἤδη βλέπει**: so as to need no *ἡγεμόνιος*, or guide. / These notes seem to indicate that l. 1160 in the text is an adscript, modified to make the metre out.

1161. **ἐναγώνιος**: Hermes has a part to play in all games (*ἀγῶνες*).

1162. **συμφορώτερον**: that is, Appropriate. / Perhaps the note originally ran *ὅτι σύμφορον ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιον*.

1165. **βιότιον**: = *βίον*, a diminutive form. / Perhaps we should replace *βίον* by *βιότον*.

1166. **οὐκ ἔτος ἅπαντες κ.τ.λ.**: as much as to say, It is not for

ἔλεγεν, οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν.

1167. ἐν πολλοῖς γεγράφθαι κ.τ.λ.: ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνός, εἰς ἄλλο δικάσωσι δικαστήριον·/ ἐν πολλοῖς γεγράφθαι κ.τ.λ.: ὡσανεὶ ἔλεγε, πολλὰ ὀνόματα ἔχειν.

1172. κακῶς: λείπει τὸ ἔχω.

1175. τοῦ σωτῆρος: ἐν ἄστει σωτῆρα Δία τιμῶσιν, ἔνθα καὶ σωτῆρος Διός ἐστιν ἱερόν/· τοῦ σωτῆρος: τὸν αὐτὸν ἔνιοι καὶ ἐλευθέριόν φασι.

θυσίαν R 1180. ἔθυσεν ἱερεῖόν τι: θυσίαν ἐπετέλεσεν.

1185. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα κ.τ.λ.: ἐπειδὴ νόμος ἐστὶ τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν/· τὰ νομιζόμενα: τὰ ἔθιμα/· τὰ νομιζόμενα: κῶλα R δέρματα καὶ κῶλα/· τὰ νομιζόμενα

ποκοριστικῶς:—int. (1166) οὐκ ἔτ.. ἅπαντες:—ὡσανεὶ ἔλεγεν.οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν.ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ενοσ.εἰς ἄλλο δικάσωσι δικαστήριον:—ext. (1172) *λειπει* τὸ ἔχω:—int. (1175) ἐν ἄστει σωτῆρα δία·τιμῶσιν,ἔνθα *καὶ* σωτῆροσ διὸς *εστι* ἱερόν·τὸν αὐτόν δὲ ἔνιοι,*καὶ* ἐλευθέριον *φασι*:—int. S. post versum 1180→θυσίας ἐπετέλ εσεν:—int. (1180) θυσίας ἐπετέλεσεν:—ext. (1185) οὐκοῦν τα νομιζόμενά σοι:—ἐπειδὴ νόμοσ εστὶ τὰ ὑπολειπόμενα *τησ* θυσιασ.τὸν ἱερέα,λαμβ άνειν·ἢ *ουτω*: τὰ ἔθιμα τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦσι δέρματα *καὶ* κ

---

nothing that they are eager to have many names.

1167. **ἐν πολλοῖς γεγράφθαι κ.τ.λ.**: in order that if they miss being put in one court, they may sit in another. **ἐν πολλοῖς γεγράφθαι κ.τ.λ.**: as though it were, To have many names. / See transcript of Scholia to l. 277 supra, and the notes upon it.

1172. **κακῶς**: ellipse of ἔχω.

1175. **τοῦ σωτῆρος**: Zeus is worshipped as Saviour in the City proper where there is a temple to him under this name. **τοῦ σωτῆρος**: some regard Zeus Soter as identical with Zeus Eleutherios.

1180. **ἔθυσεν ἱερεῖόν τι**: offered sacrifice.

1185. **οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα κ.τ.λ.**: it is usual for the priest to take what is left over from the sacrifice. **τὰ νομιζόμενα**: the usual perquisites. **τὰ νομιζόμενα**: hides and intestines. **τὰ νομιζόμενα κ.τ.λ.**: <

> [So the meaning is, You receive your perquisites even in the case of the dung.] / The actual note drawing attention to the nexus between this line and the preceding is lost. We have only a redactor's additamentum to it. **τούτων**: the parts given to the priests.

κ.τ.λ. : < > < > Rγ
[φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς κόπρου τὰ νομιζόμενα λαμβάνεις;]/· τούτων: τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦσι.

1189. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ: τὸν Πλοῦτον λέγει.

1191. ἱδρυσόμεσθα κ.τ.λ.: τὸ ἐξ<ῆς>· ἱδρυσόμεσθα τὸν Πλοῦτον. ἐξ<ῆς> Rγ ἱδρυσόμεσθα Rγ

1193. τὸν ὀπισθόδομον κ.τ.λ.: εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφερον τὰ χρήματα κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο, καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ Β̄, οὕτω· "ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀεί ποτε ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων· τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα περιεγένετο ἀφ' ὧν εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἆλλα οἰκοδομήματα καὶ εἰς Ποτιδαίαν ἐπανηλώθη <κ.τ.ἑ.>"/· τὸν ὀπισθόδομον: ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειντο/· τὸν ὀπισθόδομον: μέρος ἐστὶ τῆς ἀκροπόλεως ἔνθα ἐστὶ τὸ ταμιεῖον, ὅπισθε τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ/· τῆς θεοῦ: τῆς Ἀθηνᾶς. ἔτι ποτὲ text. Thuc. μύρια ἐγένετο text. Thuc. <κ.τ.ἑ.> Rγ

ωλαὶ·φησι οὖν ὅτι καὶ της κόπρου, τὰ νομιζόμενα, λαμβάνεις· ext. (1189) τὸν πλοῦτον λεγει· int. (1191) τὸ ἐξἵδρυσόμεσθα τὸν πλοῦτον:—int. (1193) τῆς ἀθηνᾶς. εἰς την ἀκρόπολιν·ἀνέφερον τα χρήματα. κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο. καθὰ καὶ θουκυδίδης φησι·ἐν τῇ Β̄ ουτω·ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἄγει ποτὲ ἀργϋρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων·τὰ γὰρ πλειστα τριακοσίων ἀποδέοντα περιεγένετο ἀφ'ὧν εἰς τὰ προπύλαια·της ἀκροπολεως·καὶ τάλλα οἰκοδομήματα, καὶ εις ποτιδαίαν. ἐπανηλώθη:—ext. et infr. (1193) τὸν ὀπισθόδομον:—ἐπειδη·τὰ χρήματα, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειντο·μέρος δὲ ἐστὶ της ἀκροπολεως·ἔνθα εστι τὸ ταμ

1189. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ: alluding to Plutus.

1191. ἱδρυσόμεσθα κ.τ.λ.: the order is *ἱδρυσόμεσθα τὸν Πλοῦτον.*

1193. τὸν ὀπισθόδομον κ.τ.λ.: it was usual for money to be deposited in the Acropolis, and there kept for safety, as Thucydides also states in his second book (ch. 13). / The quotation from Thucydides' text appears to have been copied in by somebody. The variations from the textus receptus are interesting. τὸν ὀπισθόδομον: money was stored in the inner cell called *ὀπισθόδομος.* τὸν ὀπισθόδομον: the part of the Acropolis where the treasury is, behind the shrine of Athena. τῆς θεοῦ: Athena.

cυν<εις>-ἦλθε Ald.

1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ: δεῖ καὶ ὑπονοεῖν ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο καὶ συν<εις>ἦλθε τῷ νεανίσκῳ/· τὰς χύτρας κ.τ.λ.: ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων ὀσπρίων ἡψημένων χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἠμφιεσμένων/· τὰς χύτρας κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς ἀφιδρύειν ἢ ἄγαλμα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης· ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δαναΐσι· "μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας | παρ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ."

1199. σεμνῶς δ' ἔχουσ' κ.τ.λ.: λείπει ἱμάτια ἵν' ᾖ· ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα σεμνῶς ἦλθες/· ἔχουσα δ' ἦλθες κ.τ.λ.: πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον/· ἔχουσα δ' ἦλθες κ.τ.λ.: ὅτι

ιεῖον.ὄπισθε·τοῦ τῆς ἀθηνᾶς,ναοῦ:—infr. S. ante versum 1197→ἔθοσ γαρ ἦν ἐν ταῖς ἱδρύσεσι των ἀγαλμάτων·ὀσπρίων ἡψημένων χύτρασ περιπομπεύεσθαι ὑπο γϋναικων·ποικίλωσ ἠμφιεσμένων:—int. (1198) S. supra ἱδρυσόμεθα→ἐπειδὴ ὁπότε μέλλοιεν.βωμοὺς.ἀφιδρύειν.ἢ ἄγαλμα θεου εψόντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις.εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες·τησ πρώτησ διαίτησ·ὅθεν καὶ ἐν ταῖς δαναΐσι·μαρτύρομαι δὲ ζηνοσ ερκιου χυτρας·παρ'αῖς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ: infr. (1199) λειπει τὸ ἱματια intermarg. int.

Folio 15, *line* 1200. (1199) σεμνῶς δ' ἔχουσ' ἦλθες:—λειπει ἱμάτια· ἵν.....λα ἱμάτια ἔχουσα σεμνωσ ἦλθες·πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις·ἐπόμπευον·δεῖ καὶ ὑπονοεῖν οτι ἡ γραῦς εβιάσατο καὶ συνῆλ

1197. **ἐγὼ δὲ τί ποιῶ:** we must suppose that the old woman has forced her way in and entered with the young man. **τὰς χύτρας κ.τ.λ.:** it was customary when statues were set up for pots of boiled peas to be carried in procession by women gorgeously dressed. **τὰς χύτρας κ.τ.λ.:** when they had at any time to set up an altar or a statue of a god they boiled pulse, and used some of it to handsel the altar or the statue, making it serve as a thankoffering for the food used in primitive times. This practice is referred to in the Daughters of Danaus:—"I invoke the pulse-pots of Zeus, the guardian of the yard, which in times past saw this altar raised."

1199. **σεμνῶς δ' ἔχουσ' κ.τ.λ.:** supply *ἱμάτια* giving the sense, You entered bravely dressed in rich-coloured clothes. **ἔχουσα δ' ἦλθες**

ἡ γραῦς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια/· ποικίλα: λείπει τὸ ἱμάτια.

1206. ἡ γραῦς ἔπεστ' κ.τ.λ.: γραῦς λέγεται ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνώτατος τῶν χυτρῶν.

1208. οὐκ ἔτι τοίνυν κ.τ.λ.: ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ.

θε τῶι νεανίσκωι·*καὶ οτι* ἡ γραῦς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια:—ext. (1206) γραῦς *λεγεται* ὁ ἀφρ*οσ* ὁ ἀνώτ*ατοσ* τῶν χυτρῶν:—int. (1206) ὁ *λογοσ* ἐκ τ*ου* ποιητ*ου*·διὰ τ*ου* χοροῦ:—int.

κ.τ.λ.: in processions they wore clothes that were *ποικίλα* or rich-coloured. ἔχουσα δ' ἦλθες κ.τ.λ.: the old woman came on the stage with motley clothes. ποικίλα: supply *ἱμάτια*.

1206. ἡ γραῦς ἔπεστ' κ.τ.λ.: by *γραῦς* is meant the froth on the surface of the pots of pulse.

1208. οὐκ ἔτι τοίνυν κ.τ.λ.: a sentiment of the poet himself put in the mouth of the chorus.

NUBES

ι. παρεπιγραφή· cυγκεκαλυμμένος καὶ καθεύδων ὑποτίθεται, εἶτα ἀνακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιβλήματος/· ἰού: ἔστι σκετλιαστικὸν ἐπίρρημα/· ἰού, ἰού κ.τ.λ.: διὰ τὸ ἐγρηγορέναι καὶ ἀγρυπνεῖν δυσφορῶν ἀναβοᾷ.

2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ κ.τ.λ.: εἰώθασι περὶ τὰς συμφορὰς ἀναβοᾶν τὸν Δία, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀγαμέμνων "προθελύμνους ἕλκετο χαίτας | ὑψόθ' ἐόντι Διΐ"/· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ: οὐκ ἀργῶς χρὴ τοῦτο νομίζειν εἰρηκέναι τὸν ποιητήν· ἔχεται γὰρ ἱστορίας τὸ ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοιαύτης·

Folio 15 *verso.* (1) S. supra ἰού→παρεπιγραφὴ cυγκεκαλυμμένοσ·καὶ καθεύδων.ὑποτίθεται·εἶτα ἀνακαλυψάμενοσ καὶ ἔξω την κεφαλην ποιήσας του περιβλήματος·εστι δε σκετλιαστικον ἐπίρρημα.δια τὸ ἐγρηγορέναι *καὶ* ἀγρυπνεῖν.δυσφορῶν ἀναβοᾶι.cὺμβαίνει *γαρ* τοῖc ἀγρυπνοῦcι· μεγάλας τὰc νύκτ*ασ* νομίζειν:—ext. (2) ὦ ζεῦ βασιλεῦ:—οὐκ αργῶς χρὴ τοῦτο νομίζειν εἰρηκέν*αι*.τὸν ποιητ*ην*·ἔχετ*αι* *γαρ* ἱστορι*ασ*·τὸ ὦ ζε

---

1. A stage direction:—Strepsiades is supposed to be in bed with the clothes right over him, then to throw them back, and put his head outside the coverlet. **ἰού:** an adverb expressing irritation. **ἰού, ἰού κ.τ.λ.:** in his annoyance at being awake and wakeful, Strepsiades cries aloud.

2. **ὦ Ζεῦ βασιλεῦ κ.τ.λ.:** when in trouble men call upon Zeus, as in Homer Agamemnon (Il. 10. 15) "plucked his hair up by the roots before Zeus that dwells on high." **ὦ Ζεῦ βασιλεῦ:** we are not to think that the poet thus expressed himself without due cause. The expression *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ* is connected with the story of the Athenians being directed by the Pythian oracle to abolish their kings, and take Zeus for their king, and reverence him as such. So we should take the

τοὺς βασιλέας R

τοῖς Ἀθηναίοις πυθόχρηστον ἐγένετο καταλῦσαι τοὺς βασιλέας, προστήσασθαι δὲ καὶ σέβειν Δία βασιλέα· ὥστε τὸ λεχθὲν τῆς ἱστορίας ταύτης ἔχεσθαι χρὴ νομίζειν/· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον: συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσι μεγάλας τὰς νύκτας νομίζειν/· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον: ζητεῖται πῶς μεγάλας τὰς νύκτας λέγει· Διονυσιακοῦ γὰρ ὄντος τοῦ δράματος, συνεστάλθαι τὰς νύκτας ἀνάγκη διὰ τὸ τοιούτῳ τῷ καιρῷ ὑποπίπτειν τὰ Διονύσια, πλὴν εἰ μὴ τούτῳ μεγάλαι καταφαίνονται, ὅπερ συμβαίνει πάσχειν τοὺς ἀγρυπνοῦντας/· τὸ χρῆμα: τὸ μέγεθος/· τὸ χρῆμα: τὸ ἔκταμα.

τὸ τοιούτῳ Ald.

3. ἀπέρατον: ἀντὶ τοῦ μέγα, οὗ πέρας οὐκ ἔστιν· οἱ δὲ ἀπέραντον μετὰ τοῦ N̄ γράφοντες ἁμαρτάνουσι.

5. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν: ὡς τῶν

ῦ βασιλευ·τοιαύτησ·τοῖς ἀθηναίοις·πυθόχρηστον ἐγένετο.καταλῦσαι τὰς βασιλείας·προστήσασθαι δὲ *καὶ* σέβειν.δία βασιλέα·ὥστε τὸ λεχθεν της ἱ στοριασ·ταύτησ ἔχεσθαι χρὴ νομίζειν·ειώθασι δὲ,*περὶ* τὰς συμφορὰς,ἀν αβοᾶν τὸν δία·ὡς παρὰ τῶ ποιητη.ἀγαμέμνων.προθελύμνουσ ἕλκετο χαίτας.ὑψόθ' εόντι διΐ. supra. (2) τὸ χρῆμα:—τὸ μέγεθοσ·τὸ ἔκταμα: —supr. (3) ἀπέρατον:—*αντι του* μέγα·οὗ πέρασ·οὐκ *εστι* οἱ δὲ ἀπέραν *τον* μετὰ του Ν̄ γράφοντεσ.ἁμαρτάνουσι·ζητεῖται·δὲ πῶς μεγαλασ τασ νύκτασ *λεγει*·διονυσιακου *γαρ* όντοσ του δράματοσ·συνεστάλθαι τασ νύκτασ ἀνάγκη·δια τῶ τουτῶ *καιρω* ὑποπίπτειν τὰ διονύσια·πλην εἰ μη τοὐτω μεγαλαι καταφαίνονται·ὅπερ συμβαίνει πάσχειν·τοὺσ ἀγρυπνοῦντασ: —supr. et int. (5) οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσϊ:—νῦν οἰκέτασ οὐ τοὺς θεράπο

---

expression as connected with this story. **τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον:** persons who are wakeful think the nights long. **τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον:** query; In what sense does Strepsiades call the nights long? The play being acted at the Dionysia, it is certain that the nights were short, seeing that the Dionysia fall at a time of year at which this is the case. On the other hand, they may appear long to Strepsiades —a feeling which wakeful persons know. **τὸ χρῆμα:** the length. **τὸ χρῆμα:** the extent.

3. **ἀπέρατον:** that is, So long as to have no limit (*πέρας*). The spelling with a nu (*ἀπέραντον*) is wrong.

5. **οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν:** everybody else being free from anxieties, and Strepsiades alone being tormented by them. **οἰκέται:** here *οἰκέται* means the whole household, not only the servants. **ῥέγκουσιν:** this

ἄλλων ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος/· οἰκέται: νῦν οἰκέτας οὐ τοὺς θεράποντας μόνον λέγει, ἀλλὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν/· ῥέγκουσιν: διὰ τοῦτο καὶ <τὸ> ῥέγκουσιν εἶπεν ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάσης ὄντας ἔξω φροντίδος· τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιόν ἐστι τὸ ῥέγκειν, τῶν δὲ μηδὲν φροντιζόντων τὸ βαθέως κοιμᾶσθαι/· ῥέγκουσι: καθεύδουσι νῦν φησίν/· ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ: ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐργασομένους εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς ὑπὸ τῆς περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολίας μὴ δύνασθαι οὕτω καθεύδειν/· προτοῦ: πρότερον/· προτοῦ: ἐν τῇ εἰρήνῃ.

αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος V.

<τὸ> Ald.

καθεύδουσι Ald.

ἀσχολίας edd.

6. ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε κ.τ.λ.: πόλεμος ἦν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοσοῦτον ἐδυστύχησαν Ἀθηναῖοι ὥστε μηδὲ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ταφῆναι ἕως οὗ οἱ δοῦλοι ἐξελθόντες ἐνίκησαν τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Ἀργενούσας καὶ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ἐκόμισαν· καὶ

ἐκεῖνο καιροῦ V.

ντασ μόνον λεγει ἀλλα πάντασ τουσ κατὰ την οἰκίαν. καθεύθουσι νῦν φ. ησι· ὡς των ἄλλων ἀμεριμνούντων. αὐτόν δὲ φροντίζοντα· διὰ τουτο κ αὶ ρέγκουσιν εἶπεν. ἵνα μᾶλλον αὐτουσ δείξη πάσησ οντασ ἔξω· φροντίδ οσ· των γαρ βαθέως καθευδόντων. ἴδιον εστι τὸ ρέγκειν. των δὲ μηδὲν φ ροντιζόντων. τὸ βαθέως, κοιμᾶσθαι :—ext. (5) ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ :—πό λεμοσ ἦν κατ ἐκείνου καιρω· καὶ τοσουτον. ἐδυστύχησαν ἀθηναίοι, ὥστε μὴδε τα σώματα των ἀποθανόντων ταφῆναι· ἕωσ οὗ οἱ δούλοι ἐξελθ όντεσ ἐνίκησαν τοὺς λακεδαιμονίους· περι ἀργενούσασ καὶ τα σώματα

---

term is used the better to bring out the complete freedom from every anxiety. To snore we must sleep sound, and to rest soundly we must have an entire freedom from care. **ῥέγκουσι:** here used in the sense of "sleep." **ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ:** in time of peace it was usual to send slaves out to work in the fields, and the hard farm work kept them from sleeping so soundly. **προτοῦ:** before. **προτοῦ:** when the peace still lasted.

6. **ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε:** this was a time of war, and the reverses of the Athenians were such that even the bodies of their dead lay unburied, till the slaves went out against the enemy and defeated the Lacedaemonians at Argenusae, and took up the bodies of the dead. This conduct was rewarded with emancipation; and nobody might strike a slave.

ἐξὴν V. διὰ τοῦτο ἠλευθερώθησαν, καὶ οὐκ ἐξὴν οὐδενὶ τύπτειν δοῦλον.

8. ὁ χρηστός: οὐκ ἐπαινῶν αὐτὸν χρηστόν φησιν ἀλλ' εἰρωνευόμενος, ἀντὶ τοῦ ἄχρηστος· πῶς γὰρ δύναται θαυμάζειν ὃν ἐπὶ ῥᾳθυμίᾳ διὰ τὸ καθεύδειν μέμφεται;

10. ἐν πέντε σισύραις κ.τ.λ.: ἰστέον ὅτι λήγοντος μὲν χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ ἔαρος ἄγεται τὰ Διονύσια, ὥστε διὰ τὸ κρύος καὶ ψῦχος εἰκὸς ἦν οὕτω καθεύδειν αὐτούς/· σισύραις: σισύρα παχὺ περίβλημα/· ἐγκεκορδυλημένος: ἐνκεκαλυμμένος/· ἐγκεκορδυλημένος: συνεστραμμένος ὥστε μηδὲ ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν.

11. ἀλλ' εἰ δοκεῖ κ.τ.λ.: μιμησάμενος τὸ σχῆμα τοῦ νεανίσκου ὁ πρεσβύτης ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκάθευδεν/· ἀλλ' εἰ δοκεῖ

των ἀποθανόντων·ἐκόμισαν. *καὶ δια τουτο* ἠλευθερώθησαν. *καὶ* οὐκ ἐξὸν οὐδενὶ τύπτειν δοῦλον, ἢ *οτι* ἐν εἰρήνη ἐξέπεμπον αὐτοὺς·ἐργασομένουσ εἰς τον ἀγρον. ὡς ὑπο τησ *περι* την γεωργίαν σχολησ·μὴ δύνασθαι. οὕτω καθεύδειν :—int. (5) οὐκ . . .) πρότερον ἐν τῇ εἰρήνη inter. (8) ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσί νεανίασ :—οὐκ ἐπαινων αὐτον χρηστον *φησι*·ἀλλ' ειρωνευομενοσ·*αντι* του ἄχρηστοσ | πῶς *γαρ* δύνατ*αι* θαυμάζειν. ὃν ἐπι ραθυμία δια τὸ καθεύδειν·μέμφεται :—ext. (10) ἐγκεκορδυλημένοσ :—ἐν κεκαλυμμένοσ, *καὶ* συνεστραμμένοσ·ὥστε μὴδε *ἀνθρωπου* σχῆμα δηλοῦν .ἰστέον δὲ. *οτι* λήγοντοσ μὲν χειμωνοσ. ἀρχομένου δε ἔαροσ ἄγεται τὰ δ ο ιονύσια. ὥστε δια τὸ κρύοσ. *καὶ* ψῦχοσ. εἰκὸς ἦν οὖτ καθεύδειν αὐτουσ·σ ισύρα δὲ παχὺ. *περι*βλημα :—ext. (11) ἀλλ εἰ δοκεῖ. ρέγκωμεν :—μιμη σάμενοσ τὸ σχῆμα του νεανίσκου ο πρεσβύτησ, ὥσπερ ἐκεῖνοσ ἐκάθευδεν

---

8. **ὁ χρηστός**: not in commendation, but in irony. Strepsiades cannot at one and the same moment express admiration for his son, and find fault with him for being so indifferent as to be able to sleep at all.

10. **ἐν πέντε σισύραις κ.τ.λ.**: the Dionysia being celebrated at the time when winter ends and spring begins, the weather was frosty and cold, and plenty of blankets was needed. **σισύραις**: the *σισύρα* is a thick coverlet. **ἐγκεκορδυλημένος**: covered up. **ἐγκεκορδυλημένος**: curled up so as scarcely to look like a human being.

11. **ἀλλ' εἰ δοκεῖ κ.τ.λ.**: the old man mimics the way in which the boy sleeps. **ἀλλ' εἰ δοκεῖ κ.τ.λ.**: Strepsiades turns himself about, and covering his head up with the blankets, tries to sleep like his son.

κ.τ.λ.: ἀποστραφεὶς καὶ αὐτὸς πειρᾶται δἦθεν καθεύδειν, ἐγκρύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς περιβλήμασιν.

12. δακνόμενος: ἐνοχλούμενος.

13. δαπάνης: δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν/· ὑπὸ τῆς φάτνης: ὑπὸ τῆς ἱπποτροφίας/· χρεῶν: περισπαστέον· δηλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων.

14. κόμην ἔχων: ἐκόμων γὰρ οἱ περὶ ἱππικὴν ἔχοντες.

15. ἱππάζεται: τὸ ἱππάζεσθαι οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι ὃ καὶ νῦν κελητίζειν καλοῦσιν/· ξυνωρικεύεται: ξυνωρὶς τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστός, ὃ δὴ δίφρον καλοῦσι.

16. ὀνειροπολεῖ ἵππους: κἂν τοῖς ὀνείροις ἵππους περινοεῖ/· ὀνειροπολεῖ ἵππους: τουτέστι, οὕτως ἐσπούδακε τῷ

ἱππάζεσθαι R Kuster

κελητίζειν Kuster

ἀποστραφεισ, καὶ αὐτοσ πειρᾶται· δἦθεν καθεύδειν. ἐγκρύψασ· την κεφαλην . τοῖς περιβλήμασιν :—int. (12) εὕδειν δακνώμενοσ :—ἐνοχλούμενοσ· ὑπο τησ ἱππο ~~δρομίας~~ τροφιασ· δοκεῖ γαρ δαπανηρὸν εἶναι. τὸ ἵππουσ τρέφειν : —ext. (13) τῶν χρεῶν· περισπαστέον. δηλοῖ γαρ των ὀφλημάτων· :—int. (14) S. supra κόμην → ἐκόμων γαρ. οἱ περι ἱππικην ἔχοντεσ :—int. (15) S. supra ξυνωρικεύεται → ξυνωρισ· τὸ μὴ πλῆρεσ ἅρμα, ἀλλ' εκ δύο ἵππ ων συνεστός. ὃ δὴ δίφρον καλουσι. τὸ δε ἱππάζεται οὐχ απλωσ τὸ περι ἱ ππικην ἔχειν. ἀλλα τὸ ἐπι ενοσ ἵππου ὀχεῖσθαι· ὃ καὶ νῦν, κέλητα καλου σιν :—int. (16) ὀνεροπολεῖ τ' ἵππουσ :—κἂν τοῖς ὀνείροις, ἵππουσ περινο εῖ. τουτεστι οὕτωσ ἐσπούδακε τω πράγματι ὥστε· καὶ καθεύδων. ὀνείρα

---

12. δακνόμενος: bothered.

13. δαπάνης: keeping horses is an expensive pastime, it would seem. ὑπὸ τῆς φάτνης: by keeping horses. χρεῶν: in the sense of "debts," and therefore to be accented perispomenon.

14. κόμην ἔχων: "horsey" men usually wore their hair long.

15. ἱππάζεται: the verb *ἱππάζεσθαι* does not merely mean "to be fond of horses," but "to ride horses," or, to use the term now in use, *κελητίζειν*. ξυνωρικεύεται: by *ξυνωρίς* is meant a chariot not of the full size, but consisting of two horses; in fact, a *δίφρος*.

16. ὀνειροπολεῖ ἵππους: even in his dreams his thoughts run upon horses. ὀνειροπολεῖ ἵππους: that is, He is so taken up with horses that even in his sleep he dreams of them. ὀνειροπολεῖ: *ὀνειροπολεῖν* is one thing, and *ὀνειρώττειν* another. *Ὀνειροπολεῖν* is used of those who see dreams, but *ὀνειρώττειν* of those who have an effusion.

πράγματι ὥστε καὶ καθεύδων ὀνείρατα περὶ ἵππους ὁρᾶν/· ὀνειροπολεῖ: ἄλλο ἐστὶ τὸ ὀνειροπολεῖν καὶ ἄλλο τὸ ὀνειρώττειν—τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων, τὸ δὲ ὀνειρώττειν ἐπὶ τῶν διὰ νυκτὸς αὐτομάτως ἀφιέντων γόνον.

17. ὁρῶν ἄγουσαν τὴν κ.τ.λ.: ὅτι μετὰ τὴν εἰκάδα ὁ μὴν προσεγγίζει τῇ τριακάδι.

18. οἱ τόκοι χωροῦσιν: τὰ δάνεια αὔξει [τοὺς τόκους]/· ἅπτε παῖ λύχνον κ.τ.λ.: δεῖ γὰρ τὸν οἰκέτην τὸ προσταχθὲν ποιῆσαι καὶ ἅψαι τὸν λύχνον καὶ δοῦναι τὸ βιβλίον. ἔπειτα καὶ ὁρᾷ εἰς τὸ βιβλίον καὶ οὕτω λέγει τοὺς δανειστάς.

ὁρᾷ J. F. Reiz

λέγει J. F. Reiz

20. λογίσωμαι: ψηφίσω.

21. Πασίᾳ: τοῦτον ὡς ἱπποτρόφον ἐμνημόνευσεν.

22. τί ἐχρησάμην: ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ δανείου ἐκείνου τί ἠγόρασα;

τα περι ἵππουσ ὁρᾶν·ἄλλο δε·εστι τὸ ὀνειροπολειν.καὶ ἄλλο τὸ ὀνειρ
ο
ώττειν.τὸ μὲν ὀνειροπολειν,ἐπι των ενύππνιϕων,ὁρώντων·τὸ δὲ ὀνειρ
ώττειν·ἐπι των δια νυκτὸς αὐτοματωσ αφιέντων γόνον·:—ext. et infr. (17) τὴν σελήνην:—ἤτοι οτι μετα την εἰκάδα.ὁ μὴν προσεγγίζει,τῇ τρι ακάδι καὶ τα δάνεια·αὔξει τουσ τόκουσ·:—infr. (18) ἅπτε παῖ λύχνον:—δεῖ γαρ·τὸν οἰκέτην·τὸ προσταχθὲν ποιῆσαι,καὶ ἅψαι τον λύχνον καὶ ὁ οῦναι.τὸ βιβλιον·ἔπειτα καὶ ὁρᾶν·εἰς τὸ βιβλιον,καὶ ουτω λέγειν,τουσ δανειστάς:—infr. (20) λογίσωμαι) ψηφίσω:—inter. (21) ὀφείλω . . .) του τον ὡς ἱπποτροφον ἐμνημονευσεν ἐπεὶ καὶ αυτοσ δια τουτο πάσχει:—inter. (22) δώδεκα . . .) αντι του ἐκ του δανείου ἐκείνου·τί ἠγόρασα:

---

17. **ὁρῶν ἄγουσαν τὴν κ.τ.λ.**: when the twentieth day of the month is past, the thirtieth is not very far off.

18. **οἱ τόκοι χωροῦσιν**: the loans increase. / Perhaps we should change the *τοὺς τόκους* of the codex into *τοῖς τόκοις*, "by reason of the interest." **ἅπτε παῖ λύχνον κ.τ.λ.**: the servant should do as he is bidden, and light the lamp and give the book to Strepsiades, who next consults the book and so repeats the names of his creditors.

20. **λογίσωμαι**: may calculate.

21. **Πασίᾳ**: Pasias is referred to as being a horse-breeder.

22. **τί ἐχρησάμην**: that is, What did I buy with that loan?

23. ὅτ' ἐπριάμην κ.τ.λ.: ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοῦτο πάσχει/· τὸν κοππατίαν: κοππατίας ἵππους ἐκάλουν οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κόππα στοιχεῖον, ὡς καὶ σαμφόρας τοὺς ἔχοντας τὸ σάν.

κόππα Saumaise

διὰ om. R

σάν Saumaise

24. εἶθ' ἐξεκόπην: ἔπαιξεν τὸ ἐξεκόπην παρὰ τὸ κοππατίαν/· εἶθ' ἐξεκόπην κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὤφελον πρὶν πρίασθαι τὸν ἵππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθαι λίθῳ.

25. Φίλων, ἀδικεῖς κ.τ.λ.: ὁ Φειδιππίδης καθεύδων καὶ ὀνειροπολῶν λέγει πρὸς τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ.

28. πόσους δρόμους κ.τ.λ.: πόσους καμπτοὺς πεποίηκας;/· πολεμιστήρια: ἔστι εὕρημα τοῦτο τοῦ Θησέως.

30. ἀτὰρ τί: τί δή;/· ἔβα με: κατέλαβέ με/· μετὰ τὸν Πασίαν: μετὰ ταῦτα.

31. διφρίσκου: διφρίσκον καλεῖ τὸ

διφρίσκον R

—inter. (23) τὸν κοππατίαν:—κοππατιασ ἵππουσ ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται·τὸ κ̄ στοιχεῖον. ὡς *καὶ* σαμφόραασ·τοὺς ἔχοντας, τὸ σ̄:—infr. (24) εἶθ' ἐξεκόπην ἔπαιξεν τὸ ἐξεκόπην·παρα τὸ κοππατίαν, *αντιτου* ὤφελον·πρὶν πρίασθαι·τὸν ἵππον τον ὀφθαλμον·ἐκκεκόφθαι λίθω:—infr. (25) φίλων . . .) ὁ φειδιππίδησ καθεύδων *καὶ* ὀνειροπολων λεγει·προς τον εταῖρον αυτου:—inter. (28) πόσους . . .) πόσους καμπτουσ πεποίηκας·εστι δε·ε ὕρημα τουτο του θησεως inter. (30) ἔβα . . .) κατέλαβε με·τι δὴ μετα ταυτα:—inter. (31) S. supra διφρίσκου→ . . .φρίσκους καλεῖ τὸ σκεῦοσ, ἐφ'

---

23. **ὅτ' ἐπριάμην κ.τ.λ.:** observe that Strepsiades is as bad as his son. **τὸν κοππατίαν:** the name *κοππατίαι* was given to horses marked with the letter Koppa ϙ, as the name *σαμφόραι* was given to such as bear the letter San ϡ.

24. **εἶθ' ἐξεκόπην:** a play upon the word *κοππατίαν*. **εἶθ' ἐξεκόπην κ.τ.λ.:** before buying the horse I wish I had had my eye knocked out by a stone.

25. **Φίλων, ἀδικεῖς κ.τ.λ.:** Pheidippides asleep and dreaming addresses his friend Philon.

28. **πόσους δρόμους κ.τ.λ.:** how many rounds have you made? **πολεμιστήρια:** the *πολεμιστήριον* was an invention of Theseus.

30. **ἀτὰρ τί:** now, what? **ἔβα με:** overtook me. **μετὰ τὸν Πασίαν:** after that.

31. **διφρίσκου:** by *διφρίσκος* is meant the arrangement on which the drivers stand when they drive. **διφρίσκου:** a diminutive. **Ἀμυνίᾳ:** Amynias is one of those who have come to grief over horses.

ᾧ Ald. σκεῦος ἐφ' ᾧ ἡνίοχοι ἑφεστῶτες ἐλαύνουσι/· διφρίσκου: ὑποκοριστικῶς/· Ἀμυνία: Ἀμυνίας τῶν περὶ ἵππους ἐστὶν ἐπταικότων.

32. ἐξαλίσασθαι: κυλίσασθαι.

33. ἐξήλικας: ἐξέβαλες/· ἐξήλικας: ἐξέωσας.

36. τί δυσκολαίνεις κ.τ.λ.: τί περιστρέφῃ συνεχῶς κόπτων σεαυτόν;

ἡ κόρις ἢ ψύλλα R 37. δήμαρχος: παίζει ὡς εἰ ἔλεγεν ἡ κόρις ἢ ψύλλα.

38. καταδαρθεῖν: κοιμηθῆναι.

41. ἡ προμνήστρια: ἡ προξενήτρια/· ἡ προμνήστρια: ἡ προνοήσασα τὸν γάμον.

42. ἐπῆρε: ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε/· ἐπῆρε: ἠπάτησε.

44. εὐρωτιῶν: τοῦ εὐρωτιῶν ἐξήγησις τὸ εἰκῇ κείμενος· τοῖς γὰρ εἰκῇ καὶ ἀμε-

---

ὃ ἡνίοχοι·ἑφεστῶτες ἐλαύνουσϊ ὑποκοριστικωσ:—infr. (31) καὶ . . .) α μυνίας των *περι* ἵππουσ *εστι* επταικότων:—inter. (32) ἐξαλίσασθ᾽) κυλ ίσασ*θαι* inter. (33) ἐξήλικας) ἐξέβαλες ἐξέωσας:—inter. (36) καὶ στρέφηι) τί περιστρέφη σύνεχωσ κόπτων σεαυτὸν:—inter. (37) με . . .) παίζει ὡς ει ἔλεγεν·ἡ κόρις. ἢ ἡ ψύλλα:—inter. (38) καταδαρθεῖν) κοιμηθῆναι:—inter. (41) ἡ προμνήστρια . . .) η προξενήτρια·η προνοήσασα τὸν γάμον inter. (42) ἐπῆιρε . . .) *αντιτου* ἐχαύνωσε.καὶ ηπάτησε:—inter. (43) ἅδις τος) ἄλυπος:—inter.

Folio 16, *line* 44. (44) εὐρωτιῶν:—του ευρωτιων εξηγησισ·τὸ εικη κειμ ενοσ.τοις γαρ εικη *καὶ* ἀμελωσ κειμενοις ιδρωσ προσιζει *καὶ* νοτίς·τοιοῦτο

---

32. **ἐξαλίσασθαι:** to roll. / Probably to be regarded as a note on *ἀλίσασθαι*. Prepositions in composition are often written apart from the verb and regarded as apart from it.

33. **ἐξήλικας:** you have ousted. **ἐξήλικας:** you have thrust out. / There is no call to regard *ἐξέβαλες* and *ἐξέωσας* as implying a reading *ἐξήλισας*. The meaning of the tenses greatly changed in late Greek.

36. **τί δυσκολαίνεις κ.τ.λ.:** why persist in tossing about and wearying yourself?

37. **δήμαρχος:** a comic substitute for "bug" or "flea."

38. **καταδαρθεῖν:** to rest.

41. **ἡ προμνήστρια:** the matchmaker. **ἡ προμνήστρια:** the woman who planned the marriage. / This may be an etymological note on a reading *προνήστρια*.

42. **ἐπῆρε:** that is, Cajoled. **ἐπῆρε:** cheated.

44. **εὐρωτιῶν:** the explanation of *εὐρωτιῶν* is found in *εἰκῇ κείμενος*. Mildew and damp fasten upon things that are left lying anywhere and any-

λῶς κειμένοις ἴδρως προσίζει καὶ νοτίς/· εὐρωτιῶν ἀκόρητος κ.τ.λ.: τοιοῦτος ὁ τῶν ἀγροίκων βίος, ὥσπερ αὖ ἐπιμελὴς καὶ καθάριος ὁ τῶν ἀστικῶν/· ἀκόρητος: ἀκαλλώπιστος· κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν/· εἰκῇ κείμενος: ἄλυπος. αὖ Suidas

45. βρύων: αὔξων/· βρύων: τεθηλώς.

46. Μεγακλέους: οὗτος τοῦ γένους ἦν τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν/· Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους: ἐδιπλασίασε τὸ ὄνομα <εἰρωνευόμενος>. <εἰρωνευόμενος> Ald.

48. σεμνήν: νῦν οὐ τὴν σώφρονα—οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν—ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα/· σεμνήν: ὑπέρογκον/· τρυφῶσαν: ἐφ' αὑτῇ μέγα φρονοῦσαν/· ἐνκεκοισυρωμένην: κεκαλλωπισμένην/· ἐγκεκοισυρωμένην: ἔστιν Ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα <Κοισύρα>, οὗτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται/· ἐγκεκοισυρωμένην: <ἀπὸ ἐφ' αὑτῇ R^γ <Κοισύρα> R^γ

σ δὲ.ὁ τῶν ἀγροίκων βίοσ·ὥσπερ *οὖν* ἐπιμελησ.*καὶ* καθαριοσ.ὁ τῶν ἀστικ ῶν.:—supr. (44) ἀκόρητος:—ἀκαλλώπιστοσ·κορεῖν γὰρ,τὸ καλλωπίζειν: —supr. (45) αὔξων·*καὶ* τεθηλώς:—int. (46) S. supra μεγακλέουσ→οὗτος. του γενουσ ἦν τῶν αλκμαιωνιδῶν·ἐδιπλασίασε δὲ,τὸ ὄνομα:—int. (48) σε μνὴν:—νῦν οὐ τὴν σώφρονα.οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν.ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα· καὶ ὑπέρογκον.*καὶ* ἐπαὐτῇ μέγα φρονοῦσαν.:—supr. (48) ἐνκεκοισυρωμε νην:—κεκαλλωπισμένην.ἔστι δε·ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα·οὗτοι δὲ,εἰσ τρυφ ην.*δια*βάλλονται·αὕτη δὲ ἐγαμήθη·πεισιστράτω ἐπιχειρήσαντι·τυραννεῖ

---

how. εὐρωτιῶν ἀκόρητος κ.τ.λ.: a description of the way in which country folk live, just as, on the other hand, persons who live in a town are tidy and business-like in their ways. ἀκόρητος: not tidied up, *κορεῖν* meaning to make tidy. εἰκῇ κείμενος: untroubled by care.

45. βρύων: growing. βρύων: abounding.

46. Μεγακλέους: Megacles belonged to the family of the Alcmaeonidae. Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους: the repetition of the name has an ironical force. / The meaning intended is that we should translate "Megacles, *the* Megacles."

48. σεμνήν: here in the sense not of "dignified"—for Strepsiades does not mean to pay her a compliment—but of "pretentious." σεμνήν: self-important. τρυφῶσαν: giving herself airs. ἐνκεκοισυρωμένην: affected. ἐγκεκοισυρωμένην: the name Coesyra is Eretrian, and the natives of Eretria are represented as giving themselves ridiculous airs. ἐγκεκοισυρωμένην: formed from

<ἀπὸ Κοισύρας> R

Κοισύρας·> αὕτη δὲ ἐγαμήθη Πεισιστράτῳ ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν.

50. τρυγός: τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης/· τραςιᾶς: τρασιὰ λέγεται ὁ τόπος ἐν ᾧ ψύχεται τὰ σύκα/· περιουσίας: τουτέστι, πλούτου.

51. ἡ δ' αὖ μύρου κ.τ.λ.: πρὸς τὰ αὑτοῦ πλεονεκτήματα ἴσα καὶ τὰ τῆς γυναικὸς ἀντέθηκε· εἰπὼν γὰρ τριῶν αὐτὸς ὀδωδέναι, [τρυγός, τουτέστιν οἴνου, τραςιᾶς, τουτέστι σύκων, ἐρίων] τρία καὶ τὰ ἐκείνης ἐπήγαγεν/· καταγλωττισμάτων: εἶδος φιλημάτων περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα/· καταγλωττισμάτων: κολακευμάτων.

αὐτὸς R

52. λαφυγμοῦ: ἀδηφαγίας/· λαφυγμοῦ: τῆς πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτελείας/· Κωλιάδος: Κωλιοῖ ναός ἐστι τῆς Ἀφροδίτης <τῆς> οὕτω καλουμένης, ἀπὸ τοῦ

κωλιοῖ R

<τῆς> R

καλουμένης R

ν:—supr. (50) ὄζων τρυγός:—τῆς του οἴνου ὑποσταθμης. τρασιὰ δὲ λεγετ αι·ὁ τόπος, ἐν ᾧ ψύχεται τα σύκα:—supr. (51) ἡ δ' αὖ μύρου·κρόκου:—προς τὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα ἴσα·καὶ τὰ τησ γυναικοσ. αντιθηκε·εἰπων γα ρ τριῶν αὐτὸν ὀδωδέναι. τρυγὸς. τουτεστι οἴνου·τραςιᾶς·τουτεστι συκων ἐρίων. τρία καὶ τὰ ἐκείνησ ἐπήγαγεν. :—ext. (51) καταγλωττισμάτων:—εἶ δος φιλημάτων·περιεργότερον·τὸ καταγλώττισμα | ἢ κολακευμάτων:—ext. (52) λαφυγμοῦ:—ἀδηφαγίας. καὶ τησ προς τὰ ἐδέσματα πολυτελείας: —int. (50) περιουσίας:—τοῦτεστι. πλούτου:—int. (52) κωλῐάδος:—κωλιὸς ναὸσ ἐστὶ τησ ἀφροδίτησ·οὕτω καλουμενοσ, ἀπὸ του συμβεβηκότοσ·τὴν

Κοισύρα. Coesyra married Peisistratus because he attempted to make himself master of Athens. / See Aristot. Resp. Athen. 14. 4. Megacles promised to restore Peisistratus to Athens on condition that he married Coesyra.

50. **τρυγός:** the lees of wine. **τραςιᾶς:** by *τρασιά* is meant the place in which figs are dried. **περιουσίας:** riches. / But for the lemma, the position of this note would suggest that it was a glossema on *δαπάνης* in l. 52.

51. **ἡ δ' αὖ μύρου κ.τ.λ.:** with his own advantages Strepsiades compares a like number of his wife's qualities. After saying that he himself smells of three things, he instances three things on her side as well. / A new note may begin with *εἰπών*. **καταγλωττισμάτων:** by *καταγλώττισμα* is meant a kiss of a rather elaborate kind. **καταγλωττισμάτων:** fawning.

52. **λαφυγμοῦ:** gluttony. **λαφυγμοῦ:** extravagance in food. **Κωλιάδος:** the Aphrodite thus designated

συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών· νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς ἁλοὺς ὑπὸ Τυρρηνῶν <ἐν> δεσμῷ δουλεύων, ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν· οὕτως ἐλευθερωθεὶς καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐφ' ἧσπερ ἡρπάγη ναὸν ἱδρύσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο/· Γενετυλλίδος: ἡ Γενετυλλὶς δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην, τῆς γενέσεως ἔφορος.

<ἐν> R

τὴν οἰκείαν οὕτως Suidas.

53. ἐσπάθα: κατανήλισκε/· ἐσπάθα: κατήσθιε/· ἐσπάθα: σπαθᾶν τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν ὡς παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται πολλάκις.

ὡς R

55. λίαν σπαθᾷς: οἰκείως νῦν τῇ λέξει <ἐχρήσατο> ἐπὶ γυναικός· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων λέγομεν. σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν, τὴν κρόκην:

<ἐχρήσατο> V.

προσηγορίαν. λαβὼν· νεανίας *γαρ* τίς ἀττικοσ ἁλοὺς. ὑπὸ τυρρηνῶν (ex τυράννων factum) δεσμῷ δουλεύων. ἐρασθείσης· αὐτου τησ θυγατρὸς τοῦ ἔχοντοσ· *καὶ* ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς την οἰκίαν τοῦ ἔχοντοσ οὕτως ἐλευθερωθεὶς, *καὶ* εὐχαριστήριον τῇ ἀφροδίτη ἐπι τησ ἀκτησ ἐφ' ἧσπερ ἡρπάγη. ναὸν ἱδρύσατο. κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπο τῶν κώλων. ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς. κατεπονεῖτο· ἡ δε γενετυλλὶς δαίμων *περι* την Ἀφροδιτην. τῆς γενέσεως ἔφοροσ:—ext. (53) ἀλλ' ἐσπάθα:—καταηήλισκε· *καὶ* κατήσθιε· σπαθᾶν δε. τὸ ἀφειδῶς αναλίσκειν· *καὶ* παρα τοῖς ῥήτορσιν. εἴρηται πολλάκισ· οἰκειωσ δὲ νῦν τῇ λέξει. ἐπι γυναικοσ· *καὶ* *γαρ* ἐπὶ των ὑφαινομένων λέγομεν. σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν, τὴν κρόκην:—int.

---

has at Côlium a temple which has got its name from an incident connected with the spot. A young man of Attica was taken prisoner by Tyrrhenians, and made a slave and put in fetters. But his master's daughter fell in love with him and set him free. He returned to his own country, and as a thank-offering for his deliverance he built a temple to Aphrodite on the very shore on which he was taken into captivity. The spot he called Côlias because there his limbs (*κῶλα*) had been loaded with fetters. **Γενετυλλίδος:** Genetyllis was a spirit in the train of Aphrodite. She presided over the birth of children.

53. **ἐσπάθα:** squandered. **ἐσπάθα:** devoured. **ἐσπάθα:** the verb signifies "to spend recklessly," a sense often found in the orators.

55. **λίαν σπαθᾷς:** here very properly used of a woman. Of things weaving we say that the person weaving *σπαθᾷ*, or, strikes the weft violently.

ὑφαινομένων λέγομεν σπαθᾶν, τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην.

57. τὸν πότην λύχνον: πότης λύχνος παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

58. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κ.τ.λ.: καλεῖ τὸν παῖδα πλησίον ἐλθεῖν τῆς κλίνης ἐφ' ἧς ἀνέκειτο, τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν.

59. θρυαλλίδων: ἀντὶ τοῦ ἐλλυχνίων/· θρυαλλίδων: ἀπὸ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια.

60. μετὰ ταῦθ' ὅπως κ.τ.λ.: μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι τῷ οἰκέτῃ ἐπὶ τὸ διήγημα ἀνατρέχει πάλιν τοῦ γάμου.

61. τἀγαθῇ: καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος λέγει· οὐ γὰρ ἀγαθὴν αὐτὴν παρίστησι.

62. ἐλοιδορούμεθα: ἐφιλονεικοῦμεν.

63. ἡ μὲν ἵππον κ.τ.λ.: μέγα φρονοῦσα πάντως ἐπὶ τῷ προγόνῳ Μεγακλεῖ τῷ νικήσαντι τρὶς Ὀλύμπια καὶ δι' ἱππο-

---

(57) τὸν πότην λυχνον:—πότησ λύχνοσ παρα ἀττικοισ. ὁ πολὺ ἔλαιον . ἀναλίσκων:—int. (58) ἵνα κλάης:—καλεῖ τὸν παιδα πλησίον ἐλθειν τ ἧς κλίνης· ἐφ' ἧς ἀνέκειτο. τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν:—ext. (59) θρυαλλίδ ων:—*αντι του* ἐλλυχνίων. ἡ ἀπο θρύου τὸ παλαιὸν, τὰ ἐλλύχνια:—ext. (60) μετὰ ταῦθ' ὅπως νῶιν:—μετα τὸ επιτιμῆσαι τῶ οἰκέτηι. ἐπι τὸ δ ιήγημα ἀνατρέχει πάλιν. τοῦ γαμου ext. (61) S. supra τ' ἀγαθῆι→*καὶ* το ῦτο ειρωνευόμενος *λεγει* οὐ *γαρ* ἀγαθην αυτην. παρίστησι:—int. (62) ἐ λοιδορούμεθα) εφιλονεικοῦμεν· inter. (63) μὲν . . .) συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου:—inter. (63) ἡ μὲν ἵππον:—μέγα φρονουσα πάντωσ· ἐπι τῶ προγόνω μεγακλεῖ· τῶ νικήσαντι τρις ολυμπια *καὶ* διϊπποτροφίαν· κατ

---

57. **τὸν πότην λύχνον:** in Attic a lamp is *πότης* if it uses a great deal of oil.

58. **δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κ.τ.λ.:** Strepsiades bids the servant come near the bed on which he lies, and threatens to strike him.

59. **θρυαλλίδων:** that is, Wicks. **θρυαλλίδων:** in Attic times wicks were made of rush (*θρύον*).

60. **μετὰ ταῦθ' ὅπως κ.τ.λ.:** as soon as he is done scolding the servant, Strepsiades recurs to the story of his marriage.

61. **τἀγαθῇ:** another piece of irony. Strepsiades does not represent his wife as a good woman.

62. **ἐλοιδορούμεθα:** we would quarrel.

63. **ἡ μὲν ἵππον κ.τ.λ.:** no doubt because she was proud of her ancestor Megacles, who thrice triumphed at Olympia, and whose success in horse-racing was the occasion of his

τροφίαν κατελθόντι/· ἡ μὲν ἵππον κ.τ.λ.: ἐπεὶ καὶ Καλλίας—ὁ δᾳδοῦχος ὁ ἐν τῇ ἱερᾷ στολῇ προελθὼν ἐπὶ τὴν μάχην εἰς Μαραθῶνα καὶ ἀριστεύσας κατὰ τῶν βαρβάρων—τρὶς Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι τὸν υἱὸν ἐκάλεσεν Ἱππόνικον/· ἵππον προσετίθει κ.τ.λ.: συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου.

64. Ξάνθιππον: Ξάνθιππος μὲν ἐγένετο Περικλέους πατήρ, οὐδὲν δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ τὸ λεγόμενον.

67. κοινῇ ξυνέβημεν: ἀμφοτέροις συνέδοξεν/· ξυνέβημεν: ἀντὶ τοῦ ὡμονοήσαμεν/· Φειδιππίδην: [τοῦτο δὲ δι] ὅτι ἀφ' ἑκατέρων τῶν γενῶν τῷ ὀνόματι ἐπετέθη μέρος. συνέδοξεν V.

68. ἐκορίζετο: ἐκολάκευεν.

69. πρὸς πόλιν: πρὸς τὴν ἀκρόπολιν.

70. ξύστιδα: ξύστις λέγεται τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον ᾧπερ οἱ ἡνίοχοι χρῶνται ᾧπερ edd.

ελθόντι τὸν ἵππον. ἐπεὶ *καὶ* καλλίας ὁ δαιδουχὸς ὁ ενἱερᾶι στο*λῃ* προε λθὼν ἐπὶ την. μάχην εἰς μαραθῶνα. *καὶ* ἀριστεύσας· κατὰ *των* βαρβάρ ων. τρὶς ὀλυμπία νικήσας· ἅρματι· τὸν υἱὸν ἐκάλεσεν, ἱππόνι*κον*:—ext. et infr. (64) ξάνθιππον:—ξάνθιππος μὲν ἐγένετο. *περι*κλέους· *πατηρ*· οὐδὲν δὲ νῦν προσαυτον, ἐπικοινωνεῖ τὸ λεγόμενον:—infr. (67) κοινῇ ξυνε βημεν:—*αντιτου* ωμονοήσαμεν. *καὶ* ἀμφοτέροις *οὖν* ἔδοξεν. τουτο δὲ ὁ ιοτι ἀφεκατέρων τῶν γενῶν. τῶι ὀνόματι ἐπετέθη μέρος:—infr. (68) ἐκολάκευεν intermarg. ext. (69) προς πολιν·:—προς *την* ἀκρόπολιν *λειπ ει* δὲ τὸ εὐτυχήσω:—int. (70) ξύστις *λεγεται*· τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. ὅπερ

---

restoration from exile. **ἡ μὲν ἵππον κ.τ.λ.:** Callias—the Callias who was daduchus, who fought at Marathon in his priest's dress, and performed prodigies of valour against the Persians—gave the name Hipponicus to a son who was born to him after he had thrice been successful in the chariot race at Olympia. **ἵππον προσετίθει κ.τ.λ.:** was for making him a name by some compound of *ἵππος*. / Perhaps we should write *ἐξ ἵππος*.

64. **Ξάνθιππος:** the father of Pericles was, it is true, a Xanthippus, but there is no allusion to him here.

67. **κοινῇ ξυνέβημεν:** we both agreed. **ξυνέβημεν:** that is, We agreed. **Φειδιππίδην:** observe that each of the two families contributes a part of the name.

68. **ἐκορίζετο:** flattered.

69. **πρὸς πόλιν:** to the acropolis.

70. **ξυστίδα:** the name given to the red coat worn by the drivers in

ἐν τῇ ἱππικῇ/· ΞΥCΤΊΔ' ἜΧΩΝ· ἐΓὼ κ.τ.λ.: λείπει τὸ εὐτυχήσω.

71. ΦΕΛΛΈΩC: τόπος τῆς Ἀττικῆς ἐπιτήδειος εἰς βόσιν αἰγῶν, τραχύς.

72. ὥCΠΕΡ Ὁ ΠΑΤΉΡ: οὕτω δηλονότι/· ΔΙΦΘΈΡΑΝ: ποιμενικὸν περιβόλαιον ἢ διφθέρα/· ἐΝΗΜΜΈΝΟC: ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένος.

74. ἼΠΠΕΡΟΝ: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἴκτερον εἶπεν ἵππερον, οἷον, ἱππικὸν ἔρωτα ἢ νόσον ἱππικήν.

80. ΦΕΙΔΙΠΠΊΔΗ κ.τ.λ.: προσηνῶς καὶ κολακευτικῶς/· ΦΕΙΔΙΠΠΊΔΙΟΝ: τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλίας ἔθος.

88. ἜΚCΤΡΕΨΟΝ: ἀντὶ τοῦ μετάβαλε/· ἜΚCΤΡΕΨΟΝ: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων· ἐκστρέψαι γὰρ ἱμάτιον λέγεται τὸ ἀλλάξαι τὸ

οἱ ἡνιόχοι χρῶνται ἐν τῆι ἱππικῆ :—int. (71) φυλλέως) τόποσ τησ ἀττι κησ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΒΟΣΙΝ. ΑΙΓΩΝ. ΤΡΑΧΥΣ :—inter. (72) ΔΙΦΘΕΡΑΝ ΕΝΗΜΜΕ ΝΟΣ :—*αντιτου* ἐνδεδυμένοσ·ποιμενικον δὲ *περι*βόλαιον. ἡ διφθερα infr. (73) ἐμοῖς λόγοις) ουτω ΔΗΛΟΝ*οτι* inter. (74) *αντιτου* ΕΙΠΕΙΝ ΙΚΤΕΡΟΝ. ΕΙΠ *εν* ΙΠΠΕΡΟΝ·ΟΙΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ ΕΡΩΤΑ Ἢ ΝΟΣΟΝ ΙΠΠΙΚΗΝ :—infr. S. ante v. 80 →π ΠΡΟΣΗΝΩΣ·ΚΑΙ ΚΟΛΑΚΕΥΤΙΚΩΣ :—infr. (80) ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΙΟΝ . .) ΤΟ ΥΠΟΚ ΟΡΙΖΕΣ*θαι*·ΦΙΛΙΑΣ ΕΘΟΣ inter.

Folio 16 *verso*, *line* 86. (88) ΕΚΣΤΡΕΨΟΝ·ΩΣ ΤΑΧΙΣΤΑ :—*αντιτου* ΜΕΤΑΒ ΑΛΕ·ΑΠΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΡΥΠΟΥΜΕΝΩΝ·*και* ΕΚΣΤΡΕΦΟΜΕΝ*ων* ΙΜΑΤΙΩΝ. ΕΚΣ ΤΡΕΨΑΙ *γαρ* ΙΜΑΤΙΟΝ *λεγεται*·ΤΟ ΑΛΛΑΞΑΙ·ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΩΜΑ *μερο*σ ΕΞΩ·

---

racing. ΞΥΣΤΙΔ' ΕΧΩΝ· ΕΓΩ Κ.Τ.Λ.: supply *εὐτυχήσω* (How happy I shall be !)

71. ΦΕΛΛΕΩΣ: Phelleus is a district of Attica adapted for feeding goats — a rugged part. / Perhaps *τραχύς* is a separate note or part of such.

72. ΩΣΠΕΡ Ο ΠΑΤΗΡ: namely in the same way (as your father). / This is hardly satisfactory, but it is not easy to explain the note as it stands in the codex. It may be a note on l. 77, drawing attention to the implied resumption of *ἦν ἀναπείσω—οὕτως σωθήσομαι*. ΔΙΦΘΕΡΑΝ: a shepherd's wrap. ΕΝΗΜΜΕΝΟΣ: that is, Clad.

74. ΙΠΠΕΡΟΝ: intended to suggest *ἴκτερον* (jaundice), and itself meaning horse-love or horse-evil.

80. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗ Κ.Τ.Λ.: in a soft and fawning tone. ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΙΟΝ: the use of diminutives is a habit of affection.

88. ΕΚΣΤΡΕΨΟΝ: that is, Change. ΕΚΣΤΡΕΨΟΝ: a metaphor from clothes

πρὸς τὸ cῶμα μέρος ἔξω. [ἄλλαξον οὖν φησὶ τοὺς τρόπους cου καὶ μετάβαλε.]

89. ἄν: τὸ τέλειον, ἃ ἄν. τέλειον edd.

91. νὴ τὸν Διόνυcον: ἐπεὶ ἐκώλυcεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Ποcειδῶνος ὀμόcαι, εἰκότως μετέβαλεν εἰc τὸν Διόνυcον τὸν ὅρκον/· δεῦρο: τὸ δεῦρο οὐκ ἔcτι τοπικόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐλθέ.

92. ὁρᾷc τὸ θύριον κ.τ.λ.: ἤγαγε δηθεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Σωκράτους οἰκίαν/· τῴκίδιον: τὸ οἰκίδιον, ὑποκοριστικῶc.

94. ψυχῶν cοφῶν: ἀνδρῶν φιλοcόφων/· ψυχῶν cοφῶν κ.τ.λ.: τουτέcτι, cύνοδόc τιc καὶ θάκοc cοφῶν/· φροντιcτήριον: φροντιcτήριον καλεῖται ἀττικῶc τόποc ἔνθα [πολλοὶ] cυνέρχονται cκεψόμενοι/· φροντιcτήριον: φροντιcταὶ ἑκα- φροντιcτήριον $B\gamma$

ἄλλαξον οὖν *φησι* τοὺς τρόπους cου *καὶ* μετάβαλε supr. (89) τὸ τελεὶ ἃ ἂν:—int. (91) νὴ τὸν διόνυcον:—ἐπεὶ ἐκώλυcεν αὐτὸν κατὰ του π οcειδῶνοσ ὀμόcαι. εἰκοτωσ μετέβαλεν εἰc τον διόνυcον·τὸν ὅρκον:—supr. (91) τὸ δεῦρο οὐκ ἔcτι τὸ πικὸν, ἀλλ' *αντι* του ελθε:—supr. (92) κ *αὶ* τῴκίδιον:—τὸ οἰκίδιον. ὑποκοριστικωc. ἤγαγε δὲ δηθεν αὐτὸν ἐπι τὴν cωκράτους, οἰκίαν:—supr. (94) ψυχῶν cοφῶν. τοῦτ'εcτι ἡ cύνοδόc τιc κ *αὶ* θάκοc cοφῶν·θάκος δὲ. καλεῖται ἀττικωc τόποc. ἔνθα πολλοὶ cυνέρ χονται. cκεψόμενοι·φροντιcταὶ ἐκαλοῦντο οἱ *περι* τὸν Σωκρατη·*δια* τὸ

---

that become dirty and are turned, the term *ἐκστρέψαι ἱμάτιον* meaning to turn a piece of clothing inside out.

89. **ἄν:** written in full *ἃ ἄν*.

91. **νὴ τὸν Διόνυcον:** Strepsiades prevents his son from swearing by Poseidon. Forced to find a new oath the boy naturally takes to Dionysus (as god of the festival at which the play is represented). **δεῦρο:** used not of place, but in the sense of "come."

92. **ὁρᾷc τὸ θύριον κ.τ.λ.:** apparently Strepsiades has brought his son in front of Socrates' house. **τῴκίδιον:** *τὸ οἰκίδιον*, diminutive of *οἶκος*.

94. **ψυχῶν cοφῶν:** philosophic men. **ψυχῶν cοφῶν κ.τ.λ.:** that is, An assembly and session of the wise. **φροντιcτήριον:** a name given in Attic to the place where men come together for philosophical investigations. / The proper arrangement of these notes is difficult. Does the *θάκος* in this note and in the last imply a reading *θάκιον* for *θύριον* or *τὸ θακίδιον* for *τῴκίδιον* in l. 92, or *ἐνταῦθα θακοῦσ'* for *ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ'* in l. 95? Should we regard *πολλοί* as the relic of another note on *φροντιστήριον*, namely, *ἀνάπαυλα σοφῶν*? **φροντιcτήριον:** the pupils of Socrates were called *φροντισταί* because they

λοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτη διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀδήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος.

ἀδήλων H. Graeven

95. **οἳ τὸν οὐρανὸν κ.τ.λ.:** ἐπειδὴ περὶ τῶν οὐρανίων διαλέγονται οἱ φιλόσοφοι.

96. **πνιγεύς:** οὕτως ὁ κρίβανος/· **πνιγεύς:** <πνιγεὺς> κυρίως ὅπου οἱ ἄνθρακες συνπνίγονται· διὸ ἐπιλέγει "ἡμεῖς δ' ἄνθρακες"/· **πνιγεύς:** λέγει τὸν φοῦρνον.

<πνιγεὺς> R, Ald.

98. **οὗτοι διδάσκουσι κ.τ.λ.:** καὶ τοῦτο ψεῦδος/· **οὗτοι διδάσκουσι κ.τ.λ.:** διαβολῆς λέλεκται χάριν· οὐδεὶς γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σωκράτῃ ἐπεὶ ἐκεῖνος οὐδὲν ἔφασκεν εἰδέναι. διόπερ καὶ ὑπὸ τοῦ Πυθίου σοφὸς γὰρ αὐτὸ ἐκρίθη. τοῦτο γὰρ αὐτὸ πρῶτον ἔκρινε σοφοῦ εἶναι τὸ αὐτὸν τοῦτο γνωρίσαι ὅτι μηδὲν οἶδεν. πῶς ἂν οὖν μισθὸν ἐπράτ-

ἐκεῖνος Ald. γὰρ αὐτὸ R

φροντίζειν *περι* **ἀλλήλων.** *καὶ* **δια τὸ μηδεποτε, παύεσθαι φροντι**δος:— ext. **(94) ψυχῶν σοφῶν) ἀνδρῶν φιλοσόφων.** inter. **ἐπειδὴ** *περι* **των** *ο ὐρανι***ων** *δια***λέγοντ***αι* **οἱ φιλόσοφοι:**—post v. 94 positum. int. **(96) οὕτως ὁ κρίβαν**ος **κυρίως ὅπου οἱ ἄνθρακες συνπνίγονται | διὸ ἐπιλέγει ἡμεῖς δὲ ἄνθρακες,** *λεγει* **δὲ τὸν φοῦρν**ον int. **(98) οὗτοι διδάσκουσ**ῖ**:**—*καὶ* **το ῦτο ψεῦδ**ος·*δια***βολ**ῆς **λέλεκτ***αι* **χάριν. οὐδ**εις *γαρ* **μισθ**ον **ἐτέλει σωκρά τη. ἐπεὶ κακεῖν**ος **οὐδὲν. ἔφασκ**εν **εἰδέν***αι* | **διόπερ** *καὶ* **ὑπο του πυθίου σ οφὸς ἐκρίθη·τοῦτο** *γαρ* **αὐτοῦ πρωτον ἔκρινε σοφοῦ** *ειναι* **τὸ αυτον το υτο γνωρίσαι.***οτι* **μηδὲν οἶδ**εν | **πῶς ἂν** *οὖν* **μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τ**

---

studied obscure questions and never stopped studying. / The last part of this note suggests that it may belong rather to **μεριμνοφροντισταί** in l. 101.

95. **οἳ τὸν οὐρανὸν κ.τ.λ.:** philosophers discuss the problems of the heavens.

96. **πνιγεύς:** the name then used for stove. **πνιγεύς:** properly the place where coals are crammed (*συνπνίγονται*). Hence the phrase that follows, "And we are the coals." **πνιγεύς:** meaning, The oven.

98. **οὗτοι διδάσκουσι κ.τ.λ.:** another false statement. / The reference is to some previous note not now found in the Ravennas. **οὗτοι διδάσκουσι κ.τ.λ.:** said in ridicule (of Socrates). Nobody paid fees to Socrates, who always asserted that he knew nothing. It is precisely on this account that he was judged to be a wise man by the Pythian oracle. It decided that the principal mark of a wise man is just this, that he confesses that he knows nothing. Socrates could never have taken fees

τετο παρὰ τῶν cυνόντων, περὶ αὐτοῦ βεβαιούμενος ὅτι μηδὲν οἶδεν;

100. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶc τοὔνομα: ἀποφεύγει εἰπεῖν τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπαχθές.

101. μεριμνοφροντιcταί: τοὺc φιλοcόφουc οὕτωc ἐκάλουν.

102. αἰβοῖ: τὸ αἰβοῖ cχετλιαcτικόν/· πονηροί: ἀντὶ τοῦ ἐπίπονοι/· τοὺc ἀλαζόναc: <ἀλαζόναc> ἰδίωc τοὺc ψεύcτας καλεῖ. [εἰκότωc οὖν καὶ τοιούτουc ἀλαζόναc καλεῖ ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴcαcι.] καλεῖ V. <ἀλαζόναc> V.

104. Χαιρεφῶν: ἑταῖροc Cωκράτουc ὁ Χαιρεφῶν ὃc ἐκαλεῖτο νυκτερὶc διὰ τὸ μέλαc εἶναι καὶ λεπτόφωνοc.

105. ἦ ἦ: cυγκατατίθεται καὶ ὁ πρέcβυc ὡc εἰδότοc αὐτοὺc τοῦ νεανίcκου καὶ ἀληθῆ περὶ αὐτῶν εἰρηκότοc· [φηcὶν οὖν τούτουc αὐτούc.]/· μηδὲν νήπιον: μη- αὐτοὺc V.

ῶν cυνόντων. περι αὐτου βεβαιούμενοσ, οτι μηδὲν οἶδεν:—ext. (101) S. supra τούνομα→ἀποφεύγει εἰπειν τὸ ὄνομα, δια τὸ ἐπαχθές int. (101) μ εριμνοφροντιcταὶ) τοὺc φιλοcόφουc ουτω ἐκάλουν:—inter. S. ante v. 102→τὸ αἰβοῖ cχετλιαcτικον τὸ δε πονηροι, αντι τοῦ ἐπίπονοι:—int. (102) τοὺc ἀλαζόναc:—ἰδίωc τοὺc ψεύcτας ἐκάλουν·εἰκότωc οὖν. καὶ τ ούτουc ἀλαζόναc καλεῖ·ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται, περι ὧν μὴ ἴcαcι:—ext. (104) ἑταῖροc cωκράτουc ὁ χαιρεφων | ὃc ἐκαλεῖτο νυκτερίc·δια το μέλαc ειναι καὶ λεπτόφωνοc:—(deest in textu v. 104) int. (105) ἦ·ἦ cιώ πα:—cυγκατατίθεται·καὶ ὁ πρεcβυc. ὡc εἰδότοc αὐτου του νεανίcκου·κ αὶ ἀληθῆ περι αὐτῶν εἰρηκότοc. φηcι οὖν τούτουc, αὐτούc:—ext. (105) εἴπηc . . .) μηδεν εὐηθεc, μηδε ανόητον:—inter. (106) ἄλλ' εί τι κήδηι

---

from his pupils when he persisted in saying that he knew nothing.

100. **οὐκ οἶδ' ἀκριβῶc τοὔνομα:** the name is odious and he shrinks from giving it.

101. **μεριμνοφροντιcταί:** a title of philosophers.

102. **αἰβοῖ:** the *αἰβοῖ* expresses annoyance. **πονηροί:** that is, Miserable. **τοὺc ἀλαζόναc:** the poet is peculiar in using *ἀλαζόνες* in the sense of liars.

104. **Χαιρεφῶν:** Chaerephon was a friend of Socrates. He was called the bat, because he was black and had a shrill voice.

105. **ἦ ἦ:** Strepsiades expresses assent, acknowledging that the young man understands him, and describes them accurately ["them precisely" is his meaning]. / Evidently this annotator wrote *ἦ ἦ* = true, true. **μηδὲν νήπιον:** nothing silly. **μηδὲν νήπιον:** nothing foolish.

μηδὲν R δὲν εὔηθες/· μηδὲν νήπιον: μηδὲν ἀνόητον.

106. κήδῃ: φροντίζεις/· τῶν πατρῴων ἀλφίτων: τουτέστι, τῆς πατρῴας οὐσίας/· ἀλφίτων: ἀντὶ τοῦ χρημάτων <λέγει> ὡς ἄγροικος.

<λέγει> R

107. τούτων γενοῦ μοι: λείπει τὸ εἷς ἀριθμητικὸν ὄνομα· εἷς τούτων γενοῦ μοι, τούτοις μαθήτευσον/· σχασάμενος τὴν ἱππικήν: καταπαύσας τῆς ἱππικῆς/· σχασάμενος: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

108. μὰ τὸν Διόνυσον: εὐλόγως τὸν Διόνυσον ὀμνύει· τούτῳ γὰρ ἐπετελεῖτο τὰ Διονύσια οἷς ἠγωνίζοντο οἵ τε τῆς τραγῳδίας καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί.

109. τοὺς φασιανούς: Φᾶσις ποταμὸς Σκυθίας ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται/· τοὺς φασιανούς: οἱ περὶ Ἀρίσταρχον ὀρνίθων τι γένος λέγουσι τοὺς φασιανούς/· τοὺς

Ἀρίσταρχον edd.

φροντιζ.. | ἀλφίτων δὲ, *αντι του* χρημάτων | ὡς ἄγροικοσ· *τουτεστι* τ *ησ* πατρώας οὐσίας:—int. (107) τούτων γενοῦ μοι:—*λειπει* τὸ εἰς ἀρι θμητικον ὄνομα· εἷς τούτων γενοῦ μοι, τούτοις μαθήτευσον:—int. (107) σχασάμενος:—καταπαύσας. τ*ησ* ἱππικῆς | ἀπο μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντ ων:—ext. (108) οὐκ' ἂν μα τὸν Διόνυσον:—εὐλόγως· τὸν διόνυσον· ὀ μνύει. τούτω *γαρ* ἐπετελειτο τὰ διόνυσια· οἷς ἠγωνίζοντο· οἵ τε· τῆς τρ αγωιδίας· *καὶ* οἱ τ*ησ* ἀρχαίας κωμωιδίας, ποιηταί:—ext. (109) τοὺς φασια νούς:—φᾶσις ποταμὸς σκυθίας· ὅπου καλοὶ ἵπποι, γίνονται· λεωγόρα *δε*. ὡς ἱπποτρόφου. μέμνηται:—οἱ δὲ περὶ αρχίλοχ*ον* ὀρνι*θων* τί γένοσ λέ

---

106. **κήδῃ**: care for. **τῶν πατρῴων ἀλφίτων**: that is, Your father's property. **ἀλφίτων**: being a farmer he says *ἀλφίτων* instead of *χρημάτων*.

107. **τούτων γενοῦ μοι**: supply the numeral noun *εἷς*, *εἷς τούτων γενοῦ μοι*, become their disciple. **σχασάμενος τὴν ἱππικήν**: giving horse-racing up. **σχασάμενος**: a metaphor from rowing.

108. **μὰ τὸν Διόνυσον**: there is reason in Pheidippides' swearing by Dionysus, seeing that it was in honour of this god that the Dionysia were celebrated, and at the Dionysia the poets both of tragedy and of the old comedy contended with each other.

109. **τοὺς φασιανούς**: the Phasis is a river in Scythia where fine horses are bred. **τοὺς φασιανούς**: the school of Aristarchus explains *φασιανός* as a species of bird. **τοὺς**

φαcιανούc: φαcιανοὶ λέγονται οἱ ἔχοντεc τῷ μηρῷ φαcιανὸν ἐγκεχαραγμένον ἵπποι/· Λεωγόραc: Λεωγόρα ὡc ἱπποτρόφου μέμνηται.

112. εἶναι παρ' αὐτοῖc κ.τ.λ.: φηcὶ τοὺc περὶ Cωκράτην ἱκανοὺc εἶναι ἀμφοτέρουc τοὺc λόγουc ἐκπαιδεύειν/· τῷ λόγῳ: δυικῶc ἔκλινε. ἐκπαιδεύειν V.

113. τὸν κρείττονα: τὸν δίκαιον/· τὸν κρείττονα: τὸν νικῶντα/· ὅcτιc ἐcτί: ὡc ἀγνοῶν [τὰ δίκαια] εἶπεν· ἐβούλετο γὰρ ἀδικίαν μανθάνειν.

120. τὸ χρῶμα διακεκναιcμένοc: ὠχρόc, ὡc οἱ περὶ τὸν Cωκράτην/· διακεκναιcμένοc: διεφθαρμένοc/· διακεκναιcμένοc: ἠμαυρωμένοc.

121. ἔδει: ἀντὶ τοῦ φάγει.

122. ὁ ζύγιοc: ζύγιοι ἵπποι λέγονται ὁ μέcοc δεξιὸc καὶ ὁ μέcοc ἀριcτερόc/· ὁ ζύγιοc: <ζύγιοι ἵπποι> οἱ ὑποβαλλόμενοι <ζύγιοι ἵπποι> V.

γουcι τοὺc φαcιανούc. ἢ φαcιανοὶ λέγονται· οἱ ἔχοντεc τῶ μηρῶ φαcιαν ὸν ἐγκεχαραγμένον ἵπποι:—ext. et infr. (112) ἄμφω τῶ λόγω:—δυϊκῶc ἔκλινε· *φηcι* δὲ τοὺc περι cωκρα*την* ἱκανοὺc *ειναι* ἀμφοτέρουc. τοὺc λ όγουc, ἐκπαιδεύει:—infr. (113) τὸν κρείττον' ὅcτιc *εcτι*:—τὸν δίκ*αι*ον τ ὸν νικῶντα· ὡc ἀγνοῶν δὲ, τὰ δίκ*αια* εἶπ*εν* ἐβούλετο *γαρ* ἀδικίαν μαν θάνειν infr. (120) διακεκναιcμένοc:—διεφθαρμέν*οc*. ἠμαυρωμέν*οc* ὠχρὸc .ὡc οἱ *περι* τὸν cωκράτην:—infr. (121) ἔδει) *αντιτου* φάγει. inter. (122) ζύγιοι ἵπποι λέγονται· ὁ μέcοc δεξιὸc· *καὶ* ὁ μέc*οc* ἀριcτερ*οc*· οἱ ὑποβαλ

φαcιανούc: by *φασιανοί* are meant horses with the mark of a pheasant branded on their thigh. **Λεωγόραc:** mentioned here as keeping horses (for racing).

112. **εἶναι παρ' αὐτοῖc κ.τ.λ.:** that is, The school of Socrates is capable of teaching both arguments. **τῷ λόγῳ:** observe that Aristophanes uses the dual.

113. **τὸν κρείττονα:** the just (argument). **τὸν κρείττονα:** the winning (argument). **ὅcτιc ἐcτί:** Strepsiades only pretends not to know. His wish was to understand how to be unjust (with safety).

120. **τὸ χρῶμα διακεκναιcμένοc:** as pale as the pupils of Socrates. **διακεκναιcμένοc:** ruined. **διακεκναιcμένοc:** dulled.

121. **ἔδει:** you will eat.

122. **ὁ ζύγιοc:** the inside horse on the right and the inside horse on the left are called *ζύγιοι*. **ὁ ζύγιοc:** by *ζύγιοι ἵπποι* are meant the horses which are placed under the yoke of the chariot (as opposed to the outside horses which were

τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ/· **σαμφόρας**: **σαμφόρας ὁ ἔχων εἰς τὸν μηρὸν ↑.** ↑ R

125. ἄνιππον: **ἵππων ἐστερημένον**/· **σοῦ**: **τῶν σῶν ἀπειλῶν.**

οὐκ om. R **126. κείσομαι**: **ἀθυμήσω.**

127. διδάξομαι: **διδαχθήσομαι.**

129. βραδύς: **ἀντὶ τοῦ μὴ ἀγχίνους.**

130. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους: **ζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ἀκριβῶν <λόγων>**/· **σκινδαλάμους**: **ἰδίως γὰρ <οὕτως σκινδαλάμους λέγει· κυρίως> σκινδαλάμους καλοῦμεν τὰ λεπτὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν καλάμων ξύσματα**/· **σκινδάλμους**: **τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας ὀξυτονεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται**/· **σκινδαλάμους**: **λέγει τὰς λεπτολογίας.**

ζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν R <οὕτως . . . κυρίως> R <λόγων> Duker

131. ἰτητέον: **πορευτέον**/· **στραγγεύομαι**: **ἀντὶ τοῦ διατρίβω**/· **στραγγεύομαι**: **ἀναδύομαι.**

λόμενοι, τῶ του ἅρματος ζυγω infr. (122) **σαμφόρας ὁ ἔχων εἰς τὸν μη ρὸν c̄:**—infr. (125) **ἄνιππον) ἵππων εστερημένον.** inter. (125) **φροντιῶ) τ ῶν σῶν ἀπειλῶν.** inter. (126) **κείσομαι) οὐκ αθυμησω.** inter. (127) **διδά ξομαι) διδαχθήσομαι·** inter. (129) **καὶ βραδὺς)** *αντιτου* **μὴ ἀγχίνουσ:**—inter.

Folio 17, *line* 130. (130) **σκινδάλμους μαθήσομαι:**—**ἐξήγησις** *καὶ* **ἐπ εξεργασία·τῶν ἀκριβῶν οἱ σκινδάλαμοι·ἰδίως** *γαρ* **σκινδαλάμους καλοῦ μεν τὰ λεπτα των ξύλων** *καὶ* **των καλάμων ξύσματα·τουτο δε ἐπι μ ὲν τησ εὐθειασ, ὀξυτονεῖται·ἐπὶ δὲ των πλαγίων παροξύνεται. λέγει δὲ τὰς λεπτολογιας** supr. (131) **πορευτεον:**—int. (131) S. supra **στραγεύομαι →***αντιτου* **διατρίβω** *καὶ* **ἀναδύομαι** int. (132) S. supra **οὐχὶ →ἀλλ' οὐχὶ**

---

not under the yoke). **σαμφόρας**: a horse that has the mark ↑ on his thigh.

125. **ἄνιππον**: deprived of horses. **σοῦ**: that is, Your threats.

126. **κείσομαι**: I shall lose heart.

127. **διδάξομαι**: I shall be taught.

129. **βραδύς**: that is, Not sharp-witted.

130. **λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους**: searching out and elaboration of subtile arguments. **σκινδαλάμους**: observe the peculiar meaning given to the word. Strictly we give this name to fine shavings of sticks or reeds (*κάλαμοι*). **σκινδάλμους**: this word is oxytone in the nominative, paroxytone in the oblique cases. **σκινδαλάμους**: meaning, Refinements.

131. **ἰτητέον**: I must go. **στραγγεύομαι**: that is, I delay. **στραγγεύομαι**: I draw back.

132. κόπτω: κρούω.

133. βάλλ' ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ὑπὸ Θρᾳκῶν γενομένοις καὶ περὶ ἀποικίας μαντευομένοις εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκὸν κόρακα· οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον εἶδον περιϊπταμένους [τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροὺς] κόρακας οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες ἐνταῦθα κατῴκησαν/· βάλλ' ἐς κόρακας: < < > R
> ἀπὸ τοῦ ζώου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν φησίν· ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα/· βάλλ': ἄπιθι/· ἐς κόρακας: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ φθόρον.

134. Κικυνόθεν: δῆμος οἱ Κικυνῆς τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς ἔνθα ἄγεται καὶ Ἀπολλώνια.

κρούω int. (133) βάλλ' ἐς κόρακας *αντιτου* εἰς ἀπώλειαν·*καὶ* φθόρον·βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις·ὑπο θρακῶν γενομένοις.*καὶ περι* ἀποικίας μαντευομένοις,εἶπεν ὁ *θεοσ* ἐκεῖ κατοικεῖν ἔνθα ἂν ἴδωσι,λευκὸν κόρακα .οἱ δὲ ἐν θετταλία·*περι* τὸν παγασιτικον κόλπον,ἴδον περιϊπταμένους, τους τοῦ ἀπόλλωνοσ ἱεροὺς κόρακας·οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντεσ ὑπο μέθης·*καὶ* τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες ἐνταῦθα·κατῴκησαν.οἱ δὲ ἀπο τοῦ ζώου.λέγεσθαι *την* παροιμίαν *φησι*.ἐν γαρ τοῖς ἐρημοτέροι ς τόποις,ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα:—supr. et ext. (133) βάλλ') ἄπιθι. inter. S. post v. 134→δῆμος οἱ κικυνῆς·τῆς ἀκαμαντίδοσ φυλησ·ἔνθα ἄγεται·*καὶ* ἀ

---

132. **κόπτω**: I knock.

133. **βάλλ' ἐς κόρακας**: the Boeotians being driven from their country by the Thracians inquired of the oracle as to settling elsewhere. The god told them to make their home wherever they saw a white raven. They had got to Thessaly when they saw flying about on the shore of the Pagasitic Gulf certain ravens which boys had chalked over in a drunken frolic, and then let fly away. Declaring that the oracle was fulfilled, the Boeotians settled on that spot. / Though the raven was according to some (see Eustathius 449 init.) sacred to Apollo, yet the mention of this rather spoils the story. So I should regard the words *τοὺς . . . ἱερούς* as an adscript to the note. **βάλλ' ἐς κόρακας**: < > states that this proverbial phrase arises from the circumstance of the raven haunting desolate places in search of carrion. **βάλλε**: away! **ἐς κόρακας**: that is, To ruin and destruction.

134. **Κικυνόθεν**: Cicynês is a deme of the tribe Acamantis. A festival in honour of Apollo is there held.

136. ἀπεριμερίμνως: ἀσκόπως/· ἀπεριμερίμνως: ἀμαθῶς/· ἀπεριμερίμνως: ἀπείρως/· ἀπεριμερίμνως: ἀνεπιστημόνως. λελάκτικας: τὸ λελάκτικας σφοδρότητος καὶ βίας ἐστὶ σημαντικόν. διόπερ καὶ τὴν μέμψιν ἐπήγαγεν.

137. φροντίδ': σκέψιν/· φροντίδ': ἰδίως νῦν ἐπὶ φιλοσόφων τὸ φροντίδα, ἐπεὶ καὶ μεριμνοφροντιστὰς ἐκάλουν αὐτούς, ὡς προείπομεν/· ἐξήμβλωκας: ἀτελῆ ἐποίησας/· ἐξηυρημένην: ἐπινενοημένην.

138. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν: πρὸς τὸ σχῆμα· <ὅτι> οὕτω χρῶνται/· τηλοῦ τῶν ἀγρῶν: πόρρωθεν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν/· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ κ.τ.λ.: <ἀντὶ τοῦ> ὅτι ἄγροικός εἰμι.

<ὅτι> V.

<ἀντὶ τοῦ> R

139. τοὐξημβλωμένον: τὸ παραπολωλός/· ἐξημβλωμένον: διεφθαρμένον.

140. οὐ θέμις κ.τ.λ.: διὰ τὸ περὶ τῶν

πολλώνια:—ext. (136) ἀπεριμερίμνως:—ἀσκόπως ἀμαθῶς. *καὶ* ἀπείρως. *καὶ* ἀνεπιστημόνως. τὸ δε λελακτικας σφοδροτητ*οσ·καὶ* βίας ἐστὶ σημαντικ*ον* διόπερ *καὶ* τ*η*ν μέμψιν ἐπήγαγ*εν*:—ext. (137) *καὶ* σκέψιν: ἰδίως δὲ·νῦν, επι φιλοσόφων τ*η*ν φροντίδα. ἐπεὶ *καὶ* μεριμνοφροντιστ*ασ* ἐκάλ*ουν* αυτ*ουσ* ὡς προείπομεν· int. (137) S. supra ἐξηυρημένην→ἐπινενοημέν*ην*·τοι αῦτα *γαρ* τ*α* τ*ων* φιλοσόφων ζητήματα·ἀπηλλαγμένα τ*ων* κοιν*ων* βιωτικ*ων*·ἐννοιῶν· int. (137) ἐξήμβλωκας) ἀτελῆ ἐποίησας:—inter. S. ante v. 138→προς τὸ σχῆμα·οὕτω χρῶνται·πόρρω*θεν* ἐπι τ*ων* ἀγρ*ων*·ο*τι* ἄγροῖκος, εἰμι:—intermarg. ext. (139) S. supra τοῦξεμβλωμένον→τὸ παραπολωλὸς, *καὶ* διεφθαρμένον:—ext. (140) οὐ θέμις) οὐ πρεπον:—inter.

---

136. **ἀπεριμερίμνως**: inconsiderately. **ἀπεριμερίμνως**: stupidly. **ἀπεριμερίμνως**: awkwardly. **ἀπεριμερίμνως**: unscientifically. **λελάκτικας**: the word *λελάκτικας* expresses vehemence and violence. That is why the disciple goes on to rebuke Strepsiades.

137. **φροντίδ'**: speculation. **φροντίδ'**: used here in a special sense of the studies of philosophers. We have already (on l. 101) pointed out that they spoke of philosophers as **μεριμνο***φροντισταί*. / Perhaps two notes. The words from *ἐπεὶ* to *προείπομεν* would make an excellent note on *ἀπεριμερίμνως* in l. 136. **ἐξήμβλωκας**: you have made void. **ἐξηυρημένην**: excogitated.

138. **τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν**: observe the construction. It is normal in Attic. **τηλοῦ τῶν ἀγρῶν**: far in the country. **τηλοῦ γὰρ οἰκῶ κ.τ.λ.**: that is, Because I am from the country.

139. **τοὐξημβλωμένον**: that has miscarried. **ἐξημβλωμένον**: spoiled.

140. **οὐ θέμις κ.τ.λ.**: the specu-

οὐρανίων καὶ τῶν ἀδήλων ἀεὶ γίνεσθαι τὴν ζήτησιν αὐτοῖς/· οὐ θέμις: οὐ πρέπον/· πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν: εἰ μὴ μόνον τοῖς μαθηταῖς.

141. οὗτοσί: ἑαυτὸν δείκνυσι.

143. μυστήρια: τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ἀπηλλαγμένα τῶν κοινῶν βιωτικῶν ἐννοιῶν.

144. Χαιρεφῶντα: τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν/· Χαιρεφῶντα: τούτῳ καὶ ἡ Πυθία δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν· "σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, | ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος"/· ἀνήρετ': ἐπύθετο. τούτῳ Ald. σοφώτατος Ald.

145. ψύλλαν: ψύλλα μὲν ἀττικῶς ὃ νῦν ἡμεῖς ψύλλον καλοῦμεν/· ψύλλαν ὁπόσους κ.τ.λ.: τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι, τὸ πήδημα τῆς ψύλλης διαμετρῆσαι

---

(140) μαθηταῖσιν . .) εἰ μη μόνον·τοῖς μαθηταισ inter. (141) οὗτοσὶ) ἑαυτον δείκνυσι:—inter. (144) τῶν ἄγαν γνωρίμων σωκρατουσ ὁ χαιρεφῶν·δήμου δὲ ἦν ὁ χαιρεφων σφήττιοσ.τοῦτο καὶ ἡ πυθία δοκεῖ τὸν περι του σωκράτουσ χρησμὸν εἰπειν·σοφὸς σοφοκλῆς.σοφώτερος δ' εὐριπιδησ·ἀνδρῶν δὲ πάντων σωκρατησ σοφώτερος:—ext. S. post v. 145→δια τὸ περι τῶν ουρανιων.καὶ των ἀδήλων ἀεὶ γίνεσθαι·τὴν ζήτησιν αὐτοῖς int. (144) ἀνήρετ') ἐπύθετο:—inter. (145) ψύλλαν ὁπόσους·ἄλοιτο:—ψύλλα μεν ἀττικωσ ὃ νῦν ἡμεισ ψύλλον καλοῦμεν.τὸ δὲ λεγόμενον τ τοιοιου εστι τὸ πήδημα τησ ψύλλησ διαμετρῆσαι τοῖς αὐτησ τησ ψύλ

---

lations of philosophers being always concerned with supernatural and mysterious things. / This may be an adscript to *μυστήρια* in l. 143. **οὐ θέμις:** it is not well. **πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν:** unless to the disciples only.

141. **οὗτοσί:** Strepsiades points to himself.

143. **μυστήρια:** even such are the speculations of philosophers, for they are far removed from the ordinary ideas of every-day life.

144. **Χαιρεφῶντα:** Chaerephon was one of the most intimate friends of Socrates. **Χαιρεφῶντα:** it seems that it was to Chaerephon that the Pythian prophetess recited the oracular utterance concerning Socrates:—"Wise is Sophocles, and wiser Euripides, but of all men Socrates is the wisest." / The clause *δήμου* to *Σφήττιος* appears to belong to l. 156 infra, q.v. **ἀνήρετ':** inquired.

145. **ψύλλαν:** *ψύλλα* is the Attic name for what we now call *ψύλλος*. **ψύλλαν ὁπόσους κ.τ.λ.:** what is meant is this:—to measure

τοῖς αὐτῆς τῆς ψύλλης ποσίν, ὁπόσους τούτους πηδήσειε/· ψύλλαν ὁπόσους κ. διαcῦραι Ald. τ.λ.: δῆλον ὅτι <δια>cῦραι βουλόμενος τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα ὡς ἰσχνὰ καὶ λόγου μηδενὸς ἄξια ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα παρεισάγει. [διὸ καὶ τὰ ἐξῆς γε- αὐτῷ Ald. λοίου χάριν αὐτῷ λέλεκται.]

146. δακοῦσα γὰρ κ.τ.λ.: γελοίου χάριν παρειλήφει τοῦτο· διὰ ταὐτὸ οὐδὲ ταὐτὸ Rγ ἄλλου τινὸς ἐμνήσθη μέρους τοῦ σώματος ἢ τοῦ <ἐν ἑκατέρῳ γελοίου>· ὁ μὲν γὰρ τοῦ <ἐν ἑκατέρῳ γελοίου> Ald. Χαιρεφῶν βαθείας εἶχε τὰς ὀφρῦς, ὁ δὲ εἶχε V. Σωκράτης φαλακρὸς ἦν.

150. τὼ πόδε: ὅτι δυϊκῶς τὼ πόδε ἐπὶ τῆς ψύλλης· ἱστορεῖται γὰρ ἓξ πόδας ψύλλης V. ἔχουσα ἡ ψύλλα.

151. ψυγείσῃ: ἀποθανούσῃ/· περσικαί: ἔστι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδημάτων τι εἶδος γυναικείων· διὸ ἐπιφέρει

λης ποσιν·ὁπόσους τούτους.πηδήσειε·δῆλον δὲ *οτι* cῦραι βουλόμενοσ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα.ὡς ἰσχνὰ *καὶ* λόγου μηδενοσ ἄξια.ταῦτα·κ *αὶ* τὰ τοιαῦτα παρεισάγει·διὸ *καὶ* τὰ εξησ γελοίου χάριν αὐτὸ λέλεκτ αι:—ext. (146) S. supra δακοῦσα→γελοίου χάριν παρειλήφει τουτο δια τ *ουτο* οὐδε ἄλλου τινοσ ἐμνησθη μέρους·του σωματοσ·ἢ τουτου.ὁ μὲν *γαρ* χαιρεφῶν·βαθείας ἔχει τασ ὀφρῦς·ὁ δὲ σωκράτησ φαλακρὸσ ἦν:—int. (150) *οτι* δυικωσ τὼ πόδε,ἐπι τησ ψύλλασ·ἱστορεῖται *γαρ* ἓξ πόδας ἔ χουσα ἡ ψύλλα:—intermarg. ext. (151) ψυγείσηι) ἀποθανούσηι. inter. (151) ων

S. supra περσικαί→ἔστι μεν δένδρα·ἐστι δὲ,*καὶ* ὑπόδηματα·τί εἶδοσ·γυν αικείων.διὸ ἐπιφέρει ὑπολύσας.*διὰ* δὲ τὸ δένδρον·παίζων τὸ περιέφυσεν

---

the flea's jump by means of the flea's own feet, and to discover how many of these she jumped. **ψύλλαν ὁπό-σους κ.τ.λ.:** it is evident that in introducing these and the like fancies, Aristophanes means to cast contempt upon the speculations of philosophers as trifling and worthless.

146. **δακοῦσα γὰρ κ.τ.λ.:** introduced to raise a laugh; for the same reason he mentions just that part of the personal appearance of each which was ridiculous—Chaerephon's bushy eyebrows and Socrates' bald head.

150. **τὼ πόδε:** observe the dual τὼ πόδε of a flea. The flea is recorded to have six feet.

151. **ψυγείσῃ:** when she was dead. **περσικαί:** there are fruit-trees called περσικαί, and also a sort of shoes worn by women. Its meaning of "shoes" explains the following

ὑπολύσας· διὰ δὲ τὸ δένδρον παίζων τὸ περιέφυσαν εἶπεν.

περιέφυσαν Ald.

152. ταύτας ὑπολύσας κ.τ.λ.: ἀδύνατον ἀδυνάτῳ ἐπήγαγεν· οὔτε γὰρ ὑποδήματα φορέσαι δύναται ψύλλα, οὔτε ἐκ κηροῦ <περι>φῦναι αὐτῇ φύσιν ἔχει, οὔτε τῶν τῆς ψύλλης ποδῶν τὸν κηρὸν ἐξέλκειν δυνατὸν καὶ διαμετρῆσαι τούτῳ τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος.

ὑποδήματα V.

<περι>φῦναι Rγ

τούτῳ Ald.

155. φρόντισμα: σόφισμα.

156. Σφήττιος: δήμου ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφηττίου.

σφηττίου Rγ

157. ὁπότερα τὴν γνώμην κ.τ.λ.: πῶς διανοεῖται τὰς ἐμπίδας πνεῖν/· ὁπότερα: ἀντὶ τοῦ ὁποτέρως/· τὰς ἐμπίδας: οὓς ἡμεῖς κώνωπας λέγομεν.

ὁποτέρως Ald.

158. κατὰ τὸ στόμα ἢ κ.τ.λ.: ἀντί, διὰ τοῦ στόματος ἢ διὰ τοῦ ὀρροπυγίου.

163. κοῖλον πρὸς κ.τ.λ.: κοῖλον, τὸν πρωκτόν, πρὸς στενῷ, τῷ ἐντέρῳ, προσκείμενον.

εἶπεν:—intermarg. ext. (152) ταύτας ὑπολύσας:—ἀδύνατον ἀδυνάτω ἐπ ήγαγεν. οὔτε *γαρ* ὑπόδημα φορέσαι δύνα*ται* ψύλλα· οὔτε ἐκ κηρ*ου* φῦν *αι* αὐτῇ, φύσιν ἔχει· οὔτε τ*ων* τ*ης* ψύλλ*ης* ποδῶν τὸν κηρὸν· ἐξέλκειν, δ υνατόν· *καὶ* διαμετρῆσαι τοῦτο τὸ *διαστημα* τοῦ πηδήματ*ος*:—ext. (155) φρόντισμα) σόφισμα· inter. (157) ὁπότερα) *αντιτου* οπότερ*ος*· inter. (158) αντι δια τοῦ στόματος, ἢ δια τοῦ ορροπυγίου:—ext. (159) τῆς ἐμπίδος) οὓς ἡμεις κώνωπ*ας* *λεγομεν* inter. (163) κοῖλον, τὸν πρωκτόν. προς c τενῷ δὲ, τῷ ἐντέρω. προσκείμενον:—ext. (164) πῶς διανοεῖται τ*ας* ἐμ

ὑπολύσας, while in *περιέφυσαν* is a comic allusion to the trees called *περσικαί*.

152. **ταύτας ὑπολύσας κ.τ.λ.**: impossibility upon impossibility. Neither can a flea wear shoes nor can they be attached to it by wax, nor is it possible to pull away the wax from the flea's feet, or use it to measure the length of the jump.

155. **φρόντισμα**: clever idea.

156. **Σφήττιος**: Chaerephon came from the Sphettian deme.

157. **ὁπότερα τὴν γνώμην κ.τ.λ.**: how he imagines that gnats break wind. **ὁπότερα**: in which of two ways. **τὰς ἐμπίδας**: the insects which we call *κώνωπες*.

158. **κατὰ τὸ στόμα ἢ κ.τ.λ.**: that is, By means of the mouth, or by means of the rump.

163. **κοῖλον πρὸς κ.τ.λ.**: the hollow, the rump, being adjacent to the narrow, the gut.

165. **cάλπιγξ ὁ κ.τ.λ.:** τοιαύτη γὰρ ἡ σάλπιγξ, κατὰ τὸ ἄνω στενή, καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη.

166. **τοῦ διεντερεύματος:** τοῦ ἐπινοήματος· ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸν ὑπὸ Σωκράτους λόγον λεχθέντα περὶ τοῦ τῆς ἐμπίδος ἐντέρου.

167. **ἦ ῥᾳδίως κ.τ.λ.:** ἦ ταχέως γε ἂν οὗτος <κ.τ.ἐ.>/· φεύγων: ἀντὶ τοῦ κατηγορούμενος. <κ.τ.ἐ.> R

169. **γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη:** γνώμης μεγάλης ἀπεστερήθη/· **γνώμην:** σκέμμα/· **ἀφῃρέθη:** ὁ Σωκράτης.

170. **ὑπ' ἀσκαλαβώτου:** ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου.

173. **τῆς ὀροφῆς:** καὶ ὀροφή,* καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὄροφος*· "οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά," ἐν

πιδασ·πνεῖν:—intermarg. ext. (166) τοῦ διεντερεύματοσ:—τοῦ ἐπινοήματος·ἔπαιξε δὲ,παρὰ τὸν ὑπὸ του cωκράτουσ λογον λεχθέντα περι του τησ ἐμπιδοσ ἐντέρου:—infr. (165) S. supra cάλπιγξ→τοιαύτη γὰρ ἡ σάλπιγξ·κατὰ τὸ ἄνω στενὴ καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη:—infr. (167) S. supra ῥαδίως→ἦ ταχέως γε ἂν οὗτος·φεύγων δὲ,αντι του κατηγορούμενοσ:—infr. (169) γνώμησ μεγάλησ ἀπεστερήθη·ἐμποδισθεὶς ὑπο ἀσκαλαβώτου ὁ cωκρατησ infr. (169) γνώμην) σκέμμα. inter.

Folio 17 *verso*, *line* 173. (173) γαλεώτης:—ἑκατέρως λεγεται καὶ ἀσ καλαβωτησ·καὶ γαλεωτησ·καὶ οροφὴ καὶ θηλυκωσ καὶ ἀρσενικωσ ὄρο φοσ·οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τα περσικά·ἐν λυσιστράτη:—supr.

---

165. **cάλπιγξ ὁ κ.τ.λ.:** such being the shape of a trumpet, narrow at the mouth-piece, and wide at the end.

166. **τοῦ διεντερεύματος:** the speculation—a comic word formed in allusion to Socrates' account of the gnat's gut.

167. **ἦ ῥᾳδίως κ.τ.λ.:** right soon would he . . . / This is some fragment of a "construe" rather than a corruption of some textual variant. For the supplying of the antecedent *οὗτος*, compare note on *ὥσπερ*, l. 72 supra. **φεύγων:** that is, Being accused.

169. **γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη:** he was deprived of a great idea. **γνώμην:** speculation. **ἀφῃρέθη:** i.e. Socrates.

170. **ὑπ' ἀσκαλαβώτου:** being interfered with by a beetle.

173. **τῆς ὀροφῆς:** there are the two forms—the feminine *ὀροφή*, and the feminine or masculine *ὄροφος*. Lysistrata (l. 229) "*οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.*" **γαλεώτης:** the reptile is called indifferently *ἀσκαλαβώτης* and *γαλεώτης*.

Λυcιστράτῃ/· γαλεώτηc: ἑκατέρωc λέγεται καὶ ἀcκαλαβώτηc καὶ γαλεώτηc.

175. ΔΕΙΠΝΟΝ ΟΥΚ ΗΝ: λελῃθότωc cκώπτει τὸν τῶν φιλοcόφων βίον ὡc ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον. διὰ τοῦτο εἰc αὔξηcιν καὶ τῷ καιρῷ cυνεχρήcατο, εἴ γε μέχρι τῆc ἑcπέραc ἀναμένοντεc φαγεῖν, οὐδὲ τότε παρεcκευαcμένον οὐδὲν εἶχον. λελῃθότωc V.

176. ΕΙΕΝ: τοῦτο καλεῖται ἀπόθεcιc λόγου/· ἐπαλαμήcατο: ἐμηχανήcατο/· ἐπαλαμήcατο: ἐπενόηcεν.

177. ΛΕΠΤΗΝ ΤΕΦΡΑΝ: ἰcχνὴν cποδόν/· λεπτὴν τέφραν: οὐκ ἀργῶc τὸ λεπτήν· πρὸc γὰρ τὴν ὁμοίωcιν τῶν ἀλφίτων/· τέφραν: τέφρα ἡ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνιc.

178. ΚΑΜΨΑC: καμπύλον ποιήcαc/· κάμψαc ὀβελίcκον κ.τ.λ.: διὰ τοῦ καμψοῦ ὀβελίcκου [καὶ] ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ὑφαίρεcιc τοῦ ἱματίου ἐγένετο/· ΚΑΜΨΑC ὀΒΕΛΙCΚΟΝ Κ.Τ.Λ.: ἐπειδὴ ὁ ὀβελίcκοc

καμψοῦ ὀβελίcκου R

ὑφαίρεcιc R

---

(175) ΔΕΙΠΝΟΝ ΟΥΚ' ΗΝ:—ΛΕΛΗΘΟΤΟC·CΚΩΠΤΕΙ·ΤΟΝ *των* ΦΙΛΟCΟΦΩΝ ΒΙΟΝ. ΩC ΕΠΙΠΟΝΟΝ *καὶ* ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΝ·*δια* ΤΟΥΤΟ·ΕΙC ΑΥΞΗCΙΝ,*καὶ* ΤΩ *καιρῶ* CΥ ΝΕΧΡΗCΑΤΟ.ΕΙ ΓΕ ΜΕΧΡΙ *τησ* ΕCΠΕΡΑC·ΑΝΑΜΕΝΟΝΤ*εσ* ΦΑΓΕΙΝ.ΟΥΔΕ ΤΟΤΕ ΠΑΡ ΕCΚΕΥΑCΜΕΝΟΝ.ΟΥΔΕΝ ΕΙΧΟΝ:—supr. (176) S. supra ΕΙΕΝ→ΤΟΥΤΟ ΚΑΛΕΙΤΑΙ. ΑΠΟΘΕC*ισ* ΛΟΓΟΥ:—int. (176) ΕΜΗΧΑΝΗCΑΤΟ *καὶ* ΕΠΕΝΟΗC*εν*:—int. (177) ΛΕΠ ΤΗΝ ΤΕΦΡΑΝ:—ΙCΧΝΗΝ CΠΟΔΟΝ.ΟΥΚ' ΑΡΓΩC ΔΕ ΤΟ ΛΕΠΤΗΝ.ΠΡΟC *γαρ* ΤΗΝ ΟΜΟΙΩCΙΝ ΤΩΝ ΑΛΦΙΤΩΝ·ΤΕΦΡΑ ΔΕ,Η ΤΩΝ ΚΕΚΑΥΜΕΝΩΝ ΞΥΛΩΝ ΚΟΝΙC:—supr. (177) ΛΕΠΤΗΝ) *κατα*ΠΑCΑC· inter. (178) ΚΑΜΨΑC ΟΒΕΛΙCΚΟΝ:—ΚΑΜΠΥΛΟ Ν ΠΟΙΗCΑC.ΔΙΑ ΔΕ ΤΟΥ ΚΑΜΨΑC ΟΒΕΛΙCΚΟΝ.*καὶ* Η ΚΛΟΠΗ *καὶ* Η ΑΦΑΙΡΕCΙC,Τ ΟΥ ΙΜΑΤΙΟΥ,ΕΓΕΝΕΤΟ: ΕΠΕΙ*δη*·Ο ΟΒΕΛΙCΚΟC·ΟΡΘΟC *εστι* ΕΚΑΜΨΕΝ ΑΥΤΟΝ,ΙΝΑ·

175. ΔΕΙΠΝΟΝ ΟΥΚ ΗΝ: an indirect hit at the life of philosophers as laborious and miserable, the effect being still further heightened by the reference to the time of day. They waited till the evening for dinner, but had nothing ready even then.

176. ΕΙΕΝ: this is termed a putting of a statement aside. ΕΠΑΛΑΜΗCΑΤΟ: he contrived. ΕΠΑΛΑΜΗCΑΤΟ: he devised.

177. ΛΕΠΤΗΝ ΤΕΦΡΑΝ: fine ashes. ΛΕΠΤΗΝ ΤΕΦΡΑΝ: the *λεπτήν* is not superfluous. It helps to make the ashes resemble meal. ΤΕΦΡΑΝ: by *τέφρα* is signified the ashes of burnt wood.

178. ΚΑΜΨΑC: making bent. ΚΑΜΨΑC ΟΒΕΛΙCΚΟΝ Κ.Τ.Λ.: the *ὑφαίρεσις* or the stealing of the cloak was managed with the help of the bent spit. ΚΑΜΨΑC ΟΒΕΛΙCΚΟΝ Κ.Τ.Λ.: a

ὀρθός ἐστιν, ἔκαμψεν αὐτὸν ἵνα δι' αὐτοῦ κλέψῃ τὸ ἱμάτιον/· εἶτα: τὸ εἶτα περιττόν/· διαβήτην: ὁ διαβήτης εὔχρηστος τέχναις πολλαῖς, τῷ Λ στοιχείῳ παρεοικώς· τούτου τὸ ἓν μέρος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους γράφουσι/· διαβήτην: ἐργαλεῖον.

διαβήτης V. τῷ Ald. περιάγοντες Ald.

179. ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν· ἔδει γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, μετέβαλεν αὐτὴν εἰς τἄλφιτα/· ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατέγραψέ τι ᾧ προσέχοντες οὐκ ἐπεινήσαμεν, ἐπήνεγκεν ὅτι ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἔλαβεν ἱμάτιον/· ἐκ τῆς παλαίστρας: <ἀντὶ τοῦ> ἐκ τῆς τραπέζης/· ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.: διαβάλλει αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαίστρας τῶν παίδων ἕνεκεν διατρίβοντα.

ᾧ Ald. ἐπεινήσαμεν Ald. <ἀντὶ τοῦ> R

180. τὸν Θαλῆν: οὗτος ἐγένετο τῶν

διαυτοῦ κλέψη τὸ ἱμάτιον:—ext. (178) ἐργαλεῖον ὁ διβήτης·εὔχρηστος τέχναις πολλαῖς.τὸ Λ στοιχείω·παρ'εοικώς.τούτου τὸ ἓν μέρος ἐντιθέντες τὸ δὲ ἕτερον *περιάπτοντες*·κύκλους,γραφουσϊ:—ext. (178) τὸ εἶτα *περι*ττόν:—int. (179) τοῦτο παρυπόνοιαν ἐπήγαγεν·ἔδει *γαρ* αὐτὸν εἰπεῖν μετέβαλεν αυτ*ην* εἰς τάλφιτα int. (179) ἐκ τ*ης* τραπέζης:—τοῦτο παρυπόνοιαν εἶπεν *αντι γαρ του* εἰπειν κατέγραψέ τι.ὃ προσέχοντες·οὐκ' ἐπινήσαμεν.ἐπήνεγκεν,*οτι* ἀπο τῆς παλαίστρας ἔλαβεν ἱμάτιον.*δια*βάλλει δε αὐτὸν ὡς περι τὰς παλαίστρας,των παίδων.ἕνεκεν,διατρίβοντα:—ext. (180) τὸν θαλήν:—ουτοσ ἐγένετο των Ζ σοφῶν μιλήσιοσ τὸ γένοσ·τὰ

---

spit is straight; so he had to bend it to steal the cloak with. **εἶτα:** pleonastic. **διαβήτην:** the *διαβήτης* or compass is of great use in many trades and sciences. It resembles the letter Λ in shape. By inserting its one leg, and turning the other round, you can describe a circle. **διαβήτην:** an instrument.

179. **ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.:** a case of *παρὰ προσδοκίαν*. We should have expected something like, "He changed the ashes into meal." **ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.:** a case of *παρὰ προσδοκίαν*. Instead of continuing, "He described a figure in watching which we forgot that we were hungry," the poet says, "He took a cloak from the palaestra." **ἐκ τῆς παλαίστρας:** instead of, From the table. / This, however, may be the lemma, as in the codex, the *τραπέζης* being a mistake due to l. 177. **ἐκ τῆς παλαίστρας κ.τ.λ.:** a hit at Socrates as though he hung about the palaestrae to get at the boys.

180. **τὸν Θαλῆν:** Thales was one

z̄ σοφῶν, Μιλήσιος τὸ γένος, <ὃς> τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτος ἐξεῦρε/· Θαλῆν: παρατηρητέον ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς Θαλῆς ὡς Ἑρμῆς/· Θαλῆν: διχῶς τὸ ὄνομα ἐκφωνητέον, βαρυτόνως μὲν Θάλης, ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ Θάλητος, ἔτι δὲ καὶ περισπωμένως, Θαλῆς ὡς Ἑρμῆς.

<ὃς> Ald.
ἐξεῦρε Ald.

183. μαθητιῶ: μαθεῖν ἐπιθυμῶ.

184. ὦ Ἡράκλεις κ.τ.λ.: πεποίηκε τὸ προσταχθὲν ὁ φιλόσοφος καὶ ἀνέῳξεν τὰς θύρας, ὁ δὲ εἰσελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτοὺς [ὠχροὺς] καθημένους τεθαύμακεν/· ποδαπὰ τὰ θηρία: ὡς ἀνθρώπων μορφὰς μὴ ἐχόντων μηδὲ ὄψεις.

185. εἰκέναι: ὁμοιοῦσθαι.

186. τοῖς ἐκ Πύλου κ.τ.λ.: διὰ τὴν ὠχρότητα/· τοῖς ἐκ Πύλου κ.τ.λ.: Πύλος χωρίον τῆς Λακωνικῆς ἔνθα Κλέων στρατηγήσας [τοὺς τριακοσίους] τούτους

περι τον ουρανον πρωτος ἐξευρὼν παρατηρητεον δὲ ὡς ἀπευθειασ της θαλησ·ὡς ερμησ διχωσ δὲ τὸ ὄνομα ἐκφωνητεον·βαρυτόνωσ μὲν θάλησ.ὡς χρέμησ.οὗ ἡ γενικη ~~χρ~~ θάλητοσ·ἔτι δὲ *καὶ* περισπωμένωσ·θαλησ.ὡς ἑρμῆς:—int. (183) μαθητιῶ) μαθεῖν επιθυμῶ. inter. (184) ὦ ἡρ άκλεις:—πεποίκε τὸ προσταχθεν,ὁ φιλόσοφοσ·*καὶ* ἀνέωχξεν τασ θύρας, ὁ δὲ εἰσελθὼν *καὶ* θεασάμενοσ αὐτοὺς ωχροὺς καθημενους,τεθαύμακεν .ὡς *ανθρωπων*·μορφὰς μη εχόντων: μηδε ὄψεισ *δια την* ὠχρότητα:— ext. (185) ἐοικέναι) ομοιοῦσθαι:—inter. (186) τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι:— πύλοσ,χωριον της λακωνικησ ενθα κλέων στρατηγήσασ.τουσ τριακοσίο

---

of the Seven Sages, and a Milesian by origin. He was the first to discover astronomical facts. **Θαλῆν:** from a nominative *Θαλῆς*, of the same type as *Ἑρμῆς*. **Θαλῆν:** this name is pronounced in two several ways, barytone, *Θάλης* like *Χρέμης*, with a genitive *Θάλητος*, and also perispomenon *Θαλῆς*, of the same type as *Ἑρμῆς*.

183. **μαθητιῶ:** I am determined to learn.

184. **ὦ Ἡράκλεις κ.τ.λ.:** the philosopher does as he is told, and opens the door; Strepsiades goes in, and seeing them seated, expresses surprise. **ποδαπὰ τὰ θηρία:** as though they had neither human shape nor appearance.

185. **εἰκέναι:** to resemble. / More likely to be an adscript to *εἰκέναι* than to *ἐοικέναι*.

186. **τοῖς ἐκ Πύλου κ.τ.λ.:** they are so pale. **τοῖς ἐκ Πύλου κ.τ.λ.:** Pylus is a place in Laconia where Cleon, as commander of an armed force, took these (Lacedaemonians) prisoners. What with the fear of being taken prisoners, what with being besieged for many days in an

αἰχμαλώτους [ἀπὸ Σφακτηρίας] ἔλαβεν.

εἰκὸς V. εἰκὸς οὖν τούτους καὶ διὰ τὸν τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πολιορκεῖσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ καὶ ἀφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῷ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσώδεις γενέναι/· Πύλου: ἱστέον ὅτι γ̄ ἐπωνυμίας ἔχει ὁ τόπος, Πύλος, Κορυφάσιον, Σφακτηρία.

187. ἀτὰρ τί ποτ' κ.τ.λ.: εἰσελθὼν γὰρ εὗρεν <τοὺς> περὶ τὸν Σωκράτην κάτω νεύοντας ἐπὶ συννοίας.

<τοὺς> Ald.

192. ἐρεβοδιφῶσιν: τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ζητοῦσι καὶ καταμανθάνουσι.

193. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς κ.τ.λ.: ἴσως ἐγγύθεν τοῦτο εἴληφεν ἀπὸ τῆς ἐμπίδος· ἐπεὶ κἀκείνην διὰ τοῦ πρωκτοῦ ᾄδειν ἔφη,

---

us τουτουσ αἰχμαλώτους απο σφακτηρίας ἔλαβεν·εἰκότως *οὖν* τουτους *καὶ* δια τον του αἰχμαλωτισμοῦ φόβον *καὶ* δι τὸ πολλαῖς μεν ἡμέρα ις πολιορκεῖσθαι·ἐν ἐρήμωι νησω·*καὶ* ἀφ'ἧς οὐδεν των ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν.πολλῶ δε *καὶ* μετα την ἁλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνω·δεδεμένο υσ ἐν ξύλω,ὠχρουσ τε *καὶ* ἰσχνουσ·*καὶ* δυσώδεισ γεγονέναι:—ἱστεον δε,οτι γ̄ ἐπωνυμιασ·ἔχει ὁ τοποσ πύλοσ·κορυφάσιον σφακτηρία:—ext. et infr. (187) S. supra βλέπουσιν→εἰσελθὼν γαρ εὗρεν περι τον σωκρατ ην.κατω νεύοντασ.ἐπι συννοίας:—int. S. post v. 193→ἴσως εγγυθεν του το εἴληφεν·ἀπὸ τησ ἐμπιδοσ·ἐπεὶ κακείνην δια του πρωκτου ᾄδειν ἔφη·

---

island without inhabitants and supplying no means of subsistence, and also with being long shut up in irons after capture, it is not at all surprising that the Lacedaemonians taken in Sphacteria should have become pale and meagre and unwholesome. / The bracketed words are perhaps both adscript to the original note, but *ἀπὸ Σφακτηρίας* may be adscript to the textual *ἐκ Πύλου*. **Πύλου:** the place goes by three names, Pylus, Coryphasium, and Sphacteria.

187. **ἀτὰρ τί ποτ' κ.τ.λ.:** on entering Strepsiades finds the pupils of Socrates with their heads hanging down to help reflection.

192. **ἐρεβοδιφῶσιν:** they investigate and discover the things of the underworld.

193. **τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς κ.τ.λ.:** perhaps suggested by the incident of the gnat in the near context. The disciple stated that the gnat used its rump to sing with, and here he says that the philosophers use the same part of their body to

διὰ τοῦτο καὶ τούτους διὰ τοῦ πρωκτοῦ ἀστρονομεῖν ἔφη.

195. ἀλλ' εἴσιθ': τοῖς φιλοσόφοις λέγει εἴσιτε εἴσω ὁ μαθητής/· ἵνα μὴ 'κεῖνος κ.τ.λ.: ἵνα μὴ ἐξελθὼν ὁ Σωκράτης εὕρῃ ὑμᾶς ἐνταῦθα διατρίβοντας.

201. ἀστρονομία μὲν αὕτη: σφαῖραν δείκνυσι.

207. αἵδε μὲν Ἀθῆναι: ἐν ἐρωτήσει.

209. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς κ.τ.λ.: ὡς τοῦτό μοι δοκεῖ ἀττικὸν χωρίον ἐν ᾧ μοι R καθήμενοι δικάζουσι.

211. ἡ δέ γ' Εὔβοι' ὡς κ.τ.λ.: διὰ γὰρ τὸ σχῆμα, λέγω δὴ τὸ ἐπίμηκες τῆς θέσεως, Μάκρις ἐκαλεῖτο.

212. παρατέταται: δηλοῖ τὸ ἥπλωται. ἥπλωται R

213. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν κ.τ.λ.: ἐκληρούχησαν αὐτὴν Ἀθηναῖοι κρατήσαντες αὐτῆς/· παρετάθη: εἰς φόρον <λέγει>/· <λέγει> R

δια τουτο·*καὶ* τουτουσ δια του πρωκτου·ἀστρονομειν.ἔφη:—int. S. ante v. 195→τοῖς φιλοσόφ*οισ λεγει*.εἰσιτε εἴσω ὁ μαθητησ·ἵνα μὴ ἐξελ*θων* ὁ σωκράτ*ησ*·εὕρη ὑμασ ἐνταυ*θα διατρίβοντας*:—int. (198) τὰ υπο τ*ην* γ *ην* ζητουσι *και* καταμανθ*ανουσι*:—post v. positum. intermarg. int. (201) ἀστρονομία) σφαιραν δείκνυσι inter. (209) ὡς τοῦτ' ἀληθῶς:—ἐν ἐρωτ ήσει·ὡς τοῦτό σοι δοκεῖ ἀττικ*ον* χωρι*ον*·ἐν ᾧ καθήμενοι δικάζουσι:—infr. S. ante v. 212→δια *γαρ* τὸ σχῆμα λέγω δὴ τὸ επίμηκες.τ*ησ* θές εως, μάκρις.ἐκαλεῖτο:—infr. S. ante v. 213→εἰς φόρον ἐξεταθ*η* πλείονα

---

study the stars with. / This note applies to l. 194 as well as to l. 193.

195. **ἀλλ' εἴσιθ':** addressed by the disciple to the philosophers. **ἵνα μὴ 'κεῖνος κ.τ.λ.:** that Socrates may not come out and find you loitering here. / A construe.

201. **ἀστρονομία μὲν αὕτη:** pointing to a globe.

207. **αἵδε μὲν Ἀθῆναι:** a question. / This note may refer to *ὁρᾷς* in l. 206. If it refers to l. 207, the annotator assigned the whole of the line to Strepsiades.

209. **ὡς τοῦτ' ἀληθῶς κ.τ.λ.:** as that (only) seems to me Attic territory in which men sit on juries. / I suppose that this annotator gave ll. 207-210 (from *αἵδε* to *δημόται*) entirely to Strepsiades; but almost anything may be made of notes of this class.

211. **ἡ δέ γ' Εὔβοι' ὡς κ.τ.λ.:** owing to its shape—its oblong configuration—Euboea was called *Μάκρις* or Long Island.

212. **παρατέταται:** in the sense of, Extends.

213. **ὑπὸ γὰρ ἡμῶν κ.τ.λ.:** the Athenians had subdued it and distributed the land in allotments. **παρετάθη:** in allusion to the tribute (paid

παρετάθη: ἐξετάθη, πλείονα φόρον παρέχουσα.

215. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν: διὰ τὸ ἐν ταῖς χωρογραφίαις σύνεγγυς πάντα εἶναι· ἐπεὶ οὐκ ἄν τις εἴποι αὐτὰς ἀστυγείτονας/·

μέγα R μέγα φροντίζετε: μέγα βουλεύεσθε.

216. ταύτην ἀφ' ἡμῶν κ.τ.λ.: τοῦτο λέγει ὅτι προσέκειντο Ἀθηναίοις.

218. φέρε τίς γὰρ κ.τ.λ.: παρεγκύκλημα· δεῖ γὰρ κρέμασθαι τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον καὶ τοῦτον εἰσελθόντα καὶ θεασάμενον αὐτὸν οὕτω πυθέσθαι/· οὐπὶ τῆς κρεμάθρας κ.τ.λ.: γελοίου χάριν ἐν τοιούτῳ παρήγαγεν αὐτὸν σχήματι/· κρεμάθρας: κρεμάθρα λέγεται διὰ τὸ οὕτως αὐτὴν ἀεὶ μετέωρον εἶναι,

< > R κρεμαμένην/· κρεμάθρας: <

μέν<τοι> V. > νῦν μέν<τοι>

φόρον παρέχουσα. δηλοῖ δὲ. *καὶ* τὸ ἁπλῶσθαι· ἐκληρούχησαν δὲ αὐτὴν ἀθηναῖοι, κρατήσαντες αὐτ*ησ*:—infr. (215) S. supra πάνυ→μεταβουλεύεσθαι:—infr.

Folio 18, *line* 216. (217) τοῦτο λέγει, *οτι* προσέκειντο ἀθηναίοις:—int. S. ante v. 216→*δια* τὸ εν ταισ χωρογραφίαις. συνεγγυς πάντα εἶν *αι*. ἐπει οὐκ ἄν τις εἴποι αὐτὰς ἀστυγείτον*ασ*:—int. (218) φερε τίς γὰρ *ουτοσ*:—παρεγκύκλημα· δεῖ γὰρ κρέμασθ*αι* *τον* σωκρα*την*· ἐπι κρεμάθρ ας καθήμεν*ον*· *καὶ* τοῦτον εἰσελθόντα· *καὶ* θεασάμενον αὐτὸν οὕτω πυθ έσθ*αι*. κρεμάθρα δὲ *λεγεται* δια τὸ οὕτω*σ* αὐτ*ην* ἀεὶ μετέωρον *ειναι* κρ εμαμένην· νῦν μὲν τὰ *περιττεύοντα* ὄψα· εἰς αὐτ*ασ* εἰώθαμ*εν*. ἀποτίθες

---

to Athens). παρετάθη: that is, Was strained, in supplying more tribute.

215. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν: all places lying near together in maps. Nobody would think of calling Athens and Sparta neighbouring cities. μέγα φροντίζετε: plan hard. / Really *μέγα* is adscript to an original *πάνυ* in the text.

216. ταύτην ἀφ' ἡμῶν κ.τ.λ.: Strepsiades thus speaks because the Lacedaemonians at this time pressed hard upon Athens.

218. φέρε τίς γὰρ κ.τ.λ.: stage direction:—Socrates should be suspended sitting on a basket, and Strepsiades entering and seeing him should ask this question. οὐπὶ τῆς κρεμάθρας κ.τ.λ.: Socrates is introduced in this attitude in order to raise a laugh. κρεμάθρας: so called from its always being suspended in the air as here. κρεμάθρας: <

> whereas nowadays we use such baskets to put away the broken meat left over from meals. / Perhaps the lost beginning of this note contained the statement that

τὰ περιττεύοντα ὄψα εἰς αὐτὰς εἰώθαμεν ἀποτίθεσθαι.

219. αὐτός: τιμῶν τὸν διδάσκαλον οὐκ εἶπε τὸ ὄνομα.

220. ἴθ' οὗτος κ.τ.λ.: τῷ μαθητῇ λέγει ὁ Στρεψιάδης—"οὐκ ἤκουσε μοῦ· αὐτὸς βόησον μέγα."

223. Σωκρατίδιον: ἀπὸ τοῦ ὑποκοριστικοῦ διαβάλλει αὐτόν/· ὦφήμερε: ἀντὶ τοῦ ὦ θνητέ/· ὦφήμερε: ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν/· ὦφήμερε: ἐφήμερον αὐτὸν καλεῖ ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων.

225. ἀεροβατῶ: ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι· διὰ τοῦτο καὶ μετέωρον αὐτὸν ἐποίησεν καθήμενον/· περιφρονῶ: ἀντὶ τοῦ διανοοῦμαι/· περισκοπῶ τὸν ἥλιον: περιεργάζομαι τὸν τούτου δρόμον.

θαι·γελοίου δὲ χάριν·ἐν τοιουτω παρήγαγεν αὐτὸν σχήματϊ (ϊ ex α factum):—supr. (223) ὦ φ' ἥμερε:—*αντιτου* ὦ θνητέ·ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν.ἐφήμερον δε αὐτὸν καλεῖ,ὡς αυτοσ λοιπὸν,τὰ των *θεων* φρονῶν. *καὶ* ὑπερηφανων·τα των *ανθρωπων*:—supr. (219) S. supra αὐτὸς→τιμῶν τὸν διδάσκαλον,οὐκ εἶπε·τὸ ὄνομα:—supr. (220) S. supra ἴθ'→τῷ μαθητη λεγει ὁ στρεψιαδησ·οὐκ ήκουσε μου.αὐτὸς βόησον·μέγα:—supr. (223) S. supra σωκρατίδιον→ἀπὸ του υποκοριστικου διαβάλλει αύτον:—intermarg. ext. (225) ἀεροβατῶ:—ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι·δια τουτο *καὶ* μετέωρον αυτον αὐτὸν ἐποίησεν καθήμενον·τὸ δὲ περισκοπῶ·τὸν ἥλιον.αντι του διανοοῦμαι.*καὶ* περιεργάζομαι.τὸν τούτου δρόμον:—supr. (226)

---

the *κρεμάθρα* was used in the time of Aristophanes for drying cheese.

219. **αὐτός:** the pupil shows his respect for his master by not adding his name to the "himself."

220. **ἴθ' οὗτος κ.τ.λ.:** addressed by Strepsiades to the disciple—"He did not hear me; *you* shout loud." / The annotator seems to have read *αὐτός μοι μέγα.*

223. **Σωκρατίδιον:** the diminutive is used for the purpose of ridiculing Socrates. **ὦφήμερε:** that is, Mortal man. **ὦφήμερε:** O thou who thinkest only of the passing day. **ὦφήμερε:** Socrates calls Strepsiades the creature of a day as though he himself would for the future think only of heaven and despise the things of men.

225. **ἀεροβατῶ:** I walk the air. This is why the poet represents him as sitting in the air. / Perhaps the clause from *διὰ τοῦτο* to *καθήμενον* is properly a note on *περιφρονῶ τὸν ἥλιον.* **περιφρονῶ:** that is, I meditate upon. **περισκοπῶ τὸν ἥλιον:** I examine with curiosity the course of the sun.

226. ταρροῦ: ταρρὸς μετέωρόν τι ἴκριον ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτρυονίδες κοιμῶνται· τοιαύτην δή τινα ὑπολητέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι/· ὑπερφρονεῖς: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφρονεῖς ὑπερφρονεῖς εἶπεν ἵνα διαβάλῃ τὸν Σωκράτην ὡς ὑπερφρονοῦντα τῶν θεῶν.

κρεμάθραν Suidas

περιφρονεῖς R

228. ὀρθῶς: ἀκριβῶς/· τὰ μετέωρα: τὰ ὑψηλά/· τὰ μετέωρα πράγματα: περὶ τούτων γὰρ τοῖς φιλοσόφοις τὰ ζητήματα.

229. εἰ μὴ κρεμάσας κ.τ.λ.: ψυχρὰ ἡ αἰτία ἣν ὁ Σωκράτης λέγει.

230. καταμίξας ἐς κ.τ.λ.: φασὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι καὶ πρὸς τὴν κρᾶσιν τῶν ἀέρων γίνεσθαι τὸ ὀξύτερον ἢ ἀργότερον ἐπιβάλλειν τοῖς θειοτέροις.

231. χαμαί: ἐπὶ τῆς γῆς/· τἄνω: τὰ οὐράνια.

232. οὐ γὰρ ἀλλ': τὸ οὐ γὰρ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ, ἀττικῶς.

ἔπειτ' ἀπο ταρροῦ:—ταρρὸς μετέωρόν τι ἴκριον ἐφ οὗ αἱ ἀλεκτρυονίδες κοιμῶνται·τοιαύτην δήτινα·ὑπολητέον·τὴν κρεμάστραν ἐσκευᾶσθαι·ἄν τι δὲ του εἰπεῖν περινοεῖς,υπερφρονεισ εἶπεν·ἵνα διαβάλη τὸν σωκρατην,ὡς ὑπερφρονοῦντα τῶν θεῶν:—ext. (228) ἐξεῦρον ἀκριβῶς·τὰ ὑψηλὰ καὶ μετέωρα πράγματα.περι τούτων γαρ τοῖς φιλοσόφοις τὰ ζητήματα·ψυχρὰ δὲ ἡ αἰτία,ἣν ὁ σωκράτησ λεγει:—ext. (231) χαμαὶ) ἐπι τησ γησ inter. (231)] τἄνω) τα ουρανια:—inter. (232) S. supra οὐ γὰρ→

---

226. **ταρροῦ:** by *ταρρός* is meant a high kind of balk on which hens sleep. We are to conceive of the *κρεμάθρα* as something of this description. **ὑπερφρονεῖς:** with the object of ridiculing Socrates as a contemner of the gods, Strepsiades is made to substitute *ὑπερφρονεῖς* for *περιφρονεῖς*.

228. **ὀρθῶς:** accurately. **τὰ μετέωρα:** things sublime. **τὰ μετέωρα πράγματα:** such are the subjects with which the investigations of philosophers are concerned.

229. **εἰ μὴ κρεμάσας κ.τ.λ.:** the reason given by Socrates is nonsensical.

230. **καταμίξας ἐς κ.τ.λ.:** philosophers say that quicker or slower apprehension of divine things is in proportion to the admixture of air with thought.

231. **χαμαί:** on the ground. **τἄνω:** things in heaven.

232. **οὐ γὰρ ἀλλ':** in Attic idiom

233. τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος: τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ [τὸ] γόνιμον τῆς ψυχῆς. τὸ om. V.

234. πάσχει δὲ κ.τ.λ.: καὶ γὰρ ταῦτα τῶν περὶ αὐτὰ φυομένων λαχάνων τὴν δύναμιν ἐπισπᾶται καὶ πᾶν τὸ ἐν ἐκείνοις ὑγρὸν ἐπισπώμενα αἴτια αὐτοῖς τοῦ ὑγραίνεσθαι γίνεται/· τὰ κάρδαμα: εἶδος λαχάνου ἀγρίου παρὰ Πέρσαις. ταῦτα V.

236. ἡ φροντὶς ἕλκει κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν ἡ γῆ ἕλκει [ἢ τὰ κάρδαμα]· ὁ δὲ ὡς ἄγροικος μὴ νοήσας τὸ εἰρημένον συνέχεεν τὴν φράσιν, ὅθεν καὶ ἀσαφὲς ἐποίησε τὸ δηλούμενον.

240. χρήστων: ὅτι χρήστας ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστὰς λέγει/· χρήστων: ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας λέγει, Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς δανειστὰς χρήστας λέγουσι.

τὸ οὐ *γαρ* ἀλλὰ, *αντιτου καὶ* γᾶρ·ἀττικῶς:—int. (233) τὴν ἱκμάδα:—τ οῦτ*εστι* τὸ νοητι*κον καὶ* τὸ γονιμ*ον* τ*ης* ψυχ*ης*·*φασι*·*γαρ* οἱ φιλόσοφοι *καὶ* προς τ*ην* κρασιν τ*ων* ἀέρων γίνεσθ*αι*·τὸ ὀξύτερον ἢ ἀργότερον·ἐπ ιβάλλειν τοῖς θειοτέροις:—ext. (234) τὰ κάρδαμα·:—εἶδος λαχάν*ου* ἀ γρίου παρὰ πέρσαις.η *καὶ γαρ* αὐτὰ τῶν *περι* αὐτὰ φυομέν*ων* λαχάν*ων*· τ*ην* δύναμ*ιν* ἐπισπᾶ*ται*.*καὶ* πᾶν τὸ ἐν εκείνοις ὑγρὸν ἐπισπώμενα αἴτια αὐτοῖς του ὑγραίνεσθ*αι* γίνεται:—ext. (232) δέον εἰπ*ειν* ἡ γῆ ἕλκει·ἢ τὰ κάρδάμα·ὁ δε ως ἄγροικ*οσ* μη νοήσ*ασ*·τὸ ειρημέν*ον*.συνέχεεν τ*ὴν* φρ άσιν.ὅθ*εν καὶ* ἀσαφὲς ἐποίησε.τὸ δηλ*ουμενον*:—int. (240) χρήστων τε δυσκολωτάτ*ων*:—*οτι* χρήστ*ασ* ὁ ἀριστοφαν*ησ*·τουσ δανειστ*ασ*·λεγει·ἡ μεν *γαρ* συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστ*ασ* λέγει.ἀθηναῖοι δὲ τοὺς

οὐ γὰρ ἀλλά has the force of καὶ γάρ.

233. **τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος**: that is, The perceptive and creative principle of the spirit.

234. **πάσχει δὲ κ.τ.λ.**: these plants take the strength of all vegetables growing near them, and abstracting all their moisture cause them to dry up. **τὰ κάρδαμα**: a sort of vegetable growing wild in Persia.

236. **ἡ φροντὶς ἕλκει κ.τ.λ.**: Strepsiades ought to have said "the soil draws," but being a clodhopper he does not take in what is meant, and turns the expression upside down, so making the meaning unintelligible.

240. **χρήστων**: Aristophanes uses χρῆσται in the sense of money-lenders. **χρήστων**: observe that common use gives χρῆσται the meaning of debtors, whereas in Attic χρῆσται meant money-lenders.

< > ℞ 241. ἐνεχυράζομαι: εἰς ἐνέχυ<ρον >.

242. πόθεν δ' ὑπόχρεως κ.τ.λ.: ἐκ ποίας αἰτίας ἔλαθες σαυτὸν πολλοῖς ὑποπεσὼν δανείοις;

243. δεινὴ φαγεῖν: πολυδάπανος οὖσα/· δεινὴ φαγεῖν: καταναλῶσαι δεινή.

247. ποίους θεοὺς κ.τ.λ.: ταῦτα ἴσως αἰνίττεσθαι βούλεται πρὸς τὴν διαβολὴν τὴν Σωκράτους ἣν διέβαλλον λέγοντες ὡς ἀσεβεῖ περὶ τὸ θεῖον ὀμνύων τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ προσκυνῶν τὴν πλάτανον/· ποίους θεοὺς κ.τ.λ.: ἐπεὶ ὁ γέρων εἶπεν ἀσυναρτήτως [ὅτι μισθόν σοι ὀμνύω θήσειν] τοὺς θεούς, ἅμα ἐπιφέρει τὸ ποίους ὀμεῖ σὺ θεούς, οὐχ ὡς ἄλλοις αὐτὸς χρώμενος θεοῖς.

ἄλλοις Ald. θεοῖς Ald.

248. τῷ γὰρ ὄμνυτε κ.τ.λ.: τοῦ νομίσματος σημαίνοντος β̄, ποτὲ μὲν νόμιμον

δανειστασ χρήστασ λεγουσι:—ext. (241) ἐνεχυράζομαι) εἰς ενέχυ inter. (242) ἐκ ποίας αιτίας ελαθες σαυτὸν. πολλοισ ὑποπεσων·δανείοις:—int. (243) S. supra ἱππικῆ→πολυδάπανος οὖσα καταναλῶσαι·δεινή: int. (247) ποίους θεούσ:—ταῦτα ἴσως αἰνίττεσθαι βούλεται πρὸς την διαβολὴν τ ὴν σωκράτουσ·ἣν διέβαλλον λέγοντες ὡς ἀσεβῆ περι τὸ θειον ὀμνύων τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ προσκυνων. τὴν πλάτανον:—ext. (249) ἢ σιδαρέοις ιν:—του νομίσματοσ σημαίνοντοσ β̄·ποτὲ μὲν νόμιμον ἔθοσ·ποτὲ δὲ

---

241. ἐνεχυράζομαι: < > for security. / Perhaps the note when entire conveyed the meaning, "my goods are taken as security by my creditors."

242. πόθεν δ' ὑπόχρεως κ.τ.λ.: how comes it that you did not know that you had incurred many debts?

243. δεινὴ φαγεῖν: expensive. δεινὴ φαγεῖν: a terrible thing for running away with money.

247. ποίους θεοὺς κ.τ.λ.: perhaps intended to suggest the charge constantly brought against Socrates of irreligious contempt of the divine being in swearing by the cock and worshipping the plane-tree. ποίους θεοὺς κ.τ.λ.: it is not because he himself believes in other gods that Socrates at once adds "Which gods will you swear by?" but because the old man has expressed himself ambiguously. / I am not sure that this note is not an amplification of what was originally a comment on ll. 245 and 246, viz. ἐπεὶ ὁ γέρων εἶπεν ἀσυναρτήτως = "the old man is incoherent."

248. τῷ γὰρ ὄμνυτε κ.τ.λ.: the term νόμισμα means two things: sometimes "established usage," sometimes "the stamp on coined money." Instead of taking it in the sense which Socrates means, Strepsiades

ἔθος, ποτὲ δὲ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ, ὁ Στρεψιάδης ἐξεδέξατο οὐ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Σωκράτους ῥηθὲν ἀλλ' ἔμιξεν ἀμφότερα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν "τίσιν ὀμνύετε θεοῖς;" ἢ "τίνι χρῆσθε νομίσματι;"/· τῷ: τίνι;

249. σιδαρέοισιν: ἐδόκει γὰρ φαυλότατον εἶναι τὸ νόμισμα τῶν Βυζαντίων/· σιδαρέοισιν: ἄτε δὴ σιδηρᾶς ὕλης ὑπάρχουσι. ὑπάρχουσι R

252. ξυγγενέσθαι ταῖς κ.τ.λ.: ὡς εἰ ἔλεγεν τοῖς καπνοῖς συγγενέσθαι/· ταῖς νεφέλαισιν: ταῖς σκιαῖς. [τὰ γὰρ μηδενὸς ἄξια καπνοὺς καὶ νεφέλας καὶ σκιὰς ὠνόμαζον.]

254. σκίμποδα: τὸν κράβατον σκιμπόδα λέγει ἀττικῶς.

257. τὸν 'Αθάμανθ': ὡς ἄγροικος 'Αθάμαντα εἶπεν ἀντὶ Φρίξου/· τὸν 'Αθάμανθ': ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν Φρίξον

τὸ κόμμα *του* τετυπωμέν*ου* χαλκοῦ ὁ στρεψιάδ*ης* ἐξεδέξατο οὐ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ σωκράτ*ους* ῥηθ*εν*·ἀλλ' ἔμιξ*εν* ἀμφότερα·ἔδει *γαρ* εἰπεῖν τί σιν ομνύετε *θεοισ*·ἢ τίνι χρῆσθε νομίσματι·. αλλως.ἐδόκει *γαρ* φαυλότ ατον εἶν*αι*·τὸ νόμισμα τ*ων* βυζαντίων.ἄτε δὴ σιδηρᾶς ὕλ*ης* ὑπαρχούσ*η* *σ*:—ext. et infr. (248) ἡμῖν νόμισμ':—ἐπεὶ ὁ γέρων εἶπεν ἀσυναρτήτω ς *οτι* μισθὸν σοι ὀμνύω θήσειν *τους* *θεους*·ἅμα ἐπιφέρει τὸ ποίους ὀμεῖ σὺ *θεους*·οὐχ ὡς ἄλλ*ους* αὐτ*ος* χρώμεν*ος* θεούς infr. (248) τῷ) τίνι.inter. (253) ὡς εἰ ἔλεγ*εν* τοῖς καπνοῖς συγγενεσθ*αι* ἢ ταῖς σκιαῖς·τὰ *γαρ* μηδεν*ος* ἄξια καπνοὺς *καὶ* νεφέλ*ας*·*καὶ* σκιᾶς ὠνόμαζον:—int. (254) τὸν κράβατ*ον* σκίμποδα *λεγει* ἀττικ*ως*· inter. (257) ὡς αγροικος ἀθάμαντ*α* εἶπεν *αντι* φρίξου· int. (257) S. supra ἀθάμαντ'→*αντιτου* εἶπεῖν τὸν

---

mixes up both significations. He ought to have said *τίσιν ὀμνύετε θεοῖς;* or else, *τίνι χρῆσθε νομίσματι;* **τῷ**: *τίνι;*

249. **σιδαρέοισιν**: the Byzantine currency seems to have been a very base currency. **σιδαρέοισιν**: their material being iron.

252. **ξυγγενέσθαι ταῖς κ.τ.λ.**: as much as to say, To converse with things light as air. **ταῖς νεφέλαισιν**: with shadows. / After this and the last note had been run together, there was added a further explanation of *καπνοί.*

254. **σκίμποδα**: the Attic equivalent for *κράβατος.*

257. **τὸν 'Αθάμανθ'**: Strepsiades is a boor and puts Athamas for Phrixus. **τὸν 'Αθάμανθ'**: it was not Athamas but Phrixus who was killed. As a boor Strepsiades might

τὸν Ἀθάμαντα εἶπεν ὡς ἄγροικος ἀγνοῶν τὰς ἱστορίας· οὐ γὰρ Ἀθάμας ἐφονεύθη ἀλλὰ Φρίξος.

258. τοὺς τελουμένους: τοὺς μυουμένους/· τοὺς τελουμένους: ἐνδόξοις μυστηρίοις παραβάλλει τὰ τῶν φιλοσόφων μαθήματα, ἵνα ἔτι μᾶλλον πείθῃ προσέχειν τὸν γέροντα ὡς θειοτέρῳ τῷ πράγματι.

260. λέγειν γενήσῃ κ.τ.λ.: ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν/· λέγειν γενήσῃ κ.τ.λ.: ταῦτα μὲν λέγων ὁ Σωκράτης λίθους παρατρίβων πωρίνους καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ ἀπὸ τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς (οὐλαῖς Ald.) οἱ θύοντες/· τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη: [διὰ τοῦτο] παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων (λέγων R) παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θήγειν (θήγειν R) πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους, <κρόταλον δὲ . . . .> (<κρόταλον δὲ R) />/·

φρίξον. τὸν ἀθάμαντα· εἶπεν ως ἄγροικοσ ἀγνοῶν τὰς ἱστορίας· οὐ γὰρ ἀθάμας εφο . . . αλλα φρίξοσ· : infr. (258) S. supra πάντα→τοὺς μυουμέν ουσ· ἐνδόξοις δὲ μυστηρίοις, παραβάλλει τὰ τῶν φιλοσόφων· μαθήματα· ἵνα έτι μᾶλλον πείθηι προσέχειν τὸν γέροντα ὡς θειοτέρω τῶ πράγμ ατι :—infr.

Folio 18 *verso*, *line* 260. (260) λέγειν γενήσηι :—ἱκανὸς *καὶ* δεινοσ ἔ σηι· *λεγειν*· ταῦτα μὲν λέγων ὁ σωκρα*τησ* λίθους πτρίβων οπω | πωρί νους· *καὶ* κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ ἀπο τούτων θραύσμα τα. βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς· καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς ολαῖς, οἱ θύο ντεσ· *καὶ* δια τουτο παίζει τοῖς ὀνόμασι· τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι· *λεγ ει*· παρα τὸ τρίβειν. *καὶ* θιγειν πρὸς ἀλλήλους, τοὺς λίθους :—supr. (260)

---

be expected not to know the legends, and he puts the one for the other.

258. **τοὺς τελουμένους:** those who undergo initiation. **τοὺς τελουμένους:** the better to get the old man to take to the business as something supernatural, Socrates compares his lessons in philosophy to mysteries held in repute by all.

260. **λέγειν γενήσῃ κ.τ.λ.:** you will be able and more than able to speak. **λέγειν γενήσῃ κ.τ.λ.:** while speaking Socrates keeps rubbing fragments of marble together, and striking them against each other, then gathering up the chips, he throws them at the old man, just as priests in offering sacrifice throw the sacred meal upon the victims. **τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη:** Socrates plays

κρόταλον: ἰδίως/· κρόταλον: <κρό- <κρόταλον>
ταλον> ὁ σχιζόμενος κάλαμος [καὶ] κατα- Rʒ
σκευαζόμενος ἐπίτηδες ὥστε ἠχεῖν εἴ τις
αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ καθάπερ κρότον
ἀποτελῶν· [τρανὸς οὖν ἔσῃ, φησί, καὶ τὴν
φωνὴν διηρθρωμένος καθάπερ τὰ κρότα-
λα.]/· κρόταλον: εὔγλωττος/· παιπάλη:
τραχύς, δυσκατάληπτος, ἐπεὶ παίπαλα κα-
λοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

261. ἔχ' ἀτρέμας: μένε ἐφ' ἡσυχίας· βαλλόμενος γὰρ ὁ πρεσβύτης τῇ παιπάλῃ ἀποσείεται· διὸ παρακελεύεται αὐτὸν μέ- νειν/· οὐ ψεύσει γέ με: συγκατατίθεται περὶ πάντων Σωκράτην ἀληθεύειν ἅπερ ἐπαγγέλλεται· διὸ καὶ τὰ ἐξῆς πάνυ ἀστείως τὰ Rʒ ἐπάγει.

κρόταλον:—ἰδίως ὁ σχιζόμενοσ·κάλαμοσ·καὶ κατασκευαζόμενοσ·ἐπίτηδ ες·ὥστε ἠχεῖν.εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ.καθάπερ κρότον ἀποτελ ῶν·τρανὸς οὖν ἔσῃ·φησι καὶ τὴν φωνην διηρθρωμενος,καθάπερ τὰ κ ρόταλα:—supr. (260) παιπάλη:—τραχὺς δυσκατάληπτος·ἐπεὶ παίπαλα κ αλοῦμεν,τὰ τῶν χωρίων δύσβατα:—(260) κρόταλον) εὔγλωττοσ· inter. (261) ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας:—μένε ἐφ ἡσυχίας.βαλλόμενοσ γαρ ὁ πρεσβύτ ησ·τῇ παιπάλη,ἀποσείεται·δι' ὃ παρακελεύεται αὐτὸν μένειν:—supr. (261) οὐ ψεύσει γέ με:—συγκατατίθεται·περι παντων σωκρατην ἀληθεύ ειν·ἅπερ ἐπαγγέλλεται·διὸ καὶ τὸ εξησ πάνυ ἀστείωσ·ἐπάγει:—ext. (262)

---

with the words, saying that Strepsiades will be a *τρίμμα*, because the stones are rubbed together, or sharpened, <a *κρόταλον* because

>. **κρόταλον:** used here in a peculiar sense. / In the notes to this play *ἰδίως* is sometimes used in such a position that it seems almost to be meant for *κυρίως*, but I find it hard to believe that this is so, and have tried to retain its normal sense in such passages. **κρόταλον:** by *κρόταλον* is meant a cane split in two, so put together as to cause a noise when shaken in the hand, being, so to speak, a thing **κρότον** *ἀποτελῶν*. [So the meaning is, Loud you shall be, and your voice well hung just like castanets.] **κρόταλον:** with a tripping tongue. **παιπάλη:** we use *παίπαλα* of rugged ground, so the sense of *παιπάλη* here is "harsh," "hard to understand."

261. **ἔχ' ἀτρέμας:** keep quiet. When pelted with the flour, the old man tries to shake it off. So Socrates bids him stand still. / Perhaps the middle clause only is original. It makes an excellent stage direction. **οὐ ψεύσει γέ με:** Strepsiades quite falls in with the idea that Socrates is sincere in all his promises. This makes all that follows great fun.

262. καταπαττόμενος γὰρ κ.τ.λ.: ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος εἶπεν "γενήσῃ [τρίμμα κρόταλον] παιπάλη" αὐτὸς ἔπαιξε παρὰ τὴν <παι>πάλην, τουτέστι τὸ ἄλευρον, εἰπὼν καταπαττόμενος/· παιπάλη: λέγει παιπάλη τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου· ἀφ' οὗ παλύνειν τὸ λευκαίνειν· <"Ομηρος· ὅτε κ.τ.λ.> "ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.">

<παι>πάλην V.

<"Ομηρος· ὅτε κ.τ.λ.> R

263. εὐφημεῖν χρὴ κ.τ.λ.: παρακελεύεται τὸν πρεσβύτην σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν ἵνα εὔξηται/· εὐφημεῖν χρή: ὥστε μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖν.

264. ὦ δέσποτ' ἄναξ κ.τ.λ.: ὡς τῶν φιλοσόφων λόγος οἳ τὸ πᾶν ἀέρα βούλονται εἶναι, οἳ καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχὴν ἀέρα καὶ πνεῦμα διωρίσαντο εἶναι/· ἀμέτρητε:

καταπαττόμενοσ:—τῆι χιόνι παττόμενος. ἐὰν αἱ νεφέλαι· διέλθωσιν λεγει δὲ παιπάλη, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου· ἀφ' οὗ παλύνειν. τὸ λευκαίνειν· ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνοσ εἶπεν γενηση τρίμμα κρόταλον. παῖπάλη, αὐτὸς ἔ παιξε. παρὰ την πάλην τουτεστι τὸ ἄλευρον. εἰπὼν καταπαττόμενοσ:— ext. S. ante v. 263→παρακελεύεται τὸν πρεσβύτην. σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖ ν ἵνα εὔξηται ὥστε μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖν:—int. (264) δόξα τίς τω ν φυσικων ἐθρυλλεῖτο. οτι πλατεῖα οὖσα ἡ γῆ ὀχεῖται ἐν τῶ ἀέρι:— int. (265) λαμπρὸς τ' αἰθήρ:—ἰδίως τὸ τησ ἡμέρασ φῶς, αἰθὴρ καλεῖτ αι | .....θ. ιν ὁ....πυροῦν | ....ος.....ς καὶ διαπυροσ· διόπερ εὐκαίρωσ ὁ ποιητησ· τῶ επιθετω ἐχρήσατο, αἰθέρα λαμπρον εἰπών:— ext. (264) ὃς ἔχεισ τὴν γὴν μετέωρον:—ὃς παρείληφασ· την γην ἅπασ αν καὶ βαστάζεισ· καὶ οὗτοσ δὲ φιλοσόφων λογοσ ὅτι οὐκ' ἐφίδρασται ἡ γῆ, ἀλλ' υπο του ἀέροσ πάντοθεν περιέχεται· τὸν μέσον του παντοσ

---

262. καταπαττόμενος γὰρ κ.τ.λ.: whereas Socrates said "γενήσῃ παιπάλη," Strepsiades himself plays upon the meaning of παιπάλη—flour—in saying that he will become what Socrates says by being sprinkled over with it. παιπάλη: by παιπάλη is meant the fine dust of wheat flour. From παιπάλη comes παλύνειν in the sense of "whiten." Homer (Il. 10. 7) "when snow whitens the fields." / The quotation from Homer is contained in a repetition from this note among the scholia to l. 965 infra.

263. εὐφημεῖν χρὴ κ.τ.λ.: Socrates bids the old man εὐφημεῖν, that is, hold his tongue and let him pray. εὐφημεῖν χρή: so as to say nothing ill-omened.

264. ὦ δέσποτ' ἄναξ κ.τ.λ.: in accordance with the assertion of that school of philosophers who assume that the universe is air, who even define the soul within us as air and breath. ἀμέτρητε: incompre-

ἀκατάληπτε/· ἀμέτρητε: ἀναρίθμητε, τουτέστι μέγιστε/· ἀήρ: τὸν ἀέρα προσεύχεται, ἐπεὶ αἱ [τε] νεφέλαι τούτου τοῦ μέρους/· ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.: ὃς παρείληφας τὴν γῆν ἅπασαν καὶ βαστάζεις/· ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.: καὶ οὗτος φιλοσόφων λόγος ὅτι οὐκ ἐφέδρασται ἡ γῆ ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος πάντοθεν περιέχεται, τὸν μέσον τοῦ παντὸς λαχοῦσα τόπον/· ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.: δόξα τις τῶν φυσικῶν ἐθρυλλεῖτο ὅτι πλατεῖα οὖσα ἡ γῆ ὀχεῖται ἐν τῷ ἀέρι/· ἔχεις: βαστάζεις.

ἐφέδρασται R

265. λαμπρός τ' αἰθήρ: ἰδίως τὸ τῆς ἡμέρας φῶς αἰθὴρ καλεῖται/· λαμπρός τ' αἰθήρ: τὸν αἰθέρα θερμοῖ ὁ ἥλιος καὶ διαπυροῖ· διόπερ εὐκαίρως ὁ ποιητὴς τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, αἰθέρα λαμπρὸν εἰπών/· αἰθήρ: ἀπὸ τοῦ αἴθειν ὅ ἐστι πυροῦν/· βροντησικέραυνοι: οἰκείως κἀνταῦθα τῷ ἐπιθέτῳ τούτῳ κέχρηται· δοκοῦσι γάρ πως αἱ νεφέλαι προδεικνύναι καὶ προσημαίνειν

θερμοῖ R

διαπυροῖ R

λαχοῦσα τοπον ext. (264) ἀμέτρητ' ἀήρ:—ἀκατάληπτε·καὶ ἀναρίθμητε· τοῦτεστι μέγιστε·τὸν δὲ ἀέρα προσεύχεται·ἐπεὶ αἵ τε νεφέλαι·τούτου τ οὗ μέρους,ὡς τῶν φιλοσόφων λογοσ οἵ τὸ πᾶν,ἀέρα βούλονται εἶνα ι·οἳ καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχην ἀέρα καὶ πνεῦμα διωρίσαντο εἶναι:—ext. (264) ἀμέτρητ') ἀναρίθμητε· inter. (264) ἔχεις) βαστάζεις· inter. (265) σεμναί τε θεαὶ νεφελαι·οἰκείως κανταῦθα τῷ ἐπιθέτω τουτω κέχρηται· δοκοῦσι γάρ πωσ αἱ νεφελαι προδεικνύναι·καὶ προσημαίνειν ἡμῖν τούς

---

hensible. **ἀμέτρητε:** unmeasured, that is, Immense. **ἀήρ:** he prays to the air, because the clouds belong to that element. **ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.:** who hast taken the whole earth up and dost support it. **ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.:** this also is an assertion of philosophers, that the earth does not rest on any foundation, but is surrounded on all sides by the air, being itself assigned the middle place in the universe of things. **ὃς ἔχεις τὴν κ.τ.λ.:** a common topic of talk at the time was an opinion of natural philosophers that the earth was a flat body supported in the air. **ἔχεις:** dost support.

265. **λαμπρός τ' αἰθήρ:** the poet is peculiar in calling the light of day *αἰθήρ*. **λαμπρός τ' αἰθήρ:** the sun heats the air and fires it through. Hence *λαμπρός* as applied to the air is a most apt epithet. **αἰθήρ:** derived from **αἴθειν** to heat. / It would be more in harmony with the general principles of etymology as seen in the "scholia" to add *καὶ τοῦ ἀήρ* to this note—"from **αἴθειν** and *ἀήρ*." **βροντησικέραυνοι:** here too the epithet is

ἡμῖν τούς τε ὄμβρους καὶ τὰς χαλάζας τοῦ οὐρανοῦ ὅτε βροντᾷ καὶ ἀστράπτει/· βροντησικέραυνοι: ἐκ τῶν νεφελῶν φασὶ τὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς γενέσθαι— συγκρουομένας βροντᾶν, συντριβομένας ἀστράπτειν.

267. μήπω μήπω γε κ.τ.λ.: παρεπιγραφή· διπλασιάσας γὰρ τὸ ἱμάτιον περι-
φησὶν V. βάλλεσθαι φησὶν αὐτὸ θέλειν ὑπὲρ τοῦ σκέπεσθαι/· μὴ καταβρεχθῶ: τῇ χιόνι παττόμενος/· μὴ καταβρεχθῶ: ἐὰν αἱ νεφέλαι διέλθωσιν.

268. κυνῆν: περικεφαλαίαν.

275. ἀέναοι νεφέλαι κ.τ.λ.: μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους εὐχὴν αἱ νεφέλαι παρακελεύονται δῆθεν ἑαυταῖς πεισθῆναι τῇ ἐπικλήσει καὶ συναθροισθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιφανῆναι τῷ Σωκράτει. ἐκ τούτων δὲ ὁ Χορὸς συνέστηκεν· διόπερ καὶ τὴν ἐπι-

---

τε ὄμρους *καὶ* τὰς χαλάζας *του ουρανου*·ὅτε βροντᾶ·*καὶ* ἀστράπτει·*καὶ* ἀλλως·ἐκ των νεφελων *φασι* τας ἀστραπας *καὶ* βροντας γενέσθαι συγκρουομένας βροντᾶν συντριβομένας ἀστράπτειν:—ext. (267) S. supra το ῦτὶ→παρεπιγραφη.διπλασιασας *γαρ* τὸ ἱμάτιον *περι*βάλλεσθαι *φασι*· αὐ τὸ θέλειν ὑπερ του σκέπεσθαι·:—int. (268) κυνῆν) περικεφαλαίαν. inter. (275) μετα την του σωκρατους εὐχην αἱ νεφελαι παρακελεύονται δῆθε ν εαυταισ πεισθῆναι τῆι ἐπικλησει *καὶ* συναθροισθῆναι.*καὶ* ουτω ἐπιφαν ῆναι τῷ σωκρατει·ἐκ τουτων δὲ ὁ *χοροσ* συνέστηκεν.διόπερ *καὶ* τὴν ἐ

---

apt. It looks as if the clouds foreshowed and proclaimed beforehand to us the rains and hail of heaven at such times as there is thunder and lightning. **βροντησικέραυνοι:** it is said that thunder and lightning are caused by the clouds. Their collision causes thunder, their friction lightning.

267. **μήπω μήπω γε κ.τ.λ.:** a stage direction. Strepsiades folds his cloak and says that he should like to put it round him for protection from the weather. **μὴ καταβρεχθῶ:** by sprinkling with the snow. **μὴ καταβρεχθῶ:** in case the clouds come through (the ceiling).

268. **κυνῆν:** cap.

275. **ἀέναοι νεφέλαι κ.τ.λ.:** after Socrates has prayed to them, the Clouds are supposed to call upon one another to answer his invocation and assemble together, and then to appear to Socrates. They form the Chorus—a circumstance from which the play gets its title. **ἀέναοι:** that always stream (with rain). **ἀέναοι:** an appropriate epithet. The Clouds are the mothers of waters.

γραφὴν ταύτην ἔχει τὸ δρᾶμα/· ἀέναοι: αἱ διὰ παντὸς νάουσαι/· ἀέναοι: καλῶς εἶπεν ἀέναοι· εἰσὶ γὰρ ὑδάτων μητέρες.

276. ἀρεῶμεν φανεραὶ κ.τ.λ.: νεφέλη ἐστὶν ἡ ἐξ ἀέρος καὶ πνεύματος οὐσία παχυνομένη σωματοειδῶς.

277. εὐάγητον: λαμπράν/· εὐάγητον: καθαράν.

278. βαρυαχέος: τοῦ μέγα ἠχοῦντος.

279. ὑψηλῶν ὀρέων κ.τ.λ.: [ἔφαμεν] ὅτι τοῖς ὑψηλοτάτοις τῶν ὀρῶν ἐπικάθηνται αἱ νεφέλαι.

280. δενδροκόμους: τὰς κομώσας τοῖς δένδροις/· ἵνα: ἀντὶ τοῦ ὅπου/· ἵνα τηλεφανεῖς κ.τ.λ.: <ὅπου> καθεζόμενοι τὰ πόρρω βλέπομεν. τὰς κομώσας τοῖς R; <ὅπου> καθεζόμενοι R

282. ἀρδομένην: ἀρδευομένην.

283. κελαδήματα: ἠχήματα.

284. κελάδοντα βαρύβρομον: διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον/· βαρύβρομον: βαρύηχον.

πιγραφην ταύτην ἔχει τὸ δρᾶμα ἀέναοι δὲ αἱ *δια* παντὸς νάουσαι·νεφε *λη* δὲ *εστι* ἡ ἐξ ἀέρος *καὶ πνευματος* οὐσία·παχυνομενη σωματοειδῶς intermarg. ext. καλῶς εἶπεν·ἀέναοι,εἰσὶ *γαρ* ὑδάτων *μητερες*:—intermarg. int. (277) εὔακτον) λαμπραν καθαράν:—inter. (278) S. supra βαρυαχέος→τοῦ μέγα ηχοῦντος·ἔφαμεν *οτι* τοῖς ὑψηλοτάτοις των ὀρων ἐπικάθηνται αἱ νεφελαι· int. (280) ἵνα *αντι του* ὅπου τὰ πόρρω καθεζόμεναι βλέπομεν: int. (280) δενδροκόμους) ταῖς κομώσαις κορυφαῖς τοῖς δένδροις· inter. (282) ἀρδομένην) ἀρδευομενην· inter. (283) κελαδήματα) ηχηματα· inter. (284) βαρύηχον·*δια* τὸν των κυμάτων ψόφον· int. (286)

---

276. **ἀρεῶμεν φανεραὶ κ.τ.λ.:** a cloud is an entity made up of air or wind assuming a substantial form.

277. **εὐάγητον:** bright. **εὐάγητον:** pure. / A third adscript has now got into the text, viz. *εὔακτον*, mobile.

278. **βαρυαχέος:** sounding loud.

279. **ὑψηλῶν ὀρέων κ.τ.λ.:** observe that clouds rest on the highest mountains.

280. **δενδροκόμους:** that wave with trees. **ἵνα:** that is, Where. **ἵνα τηλεφανεῖς κ.τ.λ.:** where seated we see things far removed.

282. **ἀρδομένην:** watered.

283. **κελαδήματα:** sounds.

284. **κελάδοντα βαρύβρομον:** the waves making a noise. **βαρύβρομον:** sounding loud.

285. ὄμμα αἰθέρος: τὸν ἥλιον λέγει/· cελαγεῖται: ἐκπυροῦται/· celageῖται: λάμπεται.

287. ἀλλ' ἀποceιcάμεναι κ.τ.λ.: ἵνα γυναῖκας εἰcαγάγῃ τὰc τοῦ χοροῦ τοῦτό φηcι/· ἀποceιcάμεναι: διαcκορπίcacαι/· ἀποceιcάμεναι κ.τ.λ.: τὴν χειμερινὴν ἀπειλὴν ἀποβαλοῦcαι.

290. τηλεcκόπῳ: τὰ πάντα ἐφορῶντι.

291. μέγα cεμναί: ὑπεράγαν cεμναί.

292. θεοπέμπτου: ὑπὸ θεῶν καταπεμφθείcηc.

293. ὦ πολυτίμητοι: ὦ θαυμαcιώταται/· ἀνταποπαρδεῖν: περὶ τὴν βροντὴν ἔπαιξεν ἐξομοιῶν αὐτῇ τῆc πορδῆc τὸν ἦχον/· ἀνταποπαρδεῖν: ἀντιτυπῆcαι/· ἀνταποπαρδεῖν: ἀντηχῆcαι.

294. πρὸc τὰc βροντάc: μηχάνημά

ὄμμα αἰθέροσ τον ἥλιον *λεγει*:—intermarg. int. (286) ἐκπυροῦται·λάμπεται:—intermarg. int. (287) S. supra ἀποceιcάμεναι→*δια*cκορπίcacαι·*την* χειμερι*ν*ην ἀπειλὴν ἀποβαλοῦcαι int. (289) ἵν*α* γυναῖκας εἰcαγάγη (η ex ει factum) τὰc του χορου τουτο ~~εκε~~ . . . . . φηcί:—int. (290) τα παντα εφορῶντι. intermarg. ext. (291) S. supra ὦ μέγα→ὦ θαυμαcιώταται *και* ὑπεράγαν cεμναί:—int. (292) S. supra θεοcέπτου→ὑπο θεῶν καταπεμφθειcησ:—int. (291) ὦ θαυμαcιώταται·*και* ὑπεράγαν cεμναι intermarg. ext. (293) cέβομαί γ' ὦ πολυτιμητοι:—*αντι*τυπῆcαι·*και* *αντι*χηcαι·περὶ δὲ *την* βροντ*ην* ἔπαιξεν·ἐξομοιῶν αὐτῆι τησ πορδῆc τὸν ἦχον:—ext. (293) ἀνταποπαρδεῖν) *αντι*χηcαι:—inter. (294) πρὸc τὰc βροντ*ασ*:—μηχάνημά

---

285. **ὄμμα αἰθέρος**: the sun is meant. **celageῖται**: is fired. **celageῖται**: is bright.

287. **ἀλλ' ἀποceιcάμεναι κ.τ.λ.**: the Chorus is to be introduced as a Chorus of women. Hence these words. **ἀποceιcάμεναι**: scattering. **ἀποceιcάμεναι κ.τ.λ.**: putting off our stormy threatening look. / The *ἀπειλήν* is due to an annotator who thought it strange for the Νεφέλαι to speak of laying aside their *νέφος*.

290. **τηλεcκόπῳ**: surveying all.

291. **μέγα cεμναί**: revered above measure.

292. **θεοπέμπτου**: sent down by the gods. / Adscript to a reading *θεοπέμπτου*.

293. **ὦ πολυτίμητοι**: O most marvellous beings. **ἀνταποπαρδεῖν**: Strepsiades jestingly compares a noise in his stomach to the noise of the thunder. **ἀνταποπαρδεῖν**: to echo it. **ἀνταποπαρδεῖν**: to echo it.

294. **πρὸc τὰc βροντάc**: there is a contrivance for making stage thunder. It is called *βροντεῖον*, and is a jar under the stage con-

ἐστιν ὃ καλεῖται βροντεῖον· ὑπὸ τὴν σκηνὴν [ὃ] ἦν ἀμφορεὺς ψηφῖδας ἔχων θαλασσίας/· πρὸς τὰς βροντάς: ἦν λέβης χαλκοῦς εἰς ὃν [αἱ] ψῆφοι κατήγοντο καὶ κυλιόμεναι ἦχον ἀπετέλουν ἐοικότα βροντῇ/· τετρεμαίνω: τρέμω. κυλιόμεναι Ald.

295. κεἰ θέμις κ.τ.λ.: καὶ εἰ εὐσεβές ἐστι καὶ μή.

297. σμῆνος: <κυρίως σμῆνος> τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν. <κυρίως σμῆνος> R

299. ὀμβροφόροι: ὄμβρον γέμουσαι.

300. λιπαράν: διὰ τὴν ἐλαίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτῇ/· χθόνα Παλλάδος: τὰς Ἀθήνας.

302. οὖ σέβας ἀρρήτων κ.τ.λ.: εἰκότως τὰς Νεφέλας παρήγαγεν πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων· εἰ γὰρ τῶν νεφελῶν τὸ βρέχειν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἄνευ ὄμβρου γεωργεῖν, πῶς οὐκ οἰκεῖος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς νεφέλαις λόγος, εἴ γε καὶ τὸν Ἴακχον αὐτὸν ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς;/· οὖ σέβας ἀρρήτων

εστι ὃ καλεῖται βροντεῖον, ὑπο την σκηνήν· ὃ ἦν ἀμφορεὺς, ψηφῖδας ἔχων θαλασσίας, ἦν δὲ λέβησ χαλκοῦς εἰς ὃν αἱ ψήφοι κατήγοντο καὶ κυλιούμεναι ἦχον ἀπετέλουν. ἐοικότα βροντῇ: —infr. (294) τετρεμαίνω) τρέμω: —inter. (295) κεἰ θέμις) και ει ευσεβὲς εστι καὶ μή: —inter. (297) τὸ πληθοσ τῶν μελισσῶν: —int. (298) ὀμβροφόροι) ὄμβρον γέμουσαι: —inter. (299) λιπαρᾶν· δια την ἐλαίαν. την οὖσαν εν αυτῇ: —int. (299) χθόνα) ταση αθηναση inter. (302) οὖ σέβας ἀρρήτων: —ὅπου σέβασμά εστι

---

taining pebbles from the sea. **πρὸς τὰς βροντάς:** there was a brass pot in which pebbles were put. As these rolled, they made a noise resembling thunder. **τετρεμαίνω:** I tremble.

295. **κεἰ θέμις κ.τ.λ.:** whether it is a pious act or no.

297. **σμῆνος:** properly used of a number of bees.

299. **ὀμβροφόροι:** rife with rain.

300. **λιπαράν:** in allusion to the olive in it. **χθόνα Παλλάδος:** Athens.

302. **οὖ σέβας ἀρρήτων κ.τ.λ.:** it is natural for the poet to make the Clouds begin with a solemn reference to the mysteries. If rain comes from the clouds, and if it is impossible to produce harvests without rain, surely it is appropriate for the Clouds to speak of Demeter and Core (the powers who preside over agriculture), especially if they actually danced the Iacchus (here) in honour of them. **οὖ σέβας ἀρρήτων κ.τ.λ.:** where are sacred worship and

κ.τ.λ.: ὅπου σέβασμά ἐστιν καὶ ἀπόρρητα μυστήρια/· ἀρρήτων: λίαν γὰρ αὐτοῖς μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπουδάζετο/· οὗ: ὅπου/· ἵνα: ὅπου.

303. μυστοδόκος δόμος: λέγει τὴν Ἐλευσῖνα ἔνθα τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἐπιτελεῖται μυστήρια/· μυστοδόκος: μυστικὸς καὶ ἱερός/· μυστοδόκος: τουτέστι, μύστας ὑποδεχόμενος.

304. ἐν τελεταῖς ἁγίαις: ἐν τελεσιουργίαις ἁγιωτάταις, τουτέστι τοῖς μυστηρίοις.

305. οὐρανίοις τε θεοῖς: πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν χθονίων θεῶν ὧν ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη/· οὐρανίοις τε θεοῖς: τὸ οὐρανίοις <τε> θεοῖς <καὶ τὰ ἑξῆς> ἐπήγαγεν εὐσεβῆ βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τὴν πόλιν· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἑνί τινι

τὸ Ald. | <καὶ τὰ ἑξῆς> R, | τινι V.

ν·καὶ ἀπόρρητα μυστήρια·λίαν γὰρ αὐτοῖς μὴ ἐξαγγέλλεσθαι·ταῦτα ἐς πουδάζετο:—infr. [(302) οὗ) ὅπου inter. (302) ἵνα) ὅπου inter. (303) ἵνα μυστοδόκοσ δόμοσ:—μυστικὸς καὶ ἱερὸς.τοῦτεστι μύστας ὑποδεχόμενο ς·λεγει·δὲ τὴν ἐλευσῖνα ἔνθα τὰ δήμητρος καὶ κόρησ ἐπιτελεῖται μυς τήρια. infr.

Folio 19, *line* 304. (304) ἐν τελεταῖς ἁγίαις:—ἐν τελεσιουργίαις ἁγι ωτάταις·τοῦτεστι τοῖς μυστηρίοις εἰκότως δὲ τὰς νεφέλασ παρήγαγεν· πρῶτον σεμνολογούσας,περι των μυστηρίων·εἰ γαρ των νεφελων τὸ βρ έχειν ἀδύνατον δὲ καρπουσ ἄνευ ὄμβρ.. γεωργεῖν.πωσ οὐκ οικεῖοσ·ὁ περι τῶν θεων ταῖς νεφέλαις λογοσ.εἴ γε καὶ τὸν ἴακχον αὐτὸν ἐχόρε υσαν ταῖς θεαῖς:—supr. (305) ουρανίοις τὲ θεοισ:—πρὸς αντιδιαστολὴν των χθο.... θεων.ὧν ἡ δημήτηρ.καὶ κόρη.τοῖς ουρανίοις καὶ θεοισ ἐπήγαγεν.εὐσεβῆ βουλόμενοσ ἐπιδεῖξαι την πόλιν.αἱ μεν γαρ ἄλλαι πο

---

secret mysteries. ἀρρήτων: great care was taken to prevent the mysteries from being divulged. οὗ: where. ἵνα: where.

303. μυστοδόκος δόμος: the reference is to Eleusis as the place where the mysteries of Demeter and Core are celebrated. μυστοδόκος: mystic, that is, sacred. μυστοδόκος: that is, Which welcomes the initiated.

304. ἐν τελεταῖς ἁγίαις: in most solemn ceremonies, i.e. the mysteries.

305. οὐρανίοις τε θεοῖς: in contradistinction to the gods of the pit among whom Demeter and Core rank. οὐρανίοις τε θεοῖς: the addition of *οὐρανίοις τε θεοῖς* and what follows is due to the wish to make Athens out to be a city where religion is held in honour. Other cities are devoted to the

πρόσκεινται θεῶν, αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας τιμῶσι τοὺς θεούς.

307. πρόσοδοι μακάρων: θρησκεῖαι περὶ τοὺς θεούς/· θαλίαι: ἑορταί/· θαλίαι: πανηγύρεις.

310. παντοδαπαῖς ἐν ὥραις: διὰ παντός/· παντοδαπαῖς ἐν ὥραις: διηνεκῶς/· παντοδαπαῖς ἐν ὥραις: ἐν παντὶ καιρῷ/· παντοδαπαῖς ἐν ὥραις: διὰ γὰρ τὸ πάντας θρησκεύειν τοὺς θεοὺς θύουσι καὶ πανηγυρίζουσιν ἀεί.

311. Ἥρί τ' ἐπερχομένῳ κ.τ.λ.: τὴν παροῦσαν ἑορτὴν λέγει, τουτέστι τὰ Διονύσια· ἀρχομένου γὰρ τοῦ Ἥρος ἄρχεται καὶ ἡ πανήγυρις.

312. εὐκελάδων: τῶν εὐμούσων/· εὐκελάδων: ἡδέων/· χορῶν ἐρεθίσματα: χορῶν ἅμιλλαι· τοῖς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς χοροὺς ἵστασαν, τοῖς Ald.

λεισ ενί τι πρόσκεινται *θεων*·αἱ *δε* ἀθῆναι πάντας τιμῶσι τοὺς *θεουσ*:—supr. (307) *καὶ* πρόσοδοι·:—*καὶ* θρησκείαι *περι τουσ θεουσ*:—supr. (307) ἑορταὶ *καὶ* πανηγύρεις:—intermarg. int. (310) παντοδαπαισ ἐν ὥραις:—δια παντὸς *καὶ* διηνεκῶς·*καὶ* ἐν παντὶ καιρῷι δια γὰρ τὸ πάντας·θρη σκεύειν τοὺς *θεουσ* θύουσι *καὶ* πανηγυρίζουσιν ἀεί:—supr. (311) Ἥρι τ' ἐ περχομένῳ:—τὴν παροῦσαν ἑορτὴν *λεγει* τοῦτεστι τὰ διονύσια·ἀρχομ ένου γὰρ τοῦ Ἥρος, ἄρχεται *καὶ* ἡ πανήγυρις:—supr. et ext. (312) εὐκελ άδων τε χορῶν:—τῶν εὐμούσων *καὶ* ἡδέων χορῶν ἅμιλλαι·τοὺς γὰρ διονυσίοις, τοὺς κυκλικοὺς χοροὺς ἵστασαν·*καὶ* ἠγωνίζοντο·οἱ κωμικοὶ,

---

worship of one god in particular, whereas Athens honours all.

307. **πρόσοδοι μακάρων:** religious ceremonies round (the images of) the gods. **θαλίαι:** festivals. **θαλίαι:** solemn assemblies.

310. **παντοδαπαῖς ἐν ὥραις:** constantly. **παντοδαπαῖς ἐν ὥραις:** continually. **παντοδαπαῖς ἐν ὥραις:** at every season. **παντοδαπαῖς ἐν ὥραις:** as their worship comprises the worship of all gods, they are never done offering sacrifices and holding solemn assemblies.

311. **Ἥρί τ' ἐπερχομένῳ κ.τ.λ.:** a reference to the Dionysia, the festival then in progress. This solemn religious meeting began with the year.

312. **εὐκελάδων:** melodious. **εὐκελάδων:** sweet. **χορῶν ἐρεθίσματα:** rivalry in the production of choruses. At the Dionysia cyclic choruses were exhibited, and the writers of comedies and tragedies

καὶ ἠγωνίζοντο οἱ κωμικοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ ἀναγορεύοντες τὰ δράματα αὐτῶν.

313. βαρύβρομος: ἀντὶ τοῦ πολύηχος/· βαρύβρομος: πολλὰ βρέμουσα/· αὐλῶν: προσηύλουν γὰρ καὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ ταῖς κωμῳδίαις καὶ τοῖς κυκλίοις χοροῖς.

315. τοῦτο τὸ σεμνόν: λελησότως ἑαυτὸν ἐπαινεῖ· σεμνὸν γάρ ἐστι τὸ μέλος/· ἡρῷναι: κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτοῖς ἐνθάδε τρισυλλάβως προήνεγκε τὸ ἡρωῖναι. προήνεγκε R

316. ἀνδράσιν ἀργοῖς: τοῖς φιλοσόφοις.

317. γνώμην: τὴν γνῶσιν/· διάλεξιν: ἀντὶ τοῦ λόγων ἐμπειρίαν ὥστε τὰ νοηθέντα φράζειν/· διάλεξιν: λόγων θεωρίαν/· διάλεξιν: διαφέρει διάλεξις διαλέκτου, ὅτι διάλεκτος μέν ἐστι φωνῆς

καὶ οἱ τραγῖκοί·ἀναγορεύοντες τὰ δράματα.αὐτῶν:—ext. (313) βαρύβρ ομοσ:—*αντι του* πολύηχος·πολλὰ βρέμουσα.προσηύλ*ουν* γὰρ *καὶ* ταῖς τραγωιδίαις·*καὶ* ταῖς κωμωιδίαις,*καὶ* τοῖς κυκλίοις χοροῖς:—int. (313) S. supra αὐλῶν→λελησότως ἑαυτὸν ἐπαινεῖ σεμνὸν *γαρ εστι* τὸ μελο σ:—intermarg. ext. (313) μῶν ἡρωῖν*αι*:—κατα τὸ ἀρχαῖον *καὶ* σύνηθ*ε* σ αὐτοῖς ἐνθάδε τρισυλλάβως·προηνέγκατο.τὸ ηρωῖναι:—int. (316) S. supra ἀργοῖς→τοῖς φιλοσόφοις:—int. (317) διάλεξιν:—*αντι του* λόγων ἐμπειρίαν·ὥστε τὰ νοηθέντα φράζ*ειν*:—ext. (317) διάλεξ*ιν*.λόγων θεωρ ίαν·*διαφέρει διαλεξισ διαλεκτου·οτι διαλεκτοσ* μὲν *εστι* φων*ησ* χαρακτ

---

then contended with one another, publishing their plays to the world.

313. **βαρύβρομος**: that is, Noisy. **βαρύβρομος**: clamorous. **αὐλῶν**: both tragedies and comedies, and cyclic choruses, were all alike accompanied by the flute. / I have let *κυκλίοις* stand, there is no certainty about the form.

315. **τοῦτο τὸ σεμνόν**: unconscious self-commendation. The ode is indeed fine. **ἡρῷναι**: here pronounced as a trisyllable in accordance with the ancient and then customary pronunciation.

316. **ἀνδράσιν ἀργοῖς**: the philosophers.

317. **γνώμην**: knowledge. / This is not improbably a misplaced adscript to *κατάληψιν* in the next line. **διάλεξιν**: that is, Skill in speaking so as to express one's meaning. **διάλεξιν**: science of words. **διάλεξιν**: the terms *διάλεξις* and *διάλεκτος* differ in meaning. By *διάλεκτος* is meant a racial peculiarity

χαρακτὴρ ἐθνικός, διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ τὸ σεμνότερον.

318. τερατείαν: τερατολογίαν/· τερατείαν: παραδοξολογίαν/· τερατείαν: τερατεία ἐστὶ τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι ἔξω τερατεία R$^{\gamma}$ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων/· περίλεξιν: ἀντὶ τοῦ περίφρασιν/· κροῦσιν: κροῦσις κροῦσις R$^{\gamma}$ τὸ ἀπατῆσαι καὶ παραλογίσασθαι τὸν ἀκούοντα, οἷον παρακρούσασθαι/· κροῦσιν: δοκιμασίαν/· κατάληψιν: <τὸ> συναρπάσαι <τὸν ἀκούοντα>. <τὸ> Ald. <τὸν ἀκούοντα> Ald.

319. ταῦτ' ἄρα: διὰ ταῦτα.

320. περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν: τὸ στενολεσχεῖν ἀντὶ τοῦ λεπτολογεῖν· στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς ὁ καπνός/· περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν: διασύρει τὰ τῶν φιλοσόφων ὡς ἰσχνὰ ὄντα.

321. ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι: ἕτε-

ηρ εθνικοσ·διαλεξισ δὲ τησ συνήθους φωνησ ἐκτροπὴ ἐπι τὸ σεμνότερ ον:—int. (317) την γνῶσιν:—intermarg. ext. (318) τερατειαν:—τερατολ ογίαν παραδοξολογίαν·τερατολογεῖν δὲ *εστι* τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι εξω τῶν *ἀνθρωπίνων* πραγμάτων:—ext. περίλεξιν:—*αντιτου περιφρασιν*.κ ροῦσιν δὲ,τὸ ἀπατῆσαι *καὶ* παραλογίσασθαι.τὸν ἀκούοντα.οἷον παρακ ρούσασθαι.*καὶ* συναρπάσαι:—ext. (318) κροῦσιν) δοκιμασίαν. inter. (319) ταῦτ' ἄρ') *δια* ταῦτα. inter. (320) στενολεσχεῖν:—τὸ στενολεσχεῖν *αντι του* λεπτολογεῖν·στενοσ γὰρ *καὶ* ἀμενηνοσ ὁ καπνός·διασύρει δὲ τὰ τ ῶν φιλοσόφων ὡς ἰσχνὰ οντα:—ext. (321) S. supra καὶ→ἕτερον *λογον*

---

in language, whereas *διάλεξις* is such modification of ordinary language as lends dignity to it. / Perhaps there are here two distinct explanations of the same critical sign, the second beginning at *ὅτι διάλεκτος*.

318. **τερατείαν:** magnificent language. **τερατείαν:** paradoxes. **τερατείαν:** by *τερατεία* is meant the description of marvels transcending human experience. **περίλεξιν:** in the sense of *περίφρασιν*, circumlocution. **κροῦσιν:** the deceiving and misleading of one's hearers, like *παρακρούσασθαι*. **κροῦσιν:** testing (a metaphor from testing money by ringing it). **κατάληψιν:** the power of carrying one's hearers away. / When this note got attached to the preceding the *τὸν ἀκούοντα* was omitted.

319. **ταῦτ' ἄρα:** for this reason.

320. **περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν:** the term *στενολεσχεῖν* has here the sense of "to quibble." Smoke is *στενός* or unsubstantial. **περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν:** ridicule of the unsubstantial nature of philosophical speculations.

321. **ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι:**

ρον λόγον τῷ ῥηθέντι ἀντιθεῖναι/· νύξας: cυνάξας Rv cυνάξας.

323. τὴν Πάρνηθ': ὄρος Ἀττικῆς/· τὴν Πάρνηθ': θηλυκῶς ἡ Πάρνης.

327. καθορᾷς αὐτὰς κ.τ.λ.: ὁρᾷς αὐτὰς δηλονότι εἰ μὴ λήμας ἔχεις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μεγάλας ὡς κολοκύνθας/· εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα παρορώντων/· λημᾷς: λήμη ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον.

328. πάντα: ἀντὶ τοῦ πάντα τόπον.

331. πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς: τούτους ἔφη τρέφεσθαι ὑπὸ τῶν νεφελῶν ὡς διὰ τῶν οἰωνῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι μαντευομένους καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ νέφη ἀποβλέποντας/· σοφιστάς: τοὺς μετεωρολέσχας νῦν λέγει/· σοφιστάς: καταχρηστικῶς, καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους.

τῷ ρηθέντι ἀντιθεῖν*αι*· int. (321) νύξας') cυνάψας· inter. (323) πάρνη θ') ὄρος ἀττικ*ησ* θηλυκωσ ἡ πάρνης· inter. (327) εἰ μη λημᾶς κολοκυ νται*σ* παροιμία ἐπι τ*ων* τὰ μεγάλα·παρορώντων·ὁρᾶς αὐτὰς δηλον*οτι* εἰ μη λήμας ἔχ*εισ* ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς·μεγάλ*ασ* ὡς κολοκύνθας. λήμη δὲ *εστι* τὸ πεπηγὸς δάκρυον:—ext. (327) παροιμι*α* επι τ*ων* μεγάλα πα ρορωντ*ων* intermarg. ext. (328) πάντα γὰρ) *αντιτου* πάντα τόπον. inter. (331) πλείστους αὗται βόσκουσι:—τοὺς μετεωρολέσχας νῦν *λεγει*·κατα χρηστικωσ δὲ *καὶ* πάντ*ασ* τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτ*ων* ὁρμωμένους ext.

---

to oppose a fresh argument to one already urged. **νύξας**: shivering.

323. **τὴν Πάρνηθ'**: a mountain in Attica. **τὴν Πάρνηθ'**: observe that it is feminine ἡ Πάρνης.

327. **καθορᾷς αὐτὰς κ.τ.λ.**: that is, You see them unless you have drops of rheum in your eyes as big as pumpkins. **εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις**: a proverb used of persons who look past large objects. **λημᾷς**: by λήμη is meant "hardened rheum."/ Perhaps this comment has been transferred from some passage, like Plutus 581, where the substantive occurs.

328. **πάντα**: that is, Every place.

331. **πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς**: because such persons divine by means of the birds of the air, and scan the sky and the clouds, they are said to be maintained by the clouds. / This annotator took σοφισταί in the sense of "diviners." **σοφιστάς**: here used of quacks. **σοφιστάς**: an incorrect use of the word, meaning all and sundry who get their living by astrology. / It is uncertain how we should translate μαθήματα in this comment. Accordingly we cannot decide whether καταχρηστικῶς was once a separate note, or part of a separate note.

332. θουριομάντεις: ὡς πολλῶν γενομένων μαντείων ἐπὶ τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας/· σφραγιδονυχαργοκομήτας: τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων.

333. ᾄσματοκάμπτας: τοὺς διθυραμβο<ποιο>ύς, ἐπεὶ καμπὰς τὰς περιῳδὰς λέγουσι/· μετεωροφένακας: τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας· φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. καμπὰς V. διθυραμβοποιοὺς Hermann ἀπατῶντας Ald.

334. ἀργούς: περὶ τῶν φιλοσόφων λέγει.

335. ταῦτ': λείπει ἡ διά/· στρεπταίγλαν: στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν.

336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα κ. τ.λ.: καὶ ταῦτα λέγει εἰς τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις/· πρημαινούσας:

---

(332) S. supra θουριομάντεις→ὡς πολλων γενομένων μαντείων ἐπι τησ εἰς θουρίους ἀποικίας·τουτουσ δε ἔφη τρέφεσθαι ὑπο των νεφελῶν . . . δια των οἰω|... των ἐν τῶ | .... μαν|..υομένουσ | ....στὸν ουραν ον | ....ἔφη | ...βλέποντας:—int. (332) τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δα κτυλιοις·τὰς χεῖρασ κοσμουμένουσ μέχρι των ὀνύχων:—ext. (333) αις ματοκάμπτας:—τοὺς διθυράμβους.ἐπεὶ καμπτὰς·τὰς περιωδὰς λεγουσι: —infr. (333) μετεωροφένακας: τοὺς δια τῶν μετεώρων ἀπαντῶντας· φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.περι δὲ των φιλοσόφων λεγει:—infr. (335) στρεπταίγλαν:—στρέφουσαν τὴν αἴγλην·καὶ ἀφανίζουσαν·καὶ ταῦτα δὲ λεγει εἰς την ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις:—infr. (335) ταῦτ' ἄρ') λειπει ἡ δι ᾱ· inter. (336) πρημαινούσας:—συστροφὴ ἀνέμου ἡ θύελλ α·πρημαινούσας δὲ μαινομένας·καὶ λάβρως φυσώσας·πρῆσαι γαρ·τὸ φ

---

332. θουριομάντεις: a great many prophecies having been made concerning the founding of Thurii. σφραγιδονυχαργοκομήτας: persons adorned with long hair and having their fingers covered with extravagant rings up to the very tips. / The construction is odd. Perhaps we should read *κομῶντας* for *κόμαις* or suppose that a word is lost after *κόμαις*.

333. ᾄσματοκάμπτας: that is, Dithyrambic poets. The name is given them because they call their stanzas *καμπαί*. μετεωροφένακας: astrological impostors, *φενακίζειν* meaning to impose upon.

334. ἀργούς: in reference to the philosophers.

335. ταῦτ': ellipse of *διά*. στρεπταίγλαν: "turning aside the glare," that is, "making it vanish."

336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα κ.τ.λ.: a hit at the bad taste of the dithyrambic poets in the use of compound words. πρημαινούσας:

μαινομένας/· πρημαινούσας: λάβρως φυσώσας· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι· Ὅμηρος· "ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον"/· θυέλλας: συστροφὴ ἀνέμου ἡ θύελλα.

337. διεράς: τὰς διύγρους/· γαμψούς: τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίας [νεφέλας]/· γαμψούς: τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας· [γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τὰς ὄρνιθας· αὐτίκα γοῦν ἐπήγαγεν]/· ἀερονηχεῖς: τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας.

341. εἴξασι: ἐοίκασι.

342. ἐκεῖναι: αἱ νεφέλαι.

349. ἄγριόν τινα τῶν κ.τ.λ.: ἀγρίους τοὺς παιδερασταὰς ἐκάλουν/· οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου: Ἱερώνυμον λέγει τὸν διθυραμβοποιόν, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν παῖς, περὶ δὲ παῖδας ἄγαν ἐπτόητο, λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα.

350. Κενταύροις: ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ

υσῆσαι. ὅμηροσ. ἐν δ' ἀνεμοσ πρῆσε μέσον ἱστίον infr. (337) εἶτ' ἀερίας: —διερὰς μὲν τὰς διύγρους· γαμψους δὲ, ἤτοι τὰς καμπτούσας *καὶ* πλα γιας νεφελ*ασ* | ἢ τὰς ὀρνίθων. ὄψεσιν εἰκασμένας· γαγψοὺς γὰρ ἐκάλ*ουν* τὰς ὄρνιθας· αὐτίκα γοῦν ἐπήγαγεν infr. (337) ἀερονηχεῖς) τὰς εν τῷ αέρι νηχομένας· inter. (342) ἐκεῖναι) αἱ νεφέλαι inter. (343) εἴξασι) εοικα σι inter.

Folio 19 *verso, line* 347. (349) ἀγρίους τουσ παιδερασταασ ἐκάλ*ουν*:— int. (349) οἷόνπερ τὸν ξενοφάντ*ου*:—ἱερώνυμον *λεγει* τὸν διθυραμβοποιὸν. ὃς ξενοφάντ*ου μεν* ἦν παῖς· *περι* δὲ παιδασ ἄγαν ἐπτόητο· λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ἐπεὶ οὖν *καὶ* οἱ ἱπποκένταυροι· λάσιον εἶχον του σώματος

---

raging mad. πρημαινούσας: blowing furiously, *πρῆσαι* meaning "to blow" Homer (Il. 1. 481) "The wind blew up the sail." θυέλλας: by *θύελλα* is meant a gust of wind.

337. διεράς: soaking. γαμψούς: twisting and thwart. γαμψούς: resembling birds in appearance [*γαμψός* being an epithet of birds. At any rate the poet brings in birds immediately]. ἀερονηχεῖς: swimming in air. / These notes imply that their authors took the line as applying to the clouds.

341. εἴξασι: are like.

342. ἐκεῖναι: the clouds.

349. ἄγριόν τινα τῶν κ.τ.λ.: the name *ἄγριοι* was at this time given to paederasts. οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου: the reference is to the dithyrambic poet, Hieronymus, the son of Xenophantes. He was a paederast and a hairy man.

350. Κενταύροις: the Centaurs had the horse-part of their body hairy like the body of Hieronymus.

ἱπποκένταυροι λάκιον εἶχον τοῦ σώματος τὸ τῶν ἵππων μέρος.

351. ἄρα: πάντως/· ἅρπαγα τῶν κ. τ.λ.: ὅτι τῶν δημοσίων τι ἐνοσφίσατο χρημάτων/· ἅρπαγα τῶν κ.τ.λ.: μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσι, διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι/· Σίμωνα: νοσφιστὴς ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ διαπρεπόντων τότε. νοσφιστὴς R

353. Κλεώνυμον: τὸν Κλεώνυμον τοῦτον ὡς δειλὸν καὶ ἐπὶ τῆς παρατάξεως ῥίψαντα τὴν ἀσπίδα οἵ τε ἄλλοι κωμῳδοὶ διαβάλλουσι <καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν αὐτός>/· χθὲς ἰδοῦσαι: τὸ χθὲς προσέθηκεν ὡς ὑπόγυιον τοῦ Κλεωνύμου ῥιψάσπιδος γεγενημένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυια πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. <καὶ ἐν τοῖς σφηξὶν αὐτός> ex ed. Ald. addit. quae tamen ὁ αὐτός habet

354. ἔλαφοι διὰ κ.τ.λ.: δειλότατον γὰρ τὸ τῶν ἐλάφων γένος· καὶ Ὅμηρος "κραδίην δ' ἐλάφοιο."

τὸ των ἵππων μέροσ·:—suppr. (351) κατίδωσι σίμωνα:—σοφιστησ ὁ σίμ ων ἦν·καὶ τῶν ἐν τη πολιτείαι διαπρεπόντων·τότε·καὶ πάντως οτι τ ῶν δημοσίων τι ἐνοσφίσατο.χρημάτων.μνημονεύει δὲ αὐτου·καὶ εὔπολ ισ·ἐν πόλεσι,διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι·:—suppr. (353) κλεώνυμον αὖται:—τὸν κλεώνυμον τοῦτον ὡς δειλὸν·καὶ ἐπι τησ πα ρατάξεως ῥίψαντα τὴν ἀσπιδα οἵ τε ἄλλοι κωμωιδοὶ διαβάλλουσι.τὸ δὲ ἐχθὲς προσέθηκεν·ὡς ὑπόγυιον του κλεωνύμου ῥιψάσπιδοσ γεγενημένο υ·τῷ καιρῷ χρώμενοσ·εἰς αἰσχύνην·του δεδρακότος··μείζονα γὰρ τὰ ὑ πόγῠ α πταίσματα τὴν συμφορᾶν ἔχει:—suppr. (354) δειλότατον γὰρ τὸ τ

351. **ἄρα**: at all events. **ἅρπαγα τῶν κ.τ.λ.**: Simon had appropriated some public funds. **ἅρπαγα τῶν κ.τ.λ.**: Simon is also mentioned by Eupolis in the Cities. He is there satirised on the same grounds as here. **Σίμωνα**: Simon was a peculator, a conspicuous figure in the politics of the time.

353. **Κλεώνυμον**: this Cleonymus was a coward who threw away his shield on the field of battle. This incident is brought up against him by other comic poets as well as by Aristophanes himself in the Wasps (l. 17, l. 592). **χθὲς ἰδοῦσαι**: the χθές is added as though Cleonymus' display of cowardice had been quite recent. Recent sins are more heinous; so the poet makes time contribute to the culprit's shame.

354. **ἔλαφοι διὰ κ.τ.λ.**: of all animals deer are the most cowardly. So Homer (Il. 1. 125) "With the heart of a hind."

355. Κλειcθένη: οὗτος ἐπὶ κιναιδείᾳ διαβάλλεται/· διὰ τοῦτ': διὰ τὸν Κλειcθένην.

358. παλαιογενές: ἐξήγηcις τοῦ πρεcβῦτα τὸ παλαιογενές· νῦν δὲ οὐχ ὡc cεμνόν τινα προcηγόρευcαν αὐτὸν διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ὡc ἀνόητον· τοὺc γὰρ εὐήθειc ἀρχαίουc καὶ παλαιοὺc ἔλεγον/· θηρατά: ἐπιθυμητά.

359. λεπτοτάτων: cυνετῶν/· λήρων: λόγων.

361. πλὴν ἢ Προδίκῳ: πλὴν μόνου Προδίκου/· πλὴν ἢ Προδίκῳ: ἐπὶ καθαιρέcει Cωκράτουc τὸν Πρόδικον μέγαν ἀποφαίνει διαφόρωc· οὗτος δὲ cοφιcτὴc ἦν μετεωρολόγοc.

362. βρενθύει: cεμνύνῃ/· βρενθύει: μέγα φρονεῖc/· βρενθύει: ἀποcεμνύνειc

---

ὢν ελάφων γένοσ·καὶ ὅμηροσ κραδίην δ' ἐλάφοιο:—ext. (355) καὶ νῦν δια τὸν κλειcθένην·γυναικεσ ἐγένοντο: οὗτος δὲ,ἐπι κιναιδείαι·διαβάλλεται:—ext. (358) χαῖρ' ὦ πρεcβύτα:—ἐξήγηcισ του πρεcβύτα,τὸ παλαιγενὲc.νῦν δὲ,οὐχ' ὡc cεμνὸν τινὰ προcηγόρευcαν αὐτὸν,διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ὡc ἀνόητον.τοὺc γαρ εὐήθειc ἀρχαίουc·καὶ παλαιοὺc.ἔλεγον:—ext. (358) θηρατὰ) ἐπιθυμητά:—inter. (359) S. supra λεπτοτάτων→cυνετῶν int. (supra verbum λεπτοτάτων scriptum est cυν et deletum) (359) λήρων) λόγων inter. (361) πλὴν ἢ προδίκω:—πλὴν μόνου προδίκου.ἐπι καθαιρέcει cωκρατουc τὸν πρόδικον μέγαν ἀποφαίνει διαφόρωc, οὗτος δε,cοφιcτηc ἦν μετεωρολόγος:—ext. (362) ὅτι βρενθύει τ':—cεμνύνηι καὶ μέγα φρονειc ἢ καὶ ἀποcεμνύνειc εαυτὸν τω σχήματι καὶ τ

---

355. **Κλειcθένη:** here satirised as a catamite. **διὰ τοῦτ':** owing to Cleisthenes.

358. **παλαιογενές:** an exegesis of *πρεσβῦτα*. Strepsiades is not so addressed as one to whom age gives dignity, but as one whose wits are dulled by age. It was usual to speak of silly persons as *ἀρχαῖοι* and *παλαιοί*. / There may be more than one note here. **θηρατά:** fancier.

359. **λεπτοτάτων:** sagacious. **λήρων:** arguments.

361. **πλὴν ἢ Προδίκῳ:** except Prodicus alone. / We may suspect that there was some textual variant which would explain *μόνου*, perhaps *ἑνί*. **πλὴν ἢ Προδίκῳ:** in order to depreciate Socrates, Prodicus is made out to be a very great man. Prodicus was a sophist with a liking for speculations in astronomy. / This is perhaps the most likely meaning of *μετεωρολόγος*.

362. **βρενθύει:** you give yourself airs. **βρενθύει:** you are conceited.

ἑαυτὸν τῷ σχήματι/· τὼφθαλμὼ παραβάλλεις: ταυρηδὸν ὁρᾷς.

363. κἀνυπόδητος κακὰ κ.τ.λ.: εἰσὶν γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. σεμνοπροσωπεῖς: σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις.

365. φλύαρος: ἀντὶ τοῦ φλήναφος καὶ λῆρος.

367. οὐ μὴ ληρήσεις: μὴ φλυάρει. φλυάρει edd.

371. καίτοι χρῆν κ.τ.λ.: εἰ τὸ βρέχειν ἦν, φησίν, ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἐξουσίᾳ καὶ μὴ τῶν νεφελῶν τοῦτο ἦν ἔργον, ἐχρῆν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἄνευ νεφελῶν ὕειν/· αἰθρίας: αἰθρία ἐν ἐκτάσει καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παρετηροῦμεν/· ἀποδημεῖν: ἀντὶ τοῦ μὴ παρεῖναι. αἰθρία R

372. προσέφυσας: προσήρμοσας.

αυρηδὸν ὁρᾶς:—ext. (363) σεμνοπροσωπεῖς:—σεμνην·τὴν ὄψιν ἔχεισ· εἰσὶν γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι.οὐ κατα τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχο ντεσ.καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα:—ext. (365) αντι του φλήναφοσ·καὶ λῆροσ: —int. (367) μὴ ληρήσησ) μη φλυαρησ. inter. S. ante versum 370→εἰ τὸ βρέχειν ἦν φησι·εντη του διοσ ἐξουσία·καὶ μὴ τῶν νεφελων τοῦτο ἦν ἔργον·ἐχρῆν αὐτον καθεαυτὸν.ἄνευ νεφελῶν ὕειν.αἰθρίαν δὲ ἐν εκ τάσει καὶ εν τοῖς ἔμπροσθεν παρετηροῦμεν:—ext. (371) αντιτου μη πα ρεῖναι:—int. (372) προσήρμοσας:—(post versum positum) int. (374) τρ

βρενθύει: you plume yourself on your appearance. τώφθαλμὼ παραβάλλεις: you glare like a bull.

363. κἀνυπόδητος κακὰ κ.τ.λ.: there are men who are very fine to look at, but have habits which ill accord with their looks. / Perhaps one scholiast's expression of dislike for another. σεμνοπροσωπεῖς: have a proud look.

365. φλύαρος: that is, Stuff and nonsense. / Very likely two distinct notes.

367. οὐ μὴ ληρήσεις: do not be silly.

371. καίτοι χρῆν κ.τ.λ.: that is, If rain were under the control of Zeus, and were not the business of the clouds, then Zeus must rain all unaided, without clouds. αἰθρίας: we remarked on *αἰθρία* with long penult, when commenting upon a previous passage. / It is unnecessary to suppose that the reference is to a passage in one of the lost plays. It may well be to Plutus 1130 where *αἰθρίαν* with the short penult may have occasioned a discussion of *αἰθρία* with the long penult. ἀποδημεῖν: that is, To be away.

372. προσέφυσας: you attached.

374. τετρεμαίνειν: τρέμειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

375. κυλινδόμεναι: κυλιόμεναι/· κυλινδόμεναι: πρὸς ἀλλήλας στρεφόμεναι/· ὦ πάντα σὺ τολμῶν: ἀντὶ τοῦ ὦ θρασύτατε/· ὦ πάντα σὺ τολμῶν: τολμηρέ.

377. κρημνάμεναι: ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἀπὸ τοῦ ἀέρος/· κρημνάμεναι: ἐπικρεμάμεναι ἀλλήλαις.

378. παταγοῦσιν: ἠχοῦσι.

380. αἰθέριος δῖνος: ἡ περιδίνησις ἡ αἰθερία/· δῖνος: ἐγγύθεν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Διός τὸ ὄνομα.

383. τὸ φημί πρὸς τὰς νεφέλας.

385. φέρε: ἄγε/· φέρε: λέγε/· τῷ: τίνι;/· ἀπὸ σαυτοῦ: ἀπ' αὐτοῦ σοῦ.

386. ἤδη ζωμοῦ κ.τ.λ.: ἤδη πότε ἐν

έμειν κατα ἀναδιπλασιασμόν:—int. (375) S. supra κυλινδόμεναι→κυλιόμεναι, *καὶ* προς ἀλλήλασ, στρεφόμεναι:—ext. (375) ὦ πάντα σὺ τολμῶν *αντιτου* ὦ θρασύτατε *καὶ* τολμηρέ:—ext. (377) κρημνάμεναι·*αντιτου* κρεμάμεναι·ἀπο τον ἀέροσ·ἡ ἐπικρεμάμεναι·ἀλλήλαις:—ext. (378) ἠχοῦσι:—int. (380) αἰθέριοσ δῖνοσ:—ἡ περιδίνησισ, ἡ αἰθερία·ἐγγύθεν δὲ ἔλαβεν ἀπο τον διοσ τὸ ὄνομα:—ext. (383) τὸ φημί προς τασ νεφέλασ: —int. (385) ἄγε ἢ λεγε. intermarg. ext. (385) τῷ) τίνι inter. (385) ἀπὸ σαυτοῦ) απο αὐτον σου:—int. (386) ἤδη ζωμοῦ πᾶν ἀθηναίοις:—ἤδη ποτ

---

374. τετρεμαίνειν: a reduplicated form of *τρέμειν*.

375. κυλινδόμεναι: rolling up. κυλινδόμεναι: becoming tangled. ὦ πάντα σὺ τολμῶν: that is, O man most bold. ὦ πάντα σὺ τολμῶν: rash man!

377. κρημνάμεναι: that is, Hanging in the air. κρημνάμεναι: overhanging one another.

378. παταγοῦσιν: make a noise.

380. αἰθέριος δῖνος: the circular movement of the aether. δῖνος: the name is suggested by the *Ζεύς* in the near context. / Perhaps we need not suppose that the annotator found *Διός* as an unmetrical substitute for *αὐτοῦ* in this line.

383. / The Greek of this note would ordinarily mean, "The word *φημί* is addressed to the clouds," but this has no sense. Mr. Walker thinks that it may here stand for "The *φημί* is to be taken with the *τὰς νεφέλας*."

385. φέρε: come. φέρε: tell me. τῷ: = *τίνι;* ἀπὸ σαυτοῦ: from your own self.

386. ἤδη ζωμοῦ κ.τ.λ.: have you ever filled your belly with broth at the Panathenaean feast?

παναθηναίοις ἐκόρεσας ζωμοῦ τὴν γαστέρα σου; παναθηναίοις: τὰ παναθήναια ἑορτὴν ἐν τοῖς Ἀθηναίοις μερίστην εἶναι προειρήκαμεν. [ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπον συνέβαινεν ἄδειαν εἶναι τῶν κρεῶν, ὥστε πληροῦσθαι πάντας καὶ παρὰ τὸ δέον ἐσθίοντας διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν.]

387. διεκορκορύγησεν: κορκορυγεῖν λέγει τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα.

390. ἀτρέμας: ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον φησί.

392. σκέψαι τοίνυν κ.τ.λ.: ὅτε ἔλαβεν ὁμολογοῦντα τὸν πρεσβύτην, τότε προσάγειν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ τῇ συγκρίσει, καί φησι, θαυμάζεις εἰ βροντῶσιν αἱ νεφέλαι πάντα κατέχουσαι τὸν οὐρανόν, ὅτε

ε ἐν παναθηναίοις ἐκόρεσας·ζωμοῦ την γαστέρα σου·τὰ δὲ παναθήναι α, ἑορτ*ην* εν τοῖς ἀθηναίοις, μερίστ*ην* εἶν*αι*·προειρήκαμεν·ἐπεὶ οὖν, ἐν τ οῖς παναθηναίοις·πᾶσαι αἱ ὑπὸ τ*ων* ἀθηναίων·ἀποικισθεῖσαι πόλεις·βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπ*ον* συνέβαινεν ἄδειαν εἶν*αι* τῶν κρεῶν. ὥστε πληρο ῦσθ*αι*·πάντας·*καὶ* παρὰ τὸ δέον ἐσθίοντ*ας* *δια* τὴν ἀφθονίαν, τῶν κρε ῶν:—infr. (387) κορκορυγεῖν *λεγει* τὸ λαλεῖν την γαστέρα:—infr.

Folio 20, *line* 390. (391) ἐκ τ*ου* κατολίγον *φησι*. int. (392) σκέψαι τοίνυν:—ὅτε ἔλαβεν ὁμολογοῦντα τὸν πρεσβύτην. τότε προσάγειν αὐτ ὸν ἐπϊχειρεῖ·τῇ συγκρίσει·καὶ *φησι* θαυμάζεις εἰ βροντῶσιν αἱ νεφέλαι· πάντα (una littera post πάντα deleta) κατέχουσαι·τὸν *ουρανον*·ὅτε ἀπὸ

παναθηναίοις: we have already stated that the Panathenaea was the most important of all the festivals at Athens. / It is not impossible that the actual note upon *παναθηναίοις* here was lost, and that this note has been transferred from l. 988 infra. [At the Panathenaea all the colonial cities ever founded by Athens each sent an ox to sacrifice. There was thus no fear of the supply of meat failing, and everybody had as much as he could take. Indeed the abundant supply of meat tempted them to eat more than was good for them.]

387. διεκορκορύγησεν: *κορκορυγεῖν* denotes the noise made by the belly.

390. ἀτρέμας: that is, Little by little.

392. σκέψαι τοίνυν κ.τ.λ.: finding the old man in the humour of assent, Socrates tries to make him face the comparison. "Are you surprised," he says, "that the clouds

ἀπὸ μικρᾶς οὔσης τῆς κοιλίας σου τοσοῦτος ἦχος τῶν πορδῶν γίνεται;/· TUNNOUTOUÍ: ἀντὶ τοῦ μικροῦ/· TUNNOUTOUÍ: συναγαγὼν τοὺς δακτύλους φησὶ τοῦτο.

τῶν Ald.

394. ταῦτ' ἄρα καὶ κ.τ.λ.: φησὶ δὲ ὅτι διὰ τοῦτο καὶ τὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλήλοις παρεμφερῆ καὶ ὅμοια, τῆς βροντῆς καὶ τῆς πορδῆς/· τὼνόματ': δυϊκῶς ἔκλινεν.

396. καταφρύγει βάλλων κ.τ.λ.: οὓς μὲν κατακαίει, οὓς δὲ ζῶντας περιφλέγει.

397. ΐης': ἀφίησιν/· ΐης': ἐπιπέμπει.

398. κρονίων ὄζων: ἀρχαῖε/· κρονίων ὄζων: εὐηθείας πνέων/· κρονίων ὄζων: κρόνια τοὺς λήρους ἐκάλουν/· κρονίων ὄζων: ἔστι Κρόνια <παλαιὰ> παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑορτή· ἤγετο δὲ Ἑκατομβαιῶνι μηνί/· βεκκεσέληνε: ἤτοι ἀπόπληκτε/· βεκκεσέλησε: σεληνόπληκτε/· βεκκεσέληνε: σαλέ.

κρόνια R <παλαιὰ> R

μικρᾶς οὔσης τῆς κοιλίας σου·τοσοῦτος ἦχος τῶ πορδῶν γίνεται:—supr. (392) **TUNOUTOUI**:—*αντιτου* **μικροῦ·cὺνἀγαγὼν δὲ** *φησι·***τοὺς δακτύλους**, *φησι·***τοῦτο**:—supr. (397) **ἀφίησιν·επιπέμπει.** int. (398) **κρονίων ὄζων**:—**ἀρχαῖε·***καὶ* **εὐηθείας πνέων.***ἔστιν* **δὲ κρόνια παρὰ τοῖς ἕλλησιν** *εορτη*: **ἤγετο δὲ,***ἑκατομβαιῶνι μηνὶ.καὶ* **κρόνουσ·τοὺς λήρους ἐκάλουν.** supr. (398) **βεκκεσέληνε·ἤτοι απόπληκτε·***καὶ* **σεληνόπληκτε** *καὶ* **σαλέ**:—supr. (394) **ταῦτ' ἄρα** *καὶ* **τὼνόματ'**:—**δυϊκῶς ἔκλινεν.***φησι·***δὲ,***οτι** *δια* **τουτο** *καὶ* **τὰ ὀνόματα εἰσὶν.ἀλλήλοις παρεμφερῆ.***καὶ* **ὅμοια** *τησ* **βροντ**

---

which cover the whole heaven produce thunder, when so great a noise comes from your own little belly?" **TUNNOUTOUÍ**: that is, Small. **TUNNOUTOUÍ**: in saying this Socrates brings finger and thumb together.

394. **ταῦτ' ἄρα καὶ κ.τ.λ.**: that is to say, This is the reason why even the names are *ὅμοια*, i.e. somewhat similar in sound, *βροντή* and *πορδή*. **τὼνόματ'**: the dual number was used by Aristophanes.

396. **καταφρύγει βάλλων κ.τ.λ.**: burns some to death, and scorches others alive.

397. **ΐης'**: discharges. **ΐης'**: sends against.

398. **κρονίων ὄζων**: old-fashioned. **κρονίων ὄζων**: savouring of folly. **κρονίων ὄζων**: *κρόνια* was used at this time in the sense of "silliness." **κρονίων ὄζων**: the Cronia was a primitive festival in Greece. It was held in the month Hecatombaeon. **βεκκεσέληνε**: planet-struck. **βεκκεσέληνε**: moon-struck. **βεκκεσέληνε**: imbecile.

400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον: οὗτοι καὶ ὡς ἐπίορκοι καὶ ὡς εἰς ἀλλήλους κακοὶ κωμῳδοῦνται.

401. Σούνιον: τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀκρωτήριον ὄν, τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς. ἀτταλίδος Dindorf

402. τὰς δρῦς: σημειωτέον ὅτι Πελοποννήσιοι ἀρσενικῶς λέγουσι, τοὺς δρῦς/· τὰς μεγάλας: ἐπειδὴ τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις ἐπιπίπτει ὁ κεραυνός. λέγουσι Ald.

403. οὐκ οἶδ' κ.τ.λ.: ἐστενοχωρήθη ὑπὸ τῶν τοῦ Σωκράτους λόγων.

404. ΞΗΡΌΣ: εὔδιος/· ΞΗΡΌΣ: θερμός/· ΞΗΡΌΣ: μὴ ἔχων ὑγρασίαν/· κατακλεισθῇ: συσχεθῇ.

405. ὥσπερ κύστιν φυσᾷ: <ἡ κύστις> εἴρηται φύσα ἀφ' οὗ πάσχειν πέφυκεν/· κύστιν: τὴν κοιλίαν φησί/· κύστιν: τὴν φύσαν/· φυσᾷ: <φυσῆσαι τὸ> μεῖζον καὶ σφοδρότερον πνεῦσαι/· ὑπ' ἀνάγκης: <ἡ κύστις> R; <φυσῆσαι τὸ> R; πνεῦσαι R

ησ καὶ τῆς πορδῆς:—supr. (400) οὐδὲ κλεώνυμον—οὗτοι *καὶ* ὡς ἐπίορκοι, *καὶ* ὡς εἰς ἀλλήλους κακοῖ, κωμωιδοῦνται· ext. S. post v. 396→οὓς μὲν κατὰκαίει, οὓς δὲ ζῶντ*ασ περι*φλέγει:—ext. (401) ΣΟΎΝΙΟΝ:—τόπος *τησ* ἀττικ*ησ*. ἀκρωτήριον ὂν *τησ* ἀτλαντιδ*οσ* φυλῆς:—ext. (402) ΣΗΜΕΙΩΤΈΟΝ *οτι* πελοποννήσιοι. ἀρσενικῶς *λεγει* τοὺς δρῦς:—ἢ *ουτωσ* ἐπειδ*η* τοῖς ὑψηλ*οισ* δένδροις, ἐπιπίπτει ὁ κεραυν*όσ*:—ext. (403) ἐστενοχωρήθη, ὑπὸ *των του* σωκρατ*ουσ* λόγων:—int. (404) ΞΗΡΌΣ:—εὔδιος· *καὶ* θερμὸς, *καὶ* μὴ ἔχων ὑγρασίαν:—ext. (404) κατακλεισθῇ:—συσχεθῇ. *καὶ* μεῖζον *καὶ* σφοδρότερον πνεύσ*η*:—ext. (405) ΚΎΣΤΙΝ· ΤΗΝ ΚΟΙΛΊΑΝ *φησι*· ΤΗΝ ΦΎΣ

---

400. **οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον:** both of them are abused in comedy as perjurers and as bearing malice against each other.

401. **Σούνιον:** a promontory in Attica in the district of the tribe Attalis.

402. **τὰς δρῦς:** observe that the Peloponnesians make *δρῦς* masculine. **τὰς μεγάλας:** the higher the tree the more likely it is to be struck by lightning.

403. **οὐκ οἶδ' κ.τ.λ.:** Strepsiades is driven into a corner by Socrates' arguments.

404. **ΞΗΡΌΣ:** clear. **ΞΗΡΌΣ:** warm. **ΞΗΡΌΣ:** free from moisture. **κατακλεισθῇ:** be enclosed.

405. **ὥσπερ κύστιν φυσᾷ:** the bladder is called *φύσα* from its natural condition (viz. *τὸ πεφυσῆσθαι*). / This note takes the occasion of the simile here to call attention to the etymon of *φύσα*, the late equivalent of *κύστις*. **ΚΎΣΤΙΝ:** that is, The belly. / This may be a note on *γαστέρα* in l. 409. **ΚΎΣΤΙΝ:** the bladder. **φυσᾷ:** the verb *φυσᾶν*

ὑπὸ βίας/· ὑπ' ἀνάγκης: στενοχωρούμενος.

406. ῥήξας: διαρήξας.

407. ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου: ὑπὸ τῆς ὁρμῆς/· κατακαίων: θερμαίνων/· κατακαίων: ἐκπυρῶν.

408. ἀτέχνως: ἀπείρως/· Διασίοισιν: Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι Μειλιχίου Διός· ἄγεται δὲ μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ῑ φθίνοντος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεὺς τὰ Διάσια διακρίνει ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου ἑορ-
< > ℞ τῆς/· Διασίοισιν: < >
προσηγορεῦσθαι αὐτὰ λέγει, καθάπερ τινές φασιν, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄσας.

ἐκέντουν ℞ 409. οὐκ ἔσχων: οὐκ ἐκέντουν/· οὐκ ἔσχων: οὐκ ἔσχισα· ποιοῦσι δὲ τοῦτο ἵνα μὴ διαρραγῇ.

ὠγκοῦτο Ald. 410. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ': ἡ δ' ὠγκοῦτο,

αν.εἴρηται δὲ.φύσα,ἀφ' οὗ πάσχειν,πέφυκεν:—ext. (407) ὑπὸ τησ ὁρμῆς:—int. (407) αὐτὸς ἑαυτὸν θερμαίνων.καὶ εκπυρῶν:—int. (405) ὑπαν άγκησ υπο βίας·στενοχωρούμενοσ διαρήξασ αὐτάς:—int. (408) διάσια· ἑορτη ἀθήνησι.μειλιχίου διοσ·ἄγεται δὲ μηνοσ·ἀνθεστηριῶνοσ·ῑ φθίνοντοσ·ἀπολλώνιοσ δὲ ὁ ἀχαρνεὺς,τὰ διάσια διακρίνει,ἀπὸ τησ του μειλιχίου ἑορτησ·προσηγορεῦσθαι αὐτὰ λεγει·καθάπερ τινὲς φασι·ἀπο του διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τας ἄσας:—ext. (408) ἀτέχνως) απείρως· inter. (409) κᾶτ' οὐκ έσχον ἀμελήσας:—οὐκ' ἐκίνουν οὐκ ἐσχισα·ποιοῦσι δὲ τοῦτο,ἵνα μὴ διαρραγῇ· ext. (410) S. supra ἀρ' ἐφῦσατ'→ἡ δὲ ογκουτο

---

has the sense of "to blow hard and violently." ὑπ' ἀνάγκης: perforce. ὑπ' ἀνάγκης: under compulsion.

406. ῥήξας: bursting.

407. ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου: by the rush. κατακαίων: heating. κατακαίων: fireing.

408. ἀτέχνως: awkwardly. / Perhaps it is better thus to change the accent than regard ἀπείρως as an adscript to ἀμελήσας in the next line. Διασίοισιν: the Diasia is a feast held at Athens in honour of Zeus Meilichius. It takes place on the eighth day from the end of the month Anthesterion. Apollonius of Acharnae (in his book περὶ ἑορτῶν), however, distinguishes between the Diasia and the feast of Meilichius. Διασίοισιν: < > according to one statement says that the feast is so called from men escaping (διαφυγεῖν) distresses (ἄσαι) by prayer.

409. οὐκ ἔσχων: I did not prick it. οὐκ ἔσχων: I did not slit it. This is done to prevent it from bursting.

410. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ': it swelled out, as the cooked seasoning in it rose.

ἐπαιρομένων τῶν ὀπτῶν εἰς αὐτὴν ἀρτύ- ὀπτῶν Rx
σεων.

411. προσετίλησεν: προσεράντισεν/· προσετίλησεν: ὡς ἐπὶ κοιλίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

414. τὸ ταλαίπωρον: τὸ τλητικόν/· τὸ ταλαίπωρον: τὸ ἐπίπονον.

417. τῶν ἄλλων ἀνοήτων: τῶν ἀφροδισίων.

419. τῇ γλώττῃ πολεμίζων: οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ γλώττῃ καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος—τοῦτο γὰρ ὅπλον ῥήτορος—καὶ καταπολεμῶν ἐν αὐτῇ τοὺς ἐναντίους. φησὶν οὖν, εἰ δυνήσῃ πάντων ἀπέχεσθαι ὧν εἰρήκαμεν, δυνήσῃ ἀγωνίσασθαι πρὸς τοὺς ἀντιτατταμένους. ἀντιτατταμένους V.

420. δυσκολοκοίτου: δυσκόλως κοιμωμένης.

421. τρυσιβίου: καταπονούσης τὸν βίον/· θυμβρεπιδείπνου: τὰς θύμβρας δυναμένης δειπνεῖν/· θυμβρεπιδείπνου:

επαιρομένων των ὄντων εις αυτην ἀρτύσεων:—int. (411) προσετίλησεν) προσεράντισεν ὡς επι κοιλίας ἐχρήσατο τη λεξει· inter. (414) ταλαίπωρον) τὸ τλητικον τὸ επιπονον. inter. (417) ἀνοήτων. τῶν αφροδισιων:—int. (419) καὶ τῆι γλῶτηι πολεμίζων:—οὐκ αὐτῆ τῆ γλώττηι πολεμῶν, ἀλλα γλώττηι. καθάπερ ὅπλω χρώμενοσ τοῦτο γὰρ ὅπλον ῥήτοροσ. καὶ καταπολεμῶν εναυτῆ τοὺς ἐναντίους· φησι· οὖν εἰ δυνήσηι πάντων ἀπέχεσθαι ὧν εἰρήκαμεν, δυνήσῃ ἀγωνίσασθαι προς τοὺς αντιπραττομένους:—infr. (420) S. supra δυσκολοκοίτου→δυσκόλως κοιμωμένησ κατὰπονούσης τὸν βίον:—ext. (421) S. supra θυμβρεπιδείπνου→τὰς θύμβρας· δυν

---

411. προσετίλησεν: it bespattered. προσετίλησεν: this word is used because the article cooking is a stomach.

414. τὸ ταλαίπωρον: endurance. τὸ ταλαίπωρον: patience.

417. τῶν ἄλλων ἀνοήτων: things venereal.

419. τῇ γλώττῃ πολεμίζων: not, "Warring with the tongue itself," but "using the tongue to fight with"—the tongue being the weapon of oratory—"and with it warring down opponents." The sense accordingly is, "If you are able to keep yourself from all the temptations named, you will be able to fight all who set themselves against you."

420. δυσκολοκοίτου: resting ill.

421. τρυσιβίου: exhausting one's substance. θυμβρεπιδείπνου: capable of making a dinner off savory. θυμβρεπιδείπνου: <that θύμβρα> is a species of herb. Whence he explains

< ὅτι ἡ θύμβρα> Rˠ < ὅτι ἡ θύμβρα> ἐστὶ βοτάνης εἶδος, ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι <ἀντὶ τοῦ> λάχανα μόνα τρωγούσης εὐτελῆ. <ἀντὶ τοῦ> Rˠ

παίεσθαι Hermann 422. χαλκεύειν: ἀντὶ τοῦ παίεσθαι.

424. τὸ χάος: χάος λέγει τὸν ἀέρα παρὰ τὸ κεχύσθαι/· τὴν γλῶτταν: ἐτίμων τὴν γλῶτταν καὶ ἤσκουν τὴν πολυλογίαν.

425. οὐδ' ἂν διαλεχθείην κ.τ.λ.: οὐδ' ἂν προσείποιμι ἄλλον θεὸν οὐδὲ cuntuχών/· ἀτεχνῶς: διὰ ὅλου/· ἁπάντων:

cuntuxών Rˠ cuntuxών.

427. οὐκ ἀτυχήσεις: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποτεύξει ὧν θέλεις.

428. δεξιός: πεπαιδευμένος.

430. τῶν Ἑλλήνων κ.τ.λ.: λείπει ποιήσατε.

431. ἀπὸ τουδί: ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου.

432. γνώμας: γνώμας ἔλεγον τὰς δημηγορίας.

αμένησ δειπνεῖν.εστι δὲ βοτάνησ εἶδοσ·ἀφ' οὗ δηλοῖ οτι λάχανα μόνα τρωγουσης εὐτελῆ.:—infr. (422) χαλκεύειν·αντι του παιδεύεσθαι:—ext. (424) χάος λεγει τὸν ἀέρα·παρα τὸ κεχύσθαι ἐτίμων δὲ την γλῶττ αν.καὶ ἤσκουν τὴν πολυλογίαν:—infr. (425) S. supra οὐδ'→οὐδ' ἂν προσείποιμι ἄλλον θεον οὐδέ cuntuχών:—int. (425) ἀτεχνῶς) διαόλου. inter. (425) ἁπαντῶν) δυστυχων inter. (427) οὐκ' ἀτυχήσεις: αντι τοῦ οὐκ' ἀποτεύξει ὧν θέλεισ:—infr. (428) δεξιὸς) πεπαιδεμένοσ:—inter. (430) στα δίοισιν) λειπει ποιήσατε:—inter. (431) λοιπόν) απο τουτου του χρόνου· inter. (432) γνώμας ἔλεγον.τὰς δημηγορίας:—infr.

---

the phrase as meaning "eating nothing but worthless vegetables."

422. **χαλκεύειν:** to be struck. / In late Greek the normal idiom in such sentences is the passive infinitive replacing the Attic active infinitive.

424. **τὸ χάος:** by χάος the air is meant, from the fact of its being spread out (κεχύσθαι). **τὴν γλῶτταν:** they paid honour to the tongue and practised much speaking. / Perhaps ἐτίμων is a corruption of ἐτιμῶμεν an adscript to ἄπερ ἡμεῖς, while ἤγουν (corrupted to ἤσκουν) τὴν πολυλογίαν is adscript to τὴν γλῶτταν.

425. **οὐδ' ἂν διαλεχθείην κ.τ.λ.:** I should not speak to another god, even if I met him. **ἀτεχνῶς:** at all. **ἁπάντων:** meeting.

427. **οὐκ ἀτυχήσεις:** that is, You will not fail to get your wish.

428. **δεξιός:** educated.

430. **τῶν Ἑλλήνων κ.τ.λ.:** supply ποιήσατε.

431. **ἀπὸ τουδί:** from this time.

432. **γνώμας:** such was the name given to public motions.

434. στρεψοδικῆcαι: ἀντί, στρέψαι τὰc δίκαc/· στρεψοδικῆcαι: πρὸc ταύτην τὴν λέξιν καὶ τὸ ὄνομα τῷ γέροντι πεποίηται, Στρεψιάδηc/· χρήcταc: καὶ νῦν χρήcταc τοὺc δανειcτάc/· διολιcθεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν.

436. τοῖc ἡμετέροιc προπόλοιcιν: λέγει, τοῖc φιλοcόφοιc/· προπόλοιcι: πρόcφυξι.

438. τοὺc κοππατίαc: <τοὺc> μετὰ τοῦ χαράγματοc <♀>/· τοὺc κοππατίαc: < > τοὺc ἐκκεκοφόταc αὐτοῦ τὴν οὐcίαν δηλοῖ/· ὅc μ' ἐπέτριψε: ὃc αἴτιόc μοι γέγονε πάντων τῶν cυμβάντων κακῶν/· ὅc μ' ἐπέτριψε: δι' ὃν ἐδυcτύχηcα. <τοὺc> Rγ <♀> Rγ < > Rγ ὃν Ald.

439. νῦν οὖν χρήcθων κ.τ.λ.: νῦν γάρ, φηcί, τὴν ἐξουcίαν αὐτοῖc ἐπιδίδωμι τοῦ ἐμαυτοῦ cώματοc/· χρήcθων: τὴν μὲν προφορὰν ὡc δυϊκὴν ἔχει, τὸ

Folio 20 *verso*, *line* 433. (434) ἀλλ οc' ἐμαυτῶι:—*αντι* τοῦ ἐκφυγε ῖν.*καὶ* νῦν δὲ χρήcταc·τοὺc δανειcτάc.*αντι* στρέψαι τὰc δίκαc·πρὸc ταύτην δὲ τὴν λέξιν *καὶ* τὸ ὄνομα τῶ γέροντι πεποίηται στρεψιαδησ:—supr. (436) προcπόλοιcι:—πρόcφυξι·*λεγει* δὲ τοῖc φιλοcόφοιc:—supr. (438) τοὺc κοππατι*ασ*·:—*μετὰ του* χαράγματοσ·*καὶ* τοὺc ἐκκεκοφόταc αὐτοῦ τὴν οὐcίαν δηλοῖ:—supr. (438) ὃc ἐπέτριψε:—ὃc αἴτιόc μοι·γέγονε·πάντ*ων* τῶν cυμβάντων·κακῶν δι' ὧν ἐδυcτύχηcα:—supr. (439) νῦν οὖν χρήcθων:—νῦν οὖν χρήcθωcαν.τὴν μεν προφορὰν ὡc δυϊκὴν

---

434. **στρεψοδικῆcαι:** for, To pervert causes. **στρεψοδικῆcαι:** it is this expression which suggested to Aristophanes a name for the old man, Strepsiades. **χρήcταc:** here also *χρῆσται* means "creditors." / The reference is to the note on l. 240 supra. **διολιcθεῖν:** that is, To escape.

436. **τοῖc ἡμετέροιc προπόλοιcιν:** the philosophers are meant. **προπόλοιcι:** clients. / Very many readings implied in scholia being in defiance of all metre perhaps we should retain *προσπόλοισιν* in the lemma.

438. **τοὺc κοππατίαc:** horses with the brand ♀. **τοὺc κοππατίαc:** explained by < > as meaning the horses that have cut him out of (*ἐκκεκοφότας*) his money. **ὅc μ' ἐπέτριψε:** that has been at the bottom of all the misfortunes that have befallen me. **ὅc μ' ἐπέτριψε:** which brought me ill luck.

439. **νῦν οὖν χρήcθων κ.τ.λ.:** that is, For I now give them complete control over me. **χρήcθων:**

τὸ δὲ σχῆμα <πληθυντικόν> Rγ

δὲ σχῆμα <πληθυντικόν>/· χρήσεωνς: πληθυντικῶς λέλεκται/· χρήσεωνς: χρήσεωσαν/· χρήσεων ὅ τι βούλονται: ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις, <οἷον> ποιούντων ἐκεῖνοι, φρονούντων ἐκεῖνοι ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ φρονείτωσαν, ὡς καὶ ἐνταῦθα <χρήσεωσαν>.

<οἷον> Ald.

<χρήσεωσαν> Rγ

440. αὐτοῖσιν: τοῖς προπόλοις δηλονότι. προπόλοις V.

442. αὐχμεῖν: ξηραίνεσθαι/· ἀσκὸν δέρειν: τὸ δέρμα μου εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν/· ἀσκὸν δέρειν: ὑπὲρ τοῦ πιστευθῆναι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις προσέθηκε πλέον· ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν εὐχερῶς ἂν τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

<τὸ ὅλον> Rγ

444. τοῖς τ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.: <τὸ ὅλον> ἡδέως ἂν ὁτιοῦν ὑπομείναιμι ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι.

ἔχει του σχηματισμοῦ. πληθυντικῶς δὲ λέλεκται χρήσεωσαν· ἀττικῶν δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις· ποιούντων ἐκεῖνοι φρονούντων. ἐκεῖνοι· *αντι του* ποιείτωσαν. *καὶ* φρονείτωσαν. *ὡς καὶ* ενταυ*θα*· *νῦν γάρ φησι*· *τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς ἐπιδίδωμι τοῦ ἑμαυτ*ου *σώματος*· *τοῖς προσπολοις*· *δῆλονοτι*:— supr. et ext. (442) ἀσκὸν δέρειν:—*τὸ δέρμα μου*. *εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν*. *ὑπερ δὲ του* πιστευθῆν*αι* αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις· προσέθηκε πλέον. ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλομεν*οσ*, ὑπομένειν εὐχερῶς ἂν τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι:—ext. (442) αὐχμεῖν) ξηραίνεσθ*αι* inter. (445) ἵτης:—

---

dual in form, plural in construction. / To a late Greek *χρήσθων* was dual and dual only. **χρήσεωνς**: used in a plural sense. **χρήσεων**: = *χρήσθωσαν*. **χρήσεων ὅ τι βούλονται**: an Attic collocation just like *ποιούντων ἐκεῖνοι, φρονούντων ἐκεῖνοι* where we now say *ποιείτωσαν, φρονείτωσαν*, just as we should say *χρήσθωσαν* here.

440. **αὐτοῖσιν**: namely, Your ministers.

442. **αὐχμεῖν**: to be squalid. / Observe the meaning of *ξηραίνεσθαι* = *squalere* in late Greek. **ἀσκὸν δέρειν**: to draw off my skin to make a leather bottle of. **ἀσκὸν δέρειν**: in order to be credited with the intention of sticking close to the conditions, Strepsiades says more than he means. When a man undertakes to endure the worse, he will find it easy to endure the less bad.

444. **τοῖς τ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.**: the general sense is, I should gladly put up with anything and everything to get credit with the mob for being clever with my tongue and for knowing the ins and outs of law.

445. εὔγλωττος: λέγειν προσηνής/· ἴτης: ἀντὶ τοῦ ἰταμός/· ἴτης: σκληρός/· ἴτης: τολμηρός/· ἴτης: <παρὰ τὸ ἰέναι οἱονεὶ> δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων.

<παρὰ τὸ ἰέναι οἱονεὶ> R

446. βδελυρός: τὸν πόρνον οὕτως ἐκάλουν καὶ τὸν μίσους ἄξιον, ὡς τὸ μισῆσαι βδελύξασθαι/· βδελυρός: ὁ ἀνελεύθερος/· ψευδῶν συγκολλητής: ψευδολόγος.

οὕτως Ald. ὡς R ὁ ἀνελεύθερος R

447. εὐρησιεπής: ὀξὺς < > /· περίτριμμα: ὁ τετριμμένος σφόδρα.

< > R τετριμμένος V.

448. κύρβις: <κύρβις ὁ> περίεργος ὢν οὐκ ἔστι λαθεῖν/· κύρβις: κύρβις σανὶς ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν/· κίναδος: ἀπατητικός· εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀλώπεκος/· κίναδος: κοινῶς <πᾶν> θηρίον τὸ κίναδος, οὐχ, ὅς τινές

<κύρβις ὁ> R

<πᾶν> R ὡς edd.

αντι του ἰταμός·σκληρόσ·τολμηρός·*καὶ* διαυτῶν χωρῶν τῶν πραγμάτ ων:—int. (445) εὔγλωττος) λέγειν προσηνησ· inter. (446) βδελυρός:—*καὶ* τὸν πόρνον οὗτος ἐκάλουν.*καὶ* τὸν μίσους ἄξιον·*καὶ* τὸ μισῆσαι β δελλύξασθαι.·*καὶ* τὸν ἀνελεύθερον:—int. (446) συγκολλητής) ψευδολόγ οσ· inter. (447) εὐρησιεπής) ὀξύς:—inter. (448) κύρβις κρόταλον:—περ ίεργος ὢν οὐκ *εστι* λαθεῖν.κύρβις δὲ σανὶς ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν·ἢ οὕτως.ἠδέως ἂν *οτι* οὖν ὑπομείναιμι·ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειροσ εἶναι·*καὶ* νόμους εἰδέναι. ext. (448) κίναδος:—ἀπατητι κοσ εἴρηται δὲ,ἀπο μεταφορᾶς,τησ ἀλώπεκόσ·κοινῶς δε θηρίον τὸ κίνα δοσ·οὐχ' ὅς τινες *φασι*·πᾶν ἑρπετόν:—int. (448) τρύμη:—ὁ τετρημένοσ

---

445. **εὔγλωττος:** ready of speech. **ἴτης:** = *ἰταμός* (rash). **ἴτης:** obstinate. **ἴτης:** bold. **ἴτης:** derived from *ἰέναι*, "going through with it," so to speak.

446. **βδελυρός:** a word applied at the time to men of profligate life, men, that is, deserving of hate. The verb *βδελύξασθαι* signifies to hate. **βδελυρός:** a mean man is *βδελυρός*. **ψευδῶν συγκολλητής:** teller of lies.

447. **εὐρησιεπής:** quick <to >. **περίτριμμα:** one who is very well (*περι*) versed (*τετριμμένος*).

448. **κύρβις:** an inquisitive person whom there is no escaping. **κύρβις:** the *κύρβις* was a board on which the laws were inscribed. / Mere fragments probably of longer notes. **κίναδος:** deceitful, a metaphor from the fox (*κίναδος*). **κίναδος:** *κίναδος* means generally any

<τρύμη ὁ> Rγ φασιν, πᾶν ἑρπετόν/· τρύμη: <τρύμη ὁ> πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασιν/· τρύμη: <τρύμη μὲν> ὃ ἡμεῖς τρύπανον φαμέν, τρύμην δὲ [καὶ τρίμμα] τὴν ὀπὴν φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν εὔτονος ὡς τρύπανον.

πεπερονημένος V. εὔτονος V. <τρύμη μὲν> ὃ Rγ

449. μάσθλης: ἰδίως/· μάσθλης: ὁ μεμαλαγμένος λῶρος/· μάσθλης: ἔκλυτος/· μάσθλης: μάσθλης οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων/· εἴρων: ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων/· εἴρων: <ὁ> εἰρωνευόμενος/· εἴρων: ἀπατεών/· εἴρων: ὑποκριτικός/· γλοιός: μιαρός/· γλοιός: ῥυπαρός/· γλοιός: μιαρολόγος/· ἀλαζών: πλανός.

<ὁ> Rγ μιαρολόγος Rγ

450. κέντρων: φρικτός/· κέντωρ: < > καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύπτον-

< > Rγ

σφόδρα. *καὶ περι*περωνημένος, ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεισ τρύπανον φαμέν. τρύμην δὲ, *καὶ* τρίμμα τὴν ὀπὴν φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνωσ ὡς τρύπανον :—int. (449) μάσθλης :—ἰδίως ὁ μεμαλαγμένοσ λῶροσ· *καὶ* ἔκλυτοσ· μάσθλης οὖν ενταυ*θα* ὁ πολυγνώμων :—ext. (449) εἴρων :—ὁ πάντα παίζων· *καὶ* διαχλευάζων. ἢ εἰρωνευόμενοσ, ἀπατεῶν. *καὶ* ὑποκρι*τικοσ* :—ext. (449) γλοιός :—μιαροσ *καὶ* ρυπαρὸς *καὶ* μικρολόγος :—int. (449) ἀλαζὼν) πλανός· inter. (450) κέντρων :—τοῦτ*εστι* χαλεπὸς, *καὶ* φρικτοσ· καθὸ *καὶ* τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπ*ουσ* καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέ

---

animal, not, as some would have it, any reptile. **τρύμη**: by *τρύμη* is meant anyone who buckles to business. **τρύμη**: *τρύμη* is (the Attic word for) what we call *τρύπανον*, whereas we use *τρύμη* in the sense of the hole (made by the *τρύπανον*). The meaning is, As well-braced as a bow-drill. / The *τρύπανον* was turned by a bow, the cord of which ran round the handle of the drill.

449. **μάσθλης**: in a peculiar sense. **μάσθλης**: a leather thong that has been suppled. **μάσθλης**: dissolute. **μάσθλης**: here used in the sense of, Full of resource. **εἴρων**: who is never in earnest, but makes a joke of everything. **εἴρων**: dissembling. **εἴρων**: a cheat. **εἴρων**: a hypocrite. **γλοιός**: coarse. **γλοιός**: dirty. **γλοιός**: foul-mouthed. **ἀλαζών**: a vagabond.

450. **κέντρων**: a man to be cowed by. **κέντωρ**: < > just as we call drivers *κεντροτύποι*, namely, men who strike horses with goads. / Like so much else in this passage of the notes, this is nearly unintelligible as it stands; but perhaps a reading *κέντωρ* is implied.

τας/· στρόφις: ἀπὸ τοῦ στρέφω ἡ μεταφορά, οἷον εὔστροφος, καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι/· ἀργαλέος: τουτέστι, χαλεπός/· ἀργαλέος: ἀκατα-γώνιστος.

451. ματ...λοιχός: ὁ λίχνος/· ματιολοιχός: ὁ μικροφάγος, ἐπεὶ -μάτιον τὸ ἐλάχιστον εἰώθασι λέγειν/· ματ....λοχός: ὁ μάταια βουλευόμενος καὶ λοχῶν. ὁ λίχνος R ὁ μικροφάγος R ὁ μάταια κ.τ.λ. R

453. ἀτεχνῶς: ἀκριβῶς/· χρήζουσι: οἱ φιλόσοφοι.

455. ἔκ μου χορδὴν κ.τ.λ.: ἀπ' ἐμοῦ χορδὴν τοῖς φιλοσόφοις παραθέτωσαν/· χορδήν: χορδὴ τὸ λεπτὸν ἔντερον.

456. λῆμα: ἀντὶ τοῦ φρόνημα.

458. ἀλλ' ἕτοιμον: ἀλλὰ τολμηρόν.

459. οὐρανόμηκες: μέγιστον.

465. τοῦτο: τὸ εὐδαιμονῆσαι δηλονότι.

ντροις τοὺς ἵππους τύπτοντας:—int. (450) στρόφις:—ἀπο του στρέφω ἡ μεταφορά·οἷον εύστροφοσ καὶ εὐκίνητοσ ἐν τοῖς πράγμασι:—int. (450) ἀργαλέος) ακαταγώνιστοσ· inter. (451) ματιολοιχός:—οἱ μὲν τὸν λ ίχνον.οἱ δὲ τὸν μικροφάγον.ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον εἰώθασι λέγειν.οἱ δὲ τὸν μάταια βουλευόμενον,καὶ λοχῶντα:—ext. (453) ἀτεχνῶς) ἀκρι βῶς· inter. (453) χρήιzουσι) οἱ φιλόσοφοι inter. (455) ~~ετ~~ χορδήν:—ἀπεμοῦ χορδην.τοῖς φιλοσόφοις παραθέτωσαν.χορδὴ δὲ,τὸ λεπτὸν ἔντερον:—intermarg. int. (456) λῆμα μὲν πάρεστι:—αντιτου φρόνημα:—ext. (458) ἄτολμον) αλλα τολμηρόν. inter. (459) οὐρανόμηκες) μέγιστον. inter. (465) τὸ ευδαιμονῆσαι δηλονοτι· intermarg. int.

στρόφις: a metaphor from στρέφω, as though it were εὔστροφος, that is, resourceful in business. ἀργαλέος: that is, Hard. ἀργαλέος: hard to beat.

451. ματ...λοιχός: dainty. / Originally a comment on ματτυολοιχός. ματιολοιχός: a poor eater, -μάτιον being constantly used to express what is very little. / Whatever grammarians may have built upon a substantival word μάτιον, doubtless -μάτιον should be read here, the diminutive termination. The idea which the note represents is that Strepsiades had undertaken to throw in his lot with the poor eaters, i.e. the philosophers. ματ....-λοχός: one who makes μάταια or unscrupulous plans, that is, lays them for a trap (λοχῶν).

453. ἀτεχνῶς: precisely. χρήζουσι: the philosophers. / More likely adscript to δρώντων.

455. ἔκ μου χορδὴν κ.τ.λ.: they may serve the philosophers with sausages made from my corpse. χορδήν: the small gut.

456. λῆμα: that is, Spirit.

458. ἀλλ' ἕτοιμον: but a bold.

459. οὐρανόμηκες: very great.

465. τοῦτο: namely, Prosperity.

παίδευcαι Rv

477. τῆc γνώμηc ἀποπειρῶ: παίδευcαι γνώμας.

481. τί δέ; τειχομαχεῖν κ.τ.λ.: πρὸc τὸ μηχανὰc ὑπήντηcε.

τὸ Rv

484. ὀφείληται: κεχρεώcτηται.

484, 485. πρὸc τὸ ὁμοιοκατάληκτον.

485. cχέτλιοc: ἀντὶ τοῦ δυcχερὴc εἰc ἀπόδοcιν.

486. ἔνεcτι δῆτα κ.τ.λ.: ἔχειc ἐπιτηδειότητα ἐν τῷ λέγειν;

487. ἀποcτερεῖν δ' ἔνι: πρὸc τὸ ἑαυτοῦ ὁ γέρων βούλευμα· τοῦτο γὰρ αὐτῷ cπουδάζεται, τὸ ἀποcτερεῖν τοὺc δανειcτάc.

488. ἀμέλει καλῶc: παρέλκει τὸ ἀμέλει.

490. ὑφαρπάcει: ἀντὶ τοῦ cυναρπάcειc.

491. τί δαί; κυνηδὸν κ.τ.λ.: πρὸc τὸ ὑφαρπάcει ἔπαιξεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ κύνεc

---

Folio 21, *line* 478. S. ante versum 479→παιδεύcει γνώμας:—int. (481) πρὸc τὰc μηχαναc ὑπήντηcε:—int. (484) κεχρεώcτηται:—int. (485) S. supra cχέτλιοc→*αντιτου* δυcχερηc εἰc ἀπόδοcιν:—int. (486) ἔνεcτι . . .) ἔχειc επιτηδειότητα εν τω λέγειν:—inter. (487) λέγειν μὲν οὐκ' ἔνεcτ': —πρὸc τὸ ὁμοιοκατάληκτον *καὶ* προc τὸ ἑαυτοῦ ὁ γέρων βούλευμα·το υτο *γαρ* αὐτῶι cπουδάζεται τὸ ἀποcτερεῖν τοὺc δανειcτάc ext. (488) ἀ μέλει) παρέλκει τὸ αμέλει. inter. (490) ὑφαρπάcει) *αντιτου* cυναρπάc*ηc*· inter. (491) τί δαὶ κυνηδόν:—πρὸc τὸ ὑφαρπάcαι ἔπαιξεν ἐπειδ*η*·*καὶ* οἱ

---

477. **τῆc γνώμηc ἀποπειρῶ:** teach yourself opinions. / Perhaps a note on some variant.

481. **τί δέ; τειχομαχεῖν κ.τ.λ.:** Strepsiades objects to the term *μηχανάς* (in l. 479).

484. **ὀφείληται:** is owed. / The annotator either read *ὠφείληται* or took *ὀφείληται* for a perfect.

484, 485: observe the similarity of ending. / *μνήμων* **πάνυ** and *ἐπιλήσμων* **πάνυ.**

485. **cχέτλιοc:** that is, Bad at paying.

486. **ἔνεcτι δῆτα κ.τ.λ.:** have you readiness in speaking?

487. **ἀποcτερεῖν δ' ἔνι:** the old man alludes to his own resolve. He is bent upon robbing his creditors.

488. **ἀμέλει καλῶc:** the *ἀμέλει* is outside the construction. / Such seems sometimes to be the meaning of *παρέλκειν*, and not merely "to be redundant." Compare Scholia Veneti to Eq. 671 (*ἐπειδή γ' ὦ μέλε ᾄσθοντο κ.τ.λ.*) *παρέλκει δὲ τὸ ὦ μέλε.* Perhaps we need not suppose that there was once an unmetrical reading *ἀμέλει* for *ὦ μέλε* in the Knights.

490. **ὑφαρπάcει:** that is, You will snap it up.

491. **τί δαί; κυνηδὸν κ.τ.λ.:** a joke suggested by the *ὑφαρπάσει*. Dogs snap up their food. **κυνηδόν:** because there are *Cynic* philosophers.

ἁρπάζοντες ἐσθίουσι/· κυνηδόν: ὅτι κυνικοί εἰσι φιλόσοφοι.

496. ἀκαρῆ: ἀντὶ τοῦ ὀλίγον χρόνον.

497. ἴθι: ἀντὶ τοῦ ἄγε/· ἴθι νῦν κατάθου κ.τ.λ.: ὥσπερ ἐπὶ τῶν μυουμένων τὰ μυστήρια, ἀποδῦσαι αὐτὸν τὴν ἐσθῆτα βούλεται/· ἠδίκηκά τι: ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτό φησι. ὥσπερ R μυουμένων V.

498. νομίζεται: ἀντὶ τοῦ νόμιμόν ἐστιν.

499. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων κ.τ.λ.: οἱ γὰρ μέλλοντες εἰσιέναι ἵνα θεάσωνται χρήματα <τὰ> τοῦ δημοσίου γενόμενα ἢ κατ' ἔρευναν, γυμνοὶ εἰσίασιν ἵνα μή τι περὶ τὰ ἱμάτια κρύψωσι. <τὰ> R

504. ἡμιθνὴς γενήσομαι: ἐπεὶ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν ὁ Χαιρεφῶν ἅτε φιλοσοφίᾳ συντετηκώς· ὅθεν νυκτερὶς ἐκαλεῖτο καὶ πύξινος.

506. ἀνύσας: σπεύσας/· δευρί: εἰς τὸ

κύνες ἁρπάζοντες, ἐσθίουσϊ:—ext. (491) *οτι* κυνικοι εἰσὶ φιλοσοφοι:—ext. (496) S. supra ἀκαρῆ→*αντιτου* ὀλίγον χρόνον:—int. (497) ἴθι νῦν κατ άθου *αντιτου* ἄγε·ὅπερ δὲ ἐπι τῶν νοουμένων τὰ μυστήρια ἀποδυσαι αὐτὸν τὴν ἐσθῆτα βούλεται:—ext. (498) *αντιτου* νόμιμον ἐστιν:—intermarg. ext. S. ante versum 497→ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτο *φησι·*:—int. (499) ἔγωγ' εἰσέρχομαι:—οἱ γὰρ μέλλοντες εἰς..... ἵνα θεάσωνται χρή ματα τοῦ δημοσίου γενόμενα ἢ κατ' ἔρευναν.γυμνοὶ εἰσίασιν, ἵνα μή τι *περι* τὰ ἱμάτια κρύψωσι:—ext. (504) S. supra χαιρεφῶντος→ἐπεὶ ἰσ χνοσ *καὶ* ὠχρὸς τὴν ἰδέαν ὁ χαιρεφῶν.ἅτε φιλοσοφίαι συντετηκὼς,ὅθε ν νυκτερὶς ἐκαλεῖτο·*καὶ* πύξινοσ:—int. (506) ἀνύσας...) σπεύσας εἰς το

---

496. ἀκαρῆ: that is, A short time.

497. ἴθι: that is, *ἄγε* (Come!) ἴθι νῦν κατάθου κ.τ.λ.: Socrates wishes to strip Strepsiades of his clothes, precisely as was done to persons undergoing initiation in the mysteries. ἠδίκηκά τι: Strepsiades imagines he is to be whipt.

498. νομίζεται: that is, Is usual.

499. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων κ.τ.λ.: persons who go in to inspect such money as has become the property of the State or who go in anywhere by way of search have first to take off their clothes. This is done to prevent them concealing anything in their clothes.

504. ἡμιθνὴς γενήσομαι: Chaerephon being emaciated by study was meagre and pale. Hence he was called the "Bat" or "Boxwood yellow."

506. ἀνύσας: hastening. δευρί: to the study. ἐς τὼ χεῖρε κ.τ.λ.:

φροντιστήριον/· ἐς τὼ χεῖρε κ.τ.λ.: χρηστήριόν ἐστιν ἐν Λεβαδείᾳ ὃ τινὲς καταβάσιον καλοῦσι· στόμιον γάρ τί ἐστιν ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνα τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμέναις ἡμέραις καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινὶ σχήματι, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοιαύτας μάζας λαβόντες, οὕτω καθίζουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἁρπάζονται καὶ καταδύουσιν ὑπὸ τῆς γῆς, τὰς δὲ μάζας λαμβάνουσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντωμένων ὄφεων ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς παραβάλλειν τροφήν/· ἐς τὼ χεῖρε κ.τ.λ.: ἐν Λεβαδείᾳ ἱερόν ἐστι Τροφωνίου ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον μέλιτι δεδευμένους.

ὡρισμέναις ἡμέραις Suidas

ἁρπάζονται R

ὑπὲρ edd.

509. **τί κυπτάζεις ἔχων:** ἀττικῶς

φροντιστήριον. inter. (508) ὥσπερ εἰς τροφωνίου:—χρηστήριον *εστι* ἐν λεβαδείαι ὃ τινὲς, καταβάσιον καλοῦσι. στόμιον γάρ τι *εστι* ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι· μόνα· τῶν ποδῶν χωρῆσαι· οἱ *οὖν* τῷ *θεω* χρώμενοι ἁγνεύσαντες· πρῶτον ὡρισμένας ἡμέρας· *καὶ* κοσμήσαντ*εσ* ἑαυτοὺς ἱερῷ τινὶ σχήματι· *καὶ* ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοιαυτας μάζας λαβόντ*εσ* οὕτω καθίζουσιν· ἐπι το στόμιον. *καὶ* αἰφνίδιον ἁρπάζουσι *καὶ* κατὰδύουσιν. ὑπὸ τ *ησ* γῆς. τὰς δε μάζας λαμβάνουσιν ὑπο του μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν σ υναντωμένων ὄφεων· ἀλλ' εκείνας αὐτοῖς παραβάλλ*ειν* τροφ*ην*:—ext. S. post versum 508→ἐν λεβαδεία, ἱερὸν εστὶ τροφωνίου. ὅπ*ου* ὄφ*ισ* ἦν ὁ μαντευόμεν*οσ*· ᾧ οἱ κατοικο*ῦντεσ* πλακο*ῦντασ* ἔβαλλον· μέλιτι· δεδευμέ νους:—intermarg. ext. (509) χώρει, τί κυπτάζ*εισ*:—ἀττικ*ωσ* περιττεύει τὸ

---

there is an oracle in Lebadea called by some Καταβάσιον. It is an opening just large enough to take the soles of the feet. The mode of consulting the god is as follows. On one or other of certain fixed days you purify yourself and dress in a sacred dress. Then taking in both hands cakes of the sort mentioned here, you seat yourself at the opening. You are then suddenly gripped and pulled under the ground. The cakes you throw to the snakes which you meet to keep them from hurting you. **ἐς τὼ χεῖρε κ.τ.λ.:** in Lebadea there is a temple of Trophonius. That which gave the response in this holy place was a serpent to which the inhabitants were accustomed to throw cakes steeped in honey.

509. **τί κυπτάζεις ἔχων:** the ἔχων is an idiomatic pleonasm in Attic. **κυπτάζεις:** that is, You

περιττεύει τὸ ἔχων/· κυπτάζεις: ἀντὶ τοῦ στραγεύει/· κυπτάζεις: διατρίβεις/· ἔχων: <λείπει> οὕτως <καὶ> ἐνταῦθα. <λείπει> R <καὶ> R

510. ἀλλ' ἴθι χαίρων κ.τ.λ.: παράβασις τοῦ χοροῦ· αὕτη δέ ἐστιν ὅταν ἐκ τῆς πρώτης στάσεως ὁ χορὸς μεταβὰς οὕτως ἀπαγγέλῃ πρὸς τὸν δῆμον/· ἀλλ' ἴθι χαίρων κ.τ.λ.: κομμάτιον χοροῦ.

513. προήκων ἐς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ γηράσας.

516. χρωτίζεται: πλησιάζεται.

523. ἀναγεῦς': ἀντὶ τοῦ διδάξαι τὸ δράμα/· ἀναγεῦς': ὡς ἐπὶ βρωμάτων λέγει/· ἤ: ἥτις.

524. ἔργον: πόνον/· εἶτ' ἀνεχώρουν κ.τ.λ.: τοῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων Νεφελῶν/· ἀνδρῶν φορτικῶν: τῶν κριτῶν.

528. ἐξ ὅτου γὰρ κ.τ.λ.: πρῶτον δρᾶμα γράψας ἐξέθηκεν ὁ ποιητὴς τοὺς Δαιταλεῖς ἐν ᾧ σώφρον μειράκιον εἰσάγει ᾧ Ald.

ἔχων. τὸ δε κυπτάζεις *αντιτου* στραγεύει· *καὶ διατρίβεις* οὕτως ενταυθα: —int. (510) ἀλλ' ἴθι χαίρων:—παράβασις του χοροῦ .... | δὲ *εστι* ὅτ' ἂν ἐκ της ..... | σεως ὁ *χοροσ* μετα ..... | ἀπαγγέλη. πρὸς τὸν .... ext. (511) κομμάτιον *χορου*:—intermarg. ext. (514) τῆς ἡλικίας) *αντιτου* γηράσας:—inter. (516) χρωτίζεται) πλησιάζεται:—inter.

Folio 21 *verso*, *line* 521. (523) S. supra ἀναγεῦς'→*αντι* τοῦ διδάξαι·τὸ δράμα·ὡς επι βρωμάτ*ων* δὲ, *λεγει*:—int. (523) ἤ) ἥτις inter. (524) S. supra πλεῖστον→τοῦτο ἐπι τῶν προτέρων νεφελ*ων*:—int. (524) ἔργον) πόνον· inter. (524) φορτικῶν) τῶν κριτ*ων*. inter. (528) ἐξότου γὰρ

---

loiter. κυπτάζεις: you hang about. ἔχων: here also there is an ellipse of *οὕτως*. / The reference is to l. 131 supra.

510. ἀλλ' ἴθι χαίρων κ.τ.λ.: a parabasis of the Chorus. This takes place when the Chorus passes over from its first position and then addresses the people. ἀλλ' ἴθι χαίρων κ.τ.λ.: a choral commation.

513. προσήκων ἐς κ.τ.λ.: that is, Growing old.

516. χρωτίζεται: draws near.

523. ἀναγεῦς': that is, To exhibit the play. ἀναγεῦς': as though the play were some sort of food. ἤ: = *ἥτις*.

524. ἔργον: labour. εἶτ' ἀνεχώρουν κ.τ.λ.: an allusion to the fate of the earlier edition of the Clouds. ἀνδρῶν φορτικῶν: the judges.

528. ἐξ ὅτου γὰρ κ.τ.λ.: in the Banqueters, the first play exhibited by Aristophanes, two of the characters were a well-behaved lad and a ne'er-

καὶ ἕτερον ἄχρηστον/· οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν: οἷς ἐπιδείκνυσθαι ἡδύ ἐστι.

529. ἄριστ' ἠκουσάτην: ἀντὶ τοῦ ἐνλόγιμοι ἦσαν/· ἄριστ' ἠκουσάτην: ηὐδοκίμησεν σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι/· ἄριστ' ἠκουσάτην: ἀντὶ τοῦ εὐδοκίμησαν· οὐ γὰρ ἐνίκησαν, ἐπεὶ δεύτερος ἐκρίθη ἐν τῷ δράματι.

ἐνλόγιμοι ἦσαν R

530. κἀγὼ παρθένος κ.τ.λ.: οὔπω ἐπέτρεπον ἐμαυτῷ λέγειν διὰ τὴν αἰδῶ· οὐ γὰρ δι' αὑτοῦ ἐξ ἀρχῆς καθῆκε τὰ δράματα ὁ ποιητής, εὐλαβὴς ὤν· ἀπὸ δὲ τῶν Ἱππέων ἤρξατο δι' ἑαυτοῦ εἰσιέναι.

οὔπω Ald.

531. παῖς δ' ἑτέρα κ.τ.λ.: ὅτι οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς <τὸ> πρῶτον αὐτοῦ δρᾶμα.

<τὸ> R

αὐτοῦ Ald.

533. ἐκ τούτου μοι κ.τ.λ.: ἐξ ἐκείνου

ὑπ ἀνδρῶν:—*αντιτου* ἐνλογίσμοις ἢ οἷς ἐπιδείκνυσθ*αι*·ἡδὺ *εστι* πρῶτ ον δρᾶμα γράψας·ἐξέθηκεν ὁ ποιη*τησ* τοὺς δαιταλεῖς·ἐν ὃ σῶφρον με ιράκιον·εἰσάγει *καὶ* ἕτερον ἄχρηστον·ηὐδοκίμησεν δὲ σφόδρα ἐν τούτω τῶ δράματι. supr. (528) ἠκουσάτην δὲ,*αντιτου* εὐδοκίμησαν.οὐ γὰρ ἐνίκησαν·ἐπεὶ δεύτερος·ἐκρίθη·ἐν τῶ δράματι·:—supr. (530) καγὼ παρ *θενοσ* γαρ ἦν:—ᾗ οὕτω ἐπέτρεπον ἐμαυτῶ λέγειν *δια* τὴν αἰδῶ.οὐ γ ὰρ διαυτοῦ ἐξ ἀρχ*ησ* καθῆκε τὰ δράματα ὁ ποιη*τησ*·εὐλαβὴς ὢν·ἀπο δὲ τῶν ἱππέων ἤρξατο.*δια*εαυτοῦ εἰσιέν*αι*:—supr. (531) παῖς δ' ετέρα: —*οτι* οὐ διεαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς δαιταλεῖς·πρῶτον ἑαυτοῦ δρᾶμα:— supr. (533) ἐκ τούτου μοι πιστά:—ἐξ ἐκείν*ου* τοῦ χρόνου,φίλα μοι ἐς

---

do-well lad. **οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν:** before whom it is a pleasure to show off.

529. **ἄριστ' ἠκουσάτην:** that is, Were in repute. **ἄριστ' ἠκουσάτην:** Aristophanes made a very high reputation by this play. **ἄριστ' ἠκουσάτην:** that is, Were thought a great deal of. The play did not get the prize, the poet being adjudged the second place. / Perhaps we have three distinct adscripts here.

530. **κἀγὼ παρθένος κ.τ.λ.:** "I did not allow myself to speak. I was so modest." The poet was cautious, and as yet did not exhibit plays in his own name. The Knights, however, and the plays which followed it, were produced in his own name. / Perhaps the words from *οὐ γάρ* are a separate adscript, properly belonging to *παῖς δ' ἑτέρα κ.τ.λ.*

531. **παῖς δ' ἑτέρα κ.τ.λ.:** observe that the poet's first play, the Banqueters, was not exhibited in his own name.

533. **ἐκ τούτου μοι κ.τ.λ.:** since then my relations with you have been amicable. **πιστὰ ὅρκια:** a steady understanding.

τοῦ χρόνου φίλιά μοί ἐστι τὰ πρὸς ὑμᾶς/· φίλιά Rγ
πιστὰ ὅρκια: πισταὶ συνθῆκαι.

534. νῦν οὖν Ἠλέκτραν κ.τ.λ.: παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Χοηφόροις ἡ Ἠλέκτρα ἐκ τοῦ βοστρύχου ἐπιγινώσκει τὸν Ὀρέστην ἐληλυθότα· ὥσπερ ἡ Ἠλέκτρα, φησίν, οὕτως καὶ ἡ κωμῳδία κατὰ ζήτησιν ἦλθεν τῶν θεατῶν τῶν τότε· ἐπιγνώσεται γὰρ ἐάν τι σύμβολον ἐκείνων ἴδῃ, καὶ τὸν ἔπαινον/· νῦν οὖν Ἠλέκτραν κ.τ.λ.: Αἰσχύλου φέρεται δρᾶμα Χοηφόροι ἐν ᾧ ᾧ Ald.
Ἠλέκτρα, παραγενομένη εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐγνώρισεν.

536. γνώσεται γὰρ κ.τ.λ.: καὶ ἡ κωμῳδία αὕτη τοὺς θεατὰς ἐκείνης τῆς κωμῳδίας, ἀδελφὴ αὐτῆς οὖσα, ἐπιγνώσεται ἐὰν ἴδῃ <τι σύμβολον>. <τι σύμβολον> Rγ

537. ὡς δὲ σώφρων κ.τ.λ.: αὕτη ἡ κωμῳδία. αὕτη Rγ

α

τὶ τὰ πρὸς υμᾶς·*καὶ* πιστ συνθῆκαι·:—ext. (536) παρ' ἐν αἰσχύλωι ἐν χοηφόροις ἡ ἠλέκτρα·ἐκ του βοστρύχου ἐπιγινώσκει τὸν ὀρέστ*ην* ἐληλ υθότα.ὥσπερ ἡ ἠλέκτρα.*φησι*·οὕτως.*καὶ* ἡ κωμωιδία,κατα ζήτησιν ἦ λθ*εν* τῶν θεατῶν τῶν τότε·ἐπιγνώσεται γὰρ.ἐάν τι σύμβολον ἐκείνων (accentus acutus ex circumflexo factus) ἴδη·*καὶ* τὸν ἔπαινον:—ext. (536) τὸ ν βόστρυχον:—αἰσχυ*λου* φέρεται δρᾶμα χοηφόροι·ἐν ὃ ηλέκτρα·παραγεν ομένη·εἰς τὸν τάφον του *πατροσ* ἐκ του πλοκάμου.τὸν ἀδελφὸν ἐγνώ ρισεν:—ext. (536) *καὶ* ἡ κωμωιδία αὕτη·τοὺς θεατὰς ἐκείν*ησ* τησ κωμω ιδίας·ἀδελφὴ αὐτῆς οὖσα,ἐπιγνωσεται ἐὰν ἴδη. ext. (537) ὡς δὲ σώφρ

---

534. **νῦν οὖν Ἠλέκτραν κ.τ.λ.:** it is by a lock of hair that Electra in the Choephoroe of Aeschylus discovers that Orestes is come. The meaning is, My play is just like Electra. It is come in search of the spectators of the Banqueters. It will discover their presence, if it sees some sign of them, that is, applause. / Perhaps a new adscript begins with the *ὥσπερ*. **νῦν οὖν Ἠλέκτραν κ.τ.λ.:** in the Choephoroe, an extant play of Aeschylus, Electra visiting her father's tomb recognises her brother by a lock of his hair.

536. **γνώσεται γὰρ κ.τ.λ.:** this my comedy, being the sister of the former play, shall discover the spectators who liked the other, if only it sees some sign of them.

537. **ὡς δὲ σώφρων κ.τ.λ.:** (namely), this comedy.

538. οὐδὲν ἦλθε κ.τ.λ.: εἰσήεσαν γὰρ οἱ κωμικοὶ διεζωσμένοι δερμάτινα αἰδοῖα γελοίου χάριν.

539. ἐξ ἄκρου: διχῶς <παρειλημπτέον>· ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου <καὶ ἐξ ἄκρου> παχύ.

<παρειλημπτέον> Rγ καὶ ἐρυθρὸν Rγ

<καὶ ἐξ ἄκρου> Rγ ἢ ἐξ ἄ. Ald.

540. οὐδ' ἔσκωψε τοὺς κ.τ.λ.: τοιαῦτα γὰρ οἱ κωμικοὶ πρὸς γέλωτα ἐποίουν/· κόρδαχ': ἔστιν ὀρχήσεως κωμικῆς εἶδος ἀσχήμονος/· κόρδαχ': εἰσὶ τρία εἴδη ὀρχήσεως, ἐμμέλεια μὲν τραγικῆς, σικυννὶς δὲ σατυρικῆς, κόρδαξ δὲ κωμικῆς.

541. οὐδὲ πρεσβύτης κ.τ.λ.: Ἕρμωνα λέγει τὸν ὑποκριτήν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοῦ γελᾶν χάριν τοὺς ἐγγὺς ἑστῶτας ἔτυπτεν τῇ βακτηρίᾳ.

542. ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα: ὅ ἐστι, τὰς εὐτελῶς πεπλασμένας κωμῳδίας ἀφανεῖς ποιῶν, τουτέστι περικαλύπτων, τῷ γέλωτι καὶ τῇ παιδιᾷ/· ἀφανί-

---

ων) αὐτὴ ἡ κωμωδία· inter. (538) S. supra σκύτινον→εἰσήεσαν γαρ οἱ κωμικοὶ διεζωσμένοι δερμάτινα αἰδοῖα·γελοίου χάριν:—int. S. ante versum 539→διχῶς·ἔδει γὰρ εἰπειν η ερυθρὸν ἐξάκρου παχὺ·τοιαυτα γαρ οἱ κωμικοὶ προς γέλωτα ἐποίουν:—int. (540) οὐδὲ κόρδακα:—εστι δὲ ὀρχήσεως κωμικῆς εἶδος, ἀσχήμονοσ··εἰσὶ δὲ τρία εἴδη ὀρχήσεως·ἐμμέλεια μὲν τραγικῆς. σικυννὶς δὲ, σατυρικῆς·κόρδαξ δὲ κωμικῆς:—ext. (541) οὐδε πρεσβυτησ:—ἕρμωνα λεγει·τὸν ὑποκριτην·καὶ γαρ ἐκεῖνοσ του γελᾶν χαριν·τοὺς ἐγγὺς ἑστῶτας ἔτυπτεν τῇ βακτηρίαι:—int. (542) ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα:—τὰ φαῦλα σκώμματα. ὃ εστι τὰς εὐτελῶς πεπλασμένασ κωμωιδίας·ἀφανεῖς ποιῶν τουτεστι περικαλύπτων·τῷ

---

538. **οὐδὲν ἦλθε κ.τ.λ.:** actors in comedy had aedoea of leather tied round them to raise a laugh.

539. **ἐξ ἄκρου:** to be taken twice over, we require both *ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου* and *παχὺ ἐξ ἄκρου*.

540. **οὐδ' ἔσκωψε τοὺς κ.τ.λ.:** such things were usual in comedy in order to raise a laugh. **κόρδαχ':** a kind of low dance in comedy. **κόρδαχ':** there are three kinds of dancing, *ἐμμέλεια*, employed in tragedy, *σικυννίς* in the satyric drama, and *κόρδαξ* in comedy.

541. **οὐδὲ πρεσβύτης κ.τ.λ.:** an allusion to the actor Hermon who used to make the spectators laugh by beating bystanders with his stick.

542. **ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα:** in other words, By laughter and horse-play making *ἀφανεῖς*, that is, covering up, plays ill put together. **ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα:** that

ζων πονηρὰ σκώμματα: οἷον, ἐπιτρίβων τὰ σκώμματα καίπερ πονηρὰ ὄντα/· πονηρά: τὰ φαῦλα [σκώμματα].

544. τοῖς ἔπεσι: ὅτι καὶ τὰ μέτρα ἔπη καλοῦσι/· ἔπεσι: τοῖς μέτροις.

545. οὐ κομῶ: οὐ μέγα φρονῶ.

547. καινάς: ἀντὶ τοῦ νέας καὶ οὐ τὰς αὐτὰς πάλιν.

549. ὃς μέγιστον ὄντα κ.τ.λ.: ὁ Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμεινίου· <πρὸ δὲ τούτου ἐστὶν Ἴσαρχος ἐφ' οὗ αἱ πρῶται Νεφέλαι εἰσήχθησαν.> [εἰκότως οὖν ὡς ἔτι περιόντι τῷ Κλέωνι λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνης οὐ μόνον ἐν τοῖς προκειμένοις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς "ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς."]/· δώρων Ald.

<πρὸ δὲ . . . . . εἰσήχθησαν> V.

γέλωτι·*καὶ* τῆι παιδιᾶ·ἢ οἷον.ἐπιτρίβων τὰ σκώμματα·*καὶ*περ πονηρὰ ὄντα :—ext. (544) τοῖς ἑπεσϊ :—τοῖς μέτροις *οτι καὶ* τα μέτρα,ἔπη καλου σι :—int. (545) οὐ κομῶ) οὐ μεγα φρονω :—inter. (547) καινὰς . . .) *αν τι* του νέας *καὶ* ου τὰς αυτὰς πάλιν. inter. (549) ὃς μέγιστον ὄντα κλέ ωνα : ὁ κλέων ἀποθνήσκει·ἐπι ἀμεινίου.εἰκότως *οὖν* ὡς ἔτι *περι*όντι τῶ κλ.... λοιδορεῖται ὁ ἀριστοφάν*ησ* .....ον ἐν τοῖς προκει.....· ἀλ λα *καὶ* εν τοῖς εξησ ἢν κλ.... τὸν λάρον δῶρον ἑλόν.....

---

is, Ruining the jokes, bad as they are. **πονηρά:** worthless.

544. **τοῖς ἔπεσι:** observe that in those days they used *ἔπη* in the sense of "metres." **ἔπεσι:** metres.

545. **οὐ κομῶ:** I am not proud.

547. **καινάς:** that is, New, not the same over again.

549. **ὃς μέγιστον ὄντα κ.τ.λ.:** Cleon dies in the archonship of Ameinias. The predecessor of Ameinias is Isarchus, in office at the time when the first edition of the Clouds was exhibited. [So since Cleon is still alive there is no reason why Aristophanes should not abuse him not only in this passage, but also in the sequel (l. 591): "If you convict the cormorant Cleon of corruption and theft, etc." / The clause *πρὸ δὲ τούτου . . . εἰσήχθησαν* I have hesitatingly supplied from the Venetus, which proceeds *ὁ μέντοι Ἀνδροτίων οὗτος ἐπὶ Ἀλκαίου φησὶ τοῦ μετὰ Ἀμεινίαν τὸν Κλέωνα τελευτῆσαι δυσὶν ἔτεσιν ὕστερον τῆς τῶν Νεφελῶν διδασκαλίας· εἰκότως οὖν κ.τ.λ.* I daresay the *εἰκότως οὖν* belongs to the form of the comment as found in the Venetus, and is not a separate note attached to it by an editor by means of *οὖν*. At the same time it is plain that the *ὁ μέντοι Ἀνδροτίων* etc. is a controversial addition to the earlier note *ὁ Κλέων ἀποθνήσκει*, which, wrong as it is, would not be at all a bad note if it had *οἱ ἱππεῖς*

ἔπαις' ἐς τὴν γαστέρα: ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν.

550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἠρκέσθην τῇ μιᾷ κωμῳδίᾳ.

551. λαβήν: ἀρχήν.

552. κολετρῶς': ἀντὶ τοῦ καταπατοῦσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας καταπατούντων/· κολετρῶς': κολετρᾶν τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ < > R κοιλίᾳ/· κολετρῶς': < > λέγει ὅτι ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσι.

πρότερον R 553. τὸν Μαρικᾶν: δῆλον ὅτι πρότερον ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν.

555. γραῦν μεθύσην: τὴν δοκοῦσαν μητέρα εἶναι τοῦ Ὑπερβόλου.

<τῆς παλαιᾶς> R 556. Φρύνιχος πάλαι κ.τ.λ.: <τῆς παλαιᾶς> κωμῳδίας ποιητὴς ὁ Φρύνιχος ὃς εἰσήγαγε γραῦν ἐσθιομένην ὑπὸ κήτους

ῆς:—ext. (549) μέγιστον· . . .) ἐν τοις ἱππεῦσιν. inter. S. ante versum 550 →*αντιτου* ἠρκέσθ*ην* τῆι μιᾶι κωμωδίαι:—int. (551) λαβὴν) ἀρχήν. inter. (552) κολετρῶσιν:—*αντιτου* καταπατῶνσιν·απο *των* τὰς ἐλαίας κατὰ πα τοῦντων ..... ο ἐνάλλεσ*θαι*.τῆι κοιλίαι·δῆλον δὲ,*οτι* πρωτοσ ὁ μαρι*κασ* ἐδιδάχθη·τ*ων* δευτέρων νεφελῶν·*λεγει οτι αντιτου* κατὰ *του* κόλ*ου* τύ πτουσι:—infr. (557) ἔρμιππος μὲν·δρᾶμα,οὐκ' ἐποίησεν,εἰς ὑπέρβολον. ἔοικεν δὲ τὰ εἰς τὰς ἀρτοπώλιδασ·λεχθέντα,καθαυτοῦ σημαίνειν:—infr. (555) S. supra γραῦν→τὴν δοκοῦσαν *μητερα*·εἶναι·τοῦ ὑπερβόλ*ου*:—infr. (556) ἣν φρύνιχος (ex φροίνιχος factum):—κωμωιδίας ποιητ*ησ*·ὁ φρύν ι*χοσ*· (ex φροίνι*χοσ* factum) ὃς εἰσήγαγε γραῦν,ἐσθιομένην·ὑπο κήτους·

---

for *αἱ πρῶται νεφέλαι*. **ἔπαις' ἐς τὴν γαστέρα:** in the Knights.

550. **κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις κ.τ.λ.:** that is, I was satisfied with the one comedy.

551. **λαβήν:** a start. / Or it may mean "an end" (to take hold of).

552. **κολετρῶς':** that is, Trample upon; a metaphor from men treading olives. / *κολετρᾶν* may have been known to the annotator as being used of treading olives. **κολετρῶς':** *κολετρᾶν* is "to jump upon the stomach" (*κοιλίαν*). **κολετρῶς':** < > says that it is for "strike on the guts" (*κόλα*).

553. **τὸν Μαρικᾶν:** it is clear from this passage that the Maricas was exhibited before the second edition of the Clouds.

555. **γραῦν μεθύσην:** the character that purported to be the mother of Hyperbolus.

556. **Φρύνιχος πάλαι κ.τ.λ.:** Phrynichus was a poet of the Old Comedy, one of whose characters was

κατὰ μίμησιν Ἀνδρομέδας διὰ γέλωτα τῶν θεωμένων. [Ἴσως δὲ νῦν ἐν ὑπερβολῇ λέγει ὅτι αὐτὴν τὸ κῆτος ἤσθιεν.] λέγει ὅτι R

557. εἶθ' Ἕρμιππος κ.τ.λ.: Ἕρμιππος μὲν δρᾶμα οὐκ ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον, ἔοικεν δὲ τὰ εἰς τὰς Ἀρτοπώλιδας λεχθέντα κατ' αὐτοῦ σημαίνειν. κατ' Ald.

558. ἄλλοι τ' ἤδη κ.τ.λ.: καὶ γὰρ Πλάτων ὅλον δρᾶμα ἔγραψεν εἰς Ὑπέρβολον.

559. τῶν ἐγχέλεων: ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων.

560. ὅστις οὖν τούτοισι κ.τ.λ.: ὅστις ἐκείνοις τέρπεται, τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω. προσίτω Ald.

562. εὖ φρονεῖν δοκήσετε: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐλεύσεσθε, τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκεν ὅτι φρόνιμοι δόξετε εἶναι. δόξετε Ald.

563. ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.: ἔθος τοῖς ποιηταῖς τὴν ἀρχὴν τῶν ποιη-

---

κατὰ μίμησιν·ἀνδρομέδας·δια γελωτα τῶν θεωμένων·ἴσως δὲ νῦν·ἐν ὑπερβολ..... αυτην τὸ κῆτος ἤσθιεν:—infr. S. ante versum 558→καὶ γὰρ πλάτων·ὅλον δρᾶμα ἔγραψεν εἰς ὑπέρβολον:—infr. (559) τῶν ἐγχέλεων:—αντιτου τῶν λέξεων·ὅστις ἐκείνοις·τέρπεται·τοῖς ἐμοῖς·μὴ προίτω:—infr. S. post versum 562→αντι τοῦ εἰπεῖν.ἐλεύσεσθε·τοῦτο παρυπόνοιαν·ἐπήνεγκεν.οτι φρόνιμοι δόξεται·εἶναι:—infr.

Folio 22, *line* 563. (563) ὑψιμέδοντα μὲν *θεων*:—ἔθος τοῖς ποιηταῖς

---

an old woman eaten by a monster. This parody of the fate of Andromeda was intended to make the spectators laugh. / In the words which follow in the codex, we cannot say whether we should complete the ὑπερβολ as Ὑπερβόλῳ or ὑπερβολῇ. If the latter is right, the words mean, "Perhaps Aristophanes exaggerates here, and makes the monster actually eat the woman." The Aldine reads *ἴσως ἐν ὑπερβόλῳ ἂν λέγοι αὐτὸς ὅτι τὸ κῆτος ἤσθιεν.*

557. **εἶθ' Ἕρμιππος κ.τ.λ.:** Hermippus did not write a play upon Hyperbolus. Aristophanes seems to indicate the attacks upon Hyperbolus which are found in the Baker-women.

558. **ἄλλοι τ' ἤδη κ.τ.λ.:** Plato wrote a whole play on the subject of Hyperbolus.

559. **τῶν ἐγχέλεων:** that is, The expressions (used by me).

560. **ὅστις οὖν τούτοισι κ.τ.λ.:** no one who takes pleasure in such plays must visit mine.

562. **εὖ φρονεῖν δοκήσετε:** instead of saying, "You will come," he adds *παρὰ προσδοκίαν*, "You will show your good sense."

563. **ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.:** it is customary for poets to begin their poems with a prayer to

μάτων ἀπὸ τοῦ Διὸς ποιεῖν/· ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.: ἐν πρώτοις οὖν, φησί, τὸν Δία ὑμνήσωμεν, μετὰ δὲ τοῦτον τὸν Ποσειδῶνα, καὶ αὐτὸς τὴν ὁμηρικὴν τάξιν τῆς ἡλικίας δηλῶν/· ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.: εἰκότως τῶν θεῶν τούτων ἐμνημόνευσεν ἐπειδὴ αἱ νεφέλαι ἐξ αὐτῶν συνεστάναι δοκοῦσιν· ἀπὸ μὲν Διὸς ὅτι γενάρχης, ἀπὸ [δὲ] Ποσειδῶνος ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης, ἀπὸ ἡλίου ὅτι δοκεῖ διάπυρος ὢν ἕλκειν εἰς ἑαυτὸν τὴν τῆς θαλάσσης ὑγρότητα ἐξ ἧς αἱ νεφέλαι.

εἰς Ald.
ἧς Ald.

566. τόν τε μεγασθενῆ κ.τ.λ.: καλῶς μετὰ τὸν Δία τὸν Ποσειδῶνα πεποίηκεν ὑμνοῦσας τὰς Νεφέλας· ἔχει γὰρ καὶ οὗτος κοινωνίαν τινὰ πρὸς αὐτάς, τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπόζων.

567. γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς κ.τ.λ.: δοκεῖ γὰρ ὁ Ποσειδῶν οὐ τὴν θάλατταν κινεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν.

570. αἰθέρα: τὸν ἀέρα λέγει· ὁ γὰρ

την ἀρχην·τῶν ποιημάτων.ἀπο τοῦ διοσ ποιεῖν·ἐν πρώτοις οὖν φησι· τὸν δία·ὑμνήσωμεν.μετὰ δὲ τοῦτον τὸν ποσειδῶνα·καὶ αὐτὸσ τὴν ὁμ ηρικην·τάξιν τησ ἡλικίας δηλων:—supr. (567) ἁλμυρᾶς:—δοκεῖ γὰρ ὁ ποσειδῶν·οὐ τὴν θάλατταν κινεῖν μόνον.ἀλλὰ καὶ τὴν·γην·καλῶς δὲ μετὰ τὸν δία·τὸν ποσειδῶνα·πεποίηκεν ὑμνούσας·τὰς νεφέλας.ἔχει γὰρ καὶ οὗτος,κοινωνίαν·τινὰ προσαυτάς·τῆς ὑγρᾶς οὐσίας,δεσπόζων:—supr. (570) αἰθέρα.:—τὸν ἀέρα λεγει·ὁ γαρ αἰθὴρ·ἀνέφελοσ·καὶ βιοθρέμμων

Zeus. **ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.:** in saying, "In the first place let us celebrate Zeus, and after Zeus, Poseidon," Aristophanes really follows the Homeric order of their ages. **ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν κ.τ.λ.:** it is probable that the poet's reason for mentioning these divinities is that the Clouds apparently owe their origin to them, to Zeus as creator, to Poseidon as ruler of the element of water, to the Sun because being red-hot he attracts the moisture of the sea, of which the clouds are formed.

566. **τόν τε μεγασθενῆ κ.τ.λ.:** it is appropriate to make the Clouds celebrate Poseidon immediately after Zeus. Poseidon as ruler of the world of water has certain relations with the Clouds.

567. **γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς κ.τ.λ.:** Poseidon, it would seem, convulses the land as well as the sea.

570. **αἰθέρα:** by *αἰθήρ* is meant *ἀήρ*. There are no clouds in the

αἰθὴρ ἀνέφελος· καὶ "βιοθρέμμων" ὁ ἀήρ, οὐχ ὁ αἰθήρ/· βιοθρέμμονα: τὰ ζῶα ἐν τῷ ἀέρι ἔχει τὸ ζῆν.

571. τόν θ' ἱππονώμαν κ.τ.λ.: τὸν ἥλιον.

580. μηδενὶ ξὺν νῷ: μηδεμιᾷ διανοίᾳ καὶ κρίσει ἀλλ' ἀσυμφόρως/· μηδενὶ ξὺν νῷ: ἀκαίρως/· μηδενὶ ξὺν νῷ: μετὰ μηδενὸς λογισμοῦ/· μηδενὶ ξὺν νῷ: οἷον, προπετῶς.

582. τὰς ὀφρῦς συνήγομεν: συννεφίαν ἐποιήσαμεν/· τὰς ὀφρῦς συνήγομεν: ἐστυγνάζομεν.

583. κἀποιοῦμεν δεινά: καὶ ἐχαλεπαίνομεν.

585. τὴν θρυαλλίδα κ.τ.λ.: τουτέστι, τὰς ἀκτίνας εἰς ἑαυτὸν συνέστειλεν.

586. οὐ φανεῖν ἔφασκε κ.τ.λ.: ἔκλειψις γὰρ ἡλίου ἐγένετο κατά τινα τύχην, Κλέωνος χειροτονουμένου/· οὐ φανεῖν

ὁ αἠρ.οὐχ' ὁ αἰθήρ·*καὶ* τὰ ζῶα δὲ ἐν τῷ ἀέρι ἔχει τὸ ζῆν:—supr. (571) τόν θ' ἱππονῶμαν:—τὸν ἥλιον·εἰκότως δὲ τῶν *θεων*.τούτων ἐμνημόνευσεν.ἐπειδὴ αἱ νεφέλαι.ἑαυτῶν συνεστάναι.δοκοῦσιν·ἀπὸ μεν διὸς, *οτι* γεναρχης·ἀπο δε ποσειδῶνος,*οτι* τῆς ὑγρᾶς οὐσιας,δεσπότης·ἀπο ἡλίου ὅτι δοκεῖ *διαπυροσ* ὢν.ἕλκειν·εἰ εαυτὸν την της θαλάσσης ὑγρότητα.ἐξ ὧν αἱ νεφέλαι:—int. (585) τὴν θρυαλλίδα:—τοῦτεστι τὰς ἀκτίνας.εἰς εαυτὸν συνέστειλεν ἔκλειψις γαρ ἡλίου ἐγένετο κατά τινα τύχην.κλέωνος χειροτονουμένου.:—ext. S. ante versum 589→ὅσα οἱ ἀθη

αἰθήρ, and it is not the *αἰθήρ* but the *ἀήρ* which supports life (*βιοθρέμμων*). / Evidently an Aristarchean note. **βιοθρέμμονα:** it is in the *ἀήρ* (not the *αἰθήρ*) that animals have their being.

571. **τόν θ' ἱππονώμαν κ.τ.λ.:** the Sun.

580. **μηδενὶ ξὺν νῷ:** with no thought or judgment, but inexpediently. **μηδενὶ ξὺν νῷ:** inopportunely. **μηδενὶ ξὺν νῷ:** without consideration. **μηδενὶ ξὺν νῷ:** that is to say, Rashly.

582. **τὰς ὀφρῦς συνήγομεν:** we produced a cloudy sky. **τὰς ὀφρῦς συνήγομεν:** we became lowering.

583. **κἀποιοῦμεν δεινά:** and we were angry.

585. **τὴν θρυαλλίδα κ.τ.λ.:** that is, He drew in his rays. / *ἀκτίνας* might have a short penult in late Greek. Hence the accent need not be altered.

586. **οὐ φανεῖν ἔφασκε κ.τ.λ.:** an eclipse of the sun took place, as it happened, during the election of Cleon. **οὐ φανεῖν ἔφασκε κ.τ.λ.:**

ἔφασκε κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ὁμηρικόν· "δύσομαι εἰς Ἄϊδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω."

587. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν κ.τ.λ.: ὅσα οἱ Ἀθηναῖοι κακῶς ἐβουλεύσαντο, διὰ ὑπερβάλλουσαν εὐτυχίαν εἰς τὸ χρήσιμον ἀπέβαινε καὶ εἰς τὸ καλόν.

ἤν Rv 591. κἄν: καὶ ἤν/· ἦν Κλέωνα κ.τ.λ.: ὡς μετὰ θάνατον Κλέωνος φαίνεται γεγραφὼς τὸ δρᾶμα ὅπου γε τοῦ Μαρικᾶ Εὐπόλιδος μέμνηται ὃς ἐδιδάχθη καθ' Ὑπερβόλου μετὰ τὸν Κλέωνος θάνατον/· ἦν Κλέωνα κ.τ.λ.: ταῦτα ὡς ἔτι ζῶντος Κλέωνος λέγεται/· λάρον: τὸν ἁρπακτικόν, ὅτι καὶ ὁ λάρος τοιοῦτος· καὶ ἐν Ἱππεῦσι· "λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν."

595. ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.: μετὰ τὸν

ναίοι κακωσ ἐβουλεύσαντο·δια ὑπερβάλλουσαν εὐτυχίαν. εἰς τὸ χρήσιμον ἀπέβαινε·καὶ εἰς τὸ καλον int. (591) ἦν κλέωνα τὸν λάρον:—καὶ μὴν ὡς μετα θάνατον κλέωνοσ. φαίνεται. γεγραφὼς τὸ δρᾶμα·ὅπου γε τοῦ μαρικα εὐπόλιδοσ μέμνηται. ὃς ἐδιδάχθη·καθυπερβόλου, μετὰ τὸν κλέωνοσ θάνατον·ταῦτα δὲ ὡς ἔτι ζῶντοσ κλέωνοσ λεγεται. ext. S. ante versum 580→μηδεμία διανοίαι καὶ κρίσει·ἀλλ' ἀσυμφόρως·καὶ ἀκαίρως· καὶ μετα μηδενὸς λογισμοῦ. οἷον προπετῶς:—ext. (582) τὰς ὀφρῦς συνήγομεν:—συννεφίαν ἐποιήσαμεν καὶ ἐχαλεπαίνομεν ἢ ἐστυγνάζομεν:—ext. S. post versum 584→παρὰ τὸ ὁμηρικον·δύσομαι εἰς ἄϊδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω:—ext. (591) τὸν λάρον:—τὸν ἁρπακτικον οτι καὶ ὁ λάροσ·τοιοῦτος·καὶ ἐν ἱππεῦσι, λαροσ·κεχηνωσ·ἐπι πέτραν, δημηγορ ῶν:—ext. (595) ἀμφί μοι αὐτῶ:—μετὰ τὸν ἥλιον·τὸν ἀπόλλωνα. ὑμ

---

compare the Homeric line (Od. 12. 383) "I will go down to the pit and give shine among the dead."

587. **φασὶ γὰρ δυσβουλίαν κ.τ.λ.:** any injudicious project of the Athenians ended in profit and glory all through extraordinary good fortune.

591. **κἄν:** = *καὶ ἤν*. / The words *καὶ μὴν* of the codex do not appear to be explicable unless we suppose them to be the resolution of a variant *κἄν* or *κῆν*. **ἦν Κλέωνα κ.τ.λ.:** the Clouds was not composed till after Cleon's death. This is evident from the circumstance that mention is made in it of the Maricas of Eupolis, which was produced against Hyperbolus after Cleon was dead. / This note is as likely to belong to l. 553 supra as to this line. **ἦν Κλέωνα κ.τ.λ.:** this looks as though Cleon were still alive. **λάρον:** the rapacious: the cormorant being a rapacious bird. So in the Knights (l. 956) "A cormorant agape upon a rock, delivering an oration."

595. **ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.:** next to the Sun the poet celebrates

Ἥλιον τὸν Ἀπόλλωνα ὑμνεῖ/· ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.: ὁ αὐτὸς Ἥλιος καὶ Ἀπόλλων, <ὡς> δῆλον καὶ ἐκ τοῦ αὖτε ἀντὶ τοῦ πάλιν· ὥσπερ γὰρ ἀναλαμβάνων πρὸς τὸ ἄνω λέγει/· ἀμφί μοι αὖτε: τὸ ἀμφί μοι αὖτε ἐκ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἤρξατο· "ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα"· καὶ τὸ προοιμίζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον/· ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.: ἀντῳδὴ ἢ καὶ ἀντιστροφή.

596. Κυνθίαν πέτραν: περιφραστικῶς, τὴν Κύνθον· ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους/· ὑψικέρατα: ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν/· ὑψικέρατα: μεταπλασμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑψικέρατον.

599. Ἥ τ' Ἐφέσου κ.τ.λ.: ὦ Ἄρτεμι/· Ἥ τ' Ἐφέσου κ.τ.λ.: μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα εὐθὺς τὴν Ἄρτεμιν <ὑμνεῖ>/· Ἥ τ' Ἔφεσον κ.τ.λ.: <ἀντὶ τοῦ ὦ Ἄρτεμι>

οὕτως V. — τερπάνδρου V. — <ὡς> R — <ὑμνεῖ> R — <ἀντὶ τοῦ ὦ ἄρτεμι> R

νεῖ.ὁ αὐτὸς δε ἥλιοσ·καὶ ἀπόλλων.δῆλον καὶ εκ του αὖτε,αντι του πάλιν.ὥσπερ γαρ ἀναλαμβάνων·προς τὸ ἄνω λεγει·τὸ δὲ ἀμφί μοι·αὖτε· ἐκ των περι ἄνδρου προοιμίων·καὶ γὰρ ἐκεῖνοσ οὗτος ἤρξατο·ἀμφί μ οι αὖτις,ἄνακτα·καὶ τὸ προοιμιζεσθαι δε,ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον:—ext. (595) αντωδη.ἢ καὶ αντιστροφη intermarg. int. (596) περιφραστικωσ την κύνθον.εστι δὲ ὄνομα ὄρους· intermarg. ext. (597) τὸ ὑψικέρατα.αντιτ ου ὑψηλην,μεταπλασμὸς δὲ εστι αντιτου ὑψικέρατον:—intermarg. int. (599) μετὰ τὸν ἀπόλλωνα εὐθὺς την ἄρτεμιν,ἣς ἱερ..φεσοσ:—ext.

Apollo. **ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.:** observe that the Sun and Apollo are one and the same—a necessary inference from *αὖτε*, meaning "again," by which the poet carries us back to what he has already said (l. 571). / It is not impossible that the *ἀντὶ τοῦ πάλιν* is a separate adscript, as indeed *ὥσπερ γὰρ κ.τ.λ.* may also be. **ἀμφί μοι αὖτε:** the phrase *ἀμφί μοι αὖτε* is one of Terpander's "openings." He thus began a song '*ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα.*' The verb *ἀμφιανακτίζειν* was also used in the sense of striking up a song. **ἀμφί μοι αὖτε κ.τ.λ.:** (the beginning of) the antode or antistrophe.

596. **Κυνθίαν πέτραν:** a periphrasis for *τὴν Κύνθον*. Cynthus is the name of a mountain. **ὑψικέρατα:** that is, Lofty. **ὑψικέρατα:** a metaplastic form of *ὑψικέρατον*.

599. **Ἥ τ' Ἐφέσου κ.τ.λ.:** O Artemis. **Ἥ τ' Ἐφέσου κ.τ.λ.:** next to Apollo the poet celebrates Artemis. **Ἥ τ' Ἔφεσον κ.τ.λ.:** that is, O Artemis, to whom Ephesus is

ἧς ἱερὰ Ἔφεσος/· ἐν ᾧ κόραι κ.τ.λ.: ἔνθα σε αἱ Λυδῶν παρθένοι τιμῶσιν.

601. ἥ τ' ἐπιχώριος κ.τ.λ.: ἡ Ἀθηνᾶ.

602. αἰγίδος ἡνίοχος: παρὰ τὸ ὁμηρικόν· "αἰγίδ' ἔχους' ἐν χειρί."

604. σὺν πεύκαις: μετὰ λαμπάδων/· σελαγεῖ: διάπυρος γὰρ ὁ θεός, καὶ ὁ Ζεὺς διὰ πυρὸς τῇ Σεμέλῃ συνῆλθεν· οὐ γὰρ ἀργῶς ταῦτα ὁ ποιητὴς παρέλαβεν/· σελαγεῖ: πυρσῶν χορεύει.

<ἐκεῖ> V. 605. Δελφίσιν: <ἐκεῖ> γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος.

607. ἡνίχ' ἡμεῖς κ.τ.λ.: τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπιρρήματι.

609. πρῶτα μὲν χαίρειν: ἦν ἀρχαῖον ἔθος τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν, καὶ οὐκ ἔστι Κλέων ὁ πρῶτος

---

(600) S. supra λυδῶν→ἔνθα σε αἱ λυδῶν παρθένοι.τιμῶσιν,ὦ ἄρτεμι. ext. (601) ἡ αθηνά· intermarg. ext. (602) παρα το ὁμηρικον αἰγίδ' ἔχους' ἐν χειρί:—intermarg. int.

Folio 22 *verso*, *line* 604. (604) σελαγεῖ·:—μετὰ λαμπάδων *καὶ* πυρσ ῶν χορεύει·διαπυρος *γαρ* ὁ *θεοσ*·*καὶ* ὁ ζεὺς *δια* πυροσ·τῆι σεμελη συν ἥλθεν.οὐ γὰρ ἀργῶς·ταῦτα·ὁ ποιητησ παρέλαβεν. supr. (605) εν ταις δελφισι *γαρ* ἐτιμᾶτο ὁ διόνυσοσ:—supr. S. ante versum 607→τὸ ἀντεπί ρρημα,ὅμοιον *εστι* τῷ ἐπιρρ....:—supr. (609) .. ἀρχαῖον ἔθος.τὸ τ αῖς·ἐπιστολαῖς,προστιθέναι·τὸ χαίρειν·*καὶ* οὐκ *εστι* κλέων·ὁ πρῶτος·ο

---

sacred. **ἐν ᾧ κόραι κ.τ.λ.:** where the maidens of Lydia do thee honour.

601. **ἥ τ' ἐπιχώριος κ.τ.λ.:** Athena.

602. **αἰγίδος ἡνίοχος:** compare the Homeric phrase "sustaining the aegis on her arm." / The collocation is not in Homer, but *αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον* occurs Il. 2. 447. Mr. Walker refers me to a corrupt place in Hesiod (Sc. 199) *ἔγχος ἔχουσ' ἐν χειρὶ* (v. l. *χερσὶ*) *χρυσέην τε τρυφάλειαν,* | *αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις.*

604. **σὺν πεύκαις:** with torches. **σελαγεῖ:** for Dionysus is fiery (i.e. passionate) and it was in fire that Zeus consorted with Semele—the poet's words are not without significance. / Perhaps several fragments of notes to the same purpose contaminated. **σελαγεῖ:** dances all-ablaze-with-light. / The annotator may have taken *σελαγεῖ* as third person instead of second; so we may leave *χορεύει* without a sigma.

605. **Δελφίσιν:** Dionysus was worshipped in Delphi.

607. **ἡνίχ' ἡμεῖς κ.τ.λ.:** the antepirrhema corresponds (in metre) to the epirrhema.

609. **πρῶτα μὲν χαίρειν:** it is wrong to assert, as some do, that Cleon was the first to use this greeting. The practice of attaching

οὕτως ἐπιστείλας, ὡς τινές/· πρῶτα μὲν χαίρειν: <Διονύσιος πρῶτον> τὸν Κλέωνά φησιν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα "χαίρειν" προσθεῖναι· ὅθεν γεγονέν<αι> ἐν χρήσει. <Διονύσιος πρῶτον> Rγ γεγονέν<αι> Rγ

614. μὴ πρίῃ κ.τ.λ.: τῆς σελήνης γὰρ φαινούσης οὐχ ἅπτουσι λύχνον.

615. ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησίν: καὶ εἰς ἄλλα ὑμᾶς φησὶν εὐεργετεῖν/· οὐκ ἄγειν τὰς κ.τ.λ.: οὐ παρατηρεῖν ἀκριβῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας.

616. κυδοιδοπᾶν: ἀντὶ τοῦ συνταράττειν, ἀπὸ τοῦ κυδοιμός. κυδοιμός Rγ

618. ψευσθῶσι: ἀποτύχωσιν.

619. τῆς ἑορτῆς μὴ κ.τ.λ.: διὰ γὰρ τὸ πλανᾶσθαι τὴν τάξιν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑπερβαίνειν δεήσει/· κατὰ λόγον τῶν

ὕτως. ἐπιστειλασ ὡς τινές:—ἢ οὑτωσ· τὸν κλέωνα *φησι*· ἀπὸ τῆς πύλου *καὶ* σφακτηρίας· τοῖς ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα, χαίρειν προσθεῖναι· ὅθεν γέγονεν, ἐν χρήσει: supr. (612) S. supra δραχμην→τῆς σελήνησ *γαρ* φαινουσησ· οὐχ ἅπτουσι λύχνον:—int. S. ante versum 618→*διαβάλλει* τουσ ποιητασ:—int. S. ante versum 615→*καὶ* εἰς ἄλλα ὑμᾶς *φησι*. εὐεργετεῖν:—int. (615) οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας:—οὐ παρατηρεῖν ἀκριβῶς· τὰς κατα σελήνην ἡμέρας:—ext. (616) κυδοιδοπᾶν:—*αντιτου* συνταράττειν· ἀπο του κυδοιμου:—ext. (618) S. supra ψευσθῶσι→ἀποτύχωσιν· int. (619) κατα λόγον:—*αντιτου* εὐτάκτως· *καὶ* ὡρισμένως. *δια* γὰρ τὸ πλανᾶσθαι τὴν τάξιν. *καὶ* τὰς ἑορτὰς ὑπερβαίνειν, δεήσει:—ext. (621) νηστείαν· int.

χαίρειν to letters is very ancient. **πρῶτα μὲν χαίρειν:** Dionysius says that Cleon was the first to use this greeting when he sent despatches to Athens from Pylus and Sphacteria; and that this brought the expression into common use. / See Hemsterhuys on Plutus 322, who very naturally refuses to certify who the Dionysius was who wrote a monograph on this subject. Suidas' words (3866 A) further complicate the matter: *πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὔβουλος ὁ Κωμικός.* It looks as though there were confusion between Dionysius as a grammarian's name and Dionysius the title of a comedy of Eubulus.

614. **μὴ πρίῃ κ.τ.λ.:** as there is moonlight, they do not light a lamp.

615. **ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησίν:** she says that she benefits you in other ways also. **οὐκ ἄγειν τὰς κ.τ.λ.:** do not observe the lunar days accurately.

616. **κυδοιδοπᾶν:** that is, To mix up, from *κυδοιμός* (hubbub).

618. **ψευσθῶσι:** lose.

619. **τῆς ἑορτῆς μὴ κ.τ.λ.:** the order being wrong, they will be bound to omit the feasts. **κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν:** that is, In

ἡμερῶν: ἀντὶ τοῦ εὐτάκτως/· κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν: ὡρισμένως.

621. πολλάκις δ' ἡμῶν κ.τ.λ.: διαβάλλει τοὺς ποιητάς/· ἀπαστίαν: νηστείαν.

624. τῆτες: ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει/· τῆτες: παρ' ἱστορίαν εἶπεν τὸ τῆτες· οὐδεὶς γὰρ ἱστορεῖ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἱερομνήμονα εἶναι Ὑπέρβολον ἐν ᾧ αἱ Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν. οὐδέπω γὰρ διέπρεπε Κλέωνος ἔτι ζῶντος· μετὰ γὰρ τὸν ἐκείνου θάνατον ἠξιώθη/· ἱερομνημονεῖν: εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων πεμφθῆναι εἰς τὴν Πυλαίαν· κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύοντας καὶ συνεδρεύοντας· καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες· λέγει δὲ < > Rh < > ὅτι Πυλάδης πρῶτος <ἐκεῖ> <ἐκεῖ> Rh ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὔνομα σχεῖν τὸν τόπον/·

(624) τῆτες . . .) εν εκεινω τω ετει. inter. (623) ἀνθ' ὧν λαχὼν. ὑπέρβολος:—εἰς τὴν σύνοδον των ἀμφικτυόνων. πεμφθῆναι εἰς τὴν πυλαίαν. κατὰ πόλιν δε ἔπεμπον, τοὺς θύοντας, καὶ συνεδρεύοντασ· καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι, καὶ ἱερομνήμονες. λεγει δὲ οτι πυλάδησ πρῶτ ος ἐκριθη· ἐπι τῶ κλυταιμνήστρας φόνω. καὶ ἐξ αυτοῦ τούνομα σχεῖν τὸν τοπον· ἀπήιεσαν δὲ εἰς δελφοὺς ἐπίσκοποι των ἀναλισκομένων. ἐν τ αις θυσίαις:—ext. (624) τῆτες ἱερομνημονειν:—ἐξέπεμπον γὰρ οἱ ἀθην

proper order. **κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν:** in any fixed order.

621. **πολλάκις δ' ἡμῶν κ.τ.λ.:** a hit at the poets (for writing about such things). **ἀπαστίαν:** a fast.

624. **τῆτες:** in that year (the year in which the Clouds was exhibited). / Probably an adscript taken from the middle of the next note. **τῆτες:** the τῆτες is not sanctioned by historical fact. No historian records that Hyperbolus was hieromnemon in the year in which the Clouds was exhibited. In Cleon's lifetime Hyperbolus was undistinguished. It was not till after Cleon died that he came into notice. **ἱερομνημονεῖν:** to be sent as representative to the Amphictyonic Council at Pylaea. Each city sent representatives to offer sacrifice and to sit in the Council. Such representatives were called hieromnemones and pylagorae. < > says that Pylades was the first who was ever tried at the Pylaea, the charge being the murder of Clytemnestra, and that the place got its name from him. / In this Greek we cannot say whether ἐκρίθη ἐπί means "was tried on the charge of" or "was

ἱερομνημονεῖν: ἐξέπεμπον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Δελφοὺς ἱερομνήμονας οἳ τῶν τοῦ θεοῦ ἱερῶν προεστήκεσαν/· ἱερομνημονεῖν: <οἱ ἱερομνήμονες> ἀπήεσαν εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. <οἱ ἱερομνήμονες> Rx

627. μὰ τὴν ἀναπνοὴν κ.τ.λ.: πάλιν εἰς ἀθεότητα τὸν Σωκράτην διαβάλλει [διὰ τῆς πολυθεΐας]/· μὰ τὴν ἀναπνοὴν κ.τ.λ.: δυσφορεῖ ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῇ τοῦ Στρεψιάδου ἀμαθίᾳ.

628. ἄγροικον: ἀπαίδευτον.

629. σκαιόν: ἀντὶ τοῦ μωρόν/· σκαιόν: σκαιοὺς ἔλεγον τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρακολουθήτους.

630. σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρά: λεπτὰ καὶ μικρὰ παντάπασι νοήματα/· σκαλαθυρμάτι': μικρὰ σκαριφήματα.

633. ἔξει: ἀντὶ τοῦ ἔξελθε/· ἀσκάν-

αίοι εἰς δελφοὺς ἱερομνήμονας·οἳ τῶν του θεου ἱερων προεστήκεσαν.παρ ἱστορίαν δὲ,εἶπεν·τὸ τῆτες·οὐδεισ γαρ ἱστορεῖ ἐν ἐκείνωι τῷ ἔτει·ἱερομ νήμονα εἶναι·ὑπέρβολον.ἐν ᾧ αἱ νεφέλαι ἐδιδάχθησαν.οὐδέπω γαρ διέ πρεπε κλέωνοσ ἔτι ζῶντοσ·μετὰ γὰρ τὸν ἐκείνου θάνατον ἠξιωθη:— ext. (627) πάλιν εἰς ἀθεότητα τὸν σωκράτην διαβάλλει δια τησ πολυθεΐ ασ·δυσφορεῖ δὲ ὁ σωκρατησ,ἐπι τῆ του στρεψιάδου ἀμαθια:—int. (628) ἄγροικον) ἀπαίδευτον· inter. (629) σκαιόν:—αντιτου μωρόν·ἢ οὕτωσ·σκα ιοὺς ἔλεγον τοὺς ἀμαθεισ καὶ δυσπαρακολουθήτους:—int. (630) S. supra σκαλαθυρμάτια→λεπτα·καὶ μικρὰ παντάπασι νοήματα·καὶ μικρα σκαρ ιφήματα:—int. (633) ἔξει·αντιτου ἔξελθε.ἀσκάντην δε,τον σκίμποδα φ

---

tried after." **ἱερομνημονεῖν:** it was usual for the Athenians to send representatives called *ἱερομνήμονες* to Delphi to preside over sacrifices to the god. **ἱερομνημονεῖν:** the officers called *ἱερομνήμονες* went to Delphi to audit the expenses incurred for sacrifices.

627. **μὰ τὴν ἀναπνοὴν κ.τ.λ.:** another hit at Socrates for atheism. **μὰ τὴν ἀναπνοὴν κ.τ.λ.:** Socrates is in an ill temper; Strepsiades is so ignorant.

628. **ἄγροικον:** uncultivated.

629. **σκαιόν:** that is, Foolish. **σκαιόν:** *σκαιός* (awkward) was often applied to the stupid and dull of apprehension.

630. **σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρά:** ideas poor and absolutely trivial. **σκαλαθυρμάτι':** paltry criticisms.

633. **ἔξει:** that is, Come out. **ἀσκάντην:** he means the sofa.

ΤΗΝ: ΤΟΝ ϹΚΊΜΠΟΔΑ ΦΗϹΊΝ/· ἀϹΚΆΝΤΗΝ: ΔΊΦΡΟΥ ΤΙ ΕἼΔΟϹ/· ἀϹΚΆΝΤΗΝ: ΤΟΝ ΚΡΆΒΑΤΟΝ.

635. ἀΝΎϹΑϹ: ϹΠΕΎϹΑϹ.

<ὅτι> V. 638. ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: <ὅΤΙ> ΔΙΑΦΈΡΕΙ ΜΈΤΡΟΝ ΚΑῚ ῬΥΘΜΌϹ/· ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: ὅΤΙ ΠΑΤῊΡ ΜΈΤΡΟΥ <Ὁ> ῬΥΘΜΌϹ/· ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: ὅΤΙ ἈΡΧΑΊΑ Ἡ ΤΩ̂Ν ΜΈΤΡΩΝ ΚΑῚ ῬΥΘΜΩ̂Ν ΔΙΔΑΣΚΑΛΊΑ.

<ὁ> V. διαφέρει V.

640. ὑΠ' ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟΥ̂ Κ.Τ.Λ.: ὡϹ ἌΓΡΟΙΚΟϹ Ὁ ΠΡΕϹΒΎΤΗϹ ἀΠΕΚΡΊΝΑΤΟ, ὡϹ ἐΠῚ ΤΩ̂Ν ΓΕΩΡΓΙΚΩ̂Ν ΔΕΞΆΜΕΝΟϹ/· ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟΥ̂: ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟῚ ΟὖΝ ΟἹ ΤᾺ ἌΛΦΙΤΑ ἀΜΕΙΒΟΝΤΕϹ ΚΑῚ ΠΙΠΡΆϹΚΟΝΤΕϹ.

643. Ἡ̔ΜΙΕΚΤΈΟΥ: ΠΡῸϹ ΤῸ ΤΕΤΡΆΜΕΤΡΟΝ ἈΠΉΝΤΗϹΕ· ΤῸ ΓᾺΡ Ἡ̔ΜΊΕΚΤΟΝ ΜΈΤΡΩΝ ἘϹΤῚΝ ΤΕϹϹΆΡΩΝ· Ὁ ΓᾺΡ ΜΈΔΙΜΝΟϹ ΜΈΤΡΑ ἜΧΕΙ ΜΗ, Ὁ ΔῈ ἙΚΤΕῪϹ Η, ΤῸ ΔῈ Ἡ̔ΜΊΕΚΤΟΝ Δ.

μέτρων R; ἑκτεὺς V.

644. ΠΕΡΊΔΟΥ: ϹΥΝΘΉΚΗΝ ΠΟΊΗϹΟΝ.

ησι. Ἢ ΔΊΦΡΟΥ ΤΙ ΕἼΔΟϹ· ΟἹ ΔῈ. ΤῸΝ ΚΡΆΒΑΤΟΝ int. (635) ἀΝΎϹΑϹ) ϹΠΕΎϹΑϹ inter. S. ante versum 638→ΠΡΟϹ ΤῸ ΤΕΤΡΆΜΕΤΡΟΝ ἀΠΉΝΤΗϹΕ· ΤῸ ΓᾺΡ Ἡ̔ΜΊ ΕΚΤΟΝ· ΜΈΤΡΟΝ ΕϹΤΙΝ ΤΕϹϹΆΡΩΝ· Ὁ ΓᾺΡ ΜΈΔΙΜΝΟϹ ΜΈΤΡΑ ἜΧΕΙ ΜΗ· Ὁ ΔῈ ἙΚΤ ΈΗϹ, Η· ΤῸ ΔΕ Ἡ̔ΜΊΕΚΤΟΝ Δ. ext. (642) S. supra ΤῸ ΤΡΊΜΕΤΡΟΝ→*διαφέρε* ΔῈ ΜΈΤΡΟΝ *καὶ* ῬΥΘΜΌϹ· *καὶ οτι πατὴρ* ΜΈΤΡΟΥ· ῬΥΘΜΌϹ· *καὶ οτι* ἀΡΧΑΙ̂Α, Ἡ ΤΩ̂Ν ΜΈΤΡΩΝ· *καὶ* ῬΥΘΜΩ̂Ν ΔΙΔΑΣΚΑΛΊΑ:—ext. (640) ὑΠΑΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟΥ̂:—ὡϹ ἌΓΡΟΙΚΟϹ. Ὁ ΠΡΕϹΒΎΤ*ησ* ἀΠΕΚΡΊΝΑΤΟ· ὡϹ ἐΠΙ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩ̂Ν ΔΕΞΆΜΕΝ*οσ*· infr. (640) ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟῚ ΟΥ̂Ν, ΟἹ ΤᾺ ἌΛΦΙΤΑ ἈΜΕΙΒΟΝΤ*εσ καὶ* ΠΙΠΡΆΣΚΟΝΤ*εσ*: —infr. (641) ΕἼΔΗ· ΜΈΤΡΩΝ· ΟἿϹ *καὶ* ἀΡΧΊΛΟΧΟϹ· ΚΈΧΡΗΤΑΙ ἘΝ ΤΡΙΜΈΤΡΟΙϹ, *καὶ* ΤΕΤΡΑΜΈΤΡΟΙϹ:—infr. (644) ΠΕΡΊΔΟΥ . . .) ϹΥΝΘΉΚ*ην* ΠΟΊΗϹ*ον*· inter.

ἀϹΚΆΝΤΗΝ: a kind of chair. ἀϹΚΆΝΤΗΝ: the truckle-bed.

635. ἀΝΎϹΑϹ: hastening.

638. ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: observe that *μέτρον* and *ῥυθμός* are distinct things. ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: observe that rhythm begets metres. / A similar expression to *μητέρες ὑδάτων* in note to l. 275 supra. ΜΈΤΡΩΝ Ἢ ῬΥΘΜΩ̂Ν: observe that the teaching of metres and rhythms was customary among the ancients.

640. ὑΠ' ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟΥ̂ Κ.Τ.Λ.: Strepsiades answers like a farmer. He takes the question to be of farm weights and measures. ἀΛΦΙΤΑΜΟΙΒΟΥ̂: now *ἀλφιταμοιβοί* are those who give barley-meal in exchange (*ἀμείβουσιν ἄλφιτα*), that is, sell it.

643. Ἡ̔ΜΙΕΚΤΈΟΥ: intended as an answer to the words *τὸ τετράμετρον*, because a hemiecteon contains four *μέτρα* or measures. The medimnus contains forty-eight measures, the hecteus eight, and the hemiecteon four. / The annotator may have used the form *ἡμίεκτον* in his note, even if he had *ἡμιεκτέου* in his text.

644. ΠΕΡΊΔΟΥ: make a wager.

649. κομψόν: πιθανόν/· κομψόν: εὔχαριν/· ἐν cυνουcίᾳ: ἐν cυνόδῳ/· cυνουcίᾳ: τῇ πρὸc ἑτέρουc κοινωνίᾳ.

πρὸc ἑτέρουc Ald.

650. ἐπαΐονθ': <ἐπαΐειν τὸ> αἰcθάνεcθαι/· ἐπαΐονθ': <ἐπαΐειν τὸ> νοεῖν.

<ἐπαΐειν τὸ> Bk

651. κατ' ἐνόπλιον: εἶδοc ῥυθμοῦ πρὸc ὃν ὠρχοῦντο cείοντεc τὰ ὅπλα/· κατ' ἐνόπλιον . . . κατὰ δάκτυλον: εἴδη μέτρων οἷc καὶ Ἀρχίλοχοc κέχρηται ἐν τριμέτροιc καὶ τετραμέτροιc/· ἐνόπλιον: τὸν ἀμφίμακρον ὃc καὶ Κουρητικὸc καλεῖται ἀπὸ τοῦ τὰ εἰc τοὺc Κούρητας μέλη τούτῳ τῷ μέτρῳ κεχρῆcθαι/· ἐνόπλιον: ὁ ἐνόπλιοc <ὁ> καὶ προcοδιακὸc λεγόμενοc ὑπό τινων cύγκειται ἐκ cπονδείου καὶ πυρριχίου καὶ τροχαίου καὶ ἰάμβου· cυνεμπίπτει δὲ οὗτοc ἤτοι τριποδίᾳ ἀναπαιcτικῇ ἢ βάcεcιν δυcίν, ἰωνικῇ καὶ

<ὁ> Hermann

προcοδιακὸc Hermann

ἤτοι Ald.

Folio 23, *line* 648. (649) S. supra **cυνουcίᾳ→πιθανὸν** *καὶ* **εὔχαριν ἐν cυνόδῳ**·*καὶ* **τῇ προc** *τουc* **ἑταίρουc κοινωνίᾳ**:—int. (650) **ἐπαΐοντ' . . .**) **αἰcθάνεcθαι**·*καὶ* **νοεῖν.** inter. (651) **κατενόπλιον**:—**εἶδοc ῥυθμοῦ προc ὃν ὠρχοῦντο**·**cείοντεc**·**τὰ ὅπλα.αλλωc ἐνόπλιον τὸν ἀμφίμακρον**·**ὃc** *καὶ* **κ ουρητικοc καλειται**·**ἀπὸ του τὰ εἰc τοὺc κούρητας μέλη.τούτω τῷ μέτ ρῳ,κεχρῆcθαι**:—supr. (651) **ὁ κατα δάκτυλον**:—**ὁ κατα δάκτυλον** *εστι* **ῥ υθμὸc**·**ὁ ἐν ἴcωι λόγωι**·**ὁ δὲ ἐνόπλιοc**·*καὶ* **προcωδιακὸc λεγόμενοc**·**ὑπό τινων cύγκειται**·**εκ cπονδείου**,*καὶ* **πυρριχίου**·*καὶ* **τροχαιου**·*καὶ* **ἰάμβου**· **cὺνἐμπίπτει δὲ οὗτοc**·**ἐν τῇι τριποδία.ἀναπαιcτικῇ.ἢ βάcεcιν δυcὶν.ἰων**

---

649. **κομψόν**: plausible. **κομψόν**: winning. **ἐν cυνουcίᾳ**: in society. **cυνουcίᾳ**: associating with the rest of the world. / It is conceivable that *ἑταίρους* is right.

650. **ἐπαΐονθ'**: the verb *ἐπαΐειν* means, To perceive. **ἐπαΐονθ'**: the verb *ἐπαΐειν* means, To mark.

651. **κατ' ἐνόπλιον**: a sort of measure to which they danced, shaking their shields the while. **κατ' ἐνόπλιον . . . κατὰ δάκτυλον**: both these metres were used by Archilochus in trimeters and tetrameters. / An adscript now found on l. 642. **ἐνόπλιον**: the long-short-long, which is also called the Curetic from the fact that the songs intended for the Curetes are in this measure. **ἐνόπλιον**: the enoplian measure, which is also called by some the prosodiac (i.e. the processional) is composed of a spondee, and a pyrrhic, and a trochee, and an iambus. It coincides either with the anapaestic tripody or with two bases, the ionic and the choriambic. / In other words

$$\left(\overset{\text{spondee}}{- \; -} \mid \overset{\text{pyrrhic}}{\smile \; \smile} \mid \overset{\text{trochee}}{- \; \smile} \mid \overset{\text{iambus}}{\smile \; -}\right) =$$

$$\left(\overset{\text{anapaestic tripody}}{- \; - \mid \smile \; \smile \; - \mid \smile \; \smile \; -}\right) =$$

$$\left(\overset{\text{ionic base}}{- \; - \; \smile \; \smile}\right) + \left(\overset{\text{choriambic base}}{- \; \smile \; \smile \; -}\right).$$

χοριαμβικῇ/· κατὰ δάκτυλον: ὁ κατὰ δάκτυλόν ἐστι ῥυθμὸς ὁ ἐν ἴσῳ λόγῳ.

653. τίς ἄλλος ἀντὶ κ.τ.λ.: δείκνυσι τὸν μέσον δάκτυλον, αἰσχρῶς/· τίς ἄλλος ἀντὶ κ.τ.λ.: λέγει οὖν ὡς οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀντὶ τούτου τοῦ δακτύλου· καὶ γὰρ παιδίῳ μοι ὄντι ὁ αὐτὸς ἦν καὶ νῦν [δὲ] γεγηρακότι.

655. ἀγρεῖος καὶ σκαιός: ἄγροικος καὶ ἀμαθής.

657. τὸν ἀδικώτατον: ὃν εἶπεν ἥττονα.

661. κύων, ἀλεκτρυών: καὶ ταῦτα γελοίου χάριν παρείληπται/· κύων, ἀλεκτρυών: πρὸς τὴν ἀθεότητα τοῦ Σωκράτους ὅτι κατὰ τούτων ὤμνυεν.

τούτων V.

663. κατὰ ταὐτό: τῷ αὐτῷ ὀνόματι.

667. νὴ τὸν ἀέρα: μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, κατὰ τοῦ ἀέρος ὀμνύων.

ικη.*καὶ* χοριαμβικῆ·:—supr. (653) τίς ἄλλοσ *αντι* τουτουί: δείκνυσι τὸν μέσον, δάκτυλον. αἰσχρῶς· *λεγει* οὖν. ὡς οὐκέστιν· οὐδεὶς *αντι του* τοῦ δακτύλ*ου*·*καὶ* γὰρ παιδίῳ μοι ὄντι·ὁ αὐτὸς ἦν, *καὶ* νῦν δε, γεγηρακότι: —ext. (655) ἄγροικοσ *καὶ* αμαθησ· int. (657) S. supra ἀδικώτατον→ὃν εἶ πεν·ἥττονα: int. (660) ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε:—*καὶ* ταῦτα γελοίου χάριν. π αρείληπται. ἢ *καὶ* πρὸς τὴν ἀθεότητα του σωκράτουσ·*ὅτι* κατα τοῦτον ὤμνυεν:—ext. (663) S. supra κατατὰυτὸ→τῷ αὐτῷ ὀνόματι:—int. (667) S. supra εὖ→μιμεῖται·*καὶ* αὐτὸς τοὺς φιλοσόφουσ·κατα του ἀέροσ ὀμν

κατὰ δάκτυλον: the *κατὰ δάκτυλον* rhythm is a rhythm in which the beginning and the end of the foot are in even relation. / "*ἴσον λόγον* vocant, si altera pars pedis prioris mensuram aequiparat, quod est in dactylo et anapaesto."—Hermann.

653. τίς ἄλλος ἀντὶ κ.τ.λ.: Strepsiades holds up his middle finger with an obscene gesture. τίς ἄλλος ἀντὶ κ.τ.λ.: now the meaning is, There is no *δάκτυλος* but this. It was the same when I was a boy as it is now that I am old.

655. ἀγρεῖος καὶ σκαιός: boorish and stupid.

657. τὸν ἀδικώτατον: what he formerly (ll. 114, 115) called "the inferior."

661. κύων, ἀλεκτρυών: these words are brought in to raise a laugh. κύων, ἀλεκτρυών: in allusion to the atheism of Socrates who was in the habit of swearing by the dog and the cock.

663. κατὰ ταὐτό: by the same name.

667. νὴ τὸν ἀέρα: Strepsiades himself imitates the philosophers and swears by the air.

669. διαλφιτώσω: πᾶσαν ἀλφίτων πλησώσω/· κάρδοπον: μαγίδα ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους ἔματτον/· κάρδοπον: σκάφην ἐν ᾗ ἀναμάττειν καὶ ἀναφύρειν ἔθος τὰ ἄλφιτα.

670. ἰδοὺ μάλ' αὖθις κ.τ.λ.: ἰδού, φησίν, ἕτερον διήμαρτες. διήμαρτες V.

673. ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον: τῶν πολιτευομένων εἷς ἦν ὁ Κλεώνυμος· ὡς γυναικιζόμενον δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ διαβάλλουσιν· φησὶν οὖν, τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, δέον θηλυκῶς [εἶναι], ὥσπερ Κλεώνυμον ἄρσενα καλοῦσί τινες, οὐδὲν διαφέροντα τὴν αἰσχύνην τῶν γυναικῶν/· ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον: γυναικώδης ὁ Κλεώνυμος.

674, 675. ὅτι ὁμοιοκατάληκτά εἰσιν.

675. οὐδ' ἦν κάρδοπος κ.τ.λ.: ἐπειδὴ

υ... ext. (669) πᾶσαν ἀλφίτων πλησώσω:—ext. (669) κάρδοπον:—μαγ ίδα, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους ἔματτον ἢ σκάφην· ἐν ᾗ ἀναμάττειν· *καὶ* ἀναφ ύρειν ἔθος, τὰ ἄλφιτα:—ext. (670) ἰδου *φησι*. ἕτερον *διαμαρτει* int. (673) ὥσπερ *καὶ* κλεώνυμον:—τῶν πολιτευομένων εἷς ἦν ὁ κλεώνυμος· ὡς γϋναικιζόμενον δὲ αὐτον οἱ τησ ἀρχαίας κωμωιδίας ποιηται *διαβάλλου* σιν· *φησι*· οὖν τὴν κάρδοπον ἀρσενικωσ καλεισ. δέον θηλυκῶς ∾ | ὥσπ ερ κλεώνυμον ἄρσενα καλοῦσι τινὲς οὐδὲν *διαφέροντα* τὴν αἰσχύνην· των γυναικῶν:—ext. (674) S. supra κάρδοπος→οτι ὁμοιοκατάληκτα εἰσὶν

---

669. **διαλφιτώσω**: I shall fill full with meal. **κάρδοπον**: a kneading-trough in which they kneaded bread. **κάρδοπον**: a trough used for kneading and mixing up the flour. / In both cases a new adscript may begin with the *ἐν ᾗ*.

670. **ἰδοὺ μάλ' αὖθις κ.τ.λ.**: that is, There! you have made another mistake.

673. **ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον**: Cleonymus was a man in public life. The poets of the Old Comedy satirise him as feminine in his habits of vice. So the meaning of the passage is, You make bake-board masculine when it ought to be feminine, just as some persons make Cleonymus a man when he is no better than a woman. **ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον**: Cleonymus was an effeminate person. / A good example of the way in which adscripts were contaminated by redactors. One redactor actually took *ὁμοιοκατάληκτα* as referring to *κάρδοπος* and *Κλεώνυμος*.

674, 675. Observe that the lines both end in the same words (viz. *κάρδοπος Κλεωνύμῳ*).

675. **οὐδ' ἦν κάρδοπος κ.τ.λ.**: Cleonymus as being poor is ridiculed for not knowing where to find a

πένης ἦν ὁ Κλεώνυμος, διασύρει αὐτὸν ὡς ἀποροῦντα μάκτρας καὶ θυείᾳ χρώμενον.

686. Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας: οὗτοι ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλονται.

695. ἐκφρόντισόν τι κ.τ.λ.: σκέψαι τι τῶν σοὶ συμφερόντων/· ἔκφροντιcον: ἐννοήθητι.

696. μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.: ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου/· ἐνταῦθα: ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου.

ὡς σημ: R 699. τήμερος: ὡς σημερινὸς [καί] ἐστι
<τήμερος> R τεταγμένον/· τήμερος: <τήμερος> ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται· καὶ ἐν τῇ Εἰρήνῃ "ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ τημέρα;" ἀντὶ τοῦ σημερινή.

τῷ Ald. 700. φρόντιζε δή: τὸ δὴ εἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν/· διάθρει: ἀντὶ τοῦ βλέπε/· διάθρει: ἀντὶ τοῦ ἀνάκρινε/· διάθρει:

ἅμα δὲ *καὶ* γυναικωδησ ὁ κλεωνυμος· int. (687) ἐπειδη πένης ἦν ὁ κλ εώνυμοσ *δια*σύρει αυτον ὡς ἀποροῦντα μάκτρας *καὶ* θυεία χρώμενον: —post versum positum intermarg. ext. S. post versum 686→οὗτοι επι μα λακίαι διαβάλλ*ονται*· int.

Folio 23 *verso*, *line* 693. (695) σκέψαι τί τῶν σοὶ συμφερόντ*ων*, *καὶ* ε ννοήθητι:—int. (698) ἐπι του ἀσκάντ*ου*· int. (699) τήμερος:—ὡσημεριν ός·*καὶ* εστι τεταγμένον, ἐπι σώματ*οσ*·τὸ δὲ τήμερον ἐπι χρόν*ου* λεγετ αι·καὶ ἐν τῇ εἰρήνη·ἰὼ λακεδαῖμον τί ἄρα πείσηι τήμερα. *αντιτου* σημ ερινή:—supr. (700) φρόντιζε δή:—ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπι του ἀσκάντ*ου*·τὸ δε δὴ εἰσοδυναμεῖ το νῦν:—supr. (700) *αντι* του βλέπε:—int. (702) στρ

---

kneading-board, and using a mortar instead.

686. **Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας:** all these are ridiculed as pathics.

695. **ἐκφρόντισόν τι κ.τ.λ.:** think of something which is of interest to yourself. **ἔκφροντιcον:** reflect upon.

696. **μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.:** Socrates has made Strepsiades sit down on the bed. **ἐνταῦθα:** on the bed.

699. **τήμερος:** it has the construction of *σημερινός*. **τήμερος:** observe that *τήμερος* is used of persons, whereas *τήμερον* is a division of time. So in the Peace, "*ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ τημέρα;*" / Quoted from the lost edition. Probably an *α* or a *β* is lost between *τῇ* and *εἰρήνη*.

700. **φρόντιζε δή:** the *δή* has the force of *νῦν*. **διάθρει:** that is, Look. **διάθρει:** that is, Examine. **διάθρει:** scrutinise. **πάντα τρόπον**

δοκίμαζε/· πάντα τρόπον κ.τ.λ.: τουτέστι, ἐπὶ πολλὰ τὴν διάνοιάν σου τρέπε.

702. στρόβει: περίφερε τῇδε κἀκεῖσε/· πυκνώσας: πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας φρόνημα/· πυκνώσας: σκεψάμενος.

703. ταχὺς δ' ὅταν κ.τ.λ.: σκώπτειν διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας/· ὅταν εἰς ἄπορον κ.τ.λ.: φησὶν ὅτι ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ, μετάβηθι ἐπὶ ἄλλο/· ἄπορον: οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἡ διάνοια εἰς Suidas

707. ἀτταταῖ: καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης.

708. τί πάσχεις; τί κάμνεις: βακχειακὸν δίρυθμον. βακχειακὸν Rz

710. δάκνουσί μ' κ.τ.λ.: ὅτι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπέκειντο αὐτοῖς οἱ

όβει:—*αντιτου* **ἀνάκριν**ε·**δοκίμαζε**·**περίφερε τῇδε**·**κακεῖσε πυκνόν τι** *καὶ* **συνετὸν, ποιήσας, φρόνημα σκεψάμενο**σ:—intermarg. int. S. ante versum 701→**τοῦτ**εστι **ἐπὶ πολλὰ τὴν** *διανοιάν* **σου τρέπε**:—int. (703) **εἰς ἄπορ ον**:—**οὗ πόρον**·**οὐκ** *εστι* **εὑρεῖν**·*φησι*·**δὲ**.*οτι* **ἐὰν εἰς** *διανοιαν*·**ζήτημα ἄπορον ἐμπέσ**η·**μετάβηθι ἐπὶ ἄλλο**·**σκώπτειν δὲ** *δια* **τούτων βούλετ**αι *τον* **σωκράτ**ην·**ὡς χλευαζόμενον**.**ἐν ταῖς συζητήσεσι**.*καὶ* **μεθιστάμενον ὑπο στενοχωρίας**:—ext. S. ante versum 707→**καταπονούμενος υπο τῶ ν κόρεων**·**στενά στρεψιάδης**:—ext. S. ante versum 708→ .... **βακχικον δίρυθμον**· ext. (710) S. supra **οἱ κορίνθιοι**→ .... **μὲν** *οτι* **κατεκεῖνον τὸν χρόνον**·**ἐπέκειντο αὐτοῖς οἱ κορίνθιοι**·**ἅμα δὲ παρὰ τὸ**

κ.τ.λ.: that is, Turn your thoughts in many directions.

702. **στρόβει**: turn this way and that. **πυκνώσας**: making your spirit *πυκνόν*, so to speak, that is, intelligent. **πυκνώσας**: meditating.

703. **ταχὺς δ' ὅταν κ.τ.λ.**: this is meant for ridicule of Socrates, as not being in earnest in his discussions, and as shifting ground when he gets into difficulties. **ὅταν εἰς ἄπορον κ.τ.λ.**: that is, If you come to an impracticable inquiry, change over to another. **ἄπορον**: of which it is not possible to find a *πόρος* (or solution).

707. **ἀτταταῖ**: Strepsiades is tormented by the bugs and groans aloud.

708. **τί πάσχεις; τί κάμνεις**: a bacchiac dimeter. / Perhaps we might leave the *βακχικόν* of the codex in the sense of bacchiac.

710. **δάκνουσί μ' κ.τ.λ.**: it was about this date that the Corinthians

Κορίνθιοι/· δάκνουσί μ' κ.τ.λ.: ὅτι ἐχθροὶ ἦσαν Ἀθηναίων Κορίνθιοι/· δάκνουσί μ' κ.τ.λ.: διὰ τὸν πόλεμον/· Κορίνθιοι: παρὰ τὸ κόρεις πεποίηται τὸ Κορίνθιοι/· Κορίνθιοι: παίζων οὖν παρονομάζει πρὸς τὸ τῶν κόρεων ὄνομα.

τὸ ℞

717. καὶ πῶς: πῶς δυνατόν, φησί, μὴ ἀλγεῖν;

<ἀντὶ τοῦ ἅπαντά μοι ἀπόλωλε> ℞

719. φρούδη δ' ἐμβάς: <ἀντὶ τοῦ ἅπαντά μοι ἀπόλωλε> μέχρι τοῦ εὐτελεστάτου κτήματος/· φρούδη δ' ἐμβάς: τοῦτο εἶπεν διὰ τὸ ὑπολύσασθαι τὰς ἐμβάδας ὅτε καὶ ἀπεδύσατο ὡς μέλλων εἰσιέναι εἰς τὸ φροντιστήριον.

εὐτελεστάτου ℞

721. φρουρᾶς ᾄδων: ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν· οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ <δηλοῦν> τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ᾖδον/· φρουρᾶς ᾄδων: οὕτως ἦν λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, φρουρᾶς ᾄδειν.

<δηλοῦν> H. Graeven

ᾄδειν Ald.

κόρις πεποίηται·οἱ κορίνθιοι.παίζων.οὖν παρονομάζει·ἅμα μὲν.πρὸς τὸ των κόρεων ὄνομα·ἅμα δὲ *δια* τὸν πόλεμον.*καὶ οτι* ἐχθροι ἦσαν ἀθηναίων,κορίνθιοι:—ext. S. ante versum 717→πῶς δυνατὸν *φησι*·μη αλγειν·πῶε· intermarg. int. (719) μέχρι *του* ευτελ*ουσ* κτηματ*οσ*·τουτο δὲ εἶπεν·*δια* τὸ ὑπολύσασ*θαι*·τὰς ἐμβάδ*ασ*,ὅτε *καὶ* ἀπεδύσατο ὡς μέλλ*ων* εἰσιέν*αι* εἰς τὸ φροντήριον: intermarg. et int. (721) *αντιτου* ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες·προς το ἀποσοβεῖν τὸν ὕπν*ον*.*καὶ* τὴν ἀγρυπνίαν αὐτ*ων* ἦιδον·*καὶ* οὕτως ἦν λεγόμενον ἐπι τ*ων* ἀγρυπνούντων·φρουρᾶς

---

attacked Athens. δάκνουσί μ' κ.τ.λ.: the Corinthians were enemies of Athens. δάκνουσί μ' κ.τ.λ.: in allusion to the war (then in progress). Κορίνθιοι: the Κορίνθιοι is used with a play upon the word *κόρεις*. Κορίνθιοι: there is here a play upon the word *κόρεις*. / The original form of these notes, whatever it may have been, ran more or less on the lines suggested. The two cases of the editorial *ἅμα μὲν* and *ἅμα δέ*, and the editorial *οὖν* are noteworthy.

717. καὶ πῶς: that is, How is it possible not to be sore?

719. φρούδη δ' ἐμβάς: that is, I have lost everything down to my least valuable possession. φρούδη δ' ἐμβάς: this he says because he had put off his slippers when he also took off his clothes, before entering the philosophical school.

721. φρουρᾶς ᾄδων: that is, Being wakeful. Sentries on duty used to sing to drive sleep away, and to show that they were wide awake. φρουρᾶς ᾄδων: this,

726. ἀπόλωλ' ἀρτίως: ὑπὸ τῶν κόρεων δηλονότι/· ἀπόλωλ' ἀρτίως: ἐπειδὴ Σωκράτης εἶπεν ἀπολεῖ, ὅ ἐστι, μέλλεις ἀπολέσθαι, οὗτος λέγει ὅτι ἀπόλωλα ἤδη.

727. οὐ μαλθακιστέον: πρὸς τὰ τῶν κόρεων δήγματα/· περικαλυπτέα: ἀντὶ τοῦ καλύψ<ασθαί σε δ>εῖ/· περικαλυπτέα κ.τ.λ.: δεῖ σε, φησί, καλύψασθαι καὶ σκέψασθαι, ἐπεὶ οἱ εἴ τι τείνοντες τὸν ὀφθαλμὸν ἀποπλανῶνται τὴν γνώμην. καλύψ<ασθαί σε δ>εῖ Rγ

729. ἀπαιόλημ': <μη>χάνημα/· ἀπαιόλημ': ἀποπλάνημα/· ἀπαιόλημ': ἀπάτην τινά/· ἀπαιόλημ': πανούργημα/· τίς ἂν δῆτ' κ.τ.λ.: δέον γὰρ εἰπεῖν ὅτι τίς ἄν με περιβάλοι < > <μη>χάνημα Rγ < > Rγ

ἄιδων ext. (726) ἀπόλωλ' ἀρτίως:—ὑπὸ τῶν κόρεων δηλονοτι ἐπειδη σωκράτησ εἶπεν ἀπολεῖ. ὅ εστι μέλλεις ἀπολέσθαι. οὗτος λεγει οτι ἀπόλωλα ἤδη:—ext. et infr. (727) αντιτου καλύψειε:—int. (727) οὐ μαλθακιστέον· προς τὰ των κόρεων δήγματα:—int. (729) κἀπαιόλημα:—κίνημα·αποπλάνημα·καὶ ἀπάτην τινά·πανούργημα·ἢ οὕτως·δεῖ σε·φησι·καλύψασθαι·καὶ σκέψασθαι·ἐπεὶ οἱ εἴς τι τείνοντες·τὸν ὀφθαλμὸν· (gravis

---

φρουρᾶς ᾄδειν, was an expression used of persons unable to sleep.

726. **ἀπόλωλ' ἀρτίως:** namely, Through the bugs. **ἀπόλωλ' ἀρτίως:** Socrates having said ἀπολεῖ, that is, You will soon catch it, the other answers, I have caught it already.

727. **οὐ μαλθακιστέον:** against the bite of the bugs. / This may originally have been adscript to ἀπόλωλ' ἀρτίως, in which case it would mean, In allusion to the bug-bites. **περικαλυπτέα:** that is, You must cover yourself up. **περικαλυπτέα κ.τ.λ.:** that is, You must cover yourself up and gaze. We can find distraction in fixing our eye steadily upon some object. / The annotator had before him some monstrous reading of l. 728 beginning with some part of ὁρατέος or ὁρητέος. The early editions have εὑρητέος.

729. **ἀπαιόλημ':** a device. / The κίνημα of the codex can hardly be right. **ἀπαιόλημ':** distraction. **ἀπαιόλημ':** some trick. / Perhaps we should read ἀπάτημα. **ἀπαιόλημ':** a clever contrivance. **τίς ἂν δῆτ' κ.τ.λ.:** when we should expect Strepsiades to say "Who will put around me <

> / It is better to leave the note thus unfinished than try to fill it up with incomplete materials. The general notion is certain, being something like—Instead of "Who will put a sheepskin about me?" he says, "Who will put into my head a robber notion of sheepskins?"

730. ἐξ ἀρνακίδων: ἀρνακὶς λέγεται τὸ τοῦ ἀρνοῦ κώδιον· ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι/· ἐξ ἀρνακίδων κ.τ.λ.: ἔπαιξε παρονομάσας <τὸ ἀρνακὶς ὡς> ἀπὸ τοῦ ἀρνεῖσ<θαι>/· ἐξ ἀρνακίδων κ.τ.λ.: <ἀπὸ> τοῦ <ἀπὸ> ἀρνεῖσθαι τοῖς δανεισταῖς [ἐξ ἀρνακίδων] καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν.

παρονομάσας Suidas ἀρνεῖσθαι Rγ

τοῖς δανεισταῖς Rγ

731. φέρε νυν ἀθρήσω κ.τ.λ.: ἔρχεται πάλιν ἐπ' αὐτὸν ὁ Σωκράτης.

734. οὐδέν γε πλὴν κ.τ.λ.: παρεπιγράφη· δεῖ γὰρ αὐτὸν καθέζεσθαι ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.

740. σχάσας: ἀντὶ τοῦ καταπαύσας/· σχάσας: στήσας/· σχάσας(?): ἀτρεμίσας/· σχάσας: < > καὶ Πίνδαρος "κώπην σχάσας" ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας/· σχάσας: ἀντί, ἁπλώσας.

< > Rγ

---

accentus ex acuto factus) ἀποπλανῶνται τὴν γνώμην:—infr. (730) ἐξ αρνακιδων:—ἀρνακὶς λεγεται, τὸ του αρνοῦ κώδιον· ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι. δέον γαρ· εἰπεῖν· οτι τίς ἂν με περιβάλοι· ἀπο ἀρνακίδων ἐν γενόμενον περιβόλαιον· ἔπαιξε· παρανομύσας, ἀπο του ἀρνοσ·, καὶ του ἀρ . . . σθαι· τοὺς δανειστὰς ἐξ ἀρνακίδων· καὶ ἀπο του ἀποστερεῖν:—infr. (731) S. supra τουτονί→ἔρχεται πάλιν· ἐπαυτὸν ὁ σωκράτης:—int. (734) S. supra πέος→ . . . . . ραφ. · δεῖ γὰρ αὐτὸν καθέζεσθαι ἔχοντα τὸ αἰδοῖ ον:—infr.

Folio 24, *line* 736. (740) καὶ σχάσας τὴν φροντιδα:—αντιτου καταπα υσας· στήσας· ἀτρεμίσας. καὶ πίνδαροσ· κώπην σχάσας· αντιτου τὴν εἰρεσία ν· καταπαύ . . . . . δὲ, σχάσας, αντι ἁπλώσασ:—supr. (741) λεπτήν:—

---

730. **ἐξ ἀρνακίδων:** by *ἀρνακίς* is meant a lamb's fleece, but there is a comic allusion to *ἀρνεῖσθαι*. **ἐξ ἀρνακίδων κ.τ.λ.:** a punning play upon *ἀρνακίς* as if it came from *ἀρνεῖσθαι*. **ἐξ ἀρνακίδων κ.τ.λ.:** <from> his saying no to his creditors and from his robbing them.

731. **φέρε νυν ἀθρήσω κ.τ.λ.:** Socrates comes back to Strepsiades.

734. **οὐδέν γε πλὴν κ.τ.λ.:** a stage direction:—Strepsiades ought to sit with his aedoeon in his hand.

740. **σχάσας:** that is, Checking. **σχάσας:** stopping. **σχάσας(?):** quieting. / This annotator may have read *καὶ ἡσυχάσας* or *χἠσυχάσας* for *καὶ σχάσας*. **σχάσας:** <> So Pindar (Pyth. x. 79) *κώπην σχάσας* for "stopping rowing." **σχάσας:** that is, Expanding. / Perhaps a note on *διαιρῶν* in l. 742.

741. λεπτήν: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῆ, ἔνθεν καὶ λεπτολόγος/· περιφρόνει: ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα/· τὰ πράγματα διαιρῶν: διακρίνων τὰ ποιήματα, καὶ οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν.

742. ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν: ἀντί, ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ/· διαιρῶν: ἀναπτύσσων/· διαιρῶν: δοκιμάζων. ἀναπτύσσων Ald.

743. ἔχ' ἀτρέμα: ἐφ' ἡσυχίας μένε/· ἔχ' ἀτρέμα: ὡς αὐτοῦ κινουμένου διὰ τοὺς κόρεις.

744. ἀφεὶς ἄπελθε κ.τ.λ.: ἔασον τὸ ἀπορούμενον, ἔπειτα πάλιν ἀνασκοπεῖν, καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειρῶ· τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστὶ τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν/· κἆτα τὴν γνώμην κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ καὶ δεύτερον ἐπίστησον περὶ τῶν αὐτῶν καὶ τρίτον.

αντιτου ἀκριβῆ. ἔνθεν *καὶ* λεπτολόγος. περιφρονει δὲ ἀντι του ἐρεῦνα: —supr. (742) διαιρῶν: —ἀναπτύσων. *καὶ* δοκιμάζων. *καὶ* διακρίνων, τὰ ποιήματα *καὶ* οἷον διαίρεσιν. αὐτῶν ποιῶν: σκοπῶν δὲ, *αντι* ἀκριβῶς· *καὶ* ἐπιμελῶς· καταμερίζων, *περι* οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιεῖ: —supr. (743) S. supra ἔχ' ἀτρέμα → ἐφ ησυχίας μένε· ὡς αυτοῦ κινουμένου, *δια* τοὺς κόρεις: —int. (745) κίνησον αὖθις: —*αντιτου καὶ* δεύτερον ἐπίστησον· *περι* των αὐτων. *καὶ* τρίτον. ζυγωθρῆσον δὲ, *αντιτου* ἴσως*ον* ἄλλως· ἔασον τὸ

---

741. **λεπτήν:** that is, Precise; whence also *λεπτολόγος*. **περιφρόνει:** that is, Search. **τὰ πράγματα διαιρῶν:** distinguishing between the actions, making a distribution of them, as it were. / There may be something wrong here.

742. **ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν:** that is, Accurately and carefully dividing up the subject-matter of his meditations. **διαιρῶν:** unfolding. **διαιρῶν:** testing. / Or *δοκιμάζων* may be adscript to *σκοπῶν*.

743. **ἔχ' ἀτρέμα:** stay quiet. **ἔχ' ἀτρέμα:** the bugs make Strepsiades move.

744. **ἀφεὶς ἄπελθε κ.τ.λ.:** let the difficulty be; next, try to review it a second time, and, so to speak, to open it. *Ἀναζυγοῦν* is "to open the door from the outside." / Apparently the annotator read *κἆτ' ἀναζύγου* instead of *καὶ ζυγώθρισον*. **κἆτα τὴν γνώμην κ.τ.λ.:** that is, And give thought to the same things a second time, and a third. / This note perhaps implies still another variant *καὶ ζύγου τρίτον* or the like. It is not enough to say merely that it implies the punctuation *κίνησον, αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον*. The *ζύγου* was doubtless first an adscript to *ζυγώθρισον*.

745. ἀναζύγου: ἔνιοι, ζυγώθρισον/· ζυγώθρισον: ἀντὶ τοῦ ἴσωσον/· ζυγώθρισον: ἀντὶ τοῦ συνάρμοσον/· ζυγώθρισον: σύμπηξον.

746. ὦ Σωκρατίδιον: ὡς ἐνθυμηθείς τι ἀνίσταται καὶ βοᾷ.

749. γυναῖκα φαρμακίδ' κ.τ.λ.: μέχρι νῦν γε φαρμακίδες αἱ Θεσσαλαὶ παρ' ἡμῖν καλοῦνται/· Θετταλήν: διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες/· Θετταλήν: φασὶν ὅτι Μήδεια φεύγουσα κίστην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ καὶ ἀνέφυσαν.

751. λοφεῖον: τὴν τοῦ κατόπτρου θήκην/· λοφεῖον: τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας· περιφερὴς δὲ αὕτη.

752. ὥσπερ κάτοπτρον: ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος στρογγυλοείδης καθάπερ καὶ τὰ ἔσοπτρα/· ὥσπερ κατόπτρῳ:

ἀπορούμενον. ἔπειτα πάλιν. ἀνασκοπεῖν. *καὶ* οἷον ἀνοίγειν, ἀποπειρῶ. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν *εστι* τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν· ἔνιοι δε, ζυγώθρισον *αντιτου* συναρμοσον. σύμπηξον:—ext. S. ante versum 746 → ὡς ἐνθυμηθεισ τί ἀνίσταται *καὶ* βοᾶι:—int. (749) *δια*βάλλονται οἱ θετταλοὶ ὡς γόητες· *καὶ* μέχρι νῦν γε φαρμακίδες αἱ θεσσαλαὶ παρ' ἡμιν καλοῦνται· φασὶ δὲ *οτι* μηδεια φεύγουσα· κίστην .... αλε φαρμάκων εκεῖ .... νε φυσαν:—ext. (751) λοφεῖον:—τὴν του κατόπτρου θήκην· ἢ την θήκην· του λόφου· της *περι*κεφαλαίας· *περι*φερὴς δὲ αὕτη:—ext. (752) ὥσπερ κάτοπτρον:—ὁ *γαρ* της σελήνης κύκλος· στρογγυλοειδης. καθάπερ· *καὶ* τὰ

---

745. **ἀναζύγου**: some write *ζυγώθρισον*. **ζυγώθρισον**: that is, Balance. / This may be an adscript to the reading *ζυγοστάτησον*. **ζυγώθρισον**: that is, Fasten. **ζυγώθρισον**: fasten.

746. **ὦ Σωκρατίδιον**: Strepsiades gets up and cries out as though a thought had struck him.

749. **γυναῖκα φαρμακίδ' κ.τ.λ.**: even to this day women from Thessaly are with us called *φαρμακίδες* (witches). **Θετταλήν**: Thessalians have the bad reputation of dealing in magic. / Or in common sense of, A hit at the Thessalians for dealing in magic. **Θετταλήν**: a story runs that Medea in her flight from home threw away a box of (magical) herbs at this point (Thessaly), and that these grew up. / Compare Babrius, Fab. 57.

751. **λοφεῖον**: the case in which the mirror was kept. **λοφεῖον**: the round case in which the crest of a headpiece was kept.

752. **ὥσπερ κάτοπτρον**: the face of the moon and the face of a mirror are both round. / Ancient mirrors were all of them circular in shape. **ὥσπερ κατόπτρῳ**: < > says that persons who are clever at

< > φησὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτῳ κατάγειν τὴν θεόν/· ὥσπερ κατόπτρῳ: ἔστι καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτον· πληροσελήνου τῆς σελήνης οὔσης εἴ τις <εἰς> ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται καὶ προειπὼν ἑτέρῳ στῆναι κατόπιν αὐτοῦ, δείκνυσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κἀκεῖνος ἀτενίσας <ὁ> πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς <ἐπὶ> τῆς σελήνης γεγραμμένα.

< > R

<εἰς> Daniel Heinsius

στῆναι Suidae ed. Mediol.

κἀκεῖνος Ald. ἀτενίσας Suidae ed. Mediol.

<ὁ> Ald.

ἐπὶ Ald.

754. εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι κ.τ.λ.: πρὸς τὸ προειρημένον ὑπ' αὐτοῦ· "ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας."

759. εἴ σοι γράφοιτο: εἰ κατηγοροίη <σοῦ>/· πεντετάλαντον: πέντε σε δυναμένην ζημιῶσαι τάλαντα/· πεντε-

<σοῦ> R

ἔσοπτρα·καὶ φησι·τοὺς περι τὰ τοιαῦτα δεινοὺς του κατάγειν·την θεον· ἔστι δὲ καὶ πυθαγόρου παίγνιον,δια κατόπτρου τοιοῦτον·πληροσελήνου τησ σελήνησ οὔσησ·ει τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται·κ αὶ προειπὼν ἑτέρω.σταίη κατόπιν αὐτοῦ.δείκνυσι προς την σελήνην τὰ γράμματα·κακεῖνον ἀτενίσαι·πλησίον.εἰς τὸν τησ σελήνησ κύκλον.ἀνα γνοίη πάντα·τὰ ἐν τῷ κατόπτρω γεγραμμένα·ὡς τησ σελήνησ γεγρα μμένα:—ext. (754) S. supra εἰ μὴκέτ'→προς τὸ προειρημένον ὑπαυτοῦ. ὁρῶν ἄγουσαν την σελήνην εἰκάδασ:—int. S. ante versum 758→εἰ κατη γοροίη.πέντε σε δυναμένην·ζημιώσαι τάλαντα.ἀττικωσ δὲ του ἀριθμου,

---

such things bring the goddess down by such means. / The scholar's name who preferred thus to read *κατόπτρῳ* rather than *κάτοπτρον* has, as usual, been lost. The next note perhaps gives his view more completely. **ὥσπερ κατόπτρῳ:** there is a toy of Pythagoras produced by means of a mirror. When there is a full moon you take a little blood and write something or other with it upon a mirror, and you then tell somebody else to stand behind you while you hold up the writing to the moon. If your friend looks steadily at the face of the moon, he will read the writing on the mirror as if it were written on the face of the moon.

754. **εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι κ.τ.λ.:** in allusion to the remark at the beginning of the play (l. 17) "When I see the moon bringing up the twenties."

759. **εἴ σοι γράφοιτο:** if he were to accuse you. **πεντετάλαντον:** which may mulct you in five talents. / This and the preceding note imply a reading *πεντετάλαντόν τις δίκην*. **πεντετάλαντο·:** in Attic this word

ē Porson τάλαντο·: ἀττικῶς τοῦ ἀριθμοῦ τὸ ē ἐφύλαξεν.

760. ὅπως: ποίῳ τρόπῳ.

ὡς edd. 761. ὅπως; ὅπως: ὡς σκεπτόμενος

<τοῦτό φησι> <τοῦτό φησι>.

Rx 762. εἶλλε: ἀπόκλειε/· εἶλλε (?):

< > Rx ἔφελκε/· εἶλλε: < >

ὅθεν ἰλλάσιν.

764. μηλολόνθην: εἶδος ζωυφίου τινὸς παρὰ τὸν κάνθαρον, ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται· ταύταις οὖν εἰς παιδιὰν ἐχρῶντο Ἀθήνησι παῖδες, λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρτῶντες καὶ ξυλήφιον ὅπερ οὐκ ἐξίσχυον Rx ἐξαρτῶντες καὶ ξυλήφιον ὅπερ οὐκ ἐξίσχυον ἀνακουφίσαι εἰς τὸν ἀέρα, ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι/· μηλολόνθην: λέγει τὸν χρυσοκάνθαρον.

765. ἀφάνισιν: ἀποφυγήν.

767. τὴν λίθον: τὸν κρύσταλλον/·

τὸ πέντε ἐφύλαξεν:—int. (760) ὅπως) ποίω τρόπω. inter. (761) ὅπως, ὅπως) ὡ σκεπτόμενοσ· inter. (762) εἶλλε:—ἀπόκλειε. ἔφελκε·ὅθεν ἰλλάσιν:—int. (764) μηλολόνθην τοῦ ποδός:—εἶδος ζωϋφίου τινὸσ παρα τὸν κάνθαρον. ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. ταύταις *οὖν* εἰς παιδιὰν ἐχρῶντο, ἀθήνησι παίδες·. λίνον τοῦ ποδός·ἐξαρ..... *καὶ* ξυλήφιον. ὅπερ οὐκ ἐξισχύουσιν, ἀνακοφισαι. εἰς τὸν ἀέρα. ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι: λέγει δὲ, τὸν χρυσοκάνθαρον:—ext. et infr. (765) ἀφάνισιν) αποφυγήν. inter. (767) τὴν λίθον) τον κρύσταλλον. inter. (768) ἀφ' ἧς τὸ πῦ

---

retained the epsilon of the numeral, *or* by the Attic rule the writer retains the epsilon of the numeral. / That is, The Attic spelling was *πεντετάλαντος*, not *πεντατάλαντος*.

760. **ὅπως**: in what way.

761. **ὅπως; ὅπως**: spoken reflectively.

762. **εἶλλε**: shut up. **εἶλλε (?)**: pull to. / Perhaps a note upon a different reading, *ἔλκε* for example. At first the following words seem to go with the glossema *ἔφελκε*, but the ancient derivation of *ἰλλάσιν* seems to have been from *εἰλεῖν* or *εἴλλειν* in the sense of *συστρέφειν*. **εἶλλε**: < > whence *ἰλλάσιν* (Hom. Il. 13. 572).

764. **μηλολόνθην**: a species of insect like a beetle which settles on flowers. Boys at Athens used to play with them. They tied to the insect's foot a string with a piece of wood at the end of it, just heavy enough to prevent the insect from rising into the air. In this way they made sure of catching it again when they liked. **μηλολόνθην**: the gold beetle is the insect meant.

765. **ἀφάνισιν**: a means of escape.

767. **τὴν λίθον**: crystal. **τὴν**

τὴν λίθον κ.τ.λ.: κατασκεύασμά ἐστιν ὑάλου τροχοειδές, εἰς τοῦτο τεχνασθέν, ὅπερ ἐλαίῳ χρίοντες καὶ ἡλίῳ θερμαίνοντες προσάγουσι θρυαλλίδι καὶ ἅπτουσι. θρυαλλίδι R

769. φέρε τί δῆτ' ἂν κ.τ.λ.: τοῦτο οὖν φησὶν ὅτι εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ὑέλου καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμματέως, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

770. ὁ γραμματεύς: ὁ γράφων τὰ λεγόμενα ἐν ταῖς δίκαις ὃν νῦν καλοῦμεν ἐκσκέπτορα.

777. ὀφλης—: καταδικασθῆναι.

781. ἔγωγ': λείπει τὸ καλῶς λέγω.

783. ὑθλεῖς: ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖς· ὕθλος γὰρ ὁ φλύαρος. φλυαρεῖς V.

784. ὁτιὴ τί: ἀντὶ τοῦ διὰ τί; ὁτιὴ τί: τὸ ὁτιὴ περιττόν. ὁτιὴ R

ρ:—κατασκεύασμα *εστι* ὑάλ*ου* τροχοειδὲς. εἰς τοῦτο τεχνασθὲν· ὅπερ ἐλ αίῳ χρίοντ*εσ* *καὶ* ἡλίῳ θερμαίνοντ*εσ* πρὸσάγουσι θρυαλλίδα. *καὶ* ἅπτ*ου* σι. τουτο *οὖν φησι·οτι* εἰ ὑφάψαιμι *δια τησ* ὑέλ*ου* *καὶ* προσαγάγοιμι τῇ δέλτω τὸ πῦρ τῆι *του* γραμματέως ἀφανίσαιμι. τὰ γράμματ*α*· τῆς δίκη ς. infr. (770) S. supra γραμματεὺς→ὁ γράφ*ων* τ*α* λεγόμενα ἐν ταῖς δίκ *αι*ς ὃν νῦν καλ*ουμεν* ἐκσκέπτορα:—int. (777) S. supra ὀφλήσειν→καταδ ικασθῆν*αι*: int.

Folio 24 *verso*, *line* 779. (781) λειπει τὸ καλῶς λεγω:—int. (783) ὑθ λεῖς:—*αντι* του φλυαρεῖ ὕθλ*οσ* γὰρ ὁ φλυαρ*οσ*·:—ext. S. ante versum 784→*αντιτου* δια τί·το δε *οτι* περιττόν:—ext. (786) ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ

λίθον κ.τ.λ.: a circular apparatus of glass specially made for the purpose. They smear it with oil, and heat it in the sun, then light a wick by it.

769. **φέρε τί δῆτ' ἂν κ.τ.λ.:** now what is meant is, If unbeknown to him I were to get a light by means of the burning-glass, and were to apply the light to the secretary's book, I should obliterate the writing stating the case.

770. **ὁ γραμματεύς:** the officer who writes down the evidence in trials. We now call him the *ἐκσκέπτωρ* (i.e. Lat. *exceptor* = copier).

777. **ὀφλης—:** to be condemned. / Perhaps implying a reading *ὀφλῆσαι*, which both in form and construction is good enough in late Greek.

781. **ἔγωγ':** supply *καλῶς λέγω*.

783. **ὑθλεῖς:** that is, You talk nonsense; *ὕθλος* meaning "nonsense."

784. **ὁτιὴ τί:** that is, For what reason. **ὁτιὴ τί:** the *ὁτιή* is redundant.

786. ἐπεὶ τί ἦν κ.τ.λ.: ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ μέμνηται.

787. φέρ' ἴδω κ.τ.λ.: ὥσπερ ἐπιλαθόμενος ταῦτα λέγει.

788. τίς ἦν ἐν ᾗ κ.τ.λ.: τὴν κάρδοπόν φησι.

<ἀντὶ τοῦ> R

790. ἐπιλησμότατον: ἰδίως <ἀντὶ τοῦ> ἐπιλησμονέστατον· Ἄλεξις δὲ λέγει ἐπιλήσμη, Κρατῖνος ἐπιλησμο

Lacuna R

792. γλωττοστροφεῖν: τὴν γλῶτταν στρέφειν, καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι.

799. εὐσωματεῖ: ἀντὶ τοῦ ἰσχυρότερός μού ἐστι τὸ σῶμα.

800. γυναικῶν εὐπτέρων: τὴν Κοισύραν τὴν Μεγακλέους ἀστεϊζόμενος ὡς

<ὁ πατὴρ> R

δραπέτης αὐτῆς <ὁ πατὴρ> διασύρειν θέλει/· εὐπτέρων: εὐγενῶν, ἀπὸ τῶν ὀρνέων/· εὐπτέρων: κούφων, καὶ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται.

μέμνηται :—int. (788) τὴν κάρδοπον *φησι*·ὥσπερ ἐπιλαθόμενοσ, ταῦτα *λεγει* :—int. S. ante versum 790→ἰδίως ἐπιλησμονέστατον·ἄλεξις δὲ λέγ ει·ἐπιλησμη·κρατῖνοσ, ἐπιλησμοσυνη :—ext. (792) τὴν γλῶτταν στρεφειν· *καὶ* ποικίλον ἐν τῷ λέγειν·καθεστηκότακέναι :—int. (799) *αντιτου* ἰσχυρό τερός μου *εστι* τὸ σῶμα. int. (800) ἐκ ....ικῶν :—ἢ εὐγενων ἀπο των ὀρνέων. ἢ κούφων·*καὶ* ὧν ὁ λογισμοσ ἵπταται·ἢ την κοισύραν την με

---

786. **ἐπεὶ τί ἦν κ.τ.λ.**: Socrates examines him to see if he remembers what he has been told.

787. **φέρ' ἴδω κ.τ.λ.**: Strepsiades has forgotten for the moment.

788. **τίς ἦν ἐν ᾗ κ.τ.λ.**: alluding to the bake-board.

790. **ἐπιλησμότατον**: a peculiar form of the superlative of *ἐπιλήσμων*. Yet Alexis uses *ἐπιλήσμη*, and Cratinus *ἐπιλησμο* . / Martin says that the codex has *ἐπιλησμοσυνη* for certain, but even if it has, the word does not suit the note, at least in its present form.

792. **γλωττοστροφεῖν**: to twist and turn the tongue; that is, to be able to speak about anything and everything.

799. **εὐσωματεῖ**: that is, He is stronger of limb than I.

800. **γυναικῶν εὐπτέρων**: with the intention of making fun of Megacles' daughter Coesyra, Strepsiades adroitly hints that her father was a runaway slave. / Compare a note among the scholia on l. 46 supra. *οὗτος* (i.e. Megacles) *διεβάλλετο ὡς δοῦλος*. **εὐπτέρων**: well-born, a metaphor from birds. / It is conceivable that the *εὐγενῶν* is a note upon a variant *εὐπατέρων*, and that the *ἀπὸ τῶν ὀρνέων* belongs to another comment. **εὐπτέρων**:

803. ἀλλ' ἐπανάμεινον κ.τ.λ.: πρὸς τὸν Σωκράτην τοῦτό φησι.

807. ἅπαντα δρᾶν κ.τ.λ.: μισθούς σοι χορηγεῖν οὓς ἐὰν βούλῃ.

811. ἀπολάψεις: ἁφαρπάσεις/· ἀπολάψεις: ἀποκερδανεῖς/· ἀπολάψεις: ἀποσπάσεις/· ἀπολάψεις: <

καὶ Ὅμηρος· "καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου|> λάψοντες γλώσσῃσιν <ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ>".

<. . . . . μελανύδρου> Rz

815. τοὺς Μεγακλέους κίονας: ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς Μεγακλέους οἰκίας· οὗτοι γὰρ μόνοι κατελίπησαν αὐτῷ πάντα καταφαγόντι.

818. ἰδού γ' ἰδού κ.τ.λ.: εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτοις ἐπετιμήθη παρὰ Σωκράτους, ταὐτὰ [δὲ] πειρᾶται διδάσκειν τὸν υἱόν, καταγελῶν αὐτοῦ ὡς μὴ δεόντως μήτε <Δία> ὀμνύντος μήτε Δία νομίζοντος.

ταὐτὰ Hermann

<δία> V.

γακλέους ἀστεϊζόμενοσ·ὡς δραπέτησ αὐτησ αὐτουσ διασύρειν·θέλει:—ext. (803) προς τὸν σωκρατην τουτο φησι· int. (809) S. supra κελεύης→ μισθούς σοι χορηγεῖν. οὓς ἐὰν βο. λει:—int. (811) γνοὺς ἀπολάψεις:—ἁφαρπάσεις, ἀποκερδάνεις·ἀποσπάσεις λάψοντες·γλώσσηισιν:—ext. (815) κίονας:—αντι του τοὺς λίθους τῆς μεγακλέους οἰκίας·οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείπησαν αὐτῷ. παντα·καταφαγόντι·:—ext. (817) εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπι τούτοις ἐπετιμήθη παρα σωκράτους, ταῦτα δὲ πειρᾶται διδάσκειν τὸν υι ον·καταγελῶν αὐτου, ὡς μη δεόντως (littera ω ex ο facta), μήτε ὀμνύντ οσ, μήτε·δία νομίζοντος. ext. S. post versum 819→οἷον τελείαν ἔχοντα

---

flighty; that is, whose reason takes wings and flies away. / Or a new note may begin after *κούφων*.

803. **ἀλλ' ἐπανάμεινον κ.τ.λ.:** addressed to Socrates.

807. **ἅπαντα δρᾶν κ.τ.λ.:** to pay you any fees you like.

811. **ἀπολάψεις:** you will carry off. **ἀπολάψεις:** you will gain. **ἀπολάψεις:** you will draw away. **ἀπολάψεις:** <

> So Homer (Il. 16. 160):—"And in a herd they go to lap with their thin tongues the black water from a deep spring."

815. **τοὺς Μεγακλέους κίονας:** that is, The stones of Megacles' house; these only being left him after he had eaten up everything else.

818. **ἰδού γ' ἰδού κ.τ.λ.:** Strepsiades had himself been rebuked for this by Socrates; he now tries to teach his son the lesson he had himself received, ridiculing him for his unreasonableness in swearing by Zeus and believing in Zeus.

819. ὄντα τηλικουτονί: οἷον, τελείαν ἔχοντα τὴν ἡλικίαν, καὶ ὀφείλοντα πάντα εἰδέναι.

821. ἀρχαιϊκά: ἀντὶ τοῦ μωρά/· ἀρχαιϊκά: εὐήθη.

824. ὅπως δὲ τοῦτο κ.τ.λ.: ὡς ἐπὶ τῶν φθονούντων διδασκάλων/· ὅπως δὲ τοῦτο κ.τ.λ.: ὡς καὶ αὐτὸς παρηγγέλθη "νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια."

829. αἰβοῖ: γελῶν λέγει τὸ αἰβοῖ/· αἰβοῖ: ἔστιν ἐπίρρημα σκετλιαστικόν.

830. Σωκράτης ὁ Μήλιος: παρ' ἱστορίαν λέγει· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης/· Σωκράτης ὁ Μήλιος: ἐπειδὴ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτη δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει, διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν εἶπεν.

831. Χαιρεφῶν ὅς κ.τ.λ.: τὰ ψυλλῶν ἴχνη λέγει γινώσκειν τὸν Χαιρεφῶντα διὰ

διὰ V.

τὴν ηλικίαν *καὶ* οφειλοντα πάντα εἰδέν*αι*: int. (821) *αντι του* μωρὰ ευ ήθη :—int.

Folio 25, *line* 822. (824) ὡς ἐπι των φθονούντων διδασκάλων :—inter- marg. ext. (824) ὡς *καὶ* αὐτὸς παρηγγέλθη·νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστηρια: —int. (829) γελῶν *λεγει* τὸ αιβοῖ.ἔστ*ιν* δε ἐπίρρ*ημα* σκετλιαστ*ικον*. int. (830) σωκράτης ὁ μήλι*οσ* :—παρ' ἱστορίαν *λεγει*·ἀθηναῖος *γαρ* ὁ σ..... ἐπει*δη* διαγόρας μήλι*οσ* ὢν δι*εβάλλετο*.ὡς θεομάχος·*καὶ* τὸν σωκράτη δὲ ὡς ἄθεον *δια*βάλλει·*δια* τοῦτο μήλιον αὐτὸν,εἶπεν: supr. (830) τὰ ψυλλῶν δε ἴχνη·λέγει .....ειν τὸν χαιρεφῶντα ~~δια~~ τὴν ζήτησιν.ψ

---

819. **ὄντα τηλικουτονί:** that is to say, Being of age and old enough to know what is what.

821. **ἀρχαιϊκά:** that is, Foolish. **ἀρχαιϊκά:** silly.

824. **ὅπως δὲ τοῦτο κ.τ.λ.:** as is the case with masters who grudge to impart their knowledge. **ὅπως δὲ τοῦτο κ.τ.λ.:** the like injunction Strepsiades had himself received (l. 143 supra) "But these things you must regard as mysteries."

829. **αἰβοῖ:** said with a laugh. **αἰβοῖ:** an adverb expressing indignation.

830. **Σωκράτης ὁ Μήλιος:** contrary to the facts of history. Socrates was an Athenian. **Σωκράτης ὁ Μήλιος:** since Diagoras, who *was* a Melian, was attacked as an assailant of the gods, and as Aristophanes attacks Socrates also as an atheist, he therefore describes Socrates as a Melian.

831. **Χαιρεφῶν ὅς κ.τ.λ.:** when it is here said that Chaerephon understands all about fleas' footprints, the allusion is to the attempt to find out "how many of its own feet a flea jumped" (l. 145 supra).

τὴν ζήτησιν <περὶ τῆς> ψύλλης, "ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας." <περὶ τῆς> ψύλλης R

832. μανιῶν: ἀττικῶς τὸ μανιῶν ἀντὶ τοῦ μανίας.

833. εὐστόμει καὶ μηδὲν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ εὐφήμει καὶ μηδὲν εἴπῃς περὶ αὐτῶν βλάσφημον.

834. φλαῦρον: ἀντὶ τοῦ κακόν/· ἄνδρας δεξιούς: λείπει ἡ <εἰς, ἵν' ᾖ> εἰς ἄνδρας δεξιούς. <εἰς, ἵν' ᾖ> V.

835. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας κ.τ.λ.: δοκῶν ἐπαινεῖν ψέγει· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν καρτερίας εἶπεν φειδωλίας.

838. ὥσπερ τεθνεῶτος κ.τ.λ.: ἔθος ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος/· καταλόει: < > λέγει ὅτι εἰς τρυφὴν καταναλίσκεις/· καταλόει: εἰς λουτρὰ καταναλίσκεις/· βίον: τὴν περιουσίαν. ἐκκομισθῆναι Suidas

τρυφὴν Suidas

841. ἀληθες: ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς/· ἀλη-

ύλλαν ὁπόσους άλοιτο τοὺς αὐτησ πόδας:—supr. (832) μανιῶν·ἀττικωσ. τὸ μανιῶν ἀντι τοῦ μανίας:—ext. (834) *αντιτου* εὐφήμει *καὶ* μηδὲν εἴ πησ·περι αὐτων βλασφημον:—ext. (834) *λειπει* ἡ εἰς ἄνδρας δεξίους:—ext. (834) S. supra φλαῦρον→*αντιτου* κακόν:—int. (835) δοκῶν ἐπαινεῖν. ψέγει·*αντι* γὰρ του εἰπεῖν καρτερίας·εἶπεν·φειδωλίας:—ext. (838) καταλ ούει μου τὸν βίον:—ἔθος ἦν μετα τὸ εἰσκομισθῆν*αι* τὸ σῶμα·καθαρ μοῦ χάριν,ἀπολούεσθ*αι* τοὺς οἰκείους.τοῦ τεθνεῶτος·*λεγει* δὲ,*οτι* εἰς τρ οφὰς καταναλίσκεις.βίον δὲ τ*ην περιουσίαν*·ἢ εἰς λουτρὰ καταναλίσκεις: —ext. (841) S. supra ἄληθες→*αντιτου* αληθῶς πάνυ.ουτω *λεγει* ἐπι του

---

832. **μανιῶν:** observe that *μανιῶν* is Attic for *μανίας*.

833. **εὐστόμει καὶ μηδὲν κ.τ.λ.:** that is, No bad words! no calumny of them!

834. **φλαῦρον:** that is, Evil. **ἄνδρας δεξιούς:** supply *εἰς*, to make *εἰς ἄνδρας δεξιούς*.

835. **ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας κ.τ.λ.:** seeming to praise, he blames. Instead of *καρτερίας* (manliness) he says *φειδωλίας* (parsimony).

838. **ὥσπερ τεθνεῶτος κ.τ.λ.:** after a funeral was over it was usual for all the relatives of the deceased to purify themselves by ablutions. **καταλόει:** < > says that it is, You spend upon luxurious living. **καταλόει:** you spend on baths. **βίον:** property. / This is a late Greek sense of *περιουσία*.

841. **ἀληθες:** that is, Really.

θεc: πάνυ/· ἀληθεc: οὕτω λέγει ἐπὶ τοῦ ῥηματικοῦ.

842. παχύc: ἀντὶ τοῦ ἀναίcθητοc/· παχύc: ἀνόητοc/· παχύc: εἰc τὸ νοεῖν.

845. πότερον παρανοίας κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ κατηγορήcω αὐτοῦ ὡc παραφρονοῦντοc;

ὡc V.

846. τοῖc coροπηγοῖc: τοῖc τὰc coροὺc τῶν ἀποθνηcκόντων <ποιοῦcι>/· τοῖc coροπηγοῖc κ.τ.λ.: τουτέcτιν, ἄλλην ἴαcιν οὐκ ἔχει ἢ τὸν θάνατον, καὶ δέον αὐτῷ πρὸc τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια cκευάζειν/· τοῖc coροπηγοῖc κ.τ.λ.: ἵνα ποιήcωcιν αὐτῷ coρὸν δηλονότι ἐγγὺc ὄντι τοῦ ἀποθανεῖν.

<ποιοῦcι> V. οὐκ ἔχει ἢ Ald.

λείπει τὸ R

850. μὴ νυν τὸ λοιπόν: λείπει τὸ οὕτωc καλέcῃc.

853. γηγενεῖc: διὰ τὸ ὠχροὺc καὶ νεκρώδειc εἶναι/· γηγενεῖc: ἀcεβεῖc καὶ θεομάχουc, διὰ τοὺc γίγαντας.

ῥηματικοῦ:—int. (842) S. supra παχύc→*αντιτου* ἀναίcθητοc ἀνόητοc παχὺc, εἰc τὸ νοεῖν:—int. (845) S. supra παρανοίας→*αντιτου* κατηγορήcω αὐτου, ὡ παραφρονοῦντοc· ext. (846) τοῖc coροπηγοῖc, τοῖc τὰc coροὺc τῶν ἀποθνηcκόντων· τουτέcτι ἄλλην· ἴαcιν οὐκ ecτιν ἐξιέναι τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῶ προc τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια κατακευάζειν ἵνα ποιήcωcιν αὐτῶ coρὸν· δηλονοτι ἐγγὺc ὄντι τοῦ ἀποθανεῖν:—ext. (850) *αντιτου* οὕτωc καλέcηc:—int. (853) δια τὸ ωχρουc *καὶ* νεκρώδειc εἶναι· ἢ ἀcεβεῖc *καὶ* θεομάχουc δια τουc γίγαντας:—int. (855) ὑπὸ τοῦ πλήθ

ἀληθεc: certainly. ἀληθεc: used here by Strepsiades of the verb (*μάθοι*) (i.e. in adverbial relation to *μάθοι*). / It is difficult to decide how these adscripts are to be taken, or how the *ἀληθες* is to be accented. The third comment is in an unusual form. We should expect simply: ἀληθεc: *ἐπιρρηματικῶς*.

842. παχύc: that is, Stupid. παχύc: silly. παχύc: in respect of perception.

845. πότερον παρανοίας κ.τ.λ.: that is, Shall I accuse him of being out of his mind?

846. τοῖc coροπηγοῖc: to the tradesmen who make coffins for the dead. τοῖc coροπηγοῖc κ.τ.λ.: that is, He will have no cure but death, and I must make all arrangements for his funeral. τοῖc coροπηγοῖc κ.τ.λ.: in order to get them to make him a coffin. He is at death's door.

850. μὴ νυν τὸ λοιπόν: supply *οὕτως καλέσῃς* (call it so).

853. γηγενεῖc: in allusion to their pale and death-like appearance. γηγενεῖc: impious and assailing the

855. ἐπελανθανόμην ἂν κ.τ.λ.: προεῖπε γὰρ "πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων <καὶ βραδὺς | λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι";>/· ὑπὸ πλήθους ἐτῶν: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν/· ὑπὸ πλήθους ἐτῶν: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ γήρως.

857. καταπεφρόντικα: εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνήλωσα/· καταπεφρόντικα: εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. τὴν V.

859. ὥσπερ Περικλέης κ.τ.λ.: Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγὸς λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων καὶ δεδωκὼς χρήματα Κλεανδρίδῃ τῷ ἁρμοστῇ Λακεδαιμονίων ἐπὶ προδοσίᾳ, τοῦτο οὐκ ἐδήλου ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι ταῦτα. Κλεανδρίδῃ edd.

860. τῷ πατρὶ πιθόμενος κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἔχεις ἀπολογίαν ὅτι πατρὶ πειθό-

---

ους τῶν ἐτων:—*αντιτου* ὑπο γήρως. προεῖπε *γαρ*. πῶς οὖν γέρων ὢν κ ἀπιλήσμων:—ext. (857) S. supra καταπεφρόντικα→εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνήλωσα·εἰς των παίδευσιν·καταδεδαπάνηκα:—int. (859) ὥσπερ *περι*κλέης:—*περι*κλῆς ἀθηναίων στρατηγὸς·λόγον ἀπαιτούμενος·ὑπερ χρημάτων. *καὶ* δεδωκὼς χρήματα·κλεάνδρῳ·τῷ ἁρμοστῇ. λακεδαιμονίων ἐπι προδοσίαι. τοῦτο οὐκ ἐδήλου·ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν, ἀναλῶσαι, ταῦτα:—infr. (861) *αντιτου* ἔχεις ἀπολογίαν. *οτι πατρι* πειθόμενος ἥμαρτες·σφάλ

---

gods, in allusion to the giants. / A new adscript may begin with *διά*.

855. **ἐπελανθανόμην ἂν κ.τ.λ.:** Strepsiades said above (l. 129) "'Tis true I am old, and failing in memory, and slow. How shall I be taught the refinements of subtle arguments?" **ὑπὸ πλήθους ἐτῶν:** = *ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν*. / This is the first example of a note of this kind in which attention is called to the absence of articles. In the notes to some of the plays they are more common. **ὑπὸ πλήθους ἐτῶν:** that is, By reason of old age.

857. **καταπεφρόντικα:** I have spent on the thinkers. **καταπεφρόντικα:** I have spent on my education.

859. **ὥσπερ Περικλέης κ.τ.λ.:** Pericles as officer of the Athenians being asked to account for money spent, refused to say more than that it was expended for a necessary purpose. The fact was he had used it to secure the treacherous collusion of a Lacedaemonian governor called Cleandrides.

860. **τῷ πατρὶ πιθόμενος κ.τ.λ.:** that is, You have the excuse that it was in obeying your father you

μενος ἥμαρτες/· τῷ πατρὶ πιθόμενος κ.τ.λ.: ἁμάρταν̣ε διὰ ἐμέ.

861. ἐξάμαρτε: σφάλῃ.

862. τραυλίζαντι: ἀντὶ τοῦ ψελλίζοντι/· τραυλίζαντι: ἄσημον φωνὴν

προϊέντι V. προϊέντι.

863. ἡλιαστικόν: ἐκκλησιαστικόν/· ἡλιαστικόν: οὐχ ἵστατο ὁ τῶν δικαστῶν μισθός.

864. Διασίοις: Διάσια ἑορτὴ τοῦ Διὸς παρ' Ἀθηναίοις/· ἁμαξίδα: ἁμαξὶς πλακοῦντος εἶδος ἣν νῦν κοπτὴν φαμέν/· ἁμαξίδα: Σύμμαχος· τὸ μικρὸν ἁμάξιον· ταῦτα γὰρ τοῖς παιδίοις ἠγόραζον.

865. ποτ' ἀχθέσει: ἀντὶ τοῦ λυπηθήσῃ ποτέ/· ἀχθέσει: ἐὰν μάθω, δηλονότι.

868. νηπύτιος γάρ ἐστ': νήπιος γάρ

ηθι *καὶ* ἁμάρταν̣ε *δια* εμέ:—post versum positum. ext. (862) S. supra τραυλίζαντι→*αντιτου* ψελλίζοντι·ἄσημον φωνὴν. προιόντι:—infr.

Folio 25 *verso*, *line* 863. (863) ἐκκλησιαστικον·οὐχ ἵστατο δὲ ὁ των δικαστων μισθός:—int. (864) διασίοις ἁμαξιδα·:—δίασια ἑορτῆ του διὸσ παρ' ἀθηναίοις·ἁμαξὶς δὲ, πλακοῦντος εἶδοσ ἣν νῦν κοπτὴν φαμὲν. σύμμαχοσ δὲ, τὸ μικρὸν ἁμάξιον. ταῦτα *γαρ* τοῖς παιδίοις ἠγόραζον:—ext. S. post versum 865→*αντιτου* λυπηθήσι·ποτὲ. ἐὰν μάθω, δηλονοτι:—int. (868) S. supra νηπύτιος→νήπιος γάρ εστιν. ἐπεκτείνει δὲ, τὸ ὄνομα ὁ σω

---

went wrong. **τῷ πατρὶ πιθόμενος κ.τ.λ.:** do wrong to please me. / There is probably no call to alter either *πειθόμενος* or *ἁμάρτανε*.

861. **ἐξάμαρτε:** go wrong.

862. **τραυλίζαντι:** that is, Lisping. **τραυλίζαντι:** speaking indistinctly.

863. **ἡλιαστικόν:** paid for attendance at the ecclesia. **ἡλιαστικόν:** observe that the fee of the jurymen was not paid at this time. / Whether this note goes with the preceding or no, the annotator seems to mean that it is an anachronism for Strepsiades, who had a grown-up son at the date of the play, to speak of giving his boy as a mere infant any *ὀβολὸς ἡλιαστικός* paid to him. This is right doubtless.

864. **Διασίοις:** the Diasia was a feast of Zeus held at Athens. **ἁμαξίδα:** the *ἁμαξίς* was a sort of cake, the cake which we now call *κοπτή*. / The Modern Greek lexicon calls *κοπτή* a sort of almond-cake, and this may be the meaning here, rather than sesamê-cake. **ἁμαξίδα:** Symmachus takes it to mean "little cart." They used to buy children things of the sort.

865. **ποτ' ἀχθέσει:** that is, You will be sorry some day. **ἀχθέσει:** that is, If I learn.

868. **νηπύτιος γάρ ἐστ':** he is a

ἐστιν/· ΝΗΠΎΤΙΟΣ: ἐπεκτείνει τὸ ὄνομα ὁ Σωκράτης ἵνα καταπλήξῃ τὸν νεώτερον.

869. ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ: τῶν ὀργάνων τῶν ἀστρονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν· κρέμαται γὰρ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ. [οὕτω μὲν εἰ κρεμαστῶν γράφεται.] τῶν ὀργάνων Ald.

870. ΑὐΤΌΣ ΤΡΊΒΩΝ Κ.Τ.Λ.: τῶν κρεμαστρῶν δηλονότι τετριμμένος εἴης ἀεὶ κρεμάμενος.

872. ὡΣ ἨΛΊΘΙΟΝ: ὡς μωρόν/· ἨΛΙΘΙΟΝ: ἀνόητον/· ἨΛΊΘΙΟΝ: ἀπαίδευτον.

873. ΤΟΙΣΙ ΧΕΊΛΕΣΙΝ ΔΙΕΡΡΥΗΚΌΣΙΝ: διακεχηνὼς τοῖς χείλεσι. διακεχηνὼς Ald.

874. ἈΠΌΦΕΥΞΙΝ ΔΊΚΗΣ: λύσιν τῶν δικῶν.

875. ΚΛΗΣΙΝ: τὴν μαρτυρίαν/· ΧΑΎΝΩΣΙΝ ἈΝΑΠΕΙΣΤΗΡΊΑΝ: οἷον, ἀπάτην καὶ κενὰ ῥήματα ἀναπείθοντα τοὺς ἀκούοντας.

876. ΚΑΊΤΟΙ ΤΑΛΆΝΤΟΥ Κ.Τ.Λ.: <ΤΟΝ ΥΠΈΡΒΟΛΟΝ> ὡς ἀπαίδευτον κωμῳδεῖ καὶ ὀψιμαθῆ. <τὸν Ὑπέρβολον> R

ΚΡΆΤ*ησ* Ἵ*να* ΚΑΤΑΠΛΗΞΗΙ, ΤΟΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ:—int. S. ante versum 870 → ΤΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ἈΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ· *καὶ* ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ. ΚΡΈΜΑ*ται γαρ* ἘΝ ΤΩΙ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΊΩΙ· ΟὕΤΩ ΜΈΝ ΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΓΡ*αφεται*· ext. (870) S. supra ΚΡΕΜΑΘΡΩΝ → ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΡ*ων* ΔΗΛΟΝ*οτι* ΤΕΤΡΙΜΜΈΝ*οσ* ΕἼΗΣ· ἀΕὶ ΚΡΕΜΆΜΕΝ*οσ*: —int. (872) ὡΣ ἨΛΊΘΙΟΝ:—ὡΣ ΜΩΡΌΝ *καὶ* ἈΝΌΗΤΟΝ· *καὶ* ἈΠΑΊΔΕΥΤΟΝ· *δια*ΚΕΧΗΝΌΤΙ ΤΟΙΣ ΧΕΊΛΕΣΙ:—ext. (875) Ἡ ΚΛΗΣΙΝ:—ΚΛΗΣΙΝ *την* ΜΑΡΤΥΡΊΑΝ. ΧΑΎΝΩΣΙΝ, ΛΎΣΙΝ, ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ. ΟἿΟΝ ἈΠΆΤΗΝ *καὶ* ΚΕΝᾺ ΡΉΜΑΤΑ. ἈΝΑΠΕΙΘΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ἈΚΟΎΟΝΤΑΣ:—ext. (885) ΠΑΝΤΙ ΤΡΌΠΩ· int. (876) ὙΠΈΡΒΟΛ*οσ*:—ὡΣ Ἀ

---

baby. ΝΗΠΎΤΙΟΣ: Socrates wishes to dumbfound his young visitor and lengthens *νήπιος* into *νηπύτιος*.

869. ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ: the astronomical and geometrical appliances *hanging* there in the study. / The words that follow ("So indeed if we read *κρεμαστῶν*") are a remark by some one other than the original editor.

870. ΑὐΤΌΣ ΤΡΊΒΩΝ Κ.Τ.Λ.: namely, You would be experienced in *κρέμαστραι* if you were always suspended (*κρεμάμενος*).

872. ὡΣ ἨΛΊΘΙΟΝ: how foolish. ἨΛΊΘΙΟΝ: silly. ἨΛΊΘΙΟΝ: stupid.

873. ΤΟΙΣΙ ΧΕΊΛΕΣΙΝ ΔΙΕΡΡΥΗΚΌΣΙΝ: with his lips agape.

874. ἈΠΌΦΕΥΞΙΝ ΔΊΚΗΣ: the way to escape from cases at law.

875. ΚΛΗΣΙΝ: evidence. ΧΑΎΝΩΣΙΝ ἈΝΑΠΕΙΣΤΗΡΊΑΝ: deception, so to say, and baseless statements misleading the hearers.

876. ΚΑΊΤΟΙ ΤΑΛΆΝΤΟΥ Κ.Τ.Λ.: a piece of fun at Hyperbolus' expense, as though he were stupid and had taken to learning late in life.

877. θυμόσοφος φύσει: ἀντὶ τοῦ εὐφυής/· θυμόσοφος: εὐμαθής/· θυμόσοφος: <θυμόσοφος ὁ> ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς καὶ <οὐκ> ἐκ μαθήσεως.

<θυμόσοφος ὁ> R

<οὐκ> V.

878. τυννουτονί: δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ μικρόν.

879. ἔπλαττεν οἰκίας: ἀντὶ τοῦ οἰκίας ἐποίει ἀπὸ πηλοῦ οἷα εἰώθασιν οἱ παῖδες ποιεῖν.

Scholia in versus 880, 881 emendavit R

880. ἁμαξίδας τε κ.τ.λ.: ἐκ τῶν δερμάτων περιέτεμνε τροχούς/· ἁμαξίδας: ἁμάξια/· σκυτίνας: δερματίνας.

881. ἐκ τῶν σιδίων: ἐκ τῶν λεπύρων τῶν ῥοιῶν/· ἐκ τῶν σιδίων κ.τ.λ.: τὰ παιδία ἐκ τῶν ῥοιῶν ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντὸς ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσι/· πῶς δοκεῖς: ὡς θαυμάζων λέγει.

παίδευτον κωμωιδεῖ *καὶ* οψιμαθῆ:—int. (877) θυμόσοφοσ:—*αντιτου* εὐφυεισ·εὐμαθὴς·ἐκ του ἰδίου θυμοῦ σοφόσ *καὶ* ἐκ μαθήσεως:—ext. (878) S. supra τυννουτονί→δεικτι*κωσ αντι του* μικρόν:—int. (879) οἰκίας:—*αντιτου* οἰκίας·ἐποίει ἀπο πηλοῦ·οἷα εἰώθασιν οἱ παῖδες ποιεῖν:—ext. (880) σκυτίνας) δερματίνας· int. (881) κἀκ τῶν σιδίων:—ἐκ των λεπύρ ων τῶν ῥοιῶν τὰ παιδία·ἐκ μεν των δερμάτων·*περιέτεμνε* τροχοὺς *κ αὶ* ἁμάξια·ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν.ὅταν καταφάγωσι τὰ εντοσ·ἐκ τῶν λεπύρ ων βατράχια γλύφουσι:—ext. (881) τὸ πῶς δοκεῖ·ὡς θαυμάζων *λεγει*..

---

877. θυμόσοφος φύσει: that is, Naturally clever. θυμόσοφος: quick at learning. θυμόσοφος: by *θυμόσοφος* is meant a man whose wisdom is the result of his own ability, and not of learning from others.

878. τυννουτονί: spoken with a gesture, in the sense of, Little.

879. ἔπλαττεν οἰκίας: that is, He made houses of mud, as children will do.

880. ἁμαξίδας τε κ.τ.λ.: he cut wheels out of skins. / There is perhaps something wrong here. All the notes on ll. 880 and 881 are in a jumble. The *τροχους* looks as if it might be the end of *βατραχους*, or perhaps there was a reading *τροχούς* in l. 881. Or again *τροχούς* may represent a reading *ἅμ' ἄξονας* iin l. 880. Nothing is certain. ἁμαξίδας: little carts. σκυτίνας: made of leather.

881. ἐκ τῶν σιδίων: from pomegranate peel. ἐκ τῶν σιδίων κ.τ.λ.: after eating the pulp of pomegranates children cut toy frogs out of the peel. πῶς δοκεῖς: as if he were surprised at his boy's cleverness.

885. ἐὰν δὲ μή: ἐὰν μὴ οἷός τε ἦ τοὺς δύο/· πάσῃ τέχνῃ: παντὶ τρόπῳ.

889. ὁ κρείττων λόγος καὶ ὁ ἥττων διαλέγονται.

902. δίκην: ἀντὶ τοῦ <τὸ> δίκαιον. <τὸ> Rv

905. δίκης οὔσης κ.τ.λ.: ἐρωτηματικῶς/· δίκης οὔσης κ.τ.λ.: ὅτι παιδοκτόνος ἦν.

906. αἰβοῖ τουτὶ κ.τ.λ.: γελᾷ ὁ δίκαιος.

907. χωρεῖ: προκόπτει/· δότε μοι λεκάνην: λείπει τὸ ἵνα ἐμέσω/· δότε μοι λεκάνην: χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ αὐτοῦ ῥήματα/· δότε μοι λεκάνην: ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψύχρας.

908. τυφογέρων: ἐσχατόγηρος/· ἀνάρ-

---

int. S. post versum 885→**ἐὰν μη οἷός τε ἦ τουσ δύο**:—int. S. post versum 889→**ὁ κρείττων** *λογοσ.καὶ ὁ ἥττων διαλέγονται*:—int. (902) **δίκην**) *αντιτου* **δίκαιον.** inter. (904) S. supra **πῶς**→**ἐρωτηματικωσ ὅτι παιδοκτόνος εἶναι** (prima manus **ην** scripserat quod manus recentior in **εἶναι** mutavit):—int. (906) **γελᾶ ὁ δίκαιοσ**:—intermarg. int. (907) **χωρεῖ**) **προκόπτει**:—inter. (907) S. supra **λεκάνην**→*λειπει* **τὸ ἵνα ἐμέσω·χολὴ γάρ μοι, ἐπιπλέει·δια τὰ αὐτοῦ ῥήματα**:—infr.

---

885. **ἐὰν δὲ μή**: if he is not capable of (learning) the two. **πάσῃ τέχνῃ**: by all means.

889. The Better Reason and the Worse converse. / The words *ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα*, which appear as l. 884 of the text, but were obelised by Dobree, are perhaps part of an adscript similar to this.

902. **δίκην**: that is, *τὸ δίκαιον* (justice).

905. **δίκης οὔσης κ.τ.λ.**: interrogative. / This implies the punctuation *πῶς δῆτα; δίκης . . . . δήσας;* It is also possible to take it as a note on *παρὰ τοῖσι θεοῖς*, in which case a different distribution of the persons would be indicated by which the whole from *φέρε γάρ* to *δήσας* would be assigned to the *Ἄδικος Λόγος*. **δίκης οὔσης κ.τ.λ.**: because Cronus murdered his children.

906. **αἰβοῖ τουτὶ κ.τ.λ.**: the Just Reason laughs.

907. **χωρεῖ**: grows apace. **δότε μοι λεκάνην**: scilicet, That I may relieve myself. **δότε μοι λεκάνην**: my bile rises (*lit.* floods me) at what he says. **δότε μοι λεκάνην**: as though he were made sick by the other's cool impertinence. / Before l. 908 of the text appear as part of the text, written as three lines of it, the following notes: *ὡς ναυτιῶν ὑπο τῆς ἐκείνου ψύχρας | ἢ ἵνα ἐμέσω χολει γάρ μοι ἐπιπλέει | δια τὰ αὐτοῦ ῥήματα.*

908. **τυφογέρων**: in the last

μοστος: ὑπερήφανος/· ἀνάρμοστος: μηδενὶ ἁρμοζόμενος.

910. ῥόδα μ' εἴρηκας: τὰ παρά σου εἰρημένα ῥόδα ἐστίν/· βωμολόχος: ἀντὶ τοῦ κακοῦργος καὶ ἀσεβής, παρὰ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα.

911. κρίνεσι: οὕτως ἔκλινεν ὡς ἀπὸ τοῦ κρίνος ὡς τὸ τεῖχος/· κρίνεσι: τινές φασι μεταπλασμὸν εἶναι.

κρυσῷ Kuster

913. πρὸ τοῦ γ': πρὸ τοῦ χρυσῷ/· μολίβδῳ: ἀτιμίᾳ/· μολίβδῳ: ὡς νυνὶ μᾶλλον τῶν κακῶν ἀνθούντων. διὸ καὶ ἐκεῖνος ἐπιφέρει "νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί."

915. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος· διά σ' οὐ κ.τ.λ.: τοῦ αὐτοῦ δεῖ πάντα εἶναι, τοῦ ἥττονος λόγου. οὐ θέλει γάρ, φησί, τὰ μειράκια διὰ τὴν σὴν εὐήθειαν φοιτᾶν

Folio 26, *line* 908. (908) ἐσχατόγηροσ, ἢ ὑπερίφανοσ:—int. (908) μη δενὶ ἁρμοζόμενοσ:—intermarg. ext. (910) τὰ παρα σοῦ εἰρημένα ῥόδα ε στιν:—ext. (910) βωμολοχοσ:—*αντι* τοῦ κακοῦργοσ *καὶ* ἀσεβὴσ. παρὰ τ οὺσ λοχῶντασ τα ἐν τοῖσ βωμοῖσ ἐπιτιθέμενα θύματα:—ext. (911) οὕτ ωσ ἔκλινεν, ὡσ ἀπο τοῦ κρίνοσ· ὡσ τὸ τειχοσ. τινὲσ δὲ *φασι* τινὲσ δὲ *φ ασι* μεταπλασμὸν εἶναι:—ext. (913) μολίβδω:—προ τοῦ χρυσοῦ μολίβδ ωι *καὶ* ἀτιμίαι· ὡσ νυνὶ μᾶλλον των κακῶν ἀνθουντων. διὸ *καὶ* ἐκεῖνοσ. ἐπιφέρει· νῦν δέ γε κόσμοσ τουτ ἐστιν ἐμοί:—ext. (915) ἀρχαῖος) λῆροσ:—inter. S. ante versum 916→τοῦ αὐτοῦ δεῖ πάντα εἶναι. τοῦ ἥττονοσ λογου· οὐ θέλει γὰρ *φησι*· τα μειράκια· δια την σὴν εὐήθειαν φοϊτᾶν· μα

---

extreme of old age. **ἀνάρμοστος:** impertinent. **ἀνάρμοστος:** hitting it off with nobody.

910. **ῥόδα μ' εἴρηκας:** your words are sweet as roses. **βωμολόχος:** that is, A wicked, irreligious man, so called from those who lie in wait (λοχῶντας) at the altars (βωμοί) for the sacrifices laid on them.

911. **κρίνεσι:** declined as if from a nominative *κρίνος* of the type *τεῖχος*. **κρίνεσι:** said by some to be a metaplastic form (from the nominative *κρίνον*).

913. **πρὸ τοῦ γ':** before that time, with gold. **μολίβδῳ:** dishonour. **μολίβδῳ:** seeing that now it is rather wrong that flourishes. This explains what follows "But now it is so much honour paid me."

915. **σὺ δέ γ' ἀρχαῖος· διά σ' οὐ κ.τ.λ.:** this ought all to be assigned to the same speaker—the Worse Reason. The meaning is, It is the result of your folly that boys

μαθησόμενα τὰ χρήσιμα μαθήματα/· ἀρχαῖος: λῆρος.

916. φοιτᾶν: λείπει τὸ πρὸς ἐμέ.

920. αὐχμεῖς: ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς/· σὺ δέ γ' εὖ πράττεις: ὡς τοῦ δικαίου παρορωμένου/· εὖ πράττεις: ἀντὶ τοῦ καλῶς λέγεις.

922. Τήλεφος εἶναι κ.τ.λ.: διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον περὶ οὗ καὶ κωμῳδεῖται <ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν>. <ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν> R

924. γνώμας τρώγων: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ξηροὺς ἄρτους γνώμας εἶπεν/· Πανδελετείους: ὁ Πανδέλετος τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ἐστὶ διατριβόντων συκοφαντῶν/· Πανδελετείους: δυστρόπους. πανδέλετος Ald.

928. λυμαινόμενον: ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίζοντα/· τοῖς μειρακίοις: <ἀττικῶς> ἀντὶ τοῦ τὰ μειράκια. <ἀττικῶς> R

θησόμενα τὰ χρήσιμα μαθήματα:—ext. (916) λειπει τὸ προς εμέ:—int. S. ante versum 920→ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς·ὡς του δικαίου παραορωμένο υ:—int. (920) εὖ πράττεις) αντιτου καλωσ λέγεισ· inter. (922 ?) διαβάλλ ει ευριπίδην·ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα· (ό ex ὧ factum) τὸν τήλεφον·περι οὗ καὶ κωμωιδεῖται:—ext. (924) S. supra πανδελετίους→ὁ πανδέλιτος·τ ων περι τα δικαστηρία·εστὶ διατριβόντων.συκοφαντων.αντι του εἰπειν ξ ηρουσ ἄρτουσ·γνωμας εἶπεν:—int. (924) πανδελετίους) δυστρόπουσ· inter. (928) λυμαινόμενον) αντιτου ἐνυβρίζοντα:—inter. (928) μειρακίοις) αντι

---

do not care to go to school to learn lessons that will profit them. **ἀρχαῖος:** a stupid.

916. **φοιτᾶν:** supply *πρὸς ἐμέ* (to my school). / This note implies, as does the longer comment on l. 915, that some texts gave to the Unjust Reason all from *σὺ δέ γ' ἀρχαῖος* to *ἀνοήτους* or even to *αὐχμεῖς*.

920. **αὐχμεῖς:** you look dirty. **σὺ δέ γ' εὖ πράττεις:** as justice is disregarded by you. **εὖ πράττεις:** that is, You say well. / Possibly implies a variant, *φράζεις* or the like.

922. **Τήλεφος εἶναι κ.τ.λ.:** a hit at Euripides for bringing Telephus on the stage as a beggar-man. Euripides is also ridiculed for this in the Acharnians.

924. **γνώμας τρώγων:** "maxims" is substituted for "stale bread." **Πανδελετείους:** Pandeletus belongs to the class of professional accusers hanging about the courts of law. **Πανδελετείους:** ill-natured. / Perhaps the annotator took the word to be connected with *δηλεῖσθαι*, *δηλήμων* and the like. Quantity did not count in etymologies.

928. **λυμαινόμενον:** that is, Insulting. **τοῖς μειρακίοις:** Attic for *τὰ μειράκια*.

<διδάξαι> V. 929. οὐχὶ διδάξεις: οὐκ ἐῶ σε <διδάξαι>/· Κρόνος: ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος/· Κρόνος: λῆρος.

930. εἴπερ γ' αὐτὸν κ.τ.λ.: λείπει διδάξω.

932. δεῦρ' ἴθι τοῦτον κ.τ.λ.: ταῦτά φησιν ἐπιλαβόμενος τοῦ μειρακίου.

935. σύ τε τοὺς προτέρους κ.τ.λ.: τῷ δικαίῳ φησί.

936. σύ τε τὴν καινὴν κ.τ.λ.: τῷ ἀδίκῳ <φησί>.

<φησί> R

φοιτήσῃ Ald. 939. φοιτᾷ: ἀντὶ τοῦ φοιτήσῃ· ἐὰν δὲ ᾖ φοιτᾶν μετὰ τοῦ ν̄, λείπει ποιήσω τὸν παῖδα <ἵνα ᾖ ποιήσω τὸν παῖδα> φοιτῆσαι τῷ ἐνλογιμωτέρῳ.

<ἵνα ᾖ ποιήσω τὸν παῖδα> R

940. φέρε δή: ἀντὶ τοῦ ἄγε δή.

941. ἐκ τούτων ὧν κ.τ.λ.: ἐκ τῶν αὐτοῦ.

943. ῥηματίοισιν: ἀντὶ τοῦ μικροῖς <ῥήμασιν>.

<ῥήμασιν> R

τοῦ τα μειράκια· inter. (929) οὐχὶ διδάξεις) ουκεῶ σε. inter. (929) *αντιτου* ἀρχαῖοσ λῆροσ:—intermarg. ext. (930) σωθῆναι χρή) *λειπει* διδάξω. inter. (932) S. supra δεῦρ' ἴθι→ταῦτα *φησι*·ἐπιλαβόμενοσ του μειρακίου:—intermarg. ext. S. ante versum 936→τῷι δικαίῳ *φησι*·:—int. S. ante versum 937→τῷ ἀδίκῳ:—int. (939) φοιτᾶι:—*αντιτου* φοιτήσει. ἐὰν δε ᾖι φοιτᾶν·μετὰ του ν̄·*λειπει* ποιήσω τὸν παιδα φοιτῆσαι·τῷι ἐνλογιμωτέρω· ext. (940) S. supra φέρε δὴ→*αντιτου* ἄγε δή· int. (941) ἐκ τούτων) ἐκ τῶν αὐτοῦ. inter. (943) καινοῖς:—*αντιτου* μικροῖς· ext. (947) ὑπ' ἀν

---

929. **οὐχὶ διδάξεις**: I forbid you to teach. **Κρόνος**: that is, An old-fashioned person. **Κρόνος**: a stupid.

930. **εἴπερ γ' αὐτὸν κ.τ.λ.**: supply *διδάξω*, I shall teach.

932. **δεῦρ' ἴθι τοῦτον κ.τ.λ.**: before saying this the Unjust Reason takes hold of the lad.

935. **σύ τε τοὺς προτέρους κ.τ.λ.**: addressed to the Just Reason.

936. **σύ τε τὴν καινὴν κ.τ.λ.**: addressed to the Unjust Reason.

939. **φοιτᾷ**: = *φοιτήσῃ*, but if the true reading is *φοιτᾶν* with the nu, then supply *ποιήσω τὸν παῖδα* to make out the sense, I will make the boy go to school to the more erudite of you. / The *ἐνλογιμωτέρῳ* might also be rendered "the more reputable," but the later sense is to be preferred.

940. **φέρε δή**: = *ἄγε δή* (Come!)

941. **ἐκ τούτων ὧν κ.τ.λ.**: from his own arguments.

943. **ῥηματίοισιν**: that is, Little words. / It is tempting to believe that this is a comment upon some reading in which the grammarian's

947. ἀνθρηνῶν : <καταχρῶνται> οἱ ποιηταὶ <ἐπὶ> μελίσσης οὕτως συνεχῶς <ὡς> λέγει < >. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης συγγενῆ τῇ μελίσσῃ τὴν ἀνθρήνην φησί.

<καταχρῶνται> V.

<ἐπὶ> μελίττης V. <ὡς> R

< > R

Ἀριστοτέλης V.

950. τὼ πισύνω : οἱ πίσυνοι.

959. ἀλλ' ὦ πολλοῖς κ.τ.λ. : λέγει τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον· στεφανώσας : ἀντὶ τοῦ κοσμήσας.

965. κριμνώδη : κρίμνα εἶδος ἀλεύρου ἐξ οὗ ἡ παιπάλη γίνεται. [τουτέστι τὸ ἄλευρον· καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν Ὅμηρος· ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.]

967. Παλλάδα περσέπτολιν : ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί· Παλλάδα περσέπτολιν : < ὅτι> Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος

< . . . . . ὅτι> R

θρηνων :—οἱ ποιηταὶ τὰς μελίσσας οὕτως συνεχῶς λεγει· ὁ δε ἀριστοφανησ συγγενῆ, τῇ μελίσσηι τὴν ἀνθρήνην φησι· :—ext. (949) τὼ πισύνω) οἱ πισοινοι· inter. (959) αντιτου κοσμήσας· λεγει δὲ τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον :—ext.

Folio 26 *verso*, *line* 960. (965) κεἰ κριμνώδη καταπίφοι :—κρίμνα εἶδος ἀλεύρου· ἐξοῦ ἡ παιπάλη γίνεται· τουτεστι τὸ ἄλευρον | καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν ὅμηροσ ὅτε περ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας :—supr. (967) ἢ παλλάδα :—ἀρχὴ ἄισματος φρυνίχου· ὡς ἐρατοσθένησ φησι· φρύ

---

adjective *μάτιος* was found. See note on l. 451 supra. In that case the note would do as it stands in the codex.

947. **ἀνθρηνῶν** : < > remarks that the poets constantly err in speaking of bees by this name. Aristotle (Hist. An. 9. 40. 42) says that the *ἀνθρήνη* is akin to the bee. / That the codex has *λέγει* after *συνεχῶς* and not *λέγουσιν* has made me prefer the reading of the Venetus. Perhaps a new note begins with ὁ δὲ Ἀρ.

950. **τὼ πισύνω** : = *οἱ πίσυνοι.*

959. **ἀλλ' ὦ πολλοῖς κ.τ.λ.** : addressed to the Just Reason. **στεφανώσας** : that is, Adorning.

965. **κριμνώδη** : *κρίμνα* is a kind of meal from which the finest flour *παιπάλη* is made. / The words *καὶ τὸ λευκαίνειν κ.τ.λ.* were evidently originally adscript to l. 262, where see note.

967. **Παλλάδα περσέπτολιν** : Eratosthenes says that this is the beginning of a song in Phrynichus. **Παλλάδα περσέπτολιν** : <

says that> Phrynichus alludes to this very song, and that it is a song by Lamprocles :—"Pallas I sing who delights in the sack of cities, who waits on battle, the pure, child of Zeus almighty." / This comment and perhaps the other as well

μνημονεύει, ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· "Παλλάδα περσέπολιν κλήζω πολεμαδόκον ἀγνὰν [τε] παῖδα Διὸς μεγάλου"/· τηλέπορόν τι βόαμα: καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή· φασὶ δὲ μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτου ποτέ ἐστιν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὑρεῖν Ἀριστοφάνην. τινὲς δέ φασι Κυδίου τινὸς Ἑρμιονέως· "τηλέπορόν τι βόημα λύρας." βόημα V.

περσέπολιν Suidas

Κυδίου Bernhardy

969. κάμψειέν (?) τινα καμπήν: οἱονεὶ κεκλασμένῃ τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν προενέγκοιτο. προενέγκοιτο Suidas

971. τὰς κατὰ Φρῦνιν κ.τ.λ.: ὁ Φρῦνις κιθαρῳδὸς μιτυληναῖος· οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτον κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου μαθητής. [ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης κιθαρῳδὸς ἦν ἄριστος.] πρῶτον R; ἦν Ald.

νικος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἄισματοσ μνημονεύει. ὡς λαμπροκλέους ὄ ντος· παλλάδα περσέπτολιν κλῃΐzω. πολεμαδόκον ἀγνάν τ | παῖδα διὸς μεγάλου:—supr. (967) ἢ τηλέπορόν τι βόαμα:—*καὶ* τοῦτο μέλους ἀρχὴ *φασι*· δὲ μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτού ποτε εστιν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι· ἐν τῆι β ιβλιοθήκηι· εὑρεῖν ἀριστοφανην· τινὲς δε *φασι*· κυδίδου τινὸσ ἑρμιονέως. τηλέπορόν τι βαημα λύρας:—ext. (969) οἱονεὶ κεκλασμένη τῇ φωνη τὴν ὠιδην προσενεγκοι:—int. (971) οἵας οἱ νῦν τὰς κατα φρύνιν:—ὁ φρυν ις. κιθαρωδὸς μιτυληναῖοσ· οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος κιθαρίσαι· παρ' ἀθην αίοις· *καὶ* νικῆσαι παναθήναια, ἐπι καλλίου ἄρχοντος ἦν δὲ ἀριστοκλείδ ου μαθητής· ὁ δε ἀριστοκλείδησ κιθαρωιδοσ ἢ ἄριστος:—ext. (973) ἐκ πα

---

are not likely to be restored with certainty, unless new mss. are forthcoming. See Bergk iii. p. 554. **τηλέπορόν τι βόαμα:** this also is the beginning of a song, but they say that its author has not been discovered. Aristophanes (the grammarian) found it on a fragment in the library (at Alexandria). Others say that it is by one Cydias, a native of Hermione, "A thrilling peal from the lyre." / Three notes, or at the least two, run together. If we only had them in an early form, some of the problems affecting "scholia" might be solved.

969. **κάμψειέν (?) τινα καμπήν:** much the same as, Were to pronounce the ode in a mincing voice. / There is some variant behind this note *κομψεύοι* or *κομψεύσαι*.

971. **τὰς κατὰ Φρῦνιν κ.τ.λ.:** Phrynis was a native of Mytilene—a citharoed. He appears to have first practised his art at Athens, and to have gained the prize at the Panathenaea in the archonship of Callias. He was a pupil of Aristocleides.

973. ἐν παιδοτρίβου: εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται οἱ παῖδες καὶ διατρίβουσιν/· καθίζοντας τὸν μηρὸν κ.τ.λ.: τουτέστιν, εὐκόσμως καθεσθῆναι ὡς μηδὲν τοῖς περιεστῶσιν ὑποδεῖξαι ἄκοσμον.

975. συμψῆσαι καὶ κ.τ.λ.: κατέψων τὸν τόπον ὅπου ἐκάθηντο ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἕβης αὐτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

980. προαγωγεύων: μαυλίζων.

981. κεφάλαιον: ἀντί, τὴν κεφαλήν/· κεφάλαιον: φησὶ [διὰ] τὴν κεφαλήν/· κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος: οὐκ ἔτεμνον κατὰ μῆκος ὡς νῦν ἀλλὰ κατὰ κύκλον.

983. κιχλίζειν: λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν, ἤγουν κίχλας/· κιχλίζειν: ἀτάκτως γελᾶν. κίχλας Ald.

984. διπολιώδη: τὰ λεγόμενα Διάσια ταῦτα καὶ Διϊπόλεια/· τεττίγων: τοὺς τέττιγας παρέλαβεν, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ παρέλαβεν Ald.

ιδοτρίβου δὲ καθίζοντες: εἰς τὸν τόπον ὅπου γϋμνάζονται·οἱ παῖδες·καὶ διατρίβουσιν:—ext. (973) τουτεστι εὐκόσμως καθεσθῆναι·ὡς μηδὲν τοῖς περιεστῶσιν.ὑποδεῖξαι ἄκοσμον:—ext. (975) S. supra συμψῆσαι→κατέψων τὸν τόπον ὅπου ἐκάθηντο·ἵνα μὴ σημεῖον της ἕβης αὐτῶν καταλείψωσι,τοῖς ερασταῖς:—int. (980) προαγωγεύων) μαυλίζων. inter. (981) S. supra κεφάλαιον→αντι την κεφαλην | οὐκέτεμνον·κατα μῆκος ὡς νῦν.ἀλλὰ κατὰ κύκλον.φησι·δια την κεφαλην int. (983) ··χλίζειν·:—λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν.ἤγουν κίκλας | ἄλλοι δὲ ἀτάκτως γελᾶν:—ext. (984) διϊπολιώδη:—τὰ λεγόμενα διάσια·ταῦτα καὶ διϊπόλεια.οὕτως δὲ ἐλέγετο.ὃ τῷ πολιεῖ διΐ ἐθύετο:—ext. (984) τεττίγων:—τοὺς τέττιγας παρέλαβον.ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν.χρυσῷ ερῷ

---

973. **ἐν παιδοτρίβου**: in the place where boys (παῖδες) exercise and pass the time (διατρίβουσι). **καθίζοντας τὸν μηρὸν κ.τ.λ.**: that is, To sit decorously so as to display nothing indecorous to the bystanders.

975. **συμψῆσαι καὶ κ.τ.λ.**: they would smooth over the spot where they had sat in order not to leave the mark for their lovers to see.

980. **προαγωγεύων**: prostituting.

981. **κεφάλαιον**: that is, The head. **κεφάλαιον**: meaning, The head. **κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος**: observe that they did not cut it longwise as we do now, but in round slices.

983. **κιχλίζειν**: to eat fat quails, or κίχλαι. **κιχλίζειν**: to laugh inordinately.

984. **διπολιώδη**: observe that the feast named Διάσια was also called Διϊπόλεια. **τεττίγων**: the

τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον διὰ τὸ φαίνεσθαι ὅτι αὐτόχθονες εἶεν.

985. Κηκείδου: Κηκείδης διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος Πανόπταις/· βουφονίων: οὕτως ἐλέγετο ἃ τῷ πολιεῖ Διῒ ἐθύετο/· βουφονίων: βουφόνια ἑορτὴ Ἀθηναίων πάνυ ἀρχαῖα/· βουφονίων: ἐν γὰρ τοῖς ä V.
< > R Διϊπολείοις < > φησι βοῦν τὸ πόπανον καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, καὶ τούτου χάριν βοῦν θύουσιν ἐν τοῖς Διϊπολείοις/· βουφονίων: διὰ τὸν βοῦν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον
< > R καὶ τυθέντα/· βουφονίων: < >
< > R διὰ τοῦ ποπάνου < >.

988. ὥστε μ' ἀπάρχεσθαι: διὰ τὸ ἀπρεπές, φησί/· ὅταν ὀρχεῖσθαι κ.τ.λ.:

ντο τέττιγι·τεκμήριον. διὰ τὸ φαίνεσθαι *οτι* αὐτόχθονες εἶεν:—ext. (985) κηκείδ*ησ* διθυράμβων ποιητ*ησ* πάνυ ἀρχαῖος·μέμνητ*αι* αὐτοῦ κρατῖν *οσ* πανόπταις:—ext. (985) βουφόνια·ἑορτῆ·ἀθηναίων·πάνυ ἀρχαῖα·ἐν γ ὰρ τοῖς διϊπολειοις *φησι*·βοῦν τὸ πόπανον καταφαγεῖν·τὸ παρεσκευασ μένον·εἰς τ*ην* θυσίαν·*καὶ* τούτ*ου* χάριν βουν θύουσιν ἐν τοῖς διϊπολει *οισ*·δι*α* τὸν βοῦν τὸν φαγόντα·τὸ πόπανον,*καὶ* τυθέντα *δια* του ποπά νου:—infr. (988) S. supra ὀρχεῖσθαι→ὠρχοῦντο *γαρ* ἐνόπλοισ εν τοῖς

---

poet introduces grasshoppers because the ancients by way of tying back their hair used a golden grasshopper, a sign intended to make it seem that they were indigenous.

985. **Κηκείδου:** Ceceides was a very ancient dithyrambic poet. Cratinus mentions him in his Panoptae. **βουφονίων:** sacrifices offered to Zeus Polieus were so called. **βουφονίων:** the Buphonia was a very ancient Athenian feast. **βουφονίων:** < > says that at the Diïpoleia an ox once ate up the cake that was prepared for the sacrifice, and that is the reason why they sacrifice an ox at the Diïpoleia. / I keep the form *Διϊπόλεια* even where the codex contracts the word, as when written in full it has the long penultimate in the codex. **βουφονίων:** in allusion to the ox that ate the cake and was sacrificed. **βουφονίων:** < > because of the cake < >. / This and the last note are fragments of notes explaining the origin of the *βουφόνια* in much the same way as the longer note that precedes.

988. **ὥστε μ' ἀπάρχεσθαι:** that is, Because of the want of modesty displayed. **ὅταν ὀρχεῖσθαι κ.τ.λ.:** boys danced in armour at the Pan-

ὠρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς παναθηναίοις οἱ παῖδες/· δέον: ὅταν χρεία.

989. τῆς κωλῆς: τῶν αἰδοίων.

991. ἐπιστήσει μισεῖν ἀγοράν: ἀντὶ τοῦ μαθήσῃ μισεῖν τὴν ἐκκλησίαν.

994. σκαιουργεῖν: ἀπαίδευτα ποιεῖν [παρὰ τοὺς αὐτοῦ γονέας].

995. ἀναπλήσειν: ἀφανίσειν.

997. μήλῳ: ἀντὶ τοῦ ἔρωτι/· μήλῳ βλητέος: οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ πτοῆσαι καὶ εἰς ἔρωτα ἀγαγεῖν, μήλῳ βαλεῖν/· μήλῳ: ἔρωτι/· ἀποθραυσθῇς: ἐκπέσῃς. βαλεῖν R

998. Ἰαπετόν: λῆρον/· Ἰαπετόν: μωρόν.

999. τὴν ἡλικίαν: τοῦ πατρός.

1001. τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν: ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι κωμῳδοῦνται· τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

παναθηναίοις οἱ παῖδες | *δια* δὲ τὸ ἀπρεπὲς *φησι*·προέχοντες *των* αἰδοίων τὴν ἀσπίδα:—int. (988) δέον αὐτούς) ὁτ'ἂν χρεια. inter. (991) καὶ πιστησει) *αντιτου* μαθήσηι μισειν *την* εκκλησιαν. inter. (993) S. supra καὶ →ἀπαίδευτα·ποιεῖν·παρα τοὺς αὐτοῦ γονέας:—infr. (995) ἀναπλήσειν) ἀφανίσειν. inter. (997) μήλωι:—*αντι του* ἔρωτι·οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ·τὸ πτοῆσαι·*καὶ* εἰς ἔρωτα ἀγαγεῖν,μήλωι βάλλεῖν:—infr. (997) μήλωι) ερωτι· inter. (997) ἀποθραυσθῆις) εκπέσης. inter. (998) ἰαπετόν) λῆρον μωρον· inter. (999) ἡλικίαν) *του πατρος*: inter. (1001) τοῖς ἱπποκράτους: —ὑώδεις τινὲς *καὶ* ἀπαίδευτοι κωμωιδοῦνται·τὰ δὲ *ὀνοματα* αυτων.τελές

---

athenaeic festival. **δέον**: at times when there is occasion.

989. **τῆς κωλῆς**: the aedoea.

991. **ἐπιστήσει μισεῖν ἀγοράν**: that is, You will learn to hate the ecclesia.

994. **σκαιουργεῖν**: to act rudely. / The words *παρὰ τοὺς αὐτοῦ γονέας* appended to this glossema may represent a variant for *παρὰ τοὺς σαυτοῦ γονέας* of the text.

995. **ἀναπλήσειν**: to be about to disfigure.

997. **μήλῳ**: that is, With love. **μήλῳ βλητέος**: the ancients thus used *μήλῳ βαλεῖν* to express the exciting and inducing another to love you. **μήλῳ**: with love. **ἀποθραυσθῇς**: you may be ousted.

998. **Ἰαπετόν**: a stupid. **Ἰαπετόν**: a silly person.

999. **τὴν ἡλικίαν**: scilicet, Your father's.

1001. **τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν**: they are attacked in comedy as swinish and rough persons. Their names were Telesippus, Demophon, and Pericles. / Perhaps two notes.

τρίβολος ℞ ἐκτράπελος Ald. <καὶ ἀνώμαλα> Ald. γλίσχρος, ἔχειν, ἐπίτριπτος ℞ < > ℞ ἀσκουμένοις Ald.

1003. **στωμύλλων**: φλυαρῶν/· **τριβολεκτράπελ'**: ἐκ τοῦ τρίβολος καὶ ἐκτράπελος σύγκειται/· **τριβολεκτράπελ'**: σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα/· **τριβολεκτράπελ'**: ἀπαίδευτα <καὶ ἀνώμαλα>.

1004. **γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου**: ἐκ τοῦ γλίσχρος καὶ ἀντιλογίαν ἔχειν καὶ ἐπίτριπτος σύγκειται/· **γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου**: οἷον, τοῦ δυναμένου ἐπιτρῖψαι < >.

1005. **εἰς Ἀκαδήμειαν κ.τ.λ.**: ἔθος τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν/· **ὑπὸ ταῖς μοριαῖς**: κυρίως μοριὰ λέγεται ἱερὰ ἐλαῖα τῆς θεοῦ/· **ὑπὸ ταῖς μοριαῖς**: ἐπεφύτευτο ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρα.

1006. **καλάμῳ λευκῷ**: λιτὸς γὰρ καὶ

ιππος·δημοφῶν. *περι***κλῆς**:—infr. (1003) **ἐκ** *του* **τριβόλ***ου καὶ* **εκτραπέλ***ου* **σύγκει***ται* | ..... **ηρὰ·***καὶ* **ἀπόβλητα·***καὶ* **ἀπαίδευτα**:—infr. (1003) **στωμύλλων) φλυαρῶν.** inter.

Folio 27, *line* 1004. (1004) **γλισχραντίλογ—ἐκ** *του* **γλίσχρου·***καὶ* **ἀντιλογίαν ἔχοντος·***καὶ* **ἐπιτρίπτου σύγκειτ***αι* | **οἷον** *του* **δυναμέν***ου***·ἐπιτρίψαι**:—supr. (1005) **ὑπο ταῖς μοριαῖς**:—**κυρίως μοριὰ** (littera **ο** ex **ω** facta) *λεγεται***·ἱερὰ ἐλαῖα** *τησ* **θεου·ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῶ γυμνασίωι δένδρα· ἔθος δὲ τοῖς ἀσκομένοις·ἀλειψαμένοις ἐν τῶι ἡλίωι τρέχειν**:—supr. (1006) **στεφανωσάμεν***οσ*:—**λιτὸς γὰρ** *καὶ* **ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος·στέφαν**

1003. **στωμύλλων**: talking nonsense. **τριβολεκτράπελ'**: compounded of **τρίβολος** (caltrop) and **ἐκτράπελος** (monstrous). **τριβολεκτράπελ'**: things rude and rubbishy. / The derivation implied is *τρίβολος*, and *ἐκτρέπειν* in the sense of "to turn out" or "to throw out." **τριβολεκτράπελ'**: things rude and eccentric.

1004. **γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου**: it is compounded of *γλίσχρος* (grasping) and *ἀντιλογίαν ἔχειν* (to be ready with a reply), and *ἐπίτριπτος* (cunning). **γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου**: something like, Able to ruin < >. / Or this may be a note merely on *ἐπιτρίπτου*, compound words being sometimes so split up in explanations.

1005. **εἰς Ἀκαδήμειαν κ.τ.λ.**: it was usual for men taking exercise to oil themselves and run in the sun. **ὑπὸ ταῖς μοριαῖς**: properly *μοριά* is an olive-tree sacred to Athena. **ὑπὸ ταῖς μοριαῖς**: observe that there were trees growing in the gymnasium. / Not only has the codex *μοριαῖς* and *μοριά* but in the text *μορίαις* has first been written paroxytone and then that accent has been obliterated—*ὑποταῖμορίαις*.

1006. **καλάμῳ λευκῷ**: such a chaplet being plain and unpreten-

ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος/· καλάμῳ λευκῷ: ἦν καὶ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

1007. μίλακος ὄζων κ.τ.λ.: οἷον, πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας/· ὄζων ἀπραγμοσύνης: ἀντὶ τοῦ οὐ πολυπράγμων ὤν/· ἀπραγμοσύνης: ὢν Bγ ἀπραγμοσύνη εἶδος ἄνθους.

1008. ὁπόταν πλάτανος κ.τ.λ.: πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται· καὶ Θεόκριτος· "ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα <καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα | ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἁδὺ δὲ καὶ τὺ | συρίσδες">.

1010. τούτοις: οἷς λέγω.

1013. πυγὴν μεγάλην: γέλωτος χάριν/· πυγὴν μεγάλην: διὰ τὴν τρυφήν [ἔξεις πυγὴν μεγάλην]. τρυφήν Ruhneken

---

ος·ἦν δὲ *καὶ* τῶν διοσκούρων·ἴδιον στεφανοῦσ*θαι*·καλάμωι:—ext. τὸ ἐκ πολυλογίας·συνκείμενον:—ext. (1007) μίλακος ὄζων *καὶ* ἀπραγμοσύ*νη*σ: ἀπραγμοσύνη.εἶδο*σ* ἄνθους·οἷον πάσης εὐωιδίας ὄζων *καὶ* ἀσφαλεί ας | ἡ ἀπραγμοσύνη *αντιτου* οὐ πολυπράγμων ἦν:—ext. (1008) ἦρος ἐν ὥρα:—πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ·*καὶ* ἠρέμα *δια των* φύλλων·εἰσιόντος· ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα·ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται.καὶ θεόκριτος·ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. ext. (1010) πρὸς τούτοις) οἷς λέγω. inter. (1013) S. supra πυγὴν→ἡ γέλωτος χάριν·ἡ *δια* τὴν τροφὴν.ἔξεις πυγὴν μεγάλ*ην*:—int.

---

tious. καλάμῳ λευκῷ: it was peculiar to the Dioscuri to be crowned with reeds.

1007. μίλακος ὄζων κ.τ.λ.: that is, Smelling of every kind of fragrance and of serenity. ὄζων ἀπραγμοσύνης: that is, Not worrying. ἀπραγμοσύνης: by *ἀπραγμοσύνη* a species of flower is meant (Little Ease).

1008. ὁπόταν πλάτανος κ.τ.λ.: as the wind blows soft and enters gently among the leaves, the trees, so to speak, talk with one, which is called *ψιθυρίζειν*. So Theocritus (i. 1) "Sweet, methinks, is the whispered sound wherewith yon pine-tree, goatherd, maketh melody by the waters, and sweet too the notes of thy pipe."

1010. τούτοις: the things which I name.

1013. πυγὴν μεγάλην: a piece of fun. πυγὴν μεγάλην: the result of luxurious living. / These notes would suit as well other words of the text. E.g. the *γέλωτος χάριν* may be a note or part of a note on *ψήφισμα μακρόν*, and *διὰ τὴν τρυφήν* be adscript to *χροιὰν ὠχράν*. However, the proverb *γυναικὸς πυγή* and the Herondas' phrase *θάλπειν δίφρον* prove the comment good as it stands.

1019. μακρόν: τὸ ἐκ πολυλογίας συνκείμενον.

1022. τῆς Ἀντιμάχου: οὗτος εἰς θηλύτητα καὶ εὐμορφίαν κωμῳδεῖται· ἔστιν καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.

1024. καλλίπυργον (?): ὑψηλοτάτην/· καλλίπυργον: μεγάλην.

1030. πρὸς οὖν τάδ': πρὸς ταῦτα οὖν/· κομψοπρεπῆ: ἀντὶ τοῦ πανοῦργον.

1031. ἀνήρ: ὁ δίκαιος θηλονότι/· ἀνήρ: ἐν ἀνδρῶν γὰρ σχήματι εἰσήχθησαν <ὁ δίκαιος λόγος καὶ ὁ ἄδικος>.

<ὁ δίκαιος λόγος καὶ ὁ ἄδικος> R

1034. δεινῶν: ἀντὶ τοῦ μεγάλων.

1038. ἥττων: ἀντὶ τοῦ ἄδικος/· ἡττῶν: <ἀντὶ τοῦ> ποιῶν αὐτοὺς ἡττηθῆναι. ποιῶν V.

<ἀντὶ τοῦ> R

1039. τοῖσι φροντισταῖσιν: τοῖς φιλοσόφοις.

(1022) τῆς ἀντιμάχου:—οὗτος εἰς θηλύτητα *καὶ* εὐμορφίαν κωμωιδεῖται .ἔστιν *καὶ* ἕτερος·ἐπι πονηρίαι·κωμωιδούμενοσ·:—ext. S. ante versum 1024→ὑψηλοτάτην μεγάλην:—int. (1030) προς ταῦτα *οὖν*:—int. (1030) S. supra κομψοπρεπῆι→*αντιτου* πανοῦργον:—intermarg. ext. (1034) S. supra δεινῶν→*αντιτου* μεγάλ*ων*:—int. (1033) S. supra ἀνήρ→ὁ δίκ*αιος* θηλον*οτι* ἐν ἀνδρῶν *γαρ* σχήματι εἰσήχθησαν:—int. (1038) ἥττων *λογ οσ·αντιτου* ἄδικοσ.ἢ ποιῶ αὐτ*ουσ* ἡττηθῆν*αι*:—int. (1039) τοῖσι φροντι

ο

σταῖσιν) τοῖς φιλοσόφοις· inter. (1041) στατήρων) εἶδοσ ν inter. (1042) α

1019. μακρόν: made up of loquacity.

1022. τῆς Ἀντιμάχου: this Antimachus is made fun of for effeminacy and good looks. There is another person of this name satirised for want of principle.

1024. καλλίπυργον (?): very lofty. καλλίπυργον: high. / The former of these notes (perhaps both) suggests a reading *κατάπυργος* or *καταπυργωτός*, in late Greek *κατά* prefixed giving the sense of "very."

1030. πρὸς οὖν τάδ': = *πρὸς ταῦτα οὖν*. / Or more likely, this is a variant reading. κομψοπρεπῆ: that is, Subtile.

1031. ἀνήρ: namely, The Just Reason. ἀνήρ: observe that the Just Reason and the Unjust Reason appeared on the stage dressed like men.

1034. δεινῶν: that is, High.

1038. ἥττων: that is, The Unjust Reason. ἡττῶν: that is, Causing the laws to be defeated. / This variant is plainly implied. In late Greek *ἡττᾶσθαι* has an active *ἡττᾶν*.

1039. τοῖσι φροντισταῖσιν: the philosophers.

1041. στατήρων: εἶδος νομίσματος <ὁ στατήρ>. <ὁ στατήρ> R

1042. αἱρούμενον τοὺς κ.τ.λ.: τό τινα λαβόντα <ἥττονας λόγους> δίκην νικᾶν/· ἔπειτα: τῷ ἀδίκῳ λόγῳ. <ἥττονας λόγους> R

1043. σκέψαι δὲ τὴν κ.τ.λ.: πρὸς τὸν παῖδά φησιν ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ἐλέγξω αὐτόν.

1047. εὐθύς: ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ/· εὐθὺς γάρ σ' κ.τ.λ.: τὸ ἑξῆς· λαβών σε ἄφυκτον ἔχω εὐθύς/· μέσον λαβών: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων.

1051. Ἡράκλεια λουτρά: Ἡρακλεῖ πολλὰ καμόντι περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν· Πείσανδρος· "τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη | ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης." θεὰ V.

1053. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' κ.τ.λ.: ὡς

ἱρούμενον τοὺς ἥττο...: τὸ τινὰ λαβόντα δίκην τῷ ἀδίκωι λόγωι νικᾶν:—ext. S. ante versum 1043→πρὸς τὸν παῖδα *φησι*·ὅτι ἀπο τ*ων* αὐτ*ου*, ἐλέγξω αὐτόν:—int. (1047) ἐπίσχες:—τὸ εξησ λαβων σε ἄφυκτον ἔχω·εὐθὺς μέσον λαβών·ἡ δὲ μεταφορᾶ+ ἀπὸ τ*ων* παλαιστῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον *καὶ* ἡττωμένων.τὸ δε εὐθὺς ... τ*ου* ἐν ἀρχῃ:—ext. (1051) ἡράκλεια λουτρά:—ἡρακλεῖ πολλὰ καμόντι *περι* θερμοπύλας·ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν·πείσανδρο*σ*·τῶι δ'ἐν θερμοπύλησι.θερμὰ γλαυκῶπις ἀθήνη ποίει θερμὰ λοετρὰ παρα ρηγμῖνι θα

1041. στατήρων: the *στατήρ* is a coin of a certain value.

1042. αἱρούμενον τοὺς κ.τ.λ.: for one to take the worse arguments, and yet to win his action. ἔπειτα: by means of the Unjust Reason.

1043. σκέψαι δὲ τὴν κ.τ.λ.: addressed to the boy. "I will confute him out of his own mouth."

1047. εὐθύς: that is, To begin with. εὐθὺς γάρ σ' κ.τ.λ.: the order is, *λαβών σε ἄφυκτον ἔχω εὐθύς*. μέσον λαβών: a metaphor from a wrestler caught by the waist and so defeated.

1051. Ἡράκλεια λουτρά: Athena made hot baths spring up at Thermopylae for the use of Hercules when he was very tired. Peisander: "To Hercules in Thermopylae the goddess grey-eyed Athena made hot water to spring by the shore of the sea wherein to bathe."

1053. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' κ.τ.λ.: the young men who take no exercise speak in this way. / The author of this note seems to have taken *ἅ* as *κατὰ κοινοῦ* i.e. as the subject of *ποιεῖ* and the object of *λαλούντων*.

ταῦτα τῶν ἀγυμνάστων νεανίσκων λαλούντων.

1054. πλῆρες τὸ κ.τ.λ.: τῶν εὐγενῶν δηλονότι.

1057. ἀγορητὴν ἄν: τὸ ἂν περισσόν, ἀττικῶς.

1059. ἐγὼ δέ φημι: χρῆναι δηλονότι.

1063. ὁ γοῦν Πηλεὺς κ.τ.λ.: Πηλεὺς Φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ πατέρα σὺν Τελαμῶνι δολοφονήσας φεύγει εἰς Φθίαν πρὸς Εὔρυτον τὸν Ἄκτορος ὑφ' οὗ καὶ καθαίρεται V. καθαίρεται. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου ἐλθὼν Εὐρύτῳ ἐντυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλι οὖν ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰολκὸν πρὸς Ἄκαστον ἀφικνεῖται καὶ καθαίρεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἀστυδάμεια δὲ ἡ Ἀκάστου γυνὴ ἐρασθεῖσα Πηλέως καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν διὰ σωφροσύνην συνελθεῖν αὐτῇ

λάσσης:—infr. (1053) ὡς ταῦτα *των* ἀγϋμνάστ*ων* νεανί*σκων*·λαλο*υντων*· int. (1054) παλαίστρας) *των* εὐγεν*ων* δηλον*οτι* inter. (1057) ἂν . . .) τὸ ἂν περισσ*ον*·αττικ*ωσ* inter. (1059) χρῆν*αι* δηλον*οτι*· intermarg. ext.

Folio 27 *verso*, *line* 1060. (1063) πηλεὺς φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ *π*ατέρα συν τελαμῶνι δολοφονήσας·φεύγει εἰς φθίαν·πρὸς εὔρυτ*ον* τὸν ἄκτορο*σ*·ὑφ' οὗ *καὶ* καθαιρεῖ*ται*.ἐκεῖθεν·ἐπι τ*ην* θήραν τοῦ καλυδωνίου. κάπρου ἐλθὼν·εὐρύτωι ἐντυγχάνει *καὶ* κτείνει τοῦτον ἄκων.πάλι οὖν ὁ πηλεὺς·ἐκ φθίας φυγὼν εἰς ἰολκὸν προς ἄκαστον ἀφικνεῖτ*αι*·*καὶ* καθ αίρεται ὑπαυτοῦ.ἀστυδάμεια δὲ ἡ ἀκάστ*ου* γυνὴ ἐρασθεῖσα πηλέως,καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν *δια* σωφροσύνην συνελθεῖν αὐτῆι καταψεύδετ*αι* αὐτ

1054. πλῆρες τὸ κ.τ.λ.: that is, Of well-born youths. / Perhaps a mere scrap from a larger note in which there was some sort of reference to the parallel passages in the Frogs (ll. 727 and 1070). There can be no other explanation of τῶν εὐγενῶν except the supposition of some variant.

1057. ἀγορητὴν ἄν: the ἄν is an Attic pleonasm.

1059. ἐγὼ δέ φημι: that is, That it is necessary.

1063. ὁ γοῦν Πηλεὺς κ.τ.λ.: Peleus with Telamon's help put his half-brother Phocus treacherously to death. He then fled to Phthia to the house of Eurytus, son of Actor, by whom he was cleansed from blood-guiltiness. When in Phthia he went to the hunt of the Calydonian boar, and meeting Eurytus slew him by accident. So Peleus again fled from Phthia and came to Iolcus to the house of Acastus, and was by him cleansed of blood-guiltiness. But

καταψεύδεται αὐτοῦ πρὸς Ἄκαστον ὡς ἀποπειραθέντος αὐτῆς. ὁ δὲ κτεῖναι μὲν ὃν καθῆρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἐκβάλλει δὲ αὐτὸν εἰς τὸ Πήλιον ὅπως ὑπὸ θηρῶν βρωθείη. οἱ δὲ θεοὶ διὰ <τὴν> cωφροcύνην δεδώκαcιν αὐτῷ μάχαιραν πρὸς τὸ ἀπαλέξειν τὰ θηρία. <τὴν> V.

1068. ὑβριστής: τρυφητής/· ὑβριστής: γαμήτης.

1070. cιναμωρουμένη: ἀντὶ τοῦ cυνεχῶς ἀνδρὶ cυνουciάzouca πρὸς μίξιν/· cιναμωρουμένη: τουτέcτι, γαμουμένη· cινάμωρον γὰρ τὸ πορνικόν.

1071. ἅπαντα: λείπει, τὰ κακά.

1072. ἡδονῶν θ' ὅcων κ.τ.λ.: ἐὰν cωφρονῇc.

1073. πότων: ἀντὶ τοῦ τῶν cυμποcίων/· κιχλιcμῶν: ἀντὶ τοῦ γελώτων ἀδιαφόρων.

οῦ πρὸς ἄκαστον, ὡς ἀποπειραθέντος αὐτῆς· ὁ δὲ, κτεῖναι μὲν ὃν καθῆ ρεν, οὐκ' εβουλη$\theta\eta$· ἐκβάλλει δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πήλιον· ὅπως ὑπο θηρων βρωθείη. οἱ δε θεοι *δια* cωφροcύνην. δεδώκαcιν αὐτῶ μάχαιραν· προc τὸ ἀπαλέξειν τὰ θηρία:—ext. (1068) τρυφητης γαμήτης:—int. (1070) cιναμ ωρουμένη:—*αντιτου* cυνεχῶc ἀνδρὶ cυνουciάzouca προc μίξιν· τοῦτεστι γαμουμένη· cινάμωρον γὰρ τὸ πορνικόν:—supr. (1072) ἐὰν cωφρονῆc: —int. (1072) λειπει τα κακά:—intermarg. ext. (1073) πότων:—*αντιτου* τῶν cυμποcίων. κιχλιcμῶν δὲ, *αντι* του γελώτων. ἀδιαφόρων:—supr.

Astydamia, wife of Acastus, fell in love with Peleus, and when he would not lie with her—so great was his discretion—she accused him falsely to her husband of having tempted her. Acastus did not wish to slay with his own hand a man whom he had cleansed from blood-guiltiness, but he cast him out upon Pelion to be devoured by the wild beasts. But the gods being pleased with his discretion gave Peleus a sword wherewith to defend himself from the wild beasts. / There is no call to alter the accentuation of *Φθίαν*. Even the spelling *Ἰολκόν* may be left. That the note is late is proved by the perfect used like a Latin perfect, as is also the case in the note on 1051.

1068. **ὑβριστής**: voluptuary. **ὑβριστής**: erotic.

1070. **cιναμωρουμένη**: that is, Constantly going in unto her husband. **cιναμωρουμένη**: that is, Having intercourse with; *σινάμωρον* meaning *πορνικόν*.

1071. **ἅπαντα**: supply *τὰ κακά*.

1072. **ἡδονῶν θ' ὅcων κ.τ.λ.**: if you are good.

1073. **πότων**: that is, Drinking-bouts. **κιχλιcμῶν**: that is, Indiscriminate laughter.

1075. εἶεν: τὸ εἶεν λέγεται ἀπόθεσις λόγου.

1078. σκίρτα: σπατάλα/· νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν: τὸ αἰσχρὸν νόμιζε μὴ αἰσχρὸν εἶναι.

1081. ἥττων ἐστί: ἀντὶ τοῦ ἡττᾶται.

1083. ἦν ῥαφανιδωθῇ: οὕτως γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ἤκιζον· ῥαφανῖδας λαμβάνοντες ἔβαλλον εἰς τοὺς πρωκτοὺς αὐτῶν καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς θερμὴν τέφραν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι.

ἁλόντας Ald. θερμὴν Ald.

1085. τί πείσεται κακόν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν <πείσεται κακόν>.

<πείσεται κακόν> R

1086. τούτου: τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος.

1087. ἦν τοῦτο νικηθῇς κ.τ.λ.: λείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς τοῦτο—ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθῇς ἐμοὶ ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν τὸ εὐρύπρωκτος εἶναι.

1088. τί δ' ἄλλο: λείπει τὸ ἐρῶ. ἐρῶ R

(1075) S. supra εἶεν→τὸ εἶεν. λεγεται ἀπόθεσις λόγου int. (1078) S. supra αἰσχρόν→τὸ αἰσχρὸν νόμιζε, μὴ αἰσχρὸν εἶναι :—int. (1078) σκίρτα) σπατάλα· inter. (1081) ἥττων . . .) *αντιτου* ηττᾶται. inter. (1083) ἦν ῥαφανιδωθῇι :—οὕτως *γαρ* τοὺς ἁλῶντασ μοιχοὺς ἤικιζον· ραφανῖδας λαμβάνοντες ἔβαλλον εἰς τοὺς πρωκτοὺς αὐτῶν. *καὶ* παρατίλλοντες αὐτοὺς λεπτην τέφραν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι :—ext. (1085) *αντιτου* οὐδέν :—int. (1086) τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος :—int. (1087) S. supra τοῦτ' ἦν νικηθῇις→*λειπει* ἡ εἰς. ἵν' ᾖι εἰς τοῦτο· ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθησ *εμοὶ οτι* οὐδὲν *εστι* κακὸν τὸ εὐρύπρωκτος εἶναι :—int. (1088) σιγήσομ

1075. εἶεν: this is termed, The putting of a statement aside.

1078. σκίρτα: run riot. νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν: believe that dishonour is not dishonour.

1081. ἥττων ἐστί: = *ἡττᾶται* (is the slave of).

1083. ἦν ῥαφανιδωθῇ: this was the punishment of convicted adulterers. They took radishes and shot them into their proctoe, then plucking out the hair they sprinkled hot ashes over the place, causing considerable pain. / See note on adscripts to Plutus 168.

1085. τί πείσεται κακόν: that is, He will suffer no harm.

1086. τούτου: than being an euruprôct.

1087. ἦν τοῦτο νικηθῇς κ.τ.λ.: supply the preposition *εἰς*, so getting the sense, If you are beaten by me in this argument that it is no misfortune to be an euruprôct.

1088. τί δ' ἄλλο: supply *ἐρῶ* (shall I say ?)

1089. **cυνηγοροῦcιν ἐκ τίνων**: ἀντὶ τοῦ τίνες εἰcὶν οἱ ῥήτορες;

1091. **τραγῳδοῦc' ἐκ τίνων κ.τ.λ.**: εἰc Φρύνιχον φαcὶν αὐτὸν ἀποτείνειν τὸν τραγικὸν χορευτὴν [ἐπεὶ διεβάλλετο ἐπὶ μαλακίᾳ] διὰ ποικιλίαν cχημάτων.

1096. **τῶν θεατῶν κ.τ.λ.**: τῶν cωφρόνων <ἢ> καὶ τῶν εὐρυπρώκτων θεα- <ἢ> R
τῶν cκόπει πότεροι πλείουc.

1103. **ἡττήμεθ'**: τοῦτο ἄδηλον πότερον ὁ κρείττων λόγος <φηcὶν> ὁμολο- <φηcὶν> V.
γῶν ἡττᾶcθαι ἢ ὁ νεανίcκος ὁ τῶν λόγων κριτής· ὃ καὶ μᾶλλον· ἔτι γὰρ ἐν τοῖc
ὁ κρείττων λόγος om. R ἐξῆc φαίνεται αὐτὸc cὺν αὐτῷ cυνάχθεcθαι αὐτὸc R
παραδοθέντι μανθάνειν τῷ ἑτέρῳ.

αι) λειπει **τὸ ἐγὼ**. inter. (1089) **cυνηγοροῦcιν·εκ τίνων**:—*αντιτου* **τίνες εἰcὶν οἱ ῥήτορες**:—ext. (1091) **τραγωιδοῦcιν ἐκ τίνων**:—**εἰc φρύνιχον φα cὶν αὐτὸν ἀποτείνειν·τὸν τραγικον χορευτην** | **ἐπεὶ διεβάλλετο·ἐπι μαλα κία·***δια* **ποικιλίαν cχημάτων**:—int. (1096) *καὶ* **τῶν θεατῶν**:—**τῶν cωφ ρόνων·***καὶ* **τῶν εὐρυπρώκτων θεατῶν.cκόπει πότεροι πλείουc**:—infr. (1103) S. supra **πρὸc**→**τοῦτο ἄδηλον·πότερον πότερον ὁ κρείττων λόγος ὁμολογῶν ἡττᾶcθαι·ἢ ὁ νεανίcκος ὁ τῶν λόγων κριτὴc·ὃ** *καὶ* **μάλλον ἔτι γὰρ ἐν τοῖc εξησ ὁ κρείττων** *λογοσ* **φαίνεται·αὐτῷ.cυν αὐτῷι cυνά χθεcθαι·παραδ....τι μανθάνειν.τῷι ἑτέρωι**:—infr. (1104) S. supra **ἑξαυ τομολῷ**→**τὸ ἱμάτιον δίδωcιν,ἵνα εὐχερῶc αὐτομολήcη προcαυτούc**:—

1089. **cυνηγοροῦcιν ἐκ τίνων**: that is, Who compose the class of advocates? / This use of *ῥήτορες* appears elsewhere in the scholia, e.g. l. 1187 infra.

1091. **τραγῳδοῦc' ἐκ τίνων κ.τ.λ.**: they say that this is directed against one Phrynichus who danced in the Chorus in tragedies; he had such a variety of attitudes in dancing. / Perhaps suggested by the explanation of *δωδεκαμήχανος* in one comment to the Frogs 1327.

1096. **τῶν θεατῶν κ.τ.λ.**: consider which of the two form the more numerous class, the virtuous or the dissolute spectators.

1103. **ἡττήμεθ'**: it is uncertain whether it is the Better Reason that acknowledges defeat, or the young man as the judge of the two Reasons. The latter is preferable. Besides in what follows he (the young man) seems to condole with himself in being delivered over to the teaching of the other. / The distribution of persons preferred in this note is as follows—*Ἀδι. τί δῆτ' ἐρεῖς; Φει. ἡττήμεθ' ὦ* to *πρὸς ὑμᾶς. Σω. τί δῆτα* to *λέγειν. Στρ. δίδασκε* to *πράγματα. Σω. ἀμέλει* to *δεξιόν. Φει. ὠχρὸν μὲν* to *κακοδαίμονα.* The distribution rejected is to give *ἡττήμεθα* to the *Δίκαιος λόγος* and the *ὦ κινούμενοι* to Pheidippides.

1104. δέξασθέ μου κ.τ.λ.: τὸ ἱμάτιον δίδωσιν [ἵνα εὐχερῶς αὐτομολήσῃ πρὸς αὐτούς].

1107. κόλαζε: ἀντὶ τοῦ παίδευε/· κόλαζε: οἱ γὰρ διδασκόμενοι ἐκολάζοντο.

1108. στομώσεις: ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς/· στομώσεις: ὡς ἐπὶ σιδήρου φησὶ μεταφορικῶς/· στομώσεις: ἀκονήσεις/· στομώσεις: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν/· θάτερα: ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν ἕτερον μέρος τῆς γνάθου.

1109. οἵαν: τουτέστι, δυνατήν/· οἵαν δικιδίοις: ἔμπειρον δικῶν/· οἵαν δικιδίοις: ἀντὶ τοῦ δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας/· δικιδίοις: ὑποκοριστικῶς.

1111. ἀμέλει: τὸ ἀμέλει παρέλκει/· σοφιστήν: οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους/· κομιεῖ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ κομιεῖ.

---

int. (1107) S. supra κόλαζε→*αντι του* παίδευε·οἱ γαρ διδασκόμενοι, ἐκολάζοντο:—infr.

Folio 28, *line* 1108. (1108) εὖ μοὶ στομώσεισ:—*αντιτου* ὀξυνεῖς·ὡς ἐπι σιδήρου *φησι*·μεταφορικωσ·ἀκονήσεισ·ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν.θατέρα δὲ *αντιτου* τὸ μὲν ἕτερον μεροσ τῆς γνάθου—τοῦτεστι δυνατὴν *καὶ* ἔμπειρον.δικῶν ὑποκοριστικῶς δὲ,τὸ δικιδίοις:—supr. (1110) S. supra ἐσταμείζω→*αντιτου* δυνατὴν *καὶ* ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας: —int. (1111) τὸ ἀμέλει παρέλκει:—supr. (1111) S. supra σοφιστὴν→οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους: ext. (1112) ἀπο κοινου τὸ κομ

1104. **δέξασθέ μου κ.τ.λ.:** Pheidippides gives them his cloak.

1107. **κόλαζε:** that is, Discipline. **κόλαζε:** observe that corporal punishment was at this time used in teaching.

1108. **στομώσεις:** that is, You will sharpen. **στομώσεις:** a metaphor, as though he spoke of iron. **στομώσεις:** you will whet. **στομώσεις:** a metaphor from (putting an edge on) swords. **θάτερα:** that is, The one side of the jaw.

1109. **οἵαν:** that is, Able. **οἵαν δικιδίοις:** experienced in actions at law. **οἵαν δικιδίοις:** that is, Able or experienced in conducting actions at law. **δικιδίοις:** observe the diminutive.

1111. **ἀμέλει:** the *ἀμέλει* is outside the construction. / See note to adscripts on l. 488 supra. **σοφιστήν:** observe that this name was then given to any educated person. **κομιεῖ:** the verb *κομιεῖ* is in a double construction. / In other words, it is to be taken with l. 1112 as well as with this line.

1115. τοὺc κριτάc: ἀντὶ τοῦ οἱ κριταί· Ὅμηρος· "μητέρα δ' εἴ οἱ θυμὸς ἐποτρύνει <γαμέεσθαι | ἆψ ἴτω ἐc μέγαρον πατρὸc μέγα δυναμένοιο">. [ἀντὶ τοῦ ἡ μήτηρ]/· τόνδε τὸν χορόν: τὸν τῶν Νεφελῶν/· τι ὠφελῶc': cυλλαμβάνωνταί τι. cυλλαμβάνωνται Ald.

1116. ὠφελῶc': cυναγωνίζωνται/· ἐκ τῶν δικαίων: κατὰ τὸ δίκαιον/· ἐκ τῶν δικαίων: ἵνα μὴ χάριτι δοκῇ νικᾶν καὶ τὴν ψῆφον φέρειν ἀλλὰ ταῖc ἀληθείαιc προcέθηκε τοῦτο. cυναγωνίζονται Ald.

1117. νεᾶν: ἀντὶ τοῦ ἀροτριᾶν καὶ cπείρειν.

1120. αὐχμόν: τὴν ξηραcίαν/· πιέζειν: καταπονεῖν/· πιέζειν: ἀφανίζειν.

1125. τοιαύταιc cφενδόναιc: θέλει τὴν χιόνα εἰπεῖν/· cφενδόναιc παιήcομεν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν λίθουc cφενδονώντων/· παιήcομεν: οὐκ ἀκύρωc τὸ λίθουc cφενδονώντων R

ιεῖ :—inter. (1115) S. supra χορὸν→τὸν τῶν νεφελῶν·τοὺc κριτὰc, *αντιτ ου* οἱ κριτα*ί*·ὅ*μηροc*·*μητερα* δ' ἤτοι θυμὸc ἐποτρύνει·*αντιτου* ἡ *μητηρ* :—ext. (1116) ὠφελῶc' ἐκ *των* δι*καιων* :—cυναγωνίζονται.*καὶ* cυλλαμβάνον *ται* τι κατὰ τὸ δί*καιον*.ἵνα δὲ μὴ χάριτι δοκῆι νικᾶν·*καὶ* τὴν ψῆφον φέρειν | ἀλλὰ ταῖc ἀληθείαιc προcέθηκε τοῦτο :—ext. (1117) νεᾶν,ἀντὶ τ οῦ αροτριᾶν·*καὶ* cπείρειν :—int. (1119) αὐχμὸν.τ*ην* ξηραcίαν·πιέζειν.κα ταπονεῖν,ἀφανίζειν :—int. (1125) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν λίθων·*καὶ* τῶν cφενδόν*ων*·θέλει δὲ,τ*ην* χιόνα εἰπ*ειν*·οὐκ' ἀκύρωc δὲ τὸ παιήcομεν·ἐπε

1115. τοὺc κριτάc: = *οἱ κριταί.* Homer (Od. 1. 275) '*μητέρα δ' εἴ οἱ θυμὸς ἐποτρύνει <γαμέεσθαι | ἆψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο'>.* / The text of Homer has *ἐφορμᾶται*, not *ἐποτρύνει.* τόνδε τὸν χορόν: the Chorus of the Clouds. τι ὠφελῶc': give any help.

1116. ὠφελῶc': help. / *Ὠφελεῖν* and its compounds are constantly glossed in lexica and grammarians. ἐκ τῶν δικαίων: in accord with what is right. ἐκ τῶν δικαίων: added here because the poet would rather not win or be voted for by favour. What he wants is sincerity.

1117. νεᾶν: that is, To plough and sow.

1120. αὐχμόν: drought. πιέζειν: to distress. πιέζειν: to ruin.

1125. τοιαύταιc cφενδόναιc: in allusion to the snow. cφενδόναιc παιήcομεν: a metaphor from persons slinging stones. παιήcομεν: the use of this word is most appropriate. In cases in which snow falls when the fruit is in blossom < >.

παιήcομεν· ἐπειδὰν γὰρ ἀνθούντων τῶν
< > ℞ καρπῶν ἡ χιὼν γένηται < >.

1126. ἢν δὲ πλινθεύοντ' κ.τ.λ.: ζημία γὰρ τοῖc πλινθεύουcιν ἐπειδὰν ὑετὸc γένηται.

1129. ὥcτ' ἴcωc κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν, ὡc Ἡρόδοτοc/· βουλήcεται κἂν κ.τ.λ.: βουλήcεται πορρωτάτω εἶναι ὅπου αὐτὸν οὐ βλάψει ὁ ὑετόc.

1130. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ κ.τ.λ.: ὡc ἐπὶ κατάραc/· κἂν ἐν Αἰγύπτῳ κ.τ.λ.: ἐπεὶ ὡc λῃcτευομένη διαβάλλεται ἡ Αἴγυπτοc.

1130, 1131. κορωνὶc εἰcιόντων τῶν ὑποκριτῶν· καὶ εἴcθεcιc παρὰ τοὺc τετραμέτρουc· εἰcὶ γὰρ τὰ ἑξῆc ἰαμβικὰ τρίμετρα κ̅γ̅/· πέμπτη, τετρὰc κ.τ.λ.: ἐξέρχεται

ιδὰν γὰρ ἀνθούντων των καρπῶν ἡ χιῶν γένηται:—ext. (1126) ζημία γ αρ τοῖc πλινθεύουcιν, επειδὰν ὑετὸc γένηται:—int. (1130) S. supra αἰγύπ τωι→ὡc ἐπι κατάραc·ἐπεὶ ὡc λῃστευομένη διαβάλλεται ἡ αἴγυπτοc·ἢ βουλήcεται πορρωτάτω εἶναι·ὅπου αὐτὸν οὐ βλάψει·ὁ ὑετόc·ἐπεὶ ἐν αἰ γύπτωι δοκεῖ μὴ ὕειν | ὡc ηρόδοτοc·:—ext. (1131) κορωνὶc εἰcιόντων τ ῶν ὑποκριτῶν·καὶ εἴcθεcισ·παρα τουσ τετραμέτρουσ·εἰcὶ γαρ τὰ εξησ ἰαμβικα τρίμετρα κ̅γ̅:—int. S. ante versum 1131→ἐξέρχεται ὀcτρεψιάδησ

1126. ἢν δὲ πλινθεύοντ' κ.τ.λ.: brickmakers lose money when rain falls.

1129. ὥcτ' ἴcωc κ.τ.λ.: there appears to be no rain in Egypt, if we are to believe Herodotus (iii. 10). βουλήcεται κἂν κ.τ.λ.: he will wish to be far enough away, where the rain will not hurt him.

1130. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ κ.τ.λ.: as if he alluded to a curse. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ κ.τ.λ.: Egypt has the ill repute of being infested with pirates.

1130, 1131. The coronis because at this point the actors enter. There is also after the tetrameters an eisthesis (or set-back) of twenty-three iambic trimeters. / The coronis is sometimes represented as ʒ, sometimes as —⊃, sometimes as —⊇. The colometrical note may be thus represented—

κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς—⊇ — εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

πέμπτη τετρὰς τρίτη μετὰ ταύτην δευτέρα
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι
καὶ τὰ ἑξῆς.

εἴσθεσις ἰάμβων τριμέτρων κ̅γ̅.

1131. πέμπτη, τετρὰc κ.τ.λ.: Strepsiades enters counting the days.

ὁ Στρεψιάδης ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας· πέμπτη, τετρὰς κ.τ.λ.: οὕτως ἠρίθμουν Ἀθηναῖοι· τὰς μὲν ἀπὸ τῆς νουμηνίας ὁμοίως ἡμῖν ἀριθμοῦσι, ᾱ β̄ γ̄ δ̄ ἕως ῑ̄, εἶτα πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα, τρίτη ἐπὶ δέκα, τετάρτη ἐπὶ δέκα ἕως εἰκάδος· εἶτα ἣν ἡμεῖς εἰκάδα πρώτην ἐννάτην φθίνοντος αὐτοί φασιν, εἶτα ὀγδόην <φθίνοντος> ἕως ἕνης τε καὶ νέας· πέμπτη, τετρὰς κ.τ.λ.: τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα ἐνάτην φθίνοντος Ἀθηναῖοι ἐκάλουν, καὶ τὴν τρίτην ὀγδόην, καὶ τὴν τετάρτην ἑβδόμην, καὶ τὴν πέμπτην ἕκτην, καὶ τὴν ἕκτην πέμπτην, καὶ τὴν ἑβδόμην τετάρτην, καὶ τὴν ὀγδόην τρίτην, καὶ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκάδα δευτέραν φθίνοντος, εἶτα τὴν τριακάδα ἕνην τε καὶ νέαν· πέμπτη: αὕτη ἐστὶ κϛ̄· πέμπτη: <λείπει> φθίνοντος.

πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα Rʓ

<φθίνοντος> Rʓ

πέμπτην edd.

<λείπει> Rʓ

ἀριθμων ταϲ ἡμέραϲ· οὕτως δὲ ἠρίθμουν ἀθηναίοι· τὰς μὲν ἀπὸ τῆϲ νουμηνίας ὁμοίως ἡμῖν· ἀριθμοῦϲι· ᾱ β̄ γ̄ δ̄· ἕως ῑ̄· εἶτα ῑ̈α ῑ̈β· τρίτη· ἐπι δέκα. τετάρτη ἐπι δέκα. ἕωϲ εἰκάδοϲ. εἶτα ἣν ἡμεῖϲ εἰκάδα πρώτην ἐννά την φθίνοντοϲ αὐτοι φηϲι· εἶτα ὀγδόην ἕως ἕνηϲ τε καὶ νέαϲ:—ext. (1131) μετα ταύτη δευτέρα:—τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα .... φθίνοντοϲ ἀθηναῖοι ..... καὶ την τρίτην ὀγδόην ..... εβδόμην· καὶ την πέμ πτην ἕκτην· καὶ την ἕκτην. πτέμτην· καὶ την ἑβδόμην, τετάρτην· καὶ την ὀγδόην ..... ἐνάτην καὶ εικάδα β̄· φθίνοντοϲ· εἶτα τὴν τριακάδα, ἕνην

πέμπτη, τετρὰς κ.τ.λ.: the Athenians numbered the days of the month as follows:—the days from the first of the month they count as we do, first, second, third, fourth, up to tenth; then first after ten, second after ten, third after ten, fourth after ten, and so on till the twentieth. Then what we call the twenty-first, they call the ninth of the closing month, what we call the twenty-second they call the eighth of the closing month and so on till *ἕνη τε καὶ νέα.* **πέμπτη, τετρὰς κ.τ.λ.:** the twenty-second day of the month was called by the Athenians the ninth day of the closing month, and the twenty-third the eighth, and the twenty-fourth the seventh, and the twenty-fifth the sixth, and the twenty-sixth the fifth, and the twenty-seventh the fourth, and the twenty-eighth the third, and the twenty-ninth the second day of the closing month. Lastly, the thirtieth was called *ἕνη τε καὶ νέα.* / This note gives the correct view about the name for the twenty-second, but the view given in the note preceding was also held. **πέμπτη:** this means the twenty-sixth. **πέμπτη:** supply, *φθίνοντος.*

1134. ἕνη τε καὶ νέα: οὕτως παρ' Ἀθηναίοις ἡ παρ' ἡμῖν τριακάς/· ἕνη τε καὶ νέα: ἡ νεομηνία, ὅτι συμβαίνει ἐν αὐταῖς καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι/· ἕνη τε καὶ νέα: τότε <τοὺς> μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια ἀπήτουν ὡς ὑπερώρους γενομένους· διὸ λυπεῖσθαί φησιν ὁρῶν ἐνισταμένην ἕνην τε καὶ νέαν.

<τοὺς> Ald.

ὑπερώρους Steph. Thesaur. ed. Valpiana

1135. θείς μοι πρυτανεῖ': τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

δεκάτας V. καταβάλλοντες Ald.

1142. ὀλίγον γάρ μοι κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον <ἢ> ἧττον φροντίζω λοιπὸν τῶν δανειστῶν διὰ τὸ μεμαθηκέναι δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἥττω λόγον ᾧ περιεγένετο τῶν δίκαια λεγόντων.

<ἢ> R$^{\chi}$

1146. ἀλλὰ τουτονὶ κ.τ.λ.: θύλακον

τε *καὶ* ν..... ext. et infr. (1134) ἕνη τε *καὶ* νέα:—οὕτως παρ' ἀθηναίοις, ἡ παρ' ἡμῖν τριακάς· ἡ νεο.....νει ἐν αὐταῖς, *καὶ* λήγειν *την σε ληνην καὶ* γεννᾶσ*θαι*. τότε δὲ μὴ ταχέως. ἀποδιδόντα ..... δάνεια, ἀπήιτ*ουν*· ὡς ὑπερόρους γενομένους· διὸ λυπεῖσθ..... ἕνην τε *καὶ* νέαν. πέμπτη αὕτη ἐστὶ κϛ φθίνοντος:—infr. (1136) τὰς *γαρ* δεκα*δας του* χρέους ἀποβάλλοντ*ες* τοῖς πρυτάνεσιν· εἰσῆγον· τοὺς χρεώστας:—int. (1142) S. supra ὀλίγον→*αντιτου* οὐδὲ ὀλίγον· ἧττον φροντίζω λοιπὸν. *των* δανειστ*ων δια* τὸ μ.....κέν*αι* δηλαδὴ τὸν υἱὸν· τὸν ἥττω *λογον* ᾧι περιεγενετο. τῶν ..... λεγόντων. infr. (1146) S. supra ἀλλὰ→θύλα

1134. **ἕνη τε καὶ νέα:** the Athenian designation of what we call the thirtieth day of the month. **ἕνη τε καὶ νέα:** the first of the month, so called because in them the moon both ends and has its rising (*γέννα*). **ἕνη τε καὶ νέα:** it was on this that the interest or the principal of debts was paid. If the debtors were slow in paying, their creditors dunned them for being behindhand. This explains why Strepsiades says that he is sorry that the *ἕνη τε καὶ νέα* is close upon him.

1135. **θείς μοι πρυτανεῖ':** in going to law against debtors it was usual for the plaintiff to deposit the tenth part of the debt with the prytanes.

1142. **ὀλίγον γάρ μοι κ.τ.λ.:** that is, For the future I care little or less than little for my creditors. For my son has learned the Worse Reason, by which he has got the better of men who use just arguments.

1146. **ἀλλὰ τουτονὶ κ.τ.λ.:** Strepsiades presents Socrates with a bag of meal. He had promised to

αὐτῷ ἐπιδίδωσιν ἀλφίτων· καὶ γὰρ ἄνω εἶπε "διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον."

1147. ἐπιθαυμάζειν: ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν.

1150. ἁπαιόλη: ἀποστέρησις.

1152. κεἰ μάρτυρες κ.τ.λ.: ἐρωτηματικῶς.

1154. βοάσομαι τἄρα κ.τ.λ.: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου. ἐπιφέρει γάρ "ἰώ, πύλαισιν ἤ τις <ἐν> δόμοις;" <ἐν> V.

1160. ἀμφήκει: ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀμφήκης/· ἀμφήκει γλώττῃ: ἀκολούθως τῷ "εὖ μοι στομώσεις αὐτόν." τῷ V.

1161. πρόβολος: προβαλλόμενος/· πρόβολος: προστάτης/· πρόβολος: τεῖχος/· πρόβολος: ἀσφάλεια.

1163. λυσανίας κ.τ.λ.: λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας/· λυσανίας: ἐκτεταμένως

κον αὐτῶι ἐπιδιδωσιν·ἀλφι..... ἄνω εἶπε,διἀλφιτώσω σου,κύκλωι την κάρδοπον:—infr. (1147) S. supra ἐπιθαυμάζειν→αντιτου δώροις τιμᾶν: —int. (1150) ἁπαιόλη) ἀποστέρησ· inter.

Folio 28 *verso*, *line* 1151. (1152) ἐρωτηματικῶς:—int. (1154) βοάσομ αι τὰν ὑπέρτονον:—παρὰ τα εκ πηλέως εὐριπιδου·ἐπιφέρει γὰρ ἰὼ πύ λαισιν.η τις δόμοις:—supr. (1160) ἀμφήκει γλώττηι:—ὡς ἀπὸ ευθειασ· τῆς ἀμφήκης·ἀκολούθως·τὸ εὖ .....ομώσεις αὐτόν:—ext. (1161) S. supra πρόβολος→προβαλλόμενοσ·προστάτης·τεῖχος ἀσφάλεια:—int. (1163) λυσανίας:—λύων τὰς του πατροσ ἀνίας·ἐκτεταμένως δὲ προσεν

---

do so (l. 669), "I shall cram your kneading-trough all round with meal."

1147. **ἐπιθαυμάζειν:** that is, To compliment with presents.

1150. **ἁπαιόλη:** robbery.

1152. **κεἰ μάρτυρες κ.τ.λ.:** interrogatively.

1154. **βοάσομαι τἄρα κ.τ.λ.:** a parody of a passage in the Peleus of Euripides. The original proceeds *ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις;* / A new note may begin with *ἐπιφέρει γάρ.*

1160. **ἀμφήκει:** from a nominative *ἀμφήκης*. / A schoolmaster's warning not to take it for a verb. **ἀμφήκει γλώττῃ:** an expression according well with the "Sharpen him well, please" (in l. 1108).

1161. **πρόβολος:** protecting. **πρόβολος:** champion. **πρόβολος:** bulwark. **πρόβολος:** secure defence.

1163. **λυσανίας κ.τ.λ.:** undoing (*λύων*) your father's anxious cares (*ἀνίας*). / Was there a reading *λυσανίας πατρῷος*? **λυσανίας:** the first

προενεγκ-τέον (sic) V. προενεκτέον τὴν πρώτην καὶ τρίτην συλλαβήν.

1170. ἰου ἰου: εἰς προαναφώνησιν τὸ ἰου ἰου/· ἰοῦ ἰοῦ: τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται.

< > Rx λε Thiemann 1171. διπλῆ· εἶτα καὶ εἴσθεσις < >· ἴαμβοι τρίμετροι λε ἐν εἰσθέσει/· τὴν χροίαν ἰδών: <ὡς> ἐκ τῆς ἀσκή- σεως ὠχριάσαντος/· χρόαν: οἱ Ἀττικοὶ παροξύνουσι, τὴν χρόαν/· ἰδεῖν: λείπει ἡ εἰ<ς, ἵν' ᾖ> εἰς τὸ ἰδεῖν. <ὡς> Ald. χρόαν edd. aliquot. <ς, ἵν' ᾖ> Ald.

1174. ἀτεχνῶς: ἀκριβῶς/· ἀτεχνῶς: πάνυ/· ἐπανθεῖ: πλεονάζει/· τὸ τί λέγεις σύ: εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντιῶν διαλέξεσι λέγειν τί λέγεις σύ; καταπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι.

1176. ἀττικὸν βλέπος: ἀντὶ τοῦ

εκτέον τὴν πρωτ*ην*. *καὶ* τρίτ*ην* συλλαβ*ην*:—ext. (1170) S. supra ἰοὺ→διπ λῆ εἶτα ... εἴσθεσις·ℋ εἰς προαναφώνησιν, τὸ ἰοὺ ἰοὺ *καὶ* ἴαμβοι τρίμετρ οι ε̄ ἐν εἰσθέσει:—ext. (1170) τὸ ἰοὺ ἰοὺ ἐπι χαρᾶς·περισπᾶται. intermarg. int. (1171) τὴν χροίαν ἰδών:—ἐκ τ*ης* ἀσκήσεως ὠχριάσαντος. οἱ ἀττι*κοι* δὲ παρ'ὀξύνουσι τὴν χροίαν:—ext. (1172) *λείπει* ℋ ε̄ι εις τὸ ἰδ*ειν*: intermarg. ext. (1174) κἀντιλογι*κοσ*:—εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς τῶν ενantίων *δια* λέξεσι·λέγειν, τί λέγεις σύ·καταπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι:—ext. (1174) ἀτεχνῶς) ακριβῶς πάνυ:—inter. (1174) ἐπανθεῖ) πλεονάζει· inter. (1176) *αντιτου* πανοῦργ*ον* βλέμμα·οἱ γὰρ ἀθηναίοι, ἐπι πανουργιαι·*καὶ* αναιδεί

---

and the third syllable are to be pronounced long.

1170. **ἰου ἰου**: the *ἰου ἰου* serves as a prelude (to the following iambics). / There may be doubts as to the accentuation of the *ἰοὺ ἰού*. The writing is very faint here. **ἰοῦ ἰοῦ**: when it expresses joy this adverb is perispomenon.

1171. The *διπλῆ* and following upon it an eisthesis (of thirty-five iambic lines). / In the Heliodorian colometry the diplê served to mark the beginning and the end of any metrical period. Here it would appear thus < **ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.** However it is just possible that the *ἰοὺ ἰοὺ* was included with the *διπλῆ* as a mere *προαναφώνησις*. **τὴν χροίαν ἰδών**: Pheidippides is pale from study. **χρόαν**: accented paroxytone in Attic, *τὴν χρόαν*. **ἰδεῖν**: supply the preposition *εἰς*, making *εἰς τὸ ἰδεῖν*.

1174. **ἀτεχνῶς**: precisely. **ἀτεχνῶς**: altogether. **ἐπανθεῖ**: goes beyond bounds. **τὸ τί λέγεις σύ**: in conversing with opponents whom we wish to browbeat we constantly say, What do you mean?

1176. **ἀττικὸν βλέπος**: that is

πανοῦργον βλέμμα· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπὶ πανουργίᾳ καὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο.

διεβάλλοντο edd.

1178. ΤΗΝ ἜΝΗΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑΝ: διὰ τὰ χρέα.

1180. ΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ: ἅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης.

ἅπερ Ald.

1181. ἀπολοῦς' ἄρ' κ.τ.λ.: ΖΗΜΙΩΣΟΝΤΑΙ ΤΑΥΤΑ·ΑΠΕΡ ΑΝ ΑΝΑΛΩΣΟΥΣΙ/· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως κ.τ.λ.: ΔΕΙΚΝΥΣΙΝ ὅΤΙ ΟΥ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΑ ΔΥΟ ΟΝΟΜΑΤΑ, ἀλλὰ τὸ μὲν τριακάδος, ἡ ἕνη, τὸ δὲ τῆς νουμηνίας, ἡ νέα.

1184. ΓΡΑΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑ: Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἕνην καὶ τὴν παλαιάν· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· "τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις <ἐκούσας> ὑπεξιέναι."

transposuit R ex scholiis in Ach. 172.

1185. οὐ γὰρ οἶμαι κ.τ.λ.: ἀντιλέγει τῷ ὡμολογημένῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἕνη καὶ

αι, *δια*ΒΑΛΛΟΝΤΟ:—int. (1178) ΝΥΝ . . .) *δια* ΤΑ ΧΡΕΑ inter. (1179) ΕΝΗ ΓΑ Ρ ΕΣΤΙ *καὶ* ΝΕΑ ΤΙΣ:—*αντι*ΛΕΓΕΙ ΤΩ ΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΩΙ·*οτι* ΟΥΚ *εστι* ΕΝΗ *κ αὶ* ΝΕΑ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ; ἀλλὰ ΔΥΟ ΕΝΗ ΜΕΝ, Η ΤΡΙΑΚΑΣ·ΝΕΑ ΔΕ. Η ΝΟΥΜΗΝΙΑ· *καὶ ουτω* Ο ΣΟΛΩΝ ΤΑΣ ΜΕΝ ΚΛΗΣ*εισ των* ΔΙΚΩΝ ΤΗΙ ΤΡΙΑΚΑΔΙ *φησι*·ΓΙΝΕ Σ*θαι*. ΟΠΩΣ Ο ΚΛΗΘ*εισ* ΕΙΣ ΔΙΚ*ην*. ΕΧΗ ΟΛ*ην* ΤΗΝ ΤΡΙΑΚΑΔΑ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΕ Σθαι ΤΑ *περι* ΕΑΥΤΟΥ·ΩΣΤΕ ΕΝ ΑΥΤΩΙ *καὶ* ΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ Θ*εῖν*αι ΕΝ ΤΩΙ Ο ΗΜΟΣΙΩΙ·:—ext. (1181) ΑΠΟΛΟΥ . . . :—ΖΗΜΙΩΣΟΝΤΑΙ ΤΑΥΤΑ·ΑΠΕΡ ΑΝ ΑΝΑ ΛΩΣ*ουσϊ*:—ext. (1181) S. supra ΑΠΟΛΟΥΣ' →. . . . . ΤΟΝ ΤΑΣ ΔΥΟ ΗΜΕΡ*ασ* | . . . ΝΕΣ*θαι*·*καὶ* ΔΕΙΚΝΥΣ*ιν*. | . . . . . ?Σ ΗΜΕΡΑΣ ΤΑ ΔΥΟ | . . . . ΜΕΝ ΤΡΙΑΚΑΔ*ο*

A cunning look. The Athenians had the bad reputation of being cunning and impudent.

1178. **ΤΗΝ ἜΝΗΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑΝ:** in allusion to his debts.

1180. **ΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ:** the fee that was paid for leave to start the action at law.

1181. **ἀπολοῦς' ἄρ' κ.τ.λ.:** they will lose all that they have spent. **οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως κ.τ.λ.:** it is impossible for the two days to become one. **οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως κ.τ.λ.:** Pheidippides tries to prove that the two names do not belong to the same day, but that the one, *ἕνη*, belongs to the thirtieth, and the other, *νέα*, to the first.

1184. **ΓΡΑΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑ:** in Attic writers *ἕνη* is an equivalent for *παλαιά*. So Demosthenes in his Speech against Aristogeiton (775. 25)—"That the old officers are glad to be replaced by the new."

1185. **οὐ γὰρ οἶμαι κ.τ.λ.:** Pheidippides contradicts the general

νέα μία ἡμέρα ἀλλὰ δύο, ἕνη μὲν ἡ
<ὅτι> R τριακάς, νέα δὲ ἡ νουμηνία, καὶ <ὅτι>
οὕτως ὁ Σόλων.

1187. ὁ Σόλων ὁ κ.τ.λ.: ἀρχή ἐστιν αὕτη τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως/· ὁ Σόλων: ὁ νομοθέτης/· ὁ Σόλων κ.τ.λ.: ἀπομιμεῖται τοὺς ῥήτορας τοὺς τὰ ὀνόματα μὲν τῶν νομοθετῶν λέγοντας, μὴ μὴν τοὺς νόμους εἰδότας.

1189. τὴν κλῆσιν: τὴν ἐν ταῖς δίκαις· καλοῦνται γὰρ εἰς τὸ δικαστήριον.

1191. ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο κ.τ.λ.:
αὐτῇ R ὥστε ἐν αὐτῇ καὶ τὰ πρυτανεῖα θεῖναι ἐν τῷ δημοσίῳ/· θέσεις: αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων/· θέσεις: ἐδίδοτο γὰρ δραχμὴ τῷ δημοσίῳ.

1192. ἵν' ᾧ μέλε κ.τ.λ.: τὰς μὲν κλήσεις τῶν δικῶν τῇ τριακάδι φησὶ γίνεσθαι ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς δίκην ἔχῃ ὅλην τὴν τριακάδα εἰς τὸ βουλεύεσθαι τὰ περὶ ἑαυτοῦ/· ἵν' ᾧ μέλε κ.τ.λ.: ἵνα πρὸ

σ. | .....ς νουμηνιασ | ... ext. (1187) ὁ σόλων ὁ παλαιόσ:—ἀρχη εστι αὕτη τῆς του νόμου διηγήσεωσ· | ..... θέτης·ἀπομιμεῖται·τοὺς ῥήτορας·τοὺς τα ὀνόματα μὲν ..... λέγοντας·μὴ μὴν·τοὺς νόμους·εἰδότας:—infr. (1189) τὴν εν ταῖς δίκαις·καλοῦνται γαρ εις τὸ δικαστήριον:—int. (1191) ...αταβολαὶ τῶν πρυτανείων.ὅπερ μισθὸς ἦν, τῆς εἰσαγωοσιω ..... γὰρ δραχμὴ τῷ δήμῳ:—infr. S. post versum 1193→ἵνα προ

---

belief, maintaining that the ἕνη καὶ νέα is not one day but two, the ἕνη being the thirtieth of one month, and the νέα the first of another, and that so Solon meant.

1187. **ὁ Σόλων ὁ κ.τ.λ.:** here begins the description of the law. **ὁ Σόλων:** the law-giver Solon. **ὁ Σόλων κ.τ.λ.:** Pheidippides takes his cue from advocates who rehearse the names of the makers of laws, but do not know the laws themselves.

1189. **τὴν κλῆσιν:** the κλῆσις or summons in actions at law, the defendants being summoned before a court.

1191. **ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο κ.τ.λ.:** that on it they may pay the deposits into the treasury. **θέσεις:** the payments in which the πρυτανεῖα consisted. **θέσεις:** observe that a drachma was paid into the treasury. / "Confudit cum παραστάσει," Boeckh.

1192. **ἵν' ᾧ μέλε κ.τ.λ.:** that is, The legal summonses were delivered on the thirtieth in order to give the person summoned the whole day to reflect upon his position. **ἵν' ᾧ μέλε κ.τ.λ.:** to the end that a

μιᾶς ἡμέρας παραστάντες οἱ κατηγορούμενοι διαλυθῶσιν, εἰ δὲ μή, τῇ νουμηνίᾳ δικάζωνται.

1193. οἱ φεύγοντες: οἱ ἐναγόμενοι.

1194. πρότερον διαλλάττοιν' κ.τ.λ.: εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησίν, ἐδίδοτο ἡ τριακάς/· ἑκόντες: ἀντὶ τοῦ ἄνευ δίκης.

1195. ὑπανιῷντο (?): μετὰ βίας ἀπαιτοῖντο/· ὑπανιῷντο (?): μαστίζοιντο.

1196. πῶς οὐ δέχονται κ.τ.λ.: διὰ τί οὐκ ἔμεινε τὸ ἔθος ἀλλὰ τῇ τριακάδι καταβάλλουσι, δέον τῇ νουμηνίᾳ;

1197. ἀρχαί: οἱ ἄρχοντες.

1198. προτένθαι: <κυρίως προτένθαι> οἱ πρὸ καιροῦ τῶν σφαγίων ἀπογευόμενοι. <κυρίως προτένθαι> R; ἀπογευόμενοι V.

1200. προὐτένθευσαν: προὐθέσμευσαν εἰς μίαν ἡμέραν.

μιᾶς ἡμέρας, ...ορούμενοι, *δια*λυθῶσιν·εἰ δε μὴ τῇ νουμηνίαι ..... εἰς σκέψιν *οὖν* αὐτοῖς *φησι*·ἐδίδοτο ἡ τριακάς:—infr. (1193) οἱ φεύγοντες) οἱ εναγόμενοι:—inter. (1194) S. supra ἑκόντες→*αντι* τοῦ ἄνευ δίκης:—int. (1195) μετα βίας ἀπαιτοῖντο, μαστίζοιντο:—int. S. ante versum 1196→.....κ' ἔμεινε τὸ ἔθος·ἀλλὰ τῇι τριακάδι, καταβά λ.....ον τῇι νουμηνίαι:—infr. (1197) ἀρχαί) οι ἀρχοντεσ inter. (1198) S. supra προτένθαι→οἱ προ *καιρο*ῦ τῶν σφαγίων ἀπογεόμενοι:—infr.

Folio 29, *line* 1200. (1200) προυθέσμευσαν εἰς μίαν ἡμέραν.:—int.

---

defendant by appearing in court the day before might have an opportunity of making the matter up with the plaintiff. Failing that, the trial was to begin on the first of the month.

1193. **οἱ φεύγοντες**: the accused.

1194. **πρότερον διαλλάττοιν' κ.τ.λ.**: now the meaning is, the thirtieth was given them for reflection. **ἑκόντες**: that is, Without a trial.

1195. **ὑπανιῷντο (?)**: should be dunned violently. **ὑπανιῷντο (?)**: should be whipped. / It is not unlikely that these are adscripts to a variant or to variants of *ὑπανιῶντο*. Neither of them is at all appropriate to the gloss. *ὑπανιμῶντο* might explain *μαστίζοιντο* and perhaps *μετὰ βίας ἀπαιτοῖντο* as well. In the first note *ἰμᾶν* would be taken in its ordinary sense, in the second as = *ἰμάσσειν*.

1196. **πῶς οὐ δέχονται κ.τ.λ.**: Why was the practice not kept up? Why do they pay on the thirtieth, when they should pay on the first?

1197. **ἀρχαί**: the magistrates.

1198. **προτένθαι**: properly *προτένθαι* is applied to persons who taste of the sacrifice before the (ritual) moment. / The derivation meant is from *πρό*, *τένδειν*, and *θύος*. Doubtless in its original form the note brought this out better.

1200. **προὐτένθευσαν**: they forestalled them by one day.

1201. ἀβέλτεροι: ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι· βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος.

1203. ἄλλως: ματαίως/· ἀμφορῆς νενησμένοι: κέραμοι σεσωρευμένοι· νηῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι.

1205. ᾀστέον μοὐγκώμιον: τὸ τέλειον, ᾀστέον μοι ἐγκώμιον.

1206. ὦ Στρεψίαδες: ὡς ἄγροικος περὶ τὴν κλητικὴν ἐσφάλη· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὦ Στρεψιάδη/· ὦ Στρεψίαδες: ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὴν ἀναλογίαν.

1209. φήσουσι δὴ κ.τ.λ.: φήσουσι τοῦτο, τὸ μάκαρ ὦ Στρεψίαδες καὶ <τὰ ἑξῆς> οἱ φίλοι καὶ οἱ δημόται. <τὰ ἑξῆς> R

1214. εἶτ' ἄνδρα τῶν κ.τ.λ.: οὗτος δανειστὴς Στρεψιάδου, Πασίας, ἄγων σὺν αὐτῷ μάρτυρα ᾧ διαλέγεται ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα/· εἶτ' ἄνδρα τῶν κ.τ.λ.: φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι ἀσχάλλων V.

(1201) *αντιτου* ἀνόητοι·βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος·:—ext. (1203) ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι·νηῆσαι γὰρ,τὸ σωρεῦσαι:—ext. (1205) τὸ τέλειον ᾀστέον μοι ἐγκώμιον:—int. (1206) ὡς ἄγροικος *περι την* κλητι*κην* ἐσφά λη·ἔδει γὰρ εἰπεῖν,ὦ στρεψιάδη·ἔπαιξεν οὖν *παρα την* αναλογίαν:—intermarg. ext. (1209) S. supra φήσουσι→φήσουσι·τοῦτο·τὸ μάκαρ ὦ στρεψ ίαδες·*καὶ* οἱ φίλοι *καὶ* οἱ δημόται:—ext. (1214) εἶτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ: —οὗτος δανειστὴς·στρεψιάδ*ου* πασίας.ἄγων συναυτῶ μάρτυρα·ᾧι *διαλέ* γεται·αἰσχάλλ*ων* ἐπι τὸ μη κεκομίσθ*αι* ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα·*φησι·οὖν ὁτι* οὐ χρὴ ῥαδίως ἄλλοις προίεσθ*αι* τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.ἐμφατικῆι δὲ

1201. **ἀβέλτεροι**: that is, Foolish. The simple *βέλτερος* means "sensible."

1203. **ἄλλως**: merely. **ἀμφορῆς νενησμένοι**: jars heaped up, *νηῆσαι* meaning "to heap up."

1205. **ᾀστέον μοὐγκώμιον**: in full, *ᾀστέον μοι ἐγκώμιον.*

1206. **ὦ Στρεψίαδες**: like the rustic that he is, Strepsiades makes a mistake in the vocative (of his own name). He should have said *ὦ Στρεψιάδη.* **ὦ Στρεψίαδες**: a joke produced by false analogy.

1209. **φήσουσι δὴ κ.τ.λ.**: this—*μάκαρ ὦ Στρεψίαδες*—will my friends and fellow-demesmen say.

1214. **εἶτ' ἄνδρα τῶν κ.τ.λ.**: this is a creditor of Strepsiades, one Pasias, and with him a witness to whom he grumbles that he has not got back the money which he lent Strepsiades. **εἶτ' ἄνδρα τῶν κ.τ.λ.**: now the meaning is, A man

τὰ ἑαυτοῦ χρήματα/· προϊέναι: ἐμφατικῇ λέξει ἐχρήσατο, οὔτε διδόναι φήσας,—ὁ γὰρ δῶρόν τι λαβὼν οἶδεν τάχα τῷ διδόντι χάριν—οὔτε χρῆσαι εἰπών,—ὁ γὰρ δανείσας ἐπ' ὠφελείᾳ δίδωσί τινι—ἀλλ' εὗρεν ὄνομα τὸ προϊέναι, μόνον οὐχὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥιπτεῖν καὶ σκορπίζειν ἔχον.

1216. ἀπερυθριᾶσαι: ἀπαναισχυντῆσαι, εἰπόντα ὅτι οὐκ ἔχω.

1218. κλητεύσοντα: μαρτυρήσοντα, φησίν, ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον.

1219. ἀνδρὶ δημότῃ: τῷ μάρτυρι δηλονότι/· δημότῃ: <τῷ> ἀπὸ τοῦ <αὐτοῦ> δήμου. <τῷ> R, <αὐτοῦ> Dindorf

1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε κ.τ.λ.: ὅτι φιλοπράγμονες οἱ Ἀθηναῖοι.

1221. καλοῦμαι Στρεψιάδην κ.τ.λ.: ὑπερβατόν — καλοῦμαι εἰς τὴν ἔνην τε

λέξει ἐχρήσατο·οὔτε διδόναι φήσας·ὁ γὰρ δῶρον τί λαβὼν.οἶδεν τάχα τῶι διδόντι χάριν·οὔτε χρῆσαι εἰπών (accentus acutus ex gravi factus)·ὁ γαρ δανείσας ἐπωφελείαι δίδωσι τινί·ἀλλ' εὗρεν ὄνομα τὸ προϊέναι·μονον ουχὶ τὴν δύναμιν του ῥιπτεῖν καὶ σκορπίζειν ἔχον :—ext. (1226) ἱππικήν :—ταῦτα λεγει ὡς συκοφαντούμενοσ ὑπαυτοῦ :—int. (1216) ἀπαναισχυντῆσαι·εἰπόντα·οτι οὐκ ἔχω :—int. (1218) S. supra ἐκκλητεύσοντα→μαρτυρήσοντα·φησι·οτι καλῶ αὐτὸν,εἰς δικαστήριον· :—int. (1219) δημότηι :—ἀπο του δήμου,τῶ μάρτυρι δηλονοτι :—int. (1220) S. supra καταισχυνῶ→οτι φιλοπράγμονες οἱ ἀθηναίοι· :—ext. (1222) ὑπερβατόν.καλοῦμαι εἰς τὴν ἔνην τε·καὶ νέαν :—ἐστιν δὲ ἀπο κοινοῦ,τὸ καλοῦμαι :—ext.

---

should not be too ready to throw away upon others money that is his own. **προϊέναι:** an emphatic expression. He does not say "give" (*διδόναι*)—for he who receives a gift is perhaps grateful to the giver—nor does he say "lend" (*χρῆσαι*)—for he who lends wishes to benefit somebody by lending; but he hits upon a word *προϊέναι*, the meaning of which is just short of throwing away or squandering.

1216. **ἀπερυθριᾶσαι:** to brazen it out declaring, "I have not got the money (to lend)."

1218. **κλητεύσοντα:** that is, To be a witness of the fact that I summon him to court.

1219. **ἀνδρὶ δημότῃ:** namely, The witness. **δημότῃ:** a man from the same deme.

1220. **ἀτὰρ οὐδέποτέ γε κ.τ.λ.:** observe that the Athenians were meddlesome creatures.

1221. **καλοῦμαι Στρεψιάδην κ.τ.λ.:** observe the hyperbaton, *καλοῦμαι εἰς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.* / An unusual sense of *ὑπερβατόν*, apparently expressing that the reader has to "jump" the *τίς οὐτοσί*

καὶ νέαν/· καλοῦμαι κ.τ.λ.: ἔστιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλοῦμαι.

1223. τοῦ χρήματος: λείπει χάριν/· τοῦ χρήματος: <λείπει> ἡ περί, ἀττικῶς/· τοῦ χρήματος: ἕνεκεν τοῦ χρήματος, οἷον τοῦ πράγματος;

<λείπει> Rx

1225. τὸν ψαρὸν ἵππον: τὸν τὸ χρῶμα τοιοῦτον/· τὸν ψαρὸν ἵππον: τὸν ταχύν, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ὅθεν καὶ αἰψηρός/· ἵππον; οὐκ ἀκούετε κ.τ.λ.: ταῦτα λέγει ὡς συκοφαντούμενος ὑπ' αὐτοῦ.

1229. ἀκατάβλητον: τὸν ἀήττητον.

1235. καὶ προσκαταθεῖναί γ' κ.τ.λ.: τουτέστι, καὶ ζημιωθῆναι τρεῖς ὀβολοὺς ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τοὺς ὅρκους· θεοὶ γὰρ οὐκ εἰσίν.

1237. ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.: ὡς

(1223) S. supra τοῦ χρήματος→*λειπει* χάριν·ἡ περι ἀττικωσ | ἕνεκεν του χρήματοσ·οἷον του πράγματος:—int. (1225) τὸν ψαρὸν ἵππον:—τὸν τὸ χρῶμα τοιοῦτον·ἢ του ταχὺν,ἀπὸ τοῦ ψαίρειν·ὅθεν *καὶ* αἰψηρός:—ext. (1229) ἀκατάβλητον) τὸν ἀήττητον:—inter. (1235) S. supra προσκαταθεί ην→τοῦτεστι καὶ ζημιωθῆναι·τρεῖς ὀβολουσ | ἵνα ἐπιτρέψηισ μοι ὀμόσ αι τοὺς *θεουσ*·οὕτω καταφρονῶ τοὺς ὅρκουσ.θεοὶ γὰρ οὐκ' εἰσίν:—ext. (1237) ἁλσὶ διασμηχθείς:—ὡς ἐπι κεράμου ἢ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιε....

---

in order to get the sentence out. **καλοῦμαι κ.τ.λ.:** the *καλοῦμαι* is in the construction *ἀπὸ κοινοῦ*. / This probably means that the annotator punctuated at *Στρεψιάδην* and repeated *καλοῦμαι* in thought before the *ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν*. It may, however, mean that from *καλοῦμαι* in 1221 a *καλεῖ* has to be supplied with *τοῦ χρήματος* in 1223, or a *καλοῦμαι* with *τῶν δώδεκα μνῶν* in 1224.

1223. **τοῦ χρήματος:** ellipse of *χάριν*. **τοῦ χρήματος:** ellipse of *περί*, an Attic idiom. **τοῦ χρήματος:** i.e. *ἕνεκεν τοῦ χρήματος*, or For what affair?

1225. **τὸν ψαρὸν ἵππον:** the horse *ψαρός* (dappled) in colour. **τὸν ψαρὸν ἵππον:** the "swift," from *ψαίρειν* (to skim), whence also *αἰψηρός* (swift). **ἵππον; οὐκ ἀκούετε κ.τ.λ.:** Strepsiades pretends that he is the victim of a malicious charge.

1229. **ἀκατάβλητον:** the invincible.

1235. **καὶ προσκαταθεῖναί γ' κ.τ.λ.:** that is, Even to pay three obols for leave from you to swear by the gods, so little do I think of oaths. There are no gods. / A variant *καὶ προσκαταθεῖναι* is here implied, the infinitive being dependent upon an *ἐθελήσω* elicited from *ἐθελήσεις* in 1232.

1237. **ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.:**

ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιεῖται οἵτινες σμηχόμενοι ἁλσὶ βελτίονες γίνονται/· ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.: τοὺς παραφρονοῦντας διαβρέχομεν ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ὠφελοῦνται/· ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.: <ἡ μεταφορὰ ἀπὸ> ἀγγείου ὡς, ἐὰν σμηχθῇ, πλέον τῶν ἐνπεφρακότων ἀποβεβλημένων.

<ἡ μεταφορὰ ἀπὸ> R

ὡς R

1238. ἓξ χοᾶς χωρήσεται: ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ/· ἓξ χοᾶς χωρήσεται: ὡς ἐπὶ κεράμου/· ἓξ χοᾶς χωρήσεται: ἔμεινεν ἐπὶ τῆς κεράμου ἢ ἀσκοῦ μεταφορᾶς.

ἔμεινεν ἐπὶ τῆς R

1240. θαυμασίως ἥσθην κ.τ.λ.: παρεπιγραφή ἐστι· γελῶν γὰρ τοῦτο φησί/· θαυμασίως ἥσθην κ.τ.λ.: ἐκκαχάζει γὰρ τῆς προσηγορίας ἀκούσας τοῦ Διός, γέλωτα τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὅρκον.

1241. τοῖς εἰδόσιν: ταῦτά φησιν ἐπεὶ δεδίδακται μήτε τὸν Δία μήτε τοὺς ἄλ-

---

οἵτινες σμηχόμενοι .... βελτίονες γίνονται.α.....ς παραφρονοῦντα ς·διαβρέχομεν ἁλσὶ καὶ ἐλαίωι·καὶ ὠφελοῦνται:—ext. et infr. (1238) ἓξ χοᾶς χωρήσεται:—ὁ ἐγκεφαλοσ αὐτοῦ·ἅμα δὲ,ὡς ἐπι κεράμου ..... του κεράμου,ἢ ἀσκοῦ μεταφορᾶς·ἢ ἀγγείου.ὃς ἐὰν σμηχθ.. λ..... ἐν πεφρακότων.ἀποβεβλημένων:—infr. (1240) ἥσθ..... φὴ εστι γελῶν γαρ τοῦτο φησι·ἐκκαχάζει γαρ τησ προσηγορίας ..... τα· τὸν ἐκείνου τιθέμενος,ὅρκον.ταῦτα δὲ φησι·ἐπεὶ ..... μήτε τοὺς

Strepsiades employs this expression as though he spoke of a jar or a leather bottle, both of which are the better for being rubbed with salt. **ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.:** when men are out of their mind we drench them with salt and oil, and they are benefited by the treatment./ Probably *διαβρέχειν* here means "to treat by clysters," and *παραφρονεῖν* "to be delirious" in fever. In any case *δριμεῖς κλυστῆρες* which might be made of salt and oil were used in *μανία* of different kinds. See Galen in Kühn's Med. Graeci, vol. xvi. pp. 144 ff. **ἁλσὶν διασμηχθεὶς κ.τ.λ.:** a metaphor from a vessel which loses more of its contents if it is so rubbed.

1238. **ἓξ χοᾶς χωρήσεται:** his brain (will contain). **ἓξ χοᾶς χωρήσεται:** as though he spoke of a jar. **ἓξ χοᾶς χωρήσεται:** the metaphor of a jar or a leather bottle is kept up.

1240. **θαυμασίως ἥσθην κ.τ.λ.:** a stage direction:—Strepsiades laughs in saying this. **θαυμασίως ἥσθην κ.τ.λ.:** Strepsiades treats Pasias' oath as a matter for ridicule, laughing right out when he hears him invoke Zeus.

1241. **τοῖς εἰδόσιν:** Strepsiades has been taught to believe neither in Zeus nor in the rest of the gods

λους ἡγεῖσθαι θεοὺς ἢ τὰς Νεφέλας καὶ τὸν Δῖνον, ὡς ἔφησεν ὁ Σωκράτης/· τοῖς εἰδόσιν: ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ εἰδότι.

1243. ἀλλ' εἴτε κ.τ.λ.: εἰπὲ μόνον τὸ δοκοῦν σοι.

1246. τί σοι δοκεῖ κ.τ.λ.: τῷ μάρτυρί φησιν ὁ δανειστὴς εἰσελθόντος τοῦ Στρεψιάδου.

1247. λέγε τουτὶ τί ἔστι: ἐξ ὧν ἔμαθε παρὰ Σωκράτους.

1252. ὅσον γέ μ' εἰδέναι: ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμὶ καὶ οἶδά τι.

1253. ἀπολιταργιεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀποδραμεῖ/· ἀπολιταργιεῖς: ἀποσκιρτήσεις [ἀπὸ τῆς θύρας]/· ἀπολιταργιεῖς: ἔνεστιν ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λίαν· οὐ ταχέως, οὖν φησίν, ἀποδραμεῖ; [λιταργισμοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σκιρτήματα].

λίαν Suidas

1255. θήσω πρυτανεῖα: γραφὴν κατὰ

ἄλλους. ἡγεῖσθαι· θεους· ἢ τὰς νεφέλας *καὶ* τὸν ..... infr. (1241) S. supra τοῖς→*αντιτου* εμοὶ | τῶι εἰδότι:—int.

Folio 29 *verso*, *line* 1242. (1244) εἰπὲ μόνον, τὸ δοκοῦν σοι:—ext. (1246) τῶι μάρτυρι *φησι*· ὁ δανειστὴς εἰσελθόντος του στρεψιάδου:—ext. (1248) ἐξ ὧν ἔμαθε παρα σωκρατους:—int. (1252) ἐν ὁσωι ἐν ἐμαυτῶ εἰμι *καὶ* οἶδα τι:—int. (1253) ἀπολιταργἵεῖς:—ἀντι του ἀποδραμεῖ ἀπος κιρτήσεις· ἀπὸ τῆς θύρας· ἔνεστι δὲ ἐν τῆι λέξει τὸ ἀργὸν· ὅπερ *εστι* τὸ ταχὺ *καὶ* τὸ λίον· οὐ ταχέως *οὖν φησι*· ἀποδραμεῖ· λιταργισμοὺς δὲ ἐκάλ *ουν*· *καὶ* τὰ σκιρτήματα:—ext. S. ante versum 1256→γραφὴν κατα σοῦ

---

except the Clouds and the Vortex of whom Socrates told him. **τοῖς εἰδόσιν:** that is, To me who know.

1243. **ἀλλ' εἴτε κ.τ.λ.:** only tell me what you mean to do. / A variant *εἰπέ* may be implied.

1246. **τί σοι δοκεῖ κ.τ.λ.:** addressed by the Creditor to his witness after Strepsiades has gone indoors.

1247. **λέγε τουτὶ τί ἔστι:** one of the things he was taught by Socrates.

1252. **ὅσον γέ μ' εἰδέναι:** in so far as I am master of myself or know at all.

1253. **ἀπολιταργιεῖς:** that is, Will you run off? **ἀπολιταργιεῖς:** will you hop away? **ἀπολιταργιεῖς:** the word contains **ἀργόν**, which means "swift," and **λίαν** (exceedingly) so that the sense is, Will you not run away quickly?

1255. **θήσω πρυτανεῖα:** I shall

σοῦ ποιήσομαι· ἐν γὰρ τῷ πρυταν εἰῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς.

1256. προσαποβαλεῖς ἄρ' κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μναῖς. μναῖς Ald.

1258. ὁτιὴ 'κάλεσας κ.τ.λ.: ὅτι ἣν ἔδει σε καρδόπην, εἴρηκας κάρδοπον/· εὐηθικῶς: τουτέστιν, ἀπαιδεύτως.

1259. ἰώ μοί μοι: ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ ἰὼ μοί μοι.

1261. τῶν Καρκίνου: οἱ Καρκίνου παῖδες Ξενοκλῆς, καὶ Ξενότιμος· καὶ ὁ μὲν <Ξενότιμος> χορευτής, Ξενοκλῆς δὲ τραγῳδίας ποιητής/· δαιμόνων: παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν, δέον εἰπεῖν παίδων. <Ξενότιμος> R$^{\gamma}$ Ξενοκλῆς Ald.

1263. κατὰ σεαυτὸν κ.τ.λ.: κατὰ σαυτοῦ χώρει καὶ μὴ καθ' ἡμῶν.

ποιήσομαι | ἐν γὰρ τῶι πρυταν εἰωι ἐτίθεσαν. τὰς τῶν δικῶν γραφάς:—τὸ δὲ προσαποβαλεῖς (in προσαποβαλης mutavit manus altera) *αντι του* ζημιωθήσηι· *καὶ* τὰ πρυτανεῖα προς ταῖς δώδεκα μνᾶς:—ext. (1258) S. supra κάρδοπον (quod verbum in καρδόπην mutavit scholiorum scriptor accentu et η superscriptis)→ὅτι ἣν ἔδει σε καρδόπ*ην*· εἴρηκας κάρδοπον. εὐηθικῶς, *τουτεστι* ἀπαιδεύτως:—intermarg. int. (1261) ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ ἰὼ μοὶ μοὶ· οἱ δε καρκίνου παῖδες· ξενοκλῆς· *καὶ* ξενότιμος· *καὶ* ὁ μὲν χορευτής· ξενοκλείδης δὲ, τραγωιδίας ποιητὴς· παρυπόνοιαν δὲ εἰπεῖν· (in εἶπεν mutavit manus altera) δέον εἰπεῖν παίδων:—ext. (1263) S. supra κατασαυτὸν→κατὰ σαυτοῦ χώρει *καὶ* μὴ καθ' ἡμῶν:—

---

draw up a case in writing against you. For they placed the written statements of actions at law in the prytaneum. / An error arising from the fact that the *ἄξονες* were preserved in the *Πρυτανεῖον*, see Plut. Solon 25. Probably it has nothing to do with *τὸ ἐν πρυτανείῳ δικαστήριον*.

1256. **προσαποβαλεῖς ἄρ' κ.τ.λ.:** that is, You will lose the deposit in addition to the twelve minae (of the debt) already lost.

1258. **ὁτιὴ 'κάλεσας κ.τ.λ.:** because you call it *κάρδοπος* when you should call it *καρδόπη*. **εὐηθικῶς:** that is, Stupidly.

1259. **ἰώ μοί μοι:** observe that the cry *ἰώ μοί μοι* is in the tragic vein.

1261. **τῶν Καρκίνου:** the sons of Carcinus were Xenocles and Xenotimus. Xenotimus was a professional dancer, and Xenocles a tragic poet. **δαιμόνων:** a case of *παρὰ προσδοκίαν*. We should expect *παίδων*.

1263. **κατὰ σεαυτὸν κ.τ.λ.:** proceed against yourself and not against us. / Perhaps the annotator read *σεαυτοῦ*.

1264. ὦ σκληρὲ δαῖμον κ.τ.λ. : ταῦτα Ξενοκλέους ἐστὶν ἐκ τοῦ Λικυμνίου/· θραυσάντυγες: Εὐφρόνιος παρὰ Ξενοκλεῖ [εἶναι] φησὶν εἶναι τὸ χρυσάμπυκες, <καὶ> παραπεποιῆσθαι τοῦτο.

<καὶ> Rx

1265. ὦ Παλλὰς ὥς μ' κ.τ.λ. : λέγεται ὑπὸ Ἀλκμήνης Λικυμνίου τεθνηκότος ὑπὸ Τληπολέμου· διὸ καὶ ἐπιφέρει "τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;" : ἐπεὶ ἐμνήσθη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ < >.

Λικυμνίου τεθνηκότος Rx
δαί Ald.
(?)

1269. κακῶς (?) : ἀτυχῶς/· πεπραγότι : λείπει τὸ ἐμοί.

1271. κακῶς ἄρ' ὄντως κ.τ.λ. : διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι "ἀνὴρ κακοδαίμων" καὶ "ἰώ μοί μοι."

1272. ἵππους ἐλαύνων κ.τ.λ. : ἦν καὶ οὗτος περὶ ἱππικὴν ἔχων/· ἐξέπεσον : τῶν χρημάτων.

---

int. (1264) ὦ σκληρὲ δαῖμον :—ταῦτα ξενοκλέους ἐστιν. ἐκ τοῦ ληκυμνίου· λέγεται δὲ ὑπὸ αλκμήνης ληκύμνιον τεθνηκέναι ὑπο τληπολέμου· διὸ καὶ ἐπιφέρει. τί δέ σε τληπόλεμος· πότ' εἴργασται κακον | εὐφρόνιοσ παρα ξενοκλεῖ εἶναι φησι· εἶναι τὸ χρυσάμπυκες· παραπεποιῆσθαι τοῦτο | ἐπεὶ ἐμνήσθη αὐτοῦ ἀπο τον ..... ext. (1269) λειπει τὸ ατυχῶς ἐ μοὶ :—int. S. ante versum 1271 →δια τὸ ἄνω εἰρηκέναι· ἀνὴρ κακοδαίμ ων· (accentus acutus ex circumflexo factus) καὶ ἰὼ μοι μοί :—int. S. ante versum 1272 →τῶν χρημάτων· ἦν δε· καὶ οὗτος, περι ἱππικην, ἔχων :—

1264. **ὦ σκληρὲ δαῖμον κ.τ.λ. :** these words are from the Licymnius of Xenocles. **θραυσάντυγες :** according to Euphronius *χρυσάμπυκες* is an expression found in Xenocles, and this is a parody of it. / We cannot say whether *χρυσάμπυκες* is right as it stands, or no. Hermann read *χρυσάντυγες*.

1265. **ὦ Παλλὰς ὥς μ' κ.τ.λ. :** these are the words of Alcmene (in the play) when Licymnius has been killed by Tlepolemus. This explains the addition of the words, "What wrong hath Tlepolemus wrought on thee?" / The words that follow might, if complete, turn out to be a note on l. 1262.

1269. **κακῶς (?) :** miserably. **πεπραγότι :** supply *ἐμοί*. / If this restoration of W. Dindorf is right, there must be some variant involved. There is still something wrong.

1271. **κακῶς ἄρ' ὄντως κ.τ.λ. :** an allusion to the expressions used above by Amynias, namely, "Poor devil" and "Ah! me, me."/ Why no reference to the *κακῶς πεπραγότι* of 1269?

1272. **ἵππους ἐλαύνων κ.τ.λ. :** observe that Amynias was, like Pheidippides, devoted to horses. **ἐξέπεσον :** scilicet, From my money.

1273. τί δῆτα λῃρεῖς κ.τ.λ.: πρὸς τὸ ἀπὸ ἵππου ἀπὸ ὄνου εἶπεν, καὶ ἅμα πρὸς τὸ λῃρεῖς· ἐπὶ γὰρ τῶν κατὰ μηδένα λόγον edd. λόγον πραττόντων εἰώθασι τὸ ἀπὸ νοῦ ἀπὸ νοῦ R λέγειν <κατὰ> τὴν παροιμίαν. <κατὰ> R

1276. δοκεῖς: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δοκεῖς.

1277. προσκεκλῆσθαι: εἰς δικαστήριον κεκλῆσθαι.

1286. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ κ.τ.λ.: ἐπεὶ γέννημα φαμὲν ἐπὶ θηρίου καὶ τόκον.

1289. ὑπορρέοντος: προβαίνοντος/· ὑπορρέοντος: ἀναλισκομένου.

1291. οὐ γὰρ δίκαιον κ.τ.λ.: οὐ λυσιτελεῖ τοῖς ἐπὶ γῆς πλείον' εἶναι τὴν τοῖς V. θάλασσαν.

1297. κέντρον: ἀμυντήριον.

1299. ταῦτ' οὐχ ὕβρις κ.τ.λ.: ταῦτα

---

int. (1273) .....τα πεσών :—πρὸς τὸ ἀπὸ ἵππου, ἀπο ὄνου εἶπεν· καὶ ἅμα προς τὸ λῃρεῖσ .....ατὰ μηδένα λόγων πραττόντων. εἰώθασι· τὸ ἀπο ὄνου λεγειν· τὴν ..... δὲ ἀπο νοῦ λεγειν· :—infr. (1277) προσκεκλῆσθαι :—εἰς δικαστή..... απο κοινοῦ δὲ, τὸ δοκεῖς :—infr.

Folio 30, *line* 1284. (1286) ἐπεὶ γέννημα φαμὲν ἐπι θηρίου, καὶ τόκον :—int. (1289) S. supra ὑπορρέοντος→προβαίνοντος ἀναλισκομενου :—int. (1292) οὐ λυσιτελῆ τοῖς ἐπι γησ πλεῖον εἶναι· την θάλασσαν :—int. (1297) S. supra κέντρον→ἀμυντήριον :—int. S. ante versum 1298→ταῦτα

1273. **τί δῆτα λῃρεῖς κ.τ.λ.:** in *ἀπ' ὄνου* there is an allusion to the expression (*καταπεσεῖν*) *ἀπὸ ἵππου*, and at the same time to the foregoing *λῃρεῖς*; for of men who do anything without good grounds we say that they act *ἀπὸ νοῦ* according to the proverb. / In this comment it seems best to write *ἀπ' ὄνου* at the beginning and *ἀπὸ νοῦ* at the end. The words which follow in the codex may refer to this point.

1276. **δοκεῖς:** the word *δοκεῖς* is in the construction *ἀπὸ κοινοῦ* / i.e. is to be taken both with *σεσεῖσθαι* and with *προσκεκλῆσθαι*.

1277. **προσκεκλῆσθαι:** to have been summoned to court.

1286. **τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ κ.τ.λ.:** observe that we say of an animal that its young is *τόκος*.

1289. **ὑπορρέοντος:** as (time) goes on. **ὑπορρέοντος:** as (time) is spent.

1291. **οὐ γὰρ δίκαιον κ.τ.λ.:** it is not to the advantage of men on land that the sea should be larger than it is.

1297. **κέντρον:** weapon.

1299. **ταῦτ' οὐχ ὕβρις κ.τ.λ.:** it is probable that these words are

ἔοικεν ὁ μάρτυς λέγειν τῷ δανειστῇ/· ἆξεις ἐπεὶ ἑλῶ ≻ ἄξεις ἐπὶ ἄλω: πρὸς μὲν τὸ περισπώμενον ἑλῶ εἴη ἂν ἀπειλητικῶς λέγων, οἷον, ἆξεις, καὶ ὁρμήσεις σεαυτόν, ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἑλῶ σε, ὅπερ ἐστίν, ἐλάσω σε, καὶ διώξω σε, κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν, ὥσπερ ἵππον παρήορον; πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν οὕτως ἠθικῶς λέγων, οἷον, ἀπάξεις σὺ τὸν σειραφόρον εἰς μύλωνα ἐπὶ τὸ ἁλωᾶν;/· ἄξεις ἐπὶ ἄλω κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἄπαγε σοῦ τὸν ἵππον <ἐπὶ τὴν ἄλω>, κἀκεῖθεν τραφήσῃ/· ⁝ξεις ἐπ· αλω·: τινὲς οὕτως· ἄξεις ἐπιβαλών/· (?) : ἔστιν ἡ γραφὴ διττή—ἐπὶ ἄλων καὶ ἐπιαλῶ.

1300. κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν συ τὸν σειραφόρον: πρὸς μὲν τὸ ἐπὶ ἄλων τὸ σύ, πρὸς δὲ τὸ ἐπιαλῶ τὸ σέ/· σειραφόρον: ἀντὶ τοῦ παρήορον.

ἔοικεν ὁ μάρτυς, λέγειν· τῷ δανειστῇ :—int. (1299) ἄξεις ἐπιάλων σειραφόρον δε αντι τοῦ παρήορον· καὶ προς μὲν τὸ ἐπιάλων τὸ σύ· προς δὲ το ἐπιαλῶ· τὸ σε· καὶ εστιν ἡ γραφὴ διττὴ· ἐπιάλων καὶ ἐπιαλῶ· καὶ προς μὲν τὸ περισπώμενον ἐπιαλῶ. εἴη ἂν ἀπειλητικως· λέγω· οἷον ἄξεις καὶ ὁρμήσεις σεαυτὸν ἐντεῦθεν, ἐπεὶ αλῶ σε· ὅπερ εστι ἐλάσω σε· καὶ διώκω σε· κεντῶν, ὑπὸ τὸν πρωκτὸν· ὥσπερ ἵππον παρήορον. προς δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν ουτω ἠθικῶς λέγοντος· οἷον ἀπάξεις σὺ τὸν σειραφόρον εἰς μυλῶνα· ἐπι τὸ αλωᾶν. αντιτου ἀπαγέ σου τὸν ἵππον. κακειθεν τραφήσ ηι· τινὲς δὲ οὕτως ἄξεις ἐπιβαλών :—supr. et ext. (1302) λειπει ἡ σῦν :

---

addressed by the witness to the creditor. **ἆξεις ἐπεὶ ἑλῶ ≻ ἄξεις ἐπὶ ἄλω:** with the perispomenon ἑλῶ Strepsiades would speak menacingly, "Will you jump (that is, 'Take yourself off') from here? Else I will drive (ἑλῶ = ἐλάσω) you (that is, 'Chase you'), goading you under the rump as I would a trace-horse"; but with the other reading Strepsiades would speak humorously, "Are you going to take your horse to the mill to thresh corn?" **ἄξεις ἐπὶ ἄλω κ.τ.λ.:** that is, Take your horse off to the mill; you will get your living thereby. **⁝ξεις επ· αλω·:** some read ἄξεις ἐπιβαλών. **(?) :** there are two readings ἐπὶ ἄλων and ἐπιαλῶ. / These notes are most instructive, though so little can be done to reconstruct them. It should not be forgotten that in the codex ἐπὶ ἄλω might be written ἐπιάλω.

1300. **κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν συ τὸν σειραφόρον:** for ἐπὶ ἄλων the reading is σύ, for ἐπιαλῶ it is σέ. **σειραφόρον:** that is, Outrigger.

1302. αὐτοῖς τροχοῖς: λείπει ἡ σύν.

1303. οἷον τὸ πραγμάτων κ.τ.λ.: ἱστέον ὅτι ἐκεῖνοι διαλεχθέντες ἀπελήλυθασι, ὁ δὲ χορὸς ὢν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα διέξειcιν περὶ τοῦ Στρεψιάδου, προαναφωνῶν διὰ τούτων καὶ αἰνιττόμενος ἃ μέλλοι πείσεσθαι ὁ Στρεψιάδης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. διέξειci Ald.

1304. γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς κ.τ.λ.: ἐν εἰσθέσει κῶλα τρία ὧν τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἡμιόλιον.

1308. πρᾶγμα: ἀντὶ τοῦ κακόν. κακόν edd.

1309. cοφιστήν: τὸν φιλόσοφον/· cοφιστήν: τὸν παῖδα/· cοφιστήν: τὸν γέροντα/· cοφιστήν: ἀπὸ τοῦ cοφίcαcθαι.

1310. ὢν πανουργεῖν: τὸ ὢν ἀντὶ τοῦ ἀνθ' ὢν.

1311. αὐτόν: ἀντὶ τοῦ τὸν Στρεψιάδην.

---

intermarg. ext. (1303) οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν:—ἱστέον *οτι* ἐκείνοι δια λεχθέντες. ἀπελήλύθασι· ὁ δε *χοροσ* ὢν επι *τησ* σκην*ησ* ταῦτα, *δια*ξειcιν· *περι* τοῦ στρεψιάδ*ου* προαναφωνῶν *δια* τούτων *και* αἰνιττομεν*οσ* | ἃ μέλλοι πειcεc*θαι*· ὁ στρεψιάδης ὑπο *του* υἱοῦ:—ext. (1303) ἐν εἰσθέσει κῶ λα τρι*α* ὧν τὸ πρωτ*ον* ἰωνικ*ον* ἡμιόλειον:—intermarg. ext. (1308) S. supra πρᾶγμ'→*αντιτου* καλόν:—inter. (1309) τὸν φιλόσοφον ἢ τὸν παῖδα, ἢ τὸν γέροντα, ἀπο τοῦ cοφίcαcθαι:—int. (1310) το ὢν, *αντιτου* ἀνθ' ὢν:—intermarg. ext. (1311) αὐτὸν *αντιτου* τον στρεψιαδ*ην*:—intermarg. ext.

1302. **αὐτοῖς τροχοῖς:** supply the preposition *σύν*.

1303. **οἷον τὸ πραγμάτων κ.τ.λ.:** the others, their discussion over, have left the stage; and now the Chorus being on the stage make this statement about Strepsiades, preluding what they have to say with these words, and hinting at the treatment which Strepsiades will soon receive from his son.

1304. **γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς κ.τ.λ.:** an eisthesis of three verses of which the first is an ionic foot-and-a-half. / A mere fragment of a metrical note treating of the whole system. The lines to which it refers are

γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο.

1308. **πρᾶγμα:** that is, Trouble.

1309. **cοφιστήν:** the philosopher. **cοφιστήν:** the son. **cοφιστήν:** the old man. **cοφιστήν:** from *σοφίσασθαι* (to play the knave). / That is, The etymon of the word which is true for this passage is *σοφίσασθαι* in the sense of "play the knave."

1310. **ὢν πανουργεῖν:** the *ὢν* is for *ἀνθ' ὧν*.

1311. **αὐτόν:** that is, Strepsiades.

1317. οἷcπερ ἂν ξυγγένηται: οἷc
<ἂν> R& <ἂν> ἀντιταχθῇ/· ξυγγένηται: ἀντιλέγῃ.
1320. βουλήcεται κἄφωνον κ.τ.λ.:
<καὶ> Ald. εὔξεται παρ' αὐτοῦ ἀδικούμενοc <καὶ>
δεινὰ πάcχων τέλεον ἄφωνον αὐτὸν εἶναι.
1323. ἀμυνάθατε: τὸ ἀμύνειν καὶ
ἀμυνάθειν λέγει· ἀπὸ τούτου οὖν ἐcχη-
μάτιcται/· πάcῃ τέχνῃ: ἀντὶ τοῦ παντὶ
τρόπῳ/· πάcῃ τέχνῃ: πάcῃ δυνάμει.
1335. πολύ: ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ.
1338. ἐδιδαξάμην: ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξα/·
ἐδιδαξάμην: παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνερ-
γητικοῦ [δύναται δὲ εἶναι μecότητοc]/·
ἐδιδαξάμην: ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευcα.
1345. φροντίζειν: βουλεύεcθαι/· ὅπῃ:
ἀντὶ τοῦ ὁποίῳ τρόπῳ.
1348. ἀκόλαcτοc: τολμηρός.
1349. ἀλλ' ἔcθ' ὅτῳ θραcύνεται:
ᾧ edd. ἀλλ' ἔcτιν τι ἐφ' ᾧ θαρρεῖ.

(1317) οἷc *αντι*ταχθῇι *καὶ αντι*λέγει:—intermarg. ext. (1320) εὔξε*ται* πα ραυτοῦ ἀδικούμεν*οσ*.δεινὰ πάc*χων*.τέλεον ἄφων*ον* αὐτὸν εἶν*αι*:—intermarg. ext. (1323) *αντιτου* παντὶ τρόπωι·πάcηι δυνάμει·τὸ δὲ ἀμύνειν, *καὶ* ἀμυνάθειν *λεγει*·ἀπο τουτου *οὖν* ἐcχημάτιcτ*αι*:—ext.

Folio 30 *verso*, *line* 1330. (1335) *αντιτου* κατα πολύ:—int. (1338) ἐδι δαξάμην:—*αντιτου* ἐδίδαξα·παθητικον *αντιτου* ἐνεργητικου.δύνατ*αι* δὲ εἶν*αι* μecότητ*οσ*·*αντιτου* ἐξεπαίδευcα:—ext. (1345) βουλεύεcθ*αι* | ὅπη δ' ἂν, *αντιτου* ὁποίωι τρόπωι:—int. (1348) τολμηρός:—intermarg. int. (1349) ἀλλ' ἔcτιν τί.εφ ὃ θαρρεῖ:—intermarg. int. (1352) πρὸc χορόν:—οὕτωc

---

1317. **οἷcπερ ἂν ξυγγένηται:** whomsoever he opposes. **ξυγγένηται:** argues with. / These may be adscripts to some variant or variants.

1320. **βουλήcεται κἄφωνον κ.τ.λ.:** when ill treated and hard driven by his son he will pray that he be struck quite dumb.

1323. **ἀμυνάθατε:** the poet uses *ἀμυνάθειν* for *ἀμύνειν*. *ἀμυνάθειν* is a modification of *ἀμύνειν*. / The original form of the note is lost. **πάcῃ τέχνῃ:** that is, In every way. **πάcῃ τέχνῃ:** with all your might.

1335. **πολύ:** that is, By a great deal.

1338. **ἐδιδαξάμην:** in the sense of *ἐδίδαξα*. **ἐδιδαξάμην:** middle in an active sense. / Here, as elsewhere, the term *παθητικόν* includes the middle voice. **ἐδιδαξάμην:** that is, I educated.

1345. **φροντίζειν:** to consider. **ὅπῃ:** that is, In what way.

1348. **ἀκόλαcτοc:** audacious.

1349. **ἀλλ' ἔcθ' ὅτῳ θραcύνεται:** there is something which gives him confidence.

1352. λέγειν πρὸς χορόν: οὕτως ἔλεγον πρὸς χορὸν λέγειν ὅταν τοῦ ὑποκριτοῦ διατιθεμένου τὴν ῥῆσιν ὁ χορὸς ὠρχεῖτο· διὸ καὶ ἐκλέγονται ἢ τετράμετρα ἢ ἀνάπαιστα λέγειν· ὁ γὰρ ῥυθμὸς ῥᾳδίως προσπίπτει τούτοις.

1354. εἰστιώμεθ': ἑστιᾶσθαι ἐστὶ τὸ εὐωχεῖσθαι, οὐχὶ δὲ τὸ παρά τινι πάντως ἔλεγον.

1356. τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη: ἀρχὴ ᾠδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην· "ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως." φαίνεται δὲ εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὴς εἶναι/· ὡς ἐπέχθη: διαφανὴς Ald. ὡς ἐκάρη.

1357. ἀρχαῖον: οὐδενὸς λόγου ἄξιον/· ἀρχαῖον: ληρῶδες.

1358. ᾄδειν τε πίνονθ' κ.τ.λ.: διαβάλλει λελῃθότως τὸ τῶν γυναικῶν γένος

ἔλεγον πρὸς χορον λέγειν·ὅτ'ἂν του ὑποκριτου διατιθεμένου τὴν ῥῆς ιν·ὁ χορὸς ὠρχεῖτο | δι'ὃ καὶ ἐκλέγονται ἢ τετράμετρα·ἢ ἀνάπαιστα λέ γειν·ὁ γὰρ ῥυθμὸσ ῥαιδίως προσπίπτει τούτοις:—ext. (1354) ἑστιώμεθα: —εστιᾶσθαι'ἑστὶ τὸ εὐωχεῖσθαι | οὐχὶ δὲ τὸ παρά τινι πάντως ἔλεγον:— ext. (1356) τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη:—ἀρχη ὠιδησ εἰς κριὸν τὸν αἰγινήτ ην·ἐπέξαθ' ὁ κριὸς.οὐκ' ἀεικέως.φαίνεται δε·εὐδοκιμεῖν,καὶ διαφανὴ εἶ ναι:—ext. (1356) ὡς ἐκάρη:—int. (1357) ἀρχαῖον:—οὐδ'ἑνὸς λογου ἄξι ον | λῃρῶδες:—ext. (1358) γυναῖκ' ἀλοῦσαν:—καθάπερ τινὰ γῦναῖκα κ ριθὰς ἀλοῦσαν·διαβάλλει δὲ λελῃθότωσ τὸ τῶν γῦναικῶν γένοσ·αἷς ἔρ

1352. **λέγειν πρὸς χορόν:** this was done when the actor recited the words and the Chorus danced. This explains why either tetrameters or anapaests are selected in such cases. The rhythm in dancing readily falls in with these metres.

1354. **εἰστιώμεθ':** "to make merry" is *ἑστιᾶσθαι*. The construction *ἑστιᾶσθαι παρά τινι* is, however, entirely unknown. / The second part of the note apparently controverts some other reading—perhaps *ᾧ παρ' ἴστε*. In late Greek *ἑστιᾶσθαι παρά τινι* is a known construction—e.g. in Aldine scholia to Ach. 977 *οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ πόλεμος*.

1356. **τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη:** the beginning of a song upon Crius of Aegina:—"Crius (i.e. Ram) had his wool combed bravely." It would seem that the song was thought much of and well known. **ὡς ἐπέχθη:** how he was shorn.

1357. **ἀρχαῖον:** of no account. **ἀρχαῖον:** nonsensical.

1358. **ᾄδειν τε πίνονθ' κ.τ.λ.:** covert satire on the female sex who

αἷς ἔργον πίνειν/· ὡσπερεὶ κάχρυς κ.τ.λ.: καθάπερ τινὰ γυναῖκα κριθὰς ἀλοῦσαν.

1360. ὥσπερ τέττιγας: πολύλαλον γὰρ τὸ ζῷον.

1364. μυρρίνην λαβόντα τῶν κ.τ.λ.: παρὰ τὰ Αἰσχύλου "οὔνεκ' ἔχει ἄνθεα λειμώνια"/· μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.: < > R Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν· < >/· μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.: ἐπεὶ κοινόν τι πάθος φαίνεται συνακολουθεῖν τοῖς διερχομένοις εἴτε μετὰ μέλους εἴτε ἄνευ μέλους ἔχοντάς <τι> ἐν τῇ χειρὶ <ᾧ> <ᾧ> R ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν/· μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.: οἱ παῖδες γὰρ ᾄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς τινὸς παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ᾄδουσι.

<τι> Ald.

παῖδες Suidas

1367. ψόφου πλέων: τὰ γὰρ ῥήματα

γον πίνειν. ext. (1360) πολυλαλον γαρ τὸ ζωον:—int. (1364) μυρρίνην λαβόντα:—παρα τὰ αἰσχύλου, οὔνεκ' ἔχει ἄνθεα λειμώνια. δικαίαρχος· ἐν τῶι περι μουσικων· ἐπεὶ δὲ κοινόν τι πάθος φαίνεται· συνακολουθειν· τοῖς διερχομένοις· εἴτε μετα μέλους· εἴτε ἄνευ μέλουσ· ἔχοντας ἐν τῆι χειρὶ ποιεῖσθαι· τὴν ἀφ..... οἵ τε γὰρ ἄιδοντες. ἐν τοις συμποσίοις· ἐκ παλαιᾶς τινὸσ παραδο..... δάφνης· ἢ μυρρίνησ λαβόντες ἄιδου

---

make a business of drinking. **ὡσπερεὶ κάχρυς κ.τ.λ.:** just like a woman grinding barley.

1360. **ὥσπερ τέττιγας:** the grasshopper being a noisy creature.

1364. **μυρρίνην λαβόντα τῶν κ.τ.λ.:** compare Aeschylus "That he holds flowers of the field." / The quotation from Aeschylus was doubtless originally much longer. It is only by suggestion that it now illustrates this passage. **μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.:** Dicaearchus in his treatise on Things Musical <states >. / There can be little doubt that the quotation from Dicaearchus has been lost, and that the words usually regarded as such are a separate comment. **μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.:** it is a common thing for those who accompany persons going through a performance, whether musical or no, to keep something in their hand with which to direct the performance. **μυρρίνην λαβόντα κ.τ.λ.:** by old-established custom boys who sing at banquets hold a spray of bay or myrtle in their hand when they sing.

1367. **ψόφου πλέων:** the phrases of Aeschylus are pretentious, but if

Αἰcχύλου φαντacίαν μὲν ἔχει, βacανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν/· ἀξύcτατον: ἀντὶ τοῦ οὐ cυνεcτῶτα οὐδὲ πυκνὸν ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήcει/· cτόμφακα: ἀντὶ τοῦ τραχύν/· κρημνοποιόν: κομπώδη/· κρημνοποιόν: μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.

1368. ὀρεχθεῖν: κινεῖν/· ὀρεχθεῖν: cυνταράττεcθαι.

1371. Εὐριπίδου ῥῆcιν κ.τ.λ.: < < > Rʏ
> cημειοῦται τὸν Εὐριπίδου Αἴολον· ἐκεῖ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τὰc ἀδελφὰc γαμοῦcιν/· ὡc ἐβίνει ἀδελφὸc κ.τ.λ.: τὴν Κανακὴν ὁ Μακαρεύc.

1372. ὦ ἀλεξίκακε: τὸ <ὦ> ἀλεξί- <ὦ> Rʏ
κακε διὰ μέcου ἀναπεφώνηται.

1373. ἐξαράττω: κρούω αὐτόν/· ἐξαράττω: λοιδορῶ/· ἐξαράττω: πλήττω.

---

cι:—ext. et infr. (1367) ac..... cυνεcτῶτα οὐδὲ πυκνόν·ἀλλ' ἀραιον ἐν τῆι ποιήcει, *καὶ* κομπωδη:—infr.
φαντacίαν μὲν ἔχει·βacανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει,πραγ..... infr. (1367) S. supra κρημνοποιόν→*μεγάλασ λέξεισ* ποιοῦντα· int. (1367) S. supra cτόμφακα→*αντιτου* τραχύν:—int. (1367) cτόμφακα) ~~τραχύν~~ (1368) S. supra ὀρεχθεῖν→κιν*ειν καὶ* cυνταράττεcθ*αι*:—int. S. ante versum 1372 →τὴν .....ην ὁ μακαρεὺc·τὸ δε ἀλεξίκακε,*δια* μέc*ου*,ἀναπε..... cημειοῦτ*αι* δὲ,τὸν εὐριπι*δου* αιόλον.ἐκεῖ *γαρ* οἱ ἀδελφοὶ,τὰc ἀδελφαc γ αμοῦcιν:—infr.

Folio 31, *line* 1373. (1373) S. supra ἐξαράττω→κρούω αὐτ*ον* | λοιδορῶ.πλήττω.πολλοῖc κακοῖ:—int. (1375) S. supra ἠρειδόμεcθ'→ἀντεβάλλ

---

examined they have no substantial significance. **ἀξύcτατον:** that is, Not well put together nor compact, but loose in workmanship. **cτόμφακα:** that is, Harsh. **κρημνοποιόν:** pretentious. **κρημνοποιόν:** creating big words.

1368. **ὀρεχθεῖν:** to stir. **ὀρεχθεῖν:** to be disturbed.

1371. **Εὐριπίδου ῥῆcιν κ.τ.λ.:** < > draws attention to the Aeolus of Euripides — a play in which brothers marry their sisters. **ὡc ἐβίνει ἀδελφὸc κ.τ.λ.:** as Macareus did Canace (in the Aeolus).

1372. **ὦ ἀλεξίκακε:** an interjectional exclamation.

1373. **ἐξαράττω:** I strike him. / The *αὐτὸν* may imply some variant. Such a thing as *ἓ 'ξαράττω* would not be at all out of place in such comments. **ἐξαράττω:** I revile. **ἐξαράττω:** I strike.

< [> R 1374. πολλοῖc κακοῖc: <
>.

1375. ἔπος πρὸς ἔπος κ.τ.λ.: ἐφιλονει-
κοῦμεν/· ἠρειδόμεcθ': ἀντεβάλλομεν.

1376. ἔφλα: cυνέτριβε/· ἔφλα: ἔτυπτε.

1379. μὴ τὸν Δί' κ.τ.λ.: λείπει φο-
βοῦμαι.

1380. πῶc δικαίωc: λείπει τύπτομαι.

1381. τραυλίζοντοc: ψελλίζοντοc/·
τραυλίζοντοc: μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦν-
τοc/· νοοίηc: ἀντὶ τοῦ ἔχοις ἐν τῷ νῷ.
ἔχοις R

1384. κακκᾶν: <κακκᾶν τὸ> ἀφοδεύειν <κακκᾶν
τὸ> R
<λέγει> R τὰ παιδία <λέγει>/· ἂν οὐκ ἔφθηc φρά-
cαc: πρίν cε εἰπεῖν.

1385. προὐcχόμην cε: προέτεινόν cε
ἀπὸ τῆc κλίνηc καὶ ἔξω τῶν ἱματίων ἵνα
ἀποπατήcῃc.

1389. πνιγόμενοc: ὑπὸ τῶν πληγῶν.

1390. αὐτοῦ: αὐτόθι.

ομεν, ἐφιλονεικοῦμεν:—ext. (1376) cυνέτριβε· ext. (1376) ἔφλα) ἔτυπτε:
—inter. (1379) *λειπει* φοβοῦμαι:—int. S. ante versum 1380→*λειπει* τύπ
τομαι:—int. (1381) ψελλίζοντοc·*καὶ* μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦντοc: νοοίε
ιc δὲ, *αντιτου* ἔχειc ἐν τῷ νῷ:—ext. (1384) ἀφοδεύειν τὰ παιδία·πρίν cε
εἰπεῖν προέτεινόν cε·ἀπὸ τηc κλίνηc·*καὶ* ἔξω τῶν ἱματίων, ἵνα αποπα
τήcηc:—ext. (1387) ὑπὸ των πληγῶν:—intermarg. int. (1390) αὐτόθι. inter-

---

1374. **πολλοῖc κακοῖc: <
>.**

1375. **ἔπος πρὸς ἔπος κ.τ.λ.:** we quarrelled. **ἠρειδόμεcθ':** we cast back.

1376. **ἔφλα:** he crushed. **ἔφλα:** he struck. / Perhaps both *συνέτριβε* and *ἔτυπτε* may be adscripts to other words in the line.

1379. **μὴ τὸν Δί' κ.τ.λ.:** supply *φοβοῦμαι*. / Whatever may have been the words following the *μή*, it is plain that the annotator read *μή* and not *νή*.

1380. **πῶc δικαίωc:** supply *τύπτομαι*.

1381. **τραυλίζοντοc:** speaking inarticulately. **τραυλίζοντοc:** pronouncing nothing articulately. **νοοίηc:** that is, Had in your mind. / Though the Venetus is said to read *νοοίηc* I am not sure that the annotator did not suppose a verb *νοοίειν* as distinct from *νοεῖν*.

1384. **κακκᾶν:** a child's word for *ἀφοδεύειν*. **ἂν οὐκ ἔφθηc φράcαc:** before you spoke.

1385. **προὐcχόμην cε:** I held you out away from the bed and outside the bed-clothes that you might work your will.

1389. **πνιγόμενοc:** from the beating.

1390. **αὐτοῦ:** = *αὐτόθι*.

1392. ὅ τι: ἀντὶ τοῦ εἰς ἅ.

1400. καθεστώτων: τῶν ὡρισμένων/· ὑπερφρονεῖν: ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατά.

1403. τούτων: τῆς ἱππικῆς.

1404. μερίμναις: ταῖς τῶν φιλοσόφων.

1406. ἵππευε: ἵππων φρόντιζε.

1407. ἐπιτριβῆναι: ἀντὶ τοῦ βλαβῆναι.

1408. ἀπέσχισας (?): ἐκώλυσας/· ἀπέσχισας: ἀπεχώρισας.

1415. πατέρα δ' οὐ κ.τ.λ.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου· "χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;"

1416. τοῦτο τοὔργον: τὸ τύπτεσθαι.

1417. ὡς παῖδες κ.τ.λ.: παῖδες γὰρ ὄντες ἄφρονες ἦσαν, ὑπεργηράσκοντες δὲ πάλιν ληροῦσι, καὶ παιδίων φρένας ἔχουσι.

1420. οὐδαμοῦ: ἀντὶ τοῦ μηδὲ ὅλως.

---

marg. int. (1392) *αντιτου* **εἰς ἃ**:—intermarg. ext. (1400) S. supra **καθεστῶτ ων→τῶν ὡρισμενων**:—int. (1400) **ἡ ὑπερ**·*αντι τησ* **κατά**:—ext. (1403) **τῆς ἱππικησ** ext. (1404) **ταῖς των φιλοσόφων**:—int. (1406) **ἵππων φρόν τιζε**:—int. (1407) *αντι του* **βλαβῆναι**:—ext. (1408) **ἐκώλυσας.ἀπεχώρισ ας**:—ext. (1415) **παρὰ τὰ ἐξ αλκήστιδοσ εὐριπίδου·χαίρεις ὁρῶν φῶς·π ατέρα δ' οὐ χαίρειν δο....** infr.

Folio 31 *verso*, *line* 1416. (1416) **τὸ τύπτεσθαι**· int. (1417) **παῖδες** *γαρ* **ὄντες ἄφρονες ἦσαν ὑπεργηράσκοντες δὲ,πάλιν** *ληρουσι*·*καὶ* **παιδίων φ ρένας ἔχουσϊ**:—ext. (1420) S. supra **ἦττον→***αντιτου* **μηδε ὅλως**:—int.

1392. **ὅ τι**: that is, At the things which.

1400. **καθεστώτων**: the (laws) ordained. **ὑπερφρονεῖν**: the preposition *ὑπέρ* has the sense of *κατά*.

1403. **τούτων**: attention to horses.

1404. **μερίμναις**: those of philosophers.

1406. **ἵππευε**: devote yourself to horses.

1407. **ἐπιτριβῆναι**: that is, To be hurt.

1408. **ἀπέσχισας (?)**: you stopped. / Not unlikely implies a reading *ἀπέσχασας*. See note on l. 740 supra. **ἀπέσχισας**: you parted.

1415. **πατέρα δ' οὐ κ.τ.λ.**: a parody of the words in the Alcestis of Euripides l. 691:—"Thou art glad to behold the sun; dost thou not think thy father glad as thou?"

1416. **τοῦτο τοὔργον**: the getting beaten.

1417. **ὡς παῖδες κ.τ.λ.**: when children they had no sense, and when getting very old they again take to talking foolishly and they have the brains of children.

1420. **οὐδαμοῦ**: that is, Not at all.

1421. οὐκοῦν ἀνήρ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἦν ἀνήρ; ἐν ἠθικῇ ἐρωτήσει.

1423. ἧττον τί δῆτ': ἀντὶ τοῦ οὐχ ἧττον τοῦ παλαιοῦ νομοθέτου.

1425. τὸν νόμον: ὃν τίθημι δηλονότι.

συγχωροῦμεν V. 1426. ἀφίεμεν: συγχωροῦμεν/· συγκεκόφθαι: ἀντὶ τοῦ τυπτῆσαι ἡμᾶς.

<βοτὰ κυρίως> R, πόαν V. 1427. τὰ βοτά: <βοτὰ κυρίως> τὰ βοσκόμενα τὴν πόαν.

1429. πλήν γ' ὅτι κ.τ.λ.: εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων αἰνίττεται.

1430. τί δῆτ': διὰ τί δή;

1432. Σωκράτει: τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ δηλονότι.

1436. ἐγχανών: καταγελάσας.

<δοκ>εῖ V. 1438. συγχωρεῖν δοκεῖ κ.τ.λ.: ὅμοια <δοκ>εῖ συγχωρεῖν τοῖς νέοις, τύπτειν ἡμᾶς/· τἀπιεικῆ: τὰ ἀκόλουθα.

(1421) *αντιτου* οὐκ' ἦν ἀνὴρ. ἐν ἠθικῇ ἐρωτήσει :—ext. (1423) *αντιτου* ο ὐχήττον του παλαιοῦ νομοθέτου :—int. (1425) πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι. συγχωρῶμεν ὃν τίθημι δηλονοτι. :—ext. (1426) *ἀφιεμεν καὶ δίδομεν αὐτοὺς προῖκα συγ κεκόφθαι* (versus 1426 in contextu omissus) *αντιτου* τυπτῆσαι, ἡμας :—ext. (1427) τὰ βοτά :—τὰ βοσκόμενα τὴν πόλιν :—ext. S. post versum 1429 →εἰς τὸ φιλόδικον τῶν ἀθηναίων αἰνίττεται :—ext. (1430) τί δῆτ') δια τί δή· inter. (1432) τῷ εμῷι διδασκάλωι δηλονοτι int. (1436) καταγελά σας :—int. (1438) τὰ π'ιεικῆ :—τὰ ἀκόλουθα *καὶ* ὅμοια·εἰ συγχωρεῖν τοῖς

1421. **οὐκοῦν ἀνήρ:** that is, Was he not a man?—a humorous query.

1423. **ἧττον τί δῆτ':** that is, Not less than the ancient lawgiver. / Or there may be two notes here (1) **ἧττον τί:** *ἀντὶ τοῦ Οὐχ ἧττον.* (2) **ἧττον τί κ.τ.λ.:** *τοῦ παλαιοῦ νομοθέτου.*

1425. **τὸν νόμον:** namely, That which I enact.

1426. **ἀφίεμεν:** we concede. **συγκεκόφθαι:** that is, To have beaten us.

1427. **τὰ βοτά:** by *βοτά* is properly meant animals which feed (*βοσκόμενα*) on grass.

1429. **πλήν γ' ὅτι κ.τ.λ.:** in allusion to the litigious spirit rife at Athens.

1430. **τί δῆτ':** for what reason indeed?

1432. **Σωκράτει:** that is, My master.

1436. **ἐγχανών:** laughing at.

1438. **συγχωρεῖν δοκεῖ κ.τ.λ.:** it seems right to concede the like privileges to the young, namely the privileges of beating us. **τἀπιεικῆ:** things accordant.

1440. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι: ἐὰν μὴ πρόσχω γάρ, ἀπολοῦμαι τυπτόμενος παρὰ σοῦ.

1453. ἀναθείς: ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέψας.

1457. ἐπήρατε: ἐπείσατε/· ἐπήρατε: ἠπατήσατε.

1468. πατρῷον Δία: οὕτως τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς διὰ τὸ πρώτους ὑποδέξασθαι τὸν θεὸν εἰς τὴν χώραν καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρήτρας καὶ δήμους καὶ συγγενείας μόνους τῶν Ἑλλήνων/· πατρῷον Δία: πατρῷος καὶ Ἀπόλλων.

1469. ἰδού γε Δία κ.τ.λ.: ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἐπελάβετο αὐτοῦ ἀνωτέρω, ἐκ τούτων καὶ αὐτὸς πειρᾶται τοῦ πατρὸς λαμβάνεσθαι.

1473. τουτονὶ τὸν δῖνον: δεικτικῶς/· τουτονὶ τὸν δῖνον: τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ μηχάνημα.

νέοις, τύπτειν ἡμας :—ext. (1440) S. ante ἀπο γὰρ→ἐὰν μὴ πρόσχω γὰρ ἀπολοῦμαι·τυπτόμενοσ παρά σοῦ. ext. (1453) *αντιτου* ἐπιτρέψας :—intermarg. int. (1457) ἐπείσατε ἠπατήσατε :—intermarg. int.

Folio 32, *line* 1460. (1468) πατρῶιον δία :—οὕτως τιμᾶται παρ' ἀθηναίοις, ζεὺς πατρῶιος·*καὶ* ἀπόλλων *δια* τὸ πρώτους ὑποδέξασθαι τὸν θεὸν εἰς *την* χώραν·*καὶ* θυσίας συντελέσαι κατα φρήτρας.*καὶ* δήμουσ | *καὶ* συγγενείας·μόνους τῶν ἑλλήνων :—ext. (1469) ἐξ ὧν ὁ *πατηρ*·ἐπελάβετο αὐτοῦ ἀνωτέρω.ἐκ τούτ*ων καὶ* αυτὸς πειρᾶτ*αι* τοῦ *πατροσ* λαμβάνεσθ*αι* :—ext. (1473) δεικτικ*ωσ*·τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίωι μηχάνημα·ὁστ

1440. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι: because if I do not attend, I shall catch it from you.

1453. ἀναθείς: that is, Entrusting.

1457. ἐπήρατε: you won over. ἐπήρατε: you cajoled.

1468. πατρῷον Δία: among the Athenians Zeus is worshipped under this title because they were the first to welcome the god into their land, and they alone among the Greeks made sacrifice to him by phratries and demes and families. πατρῷον Δία: Apollo is also named *πατρῷος*.

1469. ἰδού γε Δία κ.τ.λ.: Pheidippides here tries to catch his father up with the same quibble as that with which his father caught him earlier in the play (l. 818).

1473. τουτονὶ τὸν δῖνον: with a gesture. τουτονὶ τὸν δῖνον: an instrument in the philosopher's study.

1474. χυτρεοῦν: ὀστράκινον, ὥσπερ σφαῖραν/· χυτρεοῦν: ὀστράκινον/· χυτρεοῦν: εὐτελές/· χυτρεοῦν: χύτρας ἄξιον.

1477. ὅτ' ἐξέβαλον κ.τ.λ.: ταῦτα εἰς διαβολὴν Σωκράτους/· ὅτ' ἐξέβαλον κ.τ.λ.: <ὡς Σωκράτους> ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια.

<ὡς σωκράτους> R

1480. παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ: τῇ ἀδολεσχίᾳ τῶν φιλοσόφων ὑπαχθέντος καὶ πεισθέντος.

1482. διωκάθω: κατηγορήσω/· διωκάθω: διώκω/· εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ: λείπει ποίησον.

1483. ὀρθῶς παραινεῖς κ.τ.λ.: ὡς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος/· δικορραφεῖν: ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν.

1485. ὦ Ξανθία: <Ξανθίας ὁ> δοῦλος αὐτοῦ.

<Ξανθίας ὁ> R

1486. σμινύην: ἀντὶ τοῦ δίκελλαν.

1488. τέγος: νῦν ἀντὶ τοῦ στέγην.

ράκινον ὥσπερ σφαῖραν :—int. (1474) ὀστράκινον εὐτελὲς, χύτρας ἄξιον : —ext. (1477) ταῦτα, εἰς *διαβολην* σωκράτους·ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια : —ext. (1480) τῇι ἀδολεσχίαι. των φιλοσόφων. ὑπαχθέντος *καὶ* πεισθέντος : —ext. (1482) κατηγορήσω, διώκω :—int. (1482) *λειπει* ποίησον :—ext. S. post versum 1483 → ὡς τοῦ ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος·*αντιτου* κατηγορεῖν :— ext. (1485) δοῦλος αυτοῦ :—intermarg. ext. (1486) *αντιτου* δίκελλαν :—

1474. **χυτρεοῦν**: made of earthenware like a globe. / The *ὥσπερ σφαῖραν* may be an adscript to the *δῖνον* in the preceding line. **χυτρεοῦν**: made of earthenware. **χυτρεοῦν**: cheap. **χυτρεοῦν**: cheap as crockery. / It was Dindorf who first saw that the line which supplies these adscripts was interpolated. It is a modification of some note on *οἴμοι δείλαιος*, viz. *ὅτι καὶ χυτρεοῦν ὄντα ἡγησάμην σε θεόν* or the like.

1477. **ὅτ' ἐξέβαλον κ.τ.λ.**: a hit at Socrates. **ὅτ' ἐξέβαλον κ.τ.λ.**: Socrates rejected supernatural powers.

1480. **παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ**: led away by or yielding to the chatter of philosophers.

1482. **διωκάθω**: I am to accuse. **διωκάθω**: = *διώκω*. **εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ**: supply *ποίησον*. / Or perhaps we should read *ποιήσω*.

1483. **ὀρθῶς παραινεῖς κ.τ.λ.**: Hermes has nodded disapproval. **δικορραφεῖν**: that is, To accuse.

1485. **ὦ Ξανθία**: Xanthias is servant to Strepsiades.

1486. **σμινύην**: that is, Mattock.

1488. **τέγος**: observe that *τέγος* is here used in the sense of *στέγην* (roof).

1489. αὐτοῖc ἐμβάλῃc τὴν οἰκίαν: ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλῃc αὐτοῖc τὴν οἰκίαν.

1492-1493. <ἐξέρχεται> εἷc τῶν φιλοcόφων. <ἐξέρχεται> R

1496. διαλεπτολογοῦμαι: διαλέγομαι.

1500. μὴ προδῷ τὰc ἐλπίδαc: ἀντὶ τοῦ μὴ κλαcθῇ.

1501. ἐκτραχηλιcθῶ: ἀντί, κλάcω τὸν τράχηλον.

1503. ἀεροβατῶ καὶ κ.τ.λ.: ὥcπερ καὶ ὁ Cωκράτηc ἔφη "ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον"/· ἀεροβατῶ καὶ κ.τ.λ.: πρὸc τοὺc λόγουc αὐτοῦ. αὐτοῦ R

1504. ἀποπνιγήcομαι: ὑπὸ τοῦ καπνοῦ δηλονότι.

1504-1505. <ἐξέρχεται> ἕτεροc φιλόcοφοc. <ἐξέρχεται> R

1507. τὴν ἕδραν: ἐπὶ τίνοc ὀχεῖται/· τὰc ἕδραc: πῶc καὶ διὰ τί μένει.

---

ext. (1488) **νῦν** *αντι του* **στέγην** :—int. (1489) *αντιτου* **ἐπιβάλησ αὐτοῖc·τὴν οἰκίαν** :—ext. (1495) **εἷc των φιλοcόφων** :—int. (1496) S. supra **διαλεπτολογ οῦμαι** →*διαλέγομαι*.**ὥcπερ** *καὶ* **ὁ cωκρατησ ἔφη·ἀεροβατῶ**.*καὶ περιφρο* **νῶ**.**τὸν ἥλιον**. ext. (1500) *αντιτου* **μη κλαcθῇι** :—ext. (1501) *αντι* **κλάcω**. **τὸν τράχηλον** :—ext.

Folio 32 *verso*, *line* 1502. (1503) **πρὸc τοὺc λόγουc αὐτῶν** :—int. (1505) **ἕτεροc φιλόcοφοσ** ext. (1505) **ὑπο του καπνου δηλονοτι** :—int. (1507) **ἐπι τίνοσ·ὀχεῖται·καὶ πῶc** *καὶ δια* **τί μενει·** :—ext. S. ante versum **1508**

1489. **αὐτοῖc ἐμβάλῃc τὴν οἰκίαν**: that is, Put their house on the top of them.

1492-1493. One of the philosophers comes out of the house.

1496. **διαλεπτολογοῦμαι**: I discuss.

1500. **μὴ προδῷ τὰc ἐλπίδαc**: that is, Shall not break.

1501. **ἐκτραχηλιcθῶ**: that is, Shall break my neck.

1503. **ἀεροβατῶ καὶ κ.τ.λ.**: just as Socrates said (l. 225) "I walk the air and study the sun." **ἀεροβατῶ καὶ κ.τ.λ.**: in allusion to the words of Socrates (l. 225).

1504. **ἀποπνιγήcομαι**: namely, by the smoke.

1504-1505. Another of the philosophers comes out of the house.

1507. **τὴν ἕδραν**: on what it is supported. **τὰc ἕδραc**: how and by what means it subsists. / Perhaps we may so arrange these adscripts as belonging to the different readings. It is conceivable that there was a further reading still *τὴν σελήνην ἐσκοπεῖσθε ταῖς ἕδραις*, and that the words *πρὸς τοὺς λόγους αὐτῶν* (note on l. 1503) belong to it, calling attention to ll. 193, 194 of the play.

1508. δίωκε, βάλλε κ.τ.λ.: πρὸς τὸν οἰκέτην/· δίωκε, βάλλε κ.τ.λ.: ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ.

1509. ὡς ἠδίκουν: γράφεται καὶ οὓς ἠδίκουν.

1510. : *οἷον ἀρκετῶς ἔχει ἡ τήμερον ἡμέρα*.

→**πρὸς τὸν οἰκέτην**:—ext. (1508) **ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων·διὰ τὸ πῦρ**:—int. (1509) **ὡς ἠδίκουν . . .**) *γραφεται καὶ* **οὓς ἠδίκουν**:—inter. (1510) S. supra **μετρίως→οἷον ἀρκετῶς·ἔχει, ἡ τήμερον ἡμέρα**:—ext.

1508. **δίωκε, βάλλε κ.τ.λ.**: addressed to the servant. **δίωκε, βάλλε κ.τ.λ.**: the philosophers make off through the fire.

1509. **ὡς ἠδίκουν**: there is also a reading *οὓς ἠδίκουν*.

1510. : that is to say, The present day suffices. / This note must be wrong as it stands, but perhaps there was some variant which it suited. If we take the known readings (*κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον*) *εἶναι* and *ἡμῖν* and regard it as a note on *τό γε τήμερον* or *τό γε τήμερον εἶναι*, we may perhaps read *ὅσον ἀρκετῶς ἔχειν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ* i.e. "As to suffice for the day."

"Après les 9 derniers vers des *Νεφέλαι*, une ligne ornée et au-dessous ces mots: *Ἀριστοφάνους ὑπόθεσις*. Tout le reste du folio est blanc."—Martin.

RANAE

Ἀριστοφάνους Ὑπόθεσις Βατράχων.

Μαθὼν παρὰ Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων θέλων V.
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή· Πλούτων δ' ἰδών,
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον·
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος· τοῦτον δ' ἄγει στεφανοῦταί γ' Ald.
Διόνυσος ἐς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

ἀριστοφάνους *υποθεσισ* βατραχων·

Folio 33 recto. μαθὼν παρα ἡρακλέους διόνυσος τὴν ὁδὸν | πρὸς τ οὺς κατοιχομένους πορεύεται·λαβὼν τὸ | ϰϛ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον ἀ νάγειν θέλον εὐρι|πίδην·λίμνην τε διέβαινεν κάτω·*καὶ* τῶν | βατράχ ων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός·ἔπειτα· | μυστῶν ἐκδοχή·πλούτων δ' ἰδ ὼν ὡς ἡρακλεῖ | προσέκρουσε διατὸν κέρβερον·ὡς δ' ἀνεφάνη | τίθεται τραγωιδίας ἀγὼν *καὶ* δὴ στεφανοῦται | αἰσχύλος·τοῦτον δ'άγει διόνυσος

Aristophanes' Argument of the Frogs

Being told the way by Hercules, Dionysus takes the hero's lion's skin and club, and travels to the world of the departed, desiring to bring Euripides to life again. He crosses the pool below, while a choir of frogs raise their voice in melody. Next comes his reception by such as were initiated (before they died). But here Pluto sees him, and taking him for Hercules is angry with him for what he did to Cerberus. But when the god is revealed (as being indeed Dionysus), a contest in tragic poetry is made up, and Aeschylus is crowned. 'Tis Aeschylus, and not alas! Euripides, whom Dionysus restores to the light of day.

Οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν, καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

	Ξανθίας· οἰκέτης δοῦλος·	Διόνυσος·
	Ἡρακλῆς·	χορὸς μυστῶν·
	Νεκρός·	Εὐριπίδης·
	Χάρων·	Αἰσχύλος·
παραχορήγημα V.	Βατράχων παραχορήγημα·	Πλούτων·
	Θεράπων Πλούτωνος·	Αἰακός.
	Πανδοκεύτριαι β̄·	

Βατράχων ὑπόθεσις.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς ᾅδου κατιών·

ἐς φῶς· οὐχὶ | μὰ δί' εὐριπίδην· οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνὴ· εὐλογώτατον δ' ἐν θήβαις· καὶ γὰρ ὁ διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ προστὸν ἡρ ακλέα ἀφικνεῖται θηβαῖον ὄντα :—

τὰ τοῦ δράματοσ πρόσωπα

ξανθίας·	πανδοκεύτριαι β̄·
οἰκέτις *δουλοσ*	διόνυσος·
ἡρακλῆς·	χορὸς μυστῶν·
νεκρός·	εὐριπίδης·
χάρων·	αἰσχύλος·
βατραχων παραχωρήματα·	πλούτων·
θεράπων πλούτωνοσ·	αἰακός :—

βατράχων *υπόθεσισ*·

διόνυσος *εστι* μετα θεράποντοσ ξανθίου κατὰ εὐριπι*δου* πόθον εἰς ἄδου

It is not apparent where the scene is laid, but it is most reasonable to suppose that it is laid in Thebes. Dionysus had a Theban origin and Hercules whom he visits was a Theban. / This refers to the opening scene only, and might be better placed as a note at the beginning of the text.

Dramatis Personae

Xanthias, the serving-man, a slave.	Dionysus.
Hercules.	Chorus of Mystae.
A dead man.	Euripides.
Charon.	Aeschylus.
A supplementary Chorus of Frogs.	Pluto.
Pluto's servant.	Aeacus.
Two women, innkeepers.	

Argument of the Frogs

Dionysus, who finds that he cannot do without Euripides, is represented as on his way down to the other world, and with him his

ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς <τὸ> <τὸ> V.
τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν.
ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον ἵνα
ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς ᾗ καὶ αὐτὸς
ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα
περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾷ
πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ
Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας ἀχερουσίᾳ
διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ V.
Ἀργινούσας ναυμαχίαν ὑπὸ τοῦ Χάρωνος
οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύε-
ται, ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται
προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον
ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ
ταῦτα ἐν ᾅδου τῶν πραγμάτων ἤδη χει-
ριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν
τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν
χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος

κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπα*λον*. προς τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπλῆξ
ιν παρεχ*ειν*· ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν ἡρακλέα πρότερον ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ
τὰς ὁδοὺς· ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν κέρβερον ᾤιχετο· καὶ ὀλίγα ἄττα περι
τῶν τραγικῶν τούτωι διαλεχθ*εισ*· ὁρμᾶι πρὸς τὸ προκείμενον· ἐπεὶ δὲ
προς τῆι χερ*ου*σίαι λίμνηι· γίνεται· ὁ μὲν ξανθίας δια τὸ μη συννεναυ
μαχηκέναι τὴν περι ἀργινούσας ναυμαχ*ιαν* ὑπο τοῦ χάρωνος οὐκ᾽ἀνα
ληφθεὶς. πεζῆι τὴν κύκλωι πορεύεται· ὁ δὲ διόνυσος δύο ὀβολῶν περαι
οῦται· πρὸς παίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄιδουσι βατράχοις καὶ
γελωτοποιῶν· μετα ταῦτα ἐν ἄιδου· τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένω
ν· οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῶ προφανεῖ *καὶ* τὸν ἴακχον ἄιδοντες.
ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται·

---

servant Xanthias. He carries a lion's skin and a club with which to frighten all who meet him. He had first gone to Hercules to inquire about the road, seeing that Hercules had himself once travelled that way in quest of Cerberus. After a short conversation with the hero on questions relating to tragedy, Dionysus starts on his proposed errand. When he gets as far as the Acherusian pool, Xanthias has to go all the way round. He had not taken part in the battle of Arginusae, and Charon accordingly refused to take him on board. But Dionysus is ferried across for two obols, jesting the while with the frogs that sing all along his route, and making fun (for the spectators). After this the action proceeds in the other world. The mystae, who represent a Chorus, are descried dancing in an open place and singing the Iacchus. Dionysus

μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τούτοις· τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν [οὖν] τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφάτταν παραχθέντες ἀλεωρᾶς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους <ἐντίμους> ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν διαλ<έγ>εται.

τὴν Ald. ἄγνοιαν Ald. <ἐντίμους> Ald. διαλέγεται V.

τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν· παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ ᾅδῃ βραβεῖον ἔχοντος [καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου], τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς

Folio 33 *verso.* ὅ τε διόνυσος μετα τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχετ αι τούτοις·τῶν δὲ προηδικημένων ὑπο ἡρακλέους προσπλεκομένων τ ῶι διονύσωι δια τε ἐκ τῆς σκευῆς αγνοίας·μέχρι μὲν οὖν τινὸς οὐκ ἀγ ελοίως χειμάζονται·εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν πλούτωνα καὶ τὴν περσεφά τταν παραχθέντες·ἀλεώρας τυγχάνουσιν.ἐν δὲ τούτω·ὁ μὲν τῶν μυστ ῶν χορὸς·περι τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισώσαι καὶ τοὺς ατίμους ποιησαι χ ατερων τινῶν προς την τῶν ἀθηναίων πόλιν διαλ εται·τὰ δε λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα·αλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύ στασιν·παρεισάγεται γὰρ ευριπιδησ αἰσχύλωι περι τῆς τραγικῆς διαφερό μενος·τὸ (littera ὸ ex ῶ facta) μὲν ἔμπροσθεν αἰσχύλου παρα τῶι ἄιδη βραβεῖον ἔχοντος καὶ τοῦ τραγωιδικοῦ θρόνου·τότε δὲ εὐριπιδου τῆς τ

---

with his servant joins them. Through an error, to which his dress gives rise, Dionysus is fastened upon by those persons whom Hercules had before maltreated, and for a time both he and his servant have to submit to much ridiculous annoyance. However they are at last brought before Pluto and Persephatta, from whom they obtain protection. Meanwhile the Chorus of Mystae address Athens, and among other things refer to the question of giving equal political rights to all, and restoring their privileges to such citizens as have been deprived of them.

The rest of the play harps upon one string, but in other respects receives a pleasing and literary treatment. Euripides is introduced as quarrelling with Aeschylus about the art of writing tragedy. Aeschylus had at first held the primacy in the

ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θἀτέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων.

προσαγαγόντος Ald.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγενῆ διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια· πρῶτος ἦν· Φρύνιχος β̄ <M>ούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησιν Δικαίαρχος.

Μούσαις cod. M.

ιμῆς ἀντιποιησαμένου·συστήσαντος δὲ τοῦ πλούτωνος αὐτοῖς τὸν διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται· καὶ τέλος·πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκαπιθάνως ἑκατέρου κατα τῆς θατέρου ποιήσεως προσάγοντος·κρίνας παρα προσδοκίαν·ὁ διόνυσος τὸν αἰσχυλον νικᾶν. ἔχων αὐτὸν·ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται·τὸ δε δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων:—

ἐδιδάχθη ἐπι καλλίου τοῦ μετα ἀντιγένη δια φιλωνίδου εἰς λήναῖα· πρῶτος ἦν φρύνιχος βυσαῖς·πλάτων τρίτος κλεοφῶντι·οὕτω δὲ ἐθαυμασθη τὸ δρᾶμα,δια τὴν ἐναυτῷι παράβασιν.ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη ὡς φησὶν δικαίαρχος:—

---

other world, but now Euripides lays claim to the honour. Pluto gets them to agree to submit to the decision of Dionysus, whereupon they both show that they have plenty of every sort to say for themselves. At last, after each of them has with great plausibility employed every kind of argument and test against his rival's manner of composition, the judgment passed upon them runs counter to the general expectation. Dionysus decides in favour of Aeschylus and takes him up with him to the land of the living. The play is one of those which show very careful literary finish. / The words *καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου* are apparently adscript to the following *τιμῆς*. The accentuation *Περσεφάτταν*, like the quantity of *σκῦταλον*, is defensible.

It was exhibited at the Lenaea by Philonides in the archonship of Callias, the successor of Antigenes (i.e. in the year 406 B.C.) It gained the first prize. Phrynichus was second with the Muses, Plato third with the Cleophon. The play was so much admired for its parabasis that according to Dicaearchus it was re-exhibited.

ι. Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνάφορον ὅπου ἦν τὰ στρώματα/· τῶν εἰωθότων: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθίμων/· τῶν εἰωθότων: ἡ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος· καὶ Ὅμηρος· "τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος" ἀντὶ τοῦ πινυτός.

τοῦ ὀνόματος M.

3. πλὴν πιέζομαι: ἴδιον οἰκέτου τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν, ὡς καὶ [τὸ] ἐν β̄ Θεσμοφοριαζούσαις θεράπων φησίν "οὐ διά γε τοῦτο τοὔπος, Οὐ δύναμαι φέρειν | σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι."

οἰκέτου R

4. πάνυ: ἀντὶ τοῦ πολύ/· πάνυ γάρ ἐστ' κ.τ.λ.: τὸ πολὺ κἂν ᾖ γλυκὺ μοχθηρόν ἐστι.

5. πλήν γ' ὡς θλίβομαι: ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ εἰπεῖν θλίβομαι.

8. μεταβαλλόμενος: ἀντὶ τοῦ μεταφέρων ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον.

Folio 34. ὁ ξανθίας ἐπι όνου παράγεται καθεζόμενοσ·ἔχων ἐπὶ τ ὧν ὤμων ἀνάφορον ὅπου ἦν τὰ στρώματα:—supr. (ι) τῶν εἰωθοτων: —αντι του των ἐθίμων, ἡ μετοχη αντι τῶν ὀνομάτων·καὶ ὅμηροσ τὸν δ' αὖ τηλέμαχοσ πεπνυμένοσ·αντι του πινυτός:—supr. (3) νὴ τὸν δί' οτι βούλει:—ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν. ὡς καὶ τὸ ἐν β̄ ὁ θεσμοφοριαζούσαις θεράπων φησι·οὐ διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι φέρειν σκεύει τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι:—supr. et ext. (4) πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή:—αντι τοῦ πολύ·τὸ δὲ πολὺ κἂν ἦι γλυκὺ μοχθηρὸν εστι:—ext. (5) πλὴν γ' ὡς θλίβομαι:—αντιτου χωρὶς του εἰπεῖν, θλίβομαι:—ext. (8) μεταβαλλόμενος:—αντι του μετὰ φέρων·ἀπὸ ὤμου

---

1. Enters Xanthias riding on an ass. He has a yoke on his shoulders to carry the bed-clothes with. **τῶν εἰωθότων:** that is, The ordinary. **τῶν εἰωθότων:** the participle has the force of a noun (adjective). So Homer (Od. 1. 388) '*τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος*,' where *πεπνυμένος* stands for *πινυτός*.

3. **πλὴν πιέζομαι:** it is proper to the (conventional) character of a servant to slip into remarks of this sort. Thus in the second edition of the Thesmophoriazusae a slave says "Not for a phrase like this in any case, The pack is too much for me to carry; it galls my shoulder." / The letter between the *β* and the *Θεσμοφοριαζούσαις* is not certainly *δ*.

4. **πάνυ:** = *πολύ*. **πάνυ γὰρ ἔστ' κ.τ.λ.:** too much even of a good thing becomes tiresome.

5. **πλήν γ' ὡς θλίβομαι:** that is, Apart from saying *θλίβομαι*.

8. **μεταβαλλόμενος:** that is, Shifting it from shoulder to shoulder.

9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον κ.τ.λ.: εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν ὡς δῆθεν ἄκων.

11. μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.: οἷον, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἰπὲ ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν, ἵνα ἅπαξ ἐμέσω, καὶ μὴ καὶ τότε ὅτε λέγεις/· μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.: τότε, φησί, λέγε ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἂν ἐξεμέσαιμι.

13. εἴπερ ποιήσω κ.τ.λ.: εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι ποιοῦσιν σκευηφοροῦντας εἰσάγοντες μετὰ πολλῶν <φλυάρων>/· μηδὲν ὥνπερ Φρύνιχος κ.τ.λ.: περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἁπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν/· Φρύνιχος: Δίδυμός φησιν ὅτι νῦν Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ μέμνηται ὡς παρ' ἕκαστα ἐν ταῖς κωμῳδίαις φορτικευομένου· ἔστι δὲ πατρὸς <φλυάρων> Rz

---

εἰς ὦμον:—ext. (10) ἀποπαρδήσομαι:—εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν ὡς δῆθεν ακων:—int. (11) μὴ δῆτ' ἱκετεύω πλὴν:—οἷον εἰόλως λέγεις τότε εἰ πὲ ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν | ἵνα ἅπαξ ἐμέσω·καὶ μὴ καὶ τότε ὅτε λέγεις: —ext. (11) αλλωσ·τότε φησι λέγε ἐαν θέλησ ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω εξ εμεῖν ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἂν ἐξεμέσαιμι:—ext. (14) καὶ λύκις κἀμειψία c:—λύκις κωμωιδίας ποιητησ | ὡς ψυχρὸς κωμωιδεῖται·λεγει δὲ αὐτὸν καὶ λύκον οὗ οὐδὲν φέρεται:—ext. (13) φρύνιχος:—δίδυμος φησι·οτι νῦ ν φρυνίχου του κωμικου μέμνηται ὡς παρ' ἕκαστα ἐν ταισ κωμωιδίαις φορτικευομένου εστι δε πατροσ ευνομίδου·κωμωιδεῖται δε καὶ ὡς ξένοσ

---

9. **μηδ' ὅτι τοσοῦτον κ.τ.λ.:** Xanthias pretends he does not mean it and yet falls into the same trick again.

11. **μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.:** that is to say, If you say it at all, say it when I am sick. I shall in that case be sick once for all, and not then too when you say it. **μὴ δῆθ' ἱκετεύω κ.τ.λ.:** that is, Watch for a time when I am likely to be sick, and say it then, if you like. If sick at all, I should rather be sick easily.

13. **εἴπερ ποιήσω κ.τ.λ.:** if indeed I shall do nothing of the same kind as they do when they make their characters carry packs and talk a great deal of rubbish. **μηδὲν ὥνπερ Φρύνιχος κ.τ.λ.:** we are not told in so many words what these poets are accustomed to do. / This note implies that the annotator's text had not the spurious line 15—*σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.* **Φρύνιχος:** Didymus says that it is the comic poet Phrynichus who is here referred to as using every opportunity for low comedy in his plays. His father was Eunomides. / The last clause may be a fragment

Εὐνομίδου/· Φρύνιχος: κωμῳδεῖται καὶ ὡς ξένος καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων καὶ ὡς <τὰ> ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι γ̄ Φρύνιχοι.

<τὰ> R κακόμετρος R

14. Λύκις: Λύκις κωμῳδίας ποιητής/· Λύκις: ὡς ψυχρὸς κωμῳδεῖται/· Λύκις: < > R < > λέγει αὐτὸν καὶ Λύκον/· < > R Λύκις: < > οὗ οὐδὲν φέρεται.

15. σκευηφοροῦς': τριχῶς· ἢ γράφεται σκευηφοροῦσι ἢ σκεύη φέρουσι ἢ <σκεύη φοροῦσι>/· σκευηφοροῦς': σκευηφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν· ἔστι δὲ βεβιασμένος ὁ λόγος/· σκευηφοροῦς': τοῖς σκευηφοροῦσιν, ἵνα τὸ σκευηφοροῦς' σημαίνῃ πτῶσιν.

γράφεται V.

<σκεύη φοροῦσι> R

σκευηφοροῦς' R

18. πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ὁμηρικόν· "αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι," καὶ τὸ· "<ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο | κουριδίης τ'

καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων·*καὶ* ὡς ἀλλότρια λέγων *καὶ* ὡς κακόμετρα. εἰσὶ δὲ *καὶ* ἄλλοι γ̄ φρύνιχοι:—ext. (15) σκευηφοροῦς' ἑκάστοτ':—τριχῶς·ἢ γὰρ σκευηφοροῦσιν,ἢ σκεύη φέρουσιν·ἢ σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν·*ἔστι* δὲ βεβιασμένος ὁ *λόγος*·εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι ποιοῦσιν·σκευηφοροῦντας εἰσάγοντες μετα πολλῶν περὶλείπεται *οὖν* ἀκούειν ἁπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευηφοροῦσιν·ἵνα τὸ σκευηφοροῦσι,*σημαινη* πτῶσιν:—infr. S. ante v. 18→παρα τὸ ὁμηρικὸν | αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι *καὶ* τὸ ἐν ωμῶι γήραϊ θῆκε δ

---

of another note. **Φρύνιχος:** Phrynichus is attacked in comedy as an alien, as a worthless poet, as a plagiarist and as possessing a bad ear for metre. There are other three men of the name.

14. **Λύκις:** a comic poet. **Λύκις:** attacked in comedy as a frigid poet. **Λύκις:** < > calls him Λύκος. **Λύκις:** < > none of whose works are extant. / Anything like a certain restoration of these fragments is perhaps hopeless.

15. **σκευηφοροῦς' (?):** there are three readings—either *σκευηφοροῦσι* is read, or *σκεύη φέρουσι* or *σκεύη φοροῦσι*. **σκευηφοροῦς':** they represent men as carrying packs—a forced mode of expression. **σκευηφοροῦς':** take *σκευηφοροῦσ'* as a (dative) case = *τοῖς σκευηφοροῦσιν*.

18. **πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ κ.τ.λ.:** compare the Homeric sentiment (Od. 19. 360) "Men soon grow old in suffering," and again (Od. 15. 355) "He lamenteth sore for his son who is gone, and for the chaste wife of his

ἀλόχοιο δαΐφρονος ἥ ἑ μάλιστα | ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ> ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκε"/· πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ κ.τ.λ.: διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω, <φησίν>. <φησίν> V.

19. ὦ τρισκακοδαίμων κ.τ.λ.: ὁ Ξανθίας ἀχθόμενος ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτῳ λέγει.

21. τρυφή: ἀλαζονεία.

22. υἱὸς σταμνίου: ἔπαιξεν· ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν αὐτῷ βαστάζει τὸν οἶνον ὥσπερ παῖδα καὶ τρέφει.

23. τοῦτον ὀχῶ: ὀχεῖσθαι ποιῶ· ἐπὶ τοῦ ὄνου γὰρ ἦν καθήμενος.

25. ὀχεῖ: βαστάζει.

27. οὐκοῦν τὸ βάρος κ.τ.λ.: ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης ἐβάσταζε τὸ ἀνάφορον.

28. καὶ φέρω μὰ τὸν Δί' οὐ: τινὲς εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν ἀφαιροῦντες τοῦ μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μίαν στιγμήν.

ια την ἀηδίαν οὖν γηράσκω :—int. (19) ὦ τρισκακοδαίμων :—ὁ ξανθίας ἀχθόμενοσ ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτῳ λεγει :—ext. (21) ἀλαζονεία :—inter-marg. ext. (22) S. supra υἱὸς σταμνίου→ἔπαιξεν | ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν αυ τῷ βαστάζει τὸν οἶνον ὥσπερ παῖδα καὶ τρέφει :—int. (23) S. supra το ῦτον→ὀχεῖσθαι ποιῶ ἐπι του ὄνου γὰρ ἦν καθήμενος :—int. (25) ὀχεῖ) βαστάζει inter. (27) S. supra ὃ σὺ→ἐπάνω γὰρ του ὄνου καθεζόμενοσ ὁ οἰκέτησ ἐβάσταζε τὸ ἀνάφορον :—int. (28) καὶ φέρω μα τὸν δία :—τινὲς εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν ἀφαιροῦντεσ τοῦ μα τὸν δί' οὔ τὴν

---

youth whose dying grieved him greatly and made him old before his time." πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ κ.τ.λ.: that is, Disgust makes an old man of me.

19. ὦ τρισκακοδαίμων κ.τ.λ.: spoken by Xanthias who is aggrieved by the load which he has to carry.

21. τρυφή: swagger.

22. υἱὸς σταμνίου: a piece of fun. The jar carries the wine in its arms like a child, so to speak, and nurses (i.e. matures) it.

23. τοῦτον ὀχῶ: I make him ride. Xanthias is seated on the ass.

25. ὀχεῖ: you are carried.

27. οὐκοῦν τὸ βάρος κ.τ.λ.: though the servant is seated on the ass, still he supports the pack.

28. καὶ φέρω μὰ τὸν Δί' οὐ: some editors put two points after *φέρω*, taking away one point from after *μὰ τὸν Δί' οὐ*. / That is, they put the mark denoting a change of speaker after *φέρω* instead of after *οὐ*.

32. ἐν τῷ μέρει: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ τὸ R
μέρος/· ἐν τῷ μέρει κ.τ.λ.: κατὰ τὴν
ἀμοιβὴν βάστασον τὸν ὄνον.

38. κενταυρικῶς: ἀντὶ τοῦ ἀκόσμως/·
κενταυρικῶς: ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ
Κένταυροι ὑβρισταί· καὶ τοῦτο οἶδεν
Ἡρακλῆς ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς μάχης/·
κενταυρικῶς: ἀντὶ τοῦ μαλακῶς/· κεν-
ταυρικῶς: εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς·
ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός.

40. ὁ παῖς κ.τ.λ.: καθόλου γὰρ τοιοῦ-
τον εἰσάγουσι τὸν Διόνυσον ὡς ὄντα
δειλόν/· ὁ παῖς: ὁ Διόνυσος νεύει πρὸς
τὸν Ξανθίαν.

41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε: λέγει
αὐτὸν V. μειρακευόμενος ὡς δείσαντος αὐτὸν τοῦ
Ἡρακλέως/· μὴ μαίνοιό γε: Δίδυμος
ἀντὶ τοῦ μὴ μανείης· πιθανώτερον δὲ
ἀντὶ Ὑπέλαβέν σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρακλῆς/·

μίαν στιγμην :—infr. S. ante versum 32→αντι του κατά τι μέροσ·κατα την ἀμοιβην βάστασον τὸν ὄνον :—int. S. ante versum 38→αντιτου ἀκόσμως ὑβριστικωσ οτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταὶ καὶ τοῦτο οἶδεν ἡρακλησ εκ τ ἆς πρὸς αὐτοὺς μάχης·τινὲς δὲ αντι τοῦ μαλακῶς·εἰρωνεύεται γαρ ὁ ἡρακλησ·ὁ γὰρ διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός :—infr. (40) S. supra τί ἐστιν→ὁ διόνυσος νεύει πρὸς τὸν ξανθίαν καὶ λεγει μειρακευόμενοσ ὡς δείσαντος αὐτῶ του ἡρακλέως καθ'ὅλου γὰρ τοιοῦτον εἰσάγουσι τὸν διόνυσον, ὡς ὄντα δειλόν :—infr.

Folio 34 *verso*, *line* 42. (41) νὴ δία, μη μαίνοιό γε :—δίδυμος αντιτ ου μη μανείης·πιθανώτερον δὲ αντι ὑπέλαβεν σε μαίνεσθαι ὁ ηρακλησ·

---

32. ἐν τῷ μέρει: that is, κατὰ τὸ μέρος, in your turn. ἐν τῷ μέρει κ.τ.λ.: carry the ass for a change.

38. κενταυρικῶς: that is, In a disorderly way. κενταυρικῶς: outrageously, the Centaurs being outrageous persons. Hercules knows as much from his fight with them. κενταυρικῶς: like a catamite. κενταυρικῶς: observe that Hercules speaks ironically. Dionysus is effeminate and delicate.

40. ὁ παῖς κ.τ.λ.: Dionysus is generally represented on the stage as a timorous creature. ὁ παῖς: Dionysus indicates Xanthias by a nod in his direction.

41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε: spoken in a silly tone as though Hercules were afraid of him. μὴ μαίνοιό γε: Didymus takes it to mean, "May you not lose your wits!" But it is more likely to mean, "Hercules imagines you have lost your wits." / That is, the μὴ μαίνοιό γε is de-

μὴ μαίνοιό γε: μὴ οὕτω μανείης ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβηθῆναι.

46. ὁρῶν λεοντῆν κ.τ.λ.: ἐφόρει λεοντῆν ἵνα ᾖ ὡς Ἡρακλῆς/· ὁρῶν λεοντῆν κ.τ.λ.: Ἡρακλέως γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ/· λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ (?): < > ἵνα ᾖ φοβερός/· κροκωτῷ: Διονυσιακὸν φόρεμα ὁ κροκωτός. φοβερός V.

47. κόθορνος: ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει· ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος λέγεται/· κόθορνος: ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει.

48. ἐπεβάτευον Κλεισθένει: παίζει· λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ νεὼς τὸ ἐπιβατεύειν

ἀλλα μὴ ούτω μανείης· ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν ἡρακλεα φοβηθηναι:—supr. (46) ὁρῶν λεοντήν:—διονυσιακὸν φόρεμα ὁ κροκωτός· ἐφόρει λεοντην, ἵνα ἦι ὡς ἡρακλῆς ηρακλέως γὰρ φόρημα ἡ λεοντῆ· κροκωτὸν (accentus gravis ex acuto factus) δὲ ἵνα ἦι φοβερόν:—ext. (47) τις ὁ νοῦς:—τινὲς οτι ὁ κόθορνος, εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει· ἔνθεν καὶ θηραμένης κόθορνος λεγεται· οἱ δὲ, οτι ἀνδράσι και γυναιξὶν ἁρμόττει:—supr. (48) ἐπεβάτευον κλεισθενως:—παίζει λεγεται γὰρ καὶ ἐπι νεὼς

---

pendent upon ἔδεισε. μὴ μαίνοιό γε: do not be so mad as to think that Hercules is afraid of you.

46. ὁρῶν λεοντῆν κ.τ.λ.: Dionysus wears a lion's skin to make himself resemble Hercules. / The accent λεοντή as in the argument (p. 279 l. 1, supra) is due to false analogy with words like μαλλωτή. ὁρῶν λεοντῆν κ.τ.λ.: the lion's skin is the conventional dress of Hercules. λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ (?): < > to make himself formidable. κροκωτῷ: a dress worn in the worship of Dionysus.

47. κόθορνος: observe that the κόθορνος fits either foot. Hence also Theramenes is called κόθορνος. κόθορνος: observe that the κόθορνος is adapted for women and men alike./ It will be observed that the codex gives the lemma of the note which comprises these two remarks, as being τίς ὁ νοῦς; I cannot help thinking that a considerable error has been here introduced into the text of the Frogs, through the transference to the margin of this passage of what was originally a note, or rather a series of notes, on line 994 of the Birds. According to this view τίς ὁ νοῦς is an explanation either of τίς ἡ ἐπίνοια; or of τίς ὁ κόθορνος; in Av. 994, while Ran. 47 originally ran τί δὴ κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; or in some similar way. The only other explanation is that both this line and the line in the Birds are parodies of some phrase with a history.

48. ἐπεβάτευον Κλεισθένει: a piece of fun, ἐπιβατεύειν being used both of going on board ship and

καὶ ἐπὶ cυνουcίας/· ἐπεβάτευον: κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ζώων ἃ ἐπιβαίνοντα cυνουciάζει/· Κλειcθένει: Κλειcθένηc ὁ Cιβυρτίου ἐπ' αἰcχρότητι κωμῳδεῖται/· Κλειcθένει: ἦν λεῖοc τὸ γένειον· διὸ καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν.

51. cφώ: θαυμάζων ὁ Ἡρακλῆc λέγει τὸ cφώ/· νὴ τὸν κ.τ.λ.: τινὲc εἰc τὸ Ἀπόλλω δύο cτίζουci καὶ εἰc τὸ ἐξηγρόμην/· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: cκώπτει τὸν Διόνυcον/· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: καὶ ἐγώ, φηcίν, ἀνέcτην ἐξ ὀνείρου, δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν/· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: Διόνυcοc λέγει/· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: ὡc τῶν ἐπίτηδεc ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο [καθ' ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἐοίκει τὸ λεγόμενον]/· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: τινὲc τῷ Ἡρακλεῖ προcνέμουci τοῦτο. Διόνυcοc Rx τινὲc Rx

---

τὸ ἐπιβατεύειν·*καὶ* ἐπι cυνουcίας κατὰ μεταφορὰν *των* ἀλόγων ζώων· ἃ ἐπιβαίνοντα cυνουciάζει:—*αλλωσ* | κλειcθένηc ὁ cυβυρτίου ἐπαιcχρότητι κωμωιδεῖ*ται*·ἦν δὲ λεῖοc τὸ γένειον·διὸ *καὶ* εὐνούχωι εἰκάζει αὐτ*ον*:—ext. (51) κάτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην:—cκώπτει τὸν διόνυcον·*καὶ* ἐγὼ *φησι*·ἀνέcτ*ην* ἐξ ονείρου·δηλῶν *οτι* ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν·οἱ δὲ *φασι*· διόνυcον *λεγει*·κάτ ἔγωγ ἐξηγρόμην·ὡc *των* ἐπίτηδεc ψευδομένων ἐπι λεγόντων τοῦτο κἀθ' ὁ δηλοῦ*ται οτι* ἐνυπνίῳ εοίκει τὸ λεγόμενον·οἱ δὲ τῷ ἡρακλεῖ προcνέμουci *τουτο*:—ext. (51) θαυμάζων ὁ ἡρακλ*ησ* λ

---

of coition. **ἐπεβάτευον**: a metaphor from brutes which mount the female in coition. **Κλειcθένει**: Cleisthenes, the son of Sibyrtius, is attacked in comedy for degrading vice. **Κλειcθένει**: he had no beard, so the poet compares him to a eunuch. / Either this note belongs properly to Ach. 118, or some phrase like *ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν* has been lost.

51. **cφώ**: Hercules speaks in a tone of surprise. **νὴ τὸν κ.τ.λ.**: some editors place two points after Ἀπόλλω and after *ἐξηγρόμην*. / This implies that some texts give the whole from *νὴ τὸν* Ἀπόλλω to *πῶς οἴει σφόδρα* to Dionysus, whereas others assigned *κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην* to Hercules. **κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην**: a jeer at Dionysus. **κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην**: that is, "And I awoke from my dream," implying that it was in a dream that he did it. / This annotator gave the words to Dionysus. **κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην**: it is Dionysus who speaks. **κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην**: a regular phrase used by persons who deliberately tell a lie ; [and by the use of it they indicate that what they

53. τὴν Ἀνδρομέδαν: διὰ τί μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλην, Φοινίσσας, Ἀντιόπην; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προῆλθεν· ἀλλ' οὐ συκοφαντητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα. συκοφαντητὰ Dindorf ἦν cod. Θ

55. μικρὸς ἡλίκος Μόλων: Δίδυμός φησιν ὅτι δύο Μόλωνές εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλλον τὸν λωποδύτην· ὡς ἔστι μικρὸς τὸ σῶμα· Τιμαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι νυνὶ Μόλωνα.

56. γυναικός; κ.τ.λ.: τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιοῦσι, τινὲς δὲ ὅλον φασὶ τὸν Ἡρακλέα λέγειν λογιζόμενον τίνος ἠράσθη Διόνυσος, τοῦ δὲ Διονύσου εἰπόντος τὸ ἀπαπαῖ ὁ Ἡρακλῆς ὑποπτεύει ἀνδρὸς ἠρᾶσθαι Κλεισθένους τὸν Διόνυσον. ἀπαπαῖ Fritzsche

---

εγει τὸ σφῶ τινὲς δὲ εἰς τὸ ἀπόλλω δύο στίζουσι, καὶ εἰς τὸ εξηγρομην:—ext. (53) τὴν ἀνδρομέδαν:—δια τί μὴ ἄλλό τι τῶν προ ὀλίγου διδαχθεντων καὶ καλῶν. ὑψιπύλην· φοινίσσας αντιόπην· ἡ δὲ ἀνδρομέδα ὀγδόωι ἔτει προΐῆλθεν· ἀλλ' οὐ συκοφαντεῖται δὴν τα τοιαῦτα:—ext. (55) δίδυμος φησι· οτι δύο μόλωνες εισι ὁ ὑποκριτης καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλλον τὸν λωποδύτην ὡς εστι μικρὸς τὸ σῶμα· τιμαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτην λέγεσθαι νυνὶ μόλωνα:—ext. et infr. (56) γυναικός:—τινὲς ἀπὸ του γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιοῦσι· τινὲς δὲ ὅλον φασι· τὸν ἡρακλέα λέγειν λογιζόμενον τίνος ἠράσθη διόνυσος. του δε διονύσου εἰπόντος τὸ ἀππαπαῖ ὁ ἡρακλης ὑποπτεύει ανδρὸς ἡρᾶσθαι κλεισθενους τὸν διόνυσον:

said resembled a dream]. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: some assign this to Hercules.

53. τὴν Ἀνδρομέδαν: why not the Hypsipyle, the Phoenissae, the Antiope, or some other of the fine plays exhibited shortly before, whereas eight years had elapsed since the Andromeda? The answer is that such great plays did not admit of disparagement.

55. μικρὸς ἡλίκος Μόλων: Didymus says that there are two men of the name, Molon the actor, and Molon the clothes-thief, the reference being rather to the clothes-thief, who was a little man. Timachidas on the other hand says that it is the actor who is here meant.

56. γυναικός; κ.τ.λ.: some editors put this in the form of question and answer (between Hercules and Dionysus), others make Hercules say it all, as if deliberating with himself whom Dionysus was in love with, till the exclamation of Dionysus, ἀπαπαῖ, makes Hercules suspect that he is in love with a man, namely, Cleisthenes.

61. δι' αἰνιγμῶν: ἀντὶ τοῦ διὰ ἀσαφείας.

πισίνου edd. 62. ἔτνους: ὀσπρίου πισίνου.

63. ἔτνους; βαβαιὰξ κ.τ.λ.: ὡς ἀδηφάγον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδοῦσιν.

64. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές: οἵως ἐρῶ/· ἑτέρᾳ φράσω: ὑποβάλλων σοι τὸν ἔρωτα τοῦ ἔτνους/· ἢ 'τέρᾳ φράσω: ἔστι τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Εὐριπίδου Ὑψιπύλης/· ἑτέρᾳ: ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινὶ ὑποδείγματι.

78. οὐ πρίν γ' ἂν κ.τ.λ.: κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Ἰοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους, ὡς τὰ τοῦ πατρὸς λέγων ποιήματα.

79. κωδωνίσω: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω/· κωδωνίσω: ὅτι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδωνος ψόφῳ.

82. εὔκολος: ἁπλοϊκός/· εὔκολος:

—infr. (61) S. supra διαινιγμῶν→*αντιτου* δια ἀσαφείας:—int. (63) S. supra ἔτνους→οσπρίου πιοίνου. ὡς ἀδηφάγ*ον* δὲ τὸν ἡρ*α*κλέα κωμωιδ*ουσιν*: —int. S. ante versum 64→διδάσκω οἵως ἐρῶ | ὑποβάλλων σοι τὸν ἔρ ωτ*α* τ*ου* ἔτνους:—int. (64) S. ante φράσω→*αντιτου* ἄλλω τινὶ ὑποδείγμα τι·*εστι* δὲ τὸ ημιστίχιον ἐξ ευριπίδ*ου* ὑψιπύλης:—int. (78) πρὶν ἂν ἰοφῶ ντα:—κωμωιδεῖ*ται γαρ* ὁ ἰοφῶν ὁ *υιοσ* σοφοκλέους. ὡς τα τ*ου πατροσ* λέγων ποιήματα:—infr. (79) κωδωνίσω:—*αντιτου* δοκιμάσω. *οτι* τινὰ τ ῶν ὀρνέων δοκιμάζε*ται* τῶι τ*ου* κώδων*οσ* ψόφωι:—infr. (82) S. supra εὔκολος δ'→ἁπλοϊκὸς καὶ ἐλευθέρι*οσ* τοιοῦτ*οσ* δὲ ὁ σοφοκ*λησ*:—infr.

---

61. **δι' αἰνιγμῶν**: that is, In an obscure way.

62. **ἔτνους**: pulse of peas.

63. **ἔτνους; βαβαιὰξ κ.τ.λ.**: observe that Hercules is always represented in comedy as a great eater.

64. **ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές**: (shall I tell you the truth) as to how I am in love? **ἑτέρᾳ φράσω**: by suggesting to you that I am in love with soup. / The mark over the ε of *ἔτνους* indicates the annotator's doubt as to the breathing of *ἔτνος*. See E. M. 387. 9. **ἢ 'τέρᾳ φράσω**: the half line is from the Hypsipyle of Euripides. **ἑτέρᾳ**: that is, By any other example.

78. **οὐ πρίν γ' ἂν κ.τ.λ.**: Iophon, the son of Sophocles, is attacked in comedy for using his father's poems. / It seems hardly possible to give *λέγων* this sense. Perhaps we should read *ὡς <ἑαυτοῦ> τὰ τοῦ πατρὸς κ.τ.λ.* or the like.

79. **κωδωνίσω**: that is, Have tested. **κωδωνίσω**: observe that some kinds of birds are tested (for fighting purposes) by means of a bell.

82. **εὔκολος**: simple. **εὔκολος**:

ἐλευθέριος/· εὔκολος κ.τ.λ.: τοιοῦτος ὁ Σοφοκλῆς.

83. Ἀγάθων: οὗτος τραγῳδίας ποιητής· κωμῳδεῖται δὲ εἰς θηλύτητα.

85. μακάρων εὐωχίαν: ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσαν<ει> εἶπε τὰς μακάρων νήσους/· μακάρων εὐωχίαν: ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τελευτῆς μετ' ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβήν. <ει> V.

86. Ξενοκλέης: υἱὸς Καρκίνου ὃς κωμῳδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει· ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Ξενόκλειτος, Ξενότιμος, Δάτις.

87. Πυθάγγελος: οὗτος ἄσημος τραγῳδός/· Πυθάγγελος: ἔστι τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός/· περὶ ἐμοῦ δ' οὐ-

---

S. ante versum 83→*ουτοσ* τραγωιδίας ποιη*τησ* κωμωιδε*ῖται* δὲ, εἰς θηλύτητα :—infr.

Folio 35, *line* 85. (85) ποῖ γῆς ὁ τλήμων :—*ἢ* ὡς *περι* τετελευτηκότος *λεγει* ὡς ἂν εἶπε τὰς μακάρων νήσους. *ἢ οτι* ἀρχελάωι τῶι βασι*λει* μέχρι τελευτῆς μετ' ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν μακεδονία· *καὶ* μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις *διατριβήν* :—supr. (86) ὁ δε ξενοκλέης :—*υιοσ* καρκίν*ου* ὃς κωμωιδε*ῖται* ὡς ἄξεστ*οσ* ἐν τῆι ποιήσει· ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ ξενόκλειτος· ξενότιμ*οσ* | δάτις· :—supr. (87) πύθαγγελ*οσ* :—οὗτος ἄσημος τραγωιδὸς· (accentus gravis ex acuto factus) ὁ ξανθί

---

frank. εὔκολος κ.τ.λ.: observe that Sophocles was (actually) of this temperament.

83. Ἀγάθων: the tragic poet. He is attacked in comedy for his effeminacy.

85. μακάρων εὐωχίαν: as though Agathon were dead; much as though he had said, To the islands of the Blest. μακάρων εὐωχίαν: Agathon like many others lived in Macedonia at the court of King Archelaus till the king died. By "the sumptuous feast of the Blest" is meant life in the palace. / Perhaps *ποιητῶν* has been lost after *πολλῶν*. I suppose that *μέχρι τελευτῆς* must be so translated unless a new adscript begins with *μακάρων εὐωχίαν ἔφη*.

86. Ξενοκλέης: son of Carcinus. He is ridiculed in comedy for want of polish in composition. Xenocleitus, Xenotimus and Datis were his brothers. / Perhaps *Ξενόκλειτος* is an error of the annotator, not of a copyist.

87. Πυθάγγελος: a tragic poet of no mark. Πυθάγγελος: a bad tragedy poet. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς

δεὶς λόγος: ὁ Ξανθίας ὑπομνησθεὶς <τῆς> ἄγγελος Rγ ἄγγελος <φωνῆς φησὶν> ὅτι οὐ φροντίζετε ἀγγέλου Rγ μοῦ ἀγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες.

<τῆς> V. <φωνῆς φησὶν> V.

91. Εὐριπίδου πλεῖν κ.τ.λ.: πλέον ἢ σταδίῳ V. σταδίῳ Εὐριπίδου φλυαρώτερα.

92. ἐπιφυλλίδες: ἐπιφυλλίδες τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια· κέκληται δὲ οὕτως διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι/· στωμύλματα: λάλοι/· στωμύλματα: πιθανολόγοι.

παρὰ τὰ V. 93. χελιδόνων μουσεῖα: παρὰ τὰ ἐν ἀνεῖρπε V. Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου· "πολὺς δ' ἀνεῖρ<πε> εὐφυὴς V. κισσός, εὐφυὴς κλάδος | χελιδόνων μουσεῖον"/· χελιδόνων μουσεῖα: ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα· καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν <ἐν> V. ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ <ἐν> τοῖς ἑξῆς· "οὗ περιβρέμεται Θρηκία χελιδών."

96. γόνιμον: φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον/· γόνιμον: γεννητικόν.

ας δὲ ὑπομνησθεισ πυθαγγέλου·οτι οὐ φροντίζετέ μου πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντεσ εστι δὲ τραγωιδιασ ποιητὴσ μοχθηροσ:—ext. (91) S. supra λαλίστερα→πλέον ἢ σταδίου εὐριπίδου φλυαρώτερα:—int. (92) ἐπιφυλλίδες:—τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια·κέκληται δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ext. (92) S. supra στωμύλματα→αντιτου λάλοι καὶ πιθανολόγοι:—int. (93) χελιδόνων μουσεῖα:—περι τῆι ἐν ἀλκμήνηι εὐριπίδου·πολὺσ δ'ἂν εἶρ κισσὸσ ἐκ φυῆσ κλάδοσ·χελ ιδόνων μουσεῖον·αντι του βάρβαρα καὶ ἀσύνετα·καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐ πι τῶν βαρβάρων καὶ τοῖς ἑξῆσ·οὗ περὶβρέμεται θρηικία χελιδων:—ext. (96) γόνιμον:—φυσικόν τινα καὶ μη βεβιασμένον·ἢ γεννητικόν:—int.

λόγος: Xanthias is reminded of the sound of ἄγγελος, and goes on to say, In these reminiscences you do not think of the other ἄγγελος, poor me.

91. **Εὐριπίδου πλεῖν κ.τ.λ.**: by more than a furlong worse babblers than Euripides. / Observe φλυᾰρώτερα.

92. **ἐπιφυλλίδες**: by ἐπιφυλλίδες are meant the tiny clusters that attach themselves to the large clusters of grapes. They get their name from being covered by the leaves (φύλλα). **στωμύλματα**: talkers. **στωμύλματα**: plausible talkers.

93. **χελιδόνων μουσεῖα**: a parody of the words in Euripides' Alcmena:—"Luxuriant ivy upwards crept, a goodly tree, the swallows' place of song." **χελιδόνων μουσεῖα**: that is, Outlandish and unintelligible; the word "swallow" being applied to outlandish men, as in the sequel, line 680, '*οὗ περιβρέμεται Θρηκία χελιδών*.'

96. **γόνιμον**: born, not made. **γόνιμον**: creative.

99. παρακεκινδυνευμένον: ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν/· παρακεκινδυνευμένον: βλάσφημον.

100. αἰθέρα Διὸς κ.τ.λ.: Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης· "ὄμνυμι δ' ἱρὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός"/· χρόνου πόδα: ἐξ Ἀλεξάνδρου· "καὶ χρόνου προΰβαινε πούς." προΰβαινε Elmsley

101. φρένα μὲν οὐκ κ.τ.λ.: παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου· "ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος."

102. ἰδίᾳ: ἄνευ/· ἰδίᾳ: χωρίς.

103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει: ἀντὶ τοῦ σοὶ <ταῦτ' ἀρέσκει>, ἀττικῶς/· πλεῖν ἢ μαίνομαι: τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. σοὶ V. <ταῦτ' ἀρέσκει> Rx

104. κόβαλα: ἀντὶ τοῦ κακοῦργα/· κόβαλα: ἀνελεύθερα.

106. ἀτεχνῶς: ἀντὶ τοῦ ὅλως/· ἀτεχνῶς: συνόλως/· ἀτεχνῶς: οἷον, ἀδόλως·

---

(99) S. supra παρακεκινδυνευμενον→*αντι* τοῦ ὑψηλὸν βλάσφημον:—int. S. ante versum 100→εὐριπίδου εκ μελανίππη*σ*·ὄμνυμι δ'ἱρὸν αἰθέ*ρα* οἴκησιν διός:—int. (100) S. supra ἢ χρόνου→ἐξ ἀλεξάνδρου·*καὶ* χρό νου πρόβαινε ποῦς:—int. (102) παρὰ τα ἐξ ἱππολύτου εὐρι*πιδου* | ἡ γλ ῶσσ' ομώμοχ' ἡ δε φρὴν ἀνώμοτος:—ext. (102) ἄνευ) χωρίς. inter. (103) ἢ μαίνομαι:—τοῦτ'*εστι* ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει:—ext. (103) σὲ δὲ) *αντι του* σύ ἀττικ*ωσ* inter. (104) κόβαλα:—*αντιτου* κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα· ext. (106) καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε:—*αντιτου* ὅλως *καὶ* συνόλ ως·*καὶ εστι* οἷον ἀδόλως·τέχν*ασ γαρ* ἔλεγ*ον*·οἱονεὶ τοὺς δόλους·ἀμφι

---

99. παρακεκινδυνευμένον: that is, Sublime. παρακεκινδυνευμένον: blasphemous.

100. αἰθέρα Διὸς κ.τ.λ.: from the Melanippe of Euripides:—"I swear by holy heaven, wherein Zeus dwells." χρόνου πόδα: from the Alexander:—"and the foot of time passed on."

101. φρένα μὲν οὐκ κ.τ.λ.: a parody of the words in the Hippolytus of Euripides:—"The lips have sworn, but the heart hath not."

102. ἰδίᾳ: = *ἄνευ* (without). / The adscript has already replaced the *ἰδίᾳ* in the text of the Ravennas. ἰδίᾳ: = *χωρίς* (apart from).

103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει: the idiomatic Attic equivalent for *σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει*. πλεῖν ἢ μαίνομαι: that is, I am exceedingly pleased.

104. κόβαλα: that is, Mischievous. κόβαλα: servile (tricks).

106. ἀτεχνῶς: that is, Entirely. ἀτεχνῶς: absolutely. ἀτεχνῶς: much like *ἀδόλως* (without decep-

τέχνας γὰρ ἔλεγον οἱονεὶ τοὺς δόλους·

<Ὅμηρος· "ἄσβεστος. . . . . δόλιος> Rγ

<Ὅμηρος· "ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν | τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο," καὶ τεχνήεις ὁ δόλιος> "ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ | <τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο.>"

τοῦτό Rγ

107. ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕ: ΤΟΥΤΟ ΜΕ, φησί, ΔΙΔΑΣΚΕ ΚΑΙ ΜΗ ΚΡΙΝΕ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ/· ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕ: ὅτι ἀδηφάγος ὁ Ἡρακλῆς.

<ἐκτροπὴ> Rγ

113. ΕΚΤΡΟΠΑΣ: <ἐκτροπὴ> ὅπου τις ἐκτραπῆναι <ὁδ>οῦ δύναται.

<ὁδ>οῦ Rγ

<λέγει> Rγ

116. Ὦ ΣΧΕΤΛΙΕ: ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ξανθίαν <λέγει> τὸ ὦ σχέτλιε.

119. ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΘΕΡΜΗΝ Κ.Τ.Λ.: μήτε ὅπου ἐστὶ καῦμα μήτε δυσχείμερον ὁδὸν εἴπῃς.

121. ΚΑΛΩ: τοῦ κάλω ἡ εὐθεῖα ὁ κάλως/· ΘΡΑΝΙΤΙΩΝ: θρανίτια ταπεινά τινα διφρίδια/· ΘΡΑΝΙΩΝ: <θρανία τὰ>

θρανίτια Ald.

<θρανία τὰ> Rγ

ΔΕ ΔΕΣΜΟΙ ΤΕΧΝΗΕΝΤΕΣ:—ext. (107) ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕ:—ΤΑΥΤΑ ΜΕ *φησι*·ΔΙΔΑΣΚΕ *καὶ* ΜΗ ΚΡΙΝΕ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ·*οτι* ΑΔΗΦΑΓΟΣ Ο ΗΡΑΚΛΗΣ:—infr. (113) S. supra ΕΚΤΡΟΠΑΣ→ΟΠΟΥ ΤΙΣ ΕΚΤΡΑΠΗ*ναι* ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ:—int. S. ante versum 116→Ο ΗΡΑΚΛ*ησ* ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΞΑΝ*θιαν* ΤΟ Ω ΣΧΕΤΛΙΕ: int. (119) *καὶ* ΜΗΤΕ ΘΕΡΜΗΝ:—ΜΗΤΕ ΟΠ*ου εστι* ΚΑΥΜΑ ΜΗΤΕ ΔΥΣΧΕΙΜΕΡΟΝ ΟΔΟΝ ΕΙΠΗΣ: —infr. (121) ΑΠΟ ΚΑΛΟΥ·:—ΘΡΑΝΟΥΣ *καὶ* ΘΡΑΝΑΤΙΑ·ΤΑΠΕΙΝΑ ΤΙΝΑ ΔΙΦΡΙΔΙΑ

---

tion), the word *τέχναι* being used almost in the sense of *δόλοι*. Homer Od. 8. 326, "Laughter uncontrolled arose among the blessed gods, when they saw the crafts (*τέχναι*) of cunning Hephaestus." And so *τεχνήεις* in the sense of *δόλιος*, Od. 8. 296, "Around them were spread the crafty (*τεχνήεντες*) chains of cunning Hephaestus."

107. **ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕ:** that is, Tell me all about this, but do not criticise tragedies. / If the *ταῦτα* is right, this may be a note on line 112; in which case the Venetus would be right in reading *κρίναι*, i.e. *κρῖναι*. **ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕ:** observe that Hercules was a great eater.

113. **ΕΚΤΡΟΠΑΣ:** by *ἐκτροπή* is meant any place where a traveller may turn aside from the road (and rest).

116. **Ὦ ΣΧΕΤΛΙΕ:** addressed by Hercules to Xanthias.

119. **ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΘΕΡΜΗΝ Κ.Τ.Λ.:** you must not tell me either a road where there is heat, or a wintry road either.

121. **ΚΑΛΩ:** genitive from a nominative *ὁ κάλως*. **ΘΡΑΝΙΤΙΩΝ:** low seats are *θρανίτια*. **ΘΡΑΝΙΩΝ:** by *θρανία* footstools are meant.

ὑποπόδια λέγονται/· θρανίου : <θρανίον> <θρανίον> R
ἢ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς/· θρανίου :
θράνους/· θρανίων : ἐφ' ὧν ἱστάμενοι
<οἱ> ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς ἀπο- <οἱ> V.
λακτίζοντες αὐτά.

122. πνιγηράν : καυματώδη/· πνι-
γηράν : ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμήν—πνι- θερμήν Ald.
γεὺς γὰρ ἡ κάμινος—<ἅμα δὲ ὅτι πνίγει <ἅμα δὲ . .
τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον>. . . . . .
θρανίον> V.

123. σύντομος : οὐ μόνον ἐπίτομον
λέγει ἀλλὰ καὶ ἔντομον/· τετριμμένη : ἔντομον R
ὡς ἐπὶ ὁδοῦ, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κώνειον
διὰ θυείας τριβόμενον.

126. εὐθὺς γὰρ κ.τ.λ. : ἀπὸ τῶν
ποδῶν γὰρ ὁ θάνατος ἄρχεται/· εὐθὺς
γὰρ κ.τ.λ. : πρῶτον αὐτὰ καταψύχων.

128. ὡς ὄντος γε κ.τ.λ. : ἐμοῦ <δη- <δηλονότι>
λονότι>/· βαδιστικοῦ : ὀξύποδος. V.

καὶ ὑποπόδια λέγον*ται·καὶ* ἡ παρὰ τῶι ποιητ*η* θρῆνυς·ἐφ' ὧν ἱστάμεν οἱ ἀπαγχόμενοι αρτῶσι*ν* ἑαυτοὺς ἀπολακτίζοντ*εσ* αυτά·του δε κάλω ἡ ευθεια ὁ κάλως :—infr. (122) πνιγηράν :—καυματώδη ἅμα μὲν *αντι του* θερμόν·πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινο*σ* :—infr. (123) σύντομος :—οὐ μόνον επί τομον *λεγει*.ἀλλα *καὶ* σύντομο*ν*.τετριμμέν*ην* δὲ ὡς επι ὁδοῦ·ἅμα δὲ *καὶ* προς τὸ κώνειον *δια* θυείας τριβόμενον :—infra. (126) S. supra τἄντι κνημια→ἀπὸ τῶν ποδῶν γὰρ ὁ θάνατος ἄρχετ*αι*·πρῶτον αὐτὰ καταψ ύχων :—infr.

Folio 35 *verso*, *line* 128. (128) ὀξύποδος ἐμοῦ :—int. (129) τόπος τ*ησ*

θρανίου : the same as the Homeric *θρῆνυς*. θρανίου : = *θράνους*. θρανίων : persons who hang themselves stand on these to fasten themselves up, then kick them away. / A variant in the plural, *καὶ θρανίων*, or else simply *θρανιτίων*, is implied in all of these notes except two. It was due, doubtless, to a reading *κάλων*, which had arisen from ignorance of such a genitive as *κάλω*.

122. πνιγηράν : sultry. πνιγηράν : on the one hand, equivalent to "hot"—*πνιγεύς* is a name for an oven—and on the other implying that the cord and the stool choke (*πνίγειν*) one, if given time to do it in.

123. σύντομος : meaning not only "short" but also "shredded in." τετριμμένη : as of a road (worn), and at the same time with an allusion to hemlock as bruised with a pestle.

126. εὐθὺς γὰρ κ.τ.λ. : death from hemlock begins with the feet. εὐθὺς γὰρ κ.τ.λ. : inasmuch as it (hemlock) chills these first.

128. ὡς ὄντος γε κ.τ.λ. : scilicet "I" (i.e. as I am not a good walker). βαδιστικοῦ : quick of foot.

129. Κεραμικόν: τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλὸς ὁ Κεραμικός/· Κεραμικὸν κ.τ.λ.: Κεραμικὸς τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα· πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσιν καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω.

λαμπαδοῦχον V.

131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ': ἐγένοντο τρεῖς λαμπαδηδρομίαι ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως.

133. ἐπειδὰν φῶσιν κ.τ.λ.: τοῦτο γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν· ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφίετε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ σαυτὸν <ῥίψον κάτω>.

<ῥίψον κάτω> Suidas

134. ἐγκεφάλου ὁρίω δύο: Ἀρίσταρχος πρὸς τὸ σχῆμά φησι τοῦ ἐγκεφάλου·

ἀττικησ ὑψηλοσ ὁ κεραμικοσ int. (129) κεραμικὸς τοποσ ἀθήνησιν ὅπου σὺνετέλουν οἱ ἀθηναῖοι κατ' ενιαυτὸν λαμπάδασ χοροῦ ἀγῶνα·πρὸς δὲ τῶι τόπωι τούτω πύργον τινὰ ὑπάρχειν *φασι*·ἐφ'ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα,θεωρεῖν *την* λαμπάδα·καὶ ὅτ'αν οἱ πρώτοι λαμπαδίζοντεσ αφεθῶσιν,*καὶ* αὐτὸν ἀπὸ *του* πύργου ἀφεῖναι·ἑαυτὸν κάτω:—supr. (133) τόθ' εἶναι *καὶ* σὺ σαυτόν:—τοῦτο γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν·ἐπειδ' ἂν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφίητε δηλον*οτι* οἱ τρέχοντεσ,*καὶ* σὺ σαυτόν·: —ext. (131) ἐγένοντο δε τρεῖς λαμπαδηδρομίαι ἐν τῶι κεραμικω ἀθηνᾶσ ἡφαίστου·προμηθεωσ:—ext. (134) ἐγκεφάλου ὁρίω δύω:—ἀρίσταρχοσ π ρὸς τὸ σχῆμα *φησι*·του εγκεφαλου·εστι γὰρ ᾧ ὥσπερ δύο ὁρία συγκε

---

129. **Κεραμικόν:** a lofty place in Attica. **Κεραμικὸν κ.τ.λ.:** the Ceramicus is a piece of ground at Athens where the Athenians used annually to hold a race in which the runners carried torches. Near this place it is said that there was a tower, and it is this tower that Hercules advises Dionysus to climb with a view to getting a sight of the torch, and then as soon as the first runners throw off, he himself is to throw off from the tower.

131. **ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ':** there were three torch races which took place in the Ceramicus in honour respectively of Athena, of Hephaestus, and of Prometheus.

133. **ἐπειδὰν φῶσιν κ.τ.λ.:** here the meaning is more easily understood. "When the spectators say 'Throw' (i.e. you runners, throw) (the torch), then you must also throw yourself."

134. **ἐγκεφάλου ὁρίω δύο:** Aristarchus says that this is in

ἔστι γὰρ ὥσπερ δύο θρία συγκείμενα/· ἐγκεφάλου θρίω δύο: εἰώθασι καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὀπτᾶν κατειλήσαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις ἢ μετὰ τῆς ἄλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς ἢ καὶ μόνον· πρὸς ὃ καὶ παρέθηκε τὸ θρίω/· ἐγκεφάλου θρίω δύο: τὰ θρία οὕτως σκευάζεται/· θρίω: θρία τὰ τῆς συκῆς φύλλα/· θρίω: <τὸ θρίον> λέγεται ἀπὸ τοῦ κατειλεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις/· θρίω: <θρίον > ἡ δὲ σκευασία ἐστὶ στέαρ, μέλι, ᾠά, σεμίδαλις.

θρίω Rγ

<τὸ θρίον> Rγ

<θρίον . . . . . > Rγ

ἢν V. 138. ἄβυσσον: ἢν οὐδὲ <ὁ> βυθὸς χωρῆσαι δύναται· Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσόν φασι.

<ὁ> Rγ

139. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί: φοβεῖ αὐτὸν ἐπίτηδες σμικρύνων τὸ πλοῖον/·

ίμενα·θρία δε τα τῆς συκῆς φύλλα·*καὶ* τὰ θρία δὲ οὕτως σκευάζεται· *λεγεται* δὲ ἀπὸ *του* κατειλεῖσ*θαι* τοῖς *τησ* συκῆς φύλλοις.ἡ δε σκευασία *εστι*.στέαρ·μέλι·ὠιά·σεμίδαλις·εἰώθασι δὲ *καὶ* τὸν ἐγκέφα*λον* ὀπτᾶν κα τειλήσαντες τοῖς *τησ* συκ*ησ* φύλλοις·ἢ μετὰ τῆς ἄλλ*ησ του* θρίου κατ ασκευῆς ἢ *καὶ* μόνον προς ὃ *καὶ* παρέθηκε τὸ θρίον:—ext. (138) ἄβυσ σον:—ἢν οὐδε βυθ*οσ* χωρῆσαι δύνα*ται*·ἴωνες *δε* τὸν βυθὸν,βυσσὸν *φα σι*· ext. (139) συνάγων *τουσ* δακτύλους *φησι.αντι του* μικρῶι·φοβεῖ δὲ αὐτὸν.ἐπίτηδες σμικρύνων τὸ πλοῖον (accentus circumflexus ex acuto

---

allusion to the appearance of the brain, which is just like two fig-leaves laid side by side. **ἐγκεφάλου θρίω δύο:** it is usual to roast the brain (of animals) wrapped in fig-leaves, either with the rest of the furnishings of the dish called *θρίον*, or else alone. It is in allusion to this that the poet puts *θρίω* side by side with *ἐγκεφάλου*. **ἐγκεφάλου θρίω δύο:** observe that *θρία* are made with brain. / It is just possible thus to make an intelligible note of the words as they stand, but perhaps there is a lacuna after *σκευάζεται*. **θρίω:** the dish *θρίον* is so called from its being wrapped in fig-leaves (*θρία*). **θρίω:** by *θρία* are meant the leaves of the fig-tree. **θρίω:** the dish *θρίον* <

> and its recipe is lard, honey, eggs, fine flour. / That some of these notes are not applicable to the present passage is due, no doubt, to their being transferred from some other place, such as Eq. 954 or Ach. 1101, where the dish *θρίον* was mentioned.

138. **ἄβυσσον:** which even the depths cannot contain ; *βυσσός* being Ionic for *βυθός*.

139. **ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί:** in order to frighten Dionysus, Hercules purposely disparages the boat.

ΤΥΝΝΟΥΤῴ: cυνάγων τοὺc δακτύλουc φηcί/· ΤΥΝΝΟΥΤῴ: ἀντὶ τοῦ μικρῷ/· ΤΥΝΝΟΥΤῴ: ΤΥΝΝῸΝ τὸ μικρὸν ὁμοίωc καὶ ΤΥΤΘΌΝ.

TUNNÒN edd.

140. ΔΎ' ὀΒΟΛῷ̀ ΜΙCΘῸΝ ΛΑΒΏΝ: ὅτι τοῖc ΝΕΚΡΟῖC ἐπὶ τοῦ cτόματοc βάλλουcι δύο ὀβολούc.

141. ὡC ΜΈΓΑ ΔΎΝΑCΘΟΝ Κ.Τ.Λ.: ὅτι τὸ δικαcτικὸν μιcθάριον δύο ὀβολοὶ ἦcαν. [ἐπιφέρει οὖν ὡc μέγα δύναcθον πανταχοῦ τῷ δύ' ὀβολῷ· ἦν δὲ καὶ τριώβολον, τοῦτο τῶν cτρατηγῶν κολακείαc χάριν προcτιθέντων· ἐπὶ δὲ Ἀριcτοφάνουc καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν.] ΜΈΓΑ ΔΎΝΑCΘΟΝ: ἀντὶ τοῦ μεγάλην δύναμιν ἔχουcιν.

142. ΘΗCΕῪC ἮΓΑΓΕΝ: ὅτε κατῆλθε μετὰ Πειρίθου.

146. CΚΩ̂Ρ: ὅτι τινὲc φαcὶ τῷ cκῶρ πρῶτον κεχρῆcθαι Cτράττιν ἐν Ἀταλαντῶν δράματι, ψεῦδοc δέ· πολλῷ γὰρ

ἀταλαντῶν R

δέ V.

---

factus):—int. (139) τύννοσ τὸ μικρὸν ὁμοίως *καὶ* τυτθόν.:—int. (140) φεῖ:—ἄμα *δια* τὸ λεγόμενον·*οτι* τοῖc νεκροῖc ἐπι του cτόματοσ βάλλ *ουcι* δύο ὀβολούc·*καὶ οτι* τὸ δικαcτι*κον* μιcθάριον, δύο οβολοὶ ἦcαν·ἐπι φέρει *οὖν* ὡc μέγα δύναcθ*ον* πανταχοῦ τὼ δύ' οβολῷ·ἦν δὲ *καὶ* τριώ βολον·τοῦτο τῶν cτρατηγῶν κολακείαc χάριν προcτιθέντων·ἐπι δε αρ ιcτοφ*ανουσ καὶ* δραχμ*ην* ἦν λαβεῖν:—ext. (141) μέγα . . .) *αντιτου* με γα*λην* δύναμιν ἔχουc*ιν*. inter. (142) S. supra θηcεὺc→ὅτε κατηλθε μετα πειρίθου:—int. (146) *καὶ* cκῶρ:—*οτι* τινὲc *φασι*·τὸ cκῶρ πρῶτον κεχρῆ cθαι cτράττιν·ἐν ἀταλάντωι δράματι·ψεῦδοσ *γαρ*·πολλῷ γὰρ ὕcτερον

ΤΥΝΝΟΥΤῴ: in saying this Hercules brings his finger and thumb together. ΤΥΝΝΟΥΤῴ: that is, Small. ΤΥΝΝΟΥΤῴ: anything small is *τυννόν*, just like *τυτθόν*.

140. ΔΎ' ὀΒΟΛῷ̀ ΜΙCΘῸΝ ΛΑΒΏΝ: observe that it is usual to put two obols into the mouth of persons who have died.

141. ὡC ΜΈΓΑ ΔΎΝΑCΘΟΝ Κ.Τ.Λ.: observe that the pay for serving on a jury was two obols. / We may do as we choose in regard to the words which follow—either regard them as an attempt to enlarge the original note or else take them for a distinct note with its beginning lost. For *δραχμήν* cp. Aristotle Ἀθην. Πολ. 62. ΜΈΓΑ ΔΎΝΑCΘΟΝ: that is, They have great influence.

142. ΘΗCΕῪC ἮΓΑΓΕΝ: when he visited the other world with Peirithoüs.

146. CΚΩ̂Ρ: observe that some assert that *σκῶρ* is first used by Strattis in his play of the Atalantae,

ὕστερον τῶν Βατράχων δεδίδακται [ἡ Ἀταλάντη Στράττιδος]/· σκῶρ: ἀποπάτημα/· σκῶρ: χέσμα/· νῶν: ἀντὶ τοῦ ῥέον/· νῶν: ναῦν/· κειμένους (?): ἀντὶ τοῦ κολαζομένους. δεδίδακται V.

149. ἠλοίησεν: ἔτυψεν.

151. Μόρσιμον: <Μόρσιμος> τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. <Μόρσιμος> R

153. τὴν πυρρίχην κ.τ.λ.: Κινησίας διθυραμβοποιὸς ὃς ἐποίησε πυρρίχην/· [τὴν πυρρίχην κ.τ.λ.:] ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρᾶτο <ὁ Κινησίας>. πυρρίχην V. <ὁ κινησίας> R

156. μυρρινῶνας: τοὺς τόπους τῶν μυρρίνων.

158. οἱ μεμυημένοι: οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια.

159. ὄνος ἄγων μυστήρια: τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν· ὅθεν ἡ παροιμία/· ὄνος ἄγω: διὰ τὸ κακοπα-

---

τῶν βατραχων δέδεικται ὁ ἀτάλαντοσ στράττιδοσ :—infr. (146) νῶν δὲ, αντι του ρέον ναῦον νῶν·σκῶρ δὲ ἀποπάτημα | χέσμα : κειμένους δὲ, αντιτου κολαζομένους :—infr. (149) ἠλοίησεν) ἔτυψεν inter. (151) μορσίμ ου) τραγωιδίας ποιητησ ὑπόψυχροσ :—inter. (153) τὴν πυρρίχην :—κινη σίας διθυραμβοποιὸς ὃς ἐποίησε πύρριχον·ἡ εν τοῖς χοροῖς πολλῆι κιν ήσει ἐχρᾶτο infr. (156) μυρρινῶνας) τοὺς τόπους των μυρρίνων· inter. (158) οἱ ειδότεσ τα μυστήρια :—int. (159) ὄνος ἄγω :—τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεοσ εἰς ἐλευσῖνα δια των ὄνων φέρουσι τα εἰς την χρεῖαν·ὅθεν

---

but this is a mistake. It was not exhibited till long after the Frogs. **σκῶρ:** ordure. **σκῶρ:** ordure. **νῶν:** that is, Flowing. **νῶν:** = *ναῦον*. **κειμένους (?):** that is, Undergoing punishment. / Possibly implies a variant.

149. **ἠλοίησεν:** beat.

151. **Μόρσιμον:** a somewhat dull tragic poet.

153. **τὴν πυρρίχην κ.τ.λ.:** Cinesias was a dithyrambic poet who wrote a war-dance. **[τὴν πυρρίχην κ.τ.λ.]:** in his choruses Cinesias used a great deal of violent movement (*κίνησις*). / This note has some sense if it is regarded as properly belonging to line 1437 infra.

156. **μυρρινῶνας:** places where myrtles grow.

158. **οἱ μεμυημένοι:** such as know the Mysteries.

159. **ὄνος ἄγων μυστήρια:** at the time of the Mysteries they use asses to carry all that they require from the town to Eleusis; whence the proverb. **ὄνος ἄγω:** in allusion to

θεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας/· ὄνος ἄγων μυστήρια: ὡς ἂν ὅμοιον πάσχων τοῦτό φησι.

169. εὕρω: γράφεται καὶ ἔχω, ἤγουν "ἐὰν μὴ ἔχω ἀργύριον"/· εὕρω: <γράφεται καὶ ἔχω>, ἵνα λείπῃ ἀργύριον.

<γράφεται καὶ ἔχω> R

171. οὗτος, σὲ κ.τ.λ.: πρὸς τὸν βασταζόμενον νεκρόν.

173. πόσ' ἄττα: ἀντὶ τοῦ πόσα σκεύη ἔχετε;/· πόσ' ἄττα: γελοίως ὁ βασταζόμενός φησι/· πόσ' ἄττα: ἀσθενῶς ἐρεῖ/· δύο δραγμάς: ἡ δραγμὴ ἓξ ὀβολῶν· δώδεκα ὀβολοὺς αἰτεῖ.

174. ὑπάγεθ': ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε/· ὑπάγεθ' ὑμεῖς κ.τ.λ.: ἀποστρέφεται αὐτοὺς ὁ νεκρὸς μὴ βουλόμενος σκευηφορεῖν διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν/· ὑπάγεθ' ὑμεῖς κ.τ.λ.: ὁ νεκρὸς πρὸς τοὺς νεκροφόρους φησί.

ἡ παροιμία *δια* τὸ κακοπαθ*ειν* μάλιστα τ*ουσ* ὄν*ουσ* ἀχθοφορ*οῦν*τας ὡς ἂν ὅμοιον πάσχων τ*ουτο* *φησι*·:—infr. S. ante versum 169 → *γραφεται καὶ* ἔχω·ἤγ*ουν* ἐὰν μὴ έχω ἀργύριον ἵνα λει*πη* τὸ ἀργύριον:—infra.

Folio 36, *line* 170. S. ante versum 171 → πρὸς τὸν βασταζομεν*ον* νεκρόν:—int. (173) *αντι* τοῦ πόσα σκεύη ἔχετε γελοίως ὁ βασταζόμεν*οσ* *φησι*·ἀσθενῶς δὲ ἐρεῖ:—supr. (173) ἡ δραγμὴ ε̅ξ̅ ὀβολ*ων* | δώδεκα ὀβολοὺς αἰτεῖ:—supr. (174) ὑπάγετε:—*αντι* τοῦ ἀναχωρεῖτε ἀποστρέφε*ται* δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς· (accentus gravis ex acuto factus) μὴ βουλόμεν*οσ* σκευηφορεῖν, *δια* τὸ ελάχιστον *ειναι* τὸν μισθόν·τὸ δὲ ὑπάγετε ὑμεῖς τ*ησ* ὁδοῦ.ὁ νεκρ*οσ* πρὸς τοὺς νεκροφόρους *φησι*. supr. (175) S. supra ξυμβῶ

---

the sufferings inflicted upon asses when carrying loads. **ὄνος ἄγων μυστήρια**: as though he were suffering just as much as an ass at the Mysteries.

169. **εὕρω**: there is a variant ἔχω, that is, If I have no money. **εὕρω**: there is a variant ἔχω, involving an ellipse of *ἀργύριον*.

171. **οὗτος, σὲ κ.τ.λ.**: addressed to the dead man borne past.

173. **πόσ' ἄττα**: that is, How much baggage have you? **πόσ' ἄττα**: a ridiculous thing for a man to say when he is himself being carried. **πόσ' ἄττα**: the dead man speaks in a low voice. **δύο δραγμάς**: the dragma is a coin of six obols. The dead man demands twelve obols.

174. **ὑπάγεθ'**: that is, Draw aside. **ὑπάγεθ' ὑμεῖς κ.τ.λ.**: the fee is far too small for the dead man to care to act as porter. So he turns and goes away. **ὑπάγεθ' ὑμεῖς κ.τ.λ.**: addressed by the dead man to his bearers.

175. ἐὰν ξυμβῶ τί σοι: ἵνα συμφωνήσω σοί τι.

177. ἐννέ' ὀβολούς: ἀντὶ τοῦ μίαν ἥμισυ δραχμήν· ἡ γὰρ δραχμὴ ἓξ ὀβολοί/· ἀναβιοίην νῦν πάλιν: ἐν ἤθει· ἐπεὶ ἁπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος μοχθηρός/· ἀναβιοίην νῦν πάλιν: ὅτι τότε Ἀθηναίων δυστυχούντων οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο.

179. ἐγὼ βαδιοῦμαι: ἐγὼ βαστάσω.

180. ὠόπ: ἐλατικὸν ἀπόφθεγμα τὸ ὠόπ/· παραβαλοῦ: ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν· ἐν τῇ ναΐ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

ὠόπ V.

182. ἣν ἔφραζε: τὴν Ἀχερουσίαν λέγει.

184. χαῖρ' ὦ Χάρων κ.τ.λ.: Δημήτριός φησιν Ἀχαιοῦ ὅλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἴθωνος· λέγουσι δὲ αὐτὸ οἱ Σάτυροι· "χαῖρ' ὦ Χάρων: χαῖρ' ὦ Χάρων:

αὐτὸ οἱ Dobree

σάτυροι Bentley

χαῖρ' V.

→ἵνα συμφωνήσω σοι τί. int. (177) ἐννέ' οβουλούς:—*αντι* του μίαν ἥμῖσυ δραχμην | ἡ γαρ δραχμὴ ἓξ ὀβολοί:—ext. (177) ἀναβιωίην νῦν πάλιν:—ἐν ἤθει. ἐπεὶ ἁπλῶς ὁ *ανθρωπινος* βίος μοχθηρός· ἢ *οτι* τότε ἀθηναίων δυστυχούντων οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο:—ext. (178) ἐγὼ βαστάσω (litteris minusculis scriptum) int. (180) ελατικὸν επίφθεγμα τὸ ὠόπ:—int. (180) τὸ παραβαλοῦ *αντιτου* ὁρμησον τῇ γῇι τὴν ναῦν ἐν τ ῇι ναΐ *γαρ* ὁ χάρων *λεγει*:—int. (181) λίμνην . . .) *την* ἀχερουσίαν *λ εγει*· inter. (184) χαῖρ' ὦ χάρων:—δήμήτριος *φησι*· ἀχαιοῦ ὅλον *ειναι* ἐκ του αἴθωνος· λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροὶ· χαῖρ' ὦ χάρων χὰρ' ὦ χάρω

---

175. ἐὰν ξυμβῶ τί σοι: in case I may come to an arrangement with you.

177. ἐννέ' ὀβολούς: that is, A drachma and a half, the drachma being six obols. ἀναβιοίην νῦν πάλιν: a humorous touch, human life being out and out miserable. ἀναβιοίην νῦν πάλιν: observe that at this time the misery at Athens was great, and anybody who died was thought happy (to escape from it).

179. ἐγὼ βαδιοῦμαι: I shall carry. / Perhaps adscript rather to ἔμ' ἄγειν in line 169 supra.

180. ὠόπ: a cry used in rowing. παραβαλοῦ: that is, Bring the ship to land. Charon says this from the boat. / The words ἐν τῇ ναΐ γὰρ ὁ Χάρων λέγει may refer only to ὠόπ.

182. ἣν ἔφραζε: meaning the lake of Acheron.

184. χαῖρ' ὦ Χάρων κ.τ.λ.: Demetrius says that the line comes entire from the Aethon of Achaeus, where it is put in the mouth of Satyrs:—*A*. Good day to you, Charon.

<χαῖρ' ὦ Χάρων> V. <χαῖρ' ὦ Χάρων>, | : *ὠόπ : οὐ σφόδρα θυμοῖ* ;"/· χαῖρ' ὦ Χάρων κ.τ.λ. : ὠόπ· οὐ Rγ

ὑπονοεῖν V. πιθανὸν ὑπονοεῖν τοὺς τρεῖς τοῦτο λέγοντας ἀσπαζομένους τὸν Χάρωνα, Διόνυσον, Ξανθίαν, καὶ τὸν νεκρόν· δεῖ γὰρ ὑπονοῆσαι βούλεσθαι καὶ αὐτὸν συνεμβαίνειν αὐτοῖς. τοὺς Rγ

185. τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. : τοῦτο κηρύσσει ὁ Χάρων/· τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. : ὡς τόπους καταλέγει/· τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. : <ὡς> ὀνόματα τόπων κηρύσσει ὁ Χάρων.

<ὡς> ὀνόματα τόπων Rγ

186. τὸ λήθης πεδίον : Δίδυμος· [φησι] χωρίον ἐν ᾅδου <δια>τετύπωκεν/· ἐς ὄνου πόκας : τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' ᾅδου δηλοῖ· ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρεσθαι τῶν ὄνων· φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες ἤδη εἶναι.

<δια>τετύπωκεν V. γὰρ V. τῶν ὄνων V.

187. Κερβερίους : τοὺς Κιμμερίους λέγει.

ν·εἴ που σφόδρα θυμοῖ :—ext. S. ante versum 184→**πιθανὸν ὑπονοούμενους τρεῖς τοῦτο λέγοντας | ἀσπαζομένους τὸν χάρωνα·διόνυσον ξανθίαν** *καὶ* **τὸν νεκρόν·δεῖ** *γαρ* **ὑπονοῆσαι βούλεσ***θαι καὶ* **αὐτὸν συνεμβαίνειν αὐτοῖς :**—int. (186) **εἰς τὸ λήθης πεδίον :—τοῦτο κηρύσσει ὁ χάρων ὡς τόπους δὲ καταλέγει·ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου** *καὶ* **τὸ ἀδύνατον** *των* **καθ' ᾅιδου δηλοῖ | τοῦ ἢ εἰς ὄνου πόκας·ἀδύνατον δὲ πόκας ἀποκείρε***σθαι* **τὸν ὄνον·φαίνεται δὲ** *καὶ* **παροιμιῶδες ἤδη** *ειναι·***τὸ δὲ λήθης πε δίον δίδυμο***σ φησι·* **χωρίον ἐν ᾅιδου τετύπωκεν :**—ext. (187) **τῆς εις ἀν απαύλας :—ὄνομα τόπο κηρύσσει ὁ χάρ***ων* **| κερβερίους δὲ, τοὺς κιμμερ**

B. Good day to you, Charon. *C.* Good day to you, Charon. *Charon.* Avast. *A. B. C.* Are you not very angry? / The *ὠόπ* is outside the metre. **χαῖρ' ὦ Χάρων κ.τ.λ. :** it is natural to conceive of this address as spoken by all three, Dionysus, Xanthias, and the Dead man, who thus greet Charon. We must suppose that the Dead man wished to embark with them.

185. **τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. :** the cry of Charon. **τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. :** as though this were a list of places. **τίς εἰς ἀναπαύλας κ.τ.λ. :** names of places shouted out by Charon.

186. **τὸ λήθης πεδίον :** Didymus: The poet imagines it as being a place in the other world. **ἐς ὄνου πόκας :** expressing the inefficacy of any efforts directed against Hades. You cannot cut tufts of wool off an ass's back. It looks as though the phrase had already become proverbial.

187. **Κερβερίους :** meaning the Cimmerii.

189. ναὶ μὰ δία κ.τ.λ.: παρόσον οὕτως οἱ ναῦται εἰώθασι λέγειν, χαριζόμενοι τῷ ἐπιβάτῃ.

191. ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ: διάφοροι γραφαί· οἱ μέν, κρεῶν <οἱ δέ, νεκρῶν>/· κρεῶν: [ὡς] Ἀρίσταρχός φησιν ἐπὶ τῶν σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ· "τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως"· ἐνθάδε <οὖν> εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ/· περὶ τῶν κρεῶν: ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων προσλαβόντων τοὺς δούλους καὶ ὕστερον ἐλευθερίας ἀξιωσάντων/· ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ: αἰνίττεται τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν ναυμαχίαν ἣν διὰ τοὺς νεκροὺς ἠγωνίσαντο.

<οἱ δὲ νεκρῶν> R

<οὖν> V.

ἄρξειε cod. Θ

προσλαβόντων R

ἀξιωσάντων R

αἰνίττεται R

194. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον: παρὰ τὸ αὔους τοὺς νεκροὺς εἶναι/· ΤΟΝ

ίους λεγει:—ext. (189) ναὶ μὰ δία σοῦ γ' οὕνεκα:—παρ'ὅσον οὕτως οἱ ναύται εἰώθασι λέγειν, χαριζόμενοι τῶι ἐπιβάτηι:—ext. (191) εἰ μὴ νενα υμαχηκε:—διάφοροι γραφαί·οἱ μὲν κρεῶν ὡς ἀρίσταρχοσ φησι·ἐπι των σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκισ καὶ παρὰ τῶ σοφοκλεῖ ἐν χρύσηι το ιοῦτος ὢν ἄρξει τοῦδε τοῦ κρέως·ἐνθάδε εἰ μη νεναυμάχηκε περι τησ ψυχησ αὐτοῦ·ὡς ποτὲ τῶν ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων καὶ ὑπ ερ των ψυχῶν ἀγωνιζομένων πρὸς λαβεῖν τοὺς δούλους. καὶ ὕστερον ἐλευθερίας ἀξιῶσαι | ἕτεροι δὲ φασι·αἰνίττεσθαι την περι ἀργινοῦσαν να υμαχίαν ἣν δια τοὺς νεκροὺς ἠγωνίσαντο τὴν δευτέραν γραφὴν αἱρο ύμενοι· infr. (194) παρα τὸν αυαίνου λιθον:—παρὰ τὸ αὔους τοὺς νεκ

---

189. **ναὶ μὰ δία κ.τ.λ.:** a stock phrase of sailors when they do a favour to a passenger.

191. **ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ:** there are variant readings *κρεῶν* and *νεκρῶν*. **ΚΡΕΩΝ:** Aristarchus says that it is often used of a body, as in the Chryses of Sophocles—"If such his nature, may he rule this my flesh." Accordingly here the meaning is, "Unless he has fought for his life." **ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ:** the Athenians being at one time in great distress and fighting for their lives, got their slaves to help them, and afterwards set them free. **ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ:** an allusion to the battle of Arginusa, which was fought in order to get possession of the dead.

194. **ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΥΑΙΝΟΥ ΛΙΘΟΝ:** in allusion to the dead being *αὖοι*

αὐαίνου λίθον: ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδου οὕτως λεγομένου <λίθου>.

<λίθου> Ald.

196. τῷ ξυνέτυχον: ἀντὶ τοῦ τίνι οἰωνῷ συνέτυχον ἐκ τῆς οἰκίας ἰών;

199. οὖπερ: τοπικὸν τὸ οὖ.

200. γάστρων: γαστρίμαργε.

202. ἀντιβάς: πρὸς τὰ ῥεύματα.

203. κᾆτα: ὁ κᾆτα ἀντὶ τοῦ καὶ εἶτα>.

<εἶτα> R

204. ἀθαλάττωτος κ.τ.λ.: μὴ ὢν ναυτικός/· ἀσαλαμίνιος: ἀπὸ τῆς νεὼς ἡ ὀνομασία.

209. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ: τούτῳ κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ τῷ κώλῳ.

τούτῳ cod. Θ

211. λιμναῖα κρηνῶν τέκνα: ἐνλείπει ὁ καὶ ἵν' ᾖ λιμνῶν καὶ κρηνῶν τέκνα/· κρηνῶν: <οὐ δεῖ κρημνῶν γράφειν ἀλλὰ κρηνῶν>· καὶ γὰρ ἐν κρήναις γίνονται καὶ εὑρίσκονται βάτραχοι.

<οὐ δεῖ . . . κρηνῶν> R

ροὺς εἶναι·ὡς ὁντος τινὸς ἐν ἅιδου οὕτως λεγομένου·:—infr. (196) τ ῶι . . .) *αντιτου* τίνι οἰωνῶ συνέτυχ*ον* εκ τ*ησ* οικίας ἰών:—inter. (199) οὖπερ) τοπικ*ον* τὸ ου· inter. (200) γάστρων) γαστρίμαργε· inter. (202) ἀ λλ' . . .) προς τα ρεύματα το *αντι*βάς:—inter. (203) κᾶτα πῶς) ὁ κᾶ τα·*αντι* τοῦ καῖ· inter. (204) ἀθαλάττωτος) μη ὢν ναυτικ*οσ* inter. (204) ἀσαλαμίνιος) ἀπὸ τ*ησ* νεὼς ἡ ονομασία:—inter. (209) τοῦτο κέχρηται ὡς ἐφυμνίωι τῶι κώλωι· intermarg. ext.

Folio 36 *verso*, *line* 215. (211) λιμναῖα κρηνῶν:—λίμνη τόπος ἱερ ὸς διονύσ*ου* | ἐν ᾧ *καὶ* οἶκος *καὶ* νεὼς τ*ου θεου*:—ext. (211) ἐνλείπει ὁ καῖ·ἵν' ἧι λιμν*ων καὶ* κρηνῶν τέκνα *καὶ* γὰρ ἐν κρήναις γίνον*ται καὶ*

(withered). **τὸν αὐαίνου λίθον:** as though there were some stone of this name in hell.

196. **τῷ ξυνέτυχον:** that is, What omen did I cross in leaving home?

199. **οὖπερ:** the οὖ is an adverb of place.

200. **γάστρων:** you glutton!

202. **ἀντιβάς:** against the currents.

203. **κᾆτα:** the conjunction *κᾆτα* is for *καὶ εἶτα*.

204. **ἀθαλάττωτος κ.τ.λ.:** being no sailor. **ἀσαλαμίνιος:** a mode of expression derived from the ship (*ἡ σαλαμινία*).

209. **βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ:** this stave the poet uses as a refrain.

211. **λιμναῖα κρηνῶν τέκνα:** an ellipse of *καί*, children of pools and wells. **κρηνῶν:** the true reading is not *κρημνῶν* but *κρηνῶν*. Frogs are bred and live in wells.

212. ΞΎΝΑΥΛΟΝ: ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΑΥΛΩΝ ΚΟΙΝΗΝ.

216. ΔΙΟC ΔΙΟΝΥCΟΝ: λείπει παῖδα/· ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ: ΛΙΜΝΑΙ ΤΟΠΟC ἱερὸc Διονύcου ἐν ᾧ καὶ οἶκος καὶ νεὼc τοῦ θεοῦ/· ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ: ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουcιν ἐπὶ τὸν ἐν Λίμναιc Διόνυcον λεγόμενον/· ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ: ΛΙΜΝΑΙ χωρίον τῆc Ἀττικῆc ἐν ᾧ Διονύcου ἱερόν· <καὶ> Καλλίμαχοc ἐν Ἑκάλῃ· "Λιμναίῳ δὲ χοροστάδαc ἦγον ἑορτάc." λίμναι R; <καὶ> R

217. ΙΑΧΗCΑΜΕΝ: ἀντὶ τοῦ ἠχοῦμεν. ἠχοῦμεν Dindorf

218. Ὁ ΚΡΑΙΠΑΛΟΚΩΜΟC Κ.Τ.Λ.: ΤΟΥΤΟ ΜΕΤΩΝΥΜΙΑ ΚΑΛΕΙΤΑΙ—Ὁ ΚΑΤΑ ΜΕΘΗΝ ΓΙΝΟΜΕΝΟC ΥΜΝΟC/· ΤΟΙC ΙΕΡΟΙCΙ ΧΥΤΡΟΙCΙ: Χύτροι ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις· ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἣν καὶ Θεόπομ-

---

εὑρίcκονται βάτραχοι:—ext. (212) ΞΥΝΑΥΛΟΝ:—ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΑΥΛΩΝ ΚΟΙΝΗΝ:—ext. (216) ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ:—ἀπὸ των ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουcιν ἐπι τὸν ἐν λίμναιc διόνυcον λεγόμενον·λίμναι δὲ χωρίον τ ησ ἀττικησ ἐν ὧι διονυcου ἱερόν·καλλίμαχοc ἐν εκάληι λιμναίω δὲ χ οροστάδαc ἦγον ἑορταc:—supr. (218) Ὁ ΚΡΑΙΠΑΛΑΙΚΩΜΟC:—ΤΟΥΤΟ ΜΕΤΩ ΝΥΜΙΑ ΚΑΛΕΙΤΑΙ Ὁ ΚΑΤΑ ΜΕΘΗΝ ΓΙΝΟΜΕΝΟC ΥΜΝΟC:—ext. (216) ΔΙΟC ΔΙΟΝ ΥCΟΝ) λειπει ΠΑΙΔΑ:—inter. (217) ΙΑΧΗCΑΜΕΝ) αντιτου ΙΧΟΥΜΕΝ:—inter. (218) ΤΟΙC ΙΕΡΟΙCΙ ΧΥΤΡΟΙCΙ:—ΧΥΤΡΟΙ ΕΟΡΤΗ ΠΑΡ ΑΘΗΝΑΙΟΙC. ΑΓΕΤΑΙ ΔΕ ΠΑ ΡΑ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ. ΗΝ καὶ ΘΕΟΠΟΜΠΟC ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΓΡΑΦΩΝ ΟΥΤΩC· δια

---

212. **ΞΎΝΑΥΛΟΝ:** that has something in common with flutes.

216. **ΔΙΟC ΔΙΟΝΥCΟΝ:** supply παῖδα. **ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ:** Limnae is a piece of ground sacred to Dionysus in which there is a house and a shrine of the god. **ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ:** the frogs transfer the word from their own pools to the so-called Dionysus-in-the-pools. **ΔΙΟΝΥCΟΝ ΕΝ ΛΙΜΝΑΙCΙΝ:** Limnae (or the pools) is a place in Attica in which there is a temple of Dionysus. Callimachus in the Hecale:—"In honour of the god of Limnae they celebrated feasts with dancing."

217. **ΙΑΧΗCΑΜΕΝ:** that is, We cry aloud.

218. **Ὁ ΚΡΑΙΠΑΛΟΚΩΜΟC Κ.Τ.Λ.:** this is called Metonymy—the song sung in drunkenness. / The meaning is that ὁ κραιπαλόκωμος taken here to be a substantive is a metonymy for ὄχλος or the like. "The song sung in drunkenness cometh on its way to my demesne, the crowd of folk." **ΤΟΙC ΙΕΡΟΙCΙ ΧΥΤΡΟΙCΙ:** the Chytroe is a festival at Athens. It is celebrated for the reason which

< > ℞ ποc ἐκτίθεται γράφων οὕτωc· "< > διαcωθέντας οὖν τοὺc ἀνθρώπουc ἧπερ ἐθάρρηcαν ἡμέρᾳ, τῷ ταύτηc ὀνόματι προcαγορεῦcαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἅπαcαν," ἔπειτα· "θύειν αὐτοῖc ἔθοc ἔχουcι τῶν μὲν Ὀλυμπίων θεῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν, Ἑρμῇ δὲ Χθονίῳ· καὶ τῆc χύτραc ἣν ἑψοῦcι πάντεc οἱ κατὰ τὴν

ἱερέων V. πόλιν οὐδεὶc γεύεται τῶν ἱερέων· τοῦτο

< > ℞ δὲ ποιοῦcι τῇ < > ἡμέρᾳ." καί, "τοὺc τότε παραγινομένουc ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ἱλάcαcθαι τὸν Ἑρμῆν"/· Χύτροιcι: Χύτροι ἑορτὴ Ἀθήνῃcι.

219. κατ' ἐμὸν τέμενοc: ἤγοντο ἀγῶνεc αὐτόθι οἱ Χύτρινοι καλούμενοι καθ' ἅ φηcι Φιλόχοροc ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν

ἀτθίδων V. Ἀτθίδων/· ἐμὸν τέμενοc: ἑαυτῶν τέμενοc λέγουcι τὸ ἐν Λίμναιc τοῦ Διονύcου ἱερόν.

---

cωθέντας *οὖν* τοὺc *ανθρωπουσ*·ἧιπερ ἐθάρρηcαν ἡμέρα τῶ ταύτ*ησ* ὀνόματι προcαγορεῦc*αι*.*καὶ* τ*ην* ἑορτ*ην* ἅπαcαν·ἔπειτα θύειν αὐτοῖc,ἔθοc ἔχ*ουcι* | τῶν μὲν ὀλυμπίων *θεων* οὐδενὶ τὸ παράπαν·ἑρμῆι δὲ χθονίωι· *καὶ* τ*ησ* χύτρ*ασ* ἣν εψ*οῦcι* πάντ*εσ*·οἱ κατὰ τ*ην* πολιν οὐδεὶc γεύεται τ*ων* ἱερῶν·τοῦτο δὲ ποιοῦcι τῆι ἡμέραι·*καὶ* τοὺc τότε παραγινομένουc ὑπερ τ*ων* ἀποθανόντ*ων* ἱλάcαcθαι τὸν ἑρμ*ην*·ἤγοντο δε ἀγῶνεc αὐτόθι οἱ χύτρινοι καλούμενοι καθὰ *φησι*·φιλόχοροc ἐν τῆι έκτηι τῶν ἀττθίθων:—int. (218) χύτροιcι) χύτροι ἑορτῆ ἀθήνηιcι· inter. (219) ἑαυτῶν τέμενοσ λέγουcϊ τὸ ἐν λίμναιc τοῦ διονύcου ἱερον:—ext. (221) ἐγὼ δὲ γ'

Theopompus explains when he writes thus:—"< >. Now the men being saved (from the flood) called the festival as a whole by the name of the day on which they again took heart." Again, "They have a custom at the festival of offering sacrifice to none at all of the gods of Olympus, but to Hermes Chthonius alone, and of the pots which all men in Athens boil no priest tastes. This they do on the < > day." And, "that those who survived at that time (of the flood) made propitiation to Hermes on behalf of those who had died." / These are mere fragments of the account of Theopompus, perhaps even a jumble of direct and indirect quotations. **Χύτροιcι**: the Chytroe was a festival at Athens.

219. **κατ' ἐμὸν τέμενοc**: games called Chytrian were held there (i.e. at Limnae), as is stated by Philochorus in the sixth book of his Atthides. **ἐμὸν τέμενοc**: observe that the frogs call the temple of Dionysus in Limnae their own demesne.

221. ἐγὼ δέ γ' ἁλγεῖν ἄρχομαι:

<λέγει> Διόνυσος <λέγει> δεινοπαθῶν ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν. <λέγει> Ald. τῷ Ald.

222. ὄρρον: τὸν καλούμενον ταῦρον/· ὄρρον: μέρος ἐστὶ τῆς πυγῆς/· ὄρρον: Ἡρωδιανὸς βαρύνει αὐτό. τὸν Ald.

228. εἰκότως ὦ πολλὰ πράττων: εἰκότως ἁλγεῖς τὸν ὄρρον· πολυπραγμονεῖς γάρ/· ὦ πολλὰ πράττων: ὦ πολυπραγμονῶν/· ὦ πολλὰ πράττων: ὅτι <οὐχ> ἡσυχίαν ἄγει ἀλλὰ χλευάζει αὐτούς/· ὦ πολλὰ πράττων: ὅτι καὶ εἰς ᾅδου ὑπέμεινεν ἐλθεῖν/· ὦ πολλὰ πράττων: ὦ πολλὰ περιεργαζόμενε. <οὐκ (sic)> V.

230. κεροβάτας: ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου· διὸ καὶ αἰγιβάταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι/· κεροβάτας: Δίδυμός φησιν· ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει ἢ οἷον κερ<ατιν>οβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κεράτινον/· κεροβάτας: ὡς ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου αἰγιβάταν V. κερ<ατιν>οβάτης Rγ

ἁλγεῖν ἄρχομαι:—διόνυσος δεινοπαθῶν ἐπι τὸ κωπηλατεῖν·ὄρρον δε τὸ καλούμενον ταῦρον·μέρος δὲ εστι τῆς πυγῆς·ἡρωδιανός δὲ βαρύνει αὐτό:—ext. S. ante versum 228→εἰκότως ἁλγεῖς τὸν ὄρρον·πολυπραγμονεῖς γάρ:—int. (228) ὦ πολλὰ πράττων:—ὦ πολυπραγμονων·ἢ οὐχ οὑτως οτι ἡσυχίαν ἄγει,ἀλλα χλευάζει αὐτούς·ἢ οτι καὶ εἰς ἄιδου ὑπέμειν*εν* ἐλθεῖν·ἢ ὦ πολλὰ περιεργαζόμενε:—ext. (230) ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου·διὸ καὶ αἰγιβόταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι·δίδυμ

ἢ

ος δὲ *φησι*·ἤτοι *οτι* κέρατα ἔχει·οἷον κεροβάτης.τὴν βάσιν ἔχων κερά τινον: ὡς ἱστορεῖ*ται* τα κάτω τράγ*ου* ἔχ*ων*·ὥστε απο τ*ων* ποδῶν κερο

---

221. **ἐγὼ δέ γ' ἁλγεῖν ἄρχομαι:** Dionysus is in an agony from rowing.

222. **ὄρρον:** the so-called *ταῦρος*. **ὄρρον:** part of the rump. **ὄρρον:** accented paroxytone by Herodian.

228. **εἰκότως ὦ πολλὰ πράττων:** it is quite right that you should suffer. You are a busybody. **ὦ πολλὰ πράττων:** you busybody! **ὦ πολλὰ πράττων:** Dionysus will not keep quiet but goes on jeering at them. **ὦ πολλὰ πράττων:** for being determined to visit hell. **ὦ πολλὰ πράττων:** you meddler!

230. **κεροβάτας:** observe that Pan is thought to have the hoofs of a goat. Hence they also speak of him as *αἰγιβάτας* and *τραγοβάμων*. **κεροβάτας:** Didymus says that it is used either because Pan has horns, or as being equivalent to *κερατινοβάτης*, "with horned tread." **κεροβάτας:** Pan is represented in story

ἔχων· ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κεροβάτης/· ὁ καλαμόφθογγα παίζων: ἐπεὶ σύριγγι ᾄδεται ὁ Πὰν ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων.

232. δόνακος ὂν ὑπολύριον κ.τ.λ.: ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο/· δόνακος ὂν ὑπολύριον κ.τ.λ.: ᾔδεσαν μὲν τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν.

234. ἔνυδρον: ἐν τοῖς ὕδασι.

240. ὦ φιλῳδὸν γένος: πρὸς τοὺς βατράχους φησί/· φιλῳδόν: διὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν.

241-250. εἰ δή ποτ' εὐηλίοις κ.τ.λ.: ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσιν καὶ ἀποσιωπῶσιν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἄφοβοί εἰσι.

βάτης :—ext. (231) πᾶν ὁ καλαμόφθογγα :—ἐπεὶ σύριγγϊ ᾄδεται ὁ πὰν· ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων :—αλλως οτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμωι αντι κερατί ου ἐχρῶντο· ἢ ᾔιδεσαν μὲν τὸ κέρασ ἀνέφερον δὲ τῶι ὀνόματι ἐπι τ ην ἀρχαῖαν χρῆσιν· ὡς καὶ χορδὰσ λέγομεν ἔτι νῦν, τὰς ἐκ τῶν νεύρ ων οτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν :—infr. (234) S. supra τρέφω→ἐν τοῖς ὕδασι intermarg. int. (240) φιλωιδὸν γένοσ :—πρὸς τοὺς βατράχους φη σι· διὰ τὸ φιλεῖν ἄιδειν :—int. (241) S. supra εὐηλίοις→οτι ἐν τῶ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσιν καὶ ἀποσιωπῶσιν· ἐν δὲ τῶι θέρει ἄφοβοι εἰσὶ :—

---

with the under parts of a goat, so that his feet make him κεροβάτης. **ὁ καλαμόφθογγα παίζων:** Pan being fond of the pipe (syrinx) which is made of reeds (κάλαμοι).

232. **δόνακος ὂν ὑπολύριον κ.τ.λ.:** observe that at this date they used a reed for the bridge (of the lyre). **δόνακος ὂν ὑπολύριον κ.τ.λ.:** they were acquainted indeed with the use of horn (for the bridge of the lyre), but the name which they gave to it had reference to the ancient practice (of making the bridge of reed) in precisely the same way as the strings of the lyre, which are now made of sinews, still get from us the name of χορδαί, because they were formerly made of gut.

234. **ἔνυδρον:** in the waters.

240. **ὦ φιλῳδὸν γένος:** addressed to the frogs. **φιλῳδόν:** in allusion to their love of croaking.

241-250. **εἰ δή ποτ' εὐηλίοις κ.τ.λ.:** observe that in winter frogs are timorous and go out of our way and do not croak, whereas in summer they are not easily frightened.

241. εὐηλίοις: ἀντὶ τοῦ θερμαῖς.

243. ἡλάμεσθα: ἐσκιρτήσαμεν/· κυπείρου: εἶδος βοτάνης <ὁ κύπειρος>. <ὁ κύπειρος> Rz

<φλέως> Ald. 244. φλέω: <φλέως> λοχμώδες φυτὸν οὗ μνημονεύει Θεόφραστος παραθηλῶν ὅτι <ποτάμιος> βοτάνη ἐστιν ὡς τὸ βούτομον· μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ· "πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;" <ποτάμιος> Ald.

247. ἔνυδρον χορείαν: τὴν νῆξιν χορείαν εἶπεν.

ἄνω κέκραγεν V. 248. ἐν βυθῷ ἐφθεγξάμεσθα: οὐ φθέγγεται μὲν <ὁ βάτραχος> ἐν τῷ βυθῷ ἀλλ' ἄνω κέκραγεν· ἁπλούστερον δὲ εἴρηται/· αἰόλαν: τὴν πηδητικήν/· πομφολυγοπαφλάσμασιν: πομφολυγ<οπαφλάσματα> αἱ φλυκταινώδεις δῖναι ἀπὸ τοῦ <πομφόλυγες καὶ τοῦ> παφλάζειν. <ὁ βάτραχος> Rz πομφολυγ<οπαφλάσματα> Rz <πομφόλυγες καὶ τοῦ> Rz

251. τουτὶ παρ' ὑμῶν κ.τ.λ.: τὸ λέγειν βρεκεκεκὲξ παρ' ὑμῶν ἔμαθον.

---

int. (241) εὐηλίοις) *αντι του* θερμαῖς inter. (243) ηλάμεθα) ἐσκιρτήσαμ *εν·* inter. (243) κυπείρου) *ειδοσ βοτανησ* inter. (244) φλέω λοχμώδες φυτὸν. (accentus gravis ex acuto factus) οὗ μνημονεύει θεόφραστ*οσ* παραθηλῶν *οτι* βοτάνη *εστι* ὡς τὸ βούτομ*ον* | μέμνηται αὐτοῦ *καὶ* ἐν ἀμφιαράῳ·πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ ~~πλέον~~ φλέων:—infr. (247) ἔνυδρον:—τὴν νῆξιν χορείαν εἶπεν *καὶ* οὐ φθέγγετ*αι* μὲν ἐν τῷ βυθῷ·ἀλλ' ἀνέκραγ*εν* | ἁπλούστερον δὲ εἴρηται:—infr. (248) αἰόλαν) *την* πηδητικ*ην* inter. (249) πομφόλυγες αἱ φλυκταινώδ*εισ* δῖναι ἀπὸ *του* παφλάζειν· infr.

Folio 37, *line* 251. (251) τὸ λέγειν βρεκεκεκὲξ παρ' ὑμῶν ἔμαθον:

---

241. **εὐηλίοις**: that is, Warm.

243. **ἡλάμεσθα**: we leapt. **κυπείρου**: a species of herb.

244. **φλέω**: the *φλέως* is a bushy plant mentioned by Theophrastus (iv. 8. 1) who indicates that it grows in rivers like butomy. Aristophanes also refers to it in the Amphiaraüs: —"Where shall I get rushes from to plug my proctus with?"

247. **ἔνυδρον χορείαν**: observe that the poet speaks of swimming as *χορεία* (dancing).

248. **ἐν βυθῷ ἐφθεγξάμεσθα**: the description is unscientific. The frog does not croak in the bottom of the pools, but only on the surface. **αἰόλαν**: frisky. **πομφολυγοπαφλάσμασιν**: this word means "bubble-like eddies," being formed from *πομφόλυγες* (bubbles) and *παφλάζειν* (to burst).

251. **τουτὶ παρ' ὑμῶν κ.τ.λ.**: I have learned from you the way to say *βρεκεκεκέξ*.

259. ἡ φάρυγξ: θηλυκῶς τὴν φάρυγα λέγει.

260. χανδάνῃ: ἀντὶ τοῦ δύνηται/· χανδάνῃ: ἐξισχύσῃ.

<τῷ> ἔπει τούτῳ τῷ R

263. τούτῳ: <τῷ> ἔπει τούτῳ, τῷ λέγειν βρεκεκεκέξ/· ἡμᾶς σὺ πάντως: ἔξωθεν προσληπτέον τὸ νικήσεις/· πάντως: παντελῶς.

268. ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.: δεῖ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑπὸ σκηνήν εἰσιν ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ φανερῷ· ἡ μέντοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούεται ὥσπερ καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν λίμνην ἠχοῦσιν/· ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.: ἐπεὶ οὖν διαλελοίπασι, καὶ χορὸς ἐγεγόνει, διὰ τοῦτο λόγον ἐποίσει ὁ Διόνυσος "ἔμελλον ἄρ' ὑμᾶς παύσειν"/· ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.: σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι, καὶ ἕτερος χορὸς εἰσέρχεται, ὡς προείπομεν, ὁ τῶν μυστῶν, ὅς ἐστιν ἀναγκαῖος.

—int. (259) θηλυκῶς τὴν φάρυγα *λεγει*:—int. (260) S. supra ἡμέρας→ *αντιτου* δύνη*ται καὶ* ἐξϊσχύσει:—int. (263) σύ γε πάντως:—ἐπι τοῦτο το λέγειν βρεκεκεκέξ:—πάντως παντελῶς | ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεισ:—intermarg. ext. (?) δεῖ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑποσκηνη*ν εισι*·ἀλλ' οὐκ ἐν τῶι φανερῶι ἡ μέντοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούε*ται* | ὥσπερ *κ αὶ* αὐτοὶ κατα τη*ν* λίμνην ἠχοῦσιν·ἐπεὶ *οὖν* διαλελοίπασι *καὶ* χορὸς ἐγε γόνει *δια* τοῦτο λόγον ἐποίσει ὁ διόνυσος ἔμελλον ἄρ'ὑμᾶς παύσειν:—supr. (268) ἔμελλον ἄρα:—σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι·*καὶ* ἕτερος χορὸς εἰσέρχε *ται* ὡς προείπομεν,ὁ τῶν μυστῶν | ὅς ε*στιν* ἀναγκαῖο*σ*:—ext. (269) ὦ

---

259. **ἡ φάρυγξ:** observe that he makes *φάρυγξ* feminine.

260. **χανδάνῃ:** that is, Be able. **χανδάνῃ:** hold out.

263. **τούτῳ:** this word, the saying *βρεκεκεκέξ*. **ἡμᾶς σὺ πάντως:** we must import *νικήσεις* from the context. **πάντως:** at all.

268. **ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.:** we are to understand that the frogs are under the stage, out of sight. Their cry, however, is clearly heard, just as (when) they (the actual frogs) croak under the surface of their pool. **ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.:** the frogs have stopped croaking, i.e. they had become by this time the Chorus (proper). This is why Dionysus adds the words *ἔμελλον ἄρ' ὑμᾶς παύσειν*. / Observe *ἐποίσει* the late equivalent for *ἐπιφέρει*. The *ἀποίσω* of Ach. 779 is rendered by *ἀποφέρω* in the notes. **ἔμελλον ἄρα κ.τ.λ.:** the frogs stop croaking, and, as we said before, another Chorus enters—the Chorus of the mystae—which is the regular Chorus.

269. ὦ παῦε παῦε: παῦσαι τῆς κωπηλασίας/· ὦ παῦε κ.τ.λ.: παραβάλλουσι τῷ πλοίῳ.

270. ἔκβαιν' ἀπόδος κ.τ.λ.: ἐν ᾅδου λοιπὸν τὰ πράγματα/· ΤΟΝ ΝΑΥΛΟΝ: Καλλίστρατος· ὅτι τὸ ΝΑΥΛΟΣ ἀρσενικῶς καὶ οὐχὶ τὸ ΝΑΥΛΟΝ εἰώθασι λέγειν· διασώζεται δὲ ἡ γραφὴ καὶ ἔτι παρὰ τοῖς νεωτέροις· "καὶ ΝΑΥΛΟΣ ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται." ΤΟΝ ΝΑΥΛΛΟΝ: οὐ μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ καὶ διὰ δύο λλ λέγεται/· ΤΟΝ ΝΑΥΛΛΟΝ: <λέγεται> καὶ οὐδέτερον ναῦλλον/· ἔχε: ἀντὶ τοῦ κράτει.

τὸ ΝΑΥΛΟΣ R

<λέγεται> R

272. ἰαῦ: τοῦτο Ξανθίας φησί.

275. οὔς ἔλεγεν: ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι/· σὺ δ' οὔ: εἶδες δηλονότι.

276. καὶ νυνί γ' ὁρῶ: τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾶν φησίν.

280. ἡλαζονεύετο: ἀντὶ τοῦ ἐψευ-

ΠΑΥΕ ΠΑΥΕ:—ΠΑΥΣΑΙ ΤΗΣ ΚΩΠΗΛΑΣΙΑΣ. ΠΑΡΑΒΑΛΛΟΥΣΙ ΤΩΙ ΠΛΟΙΩΙ:—ext. (270) ΑΠΟΔΟΣ ΤΟΝ ΝΑΥΛΟΝ:—ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ *οτι* ΤΟΝ ΝΑΥΛΟΝ ΑΡΣΕΝΙΚΩΣ *κ αι* ΟΥΧΙ ΤΟ ΝΑΥΛΟΝ ΕΙΩΘΑΣΙ *λεγειν*·ΔΙΑΣΩΖΕΤΑΙ ΔΕ Η ΓΡΑΦΗ *καὶ* ΕΣΤΙΝ ΠΑ ΡΑ ΤΟΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΙΣ. ΚΑΙ ΝΑΥΛΟΣ·ΗΜΙΝ *τησ* ΝΕΩΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ | ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΑΡΣΕΝΙΚΩΣ | ΑΛΛΑ *καὶ* ΔΙΑ ΔΥΟ $\overline{\Lambda\Lambda}$ ΛΕΓΕΤΑΙ *καὶ* ΟΥ ΝΑΥΛΛΟΝ:—ext. (270) ΕΧΕ ΔΗ ΤΩΒΟΛΩ (accentus circumflexus ex gravi factus):—*αντιτου* ΚΡΑΤΕΙ· ΕΝ ΑΙΔΟΥ ΛΟΙΠΟΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ:—ext. (272) ΙΑΥ·ΤΟΥΤΟ ΞΑΝ*θιασ φησι*·:—ext. (275) Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΔΗΛΟΝ*οτι* int. (276) ΣΥ Δ' ΟΥ ΕΙΔΕΣ ΔΗΛΟΝ*οτι* ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΕΠΙΟΡΚΟΥΣ ΟΡΑΝ *φησι*·:—ext. (280) S. supra ΗΛΑΖΟΝΕΥΕΘ

---

269. **ὦ παῦε παῦε:** stop rowing. **ὦ παῦε κ.τ.λ.:** they bring the boat to. / Perhaps a possible construction, or else to be altered to *τὸ πλοῖον*.

270. **ἔκβαιν' ἀπόδος κ.τ.λ.:** for the future the action of the play is laid in hell. **ΤΟΝ ΝΑΥΛΟΝ:** Callistratus: Observe that they use the masculine form *ναῦλος* and not the neuter *ναῦλον*. The form is preserved even in more recent poets:—*'καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.'* **ΤΟΝ ΝΑΥΛΛΟΝ:** observe that it is not only masculine, but also pronounced with two lambdas. **ΤΟΝ ΝΑΥΛΛΟΝ:** also used as a neuter, *ναῦλλον*. **ἔχε:** that is, Take.

272. **ἰαῦ:** an exclamation of Xanthias.

275. **οὔς ἔλεγεν:** scilicet, Hercules. **σὺ δ' οὔ:** scilicet, You saw.

276. **καὶ νυνί γ' ὁρῶ:** Dionysus says that he sees the false-swearers in the audience.

280. **ἡλαζονεύετο:** that is, He

δετο· καὶ Μένανδρος· "ἀλαζὼν καὶ θεοῖcιν ἐχθρός."

281. μάχιμον: γενναῖον/· φιλοτιμούμενος: κενοδοξῶν.

283. τινί: λείπει θηρίῳ.

ἄθλον R 284. ἀγώνιcμα: ἆθλον/· ἀγώνιcμ' ἄξιον: κατόρθωcιν ἀξίαν.

286. ἐξόπιcθ' ἴθι: ὡς φοβούμενος

διόνυcoc V. Διόνυcoc ταῦτα λέγει.

286, 287. ὅθεν αἰcθάνεται τοῦ ψόφου, ἐκεῖθεν ἄγει καὶ προβάλλει.

293. Ἔμπουcα: φάνταcμα δαιμονιῶδεc ὑπὸ Ἑκάτηc πεμπόμενον/· Ἔμπουcα: φαcὶν αὐτὴν μονόποδα εἶναι καὶ ἐτυμολογοῦcιν οἷον ἕνα πόδα <ἔχουcα>/· Ἔμπουcα: δοκεῖ καὶ ταῖc μεcημβρίαιc φαντάζεcθαι ὅταν τοῖc κατοικομένοις ἐναγίζωcιν/· Ἔμπουcα: ἡ αὐτή ἐcτι τῇ Ἑκάτῃ ὡc Ἀριcτοφάνηc ἐν τοῖc Ταγηνι-

ἕνα πόδα <ἔχουcα> R

ἡ αὐτή ἐcτι R

→*αντιτου* ἐψεύδετο *καὶ* μένανδροσ·ἀλαζὼν *καὶ θεοισιν* ἐχθρός:—int. (281) μάχιμον) γενναῖον. inter. (281) φιλοτιμούμενος) κενοδοξῶν:—inter. (283) *λειπει* θηρίωι:—intermarg. ext. S. ante versum 284→ἄθλου κατόρθωcιν ἀξίαν:—int. (286) ἐξόπιcθεν:—ὡc φοβούμενοσ διόνυcon ταῦτα *λεγει*·ὅθεν δὲ αἰcθάνεται *του* ψόφου.ἐκεῖ*θεν* ἄγει *καὶ* προβάλλει:—ext. (293) ἔμπουcα:—φάνταcμα δαιμονιῶδεc ὑπο εκάτηc πεμπόμενον·*καὶ* οἱ μὲν *φασι*·αὐτὴν μονόποδα *ειναι καὶ* ἐτυμολογοῦcιν οἷον ἑνίποδα·οἱ δὲ *οτι* ἐξηλλάττετο *την* μορφὴν· (accentus gravis ex acuto factus) δοκεῖ δὲ *καὶ* ταῖc μεcημβρίαιc φαντάζεc*θαι*·ὅτ'ἂν τοῖc κατοικομένοις ἐναγίζωcιν.

---

told a lie. So Menander :—" A liar and a miscreant."

281. **μάχιμον:** gallant. / This is a late connotation of *γενναῖος*, so that there is no cause to think it adscript to *γαῦρον* in 282. **φιλοτιμούμενος:** being vain-glorious.

283. **τινί:** supply, Monster.

284. **ἀγώνιcμα:** a labour. **ἀγώνιcμ' ἄξιον:** a success worth the having.

286. **ἐξόπιcθ' ἴθι:** Dionysus is afraid.

286, 287. Dionysus turns Xanthias to the side from which he hears the sound come, and puts him in front of him (i.e. gets behind him).

293. **Ἔμπουcα:** a demon-like apparition sent by Hecate. **Ἔμπουcα:** they say that she had one leg, and derive the name as if it were *ἕνα πόδα ἔχουσα*. **Ἔμπουcα:** it is thought that Empusa appears even at noon at times when they offer sacrifices to the departed. **Ἔμπουcα:** Empusa is identical with Hecate, as Aristophanes in the Ta-

ἐλελιζομένη Seidler

σταῖς : <"χθονία θ' Ἑκάτη | σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη· | : τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν;">/· Ἔμπουσα κ.τ.λ. : φησὶ Κράτης· ἔοικέν τι εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινόμενον/· πυρὶ γοῦν κ.τ.λ. : ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφήν.

χθονία θ' ἑκάτη σπείρας ὄφεων Porson

294. ἅπαν τὸ πρόσωπον : τινὲς ὅλον πρόσωπον ἓν λέγουσι.

τὸ om. Rγ

295. βολίτινον : ὄνειον· βόλιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα/· βολίτινον : τῷ χαλκῷ προσέθηκε τὸ βολίτινον ἐπίτηδες < >/· βολίτινον : <ἀντὶ τοῦ> ὄνου σκέλος, [λέγουσι] διὸ καὶ παρά τισι καλεῖται ὀνόκωλος/· θάτερον : προενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ ᾱ· σύνηθες γὰρ αὐτοῖς.

βόλιτος edd.

< > Rγ

<ἀντὶ τοῦ> Rγ

καλεῖται ὀνόκωλος Rγ

προενεκτέον Rγ

297. ἱερεῦ : ἱερέως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται.

ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇι ἑκάτηι ὡς ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ταγηνισταῖς :— infr.

Folio 37 *verso*, *line* 290. (294) ἅπαν τὸ πρόσωπον :—προσενεκτέον ἐν εκτάσει τὸ ᾱ·σύνηθες γὰρ αὐτοισ·τινὲς ὅλον τὸ πρόσωπον ἓν λεγουσι· βολίτινον δὲ ὄνειον·βόλβιτος γὰρ κυρίως,τὸ των ὄνων ἀποπάτημα :— ext. (295) καὶ βολίτινον :—τὸ χαλκῶι προσέθηκε τὸ βολίτινον ἐπίτηδες·ἔνι οι δὲ όνου σκέλοσ λεγουσι·δι' ὃ καὶ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον·τὸ δὲ ὅλον φησι·κράτης ἔοικέν τι ειναι φάντασμα·παντοδαπὸν γινόμενον :— supr. (297) ἱερέως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται :—int. (298) εἶχε γὰρ

---

genistae. *A.* "And thou, O Hecate of Hell, wriggling thy coils of snakes." *B.* "Why summon Empusa?" / The Venetus, which has preserved these words, reads *χθονίαν ἑκάτης πείρας ὀφῶν ἐξελιζομένη*. **Ἔμπουσα κ.τ.λ.** : Crates says that Empusa appears to be an apparition capable of assuming any shape. **πυρὶ γοῦν κ.τ.λ.** : observe that Empusa used to change her shape.

294. **ἅπαν τὸ πρόσωπον** : some say that Empusa was entirely one face. / This note implies perhaps that some editors preferred to begin a new sentence with *ἅπαν*, but in this case *τι* was probably read for *τό*.

295. **βολίτινον** : that is, Of an ass ; *βόλιτος* being properly asses' dung. **βολίτινον** : the poet has a purpose to serve in giving her a dung leg in addition to the brass leg < >. **βολίτινον** : that is, An ass's leg. This explains why some writers call Empusa *Ὀνόκωλος*. **θάτερον** : the alpha should be pronounced long, as is usual in Attic.

297. **ἱερεῦ** : a reference to some priest in attendance upon Dionysus.

298. ὦναξ Ἡράκλεις: εἶχε γὰρ σχῆμα Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος/· ὦναξ Ἡράκλεις: ὡς ἀλεξίκακον Ἡρακλέα καλεῖ/· οὐ μὴ καλεῖς κ.τ.λ.: εὐλαβεῖται καταφανὴς γενέσθαι ὁ Διόνυσος.

300. τοῦτο ἧττον θατέρου: τοῦτο χεῖρον τοῦ ἑτέρου.

301. Ἴθ' ἧπερ ἔρχει: τοῦτο ἔμφασιν παρέχει ὡς προερχομένου αὐτοῦ πρότερον, ὄπισθεν τοῦ ἱερέως ὄντος.

303. ὥσπερ Ἡγέλοχος κ.τ.λ.: Ἡγέλοχος τραγῳδίας ὑποκριτὴς ὢν καὶ ἐν τῷ Ὀρέστῃ Εὐριπίδου <φασὶ> προεκστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ· "ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις <αὖ> γαλήν'

ὢν Duker
<φασὶ> R
προεκστάντος Fritzsche
<αὖ> V.

σχῆμα ἡρακλέους ὁ διόνυσος· ἢ *καὶ* ὡς ἀλεξίκακον ἡρακλέα καλεῖ:—ext. (299) εὐλαβεῖται δὲ καταφανὴς γενέσθαι ὁ διόνυσος:—ext. (300) S. supra ἧττον→τοῦτο χεῖρον *του* ετέρου:—int. (301) ἴθ' ἧιπερ ἔρχηι:—το ῦτο ἔμφασιν παρέχει ὡς προερχομένου αὐτοῦ πρότερον ὄπισθεν τοῦ ἱε ρέως ὄντος:—ext. (308) ὁδὶ δὲ δείσας:—ὁ τοῦ διονύσου ἱερεὺς παρὰ τ ὴν ὑπόνοιαν δια τὸ επυρρίασε, πρὸς τὸ ὠχρίασε:—ext. (308) πυρὸς γὰρ ἦν ὁ ἱερεὺς κατὰ φύσιν:—ext. (311) αἰθέρα διὸς:—*αντιτου* τον ευριπίδ *ην* αὐτοῦ *γαρ* ἦν ὁ ἴαμβοσ:—ext. (303) ἡγέλοχος τραγωιδι*ασ* ὑποκριτ*ησ* ὃς *καὶ* ἐν τῶι ὀρέστηι εὐριπίδ*ου* προσστάντ*οσ* αὐτῷ του *πνευματοσ* ἐν τῶδε τῷ στίχωι | ἐκ κυμάτ*ων* *γαρ* αὖθις γαλῆν' ὁρῶ· τοῦτον δὲ *καὶ*

---

298. **ὦναξ Ἡράκλεις:** Dionysus wears the dress of Hercules. **ὦναξ Ἡράκλεις:** Xanthias addresses Hercules here in his character of averter of ill. **οὐ μὴ καλεῖς κ.τ.λ.:** Dionysus is afraid of being detected.

300. **τοῦτο ἧττον θατέρου:** this is worse than the other.

301. **Ἴθ' ἧπερ ἔρχει:** this supplies an indication (of the order in which they were walking), seeing that before this Dionysus walked in front, the priest being behind. / The meaning is that the circumstance of Xanthias telling Dionysus to keep where he is serves as an indication that the order of walking was Xanthias, Dionysus, the priest. Then Dionysus, afraid of being recognised because Xanthias ended by addressing him by his real name, was on the point of getting behind the priest, when Xanthias informed him that there was no more danger, and that he might come to the front of the file. We have nothing to do with the mistaken introduction of the priest into hell. The writers of several notes evidently believed him to be there.

303. **ὥσπερ Ἡγέλοχος κ.τ.λ.:** Hegelochus was a tragic actor who, they say, lost breath when acting in the Orestes of Euripides, and when he came to the line *ἐκ κυμάτων γὰρ*

ὁρῶ," <αἰφνιδίως ὀφθῆναι cυνελόντα τὴν cυναλοιφήν>· τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων cκώπτει. <αἰφνιδίως κ.τ.έ.> V.

308. ὁδί: ὁ τοῦ Διονύcου ἱερεύc/· ἐπυρρίαcε: παρὰ τὴν ὑπόνοιαν [διὰ] τὸ ἐπυρρίαcε/· ἐπυρρίαcε: πρὸς τὸ ὠχρίαcα· πυρὸς γὰρ ἦν ὁ ἱερεὺc κατὰ φύcιν. ὠχρίαcα R

311. αἰθέρα Διὸc κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδην· αὐτοῦ γὰρ ἦν ὁ ἴαμβος/· αἰθέρα Διὸc κ.τ.λ.: τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντοc.

312. κατήκουcαc: περιccὴ ἡ κατά.

313. δᾴδων: τῶν ἐν Ἐλευcινίοις μυcτηρίοις. ἐλευcινίοις μυcτηρίοις R

314. μυcτικωτάτη: τινὲc εἰc τὸ μυcτικωτάτη δύο ποιοῦcιν.

316. μετεβλήθη ὁ χορὸc εἰc μύcταc.

319. ἔφραzε: ὁ Ἡρακλῆc.

ὡc ἀτερπῆ τὴν φωνην πλάτων cκώπτει· ext. (310) την ἐπιθυμίαν εὐριπ ίδου του ταῦτα λέγοντοσ:—int. (312) κατήκουcαc) περιccὴ ἡ κατα:—inter. (314) αὖρα τίc·τῶν ἐν ελευcῖνι μυcτηρίων | τινὲc δὲ εἰc τὸ μυcτ ικωτάτη, δύο ποιοῦcιν:—int. S. ante versum 316→μετεβλη$\theta\eta$ ὁ χοροσ εἰc μύcταc:—intermarg. int. (319) ἔφραzε) ὁ ἡρακλησ inter. (?) μία τ ῶν μυcτηρίων εστι ἡ εἰκὰc ἐν ἧι τὸν ἴακχον ἐξάγουcι·πολυτιμήτοις δὲ ἐν ἕδραιc·καθ'ὃ cυνἵδρυται τῆι δήμητρι ὁ διόνυcοσ·εισι γοῦν οἳ φ ασι·περcεφόνησ αὐτὸν ειναι οἱ δὲ τῆι δήμητρι cυγγενέcθαι·ἄλλοι δὲ ἕτ ερον διόνυcον τὸν ἴακχον.οἱ δὲ τὸν αὐτόν.τινὲc δὲ φασι·πολυἓητιμήτ οιc ἐν ἕδραιc·καθὃ φιλοτιμότεροι εισι οἱ μεμυημένοι ἐν ἅιδου ὡc caφ

αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ, was all at once observed to have completely neglected the elision. Plato also ridicules him as having an unpleasant voice.

308. **ὁδί:** the priest of Dionysus. **ἐπυρρίαcε:** an instance of *παρὰ προσδοκίαν*. **ἐπυρρίαcε:** in allusion to the preceding *ὠχρίασα*. The priest had naturally a fiery-red complexion.

311. **αἰθέρα Διὸc κ.τ.λ.:** that is, Euripides; the line being from Euripides. / The codex assigns this line to Xanthias, who is thus made to answer his master's query by "Phrases of this sort have ruined you," i.e. "Euripides has ruined you." **αἰθέρα Διὸc κ.τ.λ.:** fondness for Euripides, who uses such expressions.

312. **κατήκουcαc:** the *κατά* is superfluous.

313. **δᾴδων:** the torches employed in the Eleusinian Mysteries.

314. **μυcτικωτάτη:** some editors put the two points at *μυστικωτάτη* (i.e. give the next line to Xanthias).

316. Observe that the Chorus changes to a Chorus of Mystae.

319. **ἔφραzε:** scilicet, Hercules.

320. Διαγόρας: Διαγόρας μελῶν ποιητής, ἄθεος, ὃς καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο ὡς καὶ Σωκράτης.

324. πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις κ.τ.λ.: καθὸ συνίδρυται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος· εἰσὶ γοῦν οἵ φασι Περσεφόνης αὐτὸν εἶναι, οἱ δὲ τῇ Δήμητρι συγγενέσθαι, ἄλλοι δὲ ἕτερον Διονύσου τὸν Ἴακχον, οἱ δὲ τὸν αὐτόν/· πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις: καθὸ φιλοτιμότεροί εἰσιν οἱ μεμυημένοι ἐν ᾅδου ὡς σαφὲς ποιεῖ ἐν τῇ Εἰρήνῃ· "δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι." διονύσου Dobree

326. ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ κ.τ.λ.: μία τῶν μυστηρίων ἐστίν, ἡ εἰκάς, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι/· ἀνὰ λειμῶνα κ.τ.λ.: ἐν τοῖς λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιοῦντο διὰ [τὸ] τὰ ἄνθη, χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ ἐν χοροῦ σχήματι. τὸ om. V.

ὲς ποιεῖ ἐν εἰρήνη·δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι:—infr. (320) διαγόρας μελῶν ποιητὴς ἄθεος.ὃς καινὰ δαιμόνια εισηγεῖτο ὡς *καὶ* σω κρατησ:—infr. (326) ἀνα λειμῶνα:—ἐν τοῖς λειμῶσι τας χορείας ἐποιο ῦντο.δια τὸ τα ἄνθη χορεύοντεσ ἐν τῶι προφανεῖ ἐν χοροῦ σχήματι: —infr. (327) τοὺς χορευτάς. intermarg. int.

---

320. **Διαγόρας:** Diagoras was a lyric poet who did not believe in the gods, but, like Socrates, introduced new spiritual powers. / Perhaps we should read Διαγόρας Μήλιος *μελῶν*, etc., or Διαγόρας Μήλιος *ποιητής*, etc.

324. **πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις κ.τ.λ.:** inasmuch as Dionysus is throned with Demeter; at any rate there are some who say that he was the son of Persephone, and others that he was married to Demeter, and others that Iacchus was different from Dionysus, and others that he was the same. / Several notes are here run together in a way which makes it impossible to reconstruct them with any degree of certainty. **πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις:** inasmuch as men who have been initiated are held in greater honour in the other world, as the poet makes clear in the Peace (l. 375):—"I must be initiated before I die."

326. **ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ κ.τ.λ.:** observe that there is one day of the Mysteries, namely, the twentieth day of the month, on which they bring Iacchus forth (from the sanctuary). **ἀνὰ λειμῶνα κ.τ.λ.:** the ceremonial dances used to take place in the meadows among the flowers, where they danced in public in the fashion of a Chorus. / The words *διὰ τὸ τὰ ἄνθη* may be right as they stand, and may refer to some lost variant; or they may be a note on line 335, *χαρίτων πλεῖστον*, etc.

327. θιαcώτας: τοὺc χορευτάc.

330. cτέφανον μύρτων: μυρcίνῳ μυρcίνῳ V. cτεφάνῳ ἐcτεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ ὥc τινεc νομίζουcι, κιccίνῳ· ὁ δὲ Ἀπολλόδωροc καὶ τοὺc θεcμοθέταc φηcὶ διὰ τοῦτο μυρcίνῃ cτέφεcθαι/· μύρτων: ὅτι οἰκείωc ἔχει πρὸc τὸ φυτὸν ἡ θεόc/· μύρτων: ὅτι τοῖc χθονίοιc ἀφιέρωτο <ἡ μύρτοc>/· θράcει δ' ἐγκατακρούων κ. τ.λ.: λείπει ἢ γέραιρε ἢ αὔξανε. <ἡ μύρτοc> R

331. ἀκόλαcτον: μὴ δεομένην κολάcεωc, τὴν ἀναμάρτητον/· ἀκόλαcτον: ἣν [οὐδεὶc] οὐκ ἄν τιc κολάcειε/· τιμάν: χορείαν. οὐδεὶc om. V.

335. χαρίτων πλεῖcτον κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ χαρίτων πεπληρωμένην/· χαρίτων πλεῖcτον κ.τ.λ.: κεχαριτωμένην/· ἁγνάν: τὴν ἱεράν/· ἁγνὰν ὁcίοιc κ.τ.λ.: λείπει γεραίρων.

338. ὡc ἡδὺ κ.τ.λ.: τοῦτο εἶπεν διὰ

Folio 38, *line* 330. (330) cτέφανον μύρτων:—μυρcίνων·cτεφάνωι ἐcτεφανουντο οἱ μεμυημένοι·οὐχ ὥc τινεc νομίζουcι κιccίνω·ὁ δὲ ἀπ ολλόδωροc καὶ τοὺc θμοθέταc φηcι·δια τοῦτο μυρcίνη cτέφεcθαι·οτι οἰκείωc ἔχει πρὸc τὸ φυτὸν ἡ θεοc·καὶ οτι τοῖc χθονίοιc ἀφιέρωτο:— supr. (331) τὴν ἀκόλαcτον:—λειπει ἢ γέραιρε ἢ αὔξανε·ἀκόλαcτον μὴ δεομένην κολάcεωc·τὴν ἀναμάρτητον ἣν ουδεισ οὐκ ἄν τιc κολάcειε χορείαν:—ext. (331) την ἱεράν. intermarg. ext. (335) αντιτου χαρίτων π επληρωμένην ὃ εστι κεχαριτωμένην:—intermarg. ext. (336) λειπει γερ αίρων. int. (338) τοῦτο εἶπεν δια το κρεοφαγεῖν ἐν τοῖc θεcμοφορείοιc

---

327. θιαcώτας: the dancers.

330. cτέφανον μύρτων: observe that the chaplet with which the initiated were crowned was of myrtle, not, as some think, of ivy. Apollodorus states that it is on this account that the Thesmothetae were crowned with myrtle. μύρτων: the goddess Demeter is associated with this plant. μύρτων: the myrtle was sacred to the gods of the under world. θράcει δ' ἐγκατακρούων κ.τ.λ.: supply *γέραιρε* (honour), or *αὔξανε* (increase).

331. ἀκόλαcτον: not needing punishment, sinless. ἀκόλαcτον: which one would not punish. τιμάν: the dance.

335. χαρίτων πλεῖcτον κ.τ.λ.: that is, Filled with grace. χαρίτων πλεῖcτον κ.τ.λ.: furnished with grace. ἁγνάν: the holy. ἁγνὰν ὁcίοιc κ.τ.λ.: supply *γεραίρων* (honouring).

338. ὡc ἡδὺ κ.τ.λ.: in allusion to the eating of flesh at the Thesmo-

τὸ κρεοφαγεῖν ἐν τοῖς θεσμοφορείοις/· χοιρείων κρεῶν: ὅτι Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύουσι τὸ ζῷον.

339. χορδῆς: ἡ εἵλησις τῶν ἐντέρων ἐστὶ χορδή/· χορδῆς: ἣν εἰλητὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

340. ἔγειρε φλογέας κ.τ.λ.: νοητέον οὕτως· ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων· ἥκεις γὰρ νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

343. νυκτέρου: ἐπεί τινα νύκτερα λέγει αἰνιγματώδη/· νυκτέρου: διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμυήτους/· νυκτέρου: ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια/· φωσφόρος ἀστήρ: τὸ μυστηριακὸν πῦρ φωσφόρον λέγουσι. νύκτερα Rγ αἰνιγματώδη Rγ

344. φλογὶ φέγγεται κ.τ.λ.: λειμὼν γὰρ ἀνάκειται/· φέγγεται: ἀντιλάμπεται.

345. γόνυ πάλλεται κ.τ.λ.: διὰ τὴν χαρὰν νεάζουσιν οἱ γέροντες/· γόνυ

καὶ οτι δήμητρι και κόρη θύουσι τὸ ζῷον:—ext. (339) ἣν τὶ καὶ χορδῆς λάβησ:—ἡ εἵλησις των ἐντέρων εστι χορδὴ ἣν εἰλητὸν καλουμεν ἡμεῖς:—ext. (340) νοητέον οὕτως. ἔγειρε φλογέας λαμπάδασ ἐν χερσὶ τινάσσων· ἥκεις γὰρ νυκτέρου τελετῆς φωσφόροσ ἀστήρ:—int. (343) φωσφόροσ ἀστὴρ:—τὸ μυστηριακὸν πῦρ. φωσφόρον λεγουσι· λεγει δὲ, ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς λεγει αἰνιγματωδῶς. δια τὸ λαθειν τοὺς ἀμυήτους· ἢ οτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια:—ext. (344) S. supra φέγγεται → αντι λάμπεται· intermarg. ext. S. ante versum 345 → δια τὴν χαρὰν νεάζουσιν ~~οἶδεν~~ οἱ γέροντεσ· ἡ δὲ δύναμις ἐν γόνασι: ὡς καὶ ὁ ποιητησ

---

phoreia. χοιρείων κρεῶν: observe that they sacrifice the pig to Demeter and Core.

339. χορδῆς: by χορδή is meant a pudding made of the intestines. χορδῆς: what we call εἰλητόν.

340. ἔγειρε φλογέας κ.τ.λ.: to be understood as follows, Rouse flaming torches in thy hands shaking them, for thou art come as Hesperus of the rites of night.

343. νυκτέρου: when a thing is νύκτερον it means hard to understand. νυκτέρου: in allusion to their being concealed from the uninitiated. νυκτέρου: observe that the Mysteries are celebrated by night. φωσφόρος ἀστήρ: the mystic fire is called φωσφόρον or the light-bringer.

344. φλογὶ φέγγεται κ.τ.λ.: there is a consecrated meadow. / This note is perhaps incomplete. φέγγεται: is resplendent.

345. γόνυ πάλλεται κ.τ.λ.: the joy makes old men young. γόνυ πάλ-

πάλλεται κ.τ.λ.: ἡ δύναμις ἐν γόνασιν, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει.

350. ὑπὸ τιμᾶς: τῷ ῥυθμῷ/· λαμπάδι φέγγων: ἅπτων τῇ λαμπάδι/· προβάδην: προβαίνων.

351. ἔξαγε πάνθηρον κ.τ.λ.: προσληπτέον τὸ εἰς—ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον/· ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν: τινὲς ἀναγινώσκουσι πάνθηρον, παντοδαπῶν θηρίων δεκτικόν/· ἀνθηρόν: ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ· δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς < παντοδαπῶν θηρίων Ald.

< > R

>/· ἔλειον: ἑλεῶδες.

355. μὴ καθαρεύει: μὴ ἐμυήθη.

356. ὄργια: τὰ μυστήρια.

357. Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου:

< > R < > τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπ- ἀρίσταρχον Suidas

---

λεγει:—int. (345) λειμῶν γαρ ἀνάκειται καὶ ἄνθη ανειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίωι.δηλοῖ καὶ σοφοκλησ· intermarg. ext. (350) λαμπάδι) απτων τῆι λαμπάδι· inter. (351) S. supra προβάδην→προβαίνων τῶι ρυθμῶι:—intermarg. ext. (351) S. supra ἐπανθηρὸν→προσληπτέον τὸ εἰς | ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον·τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον παντοδαπόν.ὀρνέον δεκτικόν λειμῶν γαρ ὑπόκειται καὶ ανθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῶι πεδίωι:—ext. (351) ἔλειον) ελεῶδες inter. (354) ὅστις ἄπειρος:—ἀρίσταρχος ἐπι τουτων λεγει τὸν χορον μεμερίσθαι:—int. (356) S. supra μητ'εἶδεν→μὴ ἐμυήθη ὄργια δὲ τὰ μυστήρια:—ext. (357) μήτε κρατίνου:—τοὺς περὶ ἀριστόξενον οἰομένους·οτι ταῦρ

λεται κ.τ.λ.: observe that a man's strength is in his knees, as Homer also says. / It is unlikely that this annotator had any one passage in view. The notion is implied in many phrases in Homer.

350. **ὑπὸ τιμᾶς:** by the music-and-dancing. **λαμπάδι φέγγων:** burning with thy torch. / Observe the common late Greek meaning of *ἅπτειν*. **προβάδην:** advancing.

351. **ἔξαγε πάνθηρον κ.τ.λ.:** import *εἰς* into the construction—viz. Lead forth to the plain infested with beasts and marshy. **ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν:** some editors read *πάνθηρον*—hospitable to all manner of beasts. **ἀνθηρόν:** the flowers on the plain were sacred to the Mystae. Sophocles illustrates this:—<

>. **ἔλειον:** marshy.

355. **μὴ καθαρεύει:** has not been initiated.

356. **ὄργια:** the Mysteries.

357. **Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου:** < > the school of Aristarchus in thinking

αθλον/· Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου: εἴρηται παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς· "Διονύσου τοῦ ταυροφάγου"/· Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου: ὅτι φίλοινος ἦν· καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν/· βακχεῖ': λέγει τολμηρά· τολμηρῶς γὰρ διέσυρε τοὺς Ἀθηναίους ἐν τοῖς δράμασι.

358. βωμολόχοις: τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας/· βωμολόχοις: ἀπὸ τῶν λοχώντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετενήνεκται ἡ λέξις/· βωμολόχοις: <κυρίως βωμολόχοι οἱ> ὑπὸ τῶν βωμῶν <καθίζοντες οἱ> πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων.

λοχώντων V. <κυρίως βωμολόχοι οἱ> R$_2$ <καθίζοντες οἱ> R$_2$ τῶν βωμῶν Ald. παρὰ V.

359. εὔκολος: εὔκολος ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ.

ἐναντίος V.

360. ἀλλ' ἀνεγείρει κ.τ.λ.: ταῦτα

οσ ἦν αὐτοῖς τὸ ἐπαθλον·εἴρη*ται* δὲ παρὰ τὸ σοφοκλέους ἐκ τυροῦς διονύσ*ου* τοῦ ταυροφάγου.*καὶ οτι* φίλοιν*οσ* ἦν·*καὶ δια* τοῦτο τὸ ἐπίθετ *ον* του διονύσ*ου* αυτῷ *περι*τιθέασι·οἱ δὲ *λεγει* τολμηρά·τολμηρῶς γὰρ διέσυρε τοὺς ἀθηναίους ἐν τοῖς δράμασι:—infr. (358) ἢ βωμολόχοις·:—τοῖς προς χάριν *καὶ* ἀπο κολακείας·ἀπὸ δὲ τῶν λοιχῶν *των* περὶ τοὺς βωμούς·*καὶ* βουλομένων τί λαβ*ειν* μετενήνεκ*ται* ἡ λέξις οὗτοι γὰρ ὑ πὸ *τον* βωμὸν πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντ*εσ* λαβεῖν τί περὶ τῶν θ υόντ*ων*:—infr. (359) εὔκολος . .) ὁ ἐναντιούμεν*οσ* τῷ δυσκολ*ω* inter.

---

that a bull was the prize which they wrote for. / Perhaps we have the original scholium of which this appears to be a criticism in the Etym. Magnum, namely, *ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο.* **Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου:** a parody of the phrase of Sophocles in the Tyro:—"Dionysus that feasteth on the flesh of bulls." **Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου:** Cratinus was fond of wine, and on this account they apply to him an expression which is an epithet of Dionysus. **βακχεῖ':** meaning, Bold. In his plays Cratinus ridiculed the Athenians with great boldness.

358. **βωμολόχοις:** intended to please and springing from flattery. **βωμολόχοις:** a metaphor from persons who lie in wait round the altars and want to get some (of the sacrifice). **βωμολόχοις:** properly applied to persons who sit on the steps of altars and with plenty of flattery beg hard to get something from those who make sacrifice.

359. **εὔκολος:** the opposite of the *δύσκολος*.

360. **ἀλλ' ἀνεγείρει κ.τ.λ.:** a

πρὸς τοὺς ῥήτορας/· κερδῶν ἰδίων: ἤγουν πρὸ <τῶν> τῆς πόλεως. <τῶν> R

361. καταδωροδοκεῖται: δῶρα λαμβάνει.

362. τἀπόρρητα: τὰ τῆς πόλεως μυστήρια.

363. Θωρυκίων: ὁ Θωρυκίων ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς Ἀθηναίων ὃς πίσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις [εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν]· ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ.

364. ἀσκώματα: εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς ἑαυτοῦ γράψας ἔπεμψε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ.

366. κατατιλᾷ τῶν κ.τ.λ.: τοῦτο εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν. [οὗτος γὰρ ᾄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης.]/· ἑκαταίων: τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων.

372. χώρει νυν κ.τ.λ.: Ἀρίσταρχος

---

(361) τῆς πόλεως . . .) ἤγουν προ τησ πόλεωσ inter. (361) καταδωροδοκεῖται) δῶρα λαμβάνει:—inter. (360) ανεγείρει . .) ταῦτα προς τουσ ρήτορασ:—inter. (in contextu versuum versus 361 antecedit versum 360) (362) ὁ θωρυκίων ταξίαρχοσ ἦν ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς ἀθηναίων·ὃς πίσσαν ἔπεμψε τοῖς *αντι*πάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι *την* ἑαυτοῦ πόλιν.ὅθεν γνωσθεισ ἐκωμωιδεῖτο ἐπι προδοσίαι:—infr. (362) τἀπόρρητ᾽ . . .) τα τησ πολεωσ μυστήρια· inter. (364) ἀσκώματα:—εἰς διφθέρασ *γαρ* τασ *διανο*ίασ᾽ τασ ἑαυτοῦ γράψασ·ἔπεμψε τοῖς πολεμίοις *εντη* λακωνικη:—infr.

Folio 38 *verso*, *line* 371. (366) Ἡ κατατιλᾶται τῶν εκαταιων:—τῶν τῆς ἑκάτησ μυστηρίων·τοῦτο δὲ εἰς κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν·οὗτ ος γὰρ ᾄιδων κατετίλησε τησ ἑκάτης:—supr. (372) ἐντεῦθεν ἀρίσταρχ

---

hit at public men. **κερδῶν ἰδίων:** that is, Rather than those of the country.

361. **καταδωροδοκεῖται:** takes bribes.

362. **τἀπόρρητα:** the secrets of their country's policy.

363. **Θωρυκίων:** an Athenian officer in the time of the Peloponnesian War who sent pitch for the enemy's use. This led to his true character being discovered and to his being attacked in comedy as a traitor to his country.

364. **ἀσκώματα:** Thorycion used skins to write upon and thereby conveyed his intentions to the enemy in Laconia.

366. **κατατιλᾷ τῶν κ.τ.λ.:** a hit at the dithyrambic poet Cinesias. **ἑκαταίων:** the mysteries of Hecate.

372. **χώρει νυν κ.τ.λ.:** Aris-

ἀπὸ Fritzsche

ἀπὸ τούτων λέγει τὸν χορὸν μεμερίσθαι/· χώρει NUN κ.τ.λ.: οἱ τοῦ χοροῦ μύσται ἀλλήλοις παρακελεύονται.

374. λειμώνων: τῶν καθ' ᾅδου/· ἐγκρούων: βάλλων/· ἐγκρούων: βαίνων.

ἄριστον V.

376. ἠρίστηται: ἄριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς.

377. ἀλλ' ἔμβα κ.τ.λ.: ἐντεῦθεν Ἀρίσταρχος ὑπενόησε μὴ ὅλου τοῦ χοροῦ εἶναι τὰ πρῶτα· τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιόπιστον· πολλάκις γὰρ ἀλλήλοις οὕτω παρακελεύονται/· ἔμβα: χόρευε.

ἀλλήλοις Ald.

378. τὴν σώτειραν: ἔστιν Ἀθήνῃσιν Ἀθηνᾶ Σώτειρα λεγομένη ἣ καὶ θύουσι.

380. ἐς τὰς ὥρας: εἰς νέωτα.

381. κἂν Θωρυκίων κ.τ.λ.: ὁ γὰρ πόλεμος αὐτῷ ἐλυσιτέλει.

382. ἑτέραν ἰδέαν: ἕτερον τρόπον.

οσ ὑπενόησε μὴ ὅλ*ου του* χοροῦ εἶναι τα πρῶτα·τοῦτο δὲ οὐκ αξιόπι στον·πολλάκις γὰρ ἀλλήλ*ους* οὕτω παρακελεύον*ται*:—int. (372) εὐανθ εἰς κόλ*πουσ*:—τῶν καθ'ᾅδου οἱ *του* χοροῦ δὲ μύσται ἀλλήλοις παρα κελεύον*ται*:—int. (374) ἤτοι βάλλ*ων* ἢ βαίνων:—intermarg. int. (376) ἠ ρίστηται . .) ἄριστ*οσ* γεγένη*ται* τὸ τη*σ* τελετῆς inter. (376) ἔμβα) χόρε υε inter. (378) χῶπως αἱρήσεις: ἐστὶν ἀθήνησιν ἀθηνᾶ σώτειρα λεγομέ νη ἣι καὶ θύουσι. supr. (380) εἰς νέωτα· int. (381) ὁ *γαρ* πόλεμο*σ* αὐτῶι

---

tarchus says that from this point the Chorus is divided. / I have followed Fritzsche in shifting this note from line 354. According to this view, the Chorus is divided into two groups, to the one of which belong lines 372-377 (*ἐξαρκούντως*), and to the other lines 377 to 381 (*βούλη-ται*); and so again for 384-388 and 388-393 etc. **χώρει NUN κ.τ.λ.:** the Mystae forming the Chorus encourage one another.

374. **λειμώνων:** the meadows of the under world. **ἐγκρούων:** striking. **ἐγκρούων:** stepping.

376. **ἠρίστηται:** the ceremonial meal is over.

377. **ἀλλ' ἔμβα κ.τ.λ.:** it is in consequence of this that Aristarchus conceived the idea that the first lines do not belong to the whole Chorus; but this view is open to question. The members of a Chorus often encourage one another. **ἔμβα:** dance.

378. **τὴν σώτειραν:** there is at Athens an Athena surnamed the Saviour, and sacrifice is made to her under this name.

380. **ἐς τὰς ὥρας:** against next year.

381. **κἂν Θωρυκίων κ.τ.λ.:** war was advantageous to Thorycion.

382. **ἑτέραν ἰδέαν:** another fashion.

388. **παῖcαι**: ὅπερ ἡμεῖc παῖξαι/· **παῖcαι**: < καὶ> Ὅμηροc· <"ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονεc ὅccοι ἄριcτοι | > παίcατε ὥc χ' ὁ ξεῖνοc <ἐνίcπῃ οἷcι φίλοιcιν | οἴκαδε νοcτήcαc ὅccον περιγιγνόμεθ' ἄλλων | ναυτιλίῃ καὶ ποccὶ καὶ ὀρχηcτυῖ καὶ ἀοιδῇ."> < καὶ> ℞

393. **ταινιοῦcθαι**: ἀντὶ τοῦ cτεφανοῦcθαι· ταινία γὰρ τὸ ῥάμμα τοῦ cτεφάνου.

395. **ὡραῖον θεόν**: τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον/· **τὸν ὡραῖον θεόν**: τὸν Διόνυcον/· **ὡραῖον**: ἐπίκαιρον.

401. **πολλὴν ὁδόν**: εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄcτεοc μέχρι Ἐλευcῖνοc πορεύεται.

402. **cυμπρόπεμπέ με**: ἀπὸ ἄcτεοc μέχρι Ἐλευcῖνοc/· **cυμπρόπεμπέ με**: τοῦτο, ἐπεὶ ὁδεύουcιν ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰc Ἐλευcῖνα προπέμποντεc τὸν Διόνυcον. τοῦ κεραμεικοῦ V.

ελυcιτέλει:—int. (382) **ἑτέραν . .**) **έτερον τρόπον** inter. (388) **παῖcαί τε**:—**ὅπερ ἡμ***εισ* **παίξαι·ὅ***μηροσ* **παίcατ' ωc χ' ὁ ξεῖν***οσ*:—int. (393) **ταινιοῦcθαι**:—*αντι* **τοῦ cτεφανοῦc***θαι* **ταινία γὰρ τὸ ράμμα τοῦ cτεφάν***ου*:—ext. (395) **ὡραῖον** *θεον* **τὸν κατακαιρὸν φαινόμενον·ἐπίκαιρον τὸν διόνυcον**:—ext. (399) **ἄνευ πόνου**:—**τοῦτο ἐπεὶ ὁδεύουcιν ἀπὸ τας κεραμικὰc εἰc ἐλευcῖνα προπέμποντ***εσ* **τὸν διόνυcον**:—ext. (401) **πολλὴν ὁδόν**:—**εἴρη***ται* **γὰρ** *οτι* **ἐξάcτεοc μέχρι ελευcῖν***οσ* **πορεύεται**:—ext. (403) S. supra **cυμπρόπεμπέμε→ἀπο άcτεοc μέχρι ελευcῖν***οσ*:—int. S. ante versum 404

---

388. **παῖcαι**: the same as our *παῖξαι*. **παῖcαι**: < > Homer Od. 8. 250: —"*ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι | παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν | οἴκαδε νοστήσας ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων | ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.* / It is impossible to say from the fragment of this note which has been preserved whether the writer of it intended to take *παῖσαι* as from *παίζειν* or as from *παίειν*. Some commentators took *παίσατε* in the Homeric passage as from *παίειν*: —"*ἐπεὶ παίουσι γῆν οἱ ὀρχούμενοι.*"

393. **ταινιοῦcθαι**: that is, To be crowned, the *ταινία* being the fastening of the *στέφανος* or chaplet.

395. **ὡραῖον θεόν**: appearing at the right moment. **τὸν ὡραῖον θεόν**: Dionysus. **ὡραῖον**: helping in time of need.

401. **πολλὴν ὁδόν**: it is said that Iacchus travels from the city to Eleusis.

402. **cυμπρόπεμπέ με**: from the city to Eleusis. **cυμπρόπεμπέ με**: they travel from the Ceramicus to Eleusis, escorting Dionysus thither.

404. **cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.:**
τῷ edd. **ἴcον τῷ "διά cε κατεσχίσθη"/· cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.: ἔοικε παρεμφαίνειν ὅτι λιτῶς ἤδη ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς/· cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.: κατηρτίσω καὶ σχιστὰ ὑποδήματα φορέσαι ἐποίησας.**

405. **ἐπ' εὐτελείᾳ:**
παρὰ Rx **παρὰ τὸ εὖ τελεῖν.**

406. **τὸ ῥάκος (?):**
ἔτι δύναται καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχειν/· ῥάκος: τὸ τριβώνιον/· ῥάκος: ῥάκος τὸ προσωπεῖον ὅτι ῥάκεσι κατακολλᾶται.

407. **ἐξηῦρες ὥστ' κ.τ.λ.:**
<ὅτι> Rx **εἴρηται γὰρ <ὅτι> ὁ αὐτὸς Ἴακχος τῷ Διονύσῳ κατά τινας· τῷ δὲ Διονύσῳ αἱ κωμῳδίαι ἀνάκεινται.**
διονύσῳ V.

→**ἴcον τὸ** *δια* **cὲ κατεσσχίσθη** | **εἴρηται γὰρ ὁ αὐτὸς ἴακχοσ τῶι διονύσ ωι κατά τινας τῶι δε διονυσίωι αἱ κωμωιδίαι ἀνάκεινται·ἔοικε δὲ παρ εμφαίνειν** *οτι* **λιτῶς ἤδη ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς: ἢ οὕτως·κατηρτίσω** *καὶ* **σχιστὰ ὑποδήματα φορέσαι ἐποίησας·:**—ext. (406) *καὶ* **τὸ ῥάκος:**—**ἔτι δύναται** *καὶ* **ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχειν·ῥάκος δὲ οἱ μὲν τὸ τ ριβώνιον·οἱ δὲ τὸ προσωπεῖον·***οτι* **ῥάκεσι κατακολλᾶ***ται*· ext. (406) S. supra **ῥάκος→ἐπι ευδαιμονια προς το ευτελεῖν:**—int. (410) S. supra **νῦν**

---

404. **cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.:** equivalent to, They were rent to please you. **cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.:** the poet seems to indicate that by this time there was some frugality shown in providing poets with Choruses. **cὺ γὰρ κατασχισάμενος κ.τ.λ.:** you provided and made us wear torn shoes.

405. **ἐπ' εὐτελείᾳ:** for happiness, from *εὖ* and *τελεῖν*. / It is not easy to see either the possibility of such a translation or the force of the derivation. Perhaps the latter may refer to a reading *ἐπ' εὐπελείᾳ*, in which case *πέλειν* would replace *τελεῖν*.

406. **τὸ ῥάκος:** this too may have the same meaning. / As it stands this note can hardly be right, though the reference to the previous note on line 404 is fairly clear. It is perhaps a note upon *χιτωνίου παραρραγέντος*, indicating an allusion to the bad condition of the properties of the Chorus. **ῥάκος:** the every-day coat. **ῥάκος:** the mask, as being put together from strips of cloth.

407. **ἐξηῦρες ὥστ' κ.τ.λ.:** it has already been pointed out (*or* it is said) that according to some authorities Iacchus is identical with Dionysus, and comedies are dedicated to Dionysus.

410. ΝΥΝ ΔΉ: ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου/· ΝΥΝ ΔΉ: ἀρτίως.

411. ϹΥΜΠΑΙϹΤΡΊΑϹ: ϹΥΝΕΧΌΡΕΥΟΝ γὰρ καὶ αἱ ΓΥΝΑΙΚΕϹ.

414. ἐΓῺ Δ' ἀΕΊ ΠΩϹ Κ.Τ.Λ.: ΤΙΝῈϹ ΤΟΥ̂ΤΟ ΤΟΥ̂ ΔΙΟΝΎϹΟΥ φασὶ ΜΕΤΑΞῪ ΠΑΡΕΜΒΆΛΛΟΝΤΟϹ ΛΌΓΟΝ. ΛΌΓΟΝ R

417. 'ΑΡΧΈΔΗΜΟΝ: ΟΥ̂ΤΟϹ ὡϹ ΞΈΝΟϹ ΚΩΜΩΔΕΙ̂ΤΑΙ· καὶ Εὔπολις Βάπταις· "ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ΞΈΝΗϹ ἀπὸ ΧΘΟΝΌϹ;"

418. ἙΠΤΈΤΗϹ ὢΝ Κ.Τ.Λ.: ἡ ΜΕΤΑΦΟΡᾺ ἀπὸ ΤΩ̂Ν ΠΑΙΔΩΝ ΟἽΤΙΝΕϹ ὄΝΤΕϹ ΠΕΡῚ ΤᾺ ἑΠΤᾺ ἜΤΗ ἔΧΟΥΣΙ ΠΆΝΤΑϹ ΤΟῪϹ ὈΔΌΝΤΑϹ/· ἙΠΤΈΤΗϹ ὢΝ Κ.Τ.Λ.: ΛΈΓΕΙ ΟΥ̂Ν ὍΤΙ ΧΡΟΝΊϹΑϹ ἘΝ ΤΑΙ̂Ϲ 'ΑΘΉΝΑΙϹ ΟὐΚ ἩΔΥΝΉΘΗ ἈΝΑΓΡΑΦΗ̂ΝΑΙ ΕἸϹ ΤΟῪϹ ΠΟΛΊΤΑϹ/· ΦΡΆΤΕΡΑϹ: ἀΝΤῚ ΤΟΥ̂ ΕἸΠΕΙ̂Ν ὈΔΌΝΤΑϹ <ΦΡΆΤΕΡΑϹ ΚΑῚ> ΣΥΓΓΕΝΕΙ̂Ϲ ΕἼΠΕΝ. <ΦΡΆΤΕΡΑϹ ΚΑῚ> R

→*αντι* ΤΟΥ ΠΡῸ ὈΛΊΓΟΥ ἈΡΤΊΩϹ:—int. (411) S. supra ϹΥΜΠΑΙϹΤΡΊΑϹ→ϹΥΝΕΧ ΌΡΕΥΟΝ ΓᾺΡ *καὶ* ΑΙ ΓΥΝΑΙ̂ΚΕϹ:—int.

Folio 39, *line* 414. (415) ΤΙΝῈϹ ΤΟΥ̂ΤΟ ΤΟΥ̂ ΔΙΟΝΎϹΟΥ *φασι*·ΜΕΤΑΞῪ ΠΑ ΡΕΜΒΆΛΛΟΝΤΟϹ ΛΈΓΕΙΝ:—int. (418) ἈΡΧΈΔΗΜΟϹ:—ΟΥ̂ΤΟϹ ὡϹ ΞΈΝΟϹ ΚΩΜΩΙ ΔΕΙ̂ΤΑΙ *καὶ* ΕὔΠΟΛΙϹ ΒΑΠΤΑΙ̂Ϲ·ἐΠΙΧΏΡΙΟϹ *δε εστι* Ἢ ΞΈΝΗϹ ἈΠΟ ΧΘΟΝΌϹ:—supr. (418) ΦΡΆΤΟΡΑϹ:—*αντι* ΤΟΥ ΕἸΠΕΙ̂Ν ὈΔΌΝΤΑϹ ΣΥΓΓΕΝΕΙ̂Ϲ ΕἼΠΕΝ·Ἡ ΜΕΤ ΑΦΟΡᾺ ΔῈ ἈΠῸ ΤΩ̂Ν ΠΑΙΔΩΝ | ΟἽΤΙΝΕϹ ὍΝΤΕϹ *περι* ΤᾺ ἙΠΤᾺ ἜΤΗ ἜΧΟΥΣΙ Π ΆΝΤΑϹ ΤΟῪϹ ὈΔΌΝΤΑϹ·*λεγει οὖν οτι* ΧΡΟΝΊϹΑϹ ἘΝ ΤΑΙ̂Ϲ ἈΘΉΝΑΙϹ ΟὐΚ' ἩΔΥ ΝΉΘΗ ἈΝΑΓΡΑΦΗ̂ΝΑΙ ΕἸϹ *τουϲ* ΠΟΛΊΤΑϹ:—supr. (419) *αντι* ΤΟΥ ἌΡΧΕΙ ΤΟΥ̂

---

410. ΝΥΝ ΔΉ: that is, A little while ago. ΝΥΝ ΔΉ: just now.

411. ϹΥΜΠΑΙϹΤΡΊΑϹ: observe that women joined in the dance as well as men.

414. ἐΓῺ Δ' ἀΕΊ ΠΩϹ Κ.Τ.Λ.: some say that this belongs to the part of Dionysus, who throws the words in parenthetically. / It is impossible to say whether this is a note on the words ἐγὼ δ' ἀεί or on κἄγωγε πρός. In the latter case, the sentence ἐγὼ δ' ἀεί κ.τ.λ. should be taken as spoken by the coryphaeus.

417. 'ΑΡΧΈΔΗΜΟΝ: Archedemus is attacked in comedy as being of foreign origin. So Eupolis in the Baptae:—"Is he a native or does he come from a foreign land?"

418. ἙΠΤΈΤΗϹ ὢΝ Κ.Τ.Λ.: a metaphor from children who at seven years of age have all their teeth. ἙΠΤΈΤΗϹ ὢΝ Κ.Τ.Λ.: the meaning is, After living a long time in Athens, he was unable to get enrolled among the citizens. ΦΡΆΤΕΡΑϹ: instead of saying "teeth," he says *φράτερας*, that is, kinsmen.

419. δημαγωγεῖ: ἀντὶ τοῦ ἄρχει τοῦ δήμου.

420. ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι: οὐχ ὡς ἀπολλώνιος Ἀπολλώνιος πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶν "εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν νεκρῶν" ὅτι διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει· ψυχρὸν γάρ· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας <τοὺς> ἄνω νεκρούς φασι.

V. τῶν Fritzsche νεκρῶν Kuster

λέγει V. <τοὺς> Rx

421. τὰ πρῶτα: <ἀντὶ τοῦ> τὰ πρῶτ' ἔχων/· τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δημαγωγίας ἢ πολιτείας, μοχθηρίας εἶπεν χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν.

<ἀντὶ τοῦ> Rx

422. τὸν Κλεισθένους: ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν.

423. ἐν ταῖς ταφαῖσι: τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι δημοσίᾳ τάφους προετίθεσαν.

424. πρωκτὸν τίλλειν κ.τ.λ.: τὸ οὖν

δήμου· intermarg. ext. (420) ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι:—οὐχ' ὡς ἀπόλλων πρὸς τὴν ἐξήγησιν τὴν εἰ μη νεναυμάχηκεν τὴν *περι των* κρεῶν·*οτι* δια τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς ἀθηναίους *λεγουσι* | ψυχρὸν γάρ ἀ λλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς *φασι*·:—ext. (421) πρ ῶτα τῆς) τὰ πρῶτα ἔχων· inter. (421) S. supra μοχθηρίας→*αντιτου* εἰπ εῖν δημαγωγί*ασ* ἢ πολιτείας.μοχθηρίας εἶπεν | χαριέντως προς τὰ κακὰ αὐτῶν:—ext. (422) S. supra κλεισθένους→*αντι του* τὸν καλλίαν:—inter-marg. ext. (423) ἐν ταῖς ταφαῖσιν:—τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι δημοσία τάφους προετίθεσαν·τὸ *οὖν* τίλλειν τας τρίχας *καὶ* κόπτεσ*θαι* ἅ

---

419. **δημαγωγεῖ**: that is, Leads the people.

420. **ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι**: not as Apollonius says with any reference to the explanation given for *εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν νεκρῶν* (line 191 supra), namely, that the poet calls the Athenians as good as dead because they were so unfortunate. Such a sense would be frigid. But it is natural for the inhabitants of the other world to speak of the living as the dead in the upper world.

421. **τὰ πρῶτα**: = *τὰ πρῶτ' ἔχων*. **τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας**: instead of saying "of popular leadership," or "of politics," the poet says "of misery," in humorous allusion to the misfortunes of his countrymen.

422. **τὸν Κλεισθένους**: that is, Callias.

423. **ἐν ταῖς ταφαῖσι**: the Athenians gave a public funeral to all who fell in the war. / According to Fritzsche's view, Cleisthenes had fallen at Arginusae.

424. **πρωκτὸν τίλλειν κ.τ.λ.**:

τίλλειν [τὰς τρίχας] καὶ κόπτεσθαι ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι, ἅμα δὲ εἰς μαλακίαν.

425. κἀκόπτετο: τὸ κόπτεσθαι κακεμφάτως.

427. Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν κ.τ.λ.: πιθανῶς τὸ ὅστις ἐμφαίνει αὐτὸν οὐχ ὑπὸ ἑνὸς μόνον περαινόμενον/· Σεβῖνον: ὁ σὲ βινῶν R$^{\gamma}$ πέπλασται αὐτὸ ὥσπερ ὁ σὲ βινῶν· οὕτως καὶ τὸ Ἀναφλύστιος· ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον/· Σεβῖνον: ὀνοματοποιεῖ τοῦτο πρὸς τὴν μαλακίαν Κλεισθένους/· Ἀναφλύστιος: ἔστιν καὶ δῆμος Ἀττικῆς Ἀνάφλυστος.

αὐτὸν οὐχ R$^{\gamma}$ τὸ R$^{\gamma}$ οὕτως Ald. μαλάσσειν V. ἀνάφλυστος Fritzsche

431. ἔχοιτ' ἂν κ.τ.λ.: Διόνυσος—ἄλλοι δέ, Ξανθίας—ἐρωτᾷ.

434. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς: τὸ δεν παρέλκει.

435. ἐπανέρῃ με: ἐρωτήσῃς με.

439. Διὸς Κόρινθος: τῶν Μεγαρέων

μα μὲν ὡς ἐπι τετελευτηκότι·ἅμα δὲ εἰς μαλακίαν *καὶ* τὸ κόπτεσ*θαι* κακεμφάτως.ἔστιν δὲ *καὶ* δῆμοσ ἀττικησ ἀναφλύστιοσ:—ext. (427) σεβῖ νον ὅστις *εστι*:—πιθανῶς τὸ ὅστις ἐμφαίνει οὐ τὸν ὑπο ἑνὸς μόνον περαινόμενον·πέπλασται δὲ αὐτὸ ὥσπερ ὁ σεβῖνο*σ* οὗτος *καὶ* ὁ ἀναφλ ύστιο*σ* ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσειν τὸ αἰδοῖον:—ext. (427) S. supra ἀναφλύστιος→ονοματοποιεῖ τοῦτο προ*σ* τη*ν* μαλακίαν κλεισθέν*ουσ*:—intermarg. ext. (431) διόνυσος·αλλοι δὲ ξανθία*σ*·ἐρωτᾶι:—intermarg. ext. (434) τὸ δεν παρέλκει:—intermarg. ext. (435) ἐρωτήσ*ησ* με:—intermarg. ext. (439) ἡ διὸς κόρινθος:—τῶν μεγαρέων ἀποστάντων κορινθ*ιων* ἀπε

---

the words *τίλλειν* and *κόπτεσθαι* have a reference on one hand to mourning for the dead, on the other, to the habits of catamites.

425. **κἀκόπτετο:** sensu obsceno.

427. **Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν κ.τ.λ.:** it is not unlikely that the *ὅστις* indicates that he was the creature of more than one. **Σεβῖνον:** a made-up name as if it were *ὁ σὲ βινῶν*. It is the same with *Ἀναφλύστιος*, the verb *ἀναφλᾶν* being used in the sense of malassein to aedoeon. **Σεβῖνον:** the poet invents a name in which there is an allusion to the habits of Cleisthenes. **Ἀναφλύστιος:** Anaphlystus is a deme in Attica.

431. **ἔχοιτ' ἂν κ.τ.λ.:** it is Dionysus—or, according to others, Xanthias—who puts the query.

434. **μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς:** the *δεν* is redundant.

435. **ἐπανέρῃ με:** ask me.

439. **Διὸς Κόρινθος:** the Meg-

ἀποστάντων Κορινθίων ἀπεστάλη κήρυξ πολλάκις λέγων ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν ὁ τοῦ Διὸς Κόρινθος· καὶ ἐπέμενεν [τε] τὸ αὐτὸ λέγων ἕως οἱ Μεγαρῆς σικχανθέντες ἔλεγον "παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον"· καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ταὐτολογούντων ἀεὶ καὶ ταὐτὸ πραττόντων. [ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος Διὸς παῖς βασιλεὺς Κορίνθου· Μεγαρεῖς δὲ ὑποτελεῖς ἦσαν Κορινθίοις.]

σικχανθέντες V.

440. χωρεῖτε: ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν <τὸν> χορόν.

<τὸν> V.

441. θεᾶς: ἤτοι Κόρης ἢ Δήμητρος.

443. οἷς μετουσία: οἷς μέτεστιν/· οἷς μετουσία: οἷς ὅσιον.

445. θεᾷ: τῇ Δήμητρι/· θεᾷ: τῇ Κόρῃ.

450. τὸν ἡμέτερον τρόπον: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον/· τὸν

στάλη κήρυξ πολλάκισ λέγων οτι οὐκ' ἀνέξεται ὑμῶν ὁ του διὸς κόρινθοσ·καὶ ἐπέμενέν τε τὸ αὐτὸ λέγων.ἕως οἱ μεγαρεῖς οἰκχανθέντεσ ἔλεγον παῖε παῖε τὸν διὸς κόρινθον·καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπι τῶν ταυτολογουντων ἀεὶ καὶ ταυτὸ πραττόντων | ὁ δὲ διὸς κόρινθοσ διὸς παῖς βασιλευσ κορίνθου·μεγαρεῖς δὲ υποτελεῖς ἦσαν κορινθίοις:—ext. et infr. (440) ὁ λόγος προς αὐτὸν χορόν· intermarg. ext. (441) ἤτοι κόρησ ἢ δήμητροσ:—intermarg. ext. (443) οἷς μέτεστιν οἷς ὅσιον:—intermarg. ext. (445) τῆι δήμητρι καὶ τῆι κόρηι τὸ φέρροσ οἴσων:—int. (450) αντι του

---

arians had revolted from Corinth, and a herald was sent more than once with the message "Corinthus, son of Zeus, will not suffer you." When the herald went on saying the same thing, the Megarians got disgusted and exclaimed "Strike, strike Corinthus, son of Zeus." It was used as a proverb, being applied to persons who always say or do the same thing. / The παῖε παῖε κ.τ.λ. seems to be intended as the call to beat the herald.

440. **χωρεῖτε:** addressed to the Chorus itself (by the Chorus itself).

441. **θεᾶς:** either Core or Demeter.

443. **οἷς μετουσία:** who have a share. **οἷς μετουσία:** to whom it is lawful. / On the other hand ὅσιον may be adscript to ἱερόν in line 441 or 445.

445. **θεᾷ:** to Demeter. **θεᾷ:** to Core. / It is possible to arrange the words of the codex in one or other of two different ways: either, **ἱερόν:** τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, or **φέρτος ἱερὸν οἴσων:** τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ.

450. **τὸν ἡμέτερον τρόπον:** that

ἡμέτερον κ.τ.λ.: ὡς ἔθος ἔχομεν παίζοντες.

453. μοῖραι: οἱ θεσμοί.

454. μόνοις γὰρ ἡμῖν: τοῖς μύσταις.

456. μεμυήμεθα: ἀντὶ τοῦ ἐμυσταγωγήθημεν/· μεμυήμεθα: μυστήρια ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. [μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα.]

459. ἰδιώτας: ἀντὶ <τοῦ> τοὺς ἰδίους/· <τοῦ> V. ἰδιώτας: τοὺς πολίτας.

460. κόψω; τίνα; ἐπανάληψις τὸ τίνα.

461. οὐπιχώριοι: ὡς ἐπὶ ξένων.

463. λῆμα: τὸ φρόνημα.

468. ἀποδράς: ἀντὶ τοῦ ἀποδράσας.

469. ἔχει: οὕτως ἀττικοὶ τὸ ἔχῃ ἀπὸ

κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον·*καὶ* ὡς ἔθος ἔχομεν παίζοντεσ intermarg. ext. (453) μοῖραι·οἱ θεσμοί:—int. (454) S. supra μόνοις→τοῖς μύσταις:—int. (456) ὅσοι μεμυήμεθα:—*αντιτου* ἐμυσταγωγήθημεν·μυστήρια δὲ ἐκ λήθη ~~ἀπὸ~~ παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα.*καὶ* μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι·μύειν δὲ *εστι* τὸ κλείειν τὸ στόμα:—infr.

Folio 39 *verso*, *line* 458. (459) *καὶ* τοὺς ἰδιώτασ:—*αντι τουσ* ἰδίους τοὺς πολίτασ.ἀντέστραπται δὲ τοῦτο τὸ ἴδιον *αντι του* ἰδιωτικου *καὶ* οὔτε πολλακισ εἴρηται σημειωτέον δὲ *οτι* ἰδιώτης *λεγεται ὁ προς γέν οσ* ἴδιοσ *καὶ* ἀμαθής:—supr. (460) S. supra τίνα→ἐπανάληψις τὸ τίνα:—int. (461) ὡς ἐπι ξένων:—int. (463) S. supra λῆμ'→τὸ φρόνημα:—int. (468) *αντι του* ἀποδράσας:—int. (469) ἀλλα νῦν ἔχει μέσοσ:—οὔτ η

---

is, After our fashion. τὸν ἡμέτερον κ.τ.λ.: dancing, as is our wont.

453. μοῖραι: the ordinances (of Demeter Thesmophorus).

454. μόνοις γὰρ ἡμῖν: the Mystae.

456. μεμυήμεθα: that is, Have been introduced among the Mystae. μεμυήμεθα: observe that *μυστήρια* are so named from the fact that such as are told them keep their mouths shut (*μύειν*), that is, do not divulge them to any one.

459. ἰδιώτας: that is, Relatives. ἰδιώτας: our fellow-citizens. / The other notes purporting to be adscript to these words evidently belong to lines 890, 891 infr. q.v.

460. κόψω; τίνα; observe that in *τίνα* we have an instance of the figure epanalepsis.

461. οὐπιχώριοι: as though the dead were the inhabitants of a foreign country.

463. λῆμα: the spirit.

468. ἀποδράς: for *ἀποδράσας*.

469. ἔχει: such is the Attic

τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου/· ἔχει μέσος: ἀντὶ τοῦ μέσον ἐλήφθης, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν.

μέσον ἐλήφθης V.

470. μελανοκάρδιος πέτρα: διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερὸν εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα.

472. περίδρομοι: οἷον παντοχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι/· περίδρομοι κύνες: λέγει τὰς ἐρινύας.

474. πλευμόνων: ἀττικῶς τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγει ὡς καὶ τὸ νίτρον λίτρον.

πνεύμονα πλευμονα V.

475. Ταρτησία μύραινα: παρὰ τὰ ἐν τῷ Θησεῖ Εὐριπίδου/· Ταρτησία μύραινα: Ταρτησίαν εἶπε μύραιναν πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον/· Ταρτησία μύραινα: λέγουσι καὶ Ταρτησίαν γαλῆν ἀντὶ τοῦ μεγάλην/· Ταρτησσία: ἡ Ταρτησσὸς Ἰβηρικὴ πόλις/·

ως ἀττικοὶ τὸ ἔχη. ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου:—αλλως *αντιτ ου* μέσων ἐλήφθην ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητων:—ext. S. ante versum 470→διὰ τὸ τησ λέξεως φοβερὸν εἶπε μελανοκάρδιοσ πέτρα·οὐ γὰρ ἔχ ει καρδίαν ἡ πέτρα:—ext. S. ante versum 472→περίδρομοι·οἷον παντα χοῦ δυνάμενοι *περιστρέφεσθαι*·λεγει δὲ τὰς ἐρινύας:—ext. (474) ἀττικ ωσ τὸν πλεύμονα πνεύμονα *λεγει*·ὡς *καὶ* τὸ νιτρον, λῖτρον:—int. (475) ταρτησία μύραινα:—παρὰ τὰ ἐν τῶι θησεῖ εὐριπίδου·ταρτησίαν δὲ εἶ πε μύραιναν, πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον δια τὸ εκτετοπισμένον·λεγου σι δὲ *καὶ* ταρτησίαν γαλῆν. *αντι του* μεγάλ*ην*·ἡ δε ταρτησσὸς ἰβηρικη

---

spelling of the second person of *ἔχομαι*. **ἔχει μέσος:** that is, You have been caught by the waist, a metaphor from athletes. / Perhaps the last clause is a separate note.

470. **μελανοκάρδιος πέτρα:** the epithet is meant to frighten the hearers. A rock has no *καρδία*.

472. **περίδρομοι:** much like, Able to turn about in every direction. / The *δυνάμενοι* need not be changed to feminine. **περίδρομοι κύνες:** the Furies are meant.

474. **πλευμόνων:** observe that Aristophanes uses the Attic form *πλεύμων* for *πνεύμων*, as he also uses *λίτρον* for *νίτρον*.

475. **Ταρτησία, μύραινα:** a parody of the Theseus of Euripides. / This note may have been displaced from l. 485. The whole passage is evidently a parody of the Theseus. **Ταρτησία μύραινα:** the *μύραινα* is called Tartesian to make it more formidable from the circumstance of its being brought so far. **Ταρτησία μύραινα:** they also speak of a Tartesian cat, meaning thereby a big cat. **Ταρτησσία:** Tarshish is a city

Ταρτησία: παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην/· μύραινα: ἰχθὺς θαλάσσιος/· μύραινα: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔχιδνα, μύραινα εἶπεν/· μύραινα: παρὰ τὸ μύρεσθαι.

παρὰ τὸ V.

ἔχιδνα μύραινα Rv

477. διασπάσονται: διασπαράξουσι/· γοργόνες Τιθρασίαι: τὸ Τιθρασίαι ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ· οὐκ εἰκῆ δὲ τοῦτο εἶπεν ἀλλ' ἐοίκασι τὸν δῆμον τοῦτον διαβάλλειν ὡς κακοπράγμονα· εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπὸ Τίθραντος τοῦ Πανδίονος παιδὸς ἐπώνυμοι, εἰς δὲ τὴν Αἰγηΐδα φυλὴν κατανενέμηνται/· Τιθράσιαι: <Τίθρασος> τόπος τῆς Λιβύης <ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον>.

διασπαράξουσι edd.

τὸ τιθρασίαι Rv

<τίθρασος> Rv

<ἔνθα . . . . διέτριβον> V.

478. ὁρμήσω: ἀντὶ τοῦ κινήσω.

479. οὗτος τί δέδρακας; ἰδὼν ὁ Ξανθίας διὰ τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν Διόνυσον φησίν "οὗτος τί δέδρακας;"/·

πόλισ παρα την άορνον λίμνην·μύραινα δὲ ἰχθὺς θαλάσσιοσ.αντι δὲ τ ου εἰπεῖν ἔχϊδναν μύραιναν εἶπεν:—supr. et ext. (475) μύραινα·άπο του μύρεσθαι· int. (477) διασπάσονται) διασπαράξωσι· inter. (477) γοργόνες τιθ ράς̣σιαι:—οἱ τιθράσιοι άπο δήμου τησ άττικησ πονηροῦ·οὐκ εικῆ δὲ τοῦ το εἶπεν·ἀλλ' εοίκασι τὸν δῆμον τουτον διαβάλλειν,ὡς κακοπράγμονα. εἰσὶ δὲ οὗτοι,άπο τίθραντοσ του πανδίονοσ παιδὸς ἐπώνυμοι·εἰς δὲ τὴν αἰγηΐδα φυλὴν κατανενέμηνται:—ext. (477) τιθράσιαι) τόποσ τησ λιβύ ης:—inter. (478) ὁρμήσω) αντιτου κινήσω· inter. (479) ἐγκέχοδα κάλει θεον:—οτι πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον.ἐπειδ'ἂν γαρ σποδοπο ιήσωνται ἐπιλεγει ἐγκέχυται κάλει θεον·προς ὃ ἐξείλεκται εἰς τοῦτο·ἰδ ων δὲ ὁ ξανθίας δια τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν διόνυσον φησι·οὗτ

---

in Spain. **Ταρτησία:** in travesty of lake Avernus. / The idea seems to be that in Ταρτησία there is a play upon Ταρτάριος. **μύραινα:** a sea fish. **μύραινα:** instead of saying "serpent" the poet says "lamprey." **μύραινα:** derived from μύρεσθαι (to trickle).

477. **διασπάσονται:** will rend. **γοργόνες Τιθρασίαι:** the word Τιθρασίαι is transferred from a deme of Attica which had a bad character. This is no chance epithet. It appears that the deme has the name of being ill conducted. Its inhabitants are named after Tithras, son of Pandion, and are assigned to the tribe Aegêïs. **Τιθράσιαι:** Tithrasus is a place in Libya, where the Gorgons lived.

478. **ὁρμήσω:** that is, Shall set in motion.

479. **οὗτος τί δέδρακας;** observing that Dionysus has apopated through fear, Xanthias exclaims "Ah,

ἐγκέχοδα· κάλει θεόν: ὅτι πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον· ἐπειδὰν γὰρ σπονδοποιήσωνται ἐπιλέγουσι "ἐγκέχυται· κάλει θεόν" [πρὸς ὃ ἐξείλεκται εἰς τοῦτο]/· κάλει θεόν: [τὸ δὲ κάλει θεὸν τινὲς ἄλλως ἀποδεδώκασιν οὕτως] ἐν τοῖς ληναϊκοῖς ἀγῶσιν τοῦ Διονύσου ὁ δᾳδοῦχος κατέχων λαμπάδα λέγει "καλεῖτε θεόν," καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσιν "Σεμελήιε Ἴακχε πλουτοδότα"/· κάλει θεόν: τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει/· κάλει θεόν: τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς [τὴν] θυσίαν.

σπονδοποιήσωνται V. ἐπιλέγουσι edd.

481. ὠρακιῶ: ἀντὶ τοῦ ὠχριῶ/· ὠρακιῶ: < > ὥρα γὰρ ἡ φροντίς, ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεταί τις/· ὠρακιῶ: φροντίζω.

482. σποργιάν: ὀξυτόνως ἀττικοί.

483. ποῦ'στίν: ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει "ποῦ'στὶν ἡ καρδία μου;"

πουστιν V.

484. ἐνταῦθ' ἔχεις κ.τ.λ.: λαμβάνει

ος τί δέδρακας.τὸ δὲ κάλει *θεον* **τινὲς ἄλλως ἀποδεδώκασιν·** *ουτω* **ἐν τ οῖς ληναϊκοῖς ἀγῶσιν τοῦ διονύσου ὁ δαδοῦχος κατέχων λαμπάδα** *λε γει* **καλεῖτε** *θεον καὶ* **οἱ ὑπάκουοντεσ βοῶσιν·σεμελήϊε ἴακχε πλουτοδό τα:**—ext. et infr. (479) **τὸ κάλει** *θεον* **ὡς προς βοήθειαν** *λεγει*: int. (479) **κάλει . . .) τὸ κάλει** *θεον* **ὡς προς** *την* **θυσίαν:**—inter. (481) **ὠρακιῶ:** —*αντι του* **ὠχριῶ φροντίζω ὥρα** *γαρ* **ἡ φροντίς·ἐκ δε φροντίδοσ ἐκλ ύεταί τις:**—int. (482) **σποργιάν) ὀξυτόνωσ ἀττικοί** inter. (483) **πρόσθου . . .) ὁ διόνυσοσ φοβούμενοσ** *λεγει* **πόστιν ἡ καρδία μου:**—inter. (484)

---

what have you done?" **ἐγκέχοδα· κάλει θεόν:** observe the allusion to the sacrificial formula "Libation is made; call upon God," which forms the concluding words of the ceremony of drink offering. / *Ἐγκέχυται* is another way of spelling *ἐκκέχυται*. **κάλει θεόν:** at the Lenaean festival of Dionysus, his daduchus grasping a torch in one hand repeats the formula "Call ye on God," and his hearers raise the cry "Iacchus, Semele's child, giver of riches." **κάλει θεόν:** as if asking for aid. **κάλει θεόν:** in allusion to a sacrificial formula.

481. **ὠρακιῶ:** that is, I am pale. **ὠρακιῶ:** < > *ὦρα* means anxiety, and one faints from anxiety. / The writing of *ὥρα* as *ὦρα* is frequent in late Greek. **ὠρακιῶ:** I am anxious.

482. **σποργιάν:** oxytone in Attic.

483. **ποῦ'στίν:** in his fright Dionysus (forgets where his heart is, and) exclaims "Where is my heart?"

484. **ἐνταῦθ' ἔχεις κ.τ.λ.:** Dio-

γὰρ ὁ Διόνυσος τὴν χεῖρα τοῦ Ξανθίου καὶ προστίθησιν εἰς τὸν πρωκτόν/· δείσασα γὰρ κ.τ.λ.: τίθησι γὰρ τὸν σπόγγον εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ γέλωτος χάριν.

487. πῶς δειλὸς κ.τ.λ.: δειλός εἰμι ἐγὼ ὅτι ᾔτησά σε σπογγιάν;

488. οὐκ ἂν ἕτερος κ.τ.λ.: τοῦτο ὡς θαυμάζων ἑαυτὸν ὁ Διόνυσος λέγει, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος ᾔτησέν σε, ὦ Ξανθία, σπόγγον, ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν/· οὐκ ἂν ἕτερος κ.τ.λ.: οὐκ ἂν ᾔτησέν σε ἕτερος. θαυμάζων V.

490. ἀπεψησάμην: κατεμαξάμην.

492. ψόφον: τὸν ὄγκον. τὸν R

494. ἴθι: τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε/· λημματιᾷς: λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα/· λημματιᾷς: ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς.

497. ἐν τῷ μέρει: ἐν ἴσῃ μερίδι.

498. φέρε δὴ ταχέως κ.τ.λ.: οὐδαμῶς, φησίν, ὀφείλεις λέγειν ἀλλὰ καὶ

δείσα γάρ:—λαμβάνει *γαρ* ὁ διόνυσοσ *την* χεῖρα *του* ξανθίου·*καὶ* προστ ίθησιν εἰς τὸν πρωκτόν:—int. (484) τίθησι *γαρ τον* σπόγγον εἰς τὸ αιδοῖον *αυτου* γέλωτος χάριν:—intermarg. et int. (487) πῶς δειλός:—δειλὸς ειμὶ ἐγὼ *οτι* ἤιτησά σε σπογγιάν·*τουτο δε* ὡς θαυμάζω ἑαυτὸν ὁ διόνυσοσ λέγει·*οτι* οὐκ'ἂν ἄλλοσ ἤιτησέν σε ὦ ξανθία σπόγγον | ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν:—infr. (489) κατέκειτ' ἂν) οὐκ' ἂν ηίτησεν σε ἕτεροσ inter. (490) ἀπ εψησάμην) κατεμαξάμην· inter. (492) ψόφον) τὸ ὄγκον· inter. (494) ἔπε ιδὴ . . .) λημμα *εστι* τὸ φρόνημα.*αντι του* μεγαφρονεῖς:—inter. (497) ἐν τῶι μέρει) ἐν ἴσηι μερίδι· inter. (498) S. supra οὐ γὰρ→οὐδαμῶς φ

---

nysus takes Xanthias' hand and puts it upon his proctus. / A stage direction. **δείσασα γὰρ κ.τ.λ.:** in order to raise a laugh Dionysus puts the sponge upon his aedoeon.

487. **πῶς δειλὸς κ.τ.λ.:** am I a coward because I asked you for a sponge?

488. **οὐκ ἂν ἕτερος κ.τ.λ.:** spoken by Dionysus as though in surprise at his own bravery. "Another would not have asked you for a sponge, Xanthias, but would have held his tongue." **οὐκ ἂν ἕτερος κ.τ.λ.:** another would not have asked you.

490. **ἀπεψησάμην:** wiped myself.

492. **ψόφον:** the volume.

494. **ἴθι:** here equivalent to *ἄγε*. **λημματιᾷς:** by *λῆμα* is meant "spirit." **λημματιᾷς:** that is, You are high-spirited.

497. **ἐν τῷ μέρει:** as you have been mine.

498. **φέρε δὴ ταχέως κ.τ.λ.:** that is, You ought not merely to say so. You ought to give them

διδόναι ἵνα σοι πιστεύσω ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλῃ μοι αὐτὰ διδόναι.

499. Ἡρακλειοξανθίαν: αὐτὸς Ξανθίας ἐκαλεῖτο, παραπλήσια δὲ ὅπλα τῶν Ἡρακλέους εἶχεν· συμμιγνὺς οὖν τὰ δύο ὁμοῦ εἶπεν Ἡρακλειοξανθίαν.

συμμιγνὺς V.

501. οὐκ Μελίτης μαστιγίας: ἀντὶ τοῦ ὁ ἐκ Μελίτης Ἡρακλῆς· ἐν γὰρ Μελίτῃ δήμῳ τῆς Ἀττικῆς ἐμυήθη Ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια· ἔστιν δὲ ἐκεῖ καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους/· Μελίτης: <Μελίτη δῆμος τῆς Κεκροπίδος ὅς> ἐκλήθη ἀπὸ Μελίτης νύμφης/· μαστιγίας: ὡς πρὸς δοῦλον.

<Μελίτη . . . . ὅς> B

503. ὦ φίλταθ' ἥκεις κ.τ.λ.: θεράπαινα Ἄιδου λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ξανθίαν ἔχοντα τὴν λεοντήν.

504. θεός: ἡ Κόρη δηλονότι.

ησι·ὀφείλεις *λεγειν* ἀλλὰ *καὶ* διδόναι·ἵνα σοι πιστεύσω *οτι* ἀληθῶς ἐπ αγγέλνι μοι αὐτὰ διδόναι:—infr. S. ante versum 494→τὸ ἴθι νῦν *αντι του* ἄγε:—infr. (499) S. supra ἡρακλεοξανθίαν→αὐτὸς ξανθίας ἐκαλεῖτο παραπλήσια δὲ ὅπλα *των* ἡρακλέους εἶχεν συμμιγνὺ *οὖν* τὰ δύο ὁμοῦ εἶπεν·ἡρακλεοξανθίαν:—infr.

Folio 40, *line* 502. (501) οὐκ μελίτης:—*αντιτου* ὁ εκ μελίτ*ησ* ἡρ ακλ*ησ*·ἐν γὰρ μελίτηι δήμωι τ*ησ* ἀττικ*ησ* ἐμυήθη ἡρακλ*ησ* τα μικρὰ μυστήρια·ἔστ*ιν* δὲ ἐκεῖ *καὶ* ἱερὸν ἡρακλέους·ἐκλη*θη* δὲ ἀπο μελίτ*ησ* νύμφης·ματιγίαν δὲ ὡς προ*σ* δοῦλον:—supr. (503) ὦ φίλταθ' ἥκει*σ*: —θεράπαινα ἄιδ*ου* *λεγει* ταῦτα πρὸς τὸν ξανθίαν ἔχοντα τὴν λεοντή ν:—supr. (504) ἡ κόρη δηλον*οτι* int. (505) κατερικτῶν:—τῶν κατακεκ

---

me, if I am to believe that your promise to give them me is genuine. / Did this paraphrast read ἄλλῃ for ἀλλά?

499. **Ἡρακλειοξανθίαν:** his own name was Xanthias and he was equipped like Hercules. Mixing the two up together he uses Ἡ*ρακλειο-ξανθίας* as a single word.

501. **οὐκ Μελίτης μαστιγίας:** substituted for, Hercules of Melite. It was in the Attic deme of Melite that Hercules received the Lesser Mysteries. There is a temple of Hercules in the deme. / Perhaps the last sentence is a separate note. **Μελίτης:** a deme of the tribe Cecropis, so called from the nymph Melite. **μαστιγίας:** as though he were addressing a slave.

503. **ὦ φίλταθ' ἥκεις κ.τ.λ.:** addressed by a woman-servant of Hades to Xanthias (whom she takes for Hercules) as wearing the lion's skin.

504. **θεός:** namely, Core.

505. κατερικτῶν : τῶν κατακεκομμένων ὀσπρίων/· κατερικτῶν : τῶν κυάμων τῶν σχιζομένων.

506. ἔτνους : ἔτνος ἐστὶν ἀθάρα μετὰ γάλακτος.

507. κολλάβους : κολλάβους λέγει τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας/· κολλάβους : <κόλλαβος> εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου/· κολλάβους : <κόλλαβος εἶδος> ἄρτου μικροῦ παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. <κόλλαβος> Rʏ <κόλλαβος εἶδος> Rʏ

511. κῷνον : ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον.

512. πάνυ καλῶς : λείπει τὸ λέγεις/· πάνυ καλῶς : ἀντὶ τοῦ ἔασον/· λῃρεῖς ἔχων : τοῦτο λέγει κρατῶν αὐτὸν ὁ Διόνυσος καὶ μὴ συγχωρῶν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαίνῃ τῆς Περσεφόνης/· λῃρεῖς ἔχων : περιττὸν τὸ ἔχων. ἔχων V.

516. ἡβυλλιῶσαι : ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσι-

ομμένων ὀσπρίων | ἢ τῶν κυάμων·τῶν σχιζομένων :—ext. (506) ἔτνος ἐστὶν ἀθάρα μετα γάλακτος :—ext. (507) κολλάβους *λεγει* τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας την πλάσιν τοῖς κολλάβοις *τησ* κιθάρας·οἱ δὲ εἶδος πλακουντος τετραγώνου·ἢ ἄρτου μικροῦ·παρὰ τὸ εκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι :—ext. (511) *αντι του καὶ* οἶνον :—int. (512) S. supra πάνυ→*λειπει* τὸ λέγεισ | ἢ *αντι του* ἔασον :—int. (512) λῃρεῖς ἔχων :—τοῦτο *λεγει* κρατῶν αὐτὸν ὁ διόνυσοσ *καὶ* μὴ συγχωρων αὐτὸν εἰσελθεῖν.ἅμα τῇι θεραπαίνηι τῆς περσεφόνης.*περιττὸν* δὲ τὸ ἔχον :—ext. S. ante versum 516→*αντιτου* ακμάζουσαι *την* ἡλικίαν :—int. (516) παρὰτετιλμέναι :—*λε*

---

505. **κατερικτῶν :** pulse cut small. **κατερικτῶν :** split beans.

506. **ἔτνους :** observe that *ἔτνος* is porridge served with milk.

507. **κολλάβους :** by *κόλλαβοι* are meant rolls resembling in shape the pegs (*κόλλαβοι*) of a guitar. **κολλάβους :** *κόλλαβος* is a kind of square cake. **κολλάβους :** a kind of small roll, so named from its being made down (*κολλυβίζεσθαι*) from large rolls. / This derivation may conceivably point to a reading *κολλύβους*.

511. **κῷνον :** that is, *καὶ οἶνον*.

512. **πάνυ καλῶς :** supply *λέγεις*. **πάνυ καλῶς :** that is, Let me be (I am very well as I am). **λῃρεῖς ἔχων :** spoken by Dionysus, who catches hold of Xanthias and refuses to let him go into the house along with Persephone's maid. **λῃρεῖς ἔχων :** the *ἔχων* is pleonastic.

516. **ἡβυλλιῶσαι :** that is, In the

cαι τὴν ἡλικίαν/· παρατετιλμέναι: λείπει τὰc τρίχαc/· παρατετιλμέναι: αἱ γὰρ μελλόνυμφοι τίλλουcι τὰc τρίχαc.

518. ἀφαιρεῖν: ἀντὶ τοῦ κόπτειν/· ἀφαιρεῖν: διαίρειν ἐκ τῶν ὀβελίcκων/· ἀφαιρεῖν: κλέπτειν/· εἰcήρετο: ἀντὶ τοῦ εἰcεφέρετο.

520. αὐτόc: ἀντὶ τοῦ ὁ δεcπότηc.

521. ὁ παῖc κ.τ.λ.: τῷ Διονύcῳ φηcί.

522. ἐπίcχεc οὗτοc: κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυcοc/· οὔ τί που κ.τ.λ.: ἆρα, φηcί, νομίζειc cεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι ἐπεὶ ἐποίηcά cε παίζων;/· cπουδὴν ποιεῖ: ἀληθῶc γ' ἐνόμιcαc; r' R

526. οὐ δή πού μ' κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὄντωc διανοῇ ὥcτε ἀφελέcθαι τὰ ὅπλα με· ἡ γὰρ οὐ ἄρνηcιc cυνκατάθεcιν δηλοῖ.

527. οὐ τάχ' ἀλλ' κ.τ.λ.: οὐδ' ὅλωc,

ιπει τὰc τρίχαc·αἱ γὰρ μελλόνυμφοι,τίλλουcι τας τρίχας:—ext. (518) S. supra ἀφαιρεῖν→αντιτου κόπτειν | διαιρεῖν ἐκ των ὀβελίcκων | ἡ κλ ἔπτειν· int. (518) εἰcήιρετο) αντι του εἰcεφέρετο:—inter. (520) αὐτὸc) αντι του ὁ δεcπότηc. inter. (521) ὁ παῖc) τῷ διονύcω φηcι· inter. S. ante versum 522→κρατεῖ τὸν ξανθιαν ὁ διόνυcοc:—int. (522) ἀληθωc γαρ ἐ νόμιcαc:—intermarg. ext. (523) ἐcκεύαcα:—ἆρα φηcι·νομίzειc cεαυτὸν ἡρακλέα ειναι ἐπεὶ ἐποίηcά cε παίzων:—ext. (526) ἀφελέcθαι διανοῆι: —αντι τοῦ ὁντωc διανοῆι ὥcτε ἀφελέcθαι τὰ ὅπλα με·ἡ γαρ οὐ ἄρνηcιc.cυνκατάθεcιν δηλοι:—ext. (527) S. supra οὐ τάχ'→οὐδ' ὅλωc φηcι·

---

flower of their age. **παρατετιλμέναι:** supply *τὰς τρίχας*. **παρατετιλμέναι:** observe that women about to marry depilate themselves.

518. **ἀφαιρεῖν:** that is, To bolt. / In late Greek *ἀφαιρεῖν* has this sense of bolting food. **ἀφαιρεῖν:** to draw off the spits. **ἀφαιρεῖν:** to steal. / Did this annotator read *ὑφαιρεῖν*? **εἰcήρετο:** that is, Was bringing in.

520. **αὐτόc:** that is, The master.

521. **ὁ παῖc κ.τ.λ.:** addressed to Dionysus.

522. **ἐπίcχεc οὗτοc:** Dionysus catches hold of Xanthias. **οὔ τί που κ.τ.λ.:** that is, Do you really think yourself Hercules? Why, I was in jest when I made you him. **cπουδὴν ποιεῖ:** you really thought?

526. **οὐ δή πού μ' κ.τ.λ.:** that is, You really mean to take my weapons from me; the negative *οὐ* expressing affirmation. / The annotator's notion is that "You surely cannot mean" is much the same as "So, you really mean."

527. **οὐ τάχ' ἀλλ' κ.τ.λ.:** that

φησί, διανοοῦμαι ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι/· οὐ τάχ': οἷον, οὐ διστάζω.

529. ἐπιτρέπω: ἀνατίθημι.

534. ταῦτα μὲν πρὸς κ.τ.λ.: ταῦτα λέγει ὁ χορὸς διὰ τὸν Διόνυσον ἐπειδὴ οὗτος, ὅτε ἐφοβήθη διὰ τὰς τοῦ διακόνου ἀπειλάς, τὸν Ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δεσπότην, ἑαυτὸν δὲ δοῦλον· ὅτε δὲ ὁ θεράπων τοῦ Ἅιδου ἀπήγγειλε τῷ Ξανθίᾳ ὅτι ἡ Κόρη ὄψα ἐποίησεν, δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ, τὸν δὲ Ξανθίαν δοῦλον/· ταῦτα μὲν πρὸς κ.τ.λ.: ἀποδέχεται τὸν Διόνυσον ὁ χορὸς <ὡς> μὴ μένοντα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. <ὡς> V.

535. πολλὰ περιπεπλευκότος: ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένου. τετριμμένου Suidas

537. τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον: τὸ καλῶς πράττον μέρος.

538. γεγραμμένον εἰκόνι: ἀντὶ τοῦ

διανοοῦμαι·ἀλλ ἤδη αὐτα αφαιροῦμαι·οἷον οὐ διστάζω:—int. (529) ἐπι τρέπω) ἀνατίθημι inter. (534) ταῦτα μὲν πρὸς ανδροσ:—ταῦτα λεγει ὁ χοροσ δια τὸν διόνυσον·ἐπειδη οὗτος ὅτε ἐφοβήθη δια τασ του διακόν ου ἀπειλὰς τὸν ξανθιαν ἐποίησεν ὡς δεσποτην.ἑαυτὸν δὲ δουλον.ὅτε δὲ ὁ θεράπων του ἄιδου ἀπηγγειλε τῶι ξανθίαι οτι ἡ κόρη ὄψα ἐποίησεν. δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ τὸν δε ξανθιαν δοῦλον:—infr. S. ante versum 534→ἀποδέχεται τὸν διόνυσον ὁ χοροσ μη μένοντα ἐπι τοῖς αὐ τοῖς:—int. (535) αντι του εις πάντα τετριμμένοσ:—intermarg. ext. (537) S. supra πράττοντα τοῖχον→τὸ καλῶς πράττον μέροσ:—intermarg. ext. (538) S. supra ἠγεγραμμένην→αντι του μηδὲν ἀνύοντα οτι ἀκίνητον τὸ

---

is, I do not at all intend; I take them away at once. **οὐ τάχ'**: equivalent to, I do not hesitate.

529. **ἐπιτρέπω**: I refer.

534. **ταῦτα μὲν πρὸς κ.τ.λ.**: a thought suggested to the Chorus by the conduct of Dionysus. When put in a fright by the threats of the serving-man, he made Xanthias master and himself servant, but when the servant of Hades told Xanthias that Core had made cakes, Dionysus again makes himself master, and Xanthias servant. **ταῦτα μὲν πρὸς κ.τ.λ.**: the Chorus greet Dionysus as a person who does not stick to one thing.

535. **πολλὰ περιπεπλευκότος**: that is, Experienced in all directions.

537. **τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον**: the lucky side. / Generally in the Ravennas the alpha of *πράττειν* and *πράγμα* is regarded as short.

538. **γεγραμμένον εἰκόνι**: that

μηδὲν ἀνύοντα, ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι.

541. Θηραμένους: οὗτος τῶν τὰ πολιτικὰ πραττόντων/· Θηραμένους: σκώπτει αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζοντα/· Θηραμένους: οὗτος γέγονεν ὁ Θηραμένης διδάσκαλος Ἰσοκράτους.

542. ἐν στρώμασι Μιλησίοις: ἐκεῖ γάρ, ἐν Μιλήτῳ, καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία.

543. ἀνατετραμμένος: ἀντὶ τοῦ ἀνακείμενος/· κυνῶν: καταφιλῶν/· κυνῶν: φιλῶν/· κυνῶν: ὀρχηστρίδα <δηλονότι>/· ὀρχηστρίδα: τινὲς οὐρητρίδα/· οὐρητρίδ' ἀμίδα: τὸ οὐρητικὸν ἀγγεῖον.

<δηλονότι> R

544. ἐγὼ δὲ πρὸς κ.τ.λ.: ὁρῶν γάρ, ὁ Διόνυσός φησι, συνόντα τῇ ὀρχηστρίδι τὸν Ξανθίαν καὶ ὥσπερ ὑπερ<ερ>εθιζόμενος τοῦ αἰδοίου ἐδραττόμην, ὁ δὲ

συνόντα codex Θ

ὑπερ<ερ>εθιζόμενος R

ἐπιγεγραμμένον τῇι εικόνι (ex ηκόνι factum):—ext. (540) δεξιοῦ πρὸς αν δροσ:—οὗτος των τὰ πολιτικα πραττόντων σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμ ετάβολον ὄντα·καὶ πρὸς τον καιρὸν ἁρμόζοντα οὗτος δὲ γέγονεν ὁ θη ραμένησ, διδάσκαλοσ Ἰσοκράτους:—infr.

Folio 40 *verso*, *line* 542. (542) ἐν στρώμασι μιλησίοις:—ἐκεῖ γὰρ ἐν μι λήτωι καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία:—supr. (543) τὸ δὲ ἀνατετραμ μένοσ *αντι του* ἀνακείμενοσ·καὶ καταφιλῶν ὀρχηστρίδα:—supr. (543) τινὲς οὐρητρίδα τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον:—int. (543) κυνῶν) φιλῶν inter. (545) τ' οὐρεβίνθου:—*αντιτου* αἰδοίου το δὲ ὅλον.ὡς ταῦτα τοῦ ξανθίου

---

is, Doing no good; because what is painted on a picture never stirs. / Apparently the annotator had before him the unmetrical *γεγραμμένον εἰκόνι*.

541. **Θηραμένους:** Theramenes was a man in public life. **Θηραμένους:** a hit at Theramenes for readily changing sides, and adapting himself to circumstances. **Θηραμένους:** this Theramenes became the master of Isocrates.

542. **ἐν στρώμασι Μιλησίοις:** blankets made there, in Miletus, were of excellent quality.

543. **ἀνατετραμμένος:** that is, Reclining. **κυνῶν:** kissing. **κυνῶν:** kissing. **κυνῶν:** scilicet, a dancing-girl. **ὀρχηστρίδα:** some write *οὐρητρίδα*. **οὐρητρίδ' ἀμίδα:** the chamber-pot. / It is evident that in some texts *ὀρχηστρίδα* had been replaced by *οὐρητρίδα*, an adscript to *ἀμίδα*.

544. **ἐγὼ δὲ πρὸς κ.τ.λ.:** I saw, Dionysus says, Xanthias with the

Ξανθίας γνούς, ἅτε καὶ αὐτὸς πρότερον τὰ αὐτὰ ποιῶν, ἐπάταξεν ἄν με. πρότερον R

545. τοὐρεβίνθου: ἀντὶ <τοῦ> ἐμαυτοῦ/· τοὐρεβίνθου: [ἀντὶ] τοῦ αἰδοίου/· οὗτος δ' ἅτ' ἂν κ.τ.λ.: τὸ δὲ ὅλον, ὡς ταῦτα τοῦ Ξανθίου ποιοῦντος ἐπειδὰν διακονεῖ τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγνόντος ἂν αὐτὰ εἰ ἀνὰ μέρος ἐποίει ὁ Διόνυσος. <τοῦ> V. ἀντὶ om. V. εἰ V.

548. χορούς: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας εἶπεν χορούς· Διόνυσος γάρ ἐστιν ὁ τῶν χορῶν προστάτης/· χορούς: [τὸ δὲ ὅλον] παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

549 seq. παρατηρητέον ὅτι τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς διαλέγονται/· Πλαθάνη: πανδοκεύτρια πρὸς Πλαθάνην θεράπαιναν ἑαυτῆς λέγει/· ὁ πανοῦργος: ὁ Διόνυσος. πλαθάνην V.

551. νὴ Δία κ.τ.λ.: ἡ ἑτέρα πανδο-

ποιοῦντος·ἐπειδ'ἂν διακονεῖ τῶι διονύσωι·*καὶ* δια τοῦτο ἐπιγνόντος ἂν αὐτὰ εἰς ἀνα μέρος ἐποίει ὁ διόνυσος:—supr. et ext. (548) S. supra τοὺς χοροὺς→*αντι* τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας εἶπεν χοροὺς·διόνυσος γάρ εστιν ὁ των χορῶν προστάτης·τὸ δὲ ὅλον παρα την ὑπόνοιαν:—ext. (544) ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον:—ὁρῶν γὰρ ὁ διόνυσος *φησι*·συνιόντα τῆι ὀρχηστρίδι τὸν ξανθίαν·*καὶ* ὥσπερ ὑπερεθιζόμενος.τοῦ αἰδοίου ἐδραττόμην.ἀντε μαυτοῦ ὁ δὲ ξανθίας γνοὺς ἅτε *καὶ* αὐτὸς πρότερος τὰ αὐτὰ ποιῶν ἐ πάταξεν ἄν με:—ext. S. ante versum 549→πανδοκεύτρια προς πλανάθ ην θεράπαιναν ἑαυτης *λεγει*·εἰσάγει δὲ τὸν ἡρακλέα νῦν βεβρωκότα τί:—ext. (549) ὁ πανοῦργος) ὁ διόνυσος:—inter. (551) ἡ ετερα πανδοκε

---

dancing-girl etc. / Merely a "construe."

545. **τοὐρεβίνθου:** that is, Myself. **τοὐρεβίνθου:** the aedoeon. **οὗτος δ' ἅτ' ἂν κ.τ.λ.:** the general sense is, As though Xanthias had been in the habit of doing this when he acted as servant to Dionysus, and on that account would recognise it, if Dionysus in turn did it.

548. **χορούς:** instead of saying *ὀδόντας* (teeth) he says *χορούς*, seeing that Dionysus presides over *χοροί* (Choruses). **χορούς:** an example of *παρὰ προσδοκίαν*.

549 ff. Observe that there are four actors on the stage, taking part in the dialogue. / In the codex this note comes as a note on l. 571, but apparently it belongs here. **Πλαθάνη:** the woman of the inn addresses her maid-servant. **ὁ πανοῦργος:** Dionysus.

551. **νὴ Δία κ.τ.λ.:** the second

κεύτρια/· ἑκκαίδεκ' ἄρτους κ.τ.λ.: εἰσάγει τὸν Ἡρακλέα νῦν βρωτικώτατον.

βρωτικώτατον Rx

552. τινί: τῷ Διονύσῳ δηλονότι.

553. ἀνάβραστ': ἐψημένα/· ἀνάβραστ': zectá.

zectá V.

554. ἦν ἡμιωβολιαῖα: ἀντὶ τοῦ ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἦν ἄξιον/·

ἡμίσεος Rx

<ἡμιωβολιαῖα . . τὸ ἄξιον> Rx

<ἡμιωβολιαῖα: ἡμιωβολιαῖον τὸ ἄξιον> ἡμιωβολίου/· τις: ὁ Διόνυσος.

555. τὰ σκόροδα τὰ πολλά: οὐ δείκνυται Ἡρακλῆς σκορόδων γευσάμενος· διὸ πρὸς ταῦτά φησι, "λῆρεῖς, ὦ γύναι."

<τὰ . . . > Rx

557. κοθόρνους: τὰ ὑποδήματα <τὰ >.

558. τὸ πολὺ τάριχος: οὕτως ἔλεγον ἀττικοὶ οὐδετέρως τὸ τάριχος.

οὐδετέρως V.

560. ταλάροις: τοῖς μικροῖς καλαθίοις ὅπου ὁ τυρός ἐστι.

ύτρια :—int. (552) τῶ διονύσωι δηλονοτι :—int. (553) ἀνάβραστ') ἐψημέ να ξεστά :—inter. (554) ἀνημιωβολιμαῖα :—*αντιτου* ἕκαστον αὐτῶν ἥμισυ ὀβολοῦ ἦν ἄξιον ἡμιωβολιου :—ext. (554) δώσει τις) ο διόνυσος :—inter. (555) τὰ σκόροδα τα πολλά :—οὐ δείκνυ*ται* ἡρακλῆς σκορόδων γευσάμ ενοσ διὸ προς ταῦτα *φησι*·ληρεισ ὦ γύναι :—ext. (556) κοθόρνους τὰ ὑποδήματα :—int. (558) S. supra τάριχος→οὕτως ἔλεγ*ον* ἀττικοὶ οὐδέτεροσ τὸ τάριχ*οσ* :—int. (560) ταλάροις . . .) τοῖς μικροῖς καλαθιοις·ὅπου ὁ τυ ρός *εστι* :—inter. (562) δριμὺ) πικρ*ον* :—inter. (562) καμυκᾶτο γέ) ἐβρυχᾶτ

---

woman of the inn. **ἑκκαίδεκ' ἄρτους κ.τ.λ.:** the poet here represents Hercules as possessed of a voracious appetite.

552. **τινί:** scilicet, Dionysus.

553. **ἀνάβραστ':** boiled. **ἀνάβραστ':** boiled.

554. **ἦν ἡμιωβολιαῖα:** that is, Each of them was worth a half-obol. **ἡμιωβολιαῖα:** anything worth a half-obol is *ἡμιωβολιαῖον*. **τις:** Dionysus.

555. **τὰ σκόροδα τὰ πολλά:** observe that there is no evidence that Hercules ate garlic. This is why Dionysus says in answer "Nonsense! woman."

557. **κοθόρνους:** the shoes <>. / The words lost were perhaps no more than *τὰ τοῦ Διονύσου*, but they may have been *τὰ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττοντα* or *τὰ τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ κοινά* or the like.

558. **τὸ πολὺ τάριχος:** observe that in Attic *τάριχος* was as here neuter in gender. / Perhaps we have two notes here: (1) *οὕτως ἔλεγον ἀττικοί*, (2) *οὐδετέρως τὸ τάριχος*.

560. **ταλάροις:** the little baskets in which cheese is kept.

562. ὁριμύ: πικρόν/· ἐμυκᾶτο: ἐβρυχᾶτο/· ἐμυκᾶτο: ἐμήνιεν.

563. τούτου πάνυ κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ Ξανθίας λέγει ἐπαίρων κατὰ τοῦ Διονύσου τὰς γυναῖκας/· πάνυ: παντα χοῦ/· τοὔργον: τὸ τρώγειν καὶ μὴ <ἀπο>διδόναι. <ἀπο> Bγ

565. δεισάσα: ἀντὶ τοῦ δείσασαι, δυικῶς.

566. κατήλιφα: τὴν μεσόδμην.

567. ἐξάξας: τοῦ πανδοκείου/· τὰς ψιάθους: οἷον, καὶ τὰ στρώματα/· τὰς ψιάθους: ἐν τῷ Καλλιστράτου γέγραπται τοὺς ψιάθους/· τὰς ψιάθους: ὅτι σεσημείωται πρὸς τοῦτο ὅτι ἀρσενικῶς εἶπεν. καλλιστράτου Dindorf

569. Κλέωνα: ἦν γὰρ ἀποθανὼν τότε· τὰ δὲ πράγματα καθ' ᾅδου ἦν/· Κλέωνα: τὸν βυρσοδέψην εἰς ὃν γέγραφεν τοὺς Ἱππεῖς.

570. Ὑπέρβολον: εἰς ὃν καὶ Εὔπολις

ο·ἐμήνιεν:—inter. S. ante versum 563→τοῦτο ὁ ξανθίας *λεγει* ἐπαίρων κατα τοῦ διονύσου τὰς γυναῖκ*ασ*:—ext. (563) S. ante τρόπος→τὸ τρώγ ειν *καὶ* μὴ διδόναι παντα χοῦ:—int. (565) S. supra δείσαcα→*αντι του* δεί σασαι δυϊκ*ωσ*:—int. (566) κατήλιφα) *την* μεσόδμην:—inter. (567) τὰς ψ ιάθους:—οἷον *καὶ* τα στρώματα τοῦ πανδοκείου·ἐν δὲ τῶι καλλιστρά τω γεγραπ*ται* τοὺς ψιάθους.*καὶ οτι* σεσημείωται προς τοῦτο *οτι* ἀρσεν ικῶς εἶπεν:—ext. (569) τὸν προστάτην κλεωνά μοι:—ἦν γὰρ ἀποθαν ὼν τότε·τὰ δὲ πράγματα,καθ'ἄιδου ἦν.κλέωνα δὲ τον βυρσοδέψ*ην* εἰς ὃν γέγραφεν. .....πεῖς·ὑπέρβολον δὲ,εἰς ὃν *καὶ* εὔπολις ἔγραψε τὸν

---

562. **ὁριμύ**: sharp. **ἐμυκᾶτο**: he roared. **ἐμυκᾶτο**: he was angry.

563. **τούτου πάνυ κ.τ.λ.**: said by Xanthias to excite the women against Dionysus. **πάνυ**: in every respect. / It may be that the *παντα χοῦ* at the end of the line is this adscript which has replaced some other word. **τοὔργον**: to eat and not pay.

565. **δεισάσα**: dual, for *δείσασαι*.

566. **κατήλιφα**: the tie-beam of the roof.

567. **ἐξάξας**: out of the inn. **τὰς ψιάθους**: that is to say, Even the blankets. **τὰς ψιάθους**: observe that in the edition of Callistratus *τοὺς ψιάθους* is read. **τὰς ψιάθους**: observe that the line is marked because *ψιάθους* is masculine in gender.

569. **Κλέωνα**: at this date Cleon was dead. The action is here laid in the under world. **Κλέωνα**: the tanner, against whom the Knights was written.

570. **Ὑπέρβολον**: the person against whom Eupolis composed the

ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν· ἀπώλετο δὲ περὶ τὴν
αὐτῷ Ald. Σάμον πολεμούντων αὐτῷ τῶν Σαμίων/·
Ὑπέρβολον: ὡς καὶ τοῦ Ὑπερβόλου
τεθνηκότος.

575. ἐγὼ δέ γε τὸν κ.τ.λ.: τινὲς φασὶ
τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον.

576. ᾧ: οὐ πρὸς τὸ δρέπανον ἀλλὰ
τὸ R πρὸς τὸ λάρυγγα/· κόλικας: τοὺς ἄρ-
τους/· χόλικας: ἔντερα/· κατέσπασας:
ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας.

ἔφαγε (sic) V. 578. ἐκπηνιεῖται: ἃ ἔφαγεν ἡμῶν
ἀφελκύσει/· ἐκπηνιεῖται: ἀπὸ τῶν τὴν
κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία/· προσκα-
λούμενος: ἀντί, ἐνκαλῶν/· προσκαλού-
μενος: εἰς δικαστήριον ἕλκων.

588. ὁ γλάμων: Καλλίστρατός φησιν
ὅτι οὕτως [ἐκαλεῖτο] γλάμων ὡς χάρων/·
ὁ λημῶν R γλάμων: ὁ λημῶν/· γλάμων: ὁ δίυρ- ὁ δίυρος R
ρος τοὺς ὀφθαλμούς/· γλάμων: < <.....> R

μαρικᾶν ἀπώλετο δὲ .....μον πολεμούντων αὐτὸν των σαμίων: —infr. (570) S. supra **ὑπέρβολον**→**ὡς** *καὶ* **τοῦ ὑπερβόλου τεθνηκότος**:— int. (571) S. supra **ἐπιτρίψωμεν**→**παρατηρητέον** *οτι* **τέσσαρες επι σκηνῆς διαλέγονται**:—int. (574) **ἐγὼ . . .) τινὲς** *φασι·τον* **διόνυσον** *λεγειν του τον* **τὸν στίχον**:—inter. (576) S. supra **ᾧι τοὺς**→**ἢ τοὺς ἄρτους ἢ ἔντερα· ..... πρὸς τὸ δρέπανον ἀλλα πρὸς τὸν λάρυγγα**:—infr. (576) **κατέσπασας**:—*αντιτου* **κατεβρόχθισας**:—int. (578) **ἐκπηνιεῖται: ἃ ἔφεγεν ..... λκύσει·ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία·το δε .....αλούμενοσ** *αντι* **ἐνκαλῶν εἰς δικαστήριον ἕλκων**:—infr.

Folio 41, *line* 584. (588) **ὁ γλάμων**:—**καλλίστρατος** *φησι·οτι* **ουτω ἐκαλεῖτο γλάμων ὡς χάρων·ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα** *καὶ* **δίϋγρον τοὺς**

Maricas. Hyperbolus died in Samus where the inhabitants fought with him. **Ὑπέρβολον**: Hyperbolus also was now dead.

575. **ἐγὼ δέ γε τὸν κ.τ.λ.**: some editors give this line to Dionysus.

576. **ᾧ**: relative of *λάρυγγα*, not of *δρέπανον*. **κόλικας**: the loaves. **χόλικας**: bowels. **κατέσπασας**: that is, You gulped down.

578. **ἐκπηνιεῖται**: will pull away from him what he ate of ours. **ἐκπηνιεῖται**: a metaphor from winding off thread upon bobbins. **προσκαλούμενος**: that is, Accusing. **προσκαλούμενος**: haling into court.

588. **ὁ γλάμων**: Callistratus says that it is so, *γλάμων*, like *χάρων* in form. / Perhaps originally *σημεῖον* Καλλίστρατος *προστίθησιν ὅτι γλάμων ὡς χάρων.* **γλάμων**: with rheum in the eyes. **γλάμων**: with running eyes. **γλάμων**:

> καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν μάντεσιν V.
ἐπί τινων ὀρνέων "< > < > Rx
τοὺς γλαμύρους κατὰ φορβὰν < < > Rx
>."

590. **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ κ.τ.λ.:** ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν/· **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ κ. τ.λ.:** <τὸ ἐξῆς>· **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ ἐΣΤΙΝ** <τὸ ἐξῆς> V. **ἀΝΑΝΕΆΖΕΙΝ.**

591. **ΤῊΝ ΣΤΟΛῊΝ ἭΝΠΕΡ κ.τ.λ.:** ἀντὶ τοῦ <τὴν> Ἡρακλέους. <τὴν> Rx

594. **ΠΑΡΑΛΗΡΩ̂Ν:** οὐδὲν πλέον τοῦ λιρῶν/· **ἐΚΒΑΛΕῖΣ ΤΙ ΜΑΛΘΑΚΌΝ:** ἀντὶ τοῦ μαλακισθήσει. μαλακισθήσει Rx

603. **ὈΡΊΓΑΝΟΝ:** ἀντὶ τοῦ δριμύ/· **ΔΕΙ̂Ν:** ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι/· **ΔΕΙ̂Ν Δ' ἜΟΙΚΕΝ:** πρὸς τὸ ἄνω/· **ΔΕΙ̂Ν Δ' ἜΟΙΚΕΝ:** <λείπει τὸ> δριμὺ βλέπειν. <λείπει τὸ> Rx

605. **ΤῸΝ ΚΥΝΟΚΛΌΠΟΝ:** τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον.

ὀφθαλμοὺς· *καὶ* **σοφοκλῆς ἐν μάντεσσιν ἐπίτινων ὀρνέων τοὺς γλαμύρους·κατα φορβᾶν:**—supr. (590) ὁ *χορος* **προς** *τον* **ξανθίαν.** int. (590) **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ** *εστι* **ἀΝΑΝΕΆΖΕΙΝ:**—intermarg. ext. (593) *αντι* **τοῦ ἡρακλέους:**—int. (594) **οὐδὲν πλέον** *του* **λιρῶν** intermarg. ext. (595) *αντιτου* **μαλακισθείς:**—intermarg. ext. (603) **ἀΝΤῚ ΤΟΥ̂ ΔΡΙΜΎ:**—intermarg. ext. (603) **Δ ΕΙ̂Ν Δ' ἜΟΙΚΕΝ:**—*αντι* **του φοβεῖσθαι πρὸς τὸ ἄνω δεῖν δὲ ἔοικε δριμὺ βλέπειν:**—ext. (605) S. supra **ΤῸΝ ΚΥΝΟΚΛΌΠΟΝ→ΤῸΝ ΚΛΈΨΑΝΤΑ ΤῸΝ ΚΎΝΑ**

< > Sophocles in the Seers applies it to certain birds "< > *τοὺς γλαμύρους κατὰ φορβὰν* < >." / The notes on this line are mere fragments of many notes run together.

590. **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ κ.τ.λ.:** addressed by the Chorus to Xanthias. **ΝΥΝ ΣΟΝ ἜΡΓΟΝ κ.τ.λ.:** the order is: *νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν ἀνανεάζειν.*

591. **ΤῊΝ ΣΤΟΛῊΝ ἭΝΠΕΡ κ.τ.λ.:** that is, (The dress) of Hercules.

594. **ΠΑΡΑΛΗΡΩ̂Ν:** it expresses no more than *λιρῶν.* / At the same time the annotator may have written *λήρων*, his idea being that *παρὰ λήρων ἀλώσει* stood for *λήρων ἀλώσει.* **ἐΚΒΑΛΕῖΣ ΤΙ ΜΑΛΘΑΚΌΝ:** that is, You will play the coward.

603. **ὈΡΊΓΑΝΟΝ:** that is, Sharp. **ΔΕΙ̂Ν:** that is, To fear. / It is of course possible to regard *φοβεῖσθαι* as the filling in of the ellipse, but more probably the annotator took *δεῖν* for a by-form of *δείδειν*, i.e. *δεδιέναι.* Cf. Eustath. 761. 41. **ΔΕΙ̂Ν Δ' ἜΟΙΚΕΝ:** in reference to the phrase above (viz. *ὀρίγανον βλέπειν*). **ΔΕΙ̂Ν Δ' ἜΟΙΚΕΝ:** supply *δριμὺ βλέπειν*, "to look sharp."

605. **ΤῸΝ ΚΥΝΟΚΛΌΠΟΝ:** him who stole the dog Cerberus.

606. ἵκει τῳ κακόν: ὁ Διόνυσος τοῦτο λέγει ὅπερ καὶ ὁ Ξανθίας περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω.

607. μὴ πρόσιτον: <

>· εἶεν,

ἐκ τοῦ V. καὶ μαχεῖ: τινὲς φασὶν ἐκ τοῦ "εἶεν καὶ μαχεῖ" τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος ἐξελθόντα λέγειν ἕως τοῦ "κλέπτοντα τὰ ἀλλότρια," τὸ δὲ "μᾶλλ' ὑπερφυᾶ" τὸν Διόνυσον λέγειν, εἶτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος "σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά": ἔνιοι δέ φασι πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν Πλούτωνα, ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τὸ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπὸ Ξανθίου, ἀπὸ τοῦ "εἶεν καὶ μαχεῖ" ἕως τοῦ "σχέτλια μὲν καὶ δεινά."

608. ὁ Διτύλας κ.τ.λ.: ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων/· ὁ Διτύλας κ.τ.λ.: ὀνόματα δούλων.

τὸν κέρβερον· int. (606) ἵκει τὸ κακόν:—ὁ διόνυσος τοῦτο *λεγει* ὅπερ *καὶ* ὁ ξανθίας *περι* αὐτοῦ ἀνωτέρω·ἀμέλει δώσει δίκην:—ext. (607) μη πρόσιτον:—("après ce lemme, un espace blanc de quatre lignes; la scolie manque"—Martin.) ext. (607) εἶεν *καὶ* μάχηι:—τινὲς *φασι*·ἐν τῷ εἶεν μα *καὶ* χει τὸν παρὰ τοῦ πλούτωνοσ ἐξελθόντα *λεγειν* ἕως του κλέπτοντα τὰ ἀλλότρια·τὸ δὲ μάλ' ὑπερφυᾶ τὸν διόνυσον *λεγειν*·εἶτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ πλούτωνοσ σχέτλια με οὖν *καὶ* δεινά·ἔνιοι δὲ *φασι*·πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν πλούτωνα·ἀγανακτοῦντα ἐπι τὸ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπο ξανθίου | ἀπὸ τοῦ εἶεν *καὶ* μάχει ἕως τοῦ σχέτλια μὲν *καὶ* δεινά:—ext. (608) ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων:—ext. S. ante v.

---

606. **ἵκει τῳ κακόν:** Dionysus uses the very words which Xanthias used about him above (l. 552). / In the codex the reference is given wrongly, viz. *ἀμέλει* "*δώσει δίκην*" (l. 554).

607. **μὴ πρόσιτον:** <

>.

εἶεν, καὶ μαχεῖ: some say that the words from *εἶεν, καὶ μαχεῖ* to *κλέπτοντα τὰ ἀλλότρια* are part of the speech of the emissary of Pluto, while *μᾶλλ' ὑπερφυᾶ* belongs to Dionysus; then again that the words *σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά* are spoken by Pluto's emissary. Others maintain that Pluto himself, being annoyed with Xanthias for beating his attendants, speaks all from *εἶεν καὶ μαχεῖ* to *σχέτλια μὲν καὶ δεινά*./ In this case *μάλ' ὑπερφυᾶ* was read.

608. **ὁ Διτύλας κ.τ.λ.:** names of foreign policemen. **ὁ Διτύλας κ.τ.λ.:** names of slaves.

610. οὐχὶ δεινὰ κ.τ.λ.: οὐ δεινόν, φησίν, ὅτι καὶ τύπτει κλέψας;

611. μὰλλ': τῷ μὴ ἀντὶ τῆς οὐ χρῶνται/· ὑπερφυᾶ: ἀντὶ τοῦ μεγάλα. τῷ V.

614. ἄξιόν τι καὶ τριχός: ἀντὶ τοῦ τυχόν <τι>. <τι> Rz

615. γενναῖον: εὐγενές.

618. ἐν κλίμακι δήσας: ἀντὶ τοῦ εἰς κλίμακα δήσας, ὡς Ὅμηρος· "κάππεσον ἐν Λήμνῳ," ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Λῆμνον/· ἐν κλίμακι δήσας: τὸ ἐν πρὸς τὸ δήσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδήσας κλίμακι.

619. ὑστριχίδι: ὑστριχὶς <ἡ> ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. <ὑστριχὶς ἡ> Rz

621. πλὴν πράσῳ κ.τ.λ.: ἐπεὶ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τούτου ἐδέροντο πράσοις καὶ σκορόδοις.

608→ὀνόματα δούλων:—int. (610) οὐχι δεινά:—*αντιτου* μεγάλα. οὐ δεινὸν *φησι οτι καὶ* τύπτει κλέψας:—ext. (610) τὸ ΜΗ *αντι της* ΟΥ χρῶν*ται*: intermarg. ext. (614) *αντι του* τυχόν:—ext. (615) γενναῖον) ευγενές· inter. (616) λέγεται βαρανίζειν. *καὶ* τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τ*ης* βαράνου λίθου:—ext. (618) ἐν κλίμακϊ:—*αντι* τοῦ εἰς κλίμακα δήσ ας· ὡς ὅμηρος κάππεσον ἐν λήμνωι· *αντι* τοῦ εἰς τὴν λῆμνον· τὸ δὲ ΕΝ πρὸς τὸ δήσας· *αντι του* ἐνδήσας κλίμακϊ:—infr. (619) ὕστριξ. ἐκ δέρμα τος μετ' αὐτῶν τ*ων* τριχῶν μάστιξ:—infr.

Folio 41 *verso*, *line* 621. (621) πλὴν πράσω:—ἐπεὶ οἱ ελεύθεροι προ τούτου ἐδέροντο πράσοις *καὶ* σκορόδοις:—supr. (625) μὴ δῆτ' ἔμοιγε:—

---

610. **οὐχὶ δεινὰ κ.τ.λ.:** that is, Is it not monstrous that he not only steals but strikes?

611. **μὰλλ':** observe that they use the adverb *μή* instead of the negative statement *οὐ*. / Supply *ἀρνήσεως*. **ὑπερφυᾶ:** that is, Monstrous.

614. **ἄξιόν τι καὶ τριχός:** that is, Any chance thing.

615. **γενναῖον:** generous.

616. I have transferred to line 802 infra, where it properly belongs, the note on *βασανίζειν* which the codex places here.

618. **ἐν κλίμακι δήσας:** in the sense of *εἰς κλίμακα δήσας*, as Homer (Il. 1. 593) *κάππεσον ἐν Λήμνῳ* with the sense of "I fell upon Lemnus." **ἐν κλίμακι δήσας:** observe that the *ἐν* goes closely with the *δήσας*, giving the sense of *ἐνδήσας κλίμακι* (binding on a frame).

619. **ὑστριχίδι:** the *ὑστριχίς* is a whip made of skin with the hair left on. / Has *ὑός* dropped out after *δέρματος*?

621. **πλὴν πράσῳ κ.τ.λ.:** observe that up to this date free men were beaten with (nothing worse than) leeks and garlic.

623. κἄν τι πηρώσω κ.τ.λ.: ἐὰν βλάψω μέρος τοῦ σώματος τοῦ παιδίου τύπτων, τὴν τιμὴν λήψῃ.

625. μὴ δῆτ' ἔμοιγε: οὐδὲν θέλω ὑπὲρ αὐτοῦ/· οὕτω: οἷον, ἄνευ τιμῆς.

626. κατ' ὀφθαλμούς: ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό.

627. κατάθου κ.τ.λ.: ἀπειλῶν τῷ Διονύσῳ λέγει τὸ κατάθου.

οὐ V. 628. ἐνταῦθα: ὁ γὰρ τόπος οὐ δέχεται ψεῦδος ὅπου πᾶσα κρίσις/· ἀγορεύω τινὶ κ.τ.λ.: ἐν ὀργῇ λέλεκται τὸ ἀγορεύω.

632. ταῦτ' ἀκούεις: περὶ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό φησι τῷ Ξανθίᾳ/· ταῦτ' ἀκούεις: ἀντὶ τοῦ ὄντως εἶ δοῦλος;

635. τί δῆτ' ἐπειδὴ κ.τ.λ.: ὁ Διόνυσος πρὸς τὸν Ξανθίαν/· ἐπειδὴ καὶ κ.τ.λ.: ὅτι Ἡρακλέα σαυτὸν λέγεις.

636. τύπτει: τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, ἀττικῶς.

οἷον ἄνευ τιμῆς οὐδὲν θέλω.ὑπερ αὐτοῦ:—supr. (626) κατοφθαλμοὺσ) ἡ κατα *αντι* τησ ὑπο inter. (627) ἀπειλῶν τῶι διονύσωι *λεγει* τὸ κατάθου:—supr. (628) μὴδεν ψεῦδος:—ὁ γὰρ τόπος ὁ δέχεται ψεῦδος ὅπου πᾶσα κρίσις:—ext. (623) πηρώσω γέ σοι:—ἐὰν βλάψω μέρος τοῦ σῶμα τος τοῦ παιδίου τύπτων | τὴν τιμὴν λήψηι:—ext. (628) ἐνοργῆι λέλεκτ *αι* τὸ ἀγορεύω:—int. (632) τὸ ταῦτα ἀκούεις.περὶ τοῦ πλούτωνος τοῦ το *φησι* τῶ ξανθίαι:—ext. (632) *αντιτου* ὄντως εἶ δοῦλος:—int. (635) τί δῆτ' ἐπειδή:—ὁ διόνυσος πρὸς τὸν ξανθίαν *οτι* ἡρακλέα σαυτὸν λέ γεις:—ext. (636) S. supra τύπτει→τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον αττικ

---

623. **κἄν τι πηρώσω κ.τ.λ.:** if in beating your slave I injure any part of his body, you will get compensation.

625. **μὴ δῆτ' ἔμοιγε:** I want no compensation for it. **οὕτω:** that is to say, Without compensation.

626. **κατ' ὀφθαλμούς:** the *κατά* has the sense of *ὑπό*. / The corresponding late Greek phrase was *ὑπὸ ὀφθαλμούς*.

627. **κατάθου κ.τ.λ.:** addressed to Dionysus in a menacing tone.

628. **ἐνταῦθα:** the place where all judgment resides is no place for a lie. **ἀγορεύω τινὶ κ.τ.λ.:** the words *ἀγορεύω κ.τ.λ.* are spoken in anger.

632. **ταῦτ' ἀκούεις:** addressed to Xanthias by the emissary of Pluto. **ταῦτ' ἀκούεις:** that is, Are you really a slave?

635. **τί δῆτ' ἐπειδὴ κ.τ.λ.:** Dionysus addresses Xanthias. **ἐπειδὴ καὶ κ.τ.λ.:** because you call yourself Hercules.

636. **τύπτει:** the Attic form of the second person.

637. δίκαιος ὁ λόγος κ.τ.λ.: τινὲς φασὶ τοῦ Ξανθίου ὅλον εἶναι.

638. προτιμήσαντά τι τυπτόμενον: φροντίσαντα τῶν πληγῶν, ἀττικῶς/· προτιμήσαντα: ἐπιστραφέντα.

639. εἶναι τοῦτον κ.τ.λ.: τοῦ δακρῦσαι ἢ ἀποιμῶξαι ἕνεκα.

644. ὑποκινήσαντ': σαλευθέντα/· ὑποκινήσαντ': σαλευθέντα.

645. ἤδη 'πάταξά σε: πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι· προσποιεῖται γοῦν μὴ αἰσθάνεσθαι λέγων "οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς."

646. πηνίκα: ὡς μὴ αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος λέγει "πότε με ἔτυψας;"

647. οὐκ ἔπταρον: οὐκ ᾐσθόμην· ὁ γὰρ πταρμὸς κεφαλῆς κίνησις καὶ αἴσθησις/· πῶς οὐκ ἔπταρον: ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει

ωσ:—int. (637) S. supra δίκαιος→τινὲς *φασι* τοῦ ξανθίου ὅλον εἶναι:—ext. (638) φροντίσαντα των πληγῶν ἀττικῶς:—int. (638) ἢ ἐπιστραφέντα τοῦ δακρύσαι·ἢ ἀποιμώξαι ἕνεκα:—ext. (644) ὑποκινήσαντα:—κινηθέντα·ἢ σαλευθέντα:—ext. (645) ουδ'εμοὶ δοκεῖς:—πιθανὸν τὸν ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι·προσποιεῖται γοῦν μη αισθάνεσθαι λέγων οὐδ'ἐμοὶ δοκεῖς:—ext. (646) πηνίκα:—ὡς μὴ αισθανόμενος *καὶ* αὐτὸς ὁ διόνυσος *λεγει* πότε με ἔτυψας:—ext. (647) ουκ έπταρον:—οὐκ ηισθόμην·ὁ γὰρ πταρμὸς κεφαλῆς κίνησις·*καὶ* αἴσθησις·ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆροσ

---

637. **δίκαιος ὁ λόγος κ.τ.λ.:** some say that it all belongs to the part of Xanthias. / Perhaps this note does not belong to this passage; but if it does, then some critics apparently made Xanthias' words begin with *χώπότερον*.

638. **προτιμήσαντά τι τυπτόμενον:** caring for the licking; an Attic turn. **προτιμήσαντα:** paying attention.

639. **εἶναι τοῦτον κ.τ.λ.:** because of his weeping or crying out.

644. **ὑποκινήσαντ':** moved. **ὑποκινήσαντ':** reeling.

645. **ἤδη 'πάταξά σε:** it is probable that Xanthias is struck first of the two. At any rate he pretends not to feel the blow, remarking *οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς*.

646. **πηνίκα:** as though he did not feel the blow Dionysus in his turn says, When did you strike me?

647. **οὐκ ἔπταρον:** I did not notice it. By *πταρμός* is meant a movement of the head or an indication of feeling. **πῶς οὐκ ἔπταρον:** we sneeze when our nose is touched with a little bit of dry stuff of any

πτάρνυνται. [ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες· οὕτω, φησίν, ἥψατό μου ἡ πλαγὴ ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτῆρος.]

649. οὐκοῦν ἀνύσεις: οὐ σπεύσεις;/· οὐκοῦν ἀνύσεις: αὐτὸς ὁ μαστιγούμενος <λέγει> ἐπικελεύων τῷ τύπτοντι/· ἰαττατᾶι: τοῦτο ὡς ἁλγήσας φησί.

<λέγει> R

651. Διομείοις: <Διόμεια> δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου τοῦ Ἡρακλέους/· Διομείοις: ἔστιν Ἡράκλειον αὐτόθι περὶ οὗ καὶ Ῥιανός φησι δηλῶν ὅτι Διόμῳ Ἡρακλῆς <ἐκεῖ συν>εγένετο.

<διόμεια> R

διόμῳ Fritzsche

<ἐκεῖ συν> Fritzsche

652. ἄνθρωπος ἱερός: ἀποδέχεται αὐτὸν ὁ τύπτων ὡς καὶ δερόμενον φροντίζοντα τῶν μυστηρίων/· πάλιν βαδιστέον: ἐπὶ τὸν ἕτερον, ἵνα τύψῃ αὐτόν.

καὶ tr. R

653. ἰοὺ ἰού: τὸ ἰοὺ ἰοὺ ὡς αἰσθόμενος

λεπτῶι κάρφει πτάρνυνται ἢ οσφραίνονται προσενεγκόντες·οὕτω *φησι*· ἥψατό μου ἡ πλαγὴ ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφοσ μυκτῆροσ :—ext. (649) S. supra οὔκουν→οὐ σπεύσεισ αὐτὸς ὁ μαστιγούμενοσ ἐπικελεύων τῶι τύπτοντι :—int. (649) ἰαττατα) τουτο ὡς ἁλγήσασ *φησι* :—inter. (651) ἡρά κλεια τ'ἂν διμείοις :—δῆμος τησ αἰγηΐδοσ φυλῆς·ἀπὸ διόμου τοῦ ἡρακ λέους·ἔστιν δὲ ἡράκλειον αὐτόθι·περι οὗ καὶ ῥιανὸς *φησι*·δηλῶν οτι ὁ ίομος ἡρακλῆς ἐγένετο :—infr. (652) ανθρωποσ ἱερός :—ἀποδέχεται αὐτὸ ν ὁ τύπτων ὡς δερόμενον καὶ φροντίζοντα των μυστηρίων :—int. (652) πάλιν βαδιστέον) ἐπι τον ἕτερον ἵνα τύψηι αυτ inter. (653) τὸ ἰοὺ ἰού ὡς αἰσθόμενοσ ὁ διόνυσοσ λεγει :—infr. (653) ἱππέας ὁρῶ :—ὡς θαυμάζ

---

sort. / The note is much bedevilled in the codex, but probably this gives the original sense, if not the original words.

649. **οὐκοῦν ἀνύσεις:** will you not make haste? **οὐκοῦν ἀνύσεις:** the person flogged cheers on the person who flogs him. / Like some other notes in this scene this implies that the distribution of the lines among the different persons was not fixed. **ἰαττατᾶι:** he is really hurt when he utters this exclamation.

651. **Διομείοις:** Diomeia is a deme of the tribe Aegêïs called after Diomus the son of Hercules. / The annotator may have taken Diomus as the son of Hercules, or else some word has dropped out after Ἡρακλέους. **Διομείοις:** there is a shrine of Hercules at Diomea of which Rhianus tells us that it was there that Hercules made friends with Diomus.

652. **ἄνθρωπος ἱερός:** the person that strikes Xanthias supposes that even when beaten he still meditates on the mysteries. **πάλιν βαδιστέον:** (I must go back) to the other in order to beat him.

653. **ἰοὺ ἰού:** Dionysus feels the

ὁ Διόνυσος λέγει/· ἱππέας ὁρῶ: ὡς θαυμάζων ἱππέων ἔφοδον/· ἱππέας ὁρῶ κ. τ.λ.: προφάσεις ἐξευρίσκουσι γελοίως. προφάσεις V.

654. κρομμύων ὀσφραίνομαι: τοῦτο γὰρ συμβαίνει, τὸ δακρύειν ἀκουσίως, τοῖς ὀσφραινομένοις κρομμύων.

655. προτιμᾷς οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέφει.

657. οἴμοι: ὁ Ξανθίας ἀλγήσας λέγει/· τὴν ἄκανθαν ἔξελε: ἐπάρας τὴν πτέρναν δεικνύει.

658. τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο: ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο λέγει ὁ Αἰακός.

659. Ἄπολλον ὅς που κ.τ.λ.: ᾄδειν προσποιεῖται αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος.

660. ἤλγησεν κ.τ.λ.: οἱ γὰρ ἀλγοῦντες τοὺς θεοὺς ἀνακαλοῦνται.

664. Πόσειδον: ὁ ἕτερος τῶν τυπτομένων λέγει.

668. οὔ τοι μὰ κ.τ.λ.: ἀμφότεροι γὰρ ὠδυνήθησαν.

ων ἱππέων ἔφοδον·πρὸσφάσεισ δὲ ἐξευρίσκουσι γελοίως:—infr. (654) κρομμύων:—τοῦτο γαρ συμβαίνει τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοῖς ὀσφραινομένοις κρομμύων:—infr. (655) προτιμᾶις · ·) *αντιτου* οὐκ ἐπιστρέφει· inter. (657) οἴμοι) ὁ ξανθιασ αλγήσασ *λεγει* inter. (657) τὴν ἄκανθαν · ·) επάρασ *την* πτερναν δεικνύει inter. (658) τί . . . .) ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο *λεγει* ὁ αἰακοσ inter. (659) ἄπολλον:—ἄιδειν προσποιεῖται αἰσθόμενοσ ὁ διόνυσοσ·οἱ *γαρ* ἀλγοῦντες τοὺς *θεουσ* ἀνακαλοῦνται:—infr.

Folio 42, *line* 664. (664) ὁ ἕτεροσ τῶν τυπτομένων *λεγει*:—int.

---

blow. **ἱππέας ὁρῶ:** as though he were startled by a charge of cavalry. **ἱππέας ὁρῶ κ.τ.λ.:** Dionysus and Xanthias invent excuses of a ridiculous kind.

654. **κρομμύων ὀσφραίνομαι:** if you smell onions, you cannot help crying.

655. **προτιμᾷς οὐδέν:** that is, You do not care.

657. **οἴμοι:** Xanthias is in pain. **τὴν ἄκανθαν ἔξελε:** he lifts his foot and shows his heel.

658. **τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο:** spoken by Aeacus as though he were unable to decide.

659. **Ἄπολλον, ὅς που κ.τ.λ.:** Dionysus feels it but pretends that he hums a song.

660. **ἤλγησεν κ.τ.λ.:** persons in pain call upon the gods.

664. **Πόσειδον:** an exclamation from one or other of the victims.

668. **οὔ τοι μὰ κ.τ.λ.:** seeing that both of them have felt pain.

670. ὁ δεσπότης: ὁ Ἅιδης/· ὑμᾶς γνώσεται: τὸν θεὸν ἐξ ὑμῶν.

679. Κλεοφῶντος: Κλεοφῶν στρατηγὸς Ἀθηναῖος/· Κλεοφῶντος: εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν ὅλον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ, Κλεοφῶν/· Κλεοφῶντος: διαβάλλεται ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος/· ἐφ' οὗ δὴ κ.τ.λ.: σκώπτει αὐτὸν ὡς Θράικα.

681. Θρηκία χελιδών: ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία.

684. ἐπίκλαυτον: γοερόν/· ἐπίκλαυτον: θρηνητικόν.

685. κἂν ἴσαι γένωνται: αἱ ψῆφοι δηλονότι/· κἂν ἴσαι γένωνται: ὑπερβολικῶς εἶπεν· ὅταν γὰρ καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος/· κἂν ἴσαι γένωνται: πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ὁ φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν

---

(669) S. post θεός→ἀμφότεροι γὰρ ὠδυνήθησαν :—int. S. ante versum 670→ὁ ἄιδης τὸν *θεον* ἐξυμῶν :—int. (679) φιλοτιμότεραι :—κλεοφῶν στρατηγὸς ἀθηναῖος *καὶ* εις τοῦτον τὸν δημαγωγὸν ὅλον δρᾶμα φέρε *ται* πλάτωνος· *καὶ* ἐπιγράφε*ται* ὁμωνύμως αὐτῶι κλεοφῶν | διαβάλλε*ται* δὲ ὡς ξένος *καὶ* ἀμαθὴς *καὶ* φλύαρος :—supr. (681) θρηικία χελιδών : —*αντιτου* ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς θράικα :—ext. (684) S. supra ἐπίκλαυτον→γοερὸν θρηνητικόν :—int. (685) κἂν ἴσαι γένωνται :—αἱ ψ ῆφοι δηλον*οτι* ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν. ὅταν γὰρ *καὶ* ἴσαι αἱ ψῆφοι γένων *ται*· ἀπολύε*ται* ὁ κατηγορούμεν*ος* πρὸς τὸ ἔθος δὲ *οτι* ὁ φεύγων ἀπολύε*τ*

---

670. ὁ δεσπότης: Hades. ὑμᾶς γνώσεται: the one of you who is a god.

679. Κλεοφῶντος: Cleophon was an Athenian magistrate. Κλεοφῶντος: there is still extant a complete play by Plato written against this demagogue. It bears his name as title. Κλεοφῶντος: Cleophon is ridiculed as of foreign extraction, as an ignorant person, and as fond of hearing himself speak. ἐφ' οὗ δὴ κ.τ.λ.: a hit at Cleophon as being of Thracian origin.

681. Θρηκία χελιδών: that is, Vulgarity.

684. ἐπίκλαυτον: lamentable. ἐπίκλαυτον: wailing.

685. κἂν ἴσαι γένωνται: namely, The votes. κἂν ἴσαι γένωνται: there is exaggeration here. When the votes are even, accused persons are acquitted. κἂν ἴσαι γένωνται: observe the usage: A defendant is

Ὀρέστην γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις· "ἐξέσωσα δὲ | καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας | κρίνας', Ὀρέστα" <καὶ νόμισμ' εἰς ταὐτό γε | νικᾶν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ">. εὐριπίδης V.

686. τὸν ἱερὸν χορὸν κ.τ.λ.: τὸ τοιοῦτον παράβασις καλεῖται ὅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες πρὸς τοὺς θεωμένους· ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύσῃ τοῖς θεωμένοις ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. ὅπερ Ald. τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς V.

688. ἐξισῶσαι: τουτέστιν, ἐντίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας· τοιαύτη γὰρ κατάστασις ἐνειστήκει καθ' ἣν ἐφυγαδεύθησάν τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο/· ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας: δημοκρατίαν ποιῆσαι/· ἀφελεῖν τὰ δεί- ἣν V.

αι·ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν·ἀπο του κατα τὸν ὀρέστην γενομένου εὐριπίδου ἐν ἰφιγενείαι τηι ἐν ταύροις·ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ' ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας κρίνας ὀρέστα:—ext. (686) τὸν ἱερὸν χορόν:—τὸ τοιοῦτον παράβασις καλεῖται·ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντεσ προς τοὺς θεωμένους·εστι δὲ ὁ τρόποσ ὅτ'ἂν καταλιπὼν τα εξησ του δράματος ὁ ποιητησ συμβουλεύσηι τοῖς θεωμένοις·ἢ ἄλλο ἐκτὸς λεγη τί τῆς ὑποθέσεως:—ext. (688) ἐξισῶσαι:—τοῦτεστι ἐντίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας γαρ κατάστασισ ἐνειστήκει·καθὸν ἐφυγαδεύθησαν τινὲς των πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο:—int. (688) ἢ δημοκρατίαν ποιῆσαι:—

---

acquitted if the votes are given even —a practice arising from what took place in the case of Orestes. Euripides, Iphigenia in Tauris (l. 1469), "Yea, once I saved thy life, when on Mars' Hill, Orestes, I ruled the voting even, yea, and ruled that by use identical their cause prevail whoso at any time obtain even votes."

686. **τὸν ἱερὸν χορὸν κ.τ.λ.:** such a passage as this is called a *παράβασις*. It is recited by the Chorus, who in reciting it turn towards the spectators. The manner of it is when the poet leaves the development of the action alone and offers advice to the audience or takes up any other subject extraneous to the argument.

688. **ἐξισῶσαι:** that is, To restore to civil rights those who have been deprived of them. Such a condition of things existed at this time as to lead to certain of the citizens being exiled and deprived of civil rights. **ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας:** to establish a democracy. **ἀφελεῖν τὰ δείματα:** scilicet, From those

ματα: ἀπὸ τῶν εὐλαβουμένων/· τὰ δείματα: τὰς ἀτιμίας λέγει/· δείματα: τοὺς φόβους.

689. κεΐ τις ἥμαρτε κ.τ.λ.: ἴσως περὶ τῶν δ στρατηγῶν λέγει τῶν σωθέντων ἐκ τῶν δέκα τῶν περὶ Ἀργίννουσαν
cun om. V. [cun]ναυμαχησάντων. κατεδικάσθησαν γὰρ αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺς νεκρούς. <καὶ> οἱ μὲν ἐξ ὑπομείναντες θανάτῳ ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ δ ἔφυγον· οὓς Ἀριστο-
<καὶ> codex Θ
<δεῖν> Dindorf φάνης κατακαλεῖσθαί φησι <δεῖν> καὶ ἐπιδίκους εἶναι/· κεΐ τις ἥμαρτε κ.τ.λ.: οἷον, καὶ εἴ τις ἥμαρτεν σφαλείς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς/· Φρυνίχου παλαίσμασιν: ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Φρύνιχος ἐν Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν, ὡς πρόκειται/· Φρυνίχου

---

int. (688) τα δείματα:—τὰς ἀτιμίας *λεγει* τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ τ *ων* εὐλαβουμένων:—int. (689) φρυνίχου παλαίσμασιν:—ἴσως *καὶ* ἐνταῦ θα *περι των* δ *λεγει* στρατηγῶν·οἷον *καὶ* εἴ τις ἥμαρτεν σφαλεὶς,ἀπολ ογησάσθω κατακλη*θεισ* | ext. (689) τὸ δὲ φρυνίχου παλαίσμασιν.ἐπεὶ ὁ τραγικοσ φρύνιχος ἐν ἀνταίωι δράματι *περι* παλαισμάτων πολλὰ διεξη λθεν ὡς πρόκειται·ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ κωμικοὶ παρακωμωιδεῖν τουσ τ

---

who have cause for apprehension. **τὰ δείματα:** the loss of civil rights. **δείματα:** apprehensions.

689. **κεΐ τις ἥμαρτε κ.τ.λ.:** perhaps the allusion here is to the four generals who escaped out of the ten who fought at Arginnusa. They were condemned for not recovering the bodies of the men who fell in the action, and six of them did not escape and were punished with death, whereas the other four went into exile. These, Aristophanes argues, ought to be recalled and put upon their trial. / It seems more likely that this note has changed places with the shorter note to the same effect which appears above it in the codex, than that the shorter note contains a reference to some previous note, say, on l. 191 supra. In any case, both notes are erroneous. **κεΐ τις ἥμαρτε κ.τ.λ.:** that is to say, If any one went wrong and made a mistake, let him be recalled and defend his conduct. **Φρυνίχου παλαίσμασιν:** observe that the tragedian Phrynichus in his play of Antaeus went into great detail about the different falls in wrestling, as indeed has been already set forth. / Either the reference in the last words is to some longish account of Phrynichus once existing as a note, say, on l. 13 supra, or else, as is more likely, this note belongs properly either to l. 775 or l. 878 infra, having replaced on this line an older note to the same purport. **Φρυνίχου παλαίσμασιν:** observe this habit of

παλαίcμαcιν: ἔθοc ἔχουcιν οἱ κωμικοὶ παρακωμῳδεῖν τοὺc τραγικούc.

690. τοῖc ὀλιcθοῦcιν: τοῖc ἡμαρτηκόcιν.

693. τοὺc μὲν ναυμαχήcαντας κ.τ.λ.: τοὺc Σαλαμῖνι ναυμαχήcαντας δούλουc Ἑλλάνικόc φηcιν ἐλευθερωθῆναι καὶ ἐγγραφέντας ὡc Πλαταιεῖc cυμπολιτεύcαcθαι αὐτοῖc· <καὶ Φιλόχοροc> διεξιὼν τὰ <πρὸ> edd. ἐπὶ Ἀντιγένουc τοῦ <πρὸ> Καλλίου < >.

cαλαμῖνι ναυ— ℞

<καὶ φιλόχοροc> ℞

< > ℞

697. εἰκὸc ὑμᾶc οἳ κ.τ.λ.: λείπει τούτοιc/· οἳ μεθ' ὑμῶν κ.τ.λ.: ἴcωc καὶ ἐνταῦθα περὶ τῶν δ̄ λέγει cτρατηγῶν.

700. ἀνέντεc: παυcάμενοι.

ραγικοὺc *οτι* πολλάκιc *καὶ* cυνεχῶc χρῶν*ται* τοῖc αὐτοῖc:—ext. (690) τοῖc ὀλιcθοῦcιν) τοῖc ἡμαρτηκόcιν. inter. (694) *καὶ* πλαταιαίc:τοὺc cυν ναυμαχήcαντ*ασ* δούλ*ουσ* ἑλλάνικ*οσ* *φησι*·ἐλευθερωθῆ*ναι* *καὶ* ἐγγραφέ ντ*ασ*.ὡc πλαταιεῖc cυμπολιτεύcαc*θαι* αὐτοιc | διεξιῶν τὰ ἐπι ἀντιγένου c τοῦ καλλίου:—int. et infr. (697) ὑμᾶc) *λειπει* τουτοιc. inter. (698) χ' οἱ *πατερεσ* ἐναυμάχηcαν:—ἴcωc περὶ τῶν δ̄ cτρατηγῶν *λεγει* τῶν cω θέντ*ων* ἐκ *των* δεκά *των* *περι* ἀργίννοcαν cυνναυμαχηcάντων.κατεδικά cθηcαν γὰρ αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺc νεκρούc.οἱ μὲν ε̅ξ̅ ὑπομείναντ *εσ* θανάτωι ἐκολάcθηcαν·οἱ δὲ λοιποι δ̄ ἔφυγον οὓc ἀριcτο*φανησ* κατα καλεῖc*θαι* *φησι* *καὶ* επιδίκουc εἶναι:—infr. (700) ἀνέντεc) παυcάμενοι:

---

the comic poets of indirect hits at the tragedians. / This annotator very properly understood the allusion to the tragedian here to be only indirect.

690. **τοῖc ὀλιcθοῦcιν:** such as have made mistakes.

693. **τοὺc μὲν ναυμαχήcαντας κ.τ.λ.:** Hellanicus states that the slaves who had taken part in the battle of Salamis were given their freedom and being enrolled as Plataeans received common rights of citizenship with the Athenians; and Philochorus in his account of the events which took place in the archonship of Antigenes the predecessor of Callias (i.e. in 407 B.C.) says < >. / The work of Hellanicus referred to is evidently the Atthides. There does not seem to be sufficient evidence for altering with Fritzsche Ἑλλάνικος into Φιλόχορος.

697. **εἰκὸc ὑμᾶc οἳ κ.τ.λ.:** supply *τούτοις*. / This annotator did not see that the antecedent of *οἵ* is already expressed. **οἳ μεθ' ὑμῶν κ.τ.λ.:** perhaps the allusion here also is to the four generals.

700. **ἀνέντεc:** giving over.

701. πάντας ἀνθρώπους κ.τ.λ.: ὅτι πολλάκις καὶ συνεχῶς χρῆται τοῖς αὐτοῖς.

χρῆται R

703. εἰ δὲ ταῦτ' κ.τ.λ.: ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα μὴ θελήσωμεν ἀνεῖναι τοῖς συνναυμαχήσασι/· ὀγκωσόμεσθα: ὑπερφρονήσομεν.

ὑπερφρονήσομεν M.

704. τὴν πόλιν καὶ κ.τ.λ.: καὶ ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις/· τὴν πόλιν καὶ κ.τ.λ.: ἐνειστήκει γὰρ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος.

706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν: εἰ δύναμαι κρῖναι/· ὀρθός: ἐπιστήμων/· ὀρθός: δυνατός/· οἰμώξεται: ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

709. Κλειγένης: ὁ Κλειγένης φαίνεται περὶ τὰ πολιτικὰ <εἶναι>/· Κλειγένης: τῶν πλουσίων μέν ἐστι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος. [μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι.]

<εἶναι> R ἐστι Ald.

—inter. (703) εἰ δε ταῦτ ὀγκωσώμεθα: —ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήμα τα ὑπερφρονήσωμεν· *καὶ* μη θελήσωμεν ἀνεῖ*ναι* τοῖς συνναυμαχήσασι: —infr. (704) S. supra κυμάτων→*καὶ* ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. ἐνειστήκει γαρ ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμο*σ*: —infr. (706) S. supra εἰ δ'→ εἰ δύναμαι κρίναι: —intermarg. ext. (706) ὀρθῶς ἰδεῖν) ἐπιστήμων *καὶ* δυ νατος· inter. (706) ὅστις . . .) *αντιτου* τιμωρηθῆναι ὀφείλει: —inter.

Folio 42 *verso*, *line* 707. (709) κλειγένης ὁ μικρο*σ*: —ὁ κλειγέν*ησ* φα ίνε*ται περι* τὰ πολιτι*κα καὶ* τῶν πλουσίων μὲν *ειναι* | ξένος δὲ *καὶ* βά ρβαρος οὗτος: μικρὸς δε ἦν τῶι σώματι: —supr. (710) δέον εἰπεῖν ὁπός

---

701. **πάντας ἀνθρώπους κ.τ.λ.:** observe that the poet persistently uses the same thought more than once. / I admit that the attaching of this note to this passage is open to question. It may be a comment transferred from l. 878 infra, where it would have some significance, since not only this passage but also l. 775 would then be before it. The whole of the scholia on this parabasis are in a desperate condition.

703. **εἰ δὲ ταῦτ' κ.τ.λ.:** but if we look upon them as serious offences and refuse to forgive them to men who fought by our side. **ὀγκωσόμεσθα:** shall be arrogant.

704. **τὴν πόλιν καὶ κ.τ.λ.:** and that, when we are in many dangers. **τὴν πόλιν καὶ κ.τ.λ.:** observe that the Peloponnesian war was in progress.

706. **εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν:** if I am able to judge. **ὀρθός:** skilled. **ὀρθός:** able. **οἰμώξεται:** that is, He ought to be punished.

709. **Κλειγένης:** Cleigenes, it would seem, was occupied in politics. **Κλειγένης:** observe that he belongs to the wealthy class, but is neither an Athenian nor a Greek.

710. ὁ πονηρότατος βαλανῆς κ.τ.λ.: ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς ὁπόσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας, καὶ τέφρας, καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης/· βαλανῆς ὁπόσης κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν "ὁπόσοι κρατοῦσι γῆς" οὐκ εἶπεν ἀλλ' ὁπόσοι R
ἐπήνεγκεν ὅσα παρέχεται βαλανεὺς τοῖς λουομένοις σμήματα/· βαλανεύς: τὸν οὖν Κλειγένην ἐν τοιούτῳ ἤθει λέγει.

712. Κιμωλίας γῆς: μία τῶν Κυκλάδων αὕτη, νιτροποιὸς γῆ/· Κιμωλίας γῆς: ἔστιν εἶδος λευκῆς γῆς.

714. διατρίψει: ἀντὶ τοῦ βιώσεται/· ἐνδιατρίψει: < >/· ἰδών: εἰδώς/· ἰδὼν τάδε: εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιήει δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ/· τάδε: ὅτι

ης κρατοῦσι γῆς·οὐκ εἶπεν ἀλλ' ἐπήνεγκεν ὅσα παρέχεται βαλανεὺς το
ῖς λουομένοις σμήματα:—supr. (712) καὶ κιμωλία γῆς:—μία τῶν κυκ
λάδων αὕτη νιτροποιὸς γῆ·τὸν οὖν κλειγένην ἐν τοιούτῳ ἤθει *λεγει*
ὥσπερ εἰ ἔλεγεν·πονηρότατος *εστι* πάσης γῆς·ὁπόσης οἱ βαλανεῖς κρατ
οῦσι·κιμωλια*σ* *καὶ* τέφρας.*καὶ* τῆς λοιπῆς *τησ* τοιαύτης.*εστι* δὲ εἶδος
λευκ*ησ* γῆς:—ext. (714) ἐνδιατρίψει) *αντιτου* βιώσεται *οτι* οιμώξεται:—
inter. (715) οὐκ εἰρηνι*κοσ*:—ἀλλ' οἷον ἔνοπλο*σ*·τὸ δε πλῆρες ενδιατρίψ
ει εἰδὼς (accentus gravis ex acuto factus) τάδε·προσεποιεῖτο δὲ ὡς *φασι*·
καὶ μανίαν εἰδὼς *οτι* μισεῖ*ται* παρ*α* τῶν πολιτῶν·δι'ὃ *καὶ* βακτηρίαν
ἔχων περιήει·δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῶι:—supr. et int.

---

710. **ὁ πονηρότατος βαλανῆς ὁπόσης κ.τ.λ.:** it is as if he had said, The worst in all the earth over which bath-men rule, Cimolian, and potash, and all the rest of it. **βαλανῆς ὁπόσης κ.τ.λ.:** we should expect the poet to say *ὁπόσοι κρατοῦσι γῆς*, but instead he brings in all the soaps supplied by bath-men to the bathers. / This note, like the note before it, seems to require the reading *βαλανῆς ὁπόσης*. **βαλανεύς:** in allusion to Cleigenes in his character as bath-man.

712. **Κιμωλίας γῆς:** Cimolus is one of the Cyclades, and produces soda. **Κιμωλίας γῆς:** a sort of white earth. / The soil of Cimolus is a soft chalk which crumbles away in water.

714. **διατρίψει:** that is, He will live. **ἐνδιατρίψει:** < >. **ἰδών:** knowing. **ἰδὼν τάδε:** knowing that he is disliked by the citizens. This explains why he went about with a stick to defend himself against assailants. **τάδε:** (scilicet) That he will catch it. / A

οἰμώξεται/· οὐκ εἰρηνικός ἐσθ' κ.τ.λ.:
πρόφασιν V. προσεποιεῖτο πρόφασιν καὶ μανίαν/· οὐκ εἰρηνικός ἐσθ' κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ <οὐχ> <οὐχ> V. ἥσυχος, ἀλλ' ἔνοπλος/· οὐκ εἰρηνικὸς κ.τ.λ.: ἀλλ' οἷον ἔνοπλος.

<καὶ ἀποδυθῇ> R 715. κἀποδυθῇ: τὸ πλῆρες <καὶ ἀποδυθῇ>.

718. πολλάκις γ' ἡμῖν κ.τ.λ.: τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα· ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτως καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσιν, τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς οὖσι χρώμεθα/· πεπονθέναι: ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι.

723. κεκωδωνισμένοις: δεδοκιμασμένοις.

725. ἀλλὰ τούτοις τοῖς κ.τ.λ.: διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοπονήρους/· τοῖς πονηροῖς χαλκίοις: τοῖς ἀδοκίμοις

---

(715) εἰρηνικὸς) *αντιτου* ἥσυχος·ἀλλ' ἔνοπλοσ. inter. (718) πολλάκις ἡμῖν ἔδοκεεν:—τὸ αυτὸ πέπονθεν ἡ πόλισ εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν *ανθρωπ ων καὶ* εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα·ὥσπερ γὰρ τῶι παλαιῶι νομίσματι οὐ χρ ώμεθα καλῶι ὄντι ἀλλὰ τῶ καινῶι κακῶι ὄντι | οὕτωσ *καὶ* τοῖς ἀρχαίοις *ανθρωποισ* οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσιν τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς οὖ σι χρώμεθα:—ext. (717) πεπονθέναι) *αντιτου* πεποιηκέναι. inter. (717) *δι* αβάλλει τουσ ἀθηναίους ὡς φιλοπονήρους:—int. (723) κεκωδωνισμενο ις) δεδοκιμασμένοις:—inter. (725) τοῖς πονηροῖς χαλκ[illegible]ίοις:—τοις ἀδοκ

---

reference to l. 706. **οὐκ εἰρηνικός ἐσθ' κ.τ.λ.:** observe that he pretended to be mad to get an excuse. / This comment implies some variant, perhaps *μανιῶν* for *μεθύων*. The form *μανιῶν* is good enough in late Greek. **οὐκ εἰρηνικός ἐσθ' κ.τ.λ.:** that is, He never rests but is up in arms. **οὐκ εἰρηνικὸς κ.τ.λ.:** but, so to speak, is up in arms.

715. **κἀποδυθῇ:** in full, *καὶ ἀποδυθῇ*.

718. **πολλάκις γ' ἡμῖν κ.τ.λ.:** Athens has had the same luck in the matter of honest citizens as of the old coinage. Just as we have no longer the old coinage, which was excellent, but have a new coinage, which is bad, so we have no longer men of the old honourable stamp but have magistrates of an inferior order. **πεπονθέναι:** = *πεποιηκέναι* (to have acted).

723. **κεκωδωνισμένοις:** proved.

725. **ἀλλὰ τούτοις τοῖς κ.τ.λ.:** a hit at the Athenians as having a weak side to rogues. **τοῖς πονηροῖς χαλκίοις:** base and alloyed with

καὶ μεμιγμένοις χαλκῷ, ὡς ἐπὶ νομισμάτων/· χαλκίοις: τοῖς χαλκοῖς κτίσμασιν.

730. προυσελοῦμεν: ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν/· προυσελοῦμεν: ἐλαύνομεν/· προυσελοῦμεν: εἰσβάλλομεν/· πυρρίαις: ἀντὶ τοῦ δούλοις· ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυρρίας.

733. φαρμακοῖσιν: τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν.

736. εὔλογον: χρῆσθαι δηλονότι/· ἐξ ἀξίου γοῦν κ.τ.λ.: κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι· θέλει οὖν λέγειν· βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις· κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

738. νὴ τὸν Δία κ.τ.λ.: Πλούτωνος οἰκέτης πρὸς τὸν τοῦ Διονύσου, Ξανθίαν.

741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι: λείπει τὸ θαυμάζω/· ἄντικρυς: φανερῶς.

ίμοις *καὶ* μεμιγμένοις χαλκῶι, ὡς ἐπι νομισμάτων :—ext. (725) πονηρο ῖς χαλκίοις) τοῖς χαλκοῖς κτίσμασιν· inter. (730) προσελελοῦμεν :—*αντι του* προπηλακίζομεν ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν· :—ext. (730) S. supra πυρρ ίαις→*αντι του* δούλοισ | ὄνομα *γαρ* δούλου ὁ πυρρίας :—int. S. ante versum 733→τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν :—ext. (736) εὔλογον) χρῆσθαι δηλονοτι inter. S. ante versum 738→πλούτωνος οἰκέτης πρὸς τον τοῦ δι ονύσου ξανθιαν : ext. (736) ἐξ αξίου γ'οῦν τοῦ ξύλου :—κατὰ την παροιμ ίαν ἀπο καλου ξύλου κἀν ἀπάγξασθαι·θελει οὖν λεγειν·βέλτιον εστι χρ ῆσθαι τοῖς γενναῖοις στρατηγοῖς·*καὶ* δεδοκιμασμένοις,ἢ τοῖς φαύλοις·κ' ἂν γὰρ δέηι παθεῖν.κρεῖττον ἀπ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν :—ext. (741)

---

brass, as if he spoke of coins. **χαλκίοις**: bronze coins.

730. **προυσελοῦμεν**: that is, We insult. **προυσελοῦμεν**: we persecute. **προυσελοῦμεν**: we attack. **πυρρίαις**: that is, Slaves; Pyrrhias being a slave's name.

733. **φαρμακοῖσιν**: the persons called *καθάρματα*.

736. **εὔλογον**: scilicet, To use them. **ἐξ ἀξίου γοῦν κ.τ.λ.**: in allusion to the proverb *ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι*. He means to say, It is better to use the services of brave and proved magistrates than of bad magistrates. If you must suffer, it is better to suffer with a good general than with a bad.

738. **νὴ τὸν Δία κ.τ.λ.**: addressed by Pluto's servant to Xanthias, the servant of Dionysus.

741. **τὸ δὲ μὴ πατάξαι**: supply, *θαυμάζω*. **ἄντικρυς**: plainly.

743. ᾤμωζε: ἀντὶ τοῦ ἔφευγον/· ᾤμωζε: <ἀντὶ τοῦ> εἴων αὐτὸν οἰμώζειν εἰ ἔτυψέν με/· τοῦτο: τὸ λοιδορεῖν τὸν δεσπότην ἀπόντα.

<ἀντὶ τοῦ> R

745. μᾶλλ' ἐποπτεύειν: οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μύσται καλοῦνται, οἱ δὲ παραλαβόντες τὰ μυστήρια τῷ αὖθις ἐνιαυτῷ ἐφορῶσιν αὐτὰ καὶ ἐποπτεύουσι καὶ ἐποπτεύοντες χαίρουσιν/· μᾶλλ': τὸ μᾶλλ' εἶπεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά/· μᾶλλ' ἐποπτεύειν κ.τ.λ.: ὅταν, φησί, λάθρα καταράσωμαι τῷ δεσπότῃ λίαν οὕτως ἥδομαι ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἑορτάζειν/· μᾶλλ' ἐποπτεύειν κ.τ.λ.: ἐν οἵῳ τρόπῳ λέγομεν· "οὐχ οἷον ἥδομαι ἀλλ' ὑπερήδομαι."

παραλαβόντες Ald.

οὐκ Ald.

749. πολλὰ πράττων: ἐπὶ τῷ πολλὰ πράττειν.

τῷ V.

τὸ δὲ δὴ πατάξαι) *λειπει* τὸ θαυμαζω. inter. (741) ἄντικρυς) φανερως inter. (743) S. supra οἴμωζε→*αντιτου* ἔφευγον *καὶ* εἴων αὐτὸν οἰμώζειν. εἰ ἔτυψέν με:—int. (743) S. ante τοῦτο→τὸ λοιδορεῖν τὸν δεσπότ*ην* ἀπ όντα:—int. (745) χαίρεις ἱκετεύω:—οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντ*εσ* μυσται καλοῦν*ται*·οἱ δὲ παραλαμβάνοντ*εσ* τὰ μυστήρια τῶ αὖθις ἐνια υτῶ·ἐφορῶσιν αὐτὰ *καὶ* ἐποπτεύουσι·*καὶ* ἐποπτεύοντ*εσ* χαίρουσιν,ἐπὶ το πολλὰ πράττειν:—infr. (745) μάλ' ἐποπτεύειν δοκω:—ὅτ'ἂν *φησι*·λάθρ α καταράσωμαι τῶ δεσποτ*η* λίαν οὕτως ἥδομαι,ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν *καὶ* εορτάζ*ειν* τὸ δὲ μάλλ' εἶπεν *αντι* τοῦ οὖν·ἀλλα ἐν ὅι ωι τρόπωι λέγομεν·οὐχ' οἷον ἥδομαι,ἀλλ' ὑπερήδομαι:—infr.

---

743. **ᾤμωζε**: that is, I should run away. **ᾤμωζε**: that is, I should let him go on howling, if he had struck me. **τοῦτο**: cursing one's master behind his back.

745. **μᾶλλ' ἐποπτεύειν**: observe that so long as persons undergo instruction in the mysteries, they are called *μύσται*, whereas those who have undergone instruction become in the following year spectators of them, i.e. are *ἐπόπται* of them, and as such rejoice. / Perhaps the last two words are a separate note, viz. Observe that men are glad to become *ἐπόπται*. **μᾶλλ'**: observe that he uses *μὴ ἀλλά* for *οὐκ ἀλλά*. / Compare note on l. 661 supra. **μᾶλλ' ἐποπτεύειν κ.τ.λ.**: that is, As often as I curse my master behind his back, I am so exceedingly pleased that I seem to be a spectator of the mysteries, or, in other words, to have a holiday. **μᾶλλ' ἐποπτεύειν κ.τ.λ.**: in much the same way as we say, I am not only pleased ; I am more than pleased.

749. **πολλὰ πράττων**: in being a busybody.

750. ὁμόγνιε Ζεῦ: τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει, οἷον, ὦ ὁμοιότατε.

753. ἐκμιαίνομαι: οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν ὡς οἱ ὀνειρώττοντες· [τοῦτο οὖν φησίν ὅτι ἥδομαι ὡσανεὶ ἀποσπερματίζων.]

755. καί μοι φράσον κ.τ.λ.: στικτέον ἐπὶ τὸ <ὁμο>μαστιγίας· μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περί τινος πράγματος δουλικοῦ σιωπᾷ ἀκούσας ἔνδον γενομένου θορύβου, περὶ οὗ καὶ ἐξῆς πυνθάνεται· οὐ γὰρ ὁρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ Διὸς ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆς ἔνδον βοῆς· δύναται δὲ συνάπτεσθαι ἀπὸ τοῦ καί μοι φράσον μέχρι τοῦ χὠ λοιδορησμός/· ὁμομαστιγίας: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος εἶπεν σύνδουλος. <ὁμο>μαστιγίας R

761. ἐκ τοῦ: ἀπὸ τίνος;/· νόμος τις κ.τ.λ.: νόμος ἐστὶν ἐν τῷ ᾅδῃ τὸν βελ-

---

Folio 43, *line* 750. (750) τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων *λεγει*·οἷον ὦ ὁ μοιότατε: int. (753) ἀλλ' ὅτ'ἂν δρῶ τοῦτο:—οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερ ματίζειν·ὡς οἱ ονειρώττοντες.τοῦτο οὖν *φησι*·οτι ἥδομαι.ὡσανεὶ ἀπος περματίζων:—supr. (756) ὁμομαστιγίας:—στικτέον ἐπι τὸ μαστιγίας·μέ λλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσ*θαι* περί τινος πραγματοσ δουλικοῦ·σιωπᾷ ἀκούσας ἔνδον γενομένου θορύβου περι οὗ *καὶ* εξησ πυνθάνε*ται*·οὐ γ ὰρ ὁρκίζει αὐτὸν κατα τοῦ διὸς ἵνα εἴπη αὐτῶι *περι* τησ ἔνδον βοῆς· δύνα*ται* δὲ συνάπτεσ*θαι* ἀπὸ τοῦ *καί* μοι φράσον.μέχρι τοῦ χὠ λοιδο ρισμός:—supr. et ext. (756) *αντι* του ειπεῖν ὁμόγνιοσ·εἶπεν σύνδουλος: —ext. (761) ἀπό τινος νόμοσ *εστι* ἐν τῶι ἅιδηι τὸν βελτίονα ἄνδρα

---

750. **ὁμόγνιε Ζεῦ:** as though Xanthias were surprised at the resemblance between them; not far different from, To think that we are so much alike!

753. **ἐκμιαίνομαι:** a phrase in use at the time to describe an effusion.

755. **καί μοι φράσον κ.τ.λ.:** a full stop should be placed at *ὁμομαστιγίας*. When on the point of asking the other about something of interest to slaves, Xanthias breaks off on hearing a noise indoors and incontinently asks about the noise. He certainly does not adjure the other by Zeus to tell him about the cry indoors. But the words from *καί μοι φράσον* to *χὠ λοιδορησμός* may be taken together. **ὁμομαστιγίας:** instead of saying "brother-god" he says "brother-slave."

761. **ἐκ τοῦ:** from what cause? **νόμος τις κ.τ.λ.:** there is a rule in hell by which the man who is

τίονα ἄνδρα τῶν αὐτοῦ cυντέχνων ἐγγὺc τοῦ Πλούτωνοc καθέζecθαι.

762. τεχνῶν ὅcαι μεγάλαι: τῶν μεγάλων.

765. τοῦ Πλούτωνοc ἕξῆc: ἀντὶ τοῦ ἐγγὺc τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτωνοc.

767. παραχωρεῖν: τῷ εὑρικομένῳ cοφῷ.

774. ὅπερ ἔcτ' ἐν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ <καὶ> πλῆθοc τῶν τοιούτων ἐcτὶν ἐν ᾅδου.

<καὶ> R

775. γλυκιcμῶν: τῶν cεμνῶν μελῶν καὶ ἡδέων.

778. κοὐκ ἐβάλλετο: εἶτα οὐκ ἐλιθοβολεῖτο, φηcί, τοῦτο ποιήcαc;/· ἐβάλλετο: λίθοιc δηλονότι.

781. οὐράνιον ὄcον: ἀντὶ τοῦ πολύ.

783. ὀλίγον τὸ κ.τ.λ.: μιγνύει τὰ ἐνθάδε τοῖc ἐκεῖ/· ὥcπερ ἐνθαδί: δείκνυcιν ὡc πρὸc τὸ θέατρον/· ἐνθαδί: νῦν γὰρ οὐ "καθ' ᾅδου" ἔφη.

τῶν αὐτοῦ ξυντεχνῶν. ἐγγὺc τοῦ πλούτωνοc καθέζecθαι :—ext. (762) τ ῶν μεγάλων :—int. (765) *αντιτου* ἐγγὺc τοῦ θρόνου τοῦ πλούτωνο*σ* :—int. (767) τῷ ευρικομένωι cοφῷι :—ext. (774) *αντιτου* πλη*θοσ* των τοιο ύτων ecτὶν ἐν ἅιδου :—int. (775) καὶ λυγιcμῶν) των cεμνων μελων *καὶ* ἡ δέων :—inter. (778) S. supra κ'οὐκεκβάλλετο→λίθοιc δηλονο*τι* εἶτα οὐκ ἐλιθοβολεῖτο *φησι*·τοῦτο ποιήcαc :—ext. (781) ὅcον) *αντι* του πολύ :—inter. (783) δείκνυcιν ὡc προc τὸ θέατρον | μιγνύει δὲ τὰ ενθάδε τοῖc ἐκεῖ | νῦν γὰρ ου καθ' ἅιδου ἔφη :—int. (789) ὁ cοφοκλ*ησ* :—intermarg. ext.

---

better than his fellow-craftsmen has a seat near Pluto.

762. **τεχνῶν ὅcαι μεγάλαι:** of the fine arts.

765. **τοῦ Πλούτωνοc ἕξῆc:** that is, Near the throne of Pluto.

767. **παραχωρεῖν:** (scilicet) To him who is proved to be wise.

774. **ὅπερ ἔcτ' ἐν κ.τ.λ.:** that is, And plenty of these there are in Hell.

775. **γλυκιcμῶν:** sweet or fine songs.

778. **κοὐκ ἐβάλλετο:** then was he not stoned for so doing? **ἐβάλλετο:** viz. With stones.

781. **οὐράνιον ὄcον:** that is, Much.

783. **ὀλίγον τὸ κ.τ.λ.:** observe that the speaker mixes up the world of the living and the world of the dead. **ὥcπερ ἐνθαδί:** he points to the audience, as though they were alluded to. **ἐνθαδί:** observe that in this passage *ἐνθαδί* does not mean "in the under world."

788. ἐκεῖνος: ὁ Σοφοκλῆς.

795. ὀλίγον ὕστερον: ἀντὶ τοῦ ἄρτι.

798. μειαγωγήσουσι: μεῖον λέγουσι τὸ ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερόμενον, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου "μεῖον, μεῖον." ὅτι δὲ ἵστατο Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι δεδήλωκεν· τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μεῖον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἧττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης· <"ἀλλ' εὔχομαί ἔγωγε ἑλκύσαι σε τὸν σταθμὸν | ἵνα μή με *προστάττωσι* < > οἱ φράτορες.">

τὸ R

ἀπεδέδοτο codex Θ

καθάπερ V.

σταθμὸν Brunck (σφυγμὸν libri)

μειαγωγὸς δὲ ἐλέγετο ὁ προάγων τὸ ἱερεῖον/· μειαγωγήσουσι: ὡς πρόβατον στήσουσι.

800. πλαίσια: τὰ τῶν ξύλων τετρά-

Folio 43 *verso, line* 793. (795) *αντιτου* ἄρτι int. (798) μιαγωγήσωσι :—μεῖον *λεγουσι* τῶν ὑπερ τῶν υἱῶν εἰς τα ἀπατούρια ὑπὸ τῶν *πατερων* εἰσφερόμενον. διατὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπι *του* σταθμου *του* ἱερείου, μεῖον μεῖον. *οτι* δὲ ἵστατο ἀριστο*φανησ* ἐν δράμασι δεδήλωκεν. τοῦτο δὲ κέκλη*ται* κουρεῖον. ἀπὸ τῶν κούρων· ὑπερ'ὧν ἐθύετο· μεῖον δὲ, *δια την* προειρημένην αἰτίαν *καὶ* ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἧττον εἰσάγουσιν ἀποδέδοκτο· καπεραυτὸς *φησι*· ἀριστο*φανησ*. μειαγωγὸς δὲ ἐλέγετο· ὁ προά γων τὸ ἱερεῖον :—supr. et ext. (798) ὡς πρόβα*τον* στήσουσι int. (800) *καὶ*

---

788. **ἐκεῖνος**: Sophocles.

795. **ὀλίγον ὕστερον**: that is, In a moment.

798. **μειαγωγήσουσι**: *μεῖον* is the name which they give to the offering brought to the Apaturia by fathers for their sons. It is so called from the phratores shouting out at the weighing of the victim, *μεῖον μεῖον* (too small, too small). That it was weighed Aristophanes shows in his play of the Dramas. The offering is called *κουρεῖον* from the *κοῦροι* or youths for whom it is offered, and *μεῖον*, for the reason already given. A penalty was paid by all who brought too small a victim, as indeed Aristophanes himself says :— "For my part I pray you may bring down the scale in order that the phratores may not <

">. The person who presented the victim was called *μειαγωγός*. / The Venetus reads *προστάττωσι οἱ φράτορες*, the Aldine *προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες*. The *σφυγμόν* is apparently the result of contamination between *σταθμόν* and its adscript *ζυγόν*. **μειαγωγήσουσι**: will weigh as a sheep.

800. **πλαίσια**: square blocks of

γωνα/· πλαίσια ξύμπηκτα: ὥσπερ πλινθία ἐν οἷς πλινθεύουσι/· ξύμπηκτα: τὸ ξύμπηκτα πρὸς οὐδέν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά.

cύμπηκτα (sic) M.

801. διαμέτρους καὶ σφῆνας: τοῦτο εἰς Εὐριπίδην/· σφῆνας: < > ἀπὸ τοῦ καθιεμένου μολίβου.

< > Rz

802. κατ' ἔπος βασανιεῖν: λέγεται βασανίζειν καὶ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου.

804. ἔβλεψε γοῦν κ.τ.λ.: τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι κ.τ.λ.: ὡς φαύλων περὶ τὰς κρίσεις ὄντων/· οὔτε

κρίσεις Fritzsche

πλαίσια:—τα τῶν ξύλων τετράγωνα ὥσπερ πλινθία·ἐν οἷς πλινθεύουσι: τὸ δὲ σύμμικτα προς οὐδέν.ἀλλ' οἷον περιττὰ *καὶ* σοφά·τοῦτο δὲ εἰς εὐριπ*ιδην*:—ext. S. ante versum 803→ἀπὸ τοῦ καθιεμένου μολίβου:—ext. (804) ταυρηδόν:—τοιοῦτος γαρ τῶι σχήματι ὀργιζομενοσ ὁ αἰσχύλοσ:—ext. (807) συνέβαιν' αἰσχυλοσ:—*αντιτου* οὐκ ἤρεσκεν ὡς φαύλων *περι* τὰς ἀποκρίσεις ὄντων,οὐκ' ἐστοίχησεν:—ext. (808) τοὺς προσέχ

---

wood. **πλαίσια ξύμπηκτα:** just like the square forms in which they make bricks. / Here *πλινθεύουσιν* probably does not mean "square," as it might mean in late Greek like this. **ξύμπηκτα:** the word has no special reference, but means, so to speak, subtle and clever.

801. **διαμέτρους καὶ σφῆνας:** a hit at Euripides. / It is impossible to be certain to what words this actually refers. **σφῆνας:** < so called> from the piece of lead suspended. / It may be that this fragment is part of a note explaining some instrument consisting of a combination of *διάμετρος* and *σφήν*, and serving the same purpose as our spirit-level (not our line and plummet). The idea will be clear from the figure in which AA is the *διάμετρος* and B the *σφήν*. Such an instrument was till recently in use among old-fashioned builders. It was called a triangle.

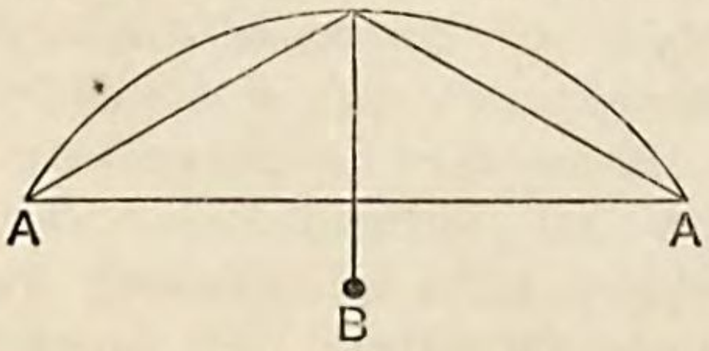

802. **κατ' ἔπος βασανιεῖν:** observe that *βασανίζειν* is used of testing without any reference to corporal punishment—a sense derived from the touchstone (*βάσανος*). / A note transferred from l. 616 supra.

804. **ἔβλεψε γοῦν κ.τ.λ.:** observe that Aeschylus had this look when in anger.

807. **οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι κ.τ.λ.:** they were bad at judging his plays. **οὔτε γὰρ κ.τ.λ.:** he did not hit it

γὰρ κ.τ.λ.: οὐκ ἐστοίχησεν/· οὔτε γὰρ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν.

808. τοὺς τοιχωρύχους: τοὺς προσέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς.

808-810. πολλοὺς ἴσους κ.τ.λ.: Ἀθηναίους μὲν συνετοὺς ἡγεῖτο, πονηροὺς δὲ τοὺς πλείστους—διὸ μὴ ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τὴν κρίσιν—τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λῆρον ἡγεῖτο πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν.

809. τἄλλα: τοὺς ἄλλους.

810. τῷ σῷ δεσπότῃ κ.τ.λ.: αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών.

812. ὡς ὁπόταν οἱ κ.τ.λ.: ὅταν γὰρ οἱ δεσπόται σπουδάζωσι θᾶττόν τι ἀπαρτισθῆναι ἐπιπλήττουσι τοῖς δούλοις ἵνα θᾶττον ἐνεργῶσιν. ἐπιπλήττουσι V.

813. ἡμῖν: τοῖς δούλοις.

814. ἐριβρεμέτας: ὁ Αἰσχύλος/· ἐριβρεμέτας: πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥη-

---

ονταϲ ευριπιδη πονηρούϲ:—int. (809) ἀθηναίουϲ μεν ϲυνετοὺϲ ηγεῖτο π ονηροὺϲ δὲ τοὺϲ πλείϲτουϲ·δι'ὃ μη επιτρέψαι αὐτοιϲ την κριϲιν·τοὺϲ δε ἄλλουϲ ανθρωπουϲ λῆρον ἡγεῖτο προϲ την τοιαύτην ἐξέταϲιν:—int. (809) τετάλλ') τουϲ άλλουϲ inter. (811) ἐπέτρεψαν) αὐτοῦ γαρ ὁ αγῶν. inter. (812) οἱ δεϲπόται:—ὅτ'ἂν γὰρ οἱ δεϲπόται ϲπουδάζωϲι θᾶττον τι ἀπαρτ ιϲθῆναι.ἐπιπλήττωϲι τοιϲ δούλοιϲ.ἵνα θᾶττον ἐνεργῶϲιν:—int. (813) ἡμ ῖν) τοῖϲ δούλοιϲ inter. (814) ἧπου δειναὸν ἐριβρεμεταϲ:—ὁ αιϲχυλοϲ προ ϲ τὸ βροντῶδεϲ τῶν ρημάτων καὶ κομπῶδεϲ οἷα εϲτι κακεῖνα ἐν

---

off with them. **οὔτε γὰρ κ.τ.λ.**: that is, He did not please them.

808. **τοὺς τοιχωρύχους**: the rascals who took to Euripides. / In allusion to l. 773 supra.

808-810. **πολλοὺς ἴσους κ.τ.λ.**: the Athenians indeed he considered intelligent, but most of them rogues —so he did not give them the right to decide—but the rest of mankind he thought no good in such an inquiry. / This annotator certainly read an adjective after *πολλούς*, and *ἴσους* is a known reading; but unless he gave *ἴσους* a very odd sense, his *συνετούς* does not represent it. Was *συνετούς* actually read by him?

809. **τἄλλα**: the rest (of the world).

810. **τῷ σῷ δεσπότῃ κ.τ.λ.**: the *ἀγών* being presided over by Dionysus.

812. **ὡς ὁπόταν οἱ κ.τ.λ.**: when masters are anxious to have a thing carried through quickly, they strike their slaves to make them work faster.

813. **ἡμῖν**: their slaves.

814. **ἐριβρεμέτας**: Aeschylus. **ἐριβρεμέτας**: in allusion to the thundering or high-sounding phrases

μάτων καὶ κομπῶδες οἷά ἐστι κἀκεῖνα ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως· "χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἵκομεν πέδον | Σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον."

815. ὀξυλάλον: τὸν ὀξέως λαλοῦντα.

816. ἀντιτέχνου: Εὐριπίδου.

817. στροβήσεται: ταραχθήσεται.

818. ἔσται δ' ἱπολόφων κ.τ.λ.: χαρακτηρίζει ἑκάτερον/· ἱπολόφων λόγων: τῶν τοῦ Αἰσχύλου, διὰ τὸ ὑψηλόν/· νείκη: ἐρεθίσματα/· νείκη: φιλονεικήματα.

819. σκινδαλμῶν: σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα/· παραξόνια: οἷον, κινδυνώδη/· παραξόνια: παράβολα/· παραξόνια: <κυρίως παραξόνια τὰ> περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα/· παραξόνια: ἀπὸ τοῦ ἄξονος· ἀεὶ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο κινδυνεύει/· σμιλεύματα:

<κυρίως παραξόνια τὰ> R

αρχηι τοῦ προμηθέως·χθονὸς μεν εἰς τηλουρὸν ἵκομεν πέδον σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον:—ext. (815) ὀξυλάλον) τὸν ὀξέως λαλοῦντά inter. (816) ἀντιτέχνου) ευριπίδου· inter. (817) στροβήσεται) ταραχθήσεται· inter. S. ante versum 818→τῶν του αἰσχύλου δια τὸ ὑψηλον:—ext. (819) σκιν δάλμων τε παραξόνια:—χαρακτηρίζει ἑκάτερον | σκινδαλμὸς δὲ κυρί ως τὸ περι τὸν φλοιὸν του καλάμου ξέσμα·παραξόνια δὲ,οἷον κινδυν ώδη καὶ παράβολα περὶ τὸν τροχὸν ελκόμενα.ἀπὸ του ἄξονοσ ἀεὶ γὰρ

---

which he loves, as for example those at the beginning of the Prometheus: —'χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἵκομεν πέδον | Σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον.' / Perhaps originally the quotation was longer so as to include l. 5—'ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι' etc., or else the original note contained no quotation at all but had a general reference.

815. **ὀξυλάλον:** speaking in high tones.

816. **ἀντιτέχνου:** Euripides.

817. **στροβήσεται:** shall be disturbed.

818. **ἔσται δ' ἱπολόφων κ.τ.λ.:** observe that the two tragic poets are here characterised. **ἱπολόφων λόγων:** those of Aeschylus, in allusion to their sublimity. **νείκη:** provocations. **νείκη:** contentions.

819. **σκινδαλμῶν:** by *σκινδαλμός* is properly meant the scrapings from the bark of a cane. **παραξόνια:** that is to say, Risky. **παραξόνια:** venturesome. **παραξόνια:** properly anything dragged round with a wheel is *παραξόνιον*. **παραξόνια:** a metaphor from the axle of a wheel, this part (of a carriage) being always peculiarly liable to accidents. **σμιλεύματα:** properly *σμιλεύματα* are

<κυρίως cμιλεύματα> τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ cμίλης/· cμιλεύματα: ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα. <κυρίως cμιλεύματα> R

820. ἀμυνομένου: <τὸ ἐξῆς>, ἀμυνομένου τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα/· φρενοτέκτονος ἀνδρός: τοῦ Αἰcχύλου. <τὸ ἐξῆς> V.

821. ἱπποβάμονα: παρὰ τὴν βάcιν τῶν ἵππων.

822. φρίξας δ' αὐτοκόμου κ.τ.λ.: ὡς<εἰ> εἶπεν, ὀργιcθεὶς ὥcπερ cῦς. <εἰ> V.

823. δεινὸν ἐπιcκύνιον κ.τ.λ.: <
καὶ Ὅμηρος· "Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ cάκος εὐρὺ καλύψας | ἑcτήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷcι τέκεccιν | ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι cυναντήcωνται ἐν ὕλῃ | ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε cθένεϊ βλεμεαίνει, | > πᾶν δέ τ' ἐπιcκύνιον κάτω ἕλκεται <ὄccε καλύπτων>."

824. ῥήματα γομφοπαγῆ: οὐχ, ὡς Εὐριπίδης, cκινδαλάμους/· γομφοπαγῆ: ἀκριβέcτατα <cυνηρμοcμένα>/· γομφοπαγῆ: πολυcύνθετα/· πινακηδόν: ὥcπερ <cυνηρμοcμένα> R ex Hesychio

---

τὸ μέροσ τοῦτο κινδυνεύει:—ext. (819) cμιλεύματα:—τα εκβαλλόμενα ἀπο cμίλης *αντι του* διαγλύμματα ερεθίcματα:—infr. (819) παραξόνια) φιλονεικήματα inter. (821) ἱπποβάμονα) παρὰ *την* βαcι*ν των* ἵππων:—inter. (822) φρίξας δ'αυτοκόμ*ου*:—ὡς εἶπεν ὀργιcθεὶς ὥcπερ cῦc·πᾶν δέ τ' ἐπιcκύνι*ον* κάτω ἕλκε*ται*:—int. (820) φρενοτέκτον*οσ* ανδρ*οσ του* αἰc χυ*λου* αμυνομέν*ου τα* ἱπποβάμονα ῥήματα:—int. (824) γομφοπαγῆ:—ἀκ ριβέcτατα πολυcύνθετα:—infr. S. ante versum 825→*αντιτου* μεγάλωι ὥc

---

the chips thrown out by a *σμίλη* or graving tool. **cμιλεύματα:** that is, Carvings.

820. **ἀμυνομένου:** the order is, *ἀμυνομένου τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα.* **φρενοτέκτονος ἀνδρός:** Aeschylus.

821. **ἱπποβάμονα:** like the tramp of horses.

822. **φρίξας δ' αὐτοκόμου κ.τ.λ.:** as if he had said, Infuriated like a boar.

823. **δεινὸν ἐπιcκύνιον κ.τ.λ.:** < so Homer (Il. 17. 132):—"Ajax stood over the son of Menoetius covering him with his great shield, even as a lion standeth over his cubs, the young cubs he hath with him when the huntsmen find him in the forest, and he rampeth in his strength, and he draweth all the skin of his brows downwards, covering the eyes."

824. **ῥήματα γομφοπαγῆ:** not shavings, as in the case of Euripides. **γομφοπαγῆ:** most nicely fitted together. **γομφοπαγῆ:** compounded of many parts. **πινακηδόν:** like

πίνακας ἀπὸ πλοίων/· πινακηδόν: πίνακες αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

825. γηγενεῖ φυσήματι: ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν· ἀρχαῖα γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων σείεσθαι τὴν γῆν.

826. λίσπη: τῷ τόνῳ ὡς κίστη/· λισπή: Ἀπολλώνιος ὀξύνει, ὡς ψιλή/· <λίσπη> V. λίσπη: <λίσπη> ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεῖα· οὕτως γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ λισπό<πυγο>ι <οἱ λεῖοι> τὰ ἰσχία/· λίσπη: Καλλίστρατος· <λίσπη> θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ λισπό<πυγο>ι λέγονται/· λίσπη γλῶσσ': λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα/· λίσπη γλῶσσ': διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον.

λισπό-<πυγο>ι <οἱ λεῖοι> Rγ

λισπό-<πυγο>ι Rγ

<λίσπη> Rγ

ἐκτετριμμένη V.

827. φθονεροὺς κινοῦσα χαλινούς: ὡς φθονουμένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ.

τε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαῖα (accentus circumflexus ex acuto factus) γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπο πνευμάτων σείεσθαι την γῆν:—infr. (824) πινακηδόν:—ἀποσπῶν ῥήματα. ὥσπερ πίνακας ἀπο πλοίων. οὐχ' ὡς εὐριπιδης σκινδαλάμους c· πίνακες δε, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων· infr. (826) βασανίστρια λίσπη:—τῷι τόνωι ὡς κίστη· ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή:—supr. (826) εις το αυτο | ἡ εκτετριμμένη καὶ λεῖα. οὕτως γὰρ λέγονται οἱ τοιούτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ λίσποι τὰ ἰσχία· καλλίστρατος δὲ, θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ, λίσποι λέγονται:—αλλως | λίαν ἐτετριμμένη καὶ ὀλισθρᾶ γλῶσσα· δια τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαποφυκτον· supr. (827) ὡς φθονουμένου του ευριπίδου ἐπισοφίαι:—int. (828) δι

---

timbers from ships. **πινακηδόν:** observe that *πίνακες* are the great timbers in ships.

825. **γηγενεῖ φυσήματι:** that is, Big enough to cause earthquakes; it being an old notion that earthquakes are produced by blasts of wind.

826. **λίσπη:** in accent like *κίστη*. **λισπή:** Apollonius makes it oxytone, like *ψιλή*. **λίσπη:** by *λίσπη* is meant Polished and smooth. Knucklebones which are polished and smooth are named *λίσπαι*. Hence the term *λισπόπυγοι* applied to those who are smooth in the buttocks. **λίσπη:** Callistratus says that *λίσπη* is a very small insect, a circumstance which explains why persons who are thin in the buttocks are called *λισπόπυγοι*. **λίσπη γλῶσσ':** a very polished and slippery tongue. **λίσπη γλῶσσ':** in allusion to its easily getting out of a difficulty in an argument.

827. **φθονεροὺς κινοῦσα χαλινούς:** Euripides was envied for his genius. / The annotator took the words to mean that Euripides pulled at and overmastered the bits with

828. **δαιομένη : διαμερίζουσα/· δαιομένη : διαιροῦσα/· καταλεπτολογήσει κ.τ.λ. : τὴν τοῦ Αἰσχύλου σεμνολογίαν καταλεπτολογήσει ὁ Εὐριπίδης.** σεμνολογίαν Bothe

830. **οὐκ ἂν μεθείμην κ.τ.λ. : πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης.**

833. **ἀποσεμνυνεῖται : ἀντὶ τοῦ ἀπονοεῖται σιωπῶν/· ἀποσεμνυνεῖται : ὑπερηφανεῖ· πάλιν/· ἀποσεμνυνεῖται κ.τ.λ. : ὅπερ ἐποίει <ζῶν>/· ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον κ.τ.λ. : σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπιπολὺ ἐσιώπα Αἰσχύλος ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιών/· ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον κ.τ.λ. : ὡς τοῦ Αἰσχύλου τερατευομένου ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων.** <ζῶν> V.

835. **μὴ μεγάλα κ.τ.λ. : λείπει τὸ κατ' αὐτοῦ.**

αμερίζουσα, διαιροῦσα :—intermarg. ext. (828) **τὴν του αἰσχύλου λεπτολογίαν καταλεπτολογήσει ὁ εὐριπιδησ** :—ext. (830) **προς τον αισχυλον εὐριπιδησ** :—int. (833) *αντιτου* **ἀπονοεῖται·σιωπῶν ὑπερηφανεῖ πάλιν·ὅπερ ἐποίει·** (vocabulum erasum) **ἄλλωσ σεμνότητος** *γαρ* **ἕνεκα** ~~**ἐντα**~~ **ἐπιπολὺ ἐσιῶπα αἰσχύλοσ·ἐν τοῖς θεάτροις εισιών** :—int. (834) S. supra **ἐτερατεύε το** → **ὡς τοῦ αἰσχύλου τερατευομένου ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων** : —ext. (835) *λειπει* **τὸ κατ' αὐτοῦ** :—intermarg. ext. (837) **ἀγριοποιόν** :—

---

which his detractors tried to curb his fluency.

828. **δαιομένη :** splitting. **δαιομένη :** dividing. **καταλεπτολογήσει κ.τ.λ. :** Euripides will refine away the sublimity of Aeschylus.

830. **οὐκ ἂν μεθείμην κ.τ.λ. :** addressed to Aeschylus by Euripides.

833. **ἀποσεμνυνεῖται :** that is, He is silent from conceit. **ἀποσεμνυνεῖται :** puts on airs—the second instance of the word in this play (the other being in l. 703). / The annotator took *ἀποσεμνυνεῖται* for a present indicative. It is possible, however, to regard both notes as stage directions to l. 832, in which case *ἀντὶ τοῦ* would have to be omitted. The *πάλιν* too may have a different origin. For example, there may well have been a reading *μὴ μεγάλα πάλιν λέγε* in l. 835 to which there was a note *μὴ ὑπερηφάνει πάλιν*. **ἀποσεμνυνεῖται κ.τ.λ. :** exactly as he did when alive. / Here again the note would have more meaning as adscript to a *μεγάλα πάλιν λέγε*. **ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον κ.τ.λ. :** in order to produce a solemn effect Aeschylus generally remained silent at the beginning of a representation. **ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον κ.τ.λ. :** at the beginning of his plays Aeschylus tries every means of impressing the imagination of his audience.

835. **μὴ μεγάλα κ.τ.λ. :** supply *κατ' αὐτοῦ*, "Against him."

837. ἀγριοποιόν: ἀγρίους εἰσάγοντα καὶ ὠμοὺς τοὺς ἥρωας.

839. ἀπεριλάλητον: οὐκ εἰδότα λαλεῖν/· ἀπεριλάλητον: οἷον οὐκ ἄν τις περιλαλήσαι/· κομποφακελορρήμονα: βαρυρήμονα· φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων.

περιλαλήσαι edd.

840. ἄλησες, ὦ παῖ κ.τ.λ.: εἴρηται παρὰ τὸ Εὐριπίδου "ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ"/· ἄλησες, ὦ παῖ: βαρυτονητέον τὸ ἄληθες/· ἀληθές, ὦ παῖ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὄντως δή συ;/· τῆς ἀρουραίας θεοῦ: ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης.

841. στωμυλιοσυλλεκτάδη: ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα συλλέγων.

842. ῥακιοσυρραπτάδη: τὰ ῥάκη συρράπτων.

συρράπτων Ald.

ἀγρίους εἰσάγοντα *καὶ* ωμοὺς τοὺς ἥρωας:—ext. (839) ἀπεριλάλητον:—ἤτοι (ex ἔτοι factum) οὐκ' εἰδότα λαλεῖν. ἢ οἷον οὐκ' ἄν τις παρὰ λαλ ῆσαι:—ext. (839) κομποφακελορήμονα:—βαρυρήμονα· φάκελοι *γαρ* τὰ βαρέα φορτία δια ξύλων:—ext. (841) S. supra στωμυλοσυλλεκτάδη→*αντ ιτου* στωμύλα ῥήματα συλλέγων:—ext. (842) ῥακιοσυρραπτάδη) τὰ ρά κη συλλέγων:—inter. (840) τῆς ἀρουραίας θεοῦ:—ὅτι λαχανοπώλιδοσ

δ

υιοσ ἦν κλειτοὺς ὁ εὐριπιδησ· εἴρηται δὲ παρα τὸ εὐριπι· ἄληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας *θεου*· βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες. *αντι του* ὄντως δη σύ

---

837. **ἀγριοποιόν:** representing his heroes as wild and savage.

839. **ἀπεριλάλητον:** not knowing how to speak. **ἀπεριλάλητον:** the sort of person you cannot talk round. **κομποφακελορρήμονα:** employing heavy expressions. Φάκελοι are heavy loads of wood.

840. **ἄλησες, ὦ παῖ κ.τ.λ.:** a parody of the line in Euripides "Indeed! thou son of a goddess of the sea." **ἄλησες, ὦ παῖ:** the ἄληθες ought not to be accented on the last syllable. **ἀληθές, ὦ παῖ κ.τ.λ.:** that is, Are you really he? / The annotator takes ἀληθές in the sense of ἀληθῶς, but it is not easy to see how he construed it. Was there a variant ἀληθὲς εἶ παῖς κ.τ.λ.? In that case the line would not be interrogative and the present note would run **ἀληθές:** ὄντως. **τῆς ἀρουραίας θεοῦ:** observe that Euripides was the son of a vegetable-woman Cleito.

841. **στωμυλιοσυλλεκτάδη:** that is, A picker up of glib phrases.

842. **ῥακιοσυρραπτάδη:** stitching rags together.

846. τὸν χωλοποιόν: διὰ τοὺς τρεῖς, Φιλοκτήτην, Βελλεροφόντην, Τήλεφον/· θρασύνεται: θρασύτερα γὰρ δοκεῖ εἶναι τὰ πρόσωπα. θρασύτερα ℞ τὰ πρόσωπα ℞

847. ἄρνα μέλανα: ὡς τοιαύτης γενομένης θυσίας τῷ Τυφῶνι ἐν τῷ λῆξαι τὰς καταιγίδας.

848. τυφῶς: τοὺς καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφῶς καλοῦσιν/· Τυφῶς γὰρ κ.τ.λ.: τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφάζειν ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα/· Τυφῶς γὰρ κ.τ.λ.: εἰς τὸν Αἰσχύλον [διὰ] τοῦτο.

849. ὦ Κρητικὰς μὲν κ.τ.λ.: εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονῳδίαν ἐν τοῖς Κρησί.

850. γάμους δ' ἀνοσίους κ.τ.λ.: Ἀπολλώνιος· ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι ἣν εἰσήγαγε πορνεύουσαν/· γάμους δ' ἀνοσίους κ.τ.λ.: οἶμαι διὰ τὰ ἐν τῷ

---

ext. (846) οἷος ὢν θρασύνεται:—δια τοὺς τρεῖς·φιλοκτητην | βελλεροφόντην, τήλεφον:—ext. S. ante versum 847→ὡς τοιαύτης γενομένησ θυσίας τῶ τυφῶνι ἐν τῶ λήξαι τὰς καταιγίδας:—int. (848) τυφῶς γάρ:—τοὺς καταιγιδώδεισ ἀνέμους, τυφῶς καλοῦσιν·τούτωι ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφάζειν·ὅπως λήξη (ex λήξε factum) τὸ πνευμα εἰς τὸν αἰσχύλον δια τουτο:—ext. (849) συλλέγων μονωιδιασ:—οἱ μὲν εἰς την τοῦ ϊκάρου μονωιδίαν ἐν τοῖς κρησὶ θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ ὄ̣ν̣ο̣μ̣ᾳ̣ πρόσωπον·ἀπολλώνιοσ δὲ οτι δύναται καὶ εἰς την ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς κρήσσαις εἰρῆσθαι·ἣν εἰσήγαγε πορνεύουσαν:—infr. (850) γάμους δ' ανοσίους:—οἶμαι δια τὰ ἐν τῶ αἰόλω | τιμαχίδας δὲ, δια τὴν ἐν τοῖς κρησὶ

---

846. **τὸν χωλοποιόν**: in allusion to three of his characters, Philoctetes, Bellerophon, Telephus. **θρασύνεται**: the characters in the plays of Euripides are regarded as somewhat audacious creations.

847. **ἄρνα μέλανα**: such being the victim offered to Typhon in cases in which he has stopped hurricanes.

848. **τυφῶς**: it was usual to speak of hurricane gales as τυφῴ. **Τυφῶς γὰρ κ.τ.λ.**: it was usual to sacrifice a black sheep to Typhos to induce him to stop the hurricane of which he was the cause. **Τυφῶς γὰρ κ.τ.λ.**: in allusion to Aeschylus.

849. **ὦ Κρητικὰς μὲν κ.τ.λ.**: in allusion to the monody of Icarus in the Cretans.

850. **γάμους δ' ἀνοσίους κ.τ.λ.**: Apollonius marks the line as possibly referring to Aërope in the Cretan Women, who was represented as committing adultery. **γάμους δ' ἀνοσίους κ.τ.λ.**: in allusion, I

Αἰόλῳ· Τιμαχίδας δέ, διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησὶ μίξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον.

852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν: ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων καὶ συνεχῶν.

854. κεφαλαίῳ: ἀντὶ τοῦ ἀδρῷ/· κεφαλαίῳ: καὶ ἐν Νεφέλαις "κεφάλαιον ῥαφανῖδος."

855. τὸν Τήλεφον: ὡσανεὶ ἔφη τὸν ἐγκέφαλον/· τὸν Τήλεφον: ἰδιώτατα τὸν Τήλεφον κωμῳδεῖ.

859. ὥσπερ πρῖνος κ.τ.λ.: ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ/· ὥσπερ πρῖνος κ.τ.λ.: ἔστιν ἡ πρῖνος ξύλον πυκνότατον.

πυκνότατον Suidas

861. δάκνειν κ.τ.λ.: ὡς ἐπὶ ἀλεκτρυόνων.

862. τὰ νεῦρα: τὰ κεφάλαια.

864. κἄτι μάλα τὸν κ.τ.λ.: ὡσεὶ ἔφη

μίξιν πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον:—infr. (852) ἀπὸ τῶν χαλαζῶν:—ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων *καὶ* συνεχῶν:—ext. (854) κεφαλαίῳ:—*αντιτου* ἀδρῷι·καὶ ἐν νεφέλαις·κεφάλαιον ῥαφανιδοσ:—infr. (855) τὸν τήλεφον: —ὡς ἂν εἰ ἔφη τὸν ἐγκέφαλον·ἰδιώτατα δὲ τὸν τήλεφον κωμωιδεῖ: —infr. (859) *οτι* ἡ πρῖνος καιομένη ψόφο*ν* ποιεῖ ἔστ*ιν* δὲ ἡ πρῖνο*σ* ξύ λον πικρότατο*ν*:—int. (861) δάκνειν . . .) ὡς ἐπι ἀλεκτρυόνων:—inter. (862) τἄπη . .) τὰ κεφάλαια· inter. (864) S. supra τήλεφον→ὡς εἰ ἔφη *καὶ* ὃν κωμωιδ*ειστ* τήλεφον εἰς μέσον φέρω:—ext.

---

imagine, to the incidents of the Aeolus, but Timachidas sees an allusion here to the union of Pasiphae with the bull as described in the Cretans.

852. **ἀπὸ τῶν χαλαζῶν:** from the vehement and persistent flow of words.

854. **κεφαλαίῳ:** that is, Bulky. / The spelling *ἀδρός* probably represents the ordinary pronunciation. Many spellings are due to the fancies of grammarians and to nothing else. **κεφαλαίῳ:** compare *κεφάλαιον ῥαφανῖδος* in the Clouds (l. 981). / This note seems to imply the existence of a reading *ῥήματος* for *ῥήματι*.

855. **τὸν Τήλεφον:** as if he had said, Your brain. **τὸν Τήλεφον:** Aristophanes satirises the Telephus in a most exceptional degree.

859. **ὥσπερ πρῖνος κ.τ.λ.:** the ilex makes a noise in burning. **ὥσπερ πρῖνος κ.τ.λ.:** the ilex is a very close-grained wood (and therefore makes a noise in burning).

861. **δάκνειν κ.τ.λ.:** as though they were fighting-cocks.

862. **τὰ νεῦρα:** the principal parts.

864. **κἄτι μάλα τὸν κ.τ.λ.:** as

"καὶ ὃν κωμῳδεῖς Τήλεφον εἰς μέσον φέρων."

868. ὅτι ἡ ποίησις κ.τ.λ.: ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν/· ὅτι ἡ ποίησις κ.τ.λ.: κομπῴδες τοῦτ' ἔφη· τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ᾄδονται τὰ ποιήματα.

869. ὥσθ' ἕξει λέγειν: συναποθανοῦσα πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ ᾅδῃ καὶ ἕξει αὐτὴν σύμμαχον.

874. ὑμεῖς δὲ τὰς κ.τ.λ.: πρὸς τὸν χορόν/· ὑπάσατε: ἴσον τῷ προάσατε, ὡς ὑπόγραμμος <πρόγραμμός> τις ὤν.

875. παρθένοι: ἀντὶ τοῦ θυγατέρες.

877. γνωμοτύπων: τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλους τυπτόντων/· ὀξυμερίμνοις: τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις καὶ ἀφανέσι.

881. ῥήματα καὶ παραπρίσματα: τὸ

φέρων R

κομπῴδες V.

τῷ Ald.

προάσατε et <πρόγραμμος> Kuster, collato Etym. Mag. 782. 4.

ἀλλήλους Ald.

τὸ R

Folio 44 *verso, line* 867. (868) ουχι συντέθνηκέ μοι:—ἐπεὶ τὰ αἰσχυ λου. ἐψηφίσαντο διδάσκειν· κομψῴδες δὲ τοῦτ' ἔφη. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετα θάνατον ᾄιδονται τὰ ποιήματα:—supr. (869) συναποθανοῦσα πάρεστιν τῶι εὐριπιδῃ ἐν τῶι ᾄιδηι καὶ ἕξει αὐτὴν σύμμαχον:—supr. (874) ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις:—πρὸς τὸν χορὸν· ἴσον τὸ προσοίσατε. ὡς ὑπογραμμός τις ὤν:—ext. (875) *αντιτου* θυγατέρες:—int. (876) *περι* αἰς χύλου int. (877) τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλων τυπτόντων:—int. (878) τ οῖς μετα σκέψεως εὑρισκομένοις καὶ ἀφανέσϊ:—int. (879) *περι* ευριπίδο υ:—int. (881) ῥήματα *καὶ* παρὰ πρίσματα:—τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τον

---

if he had said, And making a great deal of the Telephus, which you ridicule.

868. **ὅτι ἡ ποίησις κ.τ.λ.:** observe that by a resolution of the people the plays of Aeschylus continued to be exhibited (even after his death). / Perhaps we should read *ἐψηφίσαντο μετὰ τὸν θάνατον διδάσκειν.* **ὅτι ἡ ποίησις κ.τ.λ.:** a boastful thing to say. The poems of great writers are sung even after the death of their composers.

869. **ὥσθ' ἕξει λέγειν:** the poetry of Euripides died with him, so that it is with him in Hades and will stand by him.

874. **ὑμεῖς δὲ τὰς κ.τ.λ.:** addressed to the Chorus. **ὑπάσατε:** equivalent to *προάσατε* (strike up), as *ὑπόγραμμος* (a copy-head) which is a sort of *πρόγραμμος*.

875. **παρθένοι:** that is, Daughters.

877. **γνωμοτύπων:** hitting one another with *γνῶμαι* or sentences. **ὀξυμερίμνοις:** invented with hard thinking, that is, obscure.

881. **ῥήματα καὶ παραπρίσματα:**

μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὸ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην ὡς λεπτολόγον ὄντα/· ῥήματα: περὶ Αἰσχύλου/· παραπρίσματα: περὶ Εὐριπίδου. τὸ R; ὡς tr. R;

886. Δημήτηρ ἡ θρέψασα: παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ἦν ὁ Αἰσχύλος. τὸν δῆμον V.

887. εἶναί με τῶν κ.τ.λ.: λείπει ποίησον ἡ δός.

888. λιβανωτόν: τὸν καρπόν.

889. ἕτεροι γὰρ κ.τ.λ.: ἅτε δὴ Σωκρατικὸς ὢν καινὰ δαιμόνια ἔπλασεν.

890. ἴδιοί τινες . . . ἰδιώταις θεοῖς: ἀντέστραπται ταῦτα τὸ ἴδιοι <καὶ τὸ ἰδιῶται>/· ἴδιοι: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικοί· καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται/· κόμμα καινόν: ὡς ἐπὶ νομισμάτων. ταῦτα τὸ ἴδιοι <καὶ τὸ ἰδιῶται> R; οὕτω V.

891. τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς: σημειωτέον ὅτι ἰδιώτης λέγεται ὁ πρὸς γένος ἴδιος καὶ <ὁ> ἀμαθής. <ὁ> V.

892. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα: χαρακ-

αἰσχύλον·τα δὲ παραπρίσματα,ὡς πρὸς τὸν εὐριπίδην·λεπτολόγον ὄν τα:—ext. (886) δήμητερ ἡ θρέψασα:—παρόσον ἐλευσίνιοσ των δήμων ἦν ὁ αἰσχυλοσ:—ext. (887) εἶναι . . .) λειπει ποίησον ἡ δός:—inter. (888) λιβανωτόν) τὸν καρπόν:—inter. (889) ἅτε δὴ σωκρατικὸς ὢν καὶ νὰ δαιμόνια ἔπλασεν:—int. (890) ἴδιοι . . .) ὡς ἐπι νομισματων· inter.

---

the *ῥήματα* refers to Aeschylus, the *παραπρίσματα* to Euripides as being a finicking writer. **ῥήματα:** of Aeschylus. **παραπρίσματα:** of Euripides.

886. **Δημήτηρ ἡ θρέψασα:** Aeschylus belonged to Eleusis in the matter of deme.

887. **εἶναί με τῶν κ.τ.λ.:** supply *ποίησον* or δός.

888. **λιβανωτόν:** the fruit (*not* the tree). / Or is the note meant to warn us against giving *λιβανωτός* its late meaning of "censer"?

889. **ἕτεροι γὰρ κ.τ.λ.:** as being a disciple of Socrates, Euripides invented new deities of his own.

890. **ἴδιοί τινες . . . ἰδιώταις θεοῖς:** observe that these words, *ἴδιοι* and *ἰδιῶται*, are convertible. / There is no doubt that this note and the other two of the like kind which follow are thus to be transferred from l. 459 supra, to which they are not at all applicable. **ἴδιοι:** equivalent to *ἰδιωτικοί*, as has been mentioned often already. / Namely, in so far as extant plays go, on Plut. 908 and Ran. 360. Cp. Suidas 1732 C '*ἐν Πλούτῳ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν φησι.*' **κόμμα καινόν:** as though the reference were to coins.

891. **τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς:** observe that by *ἰδιώτης* is meant both "peculiar in kind" and "stupid."

892. **αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα:**

τηρίζει Εὐριπίδην εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τὸ ὀνομάζειν αἰθέρα/· στρόφιγξ: ἀπὸ τοῦ συστρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι/· στρόφιγξ: ἀντὶ τοῦ στροφή/· στρόφιγξ: κίνησις.

894. ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν: λείπει τὸ ποιήσατε.

896. ἐμμέλειαν: ὅτι καταχρηστικῶς νῦν, τὴν εὐρυθμίαν· κυρίως γὰρ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις/· ἐμμέλειαν: <κυρίως ἐμμέλεια> ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις. <κυρίως ἐμμέλεια> R

897. ἔπιτε: ἐπέλθετε/· δαΐαν: ἀγωνιστικήν/· δαΐαν: ἔμπειρον/· δαΐαν: φιλόνεικον.

902. τὸν μὲν ἀστεῖον κ.τ.λ.: τὸν Εὐριπίδην/· κατερρινημένον: ἐξεσμένον· ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικόν.

903. αὐτοπρέμνοις: δυσκόλοις/· αὐτοπρέμνοις: προῤῥίζοις/· αὐτοπρέμνοις: μεγάλοις.

904. ἁλινδήθρας: κυλίστρας.

---

(892) στρόφιγξ:—*αντι του* στροφὴ κίνησις·χαρακτηρίζει εὐριπίδ*ην* εὐεπίφορον ὄντα ἐπι τὸ ὀνομάζειν αἰθέρα·στρόφιγξ δὲ ἀπὸ *του* συστρέφ*ειν* αυτὸν *καὶ* πανουργεύεσ*θαι*:—ext. (894) *λειπει* τὸ ποιήσατε:—int. (896) ἐμμέλειαν:—*οτι* καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθμίαν·κυρίως γὰρ ἡ μετ ὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις·ἡ δὲ πρὸς *ταϲ* ῥήσεις ὑπόρχησις:—ext. (897) ἔπιτε) ἐπέλθετε:—inter. (897) δαΐαν . .) ἀγωνιστικ*ην*. inter. (897) ἔμπειρον·ἢ φιλόνεικον:—int. (902) ἐξεσμέν*ον* | ῥίνη γὰρ εργαλεῖον τεκτονικόν:—int. (902) τὸν μεν . .) *τον* ευριπιδ*ην*· inter. (903) αὐτοπρέμνοις:—

Euripides is designated inasmuch as he is given to addressing the aether. **στρόφιγξ:** from the involution and "malice" of his style. **στρόφιγξ:** that is, Trick. **στρόφιγξ:** movement.

894. **ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν:** supply *ποιήσατε*.

896. **ἐμμέλειαν:** observe that it is here used incorrectly with the meaning of "cadence." Its proper sense is "a tragic dance accompanied by music." **ἐμμέλειαν:** *ἐμμέλεια* is properly the dance accompaniment to narrative speeches.

897. **ἔπιτε:** enter upon. **δαΐαν:** fighting. **δαΐαν:** experienced. **δαΐαν:** contentious.

902. **τὸν μὲν ἀστεῖον κ.τ.λ.:** Euripides. **κατερρινημένον:** smoothed; the *ῥίνη* (rasp) being a carpenter's tool.

903. **αὐτοπρέμνοις:** crabbed. **αὐτοπρέμνοις:** torn up by the roots. **αὐτοπρέμνοις:** great.

904. **ἁλινδήθρας:** places to roll

907. ἐμαυτὸν μέν γε κ.τ.λ.: οἷον, τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα.

908. ἐν τοῖcιν ὑcτάτοιc: ἐν τοῖc τελευταίοις.

910. Φρυνίχῳ: Φρύνιχον λέγει τὸν τραγῳδοποιητὴν νῦν/· Φρυνίχῳ: τοῦτον ἐπαινοῦcιν εἰc τὴν μελοποιΐαν· νυνὶ δὲ ἀφελοῦc V. ὡc ἀφελοῦc ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει Ἀριστοφάνηc. ἦν δὲ πρὸ Αἰcχύλου.

911. ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.: ὡc αὐτοῦ εἰcφέροντος ἐν δράματί τινα κεκαλυμμένον/· ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.: ὁ Ἀχιλλεὺc καθήμενός ἐcτι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰcχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις/· ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.: <ἐν Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις> οὐδὲν ὁ Ἀχιλλεὺc φθέγγεται.

λύτροις codex Θ in glossemate

<ἐν φρυξὶν ἢ ἕκτορος λύτροις> R

δυcκόλοις προρρίζοισ ἢ μεγάλοις:—ext. (904) ἁλινδήθρας) κυλίστρας inter. (907) οἷον τὸν ἐμὸν χαρακτηρα:—ext.

Folio 45, *line* 908. (908) ἐν τοῖc τελευταίοις:—int. (910) παρα φρυνίχ ωι:—φρύνιχον *λεγει* τὸν τραγωιδοποιητ*ην* νῦν·τοῦτον δὲ ἐπαινοῦcιν ε ἰc τ*ην* μελοποιΐαν νυνὶ δὲ ὡc ἀτελοῦc ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ἀριcτ οφ*ανησ* ἦν δὲ προ αἰcχύλου:—supr. (911) ὡc αὐτ*ου* εἰcφέροντ*οσ* εν δρ άματι τινὰ κεκαλυμμένον:—int. (911) κάθιcεν ἐγκαλύψας:—ὁ ἀχιλλε ὺc καθήμενος *εστι καὶ* οὐκ' ἀποκρινόμενος παρ'αἰcχύλωι ἐν δράματι ἐπιγραφομένωι φρυξὶν ἢ ἕκτορος λουτροῖc.οὐδὲν δὲ ὁ ἀχιλλεὺc φθέγγ

---

in. / Doubtless abbreviated from some such note as *ὅτι κυρίως ἁλινδήθρα ἡ κυλίστρα*.

907. **ἐμαυτὸν μέν γε κ.τ.λ.:** that is to say, My style.

908. **ἐν τοῖcιν ὑcτάτοιc:** in the end (of what I say).

910. **Φρυνίχῳ:** in this passage it is the tragedian Phrynichus to whom he alludes. / Perhaps we may infer from this note that at one time l. 689 supra was properly explained of Phrynichus, the politician, in a note or notes now lost. **Φρυνίχῳ:** the poet receives commendation for the excellence of his lyrics, but in the present passage Aristophanes refers to him as an artless writer. He lived before Aeschylus.

911. **ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.:** in one of his plays Aeschylus represented one of his characters with the features veiled. **ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.:** in a play by Aeschylus entitled the Phrygians or Hector's Ransom, Achilles is represented sitting still and never answering a word. **ἕνα γέ τινα καθῖcεν κ.τ.λ.:** in the Phrygians or Hector's Ransom Achilles does not utter a syllable.

914. ὁρμαθούς: σειράς. σειράς R

916. καί με τοῦτ' κ.τ.λ.: μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἐτερπόμην ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσιν.

917. Ἢ ΝΥΝ ΟΙ ΛΑΛΟΥΝΤΕΣ: ὅτι οἱ πολλοὶ ἐν σκηνῇ ἐλάλουν/· ἡλίθιος κ.τ.λ.: πρὸς τὸν Διόνυσον.

918. Ὁ ΔΕΙΝΑ: ὅτι ἐπὶ δείξεως/· ὁ δεῖνα: δείκνυσι γὰρ τὸν Αἰσχύλον παρόντα.

920. ἂν διήει: <ἂν> ἀνύοιτο. <ἂν> R

921. ὑπ' αὐτοῦ: ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου.

922. ΣΚΟΡΔΙΝᾷ: οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν/· ΣΚΟΡΔΙΝᾷ: σκορδινᾶσθαι γίνεται περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνοιεν τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. γίνεται Pierson

---

εται :—ext. (914) ὁρμαθοὺς) σορούς· inter. (916) μᾶλλον τῇ σιωπῇι ετερ πόμην ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσιν :—ext. (917) οτι οἱ πολλοὶ ἐν σκηνή ελάλ ουν :—int. (917) ἡλίθιος . .) πρὸς τον διόνυσον. inter. (918) οτι ἐπιδείξ εως·δείκνυσι γὰρ τὸν αἰσχυλον παρόντα :—ext. (920) διήει) ἀνύοιτο inter. (921) ὑπαυτοῦ) ὑπὸ τοῦ αἰσχύλου inter. (922) τί σκορδινᾶι :—σκο ρδινᾶι οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν σκορδινᾶσθαι· τινὲς δὲ περι τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτεί νοιεν τὰ μέλη·ὅπερ συμβαίνει καὶ περι τοὺς ἄλλως πῶς βασανιζομέν ους·καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη :—ext. (924) ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα :—

---

914. **ὁρμαθούς**: strings.

916. **καί με τοῦτ' κ.τ.λ.**: I was better pleased with their silence than with those who now talk.

917. **Ἢ ΝΥΝ ΟΙ ΛΑΛΟΥΝΤΕΣ**: observe that the common people talked in the theatre. / This wrong inference belongs to a class of comments perhaps most frequent in the notes to the Clouds, calling attention to little points of antiquarian interest in the common life of Athens. **ἡλίθιος κ.τ.λ.**: addressed to Dionysus.

918. **Ὁ ΔΕΙΝΑ**: observe that it is used of pointing out (a person). **ὁ δεῖνα**: Dionysus points to Aeschylus as he stands by.

920. **ἂν διήει**: would come to an end.

921. **ὑπ' αὐτοῦ**: by Aeschylus.

922. **ΣΚΟΡΔΙΝᾷ**: this was the term in use for stretching the limbs to an excessive degree. **ΣΚΟΡΔΙΝᾷ**: *σκορδινᾶσθαι* expresses what takes place when you awake from sleep and are inclined to yawn and stretch your limbs, the same sort of restless movement as comes upon you when put out in any way and inclined to writhe.

924. **βόεια:** ὑψηλά/· **βόεια:** ὑπερήφανα.

ἀνώιστα R 926. **ἄγνωτα:** ἀνώιστα.

928. **Σκαμάνδρους κ.τ.λ.:** χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο, ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοὺς καὶ ὄρη λέγειν/· **ηπασπιδων ἐπόντας:** ζητεῖται ποῦ μᾶλλον συναπτέον τὸ ηπασπίδων ἐπόντας ἢ τοῖς ἄνω ἢ τῷ γρυπαέτους χαλκηλάτους/·

<τὸ πλῆρες, ἤ> R **ἠπασπίδων:** <τὸ πλῆρες, ἢ> ἐπὶ ἀσπίδων [ὄντας].

929. **γρυπαέτους:** ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα.

931. **ἤδη ποτ' ἐν κ.τ.λ.:** παρὰ τὸ ἐξ Ἱππολύτου· "ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ."

932. **τὸν ξουθὸν ἱππαλέκτορα:** προείρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ἐστίν·

ἔπεστι R "ἐπὶ | νεὼς ἔπεστι [δ' αἰετὸς] ξουθὸς ἱπ-

---

int. (926) **ἄγνωτα**) **άνωστα** inter. (928) **σκαμάνδρους**:—**χαρακτηριστικον** *κ αὶ* **τοῦτο** | *οτι* **πολὺς αἰσχύλοσ ἐν τῷ ποταμοὺς** *καὶ* **ὄρη λέγειν**:—ext. (928) **ἠπασπίδων ἐπόντασ**:—**ζητεῖται ποῦ μᾶλλον συναπτέον τὸ ἠπασπίδων ἐπόντας·ἢ τοῖς ἄνω·ἢ τῶι γρυπεαίτουσ χαλκηλάτους·αλλωσ ἐπι ἀσπίδ ων όντας**:—ext. (929) **ἐπίσημα ἀσπίδοσ ἀλλόκοτα**:—int. S. ante versum 931 →**παρὰ τὸ εξιππολύτου·ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῶι χρόν ωι**:—int. (932) **τὸν ξουθόν**:—**προείρηται** *οτι* **ἐκ τῶν μυρμιδόνων ἐστ**

---

924. **βόεια:** sublime. **βόεια:** arrogant.

926. **ἄγνωτα:** unlooked for.

928. **Σκαμάνδρους κ.τ.λ.:** another characteristic mark, as Aeschylus is great at naming rivers and mountains. / The *καὶ ὄρη* presents a difficulty, which may or may not imply a lost variant for *τάφρους* or some misunderstanding of *ηπασπιδων*, as containing the genitive plural of Ἴδη (*αἰπός τ' ἰδῶν*?) **ηπασπίδων ἐπόντας:** query, where best to attach the *ηπασπιδων ἐπόντας*, whether to what precedes or to the *γρυπαέτους χαλκηλάτους*? / The query makes it plain that in whatever way the annotator took *ηπασπιδων*, that way was not as *ἢ ἐπὶ ἀσπίδων*. Dobree's explanation will not do—"Intelligebant scholiastae mortuos in clypeo gestatos." **ἠπασπίδων:** in full, *ἢ ἐπὶ ἀσπίδων*.

929. **γρυπαέτους:** grotesque badges on shields.

931. **ἤδη ποτ' ἐν κ.τ.λ.:** a travesty of a line in the Hippolytus (l. 374) "At times ere now, idly, in the long hours of night."

932. **τὸν ξουθὸν ἱππαλέκτορα:** it has been already mentioned that the phrase is from the Myrmidons "On the ship is a tawny griffin." / The *αἰετός* of the codex evidently

παλεκτρυών"/· ἱππαλέκτορα: τὸ ἵππος ἵππος V.
ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

934. ἐγὼ δὲ τὸν κ.τ.λ.: ἵνα διαβάλῃ αὐτὸν ὡς ἄμορφον.

935. κἀλεκτρυόνα: < > < > γράφει κολοκτρύονα ὡς γένος τι Περσικόν, Dindorf
ἀττελάβοις ἀττελάβοις ὅμοιον.
Suidas

937. ἅπερ σύ: ὥσπερ σύ.

938. παραπετάσμασι τοῖς μηδικοῖς: τοῖς Περσικοῖς βήλοις.

939. ὡς παρέλαβον: ἐγώ, δηλονότι.

940. οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων: κομπώδη οὖσαν.

941. ἴσχνανα: ἔξυσα.

942. περιπάτοις: εἰώθασιν οἱ κακούμενοι περιπατεῖν/· περιπάτοις: ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς/· περιπάτοις καὶ κ.τ.λ.: ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος διαλέγεται.

943. ἀπὸ βιβλίων ἀπ' ἠθῶν: οὐκ

ιν ἐπι νεώς·ἐπι δ'αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρυών | τὸ δὲ ἵππον ἐπι του μ εγάλου:—int. (932) κολοκτρύονα:—γράφει κολοκτρύονα·ὡς γένοσ τι π ερσικον.ἀντελάβοις ὅμοιον:—infr. (934) ἐγὼ . . .) ἵνα διαβαλη αὐτὸν ὡς ἄμορφον inter. (937) ἅπερ σύ) ὥσπερ σύ· inter. (938) αὐτοῖσι . . .) τοῖς περσικοισ βήλοις inter. (939) παρέλαβον) ἐγὼ δηλονοτι inter. (940) ὑποκομπασμάτων) κομπώδη οὖσαν. inter. (941) ἴσχανα) ἔξυσα inter. (942) ἐπυλλίοις . . .) εἰώθασιν οἱ κακούμενοι·περὶπατεῖν:—inter. (942) τευτλ ίοις:—*αντιτου* διατριβαῖς·.ὡς ἐπι ἀσθενοῦντοσ διαλέγεται:—infr. (943)

---

originated in an adscript to *ξουθὸς ἱππαλεκτρυών*. To what does the *προείρηται* refer—to some note on a play now lost or to Av. 800 or Pax 1177? **ἱππαλέκτορα**: observe that the word *ἵππος* (in composition) is used to express size.

934. **ἐγὼ δὲ τὸν κ.τ.λ.**: making fun of Eryxis for an ill-shaped creature.

935. **κἀλεκτρυόνα**: < > reads *κολοκτρύονα* as being a Persian species resembling a locust in appearance.

937. **ἅπερ σύ**: as you.

938. **παραπετάσμασι τοῖς μηδικοῖς**: on Persian curtains.

939. **ὡς παρέλαβον**: that is, I (took, *not* they took).

940. **οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων**: being pretentious.

941. **ἴσχνανα**: I planed it down.

942. **περιπάτοις**: men walk up and down when they are worried. **περιπάτοις**: that is, Dissertations. **περιπάτοις καὶ κ.τ.λ.**: he selects expressions applicable to the sick room.

943. **ἀπὸ βιβλίων ἀπ' ἠθῶν**:

ἀπὸ πτισάνης ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

944. Κηφισοφῶντα: ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν ὁ Κηφισοφῶν συνπονεῖν αὐτῷ καὶ μάλιστα τὰ μέλη, ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν.

946. τὸ γένος: τὴν ὑπόθεσιν.

947. κρεῖττον γὰρ κ.τ.λ.: ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης.

948. ἐπῶν: ἔπη καλοῦσι καὶ τὰ ἰαμβία.

950. εἶτα δῆτα οὐκ κ.τ.λ.: καὶ εἰς τοῦτο κωμῳδεῖται Εὐριπίδης ὅτι ἀδιαφόρως τοῖς προσώποις ἀνοικείους λόγους περιτίθησιν.

ἀδιαφόρως R

951. ταυτα: ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτά/· ταῦτα τολμῶντα: ὅτι καὶ παρθένος ἐν τραγῳδίαις λέγει.

<τὰ> V.

952. τοῦτο μὲν ἔασον κ.τ.λ.: <τὰ> περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησίν,

---

ἀπο βιβλίων ἀπ'ηθων οὐκ' ἀπο πτισάνης.ἀλλ' ἀπο ηθῶν ἀνδρῶν *καὶ* βιβλίων :—infr. (946) τὸ γένος) *την* ὑπόθεσιν· inter. (947) ἢ τὸ σαυτοῦ : —*οτι* δυσγενὴς ὁ ευριπι*δησ* :—infr. (948) S. supra τῶν πρώτων→ἔπη καλοῦσι *καὶ* τὰ ἰαμβία :—infr. *ὅτι* ἐδόκει δοῦλος *ὢν* ὁ κηφισοφῶν συνπονεῖν αὐτῷ *καὶ* μάλιστα τὰ μέλη·ὃν *καὶ* συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμωιδοῦσιν :—infr. S. ante versum 950→*αντιτου* τὰ αὐτὰ·*καὶ* εἰς τοῦτο δὲ κωμωιδεῖται εὐριπίδησ·οτι διαφορῶς τοῖς προσώποις ἀνοικείους λόγους *περιτίθησιν* :—infr. (950) *οτι* καὶ παρ*θενοσ* εν τραγωιδίαις λεγει intermarg. int.

Folio 45 *verso*, *line* 951. (952) δημοκρατι*κον* :—*περι* δημοκρατίας *καὶ* ἰσότητος *φησι*·ἔασον ἐμὸν γὰρ ἐστι μᾶλλον ἐν*περι*πατῆσαι *περι* τουτου

---

not from gruel but from human character and from books.

944. **Κηφισοφῶντα**: Cephisophon was a slave who was thought to help Euripides especially in the musical parts of his plays. They also say of him in comedy that he intrigued with Euripides' wife.

946. **τὸ γένος**: the subject.

947. **κρεῖττον γὰρ κ.τ.λ.**: observe that Euripides was of humble extraction.

948. **ἐπῶν**: they call even iambic lines ἔπη (and not only hexameters).

950. **εἶτα δῆτα οὐκ κ.τ.λ.**: Euripides is also attacked in comedy for assigning quite unsuitable words to his various characters without making any distinction between them.

951. **ταυτα**: = τὰ αὐτά. **ταῦτα τολμῶντα**: for making even a maiden speak in your tragedies.

952. **τοῦτο μὲν ἔασον κ.τ.λ.**:

ἔασον· ἐμὸν γάρ ἐστι μᾶλλον ἐνπερι-
πατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν, παρόσον
ἡσυχίας καὶ εἰρήνης ὁ θεὸς αἴτιος.

954. τουτουσί: τοὺς ἐν δράματι.

956. γωνιασμούς: ἀποφυγάς/· γωνια-
σμούς: ἀπαγωγάς.

958. κάχ': τὸ τέλειον, κακά/· ὑπο-
τοπεῖσθαι: ὑπονοεῖν.

960. ἂν ἐξηλεγχόμην: εἰ κακῶς
ἔλεγον.

961. οὐκ ἐκομπολάκουν: ἀντὶ τοῦ
κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους/· οὐκ ἐκομ-
πολάκουν: οὐκ ἔλεγον κομπώδη ὡς ὁ
Αἰσχύλος/· οὐκ ἐκομπολάκουν κ.τ.λ.:
<οὐ> τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην <οὐ> V.
< >Rz < >.

962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν κ.τ.λ.: ἀπὸ
τοῦ φρονεῖν καὶ συνιέναι τὸ λεγόμενον συνιέναι Rz
ἀποσπάσας αὐτούς.

963. κωδωνοφαλαροπώλους: Ἀπολ-
λώνιος [φησι]· ὅτι παρήνεγκεν χρωμένους

οὐ σόν·παρ' ὅσον ἡσυχίας *καὶ* εἰρήνης ὁ *θεοσ* αἴτιοσ:—supr. (954) S. supra τουτουσὶ→*τουσ* ἐν δράματι:—int. (956) ἐπῶν . . .) ἀποφυγὰς κ αὶ ἀπαγωγ*ασ* inter. (958) ὑποτοπεῖσθαι) τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν inter. (960) εἰ κακῶς ἔλεγον:—int. (961) ἐκομπαλάκουν:—*αντιτου* κενοὺς οὐ κ' ἐποίουν ψόφους·οὐκ' ἔλεγον κομπώδη ὡς ὁ αἰσχύλοσ:—ext. (962) ἐ ξέπληττον . . .) *την* φρόνησ*ιν* αυτων αφειλόμ*ην*· inter. (962) ἀπὸ τοῦ φ ρονεῖν *καὶ* συνεῖν*αι* τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς· ext. (963) S. supra κωδωνοφαλαροπώλους→ἀπολλώνι*οσ* *φησι·οτι* παρήνεγκ*εν* χρωμένους

---

that is, Let democracy and equality alone. It is my business, not yours, to enlarge upon this subject. It is God that brings tranquillity and peace.

954. **τουτουσί:** the characters in a play.

956. **γωνιασμούς:** curves. /'Αποφυγή is a term of art in architecture. **γωνιασμούς:** cornerings. /'Απαγωγή = Reductio ad absurdum.

958. **κάχ':** in full, *κακά*. **ὑποτοπεῖσθαι:** to suspect.

960. **ἂν ἐξηλεγχόμην:** (scilicet), If I had been wrong.

961. **οὐκ ἐκομπολάκουν:** that is, I did not make meaningless noises. **οὐκ ἐκομπολάκουν:** I did not use pretentious words, like Aeschylus. **οὐκ ἐκομπολάκουν κ.τ.λ.:** I did not deprive them of their senses <by >.

962. **ἀπὸ τοῦ φρονεῖν κ.τ.λ.:** drawing them away from *φρονεῖν* or understanding the things said.

963. **κωδωνοφαλαροπώλους:**

<καὶ φαλάροις ἐπὶ τῶν ἵππων> Rv

κώδωσί τινας <καὶ φαλάροις ἐπὶ τῶν ἵππων>.

965. Φορμίσιος Μεγαίνετός θ': ὀνόματα δούλων/· Φορμίσιος: Δίδυμος [φησι]· ὅτι Φορμίσιος δραστικὸς ἦν καὶ τὴν κόμην τρέφων καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι· διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητήν φησιν αὐτὸν εἶναι/· Φορμίσιος: βαθυ<γένειο>ς ἦν καὶ καθίει τὸν πώγωνα· κωμῳδεῖται δὲ καὶ εἰς δωροδοκίαν/· Μεγαίνετος: οὗτος αὐθάδης καὶ τῶν στρατηγιώντων ἐστὶ καὶ ἄλλως θρασύς/· ὁ Μάγνης: ὁ Μεγαίνετος τοιοῦτος/· ὁ Μανής: < > διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μανὴν εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον.

βαθυ-<γένειο>ς Rv

966. σαλπιγγολογχυπηνάδαι: σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες/·

κώδωσι τιν*ασ*:—ext. (965) ὀνόματα δούλ*ων* int. (965) φορμίσιος:—δίδυ μος *φησι·οτι* φορμίσι*οσ* δραστικὸς ἦν *καὶ* τ*ην* κόμ*ην* τρέφων *καὶ* φοβε ρὸς δοκῶν εἶναι·δι'ὃ *καὶ* αἰσχύλ*ου* μαθητ*ην φησι·*αὐτὸν εἶ*ναι* βαθὺς δὲ ἦν *καὶ* καθίει τὸν πώγωνα·κωμωιδεῖται δὲ *καὶ* εἰς δωροδοκίαν:—ext. (965) μεγαίνετος:—οὗτος αὐθάδ*ησ καὶ* τῶν στρατηγιώντ*ων εστι καὶ* ἄλ λως θρασὺς *καὶ* ὁ μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος:—ext. (966) σαλπιγγολογχυπη νάδαι:—σάλπιγγας *καὶ* λόγχας *καὶ* ὑπήνας ἔχοντες.τοῦτο δε εις τον φ

Apollonius:—Aeschylus represented certain of his characters as using bells and head-trappings on their horses.

965. **Φορμίσιος Μεγαίνετός θ':** names of slaves. **Φορμίσιος:** Didymus:—Phormisios was a man of an energetic character who let his hair grow long and had a formidable appearance. This is why he is spoken of as a disciple of Aeschylus. **Φορμίσιος:** a man with a bushy beard who let it grow long. He is also attacked in comedy for a corrupt person. / A trace of *βαθυγένειος* is preserved in the reading of the Venetus which has ΒΑΘΥCΔΕΕΙΗΝ. **Μεγαίνετος:** a masterful man, one of the war party, and a fire-eater in other ways also. **ὁ Μάγνης:** Megaenetus came from Magnesia. **ὁ Μανής:** <

>. This is why he speaks of Megaenetus as Μανής, not entirely barbarous but as wanting in tact. / I have let Μανήν stand in the body of the note, because there is no means of saying how the comment began. At the same time, the last clause suggests rather Μάγνητα, seeing that the Magnesians were regarded as half Greeks, half Orientals.

966. **σαλπιγγολογχυπηνάδαι:** with trumpets and spears and beards.

-υπηνάδαι: τοῦτο εἰς τὸν Φορμίσιον ἀνατείνει ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα/· σαλπιγγολογχυπηνάδαι: εἶπεν συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος/· σαλπιγγολογχυπηνάδαι κ. τ.λ.: ἐπίτηδες ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος/· σαρκασμοπιτυο-

<οὕτως . . . λέγει> Rx

κάμπται: <οὕτως Φορμίσιον καὶ Μεγαί-νετον λέγει> ὡς σαρκάζοντας καὶ προσ- ποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους/· σαρκασμοπιτυοκάμπται:

σαρκάζοντας V.

<ὡς> Rx

<ὡς> ἰσχύος ἐπιμελουμένων/· σαρκα-σμοπιτυοκάμπται: ἀντὶ τοῦ μεγάλοι.

ἐπιμελου-μένων Rx

967. οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν κ.τ.λ.: Θηραμένης ὡς ἀστεῖος, Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο/· Κλειτοφῶν: νῦν ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται τοῦτον ἀποδεῖξαι καὶ παραπλήσιον Θηρα-μένει/· κομψός: ὁ ἀστεῖος.

ἀστεῖος V.

ορμίσιον ἀνατείνει·ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα·εἶπεν δὲ συνθέτως·τὸ μ ὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου,τὸ δε απο του πώγωνοσ:—ext. (966) σαρκασμοπιτυ οκάμπται:—ὡς ἁρπάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικὰ· (accentus gravis ex acuto factus) οὐκ' ἀληθῶς δὲ τοιούτους ἰσχύος δὲ επιμελουμέν ους·δι' ὃ καὶ τὸν μεγαίνετον μανὴν εἶπεν | οὐ πάντως βάρβαρον,ἀλλ' ἀναίσθητον·ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθετοις,δια το αἰσχύλου ἦθος: —ext. (966) σαρκασμοπιτυοκάμπται) αντιτου μεγάλοι· inter. (967) θηραμ ένης:—θηραμένησ ὡς ἀστείως·κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμωιδεῖτο· νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται τοῦτον ἀποδεῖξαι·καὶ παραπλήσιον θηραμένει (ex θηραμένηι factum):—infr. (967) ὁ ἀστεῖοσ·

-υπηνάδαι: in allusion to Phormisius, as wearing his beard long. **σαλπιγγολογχυπηνάδαι:** a compound, the one part of which refers to war, the other to (Phormisius') beard. **σαλπιγγολογχυπηνάδαι κ.τ.λ.:** the compounds are intended to illustrate the Aeschylean manner. **σαρκασμοπιτυοκάμπται:** Phormisius and Megaenetus are thus referred to because though they showed their teeth and made a show of fight, their real feelings were very different. **σαρκασμοπιτυοκάμπται:** as though they (Phormisius and Megaenetus) were trying feats of strength. **σαρκασμοπιτυοκάμπται:** that is, Giants.

967. **οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν κ.τ.λ.:** Theramenes was attacked in comedy for his fine manners and Cleitophon for his want of energy. **Κλειτοφῶν:** in the present passage the intention is to make Cleitophon out to be inconsistent and cunning, just like Theramenes. **κομψός:** the urbane.

970. οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος: τοῦτο οὖν φησὶν ὅτι οὐδέποτε κακοβολεῖ ὁ Θηραμένης ὡς ἐν ἀστραγάλοις ἀλλ' ἐπιτυγχάνει/· οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος: <'Αρίσταρχος· ὅτι >· ἐπιπλήττει δὲ αὐτῷ ὁ Δημήτριος ὡς τελέως ἀγνοοῦντι ὅτι Κεῖος ἦν.

κακοβολεῖ Hemsterhuys

<ἀρίσταρχος ὅτι . . . > R

ἀγνοοῦντι V.

971. μέντοὐγώ: τὸ πλῆρες, μέντοι ἐγώ.

973. τῇ τέχνῃ: τῇ τραγῳδίᾳ.

974. νοεῖν: διαγινώσκειν.

976. τὰς οἰκίας κ.τ.λ.: προσέχειν τῇ οἰκίᾳ καὶ οὐ πολέμοις.

981. ἅπας τις εἰσιὼν κ.τ.λ.: ἐκ τῆς λεπτολογίας Εὐριπίδου μεμαθηκὼς καὶ πεπαιδευμένος.

---

int. (970) οὐ χῖος ἀλλὰ κῖος:—τοῦτο οὖν *φησι·οτι* οὐδέποτε κακοβού λεῖ ὁ θηραμένης ὡς ἐν αστραγάλοις, ἀλλ' ἐπιτυγχάνει·ἐπιπλήττει δὲ α ὐτῷ ὁ δημήτριο*σ* ὡς τελέως ἀγνοῶν *οτι* κῖο*σ* ἦν:—int. (971) τούτοις ιν) τὸ πλῆρες μέντοι ἐγώ inter. (973) τῆι τέχνηι) τῆι τραγωιδίαι inter. (974) νοεῖν) διαγινώσκει*ν* inter. (976) *καὶ* τας οἰκίας:—προσέχειν τῆι οἰκ ία·*καὶ* οὐ πολέμοις:—int. (980) S. supra ΝΗ ΤΟΥC→ΕΚ Τη*σ* ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑC ΕΥ*Ρ* ΙΠΙΔ*ου*·ΜΕΜΑΘΗΚΩC *καὶ* ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟC:—int. (983) S. supra ΧΥΤΡΑ→ΤΑΥΤΑ

---

970. **οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος:** that is to say, Theramenes as though playing a game of chance never makes a bad throw, but is always lucky. **οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος:** <Aristarchus > but Demetrius attacks him for not knowing in the least that Theramenes was a native of Ceos. / In the Codex Venetus we get the longer note of which the Ravennas gives us only a part. At the same time, it is apparent that the version even of the Venetus is a complete jumble, and accordingly I have separated into two notes even that part of the comment given by our manuscript. The former part is only an explanation of the Aristarchean epexegesis, not the epexegesis itself. The second part is a criticism of that epexegesis. All that we can be sure of is that Aristarchus read *οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος*, explaining it by the throws of *ἀστράγαλοι*, with or without a latent allusion to the origin of Theramenes.

971. **μέντοὐγώ:** in full, *μέντοι ἐγώ*.

973. **τῇ τέχνῃ:** the art of tragic composition.

974. **νοεῖν:** to discern.

976. **τὰς οἰκίας κ.τ.λ.:** to attend to their homes, and not to fighting.

981. **ἅπας τις εἰσιὼν κ.τ.λ.:** having learned his lesson from the small talk of Euripides, and being now educated.

983. **ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.:** ταῦτα πάντα μικροπρεπείας δείγματα.

986. **τέθνηκέ μοι:** ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

988. **τῆς ἐλάας:** μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν/· **τέως ἀβελτερώτατοι κ.τ.λ.:** ἕως ἄρτι μωροὶ ἦτε.

990. **μαμμάκυθοι:** ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτοι/· **Μαμμάκυθοι Μελιτίδαι: Δίδυμος·** ὅτι Μαμμάκυθος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβλητο, καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίων καὶ ὁ Κόροιβος. μαμμόθρεπτοι V. μαμμάκουθοι (sic) V.

992. **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** πρὸς τὸν Αἰσχύλον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ/· **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** ἔστιν αὕτη ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου/· **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** πρὸς τὸν Αἰσχύλον λέγει ὁ χορός/· **φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ:** τοῦτο παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

995. **ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν:** ὅτι

πάντα μικροπρεπείας δείγματα:—int. (986) **τέθνηκέ μοι**) *αντιτου* **κέκλασται.** inter. S. ante versum 988→**μέχρι** *καὶ* **τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν:**—int. S. ante versum 989→**τέως ἀβελτερώτατοι:**—**ἕως ἄρτι μωροὶ ἦτε:**—int. (990) **μαμάκουθοι:**—*αντιτου* **μαμόθρεπτοι·δίδυμος** *οτι* **μαμάκυθος** *καὶ* **μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβλητο·καθάπερ** *καὶ* **ὁ βουταλίων** *καὶ* **ὁ κόροιβος:**—infr. (992) **τάδε μὲν λεύσεις:**—**πρὸς τὸν αἰσχύλον ἀπὸ των αὐτοῦ·ἔστιν δε αὕτη ἀρχὴ μυρμιδόνων αἰσχύλου·τοῦτο δὲ παρὰ την ὑπόνοιαν** infr.

Folio 46, *line* 994. (994) **πρὸς τὸν αἰσχυλον** *λεγει* **ὁ χορός:**—int. (995) **ἐκτὸς οἴσει των ἐλαων:**—*οτι* **ἐμφαίνει τί ωρισμένον** *λεγειν καὶ* **μάλιστα**

---

983. **ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.:** these are all so many examples of pettiness of ideas.

986. **τέθνηκέ μοι:** that is, Is broken.

988. **τῆς ἐλάας:** they go so far as to ask after wretched edibles. **τέως ἀβελτερώτατοι κ.τ.λ.:** up till now you were fools. / The *ἦτε* may imply a variant *καθῆσθε*.

990. **μαμμάκυθοι:** that is, Mammy-nursed. **Μαμμάκυθοι Μελιτίδαι:** Didymus:—Mammacuthus and Melitides, just like Butalio and Coroebus, were ridiculed for their stupidity.

992. **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** addressed to Aeschylus—a quotation from his own poems. **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** the beginning of the Myrmidons of Aeschylus. **τάδε μὲν λεύσσεις κ.τ.λ.:** addressed by the Chorus to Aeschylus. **φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ:** an example of *παρὰ προσδοκίαν*.

995. **ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν:**

καὶ μάλιστα om. Rγ
ἐμφαίνει τι ὡρισμένον λέγειν/· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν: ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον/· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν: θέλει εἰπεῖν ἐκτὸς τοῦ προκειμένου/· τῶν ἐλαῶν:

καθ' ἃς V.

<τοῦτο λέγει παρ' ὑπόνοιαν> Rγ
<παρὰ τὸ <"τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;"> παίζων ὁ χορὸς τοῦτό φησιν.

<παρὰ> V.

<τίς τῆς ἐλάας> Rγ

999. cυcτείλας ἄκροιcι χρώμενος: λείπει ὁ καί/· cυcτείλας ἄκροιcι χρώμενος: ἔcτι γὰρ "καὶ ἄκροιcι χρώμενος."

1001. ἄξειc: ἐπάξειc τὸν λόγον κατ' αὐτοῦ.

1004. ἀλλ' ὁ πρῶτος κ.τ.λ.: ἔτι ὁ χορὸς <λέγει>/· πυργώcας: αὐξήcας/· πυργώcας κ.τ.λ.: μεγάλα [οὖν] εἰπών.

<λέγει> Rγ

1005. τραγικὸν λῆρον: ὅτι ἀλλήλους διαβάλλουcι κωμικοὶ καὶ τραγικοί/· λῆρον: ἀντὶ τοῦ τέχνην.

ὡc ἐπάκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦcαν καθὰ ἐξεφέροντο οἱ ὑποπίπτοντ ες κατὰ τὸν δρόμον·θέλει δὲ εἰπεῖν ἐκτὸς του προκειμένου·ἢ ἐπεὶ εἶπ εν ὁ διόνυcoc τίc τησ ἐλάας παρέτραγεν·τὸ παρέτραγε παίζων ὁ χοροσ τοῦτο φησι·μή c' ὁ θυμὸc ἁρπάcac, ἐκτὸc οἴcει των ἐλαῶν:—supr. S. post versum 999→λειπει ὁ καῖ εστι γὰρ καὶ ἄκροιcι χρώμενοσ:—ext. (1001) ἐπάξειc, τὸν λογον κατ' αὐτοῦ:—ext. S. ante versum 1004→ἔτι ὁ χοροσ αὐξήcac καὶ μέγαλα οὖν εἰπών:—int. (1005) λῆρον:—αντιτου τέ

---

observe that the reference is to something bounded. **ἐκτὸc οἴcει τῶν ἐλαῶν:** there were olive-trees on the edge of the race-course (at Athens), and in the direction of these the competitors who fell out of the race took their way, *or* who fell in the race were borne out. **ἐκτὸc οἴcει τῶν ἐλαῶν:** that is to say, Outside the programme. **τῶν ἐλαῶν:** a case of *παρὰ προσδοκίαν*, in allusion to the words of Dionysus "Who has nibbled the olive?" **τῶν ἐλαῶν:** the Chorus play upon the expression "Who has nibbled the olive?"

999. **cυcτείλας ἄκροιcι χρώμενος:** supply the conjunction *καί*. **cυcτείλας ἄκροιcι χρώμενος:** that is, *καὶ ἄκροισι χρώμενος*.

1001. **ἄξειc:** you will bring your argument against him.

1004. **ἀλλ' ὁ πρῶτος κ.τ.λ.:** the Chorus still address Aeschylus. **πυργώcας:** amplifying. **πυργώcας κ.τ.λ.:** speaking big.

1005. **τραγικὸν λῆρον:** observe that the comic poets depreciate the tragic poets and vice versa. **λῆρον:** where we should expect *τέχνην*.

1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν κ.τ.λ.: ἀλλ' ἀπὸ καλῶν κακοὺς ἐποίησας/· μοχθηροτέρους: αἰσχροτέρους.

1012. τεθνάναι: γελοίου χάριν εἶπεν· ἤδη γὰρ ἀπέθανον.

1014. μὴ διαδρασιπολίτας: μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πόλιν.

1015. μηδὲ κοβάλους μηδὲ πανούργους: ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ πανούργους.

1017. ἑπταβοείους: ἀντὶ τοῦ μεγάλους, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος.

1026. εἶτα διδάξας Πέρσας κ.τ.λ.:
< ὅτι> οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν, εἶτα οἱ Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας· νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπεν. Πλὴν <οὐδὲν τῷ ποιητῇ ἐγκλητέον>· οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀκριβῶσαι τὸ τοιοῦτον οὐδὲ τοῖς ἀπελλέγχουσιν αὐτόν. <. . . ὅτι> R, <οὐδὲν τῷ ποιητῇ ἐγκλητέον> V.

1028. ἐχάρην γοῦν περὶ κ.τ.λ.: ἐν

χνην· τραγικὸν δὲ *οτι* ἀλλήλους *δια*βάλλουσϊ κωμικοὶ *καὶ* τραγικοί:—int. (1011) ἀλλ' εκ χρηστῶν:—ἀλλ' ἀπο καλῶν κακοὺς *καὶ* αἰσχροτέρους ἐποίησας:—ext. (1012) γελοίου χάριν εἶπεν ἤδη γὰρ ἀπέθανον:—ext. (1014) μὴ ἀποδιδράσκοντ*ας* τὴν πόλιν:—ext. (1015) ἐκ παραλλήλου κοβάλους *καὶ* πανοῦργους:—ext. (1017) ἑπταβοείους:—*αντιτου* μεγάλους ἀπο μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ αἴαντος:—ext. S. ante versum 1021→ οἱ πέρσαι πρότερ*ον* δεδιδαγμένοι *εισι* εἶτα οἱ ἑπτ' ἐπιθῆβας. νῦν δὲ τὸ ὕστερ*ον* πρότερ*ον* εἶπεν. πλὴν οὐδὲν γάρ *εστι* ἀκριβώσαι· το τοιοῦτ*ον* ο ὐδε τοῖς ἀπελλέγχ*ουσιν* αὐτόν:—int. (1028) ἐχάρην γ'οῦν ἡνίκα:—ἐν

1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν κ.τ.λ.: but from good have made them bad. μοχθηροτέρους: more disreputable.

1012. τεθνάναι: said with the object of raising a laugh. They were both dead already.

1014. μὴ διαδρασιπολίτας: not running away from the city.

1015. μηδὲ κοβάλους μηδὲ πανούργους: an instance of the *σχῆμα ἐκ παραλλήλου*.

1017. ἑπταβοείους: that is, Gigantic, a metaphor from the shield of Ajax.

1026. εἶτα διδάξας Πέρσας κ.τ.λ.: < that> the Persae was first exhibited, *then* the Seven against Thebes, whereas here the order is reversed. No blame is to be laid upon the poet, even the critics who expose him are not always exact in such matters.

1028. ἐχάρην γοῦν περὶ κ.τ.λ.:

τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἐπαγγέλλεται οὔτε χορὸς συγκρούσας τὰς χεῖρας λέγει ἰαυοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται ἐν Σούσοις καὶ περίφοβός ἐστιν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὀνείρου τινός· χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν, εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγήν.

1032. Ὀρφεὺς μὲν κ.τ.λ.: ὅτι πολλὴ δόξα κατεῖχεν περὶ Ὀρφέως ὡς τελετὰς συντετάχοι.

1033. Μουσαῖος: τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν· οὗτος δὲ περὶ λύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συνέθηκεν <ποιήματα>· ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι/· Ἡσίοδος: ὡς πρώτου ὄντος Ἡσιόδου μέμνηται.

<ποιήματα> Rγ

τοῖς φερομένοις αἰσχύλου πέρσαις οὔτε δαρείου θάνατος ἐπαγγέλλεται· οὔτε χορὸς συγκρούσας τας χεῖρας λεγει ἰαυοῖ. ἀλλὰ τὰ μεν πράγματα ὑπόκειται ἐν σούσοις. καὶ περίφοβοσ ἐστιν ἡ μητηρ ξέρξου ἐξ ονείρου τ ινός· χορὸς δὲ περσῶν γερόντων διαλεγόμενοσ προς αυτην· εἶτα ἄγγελ οσ ἀπαγγέλλων την περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν ξέρξου φυγὴν (ex φυγεν factum) :—ext. et infr. (1032) οτι πολλὴ δόξα κατεῖχεν περι ορφέ ως, ὡς τελετας συντετάχοι :—infr. (1033) ὡς πρώτου ὄντος ἡσιόδου μέμ νηται :—infr. (1033) τὸν μουσαῖον παῖδα σελήνης καὶ εὐμόλπου φιλόχο ρος φησι· οὗτος δὲ περὶ λύσεισ καὶ τελετας καὶ καθαρμους συνέθηκεν· ὁ δὲ σοφοκλησ χρησμολογον αὐτὸν φησι· :—infr.

---

in the Persae of Aeschylus as now extant neither is the death of Darius announced nor do the Chorus clap their hands and say *ἰαυοῖ*. The action is laid at Susa and the mother of Xerxes is represented as excited with fear through a dream (ll. 179-200). There is a Chorus of Persian Elders who converse with the Queen, then enters a messenger with the news of the battle of Salamis and the flight of Xerxes. / This sheds no light on the true reading of the passage except that the annotator had evidently before him the reading *περί*.

1032. **Ὀρφεὺς μὲν κ.τ.λ.:** observe that there was a widely prevalent belief that Orpheus had ordained mysteries.

1033. **Μουσαῖος:** Philochorus states that Musaeus was the son of Selene and Eumolpus. He composed poems concerning expiatory rites and mysteries and purifications. Sophocles calls him *χρησμολόγος* or a reciter of oracles. **Ἡσίοδος:** Hesiod is mentioned as being the earliest of

1037. ἔπεμπε: ἐπόμπευεν.

1038. τὸ κράνος πρῶτον κ.τ.λ.: δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον, τότε τὸ κράνος περιθέσθαι· καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει τοῦτο· "κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν | ἵππουριν· <δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν>."

1042. ἀντεκτείνειν: ἐξισοῦν.

1043. Φαίδρας: διὰ τὸν Ἱππόλυτον δρᾶμα Εὐριπίδου/· Σθενεβοίας: Σθενέβοιά ἐστιν ἣν Ὅμηρος Ἄντειαν λέγει ἥτις ἠράσθη τοῦ Βελλεροφόντου.

1047. ὥστε γε καὐτὸν κ.τ.λ.: ἵνα διαβάλῃ τὴν γυναῖκα τοῦ Εὐριπίδου.

1051. κώνεια: ὅτι πληθυντικῶς κώνεια ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι· ἦν δὲ καὶ ἑνικῶς εἰπεῖν. [τάχα μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον· πολλαὶ τὴν Σθενέβοιαν μιμησάμεναι πιοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν.]

Folio 46 *verso*, *line* 1037. (1037) ἔπεμπε) ἐπόμπευεν inter. (1042) ἀντ εκτείνειν) ἐξισοῦν· inter. (1043) σθενεβοίας:—*δια* τὸν ἱππόλυτον δρᾶμα εὐριπίδου·σθενέβοια δὲ *εστι* ἣν ὅμηροσ αντειαν *λεγει*·ἥτις ἠράσθη του βελλεροφόντ*ου*:—supr. (1038) λόφον ἥμελ' επιδήσ*ειν*:—δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον τότε τὸ κράν*οσ* *περιθέσθαι*·καὶ ὅμηροσ ἐμφαίνει τοῦτο·κρα τὶ δ'επιφθίμωι κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν:—supr. (1051) κώνεια πίνειν:—*οτι* πληθυντικῶς κώνει*α* ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι·ἦν δὲ *καὶ* ἑ νικῶς εἰπεῖν·τάχα μέντοι μᾶλλον προς το *περι* γυναικῶν ἱστορούμεν ον·πολλαὶ τὴν σθενέβοιαν μιμησάμεναι πιοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν:

---

the Greek poets. / From Suidas 1704 C we learn that some ancient scholars regarded Hesiod as earlier than Homer.

1037. **ἔπεμπε:** went in procession.

1038. **τὸ κράνος πρῶτον κ.τ.λ.:** he should have fastened the crest on the helmet before putting the helmet on his head. This is clear from Homer (Il. 3. 336): "On his strong head he put a goodly helmet with horse-hair plume, and the crest nodded fearsomely above it."

1042. **ἀντεκτείνειν:** to equal.

1043. **Φαίδρας:** in allusion to the Hippolytus, a play by Euripides. **Σθενεβοίας:** Stheneboea is the same as Homer's Anteia, being the woman who fell in love with Bellerophon.

1047. **ὥστε γε καὐτὸν κ.τ.λ.:** a hit at the wife of Euripides.

1051. **κώνεια:** observe the plural *κώνεια* here used because many women took it. Aristophanes might have used the singular. / There may be more notes than one here: e.g. (1) *ὅτι πληθυντικῶς.* (2) *ὅτι κώνεια, ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι.* (3) *ὅτι*

1054. τοῖc μὲν γὰρ παιδαρίοιcιν κ. τ.λ.: ὁ γὰρ διδάcκαλος τοῖc μικροῖc, ὁ δὲ ποιητὴc τοῖc ἡβῶcιν.

1056. χρηcτά: ἀντὶ τοῦ χρήcιμα.

1057. Λυκαβηττοὺc κ.τ.λ.: οἷον, ῥήματα ὄρεcι παραπλήcια/· Λυκαβηττοὺc κ.τ.λ.: ὁ Λυκαβηττὸc ὄροc τῆc Ἀττικῆc, Παρναccὸc δὲ Φωκίδοc.

1058. ἀνθρωπείωc: cυμμέτρωc.

1060. μείζοcι: ἀξιοπιcτωτέροιc.

1063. τοὺc βαcιλεύονταc κ.τ.λ.: διὰ Οἰνέα καὶ Τήλεφον καὶ τοὺc ἄλλουc.

1066. περιειλάμενοc: ἀντὶ τοῦ περιειλημμένοc/· περιειλάμενοc: cυcτραφείc· εἰλεῖν γὰρ τὸ cυcτρέφειν.

1067. νὴ τὴν Δήμητρα κ.τ.λ.: ὁ Διόνυcόc φηcι/· χιτῶνά γ' ἔχων κ.τ.λ.:

—ext. ἵνα διαβάλη *την* γϋναῖκα *του* εὐριπίδου:—ext. (1054) ὁ γὰρ διδάcκαλοc τοῖc μικροῖc·ὁ δε ποιητὴc τοῖc ἡβῶcιν:—ext. (1056) χρηcτὰ) *αντιτου* χρήcιμα:—inter. (1057) *καὶ* παρναcῶν ἡμῖν μεγε*θη*:—οἷον ῥή ματα ὄρεcι παραπλήcια·ὁ δε Λυκαβηττὸc ὄροc *τησ* ἀττικῆc, παρναccὸc δὲ φωκίδοc:—ext. (1058) ἀνθρωπίως) cυμμέτρως· inter. (1060) αξιοπιcτω τέροιc:—int. (1063) πρῶτον μὲν τοὺc βαcι*λεύονταc*:—δια οἰνέα *καὶ* τήλ εφον *καὶ* τοὺc ἄλλουc:—ext. (1066) ῥακίοιc *περι*ειλλόμενο*σ*:—*αντιτου περι*εἰλημθεὶc·*καὶ* cυcτρα*φεὶc*·εἰλεῖν γὰρ τὸ cυcτρέφειν:—ext. (1067) ὁ διό

ἦν καὶ ἑνικῶς εἰπεῖν. The words which I have omitted perhaps contain other attempts still at explaining the critical mark set against this passage in some early edition or editions. (1) *τὸ σημεῖον μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον*; (2) *τὸ σημεῖον ὅτι πολλαὶ τὴν Σθενέβοιαν μιμησάμεναι πιοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν*, both of which comments would direct attention to a supposed epidemic of suicide among women at the time of the Frogs.

1054. **τοῖc μὲν γὰρ παιδαρίοιcιν κ.τ.λ.:** the schoolmaster for the little, the poet for grown men.

1056. **χρηcτά:** that is, Useful.

1057. **Λυκαβηττοὺc κ.τ.λ.:** that is to say, Words like mountains. **Λυκαβηττοὺc κ.τ.λ.:** Lycabettus is a mountain in Attica, Parnassus a mountain in Phocis.

1058. **ἀνθρωπείωc:** in a reasonable way.

1060. **μείζοcι:** more plausible. / The form of the comparative is good enough for such a note.

1063. **τοὺc βαcιλεύονταc κ.τ.λ.:** in allusion to Oeneus, Telephus, and the rest of them.

1066. **περιειλάμενοc:** = *περιειλημμένοc*. **περιειλάμενοc:** rolled up, *εἰλεῖν* meaning "to roll up."

1067. **νὴ τὴν Δήμητρα:** Dionysus uses a woman's oath. **χιτῶνά γ'**

οἷον, ἐνδεδυμένος ἔνδοθεν ἐρίων χιτῶνα/· χιτῶνά γ' ἔχων κ.τ.λ.: λείπει τὸ <φησὶ> πένεσθαι/· χιτῶνά γ' ἔχων κ.τ.λ.: περιείληται γὰρ ῥάκη προσποιούμενος εἶναι πένης. <φησὶ> R

1068. παρὰ τοὺς ἰχθῦς: ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια· τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν· Εὔπολις· "περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα"/· παρὰ τοὺς ἰχθῦς: φησὶν ὅτι ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια ἀγοράζων/· παρὰ τοὺς ἰχθῦς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ τρυφῶν εὑρίσκεται. τρυφῶν V.

1069. εἶτ' αὖ λαλίαν κ.τ.λ.: φησὶν οὖν ὑπὸ Εὐριπίδου διαστραφέντας ἐπὶ τὸ λέγειν ὁρμῆσαι.

1071. τῶν μειρακίων: ἄπειροι οὗτοι ἐκκλησίας/· τῶν μειρακίων: ἄτιμοι γὰρ οὗτοι ἦσαν/· Παράλους: τοὺς κωπηλάτας <τῆς Παράλου>· Πάραλος γὰρ καὶ Σαλαμινία τριήρεις εἰρηναρχικαί. <τῆς παράλου> R

NUCOC *φησι*·οἷον ἐνδεδυμένος ἔνδοθεν ἐρίων χιτῶνα·*περιείληται* γὰρ ρ ἄκη προσποιούμενοσ *εἶναι* πένης:—ext. (1068) ἐξαπατήσει) *λειπει* τὸ πέ νεσθαι· inter. (1068) παρὰ τοὺς ἰχθῦς (accentus gravis ex acuto factus):—*αντιτου* παρα τὰ ἰχθυοπώλια | τὸ δὲ τοιοῦτον ἀττικὸν·εὔπολις·*περιῆλ* θον εἰς τα σκόροδα *καὶ* τα κρόμμυα *φησι*·οτι ἀναφαίνεται *περι* τα ἰχ θυοπώλια ἀγοράζων·*αντιτου* γλύφων εὑρίσκεται:—ext. (1071) τῶν μειρ ακίων:—ἄπειροι οὗτοι εκκλησίας·*φησι*·οὖν ὑπο ευριπιδου διαστραφέντ ας ἐπι τὸ *λεγειν* ὁρμῆσαι·παράλους δὲ τοὺς κωπηλάτας·πάραλος *γαρ καὶ* σαλαμινία·τριήρεις εἰρηναρχικαί:—infr. (1071) τοὺς . . .) ἄτιμοι *γαρ*

ἔχων κ.τ.λ.: that is to say, Wearing a tunic of wool inside. χιτῶνά γ' ἔχων κ.τ.λ.: supply *φησὶ πένεσθαι*. χιτῶνά γ' ἔχων κ.τ.λ.: while wrapped in rags pretending to be poor.

1068. παρὰ τοὺς ἰχθῦς: that is, Among the fish shops—an Attic idiom. Compare Eupolis—"I went about to the garlic booths and the onion booths." παρὰ τοὺς ἰχθῦς: that is, He turns up in the fish shops buying fish. παρὰ τοὺς ἰχθῦς: that is, He is caught playing the epicure.

1069. εἶτ' αὖ λαλίαν κ.τ.λ.: he means that they are perverted by Euripides and set upon talking.

1071. τῶν μειρακίων: observe that these had no experience of the ecclesia. τῶν μειρακίων: observe that these had not the franchise. / It may be that these are mere fragments of a note or notes in which it was explained that *τὰς πυγὰς ἐνέτριψεν* does not refer to boys frequenting the ecclesia. Παράλους: the rowers in the Paralus. The Paralus and the Salaminia were police boats.

1073. ῥυππαπαῖ: ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρασκευαστικὸν τῆς κωπηλασίας τὸ ῥυππαπαῖ.

1074. τῷ θαλάμακι: τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους/· τῷ θαλάμακι: οἱ θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας [Γ] τάξεις τῶν ἐρετῶν ὅτι μᾶλλον ἦσαν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος.

θαλάμακες Suidas

Γ om. V.

ἐρετῶν Suidas

ἦσαν R

1076. νῦν δ' ἀντιλέγει κ.τ.λ.: ἀντιλέγει ὁ Πάραλος καὶ οὐ κωπηλατεῖ.

1081. μιγνυμένας τοῖσιν κ.τ.λ.: ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες.

1082. φασκούσας οὐ κ.τ.λ.: ἔστι μὲν παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου· "τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, | τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν;" ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος, οὗτος δὲ ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει.

οἶδεν V.

οὗτοι ἦσαν· inter. (1073) ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρὰ | ..... κωπηλασίας τὸ ρυππαπαῖ:—infr. (1074) τῶι θαλάμακι:—τῷ κωπηλατοῦντι | ..... ρους οἱ δὲ θαλαμεῖς ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν δια τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις·παρὰ τας ἄλλας Γ τάξεις τῶν ερετμων οτι μᾶλλον εισιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος:—infr. (1076) αντιλεγει ὁ πάραλος καὶ οὐ κωπηλατεῖ:—int.

Folio 47, *line* 1080. (1081) S. supra αδελφοῖς→ὡς αἱ τοῦ αἰόλου θυγατέρες:—ext. (1082) καὶ φασκούσας οὐ ζῆν:—ἔστι μὲν παρὰ τὰ ἐκ φρίξου ευριπιδου·τίς δ' οἶδ' εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν·τὸ κατθανεῖν δε ζῆν:ἀλλ' ὁ λέγων εστι φρίξος·οὗτος δὲ ὡς παρα γυναικος εἰρημένον αὐτὸ λεγει:—supr. (1084) ἀνεμεστωθη:—ἀνεπλήρωθη τὸ γραμματεύειν

1073. **ῥυππαπαῖ:** a seaman's call —a signal for making ready to row.

1074. **τῷ θαλάμακι:** one who rows in the part of a trireme nearer the water. **τῷ θαλάμακι:** observe that the *θαλάμακες* got little pay, because being nearer the water they used short oars compared with the other ranks of rowers.

1076. **νῦν δ' ἀντιλέγει κ.τ.λ.:** the seaman of the Paralus speaks back and refuses to row.

1081. **μιγνυμένας τοῖσιν κ.τ.λ.:** as the daughters of Aeolus did.

1082. **φασκούσας οὐ κ.τ.λ.:** a travesty of a passage in the Phrixus of Euripides: "Perhaps life is death and death life; who can say?" but the speaker is Phrixus and not, as Aristophanes here makes out, a woman.

1084. ὑπὸ γραμματέων κ.τ.λ.: ἀνεπλη-
ρώθη τῶν γραμματεύειν βουλομένων τῶν Ald.
καὶ μὴ στρατεύεσθαι/· ὑπὸ γραμματέων:
καὶ <Δημοσθένης> ἐπὶ κακοπραγμοσύνῃ
τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει· "ὄλεθρος
γραμματεύς."

<δημοσθένης> R

1085. βωμολόχων: συκοφαντῶν/· δημοπιθήκων: τῶν τὸν δῆμον κολα-
κευόντων καὶ πειθόντων.

1086. λαμπάδι δ' οὐδεὶς κ.τ.λ.: ὅτι
<ὁ> τῆς λαμπάδος ἀγὼν <τρίτον> Ἀθη-
νῇσιν ἤγετο, Προμηθείοις, Ἡφαιστείοις,
Παναθηναίοις/· λαμπάδι δ' οὐδεὶς κ.
τ.λ.: ἐν Ἀθήναις ἐστὶ γυμνάσιον ἐν ᾧ
ἐλαμπαδηφόρουν οἱ γυμναζόμενοι.

<ὁ> V.

<τρίτον> V. προμηθείοις, ἡφαιστείοις, παναθηναίοις Kuster

1089. ἀφαυάνθην: ἐξηράνθην.

1092. λευκὸς πίων: ἐν ἐνὶ λευκο-
πίων, ἀντὶ τοῦ λιπαρός/· ὑπολειπό-
μενος: ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὤν.

βουλομένων·*καὶ* μὴ στρατεύεσθαι | ἢ *καὶ* ἐπι κακοπραγμοσύνη τοὺς γρ
αμματεῖς διαβάλλει·ὄλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν:—supr. et ext.
(1085) τῶν τον δῆμον κολακευόντων καὶ πειθόντων ext. (1087) *οτι* τ
ῆς λαμπάδος ἀγὼν ἀθήνηισιν ἤγετο·προμήθεια·ἡφαίστεια·παναθήναια:
—ext. (1087) ἐν ἀθήναις εστὶ γυμνάσιον.ἐν ᾧι ελαμπαδηφόρουν οἱ γυ
μν*α*ζόμενοι:—ext. (1089) ἀφαυάνθην) ἐξηράνθην:—inter. (1092) S. supra

---

1084. **ὑπὸ γραμματέων κ.τ.λ.:** was filled full of men wanting to be clerks rather than fighting-men. **ὑπὸ γραμματέων:** observe that Demosthenes also gives the public clerks a bad name (269. 19), "A wretch of a clerk."

1085. **βωμολόχων:** sycophants. **δημοπιθήκων:** men who flatter and win over the people. / Perhaps in its original form this comment may have brought out the double allusion in *πιθήκων* to tricking (*πίθηκοι*) and getting their way with (*πείθειν*) the populace. The note which has become the spurious line *ἐξαπατώντων τὸν δῆμον* [*ἀεί*] referred only to the non-allusive sense of *πιθήκων*.

1086. **λαμπάδι δ' οὐδεὶς κ.τ.λ.:** the athletic event of the Lampadephoria was held thrice (each year) at Athens, at the feasts of Prometheus and Hephaestus and at the Panathenaea. / In late Greek *τρίτον* may = *τρίς*. **λαμπάδι δ' οὐδεὶς κ.τ.λ.:** there is a gymnasium at Athens in which the gymnasts used to race with a torch.

1089. **ἀφαυάνθην:** was dried up.

1092. **λευκὸς πίων:** in one copy is the reading *λευκοπίων* in the sense of *λιπαρός* (sleek). / Like plenty of other notes this ignores the metre. **ὑπολειπόμενος:** that is, Being behind.

1093. **οἱ Κεραμῆς**: δῆμος τῶν Ἀθηναίων/· οἱ Κεραμῆς: ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο.

1094. **πύλαις**: ταῖς εἰσόδοις.

1096. **ταῖσι πλατείαις**: ταῖς πλατείαις χερσὶ δηλονότι/· ταῖσι πλατείαις: <ταῖς> <ταῖς> R
οὕτω λεγομέναις Κεραμεικαῖς πληγαῖς/· πλατείαις (?): μάστιξιν/· πλατείαις: <πληγαῖς> R <πληγαῖς> πλατείαις.

1098. **ἔφευγεν**: ἀνεχώρει.

1100. **διαιρεῖν**: διακρίνειν.

1101. **τείνῃ**: φιλονεικήσῃ.

1102. **ἐπαναστρέφειν**: ἀντιλέγειν/· **τορῶς**: σαφῶς/· **τορῶς**: ἀκριβῶς.

1103. **μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον**: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ, τὰς ἀντιλογίας ποιεῖσθε. τὰς V.

λευκός→**ἐν ἐνὶ λευκοπίων**, *αντι του* **λιπαρός**:—int. (1092) *αντιτου* **οπίσω ὤν**· intermarg. ext. (1093) **οἱ κεραμῆς**:—**δῆμος τῶν ἀθηναίων**·**ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις**:—ext. (1096) **ταῖσι πλατεῖαις**:—**ταῖς πλατεῖαις χερσὶ δηλονοτι ἢ μάστιξιν**·**ἢ οὕτω λεγομέναις κεραμ εικαῖς πληγαῖς πλατείαις**:—ext. (1098) **λαμπάδ . . .) ἀνεχωρει** *καὶ* **ἔφευ γεν**· inter. (1100) *διακρίνειν*:—intermarg. ext. (1101) S. supra **τείνει**→**φιλο νεικήσῃ**· (**η** ex **ει** factum) intermarg. ext. (1102) S. supra **τὸρῶς**→*αντιλεγειν* **σαφῶς ἀκριβῶς**:—ext. (1103) S. supra **ταυτὼ**→*αντι του* **μη εν τῶ αὐτῶι**

1093. **οἱ Κεραμῆς**: Cerames was one of the Attic demes. **οἱ Κεραμῆς**: the place where the torch race took place.

1094. **πύλαις**: the entrances.

1096. **ταῖσι πλατείαις**: with the palms of their hands. **ταῖσι πλατείαις**: the so-called *πληγαὶ κεραμεικαί*. **πλατείαις**: with whips. / There may have been a reading *ταῖς πλάστιγξιν* or *πλήστιγξιν* with violation of the synapheia. Cp. Hesychius *πλάστιγξ*: *μάστιξ*; Galen Lexicon Hippocr. (ed Kuhn vol. 19. p. 131) *πλήστιγγας*: *νάρθηκας*, *παρὰ τὸ πλήσσειν*. **πλατείαις**: with flat blows (i.e. slaps). / Some of these little notes may have arisen out of a single larger note in which the *κεραμικὴ μάστιξ*—an expression referring to ostracism—was commented upon in connection with this passage.

1098. **ἔφευγεν**: withdrew. / The form which this note has in the codex suggests some variation in the text—either a variant *φεύγων* for *φυσῶν* or some other word than *ἔφευγεν* as principal verb.

1100. **διαιρεῖν**: to decide.

1101. **τείνῃ**: contends.

1102. **ἐπαναστρέφειν**: to speak back. **τορῶς**: clearly. **τορῶς**: precisely.

1103. **μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον**: that is, Do not argue and counter-

1104. ἐcβολαί: ἀφορμαί/· ἐcβολαί: εἴcοδοι/· ἐcβολαὶ cοφιcμάτων: ἀρχαὶ φιλονεικίας.

1106. ἔπιτον: ἐπέρχεcθε/· ἔπιτον: ἐπιπορεύεcθε.

1108. ἀποκινδυνεύετον: κινδυνεύοντες λέγετε, τουτέcτι τολμῶντεc.

1112. ὡc οὐκ ἔθ' οὕτω κ.τ.λ.: ὡc τῶν Ἀθηναίων οὐχ ὁμοίωc πρότερον γεγυμναcμένων ἐν τοῖc ποιητικοῖc cοφίcμαcιν.

1113. τὰ δεξιά: δεξιοὺc νομίζουcι τοὺc cτρατευομένουc καὶ ἐπαίνου ἀξίουc, τοὺc δὲ διαδιδράcκονταc τὰc cτρατείαc φιλοδίκουc εἶναι καὶ cυκοφάντας. [ἢ τὸ ἐναντίον· ἵνα ᾖ πάντεc οἱ ἀμαθεῖc ἔξω ἐcτρατευμένοι εἰcί.]/· δεξιά: ἐν εἰρωνείᾳ.

1116. παρηκόνηνται: παροξυμμένοι εἰcίν/· παρηκόνηνται: οἱ θεαταί.

1119. ἐπ' αὐτοὺc κ.τ.λ.: εἰc τὰ προοί-

τόπωι καὶ λόγωι καὶ τρόπωι·τῆc *αντι*λογίας ποιεῖcθαι:—ext. S. ante versum 1104→ἀφορμαὶ ἀρχαὶ φιλονεικίας εἴcοδοι:—int. (1106) S. supra ἔπιτον →ἐπέρχεcθε ἐπιπορεύεcθε:—int. (1108) κινδυνεύετον:—κινδυνεύοντεc λεγετε τοῦτεστι τολμῶντεσ:—int. (1112) ὡc τῶν ἀθηναίων οὐχ' ὁμοίωc πρότερον γεγυμναcμένων ἐν τοῖc ποιητικοῖc cοφίcμαcιν:—ext. (1114) δεξιοὺc νομίζουcι τοὺc cτρατευομένουc καὶ ἐπαίνου ἀξίουc·τοὺc δὲ διαδιδράcκονταc τασ cτρατειασ φιλοδίκουc εἶναι καὶ cυκοφάντας.ἢ τὸ ἐναντίον·ἵνα ἦι | πάντεc οἱ ἀμαθεῖc ἔξω ecτρατευμένοι εισι:—ext. (1114) τὰ δεξια) εν ειρωνεία δεξιά· inter. (1116) καὶ . . .) παροξυμένοι εισι οἱ ε

---

argue on the same spot, scilicet, line of argument or manner.

1104. **ἐcβολαί:** starting-points. **ἐcβολαί:** openings. **ἐcβολαὶ cοφιcμάτων:** things on which to have a controversy.

1106. **ἔπιτον:** = *ἐπέρχεσθε* (attack). **ἔπιτον:** = *ἐπιπορεύεσθε* (go at).

1108. **ἀποκινδυνεύετον:** speak and run the risk, that is, speak boldly.

1112. **ὡc οὐκ ἔθ' οὕτω κ.τ.λ.:** as though the Athenians had not before been exercised to a like degree in poetical subtleties.

1113. **τὰ δεξιά:** they regard as *δεξιοί*, that is, worthy of praise, all who serve as soldiers, but as litigious persons and impostors all who shirk so serving. / This note can hardly be right as a comment upon the text as we have it. **δεξιά:** ironical.

1116. **παρηκόνηνται:** are excited. **παρηκόνηνται:** scilicet, the spectators.

1119. **ἐπ' αὐτοὺc κ.τ.λ.:** namely,

μια δηλονότι/· προλόγους: ὁ γὰρ πρόλογος μέρος πρῶτον τῆς τραγῳδίας.

1121. δεξιοῦ: ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτό φησι.

1122. πραγμάτων: γράφεται καὶ ῥημάτων.

<λείπει> R 1123. πολλούς: <λείπει> βασανιῶ.

1124. Ὀρεστείας: <τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα,> Χοηφόρους, <Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν>. <τετραλογίαν . . . ἀγαμέμνονα> V.

<εὐμενίδας πρωτέα σατυρικόν> V.

1126. Ἑρμῆ χθόνιε κ.τ.λ.: τὸ πατρῷα κεκίνηκεν τὴν ἀμφιβολίαν· ἤτοι γὰρ <τὰ> τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησίν, ἢ τὰ καθ' ᾅδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ καθ' ἃ καὶ Χθόνιος ὁ Ἑρμῆς. πατρῷα V. <τὰ> R ἃ R

1136. ὁρᾷς ὅτι λῃρεῖς: ὁ Αἰσχύλος φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ὡς ἀπατώμενον ὑπὸ Εὐριπίδου· διὸ ἐπιφέρει Διόνυσος "ἀλλ'

εαται· inter. (1119) εἰς τα προοίμια δηλονοτι:—int. S. ante versum 1120 →ὁ γὰρ πρόλογοσ μέροσ πρῶτον τησ τραγωιδίας:—int. (1121) τοῦ δε ξιοῦ βασανιῶ:—ἐν ειρωνεία τοῦτο *φησι*· infr. (1122) πραγμάτων) *γρα φεται καὶ* ῥημάτων· inter. (1124) τὰς χοηφορουσ intermarg. ext.

Folio 47 *verso, line* 1126. (1126) τὸ πατρῶιον κεκίνηκεν τὴν ἀμφιβολίαν. ἤτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ *πατροσ* ὀρέστησ *φησι*· ἢ τὰ καθ' ἅιδου *λεγει* πατρῶια κράτη τοῦ ἑρμοῦ καθ' ὃ *καὶ* χθόνιοσ ὁ ἑρμῆς:—ext. S. ante versum 1136→ὁ αἰσχύλοσ *φησι* πρὸς τὸν διόνυσον. ὡς ἀπατώμενον ὑ πο ευριπιδου· δι' ὃ ἐπιφέρει διόνυσοσ | ἀλλ' ὀλίγον μοι μ ἥλει:—αλλωσ· οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλα καταφρονῶ σου. ου φροντίζω *φησι*· κἂν

To the openings of the plays. προλόγους: observe that by *πρόλογος* is meant the first part of a tragedy.

1121. δεξιοῦ: ironical.

1122. πραγμάτων: there is a variant *ῥημάτων*. / The line of which this forms part is itself a comment upon l. 1126: Ἑρμῆ χθόνιε κ.τ.λ.: *ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει ὁ Αἰσχύλος*.

1123. πολλούς: supply *βασανιῶ*.

1124. Ὀρεστείας: the lists give the Oresteia as a tetralogy, the Agamemnon, the Choephoroe, the Eumenides, and, as Satyric play, the Proteus.

1126. Ἑρμῆ χθόνιε κ.τ.λ.: it is the term *πατρῷα* which has caused all the ambiguity. Orestes either means it in the sense of "belonging to my father," or else he refers to the hereditary authority of Hermes in Hades, an authority which gives him the title of *Χθόνιος*.

1136. ὁρᾷς ὅτι λῃρεῖς: addressed by Aeschylus to Dionysus, who, he feels, is taken in by Euripides. This explains the words of Dionysus which

ὀλίγον <γέ> μοι μέλει"/· ἀλλ' ὀλίγον <γε> V.
κ.τ.λ.: οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλὰ
καταφρονῶ σοῦ/· ἀλλ' ὀλίγον γέ κ.τ.λ.:
οὐ φροντίζω, φησί, κἂν λέγῃς ὅτι ἥμαρτεν. ἥμαρτεν V.

1144. ἐριούνιον: πρὸς τὴν ἐκδοχὴν
ἐριούνιος R τοῦ ἐριούνιος ὅτι οὐκ ὀρθῶς.

1146. τοῦτο κέκτηται γέρας: τὸ
ἐποπτεύειν ἐποπτεύειν τὰ ὑποχθόνια.
V.

1148. πατρῷον τὸ κ.τ.λ.: τὸ εἶναι
χθόνιον ὡς νῦν ὁ πατήρ.

1149. οὕτως ἂν εἴη κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ
Διόνυσος λέγει ὑποτεμνόμενος τὸν Εὐριπί-
δου λόγον διὰ τὸ ὑπερσπεύδειν, ὡς καὶ
Ἀρίσταρχός φησιν· οὕτω γὰρ εἰκότως ὁ
Αἰσχύλος ἐπήγαγεν "Διόνυσε, πίνεις οἶνον
οὐκ ἀνθοσμίαν"/· πρὸς πατρὸς τυμβω-
ρύχος: οἷον, τυμβωρύχος πατρός. τυμβωρύχος R

λεγησ οτι ἥμαρτες:—ext. (1144) ἀλλα τὸν εριούνι*ον*:—πρὸς τ*ην* ἐκδοχὴν του εριουνίου, *οτι* οὐκ' ὀρθῶς:—ext. (1146) τὸ εἶναι χθόνιον·ὡς νῦν ὁ *πατηρ*:—int. (1147) S. supra βουλόμην→τὸ ὑποπτεύειν τα ὑποχθόνια:—int. (1149) οὕτος ἂν εἴη πρ̄ος̄ *πατροσ*:—τοῦτο ὁ διόνυσ*οσ* *λεγει* ὑποτε μνόμεν*οσ* τὸν ευριπίδ*ου* λόγον, δια το ὑπερσπεύδειν ὡς *καὶ* ἀρισταρχος *φησι*·οὕτω γὰρ εἰκότως ὁ αἰσχυ*λοσ* ἐπήγαγεν·διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν:—ext. (1149) πατρὸς . .) οἷον τυμβωρύχου *πατροσ*:—inter.

---

follow:—"What do I care?" **ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει:** I do not care whether I am insulted by you or no; I despise you. / This annotator assigned the second half of l. 1136 to Euripides. **ἀλλ' ὀλίγον γέ κ.τ.λ.:** I (Dionysus) do not care whether you say that he (Euripides) was wrong or no.

1144. **ἐριούνιον:** observe the incorrect sense given to *ἐριούνιος*. / It is possible that this annotator thought *ἐριούνιος* to be explained by Aeschylus himself as = *ἐριχθόνιος*, an explanation certainly given in antiquity.—Hesychius *ἐριούνιον πόρον: τὸν ὑποχθόνιον.* Cf. E. M. 371. 41 ff. On the other hand, the note may have lost some words at the end. < > *πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ ἐριούνιος ὅτι οὐκ ὀρθῶς <ὁ ἀντὶ τοῦ ἐριχθόνιος>.*

1146. **τοῦτο κέκτηται γέρας:** to superintend the affairs of the other world.

1148. **πατρῷον τὸ κ.τ.λ.:** that of being under the ground as his father is now. / An explanation of the sense which Euripides insists upon giving to the words.

1149. **οὕτως ἂν εἴη κ.τ.λ.:** spoken by Dionysus who cuts Euripides short in his too great haste to be done. This is the view of Aristarchus. In this way Aeschylus' words follow naturally, "Dionysus, thou drinkest wine unfragrant." **πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος:** that is, *τυμβωρύχος πατρός.*

1150. πίνεις οἶνον κ.τ.λ.: οἷον, μεθύεις· ἵνα μὴ κατ' ἐρώτησιν λέγῃ ἀλλ' ἐν ἀποφάνσει.

ἀποφάνσει Dindorf

1151. βλάβος: τὸ ἁμάρτημα.

1154. δὶς ταὐτὸν κ.τ.λ.: τὸ ἥκω, φησί, ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.

τῷ edd.

1162. καθ' ὅ: κατὰ τί λέγεις διαφορὰν ἔχειν.

1163. ὅτῳ μετῇ πάτρας: ᾧ ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος.

1168. πιθών: διὰ τοῦ ῑ γραπτέον καὶ ὀξυτονητέον τὸ πιθών ἵνα ᾖ β̄ ἀορίστου [καὶ μέλλοντος].

1171. ἐς τὸ κακὸν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον.

1176. ἐξικνούμεθα: ἀντὶ τοῦ ἀκουόμεθα.

1178. κἄν που δὶς κ.τ.λ.: κἄν τι ἐλάχιστον [τι] ῥῆμα ᾖ περισσὸν ἤ τι

ᾖ περισσὸν ἤ R

(1150) οἷον μεθύεις | ἵνα μη κατερώτησιν *λέγη* | ἀλλ εν αποφάσει :—int. (1150) τὸ βλάβος) το ἁμαρτημα :—inter. (1154) τὸ ἥκω *φησι*·ταυτον εστὶ τὸ κατέρχομαι :—int. S. ante versum 1162→κατα τί *λεγεισ* διαφορὰν ἔχει ν :—ext. (1163) ὦι ἐξουσία *εστι* τησ *πατριδοσ* :—int. (1168) οὐ πιθών :—δια του ῑ γραπτέον *καὶ* οξυτονητέον τὸ πιθών·ἵνα ᾖι β̄ ἀορίστου *καὶ* μέλλοντοσ :—infr.

Folio 48, *line* 1169. (1171) *αντιτου* παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον : —int. (1176) *αντιτου* ἀκουόμεθα :—ext. (1178) κἄν τι ελάχιστόν τι ῥῆμα

1150. **πίνεις οἶνον κ.τ.λ.:** that is to say, You are drunk, making the sentence not a question but a categorical statement.

1151. **βλάβος:** the mistake.

1154. **δὶς ταὐτὸν κ.τ.λ.:** that is, Ἥκω is the same thing as *κατέρχομαι*. / This note has got into the text as l. 1157, where indeed, as Von Velsen states, it is expunctuated as spurious in the Ambrosianus.

1162. **καθ' ὅ:** in what respect you state them to be different.

1163. **ὅτῳ μετῇ πάτρας:** who has the freedom of his country.

1168. **πιθών:** to be written with an iota (not a diphthong), and accented oxytone so as to be a second aorist. / The words *καὶ μέλλοντος* which follow in the codex imply that one reader at least found a reading πεισων which is at any rate as good as πειθων.

1171. **ἐς τὸ κακὸν κ.τ.λ.:** that is, Watch for anything ill-expressed.

1176. **ἐξικνούμεθα:** that is, We are heard.

1178. **κἄν που δὶς κ.τ.λ.:** if there is the least word too much or

εὕρῃς [καὶ] παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ/· στοιβήν: ἀπὸ <μεταφορᾶς> τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων. <μεταφορᾶς> R

1180. οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ': ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ.

1182. ἦν Οἰδίπους κ.τ.λ.: ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου· ἔστιν δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος.

1184. ὄντινά γε πρὶν κ.τ.λ.: παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐν Φοινίσσαις εἰρημένα περὶ Οἰδίποδος καὶ Λαΐου.

1190. χειμῶνος ὄντος κ.τ.λ.: < < > R

> τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ' αὐτῷ τὸ χειμῶνος ὄντος, τὸ δὲ ἐν ὀστράκῳ/· ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ: ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τὰ παιδία· διὸ καὶ χυτρίζειν ἔλεγον. χυτρίζειν V.

1196. μετ' Ἐρασανίδου: <Ἐρασανίδης εἷς> τῶν περὶ Ἀργίνουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς· ἀπέθανεν δὲ δημοσίᾳ οὗτός <ἐρασανίδης εἷς> Ald.

ἢ περισσόν τι εὕρηις *καὶ* παρέλκον ἐν τῶι λόγωι·ἀπὸ *της* στοιβῆς τῶν φορτίων :—ext. (1180) μόστιν) *αντιτου* πάνυ γαρ :—inter. (1182) ἐξ αντι γον*ησ* ευριπι*δου* εστι*ν* δε αρ*χη* του δράματο*σ* :—int. (1185) παρὰ τὰ ευριπίδου ἐν φοινίσσαις εἰρημένα περὶ οἰδίποδο*σ* *καὶ* λαΐου :—ext. (1190) τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ'αυτῶ·τὸ χειμῶνο*σ* ὄντο*σ*·τὸ δὲ ἐν ὀστράκωι | ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τα παιδία·δι' ὃ *καὶ* χυτρίζεις ἔλεγον :—ext. (1196) μετ' ερασανίδου :—τῶν *περι* ἀργίνουσαν στρατηγησάντων δυστυχ

---

if you find anything redundant in what I say. / There may be two notes here. στοιβήν: a metaphor from the packing in a bundle.

1180. οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ': that is, For certainly.

1182. ἦν Οἰδίπους κ.τ.λ.: from the Antigone of Euripides — the opening of the play.

1184. ὄντινά γε πρὶν κ.τ.λ.: a parody of what is said in the Phoenissae about Oedipus and Laïus (ll. 15 ff.)

1190. χειμῶνος ὄντος κ.τ.λ.: < > holds this to be an alteration of the text of Euripides, the *χειμῶνος ὄντος* and the *ἐν ὀστράκῳ*. / The line of the Phoenissae (l. 25) runs *δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος*. Perhaps we should write *ἐπιδιασκευάζει* for *ἔχει διασκευήν*, and translate :—Aeschylus interpolates this into the text of Euripides. ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ: observe that it was usual to expose children in earthenware pots (*χύτραι*), the act being called *χυτρίζειν*.

1196. μετ' Ἐρασανίδου: Erasanides was one of the generals whose command at Arginnusa was so un-

τε καὶ οἱ ὑπομείναντες, Θράσυλλος, Περι-
Λυσίας Dindorf κλῆς, Λυσίας, Ἀριστοκράτης, Διομέδων,
ὡς <φησι> Φιλόχορος. <φησι> V.

1198. κνίσω : ξέσω/· κνίσω : δοκιμάσω.

1202. ποιεῖς γὰρ κ.τ.λ. : οὕτω γὰρ τοὺς προλόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι.

1211. Διόνυσος ὃς κ.τ.λ. : Ὑψιπύλης ἀρχή.

1212. καθαπτός : ἐνδεδυμένος.

1219. ἢ δυσγενὴς ὤν : τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου "πλουσίαν ἀροῖ πλάκα."

1220. ὑφέσθαι : ὑποχωρῆσαι/· ὑφέσθαι : εἶξαι.

1221. πνευσεῖται πολύ : ὡς ἐπὶ ἀνέμου σφοδροῦ λέγει.

1223. τοῦτο : τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον.

1225. Σιδώνιόν ποτ' κ.τ.λ. : τοῦ β̄ Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή.

ὡς ἀπέθανεν δὲ δημοσίαι·οὗτός τε *καὶ* οἱ υπομείναντεσ θράσυλλοσ·πε ρικλῆς·χύσις (ex χυσὶς factum) | αριστοκράτ*ησ*·διομέδ*ων* | ὡς φιλό*χοροσ* :— ext. (1198) κνίσω) ξεσω·δοκιμασω inter. (1202) οὕτω γὰρ τοὺς προλόγο υς ποιεῖς ὡς πάντ*α* πα προσδέχεσ*θαι* :—int. (1211) ὑψιπύλης αρ*χη*· int.

Folio 48 *verso*, *line* 1212. καθαπτὸς) ἐνδεδυμέν*οσ* :—inter. S. ante versum 1219→τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου πλουσίαν άροι πλάκα :—ext. (1220) ὑποχορή*σαι* εἶξαι :—int. S. ante versum 1221→ὡς ἐπι ἀνέμου σφοδροῦ λεγει :—ext. (1223) τὸ *λεγειν* τὸ ληκύθιον :—int. S. ante versum 1225→ τοῦ β̄ φρίξου ευριπι*δου* ἡ αρ*χη* :—ext. (1227) ἀποπρίω :—ἐν ἴσωι τὸ ὤνησ

---

fortunate. He met a public death, he and (with him) all who stood their trial, Thrasyllus, Pericles, Lysias, Aristocrates, Diomedon. Such is the account of Philochorus.

1198. κνίσω : shall maul. κνίσω : shall test.

1202. ποιεῖς γὰρ κ.τ.λ. : you make your prologues in such a way that they admit of anything.

1211. Διόνυσος ὃς κ.τ.λ. : the beginning of the Hypsipyle.

1212. καθαπτός : clad.

1219. ἢ δυσγενὴς ὤν : the conclusion of the line is *πλουσίαν ἀροῖ πλάκα*.

1220. ὑφέσθαι : to give way. ὑφέσθαι : to yield.

1221. πνευσεῖται πολύ : as though it were a violent wind.

1223. τοῦτο : the saying *ληκύθιον*.

1225. Σιδώνιόν ποτ' κ.τ.λ. : the beginning of the second edition of the Phrixus by Euripides.

1227. ἀποπρίω: < ἀντὶ τοῦ πώλησον,> ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶν Εὐριπίδης "ἐγὼ πρίωμαι;"/· ἀποπρίω: ἐν ἴσῳ τῷ ὠνῆσαι.

< . . . . . ἀντὶ τοῦ πώλησον> R

τῷ V.

1229. πρίωμαι: ἴσον τῷ ὠνήσωμαι.

τῷ V.

ὠνήσωμαι Ald.

1232. Πέλοψ ὁ κ.τ.λ.: τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενείας ἡ ἀρχή.

ἰφιγενείας Ald.

1233. θοαῖσιν ἵπποις: τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου "Οἰνομάου γαμεῖ κόρην."

1235. ἀπόδος: τὴν λήκυθον/· ἀπόδου: ἀντὶ τοῦ πώλησον.

1236. λήψει γὰρ κ.τ.λ.: ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας/· λήψει: ὠνήσει.

1240. πολύμετρον: διχῶς, πολύβοτρυν.

1243. πρὸς ποδὶ κ.τ.λ.: εἰς ὃ μέλλω λέγειν εἰπάτω τὸ ληκύθιον.

1244. Ζεὺς ὡς κ.τ.λ.: Μελανίππης ἀρχή.

1247. τὰ σύκ': σύκα λέγει τὰ σαρκώ-

αι·ἀλλ' ἐν τοῖς εξησ *φησι*·εὐριπιδησ·ἐγὼ πρίωμαι:—ἄλλωσ ὠνήσει τ ὴν λήκυθον *καὶ* ἀπόδος *αντι* τησ ἀπολωλυίας:—ext. (1229) πρίωμαι) ἴσ ον τὸ ωνήσομαι inter. S. ante versum 1232 →τῆς ἐν ταύροις ἰφιγενεία ἡ ἀρχή:—ext. (1233) θοαῖσιν ἵπποις) τὸ λοιπον του ἰαμβου·οἰνομάου γα μει κόρην· inter. (1235) ἀπόδος) *αντιτου* πώλησον inter. (1240) πολύμετ ρον) διχωσ πολύβοτρυν inter. (1243) εἰς ὃ μέλλω λέγειν εἰπάτω τὸ λ ηκύθιον:—ext. (1244) S. supra ζεὺς→μελανίππης αρχη int. (1247) σύκα *λεγει* τὰ σαρκώματα | ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπι τοῖς ὀφθαλμοῖς σῦκον κ αλούμενον:—ext.

1227. **ἀποπρίω:** < takes it as equivalent to *πώλησον*>, but in what follows Euripides says *ἐγὼ πρίωμαι;* (which cannot mean *ἐγὼ πωλήσω;*) **ἀποπρίω:** in the same sense as *ὤνησαι.*

1229. **πρίωμαι:** equivalent to *ὠνήσωμαι.*

1232. **Πέλοψ ὁ κ.τ.λ.:** the beginning of the Iphigenia in Tauris.

1233. **θοαῖσιν ἵπποις:** the line continues *Οἰνομάου γαμεῖ κόρην.*

1235. **ἀπόδος:** (scilicet) The flask. **ἀπόδου:** that is, Sell.

1236. **λήψει γὰρ κ.τ.λ.:** (scilicet) In place of that which you have lost. **λήψει:** you will buy.

1240. **πολύμετρον:** a variant, *πολύβοτρυν.*

1243. **πρὸς ποδὶ κ.τ.λ.:** to what I am about to say let him say his *ληκύθιον,* if he can.

1244. **Ζεὺς ὡς κ.τ.λ.:** the beginning of the Melanippe.

1247. **τὰ σύκ':** by *σύκα* are

<cûκον τὸ> ματα/· τὰ cûκ': <cûκον τὸ> ἕλκος, γινόμενον ἐπὶ τοῖc ὀφθαλμοῖc/· τὰ cûκ': <τὸ cύκωμα> cûκον <τὸ cύκωμα> καλούμενον. R

1256. τῶν μέχρι νυνί: τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν.

1259. τοῦτον: τὸν Αἰcχύλον/· τὸν βακχείων ἄνακτα: οἷον, τὸν ἄριcτον μελοποιόν/· τὸν βακχεῖον ἄνακτα: τὸν ὥcπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήcει.

1260. καὶ δέδοιχ' κ.τ.λ.: ὁ γὰρ Εὐριπίδηc ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ.

1262. εἰc ἓν γὰρ κ.τ.λ.: ἐπεὶ κἀκεῖνοc εἶπεν "ἀπὸ ληκυθίου cου τοὺc προλόγουc διαφθερῶ"/· εἰc ἓν γὰρ κ.τ.λ.: <ὡc> <ὡc> R

μέλος R εἰc τὸ αὐτὸ μέλοc περατούμενα πάντα.

1263. λογιοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήcω/· λογιοῦμαι: ψηφίcω.

1264. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ κ.τ.λ.: Εὐριπίδηc ὁμοίωc τὰ Αἰcχύλου χορικὰ μέλη

Folio 49, *line* 1255. (1256) τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν:—inter-marg. int. (1259) τὸ τὸν βακχεῖον ἄνακτα:—τὸν αἰcχυλον οἷον τὸν ἄριcτον μελοποιὸν·τὸν ὥcπερ εκβακχεύοντα ἐν τῆι ποιήcει·ὁ γὰρ ευριπιδ*ηc* ἔρχεται ἐπι τα μέλη αυτοῦ:—supr. (1262) ξυντεμῶ:—εἰc τὸ αὐτὸ τέλοc περατούμενα πάντα·ἐπεὶ κακεῖνο*c* εἶπε*ν* ἀπο ληκυθίου cου τοὺc προλόγουc διαφθερῶ:—ext. (1263) *καὶ* μην λογιοῦμαι:—*αντιτου* ἀπαριθμήcω ψηφίcω:—ext. (1264) εὐριπιδ*ηc εcτι* τὰ αἰcχύλου λέγων ἐcτι*ν* δὲ

---

meant "fleshy excrescences." **τὰ cûκ':** *σῦκον* is an ulcer forming on the eyes. **τὰ cûκ':** *σῦκον* is what is called *σύκωμα*.

1256. **τῶν μέχρι νυνί:** of the poets who have lived till now.

1259. **τοῦτον:** Aeschylus. **τὸν βακχείων ἄνακτα:** that is to say, The best master of melody. / Ridiculous as it is, yet this note, following the reading *βακχείων*, involves the literal rendering "King of the Bacchiac lines." **τὸν βακχεῖον ἄνακτα:** who, as it were, is excited to Bacchic frenzy in his poetry.

1260. **καὶ δέδοιχ' κ.τ.λ.:** seeing that Euripides attacks his melodies. / Perhaps a note rather on *κοὐ δέδοιχ'*, in which case the comment would be "It being his melodies (in which Aeschylus is supreme) that Euripides attacks."

1262. **εἰc ἓν γὰρ κ.τ.λ.:** Aeschylus too had said (l. 1200) "I will take a bottle and spoil your prologues with it." **εἰc ἓν γὰρ κ.τ.λ.:** as being all limited to one melody.

1263. **λογιοῦμαι:** that is, I shall count up. **λογιοῦμαι:** shall calculate.

1264. **Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ κ.τ.λ.:** Euripides in his turn recites apart from their context choric melodies of Aeschylus taken first from one play

διεσπασμένως λέγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων/· Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ κ.τ.λ.: Εὐριπίδης ἐστὶ τὰ Αἰσχύλου λέγων/· Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ: ἔστιν ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου/· διαύλιον διαυλεῖ τις: τοῦτο παρεπιγραφή, ὥσπερ καὶ ἀλλα<χοῦ> πολλάκις· φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. ἀλλα<χοῦ> Dindorf

1265. ἰή: τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰὴ ψιλοῦν ὅταν μὴ ᾖ ἐν ἐφυμνίῳ· ἐκεῖ γὰρ δασύνεται/· ἰήκοπον: ὡς ἐφυμνίῳ κέχρηται τῷ ἰήκοπον. ἐφυμνίῳ R τῷ edd.

1266. Ἑρμᾶν μὲν κ.τ.λ.: ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν.

1270. κύδιστ' Ἀχαιῶν κ.τ.λ.: ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου.

1274. εὐφαμεῖτε κ.τ.λ.: ἐξ Ἱερειῶν

εκ μυρμιδόνων αἰσχυλου: —ext. (1265) τινὲς ἀξιοῦσι. τὸ ῑ ὴ ψιλουν ὅτ' ἂν μη ᾖι ἐν ὕμνωι· ἐκεῖ γὰρ δασύνεται· ὡς ἐφυμνίωι δὲ κέχρηται· τὸ ἰήκοπον: —ext. (1264) διαύλιον διαυλεῖ τις; —τοῦτο παρἐπιγραφὴ ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλάκισ· φασι· δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γ ενομένης· ἔνδον ὁ αυλητὴς ἄσηι: —ext. (1266) ἐκ των αἰσχυλου ψυχαγω γων (ex ψυγαγωγων factum): —intermarg. ext. (1270) ἐκ τηλέφου αισχυλ ου· intermarg. ext. S. ante versum 1274→ἐξ ἱερείων αἰσχύλου: —int. (1270)

---

and then from another. **Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ κ.τ.λ.:** it is Euripides who here recites lines from Aeschylus. **Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ:** from the Myrmidons of Aeschylus. **διαύλιον διαυλεῖ τις:** a stage direction this, as often elsewhere. They say that a *διαύλιον* is meant, when all the performers are silent and the flute-player sings behind the stage. / In the codex the parepigraphê appears before l. 1264, but in the form *διαύλιον πρδσαυλεῖ τις*.

1265. **ἰή:** some require *ἰή* with a smooth breathing in every case in which it does not occur in an invocation. In that case it is aspirated. / This note would just suit Pax 453-455. Does it properly belong there? It means that *ἰή* is written for the ordinary adverb of exclamation, but *ἰή* in all such invocations as *ἰὴ Παιάν*. It is evidently a reference to Aristarchus' doctrine that *ιήιος* is derived from *ἰέναι*. See E. M. 469. 44 ff. **ἰήκοπον:** observe that he employs *ἰήκοπον* as a refrain.

1266. **Ἑρμᾶν μὲν κ.τ.λ.:** from the Necromancers of Aeschylus.

1270. **κύδιστ' Ἀχαιῶν κ.τ.λ.:** from the Telephus of Aeschylus.

1274. **εὐφαμεῖτε κ.τ.λ.:** from

Αἰσχύλου/· μελισσονόμοι: < < . . . . ὡς πολισσονόμοι> ὡς πολισσονόμοι> R

οἱ διανέμοντες τὰ τῆς πόλεως ἢ οἰκοῦντες ἐν τῇ πόλει.

1276. κύριός εἰμι κ.τ.λ.: ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου.

1278. τὸ χρῆμα κ.τ.λ.: ἐπεὶ συνεχῶς εἶπεν τὸ ἰήκοπον.

1279. ἐς τὸ βαλανεῖον κ.τ.λ.: λείπει τὸ ἀπελθεῖν.

1280. βουβωνιῶ: ἀντί, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας.

1281. στάσιν: σύνοδον/· στάσιν: διήγησιν/· στάσιν: στάσιμον/· στάσιν μελῶν: <στάσις μελῶν> <ὃ> ᾄδουσιν ἱστάμενοι οἱ χορευταί. <στάσις μελῶν> R <ὃ> V.

1282. κιθαρῳδικῶν: ἀντὶ τοῦ ξένων τραγῳδίᾳ. ξένων τραγῳδίᾳ R

1285. ὅπως Ἀχαιῶν κ.τ.λ.: καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος.

οἱ διανέμοντεσ τὰ τησ πολεωσ ἢ οἰκοῦντεσ ἐν τῆι πολει:—intermarg. ext. (1276) ἐξ αγαμέμνονοσ αἰσχυλου intermarg. ext. (1278) ἐπεὶ συνεχῶς εἶπεν το ἰήκοπον:—int. (1279) λειπει τὸ απελθειν intermarg. ext. (1280) αντι φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνασ ext. (1281) στάσιν) σύνοδον διήγησιν inter. (1281) στάσιμον μελος ἄιδουσιν ἱστάμενοι οἱ χορευταί:—ext. (1282) κιθαρωιδικόν) αντιτου ξένην τραγωιδίαν· inter. (1285) εὐριπιδησ ὁμοίως τὰ αἰσχυλου χορικα μέλη διεσπασμένως λεγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων:—ext. (1285) καὶ τοῦτο ἐξ αγαμέμνονοσ. int. (1286) εκ σφιγγοσ αι

---

the Priestesses of Aeschylus. **μελισσονόμοι:** <

like *πολισσονόμοι*>, those who manage the affairs of a city or who dwell therein. / A mere fragment of a note in which *πολισσονόμος* and perhaps other words of the same sort were used to illustrate *μελισσονόμοι* here.

1276. **κύριός εἰμι κ.τ.λ.:** from the Agamemnon of Aeschylus.

1278. **τὸ χρῆμα κ.τ.λ.:** in allusion to the reiteration of *ἰήκοπον*.

1279. **ἐς τὸ βαλανεῖον:** ellipse of *ἀπελθεῖν*.

1280. **βουβωνιῶ:** that is, My groin is inflamed.

1281. **στάσιν:** a set. **στάσιν:** a recitation. / A late sense of *στάσις*. **στάσιν:** stasimon. **στάσιν μελῶν:** by *στάσις μελῶν* are meant such lyrics as the Chorus sing standing still.

1282. **κιθαρῳδικῶν:** that is, Foreign to tragedy.

1285. **ὅπως Ἀχαιῶν κ.τ.λ.:** also from the Agamemnon.

1287. Σφίγγα δυσαμερίαν κ.τ.λ.: ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.

1289. σὺν δορὶ κ.τ.λ.: καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος.

1291. κυρεῖν: ἐπιτυχεῖν/· ἰταμαῖς: ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντοις.

1294. τὸ συγκλινὲς κ.τ.λ.: ἐκ Θρῃσσῶν Αἰσχύλου.

1296. ἐκ Μαραθῶνος: διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλα ἐν ἀρχῇ τὸ παρόμοιον τῷ φλεώς, ὡς ἐν Μαραθῶνι [οὖν] τοῦ φλεὼ πολλοῦ ὄντος· ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος. [ἔστιν δὲ ἄνθος ὁ φλεώς.]

φλα R τῷ V. φλεώς R

1297. ἰμονιοστρόφου: ἰμονιὰ καλεῖται τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταί, ἰμαῖον.

1298. ἐγὼ μὲν ἐς τὸ κ.τ.λ.: ἐγώ, φησίν, εἰς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ αὐτὰ μετήνεγκα/· ἐς τὸ καλὸν κ.τ.λ.: ὁ λόγος· ἐκ τοῦ κιθαρῳδικοῦ εἰς τὸ τραγικὸν

αὐτὰ edd. τοῦ κιθαρῳδικοῦ R

σχυλου intermarg. ext. (1291) ἐπιτυχειν· int. (1291) καὶ τοῦτο ἐξ αγαμέμ νονοσ·αντιτου ἀναισχύντοις inter.

Folio 49 *verso*, *line* 1294. S. ante versum 1294→ἐκ θρηccῶν αἰσχύλου: —ext. (1296) δια τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν αρχη τὸ παρ'όμοιον τὸ φλἔὼ. ὡς ἐν μαραθῶνι οὖν τοῦ φλεὼ πολλοῦ ὄντος. ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος·ἔστιν δε ἀνθοσ ὁ φλεώς (accentus acutus ex gravi factus):—supr. (1297) ἰμονιὰ καλεῖται τὸ τῶν αντλημάτων σχοινίον·καὶ τὸ ἆισμα ὃ ἄιδουσιν οἱ αν τληται ἰμαῖον:—supr. (1298) ἐς τὸ καλόν:—ἐγὼ φησι·εἰς τὸ καλὸν ἐκ

1287. **Σφίγγα δυσαμερίαν κ.τ.λ.:** from the Sphinx of Aeschylus.

1289. **σὺν δορὶ κ.τ.λ.:** also from the Agamemnon.

1291. **κυρεῖν:** to meet with. **ἰταμαῖς:** that is, Shameless.

1294. **τὸ συγκλινὲς κ.τ.λ.:** from the Thracian Women of Aeschylus.

1296. **ἐκ Μαραθῶνος:** in allusion to the φλα with which φλαττόθρατ begins, which has some resemblance to φλέως (flowering rush), a plant very plentiful at Marathon, a marshy spot. / This is only a provoking fragment of a longer note or series of notes. It is possible that the Marathon in Spain (see Strabo, 160. 9) and the σπάρτον (id. ib.) came into the discussion.

1297. **ἰμονιοστρόφου:** the rope attached to water-buckets is called ἰμονιά, and the catch, which water-drawers sing, ἰμαῖον.

1298. **ἐγὼ μὲν ἐς τὸ κ.τ.λ.:** that is, I have transferred them from one honourable place to another. **ἐς τὸ καλὸν κ.τ.λ.:** the meaning is, I have transferred from the

<γένος> V. <γένος> μετήνεγκα· τοῦτο γὰρ ὁ Εὐριπίδης προεῖπεν.

1299. ἵνα μὴ τὸν κ.τ.λ.: ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ <τῷ> Φρυνίχῳ μελοποιῶ/· Φρυνίχῳ: ἦν οὗτος μελοποιὸς ἡδύς.

<τῷ> φρυνίχῳ μελοποιῶ V.

1302. σκολίων: σκόλια τὰ παρὰ πότον ᾄσματα/· Μελήτου: προείρηται ὅτι τραγικὸς ποιητὴς ὁ Μέλητος/· Μελήτου: οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος· κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον/· Καρικῶν αὐλημάτων: τὰ Καρικὰ αὐλήματα θρηνώδη εἰσίν.

παρὰ πότον R

1304. ἐνεγκάτω τις κ.τ.λ.: ὥστε ψᾶλαι τὰ Εὐριπίδου.

1305. ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.: ὅτι φαίνονταί

του καλοῦ αυτοῦ μετήνεγκα.:—ext. (1299) ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ φρυνίχω τῶ μελοποιῶι·ἦν δὲ οὗτοσ μελοποιὸς ἡδὺς·ὁ δε λογοσ ἐκ τῶν κιθαρωιδικῶν εἰς τὸ τραγικὸν μετήνεγκα·τοῦτο γὰρ ὁ ευριπιδησ προεῖπεν:—ext. (1302) σκολίων μελήτου:—προείρηται οτι τραγικοσ ποιητὴς ὁ μέλητος.οὗτοσ δὲ εστι ὁ σωκράτην γραψάμενοσ·κωμωιδεῖται δὲ,καὶ ὡς ψυχρὸς·ἐν τῆι ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον:—ext. (1302) τα καρικα αυλήματα θρηνώδη εισι int. (1302) σκόλια τα παροιτήϊα ᾄισματα:—int. (1305) λύρας . . .) ὥστε ψάλετα ευριπιδου inter. (1305) πού 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις:—οτι φαίνονται τινὲς ἀγοραῖοι κρούοντεσ τοῖς ὀστράκοις.καὶ πρ

---

citharoedic to the tragic style, this being what Euripides meant above (l. 1282).

1299. **ἵνα μὴ τὸν κ.τ.λ.:** not to make the same melodies as Phrynichus. **Φρυνίχῳ:** Phrynichus had a pleasing turn in melody.

1302. **σκολίων:** *σκόλια* are songs sung over wine. / The error *παροιτήϊα* in the codex is not only interesting in itself but may be of service in discovering some of the relations between the various manuscripts. Another manuscript has *παραθαλασσίων* and *παραθαλάττια* in different notes—errors originating from misreading *παρὰ πόντον* for *παρὰ πότον*. **Μελήτου:** it has been already stated that Meletus was a tragic poet. / Where? Probably in a commentary on a much more complete Aristophanes than we now possess. Meletus was mentioned in the *Γηρυτάδης*. **Μελήτου:** the accuser of Socrates. He is attacked in comedy both as a frigid poet and as a man of bad character. **Καρικῶν αὐλημάτων:** Carian tunes on the flute are of a melancholy character.

1304. **ἐνεγκάτω τις κ.τ.λ.:** so as to accompany on it the melodies of Euripides.

1305. **ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.:** observe that at this point a few common-

τινες ἀγοραῖοι κρούοντες τοῖς ὀστράκοις καὶ προσᾴδοντες τῷ κρούματι τῷ διὰ τούτων/· ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.: λέγεται εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα. τῷ διὰ V.

1308. αὕτη ποθ' ἡ κ.τ.λ.: ἐν ἐρωτήσει λέγει—αὕτη οὐκ ἠσχροποίει;/· ἐλεσβίαζεν: λεσβιάζειν τὸ παρανόμως πλησιάζειν· διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ τούτῳ αἱ λέσβιαι/· ἐλεσβίαζεν: χαρακτηρίζει τὰ Εὐριπίδου μέλη ὡς ἐκλελυμένα. τούτῳ V. αἱ λέσβιαι Meineke

1309. ἁλκυόνες αἳ κ.τ.λ.: ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων κόμματα συντίθησι καὶ οὐδὲν καθεξῆς λέγει μέλος/· ἁλκυόνες αἳ κ.τ.λ.: ἐξ Ἰφιγενείας Εὐριπίδου.

1310. στωμύλλετε: διὰ τὸ στωμύλλετε πάλιν εἰς αὐτὸν παίζει.

1311. νοτίαις κ.τ.λ.: τὸ ἐξῆς· νοτίαις ῥανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι.

οσάιδοντεσ τῶι κρούματι τὸ δια τούτων. λέγεται δὲ εισ την ὑψιπύλην ταῦτα:—infr. (1308) αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ':—ἐν ἐρωτήσει λεγει αὕτη οὐκ' ησχροποίει· λεσβιάζειν δὲ τὸ (ex τῶι factum) παρανόμως πλησιάζειν διε βάλλοντο γὰρ επι τοῦτο οἱ λέσβιοι· ext. (1309) χαρακτηρίζει τὰ ευριπι δου μέλη, ὡς εκλελυμένα:—intermarg. ext. (1310) διὰ το στωμύλλετε π άλιν εἰς αὐτὸν παίζει ἐξ ἄλλων *καὶ* ἄλλων δραμάτων κόμματα συντί θησι· *καὶ* ουδεν καθ'εξησ λεγει μέλος.:—int. (1312) ῥανίσι χρόα:—τὸ ε

---

looking men come forward striking earthenware castanets and singing in accompaniment to the noise thus made. / This stage direction is a burlesque of an admirable note of Didymus preserved in the Venetus <Σημεῖον> Δίδυμος προστίθησιν ὅτι εἰώθασιν ἀντὶ λύρας κογχύλια καὶ ὀστράκινα κρούοντες ἔνρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις. ποῦ 'στιν ἡ κ.τ.λ.: the reference is to the Hypsipyle. / In this play Euripides would seem to have represented his heroine as playing with a rattle to amuse a child.

1308. αὕτη ποθ' ἡ κ.τ.λ.: interrogative, Was she not vicious once? ἐλεσβίαζεν: by λεσβιάζειν is meant "to have illicit intercourse," the Lesbian women being blamed for this vice. ἐλεσβίαζεν: Dionysus characterises the melodies of Euripides as being lax in composition.

1309. ἁλκυόνες αἳ κ.τ.λ.: he strings together lines first from one and then from another play, and recites no one melody right through. ἁλκυόνες αἳ κ.τ.λ.: from the Iphigenia of Euripides. / For the difficult, perhaps insoluble, question raised by these words see Fritzsche.

1310. στωμύλλετε: another hit at Euripides.

1311. νοτίαις κ.τ.λ.: the order is, *νοτίαις ῥανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι.*

1314. εἰειειειλίσσετε: ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰειει<ει>λίσσετε κατὰ μίμησιν τῆς μελοποιίας.

1315. πηνίσματα: ὑφάσματα.

1317. Ἵν' ὁ φίλαυλος κ.τ.λ.: ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου.

1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου: ὁ οἶνος/· οἰνάνθας γάνος κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου· "οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν"/· οἰνάνθας: <οἰνάνθη> ἐστὶν ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. <οἰνάνθη> R

1323. ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον: [καὶ] ταῦτα αὐτὸς προστίθησιν ἀναμωκώμενος Εὐριπίδην ὡς τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα.

1327. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον κ.τ.λ.: <παρὰ τὰ> V. ἔστι <παρὰ τὰ> ἐξ Ὑψιπύλης < < > R >.

1328. Κυρήνης: Κυρήνη τις ἑταῖρα ἐπίσημος, δωδεκαμηχανὰς ἐπικαλουμένη,

---

Ξησ ρανίσι χρόα νοτιαις ρανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι· ext. (1314) ἡ ἐπέκτασις του ει ει ειλίσσετε. κατα μίμησιν τησ μελοποιΐας:—intermarg. ext. (1315) πηνίσματα) ὑφάσματα inter. (1317) φίλαυλος) εξ ηλέκτρασ ευριπίδου inter. (1318) πρώιραις) ἐξ ἰφιγενείας εὐριπίδου inter. (1320) γάνος) ὁ οἶνοσ· inter. S. ante versum 1320→παρα τὸ εξ υψιπύλης ευριπίδου | οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν: εστιν δε ἡ πρωτη εκφυσισ τησ αμπέλου:—ext. (1323) ὁρᾶις τὸν ποδα τοῦτον:—καὶ ταῦτα αὐτὸς προστίθησιν ἀναμωκώμενοσ εὐριπίδην ὡς τα τοιαῦτα εν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα:—ext. (1328) κυρήνη τις εταῖρα ἐπίσημοσ δωδεκαμηχανὰς ἐπικαλουμένη δια τὸ τοσαῦτα σχήματα εν τῆι συνουσίαι ποιεῖν

1314. εἰειειειλίσσετε: the extension εἰειειειλίσσετε is by way of imitating the music.

1315. πηνίσματα: webs.

1317. Ἵν' ὁ φίλαυλος κ.τ.λ.: from the Electra of Euripides (l. 435).

1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου: wine. οἰνάνθας γάνος κ.τ.λ.: a parody of the sentence in the Hypsipyle of Euripides: — "The vine-bud cherishes the sacred cluster." οἰνάνθας: observe that οἰνάνθη is the first outshoot of the vine.

1323. ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον: an addition of Aristophanes' own in mockery of Euripides' practice of putting such turns in his lyrical passages.

1327. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον κ.τ.λ.: a travesty of a passage in the Hypsipyle < >.

1328. Κυρήνης: Cyrene was a

διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν.

1331. ὦ νυκτὸς κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ἐξ Ἑκάβης Εὐριπίδου· "ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ"/· κελαινοφαής: ἀντί, μέλαινα.

1340. ὄνειρον ἀποκλύσω: [τοῦτο λέγει] παρόσον ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθασιν τοὺς χαλεπωτάτους τῶν ὀνείρων/· ὄνειρον ἀποκλύσω: καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος < >. < > R

1341. ἰὼ πόντιε κ.τ.λ.: ἀπρόσπλοκα ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς ἑξῆς πᾶσιν.

1343. Γλύκη: ἅτε δὴ Γλύκωνός τινος γυναικὸς οὕτω καλουμένης.

1344. νύμφαι ὀρεσσίγονοι: ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου.

1349. κλωστῆρα ποιοῦσ': κλώθουσα/· κλωστῆρα: ἀντὶ τοῦ ἄτρακτον.

εστι δὲ ἐξ υψιπυλησ:—int. S. ante versum 1331 → παρα τὸ ἐξ εκάβησ εὐριπιδου· ὦ στεροπὰ διὸς. ὦ σκοτία νύξ (accentus acutus ex gravi factus): —intermarg. ext. (1331) αντι μέλαινα· intermarg. int.

Folio 50, *line* 1337. (1340) τοῦτο λεγει παρ' ὅσον ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθασιν· τοὺς χαλεπωτάτους τῶν ὀνείρων:—ext. (1340) καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ αισχυλοσ ἀπρόσπλοκα ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς εξησ πᾶσιν:—int. (1343) ἅτε δὴ γλύκωνός τινοσ γυναικὸς οὕτω (ω ex ο factum) καλουμένησ:—ext. (1344) ἐκ τῶν ξαντριῶν αἰσχυλου ext. (1348) αντιτου ἄτρακτον κλώθουσα:—ext. (1350) αντι εωθινή:—ext. (1351) πάλιν ἐπι π

---

notorious hetaera, nicknamed Duodecimo from etc.

1331. **ὦ νυκτὸς κ.τ.λ.:** a travesty of a passage in the Hecuba of Euripides (l. 68) '*ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ*.' **κελαινοφαής:** that is, Black.

1340. **ὄνειρον ἀποκλύσω:** in allusion to the practice of averting by magic the consequences of the worst sort of dreams. **ὄνειρον ἀποκλύσω:** this too is copied by Aeschylus <from >.

1341. **ἰὼ πόντιε κ.τ.λ.:** these words and all that follows are disconnected and incoherent.

1343. **Γλύκη:** the wife of one Glycon being so named. / If this note is anything but a stupid guess, it is a mere fragment or else corrupt. Perhaps we should write simply *ἅτε δὴ γυναικός τινος οὕτω καλουμένης*.

1344. **νύμφαι ὀρεσσίγονοι:** from the Wool-carders of Aeschylus.

1349. **κλωστῆρα ποιοῦσ':** spinning. **κλωστῆρα:** that is, Spindle

1350. ὅπως κνεφαῖος κ.τ.λ.: πάλιν ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρεπείαν αὐτὸν κωμῳδεῖ/· κνεφαῖος: ἀντί, ἑωθινή.

πενίᾳ ? R

μικροπρεπείᾳ ? R

1352. ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' κ.τ.λ.: ὅτι ἐν τοῖς μέλεσι δὶς τὰ αὐτὰ λέγει Εὐριπίδης.

1356. ἀλλ' ὦ Κρῆτες κ.τ.λ.: ἔστιν ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου/· ὦ Κρῆτες Ἴδας τέκνα: τοὺς K<ου>ρῆτας λέγει.

κ<ου>ρῆτας Fritzsche

1360. κυνίσκας: ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας.

1363. φωράσω: εὕρω/· φωράσω: ἐρευνήσω/· φωράσω: θεωράσω.

θεωράσω R, codice V. collato qui θεωρήσω exhibet

1367. τὸ γὰρ βάρος κ.τ.λ.: τινὲς φασὶν ἕως τῶν ἐνταῦθα τὸν Αἰσχύλον λέγειν, τὰ <δὲ> ἑξῆς τὸν Διόνυσον.

<δὲ> V.

1369. τυροπωλῆσαι: πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

1370. δεξιοί: οἱ εὐπαίδευτοι.

1372. ἀτοπίας πλέων: ἀντὶ τοῦ παράδοξον.

ενίαν *και* μικροπρέπειαν αὐτὸν κωμωιδεῖ:—ext. (1355) *οτι* ἐν τοῖς μέλεσι δὶς τὰ αυτὰ *λεγει* ευριπιδησ·—ext. (1356) τοὺς κρῆτας *λεγει*·ἔστιν δὲ εκ κρητῶν ευριπιδου:—ext. (1360) *αντι του* τὰς κύνας:—ext. (1363) εὕρω ερευνήσω φωρασω· ext. (1367) τινὲς *φασι*·ἕως τῶν ἐνταῦθα τὸν αἰσχυλον *λεγειν*·τὰ εξησ τὸν διόνυσον:—ext. (1369) πρὸς *γαρ* σταθμὸν επωλειτο ὁ τυρος:—ext.

Folio 50 *verso*, *line* 1370. (1370) οἱ ευπαίδευτοι:—int. (1372) *αντιτου* παράδοξον:—int. (1374) μα τόν:—εἰώθεισαν τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆς

1350. ὅπως κνεφαῖος κ.τ.λ.: Aristophanes again ridicules Euripides for his poverty and meanness. / The accusative with *ἐπί* here is not certainly wrong. κνεφαῖος: that is, Early in the morning.

1352. ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' κ.τ.λ.: observe that Euripides is fond of repeating the same word twice over in his lyrical passages.

1356. ἀλλ' ὦ Κρῆτες κ.τ.λ.: from the Cretans of Euripides. ὦ Κρῆτες Ἴδας τέκνα: the Curetes are meant.

1360. κυνίσκας: that is, Hounds.

1363. φωράσω: find. φωράσω: search out. φωράσω: look for. / Observe the late form *θεωρᾶν*.

1367. τὸ γὰρ βάρος κ.τ.λ.: some say that up to this point Aeschylus speaks; from this point, Dionysus.

1369. τυροπωλῆσαι: observe that at this time cheese was sold by weight.

1370. δεξιοί: the well-educated.

1372. ἀτοπίας πλέων: that is, Marvellous.

1374. μὰ τόν: εἰώθεισαν τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι.

1376. τὼ πλάστιγγε: πλάστιγξ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος ᾧ ἐπεντίθενται < >/· πλάστιγγε: τὰ ζυγά. ἐπεντίθενται < > R

1378. ἰδού: τὸ ἰδοὺ ἀμφότεροί φασι.

1380. κοκκύσω: συρίσω/· κοκκύσω: σύνθημα δῶ.

1382. εἴθ' ὤφελ' κ.τ.λ.: τοῦτο ἐκ Μηδείας.

1383. Σπερχειὲ ποταμὲ κ.τ.λ.: ἔστιν ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου/· βούνομοι ἐπιστροφαί: <οἱ> ὑπὸ βοῶν ἐπιστρεφόμενοι <νομοί/· βούνομοι:> ἤγουν <ὑπὸ βοῶν> κατανεμόμεναι. <οἱ> R; <ὑπὸ βοῶν> Suidas; ἐπιστρεφόμενοι <νομοί. βούνομοι> R

1386. ἐριοπωλικῶς κ.τ.λ.: ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτὰ ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ.

1391. οὐκ ἔστι πειθοῦς κ.τ.λ.: ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου.

θαι ἐπευφημιζόμενοι·ὥστε εἰπεῖν μὲν μα τὸν.ὄνομα δὲ μηκέτι προσθε ῖναι· ext. (1378) ..αστιγξ τὸ κατηρτη...ον του ζυγοῦ μέροσ .....τίθε νται τὰ ζυγά:—ext. (1378) τὸ ἰδοὺ αμφότεροι φασι:—int. (1380) συρίσ ω σύνθημα δῶ· ext. (1382) τουτο εκ μηδείας:—ext. (1383) ὑπο βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατὰνεμόμεναι·ἔστιν δὲ ἐκ φιλοκτήτου αἰσχυλ ου:—ext. (1386) ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντεσ βρέχουσιν αὐτὰ.ἵνα βαρύνω σιν ἐν τῷ σταθμῷ:—ext. (1391) οὐκ ἔστι . . .) εξ αντιγονησ ευριπίδ

1374. **μὰ τόν:** observe that it was common to use such euphemistic oaths in which the name of the god was omitted.

1376. **τὼ πλάστιγγε:** the *πλάστιγξ* is the part which hangs down from the beam, namely, the pan in which are put < >. **πλάστιγγε:** the scales.

1378. **ἰδού:** both Aeschylus and Euripides say *ἰδού*.

1380. **κοκκύσω:** whistle. **κοκκύσω:** give the signal.

1382. **εἴθ' ὤφελ' κ.τ.λ.:** from the Medea (l. 1).

1383. **Σπερχειὲ ποταμὲ κ.τ.λ.:** from the Philoctetes of Aeschylus. **βούνομοι ἐπιστροφαί:** pastures traversed once and again by kine. **βούνομοι:** that is, Where oxen graze.

1386. **ἐριοπωλικῶς κ.τ.λ.:** wool-merchants wet wool in selling it, in order to make it heavy in the scale.

1391. **οὐκ ἔστι πειθοῦς κ.τ.λ.:** from the Antigone of Euripides.

1392. μόνος θεῶν κ.τ.λ.: ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.

1400. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς κ.τ.λ.: Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο φέρεσθαι/· φέρεσθαι R

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς κ.τ.λ.: ὡς Εὐριπίδου πεποικότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ οὓς καὶ περιεῖλε. πεποικότος V.

1401. σφῷν: γράφεται καὶ νῷν.

1402. σιδηροβριθὲς κ.τ.λ.: ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

1403. ἐφ' ἅρματος κ.τ.λ.: ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου.

1406. οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι: πολλαχοῦ ὡς ἀχθοφόρων τῶν Αἰγυπτίων μέμνηται.

1413. τὸν μὲν γὰρ κ.τ.λ.: σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἥδεσθαι <δὲ> τῷ Αἰσχύλῳ· οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ <δὲ> V.

ου:—inter. S. ante versum 1393→**ἐκ νιόβης αἰσχυλ***ου*:—ext. (1400) **βέβλ ηκ' ἀχιλλεύς** (accentus acutus ex gravi factus):—**ἀρίστἄρχος** *φησι*·**ἀδεσπότ ως τοῦτο προφέρεσ***θαι*·**ὡς εὐριπίδ***ου* **πεποικότ***ωσ* **κυβεύοντας ἐν τῷ τ ηλέφω·οὓς** *καὶ* **περιεῖλε**:—ext. (1401) **λοιπῇ σφῶν**) *γραφεται καὶ* **νῶιν** inter. S. ante versum 1402→**ἐκ μελεάγρ***ου* **ευριπιδ***ου*· ext. (1403) S. supra **ἐφ' ἅρματος**→**εκ γλαύκ***ου* **αἰσχυλ***ου* int. (1406) **πολλαχοῦ ὡς ἀχθοφόρων τῶν αἰγυπτίων μέμνητ***αι*· ext.

Folio 51, *line* 1413. (1413) **τῶι δ' ἥδομαι**:—**σοφὸν μὲν ευριπιδ***ην* *λ εγει*·**ἥδεσθ***αι* **τῶι αἰσχύλω, οὕτως ἀρισταρ***χοσ*·**ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον.** *οτι*

1392. **μόνος θεῶν κ.τ.λ.**: from the Niobe of Aeschylus. / The scribe has put the mark against the wrong line. The Venetus attaches the note to l. 1392.

1400. **βέβληκ' Ἀχιλλεὺς κ.τ.λ.**: Aristarchus says that this is extant but of unknown authorship. **βέβληκ' Ἀχιλλεὺς κ.τ.λ.**: Euripides represented certain characters in his Telephus engaged in playing dice, but he afterwards cut the passage out.

1401. **σφῷν**: there is a variant *νῷν*.

1402. **σιδηροβριθὲς κ.τ.λ.**: from the Meleager of Euripides.

1403. **ἐφ' ἅρματος κ.τ.λ.**: from the Glaucus (Potnieus) of Aeschylus.

1406. **οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι**: there are many passages of Aristophanes in which he mentions Egyptians as porters. / If we do not write *μέμνηνται*, the reference here must be principally to plays now lost, seeing that Ar. 1134 is the only other place in the extant plays in which Egyptians are so mentioned.

1413. **τὸν μὲν γὰρ κ.τ.λ.**: Dionysus means that Euripides is clever, but that he likes Aeschylus. So Aristarchus; but others take the

τὸ ἐναντίον, ὅτι μάλιστα ἥδεται Εὐριπίδῃ ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ προεῖπεν· τὸν μὲν γὰρ κ.τ.λ.: τὸν Αἰσχύλον σοφὸν <ἡγοῦμαι>, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ. <ἡγοῦμαι> R

1414. οὐδὲν ἄρα κ.τ.λ.: Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτωνος τοῦτο εἶναί φησι, τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ.

1418. τοῦ χάριν: οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ χάριν, ἀλλ' ὁ Διόνυσος ἑαυτῷ ἀνθυποφέρει.

1422. Ἀλκιβιάδου: περὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ λέγει ἀποχωρήσεως ἣν ἑκὼν ἔφυγεν, κατελθὼν μὲν ἐπὶ Ἀντιγένους πρὸ ἐνιαυτοῦ τῶν Βατράχων, διὰ δὲ τὸ πιστεῦσαι ἀντιόχῳ V. Ἀντιόχῳ τῷ κυβερνήτῃ τὸ ναυτικὸν καὶ ἡττηθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου δυσχερανθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων. δυσχεραν-θεὶς V.

1423. ἔχετον: πρὸς τοὺς ποιητὰς ὁ Διόνυσός φησι.

μάλιστα ἥδεται ευριπιδη·ὡς καὶ ἐν αρχη προεῖπεν:—supr. (1413) τὸν αἰσχυλον σοφόν. ἥδομαι δὲ τῶι εὐριπιδη:—int. (1414) οὐδὲν ἄρα πράξε ις:—ἀπολλώνιος τοῦ πλούτωνος τοῦτο εἶναι φησι·τινὲς δὲ του χ.... ext. (1418) οὐκ εστι ἄλλου προσωπ | χάριν, ἀλλ' ὁ διόνυ | ἑαυτῶι ἀνθυποφερει:—ext. (1422) πρῶτον μὲν περὶ αλκιβιαδου: —περι τῆς β̄ αὐτοῦ λεγει ἀποχωρήσεως ἣν εκὼν ἔφυγεν κατελθὼν μ ὲν ἐπι αντιγένους προενιαυτοῦ τῶν βατράχων. δια δε τὸ πιστεῦσαι ἀντι μάχωι τῶι κυβερνήτη (η ex ει factum) τὸ ναυτικον καὶ ηττηθῆναι ὑπο λυσάνδρου δυσχερανθῆναι υπαθηναιων supr. S. post versum 1422→πρὸ ς τοὺς ποιητὰς ὁ δ..... ext. (1425) ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον μισεῖ δὲ,

---

opposite view, viz. that he likes Euripides best, as indeed he also says at the beginning of the play (ll. 66 ff.) **τὸν μὲν γὰρ κ.τ.λ.:** I think Aeschylus clever, but I like Euripides.

1414. **οὐδὲν ἄρα κ.τ.λ.:** Apollonius assigns this to Pluto, others to the Chorus.

1418. **τοῦ χάριν:** the words are not to be given to some other of the characters. Dionysus both puts the question and answers himself.

1422. **Ἀλκιβιάδου:** in reference to his second withdrawal when he went voluntarily into exile. He had returned in the archonship of Antigenes, the year before the Frogs was exhibited, but had incurred the anger of the Athenians by entrusting the fleet to the charge of his pilot Antiochus and so being defeated by Lysander.

1423. **ἔχετον:** addressed by Dionysus to the two poets.

1425. ποθεῖ μὲν κ.τ.λ.: ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν.

1427. μισῶ πολίτην κ.τ.λ.: αὕτη Εὐριπίδου ἡ γνώμη μὴ καταδέχεσθαι ἐφάπαξ Ἀλκιβιάδην· <χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸν ἅμα>/· ὅστις ὠφελεῖν κ.τ.λ.: <ταῦτά φησιν Εὐριπίδης περὶ Ἀλκιβιάδου> ὡς ὄντος αὐτοῦ <τοιούτου>, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

<χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸν ἅμα> V.

<ταῦτά φησιν . . ἀλκιβιάδου> V.

<τοιούτου> V.

1431. οὐ χρὴ λέοντος κ.τ.λ.: <μάλιστα μὲν χρὴ> μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασσῶσαι· ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, ἢ μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξαμένους τροποφορεῖν.

<μάλιστα μὲν> V.

<χρὴ> R

ἀνατραφῇ Suidas

τροποφορεῖν V.

1434. ὁ μὲν σοφῶς κ.τ.λ.: σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

1437. εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.: ὁ Κινη-

ὡς τυραν..... ext. (1427) μισῶ πολίτην:—αὕτη ευριπιδου ἡ γνώμη·μ ἡ καταδέχεσθαι ἐφ'ἅπαξ ἀλκιβιάδην·ὡς ὄντος αὐτοῦ βραδέως μὲν ὠ φελοῦντος τὴν *πατριδα*·ταχέως δὲ ~~κεκ~~βλάπτοντος:—ext. (1432) μη αν ατρέφειν φρόνημα·εαν δε ἀνατρέφη μὴ ἐρεθίζειν ἀλλα τιθασσῶσαι | ὥ στε ὁ μεν εὐριπιδησ συμβεβούλευκε μη δέχεσθαι·ὁ δε αἰσχυλοσ τοιαύτ ην τινὰ διάνοιαν·ἢ μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξαμένους τροφοφορεῖν: —ext. (1434) σοφῶς μεν ὁ αισχυλοσ σαφῶς δὲ ὁ ευριπιδησ:—int. (1437)

1425. **ποθεῖ μὲν κ.τ.λ.:** misses him as being an energetic statesman, hates him for his despotic temper.

1427. **μισῶ πολίτην κ.τ.λ.:** this is Euripides' opinion, not to take Alcibiades back at all. At the same time the character of Alcibiades is described. **ὅστις ὠφελεῖν κ.τ.λ.:** spoken by Euripides. The words give just the character of Alcibiades. He was slow to benefit his country and quick to injure it. / The words added from the Venetus in this and the preceding note have been lost through homoeoteleuton.

1431. **οὐ χρὴ λέοντος κ.τ.λ.:** if possible, we should not let ambition grow, but when it is grown, should soothe it, not provoke it. Thus, Euripides has advised that he should not be received back, whereas Aeschylus counsels some such plan as this—that they should not take him back, but, if they do, should bear his manners.

1434. **ὁ μὲν σοφῶς κ.τ.λ.:** Aeschylus cleverly, but Euripides clearly.

1437. **εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.:**

σίας λεπτὸς ἦν, ὁ <δὲ> Κλεόκριτος μοχθηρός/· εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.: φησὶν οὖν ὅτι <εἴ τις ἀντὶ πτερῶν> τῷ Κλεοκρίτῳ Κινησίαν περιβάλοι ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι αὐροφορήτους γενομένους/· εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.: ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρᾶτο <ὁ Κινησίας>.

<δὲ> V.

<εἴ τις ἀντὶ πτερῶν> V.

μεταρσίους Ald.

<ὁ κινησίας> Rʸ

1440. κατέχοντες κ.τ.λ.: ὀξυβάφους κατέχοντες ῥαίνοιεν ὄξει τοὺς πολεμίους.

1445. ἀμαθέστερον: ἀπαιδευτότερον/· ἀμαθέστερον: κοινότερον/· ἀμαθέστερον κ.τ.λ.: παρὰ τὴν παροιμίαν· "σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον."

1451. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες κ.τ.λ.: πρὸς τὸν Εὐριπίδην/· εὖ γ' ὦ Παλάμηδες κ.τ.λ.: ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.

1455. πόθεν: ἀντί, οὐδαμῶς.

ὁ κινησίας λεπτὸς ἦν·ὁ κλεόκριτος μοχθηρός·*φησι*·οὖν *οτι* τῷ κλεοκρίτῳ κινησίαν *περι*βάλοι·ὥστε φέρε*σθαι* μεταρσίοις·συμβήσεται αὐτοὺς ὀλε*σθαι*·αυροφορητους γενομένους:—ext. (1440) ὀξυβάφους κατέχοντες ραίνοιεν ὄξει τοὺς πολεμίους:—int. S. ante versum 1445 → ἀπαιδευτότερον ἢ κοινότερον:—int. (1445) παρα *την* παροιμι*αν* σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον:—int. (1451) εὖ γ' ὦ παλάμηδες:—πρὸς τὸν ευριπίδ*ην οτι* εικὸς ἐκ παλαμήδ*ουσ* πεπλᾶσ*θαι* ταῦτα:—infr. (1455) αντι οὐδαμ

Cinesias was a thin man, and Cleocritus a profligate. **εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.:** now the meaning is, If you were to fasten Cinesias instead of wings to Cleocritus so that they should rise in the air, they would then be carried away by the wind and done for. **εἴ τις πτερώσας κ.τ.λ.:** in his choruses Cinesias used a great deal of violent movement. / See note on l. 153.

1440. **κατέχοντες κ.τ.λ.:** with cruets in their hands they would sprinkle their enemies with vinegar. / A stupid late note on what is probably a spurious line. I have left the unmetrical *κατέχοντες* both in lemma and note.

1445. **ἀμαθέστερον:** in a less recondite way. **ἀμαθέστερον:** in a more ordinary way. **ἀμαθέστερον κ.τ.λ.:** compare the proverb "Explain more clearly and less learnedly."

1451. **εὖ γ' ὦ Παλάμηδες κ.τ.λ.:** addressed to Euripides. **εὖ γ' ὦ Παλάμηδες κ.τ.λ.:** observe that it is probable that these words are put together from the Palamedes.

1455. **πόθεν:** that is, By no means.

1456. τοῖc πονηροῖc δ' ἥδεται: ἐν ἐρωτήcει.

1459. ἢ μήτε χλαῖνα κ.τ.λ.: πρὸc τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ μὲν cιcύρα δοκεῖ βαίτη εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἡ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων/· ἢ μήτε χλαῖνα κ.τ.λ.: ὁ νοῦc· ἢ μήτε χρηcτὸc μήτε ὀχληρὸc πολίτηc cυμφέρει/· cιcύρνα: ἐν τίcιν οὖν καὶ cιcύρα/· cιcύρνα: cιcύρνα <καὶ cίcυc ἐκ τρίτου> τὸ αὐτό, πλὴν <ὅτι >.

βαίτη Dindorf

<καὶ cίcυc ἐκ τρίτου> R collat. lect. Veneta

<ὅτι > R

1463. τὴν γῆν ὅταν κ.τ.λ.: τὴν Περικλέουc γνώμην λέγει.

1465. πόρον δὲ τὰc ναῦc κ.τ.λ.: καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέουc γνώμην ὃc ἐκέλευεν Ἀθηναίοιc εἰcβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰc τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξιέναι ἀλλ' ἔcω τείχουc μένειν, αὐτοὺc δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ λακωνικῇ, [τὸ οὖν

εἰcβαλόντων R

ὡc :—ext. (versus 1453 in contextu omissus in margine infimo adscriptus est.)

Folio 51 *verso*, *line* 1456. (1456) ἐν ερωτήcει int. (1459) μήτε cιcύρα : —προc τὴν διαφορὰν ἔν τιcιν οὖν *καὶ* cιcύρα *καὶ* cιcύρνα τὸ αὐτὸ πλὴν·*οτι* ἡ μὲν cιcύρα δοκεῖ βαπτὴ εἶ*ναι*·ἐκ δερμάτων αἰγείων·ἡ δὲ χλαῖνα ἀπο ἐρίων·ὁ δὲ .... μήτε χρηcτὸc·..τε ὀχληρὸc πολίτ*ηc* cυμφέρει :—ext. (1463) τὴν γῆν ὅτ'ἂν νομίcωcι :—τὴν περικλέουc γνώμην *λεγει* ext. (1465) πόρον δὲ τὰc ναῦc :—*καὶ* τοῦτο κατα τὴν *περι*κλέουc γνώμην·ὃc εκέλευεν ἀθηναίοιc·ἐκβαλόντων μὲν λακεδαιμονίων εἰc *την ἀττικην* μὴ επεξιέναι·ἀλλ' ἔcω τείχουc μένειν.αὐτοὺc δὲ δια τῶν πλοίων ἐπιέναι τῆι λακωνικῆ τὸ οὖν κατα γῆν πόρον ἀπορίαν ~~εἰρηcθαι~~ ἡ

1456. τοῖc πονηροῖc δ' ἥδεται: interrogatively.

1459. ἢ μήτε χλαῖνα κ.τ.λ.: mark the distinction of meaning between *χλαῖνα* and *cιcύρα*, the latter being a leather coat of goat's skin, whereas the *χλαῖνα* was of wool. ἢ μήτε χλαῖνα κ.τ.λ.: the meaning is, Which neither a good man nor a troublesome citizen suits. cιcύρνα: in some copies the reading is *cιcύρα*. cιcύρνα: observe that *cιcύρνα* and *cίcυc* of the third declension are names for the same thing, except that <

>.

1463. τὴν γῆν ὅταν κ.τ.λ.: in allusion to the opinion of Pericles.

1465. πόρον δὲ τὰc ναῦc κ.τ.λ.: this too accords with the view of Pericles, who urged the Athenians to keep within their walls and not to try and repel the Lacedaemonian invasions of Attica but rather to turn

κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ διὰ θαλάσσης τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον].

1466. ὅ γε δικαστὴς κ.τ.λ.: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν.

1467. κρίνοις ἄν: Πλούτων λέγει.

1470. αἶρού τοὺς φίλους: ἀντί, ἐμὲ λάβε.

1471. ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ' κ.τ.λ.: παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου· "ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος." γλῶσσ' text. Eur.

<λείπει> R 1473. τὶη γὰρ οὔ: <λείπει> τὸ κρίνοιμ' ἄν; κρίνοιμ' ἄν R

ἐκ πολυίδου Bentley, collatis schol. ad Eur. Hippol. 191. 1477. τίς οἶδεν εἰ κ.τ.λ.: ἐκ Πολυίδου Εὐριπίδου.

1478. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν κ.τ.λ.: παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου· "<τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;>"/· κῴδιον: τὸ κῴδιον προσέθηκεν ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. <τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί> ex Stob. Flor. add. R

1482. μακάριον: λείπει τὸ πράγμα ἵν' ᾖ μακάριον τὸ πράγμα.

γεῖσθαι·τὸ δε δια θαλάσσης,τοῦτο ηγεῖσθαι πόρον:—supr. (1466) τοῦτο παρ'υπόνοιαν εἶπεν· int. (1470) αἶρού . .) αντι ἐμὲ λάβε inter. (1471) παρὰ τα ἐξ ιππολύτου ἡ γλῶττ' ομώμοκεν ἡ δε φρὴν ἀνώμοτοσ ext. (1471) τινὲς πλούτωνα λεγει int. (1473) τὸ κρίνοισ ἄν:—int. (1477) ἐξ ιππολυτου ευριπιδου· int. S. ante versum 1478→παρὰ τα εκ φρίξου ευριπιδου·τὸ δὲ κώδιον προσέθηκεν.ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη:—ext. (1482) λειπει τὸ πράγμα·ἵν' ᾖι μακάριον τὸ πράγμα: intermarg. int. (1483) ξύν

---

the tables and themselves attack Laconia by sea.

1466. **ὅ γε δικαστὴς κ.τ.λ.:** an instance of *παρὰ προσδοκίαν*.

1467. **κρίνοις ἄν:** spoken by Pluto.

1470. **αἶρού τοὺς φίλους:** that is, Take me.

1471. **ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ' κ.τ.λ.:** a parody of the words in the Hippolytus (l. 611) "The lips have sworn, but the heart hath not."

1473. **τὶη γὰρ οὔ:** supply *κρίνοιμ' ἄν*;

1477. **τίς οἶδεν εἰ κ.τ.λ.:** from the Polyidus of Euripides. / It seems better to make this correction than to suppose that we have here a fragment of a longer note in which attention was called to the similarity in sentiment between this line from the Polyidus and a passage in the Hippolytus (l. 191).

1478. **τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν κ.τ.λ.:** a travesty of a passage in the Phrixus of Euripides '*τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;*' **κῴδιον:** added because *καθεύδειν* precedes.

1482. **μακάριον:** supply *τὸ πράγμα*, to make *μακάριον τὸ πράγμα* ('Tis a happy thing, a man with

1483. ΞΥΝΕCΙΝ: ΦΡΟΝΗCΙΝ.

1489. ΞΥΓΓΕΝΕCΙ: ΑΝΑΓΚΑΙΟΙC.

1497. CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ: ΟΙΟΝ, CΚΑΡΙCΜΟΙC/· CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ: ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑΙC/· CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ: ΕΥΤΕΛΕΙΑΙC/· CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ: CΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙC· CΚΑΡΙΦΕΥΕΙΝ ΓΑΡ ΤΟ ΤΟΥC ΖΩΓΡΑΦΟΥC ΥΠΟΤΥΠΩCΑΙ.

ΤΟΥC ΖΩΓΡΑΦΟΥC V.

1499. ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΝΤΟC ΑΝΔΡΟC: ΕΝΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΕCΤΙΝ.

1504. ΔΟC ΤΟΥΤΙ Κ.Τ.Λ.: ΙCΩC CΧΟΙΝΙΟΝ ΕΠΙΔΙΔΩCΙΝ ΑΥΤΩ Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΠΡΟC ΑΡΓΧΟΝΗΝ Η ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ CΥΜΒΟΛΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ.

ΠΛΟΥΤΩΝ V. ΑΡΓΧΟΝΗΝ Η ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ CΥΜΒΟΛΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ V.

1505. ΠΟΡΙCΤΑΙC: ΤΟΙC ΦΟΡΟΛΟΓΟΙC.

1512. CΥΜΠΟΔΙCΑC: CΥΝΔΗCΑC ΤΟΥC ΠΟΔΑC.

1513. ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥ: CΤΡΑΤΗΓΟC ΗΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ/· ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥ: ΚΑΙ ΕΥΠΟΛΙC

ΕCΙΝ) ΦΡΟΝΗCΙΝ. inter. (1489) ΤΟΙC CΥΓΓΕΝΕCΙ *καὶ* ΑΝΑΓΚΑΙΟΙC:—intermarg. int. (1497) CΚΑΡΙΦΙCΜΟΙCΙ:—ΟΙΟΝ CΚΑΡΙCΜΟΙC *καὶ* ΛΕΠΤΟΛΟΓΙΑΙC. ΕΥΤΕΛΕΙΑΙC CΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙC. CΚΑΡΙΦΕΥΕΙΝ ΓΑΡ ΤΟ ΤΟΙC ΖΩΓΡΑΦΟΙC ΥΠΟΤΥΠΩCΑΙ· intermarg. int.

Folio 52, *line* 1499. (1499) ΕΝΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΕCΤΙΝ· ext. (1504) ΙCΩC CΧΟΙΝΙΟΝ ΕΠΙΔΙΔΩCΙΝ ΑΥΤΩ Ο ΠΛΟΥΤΟΝ ΠΡΟC ΑΡΓΧΟΝΗΝ·*καὶ* ΕΙ ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ· ext. (1504) CΥΜΒΟΛΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ· int. (1505) ΤΟΙC ΦΟΡΟΛΟΓΟΙC:—intermarg. ext. (1512) CΥΝΔΗCΑC ΤΟΥC ΠΟΔΑC· intermarg. ext. (1513) CΤΡΑΤΗΓΟC ΗΝ ΤΟΥ Ν

---

etc.) / The reading *μακάριον* is not found in any manuscript of the text. But it is not for that reason necessary to suspect with Fritzsche that this note has got misplaced from l. 1491 and altered from *χάριεν τὸ πράγμα* to *μακάριον τὸ πράγμα*. The few texts which we have exhibit the most inconsiderable proportion of an enormous multitude of variants.

1483. **ΞΥΝΕCΙΝ:** intelligence.

1489. **ΞΥΓΓΕΝΕCΙ:** near relations. / It almost looks as though we should keep the reading of the codex for the note itself and regard *ξυγγενέσι* as having replaced some other word in the text.

1497. **CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ:** that is to say, Jumps. **CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ:** quibblings. **CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ:** trivialities. **CΚΑΡΙΦΗCΜΟΙCΙ:** sketchings. *Σκαριφεύειν* is "to sketch a picture."

1499. **ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΝΤΟC ΑΝΔΡΟC:** ellipse of *ἐστίν*.

1504. **ΔΟC ΤΟΥΤΙ Κ.Τ.Λ.:** perhaps Pluto here presents him with a rope to hang himself with, or else with some other article suggesting that he is to commit suicide.

1505. **ΠΟΡΙCΤΑΙC:** the collectors of tribute.

1512. **CΥΜΠΟΔΙCΑC:** tying the feet together.

1513. **ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥ:** Adeimantus was one of the officers in command of the fleet. **ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥ:** Eupolis

μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτω ποιῶν τὸν Ἀδείμαντον <λέγειν> "οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ | τὸν Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος;"

ποιῶν R

<λέγειν> R

λευκολοφίδου Meineke

1518. τοῦτον: τὸν Σοφοκλῆν δηλονότι.

τὸν σοφοκλῆν R

1520. ὁ πανοῦργος κ.τ.λ.: ὁ Εὐριπίδης.

1528. ἀπιόντι ποιητῇ: ἀντὶ τοῦ Αἰσχύλῳ.

τοῦ R

1532. ἀργαλέων: < >/· ἐν ὅπλοις: <ἀντί> τοῦ πολεμικῶν/· Κλεοφῶν δὲ κ.τ.λ.: μαχέσθωσαν οὖν Κλεοφῶν καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι τούτῳ ὅμοιοί εἰσι ξένοι ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν καὶ μὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ κινείτωσαν πολέμους· οὐ γάρ ἐστιν αὐτῶν πατρὶς αὕτη.

< > R

τοῦ R

<ἀντί> R

μαχέσθωσαν V.

ὅμοιοι V.

1534. πατρίοις ἐν ἀρούραις: τοῦτο εἰς βάρ<βαρ>ον τὸν Κλεοφῶντα.

βάρ<βαρ>ον edd.

αυτικοῦ *καὶ* εύπολις μέμνηται ἐν πόλεσι·ουτω *περι* τὸν ἀδείμαντον οὐ κ' ἀργαλέα δῆτ'εστὶ πάσχειν τοῦτο εμὲ τὸν λευκολόφον παῖδα τοῦ ποροθάονοσ ext. (1518) το σοφοκλεῖ δηλονοτι int. (1520) ὁ ευριπιδησ int. (1528) *αντι* τῶι αἰσχύλωι:—ext. (1531) τῶν (ex τω factum) πολεμικῶν ἀργαλέων:—ext. (1532) τοῦτο εἰς βάρον τὸν κλεοφῶντα:—ext. (1533) πατρίοις ἐν ἀρούραις:—μαχές οὖν κλεοφῶν *καὶ* οἱ ἄλλοι ὅσοι τούτω ὅμοι *εισι* ξένοι εν ταῖς *πατρισιν* αὐτων *καὶ* μὴ ἐν τῆι ἀττικ*η* κινείτωσ αν πολέμους.οὐ γὰρ εστιν αὐτῶν *πάτρισ* αὕτη:—infr.

---

also mentions Adeimantus in the Cities, where he makes him say:—"Oh! is it not a shame for me to be treated so, me the son of Leucolophides son of Porthaon?" / See Fritzsche p. 447.

1518. **τοῦτον**: scilicet, Sophocles.

1520. **ὁ πανοῦργος κ.τ.λ.**: Euripides.

1528. **ἀπιόντι ποιητῇ**: scilicet, Aeschylus.

1532. **ἀργαλέων**: < >. **ἐν ὅπλοις**: warlike. **Κλεοφῶν δὲ κ.τ.λ.**: let Cleophon and every foreigner like him fight each in his own country, and not stir up fighting in Attica, for Attica is not their home.

1534. **πατρίοις ἐν ἀρούραις**: a hit at Cleophon as being of foreign origin.

AVES

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ Ὑπόθεσις Ὀρνίθων

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές,
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα
ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν. ἀπραγμόνων Bergk
εἷς <δ'> ὄρνις, ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων, <δ'> V.
πτηνὸν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος πτηνὸν R
καὶ πῶς ἐάνπερ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψονται· ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκῳ φαρμάκῳ R
πτέρυγας ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ τ' om. R
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην. γενομένην V.

ἀριστοφάνους γραμματικου ὑπόθεσις ὀρνίθων

Folio 52 verso. δια τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθήνας δύο τινὲς· οἳ προς | τὸν ἔποπα τὸν λεγομενον τηρέα ἐλθόντες. ηρώτων απράγ|μονα πόλιν· εἷς ὄρνις ἔποπι συμπαρων μετα πλειόνων | πτηνῶν. διδάσκει τί δύνατ' ὀ ρνίθων γενος· καὶ πως ἐάν|περ κατα μέσον τὸν ἀέρα πόλιν κτίσωσι τῶν θεων τὰ πράγματα | αὐτοὶ παραλήψονται· ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκον πτέρυγάς τ' | ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶν|τες γεναμένην :—υποθεσισ ὀρνίθων ἄλλη :—δύο εἰσὶν ἀθήνηθεν ἐκκεχωρη

Argument to the Birds by Aristophanes a grammarian

In order to escape proceedings at law two men run away from Athens. They visit the Hoopoe called Tereus and ask after a town in which men live in peace. There are several birds with the Hoopoe, and one of these points out how powerful the feathered race is, and how they will succeed to the empire of the gods, if only they will found a city in mid-air. Upon this they (the two men) eat an herb and so get wings. The gods see that the attack is serious and acquiesce.

Ὑπόθεσις ὀρνίθων ἄλλη

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας· πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσό-
αὐτοῦ V. μενοι παρ' αὐτοῦ ποῖα ἐστὶν πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη· χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγέμοσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ· ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισ-
θέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Πεισθέταιρος.	Γεωμέτρης.	Ἡρακλῆς.
Εὐελπίδης.	Ψηφισματογράφος.	Τριβαλλός.
Θεράπων ἔποπος.	Ποιητής.	Ἔποψ.
Ἶρις.	Χορὸς ὀρνίθων.	Προμηθεύς.
Ἄγγελος.	Ποσειδῶν.	

κότες πρεσβῦται δια τὰς δίκας·πορεύονται δε πρὸς τὸν τηρέα ἔποπα γ ενόμενον πευσόμενοι παρατοῦ ποῖα εστιν πόλισ εἰς κατοικισμὸν βελτ ίστη·χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγέμοσιν ὀρνέοις·ὁ μεν κορώνη·ὁ δὲ κο λοιῶι·ὀνομάζονται δὲ·ὁ μὲν πεισθαίτερος.ὁ δὲ εὐελπίδης·ὃς καὶ πρότ ερος ἄρχεται·ἡ σκηνὴ ἐν ἀθήναις.τὸ δρᾶμα τοῦτο·τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων :—

τὰ τοῦ δράματοσ πρόσωπα·

πεισθέταιρος·	γεωμέτρης·	ἡρακλῆς·
ευελπίδης·	ψηφισματογράφοσ·	τριβαλλός·
θεράπων εποποσ·	ποιητής·	ἔποψ·
ἶρις·	χορὸς ὀρνίθων·	προμηθεύς·
ἄγγελοσ·	ποσειδών :—	

Another Argument to the Birds

Two old men have left Athens to avoid proceedings at law. They make their way to Tereus, the man who was turned into an hoopoe, to ask him what sort of town is the best to settle in. They employ birds to show them the road, the one taking a crow for this purpose, and the other a jackdaw. The one traveller is called Peisthetaerus, the other Euelpides. It is Euelpides who leads off. The scene is laid at Athens. This play belongs to the class of powerfully constructed plays.

Dramatis Personae

Peisthetaerus.	A Geometer.	Hercules.
Euelpides.	A Proposer of Acts of Assembly.	Triballus.
Servant to the Hoopoe.	A Poet.	The Hoopoe.
Iris.	Chorus of Birds.	Prometheus.
A Messenger.	Poseidon.	

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνατέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου πονηρῶν τινῶν πράγματα ἐγχειρησάντων ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασιν διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς— οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν ἐκκλησία—λελη-θότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισιν καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ

ἀνατέτραπτο R; ἐπὶ Kuster

τῆς τῶν ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι· *καὶ* αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδεπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσ*ησ*· αὐτ*ην* πρῶτ*ον* ανα βλαστῆσαι· ἀλλα τῶι χρόνωι ὑπο προεστώτ*ων* (accentus acutus ex circumflexo factus) πονηρῶν *καὶ* πολιτ*ων* δυσχερῶν· ἀνατρέπτα το καὶ διωρθοῦτο πάλ*ιν*· ἐπεὶ *οὖν* τοῦ δεκελεικοῦ πολέμου πονηρῶν τι νῶν πραγματ*α* ἐγχειρησάντων· ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παραυτῶν κατάστα σις· καὶ ἐν μεν ἄλλοις δράμασιν δια τ*ησ* κωμωιδι*κησ* ἀ*ν*οίᾳ ἀδείας ἤλ λεγχεν ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους φανερῶς μὲν οὐδαμ ῶς | οὐ *γαρ* ἐπι τούτου ἦν ἐκκλησία· λελησότως δὲ ὅσον ἀνῆκεν ἀπο κ ωμωιδίας προσκρούειν· ἐν δὲ τοις ὄρνισιν καὶ μεγα τι διανενόη*ται* ὡς γὰρ αδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης

It was the first glory of the Athenian Commonwealth that it was self-created, and its chief pride that Athens arose before any other city was known. But as time went on, what with bad men coming to the front, and with citizens who gave trouble, the town was turned upside down. It is true that things righted themselves again, but certainly during the Decelean war wicked men had got affairs into their hands, and the condition of things thus arising became dangerous. This is not the only play of Aristophanes in which with the license of comedy he attacks the unconstitutional conduct of public men. He could not speak openly—for in his day there were no meetings of the public assembly—so he did so covertly, employing for the purpose of attack all the vantage-ground with which comedy supplied him. In magnificence of conception the Birds stands high. As though the state were already afflicted by an incurable disease, and completely

διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, <ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων·> οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως οἰκονόμηται. καινῶν γάρ φησιν τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν <τῶν ὄντων> καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος· ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται

<ἄλλην . . . . . καθεστώτων> V.

δέοι V.

προσδεῖσθαι Ald. ἀθηνῶν Brunck

<τῶν ὄντων> V.

στόχος Dobree

ὑπο τῶν προεστωτων·οὐ μόνον δὲ τοῦτο.ἀλλα καὶ τὸ σχῆμα ὅλον κ αὶ την φύσιν·εἰ δέ τοι συμβουλεύει μετατίθεσθαι προς το ἡρεμαίως βιο ῦν·καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη·τὰ δε κατα θεῶν βλάσφημα·ἐπιτηδειωσ ὡ κονόμηται·καἵνῶν γάρ φησιν τὴν πόλιν·προδεῖσθαι

Folio 53. θεῶν αφροντιστοῦντων τῆς κατοικίας ἀθηναίων καὶ παντ ελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας·ἀλλ' ὁ μεν καθόλου στίχος τ οιοῦτοσ·ἕκαστον δε τῶν κατα μέρος οὐκ εικῆ.ἀλλ' ἄντικρυς.ἀθηναίων καὶ των παραυτοῖς ἐγχειριζομενων τὰ κοινά·ἐλέγχει την φαύλην διάθε σιν·ἐπιθῦμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ενεστως

---

ruined by its leaders, the poet regards the existing evils as permanent, and imagines a new commonwealth in which the leading spirits are honest. But more than this, the writer advises his countrymen that, if need be, they must change even their nature and its whole outward expression in the effort to secure a life of peace. So much for the object with which the play was written. The comic profanities are well managed. According to the poet, the city needs new gods. Such gods as they have neglect to reside in Athens, and have put themselves quite out of sympathy with the country.

Such are the broad outlines and scope of the play. In detail the general conception is carefully worked out. The writer is everywhere consistent in attributing the wretched condition of things to the Athenians themselves, and to those who at Athens manage the public affairs. He thus implants in his hearers the desire to rid themselves of their present bad government. He

γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν τῆς γῆς ἀπαλλάττων, ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων· ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, <εἰσάγει> Rv <εἰσάγει> οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ.

Τὰ δὲ ὀνόματα [τὰ] τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ πεποιθοίη <Πεισθ>έταιρος τῷ ἑταίρῳ καὶ <Εὐελπίδης> ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. ἑταίρῳ Rv <πεισθ>έταιρος Rv <εὐελπίδης> Rv

---

Τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν <ἄλλοις> διελλέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν <τὴν> τῆς <τὴν> V. ἐν μὲν <ἄλλοις> Brunck, ex uno codice

---

ησ μοχθηρὰς πολιτείασ·ὑποτίθεται *γαρ περι τον* ἀέρα πόλιν *τησ γησ* ἀ παλλάττων·ἀλλὰ *καὶ* βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων ταῖς ἀθηναιων δυσ χεραίνων.ἀλλα καὶ ὅσα παίζει ἐπίσκοπον·ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσαγων οὐχ απλῶς·ἀλλα γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις ὡς α ἰσχροκερδειας ἕνεκεν χρηματίζονται·εἶθ' ὥσται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τ ῷι ἑτέρωι εἶθ' ὕστερον *καὶ* τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδ εῖ·τὰ δε *ονοματα* | τα τῶν γερόντων πεποίηται·ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷι ἑτέρωι καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι·τινὲς δε *φασι* τὸν ποιητ*ην*· τὰς ἐν ταῖς τραγωιδίαις τερατολογίας·εἰ μεν διελλέγχειν:

ἐν δε τοῖς νῦν *τησ* γιγαντομαχίας σύμπλοκῆν ἔωλον ἀποφαίνων·

---

imagines a new commonwealth somewhere in the air. He thus gets rid of the earth but not of its associations. In his discontentment with the like things in Athens, he represents the birds as deliberating and meeting together. But of the creations of his fancy, governors, and proposers of decrees, and the rest, each has its work to do. In the hands of the poet it becomes an instrument to expose the common aims of his countrymen and their common object —gain. As the action proceeds he directs his satire against providence as utterly belying its name.

The names of the old men in the play are inventions of the poet's fancy, Peisthetaerus meaning "a person who trusts to his friend," and Euelpides "one who hopes that he will one day reach better things."

It is sometimes said that just as in other plays Aristophanes refutes the monstrous legends which form

γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκεν διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

καλλι-<στράτ>ου Kuster

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλι<στράτ>ου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξεν διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου· Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν τὸν Ἀλκιβιάδην μετασταλλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόνησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ

ὄρνισιν ἔδωκεν·διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς:—ἐπὶ χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ δια καλλίου·εἰς δε ληναια τὸν αμφιαραον ἐδίδαξεν δια φιλωνίδου·λάβοι δ' ἄν τισ τοὺς χρόνους·ἐκ των πέρυσι γενομένων ἐπιαριμνηστου τοῦ προ χαβρίου·ἀθηναίοι γαρ πέμπουσι την σαλαμινίαν τὸν αλκιβιαδην μεταστελλόμενοι ἐπι κρίσει·τησ τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως·ὁ δὲ άχρι μὲν θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν·ἐκειθεν δὲ δρασμον ποιησάμενοσ εἰς πελοπόνησον ἐπεραιώθη·τησ δε μετακλήσεως μέμνηται καὶ ἀριστοφανησ·ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα·τὸ δε πρᾶγμα δηλῶν·ἐν οἷς γε φησι·μὴδαμωσ παραθάλασσαν ἡμῖν·ἵνα ἀνακύψεται κλητῆρα ἄγουσα ἑωθεν ἡ σαλαμινία·:—

---

the material of tragedy, so in the present case his object in making the birds fight with the gods for supremacy is to represent the rigmarole of the Battle of the Giants as something stale enough to be put away for good.

Aristophanes entered this play at the city Dionysia in the name of Callistratus, in the archonship of Chabrias; and at the Lenaea (of the same year) he exhibited the Amphiaraus in the name of Philonides. We can get at the dates from the events of the year before, when Arimnestus, predecessor of Chabrias, was archon. It was then that the Athenians sent the Salaminia to fetch Alcibiades (from Sicily) to stand his trial for mimicking the mysteries. He went as far as Thurii with those who came for him, but at Thurii he escaped to the Peloponnese. In a passage of this play Aristophanes mentions the recall of Alcibiades, concealing the name, it is true, but still making known the fact. The words are

φησι: "μηδαμῶς | ἡμῖν <γε> παρὰ θά-
λατταν ἵν' ἀνακύψεται | κλητὴρ' ἄγους' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία."

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισιν· τοῖς V. πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα· τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί, καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ἐδιδάχθη επι χαβρίου *δια* καλλιστράτου ἐν άστει·ὃς ἦν δεύτερο*σ* τα ῖς ὄρνισιν·πρῶτος ἀμειψίας κωμασταῖς·τρίτο*σ* φρύνιχο*σ* μονοτρόπωι·φ οβερὰ δὲ τότε τοῖς ἀθηναιο*ισ* τα πράγματα·τό τε *γαρ* ναυτικὸν ἀπώλ ετο περι σικελίαν·λάμαχος οὐκέτι ἦν·νικίας ἐτεθνήκει·δεκέλειαν ἧσα*ν* τ ειχίσαντες λακεδαιμόνιοι·|·άγις ο λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν ἀττικήν·ἀλκιβιάδης τα λακεδαιμὀνίων ἐφρόνει·*καὶ* εκκλησιάζων συ νεβο*υ*λευε τὰ χρηστα λακεδαιμονίοις·ταῦτα ἀθηναίων συμφοραί·δια τα ῦτα·αἱ ἀθηναίων φυγαί·*καὶ* ὅμως οὐκαπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν:—

(l. 145):—"Not by the sea, let me tell you, for the police-boat to heave in sight of a morning with a tipstaff on board."

The play was exhibited in the city in the archonship of Chabrias in the name of Callistratus, who was second with the Birds. Ameipsias was first with the Revellers, and Phrynichus third with the Recluse. It was a time when the condition of Athens gave cause for anxiety. Their fleet had been destroyed at Sicily, Lamachus was no more, Nicias was dead, the Lacedaemonians had actually fortified Decelea, the Lacedaemonian general Agis beset Attica, Alcibiades sympathised with Lacedaemon, and in the popular assembly proposed measures favourable to Lacedaemon. Such were the misfortunes of Athens, such the reasons for her citizens deserting her, and yet there was no stop in the national habit of mischief-making and malicious attacks upon personal character.

Πεποίηται τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι <τῷ ἑταίρῳ> R, τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων.

1. ὀρθὴν κελεύεις κ.τ.λ.: τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοιὸν φέρων/· ἤ τι δένδρον φαίνεται: ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὶ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι.

2. διαρραγείης κ.τ.λ.: τοῦτο <λέγει> ὁ τὴν κορώνην φέρων, ὡς εἰς τοὐναντίον τῷ κολοιῷ παρακελευομένης πορεύεσθαι/· κρώζει πάλιν: κράζει εἰς τοὐπίσω ἄπελθε/· πάλιν: τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω· καὶ ἐν ἄλλοις. <λέγει> R,

3. πλανύττομεν: πλανώμεθα/· πλανύττομεν: κωμικῶς ἐκτέταται.

4. προφορουμένω: δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ

Folio 53 verso. (1) πεποίηται τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων·τῷ μὲν παρα τὸ πείθεσθαι·τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ελπιδων· supr. (1) ὀρθ ὴν κελεύεις:—τοῦτο λεγει ὁ τὸν κολοιὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτωι τινὶ δένδρου τινὸς ὄντος·καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαινοντοσ κατ εκεῖνο πορεύεσθαι:—supr. (2) κρώζει πάλιν:—τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων.ὡς εἰς το ὐναντίον τῶι κολοιῶι παρακελευομένης πορεύεσθαι·τὸ γαρ πάλιν·αντι τοῦ εἰς τοὐπίσω·καὶ ἐν ἄλλοις:—supr. (2) κράζει εἰς τουπίσω ἄπελθε:—int. (3) πλανώμεθα κωμικῶς δὲ ἐκτέταται. int. (4) προφορουμένωι:—ὁ

The names of the old men are invented, the one from trusting a friend (πείθεσθαι τῷ ἑταίρῳ), the other from being sanguine (εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων).

1. **ὀρθὴν κελεύεις κ.τ.λ.:** spoken by the man who carries the jackdaw. / This note perhaps implies an earlier comment describing how the scene opens. **ἤ τι δένδρον φαίνεται:** as though there were a tree somewhere out of sight, and the jackdaw intimated that the road lay that way. / The annotator evidently read ᾗ τι for ᾗ τὸ.

2. **διαρραγείης κ.τ.λ.:** spoken by the man who carries the crow, as though it advised them to go in the opposite direction to the jackdaw. **κρώζει πάλιν:** cries out "Go back." **πάλιν:** here πάλιν means "backwards." Also in other writers. / An Aristarchean note. Perhaps several quotations are lost. Also ἐν ἄλλοις may conceal the name of some author or play e.g. ἐν <Νεφ>έλαις. Cp. Nub. 744, 1281.

3. **πλανύττομεν:** we wander. **πλανύττομεν:** a comic extension (of πλανᾶσθαι).

4. **προφορουμένω:** that is, Going hither and thither, προφορεῖ-

προφέρειν τὸν Phryn. in Bekk. An. 60. 7

προφέρειν τὸν στήμονα [τοῖς] διαζομένους/· ἄλλως: μάτην.

διαζομένους G. F. A. van Dam.

6. πλεῖν: <ἀττικὴ ἡ κρᾶσις τοῦ> πλέον, πλεῖν.

<ἀττικὴ ἡ κρᾶσις τοῦ> V.

8. ἀποσποδῆσαι: ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαι, ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων.

9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου κ.τ.λ.: ὡς πολὺ ἀφεστηκότων ταῦτά φησι.

10. ἐντευθενὶ τὴν κ.τ.λ.: ἐρωτηματικῶς/· ἐντευθενὶ τὴν κ.τ.λ.: ἐντεῦθεν δύναιο [δ'] ἂν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, τὰς Ἀθήνας.

11. Ἐξηκεστίδης: τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλει καὶ πλάνον· οἱ γὰρ πλάνοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς.

διαβάλλει Rʒ

πλάνοι Rʒ

12. σὺ μὲν ὦ κ.τ.λ.: παίζων φησί/· τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι: τουτέστι, τὴν εἰς τὸ οἴμοι ὁδὸν βάδιζε.

13. οὐκ τῶν ὀρνέων: ὃς ὄρνεα πωλεῖ.

εὖρο κακεῖσε πορευόμενοι·προφορεῖσθαι γὰρ *λεγεται* τὸ παραφέρειν τὴν στήμονα·τοῖς διαζομενοις:—ext. (4) ἄλλως) μάτην· inter. (6) πλέον πλεῖν int. (8) ἀποσποδῆσαι·*αντι του* ἀφανίσαι ἀπὸ τῆς σποδοῦ.αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων:—ext. (10) S. supra ἐξεύροις→ἐρωτηματικῶς·ἐντεῦθεν δύναιο δ' ἂν τὴν *πατριδα* ἰδειν τας ἀθήνας.ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότ*ων* ταῦτα *φησι* ext. (11) ἐξηκετίδης::—τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλ*ουσι* *καὶ* πλάνον οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλ*ον* ἴσασι τὰς ὁδούς:—ext. (12) οἴμοι:—παίζων *φησι* τοῦτ*εστι* τὴν εις τὸ οίμοι ὁδὸν

σθαι meaning the getting on with the warp in weaving. **ἄλλως**: to no purpose.

6. **πλεῖν**: the crasis *πλεῖν*, from *πλέον*, is Attic.

8. **ἀποσποδῆσαι**: that is, To destroy, a metaphor from *σποδός* (ashes), inasmuch as ashes destroy the pre-existing substance of the wood.

9. **ἀλλ' οὐδ' ὅπου κ.τ.λ.**: they have by this time got far afield.

10. **ἐντευθενὶ τὴν κ.τ.λ.**: interrogatively. **ἐντευθενὶ τὴν κ.τ.λ.**: you might from here see your native land, Athens.

11. **Ἐξηκεστίδης**: a hit at Execestides as being a foreigner and a rolling stone. Such persons know how to get about better than stay-at-homes.

12. **σὺ μὲν ὦ κ.τ.λ.**: spoken in fun. **τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι**: that is, Travel the road to perdition (*οἴμοι*).

13. **οὐκ τῶν ὀρνέων**: who sells birds.

14. ὁ πινακοπώλης: ἀντὶ τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης/· πινακοπώλης: ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν/· πινακοπώλης: πίναξ εἶδος ὀρνέου/· Φιλοκράτης: τούτου καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μέμνηται, "ἤν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν στρούθιον."

15. ὃς ἔφασκε κ.τ.λ.: ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων, καὶ δείξειν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων/· τὸν Τηρέα: <ὃς> ὄρνις ἐγένετο. <ὃς> R

16. ἐκ τῶν ὀρνέων: ἔδει εἰπεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων· τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο, εἶτα, ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην.

17. τὸν μὲν Θαρρελείδου κ.τ.λ.: οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἱόν τινα Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοιῷ

βάδιζε:—int. (13) οὐκ τῶν ὀρνέων:—ὄρνις ἐγένετο ἐκ των ὀρνέων·ἔδ ει εἰπεῖν εκ των *ανθρωπων*·τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο·εἶτα ἐκ τ ων ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν *καὶ* τὴν κορώνην·ἢ οὕτως ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων *καὶ* δείξειν.ὅστις ἐστιν ἐκ των ἄλλ ων ὀρνέων:—ext. (14) ὁ πινακοπώλης:—*αντι του* ὁ ὀρνεοπώλης.οτι τὰ λιπαρὰ των ὀρνέων ἐπι πινάκων τιθέντες ἐπώλουν·ἢ πίναξ εἶδος ὀρν έου·τούτου δὲ *καὶ* εν τοῖς εξης μέμνηται·ἤν ἀποκτείνηι τίς ὑμῶν φι λοκράτη τὸν στρούθιον·ὃς ὄρνεα πωλεῖ:—ext. (17) θαρρελείδου:—οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υιον τινὰ θαρρελείδου βραχὺν *καὶ* παραπλήσιον κο

---

14. ὁ πινακοπώλης: that is, The poulterer. πινακοπώλης: observe that in selling fine birds they placed them on a board (*πίναξ*). πινακοπώλης: *πίναξ* is a species of bird. Φιλοκράτης: also referred to in the sequel (l. 1077):—"If any of you kill Philocrates the bird-man."

15. ὃς ἔφασκε κ.τ.λ.: who said that he would point Tereus out among the birds, that is, show which is he from among the other birds. τὸν Τηρέα: the man who was turned into a bird.

16. ἐκ τῶν ὀρνέων: he should have said *ἐκ τῶν ἀνθρώπων*. Some, however, punctuate after *ἐγένετο* and proceed *ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κ.τ.λ.* / It need hardly be said that l. 16 of the text is made up of two adscripts, and the lemma of a third, which may or may not be lost—

(1) τὸν Τηρέα: *τὸν ἔποπα.*
(2) τὸν Τηρέα: *ὃς ὄρνις ἐγένετο,* still found in both text and scholia.
(3) οὐκ τῶν ὀρνέων (l. 13): *ὃς ὄρνεα πωλεῖ* (?)

Cobet was the first to omit l. 16.

17. τὸν μὲν Θαρρελείδου κ.τ.λ.: most commentators suppose that a son of Tharreleides is made fun of

κωμῳδεῖσθαι· οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ κωμῳδίας εἰπεῖν· μήποτε οὖν κατὰ περίφρασιν εἴρηται Θαρρελείδου κολοιὸν ἐν ἴσῳ τῷ Θαρρελείδην ὅς ἐστι κολοιώδης/· τὸν μὲν Θαρρελείδου κ.τ.λ.: ὡς κολοιοὺς αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει. τῷ Ald. θαρρελείδην R

19. ἵστην: τινὲς διὰ τοῦ ῑ, ἴστην, ἀντὶ ἤδεσαν/· ἵστην οὐδὲν κ.τ.λ.: τουτέστιν, οὐδὲν ἤδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν/· ἵστην: ἀντὶ τοῦ ἦσαν/· ἵστην οὐδὲν κ.τ.λ.: οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. ἴστην Porson

20. τί κέχηνας: ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος/· ἔσθ' ὅποι κατὰ κ.τ.λ.: ἐθεινοποίησεν ὡς πανταχόθεν ἀποκεκλημένης τῆς ὁδοῦ/· κατὰ τῶν πετρῶν: ἔστι τόπος πετρώδης.

23. ἥδη κορώνη κ.τ.λ.: ὡς ἥδη φθεγξαμένης αὐτῆς/· .?. κορώνη κ.τ.λ.: δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντι-

---

λοιῶι κωμωιδεῖσθαι·οὐκ' ἐχομεν δὲ *υιον* αὐτου δια κωμωιδιασ εἰπειν. μήποτε *οὖν* κατα *περιφρασιν* εἴρηται θαρρελείδου κολοιὸν·ἐν ἴσωι τὸ θ αρρελειδησ·ὃς *εστι* κολοιώδησ·ἢ ὡς κολοιοὺς αὐτὸν πωλοῦντα *διαβάλ* λει:—ext. et infr. (20) S. supra ἔσθ' ὅποι→*εστι* τόπος πετρώδης:—int. S. ante versum 19→τινὲς *δια* του ῑ ἴστην *αντι* ἤδεσαν·τοῦτ*εστι* οὐδὲν ἤδε σαν ἔξω του δάκνειν·ἢ *αντι* του ἦσαν·οὐδεν ἄλλο ἦσαν,ἢ δάκνειν:— int. (20) καὶ νῦν τί κέχηνας) ὡς του κολοιοῦ κεχηνότος:—inter. (22) ἁ τραπὸς οὐδαμου:—ἐθεινοποίησεν ὡς πανταχόθεν ἀποκεκλιμένης τῆς ὁδ ου:—int. (23) ἤδ' ἡ κορώνη:—ὡς ἤδη φθεγξαμένησ αὐτησ·δύναται καὶ

---

in comedy as being short in stature and resembling a jackdaw, but we are not able to mention a son of his as spoken of in comedy. So perhaps the expression "Tharreleides' jackdaw" is used periphrastically, being equivalent to "Tharreleides who is like a jackdaw." **τὸν μὲν Θαρρελείδου κ.τ.λ.:** a hit at Tharreleides for selling jackdaws.

19. **ἵστην:** some spell it with an iota, *ἴστην*, that is, they knew. **ἵστην οὐδὲν κ.τ.λ.:** that is, They knew nothing, outside biting. **ἵστην:** that is, *ἦσαν*. **ἵστην οὐδὲν κ.τ.λ.:** they were bite and nothing else.

20. **τί κέχηνας:** the jackdaw gapes. **ἔσθ' ὅποι κατὰ κ.τ.λ.:** Euelpides makes a to-do because the road is closed on all sides. **κατὰ τῶν πετρῶν:** the spot where they are is rocky.

23. **ἥδη κορώνη κ.τ.λ.:** the crow at last gives tongue. **.(?).** **κορώνη κ.τ.λ.:** observe that this line has at once the force of a question and of a declaration. / That

κῶς/· .(?). κορώνη κ.τ.λ.: τινὲς γράφουσιν οὐδ' ἡ κορώνη.

26. βρύκους': ἐσθίουσα.

ἀκέστορι R

31. Σάκᾳ: Ἀκέστορι/· Σάκᾳ: οὗτος ἦν τραγῳδίας ποιητής/· Σάκᾳ: <Σάκας> <σάκας> R

ὁ ἀκέστωρ Suidas 3241 C

ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκέστωρ διὰ τὸ ξένος εἶναι· Σάκαι δὲ ἔθνος Θρᾳκικόν.

34. οὐ σοβοῦντος κ.τ.λ.: τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων.

35. ἀνεπτόμεθ': ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων/· ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν: ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν· ὁ δὲ νοῦς, παντὶ σθένει.

38. ἐναποτῖσαι χρήματα: παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν εἶπεν/· ἐναποτῖσαι χρήματα: εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων ὅτι συκοφαντούμενοι πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.

ἐρωτηματικως *καὶ* ἀποφαντικως·τινὲς δὲ γράφουσιν.οὐδε ἡ κορώνη:—int. (26) βρύκους') ἐσθίουσα. inter. (31) σάκα:—ἀκέστωρ.οὗτος ἦν τραγωιδίας ποιητης·ἐκαλεῖτο δὲ *καὶ* σάκας,δια τὸ ξένος *ειναι* σάκαι δὲ ἔθνος θραικικον:—infr. (34) οὐ σοβοῦντος) τοῦτο ὡς ἐπι ὀρνέων· inter. (35) ἀνεπτόμεσθ':—τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα·ἀπὸ μεταφορας *των* ὀρνέων | τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν,*αντι του* ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν·ὁ δε νοῦς παντὶ σθένει:—infr. (38) S. supra ἐναποτῖσαι→παρυπόνοιαν·*αντι του* ἐμβιῶναι *καὶ* ἐνοικεῖν εἶπεν ἐνἀποτίσαι χρήματα·εἰς τὸ φιλόδικον τῶν *αθηναιων* | ὅτι συκοφαντουμενοι,πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα:—infr. (40) ἐπὶ τῶν κρ

---

is, the line though a statement has yet an interrogative sense. It is impossible to say what reading this annotator adopted at the beginning of the line. This is also the case with the next note. **.(?). κορώνη κ.τ.λ.:** some write *οὐδ' ἡ κορώνη*.

26. **βρύκους':** eating.

31. **Σάκᾳ:** Acestor. **Σάκᾳ:** a tragic poet. **Σάκᾳ:** Acestor was so called because he was of foreign origin. The Sacae are a tribe in Thrace.

34. **οὐ σοβοῦντος κ.τ.λ.:** as though Euelpides and Peisthetaerus were birds.

35. **ἀνεπτόμεθ':** a metaphor from birds. **ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν:** equivalent to *ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν*, the meaning being, "might and main."

38. **ἐναποτῖσαι χρήματα:** a case of *παρὰ προσδοκίαν*, for "to live in" or "to dwell in." **ἐναποτῖσαι χρήματα:** in allusion to the litigious temper of the Athenians, many of them having to pay money because maliciously accused. / A new note may begin with *ὅτι*, Observe that there were many instances etc.

40. ἐπὶ τῶν κραδῶν: ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα δένδρα ἐμφαίνει.

42. τὸν βάδον: τὴν πορείαν.

43. κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσιν· ὅτι δὲ χύτραις ἵδρυον εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ/· κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: Δίδυμός φησιν ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων αὐτοὺς βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν [ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς], τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν/· κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: τοῦτο πρὸς τὸ ἔμπροσθεν "ἀνεπτόμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν," εἶτα ἐφεξῆς "κανοῦν <δ'> ἔχοντε καὶ τὰ ἑξῆς," τὰ δ' ἄλλα μεταξὺ εἴρηται. ἐφιπτάμενα V.

47. τὸν ἔποπα: λείπει τὸ γενόμενον.

48. ᾗ: ὅπου.

ἀδῶν) απο ενὸς τὰ αλλα δένδρα εμφαίνει:—inter. (42) τὸν βάδον) την πορείαν· inter.

Folio 54, *line* 43. (43) *και* χύτραν *και* μυρρίνας: —τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν·ἵνα οἰκήσαντες ἐπι τῆι ἱδρύσει θύσωσιν·οτι δὲ χύτραις ἵδρυον.εἴρηται ἐν εἰρήνη·δίδυμος·δε φησι·ἀμυντήρια των ὀρνέων·αὐτοὺς βαστάζειν.αντι ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν.αντι δε περὶκεφαλαίας την χύτραν.ἵνα μη εφϊπτάᾱ τα ὄρνεα,τύπτηι αὐτούς·τὰς δὲ μυρρίνας προς τὸ ἀποσοβεῖν:—supr. (44) ἀπράγμονα:—τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἀνεπτόμεθα ἐκ τησ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.εἶτα ἐφεξης κανοῦν ἔχοντες καὶ τὰ εξης | τὰ δ' ἄλλα μεταξὺ εἴρηται:—ext. (47) δεομένωι) λει

---

40. ἐπὶ τῶν κραδῶν: by the mention of one tree the poet indicates all.

42. τὸν βάδον: the journey.

43. κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: they carry everything necessary for the offering of sacrifice that they may sacrifice at the inauguration of their new residence. That they used *χύτραι* at inaugurations is mentioned in the Peace (l. 923). κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: Didymus says that they carried things to defend themselves with against the birds, the basket for a shield, the earthen pitcher for a headpiece, the myrtle branches to scare the birds away. κανοῦν δ' ἔχοντε κ.τ.λ.: in allusion to what precedes—'*ἀνεπτόμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.*' Immediately upon that follows (in sense) *κανοῦν δ' ἔχοντε* etc., while the intervening words are parenthetical.

47. τὸν ἔποπα: supply *γενόμενον* (who was changed into).

48. ᾗ: where.

50. ἄνω τι φράζει: ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης V. νευ<ού>σης ἐπί τινα ὑψηλὸν τόπον.

55. σὺ δὲ δὴ τῇ κεφαλῇ: παίζει πρὸς <τὸ> R <τὸ> τῷ σκέλει.

57. τί λέγεις οὗτος κ.τ.λ.: οὐ πιθανόν, φησίν, ἐπὶ οἰκίαν ὀρνέου ἐλθόντας "παῖ παῖ" καλεῖν· οὐ γάρ εἰσιν ἄνθρωποι ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

58. ἔποποι: Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξυτόνως ἀπὸ τοῦ ὁ ἔποπος/· ὁ ἔποπος R ἐποποῖ: περισπωμένως ἵνα ᾖ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί/· ἔποποι: [ἐὰν δὲ προπαροξύνοιτο, δηλὸν] ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος.

60. εἷς τῶν ὀρνέων ὑπακούει/· τροχίλος: οἰκέτης ἔποπος.

61. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε κ.τ.λ.: ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑπο-

---

πει τὸ γενόμενον inter. (48) ἢ) ὁπου· inter. (50) ὡς ἄνω αὐτησ νευσης, ἐπί τινα ὑψηλὸν τόπον:—int. (54) παίζει πρὸς τῷ σκέλει:—int. (57) ου πιθανὸν φησι ἐπιοικίαν ὀρνέου ἐλθόντα παῖ παῖ καλειν. οὐ γαρ εισι ανθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν:—int. (58) σύμμαχος καὶ δίδυμος προπαροξυτόνως. ἀπὸ του οἱ ἔποποι· οἱ δὲ περισπωμένως ἵνα ᾖ ἐπίρρημα· αντι του ἐποπιστί· ἐαν δὲ προπαροξύνοιτο δηλονοτι ἐσχημάτισται ἀπὸ ευθειας τησ ἔποπος:—ext. (60) τροχῖλος εἷς τῶν ὀρνέων ὑπακούει, οἰκέτης ἔποπος:—ext. (61) του χασμήματος:—ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτησ ἔχοντος τὸ ράμφος κεχηνός. δια τοῦτο εἶπεν χασμήμα

---

50. **ἄνω τι φράζει:** the bird makes signs upwards in the direction of a piece of rising ground.

55. **σὺ δὲ δὴ τῇ κεφαλῇ:** in comic allusion to the preceding *τῷ σκέλει*.

57. **τί λέγεις οὗτος κ.τ.λ.:** namely, It is unreasonable to cry "boy, boy!" when you visit a bird's house. Birds are not like men. They have no servants.

58. **ἔποποι:** Symmachus and Didymus write the word proparoxytone, from a nominative ὁ ἔποπος. / We might omit the name Σύμμαχος. Doubtless it owes its position of honour to Symmachus himself. The note originally began Δίδυμος ὅτι etc. **ἐποποῖ:** perispomenon, as an adverb with the sense of *ἐποπιστί* (after the manner of hoopoes). **ἔποποι:** formed from a nominative ἔποπος. / May be the original σχόλιον of Didymus.

60. Observe that one of the birds answers the door. **τροχίλος:** observe that Trochilus is servant to the Hoopoe.

61. **Ἄπολλον ἀποτρόπαιε κ.τ.λ.:** observe that the actor plays

κριτὴς ἔχοντος τὸ ῥάμφος κεχηνός. [διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.]

62. οἴμοι τάλας κ.τ.λ.: νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσθαι τὰ ὀρνίθια ἐλη- διὰ V.
λυθέναι.

63. οὕτω τι δεινὸν κ.τ.λ.: ἑορακὼς αὐτὸν φοβούμενον τοῦτό φησιν· οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· "οὕτω τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;" τουτέστιν, οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως ὥστε ὀρνιθοθῆραι νομίζεσθαι; οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιόν ἐστιν ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθῆραι/· οὐδὲ κάλλιον λέγειν: τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖται/· οὐδὲ κάλλιον λέγειν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύεσθαι τοιού- ἡμᾶς V.
τους εἶναι.

65. Ὑποδεδιώς: ὄνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδεδιώς/· Λιβυκόν: ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὀρνέων.

τοσ :—ext. (62) S. supra ὀρνιθοθῆρα→νομίζει τοὺς ανδρασ δι τὸ θηράσθ αι τὰ ὀρνίθια. ἐλήλυθέναι :—int. (63) ουδε κάλλιον λεγειν :—τὸ κάλλιον, αντι ἀπολύτου κεῖται· αντιτου οὐδὲ καλὸν λεγειν τὸ ὑμασ ὑποπτεύεσθ αι τοιούτους ειναι | ἑορακὼς δὲ αυτὸν φοβούμενον τουτο φησι· οἱ δε ἐν ἤθει τὸν λογον ἀκούουσιν οὕτω· οὐτωσί τί δεινόν· οὐδε κάλλιον λεγειν· τοῦτεστι οὕτω τί δεινον ἔχομεν ἐκ τησ ὄψεως· ὥστε ὀρνιθοθῆραι νομί ζεσθαι· οὐδε λεγειν σε τοῦτο κάλλιον εστι οτι ἐσμεν ὀρνιθοθῆραι :—ext. (65) S. supra ὑποδεδιὼς→ὄνομα ἔπλασεν ὀρνέου. ὑποδεδιὼς· ὡς ἐν λιβύ η πολλων καὶ εκτραπέλων ὄντων ὀρνέων :—int. (66) καὶ μὴν ἔρου :—

---

the part of a bird with its beak wide open.

62. **οἴμοι τάλας κ.τ.λ.:** the Trochilus thinks that the men are come to catch small birds (like itself).

63. **οὕτω τι δεινὸν κ.τ.λ.:** spoken by Euelpides when he sees the bird frightened. Others understand it in a humorous sense, as follows :— *οὕτω τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν*; that is, Are we so frightful to look at as to be taken for bird-catchers? It is not very polite in you to say that we are bird-catchers. **οὐδὲ κάλλιον λέγειν:** the comparative *κάλλιον* is here put for the positive. **οὐδὲ κάλλιον λέγειν:** that is, Nor is it a polite thing to say that we are taken for bird-catchers.

65. **Ὑποδεδιώς:** an invented name for a bird. **Λιβυκόν:** there are many strange birds in Libya.

66. ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν: ἀντὶ <τοῦ> <τοῦ> R τοὺς πόδας ἐρώτα καὶ περιβλέπου ὅτι ἐσμὲν ὄρνιθες/· τὰ πρὸς ποδῶν: ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἀποπατησάντων ὑπὸ τοὺς πόδας.

68. Ἐπικεχοδώς: καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξεν/· φασιανικός: παρὰ τὸ φαίνεσθαι ἐκεῖ τὸ σκώρ/· φασιανικός: συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν/· φασιανικός: μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος.

ἐκεῖ R

69. τί θηρίον εἶ: δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τερατικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

70. ἡττήθης τινὸς κ.τ.λ.: φυσικόν ἐστι τοῦτο καὶ ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσιν.

76. Φαληρικάς: Φαληρεὺς λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

αντι τοῦς ποδασ ἐρώτα *καὶ* περιβλέπου *οτι* ἐσμὲν ὄρνι*θεσ*·ὡς ὑπὸ του δέους, ἀποπατησάντ*ων* *ὑπο* τοὺς ποδασ: —infr. (68) επικεχοδώς (in ὑπεικε χοδως mutatum): —*καὶ* τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνι*θοσ* ἔπαιξεν *παρα* τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ το σκώρ: —int. (68) φασιανικός . . .) συκοφάντ*ησ* *παρα* τὸ φαίνειν μετα φασιαν*ων* ευρισκόμεν*οσ*: —inter. (69) ἀλλα σύ τί θηρίον εἶ: —δέον εἰπειν ὀρνέον προς τὸ τερασ*τικον* του σώμα*τοσ* θηρίον ειπεν: —ext. (70) ἡττήθ*ησ* τινός: —φυσικόν ἐστὶ τοῦτο *καὶ* εν ταῖς συμβολαῖς των ἀλεκτρυόνων. τοὺς ηττηθέντας ἕπεσ*θαι* τοῖς νενικηκόσ*ιν*: —infr. (76) φα λληρικὰς . . .) φαληρεὺς λιμ*ην* τ*ησ* ἀττικ*ησ* inter. (78) ἔτνους) αθάρας·

---

66. **ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν:** that is, Ask our feet, or, use your eyes to see that we are birds. **τὰ πρὸς ποδῶν:** fright has made Euelpides and Peisthetaerus apopate at their feet.

68. **Ἐπικεχοδώς:** like Ὑποδεδιώς, this is a name given in jest as that of a bird. **φασιανικός:** a play upon the meaning of dirt being in evidence (*φαίνεσθαι*). / Perhaps the note originally ran *παρὰ τὸ ἐν φάσει εἶναι καὶ φαίνεσθαι ἐκεῖ τὸ σκώρ* i.e. *φασιανικός* = **φάσει εἶναι ἐκεῖ.** **φασιανικός:** (scilicet), an informer, from *φαίνειν*, to lay information. **φασιανικός:** found among pheasants φασιαν-*οί*, *εὑρισκόμενος*.

69. **τί θηρίον εἶ:** instead of saying "bird," as he ought to say, Euelpides says "brute," in allusion to the extraordinary appearance of the Trochilus.

70. **ἡττήθης τινὸς κ.τ.λ.:** a fact of natural history—the defeated birds in a cock-fight follow the victors.

76. **Φαληρικάς:** Phalereus is a harbour in Attica.

78. ἔτνους: ἀθάρας.

79. τροχίλος: παρὰ τὸ τρέχω, ἐπεὶ συνεχῶς ἀντεῖπεν.

82. μύρτα: μύρτα καλεῖται ὁ τῆς μυρσίνης καρπὸς ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν/· σέρφους: σέρφος σκωληκῶδες ζωύφιον. ὁ V.

85. κακῶς σύ γ' κ.τ.λ.: πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ ἔποπος λέγει εἰσελθόντα. θεράποντα τοῦ ἔποπος V.

87. ὑπὸ τοῦ δέους: ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβήθη.

89. καταπεσών: ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

90. ἀπέπτατο: εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν τοῦ γελοίου χάριν. γελοίου Ald.

91. ὡς ἀνδρεῖος εἶ: ἐν εἰρωνείᾳ τὸ ὡς <ἀνδρεῖος εἶ>/· ὡς: ὡς πολύ. <ἀνδρεῖος εἶ> R

92. ἄνοιγε τὴν ὕλην: δέον εἰπεῖν τὴν θύραν, [ἢ τὸν οἶκον] τὴν ὕλην εἶπεν· [καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνεις.]

---

inter. (79) τροχίλος . . .) *παρα* το τρέχω ἐπεὶ συνεχωσ *αντι* ειπεν· inter. (82) S. supra μύρτα→μύρτα καλεῖται *οτι* τησ μυρσίνησ καρποσ | ὅς εσ *τι* οἰκεῖοσ ὄρνισιν. εἰς τὸ ἐσθίειν. σέρφοσ δὲ σκωληκῶδες ζωύφιον :—infr. (85) κακῶς . . . .) προς τὸν θεράποντα τοῦτο το ἔποσ *λεγει* εἰσελθόν τα :—inter.

Folio 54 *verso*, *line* 88. (88) ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβ ήθη :—ext. (89) *αντι του* φοβούμενοσ :—int. (90) ἀπέπτατο :—εἰς τὸ αὐ τὸ κατήντησεν·τοῦ γελοί χάριν :—ext. (91) ἐν ειρωνείαι τὸ ὡς :—int. (91) ὡς ἀνδρεῖος) ὡς πολυ inter. (92) ἄνοιγε τὴν ὕλην :—δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν οἶκον | τὴν ὕλην εἶπεν·*καὶ* γὰρ εν ὕλαις διάγουσιν

---

78. ἔτνους: porridge.

79. τροχίλος: derived from *τρέχω*, because he constantly uses that word in reply (to an order).

82. μύρτα: the name given to the fruit of the myrtle-tree, which birds are fond of eating. σέρφους: the *σέρφος* is a creature of the worm tribe.

85. κακῶς σύ γ' κ.τ.λ.: addressed to the Hoopoe's servant when he has gone indoors.

87. ὑπὸ τοῦ δέους: Euelpides had taken fright when he saw the Hoopoe's servant with his mouth agape.

89. καταπεσών: that is, In a fright.

90. ἀπέπτατο: in order to raise a laugh Peisthetaerus makes the admission (in his own way).

91. ὡς ἀνδρεῖος εἶ: spoken in irony. ὡς: how very!

92. ἄνοιγε τὴν ὕλην: instead of saying "open the door" he says "open the wood." It is in a wood that the birds are here represented as living. / I wish I could find some

93. ὦ Ἡράκλεις κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ὁρῶσι <τὴν> ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος καταπλήττονται· ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ.

<τὴν> R

94. τῆς τριλοφίας: ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ.

95. οἱ δώδεκα θεοὶ κ.τ.λ.: δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ ἔποπος λέγειν "οὗτοι ζητοῦσίν σε ἐπιτρῖψαι διὰ τὴν ὄψιν," δύναται δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν λέγειν "ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὧδε ἐλθόντας"/· οἱ δώδεκα θεοὶ κ.τ.λ.: ἐκφοβεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον.

δύναται V.

99. ῥάμφος: τὸ τοῦ ὀρνέου πρόσωπον.

100. τοιαῦτα μέντοι κ.τ.λ.: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπορνιθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην· ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

οἱ ὄρνεις:—ext. (93) ὦ ἡράκλεις:—ἐπειδὴ ὁρῶσι ξέν*ην* ὄψ*ιν* τοῦ ἔποπος καταπλήττον*ται*.ἔστι γὰρ τῆι πτερώσει τὸ ὄρνεον κατ*α*πυκνον·*καὶ* τρε ῖς ἔχον ἄκρ*ασ* ἐν τῶι λόφωι:—ext. (94) τῆς τριλοφίας . . .) ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἐχει ὁ ἔποψ:—inter. (95) οἱ δώδεκα *θεοι*:—δύνα*ται* μὲν ἐπι του ἔποπος *λεγειν*·οὗτοι ζητοῦσιν σε ἐπιτρίψαι *δια* την ὄψιν | δύνανται δὲ *καὶ* ἐφεαυτῶν *λεγειν* ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι·ὧδε ἐλθόντας· ἐκφοβεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον:—supr. (99) S. supra ῥάμφος→τὸ τ *ου* ὀρνέου πρόσωπ*ον*:—int. (100) ἐν γὰρ τῶ τηρεῖ σοφοκλ*ησ* ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνιθωμένον·*καὶ* τὴν πρόκν*ην* | ἐν ᾧι ἔσκωψε πολλὰ τὸν τη

---

authority for altering *θύραν* into *πύλην* here, or reading *τὴν πύλην*, *καὶ τὴν θύραν*.

93. **ὦ Ἡράκλεις κ.τ.λ.:** the men are surprised on seeing the strange appearance of the Hoopoe. The bird is covered thick with feathers and has three peaks on its crest.

94. **τῆς τριλοφίας:** observe that the Hoopoe has three crests.

95. **οἱ δώδεκα θεοὶ κ.τ.λ.:** either Euelpides says this of the Hoopoe "They mean to do for you; you are such a fright," or he says it of himself and Peisthetaerus "It is likely they will do for us at once for coming here." **οἱ δώδεκα θεοὶ κ.τ.λ.:** the "get up" of the Hoopoe frightens the two men.

99. **ῥάμφος:** the bird's face.

100. **τοιαῦτα μέντοι κ.τ.λ.:** observe that Sophocles in his Tereus represented the hero in his condition as a bird, and for that part, Procne too. In the course of the play Tereus is often treated with mockery.

102. πότερον ὄρνις ἢ ταῶς: ὅτι ὁ μῦθος λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι· διὰ τοῦτό φησι "πότερον <τηρεὺς ὁ> <Τηρεὺς ὁ> ὄρνις εἶ σύ, <ἢ> ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ;/· ταῶς: τὸ ὄνομα περισπῶσιν Ἀττικοί. <ἢ> R

103. ποῦ σοι τὰ πτερά: παρόσον ἄνθρωπος ἐξελήλυθεν μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης.

106. φύομεν: ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.

108. ὅθεν αἱ τριήρεις: ἐξ Ἀθηνῶν.

109. ἡλιαστά: <ἡλιαστὴς> δικαστής, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας· οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ <ἐν> ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. <ἡλιαστὴς> R <ἐν> V.

110. ἀπηλιαστά: τουτέστι, μισόδικοι/· ἀπηλιαστά: μισόδικοι/· τοῦτο τὸ σπέρμ': τὸ μισόδικον.

111. ὀλίγον ζητῶν ἂν κ.τ.λ.: ὡς

ρέα:—ext. (102) *οτι* ὁ μῦθος *λεγει* τὸν ἄργον εις ταῶνα μεταβεβλῆσθ*αι*·διὰ τοῦτο *φησι* πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενο*σ* τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰὼ·ἢ ταῶς.τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν ἀττικοί:—ext. (104) πα ρ' ὅσον ἄν*θρωπο*σ ἐξελήλυθει μὴ ἔχων πτερά πλ*ην τη*σ κεφα*λη*σ ὄρνι *θο*σ επτερωμεν*η*σ:—int. (106) φύομεν) ὡς επι τ*ων* φυτων:—inter. (108) αἱ τριήρεις) ἐξ αθηνῶν:—inter. (109) μῶν ἡλιαστά:—δικαστὴς ἀπὸ τ*ου* μεγάλ*ου* δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας·οὕτω δὲ ἐκλη*θη* δια τὸ ὑπαίθρωι *ειν* αι τόπωι·*καὶ* ὑπὸ τ*ου* ἡλίου βάλλεσ*θαι*:—ext. (109) θατέρου τρο*που* το *υτεστι* μισόδικοι:—int. (110) ἀπηλιαστά) μισόδικοι inter. (110) σπείρεται)

---

102. πότερον ὄρνις ἢ ταῶς: observe that the legend states that Argus was changed into a peacock. Accordingly the meaning here is, Whether are you the bird Tereus or he who was surnamed Tereus from watching (*τηρεῖν*) Io (Ἰώ)? ταῶς: the noun is accented perispomenon in Attic.

103. ποῦ σοι τὰ πτερά: the Hoopoe is represented as a *man*, without any feathers except for a bird's head covered with feathers.

106. φύομεν: as if the feathers were plants.

108. ὅθεν αἱ τριήρεις: from Athens.

109. ἡλιαστά: *ἡλιαστής* is equivalent to *δικαστής*, the name being derived from the High Court, the Heliaea, so called from its being in a place open to the air, that is, exposed to the sun (*ἥλιος*).

110. ἀπηλιαστά: that is, No lovers of law. ἀπηλιαστά: no lovers of law. τοῦτο τὸ σπέρμ': dislike of law.

111. ὀλίγον ζητῶν ἂν κ.τ.λ.:

ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων. ἀεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππῆς ἐπαινεῖ/· ὀλίγον ζητῶν ἂν κ.τ.λ.: [ἅμα δὲ καὶ] ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερ-
παρὰ V. μάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίκοις εὑρίσκεται/· ἐξ ἀγροῦ λάβοις: [τοῦτο λέγει] ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί.

113. ξυγγενέσθαι: ἀντὶ τοῦ εἰς ὁμιλίαν εἰς edd.
ἐλθεῖν.

120. ταῦτα: διὰ ταῦτα.

121. εὔερον: ἀντὶ τοῦ εὐάερον· τοιαῦτα γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι/·
οἷον μαλακήν V. εὔερον: οἷον, μαλακήν· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου.

123. Κραναῶν: τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ ἀθηνῶν V.
τραχὺ καὶ λεπτόγαιον.

125. ἀριστοκρατεῖσθαι: ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι.

τὸ μισοδικον. inter. (111) ἐξ ἀγροῦ λάβοις:—τοῦτο λεγει οτι οἱ ἄγροικ οἱ μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί. ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων | ἀεὶ δὲ, τούτους τε καὶ τοὺς ἱππῆς ἐπαινεῖ· ἅμα δὲ κ αὶ οτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον περι τοῖς ἀγροίκοις εὑρ ίσκεται:—ext. (113) S. supra ξυγγενέσθαι→αντι του εἰ ὁμιλίαν ελθειν· int. (120) ταῦτα) δια ταῦτα. inter. (121) αντι του εὐάερον· τοιαῦτα γαρ ζητ ουσιν. οἱ μετοικιζόμενοι:—ἢ ὁ βαλειν ἀπο μεταφορᾶς του ερίου:—int. (123) κραναῶν . . .) των ἀθηναιων δια τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγαιον inter. (125) ἀριστοκρατεῖσθαι:—αντιτου ὀλιγαρχεῖσθαι· ἀριστοκράτησ δὲ σκελλίο

---

there are few who dislike law and those few are from the country. Aristophanes always has a good word for the farmers and the knights. **ὀλίγον ζητῶν ἂν κ.τ.λ.:** rare seeds being found in farms, if they are to be found anywhere. **ἐξ ἀγροῦ λάβοις:** observe that the Athenian farmers alone were not fond of law.

113. **ξυγγενέσθαι:** that is, To have a talk.

120. **ταῦτα:** for that reason.

121. **εὔερον:** that is, *εὐάερον*, with good air; such advantages being in request with those who change their place of abode. **εὔερον:** that is to say, Soft; a metaphor from wool. / It is possible that l. 122 is made up from the two adscripts **εὔερον:** *ὥσπερ σισύραν*, and **εὔερον:** *μαλακήν*.

123. **Κραναῶν:** Athens; in allusion to the ruggedness and the thin soil of Attica.

125. **ἀριστοκρατεῖσθαι:** that is, To be governed by an oligarchy.

126. τὸν Σκελλίου: Ἀριστοκράτης Σκελλίου υἱὸς ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ/· τὸν Σκελλίου βδελύττομαι: παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱὸς <εἰς> ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης <ἔγραφεν>/· τὸν Σκελλίου βδελύττομαι: οὕτως, φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

σκελλίου Ald. <εἰς> R, <ἔγραφεν> V.

129. πρῴ: νῦν οὐ τὴν πρωΐαν λέγει ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ/· πρῴ: οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι· Εὔπολις Βάπταις· "ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ."

τῷ Ald.

134. μή μοι τότε γ' ἔλθῃς κ.τ.λ.: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις· παίζει δὲ εἰς τὸ

υἱὸς ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷι δήμωι :—infr. (126) S. supra τὸν σκελλίου→παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν ἐπεὶ ἀριστοκρατησ σκελλίου ἦν υἱὸς·ὃν ὁ ῥήτωρ δημοσθένησ·οὕτωσ φησι μισῶ την ἀριστοκρατίαν, οτι καὶ τὸν ἀριστοκράτην μισῶ·οτι κέκληται τῷι ὀνόματι τουτω :—infr. (129) ἐπι τ ο ὴν θύρα (in θύραν mutatum) μου πρῶϊν:νῦν οὐ την πρωΐαν λεγει·ἀλλ' ἴσον τὸ ἐν ὥρα πρῶ.οὕτω μονοσυλλάβως λεγουσι·εύπολις βαπταῖς·ἐκεῖ γὰρ ἔξησ ἀγαθα πολλα δὴ πρῶι :—infr.

Folio 55, *line* 131. (134) μή μοι τότε γ' ελθησ :—παροιμία ἐπι τῶν μη συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις·παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον·

---

126. **τὸν Σκελλίου:** Aristocrates, son of Scellius, plotted against the democracy to destroy it. **τὸν Σκελλίου βδελύττομαι:** a play upon the name (Aristocrates). The son of Scellius was that Aristocrates against whom Demosthenes the orator wrote. / Dem. Or. 23. There may be two notes here, the second beginning with *ἐπεί*. In that case the play upon words might be Σκελλίου, βδελύττομαι. If εἰς is not added before ὅν, we must write *ἐγράφετο* for *ἔγραφεν*. **τὸν Σκελλίου βδελύττομαι:** that is, I so hate aristocracy that I even hate Aristocrates for being called Aristocrates.

129. **πρῴ:** here equivalent to *ἐν ὥρᾳ*, betimes, and not in the sense of "the morning." **πρῴ:** pronounced at this date as a monosyllable. Eupolis in the Baptae '*ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ*.' / By rights we should have the complete line quoted in a note upon such a point of pronunciation. The line is an iambic tetrameter with the first two feet missing.

134. **μή μοι τότε γ' ἔλθῃς κ.τ.λ.:** a proverb applied to persons who refuse to accompany their friends in danger; but the speaker jokingly gives it the opposite turn, the proverb

ἐναντίον· ἡ γὰρ παροιμία ἐστί· "μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς."

135. νὴ Δία ταλαιπώρων κ.τ.λ.: ἐν εἰρωνείᾳ.

139. ὦ στιλβωνίδη: ὦ λαμπρέ/· ὦ στιλβωνίδη: ὦ κεκαλλωπισμένε/· Στιλβωνίδη: ἁπλῶς ὄνομα κύριόν τινος λέγει/· ὦ Στιλβωνίδη: ὦ Στίλβωνος παῖ. ὦ R

140. ἀπὸ γυμνασίου: ἀπὸ βαλανείου.

141. οὐκ ἔκυσας κ.τ.λ.: διασύρει τοῦτον ὡς παιδικὰ ἔχοντα/· οὐκ ἔκυσας κ.τ.λ.: ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς τρυφὰς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδονάς/· οὐ προσηγάγου: ἀντὶ τοῦ οὐ περιεπλέξω/· προσηγάγου: ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν. παιδικὰ R

142. ὠρχιπέδισας: τῶν ὄρχεων ἥψω/· ὠρχιπέδισας: κατέσχες αἰσχρῶς.

143. ὦ δειλακρίων σὺ κ.τ.λ.: ἐν ἤθει ἢ ἀληθῶς λέγει.

ἡ γὰρ παροιμία *εστι* μή μοι τότ' ἔλθῃσ ὅτ' ἂν ἐγὼ πράττω καλῶς:—supr. (135) ἐν ειρωνεία τὸ νη δία:—int. (139) ὦ στιλβωνίδη·:—ὦ λαμ πρὲ ὡς ἀπο βαλανείου κεκαλλωπισμένε·ἢ ἁπλῶς ὄνομα *κυριον* τινὸς *λεγει*·ἢ ὦ στίλβωνοσ παῖ διασύρει δὲ τοῦτον ὡς παῖδα ἔχοντα:—supr. (141) οὐ προσηγάγου:—*αντιτου* οὐ περιεπλέξω·ὁ μὲν γὰρ τὰς τησ γασ τροσ τρυφὰς εβούλετο·ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδονάς.προσηγάγου δὲ,*αντι* τ οῦ προσεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν:—ext. (142) τῶν ὄρχεων ἥψω *και* κατεσχεσ αἰσχρῶς:—int. (142) οἵων . . .) ἐν ἤθει·ἢ ἀληθωσ λέγει. inter.

---

being:—"No fair-weather friend for me, when my sun shines."

135. **νὴ Δία ταλαιπώρων κ.τ.λ.:** ironical.

139. **ὦ στιλβωνίδη:** my resplendent friend. **ὦ στιλβωνίδη:** smartened up. **Στιλβωνίδη:** merely a proper name. **ὦ Στιλβωνίδη:** son of Stilbo.

140. **ἀπὸ γυμνασίου:** from the bath. / The Venetus is said to read *καὶ* instead of ὡς.

141. **οὐκ ἔκυσας κ.τ.λ.:** the poet ridicules Stilbonides for having a favourite. **οὐκ ἔκυσας κ.τ.λ.:** Euelpides desires the pleasures of the table (see l. 129 ff.), Peisthetaerus things still worse. **οὐ προσηγάγου:** that is, Did not embrace. **προσηγάγου:** that is, Took to yourself to enjoy.

142. **ὠρχιπέδισας:** caught hold of him by etc. **ὠρχιπέδισας:** took hold of him etc.

143. **ὦ δειλακρίων σὺ κ.τ.λ.:** said humorously; or really meant. / May be two notes.

145. τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν: ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν ὠκεανόν.

147. κλητῆρα: ἀντὶ τοῦ μάρτυρα/· ἡ Σαλαμινία: δύο ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρετίδες, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν—ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης—, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν [τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα]. ἦσαν Suidas

149. Λέπρεον: <Λέπρεον> καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι τὸ Λέπρειον εἶπεν· ἔστιν δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον Πύλου τῆς Πελοποννήσου/· Λέπρεον: Λέπρεον Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χρόαν αὐτῶν λέπειν—διαφαίνονται γάρ—<ἡ> ἐκ τῆς ὀρεινῆς· πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους <Λέπρεον> Rx πύλου Rx χρόαν Rx <ἡ> Rx

---

(145) ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τον ἀνατολικὸν ὠκεανον :—ext. (147) ὁ υό εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ὑπηρετίδες | ἡ πάραλος *καὶ* ἡ σαλαμ ινία ὧν ἡ μὲν σαλαμινία τοὺς εγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν·ἣν *καὶ* ἐπι ἀλκιβιάδην *φησι* πεμφθῆναι θουκυδίδης·ἡ δὲ πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν·τοῦτεστι τα εἰς θυσίαν πεμπόμενα :—ext. (147) S. supra κλητῆρ' →ἀντὶ τοῦ μάρτυρα int. (149) τί οὐ τὸν ηλεῖον λεπρεον :—καθ' ὑφαίρ εσιν του ῑ τὸ λεπρειον εἶπεν·ἔστιν δὲ τησ τριφυλίας πλησίον πολὺ τησ πελοποννήσου·λέπρεον δὲ δίδυμος *φησι*·ωνομάσθαι·ἢ δια τὸ τὴν χώ ραν αὐτῶν λέπειν.διαφαίνονται *γαρ* ἐκ τησ ορεινῆς·πέτρας *γαρ* εἶναι αὐτόθι ποικίλας τωι χρώματι *καὶ* διαλεύκους ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λ

---

145. **τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν:** the Red Sea is close to the Eastern Ocean.

147. **κλητῆρα:** that is, Witness. **ἡ Σαλαμινία:** there were two official ships at Athens, the Paralus and the Salaminia. The Salaminia brought accused persons home to be tried—it was this ship according to Thucydides (vi. 61) which was sent to fetch Alcibiades—; the Paralus carried sacred missions.

149. **Λέπρεον:** observe that he calls *Λέπρειον* *Λέπρεον* with omission of the iota. It is a place in Triphylia, near Pylus, in the Peloponnese. **Λέπρεον:** according to Didymus the place is called Lepreon either because the skin of the inhabitants peels—their complexions are transparent—; or from their mountain home, there being in the district rocks mottled in colour and transparent like men with skin

ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσιν· καὶ διὰ τούτων ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους.

150. ὃς οὐκ ἰδών: πλεονάζει τὸ ὅς/· οὐκ ἰδών: ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθών.

151. ἀπὸ Μελανθίου: εἶχεν Μελάνθιος λέπραν· ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.

λέπραν V. <τὸ> B

152. ἕτεροι: λείπει <τὸ> τόποι/· Ὀπούντιοι: Ὀποῦς πόλις Λοκρίδος.

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος: Ὀπουντίους τοὺς τυφλούς φασι/· Ὀπούντιος: ἤγουν τυφλός.

156. ἐς τὴν τριβήν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐϋφῶν ἱματίων τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

157. βαλλαντίου: ἀργυρίου/· βαλλαντίου: δαπάνης.

158. πολλήν γ' ἀφεῖλες κ.τ.λ.: ὅτι τὰ νομίσματα κιβδηλεύεται/· κιβδηλίαν: τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον/· κιβδηλίαν: μοχθηρίαν/· κιβδηλίαν: ζηλοτυπίαν.

επριῶσιν·*καὶ* δια τούτ.. ὠνομάσ*θαι* εκ του πάθους:—ext. (150) οὐκ ιδ ὼν ἀλλ' εξ ἀκοῆς μαθὼν | πλεονάζει δὲ τὸ ὁς:—int. (151) ἀπο μελαν θίου:—εἶχεν μελάνθιοσ λέπρα ··ελμωιδεῖτο δὲ *καὶ* εἰς μαλακίαν:—ext. (152) ὀπούντιοι·*λειπει* τόποι·ὀποὺς δὲ πόλισ λοκρι*δοσ*·ὀπουντίους δὲ το ὺς τυφλοὺς *φασι*:—int. (153) ὀπούντιος) ηγ*ουν* τυφελλός· inter. (156) εἰς τὴν τριβ*ην*:ἀπο μεταφορᾶς τ*ων* εῦϋφῶν ἱματίων τῶν ὑπουργούντ*ων* ε ἰς τρίψ*ιν* *καὶ* φόρεσ*ιν* πολλ*ου* χρόνου:—int. (157) ἄνευ βαλλαντίου) ἀρ γυρίου *καὶ* δαπάνης. inter. (158) κιβδηλίαν:—τὸν εκ του ἀργύρ*ου* ρύπ ον·μοχθηρίαν *καὶ* ζηλοτυπίαν·ἅμα δὲ *οτι* τὰ *νομισματα* κιβδηλεύεται·:

---

disease; and by reason of these rocks the place is so called from the disease (of λέπρα). / There may be more notes than one here. The passage is not yet unravelled.

150. **ὃς οὐκ ἰδών:** the relative is redundant. **οὐκ ἰδών:** (never having seen it), but knowing it by hearsay.

151. **ἀπὸ Μελανθίου:** Melanthius suffered from skin disease. He was also attacked for effeminacy.

152. **ἕτεροι:** supply *τόποι*. **Ὀπούντιοι:** Opus is a town in Locris.

153. **ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος:** they speak of blind men as Opuntians. **Ὀπούντιος:** that is, Blind.

156. **ἐς τὴν τριβήν:** a metaphor from clothes made of good material which stand tear and wear a long time.

157. **βαλλαντίου:** money. **βαλλαντίου:** expense.

158. **πολλήν γ' ἀφεῖλες κ.τ.λ.:** because coins are counterfeited. **κιβδηλίαν:** the scum (or dross) of silver. / See Hesychius s.v. *κιβδηλιῶντας*. **κιβδηλίαν:** depravity. **κιβδηλίαν:** jealousy.

159. **σήσαμα κ.τ.λ.:** εἴδη φυταρίων.

160. **σισύμβρια:** φύλλα τινὰ ἐν οἷς στέφονται οἱ νυμφίοι.

162. **φεῦ φεῦ:** ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165. **κεχηνότες:** ὡς μωροί· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται.

167. **ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς κ.τ.λ.:** λέγει ὅτι "ἤν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, Τίς [ὄρνις] οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα"/· **τοὺς πετομένους:** ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων· ἔστι δὲ ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα: "εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε <ἔτας τε || καὶ πόσιας">.

168. **ὁ Τελέας:** ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος/· **ὁ Τελέας:** οὗτος διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους.

—infr. (159) λευκὰ σήσαμα) ειδη φυταρίων inter. (160) **σισύμβρια:**—**φύλ λα τινὰ ἐν οἷς στέφονται οἱ νυμφίοι:**—infr. (162) *εστι μεν καὶ* **σχετλιαστικον** *καὶ* **θαυμαστικον·νῦν δὲ θαυμαστικον·** intermarg. ext. (165) **μὴ περιπέτεσθε:**—**ὡς μωροί·τὸ** *γαρ* **κεχηνέναι ἐπι των ἀνοήτων παραλαμβάνεται:**—infr. (167) **τοὺς πετομένουσ:**—*αντι του* **περὶ των πετομένων** *εστι δὲ ὁμηρικον* **τὸ σχημα·εἰρόμεναι παίδας τε κασϊγνήτους τε·ὁ δὲ τελέας σκωπτικοσ** *ανθρωποσ·λεγει* **δὲ** *οτι* **ἤν τις ἐρωτήσῃ περὶ των πετομένων τίς ὄρνις οὗτος,ὁ τελέας ἐρεῖ ταῦτα·οὗτος διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους προς** *γαρ* **τῇι κιναιδίαι** *καὶ* **δειλίαι** *καὶ* **ἀψοφαγ**

---

159. **σήσαμα κ.τ.λ.:** various kinds of plants.

160. **σισύμβρια:** a sort of leaf with which newly married persons are crowned.

162. **φεῦ φεῦ:** an exclamation expressing either indignation or surprise ; here the latter.

165. **κεχηνότες:** like idiots. The verb *κεχηνέναι* (to keep the mouth agape) is often applied to fools. / A separate note may begin with the *τὸ γάρ*.

167. **ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς κ.τ.λ.:** the meaning is, If we ask about the flyers, "Who is this?" Teleas will reply as follows. **τοὺς πετομένους:** where we should expect *περὶ τῶν πετομένων*. The construction is Homeric (Il. 6. 239) *'εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε || καὶ πόσιας.'*

168. **ὁ Τελέας:** Teleas was fond of a jest at some one else's expense. **ὁ Τελέας:** Teleas was constantly attacked for his instability of character.

169. ἄνθρωπος ὄρνις κ.τ.λ.: πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ < > R καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν < >.

ὀψοφαγίᾳ Ald.

170. ἀτέκμαρτος: δόλιος.

175. περίαγε τὸν τράχηλον: ὥστε καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν.

177. εἰ διαστραφήσομαι: εἰ τὸν τράχηλον κλάσω.

179. οὐχ οὗτος οὖν κ.τ.λ.: καλεῖ νῦν πόλον τὸ περιέχον ἅπαν· πόλος: παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα.

πόλον R

180. πόλος; τίνα τρόπον;: θαυμάζει τὴν λέξιν· ὥσπερ εἴποι τις, πόλις: ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸ πόλις· ὥσπερ εἴποι τις, πόλις: ἔπαιξε παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὸ πόλις.

τὸ πόλις R collato Veneto, qui πόλιν habet

τὸ πόλις R

ία καὶ πονηρίαι, ὀνειδίζουσι τὸν τελέαν :—infr. (170) ἀτέκμαρτος) δόλιοσ· *Folio* 55 *verso*, *line* 172. (172) καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν :—ext. (176) S. supra περίαγε→ὥστε καὶ τὰ εν κύκλωι ἰδειν :—ext. (177) εἰ τὸν τράχηλον κλάσω :—int. (179) πόλοσ παρὰ τὸ πολεῖσθαι εν αὐτῷ π άντα :—ext. (180) πόλος, τίνα) θαυμάζει την λέξιν· inter. (181) ὑπετυμο λογεῖν βούλεται τὸν πόλον :—int. (183) οἷον εἰς τὸ μέσον τοῦ *ουρανου*

---

169. **ἄνθρωπος ὄρνις κ.τ.λ.:** in addition to his unnatural habits and cowardice and gluttony and want of principle Teleas is reproached <with instability of character (?)> / Such may have been the original note. Other explanations are also possible; for example, *πρός* may be a corruption of *ἐπί* or the datives may have replaced accusatives.

170. **ἀτέκμαρτος:** treacherous.

175. **περίαγε τὸν τράχηλον:** so as to take a look all round.

177. **εἰ διαστραφήσομαι:** if I shall break my neck.

179. **οὐχ οὗτος οὖν κ.τ.λ.:** the name *πόλος* is here given to that which encompasses everything. / Compare Suidas 3027 D. *πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν.* **πόλος:** so called from the fact that all things move (*πολεῖται*) in it. / A similar adscript, or rather part of an adscript to this line, has been interpolated in the text as ll. 181, 182. (These lines were first rejected by Cobet.) *ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα διὰ τοῦτο* (lege *τούτου*) *καλεῖται νῦν πόλος.*

180. **πόλος; τίνα τρόπον;** the Hoopoe shows surprise at the expression used by Peisthetaerus. **ὥσπερ εἴποι τις, πόλις:** it is intended just to hint at an etymology for *πόλις*. **ὥσπερ εἴποι τις, πόλις:** the poet plays upon the words, forming *πόλις* from *πόλος*. / The manuscript reading *τόπος* for *πόλις*

183. τοῦτο: οἱονεὶ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς/· ἤν: ἐάν/· φράξηθ': περιτειχίσητε. οἱονεὶ V.

185. ὥσπερ παρνόπων: εὐχείρωτοι γὰρ τοῖς ὀρνέοις οἱ πάρνοποι· ἔστι δὲ εἶδος ἀκρίδων· οἱ δὲ κωνώπων λέγουσι. τοῖς ὀρνέοις R; λέγουσι edd.

186. Μηλίῳ: ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ/· Μηλίῳ: Μῆλις πόλις Θεσσαλίας/· Μηλίῳ: οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπιέσθησαν καὶ παραδεδώκασιν ἑαυτούς. μῆλις R; ἐπιέσθησαν Porson; παραδεδώκασιν V.

188. ἢν ἰέναι βουλώμεθα κ.τ.λ.: τινὲς φασὶ μεταξὺ Πυθοῦς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθώ, εἰ μὴ

καὶ τῆς γῆς. ἐὰν περὶ τειχίσητε :—ext. S. post versum 184→ἔπαιξε *παρα* τὸ πόλ*οσ* σχηματίσας τὴν πόλ*ιν*. int. (185) εὐχείρωτοι γὰρ οἱ ὄρνεις οἱ παρνοποι·ἔστι δὲ εἶδος ἀκρίδων·οἱ δε κωνώπων *λεγει* :—ext. (186) μηλ ίωι :—*αντι* τοῦ μεγίστωι·μῆλος δὲ πολ*ισ* θεσσαλίας.*καὶ* οἱ μήλιοι πολιο ρκούμενοι ὑπο ἀθηναίων·λιμῶι ἐπείσθησαν·*καὶ* προδεδώκασιν ἑαυτούς : —ext. (189) πυθὼ δὲ βοιωτούς :—τινὲς *φασι*·μεταξὺ πυθοὺς *καὶ* ἀττικ *ησ*.εἶναι τὴν βοιωτίαν·*καὶ* οὐχ' οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν ἀθηναίους εἰς

---

in this line has originated from an adscript giving *τόπον* as a variant for *τρόπον*. Again l. 184 of the text may well be an adaptation of another note on this line—perhaps originally in the form **τίνα τρόπον**:: *τίνα τρόπον, δηλονότι, ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις*; In that case, the *ὥστε* before *ἄρξετε* must have replaced an *εἶτα*. The notes still appearing in the form of notes to this passage would be quite inexplicable, if the original form of the text were as the manuscripts give it.

183. **τοῦτο**: that is to say, The region between heaven and earth. **ἤν**: *ἐάν*. **φράξηθ'**: enclose with a wall.

185. **ὥσπερ παρνόπων**: locusts fall an easy prey to birds. Πάρνοποι are a species of locusts, but others say a species of gnats. / The form *πάρνοποι* may be a late form. There may be more notes than one contaminated here, and the *λέγει* may be original—*οἱ δὲ ὅτι κωνώπων λέγει*, or even, *οἱ δὲ κορνόπων γράφουσιν ὡς* < > *λέγει*. The error *οἱ ὄρνεις* looks as if the *γάρ* were not original: *εὐχειρωτοιτοισορνεοις*.

186. **Μηλίῳ**: that is, Very great. **Μηλίῳ**: Melis is a city of Thessaly. **Μηλίῳ**: the Melians being blockaded by the Athenians suffered greatly from famine and surrendered to the attacking force.

188. **ἢν ἰέναι βουλώμεθα κ.τ.λ.**: some say that Boeotia lies between Delphi and Attica, and that it is not possible for the Athenians to

παρέλθωσι Βοιωτίαν/· ἦν ἰέναι βουλώ-
<παίζει> V. μεθα κ.τ.λ.: <παίζει>· μόνον γὰρ τότε
διόδον αἰτοῦσιν ὅταν στράτευμα διάγῃ,
<ὀλίγοι> V. ὅταν δὲ <ὀλίγοι> καὶ εἰρηνικῶς, ἢ καθ'
ἕνα, οὐκέτι.

192. τοῦ χάους: τοῦ ἀέρος νῦν λέγει.

193. διαφρήσετε: διαφορήσετε/· διαφορήσετε Ald.
διαπέμψετε φρήσετε: διαπέμψετε.

194. μὰ γῆν, μὰ κ.τ.λ.: οὕτω τὰ προστυχόντα ὤμνυον < < > R
μὰ γῆν . . . . <μὰ νάματα> Dobree collat. Plut. Vit. Dem. p. 850 B.
> "μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, <μὰ νάματα>"/· νεφέλας: νεφέλη εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ.

199. βαρβάρους: ἀντὶ τοῦ ἀφώνους/· βαρβάρους: ἀνηκόους ἀνθρώπων, καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν.

πυθὼ. (accentus gravis ex acuto factus) εἰ μὴ παρέλθωσι βοιωτίαν:—ἢ *ουτωσ* μόνον γὰρ τότε δίοδον αἰτοῦσι*ν*, ὅταν στρά~~τρά~~τευμα *διαά*γηι ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἕνα *καὶ* ειρηνικως ἢ καθένα οὐκέτι:—ext. (192) τοῦ ἀέρο*σ* νῦν *λεγει*:—int. (193) διαφρήσετε) διαφορησε*ται* διαπεμψε*ται*. inter. (194) νεφέλη εἶδο*σ* δικτύου θηρευτικοῦ·οὕτω δὲ τα προστυχόντα ὤμνυον·μ α κρήν*ησ* μα γὴν μα ποταμούς:—int. (199) βαρβάρους:—*αντιτου* ἀφώ νου*σ* ἀνηκόους *ανθρωπων καὶ* μὴ εἰδότας αυτῶν *την* φων*ην*:—int. (202)

---

get to Delphi unless by passing Boeotia. / It may be that *τινὲς φασὶ* has replaced *φησὶν ὅτι*. **ἦν ἰέναι βουλώμεθα κ.τ.λ.**: said in jest. Permission to pass through a country is asked in the case of an army, but not in the case of a few men on a peaceful errand or of single travellers.

192. **τοῦ χάους**: here with the meaning of *τοῦ ἀέρος*. / The *τοῦ χάους* is really itself part of a note on *διαφρήσετε*. Indeed l. 192, omitted by Beck on other grounds, is composed entirely of adscripts, e.g. (1) **οὐ διαφρήσετε**: *διὰ τῆς πόλεως*. (2) **οὐ διαφρήσετε**: *διὰ τῆς ἀλλοτρίας*. (3) **οὐ διαφρήσετε**: *διὰ τοῦ χάους*.

193. **διαφρήσετε**: you will carry through. **διαφρήσετε**: you will let through.

194. **μὰ γῆν, μὰ κ.τ.λ.**: it was usual to swear by common objects < > "No never! by the earth, by its springs, and rivers, and running waters." / Perhaps no more is lost than *ὡς Δημοσθένης* or the like. The line, as Dobree points out in restoring *μὰ νάματα*, is put down to Demosthenes by Demetrius Phalereus in Plutarch Dem. 850 B. **νεφέλας**: there is a kind of hunting-net called *νεφέλη*.

199. **βαρβάρους**: that is, Without the faculty of speech. **βαρβάρους**: incapable of understanding what men said, that is, not understanding their language. / Perhaps two separate notes.

202. λόχμην: <λόχμη> τόπος σύμφυτος. <λόχμη> R

203. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα: [ἐμὴν ἀηδόνα λέγει] ἐπεὶ ἡ Πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

204. καλοῦμεν αὐτούς: γράφεται καὶ καλοῖμι ἂν αὐτούς.

209. ἄγε σύννομε κ.τ.λ.: μελικὴ ᾠδὴ ἄρχεται/· σύννομε: ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς/· σύννομε: τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων. μελικὴ ᾠδὴ R

210. λῦσον κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ᾖσον.

212. τὸν ἐμὸν καὶ σόν: λείπει παῖδα/· Ἴτυν: τὸν Ἴτυλον ὡς Ὅμηρος λέγει.

213. ἐλελιζομένη: ἀντὶ τοῦ στρεφομένη/· διεροῖς: διύγροις ἐκ τῶν δακρύων.

215. χωρεῖ: ἀντὶ τοῦ χωρήσει.

216. μίλακος: <μίλαξ> εἶδος φυτοῦ/· <μίλαξ> V.
ἠχώ: ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου.

λόχμην) τόποσ σύμφυτοσ inter. (203) ἐμὴν ἀηδόνα λεγει·ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτου ἦν | ἥτισ εἰς αηδόνα μετεβληθη:—int. (204) καλοῦμεν αὐτοὺς) γραφεται καὶ καλοῖμι ἂν αὐτους· inter. (209) ἄγε σύννομέ μοι:—ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τησ αὐτησ νομησ·τοῦτο δε ὡς επι ὀρνέων:—ext. (209) σύννομέ) μελικωσ ἄρχεται· inter. (210) λῦσον) αντιτου ἄισον· inter. (211) λειπει παῖδα:—(post θρηνεῖς positum). (212) Ἴτυν) τὸν ἴτυλον ὡς ὅμηροσ λεγει inter. S. ante versum 213 → αντιτου στρεφομένη ἠχὼ αντι τοῦ ἡ φωνή σου·διεροῖς δὲ,διύγροις ἐκ των δακρύων· infr. (215) χωρεῖ) αντιτου χωρήσει inter. (215) μίλακος) εἶδοσ φυτοῦ· inter.

---

202. **λόχμην**: an overgrown spot.

203. **τὴν ἐμὴν ἀηδόνα**: observe that Procne, who was changed into a nightingale, was wife to the Hoopoe.

204. **καλοῦμεν αὐτούς**: there is a variant *καλοῖμι ἂν αὐτούς*.

209. **ἄγε σύννομε κ.τ.λ.**: the beginning of a lyric ode. **σύννομε**: as sharing the same life and the same feeding ground. **σύννομε**: with allusion to their being birds (gregarious).

210. **λῦσον κ.τ.λ.**: that is, Sing.

212. **τὸν ἐμὸν καὶ σόν**: supply *παῖδα*. **Ἴτυν**: the Itylus of Homer (Od. 19. 522).

213. **ἐλελιζομένη**: that is, Turning. **διεροῖς**: wet with tears.

215. **χωρεῖ**: with the future sense, Will go.

216. **μίλακος**: a species of plant. **ἠχώ**: that is, Thy voice.

218. ἐλέγοις: τοῖς θρήνοις· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν/· ἀντιψάλλων: ἀνακρούων/· ἀντιψάλλων . . . . φόρμιγγα: ψαλμὸς γὰρ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ὁ V. ἦχος.

222. αὐλεῖ τις: τοῦτο παρεπιγέγραπται, δηλοῦν ὅτι μιμεῖταί τις τὴν ἀηδόνα.

224. κατεμελίτωσε: ἀντὶ τοῦ ἡδύτητος ἐπλήρωσεν.

225. οὗτος.: τί ἔστιν κ.τ.λ.: πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

227. προκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι/· [τὸ δὲ ὅλον] εὐκαίρως ὁ ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξαι τῶν ὀρνέων/· (?) : ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν. δεῖ Ald.

Folio 56, *line* 216. (217) ἐλέγοις τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ, ἀπο του ε ἐ λεγειν· int. (218) *αντι*ψάλλων·ἀνακρούων·ψαλμοσ γὰρ κυρίως *οτι* τ *ησ* κιθάρας ἦχος:—ext. (222) αὐλεῖ:—τοῦτο παρεπιγέγραπται δηλοῦν, *ο τι* μιμεῖται τίς την ἀηδόνα·:—ext. (224) κατεμελίτωσεν. *αντι* του ἡδύτ ητος ἐπλήρωσεν:—ext. (225) S. ante τί δαί·→προς αλλήλους *διαλέγοντ αι*:—ext. S. ante versum 228→ταῦτα δὴ ὀξυτόνως προφέρεσ*θαι* τῆι φω νῆι ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσ*θαι* κατα μίμησιν:—ext. (229) ἴτω ἴτ ω:—προκαλεῖται τοὺς ὄρνι*θασ* ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πο*λιν* κτίσαι·τὸ δὲ ὅλον εὐκαίρως ὁ ποιητ*ησ* βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξαι τ*ων* ὀρνέων·:

---

218. **ἐλέγοις**: lamentations; the word being formed from ἒ ἒ *λέγειν*. **ἀντιψάλλων**: striking up. / This may be a note on a reading *ἀναψάλλων*, or *ἀνακρούων* may be a corruption of *ἀντικρούων*. **ἀντιψάλλων . . . φόρμιγγα**: observe that *ψαλμός* is properly the sound of the *κιθάρα* (and not of the *φόρμιγξ*).

222. **αὐλεῖ τις**: a stage-direction, denoting that some one here imitates the note of the nightingale.

224. **κατεμελίτωσε**: that is, Filled with sweetness.

225. **οὗτος.: τί ἔστιν κ.τ.λ.**: Euelpides and Peisthetaerus converse.

227. The Hoopoe summons the birds that he may invite them to found a city.

Observe that the poet tries to get a good opening for introducing the Chorus of birds.

(?) : these words should be pronounced with the acute accent on the last syllable so as to seem the cry of a bird imitated. / Perhaps this note refers to all the words from *ἐποποί* down to the last *ἰτώ* but one, perhaps only to the first four *ἰτώ*'s.

231. κριθοτράγων: ἀντὶ τοῦ κριθοφάγων/· κριθοτράγων: καινῶς εἶπεν· οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθὰς ἐσθίει.

καινῶς Dübner (?)

234. ἐν ἄλοκι (?): ἐν <τῇ> τομῇ τοῦ ἀρότρου/· ἐν ἄλοκι βῶλον ἄμφι (?): ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὔλακος.

<τῇ> V.

235. τιττυβίζετε: ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε.

237. τιό, τιό κ.τ.λ.: μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν <τῶν ὀρνέων>, καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ· ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον.

<τῶν ὀρνέων> V.

395. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται κ.τ.λ.: οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης <ἐν τῷ> περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματί φησι· "Καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας Κεραμεικός· ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος· βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰσὶ

ἢ καλλικράτης <ἐν τῷ> περὶ ἀθηνῶν συγγράμματι Dindorf

—ext. (231) S. supra κριθοτράγων→*αντιτου* κριθοφάγ*ων* κοινῶς δὲ εἶπεν ου *γαρ* πᾶν ὄρνεον, κριθ*ασ* ἐσθίει:—intermarg. ext. (235) S. supra βῶλον →ἐν τομῇ του ἀρότρου·*αντι του* περὶ τ*ην* βῶλον τ*ησ* αυλακ*οσ*· intermarg. ext. (235) ποιὸν ἦχ*ον* ἀποτελεῖτε:—int. (237) τιό τιό:—μιμούμεν *οσ* πάλι*ν* τ*ην* φων*ην* καλει αυτ*α* ὁ ἔποψ·ὁμοίως δὲ *καὶ* ταῦτα, ὀξυτον ητέον:—ext.

[*N.B.*—The three pages *Folios* 56 *verso* and 57 *recto and verso* contain no scholia.]

Folio 58, *line* 387. (395) ὁ κεραμεικ*οσ* δεξ/ξεται νῶιν:—οἱ ἐν πολέ μῳ ἀναιρούμενοι·ἐν τῶι κεραμεικῷ ἐθάπτοντο·ὡς μενεκλ*ησ* *καὶ* καλ λιστράτ*ησ* *περι* ἀθηνῶν συγγράμμασι *φασι*·καλεῖται δὲ *καὶ* ὁ *τοποσ* ου *τοσ* ἅπας κεραμεικόσ·*εστι γαρ* ὁ αὐτ*οσ* δῆμ*οσ*·βαδίζουσι δὲ ἔνθεν *καὶ*

---

231. κριθοτράγων: that is, Eating barley. κριθοτράγων: a strange epithet. It is not every bird that eats barley.

234. ἐν ἄλοκι (?): in the furrow of the plough. / Perhaps a note on a different reading. Had *θάμα* been replaced by *τομῇ* or the like? ἐν ἄλοκι βῶλον ἄμφι (?): that is, Round the clod of the furrow.

235. τιττυβίζετε: make some sound or another.

237. τιό, τιό κ.τ.λ.: the Hoopoe again imitates the cry of the birds and calls them. These words ought to have the oxytone accent, like the others (l. 227).

395. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται κ.τ.λ.: men who were killed in war were buried in the Ceramicus, as Menecles—or Callicrates—says in his essay on Athens:—"This whole spot is called Ceramicus. It is one and the same deme. As you walk you see on either hand pillars, placed over such persons as have

στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις· εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες
οἳ ἐν V. οἳ ἐν [αὐτῇ τῇ] χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν· ἔχουσι δὲ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανε"/· Κεραμεικὸς κ.τ.λ.: λέγει παρ' ὑπόνοιαν <διὰ> <διὰ> Rx
τὰς χύτρας.

ἀντὶ τοῦ om. V. 399. ἐν Ὀρνεαῖς: [ἀντὶ τοῦ] παρὰ τὸ ἐν ὀρνέοις ἔπαιξεν/· Ὀρνεαῖς: ἔστι τῆς τὸ ἐν ὀρνέοις Rx
Ἀργείας πόλις ἧς Ὅμηρος μνημονεύει λέγων "Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο"/· Ὀρνεαῖς: [ἴσως δὲ] ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχη ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων.

400. ἄναγ' ἐς τάξιν κ.τ.λ.: ὁ χορὸς ἐγκελεύεται ἑαυτῷ.

401. τὸν θυμὸν κατάθου: παῦσαι τῆς ὀργῆς/· τὸν θυμὸν κατάθου κ.τ.λ.: παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· "<οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαυται —> || ἀσπίσι

ἔνθεν·εἰσὶ στῆλαι ἐπι τοῖς δημοσία τεθαμμένοις.εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπο τ *ου* δήμου πεμφθέντες·οἷον ἐν αυτῇ τῇ χῶρα ὑπερ *τησ* πόλεως.τετελε υτηκασιν·ἔχουσι δὲ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς,ποῦ ἕκαστ*οσ* ἀπέθανε·*λεγει* δὲ παρυπόνοιαν τὰς χύτρας:—ext. (399) ἐν ὀρνεαῖς:—*αντιτου* παρὰ τὰ ὄρ νεα·ἔπαιξεν *εστι* δὲ *τησ* ἀργείας πο*λισ* ἧς ὅ*μηροσ* μνημονεύει *λεγων*·ὀρ νέας τ' ἐνέμοντο.ἴσως δὲ *οτι* ἐν ὀρνεαῖς,μάχη ἐγένετο λακεδαιμονίων *καὶ* ἀργείων:—ext. S. ante versum 400→ὁ χορὸς εγκελεύ*εται* εαυτῷ πα ύσαι *τησ* ὀργ*ησ*:—int. (402) παρὰ τὴν ὀργ*ην*:—παρὰ τὸ ὁμηρι*κον*,ἀσπί

---

been buried with public honours. These are all men who, sent out to service in the field by the will of the people, died each at his post in defence of his country. The pillars bear inscriptions indicating the battle in which each of the soldiers fell." / The essay quoted seems to have been assigned indifferently to Menecles of Barca or to Callicrates. **Κεραμεικὸς κ.τ.λ.:** an allusion *παρὰ προσδοκίαν* to the *χύτραι* (which they carried on their heads).

399. **ἐν Ὀρνεαῖς:** a play upon the phrase *ἐν ὀρνέοις*. **Ὀρνεαῖς:** a city in Argolis mentioned by Homer (Il. 2. 571) "*Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο.*" **Ὀρνεαῖς:** observe that Orneae was the scene of a battle between the Lacedaemonians and the Argives.

400. **ἄναγ' ἐς τάξιν κ.τ.λ.:** the Chorus cheer themselves on.

401. **τὸν θυμὸν κατάθου:** stop your anger. **τὸν θυμὸν κατάθου κ.τ.λ.:** compare the passage in Homer (Il. 3. 134):—"Now they sit in silence—and the battle is stayed—resting against their shields, and their long spears are planted

κεκλιμένοι· παρὰ δ' ἔγχεα <μακρὰ πέπηγεν>"/· τὸν θυμὸν κατάθου: οἷον, ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει.

409. cοφῆc ἀφ' Ἑλλάδοc: ὅτι cοφῶν οἰκητήριον ἡ Ἀττική/· cοφῆc ἀφ' Ἑλλάδοc: καθὸ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡc νοερωτάτων.

414. ξυνοικεῖν: λείπει ἡ διά.

415. τὸ πᾶν: ἀντὶ τοῦ ὅλον/· τὸ πᾶν: εἰc τὸ πᾶν τῆc zωῆc.

417. ὁρᾷ: γράφεται καὶ δίχα τοῦ ῑ τὸ ὁρᾷ, ἵνα εἴη προστακτικόν/· ὅρα: τινὲc μετὰ τοῦ ῑ, ἵνα ᾖ ἐρωτηματικὸν ὡc ὁ λόγοc "ὁρᾷ τιc αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆc μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖcαν ἢ κατὰ κράτηcιν ἐχθρῶν ἢ φίλων ὠφέληcιν ἐν οἷc μάλιcτα ἥδονται οἱ ἄνθρωποι;/· ὅρα: cημειωτέον ὅτι ἐνικῶc εἶπεν ἀντὶ τῶν δύο.

φίλων ὠφέληcιν R

---

cι κεκλιμένοι παρὰ δ' ἔγχεα. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων. θυμῷ πολέμει:—ext. (409) cοφῆc ἀφ' ἑλλαδοσ·:ἢ οτι cοφῶν οἰκητήριον ἡ ἀττικη·ἢ καθ' ὃ οἱ βάρβαροι·ἐφρόνουν περι ἑλλήνων·ὡc νοερωτάτων:—ext. (414) ξυνοικε ιν) λειπει ἡ δια· inter. (414) αντιτου ὅλον, ἢ εἰc τὸ πᾶν τησ zωῆc:—intermarg. ext. (417) γραφεται καὶ δίχα του·ῑ·τὸ ὁρᾶι ἵνα εἴη προστακτικ ον. τινὲc δὲ μετὰ του ῑ. ἵνα ἢ ἐρωτηματικον. ὡc ὁ λογοσ·ὁρᾶι τιc αὐτων ὠφέλειαν·διαγωγησ μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖcαν·ἢ κατα κράτηcιν ἐχθρῶ ν·ἢ φίλουc ὠφελῆcαι·ἐν οἷc μάλιcτα ἥδονται οἱ ἄνθρωποι·αλλωσ cημ

---

beside them." **τὸν θυμὸν κατάθου**: that is to say, You have no arms; fight with your temper. / A like erroneous exegesis as in the note on *ἄναγ' ἐς τάξιν*.

409. **cοφῆc ἀφ' Ἑλλάδοc**: observe that Attica is the home of learned men. **cοφῆc ἀφ' Ἑλλάδοc**: in harmony with the ideas of non-Greeks about the Greeks that they are very intelligent.

414. **ξυνοικεῖν**: supply *διά* (i.e. in order to live with you).

415. **τὸ πᾶν**: that is, Entirely. **τὸ πᾶν**: for the whole of my existence.

417. **ὁρᾷ**: there is a variant *ὅρα* without the iota, with an imperative sense. **ὅρα**: some write *ὁρᾷ* with the iota to make it interrogative, as though the meaning were, Does any one of them see that there is rather advantage in living with us either by way of getting the better of enemies or of benefiting friends, things in which men take most pleasure? / Perhaps we should write the last clause as a distinct note on ll. 420, 421. The type of adscript introduced by the simple relative is comparatively common in the scholia to this play. **ὅρα**: observe that the Chorus speak of them in the singular number instead of as two.

420. ἢ τὸν ἐχθρὸν κ.τ.λ.: ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ καί/· (?) : οὕτω τινὲς ἵνα ᾖ "οὖ ἐὰν ᾖ καιρός."

424. ὡς cὰ γὰρ πάντα κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ πάντα <τὰ> ἐν τῷ κόσμῳ cά ἐcτι καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖce.

<τὰ> V.

ἐκεῖce V.

425. καὶ τὸ τῇδε κ.τ.λ.: τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει.

426. προcβιβᾷ: προcβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν/· προcβιβᾷ: <coὶ> ἐφαρμόζει/· προcβιβᾷ: cυμβιβάζει.

<coὶ> ἐφαρμόζει R

cυμβιβάζει R

428. ἄφατον ὡc: ἀντὶ τοῦ μεγάλως/· ἄφατον ὡς φρόνιμος: ὡς ἄφατον, φησί, καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα/· ἄφατον ὡς φρόνιμος: πάνυ φρόνιμος.

ειωτέον *οτι* ἑνικῶ....πεν, *αντι των* δύο:—ext. (420) ὁ ῆ *αντι του* καῖ· οὕτω τινὲς ἵνα ᾖ οὖ ἐὰν ᾖ καιρός (accentus acutus ex gravi factus):—intermarg. ext. (424) ὡς cα γὰρ πάντα:—*αντιτου* πάντα ἐν τω κόcμω cὰ *εστι·καὶ* τὸ τῆιδε *καὶ* τὸ κεῖcε·τὸν *ουρανον καὶ* τὴν γὴν *λεγει*:—ext. (426) S. supra πρὸcβιβᾶι→προcβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν. ἢ εφαρμόζοι·cυμβιβάζοι:—int. (428) ἄφατον ὡς φρόνιμοσ:—ὡς ἄφατον *φησι·καὶ* μέγιcτον φρονων·ἐρεῖ ταῦτα, ἢ *αντι του* μεγάλως:—infr. S. ante versum 428→ἀπο κοινοῦ τὸ ἔνεcτιν αὐτοῖc. τὸ δε κῦρμα·*αντι του* ἐπιτυγχάνο

---

420. **ἢ τὸν ἐχθρὸν κ.τ.λ.:** the conjunction *ἤ* is used for the conjunction *καί*. (?) : so some editors read to get the meaning "Whichever is opportune."

424. **ὡς cὰ γὰρ πάντα κ.τ.λ.:** that is, All in the world is thine, both what is here and what is there. / This annotator took the words after *κεῖσε* in the sense given in the next adscript.

425. **καὶ τὸ τῇδε κ.τ.λ.:** that is to say, Heaven and earth.

426. **προcβιβᾷ:** to convince a person by degrees is *προσβιβάζειν*. **προcβιβᾷ:** he assigns to you. **προcβιβᾷ:** he advises you. / The optatives ought perhaps to be retained as corresponding to some other reading, *προσβιβάσαι*, for example.

428. **ἄφατον ὡς:** that is, Very. **ἄφατον ὡς φρόνιμος:** the meaning is, How unspeakably, that is, how very wisely he thus speaks. / (See note to Plutus l. 946.) To the examples given there add Nicolaus Sophista (Walz, Rhetores Graeci vol. i. p. 304 l. 29) *οἷα γὰρ περὶ Νιόβης ἐροῦσιν, ἀπιστεῖν τινὲς ἐπεχείρησαν.* Hesychius *ἐρῶ: λέξω, εἶπω, λέγω.* Suidas *ἐρεῖτε: λέγετε.* Et. Mag. 141. 28 *ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τοῦ λέγω.* Id. 370. 31; 376. 20; 378. 7; 511. 41. There are quite early examples of the infinitive *apparently* so used, but the examples I have given are such as suggest no doubt. **ἄφατον ὡς φρόνιμος:** altogether wise.

429. ἔνι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ <ἔνι>/· ἔνι: ἔνεστιν αὐτοῖς. <ἔνι> R

430. κίναδος: κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. κίναδος Ald.

431. σόφισμα: ἔντευγμα/· κῦρμα: ἀντὶ τοῦ <ὁ> ἐπιτυγχάνων ἐν πᾶσι/· κῦρμα: ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν/· τρίμμα: ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ νοῦ/· παιπάλημ' ὅλον: < >. <ὁ> ἐπιτυγχάνων R < · > R

434. ἀνεπτέρωμαι: οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι, ἀντὶ τοῦ μετηώρημαι.

435. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ κ.τ.λ.: πρὸς τὸν <Πεισθέταιρον καὶ τὸν> Εὐελπίδην φησὶν ὁ Ἔποψ, ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς· "ἄγε δὴ Ξανθία καὶ Μανόδωρε." <πεισθέταιρον καὶ τὸν> R

437. ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω: [ἡ] ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινος, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἑσχάρα/· τοὐπιστάτου: <ὁ> ἐπιστάτης χαλκοῦς ἡ om. Ald. <ὁ> R

ντεσ ἐν πάσι:—ἄλλωσ·πάνυ φρόνιμοσ·παιπάλημ' ὅλον. κίναιδοσ γαρ ἡ ἀλώπηξ:—infr.

Folio 58 *verso*, *line* 430. (430) κῦρμα·:—ἐπίτευγμα·παρὰ τὸ κυρεῖν·ἢ ἔντευγμα σπάραγμα του νοῦ·τρίμμα δε, ὁ τετριμμένοσ·ἐν τοῖς πράγμασι:—supr. (434) οἰκεῖον ὄρνισι·τὸ ἀνεπτέρωμαι, *αντι του* μετηώρημαι:—intermarg. et int. (435) ἄγε δὴ σὺ *καὶ* σύ:—πρὸς τὸν Εὐελπίδην *φησι* ὁ ἔποψ ἄμεινον δὲ, πρὸς τοὺς θεράποντας. ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς·ἄγε δὴ ξανθία, *καὶ* μανόδωρε:—ext. (437) εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω:—ἡ ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινοσ·καταχρηστικωσ δε, ἡ ἑσχάρα·ἐπιστάτησ δε, χαλκοὺς τρίπους·χυτρόπ

---

429. **ἔνι:** the *ἔνι* does double duty / i.e. goes with the next line also. **ἔνι:** is in them.

430. **κίναδος:** observe that the fox is called *κίναδος*.

431. **σόφισμα:** invention. **κῦρμα:** that is, One who succeeds in everything. **κῦρμα:** success, from *κυρεῖν*, to attain. **τρίμμα:** one who is experienced in the things of the mind. **παιπάλημ' ὅλον:** < >. / The lost note may be that preserved in the Venetus.

434. **ἀνεπτέρωμαι:** an expression properly applied to birds, here equivalent to, Elated. / Probably two distinct notes.

435. **ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ κ.τ.λ.:** addressed by the Hoopoe to Peisthetaerus and Euelpides, or better, to the servants as infra (656) "Come now, Xanthias and Manodorus."

437. **ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω:** observe that *ἰπνός* is the stove, but (here), by misuse, the fireplace. **τοὐπιστάτου:** the *ἐπιστάτης* is a bronze

τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρείαν/· τοὐπιστάτου: <ἐπιστάτης ὁ> πήλινος Ἥφαιστος πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένος ὡς ἔφορος τοῦ πυρός/· τοὐπιστάτου: <ὁ ἐπιστάτης> ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη/· τοὐπιστάτου: ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα/· τοὐπιστάτου: <ὁ ἐπιστάτης> τρίπους χαλκοῦς ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσι/· τοὐπιστάτου: <ὁ ἐπιστάτης> ἀνδριὰς πήλινος πρὸς ταῖς ἐσχάραις.

<ἐπιστάτης ὁ> πήλινος Ἥφαιστος Rˠ coll. Suid. 1396 C.

ἱδρυμένος ὡς ἔφορος Rˠ coll. Suid. 1396 C.

<ὁ ἐπιστάτης> τρίπους χαλκοῦς Rˠ

<ὁ ἐπιστάτης> ἀνδριὰς πήλινος Rˠ

440. διαθήκην: ἀντὶ τοῦ συνθήκην.

441. ἥνπερ ὁ πίθηκος κ.τ.λ.: <Δίδυμος, ὅτι> οὗτος αἰσχρός τις ἦν τῇ ὄψει συνεχῶς τῇ γυναικὶ πληκτιζόμενος <ὃς> συνέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν μήτε

<δίδυμος ὅτι> V.

<ὃς> Rˠ

οδοσ·ἐκτελων χρείαν·οἱ δὲ.πήλινον Ἥφαιστον.πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένον,ὡς ἔφορον τοῦ πυρόσ.ἔνιοι δὲ *καὶ* ξύλον ἐπίμηκες.πεπασσαλωμένον.ὅθεν ἐξαρτῶσι,τὰ μαγειρικα σκεύη·ἄλλωσ·ὁ ἐπιστάτησ ξύλον *εστι* κόρακας ἔχον.ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικα ἐργαλεῖα·οἱ δὲ,τρίποδα χαλκουν·ᾧι ἐπιτιθέασι,τὸν λέβητα.*καὶ* ὑποκαίουσι.οἱ δὲ,ἀνδριάντα·πήλινον,πρὸς ταῖς ἐσχάραις:—ext. (439) S. supra διαθήκην→*αντιτου* συνθήκην:—int. (441) ἥνπερ ὁ πίθηκοσ:—οὗτοσ αἰσχρὸς τὶς ἦν τῇ ὄψηι συνεχῶς τῇ γυναικὶ πληκτιζόμενοσ·συνέθετο ἐπὶ φίλων.μήτε τύπτειν·μήτε

---

stand with three feet, serving the same purpose as our *χυτρόπους* / i.e. a stand for supporting a *χύτρα* over the fire. **τοὐπιστάτου:** by *ἐπιστάτης* is meant the earthenware figure of Hephaestus set up near the hearth as representing the guardian of the fire. **τοὐπιστάτου:** the *ἐπιστάτης* is a long bar furnished with pegs on which they hang the utensils used in the kitchen. **τοὐπιστάτου:** the *ἐπιστάτης* is a bar furnished with hooks on which they hang the implements used in the kitchen. **τοὐπιστάτου:** the *ἐπιστάτης* is a bronze stand on which they put the kettle, while fire is laid beneath. **τοὐπιστάτου:** the *ἐπιστάτης* is an earthenware figure standing on the hearth. / Except in this note and the other of the same character we should perhaps read *ἐπίστατον* in each case instead of *ἐπιστάτης*.

440. **διαθήκην:** in the sense of *συνθήκη*, agreement.

441. **ἥνπερ ὁ πίθηκος κ.τ.λ.:** Didymus marks the passage as meaning that Pithecus was an ugly fellow who was constantly tussling with his wife, and who made a compact with her that they should be friends and

τύπτεσθαι, μήτε δάκνειν [αὐτὸν φιλοῦντα] μήτε δάκνεσθαι/· ἥνπερ ὁ πίθηκος κ.τ.λ.: οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν/· ἥνπερ ὁ Πίθηκος κ.τ.λ.: ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης/· ὁ πίθηκος: ἔοικε <τὸν> Παναίτιον κωμῳδεῖν <ὃν καὶ ἐν Νήσοις· "καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον," ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει>· πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπεν διὰ τὸ πανοῦργον εἶναι.

<τὸν> Suidas

<ὃν καὶ . . . . . λέγει> Ald.

442. μαχαιροποιός: ὁ μαχαίρας ἐργαζόμενος.

ὁ Rˠ

ἐργαζόμενος Rˠ

443. μήτ' ὀρχίπεδ' κ.τ.λ.: διαβάλλει αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην/· μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν: μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις/· μήτ' ὀρύττειν κ.τ.λ.: τὸν πρωκτὸν γὰρ δεικνύς φησιν "οὔτι <που> τόν"/· οὔτι που τὸν —— κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορός, δεικνὺς τὸν πρωκτόν.

<που> Ald.

τύπτεσθαι·μήτε δάκνειν αὐτὸν φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι·οἷον σὺ μὲν ο ὐχ' ἑλκύσεισ των ὀρχιπέδων. οὐδὲ ἐγὼ των τριχῶν. ἔοικε δὲ. παναίτιον κωμωιδεῖν | πίθηκον δὲ αὐτον εἶπεν, δια τὸ πανοῦργον ειναι μαχαιροποιον δὲ, τὸν μαχαίρας ἐργαζόμενον·διαβάλλει δὲ αὐτὸν, ὡς καταλαβόντα τὴν γῦναῖκα αὐτου μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γαρ ὑπ' αὐτησ μεγάλης οὔσης:—ext. (442) S. supra ὀρχιπεδ'→μὴ διασπᾶν τουσ ὄρχεισ. μὴ ὀρυττ ειν | τὸν πρωκτὸν γαρ δεικνὺς φησι·οὔτι τόν·αλλωσ·τοῦτο ὁ ἔποψ·ἢ ὁ χοροσ δεικνὺς. τὸν πρωκτὸν. ὡς ἐν κωμωιδίαι δὲ ταύτην πρώτην κ

---

neither beat or be beaten, bite or be bitten. **ἥνπερ ὁ πίθηκος κ.τ.λ.:** that is to say, You will not pull me by the orchipeda, nor shall I pull you by the hair. **ἥνπερ ὁ Πίθηκος κ.τ.λ.:** observe that Pithecus had a big wife, who domineered over him. **ὁ πίθηκος:** this would seem to be an attack upon the Panaetius whom the poet attacks again in the Islands:—"Leaving ape Panaetius," a passage in which he calls him the son of a cook. As for the name "monkey," it is given him because he was "up to tricks."

442. **μαχαιροποιός:** a mechanic who makes knives.

443. **μήτ' ὀρχίπεδ' κ.τ.λ.:** an allusion to Pithecus having caught his wife in the act of adultery. **μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν:** not to pull the orchipeda. **μήτ' ὀρύττειν κ.τ.λ.:** the Chorus in saying '*οὔτι που τὸν*'—point to a certain part of the person. **οὔτι που τὸν —— κ.τ.λ.:** spoken by the Hoopoe or

444. διατίθεμ᾽: cυντίθημι.

445. ὄμνυμ᾽: ἀντί, εὔχομαι.

446. ἔcται ταυταγί: ὡc ἐν κωμῳδίᾳ ταύτην πρώτην κωμῳδίαν ὁρίζεται/· ἔcται ταυταγί: ἐπειδὴ περὶ νίκης εὔχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴc εὐφημοῦντα, "ἔcται ταυταγί."

448. ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.: κήρυξ ἐcτὶν ἢ Πειcθέταιροc ὁ λέγων/· ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.: ὡc ἐπὶ πολεμίων cπειcαμένων/· ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.: κήρυγμα εἰρήνης κηρύccει/· ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἔθοc ἦν τοὺc ταξιάρχουc διὰ κήρυκοc ἀπαγγέλλειν τοῖc ἑαυτῶν cτρατιώταιc τὰ δεδογμένα, οἷον, ποῖ δεῖ πορεύεcθαι καὶ πόcων ἡμερῶν δεῖ citία προνοεῖcθαι/· τοὺc ὁπλίταc κ.τ.λ.: παίζει εἰc τὰc χύτραc [ὁπλίταc φάcκων]/· νυνμενί: ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν· πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται.

λέγων B

ωμωιδίαν ὁρίζεται:—int. (444) διατίθεμ᾽) cυντίθημι. inter. (445) ὄμνυμ᾽) αντι εὔχομαι. inter. (446) S. ante ἔcται→ἐπειδὴ περι νίκης εὔχεται·ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴc.εὐφημοῦντα,ἔcται ταυταγί:—supr. (448) ἀκούετε λεώ: —κήρυξ εστι ἢ πειcθέταιροc.ὁ λογοc ὡc ἐπι πολεμίων.cπειcαμένων κήρ υγμα.εἰρήνης.κηρύccει·παίζει δὲ εἰc τασ χύτραc,ὁπλίταc,φάcκων·τὸ δὲ νῦν μενὶ,αντι του νυνὶ μὲν·πολλαχοῦ δὲ,ουτω χρῶνται:—infr. (450) S.

---

by the Chorus, with a significant gesture.

444. **διατίθεμ᾽:** I agree.

445. **ὄμνυμ᾽:** that is, I pray.

446. **ἔcται ταυταγί:** as is natural in a comedy the poet makes his own comedy out to be the best. **ἔcται ταυταγί:** since the Chorus pray that he be victorious, the poet represents them as using the lucky words, "So shall it be." / The annotator seems to have assigned the whole from *ὄμνυμ᾽* to *μόνον* to the Chorus. He may even have read *ἔcτω* for *ἔcται*.

448. **ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.:** it is a herald or else Peisthetaerus that speaks. **ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.:** as though it were a case of peace made between hostile forces. **ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.:** he makes proclamation of peace. **ἀκούετε λεῴ κ.τ.λ.:** observe that it was usual for officers to inform their men by herald of any step which it was decided to take, the direction of march, for example, and the number of days' rations to be provided. **τοὺc ὁπλίτας κ.τ.λ.:** a jocular allusion to the *χύτραι*. **νυνμενί:** for *νυνὶ μέν*. The collocation occurs frequently.

454. παρορᾷς: παρεπινοεῖς/· παρορᾷς: εὑρίσκεις.

456. ἀξυνέτου: ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν.

462. προπεφύραται: εὐτρέπισται.

463. φέρε παῖ στέφανον: τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο οἱ στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον. περιέκειντο V.

465. λαρινόν: λιπαρόν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες οἱ λιπαροί/· λαρινόν: μέγα, ἀπὸ Λαρινοῦ τινὸς βοσκοῦ εὐμεγέθους/· λαρινόν: <εὐμέγεθες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Λαρινῶν βοῶν·> νέμονται δὲ τὴν Ἤπειρον, οὖσαι [οὖσαι] τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι. μέγα Suidas <εὐμέγεθες . . . . βοῶν> R

466. θραύσει: πιέσει. πιέσει R

471. πεπάτηκας: ἀντὶ τοῦ ἀνέγνωσς.

480. ἀποδώσει ταχέως κ.τ.λ.: ἐπεὶ

---

supra πινακίοις→ἐπεὶ ἔθοσ ἦν τοὺς ταξιάρχους·δια κήρυκοσ ἀπαγγέλλειν.τοῖς ἑαυτων στρατιώταις,τὰ δεδογμένα.οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι·και πόσων ἡμερων δεῖ σιτία προνοεῖσθαι:—intermarg. et int. (454) ὅτι . . .) παρεπινοεῖς·ἢ ευρίσκειν· inter. (456) ἀξυνέτου) ἣν ἡμεισ οὐ νοοῦμεν: —inter. (462) προπεφύραται) ευτρέπισται. inter. (463) S. supra στέφανον→ τοῖς γαρ εὐωχουμένοισ.παρέκειντο·οἱ στέφανοι.κατὰψύχοντεσ τὸ κρανίον. infr. (465) λαρινὸν ἔποσ:—λιπαρὸν ἐκ μεταφορᾶς των βοῶν.λέγονται γαρ τινὲς λαρινοὶ βόες.οἱ λιπαροὶ·ἢ μεγάλοι·ἀπο λαρινου τινοσ.βοσκοῦ.εὐμεγέθους·νέμονται δὲ την ἤπειρον.οὖσαι·οὐσαι τῶν γηρυόνοσ βοῶν,ἀπόγονοι:—infr. (466) θραύσει) πείσει· inter. (471) πεπάτηκας) αντι του ἀνέγνωσ· inter.

Folio 59, *line* 473. (480) τῶι δρυκολάπτηι:—ὄρνεον ἐν ταῖς δρυσὶν·

---

454. **παρορᾷς:** you excogitate. **παρορᾷς:** you discover.

456. **ἀξυνέτου:** which we do not understand.

462. **προπεφύραται:** is made ready.

463. **φέρε παῖ στέφανον:** observe that it was usual at parties to wear a garland to keep the head cool.

465. **λαρινόν:** sleek; a metaphor from oxen, sleek oxen being called *λαρινοί*. **λαρινόν:** great; a metaphor from a feeder of cattle called Larinus, who was of great size. **λαρινόν:** good-sized; a metaphor from Larinian oxen. They are bred in Epirus, being descended from the oxen of Geryon.

466. **θραύσει:** will crush.

471. **πεπάτηκας:** that is, You have read.

480. **ἀποδώσει ταχέως κ.τ.λ.:**

[οὖν] ἡ δρῦς τοῦ Διός ἐστιν/· ἀποδώσει ταχέως κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον, δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον/· δρυκολάπτῃ: <ὁ δρυκολάπτης> ὄρνεον ἐν ταῖς δρυσὶν εὑρισκόμενον ζητοῦν σκώληκας/· δρυκολάπτῃ: ἔπαιξεν παρὰ τὴν δρῦν, ἥ ἐστιν ἱερὰ τοῦ Διός.

<ὁ δρυκολάπτης> R

484. Δαρείου καὶ Μεγαβάζου: Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβαζος δὲ σατράπης/· Μεγαβάζου: οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἑλών, οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ γράφων οὕτω· "Μεγάβαζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τούς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας."

485. Περσικὸς ὄρνις: μήποτε τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.

εὑρισκόμενον. ζητοῦν σκώληκασ | ἐπεὶ οὖν ἡ δρὺς τοῦ διὸσ εστι. ἔπαιξ εν παρα την δρῦν· ἥ εστι ἱερὰ του διός· ἡ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον. δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον:—supr. (484) S. supra δαρείου→ δαρεῖος, βασιλεὺς ἦν. μεγάβαζος δὲ, σατράπης:—int. (485) S. supra περσικ ὸς→μήποτε τον ἀλεκτρυόνα· καὶ εν τοῖς πρόσθε· μῆδον ὄρνιν καλεῖ· ἐπ

---

the oak being sacred to Zeus. **ἀποδώσει ταχέως κ.τ.λ.:** sceptres being made of wood, and any kind of wood being called *δρῦς* by the Greeks of Aristophanes' time. **δρυκολάπτῃ:** the *δρυκολάπτης* is a bird found in oak-trees, where it searches for worms. **δρυκολάπτῃ:** with a jocular allusion to *δρῦς*, the oak being sacred to Zeus.

484. **Δαρείου καὶ Μεγαβάζου:** Darius was a king of Persia, and Megabazus was one of his provincial governors. **Μεγαβάζου:** this was a provincial governor under Darius. He conquered Egypt, and is mentioned by Thucydides in the first book of his History (ch. 109):—"He gives a Persian named Megabazus, son of Zopyrus, the command of a large expeditionary force. Megabazus came to Egypt by land. He fought a battle in which he defeated the Egyptians and their allies, and he drove the Greeks out of Memphis." / The ordinary text of Thucydides gives *στρατιᾶς πολλῆς* and *ἐξήλασε*.

485. **Περσικὸς ὄρνις:** perhaps the poet means the cock by the expression *Μῆδος ὄρνις* used above (l. 277), seeing that it was usual to speak of the Persians as *Μῆδοι*. / Line 277 comes on a page on which there are no scholia in the Ravennas,

486. διαβάσκει: ἀντὶ τοῦ περιέρχεται/· διαβάσκει: περιέρπει. περιέρπει R

487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κ.τ.λ.: τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφεν· πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν ἀλλ' οὐκ ὀρθήν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ ῑ· μόνοι δὲ οἱ [τῶν Περσῶν] βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο.

489. ὄρθριος (?) ᾄσῃ: καλῶς τὸ ᾄσῃ· κοκκύζει γὰρ κυρίως ὅταν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ᾄσῃ.

491. ἁλφιταμοιβοί: ἔμποροι.

493. Φρυγίων: ἀπὸ Φρυγίας < < > R >/· Φρυγίων: ἀπὸ δήμου < > R < > ἐκεῖ γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

εἰ *καὶ τουσ* πέρ*σασ* μήδους ελεγ*ον*:—int. (486) S. supra διαβάσκει→*αντι του* περὶέρχε*ται*. *περι*έπει:—int. (489) ὄρθιον ἄισ*η*:—καλῶς τὸ ἄισ*η*·κοκκύζει *γαρ* κυρίως. ὅτ'ἂν παρ' ἑαυτῶι μετα νίκην τ*ησ* μάχ*ησ* ἄισ*ηι*:—ext. (491) βαλανῆς) ἔμποροι inter. (493) φρυγίων ἐρίων:—ἢ ἀπο φρυγίας, ἢ ἀπο δημ*ου* | ἐκεῖ γὰρ ἁπαλὰ *καὶ* καλὰ ἔρια:—ext. (484) S. supra μεγαβάζου→οὗτος σατράπ*ησ* δαρείου, ὁ τ*ην* αἴγϋπτ*ον* ἑλὼν·οὗ μνημονεύει θουκυδίδ*ησ*·ἐν τῆι πρωτ*η* γράφ*ων* οὕτ*ωσ*·μεγάβαζον τ*ον* ζωπύρου πέμπει ἄνδρα πέρσην μετα πολλ*ησ* στρατιᾶς·ὃς ἀφικόμεν*οσ* κατα γ*ην*·τούς τε αἰγϋπτίους. *καὶ* τοὺς συμμάχους, μάχη ἐκράτησε·*καὶ* ἐκ μέμφιδ*οσ* ἤλασε τοὺς ἕλλην*ασ*:—ext. (487) τὴν κυρβασίαν:—τοῦτο ἐξ ἱστορι*ασ* εἴληφεν·πᾶσϊ γὰρ πέρσαις ἐξ*ην* τ*ην* τιάραν φορεῖν ἀλλ' οὐκ ὀρθ*ην* ὡς κλείταρχ*οσ* ἐν τῆι ῑ·μόνοι δὲ οἱ τ*ων* περσῶν βασιλ*εισ* ὀρθαῖς

---

but the Venetus has there the query *ζητεῖται εἰ ὄντως καλεῖταί τις ὄρνις Μῆδος*.

486. **διαβάσκει:** that is, Goes up and down. **διαβάσκει:** moves about.

487. **ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κ.τ.λ.:** this the poet takes from history. It was admissible, as Cleitarchus states in his tenth book, for any Persian to wear the tiara so long as it was not placed erect on the head. No Persian but the king so wore it. / The book quoted is that entitled *Περὶ τῶν κατ' Ἀλέξανδρον*.

489. **ὄρθριος ᾄσῃ:** the term *ᾄσῃ* is well used in this connection, *κοκκύζειν* being properly applied to the noise made by the bird for his own satisfaction after a victory in the cock-pit.

491. **ἁλφιταμοιβοί:** merchants.

493. **Φρυγίων:** from Phrygia < >. **Φρυγίων:** from the deme Phrygia < > the wool there produced being soft and fine. / A third note may begin with *ἐκεῖ*. The district here incorrectly called a deme lay on the confines of Attica and Boeotia.

494. ἐς δεκάτην: ὅτι τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί/· ὑπέπινον: περιττεύει ἡ ὑπό.

495. ἄρτι καθηῦδον: ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου.

<ἀλιμοῦς> R

496. Ἀλιμουντάδε: <Ἀλιμοῦς> δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

498. ἀπέβλισε: ἀφείλετο· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων/· ἀπέβλυσε: <ἡ μεταφορὰ> ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.

<ἡ μεταφορὰ> R

501. προκυλινδεῖσθαι κ.τ.λ.: ἔαρος ἐρχομένου ἵκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται· ἔστι δὲ ἴδιον βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων/· προκυλινδεῖσθαι κ.τ.λ.: οἱ γὰρ ἵκτινοι τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον· οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.

αὐτούς V.

ἐχρῶντο:—ext. (494) ἐς δεκάτην:—*οτι* τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπι τοῖς τι ~~κτημένοις~~κτομένοις·*καὶ* ἐν αυτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο·τοῖς παισὶ:—ext. (494) S. supra ὑπέπινον→περιττεύει, ἡ ὑπο̃:—int. S. ante versum 495→ *αντι* τοῦ ἀρχ*ην* εἶχον τ*ου* ὕπν*ου*:—int. (496) S. supra ἀλιμοῦνταδε→δῆμος τ*ης* λεοντίδ*ος* φυλῆς:—int. (498) S. supra ἀπέβλισε→ἀφείλετο ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τ*ων* κηρίων. ἢ ἀπο τ*ων* γάλα·ἀμελγοντ*ων*:—int. (501) προ προκυλινδεῖσ*θαι*:—ἔαρ*ος* ἐρχομέν*ου* ἵκτινος φαίνε*ται* εἰς τ*ην* ἑλλάδα. ἐ φ'ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδον*ται*·*εστι* δὲ ἴδι*ον* βασιλέως,τὸ γονυπετεῖσ*θαι* ὑπ ὸ *ανθρωπων*· ext. (501) αλλως·οἱ γὰρ ἵκτινοι τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινο ν.οἱ πένητες *οὖν* ἀπαλλαγέντες τ*ου* χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο *καὶ* προσε

---

494. **ἐς δεκάτην:** observe that it was usual to give a feast on the tenth day after the birth of a child. On this day they gave the child its name. **ὑπέπινον:** the *ὑπό* is redundant.

495. **ἄρτι καθηῦδον:** that is, Were just falling asleep.

496. **Ἀλιμουντάδε:** Alimus is a deme of the tribe Leontis.

498. **ἀπέβλισε:** took away; a metaphor from (removing) honeycombs. **ἀπέβλυσε:** a metaphor from milking cows. / It is evident that a variant *ἀπέβλυσε* is here implied.

501. **προκυλινδεῖσθαι κ.τ.λ.:** the kite makes its appearance in Greece at the approach of spring, and in delight at its appearance men prostrate themselves in its honour. It is a royal privilege to receive the obeisance of men. / A new note may begin with *ἔστι*. **προκυλινδεῖσθαι κ.τ.λ.:** in former days kites were (regarded as) the harbingers of spring. The poor felt that winter

502. κᾇθ' ὕπτιος κ.τ.λ.: κατέπιον, φησίν, ὃν εἶχον <ἐν> τῷ στόματι ὀβολὸν ἵνα ὠνήσωμαι ἄλφιτα, προκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτίνου ἐπιφανείᾳ.

<ἐν> Ald. προκυλιόμενος Rγ

503. κατεβρόχθισα: ἀντὶ τοῦ <κατέπιον>.

<κατέπιον> Rγ

505. χὠπόθ' ὁ κόκκυξ κ.τ.λ.: πρὸ θερισμοῦ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ < > Ἡσίοδος· < > Rγ
<"εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη· ‖ > ἥμος κόκκυξ κοκκύζει <δρυὸς ἐν πετάλοισι ‖ τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ‖ τῆμος Ζεὺς ὖοι τρίτῳ ἤματι μηδ' ἀπολήγοι, ‖ μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων· ‖ οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι>"/· κόκκυ: ποιὰ φωνὴ τὸ κόκκυ/· κόκκυ: ἀντὶ τοῦ ὀλίγον/· κόκκυ: ἔστι μόνως, παροξυτόνως.

507. κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε: παρὰ

κύνουν αὐτόν:—infr. (503) κατεβρόχθισα:—*αντιτου* κατέπιον·*φησι*·ὃν ε ἶχον τῷ στόματι ὀβολόν·*ἵνα* ωνησωμαι ἄλφιτα·προσκυλιόμενοσ τῆι τ *ου* ἰκτίνου ἐπιφανείαι:—int. et infr. (505) κόκκυ:—ποιὰ φωνὴ τὸ κόκκυ | ἢ *αντι του* ὀλίγον·*εστι* δὲ μονωσ παρ'ὀξυτόνως·προ θερισμοῦ δὲ φαί νεται ὁ κόκκυξ. ἐν τῆι φοινίκηι·ἡσίοδοσ ἥμος κόκκυξ κοκύσῃ:—infr. (507)

---

was over, and prostrated themselves before, i.e. worshipped, the harbingers of spring.

502. κᾇθ' ὕπτιος κ.τ.λ.: that is, As I prostrated myself before the apparition of the kite, I swallowed an obol which I had in my mouth to buy flour with.

503. κατεβρόχθισα: that is, I swallowed.

505. χὠπόθ' ὁ κόκκυξ κ.τ.λ.: observe that the cuckoo appears in Phoenicia before harvest < > :—Hesiod (Op. 485) "If thou plough late, there is that will amend it. When the cuckoo's note is first heard in the oak-tree's leaves, making men glad through all the earth, may God send rain on the third day after, and cease not, neither covering the steer's hoof, nor leaving it dry; thus will a late plougher be even with him who ploughs first." / As I understand this note, a clause is lost before the quotation, the general sense of the lost words being "but in Greece earlier in the year." κόκκυ: a sort of cry. κόκκυ: that is, But a little. / "If the cuckoo only squeak" is the notion of the writer of this note, and the following. κόκκυ: it is paroxytone, (meaning) "but once."

507. κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε:

τὴν παροιμίαν < >/· κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε: ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων <ὧν> ἦσαν ψωλοὶ πολλοί/· κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε: ὅταν ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε ο<ἱ ψω>λοὶ ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον.

<ὧν> R; o<ἱ ψω>λοὶ Suidas

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων κ.τ.λ.: ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν αἰετός/· μετέχων ὅ τι κ.τ.λ.: ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς.

512. ὁπότ' ἐξέλθοι κ.τ.λ.: ἐν ταῖς τραγῳδίαις ὑποκρίνεταί τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον ἔχων <ἀε>τὸν [ὄρνιν] ἐπὶ τοῦ σκήπτρου.

<ἀε>τὸν R;

513. τὸν Λυσικράτη: οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων, κλέπτης τε καὶ πανοῦργος/· τὸν Λυσικράτη κ.τ.λ.: διεβάλλετο [καὶ] ὡς δωροδόκος/· τὸν Λυσικράτη κ.τ.λ.: τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκήσῃ.

ψωλοί:—παρὰ τὴν παροιμίαν | *οτι* ἐπι των αἰγϋπτίων·ἦσαν ψωλοὶ πολ λοί·*καὶ* ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴποι κοκκυ.τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇι ἐξήρχο ντο εἰς τὸ πεδίον:—infr. (510) ἵνα δωροδοκοίη:—ἵνα μετέχη *τησ* αὐτ ῆς δωρεὰς·ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις *των* βασι*λεων*·ἦν αἰετος | *εστι* δὲ δῶ ρα μὲν.τὰ ἐπι δωροδοκία διδόμενα·δωρεὰ δὲ,ἐπι τιμης:—supr. (512) ὁπότ'ἐξέλθοι πρίαμ*οσ*:—ἐν ταῖς τραγωιδίαις.ὑποκρίνε*ται* τις τὸ πριάμ *ου* βασιλι*κον* πρόσωπ*ον*·ἔχ*ων* δὲ ὄρνιν ἐπι του σκήπτρ*ου*·τὸν λυσικράτ*ην* τηρ*ων* μη δωροδοκήσ*η*·*ουτοσ* δὲ στρατηγ*οσ* ἐγένετο ἀθηναίων.κλέπτ*ησ*

---

compare the proverb < >. **κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε:** observe that the reference is to the Egyptians, a large proportion of whom at this time practised circumcision. **κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε:** when the cuckoo's note was heard, then at the cry the circumcised went out to the meadow.

510. **ἐπὶ τῶν σκήπτρων κ.τ.λ.:** observe that the figure of an eagle was placed on the sceptres of kings. **μετέχων ὅ τι κ.τ.λ.:** to share the same presents. / The other note on this line must originally have belonged to l. 1104 infra, and will be found there.

512. **ὁπότ' ἐξέλθοι κ.τ.λ.:** the sceptre of the actor who in tragedies acts the royal part of Priam has a bird upon it.

513. **τὸν Λυσικράτη:** Lysicrates was an Athenian magistrate. He was both a thief and a rogue. **τὸν Λυσικράτη κ.τ.λ.:** Lysicrates used to be attacked for taking bribes. **τὸν Λυσικράτη κ.τ.λ.:** watching Lysicrates lest he should take bribes.

515. τὸ σημεῖον ἔμπροσθεν.

515. αἰετὸν ὄρνιν κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπειδὴ εἰώθασι τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύεσθαι.

516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ κ.τ.λ.: τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκαν εἶχεν ἐν τῇ χειρί/· ὥσπερ θεράπων: τοῦ Δίος/· ὥσπερ θεράπων: ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ/· ἱέρακα: ὡς μαντικὸν ὄρνεον.

521. Λάμπων: ὁ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις—ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὀρνέου—, ἔτυχε δὲ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως.

τὲ *καὶ* πανοῦργοσ·διαβάλλετο δὲ *καὶ* ὡς δωροδόκος infr. (515) Signum supra αἰετόν→τὸ σημειον εμπροσθεν· int.

Folio 59 *verso, line* 516. (515) S. supra αἰετὸν→αἰετὸν ἔχων:—δέον ε ἶπειν ἐπι του σκήπτρου·εἶπεν ἐπι τῆς κεφαλησ·ἐπειδη εἰώθασι τὰ ἀφιερω μένα ἑκάστωι θεω ὄρνεα, ἐπι κεφαλησ ἱδρύεσθαι·τησ ἀρχηγέτιδοσ ἀθην ᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκαν εἶχεν·ἐν τῆ χειρὶ·ὁ δὲ ἀπόλλων τὸν ἱέρακα·ὡς μαντικὸν ὄρνεον·*καὶ* ὡς θεράπων τοῦ διὸσ·ἐπεὶ μικρότεροσ τοῦ ἀετου ὁ ἱέραξ:—supr. (520) ὤμνυε τ' οὐδεισ:—οὕτως.*καὶ* των *θεων*.εὐδαιμον ἕστεροι οἱ ὄρνεις:—supr. (521) ὁ λάμπων θύτης ἦν *καὶ* χρησμολογοσ *καὶ* μάντις.ὤμνυε δὲ *κατα* τοῦ χηνὸσ·ὡς μαντικου ὀρνέου·ἔτυχε δὲ,τ ῆς ἐν πρυτανείωι σιτήσεωσ:—ext. (523) *αντιτου* μανῆς | προς δὲ τὰ

---

515. The mark will be found further on. / Line 515 of the text is on folio 59, but there being no room on this passage for the notes on l. 515 they are written on the following page, folio 59 verso. The sign here employed is ⛛, which stands over the word *αἰετόν* in l. 515, and before the same word in the scholia.

515. **αἰετὸν ὄρνιν κ.τ.λ.:** the phrase *ἐπὶ τῆς κεφαλῆς* is substituted for *ἐπὶ τοῦ σκήπτρου*, because it is usual for the bird sacred to each god to be placed on the head of his statue. / A second note may begin with *ἐπειδή* viz. "Observe that it is usual" etc.

516. **ἡ δ' αὖ θυγάτηρ κ.τ.λ.:** the figure of Athena Archegetis held an owl in the hand. **ὥσπερ θεράπων:** (scilicet) of Zeus. **ὥσπερ θεράπων:** the hawk being smaller than the eagle. **ἱέρακα:** as being a bird by which men divine.

521. **Λάμπων:** Lampon was a sacrificing priest, and a soothsayer, and a diviner—it was because the goose was a bird of augury that he swore by it—. He was given his food in the Prytaneum.

ὡc R

522. οὕτωc: ὡc τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνειc.

523. ἀνδράποδα Μανᾶc: πρὸc τὸ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν, ὡcεὶ ἔλεγε τοὺc δούλουc <Μανᾶc>/· Μανᾶc: οὕτωc γὰρ ἐκάλουν τοὺc οἰκέταc πολλάκιc/· μανᾶc: ἀντὶ τοῦ μαινώδειc/· μαν (?): ἀπὸ τοῦ μανηc.

τὸ R

<μανᾶc> Ald.

ἀπὸ Ald.

524. βάλλουc' ὑμᾶc: τοῖc λίθοιc.

526. ὀρνιθευτήc: ὀρνιθοθηρευτήc.

<ῥάβδοc > R

527. ῥάβδουc: <ῥάβδοc > ὃ χρίουcιν ἰξῷ.

ἰξῷ Ald.

528. ἔρκη: ἔcτιν εἶδοc δικτύου/· πηκτάc: αἱ πηκταὶ εἶδοc δικτύου.

530. βλιμάζοντεc: βλιμάζειν κυρίωc τοῦ ὑπογαcτρίου καὶ τοῦ cτήθουc ἅπτεcθαι· [ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰc ὄρνιθαc ὠνούμενοι]/·

ἀνδράποδα, *καὶ* ὄνομα εἶπε δουλικον, ὡcει ἔλεγε τουc δούλουc. οὕτωc *γαρ* ἐκάλουν. τοὺc οἰκέταc πολλάκιc:—int. (524) S. supra μαινομένουc→ *αντιτου* μαινώδειc·βάλλουcιν ἡμᾶc τοῖc λίθοιc:—int. (526) ὀρνιθευτὴc) ὀρνιθοθηρευτήc:—inter. (527) ῥάβδουc:—*εστι* ειδοc δικτύου·ὃ χρΐουcιν ἴξον·*καὶ* αἱ πηκ*ταὶ* δὲ ειδοc δικτύου:—int. (530) βλιμάζοντεc:—βλιμάζειν κυρίωc, *του* ὑπογαcτρίου·*καὶ του* cτήθουc ἅπτεc*θαι*·ὅπερ ἐποίουν, οἱ

---

522. **οὕτωc:** inasmuch as the birds are better off than the gods.

523. **ἀνδράποδα Μανᾶc:** the poet adds a slave-name to the word *ἀνδράποδα*, as though he had said "Manae, the slaves." **Μανᾶc:** this was a common name given to household slaves. **μανᾶc:** in the sense of Mad. **μαν (?):** from *μανηc*. / It will be observed that besides these there are other adscripts now forming part of the text. (1) **μανᾶc:** *ἀνδράποδα*. (2) **νῦν δ' αὖ μανᾶc:** *ὥcπερ ἤδη μαινομένουc*. (3) **μανᾶc:** *ἠλιθίουc*. Adscripts to *μανῆc* often show that it was taken by some ancient scholars as equivalent to *ὁ μαινόμενοc* or *μανιώδηc*. Cp. Eustath. 1220. 4. *ὅτι δὲ παρὰ τὸ μαίνεcθαι καὶ* Μανῆc *ὁ δοῦλοc δῆλον καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν παλαιῶν· τοῦτο δὲ διὰ τὸ μὴ φρονήρειc αὐτοὺc εἶναι ὡc ἐπὶ πολὺ καὶ μᾶλλον εἴπερ οἴνου κατάκοροι γίνονται.*

524. **βάλλουc' ὑμᾶc:** with stones.

526. **ὀρνιθευτήc:** bird-catcher.

527. **ῥάβδουc:** <the *ῥάβδοc* is > which they smear with birdlime.

528. **ἔρκη:** a sort of net. **πηκτάc:** by *πηκταί* a particular kind of net is meant.

530. **βλιμάζοντεc:** the word properly means to feel the groin and the breast [as was usually done

βλιμάζοντες: <βλιμάζειν> οἱονεὶ θλιβομάζειν/· βλιμάζοντες: Δίδυμος· βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσι. <βλιμάζειν> R

531. κοὐδ' οὖν ὀπτησάμενοι κ.τ.λ.: οὐ μόνον ὑμᾶς ἑψοῦσιν ἀλλὰ καὶ συντρίβουσι.

533. ἐπικνῶσιν: ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες/· ἐπικνῶσιν: < < > R
> παρὰ τὸ κναίειν, τὸ διαφθείρειν.

534. σίλφιον: σίλφιον ῥίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄρτυμα/· σίλφιον: <σίλφιον> λέγει τὸ ἐν Λιβύῃ γινόμενον· θεραπεύει δὲ πολλά, καὶ ἔστι πολυτίμητον· καὶ ἐν Πλούτῳ φησί· "οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι || τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον." προσάρτυμα (sic) Ald. <σίλφιον> R

535. κατάχυσμα: ζωμόν, παρὰ τὸ χεύεσθαι/· γλυκύ: μέλιτι δεδευμένον.

τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι· οἱονεὶ θλιβομάζειν· δίδυμος δὲ βλιμάζοντες *αντιτου* κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ, *καὶ* κατεσθίουσι :—ext. (531) S. supra ὁ ρᾶν→οὐ μόνον ὑμας ἑψοῦσιν, ἀλλα *καὶ* συντρίβους :—int. (533) ἐπικνῶ σιν :—*αντιτου* ἐπιβάλλουσι· συντρίψαντες παρὰ τὸ κναίειν· τὸ *διαφθείρει* ν· σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος. πρὸς ἄλφιτα :—ext. *λεγει* δὲ τὸ ἐν λιβύη γινόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ *καὶ εστι* πολυτίμητον. *καὶ* ἐν πλούτω *φησι*· οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν πλοῦτον αὐτὸν, *καὶ* τὸ βάττου σίλφι ον :—ext. (535) γλυκὺ *καὶ* λιπαρὸν ζωμὸν | παρὰ τὸ χεύεσθαι· γλυκὺ δὲ

---

by those who bought birds]. **βλιμάζοντες**: *βλιμάζειν* is as it were *θλιβομάζειν* (*θλίβειν* and *μαζός*). **βλιμάζοντες**: Didymus translates it "ill-treating," in allusion to their plucking and eating of them.

531. **κοὐδ' οὖν ὀπτησάμενοι κ.τ.λ.**: they not only cook you; they crush you (into a jelly).

533. **ἐπικνῶσιν**: that is, They make into a jelly and put the jelly over. **ἐπικνῶσιν**: <
> from *κναίειν*, to destroy. / The purport of the lost beginning of this note may perhaps be got from Et. Mag. 126. 32.

534. **σίλφιον**: a fragrant root used as a condiment. **σίλφιον**: the plant grown in Libya is here referred to. It cures many disorders and is highly valued. In the Plutus (l. 925) we read:—"Not even if you were to give me the god of wealth himself and the silphion of Battus."

535. **κατάχυσμα**: sauce; from *χεύεσθαι*. **γλυκύ**: steeped in honey.

κατέχεαν V. (?)

536. κατεσκέδασαν: κατέχεαν <κατάχυσμα ἕτερον>. <κατάχυσμα ἕτερον> R

538. κενεβρίων: κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμέων· ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων.

539. χαλεπωτάτους: λυπηρούς, χαλέψαι δυναμένους.

543. ἐπ' ἐμοῦ: εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην.

546. ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ κ.τ.λ.: ὡς εἰ εἶπεν· "ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθημί σοι ὥστε διοικεῖν."

550. μίαν ὀρνίθων κ.τ.λ.: ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν.

551. τουτὶ τὸ μεταξύ: τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ.

μέλιτι δεδευμένον :—ext. (536) κατεσκέδασαν) κατέχεον· inter. (538) κεν εβρίων :—κατὰ εναλλαγὴν των στοιχείων·αντι του νεκριμέων·ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν·ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων :—ext. (539) χαλεπ ωτάτους λογουσ :—λυπηροὺς χαλέψαι δυναμένους. :—ext. (543) εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διαεδεχόμην :—int. (547) ὡσει εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέ κνα μου ανατίθημί σοι·ὥστε διοικεῖν :—int. (550) οτι ὀφείλετε μίαν πο λιν ἔχειν. int. (551) τὸ μεταξὺ·λεγει γῆς καὶ οὐρανου ext. (552) βαβυλ

---

536. **κατεσκέδασαν:** poured over it another sauce. / It will be seen from the form of this note that I regard some part of the text of this passage as having come originally from the margin. Lines 534 following, according to this view, originally ran—

> ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
> σίλφιον, ὄξος, γλυκὺ καὶ λιπαρόν·
> κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμόν κ.τ.λ.

The origin of the καὶ τρίψαντες being that it was adscript to κἄπειτα, with the sense, "And when they have made it into a mash."

538. **κενεβρίων:** by shifting of letters κενεβρίων stands for νεκριμέων. The flesh of animals that die (by disease) requires a nicer preparation. / The enallage works out all right if we regard κενεβριων as for κενεμριων through κενεμβριων.

539. **χαλεπωτάτους:** annoying, (literally) capable of provoking (χαλέψαι). / Perhaps two notes.

543. **ἐπ' ἐμοῦ:** in respect of the time during which I was their successor.

546. **ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ κ.τ.λ.:** that is to say, I give myself and my children to you to manage.

550. **μίαν ὀρνίθων κ.τ.λ.:** that you ought to have a single city.

551. **τουτὶ τὸ μεταξύ:** that is, The space between heaven and earth.

552. πλίνθοις ὀπταῖς κ.τ.λ.: φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι καὶ ἀντὶ γύψου ἀσφάλτῳ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους/· πλίνθοις ὀπταῖς κ.τ.λ.: <οὕτως> ἡ Σεμίραμις ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα. <οὕτως> R

553. ὦ κεβριόνα καὶ πορφυρίων: ἔπαιζεν· ὡς εἰ ἔλεγεν ὦ θεοί [ὡς συμφοραλέον τὸ πτόλισμα]/· ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων: ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχήσουσι/· κεβριόνα: ὄνομα ὀρνέου/· πορφυρίων: ἐπιτηδείως τὸν Πορφυρίωνα παρέλαβεν <ὅτι ὄρνις καὶ> ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ Κεβριόνῃ, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. <ὅτι ὄρνις καὶ> V. κεβριόνῃ V.

555. γνωσιμαχήσῃ: γνωσιμαχῆσαί ἐστι

ῶνα:—φασὶ *γαρ την* βαβυλῶνα·ἀπο ὀπτων πλίνθων οἰκοδομηθῆναι.*καὶ αντι* γύψου,ἀσφάλτω·συνδεθῆναι·τὰς πλίνθους·ἡ σεμίραμις δὲ ἔκτισε,τ ὴν βαβυλῶνα:—infr. S. ante versum 553→ἔπαιζεν·ὡσεὶ ἔλεγεν ὦ *θεοι*· ὡς συμφοραλέον τὸ πτόλισμα·ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρ'ἔλαβεν· *οτι* εἷς *των* γῖγάντων ὁμοίως τῷ κεβριόνι·ὃν ἐχειρώσατο ἡ ἀφροδίτη·ἐ πίτηδες οὖν *των* θεομάχων εμνήσθη·ἐπεὶ *καὶ* αὐτοὶ,θεομαχησουσῖ:—ext. et infr. (553) ὦ κεβριόνα) ον*ομα* ὀρνέου· inter. (555) γνωσιμαχῆσαι *εστι*

---

552. **πλίνθοις ὀπταῖς κ.τ.λ.:** the story runs that Babylon was built of baked bricks and that the bricks were cemented with bitumen instead of lime. **πλίνθοις ὀπταῖς κ.τ.λ.:** it was thus that Semiramis built Babylon.

553. **ὦ κεβριόνα καὶ πορφυρίων:** a jocular substitution for "O ye gods." **ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων:** the Giants who fought against the gods are advisedly mentioned, since the Chorus intend themselves to follow their example. **κεβριόνα:** the name of a bird. / A possible note, but the adscript may have got shifted from *πορφυρίων*. **πορφυρίων:** an apt application of the word *πορφυρίων*, as being at once the name of a bird, and also, like Cebriones, the name of one of the Giants—the giant whom Aphrodite vanquished. / Perhaps the last clause is a separate note. In any case the reference is to some form of the story given in Apollodorus (Bibl. vi. 2. 1) *Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἥρᾳ· Ζεὺς δὲ αὐτοῦ πόθον Ἥρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ καταρρηγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους καὶ βιάζεσθαι θέλοντος βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε.*

555. **γνωσιμαχήσῃ:** a man *γνωσιμαχεῖ* when he refrains from

τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι.

556. ἱερὸν πόλεμον: ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον· νικήσαντες δὲ Φωκεῦσιν πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος λέγει/· ἱερὸν πόλεμον: δύο ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν· οὗτος δὲ ὁπότε Φωκεῦσιν <ἐπ>έθεντο Λακεδαιμόνιοι. <ἐπ>έθεντο V. βουλομένους Dobree ex Suid. 1742 A

562. θύειν ὄρνισι κ.τ.λ.: πρὸ τῶν θεῶν.

563. προσνείμασθαι: ἀντὶ τοῦ μερίσαι/· προσνείμασθαι κ.τ.λ.: προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλλωνι καὶ τὰ ἑξῆς.

565. ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ κ.τ.λ.: πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί/· φαλῆρίδι: ἡ φαλῆρὶς ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον.

τὸ γνόντα *οτι* προς κρείττονα*σ* αὐτῶι ἡ μάχη, ἡσυχάσαι :—infr. (556) ὁ ἱερὸς πόλεμο*σ*· ἐγένετο ἀθηναίοις προς βοιωτοὺς· βουλομένοις ἀφελέσ*θαι* φωκέων τὸ μαντεῖον· νικήσαντες δὲ φωκεῦσ*ιν*· πάλ*ιν* ἀπέδωκαν· ὡς φιλόχορος *λεγει* | δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν ου*τοσ* δὲ ὁπότε φωκεῦσ*ιν*, ἔθεντο λακεδαιμόνιοι :—infr.

Folio 60, *line* 559. (562) ὡς ὀρνίθων) προ τ*ων θεων*· inter. (563) προσνείμασ*θαι*· *αντι του* μερίσαι, *καὶ* προσοικειώσαι, ἕκαστον ὄρν*ιν*, ἑκάστω *θεω*· ἱέρα*κα* ἀπόλλωνι, *καὶ* τὰ ε*ξησ* :—int. (565) πυροὺς *λεγει* τῇ αφροδίτη

---

action, because he sees that, if he does fight, his opponent will get the better of him.

556. **ἱερὸν πόλεμον**: the war so named was fought between the Athenians and the Boeotians, when the Boeotians wished to deprive the Phocians of the Delphic oracle. The Athenians, Philochorus narrates, were victorious, and restored the oracle to the Phocians. **ἱερὸν πόλεμον**: there have been two wars so called. The allusion here is to that which took place when the Lacedaemonians attacked the Phocians.

562. **θύειν ὄρνισι κ.τ.λ.**: before (sacrificing to) the gods.

563. **προσνείμασθαι**: that is, To distribute. **προσνείμασθαι κ.τ.λ.**: to assign each bird to each god, the kite to Apollo, and so on.

565. **ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ κ.τ.λ.**: he speaks of offering wheat to Aphrodite, because boiled wheat is an exciting food. / A scholar's name may have been lost—"< > states that they offer etc." **φαλῆρίδι**: the *φαληρίς* is a bird which haunts pools.

566. ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῷον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαιτα/· νήττη: νῆττα παρὰ τὸ νήχεσθαι.

567. μελιτοῦντας: <γραπτέον> τὸ μελιτοῦντας ἀρσενικῶς· ἔστι δὲ ἐπίθετον τῶν ναστῶν.

<γραπτέον> R

μελιτοῦντας R

568. ὀρχίλος: ἐπλάσατο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος/· ὀρχίλος κ.τ.λ.: ἐπεὶ κατωφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο <τὸ> ὀρχίλος παρείληφεν διὰ τοὺς ὄρχεις.

<τὸ> ὀρχίλος R

παρείληφεν W. Dindorf in Steph. Thes.

569. σέρφον ἔνορχον: ὡς κριὸν ἔνορχον/· σέρφον ἐνόρχην: δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, σπερμάτιον ὁ σέρφος/· σέρφον: ἔστι ζῷον μυρμηκῶδες.

570. ἥσθην σέρφῳ κ.τ.λ.: <ὡς> καταφρονῶν αὐτοῦ φησί/· Ζᾶν: δωρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσι.

<ὡς> Ald.

θύειν. ἐπεὶ οἱ εφθοὶ πυροὶ· προς cυνουcίαν. ἐγερτικοὶ· ἡ δὲ φαληρὶς, ὄρνεον *εστι* λιμναῖον.:—supr. (566) ἦν δε ποσειδῶνϊ:—νῆττα παρὰ τὸ νήχεσθαι· ἐπεὶ ἔνυδρον· τὸ ζῷον· *καὶ* τῷ ποσειδῶνι δὲ, ἐν ὑγρῷι ἡ *διααιτα*:—supr. (567) τὸ δὲ μελιττοῦτα ἀρσενι*κωσ*. *εστι* δὲ ἐπίθετον *των* νασ*των*:—supr. (568) κ' ἂν διΐ θύη:—ἐπλάσατο τὸ ὄνομα *του* ὄρνιθ*οσ*. ἐπεὶ κατω φερ*ησ* ὁ ζεὺς· *καὶ* μοιχὸς· *δια* τοῦτο· ὀρχίλ*ον* παρείληχεν· *δια* τουσ ὄρχε

x

ις. τὸ δε σέρφον ἐνορ· ὡς κριὸν ἔνορχον· δῆλον δὲ ἐντεῦθεν· *οτι* οὐχ' ὡς οἴονταί τινες σπερμάτιον ὁ σέρφ*οσ*:—*εστι* δὲ ζῷον μυρμηκωδ*εσ*:—ext. (570) S. supra ἥσθην→καταφρον*ων* αυτ*ου* *φησι* *καὶ* δωρίζ*ειν* (*ειν* ex *ων* factum) πολλάκ*ισ* ἐπιτηδεύουσι:—int. (571) *αντιτου* εὐτελεῖς ὄρνι*θασ*.

---

566. **ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις κ.τ.λ.:** ducks frequent water; Poseidon also moves in the element water. **νήττη:** *νῆττα* is derived from *νήχεσθαι* (to swim).

567. **μελιτοῦντας:** the right reading is *μελιτοῦντας* masculine (not *μελιτούττας* feminine). It is an epithet of *ναστούς*. / A new note may begin with *ἔστι*.

568. **ὀρχίλος:** an invented name for a bird. **ὀρχίλος κ.τ.λ.:** Zeus being lewd and adulterous, the poet here uses *ὀρχίλος* with an allusion to *ὄρχεις*.

569. **σέρφον ἔνορχον:** on the analogy of *κριὸν ἔνορχον*. **σέρφον ἐνόρχην:** it is plain from this passage that *σέρφος* does not mean a grain of seed, as some imagine. **σέρφον:** an insect resembling an ant.

570. **ἥσθην σέρφῳ κ.τ.λ.:** the *σέρφος* is a contemptible insect. **Ζᾶν:** writers frequently affect Doric forms.

571. **κολοιούς**: ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθας.

574. **αὐτίκα Νίκη κ.τ.λ.**: νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι/· αὐτίκα Νίκη κ.τ.λ.: < < > Rˠ
> *Ἄρχεννον* γάρ ἄρχεννον edd.
<τὸν . . . >φησι <τὸν > καὶ τὸν Βουπάλου Rˠ
καὶ Ἀθήνιδος πατέρα—οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα τὸν Θάσιον ζωγράφον—<πρῶτον> πτηνὴν <πρῶτον> Rˠ ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασιν Ald.

575. **Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος κ.τ.λ.**: ὅτι ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας· "αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι."

579. **σπερμολόγων**: ὄνομα ὀρνέων· ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθησαν/· **ἀνακάψαι**: καταφαγεῖν.

---

ext. (574) **αὐτίκα νίκη πέταται**:—**νεωτερικον τὸ την νικην καὶ τὸν ἔρω τα ἐπτερῶσθαι·ἄρχεννος γαρ φησι·καὶ τὸν βουπάλου καὶ ἀθήνιδος π** ατερα·**οἱ δὲ αγλαοφῶντα τὸν θάσιον ζωγράφον πτην**ην **ἐργάσασθαι την νίκην·ὡς οἱ** περι **καρύστιον τον περγαμηνὸν** φησι:—ext. (575) **ἴριν δέ τ' ὅμηρος**:—οτι **ψεύδεται παίζων·οὐ** γαρ **ἐπι ἴριδος, ἀλλ' ἐπι ἀθηνας** κ αὶ **ἥρας·αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι**·:—ext. S. ante versum 579→**ὄνομα ὀρνέων. ἐκ του ὀρύττειν τὰ σπέρματα·**καὶ **ἐσθίειν ου τως ἐκλήθησαν**:—int. (579) **ἀνακάψαι) καταφαγειν**:—inter. (581) **ὄμηρος**·

---

571. **κολοιούς**: that is, Wretched birds.

574. **αὐτίκα Νίκη κ.τ.λ.**: the representation of Nice and Eros as winged figures is quite recent. **αὐτίκα Νίκη κ.τ.λ.**: <marked by >. He says that it was Archennus <son of > and the father of Bupalus and Athenis —others make it out to have been Aglaophon the painter from Thasus —who first represented Nice as a winged figure. He gives as his authority the school of Carystius the Pergamene. / A tantalising note —abbreviated and probably much corrupted. Carystius is not elsewhere mentioned in the corpus of scholia, yet not a few of the extant comments of this class may have originated in his *ἱστορικὰ ὑπομνήματα*.

575. **Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος κ.τ.λ.**: a jocular misstatement. The words of Homer refer not to Iris, but to Athena and Hera (Il. 5. 778):—"They took their way like timorous doves in flight."

579. **σπερμολόγων**: a name for birds. They were so called from digging up and eating seeds. **ἀνακάψαι**: to devour.

581. οὐκ ἐθελήϲει: < < > R

> Ὅμηροϲ· <“ὡϲ τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ’ ὕδωρ·> || οὐδ’ ἔθελε προρέειν <ἀλλ’ ἴϲχετο>”/· οὐκ ἐθελήϲει: ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήϲεται/· οὐκ ἐθελήϲει: οὐ δυνήϲεται.

582. οἱ δ’ αὖ κόρακεϲ κ.τ.λ.: ἐπιβουλεύετε, φηϲί, τοῖϲ ἀνθρώποιϲ ἐὰν μὴ τιμήϲωϲιν ὑμᾶϲ· τοὺϲ γὰρ βοῦϲ ἐπὶ γεωργίαν χρειώδειϲ ὄντας ἀνθρώποιϲ τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα/· τῶν ζευγαρίων: τῶν ταύρων. ἐπιβουλεύετε Ald.

583. ἐπὶ πείρᾳ: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ/· ἐπὶ πείρᾳ: ἵνα πειραθῶϲιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐϲμέν.

584. μιϲθοφορεῖ δέ: ὁ δὲ ἀντὶ <τοῦ> γάρ/· μιϲθοφορεῖ δέ: ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆϲ τειχοδομίαϲ μιϲθὸν ᾔτηϲε/· μιϲθοφορεῖ δέ: ὅτι οἱ ἰατροὶ μιϲθῷ ἰατρεύουϲι. <τοῦ> Ald.

οὐδ’ εθελει προρέειν. *αντιτου* οὐ δυνήϲεται :—int. (581) οὐκ ἐθελήϲει) οὐ δυνήϲεται· inter. (582) πλουτεῖν δὲ πο*θεν* :—ἐπιβεβουλεύεται *φηϲι* τοῖϲ ὑ ἀνθρωποιϲ, ἐὰν μη τιμήϲωϲιν ἡμαϲ τοὺϲ *γαρ* βοῦϲ ἐπι γεωργίαν χρειώ δειϲ ὄντας *ανθρωποιϲ*· τυφλουτε *και* τα πρόβατα· :—infr. (582) τῶν ζευ γαρίων) των ταύρων· inter. (583) S. supra ἐπιπειραι→*αντιτου* ἐπι βλάβ η· ἢ ἵνα πειραθῶϲιν ἡμῶν εἰ *θεοι* ἐϲμὲν :—ext. (584) μιϲθοφορεῖ *γαρ* :—ὁ δὲ *αντι γαρ*· ἐπεὶ λαομέδοντα τηϲ τειχοδομίαϲ μιϲθὸν ἤιτηϲε :—ext. (584) S. supra ἰατροὶ→*οτι* οι ἰατροὶ μιϲθῶι ἰατρεύουϲϊ :—int. (588) S. supra οἶν

---

581. **οὐκ ἐθελήϲει:** < > Homer (Il. 21. 365):—“Thus his fair streams burned with fire and the water seethed, nor had he power to flow, but was stayed.” **οὐκ ἐθελήϲει:** that is, Shall not be able. **οὐκ ἐθελήϲει:** shall not be able.

582. **οἱ δ’ αὖ κόρακεϲ κ.τ.λ.:** if mankind refuse to do you honour, you must conspire against them. Blind the oxen which serve them in farming, and blind their sheep. / The wrong lemma in the codex comes from l. 592. **τῶν ζευγαρίων:** their oxen.

583. **ἐπὶ πείρᾳ:** that is, To their hurt. **ἐπὶ πείρᾳ:** that they may find out whether we are gods or no. / The annotator gave ll. 582-584 to the Chorus.

584. **μιϲθοφορεῖ δέ:** the conjunction δέ has here the sense of *γάρ*. **μιϲθοφορεῖ δέ:** Apollo asked Laomedon to pay him for building the walls of Troy. **μιϲθοφορεῖ δέ:** observe that doctors are paid for being doctors.

588. οἰνάνεας: οἰνάνθη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς/· οἱ πάρνοπες: οἱ σφῆκες.

589. γλαυκῶν: γλαῦξ εἶδος ὀρνέου/· λόχος: τὸ σύστημα/· λόχος: ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος.

598. γαῦλον: γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος/· γαῦλον: νῦν προπερισπωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνως/· γαῦλον: < > Καλλίμαχος· "<Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.>"/· γαῦλον: γαῦλος πλοῖόν τι φόρτιμον/· γαῦλον: <γαῦλος,> ὡς καὶ σκαφίς, <μεταφορὰ> ἀπὸ τῶν σκευῶν· Ὅμηρος· "<ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα, ‖ > γαῦλοί τε σκαφίδες τε, <τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν>"/· γαῦλον κτῶμαι κ.τ.λ.: ὡς αἱρετωτέρου ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου [τοῦτό φησι].

599. τοὺς θησαυροὺς κ.τ.λ.: <τὸ ἐξῆς· τοὺς θησαυροὺς> τῶν ἀργυρίων.

< > R
<κυπρόθε . . . γαῦλος> V.
σκαφίς <μεταφορὰ> R
<γαῦλος> R
<τὸ ἐξῆς· τοὺς θησαυροὺς> R

ἄνθας→οἰνάνθη·ἡ πρώτη ἔκφυσις της σταφυλης int. (588) οἱ πάρνοπες) οι σφηκες. inter. (589) γλαυξ·ειδος ὀρνέου·λόχος δὲ τὸ σύστημα·ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος:—infr. (598) ~~καὶ κερκινῖδων~~:—γαῦλον κτῶμαι:—γαῦλος·φοινικοῦκικον σκαφος·καὶ νῦν προπερισπώμένως·ἐπι δὲ του ἀγγείου·ὀξυτόνως·καλλίμαχος·αλλως·γαῦλος·πλοῖον τι φόρτιμον·ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ των σκευῶν·ὅμηρος γαῦλοί τε σκαφίδες τε·ὡς αιρετωτέρου δὲ ὄντος.των ἄλλων πάντων·καὶ ἀκινδύνου,τοῦτο φησι:—infr. (599) S. supra θησαυροὺς→τῶν ἀργϋρίων·:—int.

---

588. **οἰνάνεας:** by *οἰνάνθη* is meant the first budding of what afterwards becomes the cluster. **οἱ πάρνοπες:** the wasps.

589. **γλαυκῶν:** *γλαῦξ* is a species of bird. **λόχος:** the company. **λόχος:** what is spoken of above (l. 578) as *νέφος*.

598. **γαῦλον:** *γαῦλος* is a Phoenician "bottom." **γαῦλον:** here accented properispomenon, whereas in the sense of *pail* it is oxytone. **γαῦλον:** < > Callimachus:—"From Cyprus a ship of Sidon brought me hither." **γαῦλον:** a particular kind of cargo ship. **γαῦλον:** like *σκαφίς* (ship), *γαῦλος* is a metaphor from the dishes (so called); Homer (Od. 9. 223):—"And all the vessels swam with whey, both tubs (*γαῦλοι*) and pails (*σκαφίδες*), the fair-fashioned vessels in which he milked." **γαῦλον κτῶμαι κ.τ.λ.:** the trade being (now) preferable to any other and unattended with risk.

599. **τοὺς θησαυροὺς κ.τ.λ.:** the order is, *τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀργυ-*

601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν κ.τ.λ.: παροι- παρὸιμια- <κῶς> V.
< > R μια<κῶς> τοῦτο < > "οὐδεὶς οἶδε
τί ὡμίλησα πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις"/·
οὐδεὶς οἶδεν τὸν κ.τ.λ.: τοῦτο ἐλέγετο
ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

602. τὰς ὑδρίας: ἐν ὑδρίαις γὰρ
ἔκειντο οἱ θησαυροί.

606. πῶς ἐς γῆρας κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ
πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν;

609. οὐκ οἶσθ' ὅτι κ.τ.λ.: κακῶς καὶ
τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει· "ἐννέα ἐννέα V.
γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη."

612. οὐχὶ νεὼς κ.τ.λ.: ὡς τοῖς θεοῖς/·
νεώς: ἀντὶ τοῦ ναούς. τοῦ ναούς R

615. θάμνοις: συμφύτοις τόποις/·
πρινιδίοις: ἀντὶ τοῦ πρίνοις.

618. ἐς Δελφοὺς κ.τ.λ.: ἔνθα τὰ
μαντεῖά εἰσιν, ἐν μὲν Δελφοῖς τὸ τοῦ τὸ R

Folio 60 *verso*, *line* 601. (601) παροιμία τοῦτο·οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλη
σα,πλὴν ὁ παριπτάμενοσ ὄρνις.τοῦτο ἐλέγετο,ἐπι των ἀγνώστων:—ext.
(602) κτῶμαι·σμινύην (ην ex ει factum):—ἐν ὑδρίαις.γαρ ἔκειντο οἱ θη
σαυροί:—ext. S. ante versum 606→*αντι του* πῶς εἰς πολυχρονιότητα·
προκόψουσιν:—ext. (609) κακῶς.*καὶ* τοῦτο παρὰ τὸ ἡσιόδειον·παίζει ἐν
νε γαρ ζώει γενεὰς.λακέρυζα κορώνη:—ext. (613) S. supra λιθίνοις→*α
ντιτου* τοῖς ναοῖς ὡς τοῖς θεοῖς:—ext. (615) συμφύτοις τόποις:—(post
verbum θάμνοις scriptum) int. (615) *αντιτου* πρίνοις:—int. (618) ἔνθα τὰ
μαντεῖα εἰσιν | ἐν μὲν δελφοῖς,τὰ τοῦ ἀπόλλωνοσ·ἐν δε λίβυσι, (υ ex

---

ρίων. / Or *τῶν ἀργυρίων* in the text may have replaced some other word or words.

601. **οὐδεὶς οἶδεν τὸν κ.τ.λ.:** a proverbial expression (like our (?)) "Nobody knows what I said but the bird that flies by." **οὐδεὶς οἶδεν τὸν κ.τ.λ.:** an expression in use as applied to secrets.

602. **τὰς ὑδρίας:** observe that treasure was placed in jars.

606. **πῶς ἐς γῆρας κ.τ.λ.:** that is, How will they come to length of years?

609. **οὐκ οἶσθ' ὅτι κ.τ.λ.:** another incorrect quotation made for fun—a parody on the words of Hesiod:—"Nine generations long lives the noisy crow." / I have mistranslated the Greek in order to get with Dübner a reference to the note on l. 576. It is possible, however, that the previous note, implied in the *καί*, drew attention to a misquotation from Hesiod, and is now lost.

612. **οὐχὶ νεὼς κ.τ.λ.:** i.e. as to the gods. **νεώς:** for *ναούς*.

615. **θάμνοις:** places overgrown with bushes. **πρινιδίοις:** = *πρίνοις*.

618. **ἐς Δελφοὺς κ.τ.λ.:** where

'Απόλλωνος, ἐν δὲ λίβυσι τὸ τοῦ Ἄμμωνος. — τὸ Rγ

620. ταῖσιν κομάροις κ.τ.λ.: ὅτι ταῖς μὲν κομάροις θηλυκῶς φησίν, ἀρσενικῶς δέ, τοῖς κοτίνοις/· κομάροις . . . κοτίνοις: εἴδη δένδρων ταῦτα. — ταῖς Rγ; κομάροις Rγ; τοῖς κοτίνοις Rγ

627. ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων: ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν πίπτων.

629. ἐπαυχήσας κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.

630. ἐπηπείλησα: ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα.

640. μελλονικιᾶν: ὅτι βραδὺς ἦν <ὁ Νικίας> περὶ τὰς ἐξόδους/· μελλονικιᾶν: <ὁ Νικίας>, ὡς οἱ διαβάλλοντες <ἔλεγον>, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν ἀλλὰ μελλητής/· μελλονικιᾶν: <μελλονικιᾶν τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι>· τινὲς δέ φασι <διὰ> τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον εἶναι <τὸν Νικίαν>/· μελλονικιᾶν: ὁ — <ὁ νικίας> Rγ; <ἔλεγον> Rγ; ἀλλὰ μελλητής Rγ; <μελλονικιᾶν τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι> Rγ ex Suid. 2449 A.; <διὰ> V.; τοιοῦτον εἶναι <τὸν νικίαν> Rγ

ει factum) τὰ του ἄμμωνοσ:—int. (620) ταῖσιν κομάροις:—ὅτι τας μὲν κομάρους. θηλυκῶς *φησι*·ἀρσενικῶς δὲ, τοὺς κοτίνους. εἴδη δὲ δένδρ*ων* ταῦτα:—ext. (627) S. supra ἐξεχθίστου→ἀπὸ τ*ησ* ἔχθρας εἰς φιλίαν, πίπτ ων:—int. S. ante versum 629→*αντιτου* μεγαλοφρονήσας. *διὰ* τῶν σῶν λόγων:—ext. (630) ἐπαγγειλάμεν*οσ*, ὤμοσα:—int. (640) οὐδε μελλονικιᾶ ν:—ὅτι βραδὺς ἦν *περι* τας ἐξόδ*ουσ*. *καὶ* ὡς οἱ *διά*βαλλοντες. οὐχὶ προν οητικὸς ἦν, ἀλλ' ἀμελητής·τινὲς δὲ *φασι*·τὸ προνοητικ*ον καὶ* μὴ προπ ετεσ τοιοῦτον αὐτὸν εἶν*αι*:—ext. (640) ὁ νικίας *υιοσ* ἀλκιβιάδ*ου*·ὃς ἀν

---

the oracles are,—at Delphi that of Apollo, in Libya that of Ammon.

620. **ταῖσιν κομάροις κ.τ.λ.:** observe that he says *ταῖς κομάροις*, feminine, but *τοῖς κοτίνοις*, masculine. / Or we might write, *τὸ μὲν κόμαρος θηλυκῶς φ.*, *ἀρσενικῶς δὲ τὸ κότινος*. **κομάροις . . . κοτίνοις:** particular kinds of trees.

627. **ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων:** falling from hatred into love.

629. **ἐπαυχήσας κ.τ.λ.:** that is, Elated by your words.

630. **ἐπηπείλησα:** I promised with an oath. / It is not easy to say whether this belongs to *ἐπηπείλησα*, or to *κατώμοσα*, or to *ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα*.

640. **μελλονικιᾶν:** observe that Nicias was slow in setting military expeditions afoot. **μελλονικιᾶν:** Nicias, his enemies said, was not so much a wary commander as a dilatory. **μελλονικιᾶν:** the verb means, To be slow and dilatory. Some say that this disposition in Nicias was the result of cautiousness and freedom from impulsiveness. **μελλονικιᾶν:** Nicias, the son of

Νικίας υἱὸς <Νικηράτου ὑπὸ ’Αλκιβιάδου ὅτι> ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν.

<νικηράτου . . . . . ὅτι> R

641. πρῶτον δέ γε κ.τ.λ.: ὁ Ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσιὰν εἰσελθεῖν ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἡ παράβασις.

642. νεοττιάν τε τὴν κ.τ.λ.: ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

645. Κριῶθεν: γράφεται καὶ Θριῆθεν/· Θριῆθεν: <Θρῖα> ἐστὶ δῆμος τῆς Οἰνηΐδος/· Κριῶθεν: <Κριῶα δῆμός ἐστι> τῆς ’Αντιοχίδος/· Κριῶθεν: Κριῶα δῆμός <ἐστι> τῆς ’Αντιοχίδος, ἀπὸ Κριοῦ τινὸς ὠνομασμένος· ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

<θρῖα> R

<κριῶα δῆμός ἐστι> R

κριῶα δῆμός <ἐστι> R

648. ἐπανάκρουσαι: ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον/· ἐπανάκρουσαι: ἐπάνιθι/· ἐπανάκρουσαι: ἐπανακροῦσαί ἐστι κυρίως

ἐπανακροῦσαι R

εβάλλετο. ἀπελθεῖν, εἰς σικελίαν:—int. (641) ἀλλ’ ὡς τάχιστα δὴ:—ὁ ἔποψ παρακελεύεται· αὐτοῖς· εἰς τὴν νοσιᾶν εἰσελθεῖν. ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων· σχοίη καὶρὸν, ἡ παράβασις:—ext. (642) ἐκ παραλλήλου τὸ αυτό:—int.

Folio 61, *line* 644. (645) γραφεται καὶ θρίηθεν· καὶ εστι δῆμος τῆς οἰνηΐδος· ἐὰν δὲ κρϊῶθεν (ex κρηῶθεν factum), τῆς αντιοχίδος:—αλλως· κυρίως δῆμος της αντιοχίδος, ἀπο κριοῦ τινὸς· ὠνομασμένος· ἀναγράφει δὲ, τοὺς ἐπωνύμους. τῶν δήμων καὶ φυλῶν. πολέμων:—supr. (648) ἐπανάκρουσαι:—αντιτου ὑπόστρεψον· ἐπάνιθι· ἐπανάκρουσις δὲ εστι κυρί

<Niceratus, was by Alcibiades because> he put off his departure to Sicily.

641. πρῶτον δέ γε κ.τ.λ.: the Hoopoe invites the visitors to come into his nest. This is done in order to get the actors off the stage so that the parabasis may be conveniently introduced. / The spelling *νοσιά* is found elsewhere.

642. νεοττιάν τε τὴν κ.τ.λ.: the expressions are synonymous, meaning one and the same thing (i.e. *νεοττιὰν τὴν ἐμήν, τἀμὰ κάρφη*, and *τὰ παρόντα φρύγανα*).

645. Κριῶθεν: there is a variant *Θριῆθεν*. Θριῆθεν: Thria is a deme in the tribe Oeneïs. Κριῶθεν: Crioa is a deme in the tribe Antiochis. Κριῶθεν: Crioa is a deme in the tribe Antiochis. It got its name from one Crius. A list of the eponymi of the demes and tribes will be found in Polemon's works. / This list was perhaps a part of the large work *Περιήγησις Κοσμική*.

648. ἐπανάκρουσαι: that is, Turn back. ἐπανάκρουσαι: come back again. ἐπανάκρουσαι: properly the

τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὅρμον ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ/· ἐπανάκρουσαι: <ὅτι μεταφορὰ> ἀπὸ τῶν εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσσόντων <ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούωνται ἵνα εἰς τοὐπίσω χωρήσῃ τὸ πλοῖον>/· ἐπανάκρουσαι: ἐπανάλαβε/· ἐπανάκρουσαι: ἀντὶ τοῦ ἆσας πρὸ τοῦ-του, πάλιν ᾆσον/· πάλιν: καὶ νῦν τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω.

θραυσθῇ Ald.

<ὅτι μεταφορὰ> Rx

<ὅταν . . . πλοῖον> Rx collato Hesychio sub v.

ἆσας Suidas

649. πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ κ.τ.λ.: <πῶς συνεσόμεθα> πρὸς ἀλλήλους [τοῦτο] φησί.

<πῶς συνεσόμεθα> Rx

651. ἐν Αἰσώπου λόγοις: ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους καὶ τοῦτον τὸν παρὰ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.

654. ἔστι γάρ τι ῥιζίον κ.τ.λ.: ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνιθωθῆναι ἔμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν.

ως, τὸ ἐπισχειν, τὴν ἐπερχομένην ναῦν· μεθορμῆς. εἰς τὸν ὅρμον· ἵνα μη προσελθοῦσα, θραύσῃ· καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν, ἐπι τοῦ ὀπίσω· ἀπὸ των εἰς τοὔμπροσθεν· ἐρεσσόντων· ἢ αντι του ἀνίσας· προ τούτου. πάλιν ᾆσον καὶ ἐπανάλαβε. (αλ ex ελ factum) ext. S. ante versum 648→προς αλλήλους τουτο φησι:—int. (651) ἐν αἰσώπου λόγοις:—οτι σαφῶς ἀνετίθεσαν· αἰσώ πω τοὺς λόγους· καὶ τοῦτον τον παρὰ ἀρχιλόχω· λεγόμενον· καίτοι πρεσβυτέρωι ὄντι. ext. (654) ἔστι γάρ τι ριζίον:—ἐπειδη μετὰ ὀρνίθων. ὄντες ἀπορνιθωθῆναι ἔμελλον. προκατασκευάζει, δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν:

---

term *ἐπανακρουῦσαι* is used of stopping a ship running into harbour with a good deal of way on, in order to prevent her from being injured by contact with some obstacle. **ἐπανάκρουσαι:** a metaphor from men rowing forward, then reversing and backing water in order to back the ship. **ἐπανάκρουσαι:** resume. **ἐπανάκρουσαι:** that is, You have sung once; sing again. **πάλιν:** another instance of *πάλιν* in the sense of *ὀπίσω*. / The reference is to ll. 400, 449.

649. **πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ κ.τ.λ.:** that is, How shall we get on with one another?

651. **ἐν Αἰσώπου λόγοις:** observe that it was clearly a practice to attribute stories to Aesop, this among others, though it appears in Archilochus, and Archilochus is older than Aesop.

654. **ἔστι γάρ τι ῥιζίον κ.τ.λ.:** living with birds, they were bound to become birds; so the poet arranges how this is to be managed.

656. οὕτω: οἷον, ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις/· Ξανθία καὶ Μενόδωρε: <ἔστιν> ℞ <ἔστιν> ὀνόματα τῶν οἰκετῶν <τῶν> <τῶν> ℞ μετὰ τῶν πρὸς ὄρνιθας ἀφικομένων.

659. ξύμφωνον Μούσαις: ἀντὶ τοῦ μουσικήν.

660. ἐκβιβάσας: <ἐξ>αγαγών/· παίσωμεν μετ': ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν. <ἐξ>αγαγών Suidas 1162 C.

662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ κ.τ.λ.: [τοῦτο δὲ λέγεται] ὡς τῆς Πρόκνης [φησὶ] ἐναποκρυπτομένης τῇ ὕλῃ/· βουτόμου: <τὸ βούτομον> φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες/· βουτόμου: <τὸ βούτομον> φυτάριον παραποτάμιον. <τὸ βούτομον> ℞ <τὸ βούτομον> ℞

663. αὐτοῦ: αὐτόθι/· αὐτοῦ: ἐν τῷ θεάτρῳ.

667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' κ.τ.λ.: ἑταιρίδιον πρόσεισιν, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνος/· ὡς καλὸν κ.τ.λ.: ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας.

—ext. *αντι του* συγχορεύσωμεν:—ext. (656) ἄγε δὴ Ξανθία:—ὀνόματα τῶν οἰκετων·μετὰ των προσ ὄρνιθας ἀφικομένων:—ext. (656) S. supra οὕτω →οἷον ἐπι ταύταις·ταῖς συνθήκαις int. (659) S. supra ἀηδόνα→*αντι του* μουσικην· int. (660) ἐκβιβάσας) ἀγαγών. inter. (662) βουτόμου:—φυτάριον παραπλήσιον καλάμωι·ὃ ἐσθίουσιν, οἱ βόες. αλλωσ·φυτάριον παραποτάμιον·τοῦτο δε *λεγεται*·ὡς τησ πρόκνησ *φησι*. ἐνἀποκρυπτομένης, τῇ ὕλη:—ext. (663) S. supra αὐτοῦ→αὐτόθι ἐν τῶι θεάτρω:—int. (664) ἀηδόνα) ποικίλον *γαρ καὶ* ἄξιον θέας:—inter. (667) ἑταιρίδιον πρόσεισιν·τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον·τὴν δε κεφαλην. ὄρνιθοσ ἔχον. (ex ἔχων

---

656. οὕτω: that is to say, On these terms. Ξανθία καὶ Μενόδωρε: the names of the servants who accompanied the two men on their visit to the birds.

659. ξύμφωνον Μούσαις: that is, Musical.

660. ἐκβιβάσας: bringing out. παίσωμεν μετ': that is, Let us dance with.

662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ κ.τ.λ.: Procne is hidden in the wood. βουτόμου: a plant like the rush. Cows are fond of it. βουτόμου: a plant which grows on the banks of rivers.

663. αὐτοῦ: here where we are. αὐτοῦ: in the theatre.

667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' κ.τ.λ.: a girl enters, dressed up in the head of a bird like a nightingale, and otherwise tricked out. ὡς καλὸν κ.τ.λ.: the bird has fine feathers, and is meant to attract the eye.

668. ὡς δ' ἁπαλὸν κ.τ.λ.: ἅμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν.

670. ὅσον δ' ἔχει κ.τ.λ.: ἅμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἑταίρας.

τὸ Ald.

672. ὀβελίσκον: εἰς ὀξὺ γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.

673. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν κ.τ.λ.: ὡς ἐν θυμέλῃ <γὰρ> προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα/· ἀπολέψαντα: ἀφελόντα/· ἀπολέψαντα χρὴ κ.τ.λ.: τῇ τροπῇ ἐχρήσατο.

<γὰρ> V.

674. λέμμα: τὸ προσωπεῖον.

676. ὦ φίλη ὦ κ.τ.λ.: ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα μὲν δοκεῖ λέγειν, φυσικώτερον δέ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου/· ξουθή(?): εὐμορφωτάτη.

679. ξύνχορ'(?): ὡς εἰ ἔλεγεν συνχορεύτρια.

---

factum) ὡς ἀηδόνοσ:—ext. (668) ἅμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν:—int. (670) τὸν χρυσὸν·ὥσπερ παρθένοσ:—ἅμα πρὸς τὸν ποικιλόδειρον.του ὀρνέο υ·καὶ πρὸς τον πολὺν κόσμον,τῆς ἑταίραση:—ext. (672) S. supra ὀβελίσ κοιν→εἰς ὀξὺ γὰρ λήγει ἡ κεφαλη ὡς ὀβελίσκοσ·ὡς ἐν θυμελῇ προσω πεῖον ἐξηλθεν ἔχουσα ·:· αλλωσ·αφελόντα τὸ προσωπεῖον τῇι τροπῇι δὲ ἐχρήσατο:—intermarg. ext. (676) εὐμορφωταση· intermarg. ext. (678) πάν των ξύννομε:—ὡς πρὸς την ἀηδόνα μὲν δοκεῖ λέγειν·φυσικώτερον δέ τινεσ πρὸς την μοῦσαν.ἀπο ᾧ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου:—ext. (679) S. supra ξύντροφ'→ὡσεἰ ἔλεγεν,συνχορεύτρια. int. (682) ἀλλ' ὦ καλλιβόαν:—

---

668. **ὡς δ' ἁπαλὸν κ.τ.λ.:** in so speaking the actor handles the bird.

670. **ὅσον δ' ἔχει κ.τ.λ.:** in allusion at once to the fine feathers of the bird and the lavish adornments of the fast woman.

672. **ὀβελίσκον:** observe that the bird's head ends in a point like a spit.

673. **ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν κ.τ.λ.:** it being a scenic representation, the actress appears in a mask. **ἀπολέψαντα:** removing. **ἀπολέψαντα χρὴ κ.τ.λ.:** the metaphor is kept up.

674. **λέμμα:** the mask.

676. **ὦ φίλη ὦ κ.τ.λ.:** it might seem that the Chorus addresses the nightingale, but perhaps it is more natural to think with some that they address the Muse (of Comedy) under cover of the bird of the Muses. **ξουθή(?):** most shapely. / Perhaps a note on some variant of *ξύντροφ'*.

679. **ξύνχορ'(?):** much as if he had said *συνχορεύτρια*.

682. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.: ὡς αὐλὸς γάρ ἐστι φθεγγομένη/· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.: ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν/· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.: τὸ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν/· κρέκουσα: τὸ κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα/· κρέκουσα: κυρίως γὰρ <κρέκειν> τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. <κρέκειν> Rʏ

683. αὐλόν: πολλάκις <γὰρ> πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις/· ἠρινοῖς: ἐαρινοῖς/· ἠρινοῖς: [εἶπε] παρ' ὅσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται <αἱ> ἀηδόνες/· ἠρινοῖς: ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦνται τὰ Διονύσια. <γὰρ> V. <αἱ> Rʏ τῷ ἔαρι Ald.

685. ἄγε δὴ φύσιν κ.τ.λ.: <ὅτι ἡ παράβασις> μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον/· ἄγε δὴ φύσιν κ.τ.λ.: ἔστιν ἀνάπαιστα/· φύσιν ἄνδρες κ.τ.λ.: ὡς <ὅτι ἡ παράβασις> Rʏ ἀνάπαιστα Rʏ

ὡς αὐλὸς *γάρ εστι* φθεγγόμ(ε)νη ἐξηλ*θεν* ἔχουσα αὐλ*ον*·τὸ δε κρέκουσα νῦν, *αντι του* λαλοῦσα·κυρίως *γαρ* τὸ *την* κιθάραν κρούειν·πολλα*κις* πρὸς αὐλὸν *λεγουσι*.τὰς παραβάσεις:—infr. (683) ἠριν*οισ δε*, ἐαρινοῖς·εἶ πε·παρ' ὅσον τῷ ἔαρι·*εντη* ἀττι*κη* φαίνον*ται*, ἀηδόνες·τὸ δὲ ὅλον πάλ *ιν* πρὸς *την* μοῦσαν.*οτι* τὸ ἔαρ, ἐν ἄστει τελοῦν*ται*·τὰ διονύσια:—infr. (685) φύλλ*ων* γενεά:—μετάβασις.ἀπὸ *των* ἔσω·πρὸς τὸ θέατρον.*καὶ εσ*

---

682. **ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.:** the nightingale's note is like that of a flute. **ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.:** the actress representing the nightingale carries a flute. **ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κ.τ.λ.:** in a general sense this is again addressed to the Muse. **κρέκουσα:** observe that *κρέκουσα* has here the sense of *λαλοῦσα*, speaking. / If the *λαλοῦσα* is not corrupt, this comment seems to imply a reading *καλλιβόα κρέκουσ' αὔλει*; but perhaps we should write in the comment rather *τὸ κρέκουσα αὐλὸν νῦν ἀντὶ τοῦ αὐλοῦσα*. **κρέκουσα:** observe that the proper meaning of *κρέκειν* is "to twang" the guitar (not "to blow" the flute).

683. **αὐλόν:** observe that it is a common practice to recite the parabasis to a flute accompaniment. **ἠρινοῖς:** in the spring-time. **ἠρινοῖς:** nightingales make their appearance in Attica in the spring. **ἠρινοῖς:** observe that the city Dionysia are celebrated in the spring.

685. **ἄγε δὴ φύσιν κ.τ.λ.:** in the parabasis there is a change of position from the back of the scene towards the audience. **ἄγε δὴ φύσιν κ.τ.λ.:** the parabasis begins. **φύσιν ἄνδρες κ.τ.λ.:** the birds are soon

θεοὶ ἑσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους/· φύλλων γενεᾷ κ.τ.λ.: παρὰ τὸ ὁμηρικόν· "οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν."

687. ἐφημέριοι: τὰ καθημερινὰ εἰδότες/· ταλαοί: ὦ τλημαθεῖς/· ἀλαοί: μὴ προορώμενοι [καὶ] τὰ μέλλοντα/· ταλαοί: ἔνιοι τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναί <τ'> ἀλαοί.

καὶ om. V.

<τ'> Suidas 3490 C.

691. φύσιν οἰωνῶν κ.τ.λ.: καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν καὶ γένεσιν θεῶν.

692. Προδίκῳ: ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλίμαχος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει· σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος/· Προδίκῳ: μέμνηται τούτου καὶ ἐν Νεφέλαις.

695. τίκτει πρώτιστον κ.τ.λ.: καὶ τοῦτο οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προὔῤῥιπται ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσ-

προὔῤῥιπται R

τι ἀνάπαιστοσ·ὡς θεοὶ δὲ ἑσόμενοι, προευτελίζουσι·τοὺς *ανθρωπουσ*·παρ α τὸ ὁμηρικον·οἵη περ φύλλων γ.... τοίη δὲ, *καὶ* ἀνδρῶν:—infr.

Folio 61 *verso*, *line* 687. (687) ἐφημέριοι:—ὦ τλημαθεῖς·*καὶ* τα καθ ημερινὰ εἰδότεσ μη προορώμενοι, *καὶ* τὰ μέλλοντα·ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ, διαιροῦσιν ὥστε *εἶναι* ἀλαοί:—supr. (691) φύσιν οἰωνῶν:—καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν·*καὶ* γένεσιν θεῶν:—supr. (692) προδίκωι:—*οτι* οὐκ' ὀρθ ὡς καλλίμαχος τὸν πρόδικον. ἐν τοῖς ῥήτορσι, καταλέγει·σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφοσ | μέμνηται δὲ τουτου, *καὶ* ἐν νεφέλαις:—ext. (695) τ ίκτει πρώτιστον:—ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δίχα συνουσίας. *καὶ* μίξεως. *καὶ* τοῦτο δὲ, οὐχ' ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέριπται·ἀλλα ἀπο ἱστορίας. τησ κα

---

to become gods; so they begin by vilifying men. **φύλλων γενεᾷ κ.τ.λ.:** compare the Homeric line (Iliad 6. 146):—"Even as the life-time of leaves is the life-time of men."

687. **ἐφημέριοί:** knowing the things of a day. **ταλαοί:** O wretched men. **ἀλαοί:** not foreseeing the future. **ταλαοί:** some divide *ταλαοί* so as to make it *τ' ἀλαοί*.

691. **φύσιν οἰωνῶν κ.τ.λ.:** the poet well says *φύσιν οἰωνῶν* (origin of birds), but *γένεσιν θεῶν* (nativity of gods).

692. **Προδίκῳ:** Callimachus is wrong in cataloguing Prodicus with the orators. It is plain that in this passage he is a philosopher. **Προδίκῳ:** also referred to in the Clouds (l. 362).

695. **τίκτει πρώτιστον κ.τ.λ.:** observe that this is not a casual statement any more than the other,

κούρους· φασὶ γὰρ ἐξ ᾠοῦ αὐτοὺς γε-
γονέναι/· ὑπηνέμιον ᾠόν: ὑπηνέμια
καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως
<ᾠά> R$^{\gamma}$ <ᾠά>/· ὑπηνέμιον: ὅτι σύνηθες αὐτοῖς
ἀνεμιαῖον μᾶλλον ἀνεμιαῖον λέγειν· καὶ Πλάτων ἐν
bis, Kuster Θεαιτήτῳ· "γόνιμον <ἢ> ἀνεμιαῖον τυγ- <ἢ> Kuster
<ὂν> Kuster χάνει <ὄν>."

697. ἀνεμώκεσι δίναις: ταῖς τοῦ
ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς/· εἰκώς: ἐοι-
κώς/· εἰκὼς κ.τ.λ.: οἷον, ταχύς.

698. οὗτος χάει κ.τ.λ.: ἡ ὅλη σύστασις,
πτερωτοῦ ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά
Dobree ἐστι/· οὗτος χάει κ.τ.λ.: ἀτόπως μὴν μὴν Dindorf
καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.

704. τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν: Σύμ-
μαχος· διὰ <τὸ> τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας <τὸ> Ald.
εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις/· τοῖ-
σιν ἐρῶσι σύνεσμεν: Δίδυμος· ἐπεὶ
ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ

τὰ τοὺς διοσκούρους·φασὶ γὰρ ἐξ ωοῦ αὐτοὺς γεγονέναι·*καὶ οτι* σύνηθ
ες αὐτοῖς μᾶλλον·ἀνεμίδιον *λεγειν·καὶ* πλάτων ἐν θεαιτήτω·γόνιμον
ἀνεμίδιον τυγχάνει:—ext. (698) οὗτος δὲ χάει πτερόεντι:—ταῖς *του* ἀν
έμου·ὠκείαις.συστροφαῖς.ἐοικὼς οἷον ταχύς.ἡ δὲ ὅλη σύστασις·*οτι* ἐκ
του πτεροῦ τοῦ ἔρωτος·τὰ ὄρνεα *εστι*·ἀτόπως μὲν *καὶ* ἀπιθανως.πιθ
άνως.τῇι γενεαλογίαι κέχρη*ται*:—ext. (704) *καὶ* τοῖς ἐρῶσι:—σύμμαχος
δια τοὺς ἐραστὰς.ὄρνιθας εὐγενεῖς,χαρίζες*θαι* τοῖς ερωμένοις.δίδυμος
δὲ ἐπεὶ ἡ σίττη,*καὶ* εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον,δεξιὰ προς ἑρωτας φαίνε*ται*·

---

but is based upon the legend relating to the Dioscuri, namely, that they were born from an egg. / The lost note implied here was perhaps a comment on l. 693. **ὑπηνέμιον ᾠόν:** eggs are called *ὑπηνέμια*, when they are not the result of copulation or union. **ὑπηνέμιον:** observe that the more usual Attic expression is *ἀνεμιαῖον*. Plato, Theaetetus (151 E): —"It turns out to be a true birth or a wind-egg" (*ἀνεμιαῖον*).

697. **ἀνεμώκεσι δίναις:** to the swift gusts of the wind. **εἰκώς:** = *ἐοικώς*. **εἰκὼς κ.τ.λ.:** that is to say, Swift.

698. **οὗτος χάει κ.τ.λ.:** the gist of the whole rigmarole is that the birds are descended from the winged Eros. **οὗτος χάει κ.τ.λ.:** truly a monstrous and incredible genealogy.

704. **τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν:** Symmachus: in allusion to the practice by which lovers gave fine birds as presents to those whom they were in love with. **τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν:** Didymus: because the nut-hatch and birds of its sort are thought to

πρὸς ἔρωτας φαίνεται· "ἐγὼ μὲν ὦ λεύκιππε δεξιὴ σίττη." ὦ λεύκιππε Bentley

705. πολλοὺς δὲ καλοὺς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ <μετὰ τὴν> νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν/· ἀπομωμοκότας: τὰς συνουσίας/· ἀπομωμοκότας: ἀποταξαμένους. <μετὰ τὴν> Ald. ἑταιρεῖν V.

706. διὰ τὴν ἰσχὺν κ.τ.λ.: δεδωκότες ἡμᾶς.

707. Περσικὸν ὄρνιν: τὸν ἀλεκτρυόνα.

709. πρῶτα μὲν ὥρας κ.τ.λ.: παρὰ τὰ Ἡσιόδου· "φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν <ἐπακούσῃς || ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης> || ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην || <δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω· || δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας>." φράζεσθαι δ' Ald.

ἐγὼ μὲν ὡς λευκίππη δεξιὴ σίττη:—ext. (701) ταση συνουσίας μετέδωκ εν:—int. (705) αντιτου νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρωσ ἑρεῖν (ἑ ex α factum):—int. (705) ἀπομωμοκότας) ἀποταξαμένουσ. inter. (706) διεμήρισα ν) δεδωκότεσ ἡμᾶς inter. (707) περσικὸν ὄρνιν) τον ἀλεκτρυόνα:—inter. μ (709) πρῶτα μὲν ὥρας φαίνο:—παρα τὰ ἡσιόδου·φράζεσθ' εὖταν γερ άνου φωνην·ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματοσ ὥρην:—ext. (711)

---

be ingenious in making love to their mates. "For my part, Leucippus, I am smart as a nut-hatch." / The line is probably from Hipponax.

705. **πολλοὺς δὲ καλοὺς κ.τ.λ.:** that is, We have forced them to keep company out of season, when their youth is past. **ἀπομωμοκότας:** (abjuring) friendships. **ἀπομωμοκότας:** when they have said good-bye to.

706. **διὰ τὴν ἰσχὺν κ.τ.λ.:** because they have given us as presents. / It is difficult to see how the μετέδωκεν which appears among the notes to these lines is to be explained. It may be the remnant of a note such as this: ὅτι ὄρνεα μετέδωκαν οἱ ἐρασταί, or it may be adscript to some variant like διεμέρισαν, or it may be a corruption of μετεδώκαμεν, adscript to line 712.

707. **Περσικὸν ὄρνιν:** the cock.

709. **πρῶτα μὲν ὥρας κ.τ.λ.:** compare the lines of Hesiod (Op. 448) "But mark when thou hearest the note of the crane, when she yearly screams from on high out of the clouds, and bringeth token of seed-time, and maketh known the season of rainy winter: but she pierceth the heart of the oxenless man: give then their fill to the shambling oxen in thy stalls."

711. καὶ πηδάλιον κ.τ.λ.: καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον· "αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο."

712. εἶτα δ' Ὀρέστῃ κ.τ.λ.: Ὀρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυεν.

713. ἴκτινος δ' αὖ κ.τ.λ.: [ἀντὶ τοῦ] ἐν Ἑλλάδι ἔαρος φαίνεται ἴκτινος ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα. ἀντὶ τοῦ om. Ald.

715. λῃδάριον: θερίστριον/· λῃδάριον: εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν/· πρίεσθαι: ἐν συστολῇ εἶπεν τὸ πρίεσθαι. πρίεσθαι R

717. ἑλθόντες γὰρ κ.τ.λ.: μαντευσάμενοι πρῶτον ἐκ τῶν ὀρνεομάντεων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε. ὀρνεομάντεων Ald.

719. ὄρνιν τε νομίζετε κ.τ.λ.: πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

καὶ πηδάλιον τότε:—*καὶ* τοῦτο παρὰ τὸ ἡσιόδειο*ν* αὐτίκα πηδάλιον.μ ὲν ὑπερ καπνοῦ καταθεῖο.:—ext. (712) S. supra ὀρέστηι→ὀρεστ*ησ* μανί αν προσποιούμενο*σ*.ἐν τῷ σκότει τ*ουσ* *ανθρωπουσ* ἀπέδυε*ν*:—intermarg. αν int. (713) ἴκτινο*σ* ἑτέραν ὥρ:—*αντιτου* ἐν ἑλλάδι ἔαρο*σ* φαίνε*ται*·ἴκτ ινο*σ*.ὅτε κουρεύε*ται* τα θρέμματα:—infr. (715) λῃϊδάριον:—θερίστρι*ον*. ἢ ευτελὲς ἱμάτιον.θερινο*ν*·ἐν συστολῇ δὲ,εἶπε*ν*.τὸ πρίασ*θαι*:—infr. S. ante versum 717→μαντευσάμενοι πρωτο*ν* ἐκ τω*ν* ορνεωνμάντεων·οὕτ ως.ἐπι τὰ ἔργα χωρεῖτε:—infr. (719) S. supra πάνθ'→πάντα *γαρ* οἰων *ουσ* καλου*σι* *καὶ* τα μὴ ὄρνεα:—int. (719) πάντα γὰρ οιωνο*υσ* καλου*σι*

---

711. καὶ πηδάλιον κ.τ.λ.: for this also compare the line of Hesiod (Op. 45) "Straightway bestow the rudder above the smoke."

712. εἶτα δ' Ὀρέστῃ κ.τ.λ.: Orestes pretended to be mad in order to have an excuse for stealing men's clothes in the dark.

713. ἴκτινος δ' αὖ κ.τ.λ.: in Greece the kite makes its appearance in the spring about the sheep-shearing.

715. λῃδάριον: a summer coat. λῃδάριον: a cheap coat for summer wear. πρίεσθαι: observe that the poet here uses *πρίεσθαι* with a short iota. / This note implies that there was a variant *πρίεσθαι* explained by "to be torn." It is doubtless to this passage that the note in Suidas 3076 C. refers: *πρίεται: σχίζεται.* The infinitive was hard to construe and gave place to what was metrically even worse—*πρίεται.*

717. ἑλθόντες γὰρ κ.τ.λ.: you undertake nothing without first consulting the diviners by birds.

719. ὄρνιν τε νομίζετε κ.τ.λ.: it is usual in Attic to speak of any sort of thing as an *οἰωνός*, even things that are not birds at all. / The

721. θεράποντ' ὄρνιν κ.τ.λ.: ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν θεραπόντων καλλίποδας λέγειν καὶ καλλοιωνίστους/· ὄνον ὄρνιν: λέγεται γάρ τι τοιοῦτον· ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα ἀκήκοεν δὲ ἑτέρου λέγοντος "βλέπε πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη," ὁ δὲ ἔφη "ὁ νοσῶν ἀναστήσεται."

ἀναστήσεται V.

723. ἡμᾶς: τοὺς ὄρνιθας.

724. : ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν εἰς μουσικὴν <καὶ εἰς μαντείαν>.

<καὶ εἰς μαντείαν> V.

725. αὔραις ὥραις: ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσι/· χειμῶνι θέρει: ταῖς τροπαῖς/· χειμῶνι κ.τ.λ.: λείπει τὸ ἔαρ/· πνίγει: τῷ καύματι.

καὶ τα μη ὄρνεα intermarg. int. S. ante versum 721→ἐπεὶ πολλά*κισ* εἰ ώθαμεν τιν*ασ* τ*ων* θεραπ~~ων~~ν*οτων* καλλίποδας λέγειν, *καὶ* καλλοιωνίστ*ουσ*· infr. (721) ὄνον ὄρνιν:—λέγε*ται* γὰρ τί τοιοῦτον. ὡς συμβολι*κοσ* ἐρωτ ώμεν*οσ* *περι* ἀρώστ*ου*, εἶδεν ὄνον· ἐκ πτώματος ἀναστάντα. ἀκήκοεν δὲ ἑτέρ*ου* λέγοντος· βλέπε πῶς ὄν*οσ* ὢν ἀνέστη· ὁ δὲ ἔφη· ὁ νοσῶν ἀναστήε *ται* (ex ἀνέστη factum):—infr. (723) ἢν οὖν) τ*ουσ* ὄρνι*θασ* inter. (724) μάντεσι . . .) ὥστε χρ*ησθαι* ἡμ*ιν* εἰς μουσι*κην* inter. (725) αὔραις . .) ἀνέμους *καὶ* *καί*ρους προσημαίν*ουσι*· inter. (725) χειμῶνι, θέρει) ταῖς τρ οπαῖς· inter. (726) μετρίωι πνίγει) τῶ καύματι· *λειπει* δε τὸ έαρ: inter.

---

form of this note suggests that it has been transferred from Eq. 28. It is found in Suidas 3665 B. under *οἰωνούς*.

721. θεράποντ' ὄρνιν κ.τ.λ.: observe that it is a common practice with us to speak of certain servants as *καλλίποδες* (bringing luck wherever they go), and *καλλοιωνίστους* (boding good). ὄνον ὄρνιν: what is meant is something after this manner:—a man with some skill in omens is questioned about an invalid. He sees an ass fall and get up again, and meanwhile hears somebody else say "Just look! Ass as the beast is, he has contrived to get up again." So when the question is put to him, he replies "The sick man will recover."

723. ἡμᾶς: the birds.

724. : so that you have us to give you both music and oracles. / Or this was originally adscript to *μαντεῖος* Ἀπόλλων in line 722. Apollo being the god of music, *μαντεῖος* Ἀπόλλων is the god at once of music and of prophecy.

725. αὔραις ὥραις: birds give intimation of winds and changes of season. χειμῶνι θέρει: the solstices. χειμῶνι κ.τ.λ.: there is no mention of spring. πνίγει: the heat. / This and the three preceding notes are really comments upon adscripts. The passage originally ran *ἢν οὖν*

731. **πλουθυγίειαν**: ἔμιξε τὰ δύο δι' ἃ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.

δι' ἃ ℞

732. **γέλωτα**: καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς δι' ὧν γέλως ἐστί/· **χορούς**: χορείας/· **θαλίας**: εὐωχίας.

χορείας ℞
εὐωχίας ℞

733. **γάλα τ' ὀρνίθων**: τοῦτο ἐκ παροιμίας ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων/· **παρέσται κοπιᾶν κ.τ.λ.**: ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε.

737. **μοῦσα λοχμαία**: ἀντὶ τοῦ μέλος

Folio 62, *line* 728. (730) αὐτοῖς παισίν:—ἔμιξε τὰ δύο·διὸ μάλιστα οἱ *ανθρωποι* χαίρουσι·*καὶ* δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσ*θαι*·ἐκ τούτ*ου* ἔμφασιν εὐδαιμονίας·ἐμφαίνων:—supr. (732) γέλωτα:—*καὶ* τὰς ἄλλας·ἡδονὰς δι' ὧν γέλως·*εστι καὶ* χορείαι·*καὶ* εὐωχίαι:—supr. (733) γάλα τ' ὀρνι*θων*:—τοῦτο ἐκ παρ' ὀιμίας·ἐπι *των* λίαν εὐδαιμονούντ*ων*·*καὶ* πάντα κεκτημένων:—supr. (734) κοπιᾶν ὑμῖν:—ἐν πλεισμονῇ γενόμενοι·*των* ἀγαθῶν, ἀπειρηκέναι μέλλετε:—ext. (737) λοχμαῖα:—*αντι* του μέλ

ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς || *οὐκ ἀποδράντες* || *καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι* || *κ.τ.λ.* The origin of the interpolated words is instructive, even if it is not in every detail so certainly discernible as to admit of the complete reconstruction of the adscripts of which the passage is composed. *Πνίγει* is of course a perversion of *πνῖγος*, the adscript calling attention to the beginning of the *πνῖγος* at *ἢν οὖν ἡμᾶς* at l. 723. The *μετρίῳ* may represent a variant *μετρίαν* for *ἑτέραν* in l. 713, just as the *αὔραις* may represent a variant *αὔρας* for *ὥρας* in l. 709. *χειμῶνι* is an adscript to *τότε* in l. 711, and *θέρει* to *εἶτα χελιδὼν ὅτε* in l. 714. The *ἕξετε* may be part of an adscript erroneously completing the hypothetical clause *ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς*, while *μάντισι μούσαις* may be a corruption of an adscript *μαντεῖαι μοῦσαι* to *μαντεῖος Ἀπόλλων*, or else is another form of the comment already appearing as *ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν εἰς κ.τ.λ.*, viz. *ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν μάντεσι καὶ μούσαις*.

731. **πλουθυγίειαν**: the poet conveys the notion of an excessive prosperity by combining into one word the two things that are most likely to give men pleasure and a feeling of success in life.

732. **γέλωτα**: i.e. the other pleasures that give rise to mirth. **χορούς**: dancing. **θαλίας**: merry-making.

733. **γάλα τ' ὀρνίθων**: a proverbial expression applied to such as are exceedingly prosperous and possess everything that they can desire. **παρέσται κοπιᾶν κ.τ.λ.**: you will almost tire of having so many good things.

737. **μοῦσα λοχμαία**: that is, Song as of birds. / This may, however, be a note on the line *τιό, τιό*

ὡς ὀρνίθων/· μοῦσα λοχμαία κ.τ.λ.: ἔστι τὸ ἑξῆς οὕτως· μοῦσα λοχμαῖα ποικίλη μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω/· λοχμαία: οἰκείως λοχμαῖαν μοῦσαν καλοῦσι/· λοχμαία: ὅτι ἐνκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

738. τιό, τιό κ.τ.λ.: διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσι τῷ Ald. τῷ τῆς ἀνθρωπείας.

739. μεθ' ἧς ἐγὼ κ.τ.λ.: ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ.

744. ξουθῆς: τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ὀρνέων Ald. ὀρνέων ξουθὰ φαίνεται.

745. Πανί: ἐπεὶ νόμιος ὁ θεός.

746. μητρί: τῇ Ῥέᾳ/· ὀρείᾳ: καὶ τῶν ἐν ὄρεσιν V. ὀρνέων ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί.

748. ἔνθεν: ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημά-

οσ·ὡς ὀρνιθων·οἰκείως·λοχμαῖαν μοῦσαν καλοῦσι·δια μέσου τὸ τῆς φ ωνῆς μίμημα·καὶ ἐπιμίγνυσι τὸ τησ ἀνθρωπείας·εστι δὲ τὸ εξησ ουτ ωσ | μοῦσα λοχμαῖα·ποικίλη·μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω:—ext. (737) ἢ οτι ἐνκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασϊ φωνεῖν:—supr. (739) ὁ λογοσ ὡς ἀπὸ του ποιητου:—intermarg. ext. (post verbum ἐγὼ positum). (744) τὰ γὰρ πλεῖστα των ανθρωπων ξουθα φαίνεται:—intermarg. ext. (745) πανὶ νόμους ἱερούς:—ἐπεὶ νόμιοσ ὁ θεοσ·καὶ ὄρειοσ·καὶ των ὀρνέων δὲ, ἔνρεσιν. αἱ διατριβαί:—ext. (746) S. supra μρι→τῆι ρέαι:—int. S. ante versum 749→ἔνθεν ὥσπερ:—ἀπὸ των ἐμῶν ποιημάτων.

κ.τ.λ., or again, it may go with οἰκείως λοχμαίαν following, the ἀντὶ τοῦ being a mistake. **μοῦσα λοχμαία κ.τ.λ.:** the order is as follows: —μοῦσα λοχμαῖα ποικίλη μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. **λοχμαία:** the epithet is an appropriate epithet for birds to apply to their muse (inhabitress of thickets). **λοχμαία:** observe that birds love to hide in thickets when they sing.

738. **τιό, τιό κ.τ.λ.:** the representation of the birds' notes is parenthetical, and (with that limitation) mixed up with the birds' representation of the human voice.

739. **μεθ' ἧς ἐγὼ κ.τ.λ.:** the turn of expression is as though the poet were speaking for himself.

744. **ξουθῆς:** most birds have this appearance. / The annotator took ξουθός as denoting colour—a dull, dark colour.

745. **Πανί:** observe that Pan haunts pastures. / It would seem that this annotator had some variant for νόμους. The ὄρειος has arisen from the lemma ὀρείᾳ.

746. **μητρί:** Rhea. **ὀρείᾳ:** birds also haunt the hills.

748. **ἔνθεν:** from my poems.

των/· ὥσπερ ἡ κ.τ.λ.: <τὸ ἑξῆς>· ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο. <τὸ ἑξῆς> R

750. Φρύνιχος: Φρύνιχος τραγῳδίας ποιητὴς ὃς ἐπὶ μελοποιΐαις ἐθαυμάζετο/· Φρύνιχος: τέσσαρες ἐγένοντο Φρύνιχοι: ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητὴς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν· ὁ ἕτερος Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτής· τρίτος Φρύνιχος ὁ κωμικός, οὗ μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα· τέταρτός ἐστιν Ἀθηναῖος τὸ γένος, ὁ στρατηγήσας τὰ περὶ Σάμον.

755. νόμῳ: νόμον νῦν τὸ ἔθος <φησί>. νόμον Ald. <φησί> Ald.

759. αἶρε πλῆκτρον: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται/· πλῆκτρον: ὅπλον ἀμυντήριον/· πλῆκτρον: ἃ ἡμεῖς

ὥσπερ ἡ μέλιττα.ἀπεβόσκετο:—ext. (750) φρύνιχοσ τραγωιδιασ ποιητησ·ὃς ἐπι μελοποιΐαις,ἐθαυμάζετο:—ext. (750) τέσσαρες ἐγένοντο φρύνιχοι:ὁ μὲν εἷς,οὗ νῦν μνημονεύει·πολυφράδμονοσ παῖς.ποιητὴς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν.ὁ ἕτεροσ,χοροκλέους παῖς.ὑποκριτησ·τρίτος φρύνιχοσ, ὁ κωμικοσ·οὗ μέμνηται.ἕρμιπποσ·ἐν φορμοφόροις·ὡς ἀλλότρια ὑποβ αλλομένου·ποιήματα·τέταρτοσ εστι ἀθηναῖοσ τὸ γένοσ·ὁ στρατηγήσας, τὰ περι σάμον.:—ext. (755) κρατούμενα) νόμιμον νῦν τὸ ἔθος· inter. (759) αἶρε πλῆκτρον:—ὅπλον ἀμυντήριον·ἡ μεταφορὰ·ἀπὸ των ἀλεκτ ρυόνων·κακεῖνοι γαρ ἔχουσι πληκτρα·ἐν οἷς μάχονται·ἃ ἡμεῖς κέντρα

ὥσπερ ἡ κ.τ.λ.: the order is:—*ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο.*

750. **Φρύνιχος:** a poet of tragedy admired for his lyrical passages. **Φρύνιχος:** there were four men of this name:—the one here mentioned, the son of Polyphradmon, was a poet with a pleasing turn for lyrical poetry; the second, the son of Chorocles, was an actor by profession; the third was the comic poet referred to by Hermippus in his Phormophoroe as plagiarising other men's poems; fourth and lastly comes the Phrynichus, an Athenian by origin, who acted as *στρατηγός* in the camp at Samos. / Is *Ἀθηναῖος τὸ γένος* a corruption of *Ἀθηναίων στρατηγός*?

755. **νόμῳ:** here *νόμος* has the sense of "custom."

759. **αἶρε πλῆκτρον:** a metaphor from fighting-cocks, which are furnished with metal spurs to fight with. **πλῆκτρον:** a weapon of offence and defence. **πλῆκτρον:**

κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα/· πλῆκτρον: πλῆκτρα εἰσὶ τὰ ἔμβολα τὰ χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.

762. Σπινθάρου: Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

763. φρυγίλος: ὄνομα ὀρνέου.

764. Ἐξηκεστίδης: προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος/· Ἐξηκεστίδης: πολλαχοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδεῖται, νῦν δὲ ὅτι Κάρ. τοῖς V.

765. φυσάτω πάππους κ.τ.λ.: Εὐφρόνιός φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι· πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζειν ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γε<ν>νήσεται πάππους, ἔξει ἀποδεικνύναι φράτορας, ὅ ἐστι συγγενεῖς· οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικ- παίζειν R γε<ν>νήσεται R

λέγομεν·των ὀρνιθων, ἐκείνοι πλήκτρα·πλῆκτρα·δὲ εἰσὶ τὰ ἔμβολα τὰ χαλκὰ·τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις των ἀλεκτρυόνων:—ext. (765) φυσάτω πάππουσ:—εὐφρόνιοσ·φησι·πάππον·ὄρνεόν τι εἶναι·προς τὸ ὄ νομα οὖν παίζει·οτι εἰ ἀναβάς τις·προς ἡμᾶς γενήσεται·πάππουσ ἔξει ἀποδεικνυναι·φράτορασ·ὅ εστι συγγενεισ·οἱ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι, ὀ φείλουσι·τοὺς ἰδίους πάππους. ἀποδεικνύναι. ἔκ τε τριας ἄνωθεν ὄντα σ·καλλίμαχοσ·οὐκ' ἀναγράφω. τον πάππον:—infr.

Folio 62 *verso*, *line* 766. (762) σπινθάρου:—σπίνθαροσ κωμωιδεῖται. ὡς βάρβαροσ·καὶ φρύξ·φρυγίλοσ δὲ, ὄνομα ὀρνέου·καὶ κᾱρ·προείπομεν, οτι ξένοσ·οὗτοσ πολλαχου. καὶ παρα τοῖ ἄλλοις, κωμωιδεῖται. νῦν δὲ ο

---

the ancients used the term πλῆκτρα for what we term the spurs (κέντρα) of birds. **πλῆκτρον:** the sharp pieces of metal attached to the spurs of fighting-cocks are πλῆκτρα.

762. **Σπινθάρου:** Spintharus is attacked in comedy for being a non-Greek, and (of the worst sort,) a Phrygian.

763. **φρυγίλος:** the name of a bird.

764. **Ἐξηκεστίδης:** it has been already said (on l. 11 supra) that Execestides was an alien. **Ἐξηκεστίδης:** Execestides is attacked in many passages of other comic poets besides Aristophanes; here he is ridiculed for being a Carian.

765. **φυσάτω πάππους κ.τ.λ.:** Euphronius says that there is a bird called πάππος, and so that the poet plays with this meaning of the word, saying "If any one will come up to us (birds), and beget for himself πάπποι, he will then have φράτορες, or kinsmen, to show." Men who are called to account as being strangers (i.e. wrongly passing as φράτερες) are bound to show that their proper ancestors both belonged

νύναι ἔκ τε φρατρίας ἄνωθεν ὄντας <καὶ >/· πάππους: <καὶ . . . > Rγ

ἀναγράφει Bentley Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον.

766. εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: ὁ Πισίας εἷς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν/· <εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: ὁ Πισίου εἷς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν>/· εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: εἰ οὖν φησὶν ὁ υἱὸς Πισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρί, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος/· εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: εἰ οὖν φησὶ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί. ὁ πισίας εἷς Rγ <εἰ δ' ὁ . . . . . ἑρμοκοπιδῶν> Rγ coll. Ven.

768. ἐκπερδικίσαι: ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό/· ἐκπερδικίσαι: <οἱ γὰρ πέρδικες> καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν· λαμβάνοντες κάρφη τοῖς ποσὶν ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσιν καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. <οἱ γὰρ πέρδικες> Rγ

τι **καρ**:—ext. (766) εἰ δ ὁ πισίου·:—οἱ μὲν τὸν πισίαν ἕνα εἶναι.τῶν ἑ ρμοκοπιδων·εἰ οὖν *φησι*·ὁ *υιοσ* πισίου·ὅμοιοσ βούλεται εἶναι τῷ *πατρι*· γενέσθω πέρδιξ πανοῦργοσ:—supr. (767) ἐκπερδικίσαι:—ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον,ὅπερ ἐξαπατᾶι τοὺς θηρεύοντας·αὐτό·εἰ οὖν *φησι*· *καὶ* ὁ *υι οσ* αὐτου τοιοῦτοσ βούλεται γενέσθαι·πέρδιξ γενέσθω,ὅμοιοσ·τῷ *πατρι*: καταλαμβανόμενοι·ὑπο των *ανθρωπων*·μηχανῶνται·οὕτω την *σωτηριαν*· λαμβάνοντες κάρφη τοῖς ποσὶν·ὑπτίους ἑαυτοὺς ρίπτουσιν·*καὶ* ουτω ἐπ ικαλύπτουσι,*καὶ* ἐκκλίνουσι:—supr. (772) S. supra κρέκοντες→*αντιτου* ηχ

---

to a phratry from the first <and >. πάππους: Callimachus does not include the πάππος in his list of birds.

766. εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: Pisias was one of the mutilators of the Hermae. εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: the son of Pisias was one of the mutilators of the Hermae. / It is perhaps simplest thus to bring out the origin of the double view. The Venetus gives the words lost in our codex, e.g. *οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ*. εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: now the meaning is, If the son of Pisias wishes to be like his father, he must turn into a cunning partridge. εἰ δ' ὁ Πισίου κ.τ.λ.: now the meaning is, If the son too desires to be like that, he must become a partridge like his father.

768. ἐκπερδικίσαι: the partridge has great cunning and deceives you when you think to catch it. ἐκπερδικίσαι: partridges contrive to escape even after their presence has been discovered. Throwing themselves flat on their backs, they cover themselves up with bits of dry stuff which they take in their feet; and so they get clear away.

772. πτεροῖς κρέκοντες κ.τ.λ.: διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν κινήσεως ὕμνουν τὸν ἥλιον/· κρέκοντες: ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντες.

780. ἐπεκτύπης': ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησε.

781. ἄνακτας: ἀντὶ τοῦ τοὺς θεούς· ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. τὰ ἱερά Ald.

784. ἐπωλόλυξαν: εὐφήμησαν.

787. εἶτα πεινῶν κ.τ.λ.: ὡς μακρῶν μακρῶν V. ὄντων τούτων.

790. Πατροκλείδης: δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος [διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ].

791. ἐξίδικεν: ἐξετίλησεν/· ἐξίδικεν: ἀπεπάτησεν.

793. εἴ τε μοιχεύων κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ μοιχὸς ὅστις ἐστὶν ὑμῶν. ἐστὶν V.

794. ἐν βουλευτικῷ: ὅτι τόπος τοῦ θεάτρου ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς βουλευτικόν, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικόν. ὅτι R$_\gamma$ βουλευτικόν R$_\gamma$ ἐφηβικόν R$_\gamma$

ουντες *δια γαρ* της των πτερων κινήσεως ὕμνουν τον *ηλιον* :—int. (772) *αντιτου* ἐκτύπησε :—int. (781) *αντιτου* τοὺς *θεουσ*·ἔνθεν *καὶ* ἀνάκτορα, τὸν ἱερέα :—int. (784) εὐφήμησαν :—intermarg. int. (787) ὡς μικρῶν ὄν των τούτων :—int. (790) εἴ τε πατροκλειδησ :—δοκεῖ ὁ πατροκλειδησ πολιτικοσ εἶναι *καὶ* λόγιοσ·διεβάλλετο δὲ. ὡς καταχέσας τα στρώματα α ὐτοῦ : ext. (791) S. supra ἐξίδικεν →. . . ίλησεν ἀπεπάτησεν :—ext. (793) *αντιτου* μοιχοσ ὅστις ἂν ὑμων :—int. (794) ἐν βουλευτικῶ :—*ουτοσ* τόπ ος·τοῦ θεάτρου·ὁ ἀνειμένοσ τοῖς βουλευταῖς. βουλευτικοσ. ὡς *καὶ* ὁ το

---

772. **πτεροῖς κρέκοντες κ.τ.λ.:** they hymned the sun by flapping of their wings. **κρέκοντες:** that is, Making a noise.

780. **ἐπεκτύπης':** that is, *ἐκτύπησε*. / The annotated word may have become contaminated with the annotation.

781. **ἄνακτας:** that is, The gods. Hence also *ἀνάκτορα* meaning "temples."

784. **ἐπωλόλυξαν:** shouted.

787. **εἶτα πεινῶν κ.τ.λ.:** the choruses were long.

790. **Πατροκλείδης:** Patrocleides, it would seem, was a politician, and a long-winded speaker.

791. **ἐξίδικεν:** = *ἐξετίλησεν*. **ἐξίδικεν:** = *ἀπεπάτησεν*.

793. **εἴ τε μοιχεύων κ.τ.λ.:** that is, Whichever of you all is an adulterer.

794. **ἐν βουλευτικῷ:** observe that the place in the theatre reserved for members of the senate was called *τὸ βουλευτικόν*, just as that reserved for the ephebi was called *τὸ ἐφηβικόν*.

795. παρ' ὑμῶν: ἐκ τοῦ θεάτρου.

798. ὡς Διϊτρέφης κ.τ.λ.: Εὐφρόνιος·

<ὅτι> R <ὅτι> τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἰμαντήρια ἑκατέρωθεν πτερὰ καλεῖται, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν· ἁμάρτυρα δὲ ἀμφότερα/· Διϊτρέφης: ὅτι ἦν νεόπλουτος οὗτος/· Διϊτρέφης: ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι καὶ παντοχοῦ ἅρπαξ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων/· πυτιναῖα μόνον κ.τ.λ.: εἰς πένητα εἴρηται διὰ τὸ ἀνυπόκριτον ὡσεὶ ἔφη "μηδὲν ἔχων ἄλλο ἀλλ' ἢ πίθου πόδας ἢ χύτρας ὀμφαλόν"/· πυτιναῖα: ὄρνεον μικρὸν ἡ πυτίνη.

περὶ V. ἰμαντήρια Suidas 990 D. καλεῖται R ὀμφαλόν R

800. κἀστὶ νυνὶ κ.τ.λ.: γέγονεν ἀρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ ὁ τυχών/· ἱππαλεκτρυών: ἀντί, βουλευτής· ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότερος <ὥσπερ ὁ βουλευτὴς ἐν τοῖς ἀνθρώποις>.

<ὥσπερ .... ἀνθρώποις> R

ις ἐφήβοις, ἐφηβικός:—ext. (795) οὗτος) παρυμων εκ του θεάτρου:—inter. (798) ὡς διϊτρεφής γε:—εὐφρόνιοσ·τὰ παρὰ τῷ τραχήλω τησ πυτίνης κρεμάμενα·αἰμαντήρια.ἑκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι·καὶ οτι ουτοσ πυτίνασ ἔπλεκεν.ἁμάρτυρα δὲ ἀμφότερα.τινὲς δὲ εἰς πένητα.εἰρῆσθαι.διὰ τὸ ἀνυπόκριτον ὡσεὶ ἔφη.μὴδὲν ἔχων ἄλλο,ἀλλ ἢ πίθου πόδασ·ἢ χύτρασ ὀμφαλοὺς·οτι δὲ ἦν νεόπλουτοσ ουτοσ ἐνεφαίνετο·καὶ ἐν τοῖς ἥρωσι· καὶ παντοχοῦ ἅρπαξ καὶ πονηρόσ καὶ πολυπράγμων:—ext. et infr. γε δὲ ἀρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ' ὁ τυχών:—infr. (798) ὄρνεον μικρὸν ἡ πυτίνη· int. (800) S. supra ἱππαλεκτρυών→αντι βουλευτής.ὁ γαρ ἀλεκτρυον ἐν τοῖς ὄρνισιν, εντιμότεροσ:—int.

---

795. παρ' ὑμῶν: from the audience.

798. ὡς Διϊτρέφης κ.τ.λ.: Euphronius:—that the thongs attached to each side of the neck of the πυτίνη (a kind of flask) are called πτερά or wings, and that it was the business of this Diitrephes to make such thongs: but there is no evidence for either point. Διϊτρέφης: observe that Diitrephes had made money. Διϊτρέφης: Diitrephes appears in the Heroes also; and wherever he is mentioned, he is represented as a rapacious, unscrupulous, and meddlesome man. πυτιναῖα μόνον κ.τ.λ.: the reference is to some poor man in allusion to his unpretentious style of living, as if the poet had said "With nothing but the feet of a jar or the belly of a pot." πυτιναῖα: the πυτίνη is a small bird.

800. κἀστὶ νυνὶ κ.τ.λ.: he has lately become a fine bird, no common creature. ἱππαλεκτρυών: in other words, A senator. The cock is held in a good deal of honour among fowls, just as the senator is among men.

801. ταυτὶ τοιαυτὶ κ.τ.λ.: ἐξῆλθον μὲν οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.

803. ὠκυπτέροις: τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύπτερα.

805. εἰς εὐτέλειαν κ.τ.λ.: εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

<ὅτι> R$_x$ 806. σκάφιον ἀποτετιλμένῳ: <ὅτι> δύο εἴδη κουρᾶς, σκάφιον καὶ κῆπος/· ἀποτετιλμένῳ: ἀντὶ τοῦ ἀποκεκαρμένῳ.

κλέος schol. in Aphthon. 807. ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα κ.τ.λ.: ἐκεῖνος γὰρ λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν· "ὡς δὲ ἔστι μύθων τῶν λιβυστικῶν κλέος· || πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν || εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· || τάδε οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς

Folio 63, *line* 804. (?) ἐξῆλθον μεν οἱ δύο επτερωμενοι, *καὶ* ἀλλήλ *ων* χλευάζοντες τὰ σχήματα:—int. (803) τῶν πτερῶν·τὰ μὲν καλεῖ*ται* πτίλα.τὰ δὲ πτερά,τὰ δὲ ὠκύπτερα:—ext. (805) εὐτελῶς γεγραμμένωι χηνί:—intermarg. ext. *σὺ δὲ κοψίχωι γε σκάφιον παρατετιλμένωι* (versus 806 in contextu versuum omissus):—*αντι* τοῦ ἀποκεκαρμενω δύο δὲ εἴ δη κουρᾶς·σκάφιον, *καὶ* κῆπος.:—(versum suum in margine sequitur) ext. (807) ταυτὶ μὲν εἰκάσμε*θα*:—ἐκεῖνος γὰρ λιβυστικ*ην* αυτ*ην* καλεῖ παρο ιμίαν·ὡς δε *εστι* μύθων τ*ων* λιβυστικῶν *λογοσ*·πληγέντα ἀτράκτω το ξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπ*ειν*.ἰδόντα μηχανὴν πτερώμα*τοσ*·τὰ δὲ οὐχ' ὑπ' ἄ

---

801. **ταυτὶ τοιαυτὶ κ.τ.λ.:** the two (Euelpides and Peisthetaerus) at this point appear upon the stage, both feathered, and each jeering at the other's appearance.

803. **ὠκυπτέροις:** of birds' feathers some are *πτίλα* (down), some *πτερά* (feathers), and some *ὠκύπτερα* (quills).

805. **εἰς εὐτέλειαν κ.τ.λ.:** to a goose painted on the cheap.

806. **σκάφιον ἀποτετιλμένῳ:** observe that there are two styles of cutting the hair, the *σκάφιον* (bowl), and the *κῆπος* (garden). **ἀποτετιλμένῳ:** that is, *ἀποκεκαρμένῳ* (with its hair cut).

807. **ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα κ.τ.λ.:** Aeschylus calls it a Libystian saying:—"Thus runs a story in the Libyan myths: Wounded by an arrow from the bow, the eagle scanned the fashion of the feathering, and exclaimed 'Lo! we are overtaken not by others' speed but by feathers furnished by ourselves.'" / The reading *ὡς* is possible. Suidas gives *ὅδ' ἐστί*, a scholiast on Aphthonius (Walz, Rhetores Graeci II. 12) *ὧδ' ἐστί*. The *κλέος* also comes from this scholiast. The reading *λόγος* of the Ravennas, the Venetus,

αὐτῶν edd. αὐτῶν πτεροῖς ‖ ἁλισκόμεσθα"/· κατὰ τὸν Αἰσχύλον: πεποίηκεν γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τετρωμένον λέγοντα <ταῦτα> ἐπειδὴ εἶδεν τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐνπεπαρμένον αὐτῷ.

ἁλισκόμεσθα Suidas

<ταῦτα> V.

808. τάδ' οὐχ ὑπ' κ.τ.λ.: ἡμεῖς οὖν φησὶν οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.

809. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;: ἔν τισιν ὅλον ἕν, ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦ Ἔποπος.

810. τοῖς θεοῖς: τοῖς ὄρνισιν δηλονότι.

815. Σπάρτην γὰρ κ.τ.λ.: < < > B

> ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφε.

816. οὐδ' ἂν χαμεύνῃ κ.τ.λ.: οὕτως μισῶ τὴν Σπάρτην/· οὐδ' ἂν χαμεύνῃ κ.τ.λ.: οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι

λλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτων πτεροῖς. ἁλισκόμεθα· πεποίηκεν *γαρ* ὁ αἰσχυλοσ. ἀετὸν τετρωμένον· λέγοντα· ἐπειδὴ εἶδεν τὸ βελοσ· ἐπτερωμενον· *καὶ* ἐν πεπαρμένον αὐτῷ· *καὶ* ἡμεισ *ουν φησι*· οὐχ' ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτ α, ἀλλὰ τῇι ἑαυτων γνώμη.:—supr. S. ante versum 809→ἔν τισιν· ὅλον ἕν· ἐν ενίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ, τοῦ ἔποπος:—ext. (810) S. supra μέγα→παράδ οξον· ὃ οὐκ ωνόμασται ποτέ:—int. (810) τοῖς θεοῖς) τοῖς ὄρνισιν δῆλο νοτι inter. (816) οὐδ' ἂν χαμεύνη:—οὕτως μισῶ την σπάρτην. χαμεύνη δὲ ταπεινὴ κλίνηι· ὅθεν *καὶ* τὸ ὄνομα εἴληφε·:—αλλωσ· οὐδ' ἂν την χ αμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην εἴ γε κειριασ ἔχοιμι· *καὶ* μὴ σπαρτίον δε

---

and Suidas is an adscript to κλέος. **κατὰ τὸν Αἰσχύλον:** Aeschylus puts the following line in the mouth of a wounded eagle when he sees the shaft feathered and fixed in the wound.

808. **τάδ' οὐχ ὑπ' κ.τ.λ.:** now the meaning is, We have not had this done to us by others, but by our own wish.

809. **ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν:** in some copies this is all one remark, but in others the ἄγε δή is given to the Hoopoe.

810. **τοῖς θεοῖς:** that is, To the birds. / The other note on this line really belongs to l. 820 infra.

815. **Σπάρτην γὰρ κ.τ.λ.:** < > from which he also makes the name out to come. / The gist of the lost beginning of this note may be got from Eustathius 294. 33 ὁ δὲ κωμικὸς ἔπαιξεν εἰς τὴν Λακωνικὴν Σπάρτην ὡς ὁμωνυμοῦσαν τοῖς σπάρτοις ἅπερ ἐστὶ σχοινία ἀπὸ τοῦ τῶν σπάρτων φυτοῦ.

816. **οὐδ' ἂν χαμεύνῃ κ.τ.λ.:** so great is my hatred of Sparta. **οὐδ' ἂν χαμεύνῃ κ.τ.λ.:** I would not call even the truckle-bed σπάρτη,

σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι καὶ μὴ σπαρτίον δεήσαι μοι αὐτῇ ἐντεῖναι/· χαμεύνη: χαμεύνη <ἡ> ταπεινὴ κλίνη/· <ἡ> R
μοι αὐτῇ Ald.
κειρίαν: ἡ κειρία ἐστὶν εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικυῖα ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

819. χαῦνον: ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον/· χαῦνον: πλατὺ καὶ μέγιστον· τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται/· Νεφελοκοκκυγίαν: παρὰ τὸ νεφέλαι καὶ τὸ κόκκυξ· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου.
τὸ νεφέλαι καὶ τὸ κόκκυξ R

820. μέγα: παράδοξον/· μέγα: ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.

822. τὰ Θεαγένους: προείρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγεν δὲ ἑαυτὸν πλούσιον· εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, ἕτερος δὲ <ὁ> ἐπὶ <ὁ> μαλακίᾳ σκωπτόμενος. Ald.

ήσαιμι·αὐτὸν ἐντεῖναι·ἡ κειρία *εστι* εἶδοσ ζωνησ ἐκ σχοινίων.παρεοικ υῖα·ἱμάντι,ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας:—ext. (819) S. supra χαῦνον→*αντιτου* ὑπερήφανον·πλατὺ *καὶ* μέγιστον.τὰ γὰρ χαῦνα,εἰς πλάτος ἁπλοῦται:— int. (819) νεφελοκοκκυγια: παρὰ τὰς νεφέλας,*καὶ* τὸν κόκκυγα·*εστι* δὲ εἶδοσ·ὀρνέου:—ext. (822) ἵνα *καὶ* τὰ θεαγένους:—προείρη*ται οτι* πένησ οὗτοσ.ἔλεγεν δὲ,ἑαυτὸν πλούσιον.εἰσὶ δὲ,ἄλλοι δύο θεαγένεις·εἷς μὲν,ὁ *περι* ὁμήρου γράψασ·ἕτεροσ δὲ,ἐπι μαλακία σκωπτόμενοσ:—ext. (823)

---

at least if I had *κειρίαι* (girths), and did not need to stretch a *σπαρτίον* upon it. **χαμεύνῃ:** the *χαμεύνη* is a low bed. **κειρίαν:** the *κειρία* is a kind of girth made of cords. It resembles a strap, and they tie beds with it.

819. **χαῦνον:** that is, Conceited. **χαῦνον:** broad and very large. Things are *χαῦνα* when they are extended to make a large surface. **Νεφελοκοκκυγίαν:** formed from *νεφέλαι* (clouds) and *κόκκυξ* a particular kind of bird.

820. **μέγα:** surprising. **μέγα:** (a name) that has never been used before.

822. **τὰ Θεαγένους:** it has been already stated that Theagenes was a poor man who would have it he was rich. There are other two men of the name: one the Theagenes (of Rhegium) who wrote upon Homer, and a second, who was satirised for effeminate habits. / It is nearly certain that this note has come from line 1295 of this play, and has replaced the original note on this passage. Hence *προείρηται*. On the other hand, the *προείρηται* may refer either to a note on a lost play or to Pax 928, Lysist. 63, or Vesp. 1183.

823. **Αἰσχίνου:** καὶ οὗτος πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον· ἦν δ' Αἰσχίνης Σελλοῦ· ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους Σελλούς· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν/· λῷον μὲν οὖν τὸ κ.τ.λ.: ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον· βέλτιον, φησί, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον/· λῷον μὲν οὖν τὸ κ.τ.λ.: τῆς Νεφελοκοκκυγίας δηλονότι.

824. **τὸ Φλέγρας (?) πεδίον κ.τ.λ.:** διαβάλλει αὐτὸ ὡς πεπλασμένον/· **τὸ Φλέγρας πεδίον:** <Φλέγρα> ἐστὶ τῆς Θρᾴκης πεδίον/· **τὸ Φλέγρας (?) πεδίον κ.τ.λ.:** Δίδυμος [φησι]· διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῶν Φλέγρα <καὶ Φλεγύαι· οἱ Φλεγύαι γὰρ ἀλαζονέστατοι>.

<φλέγρα> Rʏ

τῶν φλέγρα <καὶ . . . . ἀλαζονέστατοι> Rʏ

τά τ' αἰσχίνου:—*καὶ* οὗτος πέν*ητσ* | θρυπτόμεν*οσ καὶ* αὐτὸς, ἐπι πλούτω *καὶ* λέγων ἑαυτ*ον*. πλούσιον· ἦν δ' αἰσχίν*ητσ* σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτ*ουσ* σελλοὺς | *καὶ* τὸ ἀλαζονεύεσ*θαι* σελλίζ*ειν*:—ext. (824) τὸ φλέγρ*ασ* πεδίον:—ἔξω*θεν* υπακουστ*εον* τὸν ἢ διασαφητ*ικον* σύνδεσμ*ον*· βέλτιον *φησι*· πιστεύειν τα χρήματα τούτων εν νεφελοκο . . . . . | κ εῖσ*θαι*· ἢ εἰς τὸ φ . . . . . πε | διαβάλλει δὲ . . . . . | πεπλασμ . . . . . δε . . | τησ θράκ*ησ* πεδίον. δίδυμ*οσ* δε *φησι*· δια την ὁμοιότητα. των ὀνομάτων· τησ φλέγρ*ασ*, *καὶ* τῆς νεφελοκοκκ . . . . . ext. et infr. (825) S. supra καθ' ὑπ

---

823. **Αἰσχίνου:** this person, like Theagenes, was poor, and also, like Theagenes, prided himself on his wealth and called himself rich. He was (the well-known) Aeschines, son of Sellus. By a figure they called anybody who resembled him in character, Sellus. To Sellize is to brag. / The note in its present shape may be due to redaction. It does not cohere. It may have come in part from Vesp. 325, 459, 1220, or 1243. **λῷον μὲν οὖν τὸ κ.τ.λ.:** we must supply the explanatory conjunction *ἤ* (than), the meaning being, It is better to believe that their money is put away in Nephelococcygia than in the plain of Phlegra. **λῷον μὲν οὖν τὸ κ.τ.λ.:** scilicet, than Nephelococcygia. / Both this note and the last imply a reading *λῷον*.

824. **τὸ Φλέγρας (?) πεδίον κ.τ.λ.:** a hit at the plain of Phlegra as being itself a figment of the imagination. **τὸ Φλέγρας πεδίον:** Phlegra is a plain in Thrace. **τὸ Φλέγρας (?) πεδίον κ.τ.λ.:** Didymus: in allusion to the similarity of sound between the words *Φλέγρα* and *Φλεγύαι*, the Phlegyae being great braggarts. / My reconstruction of this note is principally based upon Eustathius 933. 10 *ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Φλεγύαι*

825. ἀλαζονευόμενοι κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν "κατεπολέμησαν," φησὶ "τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλλοντο αὐτούς."

827. τῷ ξανοῦμεν κ.τ.λ.: τῇ Ἀθηνᾷ πολιάδι οὔσῃ πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος ὃν ἔφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν <Παν>αθηναίων.

<παν>αθηναίων Bergler

831. Κλεισθένης: οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης.

<ὅτι> V. 832. τὸ Πελαργικόν: <ὅτι> Ἀθήνῃσι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος οὗ μέμνηται Καλλίμαχος· "Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν."

τυρσηνῶν Ald.

833. τοῦ Περσικοῦ: τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.

ερηκόντισαν→δέον εἰπειν. κατεπολέμησαν. φησι· τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν. ὑπερεβάλλοντο αὐτούς:—int. (827) τῆι ἀθηναῖι πολιάδι οὔσηι· πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος | ὃν ἔφερον ἐν τῆι πομπῆι των ἀθηναίων:—int. (831) κλεισθένης . .) οὗτος διεβάλλετο. ὡς γυναικώδης: inter. (832) S. supra πελαργικόν→ἀθήνησι τὸ πελαργικον τειχος· οὗ μέμνηται καλλίμαχος· τυρσηνων τείχισμα, πελαργϊκόν:—int. (833) τοῦ περσικοῦ) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.

. . . ἀσεβεῖς ἄνδρες καὶ ληστρικοί . . . οὕτω δὲ ἦσαν βίαιοι καὶ ὑβρισταὶ ὥστε καὶ τὸ ὑβρίζειν, φασί, δι' αὐτοὺς παρὰ Φωκεῦσι φλεγυᾶν λέγεσθαι: and upon Hesychius s.v. Φλεγύαι: ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές. Who is to say that Didymus did not edit or even find in the text the reading τὸ Φλεγυῶν πεδίον, in which there would be a triple reference to the people Φλεγύαι, to the bird φλεγύας (see Eustath. 933. 27 ῥήτωρ δέ τις κατὰ στοιχεῖον συντάξας ἅπερ ἐποίησε λέγει καὶ ὅτι φλεγύας ξανθὸς ἀετός, κατὰ γλῶσσάν τινα, ὡς ἔοικεν: Hesychius s.v. φλεγύας: ἀετὸς ξανθός: Etymolog. Magnum 795. 57. φλεγύας: ἔστιν ἀετός, ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι· οἱ δὲ ὄρνεον παραπλήσιον γυπί· Ἡσίοδος Ἀσπίδι· "μορφνοῖο φλεγύαο·" τουτέστι μέλανος ἀετοῦ), and to the plain of Phlegra?

825. **ἀλαζονευόμενοι κ.τ.λ.**: "outdid them in bragging," where we should have expected "overcame them in war."

827. **τῷ ξανοῦμεν κ.τ.λ.**: to Athena worshipped under the attributes of Polias belonged a robe wrought in many colours, and this used to be carried in procession at the Panathenaea.

831. **Κλεισθένης**: continually attacked for effeminacy.

832. **τὸ Πελαργικόν**: observe that the wall of this name was at Athens. It is mentioned by Callimachus:—"The Pelargic wall of Tyrrhenian building."

833. **τοῦ Περσικοῦ**: that is, The cock.

835. Ἄρεως νεοττός: ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών/· Ἄρεως νεοττός: φασὶ τὸν <ἀλεκτρυόνα> ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὸ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη· φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν ὄρνεον ὡς ἠμεληκότα τῆς φυλακῆς.

τὸν <ἀλεκτρυόνα> R

836. ὡς δ' ὁ θεὸς κ.τ.λ.: Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι.

839. ὄργασον: κυρίως πισσῶσαι <τὸ ὀργάσαι>· ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα.

πισσῶσαι <τὸ ὀργάσαι> R

841. τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' ἀεί: εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.

842. κωδωνοφορῶν: οἱ περίπολοι <οἱ> τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τού-

<οἱ> Suidas

κτρυόνα *λεγει*:—inter. (835) ἄρεως νεοττ*οσ*:—ἐπεὶ μάχιμ*οσ* ὁ ἀλεκτρυών· (accentus acutus ex gravi factus) *φασι*·δὲ αὐτ*ον* *ανθρωπον* ὄντα, κατασταθῆναι ὑπὸ ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ ἡφαίστ*ου*·τηρεῖν αὐτ*ου* *την* ἄφιξ*ιν*. *δια* *την* μοιχείαν *τησ* ἀφροδίτ*ησ*·ὁ δὲ, ἀπεκοιμήθη·..... *οὖν* ὁ ἄρης. εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν, μετέβαλ*εν* ὄρνεον, ὡς ἠμεληκότα *τησ* φυλακῆς: —infr. (836) δίδυμ*οσ* *φησι*·τὸ πελαργικ*ον* τειχ*οσ* ἐπι πετρῶν κεῖσ*θαι*:—intermarg. ext. (841) τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' ἀεί:—εἰώθασ*ϊ* *γαρ* ἐν ταῖς φυλακαῖς·πυρκαϊὰς καίειν·:—infr. (839) ἀποδὺς ὄργασον:—κυρίως πίσσωσαι· ὀργὴ *γὰρ* παρ' ἴωσιν, ἡ πίσσα·:—infr. (842) κωδωνοφορῶν:—οἱ περίπολοι·τὰς φυλακ*ασ*·περισκοποῦντες·ἐρχόμενοι ἐπι τοὺς φύλακ*ασ*·κώδωνα*σ*

---

835. Ἄρεως νεοττός: the cock being fond of fighting. Ἄρεως νεοττός: they say that the cock was at one time a man, and that Ares to further his own intrigue with Aphrodite posted him in the house of Hephaestus to watch when the master should return home. The sentry instead of watching fell asleep, and let Ares be found out. To punish him for his negligence Ares changed him into a bird which is always on the watch.

836. ὡς δ' ὁ θεὸς κ.τ.λ.: Didymus says that the Pelargic wall rests upon a rocky foundation.

839. ὄργασον: the term *ὀργάσαι* properly means "to daub with pitch." There is an Ionic word *ὀργή*, pitch.

841. τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' ἀεί: it is usual for sentries to light fires.

842. κωδωνοφορῶν: the patrols who made the rounds used to carry bells when they visited the sentries. They rang the bells, and the sentries

τους ἐψόφουν [πειράζοντες τὸν καθεύδοντα καὶ] ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀναφθέγγωνται· [ὅπερ ἐθεασάμην καὐτὸς ἔγωγε ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι τελούμενον].

ὅπερ κ.τ.λ. om. V. Suidas, Ald.

843. ἐς θεοὺς ἄνω κ.τ.λ.: ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ ἀήρ.

846. οἴμωζε παρ' ἔμ': παίζων φησί/· οἴμωζε παρ' ἔμ': <ἐπεὶ ὁ ἕτερος> εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.

<ἐπεὶ ὁ ἕτερος> R

848. τοῖσι καινοῖσιν: ὡσεὶ ἔλεγε τοῖς ὀλυμπίοις.

849. πέμψοντα: πομπεύσοντα.

850. τὴν χέρνιβα: ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ.

852. παραινέσας ἔχω: ἀντὶ τοῦ παρήνεσα.

853. προσόδια: οὕτως ἔλεγον τὰς προαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς/· προσόδια: <προσόδια> τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα <τὰ> παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα/· : τοῦτο ἐκ Πηλέως.

προαγομένας R

<προσόδια> V. <τὰ> R

τῶν λυρικῶν Ald.

εἶχον καὶ τουτ... | ἐψόφουν·πειράζοντεσ τὸν καθεύδοντα·καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντεσ ἀναφθεγγ..ται·ὅπερ εθεασάμην·καυτὸς ἔγωγε,ἐν τῇ ἐμῇι *πατριδι* τελούμενον :—infr. (843) ἐπεὶ μεταξὺ γησ *και ουρανου εστι* ὁ ἀήρ :—int.

Folio 63 *verso*, *line* 844. (846) παίζων *φησι*·εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ :—int. (848) ὡσεὶ ἔλεγε τοῖς ὀλυμπίοις :—int. (849) πέμψοντα) πομπεύσοντα :—inter. (850) *αντιτου* τὸ ὕδωρ :—int. (852) *αντιτου* παρήνεσα :—inter-marg. int. (853) προσοδιαμεγα*λα* :—προσόδια :—οὕτως ἔλεγον τας προσαγομένας τοῖς *θεοισ* πομπάς·*καὶ* τὰ εις πανηγύρεις τῶν *θεων* ποιήματα·

---

were expected to answer them with a call. / The note attached to this is very curious, being found only in our codex. "I have myself seen this done in the country in which I was born."

843. **ἐς θεοὺς ἄνω κ.τ.λ.:** the air being between heaven and earth.

846. **οἴμωζε παρ' ἔμ':** a piece of fun. **οἴμωζε παρ' ἔμ':** observe that the other has used this expression *παρ' ἐμέ*.

848. **τοῖσι καινοῖσιν:** as if he had said, To the Olympian gods.

849. **πέμψοντα:** to marshal.

850. **τὴν χέρνιβα:** that is, The water.

852. **παραινέσας ἔχω:** = *παρήνεσα*.

853. **προσόδια:** the usual name for processions conducted in honour of the gods. **προσόδια:** poems recited by lyric poets at the festivals of the gods. : from the Peleus (of Sophocles). / Several lines of the Peleus seem to be parodied in ll. 851-857.

856. Πυθιὰς βοά: τοῦ παιᾶνος εἶδος/· Πυθιὰς βοά: ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη/· Πυθιὰς βοά: τὸ Πύθιον μέλος· ἔνθεν καὶ πυθαύλης γίνεται/· Πυθιὰς βοά: οὕτως ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

εἶδος R
αὐλοῦ Portus

857. Χαῖρις: ὁ αὐλητής/· Χαῖρις: <ἐν τῇ Εἰρήνῃ> εἴρηται ὅτι ἐπὶ ταῖς θυσίαις ηὔλει <ἄκλητος>/· Χαῖρις: Χαῖρις κιθαρῳδός· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις· "φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; || <: ὁ Πεισίου Μέλης.: μετὰ δὲ Μέλητα τίς; || : ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῷδα, Χαῖρις.>"/· Χαῖρις: <Χαῖρις νῦν ὁ κιθαρῳδός·> ἕτερος <δὲ> αὐλητὴς οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει/· Χαῖρις: ἦν κιθαρῳδὸς ψυχρός/· Χαῖρις: γέγονεν αὐλητής.

<ἐν τῇ εἰρήνῃ> R
ἀγρίοις Kuster
ὁ Musgrave
μετὰ δὲ μέλητα τίς; Porson
<χαῖρις νῦν ὁ κιθαρῳδός> R
ηὔλει <ἄκλητος> R
<ὁ πεισίου . . . . . χαῖρις> suppl. ex V. et Suid. qui corrupta exhibent
<δὲ> R

παρὰ τοῖς λυρικοῖς, λεγόμενα:—supr. (854) σεμνὰ) του παιᾶνοσ εἰκόσ· inter. (855) πρόβατόν) τουτο εκ πηλεωσ· inter. (857) πυθιὰς βοᾶ:—ἡ μ ετ' αὐτοὺς γϊνομένη. τὸ πύθιον μέλοσ. ἔνθεν· καὶ πυθάυλησ γίνεται. οὕ τως (accentus acutus ex circumflexo factus) δὲ ἔλεγον, τὸν παιάνα:—supr. S. ante versum 857→βοᾶ ὁ αὐλητησ. εἴρη οτι ἐπι ταῖς θυσίαις, ηὔλουν:—int. (858) χαῖρις ὠιδάν:—χαῖρις κιθαρωιδός. (accentus acutus ex gravi factus) μνημονεύει δὲ αὐτοῦ, καὶ φερεκράτησ ἐν ἀγροῖς. φέρ' ἴδω. κιθαρ ωιδός τις. κάκιστος· ἐγένετο· ἕτεροσ· αὐλητὴς, οὗ μνημονεύει, κρατῖνοσ· ἐν νεμέσει:—supr. (858) ὡς αὐτομάτως ἐπιόντοσ αὐτοῦ. ταῖς εὐωχίαις. | ἦν

---

856. **Πυθιὰς βοά:** a form of the paean. **Πυθιὰς βοά:** (a cry) accompanied by the flute. **Πυθιὰς βοά:** the Pythian tune. Hence the name *πυθαύλης* (of the man who plays it). **Πυθιὰς βοά:** a name for the paean.

857. **Χαῖρις:** the flute-player of the name. **Χαῖρις:** in the Peace (l. 950 ff.) it is stated that he played the flute at sacrifices even when he had not been invited to them. **Χαῖρις:** Chaeris was a professional singer to the guitar. He is mentioned by Pherecrates in his play of the Wild Men:—*A.* Just let me see! Who was the vilest singer to the guitar? *B.* Meles, the son of Pisias. *A.* And who next after Meles? *B.* Quietly, quietly! I have him; Chaeris. **Χαῖρις:** the Chaeris here meant is the singer to the guitar. There is another of the name, a flute-player, mentioned by Cratinus in his Nemesis. / These fragments of notes almost defy reconstruction, especially as some of them appear to have been transferred from other plays, e.g. the words *ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις* which is evidently a note on Pax 951, to which I have restored it. **Χαῖρις:** a wretched singer to the guitar. **Χαῖρις:** Chaeris was a flute-player.

859. Ἡράκλεις τουτὶ τί κ.τ.λ.: ἔξειcιν ἱερε<ὺc κόρακ>α ὡc αὐλητὴν ἔχων.

ἱερε<ὺc κόρακ>α ὡc R

861. οὔπω κόρακ' κ.τ.λ.: ἴcωc ὡc μέλανα cκώπτει <τὸν Χαίριδα>/· κόρακ': ἔοικεν ὁ αὐλητὴc διεcκευάcθαι εἰc κόρακα/· ἐμπεφορβειωμένον: φορβίον ἐcτὶ τὸ περικείμενον τῷ cτόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα ἵνα μὴ cχιcθῇ τὸ χεῖλοc αὐτοῦ.

<τὸν χαίριδα> R

865. εὔχεcθε τῇ κ.τ.λ.: ἐμιμήcατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη· καὶ γὰρ ἔθοc ἀπὸ τῆc Ἑcτίαc ἀπάρχεcθαι/· τῇ Ἑcτίᾳ τῇ κ.τ.λ.: ἔμιξεν καὶ τὰ ἐπί<θετα> τῶν θεῶν τοῖc <τῶν> ὀρνέων—Ἑcτίᾳ ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτίνῳ ἑcτιούχῳ.

ἐπί<θετα> Ald.

<τῶν> ὀρνέων R

869. ὦ cουνιέρακε: ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγοc, ἀντὶ τοῦ cουνιάρατε· φαίνεται δὲ εἶναι Ποcειδῶνοc τὸ ἐπίθετον, ὡc ἐν Ἱππεῦcιν· "ὦ δελφίνων μεδέων Cουνιάρατε"· παρὰ τὸ ἐν τῷ Cουνίῳ ἄκρῳ τῆc

ὡc R

δὲ κιθαρωιδοσ ψυχρὸc.καὶ γέγονεν αὐλητήc:—int. (861) οὔπω κόρακ' ἴδον:—ἴcωc ὡc μέλανα cκώπτει·ἔοικεν δὲ ὁ αὐλητὴc·διεcκευαcθαι εἰc κόρακα·φορβίον δὲ εστι τὸ περικείμενον·τῷ cτόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα·ἵνα μὴ cχιcθῇ τὸ χεῖλοc αὐτοῦ:—ext. (869) ὦ cουνιέρακε:—ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λογοc | αντι του cουνιάρατε·φαίνεται δὲ εἶναι·ποcειδῶνοc τὸ ἐπίθετον· καὶ ἐν ἱππεῦcιν·ὦ δελφίνων μεδέων cουνιάρατε·παρα τὸ ἐν τῷ cουνίωι ἄκρωι τηc ἀττικηc·τὰc εὐχὰc καὶ τὰc ἀρὰc,δέχεcθαι:—ext. ἔξειcιν ἱερέα,καὶ αὐλητην εχων:—ext. (865) εὔχεcθε τῆι ἑcτίαι:—ἐμιμήcατο.τα τῶν ανθρωπων ἤθη·καὶ γαρ ἔθοc,ἀπὸ τηc ἑcτιαc,ἀπάρχεcθαι.ἔμιξεν δὲ,καὶ τὰ ἐπι των θεων,τοῖc ὀρνέοιc·ἑcτία ὀρνιθείῳ,καὶ

---

859. **Ἡράκλεις, τουτὶ τί κ.τ.λ.:** enters a priest attended by a crow which acts as his flute-player.

861. **οὔπω κόρακ' κ.τ.λ.:** perhaps a jeer at the dark complexion of Chaeris. **κόρακ':** the flute-player is dressed, it would seem, to represent a raven. **ἐμπεφορβειωμένον:** the *φορβίον* is a piece of leather put round the mouth of a flute-player to prevent the lips from cracking.

865. **εὔχεcθε τῇ κ.τ.λ.:** the priest imitates the manners of men. It is usual to begin ceremonials with a prayer to Hestia. **τῇ Ἑcτίᾳ τῇ κ.τ.λ.:** the priest mixes up gods and birds—birdish Hestia, and Hestia-protecting kite.

869. **ὦ cουνιέρακε:** it being a question of bird-ceremonial, this term is used to replace *Σουνιάρατε*, which, it would seem, is an epithet of Poseidon, as in the Knights (l. 560) "*ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε*," derived from his receiving *ἀραί* or

'Αττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι/· Πελαργικέ: ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ/· Πελαργικέ: παρὰ τὸν πελαργόν/· Πελαργικέ: <ἀντὶ τοῦ πελάγιε> ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος. <ἀντὶ τοῦ πελάγιε> R

873. οὐκέτι Κολαινίς: ἔστιν γὰρ καὶ Ἄρτεμις κολαινίς/· οὐκέτι κολαινίς: <κολαινὶς> ὄνομα ὀρνέου/· ἀλλ' ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις: ἔπαιξε πάλιν· ἀκαλανθὶς γὰρ εἶδος ὀρνέου· διὸ φησὶν Ἄρτεμιν ὀρνιθείαν καλεῖσθαι/· ἀκαλανθίς: ἔστιν εἶδος ὀρνέου ἀκαλανθίς. <κολαινὶς> R ἀκαλανθὶς R

875. φρυγίλῳ Σαβαζίῳ: παίζει πρὸς τὸ ὄνομα ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν σαβάζειν λέγουσι καὶ ἐκ τούτου Σαβάζιον τὸν Διόνυσον λέγουσι/· φρυγίλῳ Σαβαζίῳ: <Σαβάζιον οἱ Φρύγες τὸν Διόνυσον ἐκάλουν>· σαβοὺς δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιε- <σαβάζιον . . . . ἐκάλουν> R

ἰκτίνω ἑστιούχωι:—ext. (869) *αντιτου* πελασγικε·ἅμα δὲ ἴσως, *καὶ* παρα *τον* πελαργόν·*καὶ οτι* ὁ ποσειδῶν πελάγους ἐφορος:—int. (873) ἀκαλαν θίς:—ἄρτεμις ἡ κύων·παρὰ τὸ αἰκάλλειν. ἴσως τους γνωρίμους. ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κώδωνα·προσαγορεύει αὐτ*ην* ἀριστο*φανησ* ἐν εἰρήνη·*οτι* ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει·*εστι* δὲ εἶδ*οσ* ὀρνέου, ἀκαλαν*θισ*: —ext. (873) ἔπαιξε πάλι*ν*·κόλαινον *γαρ* εἶδ*οσ* ορνέου·δι' ὃ *φησι*·ἄρτεμ *ιν* ὀρνιθειαν καλεῖσ*θαι*·ἔστ*ιν γαρ καὶ* ἄρτεμις κολαινίς:—int. (873) κολ αινίς) ὀν*ομα* ὀρνέου:—inter. (875) καὶ φρυγίλω:—παίζει προς τὸ ὄνομ α·ἐπεὶ φρῦγες, τὸ ευάζειν, σαβάζειν λέγ*ουσι*·*καὶ* ἐκ τ*ουτου* σαβάζιον τὸν

---

vows at Sunium, the headland in Attica. **Πελαργικέ:** substituted for *Πελασγικέ*. **Πελαργικέ:** suggested by *πελαργός*. **Πελαργικέ:** substituted for *Πελάγιε*, seeing that Poseidon is the Ruler of the Sea.

873. **οὐκέτι Κολαινίς:** observe that there is an Artemis Colaenis. **οὐκέτι κολαινίς:** *κολαινίς* is the name of a bird. **ἀλλ' ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις:** another joke. *Ἀκαλανθίς* is the name of a bird, and the meaning is that the Artemis now invoked is the Artemis of the birds. **ἀκαλανθίς:** the name of a bird. / The other notes given in the codex are comments upon Pax 1078, wrongly transferred to this passage and slightly garbled in the process. They will be found in the notes at the end of the Peace.

875. **φρυγίλῳ Σαβαζίῳ:** a play upon the name *φρυγίλος*, since the Phrygians (*Φρύγες*) speak of *σαβάζειν* where we say *εὐάζειν*, and from this circumstance call Dionysus *Σαβάζιος*. **φρυγίλῳ Σαβαζίῳ:** the Phrygians called Dionysus *Σαβάζιος* and gave the name *σαβοί* both to places dedicated to him and also to

ρωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βάκχους/· Σαβαζίῳ: τῷ θεῷ· ὁ αὐτὸς δὲ Ὗας καὶ *Εὔαιος* καλεῖται. (τῷ θεῷ R; τοὺς βάκχους Ald.)

877. Κυβέλη: Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ ἡ θεός· διὸ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει/· Κυβέλη κ.τ.λ.: Δίδυμος· ὅτι ὡς κίναιδος κωμῳδεῖται <ὁ Κλεόκριτος>/· στροῦθε μῆτερ κ.τ.λ.: τὸ μῆτερ Κλεοκρίτου παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα. [τουτέστι, μεγαλόπουν]/· μῆτερ Κλεοκρίτου: <ἐπεὶ> ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισι/· Κλεοκρίτου: ἐκωμῳδεῖτο ὡς ξένος/· Κλεοκρίτου: Σύμμαχος· προείρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα ὑποκριτής, νῦν δὲ φαίνεται ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης <ἦν>/· Κλεοκρίτου: ἴσως ἕτερος ἂν (ὡς Ald.; <ἦν> R; <ἐπεὶ> Suidas 2113 A.)

διόνυσον *λεγουσι*·σαβοὺς δὲ ἔλεγον *καὶ* τοὺς ἀφιερωμέ..... τόπο *υς καὶ* τὰς βακχ*ας του θεου*·ὁ αυτος δὲ ὗας, *καὶ* εὔαιος καλεῖται:—ext. (877) κυβέλ*ην φασι*·την ρεαν·παρ*α τα* κύβελα ὄρη·ορεῖα *γαρ* ἡ *θε* ος·δι' ὃ ἐποχεῖται.λεόντων.ζεύγει·τὸ δὲ *μητερ* κλεοκρίτ*ου* παρ' ὑπόνοι αν.ἐπήγαγεν·βουλόμεν*ος* αὐτ*ον* διαβαλεῖν·*καὶ* στρουθόποδα.*τουτεστι* μ εγαλόπ*ουν*·ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξεν*ος*:—int. (877) κυβέλη στρου*θε*:—σύμ μαχος προείρηκ*εν*.*οτι* ξεν*ος*.*καὶ* τάχα.ὑποκριτ*ης*·νῦν δὲ φαίν*εται*·*οτι καὶ* την ὄψιν στρουθώδ*ης*·ὁ δὲ δίδυμ*ος*·*μητερα* κλεοκρίτ*ου*·*οτι* ὡς κίν αιδ*ος* κωμωιδεῖ*ται*.ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τ*ης* ρεασ,μαλακοὶ πάρειοι·κ *αὶ* ἴσως ἕτερ*ος* ἂν εἴη.τ*ου* παρευπόλι*δος* ἐν δήμοις,*καὶ* κόλαξι:—infr.

---

his frenzied worshippers. **Σαβαζίῳ:** the god so called. He is also called Hyas and Evaeus.

877. **Κυβέλη:** Rhea gets her name of Cybele from the Cybelan mountains, being indeed a goddess of the mountains. This explains why she rides upon a car drawn by a team of lions. **Κυβέλη κ.τ.λ.:** Didymus: that Cleocritus is attacked in comedy as a *κίναιδος*. / For *Κυβέλης υἱός = κίναιδος* see Suidas 2113 A and 2224 B. **στροῦθε μῆτερ κ.τ.λ.:** the words *μῆτερ Κλεοκρίτου* are added *παρὰ προσδοκίαν* for the purpose of ridiculing Cleocritus, who had feet like an ostrich. / Or "like a sparrow." **μῆτερ Κλεοκρίτου:** observe that cinaedi have a place in the mysteries of Rhea. **Κλεοκρίτου:** attacked as an alien by the comic poets. **Κλεοκρίτου:** Symmachus: he has already (Ran. 1437) said that Cleocritus was an alien and perhaps an actor. It is here stated that in appearance he resembled an ostrich. / Or, a sparrow. **Κλεοκρίτου:** perhaps different from the man of the same

εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι < >. < > R

879. αὐτοῖσι καὶ Χίοισι: καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν· ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς "τε καὶ Χίοισι." χίοισι V.

880. Χίοισιν ἥσθην κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χίοι συμμάχους εἰς Ἀθήνας ὅταν χρεῖα πολέμου προσείη. προσείη R

883. πελεκᾶντι: μήποτε πελέκας προενεκτέον ὡς ἀλίβας· πελεκᾶντι κ.τ.λ.: τὸ πελεκίνῳ τῷ πελεκᾶντι προσέρριπται· πελεκᾶντι: < > πελεκὰν μέντοι πελεκάνος κοινῶς, πελεκᾶς πελεκᾶντος ἀττικῶς, πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικῶς. προενεκτέον edd. ὡς Ald. τὸ πελεκίνῳ R < > R

884. φλέξιδι κ.τ.λ.: ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζώων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ, καὶ φλέξις, καὶ ἐλασᾶς· βάσκα

---

(880) καὶ χίοισιν:—*καὶ* τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν. ηὔχοντο *γαρ* ἀθηναῖ οι κοινῇ· ἐπὶ *των* θυσιῶν· ἑαυτοῖς τε *καὶ* χίοις· ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ χίοι συ μμαχουσ εἰς ἀθήνας, ὁτᾶν χρεῖα πολεμου· προσῆν:—infr. (883) καὶ πελε καντι:—μήποτε πελέκας προσενεκτέον· *καὶ* ἀλίβας· ὁ δε πελεκῖνοσ· τῷ πελεκαντι προσέρριπται· πελεκὰν μέντοι. πελεκάνοσ, κοινῶς· πελεκᾶς πελ εκάντος, ἀττικωσ. πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικωσ:—infr.

Folio 64, *line* 884. (884) *καὶ* φλέξιδι:—ἐπισκεπτέον *περι* τουτων, ἐκ της των ζώων ἱστοριασ. τις. ὁ τέτραξ· *καὶ* φλέξις· *καὶ* ἐλασασ | ἡ *γαρ* βά

---

name < > in the Demes and in the Flatterers, plays by Eupolis.

879. **αὐτοῖσι καὶ Χίοισι**: another point borrowed from history. At their sacrifices the Athenians offered up common prayers for themselves and for the Chians. / Either the reference implied in the *καί* is to the note on line 695 supra, which is very unlikely, or to some lost comment on a passage less far removed.

880. **Χίοισιν ἥσθην κ.τ.λ.**: seeing that the Chians usually sent help to Athens when it was needed in time of war. / This annotator takes *προσκειμένοις* in the sense of "supporting."

883. **πελεκᾶντι**: perhaps to be pronounced *πελέκας*, like *ἀλίβας*. **πελεκᾶντι κ.τ.λ.**: observe that *πελεκίνῳ* is thrown in after the *πελεκᾶντι* (and therefore the two words mean different birds). **πελεκᾶντι**: < > yet the form in common use is *πελεκάν πελεκάνος*; the Attic is *πελεκᾶς πελεκᾶντος*, and the Doric is *πελεκᾶς πελεκᾶ*.

884. **φλέξιδι κ.τ.λ.**: these birds should be looked up in the History of Animals to discover which are meant by the names *τέτραξ*, *φλέξις*, and *ἐλασᾶς*. / If the book intended is Aristotle's treatise, the names are not to be found in it. **βάσκα κ.τ.λ.**:

κ.τ.λ.: ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταράκτα εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι, ὁ δὲ αἰγίθαλλος <οὔ>, οὔτ' ἐρισάλπιξ· ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα. καταράκτα R; <οὔ> R

886. αἰγιθάλλῳ: οὕτως ὠνομάσθη, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι.

890. ἐπὶ ποῖον ὦ κ.τ.λ.: τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.

891. ἁλιαέτους: <ἁλιάετος> εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενον. <ἁλιάετος> R

893. ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν κ.τ.λ.: πρὸς τὸν ἱερέα λέγει ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ [μὴ] δυναμένου <καὶ αὐτοῦ> πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι. μὴ om. V. <καὶ αὐτοῦ> V.

900. μάκαρας, ἕνα κ.τ.λ.: εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβεν τὸ ἑαυτοῦ λέγων ἕνα <τινὰ μόνον>/· εἴπερ ἱκανὸν κ.τ.λ.: εἰ καὶ ἑνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα. <τινὰ μόνον> R

σκα·καὶ καταράκται·εἰσὶ παρὰ καλλιμάχωι·ἀναγεγραμμέναι·ὁ δε αἰγίθαλλοσ·οὔτ' ἐρισάλπιξ·ὅσ ἐστι δὲ ὑπο τὸν ἱέρακα·ουτω δὲ ωνομάσθη ὥς τινεσ, παρὰ το εξ αιγὸς τεθηλακέναι:—supr. (890) S. supra ἱερεῖον→τοῦτο εἰς διαβολην του χορηγου·ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον:—intermarg. S. ante versum 891→εἶδος ἀετου ἐν θαλάσσηι διαιτώμενον:—int. (893) ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σύ:—πρὸς τὸν ἱερέα·λεγει. ὡς μικρου ὄντοσ του ἱερείου·καὶ μη δυναμένου, πρὸς την θυσίαν, αὐτουργῆσαι:—ext. S. ante versum 900→εἰ καὶ ἑνὶ μόνωι, ἀρκέσει τὸ θῦμα:—int. (900) εἰπων πληθ

---

the *βάσκα* and the *καταράκτα* are found in the list of Callimachus, but not the *αἰγίθαλλος* or the *ἐρισάλπιξ*. The latter belongs to the genus hawk.

886. **αἰγιθάλλῳ:** so named, some say, from its having been known to suck (*τεθηλακέναι*) goats (*αἶγας*).

890. **ἐπὶ ποῖον ὦ κ.τ.λ.:** a hit at the choregus for furnishing a small victim (for the sacrifice).

891. **ἁλιαέτους:** a species of eagle which haunts the sea.

893. **ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν κ.τ.λ.:** addressed to the priest. The victim is small and Peisthetaerus is well able to prepare it for sacrifice without help (from the priest).

900. **μάκαρας, ἕνα κ.τ.λ.:** he uses the plural (*μάκαρας*), but in taking his own piece (of the victim) he adds the words *ἕνα τινὰ μόνον*, / i.e. Call the gods to the sacrifice —— only one, please. **εἴπερ ἱκανὸν κ.τ.λ.:** if indeed the sacrifice will suffice for one, all by himself. / Some variant to *ἔξετε* seems to be implied in this rendering, perhaps Kock's *ἱκανὸν ὄψον ἕξει*. Surely *ἕξετ'* cannot have been taken even by a scholiast for *ἕξεται* with the sense of *ἕξει*.

901. οὐδὲν ἄλλο πλὴν κ.τ.λ.: <ὅτι παροιμιῶδες> ἐπὶ τῶν [ἱερείων] μὴ ἐχόντων σάρκας/· οὐδὲν ἄλλο πλὴν κ.τ.λ.: ἔστι παροιμιῶδες, ὡσεὶ ἔλεγε· τρίχες καὶ κέρατα.

<ὅτι παροιμιῶδες> R

904. ἔρχεταί τις ποιητὴς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.

ἔρχεται V.

911. ἔπειτα δῆτα δοῦλος κ.τ.λ.: περισσὰ τινὲς ταῦτα <λέγουσι>/· δοῦλος ὤν: διὰ τὸ θεράπων <τὸ> δοῦλος εἶπεν/· δοῦλος ὢν κ.τ.λ.: ἦν τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

<λέγουσι> R

<τὸ> R

915. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν κ.τ.λ.: παίζει παρὰ τὸ ὀτρηρὸς ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

ὀτρηρὸς R

τετρημένον Ald.

918. κύκλια: <τὰ> τὴν τοιαύτην ὑπό-

<τὰ> Ald.

υντικωσ. ἔλαβεν το ἑαυτου, λέγων ἕνα:—intermarg. ext. (902) ἐπι των ἱερείων των μὴ ἐχόντων σάρκας. ἐστι δὲ παροιμιῶδες. ὡσεὶ ἔλεγε· τρίχες, καὶ κέρατα:—ext. S. ante versum 904→εὔχεταί τις· ποιητὴσ· ὡς ἐπι νεο κτίστου πόλεως, ἐγκώμια λέξων:—ext. παίζει παρα τὸ οτρηρὸν. οτι τε τριμμένον ἦν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἱμάτιον:—ext. δια τὸ θεράπων· δοῦλοσ εἶ πεν. ἦν δὲ των ἐλευθέρων τὸ κομᾶν:—ext. (913) περισσὰ τινὲς ταῦτα:—int. (918) S. ante κύκλια→τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ἔχοντα ταῦτα. κύκλ

---

901. **οὐδὲν ἄλλο πλὴν κ.τ.λ.:** a proverbial expression applied to animals that have no flesh on their bones. **οὐδὲν ἄλλο πλὴν κ.τ.λ.:** a proverbial expression, as if he had said "hair and horns." / Perhaps a new note, adscript to *γένειον καὶ κέρατα* in l. 902, begins with the *ὥσει*.

904. Enters a poet as though with the intention of reciting panegyrics on the newly-founded city.

911. **ἔπειτα δῆτα δοῦλος κ.τ.λ.:** some regard this passage as interpolated. / This comment evidently refers to the whole four lines preceding the second *κατὰ τὸν Ὅμηρον*. One manuscript (A, Paris 2712) does omit the lines, and the Ravennas by reading *ὀτρηρόν* not *ὀτρηροί*, in the body of the next note, perhaps indicates that the note was once adscript to a copy of the text in which the lines in question were omitted. But for the homoeoteleuton serving as a good argument for defence, I am sure more editors would have obelised them as interpolated by some schoolmaster in protest at his degraded position. **δοῦλος ὤν:** the *δοῦλος* is suggested by the preceding *θεράπων* (l. 909). **δοῦλος ὢν κ.τ.λ.:** to wear the hair long was a privilege confined to the free-born.

915. **οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν κ.τ.λ.:** a play upon the word *ὀτρηρός*. The poet's cloak was *τετρημένον*, in holes.

918. **κύκλια:** songs with a sub-

θεcιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον/· κυ-
κυκλικὰ R κλικά: κυκλικὰ καλοῦνται μέλη τὰ
ἐκτεταμένα/· κυκλικὰ μέλη: <κυκλικὸν <κυκλικὸν
<τὸ> R μέλος> ἐcτὶ <τὸ> διηγηματικόν. μέλος> R

919. παρθένεια: ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρ-
θένοι ᾖδον.

922. οὐκ ἄρτι θύω κ.τ.λ.: πρὸς τὸ
ἔθος/· οὐκ ἄρτι θύω κ.τ.λ.: [cαφὲc δὲ]
ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεcαν τῇ
δεκάτῃ/· ἄρτι θύω: εἴρηται πρότερον ὅτι
<τὸ ἄρτι> R ἐπὶ ἐνεcτῶτος <τὸ ἄρτι>.

924. ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.: ἡ τῶν
Μουcῶν φάτις ταχεῖά ἐcτιν ὡc ἵππος
ὠκεῖα/· ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.: [ἤτοι·
καθολικῶc λέγει] ἐπεὶ πτεροέντα <τὰ> ἔπη <τὰ> Ald.
διαγγέλλοντα καὶ ταχέωc διαγγέλλοντα τὰ πράγματα/·
Ald. ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.: πρὸc ἑαυτὸν
ταχέωc γράφοντα τὰ ποιήματα.

ια ἔλεγον·*αντι του* ἃ αἱ παρ*θ*ενοι ἆδον·κύκλια δὲ καλο*ῦνται* μέλη τα·
εκτεταμμένα·*εστι* δὲ διηγημα*τικον*:—infr. S. ante versum 922→προc τὸ
ἔθοc.εἴρη*ται* δὲ πρότερ*ον οτι* ἐπιενεcτῶτο*σ*.caφὲc δὲ *οτι* τα ὀνόματα·
τ*ων* παίδ*ων* ἐτίθεcαν,τῆι δεκάτηι:—ext.

Folio 64 *verso*, *line* 924. (924) ἀλλά τις ὠκεῖα μουcάων:—ἡ τῶν μ
ουcῶν φᾶτιc ταχεῖα *εστι* ὡc ἵππος ὠκεῖα·ἤτοι δὲ καθολικῶc *λεγει*·ἐπ
εὶ πτεροέντα·ἔπη·*καὶ* ταχέωc *δια*γέλλοντα τὰ πράγματα·προc εαυτον τ
αχέωc·γράφοντα·τὰ ποιήματα:—supr. (927) S. supra ζαθέων→ἐκ τῶν

---

ject such as that here mentioned it was usual to call *κύκλια*. / If *αὐτήν*, the reading of the other manuscripts and of Suidas, is preferred to *τοιαύτην* here, we should perhaps write *κυκλικά* in lemma and note. **κυκλικά**: long-winded songs are called *κυκλικά* (i.e. going round and round over the same ground). **κυκλικὰ μέλη**: a *κυκλικὸν μέλος* is narrative in form. / Or, is this a note calling attention to *μέλος* as used of a poem in narrative form—*ὅτι μέλος νῦν ποίημα διηγηματικόν*, or the like?

919. **παρθένεια**: that is, Songs which maidens sang.

922. **οὐκ ἄρτι θύω κ.τ.λ.**: observe that it was usual to name children on the tenth day (after their birth). **ἄρτι θύω**: it has been already pointed out that *ἄρτι* is used of present time. / In a lost note to Ran. 598?

924. **ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.**: the utterance of the Muses is swift, as a swift horse. **ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.**: observe that words are winged, that is, soon tell their tale. **ἀλλά τις ὠκεῖα κ.τ.λ.**: in allusion to the poet himself as taking a short time to compose his verses.

926. cὺ δὲ πάτερ κ.τ.λ.: ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων· "cύνες ὅ τοι λέγω zαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας"/· κτίστορ Αἴτνας: ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν/· zαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε: παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν. vide Bergk, Poet. Lyr. i. 409.

ἱέρων Ald.

929. τεᾷ κεφαλᾷ: τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουcιν οἱ βαcιλεῖc.

930. ἐμὶν τεῖν: χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν cυνεχῆ ἐν τοῖc τοιούτοιc δωρicμόν· [καὶ μάλιcτα τὸν Πίνδαρον cυνεχῶc λέγοντα ἐν ταῖc αἰτήcεcιν τὸ ἐμίν].

δωρισμόν editio Basil. 1547.

933. cπολάδα: πρὸc τὸ cπολάδα ὅτι διφθέρα ὁποιαοῦν· Σοφοκλῆc Αἴαντι Λοκρῷ· "κατατίκτου κυνὸc || cπολὰc λίβυcca, παρδαλῆφόρον δέρος"/· cπολάδα: Καλλίcτρατοc· <ὅτι cπολὰc> οἷον ἔφαπτον

τὸ R

cπολὰc λίβυcca Suidas 3390 A.

<ὅτι cπολὰc> R

πινδάρου·ὑπορχημάτων·ξύνες *οτι* λέγω·zαθέων ἱερῶν·ἐπώνυμε *πατερ* κτίστορ·αἴτνας | ἐπειδὴ ὁ ἑρων·ἔκτιcεν αὐτ*ην*:—int. (927) παίζει πρὸc τὸ πινδαρι*κον*· intermarg. int. (929) τῆι γὰρ κεφα*λη* ἐπινεύουcιν, οἱ βαcι λεῖc:—intermarg. int. (930) S. supra ἐμίν→χλευάζει τῶν διθυραμβοποι ῶν·τὸν cυνεχῆ ἐν τοῖc τοιούτοιc διοριcμὸν·*καὶ* μάλιcτα τὸν πίνδαρον· cυνεχῶc λεγοντα·ἐν ταῖc αἰτήcεcι,τὸ ἐμίν· ext. (933) cπολάδα *καὶ* χιτ ῶν' ἔχειc:—πρὸc τ*ην* cπολάδα *οτι* διφθέρα ὁποια·οὖν cοφοκλ*ησ* αἴαν τι λοκρῶ κατὰcτίκτ*ου* κυν*ὸσ* cπολα caιβύcca παρδαλῆφόρον δέρ*οσ*·καλ λίcτρατοc δὲ οἷον ἔφαπτον δερμάτινον·εὐφρόνι*οσ* δὲ χιτῶνα δερμάτιν

---

926. **cὺ δὲ πάτερ κ.τ.λ.:** from Pindar's Dance hymns (to Apollo): "Give ear to my burden, Sire, namesake of hallowed rites (*ἱερῶν*), planter of Etna." **κτίστορ Αἴτνας:** observe that it was Hiero who founded Etna. **zαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε:** a jocular allusion to the phrase as used by Pindar.

929. **τεᾷ κεφαλᾷ:** kings give assent by an inclination of the head.

930. **ἐμὶν τεῖν:** a jeer at the persistent way in which dithyrambic poets use Doric forms. / I am not at all certain that the change of *διορισμὸν* to *δωρισμὸν* really emends the passage. It may well be that this note originally referred to ll. 926, 927, in which case *διορισμόν* would mean "mode of defining persons." The *καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον* would then be original.

933. **cπολάδα:** observe that *σπολάς* is a leather coat of any sort. Sophocles in his Locrian Ajax: —"A Libyan coat, owned once by spotted brute, a skin of leopard's wearing." **cπολάδα:** Callistratus: that *σπολάς* is some sort of skin attached to the person, something

δέρμα <ἐπί-σπαστόν> τι ὅν Rγ

δέρμα, <ἐπίσπαστόν> τι ὅν/· σπολάδα: Εὐφρόνιος· <ὅτι σπολάδα ἀντὶ τοῦ> χιτῶνα δερμάτινον· παρῆχθαι δὲ ἴσως ἐκ τοῦ

<ὅτι σπολάδα ἀντὶ τοῦ> Rγ

ἐπι<σπᾶσθαι καὶ ἐπι->φέρεσθαι Rγ

ἐπι<σπᾶσθαι καὶ ἐπι>φέρεσθαι.

935. ἔχε τὴν σπολάδα: ὁ Πεισθέταιρός φησι μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα/· πάντως δέ μοι κ.τ.λ.: ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῇ σπολάδι/· ῥιγῶν: τὸ ῥιγῶν Δωρικῶς ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ

ου Pierson ad Moerin p. 339

ου εἰς ω, ῥιγοῦν, ῥιγῶν.

941. νομάδεσσι γὰρ κ.τ.λ.: ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν <ἀπ>αίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

<ἀπ>αίρουσιν Suidas 2603 B.

944. ἀκλέης δ' ἔβα: ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

946. χιτωνίσκον: <χιτωνίσκος> τὸ

<χιτωνίσκος> Rγ

ον·παρήχθαι δὲ ἴσως, ἐκ του ἐπιφέρεσθαι:—ext. (935) S. supra δέ μοι→ ὡς μη ἀρκουμένου. αὐτου μόνη τῆι σπολάδι·ὁ πεισθεταιροσ φησι·μετα τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα·τὸ δε ῥιγῶν δωρικῶς·εστι κατατροπην του ο, εἰς ω ριγοῦν ῥιγῶν:—int. (942) ἁλᾶται στράτων:—ἐπειδὴ οἱ σκῦθαι τῶι χειμῶνι δια τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ. ἐπι ἁμαξων τα πράγματα βάλλ οντεσ ἑαυτῶν. αἴρουσιν, εἰς ἄλλην χώραν·ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἁμαξα ν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται:—ext. (944) ἀκλεὴς ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶ νοσ:—int. (946) χιτωνισκον τὸ ὑποκοριστικον τοῦ χιτῶνοσ·ἐπὶ ἀρσενικου

---

drawn on, so to speak (from σπᾶν). **σπολάδα:** Euphronius: that σπολάδα is for "shirt of leather," and that it is perhaps derived from ἐπισπᾶσθαι, that is, from its being put over one.

935. **ἔχε τὴν σπολάδα:** addressed by Peisthetaerus (to the poet), after the priest has taken his σπολάς off. **πάντως δέ μοι κ.τ.λ.:** as though he were not satisfied with the σπολάς alone. / This may be a note on l. 944. **ῥιγῶν:** the form ῥιγῶν is Doric, with change of ου to ω, ῥιγοῦν to ῥιγῶν.

941. **νομάδεσσι γὰρ κ.τ.λ.:** when the Scythians are unable to stand the cold of winter any longer, they pack their belongings in waggons and start for another country. If a man does not possess a waggon, he is hardly thought respectable in Scythia.

944. **ἀκλέης δ' ἔβα:** (scilicet) the σπολάς without the χιτών. / Whether the words σπολὰς ἄνευ χιτῶνος are genuine or no, certainly the writer of this note did not find them in his text.

946. **χιτωνίσκον:** χιτωνίσκος is

ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτών/· χιτωνίσκον: χιτών R

<χιτωνίσκος> R <χιτωνίσκος> λέγεται, ἐπὶ ἀρσενικοῦ μόνου χιτῶνος λέγεται, ἐπὶ θηλυκοῦ χιτώνιον. μόνου R

947. ἀπόδυθι: τῷ Εὐελπίδῃ λέγει. εὐελπίδῃ R

949. ἐς τὴν πόλιν κ.τ.λ.: ἀπελθὼν ποιήσω ποιήματα εἰς τὴν πόλιν. ἀπελθὼν Ald.

950. κλῄσον ὦ κ.τ.λ.: διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατῶντας, μηδὲν δὲ λέγοντας/· κλῄσον ὦ κ.τ.λ.: ἐπίτηδες ἀδιανοήτως λέγει ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῇ τινὰ φαντασίαν ἔχειν/· τὰν τρομεράν: ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται/· τὰν τρομερὰν κ.τ.λ.: παίζων φησὶ τρομερὰν μὲν διὰ τὸ ἀστήρικτον, κρυερὰν δέ, τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα/· τρομεράν: ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομεῖσθαι.

951. νιφοβόλα κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ νιφο-

μόνωσ χιτῶνοσ λέγεται·ἐπι θηλυκου χιτώνιον:—ext. (947) S. supra **ἀπόδυθι→τῷι εὐελπίδι λέγει**:—int. (949) **ἀπελθὼ ποιήσω·ποιήματα εἰς** *την* **πόλιν**:—int. S. ante versum 950→*δια*βάλλει **τοὺς ποιητὰς·ὡς τῷ κόμπ ωι τῶν λέξεων ἀπατῶντας, μὴδὲν δὲ λέγοντας**:—ext. (951) **τὰν τρομερὰν**:—**ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομησ. ὑποτίθεται·παίζων** *φησι·τρομερὰν μὲν, δια* **τὸ ἀστήρικτον. κρυερὰν δὲ, τὴν κρύους μεταλ αμβάνουσαν·** *δια* **τὸ ἐπ' αὐτ***ην* **καταράσσειν** *καὶ* **τ***ην* ~~φλόγα~~ **δρόσον** *καὶ* **τ***ην* **ψυχρότητα**:—ext. (952) **νιφοβόλα πεδία**:—*αντι* **τοῦ νιφόβολον.** *καὶ*

---

the diminutive of *χιτών*. **χιτωνίσκον**: *χιτωνίσκος* is never used except of the *χιτών* worn by men; *χιτώνιον* is the diminutive of the *χιτών* worn by women.

947. **ἀπόδυθι**: addressed to Euelpides.

949. **ἐς τὴν πόλιν κ.τ.λ.**: I shall go and make verses on the city.

950. **κλῄσον ὦ κ.τ.λ.**: a hit at poets for misleading their readers with magnificent words without any meaning. **κλῄσον ὦ κ.τ.λ.**: the poet talks nonsense of set purpose in the hope that his magnificent language may get him credit for possessing imagination. **τὰν τρομεράν**: the whole fabric rests on air (and is for that reason shaky). **τὰν τρομερὰν κ.τ.λ.**: a jocular description. The town is *τρομερά* as being unstable, and *κρυερά*, i.e. "of or belonging to *κρύος*," because the dew and the frost fall upon it. **τρομεράν**: as being apparently built in the air.

951. **νιφοβόλα κ.τ.λ.**: equivalent

βόλον καὶ πολύπορον ὁδόν/· νιφοβόλα: κατὰ μεταπλασμόν/· νιφοβόλα: μεταπλασμῷ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα [ὡς] ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐθείας/· νιφοβόλα: παρὰ τὸ βάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ ἔπαιξεν.

νιφοβόλος Ald.

958. αὖθις σὺ κ.τ.λ.: πρὸς τὸν ἱερέα φησί/· περιχώρει λαβὼν κ.τ.λ.: περίελθε καὶ περίρραινε.

959. μὴ κατάρξῃ κ.τ.λ.: ἔπαιξεν πρὸς τὸ εὐφημία <'στω> εἰπὼν τὸ μή.

<'στω> R (εὐφημιάσεω V.)

961. τὰ θεῖα μὴ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τῷ χρησμῷ.

962. ὡς ἐστὶ Βάκιδος: <ὅτι> τρεῖς Βάκιδες ὡς Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιός φησιν, οὕτως· "Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο, ὧν ἡ

<ὅτι> R

πολύπορον·ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν·μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο.εἰπὼν νιφοβόλα.ὡς ἀπο τῆς νιφοβόλας·εὐθείας·ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷι ἀέρι,οἰκοδομεῖσθαι·παρὰ τὸ βάλλεσθαι·ὑπὸ του νιφετοῦ.ἔπαιξεν·ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λεγει·ὅπως δια τοῦ ὄγκου των λέξεων.δοκῇ τινὰ φαντασίαν ἔχειν:—infr. (958) S. supra χερνίβα→προς τὸν ἱερέα φησι περίελθε,καὶ περίρραινε:—int. S. ante versum 959→ἔπαιξεν προς τὸ εὐφημία·εἰπὼν τὸ μη:—intermarg. infr. (961) αντιτου μὴ ἀηδίζου.ἐπὶ τῷ χρησμῷ:—int.

Folio 65, *line* 962. (962) ὡς ἐστὶ βάκιδοσ:—τρεῖς βάκιδες·ὡς φιλητας ὁ ἐφέσιοσ φησι ουτω·σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο·ὧν ἡ μὲν εστι ὡς

---

to *νιφοβόλον καὶ πολύπορον ὁδόν*. **νιφοβόλα**: by metaplasm (or, change of formation). **νιφοβόλα**: in using *νιφοβόλα* as an accusative singular, from the nominative *νιφοβόλος*, the poet employs the figure *μεταπλασμός*. / Even if we decide that the first note on this line does not imply any variant for *πεδία*, we cannot escape from the fact that the writers of this note and of the last took *νιφοβόλα* as an accusative singular, to be construed with *τὰν τρομερὰν κρυεράν*. It will not do to say that *νιφοβλής* or *νιφόβλητος* was regarded as the normal nominative. **νιφοβόλα**: a jocular allusion to the town (or, the plains?) as being exposed to snow.

958. **αὖθις σὺ κ.τ.λ.**: addressed to the priest. **περιχώρει λαβὼν κ.τ.λ.**: go round and sprinkle the holy water.

959. **μὴ κατάρξῃ κ.τ.λ.**: a comic effect is obtained by the *μή* following immediately upon the *εὐφημία 'στω*. / Whatever the reading of the end of the line may have been, this note implies for the beginning *εὐφημία 'στω* —— *μή*, in one person's mouth.

961. **τὰ θεῖα μὴ κ.τ.λ.**: that is, Do not be disgusted with the oracle.

962. **ὡς ἐστὶ Βάκιδος**: observe that there were three men of the name according to Philetas of Ephesus, who says:—"Now there were three Sibyls, of whom one, as she tells

μέν ἐστιν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή, δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία, τρίτη δὲ ἡ Σαρδιανή· καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς." Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ϐ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας <τὰς γυναῖκας> ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

ἄλλα τε Dindorf, collat. schol. Pacis 1071

<τὰς γυναῖκας> V.

966. ἀλλ' οὐδ' ἐμπόδιον (?) κ.τ.λ.: ἀλλ' οὐδὲν κωλῦόν ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν/· οὐδ' ἐμπόδιον (?): οὐδὲν κωλῦον/· ἀλλ' οὐδὲν οἷον κ.τ.λ.: οὕτως ἔλεγον <περὶ> τὰ λυσιτελοῦντα <ἀκοῦσαι>.

<περὶ> Rx

<ἀκοῦσαι> Rx

967. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι κ.τ.λ.: μιμεῖται τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν/· ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι κ.τ.λ.: τὸ ὅλον παίζει/· λύκοι: λύκους τοὺς γέροντάς φησι.

μιμεῖται Dindorf

δια τησ ποικήσεώς·*φησι* ἀπόλλωνοσ·ἀδελφή·δευτέρα δὲ,ἡ ἐρυθραῖα·τρίτη δὲ,ἡ σαρδιανή·*καὶ* βάκιδες.ὁμοίως.τρεῖς.ὁ μὲν ἐξ ελεῶνοσ βοιωτίας.ὁ δὲ ἀθηναῖοσ.ὁ δὲ ἀρκάς.θεόπομποσ δὲ ἐν τῇ ϐ τῶν φιλιππικῶν. τά τε ἄλλα πολλὰ *περι του* βοιωτου βάκι*δοσ*·ἱστορεῖ παράδοξα·*καὶ οτι* ποτὲ τ*ων* λακεδαιμονίων μανείσας.ἐκάθηρεν·ἀπόλλωνοσ αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος:—supr. (966) ἀλλ' οὐδὲν κωλύον *εστι*·*καὶ* νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν·:—*αλλωσ*·οὕτως ἔλεγον τὰ λυσιτελο*ῦντα* οὐδὲν οἷον,

---

us in her verses, was the sister of Apollo; the second was the Sibyl of Erythrae; and the third the Sibyl of Sardis. As there were three Sibyls, so there were three Bacides, one from Eleon in Boeotia, one an Athenian, and the third an Arcadian." In the ninth book of his Philippica, Theopompus records many marvellous stories of the Boeotian Bacis, and among others that he purified the wives of the Lacedaemonians from madness, after Apollo had been graciously pleased to name him for this office.

966. **ἀλλ' οὐδ' ἐμπόδιον (?) κ.τ.λ.**: there is nothing to prevent us from even now hearing the oracles. **οὐδ' ἐμπόδιον (?)**: nothing to prevent. **ἀλλ' οὐδὲν οἷον κ.τ.λ.**: a mode of expression used in reference to things which it was as well one should hear.

967. **ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι κ.τ.λ.**: an attempt to imitate the incoherence of oracles. **ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι κ.τ.λ.**: the whole passage is meant in fun. **λύκοι**: he means "old men" by *λύκοι*. / The annotator, I fear, had *λευκοί* in his text, or, even worse, regarded *λύκοι* as a pun on *λευκοί*.

968. τὸ μεταξὺ Κορίνθου κ.τ.λ.: παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμόν· "εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος"/· τὸ μεταξὺ Κορίνθου κ.τ.λ.: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν· "εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος." εὔφορος δὲ αὕτη ἡ χώρα.

κτήσαιο Suidas 1629 B.

εἰ Suidas 1629 B.

εἰ Suidas 1629 B.

κτήσαιο Suidas 1629 B.

970. ᾑνίξαθ' ὁ Βάκις κ.τ.λ.: ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται.

971. Πανδώρᾳ: τῇ γῇ· ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται.

974. ἔνεστι: ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ;/· λαβέ: λαβὲ καὶ σκόπησον.

978. αἰετὸς ἐν κ.τ.λ.: οὐχ ἁπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήσεσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς

οὐδὲν κω.... ext. (968) τὸ μεταξὺ κορίνθου:—παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμον εἰς τὸ μέσον κτίσαιο κορίνθου·και σικυῶν·ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μ εταξὺ ουρανου·καὶ γῆς ἵδρυται:—αλλωσ·αἰσώπω τῶ μυθογράφωι.χρω μένωι περι πλούτου·ὁ θεοσ εἶπεν·εἰς τὸ μέσον.κτισαι.κορίνθου καὶ σι κυῶνοσ.εὔφοροσ δὲ αὕτη·ἡ χώρα·τὸ δὲ ὅλον παίζει:λυκους δὲ τοὺς γέροντασ φησι·μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον.τῶν χρησμῶν:—ext. (971) π ανδῶρα:—τῆι γῆι ἐπειδη πάντα τὰ προς τὸ ζῆν δωρεῖται:—ext. (974) αντιτου γέγραπται.ἐν τῶ χρησμῶ:—int. (974) λαβὲ) λαβὲ,καὶ σκόπησον: —inter. (978) αἰετός,οὐχ' ἁπλῶς τουτο φησι·ἀλλ' οτι χρησμοσ.ἦν τοῖς ἀθηναίοις δεδομένοσ·τοσοῦτον αὐξήσεσθαι·ὅσον αἰετοσ των ἄλλων ὀρνέ

---

968. τὸ μεταξὺ Κορίνθου κ.τ.λ.: in allusion to the current oracle:—"If thou get thee what lies between Corinth and Sicyon." τὸ μεταξὺ Κορίνθου κ.τ.λ.: when the fabulist Aesop sought an answer from the god respecting riches he received the reply:—"If thou get thee what lies between Corinth and Sicyon." The land named is very fertile.

970. ᾑνίξαθ' ὁ Βάκις κ.τ.λ.: seeing that the city (of the birds) is placed between heaven and earth.

971. Πανδώρᾳ: the earth, as supplying (δωρεῖται) everything πάντα) requisite to sustain life.

974. ἔνεστι: that is, Are they written in the oracle? λαβέ: take it and look.

978. αἰετὸς ἐν κ.τ.λ.: there is reason in this madness. An oracle was given to the Athenians to the effect that they would increase as far as an eagle in the clouds soars above the rest of the birds. This the oraclemonger applies to Peisthe-

νεφέλαις προΰχει· τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται ὅπως ἄν <τι> λάβῃ. <τι> Ald.

982. ἐξεγραψάμην: ἀντὶ τοῦ ἐμνημονευσά<μην>. ἐμνημονευσά<μην> R

983. αὐτὰρ ἐπὴν κ.τ.λ.: τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς <χρησμόν>. <χρησμόν> V.

984. σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ: σπλάγχνων ἐπιθυμῶ.

987. καὶ φείδου μηδὲν κ.τ.λ.: μήτε, φησίν, ἐὰν αὐτὸς ᾖ ὁ Λάμπων, φείδου αὐτοῦ, ἐὰν λέγῃ ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ.

988. Λάμπων: ἐχρησμολόγει ὁ Λάμπων/· Διοπείθης: Σύμμαχος· ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτυόσι δῆλον ποιεῖ. ἐχρησμολόγει R

994. <τίς ἡ ἐπίνοια: τίς ὁ νοῦς;>/· τίς ὁ κόθορνος κ.τ.λ.: Δίδυμος οὕτως· <τίς . . . νοῦς;> R

<πρὸς> τί ὑποδέδεσαι R <πρὸς> τί ὑποδέδεσαι τὸ <ἀμφοτερο>δέξιον;/· τίς ὁ κόθορνος κ.τ.λ.: τίς ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ; <ἀμφοτερο->δέξιον R

ων. ἐν ταῖς νεφέλαις προΰχει· τοῦτον *καὶ* αὐτον εἰς τον πεισ*θεταιρον* πλάττεται· ὅπως ἂν λάβῃ:—int. (982) ἐξεγραψάμην) *αντιτου* ἐμνημόνευσα:—inter. S. ante versum 983→τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται *καὶ* αὐτὸς:—int. (984) σπλαγχνεύειν) σπλάγχνων ἐπιθυμεῖ:—inter. (988) μήτ' ἦν ὁ Λάμπων:—χρησμολογεῖ ὁ Λάμπων. μήτε *φησι*· ἐὰν αὐτὸς ᾖ ὁ λ αμπων φείδου αὐτου ἐὰν λέγῃ· *οτι καὶ* ὡς αἰετὸς γενήσῃ:—ext. (988) ὁ ιοπει*θησ*:—σύμμαχ*οσ οτι* διοπει*θησ* ὁ ῥήτωρ· *υπο*μανιώδ*ησ* ἦν. ὡς τηλ εκλείδ*ησ*· ἐν ἀμφικτυόσι δῆλον ποιεῖ:—ext. (994) τίς ἡ ἐπίνοια:—*καὶ* δί

---

taerus all by himself, in the hope that he will be paid for his flattery.

982. **ἐξεγραψάμην:** that is, I recorded.

983. **αὐτὰρ ἐπὴν κ.τ.λ.:** Peisthetaerus himself makes an oracle up in the same metre as the oracle-monger.

984. **σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ:** longs for the flesh (of the victim).

987. **καὶ φείδου μηδὲν κ.τ.λ.:** not spare Lampon himself, if he says that you will become an eagle.

988. **Λάμπων:** Lampon was an oraclemonger. **Διοπείθης:** Symmachus: that the orator Diopeithes was a little mad, as Telecleides shows in his Amphictyons.

994. **τίς ἡ ἐπίνοια:** what is the meaning? / I have restored this note from its place in the text of Ran. 47, where see note. **τίς ὁ κόθορνος κ.τ.λ.:** Didymus thus:—For what purpose are you shod with the shoe that fits both feet? / Text and notes alike need emending. **τίς ὁ κόθορνος κ.τ.λ.:** what is the purpose of your journey?

<μέτων> Ald.

997. Μέτων: <Μέτων> ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης· τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος· φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν.

τούτου Ald.

ἀνάθημά τι Suidas 2476 C.

1000. ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν (?) κ.τ.λ.: Δίδυμος· τοιοῦτος ἀήρ ἐστιν <ὁ> τῇ γῇ περικείμενος/· ἐστὶ τὴν ἰδέαν (?) κ.τ.λ.: ὡς πνιγεὺς οὖν περίκειται τῇ γῇ.

<ὁ> B^{2}

1001. κατὰ πνιγέα: ὅμοιος πνιγεῖ/· κατὰ πνιγέα: καθάπερ πῶμά τι περικείμενος/· πνιγέα: πνιγεὺς ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος/· προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.: Σύμμαχος· ἐπίτηδες ἀδιανόητα/· προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.: ἀδιανόητα/· προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.: δι' ὅλου ἀνοητaίνει.

1005. ὁ κύκλος κ.τ.λ.: παίζει· ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον.

θυμοσ ουτω·τι *υποδέδεται*·τὸ δεξιόν·τίς *εστιν* ἡ ἐπίνοια τησ ὁδοῦ:— ext. (997) μέτων:—ἄριστος ἀστρονόμοσ, *καὶ* γεωμέτρησ·τοῦτ*εστιν* ὁ ἐνι αυτὸς, ὁ λεγόμενοσ μέτωνοσ·*φησι* δὲ καλλίστρατοσ·ἐν κολωνῶι ἀναθ ήματα εἶναι αὐτου, ἀστρολογικα·:—infr.

Folio 65 *verso*, *line* 1001. (1001) προστιθεὶς *οὖν*:—δίδυμοσ τοιοῦτος ἀ ὴρ εστι τῆ γῆ *περικείμενοσ*·ὅμοιοσ πνιγεῖ·καθάπερ πώματι *περικείμεν οσ.τα*] δὲ εξησ σύμμαχοσ·ἐπίτηδες, ἀδιανόητα:—αλλωσ·ὡς πνιγεὺς *οὖν περικειται* τῆ γῆι·τα δὲ εξησ ἀδιανόητα·πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανοσ, ἢ ἡ κ άμινοσ:—supr. (1003) S. supra οὐ μανθάνω → διόλου, ανοηταίνει:—int. (1005) S. supra τετράγωνος → παίζει·ἀδύνατον *γαρ* τον κύκλον γενεσθαι

---

997. **Μέτων:** the admirable astronomer and geometer of this name. The year that goes by the name of Meton we owe to him. Callistratus says that there is at Colonus an astronomical toy which was set up by him.

1000. **ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν (?) κ.τ.λ.:** Didymus: The air round the earth may be so described (as being like a lid). **ἐστὶ τὴν ἰδέαν (?) κ.τ.λ.:** now, it surrounds the earth like a lid. / It looks as though this note and the note before it implied some variant or variants.

1001. **κατὰ πνιγέα:** like a lid. **κατὰ πνιγέα:** just like a lid put on the earth. **πνιγέα:** *πνιγεύς* is a stove or oven. / Perhaps transferred from some other passage. **προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.:** Symmachus: it is meant to be nonsense. **προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.:** nonsensical. **προσθεὶς οὖν κ.τ.λ.:** pure nonsense from beginning to end. / Or, this may refer to the whole passage from line 999 to line 1009.

1005. **ὁ κύκλος κ.τ.λ.:** meant in jest. It is impossible to square the circle.

1007. ὥcπερ δ' ἀcτέρεc κ.τ.λ.: λείπει τὸ ἵνα/· ὥcπερ δ' ἀcτέρ·· κ.τ.λ.: ἵνα τοῦ μέcου κυκλοτεροῦc ὄντοc αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶcιν ὡc ἀκτῖνεc ἀcτέρων.

1009. Θαλῆc: ὁ Θαλῆc οὗτόc ἐcτιν εἷc τῶν ἑπτὰ φιλοcόφων, ἐπὶ γεωμετρίᾳ περιβόητοc.

1010. ἴcθ' ὁτιὴ φιλῶ κ.τ.λ.: ὡc φίλοc coι cυμβουλεύω ὑπαναχωρῆcαι ἔνθεν.

1012. ὥcπερ ἐν Λακεδαίμονι κ.τ.λ.: περὶ τῆc ἐν Λακεδαίμονι ξενηλαcίαc Θεόπομπόc φηcιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοcτῇ/· ὥcπερ ἐν Λακεδαίμονι κ.τ.λ.: ποτὲ γὰρ ἐκεῖcε cιτοδείαc γενομένηc ξενηλαcία γέγονεν, ὡc Θεόπομποc ἐν τῇ τριακοcτῇ $\overline{\varsigma}$ φηcί. θεόπομποc V. cιτοδείαc V.

1014. μῶν cταcιάζετε;: ἆρα μὴ εἰc ἀλλήλουc μάχεcθε;

1016. cποδεῖν: τύπτειν.

1018. αὐταιί: αἱ πληγαί· ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.

τετράγωνον :—int. (1007) ὥcπερ . .) λειπει τὸ ἵνα·ὥcπερ ἀcτέρεc· inter. (1008) ἵνα του μεcου κυκλοτεροὺc ὄντοc αἱ οδοὶ αὐτῶι παρ' εκταθῶc ιν.ὡc ἀκτῖνεc,ἀcτερων :—int. (1009) S. supra ἄνθρωποc→ὁ θαλῆc ουτοc εcτι εἷc των ἑπτὰ φιλοcόφων·ἐπι γεωμετρία περιβόητοc :—supr. (1011) S. supra τῆc ὁδοῦ→ὡc φίλοc coι cυμβουλεύω,ὑπ'ἀναχωρῆcαι ἔνθεν :—int. (1014) μῶν . .) αρᾱ μη εἰc ἀλλήλουc μάχεcθε :—inter. (1016) cποδεῖν) τύπτειν :—inter. (1018) S. supra αὐταιἵ→αἱ πληγαί.ἅμα δε λέγων,τύπτει

1007. **ὥcπερ δ' ἀcτέρεc κ.τ.λ.:** supply *ἵνα*. **ὥcπερ δ' ἀcτέρ·· κ.τ.λ.:** that the middle being circular the streets may run parallel to it, like rays from the stars.

1009. **Θαλῆc:** this is the Thales who was one of the Seven Wise Men. He is famous for his knowledge of geometry.

1010. **ἴcθ' ὁτιὴ φιλῶ κ.τ.λ.:** as a friend I advise you to go quickly away from here.

1012. **ὥcπερ ἐν Λακεδαίμονι κ.τ.λ.:** Theopompus describes the Lacedaemonian method of dealing with aliens in the thirty-third book (of his Philippica). **ὥcπερ ἐν Λακεδαίμονι κ.τ.λ.:** in consequence of a famine which once took place in Lacedaemon, an alien act was made, as Theopompus states in his thirty-sixth book. / There is no saying which reference is the correct one.

1014. **μῶν cταcιάζετε;:** you surely do not fight among yourselves?

1016. **cποδεῖν:** to beat.

1018. **αὐταιί:** the blows. As he speaks the word Peisthetaerus strikes Meton.

1020. οὐκ ἀναμετρήσεις κ.τ.λ.: <τοῦτο λέγει> ὅτι γεωμέτρης <ἦν ὁ Μέτων>· ἅμα δὲ <ἀντὶ τοῦ> οὐ μέτρια φρονήσεις;

<τοῦτο λέγει> R
<ἦν ὁ μέτων> R
<ἀντὶ τοῦ> R

1021. ποῦ πρόξενοι;: προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας/· Σαρδανάπαλλος: οὗτος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν/· Σαρδανάπαλλος: <ἀντὶ τοῦ> ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς· φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν/· Σαρδανάπαλλος: Ἀπολλόδωρος ταῦτά φησιν ἐνγεγράφθαι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· "Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἔσθιε,

<ἀντὶ τοῦ> R

ἐκτράπελος Ald.

τοῦ οἴκου Suidas 3262 B.

αὐτόν:—int. (1021) τίς ὁ σαρδανάπαλλος:—οὗτος υἱὸς ανακυνδαράξου· βασιλεὺς νίνου· περσικης χώρας. ὃς ἐν μιᾶι ἡμέραι ταρσὸν καὶ ἀγχιάλην ἔκτισεν. εὐτράπελος· ταῖς τρυφαῖς. φασι γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι· τοῖς τε οἰκείοις· μη ὁρᾶσθαι· εἰ μη ευνούχοις· καὶ κόραις· πεπυρπολημένου δὲ τῶ οἴνω, ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν· ἀπολλόδωρος δὲ, ταῦτα φησι ἐνγεγράφθαι· ἐν τῶ τάφωι αὐτου ἀσσυρίοις γράμμασϊ· σαρδανάπαλλος· ἀνακυνδαράξου παῖς. ταρσὸν τε καὶ ἀγχιάλην ἔδειμ

1020. οὐκ ἀναμετρήσεις κ.τ.λ.: this he says, partly because Meton was a geometer, partly to convey the meaning "Will you not be moderate?"

1021. ποῦ πρόξενοι;: a name given to officers appointed to receive the strangers who came from other cities. Σαρδανάπαλλος: the son of Anacyndaraxus, and King of Nineveh in the land of Persia. He built Tarsus and Anchiale in one and the same day. Σαρδανάπαλλος: that is, An extravagantly effeminate creature. They say that Sardanapallus had no sense of shame in the way in which he got himself up, and perfumed himself, and that he was never seen by his household except by eunuchs and girls. His house was burnt down, and, as he was in it at the time, he lost his life in the fire. Σαρδανάπαλλος: Apollodorus (in his Catalogue of the Assyrian Kings) gives the following inscription as engraved in Assyrian writing on his tomb: "Sardanapallus, son of Anacyndaraxus, built both Tarsus and Anchiale in a single day. Eat, drink, and love; the rest's not worth

πῖνε, ὄχευε, ὡς τἆλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια"/· Σαρδανάπαλλος: ὡρίζετο οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν. ὡρίζετο edd.

1022. ἐπίσκοπος: πλάττει τινὰ ἀρχὴν καινήν· οὐδεμία γὰρ Ἀθήνῃσι/· ἐπίσκοπος: πλάττει καινὴν ἀρχήν· οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνῃσιν. πλάττει R

1028. Φαρνάκῃ: στρατηγὸς Περσῶν <ὁ Φαρνάκης>/· Φαρνάκῃ: <Φαρνάκης λέγεται ὁ> Φαρναβάζου· ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτεται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου. <ὁ φαρνάκης> Ald. <φαρνάκης λέγεται ὁ> R

1029. ἄπιθι λαβὼν κ.τ.λ.: ῥαπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει.

1033. καὶ πέμπουσιν κ.τ.λ.: παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον.

1054. κατετίλησας: κατέχεσας.

εν, ἐν μιᾶι ἡμέραι· ἔσθιε πίνε· ὄχευε· ὡς τἆλλα οὐδενός εστι ἄξια· ὁρίζε το δὲ, ουτοσ, ἐν τρυφῇ την εὐδαιμονίαν :—ext. (1013) ξενηλατοῦνται :—περι τησ ἐν λακεδαίμονι ξενηλασίας· θεόπος φησι· ἐν τῇ τρίτηι καὶ τρι ακοστῇ :—ext. (1013) καὶ κεκίνηνται :—ποτε γαρ ἐκεῖσε σποδιᾶς γενομέ νης· ξενηλασία· γεγονεν· ὡς θεόπομποσ. ἐν τῇ τριακοστη ϛ φησι :—ext. (1020) οὐκ' ἀναμετρήσεις :—οτι γεωμέτρησ. ἅμα δὲ οὐ μέτρια· φρονήσε ις· πλάττειν τινὰ ἀρχην τινά καινήν· οὐδεμία γαρ ἀθήνησι :—ext. (1021) ποῦ πρόξενοι :—προξένους ἐκάλουν. τουσ τεταγμένουσ εἰς τὸ ὑποδέχεσ θαι· τοὺς ξένους· τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων, ἥκοντας :—ext. (1028) φαρνάκ ης· στρατηγοσ περσῶν. ὁ φαρναβάζου· ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτεται· κοινων ίαν ἔχειν, μετεκείνου :—infr. (1029) ἄπιθι . . .) ραπίσας αὐτὸν ταῦτα λε γει· inter. (1029) πλάττει καὶνὴν ἀρχην οὐ γαρ ἦν ἀθήνησιν :—int. S. ante versum 1033→παίζει προς το παραυτοῦ εἰρημένον :—int.

---

a fillip." **Σαρδανάπαλλος:** he was one who placed all happiness in luxurious living.

1022. **ἐπίσκοπος:** the poet invents a new office. There were no magistrates so called at Athens. **ἐπίσκοπος:** the poet invents a new office. There was no such office at Athens.

1028. **Φαρνάκῃ:** observe that Pharnaces was a Persian general. **Φαρνάκῃ:** the man meant is the son of Pharnabazus. Now the Episcopus is vainglorious enough to pretend that he is associated with Pharnaces.

1029. **ἄπιθι λαβὼν κ.τ.λ.:** in so speaking Peisthetaerus slaps the Episcopus in the face.

1033. **καὶ πέμπουσιν κ.τ.λ.:** a jocular allusion to what the Episcopus has said (in ll. 1022 ff.) / Or this makes a better note, if attached to l. 1030, *ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου*, in which case the reference would be to l. 1027.

1054. **κατετίλησας:** made a mess against.

1057. θύcοντεc εἴcω κ.τ.λ.: cκήπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυcίαν ἵνα μὴ cφάξῃ τὸ πρόβατον.

1061. πᾶcαν μὲν γὰρ κ.τ.λ.: ἑρμηνεύει τὸ παντόπτᾳ.

1063. κτεínων παμφύλων κ.τ.λ.: καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι <οἱ> ὄρνιθεc, ὡc λαγοῖc ἀετόc. <οi> R

1064. οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ κ.τ.λ.: λέγει τὰc μύαc.

1065. κάλυκοc: <ΝΩΝ> κάλυκεc καταχρηcτικῶc πάντα τὰ ἀκρόδρυα. <ΝΩΝ> V.

1069. δάκετα: τὰ μικρά/· δάκετα: δάκε<τα> τὰ μικρὰ ἑρπετά, cκορπίοι καὶ τὰ λοιπά. δάκε<τα> R

1072. ἣν ἀποκτείνῃ κ.τ.λ.: ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίcματοc εἴληφεν· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαν-

---

Folio 66, *line* 1041. (1054) κατετίληcαc) κατέχεcαc. inter. (1057) cκήπτεται ποιεῖν ἔνδον.την θυcίαν·ἵνα μη cφάξηι τὸ πρόβατον:—intermarg. ext. (1061) ἑρμηνεύει τὸ παντόπτα:—intermarg. ext. (1063) S. supra παμφύλων→τὰ μικρὰ λεγει τὰc μῦαc.καὶ θηρίοις γαρ πολέμιοι ὄρνιθ εc·ὡc λαγοῖc ἀετόc:—int. (1069) δάκετὰ μικρὰ ερπετα·cκορπίοι καὶ τὰ λοιπά:—intermarg. ext. (1073) διαγόραν τὸν μήλιον:—οὗτοc μετὰ τὴν ἅλωcιν μήλου·ὥκει ἐν ἀθήναιc.τὰ δὲ μυcτήρια.εὐτέλιzεν·ὡc πολλοὺc ἐκτρέπειν τηc τελετῆc·τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ ἀθηναίοι·καὶ ἐν χαλκῆι πύληι ἔγραψαν.ὡc φηcι μελάνθιοc·ἐν τῷ περι μυcτηρίων:—αλλωc·ταῦτα ἐκ του ψηφίcματοc εἴληφεν·ουτω γαρ ἐκήρυξαν·τῶι μεν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν.τῶι δὲ ἄγοντι β̄·ἐκηρύχθη δὲ

1057. **θύcοντεc εἴcω κ.τ.λ.:** in order to save the animal, Peisthetaerus pretends to sacrifice it indoors.

1061. **πᾶcαν μὲν γὰρ κ.τ.λ.:** an interpretation of *παντόπτᾳ* (in l. 1058).

1063. **κτείνων παμφύλων κ.τ.λ.:** observe that birds are the foes even of animals, as for example, the eagle of the hare.

1064. **οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ κ.τ.λ.:** the reference is to mice.

1065. **κάλυκοc:** here used improperly of all fruits. / Compare Etym. Mag. 486. 37 and 502. 53, where *κάλυξ* is limited to the petals of the rose. Still, the note may rather belong to *δένδρεσι* in 1066, and should perhaps run:—*δένδρα καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα.*

1069. **δάκετα:** insects. **δάκετα:** little reptiles like scorpions etc. are *δάκετα.*

1072. **ἣν ἀποκτείνῃ κ.τ.λ.:** an excerpt from the decree of the people (relating to Diagoras). They made proclamation that anybody who killed him should get a talent, and

τον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι β̄· ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικροποιῶν, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ/· Διαγόραν τὸν Μήλιον: οὗτος μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις· τὰ δὲ μυστήρια εὐτέλιζεν ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς· τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων.

μικροποιῶν R

στήλῃ Suidas 933 B.

1073. ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.: ἐν ὑπερβολῇ <τὸ> καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν, ὥστε μηδὲν <πλαγιάζεσθαι>/· ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.: πλαγιάζεται ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ/· ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.: λέγει γάρ, Ἐάν τίς τινα τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται/· τῶν

ὑπερβολῇ V. <τὸ> R

<πλαγιάζεσθαι> R

πλαγιάζεται R

τουτο·δια τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ·ἐπεὶ τὰ μυστήρια·πᾶσι διηγειτο, κοινοποιῶν αὐτὰ *καὶ* μικρὰ ποιῶν. *καὶ* τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων. καθ άπερ κρατεροσ ἱστορεῖ :—ext. κάλυκες καταχρηστικῶς·πάντα τὰ ἀκρόδ ρυα :—ext. (1075) τῶν τεθνηκότων :—ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. οὕτω γέγρα πται. ἐν ὑποβολῇι *καὶ* τοὺς τεθνηκότασ ἀποκτείνειν·ὥστε μηδεν' πλαγϊάζονται δὲ εν' τῇ ἀμφιβολίαι·λεγει γαρ ἐάν τις τινὰ των τοῖς τ υράννοις προσηκόντων ἀποκτείνηι τάλαντον λήψεται·οἷον γύναιον, ἀδ

---

anybody who took him alive two talents. This proclamation was made to punish his impiety in explaining the Mysteries to all and sundry, so making them common and cheap, and diverting from their purpose not a few who meant to be initiated. So Craterus tells us (in his *Ψηφισμάτων Συναγωγή*). **Διαγόραν τὸν Μήλιον:** after the capture of Melos, Diagoras lived in Athens. He there went about, divulging and vilifying the Mysteries so as to divert many from initiation. Accordingly, the Athenians made this proclamation against him, and inscribed it on a pillar of bronze, as Melanthius states in his book on the Mysteries.

1073. **ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.:** the phrase "to kill even the dead" (i.e. "to slay the slain") is an hyperbole, so that there is no ambiguity here. / The lacuna is also marked in the Aldine. **ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.:** the passage is ambiguous and may be taken in two ways. / Literally, He inclines two ways in the ambiguity. **ἤν τε τῶν τυράννων κ.τ.λ.:** the meaning is: —If anybody kill anybody in any relation with the tyrants, he shall get a talent. **τῶν τυράννων τινά:**

τυράννων τινά: οἷον, γύναιον, ἀδελφόν, τέκνον, τοὺς cυνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.

cυνωμοσίους Ald.

1077. Φιλοκράτη (?) : ἐν τοῖς < > Ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται/· Φιλοκράτη ’κ τῶν στρουθίων (?): ἄνω εἶπεν “ἐκ τῶν ὀρνέων”/· Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον: Στρούθιον εἶπεν ὡς Μήλιον· διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον.

< > R προενεκτέον V. (?)

1079. ὅτι cυνείρων κ.τ.λ.: τρία αὐτοὺς λυπεῖ, ὅτι cυνείρει, ὅτι πωλεῖ, καὶ ὅτι ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελίζων αὐτούς/· τοὺς cπίνους: εἶδος ὀρνέου ὁ cπίνος.

cυνείρει R

1081. τοῖς τε κοψίχοις κ.τ.λ.: οἱ κόψιχοι γὰρ ᾠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά· οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν/· τοῖς τε κοψίχοις κ.τ.λ.: ἵνα μὴ κορύζωσι/· τοῖς

ελφὸν·τέκνον τοὺς cυνομοσίους καὶ cυμπράξανταc τῆι τυραννίδι:—ext. (1076) ἄνω εἶπεν·ἐκ των ὀρνέων.cτρουθιον δὲ εἶπεν,ὡς μήλιον.διʼ ὃ κ αὶ ουτω προcενεκτέον:—int. (1079) S. supra ὅτι cυνείρων→εἶδοc ὀρνεου ὁ cπινοc·τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ,οτι θηρεύει.οτι πωλεῖ.καὶ οτι ἑπτὰ του ὀβολοῦ,ὡς εὐτελίζων αὐτούς:—ext. (1081) τοῖς τε κοψίχοισι:—οἱ κόψι χοι γαρ ὠοτοκοῦντεc.κεντοῦσι τὰ ὠὰ·οἱ οὖν ὀρνιθοθηραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι·προc τὸ ἀμβλῦναι·τα ῥάμφη·τῆι μαλακότητι των πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορύζωσι.ἢ μετὰ τὸ cφάξαι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν.ὥστε ἐξ αὐ

---

a wife, for example, a brother, a child, their accomplices and abettors in their design of making themselves tyrants.

1077. **Φιλοκράτη (?) :** this reading is given in the Notes by < >. **Φιλοκράτη ’κ τῶν στρουθίων (?) :** he is called *ἐκ τῶν ὀρνέων* above (l. 12). **Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον :** he calls Philocrates *Στρούθιον* just as he calls Diagoras *Μήλιον*. Therefore we should so pronounce the words (and not *’κ τῶν στρουθίων*).

1079. **ὅτι cυνείρων κ.τ.λ.:** three things irritate the birds: he strings them together, he sells them, he sells seven for three half-pence, as though they were worth very little. **τοὺς cπίνους :** the *σπίνος* is a particular kind of bird.

1081. **τοῖς τε κοψίχοισι κ.τ.λ.:** blackbirds in hatching prick their eggs; so fowlers put feathers on their beaks to soften the force of the blow. **τοῖς τε κοψίχοισι κ.τ.λ.:** to prevent them from having the pip. **τοῖς τε κοψίχοισι κ.τ.λ.:** after killing

τε κοψίχοιcιν κ.τ.λ.: μετὰ τὸ cφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουcιν ὥcτε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺc κρεμαμένουc ὁραθῆναι πᾶcιν/· ἐγχεῖ τὰ πτερά: ἐμφαντικὸν πλήθουc τὸ ἐγχεῖ/· ἐγχεῖ τὰ πτερά: βιαίωc ἀντὶ τοῦ διείρει· εἴροντεc γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντεc ἐπώλουν.

ἐμβάλλουcιν R

1083. παλεύειν: ἀντὶ τοῦ θηρεύειν/· παλεύειν κ.τ.λ.: εἰώθαcιν ἐκτυφλοῦντέc τινα τῶν ὀρνέων ἱcτᾶν ἐν δικτύῳ ὅπωc τῇ φωνῇ προcκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ· καὶ τοῦτο γλωccηματικῶc παλεύειν ἔλεγον.

1087. παλεύcατε: θηράcατε.

1088. εὐδαῖμον φῦλον κ.τ.λ.: ἐν cχήματι εἴρηται ὁ λόγοc "εὐδαῖμον φῦλον οἳ χειμῶνοc," πρὸc γὰρ τὸ cημαινόμενον τοῦ φῦλον [τὸ] πληθυντικὸν [ὂν] ἔφη τὸ οἵ/· εὔδαιμον φῦλον κ.τ.λ.: <ἐν> cχήμα<τι> "φῦλον οἳ χειμῶνοc μὲν <κ.τ.λ.">

οἳ Ald. φῦλον R <ἐν> cχήμα<τι> οἳ R <κ.τ.λ.> R

των αὐτοὺc κρεμαμένουc. ὁραθῆναι πᾶcιν. ἐμφαντικὸν δε πλήθουc· τὸ ἐγχεῖ :—infr. (1081) ἐγχεῖ :—τα πτερὰ βιαίωc, *αντιτου* διείρει· εἴροντεc γὰρ δια των ῥινῶν *καὶ* κρε..... ἐπωλ... infr.

Folio 66 *verso*, *line* 1083. (1083) παλεύειν :—*αντιτου* θηρεύειν. εἰώθαc ιν ἐκτυφλοῦντέc τινα των ὀρνέων. ἱcτᾶν ἐν δικτύωι | ὅπωc τῆι φωνῆι προcκαλοῖτο· τὰ ὁμοιογενῆ· *καὶ* τοῦτο γλωccηματικωc παλεύειν ἔλεγον : —supr. (1087) θηράcατε :—int. S. ante versum 1088 → ἐν cχήματι εἴρηται ὁ λογοc. εὐδαῖμον φῦλον, οἷον χειμῶνοc· πρὸc γαρ τὸ cημαινόμενον τ οῦ φυλου ~~εφη~~ τὸ πληθυντικον ὂν ἔφη τὸ οἳ :—ext. (1088) cχῆμα φῦλο

---

them they put feathers (in their beaks) so that all the world sees them hanging by their own feathers. **ἐγχεῖ τὰ πτερά:** the word *ἐγχεῖ* brings out that a quantity is used. **ἐγχεῖ τὰ πτερά:** a forcible equivalent for *διείρει*. It was usual to string them by the beaks and hang them up in the shop.

1083. **παλεύειν:** that is, To hunt. **παλεύειν κ.τ.λ.:** in allusion to the practice of blinding birds and putting them inside a net that by their call they may decoy birds of the same sort into the net. This they expressed by the peculiar word *παλεύειν*.

1087. **παλεύcατε:** hunt.

1088. **εὐδαῖμον φῦλον κ.τ.λ.:** the sentence '*εὐδαῖμον φῦλον οἳ χειμῶνος κ.τ.λ.*' is a variation upon the normal construction. The plural *οἳ* is used in accord with the collective sense of *φῦλον*. **εὔδαιμον φῦλον κ.τ.λ.:** observe the variation from the normal construction in *φῦλον οἳ χειμῶνος μὲν κ.τ.λ.*

1090. οὐκ ἀμπισχνοῦνται: οὐκ ἀμφιέννυνται.

1091. οὐδ' αὖ κ.τ.λ.: <γραπτέον θέρμῃ> ἵνα ᾖ "οὐδὲ ἐν θέρους θερμασίᾳ ἐπίκεινται ἡμῖν"/· πνίγους': τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικήν φασιν. <γραπτέον θέρμῃ> R

1094. φύλλων κόλποις: ἐν κόλποις τῶν φύλλων, ὡσεὶ ἔλεγεν, ὑπὸ τὰ φύλλα.

1096. ἡλιομανής: τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ/· ἡλιομανής: ὑφ' ἡλίῳ μανείς.

1099. ἠρινά: ἐαρινά/· παρθένια: <διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους> τὰ μύρτα ἐσθίειν.

<διὰ τὸ..... παρθένους> V.

1100. λευκότρυφα: λευκὰ καὶ τρυφερά· τοιαῦτα γάρ εἰσι μήπω πεπανθέντα/· χαρίτων κηπεύματα: ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένα ἄνθη.

λευκότρυφα Dobree

1101. τοῖς κριταῖς κ.τ.λ.: πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσί

ν·οἷον χειμῶνοσ μὲν :—intermarg. int. (1090) S. supra οὐκ αμπισχοῦνται →οὐκ' ἀμφιέννυνται :—intermarg. int. (1091) πνίγους :—τινὲς τὸ πνίγους·κατα γενικην φασὶν·ἵνα ᾖι οὐδὲ ἐν θέρους θερμασίαι ἐπίκεινται ἡμῖν : —ext. (1094) ἐν κόλποις των φύλλων·ὡσεὶ ἔλεγεν, ὑπὸ τα φύλλα :—int. (1096) ὑφ' ἡλιω μανεὶς :—τέρπεται γαρ καὶ ἐπιμαίνεται·τῶι ἡλίωι ὁ τ έττιξ :—ext. (1099) ἐαρινά· intermarg. ext. (1100) S. supra λευκότροφα→λε υκὰ καὶ τρυφερά·τοιαῦτα γαρ εἰσὶ μήπω πεπανθέντα :—intermarg. ext. τὰ μύρτα ἐσθίειν : intermarg. ext. (1100) αντιτου κεχαριτωμένα, ἄνθη :—

1090. οὐκ ἀμπισχνοῦνται: are not clad.

1091. οὐδ' αὖ κ.τ.λ.: we should write *θέρμῃ* to make the sense, "Nor do they (men) oppress us in the heat of summer." πνίγους': some take *πνίγους* as genitive. / This passage of the text and the corresponding part of the strophe have still to be restored.

1094. φύλλων κόλποις: in the bosoms of the leaves; as if he had said, Under the leaves.

1096. ἡλιομανής: the grasshopper is delighted or "maddened" by the sun. ἡλιομανής: maddened with the sun.

1099. ἠρινά: in the time of spring. παρθένια: in allusion to the delight which women, or *παρθένοι*, take in myrtle berries.

1100. λευκότρυφα: white and tender (*τρυφερά*), as myrtle berries are, when not quite ripe. χαρίτων κηπεύματα: that is, Flowers with every grace.

1101. τοῖς κριταῖς κ.τ.λ.: in the parabasis it is not uncommon for

τινα εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην. χορικοῦ Ald.

1104. δῶρα: ἔστι δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεαὶ δὲ ἐπὶ τιμῇ/· τῶν Ἀλεξάνδρου: τοῦ Πάριδος, ὧν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. δωρεαὶ R τιμῇ R

1105. πρῶτα μὲν γὰρ κ.τ.λ.: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δώσομεν.

1106. γλαῦκες: ἀντὶ τοῦ νομίσματα· ἡ γὰρ γλαῦξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηνᾶς, ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν ἐν τοῖς τετραδράγμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν/· γλαῦκες: ἡ γλαῦξ ἐπιχάραγμα ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος/· γλαῦκες: ἐκλήθη τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τότε γλαῦξ· <ἦν γὰρ γλαῦξ> ἐπίσημον καὶ ἐπιχάραγμα R collated Hesychio s.v. γλαῦκες <ἦν γὰρ γλαῦξ> Ald.

---

int. (1102) πολλάκι ἐν ταῖς παραβάσεσι *καὶ* οἱ ποιηταὶ λέγουσι·τινὰ εἰς τὰ ἑαυτ*ων* χρήσιμα·δια τοῦ χωρι*κου* προσώπ*ου*·ὡς νῦν πρὸς τοὺς κρι τὰς ἀποτείνει τὸν *λογον*·ὅπως ἂν αὐτῶι φηφίσων*ται* τ*ην* νίκην:—ext. (1104) τ*ου* παρι*δοσ* ὧν ἔλα*βε* παρ*α* ἀφροδίτης:—int. (1104) ἀπὸ κοινοῦ το δώσομ*εν*:—int. (1106) γλαῦκες ὑμᾶς:—*αντιτου* νομίσματ*α* ἡ *γαρ* γλ αῦξ ὄρνεον *εστι* ἀθηνᾶς.ὅπερ πάνυ τιμῶντ*εσ* ἀθηναίοι *δια* τὴν *θεον*· ἐν τοῖς τετραδράγμοις,ἐν ἐχάραξαν·νομίσμασιν.αἰνίττε*ται* δὲ *καὶ* εἰς τὸ φιλάργῡρον τ*ων* ἀθηναίων:—ἄλλωσ·ἡ γλαῦξ ἐπι χαραγματοσ ἦν τετρ αδράχμ*ου* ὡς φιλόχορ*οσ*·ἐκλη*θη* δὲ τὸ *νομισμα* τὸ τετράδραχμον.τότε

---

the poets to speak for themselves in the character of the Chorus; as here Aristophanes directs his remarks to the judges in the hope that they may vote him victor.

1104. **δῶρα:** things given as bribes are *δῶρα*, whereas *δωρεαί* are bestowed in recognition of merit. / This note I have transferred from l. 510 supra. **τῶν Ἀλεξάνδρου:** those of Paris, which he received from Aphrodite. / A new note may begin with *ὧν*.

1105. **πρῶτα μὲν γὰρ κ.τ.λ.:** the word *δώσομεν* (in l. 1103) has a double function.

1106. **γλαῦκες:** that is, Coins. The owl is sacred to Athena and held in great respect by the Athenians; and in order to give honour to the goddess they engraved an owl on their four-drachmae pieces. **γλαῦκες:** Philochorus states that the impression on the four-drachmae piece was an owl. **γλαῦκες:** the four-drachmae piece was at this time called *γλαῦξ*. The impression was (on the one side) an owl, and (on

πρόσωπον Ἀθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων βοῦν ἐχόντων/· γλαῦκες ὑμᾶς κ.τ.λ.: αἰνίττεται [καὶ] εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων.

1108. καὶ λέψουσι κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν <"καὶ κλέψουσι," εἶπεν> "καὶ λέψουσι"· λεπίζουσαι γὰρ τὸ ᾠὸν ἐκφέρουσι τὰ νεόττια.

<καὶ κλέψουσι, εἶπεν> R λεπίζουσαι V. λέψουσι R

1110. ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν: διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα/· ἐρέψομεν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα/· ἀετόν: τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ αἰετοὺς καλοῦσιν/· (?) : < > R < > ὡς φησιν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.

στεγάσομεν Ald.

1111. ἀρχίδιον: ὑποκοριστικῶς, τὴν ἀρχήν/· εἶθ' ἁρπάσαι κ.τ.λ.: διαβάλλει αὐτοὺς ὡς ἅρπαγας.

1112. ὀξὺν ἱερακίσκον: <ἀντὶ τοῦ> ἁρπαγὴν ὀξεῖαν/· ὀξὺν ἱερακίσκον:

<ἀντὶ τοῦ> V.

γλαῦξ. ἐπίσημον. *καὶ* πρόσωπον ἀθηνᾶς· *των* προτέρων διδραχμων ὄντω *ν*· βοῦν· ἐχόντων: —supr. (1108) S. supra κἀκλέψουσι→δέον εἰπεῖν· *καὶ* λε πίζουσι: λεπίζουσι *γαρ* τὸ ᾠὸν, ἐκφέρουσι, τὰ νεόττι*α*: —ext. (1110) ἐρέψο μεν πρὸς ἀετόν: —*δια* τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα· *αντι του* στεγάσωμε*ν* πρὸς ἀέτωμα. τὰς *γαρ* τ*ων* ἱερῶν στέγας πτερὰ *καὶ* αἰετοὺς καλοῦσιν: —ext. (1110) ὡς *φησι* ἴων· ἐν ἀγαμέμνονι: —ext. (1111) ὑπο κοριστι*κως* τ*ην* ἀρχ*ην*· *δια*βάλλει δὲ αὐτ*ους* ὡς ἅρπαγ*ας*: —int. (1112) ὀξὺν ἱερακίς

---

the other) the head of Athena, whereas the earlier coins were pieces of two drachmae, and had an ox on them. **γλαῦκες ὑμᾶς κ.τ.λ.**: in covert allusion to the Athenian love of money.

1108. **καὶ λέψουσι κ.τ.λ.**: when we should have expected "And they will steal," the poet says "and they will peel," in allusion to owls hatching their young by pecking the egg. / Perhaps *καὶ ἐκκλέψουσι* and *καὶ ἐκλέψουσι* should rather be read.

1110. **ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν**: in allusion to the *ἀετώματα* or gable-ends in temples. **ἐρέψομεν κ.τ.λ.**: that is, We shall roof to their gable-end. **ἀετόν**: the roofs of temples were at this time called *πτερά* or *αἰετοί*. / Perhaps we should rather read *τὰ γὰρ τῶν ἱερῶν πτερὰ καὶ αἰετοὺς καλοῦσιν*. (?) : < > as says Ion in his Agamemnon. / Perhaps a note on *ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν*.

1111. **ἀρχίδιον**: the diminutive form of *ἀρχή*. **εἶθ' ἁρπάσαι κ.τ.λ.**: a hit at the rapacity of his countrymen.

1112. **ὀξὺν ἱερακίσκον**: that is, Swift plunder. **ὀξὺν ἱερακίσκον**:

<δίδυμος> V. φύγη<τε> R

<Δίδυμος·> τάχος ἱέρακος, ἵνα ταχέως φύγη<τε>.

1113. πρηγορεῶνας: Δίδυμος· <ὅτι πρηγορεῶνας> τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων <λέγουσιν> R <ἐκάλουν> R προλόβους Ald.

<ὅτι πρηγορεῶνας> R <πρηγορεῶνας> R <προαγείρεται καὶ προ> R <πρηγορεῶν . . . . . πρόλοβος> Ald.

<λέγουσιν>/· πρηγορεῶνας: <πρηγορεῶνας> κυρίως <ἐκάλουν> τοὺς λεγομένους προλόβους ὅτι <προαγείρεται καὶ προ>συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων/· πρηγορεῶνας: πρηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος/· πρηγορεῶνας: <πρηγορεῶν κυρίως τῶν ὀρνέων ὁ λεγόμενος πρόλοβος·> ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

1114. ἢν δὲ μὴ κρίνητε κ.τ.λ.: ἐὰν δὲ μὴ κρίνητε [μὴ] ἡμᾶς νικᾶν, ἐπίθεσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς/· χαλκεύεσθε: κατασκευάσατε/· μηνίσκους: ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα/· μηνίσκους: ἀντὶ τοῦ σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων/· μηνίσκους: ἅπερ

κον :—ἁρπαγὴν ὀξείαν·τάχος ἱερακος | ἵνα ταχέως φύγη :—int. (1113) πρηγορεῶνας :—δίδυμος τοὺς βρογχους.των ὀρνέων κυρίως·τοὺς λεγο μένους, προλόγους.οτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία·λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ανθρωπων πρηγορεῶν, πάλιν ὁ βρόγχος·ἑκάτερον δὲ ἀπὸ του προαθροίζ ειν·ἐκεῖ.την τροφην :—infr. (1114) ἢν δὲ μὴ κρίνητε :—ἐὰν δὲ μὴ κρίν ητε μὴ ἡμᾶς νικᾶν.ἐπίθεσθε·ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους, ἐπι ταῖς κ εφαλαῖς·ποιοῦσι γαρ ἔνιοι, ὥστε μὴ εφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα·αλλως· ..... κους αντιτου σκεπάσματα·των ἀνδριάντων·ἅπερ επιτιθέασι·ταῖς κεφαλαῖ

Didymus: the swiftness of a hawk to escape quickly.

1113. πρηγορεῶνας: Didymus: that they call the windpipes of birds πρηγορεῶνες. πρηγορεῶνας: properly applied to what is called the crop, because the food προαγείρεται i.e. is first collected in it. It is, however, applied to men also. πρηγορεῶνας: observe that the windpipe is again called πρηγορεών. / Is the reference to Eq. 374 or to a lost play? πρηγορεῶνας: πρηγορεών is properly the crop of birds, πρόλοβος; both the one name and the other are derived from birds collecting their food first in the crop.

1114. ἢν δὲ μὴ κρίνητε κ.τ.λ.: if you do not decide in our favour, you must put menisci on your heads like the statues. χαλκεύεσθε: fashion. μηνίσκους: to keep the birds from meddling with them. / ἐφάπτεσθαι is probably right as a euphemism and not to be altered to ἐφίπτασθαι. μηνίσκους: that is, Guards for statues. μηνίσκους:

ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα/· *ὥσπερ ἀνδριάντες: <λείπει> ποιοῦσιν*.

1115. ὡς ὑμῶν ὅς κ.τ.λ.: φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν κατα<πο>πατεῖν.

κατα<πο>πατεῖν R

1118. τὰ ἱέρ': τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα.

1126. Προξενίδης ὁ κ.τ.λ.: ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑποσχέσεις· τοιαύτη δὲ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή/· Προξενίδης ὁ κ.τ.λ.: προείρηται περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί/· Προξενίδης: Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδῳ ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν/· ὁ Κομπασεύς: ἔπαιξε παρὰ τὸ κόμπος.

ὑποσχέσεις R

ἡσιόδοις (?)

τὸ κόμπος R

---

c, ... τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτων, τὰ ὄρνεα· *φησι· οὖν οτι* μέλλ ομεν· ὑμῶν κατὰπατειν <u>κατασκευασατε</u>:—infr. (1118) ὄρνιθες . . .) τὰ εν τοῖς θύμασι σύμβολα:—inter.

Folio 67, *line* 1122. (1125) *καὶ* μεγαλοπρεπέστατον:—ἐκ τούτων πιστο ῦται τὸ ἀνυπόστατον του τείχους· ἐπειδὴ· καπνοὶ ἦσαν *καὶ* κομπασταί· *καὶ* μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ, ἡ του τείχους οἰκοδομή:—supr. (1126) προ ξενίδησ:—ἔπαιξε παρὰ τὸν κόμπον· προείρηται δὲ *περι* αὐτων ἀμφοτέ ρων· ὅτι κομπασταί. τηλεκλείδησ δὲ ἐν ἡσιόδω· ὡς παρειμένον τῶ σώμ

---

things which they put on the heads of statues to keep the birds from dirtying them. **ὥσπερ ἀνδριάντες:** supply *ποιοῦσιν*. / The words *ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι* are very puzzling. They can hardly stay where they are in the codex and be translated "Some suppose them to be to keep etc." There may have been some variant to *ὥσπερ ἀνδριάντες*, which might explain them.

1115. **ὡς ὑμῶν ὅς κ.τ.λ.:** now the meaning is, We intend to dirty you.

1118. **τὰ ἱέρ':** the signs in the sacrifices. / This may well be a note on some variant of which *ὄρνιθες καλαί* was part.

1126. **Προξενίδης ὁ κ.τ.λ.:** these men's names are made evidence for the unsubstantiality of the wall. They were vapourers and braggarts and would promise anything, being as unreal as the masonry of the wall. **Προξενίδης ὁ κ.τ.λ.:** it has been already stated in regard to both of them that they were braggarts. / In the extant plays Proxenides is mentioned in Vesp. 324, and Theagenes in l. 822 supra, and in Vesp. 1183. **Προξενίδης:** Telecleides in his Hesiod ridicules him as having ruined his constitution. / The note may refer to Theagenes. **ὁ Κομπασεύς:** a comic formation from *κόμπος*.

1128. ὁ δούριος: οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει/· ὁ δούριος: ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριός τις ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων· "Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκεν." δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι/· ὁ δούριος: ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.

1133 sqq. ταῦτα ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχημάτισται.

1133. Αἰγύπτιος: Αἰγύπτιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι· καὶ ἐν Βατράχοις· "<οὓς> οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι"/· Αἰγύπτιος: ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν.

1136. ἐκ μέν γε Λιβύης κ.τ.λ.: <αἱ γέρανοι> ἐκ τῆς Αἰγύπτου παραγίνονται.

ἐκ τῆς αἰγύπτου Rz

<αἱ γέρανοι> Rz

ατι. κωμωιδεῖ αὐτόν. :—supr. (1128) μέγεθος ὅσον ὁ δουριεοσ :—οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ *περι του* χαλκοῦ. *του* ἐν ἀκροπόλει· ἂν ἔκειτο *γαρ* ἐν ακροπόλει. δουρε.... ἵππος· ἐπιγραφην ἔχων, χαῖρε|δημος εὐαγγέλου· ἐκ κοίλης ἀνεθηκεν. δύναται δὲ, *καὶ* ὁ ἐν ἰλίῳ λαμβάνεσθαι· *υπο του* πλάτους. *οὖν* ἐν ἀκροπόλει· χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο· κατὰ μίμησιν του ἰλιακοῦ :—ext. (1133) οὐκ' αἰγὕπτιος :—αἰγύπτιοι· ἐκωμωιδοῦντο | ὡς ἀχθοφόροι. *καὶ* ἐν βατράχοις· οὐκ' ἂν ἄρετ' οὐδ' ἑκατον αἰγὕπτιοι·

1128. **ὁ δούριος:** it is not probable that he means it (the Trojan horse) in a general sense, but he alludes to the particular Trojan horse made of bronze, that stands in the acropolis. **ὁ δούριος:** one of the treasures of the acropolis was a Trojan horse bearing the inscription:—Dedicated by Chaeredemus, son of Evangelus of Coele. But it may also be taken of the actual Trojan horse. / This inscription has been found among the ruins of the acropolis. See Corp. Inscr. Att. vol. i. 406. The name of the artist is also given—ΣΤΡΟΛΑΥΛΙΟΝΕΠΟΙΕΣΕΝ. Hesychius tells us a little more about it—δούριος ἵππος: Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστὶν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δ. **ὁ δούριος:** one of the treasures of the acropolis was a representation in bronze of the Trojan horse.

1133 ff. There is a comic turn about this passage.

1133. **Αἰγύπτιος:** the comic poets used to make fun of the Egyptians as carriers of burdens. So in the Frogs (l. 1406):—"That even five-score Egyptians would not lift." **Αἰγύπτιος:** observe that they thought it an Egyptian's proper business to be a carrier of burdens.

1136. **ἐκ μέν γε Λιβύης κ.τ.λ.:** cranes come to Greece from Egypt.

1137. γέρανοι θεμελίους κ.τ.λ.: ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι/· γέρανοι θεμελίους κ.τ.λ.: διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν καὶ αἴσθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης φέρονται· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἥκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν, εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.

κάμνουσαι Ald.

1138. ἐτύκιζον αἱ κρέκες: τύκος ἐργαλεῖόν τι ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν· ἐπιτήδειον οὖν τὸ ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος/· αἱ κρέκες: κρὲξ εἶδος ὀρνέου ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.

πριονῶδες Ald.

1139. πελαργοί: διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἥκοντας ἀναστῆσαι.

1141. οἱ χαραδριοί: ὀνοματοπεποίηται

αλλωσ·οτι ἴδιον των αἰγϋπτίων, ἐνόμισαν. τὸ ἀχθοφορεῖν:—ext. (1137) γέρανοι θεμελίους:—δια τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι·καὶ τῆι εἰς εὐθὺ ὁρμῆι την ἐπι κάτω·θέαν ἐμποδίζεσθαι·λίθους βαστάζουσιν·ὅπως κάμνουσι τῆι πτησει. ῥίπτοιεν καὶ αἴσθοιντο·πότερον ἐπι γῆς, ἢ ἐπι θαλάττης φέροντ αι·καὶ εἰ μεν ἐπι θαλάττης ἥκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι την ὁδόν. εἰ δὲ ἐπι γ ης ἀναπαύονται:—ext. (1137) ἐπεὶ αἱ γέρανοι, λίθους, καταπίνουσι·καὶ ἐ πὶ την αἴγϋπτον παραγίνονται:—int. (1138) ἐτύκιζον:—τῦκος ἐργαλεῖον τί·ᾧ τους λίθους περικόκπτουσι, καὶ ξέουσιν | ἐπιτήδειον οὖν τὸ ἔργον τ αῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρὲξ δὲ ειδος ὀρνεου·ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχ ος καὶ πριω..... ext. (1139) πελαργοὶ μυρίοι:—δια τὸ πελαργικον τεῖ χος τοὺς ἀπὸ τυρρηνιας ἥκοντας·ἀναστῆσαι:—int. (1141) S. supra χαρά

1137. γέρανοι θεμελίους κ.τ.λ.: observe that cranes do swallow stones. γέρανοι θεμελίους κ.τ.λ.: cranes fly high and as they move forward with a great impetus they cannot look downwards. So they carry stones which they drop when they get tired, and by this means they discover whether there is land or sea beneath them. If the stone lights on the sea, they go on flying, but if on land, they stop to rest.

1138. ἐτύκιζον αἱ κρέκες: the *τύκος* is a tool used to trim and smooth stones. Work of this kind is most suitable to birds with a long beak. αἱ κρέκες: the *κρέξ* is a bird with a sharp beak shaped like a saw.

1139. πελαργοί: in allusion to the building of the Pelargic wall by men who came from Tyrrhenia.

1141. οἱ χαραδριοί: this bird gets its name from the circumstance

τὸ ὄρνεον παρὰ τὸ <ἐν> ταῖς χαράδραις διατρίβειν. <ἐν> ed. Basil. 1547.

1142. οἱ ἐρῳδιοί: παρὰ τὸ ἔρα πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. τὸ ἔρα R

1143. λεκάναισι: τὸ μὲν κοινὸν λακάνη, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω· πλατὺ γάρ· τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη. λακάνη P. J. Nuñez ad Phrynichi Eclog.

1145. οἱ χῆνες κ.τ.λ.: διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι.

1147. τί δῆτα πόδες κ.τ.λ.: παρὰ τὴν παροιμίαν· "τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;"

1148. αἱ νῆτται κ.τ.λ.: ἡ νῆττα εἶδος ὀρνέου ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥσπερ ζώνην λευκήν· παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν <περι>εζωσμένην εἰρηκὼς αὐτήν. <περι> R

1149. ὑπαγωγέα: τὸν ξυστῆρά φησι/· ὑπαγωγέα: <ὁ ὑπαγωγεὺς> πλατύ ἐστι σίδηρον ᾧ ξέουσι τὸν πηλόν. <ὁ ὑπαγωγεὺς> R ᾧ Ald.

ὀριοι→ὀνοματοπεποίηται τὸ ὄρνεον, παρα τὸ ταισ χαράδραις, διατρίβειν: —int. (1142) οἱ ερωδιοί:—παρὰ την ἔραν πέπαιχεν. ἐπεὶ ὁ πηλοσ ἐκ τ ησ ἔρασ τουτεστι τησ γησ. ταῦτα δὲ ..... δια ἐσχηματ.... ext. (1143) λεκάνεσϊ:—τὸ μὲν κοινον λεκάνη· παρα τὸ λᾱ ἐπιτατικον καὶ τὸ χαίνω· πλατ... το ..... | λεκάνη:—infr. (1145) οἱ χῆνες· ὑποτύπτοντεσ:—δια τὸ πλατύποδασ των ἄλλων ..... infr. (1147) τι δῆτα πόδες:—παρα την παροιμίαν. τί δῆτα χειρες. οὐκ' ἂν εργαca.... infr. (1148) καὶ νη δι' αἱ νῆτταϊ:—ἡ νῆττα· εἶδοσ ὀρνέου· ἔχον την πτέρωσιν· ἐκ φύσε..... κην· παρα τουτο οὖν ἔπαιξεν. ἐζωσμένην εἰρηκὼς, αὐτην. ὑπαγωγ έα δὲ, τὸν ξυστηρα φησι πλατὺ δὲ εστι σίδηρον. ὃ ξέουσι, τὸν πηλον:—

---

that it haunts the beds of mountain streams (*χαράδραι*).

1142. **οἱ ἐρῳδιοί:** a comic allusion to *πηλός*, as though the bird's name were derived from *ἔρα*, seeing that mud consists of *ἔρα* or earth.

1143. **λεκάναισι:** the common form is *λακάνη* from *λα* intensive and the verb *χαίνω*, the vessel being flat in shape; but the Attic is *λεκάνη*.

1145. **οἱ χῆνες κ.τ.λ.:** geese have flatter feet than other birds.

1147. **τί δῆτα πόδες κ.τ.λ.:** a travesty of the proverb:—"What may not hands accomplish?"

1148. **αἱ νῆτται κ.τ.λ.:** the natural plumage of the *νῆττα* resembles a white belt. Hence the comic effect in speaking of the bird as belted round.

1149. **ὑπαγωγέα:** that is, The graving tool. **ὑπαγωγέα:** the *ὑπαγωγεύς* is a flat iron tool with which they smooth the mud. / It is

κατὰ παῖν R

1150. ἔχουσαι κατὰ παῖν: βαστάζουσαι αὐτὸν ὥσπερ παιδία, <ἐν τοῖς στόμασιν>.

<ἐν τοῖς στόμασιν> R

1155. πελεκᾶντες: παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο/· πελεκᾶντες οἳ κ.τ.λ.: ὅτι <ὁ πελεκᾶς> ῥάμφος ἔχει μέγα.

<ὁ πελεκᾶς> R

1158. πεπύλωται: τεθύρωται.

1159. βεβαλάνωται: ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται· βάλανοι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.

1160. ἐφοδεύεται: ἀντὶ τοῦ διοδεύεται/· κωδωνοφορεῖται: ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

1161. φρυκτωρίαι ἐν κ.τ.λ.: οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί.

---

infr. (1150) παιδία . . .) βαστazουσαι αυτὸν. ὥσπερ παιδία :—inter. (1155) πελεκάντεσ :—παρὰ τὸ πελεκᾶν τα ξύλα·τῷ ὀνόματι του ορνιθοσ πιθανωσ παίζων εχρήσατο·καὶ οτι ράμφοσ ἔχει μέγα :—int. et infr. (1158) πεπύλωται) τεθύρωται· inter. (1159) βεβαλάνωται :—αντι του κεκλείδωται. βάλανοι δὲ λέγονται. τὰ μάγγανα τησ κλε..... infr. (1160) ἐφοδεύεται :—αντιτου διοδεύεται. τὸ δε κωδωνοφορεῖται·αντι του δο..μάζετ

---

quite impossible to say whether we should write *ξύουσι* here or *ξεστῆρα* in the preceding note, or leave them both as they are. Another adscript to *τὸν ὑπαγωγέα* has found its way into the text, viz. *τὸν πηλόν*. The idea that *ὑπαγωγεύς* could mean *πηλός* is due, as Dobree points out, to the confusion of *πηλός* and *πῖλος*, a porter's knot. In Hesychius the mistake is completely established. *ὑπαγωγεύς: πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός*. Cp. Suidas 3681 B.

1150. **ἔχουσαι κατὰ παῖν:** carrying it, like children, in their mouths. / This note, actually preserved as such, at least in part, has also in part found its way into the text and made perfect nonsense of it. It originated in the absurd variant *κατὰ παῖν*. Compare Hesychius *παῖν: παῖδα*. Pronounced *παΐν*, it is found both in Apollonius Rhodius and in the Anthology. Rid of these adscripts the text runs intelligibly *ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ‖ ἐπέτονθ' ἔχουσαι κατόπιν αἱ χελιδόνες*.

1155. **πελεκᾶντες:** there is here probably a comic allusion to the bird's hewing (*πελεκᾶν*) of wood. **πελεκᾶντες οἳ κ.τ.λ.:** observe that the *πελεκᾶς* has a large beak.

1158. **πεπύλωται:** is furnished with doors.

1159. **βεβαλάνωται:** that is, Is locked; bolts for locking up being called *βάλανοι*.

1160. **ἐφοδεύεται:** that is, Is patrolled. **κωδωνοφορεῖται:** that is, The vigilance of the sentries is tested.

1161. **φρυκτωρίαι ἐν κ.τ.λ.:** the watch-fires on the towers.

1163. ἀπονίψομαι: ἦν γὰρ <ῥυπαρὸς> ἀπὸ πηλοῦ ἢ κονιάς<εως> ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων <ὤν>/· δρᾶ: ἀντὶ τοῦ πράττε, προστακτικῶς.

<ῥυπαρὸς> R; κονιάς<εως> R; <ὤν> R

1169. ἐσθεῖ: εἰστρέχει/· πυρρίχην βλέπων: ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι <βλέπων>· ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη.

<βλέπων> R

1173. ἐς τὸν ἀέρα: δέον εἰπεῖν, εἰς τὴν πόλιν.

1174. ἡμεροσκόπους: τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.

1177. περιπόλους: τοὺς φύλακας/· περιπόλους: <τοὺς> ζητητάς, ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν/· περιπόλους κ.τ.λ.: τὸ ἑξῆς· <"ἐχρῆν πέμψαι περιπόλους,"> οὐκ, "ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι."

<τοὺς> R; <ἐχρῆν πέμψαι περιπόλους> R

1179. ἱπποτοξότας: ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππο τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν πτῆσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τοξο τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.

ιππο R; τοξο R

αι·ἡ των **φυλάκων φρουρα**:—infr. (1161) **φρυκτωρίαι**) **οι επι** των **πύργ** *ων* **πῦρσοί**:—inter.

Folio 67 *verso*, *line* 1162. (1163) **ἦν** *γαρ* **ἀπο πηλου**.**ἡ κονιὰς**,**ὡς ἀ πὸ τῶν ἔργων**:—ext. (1163) *αντιτου* **πράττε**,**προστακτικῶς**:—int. (1169) **πυρρίχην βλέπων**:—**ἔνοπλον**·*καὶ* **πολεμικον τί**·**ἐνόπλιοσ**·**γὰρ ὄρχησις**,**ἡ πυρρίχη**:—ext. (1169) **ἐσθεῖ**) **εἰστρέχει**· inter. (1173) **δέον εἰπειν εις την π όλιν**:—int. (1174) **τοὺς ἐν ἡμέρα φρουροῦντας**:—ext. (1177) **περιπόλουσ**: —**τοὺς φύλακας**.**ἢ ζητητὰς**,**ἀπὸ** *του περι***πολεῖν**.**τὸ δὲ ἑξῆς**,**οὐκ' ἐχρῆν** *περι***πόλους**.**πέμψαι**:—ext. (1179) **ἱπποτοξότας**:—**ἀπο μεν** *του* **ἵππου** *την*

1163. **ἀπονίψομαι**: Peisthetaerus is soiled with clay or whitewash, as being just off work. / The accenting of *κονιάς* in the codex suggests the true reading. **δρᾶ**: that is, Carry out, imperative (not indicative, *δρᾷ*).

1169. **ἐσθεῖ**: runs in. **πυρρίχην βλέπων**: with something of an "up in arms" and fighting look. The *πυρρίχη* was a dance performed in armour.

1173. **ἐς τὸν ἀέρα**: where we should expect "into the city."

1174. **ἡμεροσκόπους**: those on guard by day.

1177. **περιπόλους**: the sentries. **περιπόλους**: searchers, so named from going up and down (*περιπολεῖν*). **περιπόλους κ.τ.λ.**: the order is "*ἐχρῆν πέμψαι περιπόλους*," not, "*ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι*."

1179. **ἱπποτοξότας**: by the *ἱππο-* the poet suggests their swift flight, and by the *τοξο-* their crooked talons.

1180. **ἠγκυλωμένος**: ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.

1181. **τριόρχης**: ὁ τριόρχης εἶδος ἱέρακος/· **κύμινδις**: τὴν κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος· μήποτε οὖν κίς . . . ις Bγ **κίς . . . ις γραπτέον.**

1189. **πόλεμος αἴρεται κ.τ.λ.**: διὰ τὴν ὑπερβολήν/· **αἴρεται**: ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται/· **αἴρεται**: μετεωρίζεται.

1192. **ἔρεβος**: τὴν ἀορασίαν/· **ἔρεβος**: τὸ σκότος.

1197. **πεδαρσίου**: μετεώρου/· **πεδαρσίου**: πετομένου, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ **πέδου** πέδου V. **αἴρεσθαι.**

1203. **πλοῖον**: καθὸ ἐπτέρωνται <αἱ **τριήρεις**>/· **πλοῖον**: <διὰ τὸ> ἐξωγκω- ἐπτέρωνται <αἱ τριήρεις> Suidas 2237 A. <διὰ τὸ> Bγ

ϟ **ὀξεῖαν αὐτων πτῆσιν δηλοῖ·ἀπὸ δὲ του τόξου,τὸ ἐπικαμπὲς,τῶν ὀνύχων**:—ext. (1180) **ἀγκύλη,εἶδοσ ἀκοντίου**:—int. (1181) **κύμινδις**:—**τὴν κύμινδιν.οὐκ' ἀνέγραψεν ὁ καλλίμαχοσ·μήποτε** *οὖν*.**κίσινδισ γραπτέον.ὁ δὲ τριόρχησ.εἶδοσ ἱέρακοσ**:—ext. (1189) S. supra **αἴρεται**→*δια* **τὴν ὑπερβολ***ην,αντι* **του εγείρεται·μετεωρίζεται**:—ext. (1192) **την αορασίαν,τὸ σκότος**:—intermarg. ext. (1197) **πεδαρσίου**:—**μετεώρου·πετομένου,παρα τὸ εκ του παίδου αἴρεσθαι**:—ext. (1203) **πλοῖον,ἡ κυνῆ**:—**πλοῖον μὲν καθὸ ἐπτέρωται·καὶ ἐξωγκωμενον ἔχειν τὸν χιτῶνα·καὶ τὰ πτερα·... πετασθαι·**

1180. **ἠγκυλωμένος**: the *ἀγκύλη* is a kind of javelin. / There may be more sense in this note than at first sight appears. A common sense of *ἀγκύλη* in late Greek is "a hook." The first meaning given to it in Hesychius is *ἀκόντιον*.

1181. **τριόρχης**: a species of hawk. **κύμινδις**: Callimachus does not give *κύμινδις* in his list (of birds). Accordingly we should perhaps read *κίσ . . . ις*. / It is impossible to be sure about the word here proposed as a correction. Compare Hesychius *κίσιρνις*: *ὄρνις ποιός*—a gloss which comes between *κίσθος* and *κίσπρα*.

1189. **πόλεμος αἴρεται κ.τ.λ.**: observe the exaggerated form of expression. **αἴρεται**: that is, Is stirred up. **αἴρεται**: rises high.

1192. **ἔρεβος**: difficulty in seeing. / This adscript seems to imply a variant ὃς *ἔρεβος*. **ἔρεβος**: darkness.

1197. **πεδαρσίου**: in the air. **πεδαρσίου**: flying; derived from *πέδον* and *αἴρεσθαι*—lifted up from the ground.

1203. **πλοῖον**: inasmuch as triremes *ἐπτέρωνται*. / Compare Plutarch, Anton. c. 63 *τοὺς ταρσοὺς τῶν νεῶν ἐγείρας καὶ πτερώσας ἑκατέρωθεν*. Polyb. i. 46. 11 *πτερώσας τὴν ναῦν*. Id. ib. 9 *αἱ δὲ νῆες ἐπεῖχον ἐπτερωκυῖαι πρὸς τὴν ἐμβολήν*. **πλοῖον**: in allusion to her dress being blown out by the

μένον ἔχειν τὸν χιτῶνα/· πλοῖον: τὰ πτερὰ διαπέπταται ὡς κῶπαι/· κυνῆ: ὅτι ἔχει περικεφαλαῖαν τὸν πέτασον ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὤν/· πλοῖον ἢ κυνῆ;: παρὰ <τὰ> Σοφοκλέους ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἴριδος· "γυνὴ τίς ἥδε; <

τίς εἶ> σύ; ληνὶς Ἀρκὰς ἢ κυνῆ;"/· κυνῆ: <κυνῆν> φασὶ <καὶ> κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία: αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι.

διαπέπταται V.

πέτασον V.

<τὰ> σοφοκλέους ℞

<. . . . . τίς εἶ> ℞

σὺ ληνὶς ἀρκὰς ἢ κυνῆ; ℞

<κυνῆν> ℞ <καὶ> Ald.

πελοποννήσῳ V.

ὡς κῶπαι·κυνῆ δὲ, *οτι* ἔχει περικεφαλαῖαν.τὸν πέτασσον.ὡς ἑρμῆς .... ὢν παρὰ σοφοκλεῖ.ἐν ϊνάχω.ἐπι *τησ* ἰρι*δοσ*.γϋνη τίς.ἥδε συληνας ἀρκάδ*οσ* ..... δὲ κυνέαν,τὸν πέτασσον λέγεσ*θαι*·ἐν πολοποννήσω :—infr.

Folio 68, *line* 1204. (1204) πάραλ*οσ* ἢ σαλα*μινια* :—αὗται ἱεραὶ τριήρεις·δημόσιαι·ἐπι τας *τησ* πόλεως (ω ex λ factum) χρείας.πεμπόμεναι· *καὶ* ταχυναυτοῦ*σαι* :—supr. (1206) ἐπεὶ ἑταῖρα ἦν.ἔπαιξε.τὸ τρίορχος :—

---

wind. **πλοῖον**: her wings are outspread like oars. **κυνῆ**: Iris has the *πέτασος* on her head, like Hermes when he acts as messenger. **πλοῖον ἢ κυνῆ**;: a travesty of the words of Sophocles in the Inachus in reference to Iris :—"Who is this woman? <

> Who are you? An Arcadian Bacchante or a sun hat?" / The Inachus was a Satyric drama, and as such might contain such a phrase well enough. If I am right in taking *γυνὴ τίς ἥδε*; as belonging to a separate line of the Inachus, then this note originally referred to the whole passage from 1199 to 1203. The *Ληνίς* seems to me certain. Suidas *ληνίς, ληνίδος*: *ἡ βάκχη· παρὰ τὸν ληνόν*. Hesychius *ληναί*: *βάκχαι*. *Ἀρκάδες*. Etym. Mag. 564. 4 *ληνίς*: *σημαίνει τὴν βάκχην*. The difficulty is rather with *ἀρκάδος* which has always been taken as going with the *κυνῆ*. Hesychius probably refers to it twice: (1) *ἀρασύνη*: *πύελος* (coming between *ἀρὰς ἐπισπεῖραι* and *ἀρᾶς ἱερόν*) altered by Sopingius to *Ἀρκὰς κυνῆ*: *πῖλος*. (2) *ἀρκασκύνη*: *Ἀρκαδικὸς πινός Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ* corrected by Scaliger to *Ἀρκὰς κυνῆ*, Musurus having already changed *πινός* to *πῖλος*. Eustathius 302. 27 *ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς Παυσανίου φέρεται ὅτι Ἀρκὰς κυνῆ ἐλέγετό τις, ἤτοι Ἀρκαδικὸς πῖλος, διὰ τὸ ἔχειν ὡς εἰκός τι διάφορον πρὸς τὰ ὁμοειδῆ*. The *Ἀρκάς*, however, goes with both substantives. **κυνῆ**: in the Peloponnesus, it is said, they speak of the *πέτασος* as *κυνέα*, that is, *κυνῆ*.

1204. **Πάραλος ἢ Σαλαμινία**: these were sacred ships, belonging to the public service, despatched on errands of state, and quick sailers.

1206. ταυτηνί τις κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἑταῖρα ἦν, ἔπαιξεν <εἰπὼν> τὸ τρίορχος.

<εἰπὼν> R

1210. κατὰ ποίας πύλας: διὰ ποίων πυλῶν;

1212. κολοιάρχους: ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί.

1213. σφραγῖδ' ἔχεις κ.τ.λ.: οἷον, σύμβολον ἐπὶ τὸ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν.

1214. ὑγιαίνεις μέν: ὑγιαίνεις, φησί, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἐρωτῶν;

1215. ἐπέβαλεν οὐδείς: πρὸς τὸ ἐπέβαλεν· ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἡ Ἶρις· διὸ παραιτεῖται.

1218. χάους: ἀντὶ τοῦ ἀέρος· διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἄπλωμα.

1222. πασῶν Ἰρίδων: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἴριδας· παίζει δέ/· πασῶν ἰρίδων: ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας ἴριδας ποιοῦντος/· Ἰρίδων: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν.

---

ext. (1210) *δια* **ποίων πυλων**:—intermarg. ext. (1212) **ἡμεροφύλακες** *γαρ*. **οἱ κολοιοί**:—int. (1213) S. supra **σφραγίδ'→οἷον σύμβολον·ἐπι τὸ συγχωρηθῆναι, παρελθειν**:—ext. (1214) **ὑγιαίνεις** *φησι καὶ* **οὐ μαίνηι τοιαῦτα ερωτῶν**:—ext. (1215) **ἐπέβαλεν οὐδεἷς**:—**προς τὸ επέβαλεν**.*οτι καὶ* **νῦν**. **ἐπι του συνουσιάσαι**.**ὃ** *καὶ* **ἐνόμισε λέγειν·ἡ Ἶρις δι' ὃ παραιτεῖται**:—ext. (1218) *καὶ* **τοῦ χάους**:—*αντι του* **ἀέρος** | *διαα* **τὸ κεχύσθαι·εἰς ἄπλωμα**:—ext. (1222) **πασῶν ἰρίδων**:—*αντι του* **ὑπὲρ τὰς ἄλλασ**.**ἴριδασ**.**παίζει δέ**. **ἢ ὡς τοῦ ἀέροσ·ποικίλας**.**ἴριδασ**.**ποιουντοσ**.**ἢ** *αντιτου* **εἰπεῖν, θεαινῶν**:—

1206. **ταυτηνί τις κ.τ.λ.**: Iris is here represented by an hetaera, so there is a comic allusion in *τρίορχος*.

1210. **κατὰ ποίας πύλας**: through what gates?

1212. **κολοιάρχους**: the jackdaws supplied the day sentries (see l. 1174 supra).

1213. **σφραγῖδ' ἔχεις κ.τ.λ.**: that is to say, A watchword giving permission to pass (the sentries).

1214. **ὑγιαίνεις μέν**: that is, Are you sane (i.e. are you not mad) to ask such a question?

1215. **ἐπέβαλεν οὐδείς**: observe that the *ἐπέβαλεν* has here a reference also to sexual intercourse; Iris, imagining that this is the meaning, deprecates it.

1218. **χάους**: that is, The air; which is so called because it spreads (*κεχύσθαι*) in an expanse.

1222. **πασῶν Ἰρίδων**: that is, Beyond every other Iris—a comic turn. **πασῶν ἰρίδων**: the air produces rainbows. / It may also mean "many kinds of rainbows." See Suidas 1816 A. *ἶρις: νέφους ὑγρότης κατ' ἔμπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένον.* **Ἰρίδων**: a substitution for "goddesses."

1223. ἀξίας: τιμωρίας.

1225. ἐμοὶ δοκεῖν: ἀντὶ τοῦ ὥς γε ἐμοὶ δοκεῖ.

1227. ἀκολαστανεῖτε: ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε. πράξετε Ald.

1228. ἀκροατέ' ὑμῖν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ κατά τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆν<αι> ὀφείλετε. ἡμῖν Ald. ὑποταγῆν<αι> Ald.

1229. τὼ πτέρυγε κ.τ.λ.: ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις;/· ναυστολεῖς: ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν/· ναυστολεῖς: παρασκευάζῃ.

1237. μὰ Δί' κ.τ.λ.: ἔπαιξεν πάλιν μὰ Δί' εἰπών, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1240. Διὸς μακέλλῃ κ.τ.λ.: τοῦτο παρὰ τὸ Σοφόκλειον· "χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ."

1242. Λικυμνίαις βολαῖς: ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος/· Λικυμνίαις βολαῖς:

---

ext. (1223) ἀξίας) τιμωρίας:—inter. (1225) *αντιτου* ὡς γε ἐμοὶ δοκεῖ:—int. (1227) ἀκόλαστα *καὶ* ἄτακτα πράξη*ται*:—int. (1228) S. supra τῶν κρει ττόνων→*αντι* τοῦ κατά τι μέρ*οσ* ὑμῖν ὑποταγῆν ὀφείλετε:—ext. (1229) ναυστολεῖς:—ἔπαιξεν.ὡς ἐπι νεῶν παρασκευάζηι·*καὶ* ἐπι ποίαν ὁδὸν τ *ην* πτῆσιν ἔχεις:—ext. (1237) S. supra οἷς→ἔπαιξεν πάλ*ιν* μα δι' ειπὼν.ὡς ἐν κωμωιδίαι:—int. (1240) διὸς μακέλλη:—τοῦτο παρὰ τὸ σοφόκλειον. χρυσῆ μακέλλη ζηνὸς,ἐξαναστραφῆ:—ext. (1242) λυκυμνίαις βολαῖς:—ἐν λικυμνίωι·δράματι εὐριπίδ*ου*·εἰσήχθη τὶς κεραυνοβολούμεν*οσ*·ἐν δε

1223. **ἀξίας**: punishment.

1225. **ἐμοὶ δοκεῖν**: that is, As it seems at least to me. / There is no saying which reading *δοκεῖν* or *δοκεῖ* should be put in the lemma.

1227. **ἀκολαστανεῖτε**: you will do what is *ἀκόλαστα* or disorderly.

1228. **ἀκροατέ' ὑμῖν κ.τ.λ.**: that is, You ought to submit to us in some degree.

1229. **τὼ πτέρυγε κ.τ.λ.**: in what direction do you take flight? **ναυστολεῖς**: a jocular allusion to sailing. **ναυστολεῖς**: you adjust.

1237. **μὰ Δί' κ.τ.λ.**: the old joke once again, with intended comic effect. / The instances earlier in the play of *μὰ* or *νὴ Δία*, used by those who would subvert the empire of Zeus, are in ll. 639 and 1220.

1240. **Διὸς μακέλλῃ κ.τ.λ.**: a travesty of the line in Sophocles:—"Be utterly digged down by the golden spade of Zeus."

1242. **Λικυμνίαις βολαῖς**: in the Licymnius, a play of Euripides, one of the characters is struck by lightning. **Λικυμνίαις βολαῖς**: in some

σχολικῶν Ald. ἐν ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται· "ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας," ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις < > R ᾿Απολλωνίου ταῦτα γέγραπται· "< >."

1245. μορμολύττεσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν.

<πέρα τοῦ> V. 1246. πέρα: ἀντὶ τοῦ <πέρα τοῦ> δέοντος.

1247. μέλαθρα μὲν κ.τ.λ.: ἔστιν ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.

1248. πυρφόροισιν αἰετοῖς: κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον.

1250. παρδαλᾶς: παρδάλεων δοράς/· παρδαλᾶς ἐνημμένους: ἔπαιξεν πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν· κυάνεοι γάρ εἰσιν.

1252. εἰς πορφυρίων: <Πορφυρίων> <πορφυρίων> R

ἐνίοις·τῶν σκολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται.ἴσως ὁ λικύμνιος. ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας.ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις ἀπολλωνίου.ταῦτα γέγραπται·:—infr.

Folio 68 *verso, line* 1244. (1245) *αντιτου* εκφοβεῖν. int. (1246) S. supra πέρασι→*αντιτου* δέοντοσ:—int. (1281) ἐλακωνομάνουν:—τησ των λακώνων ήρων πολιτείας.ἄρχεται δὲ *διαβαλλειν·διαβάλλει* τὸν σωκράτην.ὡς ῥυπαρὸν,*καὶ* πένητα:—ext. *μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμουσ ἀμφίονοσ*:—(versus 1247 in contextu versuum omissus) ext. *εστι* δὲ εκ νιόβησ αἰσχυλου:—ext. (1248) S. supra αἰετοῖς→κεραυνοφόρον γὰρ το ζῶον:—int. (1250) παρδαλὰς:—παρδάλεων δορὰς.ἔπαιξεν προς την πτέρωσιν αὐτων.κυάνεοι γὰρ εἰσίν:—ext. (1252) εἰς πορφυρίων:—*αντι του* ὁ γίγας.ὁ τῷ διΐ πολεμήσας,ὃν ἐχειρώσατο ἀφροδίτη:—ext. (1254) *αντιτου* cunouc

---

notebooks by pupils of the schools this note is found:—"Perhaps Licymnius was an incendiary"; but in such as quote Apollonius as their authority the following explanation is given <
>. / I have not here supplied the blank from the Venetus, because I doubt if the words which there follow the γέγραπται really form the quotation required. The Apollonius here meant may be Apollonius Dyscolus, who was a pupil of Didymus.

1245. μορμολύττεσθαι: that is, To scare.

1246. πέρα: that is, Beyond what is right.

1247. μέλαθρα μὲν κ.τ.λ.: from the Niobe of Aeschylus.

1248. πυρφόροισιν αἰετοῖς: the eagle is the bearer of the thunderbolt.

1250. παρδαλᾶς: panthers' skins. παρδαλᾶς ἐνημμένους: a comic description of the plumage of these birds, which is dark blue in colour.

1252. εἰς πορφυρίων: the giant

ὁ γίγας ὁ τῷ Διΐ πολεμήσας ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη. ἀντὶ τοῦ om. V.

1254. διαμηριῶ: ἀντὶ τοῦ cυνουσιάσω, ὡς ἐπὶ κόρης.

1256. τριέμβολον: <ἀπὸ νεῶν ἡ μεταφορὰ τῶν> πολλάκις ἐμβαλεῖν δυναμένων· [μήποτε καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή] καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπεν τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμίδοσι. δυναμένων R <ἀπὸ νεῶν ἡ μεταφορὰ τῶν> R

1258. εὐρὰξ πατάξ: ἔστιν ἐπίφθεγμα τάχους/· εὐρὰξ πατάξ: ἔπλασεν ἐπίφθεγμα [τάχους] ἀντὶ τοῦ εὐρόως σοι μιγήσομαι καὶ <πατάξω>/· πατάξ: <παρὰ> τὸ πατάξαι, <κροῦσαι>, ὅθεν [ὅθεν] καὶ χαμαιτύποι <αἱ πόρναι> παρὰ Μενάνδρῳ. εὐρόως R <πατάξω> R <παρὰ> R <κροῦσαι> R <αἱ πόρναι> V.

1262. ἀποκεκλήκαμεν: ἀπηγορεύσαμεν. ἔν τισι δὲ κατὰ δύο κῶλα cυνῆπται ταῦτα.

1265. ἱερόθυτον: τὸ ἐξῆς· ἱερόθυτον καπνόν.

ιάσω. ὡς ἐπι κόρης:—int. (1256) τριέμβολον:—πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον· μήποτε *καὶ* πλοίου τίς ἦν κατασκευή. *καὶ* γὰρ δεκέμβολον αἰσχυλος εἶπεν την του νέστορος ναῦν. ἐν μυρμίδοσι· (ex μυρμήδοσι factum) τριέμβολον οὖν· *εστι* δὲ ἐπίφθεγμα· τάχους:—ext. (1258) ἐπίφθεγμα τάχους:—int. (1258) S. supra εὐρὰξ πατάξ→ἔπλασεν ἐπίφθεγμα· τάχους, ἀντι του ευρέως σοι μιγήσομαι· *καὶ* τὸ πατάξαι· ὅθεν· ὅθεν *καὶ* χαμαιτύποι παρα μενάνδρωι:—int. (1262) ἀποκεκλήκαμεν:—ἀπηγορεύσαμεν. ἔν τισι δὲ κατα δύο κῶλα. cυνῆπται ταῦτα:—ext. (1267) τῆδε βροτοῖcϊ:—*αντι*

---

who fought with Zeus, and whom Aphrodite conquered.

1254. **διαμηριῶ:** sensu obsceno.

1256. **τριέμβολον:** a metaphor from ships, "capable of ramming often." In the Myrmidons Aeschylus even goes so far as to call Nestor's ship *δεκέμβολος*.

1258. **εὐρὰξ πατάξ:** a cry of haste. **εὐρὰξ πατάξ:** the poet invents an exclamation to give the sense of *εὐρόως* (i.e. *εὐρρόως*) *σοι μιγήσομαι*, meaning *πατάξω* (sensu obsceno). **πατάξ:** derived from *πατάξαι* sensu obsceno. The same notion is the origin of *χαμαιτύποι* in the sense of *πόρναι* in Menander.

1262. **ἀποκεκλήκαμεν:** we have forbidden.

1262-1266. In some copies these are run together so as to form two lines / i.e. instead of the eight into which the Heliodorian recension divided them.

1265. **ἱερόθυτον:** join *ἱερόθυτον καπνόν*.

1266. τῇδε: ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη· λέγει δὲ τὸν ἀέρα.

1269. δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: τοῦτο ἀττικὸν τὸ σχῆμα· εἰσὶ γὰρ αἰτιατικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν/· δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: ἐνδεῖ τὸ σχῆμα/· δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: ἔδει
<δεινὸς> ℞ γὰρ "<δεινὸς> ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει."

1273. ὦ κατακέλευσον: ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν "ὦ" καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτῷ ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι "κατακέλευ-
<κελευστὴς> ℞ σον ὥσπερ <κελευστὴς> τοῖς ἐρέσσουσι"/· κατακέλευσον: οἷον, εἰς σιωπὴν κήρυ-
κελευσταὶ V. ξον· οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις [σιωπὴν] παραγγέλλειν εἰώθασιν "σιωπᾶ<τε>" λέ- σιωπᾶ<τε> ℞
ἀκούε<τε> ℞ γοντες καὶ "ἀκούε<τε>" καὶ τὰ ὅμοια· οὕτω Δίδυμος.

1281. ἐλακωνομάνουν: τῆς τῶν λακώνων ἤρων πολιτείας/· ἐλακωνομάνουν κ.τ.λ.: ἄρχεται διαβάλλειν <τοὺς <τοὺς ἀθηναίους> ℞
Ἀθηναίους>/· ἐλακωνομάνουν κ.τ.λ.:

του ἐν τουτωι .....ωι ἐν ὧι εστι ἡ πόλις αὕτη· λεγει δὲ τὸν ἀέρα:—ext. (1267) τὸ εξησ ἱερόθυτον, καπνον:—intermarg. int. (1269) δεινόν γε τὸν κήρυκα:—τοῦτο ἀττικον τὸ σχῆμα. εἰσὶ γαρ. αιτιατικαι αντι εὐθειῶν. ἐνδεῖ δὲ τὸ σχῆμα· ἔδει γὰρ ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει:—ext. (1273) κατακέλευσον:—οἷον εἰς σιωπην κήρυξον· οἱ γὰρ κελευταὶ πολλάκις· σιωπην παραγγέλλειν εἰώθασιν. σιώπα λέγοντεσ· καὶ ἀκούει· και τὰ ὅμοια, ου τω δίδυμοσ:—αλλωσ· ἐπεὶ πολλακισ εἴρηκεν· ὦ· καὶ οὐκ' ἐπίσχει αὐτῶ· ὁ πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελοσ· φησι· κατακέλευσον. ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι·:—

1266. τῇδε: that is, In this region where the city is, i.e. in the air.

1269. δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: this is an Attic construction. The accusatives represent nominatives. δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: the construction is elliptical. δεινόν γε τὸν κ.τ.λ.: we should have expected δεινὸς ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει.

1273. ὦ κατακέλευσον: the messenger has cried "O" more than once without getting Peisthetaerus to attend to him, so he now says "Order me to stop as the boatswain orders the rowers." κατακέλευσον: that is to say, Call for silence. Boatswains constantly give orders like "Silence!" "Attention!" and the like. So Didymus.

1281. ἐλακωνομάνουν: were in love with the Lacedaemonian constitution. ἐλακωνομάνουν κ.τ.λ.: the poet's (direct) attack upon his countrymen begins here. ἐλακωνομάνουν κ.τ.λ.: philosophers wore

οἱ φιλόσοφοι ἐκόμων ὡσαύτως καὶ οἱ λάκωνες.

1282. ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτων: διαβάλλει τὸν Σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα.

1283. ἐσκυταλιοφόρουν: σκυτάλη ἐστὶ λακωνικὴ ἐπιστολή· οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσοπαχεῖς καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἴων· καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόρρητόν τι σημῆναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες ἔγραφον εἰς αὐτό· ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιειλίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκεν. ἰσοπαχεῖς R

βούλοιντο Ald.

1284. ὀρνιθομανοῦσι: ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν, ὅ ἐστιν, ἐρημίας.

1288. κατῆραν ἐς κ.τ.λ.: ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθιζομένων/· ἐς τὰ βυβλία: ἔπαι- καθιζομένων R

---

supr. (1279) οἱ φιλόσοφοι εκόμων·ὡσαύτως *καὶ* οἱ λάκωνες:—int. S. ante versum 1283→σκυτάλη·εστι λακωνικη ἐπιστολη·οὗτοι *γαρ* μέλλοντες π έμπειν.στρατηγὸν εἰς πόλεμον *ἐποίουν* δύο ράβδους.ἰσοπήχεις,*καὶ* ἰσομή κεισ,*καὶ* την μὲν τῷ στραατηγῶι μελλοντι ..... εἰς πολεμον ἐδίδο *υν*.την δε παραυτοῖς εἴων.*καὶ* ~~οτι~~ ὅτε βούλοιτο ἀπόρρητ..... ἀπόν τι στρατηγῶ.ταύτη λευκὸν δέρμα *περιειλίξαντες* ἔγραφον εἰς ... ὅδε στ....γοσ λαβὼν αὐτὸ (ὸ ex ῶ factum) *καὶ περιειλίξας*.τῆι παραυτῶι ράβδω.ἀνεγίνωσκεν:—infr.

Folio 69, *line* 1284. (1288) ἐς τα βυβλία:—ἔπαιξεν εἰς τὸ φιλόδικον,

---

their hair long just like Lacedaemonians.

1282. **ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτων**: a hit at Socrates for being dirty in his dress and poor.

1283. **ἐσκυταλιοφόρουν**: the *σκυτάλη* is a Lacedaemonian despatch. When about to send a general to the field, they had two staves made of the same thickness and the same length. One of these they gave to the general who was to take the field; the other they kept. When they desired to send secret orders to the general abroad, they wrapped a piece of white leather round the staff and then wrote on the leather. The general on receiving it wrapped it round his staff and so read it.

1284. **ὀρνιθομανοῦσι**: that is, They long for the birds, or, in other words, for solitude.

1285. **κατῆραν ἐς κ.τ.λ.**: as of birds alighting. **ἐς τὰ βυβλία**: he

ΞΕΝ εἰς τὸ φιλόδικον <τῶν Ἀθηναίων> εἰπὼν "εἰς τὰ βυβλία" ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ < > Rˠ < >/· ἐς τὰ βυβλία: δέον εἰπεῖν, εἰς τοὺς λειμῶνας. <τῶν ἀθηναίων> Rˠ

1289. ἂν ενέμοντ': ἐνταῦθα συναλλιλιμμένον ἀμφίβολόν ἐστιν, ὃ καὶ ἐπ<ι->τετήδευκεν. [διὰ δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ἐνέμοντο, τὸ δὲ ἀνενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον.]/· τὰ ψηφίσματα: < < > Rˠ >.

ἐπ<ιτ>ετήδευκεν Ald.

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κ.τ.λ.: ὁ μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον, Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδών· τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται, τὸ Ὀπουντίου λέγω τὸ κόραξ, ὅτι ἅρπαξ καὶ ἀναιδής/· Πέρδιξ κ.τ.λ.: εἴρηται ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ/· Πέρδιξ: ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν "Πέρδικος σκέλος" ἐπὶ

μενίππῳ V.

εἰπων εἰς τὰ βυβλία·*αντι του* εἰς τα ψηφίσματα:—supr. αλλωσ·ὡς ἐπι ορνίθων·καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν, εἰς τοὺς λειμῶνας:—supr. (1289) εἶτ' ἀπενέμονθ' ἐνταῦθα:—ἐνταῦθα. συναλληλιμμένον, ἀμφίβολόν *εστι* ὃ *καὶ* ἐπετήδευκεν. *δια* δὲ τὸ μὲν *εστι* ἐνέμοντο, τὸ δὲ ἀνενέμοντο. *τουτε στι* ἀνεγίνωσκον:—supr. S. ante versum 1301→εἰς τὰ σιμονίδουσ μέλη αἰνίττεται·κυανέα χελιδων·:—int. (1290) *αντι του των* ὀρνίθων. ἐπιθυμοῦ σιν·ὃ *εστι* ἑρμιας:—int. (1292) πέρδιξ μὲν εἷς καπηλοσ:—ὁ μὲν πέρδιξ σαφῶς, ὄνομα κύριον·μέν ἵππωι δὲ ἐπώνυμον ἦν, χελιδων·τὸ δε ἑξης. κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται·τὸ ὀπουντί.. λέγω·τὸ κόραξ·*οτι* ἅρπαξ *καὶ* ἀν

---

makes fun of the Athenian love of law, saying "to the law-books" instead of "to the < >". **ἐς τὰ βυβλία:** where we should expect, To the meadows.

1289. **ἂν ενέμοντ':** if written as one word here, it is ambiguous; as indeed is intended. / In other words, *ἀνενέμοντο* might have much the same sense as *ἐνέμοντο* "fed upon," while it also had the sense of "read." The verb *ἀνανέμεσθαι* may mean "to read," but it is doubtful whether it could mean "to feed upon." **τὰ ψηφίσματα:** < >.

1292. **Πέρδιξ μὲν εἷς κ.τ.λ.:** Perdix is clearly a proper name, whereas *χελιδών* was only a nickname of Menippus. What follows is taken conformably, i.e. the term "Raven" is a nickname of Opuntius, because he was rapacious and greedy. **Πέρδιξ κ.τ.λ.:** it has been stated in what precedes that this Perdix was lame / i.e. in a lost note to l. 767 supra, unless the Anagyrus once belonged to the corpus of annotated plays. **Πέρδιξ:** the man, they say, from whom the proverb arose—"the leg of Perdix," used of those who

τῶν λεπτοπόδων/· Πέρδιξ κ.τ.λ.: ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου/· Πέρδιξ κ.τ.λ.: χωλὸς ἦν οὗτος· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ· *"καὶ μὴν Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός"*/· Πέρδιξ: ἔσκαζεν οὗτος/· κάπηλος: ἀντὶ τοῦ μάγειρος.

1293. χελιδών: διὰ τὸ ἱπποτρόφον εἶναι οὕτως ὠνομάσθη.

1294. Ὀπουντίῳ: ὅτι καὶ μονόφθαλμος οὗτος προείρηται/· Ὀπουντίῳ κ.τ.λ.: <Δίδυμος·> ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος <καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις>/· ὀφθαλμὸν οὐκ κ.τ.λ.: οὐ πάντως ὡς ἐπώνυμον. <δίδυμος> V. <καὶ ὁ . . . ταξιάρχαις (sic)> Ald.

1295. κορυδὸς Φιλοκλέει κ.τ.λ.: ὁ Δίδυμος Θεαγένην καὶ Φιλοκλέην φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι/· κορυδὸς Φιλοκλέει:

αιδής·*οτι* δὲ *καὶ* μονόφθαλμος οὗτος, προείρηται. οὐ πάντως δὲ, ὡς ἐπώνυμον·αλλως·κάπηλος, *αντι του* μάγειρος ἔσκαζεν δὲ. ουτος·εἴρηται δὲ, ἐν τοῖς πρόσθεν *οτι* χωλος ουτος. ὁ πέρδιξ·ἀφ' οὗ *φασι* τὴν παροιμία ν. πέρδικος σκέλος | ἐπι των λεπτοπόδων:—αλλως·ὁ πέρδιξ ὄνομα κα πηλου·χωλος δὲ ἦν ουτος μνημονεύει δὲ αὐτοῦ *καὶ* ἐν ἀναγύρω | *καὶ* μὴν πέρδιξ χθὲς ἦν χωλος:—ext. (1293) S. supra μενἵππω→*δια* τὸ ἱπ ποτρόφον εἶναι. ουτως ὠνομάσθη:—int. (1294) ὀπουντίω δ':—ὡς τοιού του την ὄψιν ὄντος. μνημονεύει αὐτου *καὶ* μέγα ρύγχος ἔχοντος·:—

---

have tiny feet. **Πέρδιξ κ.τ.λ.:** Perdix is the name of a huckster. **Πέρδιξ κ.τ.λ.:** this man was lame. Aristophanes also mentions him in the Anagyrus. / The quotation has not yet been emended with certainty. **Πέρδιξ:** Perdix had a limp. **κάπηλος:** that is, Cook.

1293. **χελιδών:** he got this name from his breeding of horses. / Evidently a curtailment of some longer note, which explained the nickname by the *χελιδών* or frog in a horse's foot.

1294. **Ὀπουντίῳ:** Opuntius had only one eye, as has been already stated / i.e. in a note to l. 154 supra, preserved in the Venetus. **Ὀπουντίῳ κ.τ.λ.:** Didymus: Opuntius is mentioned by the writer of the Atalantae and by Eupolis in his Taxiarchoe, as being like what he is here described to be, and as having a great nose. **ὀφθαλμὸν οὐκ κ.τ.λ.:** it is not all nickname. / If the words are not corrupt, the meaning seems to be that the nickname was *κόραξ*, not *ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ*.

1295. **κορυδὸς Φιλοκλέει κ.τ.λ.:** Didymus says that Theagenes and Philoclees resembled birds. **κορυδὸς**

μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω/· κορυδὸς Φιλοκλέει: ὀρνιθώδης <ἦν> <ἦν> Rγ τὴν κεφαλήν· ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ/· χηναλώπηξ Θεαγένει: πανοῦργος ἦν· διὸ ἀλώπηξ/· χηναλώπηξ Θεαγένει: ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερὸς καὶ πονηρός.

θεσμοφοριαζούσαις V.

1296. ἶβις Λυκούργῳ: ἢ ὡς Αἰγυπτίου <ὄντος> Rγ <ὄντος> ἢ ὡς μακροσκελοῦς· ἶβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ/· Χαιρεφῶντι νυκτερίς: <ὅτι> Rγ <ὅτι> ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρὸς <ἦν> Rγ <ἦν>, προείρηται· ἔστι δὲ ὁ Σωκρατικός.

1297. Συρακοσίῳ δὲ κίττα: τοῦτον καὶ Εὔπολις ὡς λάλον <ἐν Πόλεσι> διασύρει· "<Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, || τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων· || ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ <ἐν πύλεσι> V. correxit Kuster <συρακόσιος . . . . . περιτρέχων> V. (emenda-

---

ext. S. ante versum 1296→ἢ ὡς αἰγϋπτίου, ἢ ὡς μακροσκελοῦς. ἶβισ δὲ ὄρνεον πλεονάζον, ἐν αἰγύπτωι :—int. (1296) ὁ χαιρεφὼν μέλασ. καὶ ωχρος προείρηται· εστι δὲ ὁ σωκρατικοσ :—int. (1295) θεαγένει :—μήποτε ὁ ξυκέφαλοσ ἦν· εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθωδησ την κεφαλην οτι δὲ αἰσχρὸσ ἦν, καὶ ἐν θεσμοφοριαζουσαι δηλοι :—int. (1295) χηναλώπηξ :—πανοῦργοσ ἦν | διὸ ἀλώπηξ. και οτι ἀναίσθητοσ | καὶ φθονερὸσ. καὶ πονηροσ. ὁ δε δίδυμοσ· θεαγένην· καὶ φιλοκλέην φησι ὀρνιθωδεισ εἶναι :—ext. (1297) συρακοσίω :—τοῦτον καὶ εὔπολισ ὡς λάλον διασύρει· συρακούσιον δὲ· ἢ

Φιλοκλέει: perhaps Philoclees had a head running up into a peak. **κορυδὸς Φιλοκλέει:** his head resembled that of a bird. That he was ugly is clear from the Thesmophoriazusae (l. 168). **χηναλώπηξ Θεαγένει:** Theagenes was cunning. Hence the ἀλώπηξ (as part of his nickname). **χηναλώπηξ Θεαγένει:** Theagenes was stupid, jealous, and tricky. / The ἀναίσθητος refers to χην-, the other adjectives to ἀλώπηξ. Compare the proverb χηνὸς ἀφρονέστερος. Aristot. H. A. 488b 20 speaks of the ἀλώπηξ as κακοῦργος.

1296. **ἶβις Λυκούργῳ:** Lycurgus may have been an Egyptian, or he may have had long legs. The ibis is found in great numbers in Egypt. / Perhaps several notes are here run together after curtailment. **Χαιρεφῶντι νυκτερίς:** it has been stated already that Chaerephon was dark and had a pale complexion. He is Chaerephon the pupil of Socrates. / The reference is perhaps to a note on Nub. 504.

1297. **Συρακοσίῳ δὲ κίττα:** Eupolis too in the Cities attacks Syracosius for being a garrulous speaker :—"When Syracosius speaks, he is like the whelps on the area walls. He mounts the platform,

verunt Bentley et Dobree)

περιτρέχων.>" [Συρακούσιον δὲ ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν.]/· Μειδίας δ' ἐκεῖ κ.τ.λ.:

< > ὁ μὲν < > Dindorf

Δίδυμος οὕτως· ὁ δὲ Ἀμμώνιος ᾠήθη ἐξ ἐπιθέτου Μιδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι γελοίως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι καὶ ἐν γύρῳ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν. γύρῳ Paul Leopard

1299. ὑπὸ στυφοκόπου: στυφοκόπος λέγεται ὁ μάχιμος ὄρνις παρὰ τὸ <στυφελῶς καὶ> στερεῶς κόπτειν/· ὀρτυγοκόπου: <ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε> παρὰ τὸ <κόπτειν καὶ> κολάπτειν τὴν κεφαλήν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν. στυφοκόπος R$_x$ <στυφελῶς καὶ> R$_x$ <ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε> V. <κόπτειν καὶ> R$_x$

1300. μέλη ὅπου κ.τ.λ.: εἰς τὰ Σιμωνίδους μέλη αἰνίττεται· "<ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου, ||> κυανέα χελιδοῖ." σιμωνίδους Ald. <ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου> ex sch. 1410 infra χελιδοῖ ex sch. 1410 infra

1302. ἢ πηνέλοψ κ.τ.λ.: τὰ μὲν ἄλλα ἐκ συμπληρώματος < δὲ >/· < δὲ > R$_x$

ὡς ξένον· ἢ ὡς πονηρόν:—ext. (1297) μιδίας δ' ἐκεῖ:—ὁ μὲν δίδυμοσ ουτωσ· ὁ δε ἀμμώνιοσ· ὠιήθη ἐξ επιθέτου μιδίαν ....γα καλεῖσθαι γελ οίως *δια* τὸ κυβευτ*ην* εἶναι· *καὶ* ἐν πυρω τους ὄρτυγασ κόπτειν.:—ext. στυφοκομπος δὲ *λεγεται* ὁ μάχιμοσ ὄρνισ· παρα τὸ στερεῶς κόπτειν. ἢ παρα· τὸ κολάπτειν *την* κεφαλην. ὁ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν:—infr. (1302) ἢ πηνέλοψ:—ὁ πηνέλοψ· νήττηι μὲν *εστι* ὅμοιον, περιστερὰς δὲ μέγεθ οσ· μέμνηται δὲ αὐτοῦ στησίχοροσ· *καὶ* ἴβυκοσ· ἄλλωσ: τὰ μὲν ἄλλα· ἐκ

---

and runs up and down barking." Μειδίας δ' ἐκεῖ κ.τ.λ.: < > so Didymus explains it; but Ammonius thinks that Midias gets the epithet "quail" in jocular allusion to his fondness for betting, and matching quails in the ring.

1299. **ὑπὸ στυφοκόπου:** the fighting bird is called *στυφοκόπος* because it strikes (*κόπτειν*) *στυφελῶς*, that is, hard. **ὀρτυγοκόπου:** the poet invents a name for a bird, from the circumstance that it *κόπτει* or pecks the head of its enemy, a thing which happens to quails. / This note can scarcely be right. As it stands, it seems to mean that the annotator wishes to take *ὀρτυγοκόπος* or "quail-pecker" for some bird matched with quails.

1300. **μέλη ὅπου κ.τ.λ.:** an indirect allusion to the songs of Simonides:—"O shimmering swallow, famed harbinger of scented spring." / A mere fragment of a note. Perhaps in its first form it included several quotations.

1302. **ἢ πηνέλοψ κ.τ.λ.:** the rest is put in to fill up the line, <but >. / The comment seems to have explained that some of the birds given in this line are to be found in a song, but

πηνέλοψ: ὁ πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν <ὄρνεον> ὅμοιον, περιστέρᾳ δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος/· πηνέλοψ: ὁ πηνέλοψ μείζων μὲν ἢ κατὰ τὴν νῆτταν, ὅμοιος δέ. περιστέρᾳ R

<ὄρνεον> H. Graeven

1303. ἢ πτέρυγες ἢ κ.τ.λ.: καὶ ὅπου μέρος τι ἢ μόριον ὀρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι ᾖδον αὐτό.

1309. τὰς ἀρρίχους: εἶδος κοφίνου <ἢ ἄρριχος>.

<ἢ ἄρριχος> R

1310. ἐμπίπλη: γέμισον· ἔστι δὲ ἀττικόν.

1311. Μανῆς δὲ κ.τ.λ.: ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει/· Μανῆς δὲ φερέτω κ.τ.λ.: εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι. τοῖς Ald.

1316. κατέχουσι κ.τ.λ.: λείπει ἀνθρώπους/· κατέχουσι κ.τ.λ.: ἕνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς, φησί, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους/· κατέχουσι κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

συμπληρώματος· ὁ δὲ πηνέλοψ μ..... ἢ κατα .....αν ὅμοιος δέ: —infr. (1309) τὰς ἀρρίχους) εἶδος κοφίνου: —inter. (1310) S. supra ἐμπίπλη→ταῦτα προς τον μανην λεγει· εἰς τὸ χορηγειν τοῖις βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι: —intermarg. ext. (1303) S. supra πτεροῦ→καὶ ὅπου μέρος τί· ἢ μόριον ὀρνέου· ὑπῆρχεν. ἐν ποιήματι ᾖδον αυτό: —intermarg. ext. (1310) ἐμπίπλη) γέμισον εστι δε ἀττικον: —inter. (1316) ἐμᾶς πολεως: —λειπει ανθρωπους· ἕνεκα της πολεως της ἐμης φησι κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ανθρωπους: αντι του ἐρῶσιν· οἱ ανθρωποι της ἐμῆς πόλεως: —infr.

---

not all. **πηνέλοψ**: a bird like a duck in appearance, and like a pigeon in size. It is mentioned by both Stesichorus and Ibycus. **πηνέλοψ**: the bird is too large for a duck, but resembles a duck in appearance.

1303. **ἢ πτέρυγες ἢ κ.τ.λ.**: whenever there was a limb of a bird or an atom of a bird referred to in any song, they sang that song.

1309. **τὰς ἀρρίχους**: the *ἄρριχος* is a kind of *κόφινος* or basket.

1310. **ἐμπίπλη**: fill; an Attic form.

1311. **Μανῆς δὲ κ.τ.λ.**: addressed to the servant, Manes. **Μανῆς δὲ φερέτω κ.τ.λ.**: in order to supply all who wish to dress up as birds.

1316. **κατέχουσι κ.τ.λ.**: supply *ἀνθρώπους*. **κατέχουσι κ.τ.λ.**: that is, On behalf of my town love possesses mankind. **κατέχουσι κ.τ.λ.**: that is, Men are in love with my town.

1323. ὡς βλακικῶς κ.τ.λ.: Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν/· βλακικῶς: ἀντὶ τοῦ βραδέως.

1326. σὺ δ' αὖτις κ.τ.λ.: ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπεῖξαι τὸν οἰκέτην/· σὺ δ' αὐτὸν ἐξόρμα κ.τ.λ.: τὸ <ἐξῆς> ἐξόρμα αὐτὸν ὠδί. <ἐξῆς> V.

1329. Μανῆς γὰρ κ.τ.λ.: ἀποφαντικῶς/· Μανῆς γὰρ κ.τ.λ.: πρὸς ἄλλον λέγει τύπτων τὸν Μανῆν/· δειλός: ἀντὶ τοῦ δείλαιος. ἀποφαντικῶς Ald.

1331. διάθες τάδε κόσμῳ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν, ἑκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας/· τὰ μουσίχ': <τὰ τῶν> κύκνων καὶ ἀηδόνων καὶ ὅσα μάλιστα εὔφωνά ἐστι/· τὰ μαντικά: <τὰ τῶν> κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὅσοις οἰωνίζονται/· τὰ θαλάττια: <τὰ τῶν> λάρων καὶ αἰθυῶν καὶ τῶν ὁμοίων. <τὰ τῶν> R^{2} ὅσα R^{2} <τὰ τῶν> R^{2} <τὰ τῶν> R^{2}

Folio 69 *verso, line* 1321. (1323) S. supra **βλακικῶς**→*αντιτου* **βραδέως**. **πεισθέταιρος προς τον μανην**:—int. (1326) **σὺ δ'αὖτις ἐξόρμα**:—**ἀπος τρέφει** *τον λογον* **ὁ** *χορος* **προς τον πεισθέταιρον·εἰσιόντα ἐπεῖξαι·τὸν οἰκέτην.τὸ δὲ ἐξόρμα αὐτὸν ὠδί**:—ext. (1329) S. supra **δειλός**→**ἀποφατικως** *αντιτου* **δείλαιος.προς ἄλλον** *δὲ λεγει* **τύπτων τον μανην**:—int. (1331) *διαθες* **τάδε κόσμω**:—*αντιτου διακρινον* **τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν·ἑκάστωι ἀνδρὶ προσοικειώσας·**:—ext. (1332) **τά τε μουσίχ' ὁμοῦ**:—**κύκνων·***καὶ* **ἀηδόνων.***καὶ οτι* **μάλιστα εὐφωνά** *εστι* **μαντικα δὲ κοράκων·***καὶ* **ἀετῶν.** *καὶ* **των λοιπων.ὅσοις οἰωνίζονται**:—ext. S. ante versum 1333→**λάρων.** *καὶ* **αἰθύων.***καὶ* **των ὁμοίων**:—intermarg. ext. (1333) **ὅπως πτερωσης ἕκ**

1323. **ὡς βλακικῶς κ.τ.λ.**: Peisthetaerus addresses the servant. **βλακικῶς**: that is, Slowly.

1326. **σὺ δ' αὖτις κ.τ.λ.**: the Chorus turn and address Peisthetaerus, bidding him go in and quicken the servant. **σὺ δ' αὐτὸν ἐξόρμα κ.τ.λ.**: the order is *ἐξόρμα αὐτὸν ὠδί*.

1329. **Μανῆς γὰρ κ.τ.λ.**: an assertion (not a question). **Μανῆς γὰρ κ.τ.λ.**: Peisthetaerus thus addresses some one else, beating Manes meanwhile. **δειλός**: that is, Paltry.

1331. **διάθες τάδε κόσμῳ κ.τ.λ.**: that is, Sort out the feathers in order, giving each man his proper kind. **τὰ μουσίχ'**: the feathers of swans and nightingales and all the sweetest singers. **τὰ μαντικά**: the feathers of ravens and eagles and all such birds as men divine by. **τὰ θαλάττια**: the feathers of cormorants, gulls, and the like.

1333. ὅπως φρονίμως κ.τ.λ.: ὅπως πτερώσῃς ἕκαστον ἁρμοδίως.

1335. οὗτοι μὰ τὰς κ.τ.λ.: τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος/· σχήσομαι: ἀνέξομαι.

1337. πρόσειοι πατραλοίας ἀκηκοὼς τὰ ἐν ὄρνισι νόμιμα ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν/· γενοίμαν ἀετὸς κ.τ.λ.: ἐν τοῖς Καλλιστράτου· "ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους."

1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας: καὶ *οὗτος* λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1340. οὐ ψευδαγγελὴς εἶναι: οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι.

1342. αἰβοί: οὐ μόνον ἐπὶ σκετλιασμοῦ τὸ αἰβοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς/· αἰβοῖ κ.τ.λ.: λέγει ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος.

1346. ποίων νομῶν; κ.τ.λ.: γύπες

αστον ἁρμοδίως:—int. (1335) S. supra οὗτοι→τυπτων τον δοῦλον·τον μ ανην.ταῦτα λεγει ὁ πεισθέταιροσ:—int. (1335) σχήσομαι) ἀνέξομαι:—inter. S. ante versum 1337→ἐν τοῖς καλλιστράτου ταῦτα ἐξ οινομάου του σοφοκλέους.πρόσειοι δὲ πατραλοίας.ἀκηκοὼς τὰ ἐν ὄρνισι νόμιμα· οτι ἐξὸν τὸν πατερα τύπτειν·λεγει δε ταῦτα·ὑφ' ἡδονῆς·ὁ παμπόνηρ οσ:—ext. (1339) S. supra λίμνας→καὶ οὗτος λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρη κεν. int. (1340) S. supra ψευδαγγελὴς→οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι:—intermarg. ext. (1342) οὐ μόνον ἐπὶ σκετλιασμου τὸ αἰβοί·ἀλλὰ καὶ ἐπι ἡδον

1333. **ὅπως φρονίμως κ.τ.λ.:** take care to give the appropriate feathers to each man.

1335. **οὗτοι μὰ τὰς κ.τ.λ.:** said by Peisthetaerus to the servant Manes, as he gives him a beating. **σχήσομαι:** shall endure.

1337. Enters a man who ill-treats his father. He has heard of the manners and customs in Birdland, that a son is there allowed to beat his father. **γενοίμαν ἀετὸς κ.τ.λ.:** the notes of Callistratus contain the comment:—"From the Oenomaus of Sophocles."

1339. **γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας:** even < (?) > calls the sea λίμνη. / Perhaps καὶ Ὅμηρος οὕτως or καὶ οὕτως Σοφοκλῆς or simply ὅτι λίμνην or any of a dozen corrections.

1340. **οὐ ψευδαγγελὴς εἶναι:** not to have reported wrong.

1342. **αἰβοί:** the interjection αἰβοί may express pleasure as well as irritation. **αἰβοῖ κ.τ.λ.:** the ruffian expresses his delight.

1346. **ποίων νομῶν; κ.τ.λ.:** vultures and ravens, for example,

γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν/· ποίων νομῶν: ποίας οὖν νομῆς τῶν πλησίον ἐπιθυμεῖς;

1350. πεπλήγῃ: ἀντὶ τοῦ πλήττῃ. πλήττῃ R

1354. κύρβεσιν: κύρβιες χαλκαῖ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσιν/· κύρβεσιν: <αἱ κύρβεις> κατὰ ἐνίους ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι/· κύρβεσιν: ταῖς ἀναγραφαῖς. <αἱ κύρβεις> R

1355. ἐπὴν ὁ πατὴρ κ.τ.λ.: φησὶν Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς μέροπας/· ἐπὴν ὁ πατὴρ κ.τ.λ.: δι' ὃ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ· οἱ γὰρ πελαργοὶ αὐτοῖς Ald. μέροπας Arist. πελαργὸν V.

ης· :—intermarg. int. (1346) ποίων νομῶν :—γυπεσ γὰρ *καὶ* κόρακεσ·περι νεκροὺς νέμονται·οἱ δὲ λάροι,την θάλατταν·ποίας οὖν νομησ·των πλησίον.ἐπιθυμεῖς :—ext. (1350) *αντι του* πλήττει :—int. (1354) ἐν ταῖς των πελαργων :—κύρβιες·χαλκαὶ σανίδεσ·ἔνθα τουσ νόμουσ γράφουσιν·κατα *δε* ἐνίους,ἄξονες τρίγωνοι·ἐν οἷς ἦσαν·οἱ των πόλεων νόμοι γεγραμμένοι.*καὶ* αἱ δημόσιαι ἱεροποιΐαι·*φησι* δὲ ἀριστοτελησ·ἀληθῆ·εἶναι·τὸν *περι* των πελαργων·λογον.ὁμοίως δὲ αὐτοὺς ποιεῖν *καὶ* τοὺς ἀερόποδασ.δι' ὃ ἐν τοῖς σκήπτροις.ἀνωτέρω μὲν,ἀετὸν τυποῦσι·κατωτέρω *δὲ* ποτάμιον·ἵππον.δηλοῦντεσ ὡς *υποτέτακται* ἡ βία·τῇ δικαιοπραγΐαι·

---

feed on carrion, and cormorants have the sea for their feeding-ground. **ποίων νομῶν:** well, what feeding-ground of your neighbours are you in love with?

1350. **πεπλήγῃ:** that is, Strikes.

1354. **κύρβεσιν:** *κύρβιες* are plates of bronze on which they inscribe the laws. **κύρβεσιν:** according to some authorities *κύρβεις* are three-sided blocks on which were inscribed the laws of communities and the sacred functions of the state. **κύρβεσιν:** the registers.

1355. **ἐπὴν ὁ πατὴρ κ.τ.λ.:** Aristotle says that the story of the stork is true, and that the bee-eater acts just like the stork. / Arist. H. A. ix. 13. 615^{b}23 *περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν, ὅτι ἀντεκτρέφονται, θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς· φασὶ δέ τινες καὶ τοὺς μέροπας ταὐτὸ τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἀντεκτρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων οὐ μόνον γηράσκοντας ἀλλὰ καὶ εὐθὺς ὅταν οἷοί τ' ὦσιν· τὸν δὲ πατέρα καὶ τὴν μητέρα μένειν ἔνδον.* **ἐπὴν ὁ πατὴρ κ.τ.λ.:** this explains why it is that on sceptres they represent a stork surmounting a hippopotamus, so signifying that might is subordinated to righteous dealing. Storks show a right spirit,

δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας, οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῷον ἀδικώτατον.

1360. οὐδέν γ': ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν πείσῃ.

<ὡσεὶ ἔλεγεν> R$^{\gamma}$ 1361. πτερώσω σ' ὥσπερ κ.τ.λ.: <ὡσεὶ ἔλεγεν·> θάρρει οὖν· οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα/· ὀρφανόν: ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος/· ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα.

1362. ὑποθήσομαι: συμβουλεύσω.

1364. ταυτηνδὶ λαβὼν κ.τ.λ.: Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ/· ταυτηνδὶ λαβὼν κ.τ.λ.: Δίδυμος· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος.

1366. νομίσας ἀλεκτρυόνος κ.τ.λ.:

οἱ *γαρ* πελαργοὶ δικαιοπραγεισ·ὄντεσ·ἐπι πτερων βαστάζουσι.τουσ *πατε*ρασ, γεγηρακότασ.οἱ *δε* ἱπποπόταμοι, ζῷον.ἀδικώτατον:—supr. (1354) κ ύρβεσιν) ταισ ἀναγραφαῖς:—inter.

Folio 70, *line* 1359. (1360) S. supra οὐδέν→*αντιτου* οὐδενὸσ κακοῦ. ἀπολαύσεισ οὐδεν, πείσηι:—int. (1361) ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανον:—ὡς μὴ ἔ χοντα *πατερα*.θάρρει *οὖν*·οὐ γὰρ θρέψεισ τον *πατερα*·ἢ *οτι καὶ* ουτωσ *εστι* ὄρνισ καλούμενοσ:—supr. (1362) ὑποσθήσομαι) συμβουλεύσω:—inter. (1363) ἔμαθον:—σύμμαχοσ·καθοπλίζει αὐτὸν.τῆι μὲν πτέρυγι.ὡς ἀσπίδι·τῷ *δε* πλήκτρω·ὡς ξίφει·τῷ δε λόφω.ὡς *περι*κεφαλαία.δίδυμοσ δὲ.*αντι* μὲν τησ πτέρυγοσ·ασπίδα·διδωσιν αὐτὸν·*αντι* δὲ του πλήκτρου.

---

and when their parents get old, they carry them on their wings, whereas the hippopotamus is a malign monster. / Did this annotator read *φέρειν* in 1357?

1360. οὐδέν γ': that is, You will get no harm, you will suffer no harm.

1361. πτερώσω σ' ὥσπερ κ.τ.λ.: as if he had said, So take heart; you shall not keep your father. ὀρφανόν: observe that there is actually a bird so called. ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: as though you have no father.

1362. ὑποθήσομαι: I shall counsel.

1364. ταυτηνδὶ λαβὼν κ.τ.λ.: Symmachus: he arms him with the wing as a shield, with the spur as a sword, and with the crest as a head-piece. ταυτηνδὶ λαβὼν κ.τ.λ.: Didymus: he gives him a shield for a wing, and a sword for a spur.

1366. νομίσας ἀλεκτρυόνος κ.

ἤθελεν R ἤθελεν γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.

1367. φρούρει κ.τ.λ.: συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει νέοις/· φρούρει κ.τ.λ.: παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι/· μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε: μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων/· μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε: κωμῳδεῖ Ἀθηναίους ὡς μι<σθοῦ> στρατεύοντας. μι<σθοῦ>? R

1369. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης: ἐπεὶ συνεχῶς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπὶ Θρᾴκης τοῖς Ἀθηναίοις/· ἐς τἀπὶ Θρᾴκης: ὅτι ἱερὸν χωρίον τοῦ Ἄρεως ἡ Θρᾴκη. θρᾴκη Ald.

1374. πέτομαι δ' ὁδὸν κ.τ.λ.: τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

ξίφοσ·ἦλθεν *γαρ*.ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι·ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς *πατερασ* τύπτουσιΐ:—supr. (1367) φρούρει:—συμβουλεύει αὐτῶι ποιεῖν ἃ πρέ πει νέοις·ἄλλωσ·παρακελεύεται αὐτῶι στρατεύεσθαι·καὶ μισθὸν λαμβά νειν·καὶ ἐκ *τούτου* ἀποτρέφεσθαι·μισθοῦ γὰρ στρατεύονται·ὑπερ ἄλλων πολεων·κωμωιδεῖ *δε* ἀθηναίους, ὡς μὴ στρατεύοντας:—ext. S. ante versum 1369→ἐπεὶ συνεχῶς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ (accentus gravis ex acuto factus) ἐπι θρᾴκησ τοῖς ἀθηναίοις·ἢ *οτι* ἱερον χωριον του ἄρεως.ἡ θρά κησ:—int. (1374) τὸ ἀπάλλων εἰς ἄλλα μέλη·τρέπεσθαι·βούλεται δηλο

τ.λ.: it was his wish to be feathered like a cock, since cocks strike the father birds.

1367. φρούρει κ.τ.λ.: he counsels him to do all that befits the young. φρούρει κ.τ.λ.: he encourages him to go on active service, and earn pay, and so support himself. μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε: observe that they (the Athenians) are paid for military service at a higher rate than any other state./ There is probably something wrong here; it will scarcely do, however, to take this as adscript to 1369. μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε: he makes fun of the Athenians for accepting pay for military service. / If *μή* is right, then *ἐκόντας* has dropped out after it. If we read *ἐκόντας*, the note refers to the whole of l. 1367.

1369. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης: observe that the Athenians were constantly occupied with armed expeditions to Thrace. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης: observe that Thrace is a region sacred to Ares.

1374. πέτομαι δ' ὁδὸν κ.τ.λ.: he means to express his way of changing from tunes of one sort to tunes of another.

1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' κ.τ.λ.: διὰ τὸ cυνεχῶc αὐτὸν λέγειν "πέτομαι."

1377. ἀφόβῳ κ.τ.λ.: ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται θέλων διαβάλλειν τὰ Κινηcίου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα/· ἀφόβῳ κ.τ.λ.: ἀcυνάρμοcτον τὸ κῶλον τοῦτο προcέρριπται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν· "ἀφόβῳ cώματι <πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων>"/· ἐφέπων: τινὲc ἐπέων/· ἐφέπων: ἀντὶ τοῦ μετιών/· γενεάν: τὴν τῶν ὀρνίθων δηλονότι.

<πέτομαι . . ἐφέπων> Ald.

1378. φιλύρινον: Καλλίστρατοc· χλωρόν· ἡ γὰρ φιλύρα χλωρόν, χλωρὸc δὲ καὶ οὗτοc/· φιλύρινον: Εὐφρόνιοc· κοῦφον, ὡc ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελῆ καὶ κοῦφα ποιοῦντα· τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον, κοῦφον καὶ ἐλαφρόν.

1379. τί δεῦρο κ.τ.λ.: διαβάλλει αὐτὸν

ῦν:—intermarg. int. (1375) S. supra δεῖται→*δια* τὸ cυνεχῶc αὐτον λέγειν πέτομαι.κ intermarg. ext. (1377) cώματί τε νέαν ἐφέπων:—τινὲc·ἐπέων. ἐπίτηδεc.ἀδιανοητεύεται·θέλων *δια*βάλλειν.τα κινηcίου,ποιήματα·ὡc ἀ διανόητα,ἀcυνάρμοcτον τὸ κῶλον τοῦτο.προcέρριπται·ἔδει *γαρ* εἰπειν. ἀφόβωι cώματι:—ext. (1377) ἐφέπων) *αντιτου* μετιών:—inter. (1377) τ *ην* των ὀρνίθων δῆλονοτι intermarg. ext. (1378) φελύρινον,κινηcίαν:—κ αλλίστρατοc χλωρὸν.ἡ *γαρ* φιλύρα χλωρον·χλωροc δὲ *καὶ* οὗτοc·εὐφ ρόνιοc·κοῦφον.ὡc ἂν διθυραμβοποιὸν ευτελῆ.*καὶ* κοῦφα.ποιοῦντα·τοι οῦτον *γαρ* τὸ ξυλον,κοῦφον,*καὶ* ἐλαφρόν.*δια*βάλλει δὲ αὐτὸν·*καὶ* ὡc χ

1375. **τουτὶ τὸ πρᾶγμ' κ.τ.λ.:** in allusion to the frequency with which he says *πέτομαι*. / The obliterated kappa in the codex shows that the manuscript from which it was copied had the *καὶ πτερύγεσσι* of the Venetus after *πέτομαι*.

1377. **ἀφόβῳ κ.τ.λ.:** designedly nonsensical. He means to depreciate the poems of Cinesias as unintelligible. **ἀφόβῳ κ.τ.λ.:** this line is thrown in without attachment to anything else. He should have said "With fearless frame I fly pursuing the race of birds." **ἐφέπων:** some read *ἐπέων*. **ἐφέπων:** that is, Pursuing. **γενεάν:** scilicet, Of birds.

1378. **φιλύρινον:** Callistratus: pale-green. The linden tree is pale-green, and so was Cinesias. **φιλύρινον:** Euphronius: light; as one might regard a dithyrambic poet composing cheap and trivial verses. The wood of the linden tree is of this description, light and of small specific gravity. / The last three words may belong to a separate note—perhaps a note on the variant *φελλύρινον*.

1379. **τί δεῦρο κ.τ.λ.:** a hit at

καὶ ὡς χωλόν/· πόδα κυλλόν: ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸς ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔταccον, ὡς ὁ ποιητής· "ὄρceo, κυλλοπόδιον," τὸ δὲ χωλὸς ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις· "ὅτι χωλός ἐcτι τὴν ἑτέραν χεῖρ' <οὐ λέγεις;>"/· ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς: <Δίδυμος>· ἐπειδὴ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐcτι.

κυλλὸς R

χωλὸς R

<οὐ λέγεις> V.

<δίδυμος> V.

1380. λιγύμοχθος: λιγύμοχθον ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

λιγύμοχθον Kuster

1382. ὑπὸ coῦ πτερωθεὶς κ.τ.λ.: βούλομαι, φησί, πτερωθῆναι ὑπὸ coῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους· παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν· ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν.

1385. ἀναβολάς: προοίμια.

ωλον:—ext. (1379) τί δεῦρο πόδα cὺ κυλλόν:—*οτι* πολλάκισ τὸ μὲν κυλλον (ex καλο factum) ἐπι του ποδοσ ἔταccον, ὡς ὁ ποιητησ· ὄρceo κυλλοπόδιον. τὸ δὲ χωλὸν ἐπι τησ χειρὸσ· ὡς εὔπολισ· οτι χωλοσ· εστι την ἑτέραν χεῖρα.: τὸ δὲ ἀνακύκλον ἐπειδη κυκλίων. ᾀσμάτων ποιητής εστι:—ext. (1381) S. supra λιγύφθογγος→λιγύφθογγον ἔφη. διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τον ἡδυτάτως ἐξαυτησ εἰς τὸν παῖδα γϊνόμενον:—int. (1383) ὑπο coῦ πτερωθεὶς βούλομαι:—βούλομαι φησι πτερωθῆναι ὑπο coῦ. ἵνα δια του ἀέροσ· πετόμενοσ ἐξεύρω· εἰς τὰ προοίμια λέξεισ νιφο βόλουσ· καὶ ἀεροδονήτους· παίζει δὲ προς τα ποιήματα· των διθυραμβοποιῶν. ἔθοσ γαρ αὐτοῖς τοιαυτα· ἐπίθετα λέγειν:—ext. et infr. (1385) ἀναβ

Cinesias for being lame as well as pale-green. **πόδα κυλλόν:** observe that *κυλλός* is often used of the foot, as in Homer (Il. 21. 331):—"Rouse thee, thou cripple," and *χωλός* of the hand, as Eupolis:—"Do you not say that he is lame in one arm?" **ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς:** Didymus:—an allusion to his composing cyclic poems.

1380. **λιγύμοχθος:** he calls the nightingale *λιγύμοχθος* in allusion to her affliction (*μόχθος*) and her most sweet lament for her child. / The latter part of this note suggests *γλυκύμοχθος*.

1382. **ὑπὸ coῦ πτερωθεὶς κ.τ.λ.:** that is, I should like to be feathered by you in order to fly through the air, and find phrases snow-clad and air-winnowed for use in my preludes. The poet makes fun of the verses of the dithyrambic poets who were fond of using epithets of the kind described. / A new note may begin with *παίζει*.

1385. **ἀναβολάς:** preludes.

1387. κρέμαται μὲν κ.τ.λ.: οἷον, ὕλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἡ τῶν νεφελῶν σύστασις.

1388. τὰ λαμπρὰ κ.τ.λ.: ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι.

1390. πτεροδόνητα: ἀντί, ταχέα.

1392. ἅπαντα γὰρ κ.τ.λ.: ἅπαντα γάρ σοι τὰ περὶ ἀέρος διεξέρχομαι.

1393. εἴδωλα πετεινῶν κ.τ.λ.: πλείστη γὰρ αὐτῶν ἡ λέξις τοιαύτη, ὁ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία· "καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα."

1395. ὠόπ: παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι [τοῦ ᾄδειν], ὡς οἱ ἐρέσσοντες/· ὠόπ: κέλευσμα γάρ ἐστι τὸ ὠόπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν εἰς ἄλα V.

1396. τὸν ἁλάδε δρόμον: τὸν εἰς ἅλα δρόμον/· τὸν ἅλα δρόμον: λείπει

ολάς) προοίμια· inter. (1387) S. supra κρέμαται→οἷον ὕλη *εστι* των ποιημάτων ἡμων, ἡ των νεφελων σύστασ*ισ*:—int. (1389) S. supra κυαναυγέα →ταῦτα *γαρ* συμβαίνει τῷ ἀέρι·ὅθεν *φησι*·τασ λεξεισ·αὐτουσ θηρᾶσ*θαι*:—intermarg. ext. (1390) πτεροδόνητα) *αντι* ταχέα:—inter. (1393) ἅπαντα γὰρ δι:—ἅπαντα γάρ σοι·τὰ *περι* ἀέροσ διεξέρχο*μαι* | πλείστη *γαρ* αὐτων ἡ λέξισ τοιαύτη·ὁ δε νοῦς ἐλάχιστοσ ὡς ἡ παροιμία·*καὶ* διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα:—infr. (1395) S. supra ὠόπ→παρακελεύε*ται* αὐτῷ·παύσασ*θαι* τοῦ ἄιδειν.ὡς οἱ ερέσσοντεσ | κέλευσμα *γάρ* εστι τὸ ὦ όπ' των ἐρεσσόντων·καταπαῦον,τ*ην* κωπηλασίαν:—int. (1395) S. ante τὸν →εἰς τὸν αλάδρομον *λειπει γαρ* ἡ εἰς·ἕνια τῆι συνθέσει ἀδιανόητα ποι

1387. κρέμαται μὲν κ.τ.λ.: that is to say, The substance of our poems is a tissue of clouds.

1388. τὰ λαμπρὰ κ.τ.λ.: these being properties of the air, from which, he says, they try to get phrases.

1390. πτεροδόνητα: that is, Swift.

1392. ἅπαντα γὰρ κ.τ.λ.: for your behoof I discuss the whole subject of air.

1393. εἴδωλα πετεινῶν κ.τ.λ.: the phraseology of dithyrambic poets is for the most part of this description, with very little meaning in it, as the proverb has it:—"Even dithyrambs have more sense than you."

1395. ὠόπ: Peisthetaerus tries to induce him to stop, in the manner rowers do. ὠόπ: observe that this is a cry used by rowers, in order to stop their comrades from rowing.

1396. τὸν ἁλάδε δρόμον: the race to sea. τὸν ἅλα δρόμον: ellipse

γὰρ ἡ εἰc/· τὸν ἀλάδρομον κ.τ.λ.: ἔνια τῇ cυνθέcει ἀδιανόητα ποιοῦcι, ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖc λέξεcι cυνετά/· τὸν ἀλάδρομον κ.τ.λ.: χλευάζει τοὺc διθυραμβοποιούc.

1397. νὴ τὸν Δί' ἦ κ.τ.λ.: τοῦτο λέγων ὁ Πειcθέταιροc παίει αὐτόν.

1400. ἀλίμενον: τὴν τέλοc οὐκ ἔχουcαν οὐδὲ ὅρμον· ἀπὸ μεταφορᾶc τῶν νεῶν· τρόπον γὰρ πελάγουc δοκοῦcι διανήχεcθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθεc.

1401. χαρίεντά γ' ὦ κ.τ.λ.: ἔτι Κινηcίαc φηcὶ τοῦτο πρὸc τὸν γέροντα τὸν Πειcθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν/· χαρίεντά γ' ὦ κ.τ.λ.: ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡc ἰcχνὸν ὄντα τῷ cώματι, λέγει ὅτι χαρίεντα ἐcοφίcω. χαρίεντα R

1402. οὐ γὰρ cὺ κ.τ.λ.: ἵνα τῷ κινεῖcθαι δόξῃc ἔχειν πτερά;/· οὐ γὰρ cὺ

οῦcι·ταῦτα δὲ,οὐδὲ ταῖc λέξεcι cυνετά·χλευάζει δε τοὺc διθυραμβοποιούc:—infr.

Folio 70 *verso, line* 1396. S. ante versum 1397→τοῦτο λέγων ὁ πειcθέταιροc παίει αὐτόν:—int. (1400) ἀλίμενον αἰθέροc:—την τέλοc οὐκ ἔχουcαν.οὐδε ὅρμον ἀπο μεταφορᾶc των νεῶν·τρόπον γαρ πελάγουc,δοκοῦcι διανήχεcθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθεc:—supr. (1401) χαρίεντά γ' ὦ πρεcβυτα:—ἔτι κινηcίαc φηcι·τοῦτο προc τὸν γέροντα τὸν πειcθέταιρον. τὸν τύψαντα αὐτόν·:—αλλωc·ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν.ὡc ἰcχνὸν ὄντα τῷ cώματι λεγει·οτι χαριέντωc ἐcοφίcω·ἵνα·τῷ κινεῖcθαι·δόξηc ἔχειν πτε

---

of εἰς. τὸν ἀλάδρομον κ.τ.λ.: there are things which dithyrambic poets make unintelligible by the way in which they combine them, but here even the separate expressions are unintelligible. / This annotator had possibly a very odd jumble of a text before him here. τὸν ἀλάδρομον κ.τ.λ.: the poet makes fun of the dithyrambists.

1397. νὴ τὸν Δί' ἦ κ.τ.λ.: in pronouncing these words Peisthetaerus beats Cinesias.

1400. ἀλίμενον: without limit or even anchorage—a nautical metaphor. Birds, so to say, float in the ocean of air.

1401. χαρίεντά γ' ὦ κ.τ.λ.: it is still Cinesias who speaks. The words are addressed to the old man Peisthetaerus who has struck him. χαρίεντά γ' ὦ κ.τ.λ.: when Peisthetaerus makes the thin-bodied Cinesias sway backwards and forwards, Cinesias says "'Tis a fine piece of wit you have discovered."

1402. οὐ γὰρ cὺ κ.τ.λ.: that being swayed to and fro you may think you have wings? οὐ γὰρ cὺ

κ.τ.λ.: παίζει πρὸς τὰ προειρημένα/· πτεροδόνητος: ἀντὶ τοῦ πτεροῖς πληχθείς.

1403. τὸν κυκλιοδιδάσκαλον: ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν· εἴρηται γὰρ ὅτι κύκλια διδάσκουσι.

κύκλια Rx

1404. ὃς ταῖσι φυλαῖς κ.τ.λ.: ἑκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσῳ τρέφει διθυραμβοποιόν.

1405. βούλει διδάσκειν κ.τ.λ.: φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης/· βούλει διδάσκειν κ.τ.λ.: θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι;/· Λεωτροφίδῃ: ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν/· Λεωτροφίδῃ: ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος/· Λεωτροφίδῃ κ.τ.λ.: ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι· Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι· "Λεω-

---

ρά:—supr. (1402) S. supra πτεροδίνητος→*αντιτου* πτεροῖς·πληχθεισ·παίζ ει δε·προσ τα προειρημένα:—int. (1403) τὸν κυκλιοδιδάσκαλον:—*αντιτ ου* διθυραμβοποιον·εἴρηται *γαρ*,οτι ἐγκύκλια.διδάσκουσι:—ext. (1404) ὃς ταῖσι φυλαῖς:—ἑκάστη *γαρ* φυλῇ,διονύσωι τρέφει,διθυραμβοποιόν:—ext. (1406) λεωτροφίδηι:—ἐπειδη *καὶ* οὗτοσ,των σφόδρα λεπτων·ἢ *οτι κ αὶ ουτοσ* διθυραμβοποιὸσ·κοῦφοσ *φησι·οὖν*·βούλει τῷ λεωτροφίδηι τὴν κεκροπίδα φυλην διδάσκειν,ἀπο *γαρ* ταύτησ ἦν ὁ λεωτροφίδησ·τινὲς δὲ. *οτι* κοῦφος *καὶ* χλωρὸς ἦν·ὡς εοικέναι·ὄρνιθι.θεόπομποσ δὲ,ἐν ταῖς κ

κ.τ.λ.: a comical reference to the previous words of Cinesias. **πτεροδόνητος:** that is, Struck with wings.

1403. **τὸν κυκλιοδιδάσκαλον:** that is, The dithyrambic poet. It has been said that such poets exhibit cyclic dances. / The allusion is to l. 918 or l. 1379. In writing *ἐγκύκλια* some scribe thought of *τὰ ἐγκύκλια* = liberal education.

1404. **ὃς ταῖσι φυλαῖς κ.τ.λ.:** observe that each tribe maintains a dithyrambic poet for the worship of Dionysus.

1405. **βούλει διδάσκειν κ.τ.λ.:** now, the meaning is "Do you wish to instruct the Cecropid tribe for Leotrophides?" Leotrophides belonged to that tribe. **βούλει διδάσκειν κ.τ.λ.:** well, should you actually like to instruct a chorus of birds for Leotrophides? **Λεωτροφίδῃ:** Leotrophides was a very thin man, like Cinesias. **Λεωτροφίδῃ:** observe that Leotrophides, like Cinesias, was a trivial dithyrambic poet. **Λεωτροφίδῃ κ.τ.λ.:** observe that Leotrophides was so frail and so greenish-yellow in hue as to resemble a bird. Theopompus says

τροφίδης ὁ τρίμ<νεως λεοντίῳ || εὔχρως τε φαίνεται χαρίεις θ' ὥσπερ νεκρός>"/· λεωτροφίδῃ κ.τ.λ.: ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν ὡς ὁ Κινησίας· Ἕρμιππος Κέρκωψιν· "<οἱ γὰρ πενόμενοι || ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια || λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.>"

ὡς ℞ κέρκωψιν edd.

<νεως . . . νεκρός> V. emendavit aliquot v. Kock I. p. 739

<οἱ γὰρ . . . . θουμάντιδος> supp. ex Athen. et V.

<πρόσεισι> ℞ 1410. <Πρόσεισι> συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ᾄδων/· ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.: ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας/· ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.: ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων· εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβύτου ἀφορῶν/· ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.: παρὰ τὸ Ἀλκαίου· "<ὄρνιθες τίνες οἵδ';> ὠκεάνω γᾶς <τ'> ἀπὺ περράτων || ἦνθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι" καὶ

ἂν Ald. <τ'> Heker πανέλοπες Ald.

πρεσβύτου ℞

<ὄρνιθες τίνες οἵδ' (sic)> V. περράτων Seidler

απηλίσι. (ex καπηλῆισι factum) λεωτροφίδησ ὁ τρίμετροσ·:—αλλωσ·ἐπε ιδη καὶ ουτοσ,των σφόδρα λεπτων.καὶ ὁ κινησίας δὲ,ἕρμιπποσ κέκροψι· θέλεισ οὖν καὶ τῶ λεωτροφίδηι χορὸν ὀρνέων διδάξαι:—ext. (1410) ὄρ νιθες τίνες οἶδε:—συκοφάντησ τίς πενόμενος καὶ εἰς την ἑαυτου πενίαν άιδων.ἐπειδη μὴδὲν εἶχε·ἐκ δὲ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τουσ ὄρνιθασ· ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τησ φύσεωσ τῶν ὀρνέων·εἴη δ' οὖν εις το σχῆμα του πρεσβυτέρου ἀφορῶν:—ext. (1410) τινὲς παρα τὸ ἀλκαιου·ὠκε άνω·γᾶς ἀπυπερατων ἦνθον παναίλοπες·ποικιλόδειροι·τανυσίπτεροι·καὶ

---

in his Innkeepers:—"Leotrophides the three-pounder is, in Leontion's eyes, fair of flesh, and beautiful—as a corpse." **λεωτροφίδῃ κ.τ.λ.:** Leotrophides, like Cinesias, was extraordinarily lean. Hermippus in the Monkeymen:—"Men who have little to spare have begun to offer you for sacrifices wretched cripples of cattle, leaner than Leotrophides or Thumantis."

1410. Enters a man who makes a profession of bringing actions at law—a poverty-stricken wretch, humming a tune of which his own poverty is the burden. **ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.:** in his very first words he shows his character and finds fault with the birds. **ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.:** as though their "get up" contradicted the very nature of birds. He fixes his eye, it would seem, on the "get up" of Peisthetaerus. **ὄρνιθες τίνες οἵδ' κ.τ.λ.:** a travesty of the lines of Alcaeus:—"Lo! what are these birds? From the ends of sea and of land the ducks are come. Their necks are pied, and their wings are long"; and of the words of Simo-

παρὰ τὸ Σιμωνίδου· "ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου || κυανέα χελιδοῖ."

1413. οὐ φαῦλον: ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν.

1414. μινυρίζων: ἐπειδὴ μηδὲν εἶχε/· μινυρίζων: ὀχληρὸς ὤν.

1416. ἐς θοἰμάτιον κ.τ.λ.: πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

1417. δεῖσθαι δ' ἔοικεν κ.τ.λ.: ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνα λέγει, τοιοῦτόν τί φησιν· ἔαρος χρήζει· παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει· μετείληφε καὶ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας· "μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ."

1418. τίς ὁ πτερῶν ἐστί;: πρὸς τὸ σχῆμα ᾧ χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι/· τίς ὁ πτερῶν ἐστί;: ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ;

1420. πτερῶν πτερῶν δεῖ: παρὰ τὸ

παρα τὸ σιμωνίδου·ἄγγελε κλυτὰ ἐαροσ·ἀδυόδμου.κυανέα χελιδοῖ:—int. (1413) S. supra φαύλως→*αντιτου* οὐ φαύλως.κακον:—intermarg. ext. (1414) μινυρίζων) ὀχληρὸς ὤν:—inter. (1415) τανυσίπτερε ποικίλα:—πρὸς τὸ ρυπαρὸν *καὶ* ποικίλον του ἱματίου αὐτοῦ:—ext. (1416) ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιον:—ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνα *λεγει* | τοιοῦτον τι *φησι*·ἔαροσ χρήζει·παλαιὸν *γαρ* χιτῶνα ἔχει·μετείληφε·*καὶ* τὸν *νοῦν* τησ παροιμιασ· μία χελιδὼν,ἔαρ οὐ ποιεῖ:—infr. (1421) μῶν εὐθὺ πέλληνησ:—ἐπεὶ ἐν πελλήνη ἐν τοῖς ἡραίοις ἆθλον ἐτίθετο·χλαῖνα·οἱ δὲ,*οτι* ἑρμαῖα.ἄγεται,ἐν πελλήνηι τησ ἀχαΐας,*καὶ* τοῦτο ἔπαθλον τίθεται:οἱ δὲ,*οτι* χλαῖν αι·*διάφοροι*·ἐν πελλήνηι ἐγίνοντο:—infr. (1418) .....προς τὸ σχῆ μα ᾧ χρῶν*ται*·συνεχῶς οἱ νεώτεροι·*αντιτου* τις πτεροῖ:—infr. (1420)

---

nides:—"O shimmering swallow, famed harbinger of scented spring." / Perhaps two notes.

1413. **οὐ φαῦλον:** that is, Bad in no common sense.

1414. **μινυρίζων:** (whimpering) because he had not a penny. **μινυρίζων:** making a row. / This translation probably gives the best equivalent for the late Greek here.

1416. **ἐς θοἰμάτιον κ.τ.λ.:** in allusion to the dirt and motley of his coat.

1417. **δεῖσθαι δ' ἔοικεν κ.τ.λ.:** hearing the fellow constantly talking of a swallow, Peisthetaerus says something like this:—"He may well wish for spring; his coat is old." He parodies also the sense of the proverb:—"One swallow does not make a spring."

1418. **τίς ὁ πτερῶν ἐστί;:** observe the construction, which is one normally used in later writers. **τίς ὁ πτερῶν ἐστί;:** equivalent to *τίς πτεροῖ;*

1420. **πτερῶν πτερῶν δεῖ:** a travesty of the words from the

Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων· "ὅπλων, ὅπλων δεῖ."

1421. μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑρμαίοις ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα/· μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.: ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαίας, καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται/· μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.: ὅτι χλαῖναι διάφοροι ἐν Πελλήνῃ ἐγίνοντο. ἑρμαίοις R$^{\gamma}$

1425. περισοβεῖν: περιΐπτασθαι/· καλούμενος: εἰς δικαστήριον.

1426. ὑπαὶ πτερύγων: ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων· Ἡσίοδος· "τοί γε μὲν οὖν γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος ‖ <πρόσθ' ἔκιον>." Ἀρχίλοχος· "ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος"/· ὑπαὶ πτερύγων κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ σοφώτερον τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν; αὐλητῆρος V.

1427. λῃσταί: οἱ πειραταί.

1429. ἀνθ' ἕρματος: ἀντὶ λίθου/· ἀνθ' ἕρματος κ.τ.λ.: ἐπεὶ αἱ γέρανοι

S. supra πτερῶν→παρα τὸ αἰσχυλου ἐκ μυρμιδόνων. ὅπλων. ὅπλων δεῖ: —int. (1425) S. supra πόλεις→περιίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον. καλούμενοσ:—int. (1427) λῃσταί) οἱ πειραταί inter. (1432) αντι του οὐ δύναμαι: —int. (1433) ☄ τὰ σχολια εμπροσθεν:—int.

Folio 71, *line* 1436. (1426) ὑπαι πτερύγων:—αντιτου μετα πτερύγων. ἡσίοδοσ τοῖ γε μὲν οὖν γελόωντεσ ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστοσ·ἀρχίλοχοσ ᾄιδων. ὑπ' αὐλητῆροσ·αλλωσ·αντιτου σοφώτερον. τὸ μετα πτερύγων κα

Myrmidons of Aeschylus:—"Arms, arms are our need."

1421. **μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.:** at the festival of Hermes in Pellene a cloak was given as a prize. / If the reading Ἡραίοις is retained we should probably suppose that the annotator wrongly imagined that the town referred to was the Laconian Pellene. **μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.:** observe that games in honour of Hermes are held in Pellene in Achaea, and a cloak is given as a prize. **μῶν εὐθὺ Πελλήνης κ.τ.λ.:** observe that various kinds of cloaks were made in Pellene.

1425. **περισοβεῖν:** to fly round. **καλούμενος:** to the courts of law.

1426. **ὑπαὶ πτερύγων:** that is, With accompaniment of wings. Hesiod (Scut. 283):—"So they went on their way before, making merry every man to the sound of the flute." Archilochus:—"Singing to the accompaniment of a flute." **ὑπαὶ πτερύγων κ.τ.λ.:** that is, Is it cleverer to summon to the accompaniment of wings?

1427. **λῃσταί:** pirates.

1429. **ἀνθ' ἕρματος:** instead of a stone. **ἀνθ' ἕρματος κ.τ.λ.:** observe

ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν/· ἀνθ' ἕρματος κ.τ.λ.: πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1432. οὐκ ἐπίσταμαι: ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

1442. ὁ Διϊτρέφης κ.τ.λ.: ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν οὗτος· εἴρηται δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω/· ὁ Διϊτρέφης: ὅτι ὁ Διϊτρέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος/· ὁ Διϊτρέφης κ.τ.λ.: ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

1444. ὁ δέ τις: ἄλλος δέ τις.

1453. πτεροῖς ἱέρακος κ.τ.λ.: ἐπεὶ ἁρπακτικά.

1455. καλεσάμενος: ἐπὶ τὸ δικαστήριον.

λεῖν:—supr. (1429) ἀνθ ἕρματος:—*αντι* λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι·ἐν τῷ στ όματι. ψήφους ἔχουσιν:—αλλ*ωσ* | πολλά*κισ γαρ καὶ* στηρίγματος ἕνεκα, *περι*φέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι, προς το μὴ παρ*α*φέρεσ*θαι*·ἀνέμοις: —supr. S. ante versum 1471→*αντι* του ἔπτημεν·εἰς πολλὰ *καὶ* παράδοξα. *καὶ* θαυμάσια·*καὶ* ἴδομεν. βούλε*ται* δὲ κωμωιδῆσαι τινὰς·ὁ ποιητὴς:— ext. (1442) ὁ διϊτρεφής:—ἐπεὶ πλούσι*οσ καὶ* δυνάμεν*οσ*. ἱπποτροφεῖν ουτ *οσ*·εἴρη*ται* δὲ, *καὶ περι* αὐτ*ου* ἀνωτέρωι. *οτι* ὁ διιτρεφὴς πυτινοπλόκ*οσ* ὢν·γέγονε φύλαρ*χοσ*·*καὶ* ἵππαρχος:—αλλ*ωσ* | ἵππαρχ*οσ γαρ* γενόμεν*οσ* *καὶ* εὐτυχήσας. συνεβούλευε *καὶ* ἄλλ*οισ* ἱππαρχεῖν:—ext. (1444) ἄλλος δέ τις:—int. (1453) S. supra ἱέρακος→ἐπεὶ ἁρπακτικά:—int. (1455) ἐνθαδί)

---

that cranes hold pebbles in their mouths. **ἀνθ' ἕρματος κ.τ.λ.:** in order to steady themselves and not to be carried out of their course by the wind, cranes often carry stones about with them.

1432. **οὐκ ἐπίσταμαι:** that is, I am unable. / The note in the margin opposite verse 1433 means that several notes belonging to folio 70 verso are on folio 71 recto.

1442. **ὁ Διϊτρέφης κ.τ.λ.:** Diïtrephes was rich and able to keep horses. There has already been a note upon him. **ὁ Διϊτρέφης:** observe that Diïtrephes, a maker of wickered flasks, became phylarch and hipparch. **ὁ Διϊτρέφης κ.τ.λ.:** Diïtrephes being made hipparch, and succeeding in the office, advised others to become hipparchs.

1444. **ὁ δέ τις:** but somebody else.

1453. **πτεροῖς ἱέρακος κ.τ.λ.:** such wings being adapted for catching. / Compare l. 1332 of text.

1455. **καλεσάμενος:** to the courts of law.

1456. κἆτ' αὖ πέτωμαι κ.τ.λ.: ἵνα πάλιν πετασθεὶς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους προκαλέσωμαι.

προκαλέσωμαι Ald.

1457. ὅπως ἂν κ.τ.λ.: τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν· ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃς πρὸ αὐτοῦ, εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ ἐν ᾧ ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται/· ὠφλήκῃ δίκην: ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη.

ἐκεῖνος Ald.

1459. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ κ.τ.λ.: ἵνα, φησί, ἐκεῖ σοῦ ὄντος ὑπεύθυνος καὶ ἑτέρας δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὲρ τοῦ βράδους, <σοῦ> φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

ἐκεῖ σοῦ ὄντος R

αὐτὸν Ald.

βράδους <σοῦ> Ald.

1460. πάντ' ἔχεις: ἅπαντα ἔγνωκας.

1461. βέμβικος οὐδὲν κ.τ.λ.: εὔστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι/· βέμβικος: ὁ βέμβιξ ἐργαλεῖόν ἐστιν ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες/· βέμβικος: <βέμβιξ>

<βέμβιξ> R

ἐπὶ τὸ δικαστήριον:—inter. (1456) ἵνα πάλιν πετασθεισ ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλουσ προσκαλέσωμαι:—int. (1457) ὠφλήκη δίκην:—*αντιτου* κ αταδικασθείη:—ext. (1458) ἐνθάδε πρὶν:—τοιοῦτον τί θέλει λέγειν. ἵνα καλεσάμενοσ τινὰ εἰς δίκην. σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενοσ, φθάσῃσ προ αυτ οῦ. εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου παλιν ἐπι τὰ αὐτοῦ, πέτηι. ἐν ᾧ ἐκείνου πλέων ἐνθάδε παραγίνεται:—ext. (1460) S. supra ἔχεις→ἅπαντα ἔγνωκας:—ext. (1459) καπεῖτ' ὁ μὲν πλεῖ:—ἵνα *φησι*·ἐκεῖσε ὢν ὑπεύθ υνοσ *καὶ* ἑτέρας δίκησ ὁ ξένοσ·γένηται·ὑπερ του βραδέως φθάσαντοσ αὐτου ἐνθάδε ext. (1461) βεμβικος οὐδέν:—εὔστροφον *καὶ* εὐκίνητον δ

1456. **κἆτ' αὖ πέτωμαι κ.τ.λ.:** that again taking wing I may make haste to serve a summons upon others in the islands.

1457. **ὅπως ἂν κ.τ.λ.:** the meaning is something like the following:—That after you have summoned a man, you may use your wings to get ahead of him, then getting a verdict against him in default, you may be off again after his property, while he is still on his way here by sea. **ὠφλήκῃ δίκην:** that is, Be condemned.

1459. **κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ κ.τ.λ.:** that is, That, when you have got there, the alien may become liable to a second suit for being slow in his movements, because you got here before him.

1460. **πάντ' ἔχεις:** you see it all.

1461. **βέμβικος οὐδὲν κ.τ.λ.:** a man should be able to twist and turn. **βέμβικος:** the *βέμβιξ* is a toy which boys set spinning with a whip. **βέμβικος:** a child's toy, re-

παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τροχός, ὃ μά- ὃ Rγ
δερόμενον Rγ στιγι δερόμενον στρέφεται.

1461-2. μανθάνω βέμβικα κ.τ.λ.: εἰπὼν τοῦτο τύπτει αὐτόν.

1463. Κορκυραῖα πτερά: λέγεταί τις Κορκυραῖα μάστιξ/· Κορκυραῖα πτερά: συνεχῶς παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται· διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασεν παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς κεχρῆσθαι μεγάλαις/· Κορκυραῖα πτερά: ὅτι οἱ Κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν.

<ὅτι> Rγ 1464. μάστιγ': <ὅτι> τὼ μάστιγε παρέλαβεν· ἴσως δὲ διπλῆ ἦν/· πτερώ: ἀντὶ τοῦ πτερά.

1465. βεμβικιᾶν: ἀντὶ τοῦ περιστρέφεσθαι.

1467. οὐκ ἀπολιβάξεις;: οὐκ εἰς κό-

εἶ *ειναι* | ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον *εστι* ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες | ἡ παίγνιον των παίδων ὡς τροχοσ | ὃς μάστιγι δερόμενοσ. στρέφεται :—ext. (1463) κορκυραῖα πτερά :—λεγεταί τις κορκυραῖα μάστιξ· συνεχῶς δὲ παρα κορκυραίοις. ἀταξίαι γίνονται· *διο* τὸ στασιάζειν *οὖν*. ἐπεπώλασεν παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ· ὥστε διπλαῖς κεχρῆσθαι μεγάλαις. ἢ *οτι* οἱ κορκυραίοι, χαλεπῶς τυπτουσιν· εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν :—infr. (1464) S. supra πτερῶ→*αντιτου* πτερά. τὼ μάστιγε παρέλαβεν. ἴσωσ. δὲ, διπλῆ ἦν :—int. (1465) *αντιτου περι*στρέφεσθαι· intermarg. ext. (1467) ἀπολιβάξεισ | λιβὰς

---

sembling a hoop, which is turned by lashing with a whip.

1461-2. **μανθάνω βέμβικα κ.τ.λ.:** as soon as he has said this, he beats him.

1463. **Κορκυραῖα πτερά:** there is a whip called the Corcyrean. **Κορκυραῖα πτερά:** there are constant disorders among the people of Corcyra. Owing to such political disturbances the use of the scourge has become common among them, so that they use large whips with two lashes. **Κορκυραῖα πτερά:** the Corcyreans use the scourge with great severity.

1464. **μάστιγ':** observe the dual, *μάστιγε*. Perhaps it had two lashes. **πτερώ:** for *πτερά*.

1465. **βεμβικιᾶν:** to spin round.

1467. **οὐκ ἀπολιβάξεις;:** will you not go to Libya i.e. to the devil? / There is an excellent note on this word in B. A. 431. 3 *Ἀπολιβάξαι: τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω γὰρ ἡ Λιβύη· οἱ δὲ ἀπορρῖψαι καὶ ἀποφθείρειν· Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ· "οὐκ ἀπολιβάξεις καὶ τριγώνους καὶ λύρας;" Εὔπολις Πόλεσιν· "ὁ Φιλῖνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; || οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς*

ρακας καὶ λιβύην ἀποφθερεῖ/· ἀπολιβάξειc: λιβὰc ἡ cταγών, ἣc οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν.

1468. cτρεψοδικοπανουργίαν: διχῶc cτρουθοδικοπανουργίαν/· (?) -δικοπανουργίαν: cυνέθηκε τὴν λέξιν παρὰ τὸ cτρεβλὸν ἦθοc καὶ cυκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.

1469. ἀπίωμεν κ.τ.λ.: ἀναχωρήcαντοc αὐτοῦ τοῦτό φηcι. ἀναχωρήcαντοc Ald.

1471. πολλὰ δὴ κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ἔπτημεν εἰc πολλὰ καὶ παράδοξα καὶ θαυμάcια καὶ εἴδομεν/· πολλὰ δὴ κ.τ.λ.: βούλεται κωμῳδῆcαί τινα ὁ ποιητήc. τινα R

1473. ἔcτι δένδρον πεφυκὸc κ.τ.λ.: δένδρῳ αὐτὸν εἰκάζει ἢ ὡc μέγαν ἢ ὡc ἀναίcθητον καὶ ξύλινον· ὡc ὁ ποιητήc· "<οὔτε γὰρ ἐξοπίcω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέαcθαι,> || ἀλλ' ὥcτε cτήλην ἢ δένδρεον <ὑψιπέτηλον || ἀτρέμαc ἑcταότα cτῆθοc μέcον οὔταcε δουρί.>"/· ἔcτι γὰρ δένδρον μέγαν Ald.

η cταγων. (accentus gravis ex acuto factus) ἣc οὐδεν ταχύτερον·ἐν τω πίπτειν·ἢ οὐκ' εἰc κόρακας·*καὶ* λιβύην ἀποφθερεῖ:—int. (1468) S. supra δ ικοπανουργίαν→δικοπανουργίαν: διχωσ cτρουθοδικοκπανουργίαν. ἀναχορήcαντοc δὲ αὐτοῦ,τοῦτο·*φηcι*·cυνέθηκε *δε* την λέξιν παρα τὸ cτρεβλὸν ἦθοc·*καὶ* cυκοφαντικον αὐτοῦ·*καὶ* την δίκην *καὶ* την πανουργίαν:—intermarg. ext. (1473) ἔcτι δένδρον πεφυκοσ:—δένδρωι αὐτον εἰκάζει·ἢ ὡc μέγα,ἢ ὡc ἀναίcθητον *καὶ* ξύλινον·ὡc ὁ ποιητησ.ἀλλ' ὥcτε cτήλ

ἀποικίαν τινά;" **ἀπολιβάξειc**: by *λιβάς* a drop of liquid is meant. Nothing else falls so rapidly.

1468. **cτρεψοδικοπανουργίαν**: there is another reading *στρουθοδικοπανουργίαν*. **(?) -δικοπανουργίαν**: an expression put together from the man's perverse character, I mean his character as sycophant, and from *δίκη* (lawsuit), and *πανουργία* (villainy). / This may imply a third variant *στρεβλοδικ*.

1469. **ἀπίωμεν κ.τ.λ.**: the sycophant has already gone off.

1471. **πολλὰ δὴ κ.τ.λ.**: that is, We flew to many things both strange and wonderful and we saw. / Nothing but an "order." **πολλὰ δὴ κ.τ.λ.**: the poet means to make fun of somebody or another.

1473. **ἔcτι δένδρον πεφυκὸc κ.τ.λ.**: he likens him to a tree either as being tall, or as being wooden i.e. stupid. So Homer (Il. 13. 436):—"Neither had he power to draw back nor avoid it, but standing still as a stock or a tall tree, he took the wound of the spear right in his breast." **ἔcτι γὰρ δένδρον**

κ.τ.λ.: ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα· εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον.

1474. τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: ὡς ἄν τις εἴποι "μικρὸν ἀπωτέρω <Καρδίας> πόλεως," ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ/· τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: Καρδία ὄνομά ἐστι πόλεως Θρᾳκικῆς/· τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ· <Καρδία γὰρ πόλις Θρᾴκης> ἧς οἱ πολῖται Καρδιανοί. <καρδίας> R

<καρδία γὰρ πόλις θρᾴκης> V.

1475. Κλεώνυμος κ.τ.λ.: οὗτος ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρός, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις.

1478. τοῦτο τοῦ μὲν κ.τ.λ.: τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος γυμνάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1480. τὰς ἀσπίδας κ.τ.λ.: ἐπειδὴ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος/· τὰς ἀσπίδας κ.τ.λ.:

ην· ἢ δένδρεον. ἔπαιξεν δὲ, ὡς ἐπι ὀρνίθων· νεμομένων περι τὰ δένδρα· εἶτα διηγουμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον· ἐπάγει τὸν κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω ὡς αν τισ εἴποι, μικρον ἀπωτέρω. πόλεως· ἅμα δε. καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ :—ἄλλωσ· καρδία ὄνομα εστι πόλεως θραικικησ. καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωιδεῖ· ἧς οἱ πολῖται καρδιανοί· ουτοσ ἐν μὲν τῆι εἰρήνηι μέγας· καὶ λαμπρὸς· ἐν δὲ τῶ πολέμωι ῥίψασπις :—infr.

Folio 71 *verso*, *line* 1476. (1478) τῶ γαρ μουνυχιῶνι μηνὶ του ἔαροσ γυμνάζονται· αἱ προς τουσ ξένους δίκαι :—int. (1481) ἐπειδη ῥίψασπις ὁ

κ.τ.λ.: a comic turn, as though there were a reference to birds frequenting trees. Then telling what an odd sort of tree he had seen, he brings in Cleonymus.

1474. τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: or as we might put it, "A little beyond the town of Cardia," but not without some reference to Cleonymus' want of "heart" or sense. τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: Cardia is the name of a town in Thrace. τὶ Καρδίας ἀπωτέρω: a comic attack on Cleonymus for being an alien. Cardia is a town in Thrace—the inhabitants of it are called Καρδιανοί.

1475. Κλεώνυμος κ.τ.λ.: Cleonymus was an important person and a notable in time of peace, but an arrant coward in the field.

1478. τοῦτο τοῦ μὲν κ.τ.λ.: observe that in the spring month Munychion the lawsuits affecting aliens are carried on.

1480. τὰς ἀσπίδας κ.τ.λ.: Cleonymus was a ῥίψασπις. τὰς

ἔπαιξεν πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλοροοῦσι.

1484. τῇ λύχνων ἐρημίᾳ: πέπαικται ἀπὸ τοῦ "Σκυθῶν ἐρημία"/· ἐρημίᾳ: ἀντὶ τοῦ σκοτίᾳ.

ἀπὸ τοῦ Ald. ἐρημία edd.

1487. πλὴν τῆς ἑσπέρας: χαριέντως τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς παρατυγχάνοντας/· πλὴν τῆς ἑσπέρας: τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλῄστευεν Ὀρέστης.

1489. ξυντυγχάνειν: καὶ ἐντυγχάνειν αὐτῷ.

αὐτῷ ℞

1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις κ.τ.λ.: οἱ ἥρως δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος· <ἐν καὶ Κρατῖνος> ἐν Σεριφίοις· *"γάμον γὰρ ἀγαθὸν οὐχ Ὑμέναιος ὢν θεὸς || δίδωσιν, οὐδ' ἥρωσι<ν ἐστ' >"· ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται· τὸ δὲ ὠφέλιμον οὐ

<ἐν . . . . . κρατῖνος> ἐν σεριφίοις ℞

γάμον γὰρ . . . . . > ℞

δύνανται Ald.

ἀποπλήκτους Ald. ὠφέλιμον ℞

κλεώνυμοσ | ἔπαιξεν δε παλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλοροοῦσι :—int. (1485) δια τὸ ὄνομα φησι αὐτὸν τοῖς ἥρωσι διάγειν :—intermarg. ext. (1487) πλὴν τησ ἑσπέρασ :—αντι του σκοτία·πέπαικται δὲ απο των σκυθῶν ἐρημίας·χαριέντως δὲ τοῦτο | οτι σκότουσ ὄντος·ὀρέστησ ὁ τιμοκρατουσ. λωποδυτεῖ·τοὺς παρατυγχάνοντας :—supr. (1487) τὰς νύκτας γὰρ μόνασ ελήιστευεν ὀρέστησ :—int. (1489) ξυντυγχάνειν) και ἐντυγχάνειν αὐτόν :—inter. (1490) εἰ γὰρ ἐντύχει :—οἱ ἥρως.δυσόργητοι.καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται·καθάπερ μένανδροσ·ἐν σερίφοις.οτι ἀγαθὸν γάμον·χειμῶνος,ὁ θεοσ δίδωσι·οὐδ' ἥρωσι· ἀλλ' αποπλήκτως

ἀσπίδας κ.τ.λ.: another joke. The term φυλλοροοῦσι is applicable to trees.

1484. τῇ λύχνων ἐρημίᾳ: a comic adaptation of Σκυθῶν ἐρημία. / Perhaps originally a longer note containing a quotation from Aesch. P.V. 1-2. ἐρημίᾳ: that is, Dimness. / May be a note on the whole phrase.

1487. πλὴν τῆς ἑσπέρας: a piece of fun. It is in the dark that Orestes, son of Timocrates, steals the clothes of all and sundry. πλὴν τῆς ἑσπέρας: Orestes robbed only at night. / This may be a note on νύκτωρ, l. 1491.

1489. ξυντυγχάνειν: that is, To meet him.

1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις κ.τ.λ.: heroes are ill-tempered and relentless to such as approach them, as Menander < and Cratinus> in his Seriphians :—"God though he be, Hymenaeus cannot grant a happy marriage, nor may heroes < >," but they may strike with palsy, though they have

κέκτηνται Ald. κέκτηνται*· δι' ὅ μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν/· Ἥρῳ Ὀρέστῃ: διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν τοῖς

<συν>διάγειν Ald. ἥρωσι <συν>διάγειν/· Ἥρῳ Ὀρέστῃ: ἥρωά φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱόν/· Ὀρέστῃ: ὁ Ὀρέστης λωποδύτης.

συντυγχάνοντες Ald. 1492. πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ κ.τ.λ.: ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ/· πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ κ.τ.λ.: ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διεστρέφον<το> τὰς ὄψεις.

διεστρέφον<το> R

1493. ταπιδέξια: οἷον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως/· ταπιδέξια (?): ὀφθαλμούς/· ταπιδέξια: κεφαλῆς/· ταπιδέξια: ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν.

1494. ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει <πρὸς> αὐτούς τινα συγκεκαλυμμένος.

<πρὸς> R

μὲν ποιεῖν δύναται·τὸ δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηται·δι' ὅ μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῶα παριόντεσ σιγὴν ἔχειν.ὁ δε ὀρεστησ λωποδυτησ:—supr. et ext. (1490) Ἥρωά φησι δια την ὁμωνυμίαν την προς τὸν ἀγαμέμνονοσ· νιον:—ext. (1493) πάντα ταπἰδεξιά:—οἷον τὰ δεξιὰ τησ ὄψεως·επλήττ οντο γαρ οἱ συντυχάνοντεσ αὐτῷ·ἡ ταπἰδεξιὰ.ὀφθαλμοὺς κεφαλησ.ἅ μα δὲ ἐπεὶ οἱ εντυγχάνοντεσ.νυκτὸς ἥρωσι.διέστρεφον τὰς ὄψεις:—ext. (1493) ταπιδέξια) ὀφθαλμουσ.καὶ κεφαλην:—inter. (1494) οἵμοι τάλασ:—ὁ προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αυτοὺς τινὰ συγκεκαλυμμένοσ:—ext. (1498)

---

no beneficent powers. This seems to me to explain why all who pass the sanctuaries of heroes observe silence. / The passage is too corrupt to be made much off. It may be that all down to *κέκτηται* belongs to the quotation. **Ἥρῳ Ὀρέστῃ:** it is his name—Orestes—which leads the poet to speak of him as living among the heroes. **Ἥρῳ Ὀρέστῃ:** he is called a hero, from the circumstance of his bearing the same name as the son of Agamemnon. **Ὀρέστῃ:** Orestes is a clothes-thief.

1492. **πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ κ.τ.λ.:** all who fell in with Orestes were beaten. **πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ κ.τ.λ.:** observe that men who met heroes by night had their sight distorted. / This sense seems needed. The active would mean "turned their eyes aside."

1493. **ταπιδέξια:** that is to say, The straightness of their sight. **ταπιδέξια (?):** eyes. / In this, if not in the preceding note, some variant may be implied. I do not like to suggest some absurdity like *ταπιδέρξια* or *ταντιδέρξια*. **ταπιδέξια:** (scilicet) of his head. **ταπιδέξια:** eyes or head.

1494. Prometheus with his head wrapped up addresses himself to them.

1498. πηνίκ' ἐστὶν κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας/· πηνίκ' ἐστὶν κ.τ.λ.: [τοῦτο δὲ εἶπεν] ἐπεὶ ὥρας ἐξήτασον, οὐ καιρούς.

1500. ἢ περαιτέρω: ἢ νύξ.

1502. ἀπαιθριάζει: σκορπίζει/· ἀπαιθριάζει κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ εὐδίαν ἄγει/· ξυννεφεῖ: ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη.

1503. οἴμωζε μεγάλ': οὕτω κ.τ.λ.: ἔπαιξεν· ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας καὶ οὐκ ὄψεταί σε, φησίν, "ἐκκεκαλύψομαι"/· οἴμωζε μεγάλ': οὕτω κ.τ.λ.: ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε, ἀποκαλύπτεται, φανερὸν αὐτὸν δεικνύς/· οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι κ.τ.λ.: κεκαλυμμένος ὢν ἐκκαλύπτεται, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτης/· οὕτω μὲν κ.τ.λ.: οὐχ ὁρᾷ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων. ξυννεφεῖ Ald.

πηνίκ' εστιν άρα της ἡμερας:—αντι του ποία ὥρα εστι της ἡμέρας. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὥρας. ἐξήτασον οὐ καιρούς:—ext. (1500) ἢ νύξ:—int. (1502) ἀπαιθριάζει·:—σκορπίζει αντι του εὐδίαν ἄγει. συννεφεῖ δὲ, αντι του συνάγει τὰ νέφη (η ex ε factum) οὐχ' ὁρᾷ γὰρ ὁ ζεὺς αυτον. νεφῶν ὄντων· ext. (1503) οὕτω μὲν. ἐκκαλύψομαι:—κεκαλυμμένος ὢν εκ καλύπτεται·καὶ ὁρᾷ αὐτον ὁ πρεσβυτης. ἔπαιξεν δὲ ὡς γὰρ ἐκείνου εἰ ρηκότος | οτι ξυνεφεῖ τὰς νεφέλας. καὶ οὐκ' ὄψεταί σε·φησι·ἐκκεκαλύψ ομαι. ἢ ὡς ἐν κωμωιδίαι ὡς καλόν τι ἀκούσας·τὸ οἴμωζε ἀποκαλύπτ εται·φανερὸν αὐτὸν δεικνύς (accentus acutus ex gravi factus):—ext. (1506)

1498. **πηνίκ' ἐστὶν κ.τ.λ.:** that is, What hour of the day is it? **πηνίκ' ἐστὶν κ.τ.λ.:** observe that it was usual to inquire the hour, not the time of day. / In other words, they said *πηνίκα*, not *πότε*.

1500. **ἢ περαιτέρω:** or night.

1502. **ἀπαιθριάζει:** scatters. **ἀπαιθριάζει κ.τ.λ.:** that is, Brings fine weather. **ξυννεφεῖ:** that is, Masses the clouds.

1503. **οἴμωζε μεγάλ': οὕτω κ.τ.λ.:** a comic non-sequitur. As though Peisthetaerus had said "It is cloudy; he will not see you," Prometheus exclaims "I shall uncover." **οἴμωζε μεγάλ': οὕτω κ.τ.λ.:** a comic turn. As though he had heard some good news in *οἴμωζε*, Prometheus unveils and lets himself be seen. **οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι κ.τ.λ.:** being all wrapped up Prometheus now uncovers himself, and the old man sees him. **οὕτω μὲν κ.τ.λ.:** Zeus cannot see him when there are clouds in the sky.

1506. ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖ: ὁ Ζεὺς δηλονότι.

1508. τὸ σκιάδειον: κατασκεύασμά τι ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ κάεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός.

1512. ὑπόδυθι: ἀντὶ τοῦ καλύπτου/· ὑπόδυθι: τὸ σκιάδειον.

1514. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;: οὐκ ἀττικὸν τὸ πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα;/· πηνίκ' ἄττα: παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν/· ἄττα: ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε <τὸ> Ald. ἄτινα· οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ Ald. πηνίκα.

1520. οἱ δὲ βάρβαροι κ.τ.λ.: ἀνέπλασέν τι γένος θεῶν βαρβάρων, Τριβαλ-

---

ὁ ζεὺς δηλονοτι:—int. (1508) τουτὶ λαβών μου τὸ σκιαδειον:—κατασκ εύασμά τι ὅπερ·ἔχουσιν αἱ κανηφοροι·ἀπιοῦσαι, εἰς τὰ ἐλευσίνια·ὑπὲρ του μὴ καέσθαι·ὑπο του ἡλίου·δίδωσι δὲ αὐτῶ τοῦτο.ἵνα καλύψη αὐτὸν, καὶ μὴ ὁραθῇ.ὑπο του διόσ:—ext. et infr. (1512) S. supra ὑπόδυθι→αντι του καλύπτου τὸ σκιάδειον:—int. (1514) οὐκ αττικον τὸ πηνικα ἄττ' ἀπ ώλετο·εστι δὲ.αντι του πότε δῆτα·παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν.ἀλόγως γαρ κεῖται·οὔτε γαρ τὸ τινὰ σημαίνει,οὔτε ἄτινα.οὐδὲν γαρ τούτων ἁρ μόζει τὸ πηνίκα:—infr.

Folio 72, *line* 1518. (1521) ἰλλυριοί:—ἀνέπλασέν τι γενοσ θεῶν βα

1506. **ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖ**: scilicet, Zeus.

1508. **τὸ σκιάδειον**: this is a contrivance which the Canephoroe carry to prevent them from being burnt by the sun on their way to the Eleusinian mysteries. Peisthetaerus offers it to Prometheus to hide him with and to keep him from being seen by Zeus. / Perhaps two notes.

1512. **ὑπόδυθι**: that is, Hide. **ὑπόδυθι**: under the umbrella. / This may be a note on *αὐτό* in 1511.

1514. **πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;**: the expression *πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο*; is not Attic. It is the equivalent of *πότε δῆτα*. / This may again be two notes, or the first clause may be the beginning of a comment such as one of the others on this line, e.g. *οὐκ ἀττικὸν τὸ κ.τ.λ.*—*ἀλόγως γὰρ κεῖται κ.τ.λ.* **πηνίκ' ἄττα**: the *ἄττα* is redundant here. **ἄττα**: its presence here cannot be defended. It signifies neither *τινά* nor *ἄτινα*, nor, if it did, would either sense go well with *πηνίκα*.

1520. **οἱ δὲ βάρβαροι κ.τ.λ.**: the poet imagines a nation of savage

λῶν, ἀνώτατον <ὅν>, οἷον ὥσπερ ἐπὶ <ὂν> Rv
τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορωτάτω
καθεστήκασι/· οἱ βάρβαροι θεοί: οἱ Τρι-
βαλλοὶ θεοί.

1521. πεινῶντες κ.τ.λ.: οἷον, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ/· ὥσπερ Ἰλλυριοί: Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι· τὸ δὲ κεκριγότες, μίμησίς ἐστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων/· Ἰλλυριοί: περὶ Θρᾴκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί, [τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς], οἳ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, λῃστεύοντες δὲ τρέφονται/· κεκριγότες: εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.

1522. ἐπιστρατεύσειν κ.τ.λ.: ἔφασαν, φησίν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν

ρβάρων.τριβαλλῶν ἀνώτατον.οἷον ὥσπερ ἐπι τῶν *ανθρωπων* βάρβαρα ἔθνη·πορρωτάτω·καθεστήκασι·*περι* θράικην δὲ εἰσιν·οἱ ἰλλυριοι.τινὲς δὲ περσι*δοσ* *φασι* αὐτουσ.οἱ γεωργεῖν μὲν οὐκ' ἐχουσι γῆν.λῃστεύοντεσ δὲ τρέφον*ται*:—supr. (1521) S. supra ἴλλυριοὶ→δίδυμος.ὥσπερ βάρβαροι,τὸ δε κεκριγότες.μίμησισ *εστι*.οὐκ' εἰς τον ἦχον,ἀλλ' εις την ἀσάφειαν.τ *ων* βαρβαρικῶν,*δια*λέκτων:—int. (1521) κεκριγότες·:—οἷον ποιὰν φων*ην* ἀποτελοῦντεσ·ἀπο λιμοῦ οἱ τριβαλλοὶ *θεοι*·ἢ τὸ κεκριγότες,εἰς την ἀσά φειαν.τησ φων*ησ* αὐτῶν.κρίγη *γαρ* ὁ των ἀποθνησκόντων τρισμοσ το ῖς ὀδοῦσι·γϊνόμενοσ.ἀνωτέρω δε *φησι* αὐτοὺς οἰκειν·ὡς των ἑλλήνων, ἀνωτέρω οἰκοῦσι *καὶ* πορρωτέρω.βάρβαροι:—supr. et ext. (1522) ἐπιστρ ατεύσειν:—ἔφασαν *φησι*·οἱ τριβαλλοὶ·πολεμεῖν πρὸς τὸν δία·ἵνα παρέ

---

gods, the Triballi, highest of all in space, as though just as in the case of men savage tribes lie most remote. **οἱ βάρβαροι θεοί**: the Triballian gods.

1521. **πεινῶντες κ.τ.λ.**: that is to say, Making some sort of cry from very hunger. **ὥσπερ Ἰλλυριοί**: Didymus: Just like savages. As for *κεκριγότες*, it represents not the sound, but the unintelligibility of savage dialects. **Ἰλλυριοί**: the Illyrians dwell in the neighbourhood of Thrace. Being a people who cannot till the soil, they live by pillage. / If the bracketed clause is genuine, what word has *Περσίδος* replaced? **κεκριγότες**: in allusion to the indistinctness of their utterance, *κρίγη* being the grinding of the teeth in the dying.

1522. **ἐπιστρατεύσειν κ.τ.λ.**: that is, The Triballi declare for war against Zeus, in order to get him to allow merchandise to pass through.

ἐμπορίων/· ἄνωθεν: ἀνωτέρω φησὶν αὐτοὺς οἰκεῖν ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω βάρβαροι.

1523. εἰ μὴ παρέξει κ.τ.λ.: παίζει εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξύ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων.

1527. ὅθεν ὁ πατρῷος: ὅτι κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ Ἀπόλλων/· ὁ πατρῷος: δέον γὰρ εἰπεῖν ὁ πατρῷος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. Πατρῷον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο/· Ἐξηκεστίδῃ: ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προείρηται.

ἀπόλλων R

πολέμαρχος Ald.

1536. τὴν Βασίλειαν: Εὐφρόνιος· ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασίλεια· καὶ δοκεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὕτη οἰκονομεῖν ἣν ἔχει· καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν <φησὶ

<φησὶ ταῦτα . . . > R

ξηι αὐτοῖς *τηv* δίοδον. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσ*θαι* ἀέρα. μεταξὺ. ὡς ἐκείν*ων* ἀποκεκεκλεισμένων :—ext. (1523) τἀμπόρι') *των* εμπ ορίων. inter. (1527) ὅθεν ὁ πατρῶι*οσ εστι* :—*οτι* κατέλλειψι*ν εστι του* ἀπόλλωνο*σ*. δέον *γαρ* εἰπει*ν*· ὁ *πατρῶος*. ἀπόλλω*ν*· ἢ ἄλλός τις *των θεων*· πατρῶιον δὲ τιμῶσιν ἀπόλλωνα *αθηναιοι*. ἐπεὶ Ἴων ὁ πελεμαρχο*σ* αθη ναιω*ν*. ἐξ ἀπόλλωνο*σ*· *καὶ* κρεούσης· *τησ* ξούθου ἐγένετο :—ext. (1527) *οτι* βάρβαρο*σ* εξηκεστι*δησ* προείρη*ται* :—int. (1536) *καὶ* τὴν βασίλειαν :—εὐφ ρόνιο*σ*. *οτι* διὸ*σ* θυγάτηρ ἡ βασίλεια· *καὶ* δοκεῖ *τα κατα την* ἀθανασίαν αὕτη οἰκονομεῖν. ἣν ἔχει *και* παρὰ βακχυλι*δη* ἡ ἀθηνᾶ. τῷ τυδεῖ δώ*σ*

ἄνωθεν: he says that they live beyond (*ἀνωτέρω*), just as savages live *ἀνωτέρω*, or farther inland than the Greeks.

1523. **εἰ μὴ παρέξει κ.τ.λ.:** a comic allusion to the air, supposed to be walled up between, as though the Triballi were isolated. / A new note may begin with ὡς.

1527. **ὅθεν ὁ πατρῷος:** by way of an ellipse of *Ἀπόλλων*. **ὁ πατρῷος:** observe that there should be inserted *Ἀπόλλων* or the name of some other god. Athenians worship Apollo as their ancestral god, because Ion, the polemarch of the Athenians, was the son of Apollo and Creüsa, daughter of Xuthus. **Ἐξηκεστίδῃ:** it has been already said (on l. 11 supra) that Execestides was an alien.

1536. **τὴν Βασίλειαν:** Euphronius: That Basilea is a daughter of Zeus. It is she who would seem to keep and dispense immortality. In Bacchylides Athena, when about to bestow immortality upon Tydeus says:—<

ταῦτα· “ >.”
ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασίλεια· ἔνιοι δὲ αὐτὴν Ἀθανασίαν καλοῦσι/· γυναῖκ’: ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτήν.

1541. τὸν κωλακρέτην: Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίας εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ· οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὥς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδροτίων γράφει· οὕτως· “τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν [ἐκ τῶν] ναυκληρικῶν εἰς ἐφόδια ἀργύριον καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι.” ταμίαι δὲ ἦσαν καὶ προεστῶτες τῆς δημοσίας σιτή-
σεως/· τὰ τριώβολα: ὡς καὶ τούτου <ὄντος> ἐκ τῶν πολλοῦ ἀξίων· εἰς αὔ-

θεωροῖς V.
ἀργύριον Blaydes
σιτήσεως Ald.
τούτου <ὄντος> ἐκ τῶν πολλοῦ ἀξίων Bk

ουσα την ἀθανασίαν. *εστι* δὲ *καὶ παρα* κρατίνω ἡ βασιλεία· ἔνιοι δὲ αυτ *ην* ἀθανασίαν καλοῦσι :—ἢ ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτ*ην* :—ext. (1541) τὸν κωλακρέτην :—ἀριστοφάν*ησ* ὁ γραμματι*κοσ* τούτους ταμίας εἶ*ναι* *φησι*· του δικαστι*κου* μισθοῦ | οὐ μόνον δὲ τούτ*ου* τ*ην* ἐπιμέλειαν ἐποι *οῦντο* ὡς *φησι* | ἀλλὰ *καὶ* τὰ εἰς *θεουσ* ἀναλισκόμενα· *δια* τούτων. ἀνη λίσκετο· ὡς ἀνδροτίων *γραφει* ουτω τοῖς *δε* | ἰοῦσι πυθῶ δὲ θεωρικοῖς. τοὺς κωλακρέτ*ασ* διδόν*αι* ἐκ των. ἐκ των ναυκληρι*κων*. εἰς ἐφόδια ἀργὕ ρια· *καὶ* εἰς ἄλλο· *οτι* ἂν δέηι ἀναλῶσαι ταμίαι δὲ· ἦσαν *καὶ* προεστῶτες· *τησ* δημοσίας σιτίσεως :—ext. et infr. S. ante versum 1541 →ὡς *καὶ* του το ἓν των πολλων ἄξιον. εἰς αὔξησιν δὲ *τησ* κωμωιδιασ. τοῦτο *φησι* :—

>. Basilea also appears in Cratinus. She is occasionally called Athanasia. **γυναῖκ’:** the poet represents Basileia in a bodily shape as a woman. / Or this note may belong to *καλλίστη κόρη* in the following line.

1541. **τὸν κωλακρέτην:** the grammarian Aristophanes says that these were managers of the fund from which the juries were paid. But not only did they take charge of this as he states, but also anything expended upon the worship of the gods was expended through them, as Androtion writes in these words :— “That to the sacred emissaries travelling to Pytho the Colacretae do give money for the journey out of the naucleric fund and pay any other necessary costs.” They were administrators and governors of the fund for free maintenance (the prytaneum) at the expense of the state. / The Androtion quoted may either be the orator, or the writer of the “Atthis.” In the latter case the quotation is indirect. **τὰ τριώβολα:** as though this too were a thing of great value. It is an addition meant to

ΞΗCΙΝ δὲ τῆc κωμῳδίαc τοῦτό φηcιν/· τὰ τριώβολα: ἅπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ κρίνοντες εἰc μιcθόν.

1546. ἀπανθρακίζομεν: ἀντὶ τοῦ <ἀπ>ανθρακ<ίδ>ας ἐcθίομεν· ἔcτι δὲ εἶδοc ἰχθύος λεπτὸν ὃ παροπτῶντες ἐcθίουcιν/· ἀπανθρακίζομεν: <ἀπανθρακίδας> ὀπτὰc ἐcθίομεν/· ἀπανθρακίζομεν: ἄνθρακας zωπυροῦμεν/· ἀπανθρακίζομεν: ὡc ἐν κωμῳδίᾳ τοῦ εὐτελεcτέρου ἐμνήcθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιcτα ἰcχύοντοc τοῦ πυρόc.

<ἀπ>ανθρακ<ίδ>ας Rx

<ἀπανθρακίδας> Rx

εὐτελεcτέρου Ald.

ἐπὶ ἄλλων Ald.

1551. ἀκολουθεῖν κ.τ.λ.: ταῖc γὰρ καννηφόροιc ἐπάνω τῶν κεφαλῶν cκιάδεια ἐπέκειτο.

1552. καὶ τὸν δίφρον κ.τ.λ.: ἐπειδὴ εἶπεν "ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν καννηφόρῳ," λέγει παίζων "καὶ δίφρον βάcταzε."

1553. τοῖc Cκιάποcιν: τούτουc ἔχειν

---

int. (1541) τὰ τριώβολα:—ἅπερ ἐλάμβανον·οἱ κριταὶ·οἱ εν ηλιαια κρίνοντεc εις μιcθον:—int. (1546) ἀπ' ἀνθρακίζομεν.:—*αντιτου* ἄνθρακας ἐc θίομεν.εcτι δὲ ειδοc ἰχθύοc λεπτον·ὃ παροπτῶντεc ἐcθίουcιν:—αλλωc· ὀπτὰc ἐcθίομεν ἢ ἄνθρακας zωπυροῦμεν·ὡc ἐν κωμωιδίαι δὲ του ἐν τελεcτέρου·ἐμνήcθη;ἐπεὶ ἄλλα μέγιcτα·ἰcχύοντοc του πυρόc:—infr. (1551) S. supra ἀκολουθεῖν→ταῖc *γαρ* καννηφόροιc επανω των κεφαλων. cκιάδεια επεκειτο:—int. (1552) S. supra διφροφόρει→ἐπειδη ειπεν ἵνα δο ξω ἀκολουθειν καννηφόρω·λεγει παίzων·καὶ δίφρον βάcταzε:—intermarg. ext. (1553) πρὸc δε τοῖc cκιάποcιν:— *∴* εμπροcθεν τὰ cχολια του χορο ῦ:—infr.

Folio 72 *verso*, *line* 1558. (1553) προc δε τοιc cκιάποcιν:—τοῦτουc ἔχε

---

heighten the comic effect. **τὰ τριώβολα:** the fee paid to the judges who sat in the Heliaea.

1546. **ἀπανθρακίζομεν:** that is, We eat *ἀπανθρακίδες*—a sort of small fish which they brown over the fire and eat. **ἀπανθρακίζομεν:** we eat roast small fry. **ἀπανθρακίζομεν:** we kindle coals. **ἀπανθρακίζομεν:** though there are other things over which fire exerts a tremendous force, a comparatively worthless thing is here mentioned to produce a comic effect.

1551. **ἀκολουθεῖν κ.τ.λ.:** observe that sun hats were put upon the heads of the Canephoroe.

1552. **καὶ τὸν δίφρον κ.τ.λ.:** Prometheus having said That I may look as though I followed a Canephorus; Peisthetaerus adds jestingly Take the stool too.

1553. **τοῖc Cκιάποcιν:** these, it is said, have feet larger than all

βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, <τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης> οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος. [ταῦτα ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω]/· τοῖς Σκιάποσιν: γένος ἐστὶ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ/· τοῖς Σκιάποσιν: μυθευόμενον ἔτι καὶ <νῦν> τοῦτο τὸ γένος ἐστίν.

<τετραποδηδὸν . . . ἴσης> Suidas 3334 A

<νῦν> R

1554. λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος κ.τ.λ.: ἄλουτον εἶπε τὴν λίμνην καθ' ὃ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυπαροφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην/· οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης: ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοί εἰσι καὶ ἄτροφοι· διὰ τοῦτο τὸ ψυχαγωγεῖ παρέλαβεν.

τὸ ψυχαγωγεῖ R

ιν βήματα *φασι* του παντὸς σώματος μείζονα·*δια* δε τὸ μὴ ἔχειν οἴκους,ἀλλ' ὑπὸ του καύματος ἀναλίσκεσθαι·οὔσης της γῆς αὐτῶν·*καὶ* τραχείας·*καὶ* *κατάδυσιν* μὴ ἐχούσης.εἰς ἀποφυγην.τοῦ καύματος:—αλλως· ταῦτα ἐξήγησις *εστι* των ἀνωτέρω.γένος δε *εστι* *περι* τὸν δύτι*κον*·ὠ κεανὸν·προς τῆι κεκαυμένηι ζώνηι·ὡς ἀψύχους δὲ.*δια*σύρει τοὺς φιλ οσόφους:—supr. (1555) οὗ ψυχαγωγεῖ σω*κρατης*:—ἐπειδη λιτοὶ οἱ φιλός οφοι εἰσὶ·*καὶ* ἄτροφοι·*δια* τοῦτο τοὺς σκιάποδ*ας* παρέλαβεν·μυθευόμεν ον δε ἔτι *καὶ* τοῦτο τὸ γένος *εστι* ἄλουτον *δε* εἶπε την λίμνην.καθ' ὃ

---

the rest of their body. Not having any houses, and being exhausted by the heat, they walk on all-fours, raising one foot to give shade to the rest of the body. This boon nature has bestowed on them, because their land is level and hard, and does not admit of their digging holes to avoid the glare. / The line of the text is on one page, and the scholia on the next, as at line 1433. The words which precede the following note, "These are a comment upon the words above," which appear also in the Venetus, show that the misplacement occurred also in manuscripts earlier than either. **τοῖς Σκιάποσιν:** this is a people bordering on the Western ocean near the torrid zone. **τοῖς Σκιάποσιν:** observe that this race is still spoken of in story-books.

1554. **λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος κ.τ.λ.:** he calls the lake unwashed because the pupils of Socrates were unwashed and wore dirty clothes. **οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης:** students are small and ill-nourished. Hence the *ψυχαγωγεῖ*, "is guide to ghosts."

1556. ἔνθα καὶ Πείσανδρος κ.τ.λ.:
ἤθελεν R οὗτος δειλὸς ἦν [ἤθελεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν ἐπεὶ οὐκ εἶχεν.] ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις· "Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο || κἀνταῦθα <πάσης> τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν"/· ἔνθα καὶ Πείσανδρος κ.τ.λ.: ἀπανταχοῦ ἦν δειλός· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτής· ὡς Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι· <"ἀναβαίνει σῖγα Πείσανδρος μέγας || ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων. ||: ἐγέλας': ἐρεῖς τιν' ὄνον ὁρᾶν καινθήλιον." καὶ δωροδοκῆσαί φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων· "ἦ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν.">/· Πείσανδρος: δύο εἰσὶ Πείσανδροι καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησίν· "ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται|: ὁ στρεβλός;: οὔκ, ἀλλ' ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος," καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

ἤθελεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν ἐπεὶ οὐκ εἶχεν.] R
<πάσης> Cobet
ἀνὴρ om. Cobet
στρατιᾶς Cobet
ἀρτοπώλισι Ald.
<ἀναβαίνει . . . . . πορίσειεν> V. emendaverunt Cobet, Dindorf, Fritzsche

---

ἁλουτοῦντεσ καὶ ῥυπαροφοροῦντεσ, ἐφιλοσόφουν οἱ περι τὸν σωκράτην: —supr. et ext. (1556) ἔνθα καὶ πείσανδροσ ἦλθε:—οὗτος δειλοσ ἦν ἦλθεν οὖν ψυχην ἰδειν· ἐπεὶ οὐκ' εἶχεν· ὡς εὔπολις· ἐν ἀστρατεύτοις· πείσανδρος εἰς πακτωλὸν· ἐστρατεύετο· κἀνταῦθα τησ στρατείας· κάκιστοσ ἦν ἀνηρ· ἀπανταχοῦ δὲ ἦν δειλοσ· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτῆς· ὡς ἕρμιππ οσ· ἐν ἀρτοπώλησι· δύο δὲ εισι πείσανδροι· καθάπερ εὔπολισ ἐν μαρικᾶ φησι· ἄκουε νῦν πείσανδροσ ὡς ἀπόλλυται· ὁ στρεβλός, οὔ· ἀλλ' ὁ μέγ

1556. **ἔνθα καὶ Πείσανδρος κ.τ.λ.:** Peisander was a coward; as Eupolis in his Astrateutoe:—"Peisander was in the army sent to Pactolus, and of the whole force he was the greatest coward." / The Aldine paves the way for Cobet's restoration by reading τῆς σῆς. **ἔνθα καὶ Πείσανδρος κ.τ.λ.:** Peisander was in every sense a coward. At the same time, he was well-nourished in body, as Hermippus in his Bakerwomen:—*A.* "Big Peisander goes up without a word, just like the figure on the stageing at the Dionysia. *B.* You make me laugh. *A.* To look at him, you would say he was a pack-ass." From Aristophanes in the Babylonians we should gather that he took bribes:—"Or seeking bribes would help Peisander to provide a cause of war." **Πείσανδρος:** there are two men of the name, as Eupolis says in the Maricas:—*A.* "Now let me tell you Peisander's end. *B.* You mean the squinter? *A.* No. I mean the big man, the donkey-driver." Plato in his Peisander mentions both of them.

1557. δεόμενος ψυχὴν κ.τ.λ.: ὡς ἀψύχους διασύρει τοὺς φιλοσόφους.

1560. σφάγι' ἔχων κ.τ.λ.: ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ ᾅδου/· κάμηλον κ.τ.λ.: ἔπαιξεν εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αὐτὸν <εἶναι>, εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου —ἔστι γὰρ παμμεγέθης—δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνείου ἢ ἄλλου τινός/· κάμηλον, ἀμνόν τιν': ἀντί, καμήλου ἀμνόν.

ἐξ Ald.

αὐτὸν <εἶναι> ℞

ἀμνὸν Ald.

ἀρνείου Ald.

1562. κάτωθεν: ἐκ τῶν χθονίων [ἀνῆλθεν].

1563. πρὸς τὸ λαι——: Εὐφρόνιος· τὸν λαιμόν· καὶ γὰρ προείρηκεν "ἧς λαιμοὺς τεμών·" οἱ δὲ ὅτι τὸ αἷμα/· τὸ λαῖμα: <ὅτι τὸ λαῖμα> παραπεποίηκεν παρὰ τὸ λαιμός/· τὸ λαιμᾶν: ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ· "καὶ λαιμᾷ βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα"/· πρὸς τὸ

<ὅτι τὸ λαῖμα> ℞

τὸ λαιμός ℞

λαιμᾷ ℞

ας οὖν·ὁ κίνδιοσ·καὶ πλάτων ἐν πεισάνδρω, περι ἀμφοτέρων λεγει:—ext. S. ante versum 1559→ἔπαιξεν εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αυτοῦ. εἰπων ἀμνων καμ ήλου·εστι γαρ παμμεγέθης. δέον εἰπειν·ἢ ἄρνειον·ἢ ἄλλου τινόσ·:—int. (1559) S. supra κάμηλον→αντι καμήλου ἀμνόν. int. (1560) ὡς ἐπι των ἀνακαλουμένων τασ ψυχασ, ἐν ἅιδου· intermarg. ext. S. ante versum 1562 →εκ των χθονίων ἀνῆλθεν· int. (1563) προς τὸ λαῖτμα τησ καμινου:— εὐφρόνιοσ τὸν λαιμον·καὶ γαρ προείρηκεν·ἧς λαιμοὺς τεμών· (accentus acutus ex gravi factus) οἱ δὲ, οτι τὸ αἷμα·παραπεποίηκεν δὲ παρα τὸν λα ιμὸν ἔστι·καὶ παρα μενάνδρωι ἐν δαρδάνωι·καὶ λῆμα βακχεύει, λαβὼν

1557. δεόμενος ψυχὴν κ.τ.λ.: he ridicules philosophers as having no souls.

1560. σφάγι' ἔχων κ.τ.λ.: as though he spoke of those who call spirits up from hell. κάμηλον κ.τ.λ.: a comic allusion to his trade of donkey-driving. Where we should expect "a kid of the sheep" or something of the like sort, we find "kid of a camel," though it is an enormous beast. κάμηλον, ἀμνόν τιν': = καμήλου ἀμνόν.

1562. κάτωθεν: from the dead.

1563. πρὸς τὸ λαι——: Euphronius: The throat; seeing that the words ἧς λαιμοὺς τεμών occur above; others think that it means the blood. τὸ λαῖμα: a slight variation upon λαιμός. τὸ λαιμᾶν: it is also found in the Dardanus of Menander:—"Once he has got the money, he runs riot in food and drink." / The metre of Menander's line must be left uncertain till we can be sure of the word used. Hesychius has several glosses in point—λαιμά: λαμυρά: λαίμαι: εἰς βρῶσιν ὅρμηται—correxit Musurus λαιμᾶι: εἰς βρ. ὥρμηται: λαιμάζουσιν: ἐσθίουσιν ἀμέτρως: λαιμᾶν: ἐσθίειν ἀμέτρως. πρὸς

——: γράφεται καὶ δέρμα· εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς τοῖς γράφουσι δέρμα/· λαῖμα: ὅρμημα τὸ λαῖμα· ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσι. [ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ].

τῷ Ald.

1564. ἡ νυκτερίς: ἐπεὶ οὔτε ἡ νυκτερὶς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι <φαίνονται>· καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.

<φαίνονται> Ald.

καταδεδυκότες Ald.

1565. <ὅτι> πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν, Ποσειδῶν, καὶ Ἡρακλῆς, καὶ εἷς ἐκ τῶν βαρβάρων <θεῶν> ἦλθον.

<ὅτι> R

<θεῶν> ἦλθον Ald.

1567. οὗτος τί δρᾷς;: τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περιβαλλομένῳ/· οὕτως: ὥσπερ οἱ Θρᾷκες.

στελλομένῳ (sic) Ald.

περιβαλλομένῳ Ald.

1569. Λαισποδίας κ.τ.λ.: ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαπρὰν ὁ Λαισποδίας, καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο/· Λαισποδίας κ.τ.λ.: Λαισποδίας καὶ Δαμασίας

εἶχε Ald.

τὰ χρήματα·γραφεται δὲ,καὶ δέρμα·εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς.τοῖς γράφουσι δέρμα·οἱ δὲ,ὅρμημα τὸ λαῖμα·ἔτι μέντοι των περι την ἀσίαν τινὲς·ἐπι των ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων.ουτω λέγουσι:—ὅπερ συμφωνότερον εστι.τὸ παρα μενάνδρω:—ext. (1564) ἡ νυκτερίς:—ἐπεὶ οὔτε ἡ νυκτερὶς ἡμέρας | οὔτε οἱ φιλόσοφοι.καταδεδοικότες γαρ φιλοσοφοῦσι: —int. (1569) οτι ὅτι την κνήμην·ἔχει σαπρὰν ὁ λαισποδιασ καὶ μέχρι των κάτω περιεβάλλετο. int. (1569) Λαισποδίας εἶ:—λαισποδιασ·καὶ δαμα

τὸ——: there is another reading δέρμα, but those who prefer it have nothing definite to say in its favour. λαῖμα: by λαῖμα is meant any strong inclination. In fact there are even now Asiatic Greeks who use the term in reference to impudent and self-confident men. / The words after λέγουσι are evidently due to a redactor.

1564. ἡ νυκτερίς: philosophers are like bats. They do not appear by day, but creep into their holes and study.

1565. Enter Poseidon and Heracles, and one of the outlandish gods as a commission from their fellows.

1567. οὗτος τί δρᾷς;: spoken by Poseidon to the outlandish god who is with him on the embassy. The fellow has not his dress properly arranged, but has thrown it over his left shoulder. οὕτως: like the Thracians.

1569. Λαισποδίας κ.τ.λ.: Laespodias had sores on his leg and wore his cloak low. Λαισποδίας κ.τ.λ.: Laespodias and Damasias

ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται· μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις· "ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας | αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι"/· **Λαισποδίας:** τοῦτον τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν Η̄· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς ὡς πολεμικοῦ γεγονότος.

1570. **ὦ δημοκρατία κ.τ.λ.:** ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων· ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὔσης συμβαίνει δημώδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη/· **ὦ δημοκρατία κ.τ.λ.:** ταῦτα θαυμάζων λέγει ὁ Πεισθέταιρος. ἔπαιξεν R

σίας ὡς κακόκνημοι *διαβάλλονται*·μνημονεύει δὲ αὐτων·*καὶ* εὔπολισ· ἐν δήμοις | ·αδ· δε τα δενδρα λαισποδιασ·*καὶ* δαμασίας.αὐταῖσι ταῖς κ νήμαισιν·ἀκολουθοῦσί μοι·τουτον δὲ τ.ν .αι...διαν *καὶ* στρατηγῆσαι. *φησι*·θουκυδίδησ·εν Η̄·μέμνηται·δὲ αὐτου φρύνιχοσ·ἐν κωμασταῖς·ὡς πολεμικου γεγονότος:—ext. et infr. (1570) ὦ δημοκρατία:—ἔμιξεν ὡς ἐ πι ἀθηναίων·ἐπεὶ ἰσοτιμ... οὔσησ συμβαίνει δημώδεισ ἅμα τοῖς ἀξιοπ ίστοις ἀποστέλλεσθαι·ὥσπερ *καὶ* νῦν·ὁ βάρβαροσ.εἰς μηδὲν·χρήσιμον.σ ὺν ποσειδῶνι·*καὶ* ἡρακλεῖ (ex ἡρακλη factum) ἀπεστάλη:—infr. πρέσβε ις παρα των *θεων*·ποσειδων·*καὶ* ἡρακλησ.*καὶ* εἷς εκ των βαρβάρων ἧλ θεν:—infr. (1567) οὗτος τί δρᾶς:—τοῦτο *λεγει* τῷ βαρβάρω·τῷ συμπα ρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ ποσειδῶν·ὡς οὐκ' ἐπιτηδείωσ περιστ ελλόμενον *την* ἐσθητα·ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περὶβαλλόμενον,ὥσπερ οἱ θρᾶ ικες:—infr. (1571) ἐχειροτόνησαν) ταῦτα θαυμαζων *λεγει* επειδη γερων

---

are often laughed at for having thin legs. They are also referred to by Eupolis in the Demes:—"Look! the trees Laespodias and Damasias, knots and all, go with me." / Used of trees *κνήμη* is the part between two knots. **Λαισποδίας:** Thucydides in the 8th Book (ch. 86) mentions him as having actually served as general. Phrynichus too in the Revellers alludes to him as a fighting general.

1570. **ὦ δημοκρατία κ.τ.λ.:** a comic notion, as though Athenians (and not gods) were here referred to. When there is equality of privilege, it happens that common men are sent on public business in the company of men of position, as in this case the representative of the outlandish gods was sent for no good end with Poseidon and Heracles. **ὦ δημοκρατία κ.τ.λ.:** spoken in a tone of surprise by Peisthetaerus.

1571. εἰ τουτονὶ κ.τ.λ.: ἐπειδὴ γέρων ἦν.

1577. ᾑρήμεσθα: ἐχειροτονήθημεν.

1579. τὴν τυρόκνηστιν κ.τ.λ.: τὸ ὅλον πρὸς κνῆσμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκείως διαλέγεσθαι ἐπὶ τοῦ εὐτρεπίσαι δεῖπνον/· σίλφιον: ἔστι τὸ σίλφιον εἶδος λαχάνου ἡδυόσμου καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν.

πεισθέταιρος Ald. — οἰκείως R — τοῦ R

1582. ἐπικνᾷ: ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε.

1593. ἐν τοῖς τέλμασιν: ἐν τοῖς φρέασιν.

φρέασιν Ald.

1594. ἀλκυονίδας: ἀντὶ τοῦ εὐδινάς.

1597. νῦν τ' ἐθέλομεν κ.τ.λ.: μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι· τὸ δὲ ἑξῆς· νῦν ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ σπονδὰς ποιεῖσθαι.

ἦν ὁ πεισθεταιροσ inter. (1577) ᾑρίμεσθα) εχειροτονήθημεν :—inter. (1582) S. supra ἐπικνῶ→*αντιτου* ἐπιβαλλε :—int. (1582) *εστι* δὲ τὸ σίλφιον, εἶδοσ λαχάνου ἡδυόσμου·*καὶ* μάλιστα τὸ κυρηναϊκόν·τὸ δε ὅλον πρόσκνησμα του ἡρακλέους. ποιῶν ὁ πεισθέτεροσ, δοκεῖ προς μάγειρον οἰκεῖον *διαλέγ* εσθαι: ἐπι τὸ ευτρεπίσαι δεῖπνον :—int. (1593) τέλμασιν) ~~εν τοις φρεασ~~ inter. (1594) ἀλκυονίδας) *αντιτου* εὐδινάς :—inter.

Folio 73, *line* 1597. (1597) μιμεῖται τοὺς ἀθηναίους. οἷα προς τοὺς βασιλεισ λέγουσι·τὸ δὲ εξησ·νῦν ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ σπονδὰς ποιεῖσθαι :—supr. (1598) εἰ *καὶ* ὅλωσ *καὶ* νῦν επιγνώσεσθε τὸ δίκαιον· int. (1600) εἰς τουπ

1571. **εἰ τουτονὶ κ.τ.λ.:** the Triballian god is old. / We might of course regard the Πεισθέταιρος in this note as a mistake for ὁ *βάρβαρος* or ὁ Τριβαλλός, and in that case it might be left one note as in the codex, but it would then have little point.

1577. **ᾑρήμεσθα:** we were elected.

1579. **τὴν τυρόκνηστιν κ.τ.λ.:** Peisthetaerus, it would seem, does it all with a view to irritate Heracles. He talks familiarly with a cook about getting dinner ready. **σίλφιον:** a fragrant herb, the most fragrant kind coming from Cyrene.

1582. **ἐπικνᾷ:** that is, Put upon it.

1593. **ἐν τοῖς τέλμασιν:** in the cisterns. / Though this note is erased in the codex as an interlineal note, still there appears over the *ἐν τοῖς* of the text the mark ⩘, as though the scribe intended to put a note upon it in the margin. No such note is found, nor is the corresponding mark visible.

1594. **ἀλκυονίδας:** that is, Fine.

1597. **νῦν τ' ἐθέλομεν κ.τ.λ.:** Peisthetaerus copies the Athenian style of answering princes. The order is (ut supra).

1598. ἐὰν τὸ δίκαιον κ.τ.λ.: εἰ καὶ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.

1600. πάλιν: εἰς τοὐπίσω.

1603. ἐμοὶ μὲν κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸν ἄριστον/· ἀπόχρη ταῦτα κ.τ.λ.: ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς/· ψηφίζομαι: εἰς ἄριστον καὶ διαλλαγάς.

1604. ἡλίθιος κ.τ.λ.: ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν ὡς διὰ γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

1607. κάτω: τοῦ οὐρανοῦ.

1609. κύψαντες: ὑμᾶς λανθάνοντες.

1611. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία: ἀντὶ <τοῦ> τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας· ἀφ' <τοῦ> edd. ἑνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.

1614. νὴ τὸν Ποσειδῶ κ.τ.λ.: τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει, μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτόν/· νὴ τὸν Ποσειδῶ: γελοίως καθ' ἑαυτὸν ὄμνυσιν.

ίσω· (int. ?) (1603) εἰς ἄριστον·*καὶ δια*λλἄγὰς ἐπαρκεῖ·*καὶ* καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα·λαβεῖν ὑμᾶς.*του* τὄδε ὁ ἡρακλ*ησ λεγει* πεπεισμ*ενοσ δια* τὸν ἄριστον:—ext. (1607) κάτω) *του ουρανου*·ὑμᾶς ὄντας· inter. (1608) οἱ βροτοί:—ext. (1604) ἡλίθι*οσ*:—ἐπιπλήττει αὐτῶ ὁ ποσειδῶν·ὡς *δια* γαϱστριμαργίαν προδιδόντα τὸν δία:—ext. (1609) βροτοί) λανθάνοντ*εσ* inter. S. ante versum 1611→*αντι τουσ θεουσ·καὶ τουσ* ὄρνιθας·ἀφ'ἑν*οσ γαρ τουσ* πάντ*ασ* δηλοῖ:—int. (1614) τοῦτο ὁ ποσειδων *λεγει* μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτον | *καὶ* γελοίως καθεαυτὸν ὄμνυσιν:—ext. (1615) ναβαισατρεῦ:—βαρ

1598. **ἐὰν τὸ δίκαιον κ.τ.λ.:** if indeed even now you will recognise fair claims.

1600. **πάλιν:** back again.

1603. **ἐμοὶ μὲν κ.τ.λ.:** spoken by Heracles who is won over by the meal. / Observe the late form *ἄριστος*. **ἀπόχρη ταῦτα κ.τ.λ.:** it suffices, and it is well that you should get the power. **ψηφίζομαι:** (I vote) for dinner and reconciliation.

1604. **ἡλίθιος κ.τ.λ.:** Poseidon rebukes Heracles for betraying Zeus by his gluttony.

1607. **κάτω:** (below) the heavens.

1609. **κύψαντες:** escaping your notice.

1611. **τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία:** that is, The gods and the birds; all being implied in the one.

1614. **νὴ τὸν Ποσειδῶ κ.τ.λ.:** spoken by Poseidon, who has not yet declared himself. **νὴ τὸν Ποσειδῶ:** Poseidon very comically swears by himself.

1615. ναβαιcατρεῦ: βαρβαρίζων cυνκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός/· ναβαιcατρεῦ: αἱ γὰρ ἄcημοι φωναὶ ἀντὶ cυγκαταθέcεωc.

1620. μενετοί: ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέωc τιμωρούμενοι/· μενετοὶ θεοί: παροιμία αὕτη· "μενετοὶ θεοί, οὐκ ἀπατηλοί," οἷον, ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπάτητοι/· μιcητίᾳ: μιcητίαν οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰc τὰ ἀφροδίcια ἀκρατίαν· καὶ τὸ "περὶ cφυρὸν παχεῖα μιcητὴ γυνή" οὕτωc ἐξηγοῦνται· μήποτε μέντοι γενικώτερόν τί ἐcτιν, ἀπληcτία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.

ἐξηγοῦνται V.

1628. ὁ Τριβαλλὸc κ.τ.λ.: ἔοικεν τοῦ Ποcειδῶνοc εἶναι τοῦτο/· ὁ Τριβαλλόc: ἀντὶ τοῦ ὦ Τριβαλλέ/· οἰμώζειν κ.τ.λ.: κατ' ἐρώτηcιν ὁ λόγοc/· οἰμώζειν κ.τ.λ.: δέον εἰπεῖν, δοκεῖ coι cυνθέcθαι;

βαρίζων cυνκατατίθεται ὁ βάρβαρος *θεοσ*·αἱ *γαρ* ἄcημοι φωναὶ, *αντι* cυγ καταθέcεωc:—ext. S. post versum 1620→ἀνεξίκακοι *καὶ* οὐκ' εὐθέως τι μωρούμενοι:—ext. ἄλλως παροιμία αὕτη μενετοὶ *θεοι*·οὐκ' ἀπατηλοὶ· οἷον ἐπίμονοι *καὶ* βεβαιοι·οὐκ' εὐεξαπάτητοι·μιcιτήαν (ex μιcιτίαν factum) δὲ.οἱ μεν *περι* ἀριcτο*φανη*·την εἰc τὰ ἀφροδίcια ἀκρατίαν·*καὶ* τὸ *περι* c φυρον παχεῖα μιcητὴ γῦνὴ·ου*τω* ἐξηγοῦντο·μήποτε μέντοι γενικώτερον τι ἐcτ*ιν* ἀπληcτία, ὃ *καὶ* νῦν ἐμφαίνεται:—ext. (1628) ὁ τριβαλλ*οσ*:—*αν* τι του ὦ τριβαλλὲ·κατ' ἐρώτηc*ιν* δὲ ὁ *λογοσ*·δέον δὲ εἰπ*ειν* δοκεῖ coι

1615. ναβαιcατρεῦ: the outlandish god assents in outlandish language. ναβαιcατρεῦ: observe that the unintelligible sounds are intended for assent.

1620. μενετοί: long-suffering, not avenging themselves promptly. / Perhaps two notes. μενετοὶ θεοί: there is a proverb as follows:—'*μενετοὶ θεοί, οὐκ ἀπατηλοί*,' that is to say, Steadfast and sure, not easily deceived. μιcητίᾳ: the school of Aristophanes take *μισητία* in the sense of "sexual intemperance," and explain in this way the line '*περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή*.' Perhaps, however, it has a more general sense—insatiate desire—which is the meaning indicated here. / Jacobs has conjectured that the line quoted is by Archilochus (ad frag. 27. p. 302 ed. Gaisford).

1628. ὁ Τριβαλλὸc κ.τ.λ.: this seems to be spoken by Poseidon. / In this case the *καὶ τὸν . . . . ἑροῦ* would be assigned to Heracles; but of course the note itself may belong to these words. ὁ Τριβαλλόc: that is, O Triballian. οἰμώζειν κ.τ.λ.: the sentence is interrogative. οἰμώζειν κ.τ.λ.: where we should expect, Do you consent?

1629. βακταρικροῦca: < < > R

> πιθανῶc δέ· εἰώθαcι

γὰρ V. γὰρ <οἱ> τοῖc βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ <οἱ> R
cχήματι ἐcπουδαcμένωc λοιδορεῖν ἢ κατ-
αρᾶcθαι.

1633. τὴν μὲν γὰρ κ.τ.λ.: οὐ τῆc γυναικὸc αὐτοῦ ἐρῶμεν/· παραδίδωμι: ἐγχωρῶ ἔχειν ὡc ἔχει. ἐρῶμεν R; ἔχει V.

1636. ὀλίγον: ἀντὶ τοῦ οὐ· Ὅμηροc· "ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα <ἐοικότα γείνατο Τυδεύc>"/· ὀλίγον μοι μέλει: <ἀντὶ τοῦ οὐ> φροντίζω. <ἀντὶ τοῦ οὐ> R

1637. μάγειρε τὸ κ.τ.λ.: πάλιν διερεθίζει τὸν Ἡρακλέα/· τὸ κατάχυcμα κ.τ.λ.: τὸν zωμὸν διὰ μέλιτοc ποίει.

1647. δεῦρ' ὡc ἔμ' κ.τ.λ.: ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ "δεῦρ' <ὡc ἔμ'> ἐλθέ· [cὺν coὶ] τἄλλα βούλομαι φράcαι." <ὡc ἔμ'> ἐλθέ R

---

cυνθέcθαι:—infr. (1628) ἄλλωc: ὁ τριβαλλοc· ἔοικεν του ποcειδῶνοc· ειναι τοῦτο: πιθανῶc δὲ εἰώθαcι δὲ τοῖc βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ cχήματι ἐcπουδαcμένωc λοιδορεῖν ἢ καταρᾶcθαι:—infr. (1633) τὴν μὲν γὰρ ἥρ αν:—ἐγχωρῶ ἔχειν ὡc ἔχειν· αλλωc: οὐ τηc γϋναικὸc αὐτοῦ ἐροῦμεν: —infr. (1636) S. supra ὀλίγον→αντι του οὐ φροντίζω· ὁμηροc ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα:—infr. (1637) S. supra κατάχυcμα→τὸν zωμὸν δια μέλιτοc ποίει· πάλιν διερεθίζει τὸν ἡρακλέα:—infr.

1629. βακταρικροῦca: <

>; and probably so. In conversing with savages we usually abuse or swear at them with violent gesticulations. / The lost beginning of this note contained some suggestion of the meaning of *βακταρικροῦσα* (*βακτηρίᾳ κρούειν*).

1633. τὴν μὲν γὰρ κ.τ.λ.: we are not in love with his wife. παραδίδωμι: I let him keep her, as he has her. / The former of these notes, perhaps both, would seem to imply some variant for *Ἤραν* or an unmetrical dittographia like *ἤραν ἐρᾷ*.

1636. ὀλίγον: in the sense of *οὐ*. Homer (Il. 5. 800):—"Verily, unlike to himself is the son that Tydeus begat." ὀλίγον μοι μέλει: that is, I care not.

1637. μάγειρε τὸ κ.τ.λ.: Peisthetaerus again tries to provoke Heracles. τὸ κατάχυσμα κ.τ.λ.: make the sauce with honey.

1647. δεῦρ' ὡς ἔμ' κ.τ.λ.: observe that it resembles the passage: —'*δεῦρ' ὡς ἔμ' ἐλθέ· τἄλλα βούλομαι φράσαι*.' / It is not known where this line comes from. It is perhaps part of a note commenting upon the use of ὡς. Otherwise, it would be tempting to conjecture that the corrupt *σὺν σοὶ* conceals a proper name.

τῷ Ald. 1648. διαβάλλεταί c': ὅτι τῷ διαβάλλεσθαι χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ· "ἔστιν δέ μοι καλῶς πρόφασις ηὐρημένη· || τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον." παρόμοιον δὲ [καὶ] τὸ Ὁμηρικὸν "παραβλήδην ἀγορεύων" καὶ <τὸ> παρ' Ἀλκαίῳ "παραβάλλεταί σε." διαβάλλεσθαι R

ηὐρημένη Bentley

<τὸ> R

1652. ἢ πῶς ἂν κ.τ.λ.: εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα/· ἢ πῶς ἂν κ.τ.λ.: <παίζει·> τοὐναντίον γάρ, ὡς <υἱῶν> ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπίκληρος· εἰσὶ δὲ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοί, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος· ἀλλὰ <ἐπ'> ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων. μὴ Ald. <παίζει> Ald. <υἱῶν> Ald. ἐπίκληρος Ald. <ἐπ'> R

1653. ἐπίκληρον: ἐπίκληρός ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς <ἢ> ἑτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα/· <ἢ> R ἑτέρους συγκληρονόμους Suidas 1362 A

Folio 73 *verso, line* 1639. (1648) διαβάλλεταί c' ὁ θεῖοσ:—οτι τὸ δια βάλλεται χρῶνται ἐπι του ἐξαπατᾶν.ὡς καὶ ἄρχιππος ἐν πλούτω.εσ τι δέ μοι·καλῶς πρόφασισ·εἰρημένη·τὸν γαρ γέροντα·διαβαλοῦμαι τή μερον.παρ' ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ὁμηρικον παραβλήδην·ἀγορεύων·καὶ πὰρ' ἀλκαίωι παρὰβάλλεταί σε:—supr. (1653) ἐπίκληρον:—νόμος ἦν ἀθηναίο ις γνησίας μὲν οὔσησ θυγατρὸς,νόθου δὲ υἱοῦ·μὴ κληρονομεῖν τὸν ν όθον τα πατρῶια·καὶ νῦν φησι.εἰ μὴ cὺ νόθοσ ἦς.οὐκ' ἂν ἦν ἀθηνᾶ· ἐπικλήρου·τουναντίον γαρ ὡς ὄντων γνησίων.οὐκ' ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπ ικλήρου·~~εἰσὶ δὲ καὶ τῶι διῒ~~ εἰσὶ δὲ τῶι διῒ γνήσιοι υἱοὶ ἄρης καὶ ἥφαισ τοσ·ἀλλὰ ἐπαίνω τησ ἀθηνᾶς καὶ τησ πολεωσ τοῦτο φησιν οὐ προσπο ιούμενοσ περι των γνησίων:—ext. (1652) ξένης γυναικός:—εἰ (ε ex η

1648. διαβάλλεταί c': observe that the Attics use *διαβάλλεσθαι* in the sense of "to deceive." Archippus in the Plutus:—"I have an excuse finely invented. I shall cheat the old man this day." Somewhat similar is the Homeric phrase (Il. 4. 6):—'*παραβλήδην ἀγορεύων*,' and the expression in Alcaeus '*παραβάλλεταί σε*.'

1652. ἢ πῶς ἂν κ.τ.λ.: unless she were more legitimate than you. ἢ πῶς ἂν κ.τ.λ.: said in jest. There were on the contrary legitimate sons, and so the daughter would not inherit all. Ares and Hephaestus are legitimate sons of Zeus, but to glorify Athena and Athens, Peisthetaerus speaks as he does, making as if there were no case of legitimate male issue. / Perhaps an infinitive is lost before *περί*.

1653. ἐπίκληρον: a woman is *ἐπίκληρος* who has no brothers or

ἐπίκληρον: νόμος ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὔσης θυγατρός, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. καὶ νῦν φησίν, "εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηνᾶ ἐπίκληρος."

ἐπίκληρος Ald.

1654. γνησίων: παίζει· δέον εἰπεῖν νόθων.

1655. τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.: τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς κληρονομεῖν/· τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.: ἦν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν/· τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.: εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ καταλείψει ὡς νόθῳ, τὴν ἀρχὴν δὲ τοῖς γνησίοις.

1656. νοθεῖα: νόμος ἦν ἀττικὸς τοῖς νόθοις μέχρι <ῑ> μνῶν καταλιμπάνειν/· νοθεῖα: προπερισπωμένως ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα.

ἀττικὸς Ald. <ῑ> J. Meurs

---

factum) μὲν ἦν γνησιωτέρα ἐπίκληροσ δὲ *εστι*, ἡ μὴ (η ex ε factum) ἔχ ουσα ἀδελφοὺς ἑταίρους· συγκληρόνόμοσ | ἀλλα μονοκληρονόμοσ οὖσα: —ext. S. ante versum 1647→*οτι* ὅμοιον τῷ τόπωι ἐκείνωι· δεῦρ' ἐλθὲ σὺν σοὶ τἄλλα βούλομαι φράσαι:—ext. (1654) παίζει (accentus acutus ex circumflexo factus) δεον εἰπειν νόθων· int. (1655) τί δ' ἦν ὁ *πατηρ*:—τὸ ἀργύ ριον *γαρ* τοῖς νόθοις *δια* χειροσ ἐδίδουν· ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς κληρο νομεῖν:—ext. (1657) ὁ νόμος αὐτόν:—νόμοσ ἦν ἀττικοῖς· τοῖς νόθοις μέχρι μνῶν καταλιμπάνειν· ἦν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσηι· ἐκεῖν οις δὲ τ*ην* ἀρχ*ην* προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα:—ἄλλ

---

other co-heirs but is sole heir. **ἐπί-κληρον:** in cases in which there was a legitimate daughter and an illegitimate son Athenian law provided that the illegitimate son should not inherit his father's property. So here the meaning is, Unless you were illegitimate, Athena would not inherit all her father's property.

1654. **γνησίων:** a comic substitution for *νόθων*. / This annotator translated, Seeing that she has legitimate brothers.

1655. **τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.:** seeing that natural sons could not legally inherit, it was usual to pay them money down. **τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.:** if he let me have the money, and the others the crown. **τί δ' ἦν ὁ κ.τ.λ.:** if he will leave the money to me, as being his natural son, and the crown to his legitimate sons.

1656. **νοθεῖα:** it was legal for an Athenian to leave any sum within ten minae to his natural sons. **νοθεῖα:** to be read properispomenon.

1661. **νόθῳ δὲ μὴ κ.τ.λ.:** δοκεῖ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος.

1666. **μετεῖναι κ.τ.λ.:** <ἀντὶ τοῦ> μετουσίαν τῆς οὐσίας. <ἀντὶ τοῦ> R

1669. **εἰς τοὺς φράτορας:** πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγεν τὰ Ἀθηναίων ἔθη ἐπὶ τοὺς θεούς· διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τὰς φρατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. φρατρίας edd. τῆς εὐγενείας Ald.

1671. **τί δῆτ' ἄνω κ.τ.λ.:** ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν βλέψαντος μετ' ὀργῆς, φησί, "τί δῆτ' ἄνω βλέπεις ὡς τυπτήσων τινά;"/· τί δῆτ' ἄνω κ.τ.λ.: τί δῆτα <εἰς τὰ> ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις, αἰκισθησόμενος, ἐάν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων; <εἰς τὰ> V.

1678. **καλάνι κ.τ.λ.:** τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασίλειαν <ὄρνιθι παραδίδωμι> γαμεῖν. γαμεῖν Ald. <ὄρνιθι παραδίδωμι> R

ωσ·εἰ τὰ μεν χρήματα ἐμοὶ καταλείψει ὡς νόθωι τὴν ἀρχὴν δὲ τοῖς γνησίοις:—ext. et infr. (1661) μετουσίαν τησ οὐσίας·δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον σόλωνοσ:—int. (1669) εἰς τοὺς φράτορας:—πάλιν ὡς ἐν κωμω ιδίαι μετήγαγεν τὰ *αθηναιων* ἔθη ἐπι τουσ *θεουσ* | *δια* γὰρ του ἐγγραφῆ ναι εἰς τὰς φατρίας σύμβολον εἶχον την εὐγένειαν·οἱ *αθηναιοι*:—infr. S. ante versum 1671→ὡς του ἡρακλέους, εἰς τον *ουρανον* βλέψαντοσ·μετ οργησ *φησι*·τί δῆτ' ἄνω βλέπεισ ὡς τυπτήσων τινά·τινὲς *δε* ουτωσ·τι δῆτα ἄνω πράγματα ἀποβλέπεισ αἰκισθησόμενοσ·ἐάν τι πάθη ὁ *πατηρ* ὑπὸ τῶν γνησίων:—infr. S. ante versum 1678→τὴν καλην *καὶ* μεγάλ *ην* κόρην βασίλειαν γαμεῖ.δίδυμοσ ουτω εἰ μὴ ὀρνιθιάζει:—infr.

1661. **νόθῳ δὲ μὴ κ.τ.λ.:** it would seem that Aristophanes here invents a law of Solon.

1666. **μετεῖναι κ.τ.λ.:** that is, A share in the property. / It is of course just possible that this is a note on *ἀγχιστείαν*.

1669. **εἰς τοὺς φράτορας:** another comic transference of the usages of the Athenians to the gods. Enrolment in a phratry served the Athenians as a proof of legitimate birth.

1671. **τί δῆτ' ἄνω κ.τ.λ.:** Heracles has turned up his eyes to heaven in anger, and Peisthetaerus says Why do you look up to heaven as though you meant to hit somebody? **τί δῆτ' ἄνω κ.τ.λ.:** why turn your eyes to things above (i.e. why seek help from heaven?), if you are to be insulted by your legitimate brothers, should anything happen to your father?

1678. **καλάνι κ.τ.λ.:** the fine tall maiden Basileia I give to the bird to marry.

1680. μὰ τὸν Δί' κ.τ.λ.: μὰ τὸν Δία, φησίν, οὐ λέγει παραδοῦναι ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀποχωρεῖν· οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

ἀποχωρεῖν R

1681. εἰ μὴ ? : Δίδυμος οὕτως· εἰ μὴ ὀρνιθιάζει/· ? ὥσπερ αἱ χελιδόνες: Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀρσενικῶς φησί/· βαδίζειν ὥσπερ κ.τ.λ.: Σύμμαχος· οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός· οὐδέν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων <ἡ> βάδισις, αἵ γε μὲν πορείᾳ χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά/· ? ὥσπερ κ.τ.λ.: Δίδυμος οὕτω· καταλλήλως <ἂν> εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας/· εἰ μὴ βαδίζει κ.τ.λ.: θέλει λέγειν· "εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς

<ἡ> Ald.

<ἂν> R

Folio 74, *line* 1682. (1680) μα τὸν δία *φησι*·:—οὐ λέγει παραὸῦν *αι*·ἀλλὰ βαδίζειν *καὶ* ἀναχωρεῖν·ουτω δὲ αὐτὸ *φησι* βαρβαρως *καὶ* δυ σφράστως.ὥσπερ αἱ χελιδόνες.*καὶ* αἰσχυλοσ τὸ βαρβαρίζειν.χελιδονίζειν· *καὶ* ἴων ἐν ὀμφάλη·τοὺς βαρβάρουσ χελιδονασ ἀρσενικῶς *φησι*:—supr. (1681) ὥσπερ αἱ χελιδόνες:—σύμμαχοσ.οὐκ *εστι* ὁ τούτου νοῦς φανερ ὸς οὐδέν τι δύνα*ται* ἴδιον τ*ων* χελιδόν*ων* βάδισις.αἵ γε μὲν πορεία χρ ῶν*ται*·ὡς τ*α* ἄλλα τῶν ὀρνέων·*καὶ* μάλιστα τὰ μὴ πτητικ*α*·ὁ δε δίδ υμοσ ουτω καταλλήλωσ εἶχεν.εἰ ἔλεγεν ὡς τασ χελιδόνασ.θέλει δὲ λέ γειν·εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας.διὸ *καὶ* ἐποίσει οὐκοῦν παρ*α*δοῦ

1680. **μὰ τὸν Δί' κ.τ.λ.:** that is, No indeed! he does not say "Give her up," but "Walk," that is "Come away"; but he says it as barbarously and unintelligibly as the swallows.

1681. **εἰ μὴ (?) :** Didymus: Unless he talks birds' language. **(?) ὥσπερ αἱ χελιδόνες:** Aeschylus uses *χελιδονίζειν* in the sense of "to speak as a foreigner," and Ion in the Omphale calls foreigners *χελιδόνες* in the masculine gender. **βαδίζειν ὥσπερ κ.τ.λ.:** Symmachus: The sense of this is not clear. The expression *βάδισις* has no meaning peculiar to swallows, which indeed do walk like the rest of birds, especially such as do not fly. / It looks as if *μή* should be omitted. **(?) ὥσπερ κ.τ.λ.:** Didymus: All would cohere if he had said *ὡς τὰς χελιδόνας*. / The intention of the annotator is to take *ὡς* as the preposition. This would give much the same sense as the *εἰ μὴ ὀρνιθιάζει* above, Unless he goes to the swallows for his language. **εἰ μὴ βαδίζει κ.τ.λ.:** he means to say Unless he goes to

ἔποισεν Rγ χελιδόνας." διὸ καὶ ἔποισεν "οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει," ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

1688. ἐς καιρὸν κ.τ.λ.: εὐκαίρως, φησίν, <κατ>εκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὗτοι διὰ τὸν ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.

<κατ>εκόπησαν Ald.

1691. τενθείαν: σινωμωρίαν καὶ λιχνότητας.

σιναμωρίαν edd.

λιχνότητας Rγ

1694. ἔστι δ' ἐν κ.τ.λ.: ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, φησίν, εἰσί/· ἔστι δ' ἐν κ.τ.λ.: παίζει, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια· καὶ ἄλλως δὲ Φᾶναι τῆς Χίου χωρίον, καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν Ἄργει/· Κλεψύδρα: κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἡ Κλεψύδρα ἧς Ἴστρος ἐν τῇ δωδεκάτῃ μέμνηται τὰ

περὶ Ald.

ναι ταῖς χελιδόσι λεγει ἐπεὶ καὶ αὐτὸς προς αυτὰς βαδίζει εἰς νεφελοκοκκυγίαν :—ext. (1687) εὐκαίρως φησι εκόπησαν οἱ ὄρνιθεσ οὗτοι δια τον ἄριστον των παρόντων γάμων :—int. (1691) S. supra τενθειαν→σινομωρίαν·καὶ λιχνότητα :—intermarg. ext. (1695) κλεψύδρα :—ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φησι | εἰσὶ·παίζει δὲ διασύρων των αθηναιων τοὺς συκοφάντας παρα τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντειν αὐτοὺς παρα τὰ δικαστήρια·καὶ ἄλλως δὲ φᾶναι της χίου χωρίον·καὶ κλεψύδρα κρήνη ἐν ἄργει·παρα τους εγχειρογάστορας δὲ πεποίηται :—αλλως·κρήνη ἐν ἀκροπολει ἡ κλεψύδρα· ἧς ἴστροσ ἐν τῇ δωδεκατη μέμνηται τα παρα συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμ

---

the swallows. This is why Peisthetaerus adds Why, he means to hand her over to the swallows: seeing that he himself really is on his way to the swallows in Nephelococcygia. / This would seem to be a late amplification of what Didymus would have liked the meaning to be. The late form ἔποισεν seems to have shocked even the scribes.

1688. **ἐς καιρὸν κ.τ.λ.:** that is, These birds were minced just in time for the feast at the marriage now on foot.

1691. **τενθείαν:** extravagance, that is, dainties. / Perhaps two notes.

1694. **ἔστι δ' ἐν κ.τ.λ.:** that is, There are in the meetings of the popular assembly. **ἔστι δ' ἐν κ.τ.λ.:** he speaks in jest, ridiculing the Athenian "sycophants" for informing (*φαίνειν*), that is, playing the informer (*συκοφαντεῖν*) in the courts of law. But besides this Phanae is also the name of a place in Chios, and Clepsydra of a fountain in Argos. / There was a spring of this name in Messenia, not in Argos. **Κλεψύδρα:** there is a spring of this name in the Acropolis. It is mentioned by Istros in the twelfth book (of his Atthis) where he collects the

παρὰ cυγγραφεῦcιν ἀναλεγόμενος· οὕτω δὲ ὠνομάcθαι ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτηcίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ, ὥcπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην· εἰc ταύτην δέ φηcιν ἡματωμένην φιάλην πεcοῦcαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ <δήμῳ> ἀπέχοντι cταδίουc εἴκοcι· φαcὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθοc ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἁλμυρόν/· κλεψύδρᾳ: ἔπαιξεν πάλιν διαcύρων τοὺc Ἀθηναίουc ὡc φιλοδίκουc, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαcτηρίῳ ἐcτὶ κλεψύδρα, κατακευάcμά τι ὥcπερ ὡρονόμιον.

ἐτηcίων V. λήγει Ald. <δήμῳ> R collat. Hesych. ἀπέραντον Ald. ὡρονόμιον R τὸ ἐγχειρογάcτορεc R

1695. ἐγγλωττογαcτόρων: παρὰ τὸ ἐγχειρογάcτορεc πεποίηται.

1699. cυκάzουcι: ὡc ἐπὶ γεωργῶν· cυκάζειν γάρ ἐcτι τὸ cῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ cυκῶν καὶ τὸ cυκοφαντεῖν· ἐνέμειnε δὲ τῇ τροπῇ.

ενοσ οὕτω δὲ ὠνομᾶcθαι·ἐπειδη ἀρχομένων των ετηcίω πληροῦται·παυ ομένων δὲ λεγει ὁμοίως τῶι νείλω ὥcπερ καὶ την ἐν δήλωι κρήνην·εἰc ταύτην δὲ φηcιν ἡματωμένην φιάλην πεcοῦcαν ὀφθῆναι ἐν τῷ φαληρικῷι ἀπέχοντι cταδίουc εἴκοcι·φαcι δὲ αὐτην ἀπέρατον βάθοc ἔχειν·τὸ δὲ ὕδ ωρ ἁλμυρόν.ἔπαιξεν δὲ πάλιν διαcύρων τουc ἀθηναίουc,ὡc φιλοδίκο υc.ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαcτηρίωι ἐcτὶ κλεψύδρα·κατὰcκεύαcμα τι ὥcπερ ὡρονομικόν:—ext. et infr. (1699) S. supra cυκάzουcι→ὡc ἐπι γεωργῶν cu κάzειν γαρ εστι·τὸ cῦκα εκλέγειν·ἀπὸ cυκῶν καὶ τὸ cυκοφαντεῖν·ἐνέμ

---

allusions to it in historical writers. (He states) that it is so named from the circumstance that it fills when the Etesian winds begin and ceases when they stop, just as the Nile does, and that in this respect there is a well in Delos which resembles it. He also says that a blood-stained bowl once fell into it, and was seen again in the Phaleric deme, twenty furlongs distant. They say that it is of unfathomable depth and that its water is brackish. **κλεψύδρᾳ:** another comic hit at the Athenians for litigiousness. There is in the law courts a clepsydra, an arrangement corresponding to our time-keeper. / Perhaps a new note begins with *ἐπεί*.

1695. **ἐγγλωττογαcτόρων:** formed on the analogy of the word *ἐγχειρογάcτορεc* (men who live by their hands).

1699. **cυκάzουcι:** as though the allusion were to farmers. *Συκάζειν* means to pluck figs from fig-trees as well as to inform against. The same metaphor is adhered to (as in *θερίζουσιν*, *σπείρουσι*, and *τρυγῶσιν*).

1701. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: <ἀντὶ τοῦ> ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας· οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν· ηὔξη<σε> δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν/· Γοργίαι: Γοργίαν νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὗ Πλάτων μνημονεύει· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, ἰατρός, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι· τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης/· Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμῳδοῦνται.

<ἀντὶ τοῦ> R

ηὔξη<σε> V.

1704. ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: Σύμμαχος· πρὸς τὸ ἔθος· ὅτι μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν καὶ παρ' Ὁμήρῳ· οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων <φησὶν> ἐκβεβλῆσθαι χωρὶς τὴν γλῶσσαν/· ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: Δίδυμος· ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἡ γλῶσσα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων· καὶ Ὅμηρος· "ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, <κεράασθε δὲ οἶνον>"· ἐγένετο

<φησὶν> Ald.

εινε δὲ, τῆι τροπῆι :—int. (1701) γοργίαι καὶ φίλιπποι :—ὁ φίλιππο*σ καὶ* ὁ γοργίας οὗτοι ρήτορες λάλοι εἰσὶν· ἤϋξη δὲ τῶ πληθυντικῶ τ*ην* κατηγορίαν | γοργίαν δὲ νῦν *λεγει* τὸν ῥήτορ*α*· οὗ πλάτ*ων* μνημονεύει· *εστι* δὲ *καὶ* ἕτερ*οσ* (ex ἕταιρος factum) ἰατρὸς, οὗ μνημονεύει, αλκαῖ*οσ* ἐν ἐνδυμίωνι· τ*ου* δὲ φιλίππ*ου*, *καὶ* ἐν γεωργοῖς μνημονεύει αριστοφ*ανησ* :—infr. (1701) οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμωιδοῦν*ται*· intermarg. ext. (1705) √ τὸ σχο*λιον* ἔ*μπροσθεν* τ*ησ* γλώττ*ησ* :—int. (1706) S. supra μείζω→ἃ μὴδὲ λόγ*οσ*

1701. **Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι:** that is, Philippus and Gorgias. These are talkative public speakers. The predication is enlarged by the use of the plural. **Γοργίαι:** the Gorgias here alluded to is the orator mentioned in Plato. There is another Gorgias, a physician, mentioned by Alcaeus (Comicus) in the Endymion. Philippus is again referred to by Aristophanes in the Farmers. **Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι:** these men are attacked in comedy for being foreigners.

1704. **ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.:** Symmachus: Observe the usage. The practice even in Homer was to cut the tongue (in sacrificing) along with the inward parts. Aristophanes declares that it is owing to the want of principle in advocates that the tongue is thrown aside. **ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.:** Didymus: In sacrificing the victim's tongue was cut separately, not with the rest of the inside pieces, Homer (Od. 3. 332) "Come, sever the tongues and mix ye the wine." But the reason for the practice was not

δὲ τοῦτο, δι' ἄλλην αἰτίαν/· ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: οὕτως βούλεται λέγειν ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἡ γλῶσσα, ἐπεὶ ταύτῃ τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσι/· ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: <ἀντὶ τοῦ ὀφείλει τέμνεσθαι ἡ γλῶσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.> <ἀντὶ τοῦ . . . . . σώματος> V.

1706. μείζω λόγου: ἃ μηδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι.

1713. γυναικός: ἀντὶ τοῦ τῆς Βασιλείας.

1714. πάλλων κεραυνὸν κ.τ.λ.: λαβὼν γὰρ τὴν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ, <τὸν κεραυνὸν> καὶ αὐτὸν ἄγει/· πτεροφόρον: εἰώθασι τῷ κεραυνῷ ἐξ ἀνωτέρου μέρους πτερὰ προσφύειν. τὴν R <τὸν κεραυνὸν> R

1715. ἀνωνόμαστος: ἀντὶ τοῦ πολλή, καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι/· ἐς βάθος κύκλου: εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ὀνομασθῆναι Ald.

ἰσχύει φράσαι (accentus acutus ex circumflexo factus):—int. S. ante versum 1713→*αντιτου τησ* βασιλείας | λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν *του* κεραυνοῦ. *καὶ* αὐτὸν ἄγει:—int. (1714) S. supra πτεροφόρον→εἰώθασι τῳ κεραυνῳ·ἐξα*ν ωτέρου* μέρους πτερὰ προσφύειν:—intermarg. ext. (1715) S. supra ἀνων όμαστος→*αντιτου* πολλὴ·*καὶ* λόγωι οὐ δυνα*μένη*, ὠνομασθῆναι:—int. (1715) S. supra κύκλου→εἰς τὸ ὕψοσ *του ουρανου*:—intermarg. ext. S.

---

that given here. ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: what he would say is, The reason for rejecting the tongue as part of the inside pieces of sacrificial victims is to be sought in the malignant use to which orators put the tongue. ἡ γλῶττα χωρὶς κ.τ.λ.: that is, The tongue ought to be cut out and severed from the rest of the body. / It may be that some odd variant is implied. The notes on this line are misplaced in the codex, coming on the top margin of folio 74 verso, while the text which they annotate is on folio 74. Attention is called to this misplacement by a note, "The scholia on *τῆς γλώσσης* are farther on."

1706. μείζω λόγου: which even speech has not power to declare.

1713. γυναικός: that is, Basileia.

1714. πάλλων κεραυνὸν κ.τ.λ.: Peisthetaerus has got the caretaker of the thunderbolt (i.e. Basileia); so he brings away the thunderbolt itself too. πτεροφόρον: it is usual in representations of the thunderbolt to attach wings to its upper end.

1715. ἀνωνόμαστος: not admitting of naming in words, i.e. great. ἐς βάθος κύκλου: to the height of heaven.

1716. θυμιαμάτων δ' κ.τ.λ.: αἱ δὲ αὖραι διακινοῦσι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων.

1717. διαψαίρουσι: πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν· διαψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν/· διαψαίρουσι: <διαπνέουσι> <διαπνέουσι·> καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν <ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται>/· διαψαίρουσι: λέγει τὸ πνέουσι/· πλεκτάνην: λέγει τὴν εἵλησιν.

Hesychius

<ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται>

Hesychius

1718. χρὴ θεᾶς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν.

1731. Ἥρᾳ πότ' κ.τ.λ.: καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται.

1734. ΞΥΝΕΚΌΜΙΣΑΝ: ἀντὶ τοῦ συνήγαγον.

---

ante versum 1716 →πρὸς την τησ λέξεως διαίρεσιν·διαψαίρειν δὲ,τὸ ἡσ υχῆ,διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν.καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν :—infr. (1717) πλ εκτάνην :—τὴν εἵλησιν.αἱ δὲ αὖραι,διακινουσι την πλεκτάνην του καπν ου τῶν θυμιαμάτων.λειπει δὲ τὸ πνέουσι :—infr. (1720) S. supra μούσησ →αντι του ὕμνει αὐτόν :—intermarg. ext.

Folio 74 *verso*, *line* 1724. (1705) ἡ γλῶττα χωρίς :—σύμμαχοσ προσ τὸ ἔθοσ·οτι μετα των σπλάγχνων ἔτεμνον την γλῶτταν | καὶ παρ' ὁμ ηρω·ουτοσ δὲ δια την πονηρίαν των δικαιολόγων ἐκβεβλῆσθαι χωρὶς τ ην γλώσσαν·δίδυμοσ δὲ ἐν ταῖς θυσίαισ·χωρὶς ἡ γλῶσσα ἐτέμνετο·οὐ μετα τῶν ἄλλων σπλάγχνων·καὶ ὅμηροσ.ἀλλάγε τάμνετε μὲν γλώσσ ας. (acutus accentus ex circumflexo factus) ἐγένετο δὲ τοῦτο,διάλλην αἰτί αν·ουτω δὲ βούλεται λέγειν·οτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων,δια τοὺσ ῥήτορασ,ἡ γλῶσσα.ἐπεὶ ταύτηι τοὺσ ἄλλουσ κακοποιοῦσι :—αλλωσ supr. et ext. (1731) καλῶσ τὸ επιθαλάμιον γέγραπται :—int. (1734) αντιτου συν

1716. θυμιαμάτων δ' κ.τ.λ.: and the breezes agitate the wreath of smoke from the incense. / Simply a "construe."

1717. διαψαίρουσι: note the definition of the word. Διαψαίρειν is to move gently through a thing and rustle. διαψαίρουσι: blow through. We say that a sail ψαίρει, when the wind blows lightly through it. διαψαίρουσι: meaning, They blow. πλεκτάνην: the rings (literally, the vortex).

1718. χρὴ θεᾶς κ.τ.λ.: that is, Celebrate him. / The form of the note is identical with that on line 1637 where χρὴ and an infinitive are also paraphrased by an imperative.

1731. Ἥρᾳ πότ' κ.τ.λ.: a beautiful Epithalamium.

1734. ΞΥΝΕΚΌΜΙΣΑΝ: that is, Brought together.

1735. ἐν τοιῷδ': ἐν τοιούτως βασιλικῷ. τοιούτως R

1736. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ: εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ᾄδετο/· ἀμφιθάλης: <ἀμφιθάλης ὁ> ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων καὶ μηδὲ ἑνὸς ὠρφανισμένος. <ἀμφιθάλης ὁ> R; μηδὲ R

1740. Ζηνὸς πάροχος κ.τ.λ.: ὁ Ἔρως, φησί, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας· πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι παρὰ <τὸ παρ>οχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσι. <τὸ παρ>οχεῖσθαι Ald.

1744. λόγων: τῶν περὶ τὸν Δία.

1745. χθονίας: Εὐφρόνιος· τὰς φοβερά́ς· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ Γῆς γενεα-

---

ἤγαγον:—int. (1735) ἐν τοιούτω βασιλικῶ:—int. S. post versum 1736 (vel supra v. ἔρως 1737 ?)→εἴρηται *περι τούτου* εν τοῖς μεναν δρείοις, *οτι* ἐν τοῖς γάμοις ἤιδετο:—int. (1737) ἀμφιθαλὴς (accentus gravis ex acuto factus) ἔρως: ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων· *καὶ* μήτε (accentus circumflexus ex acuto factus) ἑνος ὠρφανισμένος:—αλλως· ὁ ἔρως *φησι* παράνυμ φος ἦν του διὸς *καὶ* τῆς ἥρας· πάροχοι *γαρ* λέγονται. οἱ παράνυμφοι πα ρα οχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐποχήματος *γαρ* τὰς νύμφας. ἄγουσϊ:—ext. (1744) των *περι* τον δία:—int. (1745) βροντάς:—εὐφρόνιος τὰς φοβερὰς

1735. ἐν τοιῷδ': in so royal.

1736. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ: in the notes on Menander it is stated in regard to this that it was sung at marriages. / A puzzling note. It may either refer to the cry Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ—but such a phrase could hardly call forth such a note,—or to the ὁ ἀμφιθάλης ἔρως, meaning "Under this title Eros was celebrated at marriages," or it may even be that this actual Epithalamium from the Birds was afterwards sung as a wedding hymn. The Μενάνδρεια may be the Ὑπομνήματα Μενάνδρου by Didymus, or the Ὑπομνήματα Κόλακος by Timachidas. The scene of the Κόλαξ, according to Athenaeus xiv. 69 D, was laid ἐν τῇ τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ. ἀμφιθάλης: one who flourishes (θάλλων) in both (ἀμφοτέροις) his parents, i.e. has not lost even one of them.

1740. Ζηνὸς πάροχος κ.τ.λ.: Eros, he means, was παράνυμφος to Zeus and Hera. Best men are called πάροχοι from the fact that they ride (ὀχεῖσθαι) by the side (παρά) of the bridegroom and the bride, brides being taken home in a carriage. / A new note may begin after Ἥρας.

1744. λόγων: what is said about Zeus.

1745. χθονίας: Euphronius: dreadful. The origin of all things

λογοῦσιν/· χθονίας: τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας/· χθονίας: τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας· ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς/· χθονίας: τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας/· χθονίας: τὰς τὴν γῆν κινούσας/· κλήσατε: ὑμνήσατε.

1749. ὦ Διὸς κ.τ.λ.: ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ.

1752. ὅδε: ὁ Ζεὺς δηλονότι/· ὅδε: ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασίλειαν.

1759. ὄρεξον κ.τ.λ.: πρὸς τὴν Βασιλειάν φησιν ὁ Πεισθέταιρος.

πεισθέταιρος edd.

1761. αἴρων: ἀντὶ τοῦ βαστάζων.

βαστάζων R

1764. τήνελλα: τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς [κρούματος αὐλοῦ] ποιᾶς, ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν

| πάντα *γαρ* τὰ δεινὰ, γῆς γενεαλογοῦσιν· οἱ δὲ τὰς μέγαν ἦχ*ον* ἀποτε λούσας· (accentus acutus ex circumflexo factus) ἢ τὰς ἀπὸ τ*ης* γ*ης* γινομέ νας. ὅτε *γαρ* ἠχεῖ ἡ γῆ. ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν *ουρανον*· *καὶ* δοκοῦ σιν οἱ *ανθρωποι*. ἐξ *ουρανου* γίνεσ*θαι* τὰς τοιαύτ*ας* βροντάς· ἢ τὰς μέχρι τ*ης* γ*ης* ἀκουομενας· ἢ τὰς τ*ην* γ*ην* κινο*υσας*:—ext. (1745) ὑμνήσατε: —int. (1749) *αντι* του ὦ κεραυνέ:—int. (1751) ὁ ζεῦς δηλονο*τι* ἢ ὁ πεισ θεταιρος λαβὼν τ*ην* βασίλειαν:—int. (1759) ὄρεξον:—πρὸς τὴν βασίλει αν *φησι* ὁ πεισθαίτερος:—ext.

Folio 75, *line* 1760. (1761) *αντι* του βαστάζω:—ext. S. ante versum 1764 → τὸ τήνελλα· μίμησ*ις* *εστι* φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπο του ἐφυμνίου· οὗ εἶπεν ἀρχίλοχος εἰς τὸν ἡρακλέα μεγίστ*ων* ἄθλων αὐ

---

terrible is ascribed to Γῆ. / In allusion to the Hesiodic and other genealogies. χθονίας: such as produce a great resonance. χθονίας: such as arise from the earth. When the earth rumbles, it sends the sound up to heaven, and men imagine that such rumblings come from heaven. χθονίας: such as are heard as far as the earth. χθονίας: such as shake the earth. κλήσατε: celebrate.

1749. ὦ Διὸς κ.τ.λ.: that is, O lightning.

1752. ὅδε: scilicet, Zeus. ὅδε: Peisthetaerus, by getting Basileia (the keeper of the thunderbolt).

1759. ὄρεξον κ.τ.λ.: addressed by Peisthetaerus to Basileia.

1761. αἴρων: that is, Carrying. / The manuscript reading suggests that this may be adscript rather to *κουφιῶ*.

1764. τήνελλα: an imitation of some sort of sound. It comes from the "burden" which Archilochus addressed to Heracles after the

μετὰ τὸν ἆθλον αὐγέου Ald.

Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἆθλον Αὐγέου· "τήνελλα καλλίνικε || χαῖρε ἄναξ, Ἡράκλεες, || αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο"/· τήνελλα καλλίνικος: δοκεῖ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτο ἐπιπεφωνηκέναι.

αἰχμητὰ Ald.

ἑαυτῷ Ald.

ἡράκλεες Schol. ad Pind.

τοῦτο R

τοῦ τηνελλα καλλινικε χαῖρε·ἄναξ ἡράκλεις αὐτός τε *καὶ* **ἰόλαοσ αἰχμ ητὴς δύο·δοκεῖ πρῶτος ἀρχίλοχοσ νικήσας ἐν πάρωι τὸν δήμητροσ ὕμ νον·ἑαυτοῦ τοῦτον, ἐπιπεφωνηκέναι:**—supr.

"labour" for Augeas:—"Tenella! Hail, O Heracles, victorious lord, both thou and Iolaos, warriors twain." / See Bergk, P. Lyr. ii. 418. As far as *ποιᾶς* may be a separate note.

τήνελλα καλλίνικος: it would seem that Archilochus was the first to employ this phrase, addressing it to himself after a victory won in Paros in the hymn to Demeter.

END OF VOL. I.

BAYERISCHE
STAATS
BIBLIOTHEK
MUENCHEN

Printed by R. & R. Clark, *Edinburgh.*

5

2 Vol. in 60

AT53

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Scholia Aristophanica

Bd.: 1

1896

A.gr.a. 501 d-1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11798156-4